

கம்பராமாயணம்

கருவத

யுத்த காண்டம்

(பிற்பகுதி.)

THE KUPPUSWAMY SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
44, R. H. ROAD, MADRAS - 4

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யர்

(17-தெளிசிக்கப் பெருமாள்கோயில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி.)

இயற்றிய

உரையுடன்

சென்னை:

உமாபதி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தது.

1982

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை:—

யுத்தகாண்டம்:—	பக்கம்.
கக. படைத்தலைவர் வதைப்படலம்	௩
உ௦. மகரக்கண்ணன் வதைப்படலம்	௩௮
உக. பிரமாத் திரப்படலம்	௫௨
உஉ. சீதைகளங்காண்படலம்	க௪௦
உ௩. மருத்துமலைப்படலம்	க௬௩
உ௪. களியாட்டுப்படலம்	உ௧௨
உ௫. மாயாசீதைப்படலம்	உ௨௨
உ௬. நிகும்பலையாகப்படலம்	உ௬௦
உ௭. இந்திரசித்து வதைப்படலம்	௩௨௫
உ௮. இராவணன் சோகப்படலம்	௩௫௮
உ௯. படைக்காட்சிப்படலம்	௩௮௩
௩௦. மூலபல வதைப்படலம்	௪௦௩
௩௧. வேலேற்றபடலம்	௪௧௮
௩௨. வானரர் களங்காண்படலம்	௫௨௩
௩௩. இராவணன் களங்காண்படலம்	௫௩௮
௩௪. இராவணன்றேரேறுபடலம்	௫௫௦
௩௫. இராமன்றேரேறுபடலம்	௫௬௪
௩௬. இராவணன் வதைப்படலம்	௫௭௫
௩௭. மீட்சிப்படலம்	௬௮௩
௩௮. திருமுடிசூட்டுபடலம்	௮௬௫
௩௯. விடைகொடுத்தபடலம்	௯௬௫
செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி	௯௩௨
அரும்பதவகராதி முதலியன	௯௪௯
பிழைத்திருத்தம்	௧௦௧௪

சு

கம்பரா மாயணம்

யுத்தகாண்டம்

கக-ஆவது படைத்தலைவர்வதைப்படலம்.

மகாபாரசிவன் துமிராட்சன்முதலிய படைத்தலைவரின் வதையைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். ஒருபிரதியில் இப்படலமும் அடுத்தபடல முஞ்சைக்கப்பட்டிக் கங்குல்மகாராட்சிப்படைத்தலைவக் மகரகண்ணன் வதைப்படலம் என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது.

வானர்கள் ஆரவாரித்ததைக்கேட்டு அரக்கர் போர்வேட்கைகொண்டு இராவணனிடஞ்சென்று போர்க்குச் செல்ல விடைகேட்க, இராவணன் மகாபாரசிவதுமிராட்சரைநோக்கி, 'நீவிப்பிரதானராகஇருந்து போர்க்குச்செல்க' என்ன அதுபொருத தூதர்கள் அன்றுபகலில் நிகழ்த்தபோரில் அவர்கள் இத்திரசித்தைத் தனியேவிட்டிட்டுஒடிவந்திட்டதைத் தெரிவிக்க, இராவணன் அவர்மீதுசினங்கொண்டு அவர்களைப்பற்றி மூக்கையறுக்கும்படி சொல்ல, மாலியென்பவன் நியாயக்கூறித் தடுக்கவே இராவணனும் கோபம் மாறினதை, —உடனே மகாபாரசிவதுமிராட்சர் தாம் சபதஞ்செய்து போர்க்குச் செல்லவேண்ட, பத்துவெள்ளஞ்சேனையுடனே யஜ்ஞசத்தரு சூரியசத்தருமுதலியோரையும் இராவணன் ஏவினன். யாவரும் போர்க்களக் குறுகினர். வீபீஷணன் ஸ்ரீராமனுக்குப் படைத்தலைவர்களை இன்றினன்றொன்று தெரிவித்தனன். பிறகு வானரசேனைக்கும் இராட்சசசேனைக்கும் கைகலந்தபோர் நிகழ்த்தது. அப்போரில் துமிராட்சன் அநாமனுடனும், மகாபாரசிவன் அங்கதகுமாரனுடனும், மால் லீலனுடனும், பிசாசன் பணசனுடனும், சூரியசத்தரு சுக்கிரீவனுடனும், யஜ்ஞசத்தரு இளைய்பெரு மாளுடனும், வச்சிரதந்தன் விருஷபனுடனும் எதிர்த்துநின்றார்கள். அப்போது நிகழ்த்த மும்முரமானபாரைக்கண்டு தேவர்களும் நடுநடுக்கினர். அப்போரில் ஆறுவெள்ளஞ்சேனையை வானரத்தலைவர் மாய்த்தனர். மற்றைநாறு வெள்ளஞ்சேனையை இலட்சுமணன் மாய்த்தனன். இவ்வாறு கடும்போர் நிகழ்கையில், இரவுகழிந்து சூரியன் உதயமானான். பின்னும் மும்முரமாக கழிந்த போரில், அநாமன் துமிராட்சனைத் தரையில் தள்ளிஉதைத்து அவனுடைய தலைகளைத்திருகித்தள்ளிக் கடலில்வீழ்த்திக் கோபம்மாறினன். மகாபாரசிவனும் அங்கதனும் உக்கிரமாகப்பொருகையில், மகாபாரசிவன் அம்புகளை மிகுதியாக அங்கதன்மேலெய்ய, அவன் அவ்வார்க்கனதுவில்லைமுறித்துத் தேருடனே அவனை வானத்தின்மீதுஎறிந்தான். அரக்கன் தேரைவிட்டிழிந்து யுகார்த்தாலத்து இடிபோன்றசூலத்தை அங்கதன்மே லெறிய, இராம பிரான் தனதுஅம்பால் அதனை அறுத்துத்தள்ளினர். அப்பால், அங்கதன்

மிக்கவலியையோடு அவ்வரக்களைப்பிடித்து இருபினவாகப்பினந்து எறிந்திட்டான். மாலியென்பவன் கடும்போர்புரிகையிற் றீலனென்னும் வானான் ஒருமலையையெறிந்து அவன்வில்லை இருதுண்டாக்க, மாலி வாட்படைகொண்டு நெருக்க, குமுதன் ஒருமலையையெறிந்து அவ்வரக்கன்தேரைச் சிதைத்தான். நீலன் ஒருமராமரத்தைப்பிடுங்கி அவ்வரக்கன்மீதுஎறிய, அதை அவன் வாட்படையாற் சிதைத்துப் பின்னூற் தொடர, இலட்சுமணன் வானேந்திய அவ்வரக்கன்தோனை வெட்டி வீழ்த்தி, இனி இவனுடன் பொருதல்தகாதென்று அப்பாற்சென்றான். அவ்வீரையபெருமானின் வீரகுணத்தை யாவரும் புகழ்ந்தனர். பின்பு இலட்சுமணன் கடுங்கோபங்கொண்டி யஜ்ஞசத்துருவைக் கொன்றான். வச்சிரதம்ஷ்டரன் இடபனோடுபொருது தண்டாயுத்தால்உயிர்ச்சந்தேகமுண்டாம்படி அவனைமோதினனாக, அநுமான் பொருது குத்தி அவனைக் கொன்றான். பனசனோடுபொருத பிசாசன் அவன் மீதுதோமரத்தை விட்டெறிந்து, ஆச்சரிபசத்தியுள்ள குதிரையீதுஏறிவானார் களைவருத்திக்கொண்டு போர்க்களத்தில் திரிந்துகொண்டிருக்கையில், இலட்சுமணன் வாயவ்யாஸ்திரத்தினால் அவன் தலையை யறுத்துத்தள்ளிவிட்டான். பின்பு இராவணன் தூதுவர்கள் படைத்தலைவரெல்லாம் மாண்டமையைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு இராவணனிடம் ஓடினார்களென்பது, இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

க.—வானரீகர் ஆர்த்தெழுங்கையைக்கேட்டீ, அரக்கர் சினம்போங்கப் போர்வரும்பி இராவணனிடம் விடைகேட்டல்.

ஆர்த்தெழு மோசை கேட்ட வரக்கரு முரசு மார்ப்பப் போர்த்தொழில் 1வேட்கை பூண்டு 2பொங்கினர் புகுந்து மொய்த்தா தார்த்தட மார்பன் மன்னைத் தாவிடை யென்னச் 3சார்ந்தார் [ர் பார்த்தனன் 4முனிந்து மன்ன வினையன பகர்வ தானுன்.

(இ - ள்.) ஆரவாரித்தெழுந்த ஓசையைக் கேட்ட அரக்கரும்,—முரசும் ஆரவாரிக்கப் போர்த்தொழிலில் விருப்பம்பூண்டு (சிறம்) பொங்கினவராய், (இராவணனிருக்குமிடத்திற்) புகுந்து மொய்த்தாராகி, மலையையணிந்த விசாலமானமார்பையுடையனான இராவணன்பார்த்து, 'விடை தருவாய்' என்று அணுகினர்; (அரக்கர்) மன்னவனான இராவணனும் பார்த்துச் சினங்கொண்டு இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்வதானுன்; (எ - று.)—அரக்கன்வார்த்தையை மேற்கவியிற் காண்க. பி-ம்:—1வேடம். 2பொங்கியே. 3சொன்னார். 4அரக்கர்கோனும் போமென்பபகருங்காலே. (உஉருந்)

2.—மகாபார்குவ தூமிராட்சர்களைப் பிரதானராகிக்

இராவணன்விடைதர, தூதுவர் பொறமல் அவர்தன்மையை

இராவணனிடந் சொல்லத்தொடங்குதல்.

மாபெரும் பக்கனோடு 1வான்புகைக் கண்ண 2ரீயும்

3ஏகுமினென்னப் பாரா வவர்முக 4மினிதினோக்கிப்

போவது புரிதி 5ரென்னப் 6புகறலும் பொருத தூதர்

தேவமற் றிவர்கள் செய்கை கேளெனத் தெரியச் சொன்னார்.

(இ-ள்.) 'சிறந்ததாமிராட்சனே! மகாபாரசுவனென்பவனோடு நீயும் பிரதானமாயிருந்து (போர்க்குச்) சென்மின்' என்று (அவர்களைப்) பார்த்துச் சொல்ல, அவர்முத்தை (இராவணன்) இனிதாகப்பார்த்து '(போர்த்தொழிலுக்குப்) போவதைச் செய்க' என்று சொல்லுதலும் (அதனைப்) பொருத தூதர்,-- 'தேவ! இவர்கள் செய்தசெய்கையைக் கேள்' என்று சொல்லி, (அவர்கள் செய்தசெய்கையை) விளக்கச் சொல்லலாயினர்; (எ-று).—தூதர்கூறுவதை அடுத்த கவியிற் காண்க. பி - ம்:—1மா. 2நீயும், வந்திக்கு. 3ஏவுதியெம்மையென்றார், ஏவுதிடெம்மையென்பாரவர், ஒருதுமென்னப்பாராவவர், ஏகுதியெம்மையென்பார்தம், ஏவுதுமெம்மையென்பார்தம். 4இனிது. 5என்றோப். 6புகுதலும். ()

௩.—தூதர் மகாபாரசுவதாமிராட்சரின் செய்கையை இராவணன் டிங்

• கூறுதல்.

ஆனையும் பரியுந் தேரு மரக்கரு 1மமைந்த 2வாழித்
3தானைகள் விய நின்ற தலைமகன் றணிமை போரார்
மானவன் வாளி வாளி யென்கின்ற மழலை வாயார்
4போனவர் மீளவந்து 5புகுந்தனர் 6போலு மென்றார்.

(இ-ள்.) ஆனையும் குதிரையும் தேரும் (பதாதிகளான) அரக்கருமாகிய (சதுரக்கங்களும்) அமைந்த கடல்போன்றசேனைகள் அழித்திட (த் தனித்து) நின்ற தலைமகனான இத்திரசித்தின் தனிமையைச் சிறிதும் எண்ணாமல், 'மானவனுடைய வாளிவாளி' என்கின்ற குதலைச்சொல்லைச் சொல்லும்வாயையுடையவராய் (இந்தமகாபாரசுவ தாமிராட்சர்கள்) ஒடிப்போனவர் மீளவந்து (தமது வீரத்தைக் காட்டுமாறு) புகுந்தார்போலுமென்றார்; (எ-று.)

'சமயத்திற் பின்வாங்கிய இவரும் ஒருவீரராவரோ?' என்ற குறிப்புப் பட, தூதுவர் 'போனவர் மீளவந்து புகுந்தனர் போலும்' என்றார். இலட்சுமணனது பாணத்தினிடத்துள்ள அச்சத்தினால் அதனைச் சொல்லும்போது வாய்தழுதழுத்ததென்பது பட 'மழலைவாயார்' என்றது. பி-ம்:—1ஐய. 2ஆளித், யாளித், வெள்ளத். 3தானையும். 4ஆனவர்மீண்டு. 5புகுந்துனர். 6அரசு. ()

வேறு.

ச.—மகாபாரசுவ தாமிராட்சரின் து இராவணன் சீற்றங்கொண்டு, அவர்களைப் பிடித்துக்கொள்ளுமாறு கட்டளைபட்டல்.

1அற்றவர் கூறலு மா²ரழ விற்காய்
முற்றிய கோப முருங்க முனிந்தான்
3இற்றது வோவிவர் சேவக மென்றோப்
பற்றுமி னென்றான் வெம்மை பயின்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறானவார்த்தையை அந்தத்தூதுவர் சொல்லவும்,--கொடுமையிற் பழகியவனான இராவணன்,--நிறைந்த நெருப்பின்தன்மையைக்கொண்டதாய் முதிர்ந்த கோபத்தால் (தன்னிலை) அழிய மிகமுனிந்தவனாய், 'இவர் சேவகம் இப்படிப்பட்டதோ!' என்று சொல்லி (இவர்களைப்) பற்றுக்கள் என்றான்; (எ-று).—பி-ம்:—1அற்றதுணர்ந்தலும். 2அழலிற்காய், 3இற்றிது.

௫.—இராவணன் கட்டளைப்படியே கிங்கரர் அவ்விருவரையும் பற்றிக்கொள்ளுதல்.

என்றது 1மெய்தினர் கிங்கர ரென்பார்

2பின்றலி லாரை வலிந்து பிடித்தார்

நின்றன ராயிடை நீல நிறத்தான்

3கொன்றிடு வீரலிர் கொண்டினி தென்றான்.

(இ - ன்.) என்று கூறியவுடனே, கிங்கரரென்பவர் எய்திப் (போரிற்) பின்வாங்கிய அவர்களை வலியப் பிடித்துக்கொண்டுநின்றனர்; அப்போது கரு நிறமுள்ள இராவணன், '(இவர்களைக்) கொல்லவேண்டா; (யான் கூறப்போகின்ற) இதை உறுதியாக மனத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று கூறலானான்; (எ - று.) — அதனை மேற்கவியிற் காண்க. பின்றலிலார் - பின்னிடுதலையுடையவர்: பின்றல் - பின்னிடுதல்: "அரசிலார்" "தவமிலார்" என்ற இடங்களிற்போல, இல்-சாரியை. பி-ம்: — 1ஏயினர். 2பின்றலிலோரையுடன்றுபிடித்தே, பின்றினவோரை...பிடித்தே, பின்றலிலோரை...பிடித்தார். 3கொன்றிடுவீரெனக் கொல்லலிர், கொன்றிடுவீரர்கேண்மினிது, கொன்றிடுவீரலிர்கொண்மினீர்.

௬.—அவ்விருவரையும் முக்கறுத்துப் பறைகொட்டி ஊர்க்குத் தெரிவிக்குமாறு இராவணன் கட்டளையிடல்.

ஏற்ற மினிச்செயல் வேறலை 1யிர்வீர்

நாற்ற 2 நுகர்ந்துயர் நாசியை 3 நாமக்

4கோற்றரு திண்பிணை 5கொட்டினிர் 6கொண்டுர்

7சாற்ற மி னஞ்சின 8ரென்றுரை தந்தே.

(இ - ன்.) 'நாற்றத்தை நுகர்ந்து ஒங்கித்தோன்றுகின்ற (இவர்களை) மூக்கினையீர்வீர்: (சுர்ந்து பின்பு இவர்களை) ஊர்முழுதுக்கொண்டுபோய் (இவர்) அஞ்சினவரென்று சொல்லி சிறந்தகடிப்பினால் அறைகின்ற திண்ணியபறையைக் கொட்டியவண்ணம் அறிவியுங்கள்; இனித்தகுந்தசெயல் (இதனின்) வேறில்லை (என்று இராவணன் கட்டளையிட்டான்); (எ - று.)—பி-ம்:— 1வீரை, சுர்ந்து, சுர்ந்தவர். 2 நுகர்ந்திடு. 3நவீர். 4கோற்றொரு. 5கொட்டினர். 6கொண்டே. 7சாற்றினரஞ்சினர். 8என்றதனைத்தான். (உஉ௮)

௭.—மாலி அச்செயலைத் தடுத்தல்.

அக்கண னே 1யயில் வாளினர் 2நேரா

மிக்குயர் நாசியை யீர விரைந்தார்

3புக்கன ரப்பொழு திற்புநீழ் தக்கோய்

தக்கில தென்றனன் மாலி தடுத்தான்.

(இ-ன்.) அப்போதே, (கிங்கரர்),—உடன்பட்டு, கூரிய வாளினையுடைய வராய், மிக்குயர்ந்த நாசியை யீர்தற்கு விரைந்து புகுத்தார்; அப்பொழுது மாலியென்பவன் (இராவணனைப்பார்க்கு), 'புகழ்ப்படுகின்ற பெரியோனே! (இது) தக்கதன்று' என்று சொல்லித் தடுத்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:— 1அரி, உயர். 2ஆனோர், வாளால், வந்தார். 3புக்கனன். (உஉ௯)

அ—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகளா—ஒருதொடர்:மாலி மகாபாரசுவ
தாமிராட்சக்களின் முக்கைபரிதலாகாதென்பதற்கு நியாயங்காட்டுதலைத்
தெரிவிக்கும்.

அஞ்சம மஞ்சி யழிந்தன 2ராணர்
வெஞ்சமம் 3வேறலும் 4வென்றிய தின்றாய்த்
துஞ்சலு மென்றிவை 5தொல்லைய வன்றே
தஞ்சென வாருள ராண்மை 6தகைந்தார்.

(இ - ன்.) அழகியபோரில் அஞ்சி யழிந்தவரானவர் (பின்னர்)கொடிய
போரில் வெல்லுதலும் (முன் 4 வென்றவர் மற்றொருபோது) வென்றியென்
பது விளைந்திடாமல் துஞ்சுதலும் என்ற இவை, பழமையாய் கடந்துவரும்
முறைமையவன்றோ? ஆண்மையை(த் தஞ்சுமாக)த் தம்மிடத்துத் தடுத்து
வைத்துக்கொண்டிருப்பவர் யாவருளர்? (எ - று.)

ஒருமுறை அஞ்சியோடியதற்காக இவரைத் தண்டித்தல் தக்கதன்று:
தோற்றஇவர் இப்போது வென்றாலும் வெல்லலாமென்று குறிப்பித்தபடி.
ஆண்மையைத் தடுத்துத் தம்மிடத்திலேயே ஸ்திரமாகஇருக்கும்படி வைத்
துக்கொள்ளுதல்,எவர்க்கும் இயலாதென்க. 'அழிந்துளரானோர்' என்பதற்கு
ஏற்ப 'முன்பு வென்றவர்' என்று வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. துஞ்சுதல் -
சோர்தல், இறத்தல் என்றபொருள்களைத் தரும். தஞ்சம் - ஸ்திரமானது.
சமம் = 1.மரம்: வடசொற்றிரிபு. பி-ம்:—1சமர். 2ஆனால். 3வென்றலும், ஏற
லும். 4வென்றியன்றோ, வென்றியதன்றோ, வென்றியதன்றால், வென்றிய
தன்றே. 5தொல்லையவன்றோ, தொல்லையதன்றே. 6தகைந்தாய், தகைத்தே.()

கூ. அந்தர மொன்று மறிந்திலை யன்றே

1வந்தது நம்வயி 2வனத்தனை மன்னு
3தந்திரம் வானவர் தானவ 4ரென்னும்
5இந்திர னஞ்சின னெண்ணுதி யன்றே.

(இ - ன்.) (கீ) வேறபாடு சிறிதும் அறிந்திலையன்றே;மன்னு! வானவர்
தானவர் என்கிற எத்தனைச்சேனை நம்மிடத்து எதிர்க்கவந்தது? (அதெல்லாம்
தோற்றிடவில்லையோ?)இந்திரன் அஞ்சினானே:(அதை)எண்ணிப்பார்;(எ-று.)

எப்போதும் ஒருவர் வென்றே இருக்கவேண்டுமென்கிற நியதியில்லை
யென்பதை ஆராய்ந்துணர்வேண்டுமென்பது, 'அந்தரமொன்று மறிந்திலை'
என்றதன்குறிப்பு. முதல் வாக்கியத்தைச் சமர்த்திக்குமாறு தேவதானவர் தம்
மிடத்துத் தோற்றதையும் தேவேந்திரனும் தோற்றதையும் எடுத்துக்காட்டு
கிறான். தேவர் தோற்றதில் இந்திரன் தோற்றமையும் அடங்குமாயினும்,சிறப்
பினதாதலால், அவன்தோற்றமையைத் தனியே எடுத்துக் கூறினான். அந்
தரம் - நடுவுநிலையுமாம். பி - ம்:—1வந்தன, வந்தனை. 2எத்துனை. 3தந்திர.
4ஏனும், என்றும். 5இந்திரஞ்சினர். (உஉசக)

க0. வருண னடுக்கினன் வந்து வணங்கிக்

கருணை பெறுந்துணையும் முயிர் கால்வான்

2இருணிற வஞ்சக ரெங்குள 3ரெந்தாய்
பருணிதர் தண்ட மிதன்று 4பகர்ந்தால.

இ - ன்.) (இராமனிடத்துக்) கருணை பெறமளவும் வருணதேவன் கடுங்கினவனாய், வந்து வணங்கிப் பெருமூச்சவிடுபவனானை; (அந்த இராமனிடத்துத் தேவர்களை அஞ்சவேண்டியிருத்தலினால்) இருணிறமுள்ளவஞ்சகர் [அரக்கர்] எங்கே இருப்பார்? [அவ்விராமனுக்குமுன்னே சாதாரண ராட்சசர் போரில் முனைந்து இருப்பது முடியாததே யென்றபடி]; எந்தாய்! ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து, (நாசியையறுப்பது என்ற) இச்செயல் அறிந்தோர்செய்தற்கு உரிய தண்டனையல்ல; (எ-று.)—பி - ம்:—1உயிர்காலா. 2இருணிறை. 3உயந்தார். 4பகர்ந்தாய், பகர்ந்தான். (உஉகஉ)

கக. பத்தொரு 1நாலு பகுத்த பரப்பின்
அத்தனை வெள்ள மரக்க 2ரவித்தார்
ஒத்தொரு மூவா 3பிழைத்தன ருயந்தார்
4வித்தக 5யாரினி வீரம் விளைப்பார்.

(இ - ன்.) நாற்பதுவெள்ளமாகப்பகுத்த பரப்பினையுடைய அத்தனையரக்கரும் உயிரவித்தார்: (அந்நாற்பதுவெள்ளச்சேனையில்) தூயிராட்சன் மகாபார்குவன் இந்நிரசித்து என்ற இம்மூவருந்தாம் உயிர் பொருந்தித் தப்பிப் பிழைத்தார்கள்; வித்தகனே! இனி (இவர்களைக்காட்டிலும்) வீரம்விளைத்தற்கு உரியவர் யாவருளார்? (எ - று.)—4வித்தகர் என்றபாடத்துக்கு-நாற்பதுவெள்ளஞ்சேனையழியவும் தப்பிப்பிழைத்த இவர்கள் வல்லமையுள்ளவராவ ரென்க. பி-ம்:-1நான்கு. 2அடைந்தார், இடைந்தார் 3பிறிந்தனர், பிளந்தனர். 5ஆருளர். ()

கஉ. பாசமு மிற்றது பாதியின் மேலும்
1நாசமு முற்றது நம்பி நடந்தாய்
பூசன் 2முகத்தொரு 3கான்முனை 4போதா
நீசரை 5வெட்டுதி யோடுநடு நாசி.

(இ - ன்.) (இந்நிரசித்து இராமலட்சுமணரைக்கடைய) நாகபாசமும் இற்றுப்போய்விட்டது; பாதிக்குமேலாகவே (இராட்சசசேனை) மாண்டவிட்டது; நம்பி! (நீயும் ஒருமுறைபோர்க்குப்) போய்த்திரும்பிவந்திட்டாய்; போர் முகத்திலே ஒப்பற்ற உன்புதல்வனுடன் போகாத எளியபணியாளரானவரை கெடியநாசியை வெட்டக்கடவையோ? (எ - று.)

உன்னாலும் எதிரிகளை எதிர்க்கமுடியவில்லை; உன்புதல்வன்செயலும் பயனற்றுப்போயிற்று; இப்படியிருப்பதனால், எதிரிகளுடன்செய்தபோரில் உன் மகனுக்குத் துணையாய்ப் போகவில்லையென்று இவர்கள் நாசியை வெட்டுதல் தகுதியாமோ? என்றவாறு. 4போத என்ற பாடத்திற்கு-பூசன் முகத்தினின்று உன்கான்முனை மீண்டுவந்திட, நீசரை நாசிவெட்டுதியோ? என்று பொருள்: பூசன் முகத்து மீண்டுவந்த காண்முனைநாசியை வெட்டவேண்டாவோ? அது புரியாது இவர்கள் நாசியை வெட்டுதல் முறையோ? என்றவாறு. பி-ம்:-1நாசமுமற்றது தம்பிகடந்தாய், நாசமுமற்றது நம்படைசாய்ந்து, நாசமுமற்றது நம்பி நடந்தான். 2முடித்து, 3கார். 4போக, போகா, 5கருதியேடு, வெட்டுதமோ.

க௩. ஆழி யிலக்குவ ினென்னின் மறுக்குற்ற
ஆழி யரக்காதம் வாயி லடைப்பார்
எழு கடற்றுணை யோவினி நாசி
ஊழி யறுத்திடி னும்²முல வாதால்.

(இ - ள்.) இலக்குவனென்றுசொன்னாலும் மனக்கலக்கமடைந்து ஆழி போல்மிக்குள்ள அரக்கரெல்லாம் தம்(வீட்டு) வாசலை மூடிக்கொள்வார்கள்; (ஆகையால், அவர்கள்எல்லாருடையநாசியையும் அறுக்கவேண்டும்: ஆகவே), இனிநாசி எழு கடலளவுமாத்திரமோ? (அவற்றினும் மிகுமன்றோ? அவ்வாறு அறுக்கத்தொடங்கினால்), ஊழிக்காலம் வரையிலும் அறுத்துக்கொண்டிருந்தாலும்(நாசியெல்லாம்) அறுத்தாகாது;(எ-று).—வாழி-அசை. பிம்:—1என்ன, என்று. 2ஒழியாதல். (உஉசுடு)

க௪. தூது நடந்தவ னைத்தொழு¹ தந்நாள்
ஒது நெடுஞ்செரு வஞ்சி யுடைந்தார்
தீதிலர்²நின்றவர் சேனையி³ னுள்ளார்
4பாதியின் மேலுளர் நாசி படைத்தார்.

(இ - ள்.) தூதுவந்த அதமான அன்று தொழுதுவிட்டு, ஒதுகின்ற நெடுஞ்செருவில் அஞ்சித் தோற்றவர் தீதில்லாதுகின்றவராய் (இப்போது) சேனையினுள்ளவர் பாதியளவுக்கும் மேலாவர்:(அவர்களெல்லாம்),நாசி படைத்துள்ளார்கள்; (எ - று).—பி-ம்:—1அன்றார், அன்னான். 2நின்றனர், கின்றனர். 3நின்றார். 4பாதியின்றறுயர். (உஉசுசு)

க௫. விட்டிலை சீதையை யாமெனின்¹ வீரர்
ஒட்டிய²போருள தோவொரு நாளே
³வெட்டுதி நாசியை வெந்தொழில் வல்லோர்
பட்டில⁴ரென்றிலை யென்று⁵ பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சீதையை விட்டிடாதபடியினால், வீரர் சபதஞ்செய்த(படி நடத்திய)போர் ஒருநாளேனும் உளதோ? வெவ்வியபோர்த்தொழிலில்வல்லவரான இராமலட்சுமணரோ உயிர்பட்டொழிந்திலர்; (ஆகவே, போர்க்குச் சென்றவர்) நாசியை யெல்லாம் வெட்டுவாயென்று சொல்லவில்லையே; [அங்நமும் சொல்லவேண்டாவோ?] என்று சொல்லிமுடித்தான், (மாவீ); (எ - று).—பி-ம்:—1வீர. 2போரினிவாருளரொட்டார், நாளுளதோவொருநாளே, நாளுளதேயொழியாமல். 3வெட்டிடு. 4எவெனில், என்னலை, என்னிலை. 5பகர்ந்தார். (உஉசுசு)

க௬.—பின்பு தூமீநாட்சமகாபார்குவீர் இராவணன்டம்
கூறத்தொடங்குதல்.

ஆறின¹னென்ப தறிந்தன ரண்ணர்
²தேறினர் நின்றனர் சிந்தை தெளிந்தார்
சீறிய நெஞ்சினர் செங்கண³ ரொன்றே
⁴கூறினர் தந்திலை செய்கை குறித்தார்.

(இ - ள்.) (மாலிவார்த்தையைக்கேட்டு இராவணன் (கோபம் அடக்கின) னென்பதையறிந்தவராய், அந்த மகாபாரசிவன் துமிராஷன் என்ற இருவரும் ---, மனக்கலக்கத்தீர்ந்து தெளிந்து தைரியமடைந்து நின்று, சீறிய நெஞ்சத்தை புடையவரும் (அதனும்) செந்நிறமடைந்தகண்களையுடையவருமாகி, தம்முடையநிலைமையையும் செய்கையையும் குறித்து ஒன்று கூறலாயினர்; (எ - று.) — அதனை மேல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க. 1-ம்:—1 பின்னரழிந்தனர், மன்னரழிந்திலன், என்னவறிந்தனர், என்னை வறிந்தனர். 2 தேறினனென்பது சிந்தை தெரிந்தார், தேறினரன்னது சிந்தைபுணர்ந்தார். 3 அன்றோ, ஒன்றோ. 4 கூறினரன்னிலை, கூறுவதின்னிலை, கூறுவதன்னிலை. (உஉசஅ)

கஎ.—இது முதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்:
 தூமிராட்ச மகாபாரசிவர் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

உன்மக 1 னெல்கி யொதுங்கின 2 னென்றோ
 மின்னகு வானிடை 3 யேகி 4 விரைந்தே
 5 அன்னதின் மாயை 6 யியற்றி யகன்றான்
 இந்நக ரெய்தின னுயந்தன நெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய்! உன்மகனாகிய இந்நிரசித்து (போரிற்) பின்வாங்கி யொதுங்கினான்: இம்மட்டோ? மின்னல்விளங்குகின்ற வானிலே விரைந்து சென்று, அங்கு மாயையையிற்றி அகன்றுபோய் இந்நகரையடைந்து பிழைத்தான்; (இது நிகழ்ந்தவிஷயம்); (எ - று.)—1-ம்:—1 அஞ்சி. 2 அன்றோ. 3 எக. 4 விரைந்தான். 5 அன்னது. 6 இயற்றியகன்றே, இயற்றியதென்றான். (உஉசக)

கஅ. இப்பக 1 லொன்றினி 2 னுளையி னெல்லாம்
 3 முப்பக 4 தீர்க்கில மாளி முடிப்போம்
 வெப்பக லாவெரி 5 வெந்தழல் வெந்த
 செப்பகல் வெண்ணையி னுண்மை 6 தெரிந்தோய்.

(இ - ள்.) வலிமையையுணர்ந்தோனே! (நாக்கள் அப்படியெல்லாம் ஓடாமல்), இப்பகலொன்றிலும் நானையிலும் எல்லாம் வெம்மைநீங்காத எரிசின்ற வெவ்வியநெருப்பிலே வெந்த செப்பகலிலேபட்ட வெண்ணெய்போலாகும் படி (எதிர்த்தவரின்) ஆவியை முடிப்போம்; (அங்கனன்றி) மூன்றும்பகல் போகவிடோம்; (எ - று.)

இன்றைநாளையிற் பகைவரின் ஆவியைத்தொலைத்துவிடுகின்றோம்: மூன்றும்நாளும் இரத்தப்போர் போகும்படி விடுவதில்லையென்றனர், அந்தமகாபாரசிவனுமிராட்சர்களென்க. பின்னிரண்டடியைத் தனியேயெடுத்து, (எதிர்த்தவரை) நெருப்பிற்பட்ட அகலிற்பெய்த வெண்ணெய்போலாக்கவல்ல எமது நோன்மையை [வலியை] அறிந்தோனே! என்று விளியாக்கினுமாம். 1-ம்:—1 அன்றெனில், அன்றியல். 2 நானையிதெல்லாம், நானையினல்லால். 3 முப்பகை. 4 தீர்க்கிலம். 5 வெந்தழிவந்த. 6 திரிந்தார். (உஉஎ௦)

கசா. 1 விட்டனை யெம்மை 2 விடுத்தினி 3 வெம்போர்
 புட்டனை 4 ரொன்று படுத்தனை ரொன்றோ

கெட்டன ரென்பது 5கேளலை யென்னு
ஒட்டின ராவி முடிக்க வுவந்தார்.

(இ - ள்.) எம்மை (ப்போர்க்கு) அனுப்பினவனாய், விடுத்தின்பு, இனி வெவ்வியபோரில் தாம்இரந்தார்களென்பதொன்று, (பகைவரை) அழித்தா ரென்பதொன்று; (இவ்விரண்டினிலொன்றினையே கேட்பாய்;) போரில் தோ த்றுவந்திட்டாரென்றுகேட்கமாட்டாயென்று, (தம்முடைய)ஆவியைப்போக்க மகிழ்ச்சிகொண்டவராய்ச் சபதஞ்செய்தனர்; (எ - று.)

‘ஒன்று வென்றுவரவேண்டும்; அன்றி, உயிரையிழக்கவேண்டும்; தோற்று வருவதில்லை’ என்று தாம்உறுதிக்கொண்டு துமிராட்ச மகாபாரசுவர் இராவண னுக்குச் சபதஞ்செய்த தெரிவித்தனரென்க. ஒன்றோஎன்பதன்பின் வரு வித்துஉரைக்கப்பட்டது. 1 - ம்:—1விட்டினி. 2விடுத்தனை. 3வெய்யோர். 4என்று. 5கேளினி, கேட்கலை. 6உணர்ந்தார், உகந்தார். (உஉஎஎ)

20.—இராவணன் அவர்களுடன் சேனையை யேவுதல்.

அன்னவர் 1 தம்மொடு மையிரு வெள்ளம்
மின்னு படைக்கை யரக்கரை விட்டான்
சொன்ன தொகைக்கமை யானை சுடர்த்தேர்
2 துன்னு வயப்பரி யோடு 3 தொகுத்தான்.

(இ-ள்.) (இராவணன்),—அவர்களுடனே மின்னும்படைக்கலத்தரித்த வரான பத்துவெள்ளத்தொகையுள்ள அரக்கரை அனுப்பினான்; (முன்)சொன் னதொகைக்கு ஏற்ற யானைகளையும் சுடரைக்கொண்டதேரையும், நெருங்கிய வலிமையுள்ள குதிரைகளுடனே சேர்த்து அனுப்பினான்; (எ - று.)—1-ம்:— 1தாமொடும். 2மன்னும்வயப், துன்னவயப், துன்னியவப். 3வகுத்தான், தொ குத்தார். (உஉஎஉ)

21.—இதுவும், அடுத்த கவியும்—ருதோடர்: யஜ்ஞசத்துருமுதலியோரும் சதுரங்கசேனைகளும் பங்கபலமாகச் சேர்ந்தமை கூறும்.

1 நெய்யழல் வேள்வி நெநிம்பகை நேர்விண்
தைவரு சூரிய சத்துரு 3 வென்பான்
பெய்கழன் மாலி பிசாசு நென்னும்பேர்
வெய்யவன் 4 வச்சிரம் வென்ற வெயிறுநன்.

(இ - ள்.) நெய்சொரியப்பெற்ற அனலைக்கொண்ட பெரிய வேள்விக்குச் சத்துரு [யஜ்ஞசத்துரு], நேர்த்து விண்ணிற் சஞ்சரிக்கின்ற சூரியனுக்குச் சத்துரு [சூரியசத்துரு], அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மாலி, பிசாசுநென்னும் பேரைக்கொண்ட சொடியவன், வச்சிரத்தைவென்ற கோரப்பற்களையுடைய வன் [வஜ்ரதம்ஷ்டரன்],—(எ - று.)—என்பான்—முதல்வேற்றுமைச்சொல் லுருபு. 1-ம்:—1நெய்யெரி, நெய்யெழில். 2பகையோன், படைதேர், பகைதேர். 3என்றார், என்றோர், ஏற்றால், ஒன்றோ. 4வச்சிரமென்ற. (உஉஎஉ)

22. என்றவ ரோடு மெழுந்தல் கேழும்
வென்றவ 1 நேவலின் முன்னம் விரைந்தார்

சென்றன 2மால்கரி தேர்பரி செல்லக்

3குன்றின மென்ன நடந்தனர் கோட்பால்.

(இ - ள்.) என்றவருடனே (மகாபாரிசுவதாமிராட்சர்கள்)—எழுந்து, உலகேழும் வென்றவளுன இராவணனுடைய ஏவலினால் முன்னம் விரைந்து சென்றார்: பெரிய யானை தேர் பரிஎன்றவைகளும் நடந்தனவாய் (உடன்) போக, வலிமையோடு மலையினம்போல நடந்தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—1ஏவலினேகி. 2மா. 3குன்றினமாகநடந்ததுகொட்ப, குன்றினமாகநடந்தன கொட்பால், குன்றினமுயரியர்வீரியர்கொட்பால். (உஉஎச)

உஉ.—அரக்கருடன்செல்லும் பெருஞ்சேனைவருணை,

இதுமுதல் ஆறுகவிகளிற் கூறப்படுமீ.

2கண்ணை விழுங்கு தலிற்கரை 3காணர்

4எண்ணை விழுங்கிய சேனையை யாரும்

5பண்ணை விழுங்க வுணர்ந்திலர் 6பண்பால்.

(இ - ள்.) விண்ணைவிழுங்கிய தாளியானது அந்தவிண்ணோரின்கண்ணை மறைத்தலால்,(அவர்கள், சேனையின்)கரையைக் காணாதவராயினார்; (இப்படித் தேவரே காணமாட்டாமையால்), எண்ணைக்கடந்தசேனையின் அமைந்துள்ளவகையை எவரும் முறைமையால் நன்குஉணராதவராயினார்; (எ - று.)

பேருணர்வுபடைத்தவரென்னப்படுந் தேவர்களே உணராதபோது, மற்றவர் அச்சேனை அமைந்துள்ள அளவைக் காணமுடியாமையுடையென்க. அவ்விண்ணோரென்பது அவிண்ணோரென்று தொகுத்தல்விகாரப்பட்டது. பண்-அமைந்துள்ளீர் தி. பி-ம்:—1தாளியின், தாளியர். 2எண்ணை. 3காணும்,காணு. 4மண்ணை விழுங்கியெழுந்துயர்சேனை, மண்ணைவிழுங்கியசேனை வரும்போர்,எண்ணைவிழுங்கியசேனையர்யாரும்.5மண்ணை.6வானோர். (உஉஎடு)

உசு. கால்கிளர் தேரொடு 1கால்வரை யோடும்

மேல்கிளர் பல்கொடி வெண்டிரை வீச

மால்குட லானது 2மாப்படை வாள்கள்

பால்கிளர் 3மீனிடையாடிய பண்பால்.

(இ - ள்.) சக்கரத்தோடுவிளங்குகின்ற தேர்களோடு கால்படைத்தமலை போன்ற யானைகளிடத்தும் மீதுவிளங்குகின்ற பலகொடியாகிய வெள்ளிய அலைகள்வீச, பெருஞ்சேனையிலுள்ளவாட்படையாகிய (அக்கடலின்) இடத்து விளங்குகின்றமீன் இடையே சஞ்சரிக்கின்ற தன்மையால், அச்சேனை,—பெரிய கடல்போன்றது; (எ - று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதியிற் காணப்படவில்லை. பால்-இடம். பி-ம்:—1கார்வரையோடு, 2மாமழைவானம், மாமழைவானம். 3மீன்னிடையோடிய. (உஉஎசு)

உரு. பேரி கலித்தன 1பேருல கைச்சூழ்

2ஏரி கலித்தனவாமென 3யானை

4காரி கலிக்கட லோடு 5கலித்த

மாரி 6கலித்தென வாசி 5கலித்த.

(இ-ள்.)பெரியஉலகைச்சூழ்ந்த கடல் ஒலித்தனபோலப் பேரி ஒலித்தன: யானைகள் காரோடு போட்டிபோட்டுக் கடலோடு கலித்தன; மாரி கலித்தாற் போல வாசிகள் ஒலித்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1பேருலகஞ். 2வாரி.3யானைக். 4காருருமேறு கலித்தெனவொப்ப. 5கலிப்ப. 6கலித்தன. (உஉஎஎ)

உகூ. சென்றன சென்ற 1சுவட்டொடு செல்லா நின்று 2பிணங்கிய 3கல்லியி 4னில்லா ஒன்றினை யொன்று தொடர்ந்தன வேடைக் குன்று நடந்தன போற்கொலை யானை.

(இ - ள்.) கொலைபுரியுந்தன்மையனவான யானைகள்,—சென்றபடைகள் சென்ற சுவட்டினிற் செல்லாமல்நன்று பிணங்கியனவும் (பாகரின்) கல்விக்கு அடங்காதனவுமாகி, நெற்றிப்பட்டமுள்ள குன்றுடந்தனபோல ஒன்றினையொன்று தொடர்ந்து சென்றன; (எ - று.)—பி-ம்:—1சுவட்டின, சுவட்டினைச். 2பிணங்கள். 3கவ்வையின். 4நில்லாது. (உஉஎஎ)

எ2. மாக நெடுங்கரம் 1வானின் வழங்கா மேக 2நெடும்புனல் வாரின 3மேன்மேற் போக 4வில்லங்கின வுண்டன 5போலாங்காக நெடுங்களி யானை களிப்பால்.

(இ - ள்.)காகங்கள்சூழப்பெற்ற மிக்க மதக்களிப்புப்பொருத்திய யானைகள்,—களிப்பினாலே வானம்வரையிற்செல்லுமாறு நீண்டள்ள (தமது) துதிக்கையை வானத்திலே செலுத்தி மேகத்திலுள்ள மிக்கபுனலை முகந்தனவாய், மேன்மேற்செல்லுதலை விட்டிட்டு (அப்புனலை) உண்பனவாயின; (எ - று.)—போல், ஆம் - அசைகள். வெறிகொண்டு கொல்லும் பிராணிகளின்தசையை புண்ணக் காகங்கள்சூழுமென்க. மாகம் - வானம். பி-ம்:—1மானின். 2இரும்புனல். 3வீசி.4வில்லங்கினர் விண்ணவர். 5போதக், போலக், போவக். ()

உஅ. எரிந்தெழு பல்படை யின்னொளி 1வீரர் அருங்கல 2யின்னொளி தோபரி யானை பொருந்திய பண்ணொளி 3தாரொளி பொங்க 4இரிந்தது பேரிரு ளெண்டிசை 5யெங்கும்.

(இ - ள்.) விளங்கியெழுகின்ற பலபடைக்கலங்களினொளியும் வீரரின் அரிய அணிகலங்கள் யின்னுகின்ற ஒளியும், தோபரியானைகளுக்குஅமைந்த அலங்காரங்களினொளியும், கிண்கணிமாலகனிவொளியும், மிகுதியாயிருத்தலால்,எண்டிசைமுழுதுமுள்ள மிக்கஇருள் நிலகெட்டு ஒடிந்து; (எ-று.)—பி-ம்:—1யாணர். 2நன்னிழல். 3தாரொலி. 4இரிந்தன. 5தோறும். (உஉஅ0)

உகூ.—இராமன்'இந்தீரசித்தே சேனையோடு மீண்டுவுநட்கின்றனா' என்று விபீஷணனை வினாவுதல்.

எய்திய சேனையை யிச நெகிர்த்தான் 1வெய்திவண் 2வந்தவன் மாயையின் 3வெற்றி செய்தவ 4னேகொ நெறித்தி யிதென்றான் 5ஐயமில் வீடண 6னன்ன 7துரைத்தான்.

(இ-ள்.) (யாவர்க்குச்) தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன்,—(அவ்வாறு)வந்த சேனையை எதிரேகண்டு, 'உக்கிரங்கொண்டு இந்தச் சேனையில் வந்துள்ளவன் மாயையினால் வெற்றியை உண்டாக்கிக்கொண்டவனாகிய இத்திரசித்துதானா? இதனைத்தெரிவிப்பாய்' என்று வினாவினான்; சந்தேகமற உணர்ந்தவனாகிய விபீஷணன் அதுகுறித்துச் சொல்பவனானான்; (எ - று)—பி-ம்:--1வெய்தினில், 2வந்திவன். 3வெற்றஞ், 4என்கொல், 5எய்யென, ஐயனவ். 6அன்றிது. 7உரைப்பான். (உஉஅக)

வேறு.

நூ. — இதுமுதல் ஆறுகவிகள்—ஒருதொடர்: வி. 1. னான் முக்கியமானவனை யெல்லாம் இன்னுதினொன்று தெரிவித்தலைக் கூறும்.

முழைக்குவச் சீயம் 1வெம்போர் வேட்டது முனிந்த தென்னப், புழைப்பிறை யெயிற்றுப் பேழ்வா 2பிடிக்குளம் பொடிப்ப வார்த்துத், 3தழற்பொறி வாளிப் புட்டில் கட்டிவிற ருங்கிச் சார்வான், மழைக்குறற் றேரின் மேலான் மாபெரும் பக்கன் மன்னே.

(இ - ள்.) குகையில் வாழ்கின்ற சிறந்த சிங்கம் கொடியபோரை விரும்பியதாய்ச் சிற்றங்கொண்டதுபோல, பிறைபோன்ற எயிற்றைக்கொண்ட பிளவுபட்டவாய்ப்புழையினாலே இடிக்குலமும் பொடிபாகும்படி [பேரொலி புண்டாக] ஆரவாரித்து, -- நெருப்புப்பொறியைக்கவல்ல வாளிப்புட்டிலை [அம்புத்துணியை] (முதுகிற்) கட்டிக்கொண்டு வில்லைப் பிடித்தவண்ணம் மழைக்குரல்போன்ற (சக்கரத்) தொனியைக்கொண்ட தேரின் மீதாகவருபவன், மஹாபார்சுவனென்பவன்; (எ-று.) - மன் ஓ-ஈற்றைசகன். பி-ம்:--1மொய்ப்போர், மாப்போர். 2பொருகளிறென்ன. 3தழைப்பொறி, தழைப்பொழி. (உஉஅஉ)

வேறு.

நக. சிகை¹நிறக் கனல்பொழி தெறுகட் 2செக்கரான்
பகைநிறத் தவருயிர் பருகும் 3பண்பினான்
நகைநிறப் பெருங்⁴கடை 5வாயை நக்குவான்
புகைநிறக் ⁶கண்ணவன் பொலம்பொற் றேரினான்.

(இ - ள்.) சுவாலையினாலே நிறத்தைப்பெற்ற நெருப்பைக் கக்குகின்றனவும் அழிக்கவல்லனவுமான கண்கள் செந்நிறமாக இருக்கப்பெற்றவனும், பகைத்தன்மையைக்கொண்டவரின் உயிரைப் பருகுகின்ற தன்மையைபுடையவனும், சிரிப்பினால் நிறம்பெற்ற பெரியகடைவாயை (அடிக்கடி) நக்குபவனுமான அழகியபொற்றேரிலிருப்பவன்,—தாயிராட்சனென்பவன்; (எ-று.)

தூம்ராட்சன் என்பதை மொழிபெயர்த்து 'புகைநிறக்கண்ணவன்' என்றார். பி-ம்:--1நிறத்தனல். 2தீயினான். 3பண்பினால். 4கடல். 5வாயில். 6கண்ணவன். (உஉஅங)

நூ. பிச்சரிற்¹ நிகைத்தவன் பெற்றிப் பேச்சினான்
முச்சிரத் தயிலினான் முரித் தேரினான்

2 இச்சிர மும்மதே 3 பெனவர் தெய்துவான்
வச்சிரத் 4 தெயிற்றவன் 5 மலையின் மேனியான்.

(இ - ள்.) பித்தரைப்போன்று திகைத்தவலியதன்மையையுடைய பேச்சையுடையவனும், முச்சிரத்தைக்கொண்ட எயிற்படையையுடையவனும், வலியதேரினையுடையவனும், 'இந்தத்தலை உம்மதோ?' என்றுவந்து (போரிற்) பொருந்துபவனும், மலைபோன்ற மேனிமையையுடையவனுமானவன்,--வச்சிரத்மலையினென்பவன்; (எ - று.)—போரில்என்தலையைக்கொள்ளலாமென்று நீர் கருதுவது சிறிதும்பொருந்தாதென்பது, 'இச்சிரமும்மதே' என்றதன் கருத்து: ஏகாரம்-விடை, இனி, இச்சிரமும் அதே என என்றுபிரித்து-இந்தச்சிரமும் எயிறுபோல வச்சிரமானதே என்னுமாறு [வலிய்தலைபடைத்து] என்று உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—1 திகைத்தனபெற்றிப்பேச்சினான், திகைத்தனன் பெற்றபோரினான், திகைத்தவன்பெற்றபேச்சினான். 2 இச்சிரமுறுவதோ. 3 என்பது, என்ன. 4 எயிற்றினன். 5 மலையின். (உஉஅச)

௩௩. காலையு மனத்தையும் பிறகு காண்பதோர்
வாலுளைப் 1 புரவியன் மடித்த வாயினான்
வேலையி னூர்ப்பினன் விண்ணை மீக்கொளுஞ்
சூலமொன் றுடையவன் பிசாசன் 2 றேன்றுவான்.

(இ - ள்.) காற்றையும் மனத்தையும் பின்னிடச்செய்வதாகிய [வாயு வேகம் மனவேகம் இவற்றினும் விரைந்துசெல்வதாகிய] வெள்ளிய பிடரி மயிரைக்கொண்ட ஒப்பற்ற குதிரையையுடையவனும் மடித்தவாயையுடையவனும் கடல்போன்ற ஆரவாரத்தையுடையவனும் வானுலகத்தைவெல்லவல்ல சூலமொன்றுடையவனுமாகித் தோன்றுபவன், பிசாசனென்பவன்; (எ - று.)— இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் "சூரியன்பகைஞன்" என்ற அடுத்தபாடலின் பின் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:-1 புரவியன். 2 தோளினான், தோன்றினான்.

௩௪. சூரியன் 1 பகைஞன்ச் சுடர்பொற் றேரினன்
2 நீரினு முழக்கின னெருப்பின் 3 வெம்மையான்
ஆரிய வேள்வியின் பகைஞ னுமரோ
சோரியுள் 4 கனலியுஞ் சொரியுள் கண்ணினான்.

(இ - ள்.) கடலினும் மிக்கமுழக்கத்தையுடையவனும் நெருப்பினும்மிக்க வெம்மையையுடையவனுமாய் அந்த ஒளிர்கின்ற பொற்றேரிவிருப்பவன், சூரியசத்தருவென்பவன்; ஆரியனே! இரத்தத்தையும் நெருப்பையுள் கக்குகின்ற கண்களுடைய அவன், யஞ்சுத்தருவென்பவன்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 பகைஞனுந்துரிதத், பகைஞன்முன்றுரகத், பகைஞன்முன்டொடித்த, பகைஞன்முன்றுறுத்த. 2 நீர்நரு, நீரிரு, நீரக. 3 நீர்மையான், கண்ணினான். 4 கனல்களும். சிலபிரதிகளில் நான்காவதடி இரண்டாவது அடியாக உள்ளது. ()

௩௫. 1 சாவிவண் கதிர்திகர் புரவித் தானையான்
2 மூலவெவ் 3 கொடுமையிற் றவத்தின் முற்றினான்

4சூரியும் வெருக்கொளத் தேரிற் றேன் றுவான்
மாலியென் 5மடிமுறை வணங்கிக் 6கூறினான்.

(இ - ள்.) செந்நெற்பயிரின் வளப்பம்பொருந்தியகதிரை யொத்த குதிரைச்சேனையையுடையவனும், அநாதியாயுள்ள மிக்ககொடுமையினைக்கொண்ட தவத்தினால் முற்றுப்பெற்றவனும் [தவப்பயனை நிரம்பப்பெற்றிருப்பவனும்] ஆகி, சிவனும் அஞ்சும்படி தேரில்தோன்றுபவன், மாலியென்பவனாவான் என்று (பூரீராமனது)பாதங்களில் முறைமையுடனே வணங்கிக்கூறிமுடித்தான், (விலீ ஷணன்); (எ-று).—பி-ம்:—1சாலியின். 2மூலி. 3கொடுமையான். 4சூரியும். 5அடியினை. 6கூறுவான். (உஉஅவு)

௩௬.—அரக்கவாநரர்கட்துக் கைகலந்த யுத்தம்நடப்பது
ஒன்பது கவிகளினூற் கூறப்படு:.

ஆர்த்தெதிர் நடந்ததவ் வரியி 1னூர்கவி
தீர்த்தனை வாழ்த்தி 2யொத்திரண்டு சேனையும்
போர்த்தொழில் 3புரிந்தன புலவர் போக்கிலார்
வேர்த்துயிர் பதைத்தனர் நடுங்கி 4விம்மியே.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமூர்த்தியான இராமபிரானை வாழ்த்திவிட்டு அந்தக் குரங்குச்சேனாமுத்திரம், ஆரவாரித்துக்கொண்டு (அரக்கர்சேனைக்கு) எதிரே நடந்தது; (பின்பு) இரண்டுசேனையும் ஒத்துப் போர்த்தொழில்செய்தன; புலவர், —(அந்தப்போரின் கடுமையைக்கண்டு வானத்தைவிட்டுச்) செல்லமாட்டா தவராய், நடுங்கிவிம்மிவேர்த்து உயிர் துடித்தனர்; (எ-று).—வானவர்க்கு வேர்த்தல்முதலியன நிகழ்ந்தமை, ஒருகால் வானரர்கட்குத்தோல்விநேர்த்திடுமோ என்ற அச்சத்தினாலெனினுமாம். பி-ம்:—1தானையும். 2உற்று. 3புரிந்தது, புரிந்தனர். 4விம்மவே, விம்மினார். (உஉஅஅ)

௩௭. கல்1லெறிந் தனகடை 2யுருமிற் 3காவென
வில்லெறிந் தனகளை விசும்பின் 4மேகத்துச்
செல்1லெறிந் தனவெனச் சிதறி வீழ்ந்தன
பல்லெறிந் தனதலை மலையின் 5பண்பென.

(இ - ள்.) கடைக்காலத்தில் [புகார்த்தகாலத்தில்] உருமைக்கொண்ட கார் கல்லையெறிந்தனபோல (அரக்கர் தமது) வில்லினின்றுவெளிவிட்டகளைகள், —விசும்பின்மேகத்தினின்று இடியெறிந்தாற்போன்றிருக்க, மலையின்தன்மையையொப்ப (வானரங்களின்) தலைகள் பல்லையெறிந்தவண்ணம் சிதறி வீழ்ந்தன; (எ - று).—மேகத்தினின்றுமலையீது இடிவிழுந்தால் அம்மலை பலபடி சிதறிவிழுதல்போல, அரக்கரெறிந்தகணையால் வானரங்களின்தலைகள் தம்பற்களுகவீழ்ந்தன வென்றவாறு. மேகத்தினின்று ஒளியுள்ள இடிகள் விழுவனபோலப் பற்கள் சிதற, மலைவிழுந்தனபோலப் பாருமுளர். முதலடியைத் தனிவாக்கியமாக்கொண்டு, வானரர் புகார்த்தகாலத்துமேகம்போலக் கல்லையெறிந்தன ரென்பாருமுளர். பி-ம்:—செல்-இடி. 1எறிந்தனர், 2உருமின். 3காவென. 4மேகத்த. 5பண்ணைய, பண்பின. (உஉஅக)

ந.அ. கடம்படு 1கரிபடக் 2கவின மாப்பட
இடம்படு சில்லிபி 3னீர்த்த தேர்பட
உடம்படு மரக்கரை யனந்த னுச்சியிற்
படம்படு மெனப்⁴படுங் கவியின் 5கற்பல.

(இ - ன்.) மதம்பெருகுசின்ற யானை இறந்துபடவும், கல்லணையுண்ட குதிரை இறந்துபடவும், விசாலம்பொருந்திய சக்கரத்தாலிழுத்துச் செல்லப் படுகின்ற தேர் படவும், உடம்பு அடப்பட்ட அரக்கரை அந்நனுச்சியிற்படம் அழிந்தொழியுமென்னுமாறு குரங்குகளெறிந்த பலகல் படுத்தும்[வீழ்த்தும்]; (எ-று.)—படம்=படுத்தும்; பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினை: இவ்வாறு வருவதனை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவிதணிச் என்ப. பி-ம்:—1கரி, 2புரவிக் கால். 3எழினித்தேர், எழிலிந்தேர், ஏழுனிபிற், 4படு, 5கற்படை. (உஉக௦)

ந.சு. 1கொலையொடுங் கானெடும் புயத்தின் குன்றொடும்
நிலையெடுங் காலொடு நிமிர்ந்த வாலொடும்
மலையொடு மரத்தொடுங் கவியின் 2வன்னெடுங்
தலையொடும் 3போய்ச்சைத் 4தெறிந்த சக்கரம்.

(இ - ன்.) விரைவுகொண்டு (அரக்கர்) எறிந்த சக்கரம்,—குரங்குகளின் கொலைத்தொழில் ஒடுங்காத நெடியபுயக்குன்றொடும் நெடியநிலையைபுடைய பாதங்களுடனும் நிமிர்ந்த வாலுடனும் மலையொடும் மரத்தொடும் வலிய நெடியதலையொடும் போகும்; (எ-று.)—அரக்கரெறிந்த சக்கரம், குரங்குகளின் புயம் முதலியவற்றை அறுத்துக்கொண்டு செல்லு மென்க. பி-ம்:—1கொலை யொடுங்கரனெடும்புகதின், 2மார்பொடுங், மன்னெடுங், 3போர், 4எறியும். ()

சு.அ. ஆண்டகைக் 1கவிக்குலத் தலைவ ராக்கையைக்
கீண்டன 2புலியினைக் கிழித்த 3மாதிரர்
தாண்டுவ குலப்பரி 4மனத்திற் றுவவு
5தூண்டினர் 6கைவிசைத் தெறிந்த தோமரம்.

(இ - ன்.) திக்குக்களைத் தாண்டுவனவும் மனத்தைப்போல் தாவுத் தன்மைபுள்ளனவு மாண சிறந்தகுதிரைகளைத் தூண்டினகுதிரைவீரரின் கைகள் விரைவுபட எறிந்த தோமரமென்னும் படைக்கலம்,---ஆண்மைக்குண முள்ள கவிக்குலத்தலைவரின் உடலைக் கீண்டனவாய்ப் புலியைக்கிழித்தன; (எ - று.)—இச்செய்யுள் “சில்லியந்தடந்தேர்” என்ற அடித்தபாடலுக்குப்பின் சிலபிரதி தி லுள்ளது. பி-ம்:—1கவிக்குல வீரரர்க்கைகள், 2புலியிடை, 3மாதிரர், மாக்கிரி, மாக்கரி, 4மனத்திற்றய்மிச, 5தூண்டுவ, 6கைவிசைத்தெறியும், கைவிசைத்தெறிந்த. (உஉக௧)

சு.க. சில்லியந் 1தேநர்க்கொடி சிதையச் சாரதி
2பல்லுடை நெடுந்தலை மடியப் பாதகர்
வில்லொடு கழுத்த³திறப் பகட்டை வீட்டுமால்
கல்லெனக் கவிக்குலம் வீசுங் கல்லரோ.

(இ - ன்.) கல்லென்ற ஒலிதோன்றக் கவிக்குலம் வீசுங் கல்லானது,— சில்லியபுடைய அழகிய தேர்களின் கொடிகள் சிதையவும், சாரதியினுடைய

பல்லடைந்து நெடியதலை அறுபட்டுவழிவும், பாதகரான அரக்கருடைய வில்
லோடு கழுத்துஇறவும் (செய்து), யானைகளையும் ஒழிக்கும்; (எ-று.)—பி-ம்:
—1தேர்சொடிபரிகள். 2பல்லொடு. 3அற. (உஉக௩)

- சு2. 1காகமுந் தியமலை முழையிற் கட்செவி
2உரகமுந் தினவென வொளிக்கு மொள்ளிலை
3அரகமுந் துறு⁴நெடுந் கவியி⁵னாக்கையில்
6தூரகமுந் தின⁷நெடுத் தெறியுஞ்⁸சூலமே.

(இ - ள்.) குதிரையையேறிச் செலுத்திய அரக்கர் எடுத்தெறிவனவான
ஒள்ளியஇலைகளையுடைய சூலங்கள்,--ஆலாங்கட்டிமழை பெய்யப்பெற்ற மலை
முழைஞ்சுகளிற் கண்ணையே செவியாகவுடைய உரகம் விரைந்து புரூத்தன
வெண்ணும்படி, நெடிய வானரர்களின் உடலில் (அவர்கள்) அழியும்படி பாயும்;
(எ-று.)—அரசு-அரக்கஎன்பதன் விகாரம். இக்கவி“வால்பிடித்து” என்ற அடி
த்தபாடலின்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது. பி-ம்:—1காகமுந்திய²ஊகம். 3ஆகமு
ந்தின, அரகமுந்தின, ஆகமுந் துவ, ஆகமுந் துறு. 4நெடுந்கவிகள், கவித்தலைவர்.
5மார்பினில். 6தூரகமுந்தினர். 7விசைத்தெறியும். 8தோமரம். (உஉக௪)

- சு௩. வால்பிடித் தடிக்கும்வா னரத்தை மால்கரி
கால்பிடித் தடிக்கும்க¹கரியி னைக்கவி
2தோல்பிடித் தரக்கரை யெறியுஞ்³சூர்முசு
வேல்பிடித் தெறிவாரம் முசுவை வெங்கணர்.

(இ-ள்.) பெரியயானை, வானரத்தை வாலினாற்பிடித்து அடிக்கும்; (அதி
னின்று தப்பி) வானரம் அக்கரியைக் காலைப்பிடித்து அடிக்கும்; (அன்றியும்),
சூரத்தன்மையுள்ள சூரக்கு, யானைகளை (க்கையிற்) பற்றி (அவற்றால்) அரக்க
ரைமோதும். அம்முசுவைக் கொடுக்கண்ணையுடைய அரக்கர் வேல்பிடித்
தெறிவர்; (எ-று.)—தோல்-யானை. பி-ம்:—1கரிகளை. 2கோல். 3சூற்பொறி,
கோண்முசு. (உஉக௫)

- சு௪. முற்படு கவிக்ஞல¹முடுக வீசிய
கற்படக்²களம்படு மரக்கர் கார்க்கடல்
பற்படு தலைபடப்³படுவ பாதகர்
விற்படு கண்படக்⁴சூரங்கன் வேலையே.

(இ - ள்.) முற்படுகின்ற கவிக்ஞலமானது விரையவீசிய கற்கள் படுவத
னால், அரக்கரின் கருக்கடல்போன்ற சேனை, களத்திற் படும்; பாதகரான அரக்
களின் வில்விருந்து வெளிப்படுகின்ற கண்கள் படுவதனால், சூரங்குச்சேனை
பற்களைக்காட்டுகின்ற தலையுறந்திட உயிரிறப்பனவாகும்; (எ-று.)—பி-ம்:—
1முட்டிவீசிய, முடுகவீக்கிய. 2கனப்படும். 3படுவர். 4சூரக்கு. (உஉக௬)

சு௫.—நாந்துகவிக்ஞ-போரிலே அரக்கரின்கதூரங்க்சேனையடைந்த
தன்மையைக் கூறும்.

கிச்சுறு கிரிபடக் கிளர்பொற்¹1தேர்நிரை
2அச்சிறிச் செல்கில வரடல்³3வாழ்பாரி

எச்சுறு துயரிடை 4யெய்த 5வீத்துணை
6முச்சுறு 7வாழ்க்கையின் மூண்டு ளோரென.

(இ - ள்.) (மனவழக்கம்) குறைதற்குக்காரணமான வறுமைத்துன்பம் இடையில் நேர்வதனால் ஈத்துண்ணாமல் மூச்சுஇறுகின்ற உலகவாழ்க்கையில் மூண்டுள்ளோர்போல, —ஒருநுப்பைக்கொண்ட மலைகள்படுவதனால் விளங்குகின்றபொன்மயமான தேர்களின்கூட்டம் அச்சுஇற்றுப்போகவே, வலிமைபொருந்திய தாவும் பரிகள், (அத்தேரையழுத்துச்) செல்லமாட்டாவாயின; (எ-று.)

இது தேர்ப்படையடைந்தலைகூறியது. வறுமையுற்றோர்க்குஇவ்வாழ்க்கை இனிதூடவாததுபோலக் குதிரைகட்கு அச்சிற்றதேரை யீர்த்துச்செல்லுமையிலாதாயிற்றென்றவாறு. ஏழைமையால்வாழும் வாழ்க்கையை 'மூக்கைப்பிடித்தாற்பிராணன்போகிறது' என்று சொல்லுகின்ற உலகவழக்குப்பற்றி, 'மூச்சுறுவாழ்க்கை' என்றது. மூச்சுஎன்பது 'மூச்சு' என்றாயிற்று. கருநாடுஎன்ற வடசொல், 'கிச்சு' எனத் திரிந்த தென்பர். பி-ம்:—1தேர்க்கிழை. 2அச்சுறச். 3மாப்பரி, மால்பரி. 4எய்தி. 5சுர்க்கொணு, ஈத்தினம். 6முச்சுறு, மூச்சுறு. 7வாழ்க்கையை. (உஉக௭)

சுசு. மீயவர் 1யாவரும் விளிய வெங்கரி
2சேயிருங் குருதியிற் றிரிவ 3சேர்வில்
4நாயக ராளொடு 5மவிய 6நவ்விகள்
பாயொடு வேலைபிற் றிரியும் 7பண்பின.

(இ - ள்.) (தம்) மீதிருப்பவராவரும் இறந்துபட, கொடிய யானைகள் செந்நிறமுள்ள மிக்க இரத்தவெள்ளத்தில் திரிவனவாய் (அப்பாற்) சேரமாட்டாதனவாயினவை, —(தன்)மா லுமிகளெல்லாம் பணியாளருடனேஅழிந்திடமரக்கலங்கள் பாய்மரத்துடனே கடலிற் றிரியுந்தன்மையையுடையனவாயின; (எ-று.)—இது, யானைச்சேனையடைந்தலைகூறியது. களிற்றுக்கு மரக்கலம் உவமையாதலை, "மொய்களிறுடைதிரைமாக்கலம்" என்றவிடத்துக்காண்க. மரக்கலத்திற்குயானையும், பாய்மரத்திற்கு அய்யானையின்மீதுகட்டிய கொடியும் உவமையாம். பி-ம்:—1யாவருமலைய. 2சேயருங், சேயறுங். 3சேர்வில், சேர்வில். 4நாயகராளொடும், ஆயதனொடும், ஆயதனொலாம். 5வீய. 6நவ்விதம், அம்பிதம், நவ்விதான். 7பண்பென, பான்மைபோல். (உஉக௮)

சுஎ. படையொடு மேலவர் மடியப் பல்பரி
1இடையிடை தாவெழுந் 2தழுந்து 3பண்பன
கடனெடுங் குருதிய 4கனலி காலுறு
வடவையை நிகர்த்தன வுதிர 5வாயுன.

(இ - ள்.) பலபரிகள், —படைக்கலத்துடனே(கூடிநடத்திவந்த தன்) மேலேயுள்ளவழ் மடித்திடக் கடல்போன்ற பெருங்குருதியிலகப்பட்டனவும் நடுநடுவேதாவியெழுந்து (அந்தஇரத்தவெள்ளச்சேற்றிலே) அழுந்துத்தன்மையையுடையனவும் உதிரக்கக்கும்வரையையுடையனவுமாகி, ஒருநுப்பை வாயினுந் கக்குர்தன்மைபுள்ள (கடலிடையேவாழும்) வடவையை யொத்தன; (எ-று.)

இது-குதிரைப்படையடைந்த நிலைகூறியது. தன்மைத்தீர்துறிப்பேற்ற வணி. வடவை-பெண்குதிரை: இது கடலினிடையேயிருந்து மழைமுதலிய வற்றூற் கடலின்நீர் மிகாதவாறு தன்வாயிலுள்ள கனலினால் வற்றச்செய்யுமென்பது, புராணநூற்கொள்கை. 1 இடையிடைதரவிழுந்து என்றபாடத்திற்கு-போர்க்களத்து அவ்வவ்விடந்தோறும் (வானரங்கள் மலைமுதலியவற்றை) வீசிய தனூற் கீழ்விழுந்து என்க. பி-ம்:—2 இழிந்த. 3 பண்ணன், பண்ணின. 4 கனலி கால்வுறு, கனலிற் கால்வுறு, கனலுங்கால்வன. 5 வாயின. (உஉகக)

சஅ. எயிற்றொடு நெடுந்தலை யிட்ட கல்லொடும்
வயிற்றிடைப் புகுப்பல பகலும் 2 வைகிய
3 பயிற்றிய ராயினுந் தெரிக்கும் பண்பிலார்
4 அயிர்ப்பர்தம் கணவரை யணுகி யந்நலார்.

(இ - ள்.) எயிற்றெடுகூடிய நெடியதலைகள் (வானரர்) வீசிய மலையோடு கூட (வீட்டின்) நெடுவிடத்திற் புகவே, பலநாளிலும் (உடனிருந்து) கழித்த பழக் கத்தைபுடையவராயிருந்தும் (அத்தலை இன்றாதஎன்று) ஆராய்ந்து அறி தற்குவற்ற (அறிவாகிய) பண்பு இல்லாதவரான அவர்மனைவிமார்தன், தங்கணவரை யணுகி (இதுயாருடைய உடலோ? என்று) சந்தேகிப்பர்; (எ-று.)—இது, காலாட்படைவீரர் நிலைகூறியது. இனி, வயிற்றிடைப்புக் அரக்கரின் தலை தம்வயிற்றிடத்துப்புக் என்று உரைத்து, சுபந்தன்போலாக என்று கருத்துக் காணலுமென்று. இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் “முற்படுகவிக்குலம்” (சச) என்பதன்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1 புகுப்பல், 2 வைகியே, 3 பயிற்றியர், 4 அயிர்ப்ப.

வேறு.

சக. — இஃண்டிபாடல்கள்: சிற்சில அரக்கர்க்கும் சிற்சில வானரர்க்குமாக நிகழ்ந்ததொந்தயுந்தம் கூறும்.

தூமக் கண்ணனு மனுமனு மெதிரெதிர் தொடர்ந்தார்
தாமத் தங்கதன் மாபெரும் பக்கனைத் தடுத்தான்
சேமத் திண்சிலை மாலியு நீலனுஞ் செறுத்தார்
வாமப் போர்வயப் பிசாசனும் பனசனு மலைந்தார்.

(இ - ள்.) தூமாக்கனும் அநுமனும் எதிரெதிராகத் தொடர்ந்தார்கள்; (வெற்றி) மாலையையணிந்துள்ள அங்கதன் மகாபாற்சுவனைத் தடுத்தான்; சேமமான [அழியாத தன்மையுள்ள] வலிய வில்லைக்கொண்ட மாலியும் நீலனும் கோபித்துப்பொருதார்; நேர்மையற்ற போரைப்புரிசின்ற வலிய பிசாசனும் பனசனும் பொருதார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 வலிப். (உஉகக)

ரு. சூரி யன்பெரும் பகைஞனுஞ் சூரியன் மகனும்
நேரெ திர்த்தனர் 1 நெருப்புடை வேள்வியின் பகையும்
சூரி யன் 2 றனித் தம்பியு 3 மெதிரெதி ரடர்ந்தார்
வீர வச்சிரத் தெயிற்றனு மிடபனு மிடைந்தார்.

(இ - ள்.) சூரியசத்துருவும் சூரியபுத்திரான சுக்கிரீவனும் நேரே பெயிர்ந்தனர்; யஞ்சுத்துருவும் இராயிரானது ஒப்பற்ற தம்பியான

இலட்சுமணனும் எதிர்க்கொதிராகப் போர்புரிந்தார்கள்; வீரக்கொண்ட வச்சிர தம்வந்தரனும் இடபனும் செருங்கிமலைத்தார்கள்; (எ-று.)

வேள்வியின்பகை - யஜ்ஞசத்துரு. வேள்விக்கு அடைமொழியாக 'நெருப் புடை' என்பது வந்தது. பி-ம்:—1 நெருப்பிடை. 2 துணைத். 3 அவரெதிரடர்த்தார், எதிரெதிரடர்த்தார், எதிரடர்த்தணரால். (உக0உ)

ருக.—இங்ஙனம் இருபக்கத்துத்தலைவரும் இரட்டையராய்ப்பொருதல்.

வெங்கண் வெள்ளெயிற் றரக்கரிற் கவிக்குல 1 வீரச்
சிங்க மன்னபோர்த் தலைவரிற் றலைவராய்த் 2 தெரிந்தார்
அங்க மர்க்களத் தொருவரோ டொருவர்சென் 3 றடைந்தார்
பொங்கு வெஞ்செருத் தேவரு நடுக்குறப் பொருதார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கொடுக்கணையும் வெள்ளிய எயிற்றைய முடைய அரக்கரினும் கவிக்குலத்துஉதித்து வீரச்சிங்கமன்ன போரில்மேம் பாடுபெற்றவரினும் தலைவராயுள்ளவர்,—அங்கே அமர்க்களத்தில் ஒருவரோ டொருவர் சென்றடைந்து, தேவரும் நடுக்குறம்படி மணக்கிளர்ச்சிகொண்டு செய்யப்படுகின்ற கொடியபோரைப் பொருதார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 வீரர், வீரரில். 2 செறிந்தார். 3 அடர்த்தார். (உக0உ)

ருஉ.—பத்துவெள்ளஞ்சேனையில் கவிக்குலத்தலைவர் ஆறுவெள்ளஞ்சேனையையும் இலட்சுமணன் நாலு வெள்ளஞ்சேனையையும் அழித்தல்.

இன்ன காலையி னீரைந்து வெள்ளம்வந் தேற்ற
மின்னும் வெள்ளெயிற் றரக்கர்தஞ் 1 சேனையில் 2 வீரர்
அன்ன வெஞ்சமத் தாறுவெள் ளத்தையு மவித்தார்
சொன்ன காலையு மிலக்குவன் பகழியாற் றெலைத்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சிகழும்பொழுதில், அந்தக்கொடியபோரில் வந்து எதிர்க்கலான ஈரைந்துவெள்ளமுள்ள மின்னும்வெள்ளியஎயிற்றைக்கொண்ட அரக்கர்சேனையில் ஆறுவெள்ளத்தையும் (கவிக்குல)வீரர் ஒழித்தார்; (மிச்சமாகச்) சொல்லப்பட்ட நாலுவெள்ளஞ்சேனையையும் இலக்குவன்(தன்)பகழியால் தொலைத்திட்டான்; (எ - று.)—2 வீரன் ..அவித்தான் என்று கொண்டு, ஸ்ரீராமன் அழித்தா னென்று பொருள் கூறவாரு முளர். பி-ம்:—1 சேனையை. 2 வீரன்...அறுத்தான். (உக0உ)

ருஉ.—அப்போது தோன்றிய இரத்தப்பெருக்கின் வருணை.

உப்பு டைக்கடன் 1 மடுத்தன 2 வுதிரரீ ரோதம்
அப்பொ டொத்தன 3 கடுத்தில வார்கலி முழுதுஞ்
செப்பு ருக்கெனத் 4 தெரிந்தது மின்சுலஞ் செருக்கித்
துப்பொ டொத்தன முத்தினங் குன்றியிற் 5 றேன்ற.

(இ - ள்.) உப்பைக்கொண்ட கடலில் நிரம்பிப்பாய்த உதிரரீர்ப் பெருக்குக்கள் (கடலின் ரீரோடு)கலந்தனவாய்த் தோன்றவில்லை; (அக்)கடல் ரீர்முழுதும், செப்பையுருக்கின உருக்குப்போலச் செந்நிறமாகக் காணப்பட்டது; (அக்கடலிலுள்ள) முத்துக்கள் குன்றிமணியைப்போற்(செந்நிறமுடை

யனவாகக்) காணப்பட, மீன்குலமெல்லாம் (இறைச்சியாகிய நிரம்பிய உணவு கிடைத்தமையாற்) செருக்குக்கொண்டு பவழம்போலத் தோன்றின; (எ - று.)

அப்போரில் இருதிறத்துச்சேனைகளும் பிளப்புண்டதனால் தோன்றிய இரத்தநீர் கடலின் நீரினும் மிகவிஞ்சியிருந்ததனால் கடலினீரில் தாம் கலந்து கடனீர்போலத் தோன்றாமல், கடலின் நீரைச் செந்நிறத்ததாகவே அக்கடலின் நீர் செம்புருக்குப்போலத் தோன்றிற்றென்றார்: கடலின் நீரும் மீன்களும் முத்துக்களும் வேற்றுருவத்தை உதிரப்பெருக்கால் அடைந்தனவெனக்கூறியது - வேற்றுருப்பெறலணியாம். 1 பி - ம்: - 1 மடுத்தது. 2 குருதியினேதம். 3 தடித்தில, கடுக்கில. 4 திரிந்தது, திரிந்தன. 5 தோன்றி, துவன்றி. (௨௩௦௫)

ருசு.—இதுவும் அது.

தத்து நீர்க்கடன் முழுவதும் 1 குருதியாய்த் தயங்கச் சித்திரக்குல்ப் 2 பன்னிற மணிகளுள் 3 சேந்த ஒத்து 4 வேற்றுருத் 5 தெரியல் வுயர்மதத் தோங்கல் மத்த கத்துகு தாளமும் 6 வளைசொரி முத்தும்,

(இ - ள்.) (அலை) தாவுகின்ற நீரைக்கொண்ட கடல்முழுவதும் இரத்தமாய் விளங்க, விசித்திரமான [வெவ்வேறுவகையாயுள்ள] தொகுதியான பல நிறத்தைக்கொண்ட இரத்தினங்களும் செந்நிறத்தையடைந்தன: மதம்பெருக்குவனவான மலைபோன்ற யானைகளின் மத்தகத்தினின்றுவெளிப்பட்ட முத்துக்களும் சங்குகளின்ற முத்துக்களும் ஒத்து [செந்நிறத்தையடைந்து] வேறுநிறம் தெரியாதனவாயின; (எ - று.)

இச்செய்யுளும் கீழைச்செய்யுளில் வந்த வேற்றுருப்பெறலணியே. யானை-போர்க்களத்திலுள்ளன. சங்கு-கடலிலுள்ளவை. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில்லை. பி - ம்: - 1 குருதியிற்றழங்கிச், குருதியாய்த்தழங்கிச். 2 பன்னெடு. 3 சேர்ந்த, சேர்ந்தது. 4 வேற்றுருத். 5 தெரிகில, தெரிக்கில. 6 அத்தகைமானும், அத்தகைமுற்றும். (௨௩௦௬)

ருசு.—தூரியோதய வருணை.

1 அதிரும் வெஞ்செரு வன்னதொன் 2 மமைகின்ற வளவிற கதிர வன் 3 கொழுஞ் சேயொளிக் கற்றையங் கரத்தால் 4 எதிரும் 5 வல்லிருட் 6 கரியிறுத்தெழுமுறை மூழ்கி உதிர 7 வெள்ளத்து 8 ளெழுந்தவ னாமென வுதித்தான்.

(இ - ள்.) அதிர்கின்ற அப்படிப்பட்ட கொடியபோரொன்று நிகழ்கின்றபொழுதில், சூரியன், கொழுவிய செந்நிறவொளித்தொகுதியாகிய அழகிய கரத்தால், எதிர்த்த வலியுருளாகிய யானையை யழித்து எழும் போது உதிரவெள்ளத்துள் மூழ்கியெழுந்தவனொன்று தோன்றாமாறு உதித்தான்; (எ - று.)

சூரியன் உதிக்கும்போது மிக்க செந்நிறமுள்ளவனாகத் தோன்றியவல்புபற்றி, 'மூழ்கி உதிரவெள்ளத்துளெழுந்தவனொன்று' என்று வருணித்தார்;

தந்திரிப்பேற்றவணி. பகையொழித்தபின் நீராடியெழுந்திருக்குத் தன்மை, சூரியனிடத்தி் லேற்றப்பட்டது. இவ்வணிக்கு 'கற்றையங்காத்தால், வல் லிருட்கரியிறத்து' என்ற இடங்களிலுள்ள உருவகவணி அங்கமாய் நின்றது. பி-ம்:—1 அதிர. 2 அமைக்கின்ற. 3 செழுஞ். 4 எதிர, எதிரிற். 5 எல்லிருட், பல்வ கைக். 6 கரிசெறுத்து, கரியறுத்து, பகையறுத்து. 7 வெள்ளத்தின். 8 எழுத்தனன்.

ருசு.—இதுவும் அது.

அரக்க 1 ரென்றபே ரிருளினை யிராம²னா மிரவி
தூக்க வெஞ்சுடர்க் கதிரவன் புறத்திருள்³ தூக்கப்
புரக்கும் வெய்யவ⁴ ரிருவரை யுடையன போல
⁵ நிரக்கு நல்லொளி⁶ பரந்தன வுட்கொள நிமிர்.

(இ - ள்.) அரக்கரென்ற பெரிய இருளின இராமனென்கிற இரவி ஒட் டாநிற்க, வெவ்விப சுடரையுடையவனான சூரியன் புறத்திருளைத் தூரத்தலி னாலே, பாதுகாக்கின்ற இரண்டுசூரியரை உடையன போல மிகுதிப்பட்டுத் தோன்றும் மிக்கஒளி உலகமுழுவதும்பரந்தன; (எ - று.)—உதித்தசூரியனை யும் இராமனையும் ஒப்பிட்டுக்கூறிஞர், இதில். பி - ம்:—1 என்பதோர். 2 அப் போரில், ஆயிற்று, ஆமருக்கன். 3 தொலைக்க. 4 இருவரையுடையவர், இருவ ரும்ஒருவரே. 5 நிராக்கும். 6 பரத்தலில், பரந்தென. (உஉ௦அ)

ருஎ.—முன்றுகவிதா-விளக்கித் தோன்றிய படுகாத்தனாமையைக்கூறும்.

நிலைகொள் பேரிரு ணீங்கலு நிலத்திடை நின்ற
மலையும் வேலையும் வரம்பில வயின்றொறும்¹ பரந்து
2 தொலைவி றன்மைய தோன்றுவ போன்றன சேரி
அலைகொள் வேலையு³ மருப்பினக் குன்றமு⁴ நிரம்பி.

(இ - ள்.) நிலையாகவுள்ள மிக்க இருள் நீங்குதலும், அலையைக்கொண்ட (இரத்தக்) கடலும் தத்தக்கனக்கொண்ட இனம்இனமாகவுள்ள யானைகளும் நிரம்பி, நிலத்தில்கின்ற மலையும் கடலும் வரம்பில்லாதனவாய் ஆங்காக்குப் பரந்து ஒழியாததன்மையவாய்த் தோன்றுபவற்றை யொத்தன; (எ - று.)

உதயகாலத்தில் கடலும் மலையும்வெளிப்பட்டுத்தோன்றியதுபோலவே, இரத்தப்பெருக்கும் யானைகளும் விளங்கிக்காணப்பட்டன வென்றவாறு; உவமையணி. குன்றம்—உவமவாகுபெயர். பி - ம்:—1 பரந்த, வதிந்து, வதித்த. 2 தொலைபுர்தன்மையதோன்றுவ, தொலைவிலாதவைதோன்றுவ, தொலைவிற் றன் மயத்தோன்றுவ. 3 அரும்பினக்குன்றமும். 4 நிரம்ப, அணவி, நிரவி, நிரப்பி. ()

ருஅ. நிலந்த வாதசெந் நீரிடை நிணக்கொழுஞ் சேற்றிற்
புலந்த காலையிற் பொறிவரி யம்பெனுந் தும்பி
கலந்த தாமரைப் பெருவனங் கதிரவன் கரத்தால்
மலர்ந்த தாமரைப் பொலிந்தன லுலந்தவர் வதனம்.

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திலே நிலத்தினின்றூரீங்காத இரத்தவெள்ளத் திலே நிணமாகிய கொழுவியசேற்றில் பொறியையும் வரியையுமுடைய அம் புளாசிற தும்பி கலந்தனவாகிய உயிரிழந்தவரின்வதனங்கள்,—தும்பிகலந்த

தாமரைப்பெருவனம் சூரியன்கிரணத்தால் மலர்ந்துதோன்றுவதுபோல விளங்கின; (எ - று.)

உவமைபுனி: இதற்கு, 'அம்பெனுத்தும்பி' என்ற உருவகவணி அங்க மாய்நின்றது. 'தும்பிகலந்த' என்பதை 'தாமரைப்பெருவனம்' என்பதனோடு மீண்டும் கூட்டப்பட்டது. பொறிஎன்ற அடைமொழி-நெருப்புப்பொறி புள்ளி யென்ற இருபொருளைச் சீலேடைவகையாலுணர்த்திற்று. வரி-அழகு, இரே கை. "பொறிவரியசிறுவண்டு" என்றார், பெரியாரும். பி-ம்:—1உலர்ந்தவர். ()

105. தேரும் யானையும் புரவியும் விரவின தேவர்
 ஊரு மானமு 1மேகமு முறிக்கள்தம் முலகும்
 பேரு மானவெங் காலத்துக் கால்பொரப் பிணங்கிப்
 பாரின் வீழ்த்தன போன்றன 2கிடந்தன பரந்து.

(இ-ள்.) (போர்க்களத்திலே), தேரும் யானையும் புரவியும் கலந்துவிழுந்து கிடப்பவை,—(உலகம்)நிலைபேர்கின்ற பொருந்திய அந்த(புகார்த)காலத்தில் கொடுங் காற்று வீச, மாறுபட்டுத் தேவர்ஊர்ந்துசெல்கின்ற விமானமும் மேகமும் நட்சத்திரமண்டலமும் பாரின்வீழ்த்தனவாய்ப் பரந்துகிடப்பன வற்றை யொத்தன; (எ-று.)—தேர் யானை பரிஎன்பன முறையே விமானம் மேகம் உடுக்கன்போலும்: தந்திறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1உடுக்களுமுலகமு மலையும், மேகமுமுடுக்களுமுலகும். 2பரந்தனகிடந்த,கிடந்தனபரந்த. (உடகஉ)

சூ. — அரக்கியர் களத்திலீழ்த்தீட்ட கணவராய்ப் புல்லுதல்.

எல்லி சுற்றிய மதிநிகர் முகத்திய ரெரிவீழ்
 1 அல்லி சுற்றிய 2கோதையர் களம்புகுந் தடைந்தார்
 புல்லி முற்றிய வுயிரினர் 3பொருந்தினர் கிடந்தார்
 வல்லி சுற்றிய 4மாமர நிகர்த்தனர் வயவர்.

(இ - ள்.) இரவிற் சஞ்சரிக்கின்ற சந்திரனையொத்த முகத்தைபுடையவ ரும் நெருப்புத்தோற்கின்ற [நெருப்பினுஞ் செந்நிறத்தனவான]பூவிதழ்களைச் சுற்றியுள்ள தலைமயிரையுடையவரும் போர்க்களத்தையடைந்து உட்புகுந்தவ ருமான அரக்கியரால் தழுவுப்பட்டு முடிந்த உயிரையுடையவராய்(அப்போர்க் களத்திலே)பொருந் திக்கிடக்கின்ற அரக்கவீரர், கொடியினால் தழுவுப்பட்ட பெரியமரம் (வீழ்த்து)கிடப்பதை யொத்தனர்; (எ - று.)—உவமைபுனி. தலைமயிர் செந்நிறத்தனவாதலால், 'எரிவீழ்க்கோதை' என்றார். பி-ம்:—1வல்லி. 2கோதையிற். 3பொருந்திடக். 4மராமரம். (உடகஉ)

சூ. — போர்க்களத்தைச் சார்ந்த அரக்கியரின் தன்மை, இதுமுதல் ஏழகவிகளிற் கூறப்படும்.

வணங்கு நுண்ணிடை 1மலைமுலைச் செக்கர் 2வார் கூந்தல்
 அணங்கு வெள்ளெயிற் றரக்கியர் 3களத்துவர் தடைந்தார்
 குணங்கொ ளுந்துணைக் கணவர்தம் பசுந்தலை கொடாது
 பிணங்கு 5பேய்களைப் பிளந்தனர் தொடர்ந்தனர் 6பிடித்தார்.

(இ - ள்.) தொய்புந்தன்மையுள்ள நுண்ணியஇடையையும் மலைபோன்ற முலையையும் சிவந்த நீண்ட கூந்தலையும் வருத்தவல்ல வெள்ளிய எயிற்றையு

முடைய போர்க்களத்திலே வந்தடைந்தவரான அரக்கியர்கள்,—(தம்மிடத்து அன்புவைத்தலாகிய) குணத்தைக்கொண்ட (தந்) துணையாகிய கணவரின் பசுத்தலையை (உண்பதற்காகக் கையிற் கொண்டு) கொடாமல் மாறுபடுகின்ற பேய்களைத் தொடர்ந்து பிடித்துப் பிளந்தனர்; (எ-று.)—பி-ம்:—1வனமுலை. 2வான். 3அமர்க்களத்து, அமர்க்களம். 4கடந்ததம். 5பேய்களின் வாய்களைப் பிளந்தனர். 6பிடிப்பார், பிடித்தே. (உட்ககூ)

கூஉ. கடரும் வெள்வளைத் தோளிகன் 1வொழுநனைத் தொடர்வாள்
2உடரு 3மங்கமுங் கண்டுகொண் டொருவழி 4யுய்ப்பாள்
குடலு 5மீரலுங் கண்ணுமோர் குறுநரி கொள்ளத்
தொடர வாற்றல நெடிதுயிர்த் தாருயிர் துறந்தாள்.

(இ-ள்.) ஒளிக்கின்ற வெள்ளியவளையைப்பூண்ட தோள்களைக்கொண்ட ஒருத்தி, தன் கொழுநனைக் காணச் செல்பவளாய், (அவனது) உடலும்(கை கால்முதலிய)உறுப்புக்களும் (தனித்தனியிருத்தலைக்) கண்டு (அவற்றை) ஒரிடத்தில் தாங்கிக்கொண்டு சேர்ப்பவளாய், (அக்கணவனுடைய) குடையும் ஈரலையும் கண்களையும் ஒருசிறிய நரி கொண்டிட (அதனைத்) தொடர்தற்கும் வலிமையில்லாதவளாகி, நெடிதாகமூச்சுவிட்டு (த்தன்னுடைய) அரிய உயரைத் துறந்தேவிட்டனர்; (எ - று.)—குறுநரி-குள்ளநரி. பி-ம்:—1கணவனை. 2உடலும். 3கைகளும். 4உய்யாள். 5ஈரலும். (உட்ககச)

கூஉ. பெரிய வாட்டடங் 1கண்ணியர் 2கணவர்தம் பெருந்தோள்
3நகிக ளீர்த்தன 4வணங்கவு 5மிணங்கவு நல்கா
இரியல் போவன தொடர்ந்தய வினப்படை கிடந்த
அரிய 7நொந்தில ரலத்தகச் சீறடி 8யந்தோ.

(இ-ள்.) பெரிய வாள்போன்ற பரந்த கண்களையுடைய மகளிர்,—(தம்) கணவரின் பெரியதோள்களை ஈர்த்தனவான நரிகள் வணங்கிக்கேட்கவும் இணக்கமானமொழியைச்சொல்லியிரக்கவும் கொடாமல் ஒடுபவற்றைத் தொடரலுற்று, அயலில் வீழ்ந்துகிடக்கின்ற தொகுதியான படைகள் அறுத்திடவும், செம்பஞ்சுண்டிய சிறிய அடிகள் வருந்தாராயினர்: ஐயோ!! (எ - று.) —‘அந்தோ’ என்பது கவியினிரக்கத்தைக்குறிக்கும். பி-ம்:—1கண்ணியோர். 2கணவன்றன். 3நரியுமோரியும். 4வணங்கிட. 5வார்த்தவாவணங்கிட, வணங்கவும். 6அயிலெனப். 7நேர்த்திலர், நொந்தில, நொத்திலது. 8அயர்ந்தார், அயர்ந்தாள், ஈர்த்து. (உட்ககடு)

கூசு. நலங்கொ ணெஞ்சினர் தத்துணைக் கணவரை நாடி
விலங்க லன்னவான் பெரும்பிணக் குப்பையின் மேலோர்
அலங்க லோதிய 1ரருந்துணை பிரிந்துகின் 2றயரும்
பொலங்கொண் மாமயில் 3வரையின்மேற் நிரிவன போன்றார்.

(இ - ள்.) தம்முடைய துணையாகிய கணவரை நாடி மலையைப்போன்ற ஒங்கிய மிக்க பிணக்குவியலின்மேலே திரிபவரான மாலையையணிந்த கூத்தலையுடைய நன்மையைக்கொண்ட நெஞ்சையுடையரான அரக்கமகளிர்; தமது

ஆரியதுணைமயில்களைப்பிரிந்து வருத்துகின்ற அழகுகொண்ட பெரிய பெண்மயில்கள் மலைத்துதிரிவனவற்றை யொத்தார்; (எ-று.)—உவமையணி. பி-ம்:—1 துணைவரைப், பெருந்துணை. 2 அயர்வின், அகவும். 3 மலையின்மேல். (1)

கூரு. சிலவர் தம்பெருந் 1 கணவர்தஞ் செருத்தொழிற் சினத்தார் பலரும் வாய்மடித் துயிர் துறந் தார்களைப் பார்த்தார் 2 அலைவில் வெள்ளெயிற் றுலிதழ் 3 மறைத்துள தயலாள் கலவி யின் குறி 4 காண்டுமென் றுமெனக் கணன்றார்.

(இ - ள்.) சிலமகளிர்,---தம்பெருமைபெற்ற கணவர்பலரும் தம் செருத் தொழிலிலே (மூண்ட) சினத்தினால் வாய்மடித்தவண்ணம் உயிர் துறந்தவர்களைப் பார்த்து,---(இவர்கள்) அசைதலில்லாத வெள்ளிய எயிற்றினால் இதழை மறைத்துள்ளது, அயலாளின் கலவிக்குரியை (நாம்) கண்டுவிடுவோ மென்ற கருத்தினற்போலு மெனக்கருதி (அவரீது) கோபித்தார்கள்; (எ - று.)

சினம்மூண்ட நிலையில் வாயிதழைப் பல்லினாற் கடித்துக்கொள்ளல், இயல்பு; அங்ஙனம் வாயிதழைக் கடித்தபடியே இறந்துள்ள கணவரைப் பார்த்து அவர் உயிரீங்கினவ ரென்பதைக் கவனியாது, சிலமாதர்கள் 'தம் கணவர் வேறொருத்தியோடு புணர்ந்து அந்நிலையில் அம்மகளிர் வாயிதழிற்செய்த பற்குறிகளை நாம் காணாமலிருக்கவேணு மென்ற கருத்தினால் இவர் இவ்வாறு அவ்விதழை மறைத்துக்கொண்டுள்ளார்' எனக்கருதி அவர்கள்மீது சினம்மூண்டனரென்பதாம். பி - ம்:—1 கணவர்கள். 2 அலரும், அல்கில். 3 மறைத்துளது. 4 காண்குவம்யாமெனக், காண்குதம்யாமெனக். (உ௩௧௭)

கூகூ. 1 நவசெய் வன்றலை 2 யிழந்தத 3 மண்பரை நணுகி அவச 4 மெய்திட 5 மடந்தைய ருருத்தெரிந் தறியார் துவச மன்னதங் கூருகிர்ப் பெருங்குறி தோண்மேற் கவச 6 நீக்கினர் 7 கண்டுகண் டாருயிர் 8 கழித்தார்.

(இ-ள்.) வானத்தையொத்த [கறுத்துத்தோன்றுகின்ற] வலியதலையைப் (போரில்) இழந்தவரான தமது கணவரை நணுகி, மங்கையர் (தம் கணவரின்) உருவினைத் தெரிந்தறியமாட்டாதவராய் அவசத்தையடைய, (பின்பு அவரது) கவசத்தை நீக்கி அவரது தோள்மேல் துவசவடிவத்தையொத்த தம் கூரியகசத்தாற்செய்த பெருங்குறிகளைக் கண்டுகண்டு (தம்) ஆருயிர் நீக்கினார்; (எ - று.)

ஆகாயம் அல்லது மேகம் என்ற பொருளுள்ள ஈபஸ் என்ற வடசொல். நவகஎனத்திரிந்துவந்தது; எய் = எய்; உவமவுருபு. இனி, நவருசெய்என்பது 'நவசெய்' என விகாரப்பட்டதாக்கொண்டு, புதிதாகமணந்தகணவரெனினுமாம்; புதிதாகமணந்தவராதலால் கணவருருவைத் தெரியாதவராயினர். துவச மன்ன குறி என இயையும். பி-ம்:—1 நவசெய். 2 இழந்தனர். 3 நண்பரை. 4 எய்திய. 5 மங்கையர். 6 நீக்கினர்க். 7 கண்டுகொண்டு. 8 அழிந்தார். (உ௩௧௮)

கூ௭. மாரி யாக்கிய கண்ணியர் கணவர்தம் வயிரப்

1 போரி யாக்கைக 2 ண்டியப் பொருகளம் 3 புருத்தார் போரி 4 யாக்கையின் 5 பிணப்பெருக குன்றிடைப் பிறந்த சோரி யாற்றிடை 6 யழந்தின ரின்னுயிர் துறந்தார்,

(இ - ன்.) மாரியையுண்டாக்கிய [மழைபோற்கண்ணீர்வடிக்கின்ற] கண்ணையுடையவர்களான மீகனிர், கணவருடைய வயிரம்போலுறுதியான போர்செய்த உடல்களை நாடி அந்தப் பொருகனத்திற் புருத்தவராய், பெரிய யாக்கையைக்கொண்ட பெரிய பிணமீவயினின்று பிறத்த இரத்தாதியிலே அழுத்தி இனியஉயிரைத் துறத்தார்கள்; (எ-று.)—1-9-ம்:—1போரிளாக்கைகள். 2நாடினர், நாடிய. 3புக்கார். 4யாக்கையை. 5பெரும்பிணம். 6ஒழுக்கினர். ()

வேறு.

கூஅ.—அநுமானுக்கும் தூமிராட்சனுக்கும் நிகழ்ந்தபோரில் தூமிராட்சன்இறந்தமை, ஐந்துகவிகளாற் கூறப்படும்.

1வகைநின்றயர் தாண்டு 2மாருதியும்
3புகையின்பொரு கண்ணவ னும்பொருவார்
மிகைசென்றிலர் பின்றிலர் வென்றிலரார்
சிகைசென்று நிரம்பிய தீயுமிழ்வார்.

(இ - ன்.) அழகாக ஓங்கிநின்றதானையுடைய பெருமைபெற்ற அநுமானும்புகையோடுபொருகின்ற கண்ணையுடையவனும் [தூமிராட்சனும்],--போர்செய்வவராய், கொழுத்துஎழுத்து நிரம்பிய தீயையுமிழ்வவராகி, (ஒருவரை யொருவர்) மேம்படுத்தலும் பின்னிடுத்தலும் வெல்லுதலும் இல்லாதவராயினர்; (எ - று.)—வகைநின்ற யுயர்தா ணெடுமா ருதியும் என இரத்தப்பாக்களை அளவடிக்கொண்ட சலிவிருத்தமாகவும் பிரிக்கலாம். 1-ம்:—1வகைநின்றிரு, வகையின்னயர், வகையின்றயர். 2தாளுயர், தோண்டு. 3புகைவெங்கண னும்பொருவார் பொரவே. (௨௩௨௦)

கூகூ. ஐயஞ்சீழல் வாளி 2யழற்கொடியோன்
மெய்யஞ்சனை காண்முளை மேனியின்மேல்
3வையஞ்சிலை யாறு வழங்கின⁴லை
மொய்யஞ்சன மேக முனித்தனைபான்.

(இ - ன்.) அழல்போற்கொடியவனான தூமிராட்சன்,--ஒருங்கிய கறத்த மேகம் முனித்தனையொத்தவனாகி, அழல்கின்ற இருபத்தைத்து அம்புகளை, உண்மையுள்ள அஞ்சனாதேவியின்புத்தல்வனான அநுமானுடைய உடலின்மீது (தான்) கொண்டுள்ள அழகியவில்லின்வழியால் எய்தான்; (எ-று.)—அழற்கொடி-புகை: அப்பெயரையுடையோனுமாம். 1-ம்:—1அயில். 2அமர். 3வையஞ்சலிபாய, வையஞ்சலில்பாய. 4ஆம். (௨௩௨௧)

எ௦. பாழிப்புய 1மம்புரு வப்படலும்
வீழிக்கனி போற்புனல் 2⁴சுவெகுண்டு
ஆழிப்³பெருந் தேரை யழித்தன⁴லை
ஊழிப்³பெயர் 4கார்பிக ரொண்டிறலான்.

(இ - ன்.) வலியுயத்திலே அம்பானது உருவுமாறு படலும், வீழிக் கனிபோன்ற [செந்நிறமுள்ள] இரத்தம்(உடம்பினின்று) வெளிப்பட,--ஊழிக் காலத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற மேகத்தையொத்த பெருந்திறமையுடைய அநுமான்,--வெகுண்டு, (அவ்வரக்கனுடைய) ஆழியைக்கொண்ட பெரியதேரை யழித்தான்; (எ - று.)—1-ம்:—1 அம்புசுப். 2வீழ். 3பொரு. 4காணிகள். ()

எக. சில்லிப்பொரு தேர்சுதையச் சிலையோடு -
 1எல்லிற்²பொலி விண்ணின் 3விசைத்தெழுவான்
 வில்லிற்² திலக்குவன் வெங்கணைபாற்
 புலவித்தரை யிட்டன னேர்²பொருவான்.

(இ - ள்.) சக்கரத்தைக்கொண்ட பொருதற்கு ஏற்ற தேர் சிதையவே (தன்)வில்லோடு சூரியனால் விளக்கமுற்ற விண்ணிலே விரைந்தெழுந்தவனான தாமிராட்சனுடைய வில்லானது இலக்குவனுடைய கொடியகணைபால் முறித்தது; நேரேபொருபவனாகிய அனுமான், (காவி அவனைத்) தழுவித்தரையிலே யிட்டான்; (எ - று.)—3-ம்:—1எல்லிப், 2பொரு, பெரு, 3வினைந்து. ()

எஉ. மலையிற்²பெரி யானுடன் மண்ணிடையிட்டிடு
 1உலறக்கட ரூவிய கால்கொடுதத்து
 2அலையிற்றிரு கிப்பகு வாயனல்கால்
 3தலைகைக்கொ டெறிந்து தணிந்தனனால்.

(இ-ள்.) (அனுமான்),--மலையினும் பெருந்தோற்றமுடையனான தாமிராட்சனுடைய உடலை மண்ணிலிட்டிக் கடலைத் தாவியகால்க்கொண்டு (அவ்வரக்கனுடைய ஆவி) வற்றுப்படி உதைத்து, பிளந்தவாயினின்று அனலைக் கக்குகின்ற (அவன்) தலையைக் கையால் திருசித் கடவிலெறித்து (சினத்) தணிவடைந்தான்; (எ-று.)—உலற=உளற: கதறஎனினுமாம். அலையிலெறித்து என்க. 3-ம்:—1உலைய, 2அலையத்திருசி, அலையிற்பருகி, 3வலை, மலை. (உஉஉஉ)

எங.—குனி ஆறுபாடல்கள், அங்கதன் மகாபார்கவறுடன் பொருது
 அவனைக் கொன்றமையெக் கூறும்.

மாபக்கனு மங்கத னும்மலைவார்

கோபத்தினர் கொல்ல நினைந்தடர்வார்
 தூபத்தி னுயிர்ப்பர் 2தொடர்ந்தனரால்.

(இ-ள்.) (ஒருவரோடொருவர்) பொருபவரான மகாபார்கவறும் அங்கதனும், கோபக்கொண்டு தீபம்போல் எரிந்தெழுசின்ற செங்கண்ணையுடைய வரும் தூபம்போற் புகைவெளிப்படுகின்ற பெருமூச்சையுடையவருமாகி, (ஒருவரையொருவர்) கொல்லநினைந்து அடர்பவராய்த் தொடர்ந்தார்கள்; (எ - று.)—3-ம்:—1எரித்திடு, 2தொடக்கினரால். (உஙஉங)

எஃ. ஐம்பத்தொரு வெங்கணை யங்கதன்மா
 மொயம்பிற்²புக வுய்த்தனன் 1மொய்தொழிலான்
 வெம்பிக் களியோடு 2விளித்தெழுதிணை
 கம்பக்கரி யுண்டை சுடாயெனவே.

(இ-ள்.) (ஒருங்கிப்பொருகின்ற தொழிலையுடையனான மகாபாரிசுவன்,--கோபித்து, மதக்களிப்புடனே ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டெழுசின்ற வலிய கட்டுத்தறியிற் பிணிக்கத்தக்க மதயானைமீது உண்டையைச் செலுத்தினார் போல, ஐம்பத்தொருகொடியபாணங்களை அங்கதனுடைய பெரிய தேள் களிலே புகுமாறு செலுத்தினான்; (எ-று.)---3-ம்:—1மொய்த், 2விளித்தெழு.

எரு. ஊரோடு 1மடுத்தொளி யோனையுறுங்
காரோடு 2நிகர்க்கத நாகமனான்
தேரோடு மெடுத்துயர் திண்கையினாற்
பாரோடு 3மடுத்தெறி பண்பிடையே.
இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஊர்தல்தொழிலோடுபொருந்திச் சூரியனையுறுகின்ற மேகத்
தோடு ஒத்த [கருநிறம் கொண்ட] சீற்றமுள்ள இராகுகேதுக்களையொத்த
வனான அங்கதன், (தனது) உயர்ந்த திண்ணியகைகளால் தேரோடும் எடுத்த
துப் பூமியிலே பொருந்துமாறு எறிந்த நிலையிலே,—(எ - று.)

தேரைப்பற்றுமாறு சென்ற அங்கதனுக்குச் சூரியனைப்பற்றுமாறு செல்
லும் பாம்பை யுவமை கூறினார்: “எல்லிற்பொலிதேர்” என அடுத்த செய்யு
ளிலும் தேருக்குச் சூரியனை உவமை கூறுவர். ஊர்ந்து செல்லுதல் பாம்பிற்கு
இயற்கை. ஊரோடும் அடுத்த எனப்பிரித்து - ஊர்கோளோடும் பொருந்
தியளினுமாம். மகாபாரிசுவனெறித்தஐம்பத்தொருகணையாற்பற்றப்பட்ட
அங்கதனுக்கு இராகுகேதுக்களாகிய நாகங்களினாற்பற்றப்பட்ட சூரியன் உவ
மையெனக் கொள்வாரா முளர். பாரோடு-பாரில்:வேற்றுமையயக்கம். பி-ம்:—
1எடுத்தது, 2நிறக், 3எடுத்தெறி. (உ.உ.உ)

எசு. வில்லைச்செல வீசி 1விழுந்தழியும்
எல்லிற்2பொலி தேரிடை நின்றிழியாச்
சொல்லிற்3பிழை யாததொர் சூலமவன் .
மல்லிற்பொலி மார்பின் வழங்கினனால்.

(இ - ள்.) (மகாபாரசுவன்,---தன்) வில்லை (அப்பாற்) செல்லுமாறு
எறிந்துவிட்டு, சூரியனைப்போல் விளங்குவதும் கீழ்வீழ்ந்தழிவதுமான
தேரிடையினின்ற இழிந்து(சாபச்)சொற்போலத் தவருது அழிக்கவல்ல ஒரு
சூலத்தை அந்த அங்கதனுடைய வலிமையோடு விளங்குகின்ற மார்பிலே
விடுத்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வெருண்டடரா, 2பொரு, 3பிழையாதொரு.

எஎ. சூலம்மெனி 1என்றிது தொல்லைவருங்
காலம்மென வன்னு 2கருத்தினையு
ஞாலர்முடையானது நாமறவோர்
3ஆலம்முடையம்பி னறுத்தனனால்.

(இ - ள்.) உலகநாயகனாகிய ஸ்ரீராமன்,---(அந்தச் சூலத்தைக்குறித்து)
'இது, (சாதாரண) சூலம் என்போமெனின், அன்று: பழமையாய் வருகின்ற
(முடிவைவிளைக்கும்) காலபாசத்தின் சொருபமானது' என்று கினைத்த என்
ணத்தையுடையவனாய், அது பேரும் அறம்படி நஞ்சுபூசிய அம்பைக்
கொண்டு அறுத்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1நின்றது, நன்றது. 2கருத்தினனால்,
கருத்தினனா. 3ஆலம்முடையம்பின். ஒவ்வோரடியிலும் விரித்தல் வீகாரமாகிய
மகரவொற்று இல்லாதபாடம் சிலபிரதிகளி லுள்ளது. (உ.உ.உ)

எஅ. உள்ளந்தா னினையாதமு 1னுய்த்துகவாக்
2எள்ளந்தான யிரண்டு கிழித்3துணையாய்ப்

பினந்தா னுலகேழினொ டேமுபெயர்ந்து

அளந்தான்வலி நன்றென் வங்கதனே.

(இ - ள்.) (அப்போது) அங்கதன்,—பதினான்கு உலகங்களைபும் (தன் நிலையினின்று) பெயர்ந்து அளந்தவனான திருமாவின் அமிசமான இராம னுடைய வலியை நன்றென்று(சொல்லிக்)கொண்டாடிவிட்டு,—மனத்தினால் நினைப்பதற்குமுன்னமே [விரைவாக] குலத்தைச் செலுத்தி உவந்து மனக் கினர்ச்சிகொண்டவனான மகாபாரசுவனை இரண்டுகிழியின் தன்மையாகப் பினர்திட்டான்; [இரண்டாகக் கிழித்திட்டான்]; (எ-று.)—உகவா = உகந்து: செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டுஉடன்பாட்டுவினையெச்சம். பி-:—1 உற்றுத வாக். 2 கினந்தானை. 3 துணையாப். (உகநூ.)

எகூ.—மாலியும் நீலனும் பொருதல்.

மாமாலியு நீலனும் வானவர்தம்

கோமரனொடு தானவர் கோணிகலே

ஆமாறு மலைந்தன ரென்றிமையோர்

பூமாரி பொழிந்து புகழ்ந்தனரால்.

(இ - ள்.) 'பெருமைபெற்ற மாலியென்பவனும் நீலனும் வானவர்தம் தலைவனுடனே தானவர்கோன் புரிந்த போரே உவமையாகுமாறு பொருகின் தனர்' என்று இமையோர் மலர்மாரிபெய்து புகழ்ந்தார்கள்; (எ - று.)— இமையோர்புகழ்ந்தாரென்று கூறிலும், புகழுமாறுபொருதாரென்பதே கருத் தாகக்கொள்க. 'வானவர்தலைவன்-தேவாதி தேவனான திருமாலி னமிசமாகிய நரசிங்கமூர்த்தி: தானவர் கோன் - இரணியன்' என்பர். (உகநூ.)

அ0.—நீலன் மலைபால் வில்லைபாழ்க்க, மாலி தேரின்மேல் வாளோடும்

வந்து அவனைத்தடுத்தி நின்றல்.

கல்லொன்று கடாவிய காலையவன்

வில்லொன்றிரு 1கூறு 2விளைத்திடலுஞ்

3மல்லொன்றிய தோளிணன் 4வாளினொடும்

நில்லென்றிடை சென்று நெருக்கினால்.

(இ - ள்.) (நீலன்) மலையொன்றை யெடுத்து செலுத்திய காலையில், (அது) அந்தமாலியினுடைய வில்லொன்றை இருகூறுகச் செய்திடலும்,— வலிமைபொருந்திய தோளையுடையனான மாலி வானுடனே (வந்து) நில்லெ ன்றுசொல்லி (நீலன் போக்கைத்தடுத்து) அவனிடையே சென்று அடர்க்க லானன்; (எ-று.)—பி-:—1 கூறின். 2 விழுந்திடலும், விளைந்திடலும். 3 செல் லொன்றிய வானொடு. 4 தேரினனாய், தோளிணனாய். (உகநூ.)

அக.—தழதன் இடையேவந்து மாலியின் தேரைப் பொடியாக்கல்.

அற்றத்தொழி லெய்தலு மக்கணனே

மற்றப்புற நின்றவன் வந்தணுகாக்

கொற்றக் குமுதன்னொரு குன்றுகொளா

1எற்றப்பொரு தேர்பொடி யெய்தியதால்.

(இ - ள்.) அப்போது அத்தொழில் நிகழ்கையில், அக்கணமே மற்றொருபுறத்திலே நின்றவனாகிய வெற்றிபொருந்திய குமுதன், -- ஒரு குன்றைக் கொண்டுவந்தனாகி மோத, பொருதற்குதவியான (மாலியின்) தேர் பொடியாய் விட்டது; (எ-று).—அன்று அத்தொழில் என்றதொடர், அற்றத்தொழிலென்றாயிற்று: அற்றத்தொழில் என்பதற்கு - வலிமையறுதலாகியசெயல் என்று கூறுவாருமுள். பி-ம்:—1எற்றிப். (உககூ)

அஉ.—நீலனெறிந்தமரத்தை வாளால் மாலி துண்பேடித்த,
அவன்யாட்பிடித்த தோளை இலட்சுமணன் வெட்டிவிதேல்.

தாளார்மர நீல 1 நெறித்ததனை
வாளான் மடிவித்து 2 வலித்தடர்வான்
தோளாசறவாளி துரந்தனனல்
ஈ—ஊ னுறும் விடைக்கினையான்.

(இ - ள்.) நீலன் எறிந்ததாகிய தான்பருத்த மரத்தை (த் தன்) வாளினால் துண்டித்து வலிகாட்டிப்பொருபவனான மாலியின் தோளின் மூட்டு அறுப்படி, போக்குதற்குரிய வினைகளைப்போக்குபவனான இடபம்போன்ற இராமபிரானது தம்பியான இலட்சுமணன், அம்பைச்செலுத்தினான்: (எ - று.) —பி-ம்:—1எடுத்தனதன், எறிந்தனதன். 2வதித்து, வலித்து. (உககூ)

அக.—மீண்டிப் போவந்த மாலியினிடம் 'சகயற்றுப்போன உன்போலியரோடு பொருதல் தகாது' என்று இலட்சுமணன்போய்விதேல்.

மின்போன் மிளிர்வாளொடு தோள்விழவுந்
தன்போர் தவிராத வனைச்சலியா
என்போலியர் போரெனி 1 னென்றிதுவேர்
புன்போரென நின்றயல் போயினனல்.

(இ-ள்.) மின்போல்வினக்குகின்ற வானுடனே தோள் அறுபட்டுவிழவும், தன்போர் தவிராமல் பொருபவனான மாலியை(கோக்கி, இலட்சுமணன்), 'என்போன்றவருடன் செய்யும்போரோ என்றால் அன்று: இது ஒர்புல்லியபோரா கும்' என்று சொல்லிவெறுத்து, அப்பாற் சென்றிட்டான்; (எ - று.)

'சரியானவீரரோடு பொரலாம்: தோளற்றவனோடு பொருதல் முறைமையன்று' என்று சொல்லிப் போயினன், இளையபெருமா னென்ச. சலியா-வெறுத்து. சலியா தவிராதவனை என்று கூட்டுவாரு முள். நன்றிது என்றும் பிரிக்க இடனுண்டு. பி-ம்:—1இன்றிது. (உககூ)

அச.—இலட்சுமணனைப் புகழ்ந்து வானாவீரர் இராமனிடம் கூறுதல்.

நீர்வீரை யனெனதிர் நேர்¹வரலும்
போர்வீரனை வாசி பிடித்தவனை
யார்²வீரதை யின்னசெய் தார்களைஞப்
போர்³வீர ருவந்து 4புகழ்த்தனரால்.

(இ - ள்.) கிரைக்கொண்ட கடல்போன்றதிறுநிறத்தவனான பூரீராமனுடையவதினே கேரேவருதலும், போர்வீரர்கள், பெரியவீரனும் அம்மைப்பு

பிடித்துள்ளவனுமாயிடு இலட்சுமணனைக்குறித்து, 'எவர் (தம்)வீரத்தன்மையால் இப்படிப்பட்ட தருமபுத்தத்தைச் செய்தார்கள்?' என்று சொல்லி, உவந்து புகழ்ந்தார்கள்; (எ - று.)—வாஜம்-சிறகு: சிறகுகட்டப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றி வடமொழியில், அம்பு 'வாஜி' எனப்படும்; அது, வாசி எனத் திரிந்துவந்தது: இனி, வாசி-போருமாம்; அன்றி வாசிபிடித்தவன் - போர்செய்யத்தக்கவர் இன்னார் தகாதவரின்னார் என்ற வேறுபாட்டை யறிந்தவனெனினுமாம். வீரதை=வீரதா;வடசொல். பி-ம்:—1வரவும். 2வீரமது. 3வீரனும்வந்து. 4புகழ்ந்தனனல். (உ௩௩௬)

அரு.—யஜ்ஞசத்தருவை இலட்சுமணன் மாய்த்தல்.

வேள்விப் பகையோடு வெகுண்டடருந்
1தோள்வித்தக னங்கொர் சுடர்க்கணையால்
வாழ்வித்தனை யென்றவன் மார்பகலம்
போழ்வித்தன னொயிர் 2போயினனல்,

(இ - ள்.) யஜ்ஞசத்தருவுடனே சினந்துபொருகின்ற தோள்வலிமையுடைய வல்லவனான இளையபெருமான், வாழ்வித்தாயென்று சொல்லி அப்போது ஒளிபொருந்திய ஒரு அம்பினால் அவன் மார்பின்பரப்பைப் பிளக்கச் செய்தான்: (அய்யஜ்ஞசத்தரு) தன்னுயிர் போகப்பெற்றான்; (எ - று.)

இப்போது உயிர்நீக்கப்போகின்ற யாதலால் அரக்கரை இனி வாழ்விக்கமுடியாதென்பான் 'வாழ்வித்தனை' என்கின்றான். இனி, நீ என்கையிற்பட்டிறக்கப்போகின்றயென்ற குறிப்பினால் இவ்வாறு கூறினானாம். இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் "மல்லற்றமார்பன்" என்ற அடுத்தபாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1 காழ்வித்தகமுற்றகடுக்கணையால். 2 போயினதால். 3 உ௩௩௭

அ௩.—இதுவும் அது.

1மல்லற்றம மார்பன் வடிக்கணையால்
2எல்லுற்றுயர் வேள்வி யிரும்பகைஞன்
3வில்லற்றது தோளொடு 4மேனியிருந்
கல்5லற்ற கழுத்தொடு கால்களொடும்.

(இ-ள்.) வளப்பம்பொருந்திய பார்த்த மார்பையுடையவனான இலட்சுமணனது கூரிய அம்பினால் ஒளிபொருந்தி ஓங்கி அக்கினியெரிசின்ற வேள்விகுப் பெரும்பகைவனான யஜ்ஞசத்தருவின் வில் அற்றிட்டது; (அவனது) தோளுடனும் கழுத்துக்கால்களுடனும் மேல்நியிர்ந்துவரும் கல்லும் அற்றது.

இவ்வரக்கன் வேள்வியை யழிக்கும்போது வானத்திலிருந்து கல்முதலியவற்றை மழைபோலவிழும்படி சொரிபவனதலால், இனி அவ்வாறு யாகத்தைக் கெடுக்குமாறு கல்லைச் சொரிபவரில்லையென்பார் 'கல்லற்றது' என்றார்: இவ்வாறு அறுதற்றொழிலைச் சமத்தாரந்தோன்றக் கூறியிருத்தலால், 'தோளொடுகழுத்தொடுகால்களொடும் கல்லற்றது' என்றது - உடனவிந்சீயணி. பி-ம்:—1மல்லற்றமார்பன்வயக். 2எல்லொத்தயர், எல்லற்றயர். 3வில்லற்றதுதேரொடு, வில்லற்றதுதோளென. 4மேனியிருந். 5இற்ற. (உ௩௩௮)

அ.எ.—தூரியசத்தருவைச் சக்கிரீவன் போரிற் கொல்லுதல்.

தன்றூதையை முன்பு தடுத்தொருநாள்
வென்றனை விலங்கவின் மேனியனைப்
பின்றூத வலத்துயர் பெற்றியனைக்
கொன்றான் கவியின்சூல மாளுடையான்.

(இ - ள்) தந்தாதையாகிய சூரியனை முன்பு ஒருநாள் தடுத்து வென்ற வனும் மலைபோன்றமேனியையுடையவனும் பின்னிடையாதவவியையோடு உயர்ந்த தன்மையையுடையவனுமான தூரியசத்தருவை, கவியின்கட்டத்தையெல்லாம் (தன்) அடிமைக்குடியாகக்கொண்டவனான சக்கிரீவன், (செய்தபோரிற்) கொன்றான்; (எ - று.) (உ.உ.உ.)

அ.அ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - இடபனும் வச்சிராதம்ஷ்ட்ரனும் பொருதலைக் கூறும்.

இடபன்றனி வெஞ்சம முற்றெதிரும்
விடவெங்க ணையிற்றவன் விண்ணதிரக்
கடவுக்கதழ் தேர்கட வாளினெடும்
படவங்கொரு குன்று 2படர்த்தினனல்.

(இ - ள்.) இடபனென்ற வானரவீரன்,—ஒப்பற்ற கொடியபோரைப் பொருந்தி எதிர்க்கின்றவனும் விடங் கக்குங் கொடுங்கண்ணை யுடையவனுமான வச்சிராதம்ஷ்ட்ரனதுவான திரும்படிசெலுத்துகின்ற விரைவுபொருக்கிய தேரை(அதனைச்) செலுத்துகின்றஆளுடனே [பாகனுடனே] அழியுமாறு அங்கு ஒருமலையைச் செலுத்தினான்; (எ-று.)—படர்த்தினன்-படரச்செல்லுமாறு செய்தான். 2படைத்தனனல் என்றபாடத்திற்குப் பெற்றானென்க. பி-ம்.—1கெடவாளினெடும், கதிர்வாளினெடும். (உ.உ.உ.)

அ.க. தண்டே1ரழி யச்சிலை விட்டொருதன்
2தண்டோடு யிழிந்து தலத்தினனாய்
உண்டோவுயி ரென்ன 3வுருத்துருமோடு
எண்டோளானு முட்கிட வெற்றினனல்.

(இ-ள்.) (தன்) வலியதேர் அழியவும் (தான்) கைப்பற்றியிருத்த வில்லை விட்டிட்டு, (அந்த வச்சிராதம்ஷ்ட்ரன்),—ஒப்பற்ற தனது தண்டாயுதத்துடனே பூமியிலிழிந்தவனாகிக் கோபித்து, இடியும் எண்டோளையுடையஉருத்திர மூர்த்தியும் அஞ்சும்படியும் (கண்டவர் 'இனி இவனுக்கு)உயிரும் உளதாகுமோ?' என்று அஞ்சும்படியும்(அந்தத்தண்டாயுதத்தினால் இடபனை) மோதினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1ரழிய. 2தண்டேகொடிழிந்த. 3உருத்திரமும். ()

கூ.0.—அப்போது அநாமன் அவ்வாக்கனுக்கு முற்படுதல்.

அடியுண்டவ னை1யுலைந்தயர்
இடியுண்ட மலைக்குவ 2டிற்றதுபோல்
முடியும்மெனு 3மெல்லையின் 4முந்தினனல்
நெடியன்குறி யன்னெனு நீர்மையினான்..

(இ - ன்.) அடிபுண்டவனான இடபன் உயிர் மரணவேதனையடைந்து தன்ப்பட்ட, (இவன்) இடிபுண்ட மலைச்சிகரங்கள் இற்றதுபோல முடித்திடுவா நென்கின்ற காலத்திற்குள்,—(தான் வேண்டியபடி) நெடியனும் குறியனும் ஆகுந்தன்மையுள்ளவனான அநுமான் முற்பட்டுத்தோன்றினான்; (எ-று.) —அநுமான் நெடியவனும் குறியவனும் ஆனதைச் சுந்தரகாண்டத்துக் காணலாம். பி - ம்:—1 குலேந்தயரா, குலேந்தலயா, 2 இற்றன. 3 எவ்வையின். 4 முற்றினனால். (உ௩௪௨)

கூக.—இதுவும், அடுத்த கவியும்—அநுமான் வச்சிரதம்ஷ்டரானுடன் பொருது அவனைக் கொன்றமையைக் கூறும்.

கிடைத்தானிகள் மாருதி யைக்கிளர்வான்
1 அடைத்தானென மீதுய 2 ராக்கையினைப்
படைத்தானை நெடும்புகழ் பைங்கழலான்
புடைத்தா³னவன் மார்பு பொடிச்சிதற.

(இ - ன்.) வந்துகிட்டினவனும் விளங்குகின்ற வானத்தையடைத்தவனென்னுமாறு மேலோங்கிய சரீரத்தைப்படைத்தவனுமான வலிமைபொருத்திய அநுமானை, மிக்கபுகழ்படைத்த பசும்பொன்னினாற்செய்த வீரக்கழலை யணிந்தவனாகிய வச்சிரதம்ஷ்டரான், அவன் மார்பினின்று நெருப்புப்பொறி சிதறுமாறு அடித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 கிடைத்தானெனமீதுயர், விடைத்தானெனமீதுயர், 2 ஆக்கையனை. 3 அகன்மார்பு. (உ௩௪௩)

கூக. எற்றிப்பெயர் வாளை யிடக்கையினாற்
பற்றிக்கிளர் தண்டு பறித்தெறியா
1 வெற்றிக்கிளர் கைக்கொடு 2 மெய்வலிபோய்
3 முற்றத்தனிக் குத்த 4 முடிந்தனனால்.

(இ - ன்.) மோதிவிட்டுச் செல்பவனாகிய வச்சிரதம்ஷ்டரானை இடக்கைகையினாற் பற்றிக்கொண்டு (போரில்) மூள்கின்ற, தண்டாயுதத்தைப் பறித்தெறிந்துவிட்டு, (அநுமான்),—வெற்றியோடு விளங்குகின்ற (தன்) கையைக்கொண்டு உடல்வலியெல்லாம் (ஒரிடத்து)ச் சென்று முகிர [மிக்க வலிமையோடு] தனிக்குத்துக் குத்த, (அவ்வரக்கன்) உயிர்முடித்திட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 மற்றைக். 2 மைவலிமொய். 3 முற்றி. 4 முடித்தனனால். கூக.—இதுழதல் ஜ்ஜுஷவிகா - பிசாசன் செய்த கடும்போரைக் கூறும்.

1 காத்தோர்மாம் வீசுறு 2 கைக்கதழ்வன்
போத்தோர்புலி போற்பன சன்புரளக்
3 கோத்தோட நெடுங்⁴குரு திப்புனறிண்
மாத்தோமர மார்பின் வழங்கினனால்.

(இ - ன்.) (பிசாசனென்பவன்,—தன்னைப்) பாதுகாத்துக்கொண்டு ஒரு மரத்தை வீசுகின்ற கைவிரைவையுடைய ஒரு வலியுலிப்போத்துப்போன்ற புணசன் புரளவும், மிக்கஇரத்தநீர்வெள்ளம் தோத்து ஒடும்படியும், வலியு

பெரிய தோமரத்தை (அவனது) மாப்பில் விடுத்தான்;(எ-று.)—பி-ம்:—1காத் தோமரம். 2கைக்கமுதன், கைக்கதமுன். 3தேத்தோட. 4குருதித்திரைகள். ()

சூ.ச. 1கார்மேலின னோகடன் மேலினனோ
பார்மேலின னோபகன் மேலினனோ
யார்மேலின னோ³வின வென்றறியோம்
போர்மேலினன் வாசி யெனும்⁴பொறியான்.

(இ - ன்.) போர்மேலிருப்பவனும் குதிரையெனப்படுகின்ற யத்திரத்தைக் கொண்டவனுமாகிய அத்தப்பிசாசன், -கார்மேலிருக்கிறானோ? கடன்மேலிருக்கிறானோ? பூமியின் மீதுருக்கின்றானோ? (வானத்துச்) சூரியனிடத்துத்தான் இருக்கின்றானோ? ஆர்மேற்றான் பொருகின்றானோ? இன்னவையென்று சொல்லுதற்கு (யாம்) உணரோம்; (எ-று.)—இது, கவிகூற்று. பொருகையிற் பிசாசன் யத்திரத்திலிருப்பவன்போன்று இன்ன இடத்து இருக்கின்றனென்பதும் இன்னார்மேற்பொருகின்றனென்பதும் தெரியாதவாறு பல விடங்களிலுஞ் சுற்றியவண்ணம் பலருடன் பொருதனென்றவாறு. சாதாரணக் குதிரைபோலவன்றி ஓரியத்திரம்போற் சமுலுந் தன்மையது அவனதுபரி யென்பார் 'வாசியெனும் பொறி' என்றார்; இது-கைதவ:பநுதியணி. பி-ம்:—1கார்மேலனவோ. 2எனவோ. 3எனவென்றறியாப். 4புகரயான். இக்கேசிலபரிதிகளில் ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது வருமாறு: -

விசைகண்டுயர் வானவர் விண்ணிரியக்
குசைதங்கிய கோளென வாசியுடன்
திசையெங்கணு நின்று திரிந்துளதாற்
பசைதங்குகளத்தொரு பாய்பரியே. (உ௩௪௧)

சூ.ந். 1தூறியிர கோடிகொ லன்றுகொலென்று
2ஆறியிர வானவ ரும்மறிவில்
தேறுவகை நின்று திரிந்துளதாற்
பாறடு களத்தொரு ³பாய்பரியே.

(இ - ன்.) ஆறியிரம் வானவர்களும், 'தூறியிரகோடிக்குதிரைகள் திரிகின்றனவோ? அன்றோ?' என்று அறிவில் தெரியாதபடி[ஐயமுறும்படி](விரைந்து), பருந்துகள் உலாவுகின்ற போர்க்களத்திலே பாயுந் தன்மையுள்ள (அத்தப்பிசாசனுடைய) ஒப்பற்ற குதிரை திரிந்துநிற்பதாகும்; (எ - று.)—இது, குதிரையின்விரைவைக் கூறியது. போர்காண ஆறியிர வானவர் அப்போது வந்திருந்தனரென்று கொள்க. பி-ம்:—1 தூறியிரம், கோறியிர. 2 ஆறியிரம், ஆறியிரம். 3வன். (உ௩௪௨)

சூ.சூ. கண்ணிற்கடு சும்மன னிற்கடுசும்
விண்ணிற்¹படர் காலின் மிகக்கடுசும்

* குசை-கடிவானம். களத்துத் திசையெங்கணும்பரி குசைதங்கியகோள் என வானவர் இரியத் திரியும். பசை-இரத்தம் சினம் முதலியவற்றின் சரத் துடன் ஒட்டும்நிலை. வாசியுடன்-வேறுபாட்டுடனே.

உண்ணிற்கு மெனிற்புற னிற்குமுலாய்
மண்ணிற²நிரி யாத வயப்பரியே.

(இ - ன்.) மண்ணில் திரிதலில்லாத(பிசாசனுடைய)வலிமைபொருந்திய குதிரை,—கண்ணின்பார்வையைக்காட்டிலும் விரைந்துசெல்லும்;மனத்தினும் விரைந்து செல்லும்; வானத்திற் பரவிச்செல்லுகின்ற காற்றைக்காட்டிலும் மிகுந்து விரைந்துசெல்லும்;உள்ளேநிற்கின்றதென்னும்போதே உலாவிப் புறத்திலேநிற்கும்; (எ - று.)—இதுவும், பிசாசன்குதிரையின் விரைவுகூறியதே. பி-ம்:—1படுகாலின், 2திரியாது. (உ௩௪௮)

௧௭. 1மாப்புண்டர 2வாளியின் 3வட்டணைமேல்
4ஆப்புண்டவ னெத்தவ ரூரயிலான்
பூப்புண்டர வாலி புறத்தகலக்
கோப்புண்டன வானர வெங்குமுவே.

(இ - ன்.) பெரிய சமூகுபோற்(பரந்து)செல்லுகின்ற குதிரையின் விரைந்தடையிலே (அதன்மீது)கட்டப்பட்டவன் போன்றவனான[உய்தியாயிருந்த]பிசாசனுடைய அரிய வேற்படையினால், பூமிதேவி புண்ணைப்பெற்றிருக்கவும் (தம்)ஆவி (உடம்பினின்று) வெளிப்படவும் கொடிய வானரக்கூட்டம்(மடிந்து) குவிந்தன; (எ-று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்லை. வானரக்கூட்டம் மடிந்துகுவிந்தமை கூறிற்று. புண்டரம்-சமூகு. வாளி-குதிரைக்குஆகு பெயர். பி - ம்:—1மாப்புண்டன. 2வாசியின். 3வட்டணையால். 4ஆப்புண்டன ரொத்தனராவியலாம். (உ௩௪௯)

௧௮. நூறும்மிரு நூறு நொடிப்பளவின்
ஏறுந்¹நுகி வேலி னிறைப்பொழுதில்
சீறுங்கவி சேனை சிதைக்குமென
ஆறுந்திற லும்பரு மஞ்சினரால்.

(இ - ன்.) 'ஓரிமைப்போதும் ஓய்வில்லாமல் கொடிப்பொழுதில் நூறும் இருநூறமாகச் சீறும் கவிசேனையைக் கூர்மையேறியவேலினால் சிதைக்கின்றனே, (இப்பிசாசன்!)' என்று தணிந்துள்ள வலிமையுள்ள தேவரும் அஞ்சினார்; (எ-று.)—'நொடிப்பளவில்' என வந்ததனால், இறைப்பொழுதுதில்--இறைப்பொழுதும்வெறுமனையில்லாமல் என்று உரைக்கப்பட்டது. பி-ம்:—1திறல் ...பொழுதிற, பரியுந்தியிமைப்பொழுதிற. (உ௩௫0)

௧௯.—இலக்கமணன் வாயவ்யாஸ்தீரத்தினுற் பிசாசனைக் கொன்றிதேல்.

தோற்றும்முரு வொன்றென வோ¹துணியாக்
கூற்றின்கொலை யாலுழல் கொள்கையனை
ஏற்றுஞ்²சிலை யாண்மை யிலக்குவன் வெங்க
காற்றின்படை டெகாண்டு கடந்தனனால்.

(இ - ன்.) (போர்செய்யுமாறு) தோன்றியுள்ள உரு ஒன்றே என்று துணியமுடியாதபடி கூற்றுக்குஉரிய கொலைத்தொழிலோடு (சாரிகைதிரித்து) சஞ்சரிக்கின்ற தன்மையையுடையவனான பிசாசனை நானேற்றுவித்தே.

வில்லைக்கொண்ட ஆண்மையையுடைய இலக்குவன் கொடிய வாய்வால் திரத்தினால் வென்றிட்டான்; (எ - று.)

விரைந்துசெல்லுந்தன்மையுள்ள குதிரையின் மீதேறித் திரிந்து கொல்லுந்தன்மையான பிசாசனுடைய தலையை, இலக்குவன், வாயுவைத் தெய்வமாகக்கொண்டுள்ள அம்பையெய்து கொய்திட்டனசென்க. சாரிகைதிரிந்து பல்விடத்துக்காணப்படுவதனால், பிசாசனை 'உருவொன்றெனவோ துணியா உழல் கொள்கையன்' என்றார். பி-ம்:—1. துணியார். 2. சிலையானை. 3. கரந்தனனால்.

௧௦௦.—பிசாசன் தலையற்றின்பும் வினைத்தொடர்ச்சியால் கீழ்விழாது
கொலைத்தொழில் புரிதல்.

சூலையப்பொரு 1 சூல நெடுங்கொலையும்
உலைவுற்றில வுய்த்தலு 2 மோய்விலனெண்
தலையற்றுக் வந்தரை யுற்றிலனால்
இலையப் 3 பரி கோளி னிருக்கையினான்.

(இ - ள்.) இலயத்திற்கு ஏற்ப அடிவைத்து நடக்கின்ற பரிமேலிருக்கையைக்கொண்ட பிசாசன்,—ஒள்ளிய தலை யற்று விழுந்தபின்பும், (உயிர்) சூலையும்படி பொருகின்ற சூலப்படையையுடையவளாய், (தான் மேற்கொண்ட) கொலையும் குறைதலில்லாதனவாய் நிகழ்த்துதலையும் ஒழியாதவனாகித் தரையில் வீழாதிருந்தனன்: (எ - று.)—இது, இறந்தபின்பும் சற்றுநேரம் முன் தொடங்கிய தொழில்நிகழ்தலைக் கூறியது. தாளயயத்திற்கு ஏற்ப அடிவைப்பது அவன்குதிரை யென்பார் 'இலயப்பரி' என்றார். இலயம்-எதுகைபற்றிய போலி. பி-ம்:—1. சூலநெடும். 2. ஓய்விலதொண், ஓவிலதொன், ஓய்விலவன். 3. பரிமேல் கொளிருக்கையினால். (உருகு.)

௧௦௧.—கீதைக்கு நன்னிமித்தந் தோன்றுதலும்
யமதூதரும் அரக்கத்துதரும் தம் நகரஞ்சேர்தலும்.
இன்றாகிய முண்டென 1 விண்ணகைபாற்
சென்றாகின 2 தும்பிக டென்றசையான்
வன்றாதரு 3 மெய்தினர் வஞ்சனையான்
றன்றாதரு 3 மெய்தினர் 4 தந்நகர்வாய்.

(இ - ள்.) இனிய பற்களையுடையளான சீதாதேவியினிடத்தில் இன்றைக்குக் கேட்கமுண்டென்று தெரிவிக்கும்படி [நன்னிமித்தமாக] வண்டுகள் சென்று ஊகின; தெற்குத்திக்குப்பாலகனாகிய யமனது வலியுதாதரும், (போரி) பிறந்த உயிர்களைக்கொண்டு தம்நகருக்குச் சென்றனர்; வஞ்சனைக்குணமுள்ளவனான இராவணனுடைய தாதரும், தம் நகரினிடத்துச் சென்றனர்.

'தந்நகர்வாய்' என்றதொடரை, 'வன்றாதரும்' என்றதன் பின்னும் உட்டுக. இன்னகை - பண்புத்தொகையன்மொழி: சீதையைக் காட்டிற்று. ௩. பல பிரதிகளில் இரத்தப்பாடலோடு இப்படலம் முடிகின்றது. பி-ம்:—1. இன்சையாற். 2. உளிகள். 3. ஏகினர். 4. தன்னெதிரே. (உருகு.)

க02.—இராவணனிடத்துச் சென்று தூதுவர் செய்தியுரைத்தல்.

ஏகித்தனி மன்ன னிருந்துழிபுக்கு
 ஒகைப்பொரு 1ளின்றென வள்ளழியா
 2வேகத்தடல்வீரர் 3வீளிந்தவெலாஞ்
 சோகத்தொ டிறைஞ்சினர் சொல்லினரால்.

(இ - ன்.) (ஒற்றர்கள்,—தம்கர்க்குச்) சென்று ஒப்பற்ற மன்னவனான இராவணனிடத்திற் புகுந்து (அவனை) வணங்கிச் சந்தோஷமாசாரம் சொல்வதற்கில்லையென்று மனமழிந்து, வேகத்தோடு வலிமைகாட்டுகின்ற படைவீரர் இறந்தசெய்தியையெல்லாம் சோகத்துடனே சொல்லினார்கள்; (எ - று.)—‘வேகத்தடல்வீரர்’ என்றதொடர்—ஒற்றரைக்காட்டு மெனினுமாம். பி-ம்:—1கேளெனவுற்றுழிவாய். 2வேகக்கடல். 3வீளிந்தது. (உஉ0சு)

படைத்தலைவர்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

20.—ஆவது மகரக்கண்ணன்வதைப்படலம்.

மகரக்கண்ணனை ஸ்ரீராமன் வதைத்தலைப்பற்றிக் கூறும்படலமென்பது பொருள்: மகராட்சினன்பதும் மகரக்கண்ணனென்பதன் பரியாயம்: இவன், மகரம்போன்ற கண்ணையுடையவென்பது, கா-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளது: இவன், கரனுடைய புதல்வனாவன்.

படைத்தலைவர்இறந்தொழிந்ததைக்கேட்ட இராவணன் வருந்தி வெய்துயிர்த்திருக்கையில், கரன்புதல்வனான மகராட்சன் ‘என்னையேவின், என் தந்தையைக்கொன்ற பழம்பகைவனைக் கொன்றுதிர்வேன்’ என்று உறுதிக்கூற, இராவணன் அனுமதிதர, தன்சேனையுடனே இராவணனுப்பிய இருபது வெள்ளஞ்சேனையும் இரக்தாட்சன் சிங்கன் என்ற தேர்ச்சக்கரக்காவலாளரும் உடன்வரப் போர்க்களங்குறக, அரக்கவானரர்க்கு மும்முரமான போர்க்கழகையில், அந்த மகரக்கண்ணன் இராமனிருக்குமிடத்தைநோக்கித் தந்தேரைச் செலுத்தி, ‘என் தந்தையைக்கொன்ற உன்னுயிரைவாங்குவேன்’ என்றுகூறிப் பொரலுற்றான். அந்தப் போரில் மகராட்சன் தவத்தின்சுத்தியினாலும் மாயையினாலும் காற்று இருள்முதலியவற்றையுண்டாக்கித் தன் நிசவுருவந்தோன்ற வண்ணம் நின்றுபொர, ஸ்ரீராமன் தனது அம்புகளாலடிப்பட்டு இரத்தம்பெருகுகின்ற சுவட்டால் நிசவடிவத்தையறிந்து அவனைக் கண்களினால் வீழ்த்தினான். அப்பால் குருதிக்கண்ணனை நீலனும், சிங்கனைப் பனசனும் பொருது மாய்த்தன ரென்ற செய்தி இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

க.—தூதரிசொல்லிக் கேட்டு இராவணன் வருந்துதல்.

சொன்னூவர் சொற்செவி பாற்றொடர்வோன்
 3இன்னதை மனத்தி னிலங்கையர்கோன்
 வெந்நாக வுயிர்ப்பினன் விம்மினனூல்
 அன்னானில கண்டய னின்றறைவான்.

(இ - ன்.) சொன்ன அத்தநரின்கொல் காநில் தொடர்ப்பெற்றவனான இலங்கையர் தலைவனான இராஜன் வருந்திய மனத்தினனாய்கொடிய நாகம் போற் பெருமூச்சைவிடுபவனாய், வருந்தினான்; அவன் நிலைகண்டு (மகரக்கண்ணன்) அயலில்லின்று சொல்பவனான்; (எ - று.)—‘அறைவான்’ என்பதற்கு எழுவாய் வருவிக்க. மகரக்கண்ணன் எழுவாயென்பது, மேல் ௩-ஆங்கவியால் விளங்கும். பி-ம்:—1செவியிற். 2தொடர்ந்தொன்று, தொடர்கொண்டு. 3இன்கை. 4நாகமுயிர்த்தனை. (உரு௩௩)

உ - இதுமுதல் முன்றுகவிகா - ஒருதொடர்: மகரக்கண்ணன் போரீ வென்றவரத் தனக்கு அனுமதியளிக்கமாற இராவணனைக் கேட்டலைத் தெரிவிக்கும்.

முந்தேயென 1தரிதையை மொய்யமர்வாய்
அந்தோ வுயிருண்டவ னொருயிர்மேல்
உந்தா யெனையாது முணர்ந்திலையோ
எந்தா2யொரு நீயிடர் கருதியோ.

(இ - ன்.) முன்னமே என்னுடையதந்தையை [கரனை] நெருங்கிய போரில் ஐயோ! உயிரையுண்டவனுடைய அரிய உயிர்மேல் என்னைச் செலுத்தாது இருந்துவிட்டாய்; எந்தந்தையை! என்னைச் சிறிதும் அறிந்திலையோ? (அங்கனம் அறியாமையால்), ஒப்பற்றீ துயர்மிக்கிருக்கக்கடவையோ? (எ - று.)

என்னையறிந்திருப்பின், நீ துயர்கூரவேண்டுவதில்லை; யான் பகையொழித்துத் துயர்தீர்ப்பது திண்ண மென்று கூறியவாறு. மகரக்கண்ணனென்பவன் கரனுடையபுதலவ னவன்: இது, இந்தப்படலத்து கசு-ஆங் கவியாற் பெறப்படும். பூரீராமன் இவன் தந்தையைக்கொன்றமை, ஆரணியகாண்டத்துக் கரன்வதைப்படலத்தாலறிக: கங்குல்மகராட்சப்படைத்தலைவர் மகரக்கண்ணன் வதைப்படலம்’ என்று எழுதிய பிரதியில், இச்செய்யுளினின்றுதியில் படைத்தலைவர்வதைப்படலம் முற்றும்என்று எழுதியுள்ளது. ஆயினும் அடுத்தபாடலுக்குச் செய்யுட்டொகை தொடர்ச்சியாகவேயுள்ளது. பி-ம்:—1தந்தையை. 2இனி. (உரு௩௪)

உ. யானே1செல வெண்ணுவ செய்தவவண்
2தானேர்வது தீதெனவே தணிவேன்
வானேநில னேமுதன் மற்றுமெலாங்
கோனையெனை வெவ்வதொர் கொள்கையதோ.

(ஐ - ன்.) கானே (போர்புரியுமாறு) அங்கு [போர்க்களத்தில்] செல்ல எண்ணியிருப்பேன்; தானே நேர்ந்துசெல்வது தீதென்றே (அவ்வெண்ணத்தவிர்த்து) ஆறியிட்டேன்; தலைவனே! வானும் நிலனும் (இவை) முதலிய மற்ற மெல்லாமும் என்னை வெல்லவல்ல வலிமைபுள்ளதோ? (எ - று.)—பி-ம்:—1பொர்வெய்துவதெண்ணிலனல், செலவெண்ணுவெனேவுதியேல், செல... எய்துதலால், செல... எய்தவவண். 2தானேயதரின்றுதடுப்பரிதாம், தானேர்வது தீயதெனத்தணிவன், தானேவுதரின்றுதடுப்பரிதால், (உரு௩௫)

இங்கே ஒருபாடல் ஒருபிரதியிற் காணப்படுவது வருமாறு:--

இந்திரியத் தையிகழ்ந்தவு னந்தோ
மந்திரவெற் றிவழங்க வழங்கும்
இந்திர மற்றதெனக் கடிதிக்கொல்
வந்ததென் விற்பொழிலைக் கொலைமான.

வேறு.

சு. அருந்துயர்க்¹கடலு ளாளென் னம்மனை யமுத கண்ணன்,
பெருந்திருக்²கழித்த லாற்றாள் கணவனைத் கொன்று³பேர்ந்தோன்,
கருந்தலைக்⁴கலத்தி னல்லாம்⁵கடனது கழியே னென்றாள், பருந்தி
னுக் கினிய வேலா யின்னாள் பணித்தி யென்றான்.

(இ-ள்.) என்னுடையதாய் அமுதகண்ணையுடையவளாய்(க் கடத்தற்கு)
அரிய துயர்க்கடலுள் ஆழ்ந்திருக்கின்றாள்; கணவனைக் கொன்றுபோனவனுடைய
கரியதலையாகிய கலத்திலேயல்லாமல்(கணவனுக்குச்செய்யவேண்டிய)கடமை
யைக் கழிக்கமாட்டேனென்று சொன்னாள்; (இன்னும்)பெருமைபெற்ற மங்
கலியத்தையும் கழித்திடப்பொறுக்கவில்லாள்; (உணவளித்தலால்)பருந்துக்கு
இனிதாகத்தோன்றுகின்ற வேற்படையையுடையவனே! (உனது) இனிய
அருளால் (என்னை) ஏவுவாய் என்றுவேண்டிக்கொண்டான், (மகரக்கண்
ணன்); (எ-று.)—பி-ம்:—1கடலுளாமும். 2துறக்கலாற்றாள், கழித்திலாதாள்.
3பேர்ந்தார். 4தலத்தினல்லாம், தரைவீழ்ந்தல்லாம், களத்தினல்லாம். 5அருங்
கடன் கழியேன், கடன்கழியேனான். (உரு.அ)

ரு.—இராவணன் அநுமதியளிக்க, மகரக்கண்ணன்
பொருக்குச்செல்லுமாறு தேரோறுதல்.

அவ்வரை மகரக் கண்ண¹னறையது²மாக்க னைய
³செவ்விது சேறி⁴சென்றுன் பழம்பகை தீர்த்தி யென்றான்
வெவ்வழி யவனும் பெற்ற விடையினன் தேர்மேற் கொண்டான்
வவ்விய வில்லன் போனான்⁵வரம்பெற்று வளர்ந்த தோளான்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தையை மகரக்கண்ணன் சொன்னவுடனே, அரக்
கன் [இராவணன்],—'ஐய! நல்லது: (நீ போர்க்குச்) செல்வாய்: சென்று
உன்பழம்பகைமையைத் தீர்த்துக்கொள்வாய்' என்றான்; கொடுவழியையுடைய
வனான அந்த மகரக்கண்ணனும்,--விடைபெற்றுக்கொண்டவனாகி, அநுமதி
பெற்றமையால் ஒங்கிவளர்ந்த தோளையுடையவனும் (வில்லை)கையிற்பற்றிக்
கொண்டவனுமாய்த் தேர்மீது ஏறிக்கொண்டபோனான்; (எ - று.)—வரம்-சம்
மதி. வரம்பெற்று வளர்ந்ததோளான்-(தேவர்களிடத்து) வரம்பெற்றதனால்தவ்வி
மைமிக்க தோளையுடையனாகிய வெவ்வாழியவனும் என்று கூட்டினுமாம். பி-ம்:
—1உரைத்தலும். 2அரக்கர்கோமான். 3செவ்வழி. 4என்றுன், இன்றுன். 5அமர்.

சு.—மகரக்கண்ணன் தன்சேனையுடன் இராவணன்சேனையும்வரக்
செல்லுதல்.

தன்னுடைச் சேனை¹கோடியைந்துடன் றழுவத் தானை
மன்னுடைச் சேனை²வெள்ள நாலிந்து³மழையிற் பொங்கிப்

பின்னுடைத் தாகப் 4பேரி கடல்படப் பெயர்ந்த தூளி
பொன்னுடைச் 5சிமையத் துச்சிக் குச்சியும் 6புதையப் போனான்.

(இ - ள்.) தன்னுடைச்சேனை ஐந்துகோடி உடன் தழுவியவரும், தானே
கொண்ட மன்னவனுடையசேனை இருபதுவெள்ளம் மழையோற்றப்பொங்கிப்
பின்னே வரவும், பேரி கடல்போல் ஒலிக்கவும், (அப்போது பூமியினின்றும்)
கிளம்பிய தூளியால் திரிகூடபருவதத்து உச்சியும் புதைத்திடப் போனான்,
(மகரக்கண்ணன்); (எ-று).—பொன்னுடைச்சிமையம்—மேருமலை: அதனுடைய
மூன்றுசிகரங்களே திரிகூடகூலயாதலால், அந்தத்திரிகூடமலையினுச்சியும்
புதைய என்ற பொருளில், 'பொன்னுடைச்சிமையத் துச்சிக்கு உச்சியும் புதைய'
எனப்பட்டது. பி-ம்:—1வெள்ளம். 2ஓரைந்து. 3மழையோற். 4பேரிக்கடல்.
5புவனத்துச்சிக் குச்சியும். 6பெருதிய. (உ.உ.க0)

எ.—சோணிதாட்சன்முதலியோர் மகராட்சனைத் தொடர்ந்துசெல்லுதல்.

சோணிதக் கண்ண னோடு சிக்கனூர் 1தூரகத் திண்டேர்த்
தாண்முதற் காவல் பூண்டு செல்கெனத் தக்க தென்னு
2ஆண்முதற் றானே யோடு 3மீனையவர் தொடரப் 4போனான்
நாண்முதற் திக்க டன்னைத் தழுவிய 5வீனைய 6நண்பான்.

(இ - ள்.) 'சோணிதாட்சனோடு சிக்கனென்பவனும் குதிரைகட்டிய
திண்ணியதேரின் சக்கரத்தினிடத்துக் காவல்பூண்டு செல்க' என்று (இரா
வணன்) கட்டினையிட, தக்கதேயென்று உடன்பட்டு, பதாதிமுதலிய (நால்
வகைச்) சேனையுடனே அவர்கள் தொடர்ந்துவர, நட்சத்திரம்முதலியவை
சந்திரனைத் தழுவியதையொத்த நண்பினரையுடைய மகரக்கண்ணன்
போனான்; (எ - று.)

சந்திரன் பிரதானமாகத் தோன்ற மற்றைநட்சத்திரம் முதலியன
அவனைத் தழுவித் தோன்றுவதுபோல, யாவரும் தன்னைத் தழுவியிருக்கத்
தான் பிரதானமாய் மகரக்கண்ணன் போர்க்குச் சென்றன என்பதாம்.
பி-ம்:—1தூரிகத், தூருதத். 2ஆண்முகத். 3யாவரும், அனைவரும். 4வந்தார்,
வந்தான். 5மீனம். 6போன்றார், நண்பர், நண்பால். (உ.உ.கக)

அ.—அரக்ககீ சேனையால் வானாச்சேனை சிரமம் தீர்தல்.

பல்பெரும் 1பதாகைப் பத்தி மீயிசை தொடுத்த பந்தர்
2செல்லவெங்கு கதிரொண் கற்றை 3முற்றவுந் தெரியா வண்ணன்
4தொல்வன யானை யங்கை 5விலாழிநீர்த் துவலை 6சுற்ற
7செல்வனக் கவியின் சேனை யமர்த்தொழிற் சிரமம் 8விய்த்த.

(இ - ள்.) பலபெரிய பதாகைப்பத்திகளாகிய மிக்கமேலிடத்துப்பந்தர்
வெவ்விய கிரணங்களையுடைய சூரியனது ஒள்ளிய கிரணத்தொகுதி ஒருசிறி
தூந்தெரியாவண்ணம் செல்லவும், பழமையான காட்டியானைகளின் அழகிய
கையினின்றும்புறப்படுகிற உமிழ்நீர்த்துவலை (எங்குஞ்) சூழவும் செல்வனவான
அரக்கச்சேனைகளால் கவிச்சேனைகளின் அமர்த்தொழிற் சிரமம் தீர்த்தன;
(எ-று).—சேனைகளிற் பிடிக்கப்பட்ட கொடிகள் ஈடைப்பந்தல்போன்று சிழுவீசு

செய்ய யானையின் விலாழிரீர்கள் நீர்தெளித்தனபோலாக, அந்தப்போர்க்களும் குளிர்ச்சிபெற்று வானரச்சேனைகளின் சிரமத்தைத் தீர்த்ததென்றவாறு. பி-ம்:—1பதாகைபற்றி,பதாகைசெற்றி.2ஒவ்வன சுடரோன்கற்றை,எல்லவன் சுடரின்கற்றை, எல்லவன்சுடரோன்கற்றை, எல்லவன் சுடரோன்கற்றை. 3முற்றவின்னிழிலயீந்த, முற்றவுந்தோற்றுவண்ணம், முற்றியழிலயீ. 4கொல்லினயானை, தொல்லினயானை. 5ஆழிரீர்த். 6தூற்றச், தூற்றிச். 7செல் பெருங். 8தீர்த்த (உஉசஉ)

கூ.—அரக்கரீர் யுத்தகோலாகலம்.

முழங்கின 1யானை வாசி 2யொலித்தன முரசின் 3பண்ணை தழங்கின வயவ 4ரார்த்தா ரென்பதோர் முறைமை 5தள்ள 6வழங்கின பதலை யோதை யண்டத்தின் 7வரம்பின் 8காறும் புழங்கின வுயிர்க ளி9யாவுந் கால்புகப் புரை10யின் ருக.

(இ - ள்.) ‘(அந்நகனம் வானரங்கள் சிரமத்தீர்த்திருக்கையில்), யானைகள் முழங்கின; குதிரைகள் கனைத்தொலித்தன: முரசத்தொகுதி ஒலித்தன; அரக்கவீரர் ஆரவாரித்தார்கள்’ என்கின்ற ஒருமுறை அடங்கும்படி, அண்டத்தின்எல்லைவரையும் பதலை யோசை வழங்கின;(அதுகேட்ட) உயிர்கள் யாவும் காற்றப்புகவும் இடமில்லாமையால் வேர்த்தன; (எ-று)—பி-ம்:—1ஆனை. 2ஒலித்ததன், மொய்த்தன. 3மும்மை. 4ஆர்ப்பது. 5தள்ளி. 6தழங்கின. 7வரம்பு. 8தாறும், தானும், 9யாண்டும். 10இன்றுகி. (உஉசஉ)

க௦.—முன்றுகவிகள்-பொதுவாக அரக்கர் வானரர் என்ற இருவரீகீதும் கைகலந்தபோர் நிகழ்ந்தமை கூறும்.

வெய்தினி னுற்ற தானை முறைவிடா நூழில் வெம்போர் 2செய்தன செருக்கிச் சென்று 3நெருக்கினர் தலைவர் 4சேர்த்திக் கையொடு கைக ளுற்றுக் 5கலந்தன கல்லும் வில்லும் 6எய்தன வெறிந்த யானை யிர்த்தன 7கோத்த சோரி.

(இ - ள்.) வெம்மையோடு பொருந்திய சேனை, முறைவிடாமல் கொல்லுதல் தொழிலைக்கொண்ட வெவ்விய போரைச் செய்தன; தலைவர் செருக்கிச் சென்று சேர்த்தியால் நெருக்கினர்; (சேனைகள்)கையொடு கைகள் பொருந்திக் கலந்தன;கல்லும் வில்லும் எய்தலும் எறிதலுஞ்செய்யப்பட்டன;(அப்போது) பெருகிய இரத்தம்,யானைகளை இழுக்கலாயின: (எ - று.)—கல்லும் வில்லும் எய்தன எறிந்த எனச் சென்றியைதலால் எதிரீ நிரனிறைப்பொருள்கோள். பி-ம்:—1விடநூழில்,விடாநூழின். 2செய்தனர்செருக்கி, செய்தனர்செருக்கி ல். 3நெருக்கின. 4செற்றிக், சாற்றி, சேர்த்து. 5கலந்தனர். 6எய்தனரெறிந்தா ர்.7சோரிவெள்ளம். (உஉசச)

கக. வானர வீரர் விட்ட மலைகளை யரக்கர் வவ்வி மீடுகெடு மேகஞ் சிந்த விசைத்தனர் 1மீட்டும் வீசக் காணக 2மிடியுண் டென்னக் கவிக்குல 3மடியுந் கவ்விப் போனக துகரும் பேய்கள் 4வாய்ப்புறம் புடைப்பொ டார்ப்ப.

(இ - ள்.) வானரவீரர்கள் விட்ட மலைகளை, அரக்கர், (தம் கையினுற்) சுவர்த்து டுட்சத்திரங்களுடனே மேகமுஞ் சிந்தும்படி மீண்டும் விடாராய்

வீச, (அதனால், பிணங்களைக்)கவலி உணவுஉண்டின்றபேய்கள் வாயின்புறத்
திலேபுடைத்துக்கொள்ளும்புடைப்புடனே [வாயலறைந்துகொண்டு] ஆரவா
ரிக்கும்படி, சலிக்குலங்கள் காட்டினிடம் இடியுண்டாற்போல மடித்துவிழும்;
(எ - று.)—வாயிற்புடைத்துக்கொண்டு பேய்கள் ஆரவாரித்தமை, பேருணவு
கிடைப்பதுபற்றிய மகிழ்ச்சியினு லாகும். பி-ம்:—1விட்டு, 2இடியுண்டென்ன.
3மடியக், 4வாய்ப்புறப். (உ.௩௬௦)

கஉ. மைந்1நிற வரக்கர் 2வன்கை வயிரவாள் 3வலியின் வாங்கி
மெய்ந்நிறத் தெறிந்தி 4கொல்வர் வானர வீரர் 5தங்கள்
கைந்6நிறைத் தெடுத்த 7கல்லு மரணுந்தங் கரத்தின் வாங்கி
மொய்ந்நிறத் 8தெறிவ ரெற்றி முருக்குவ ரக்கர் 9முன்பர்.

(இ - ள்.) வானரவீரர்கள்,—மைந்நிறமுள்ள அரக்கரின் வலிய கையி
லுள்ள உறுதியான வாளை வலாந்ரத்தால் வாங்கி, (அவ்வரக்கர்களுடைய)
உடலின்மார்பிலேயெறிந்து கொல்வார்கள்; அரக்கரில் வலிமையுள்ளவர்,—
குரக்குவீரருடைய கையில்நிறையவெடுத்த கல்லையும் மரங்களையும் தம் கை
யால் வாங்கி (அக்குரக்குவீரருடைய) வலியமார்பிலேயெறிவர்; எற்றியழிப்பர்;
(எ-று.)—பி-ம்:—1நிறத்து, 2வன்மை, வண்மை, 3உறையின், 4கொல்வ, 5வீரக்,
வீரர், 6நிறத்து, 7குன்று, 8எறிந்துபற்றி, 9மொய்ப்பர். (உ.௩௬௧)

க௩.—மகரக்கண்ணன் தந்தேரை இராமன்ருக்குமீடம்நோக்கி
ஓட்டிச்செல்லுதல்.

வண்1லோ 2வலங்கள் மார்பன் 3மகரக்கண் மழையே 4நென்
னத், திண்டிற ளரக்கன் கொற்றப் பொற்றடஞ் சில்லித் தேரைத்,
தண்டலை மருத வைப்பிற் கங்கைநீர் 5தழுவு நாட்டுக், கொண்டன்மே
6லோட்டிச் சென்றான் குரக்கினப் 7படையைக் 8கொன்றான்.

(இ - ள்.) வண்டுகள்உலாவுகின்ற மானையையணிந்த மார்பையுடையவ
னும் மகரக்கண்ணையும் மழையேற்றையொத்த மிக்கவலிமையையும்படைத்த
வனும் வானரத்தொகுதிப்படையைக்கொன்றவனுமான அரக்கன் [மகரக்கண்
ணன்], (தன்னுடைய)வெற்றிபொருந்திய பொன்மயமான பெரியசக்கரமுள்ள
தேரை, குளிர்ந்தஇடத்தையுடைய மருதநிலத்தை(ப் பெரிதுங்)கொண்ட கங்
கைநீர் பாயப்பெற்ற கோசலநாட்டையுடைய மழையோன்றவனுன ஸ்ரீராமன்
மேல் ஓட்டிச்சென்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1உலாம், 2மாலை, 3மகரக்கண், 4என்
னும், அன்ன, 5தழுவுநாட்டார், தழுவுநாட்டார், 6ஓடிச், 7பரப்பைக், 8கொன்றே.)

க௪.—சேனைகளையும் சேனைத்தலைவர்களையுப் பூழியவடித்து
ஸ்ரீராமனையடைந்து மகரக்கண்ணன் சொல்லத்தொடங்குதல்.

இந்திரன் பகைஞ் 1னெகொ. வென்பதோ ரச்ச மெய்தித்
தந்திர 2மிரிந்து சிந்தப் படைப்பெருந் தலைவர் தாக்கி
எந்திர 3மெறிந்த வென்ன வேவுண்டு புரண்டா ரெய்திச்
சுந்தரத் 4தோளி னான நோக்கினின் நினைய்சொன்னான்.

(இ - ள்.) இந்திரசத்தருவேயோ [இந்திரசித்துத்தானே] என்பதா
கிய ஒப்பற்றஅச்சமடைந்து (வானர்)சேனை நிலைநிலைநிறைவுக்கு வருவது

சேனைப்பெருந்தலைவர் (தாம்) எங்கிரத்தால் தாக்கி ஏறியப்பட்டாற்போல அம்பினுடையுண்டு புரளலானார்கள்; (மகரக்கண்ணனும்) அழகியதோள்களை யுடையவனான ஸ்ரீராமனைக் கிட்டி (அவனை) நோக்கிநின்ற இவ்வாறானசொற்களைச்சொல்பவனான; (எ-று.)—மகரக்கண்ணன் கூறுவதை மேற்கவியிற்காண்ச.பி-ம்:—1கொல்லாம். 2அழிந்தது. 3எறிந்தது, மறிந்த. 4வில்லினுனை.

கரு.—மகரக்கண்ணன் எந்தந்தையைக்கொன்ற உன்னோடுபொருது பகைபோக்கிக்கொள்வேனெனல்.

* என்னுடைத் தாதை தன்னை யின்னுயி ருண்டா 1யென்று, முன்னுடைத் தாய தீய முழுப்பகை 2மூவர்க்கின்றி, நின்னுடைத் 3தாய தன்றே 4யின்றது நிமிர்வ தென்றான், பொன்னுடைத் தாதை வண்டு குடைந் 5துண்ணும் பொலம்பொற் றுரான்.

(இ-ள்.) பொன்னிறத்தையுடைய தானினை வண்டு குடைந்து உண்ணப்பெற்ற மிக அழகிய மாலையையணிந்தவனாகிய மகரக்கண்ணன், (ஸ்ரீராமனைநோக்கி),—“என்னுடைய தந்தையை இன்னுயிருண்டாயென்பதனால், முழுதலுள்ளதாகிய கொடிய நிறைந்தபகை (எனக்குத்) திரிமூர்த்திகளிடத்திலில்லாமல் உன்னிடத்துள்ள தன்றே, அது இன்று வளர்கின்றது’ என்றான்; (எ-று.)—‘யான் தரிமூர்த்திகளை வெல்லலாமாயினும் அவர்களிடத்துப்பகைகொள்ளாது நின்னிடம் பகைகொண்டது, நீ எந்தாதையைக் கொன்றமையாலாகும்; இப்போது பொருது அந்தப்பழம்பகையைத் தீர்த்துக் கொள்வேனென்கிறான், மகரக்கண்ணனென்க. ‘இன்றதுநிமிர்வன்’ என்ற பாடத்திற்கு - இன்றைக்கு உன்னைக்கொல்வதனால் அப்பகை தீர்ப்பெறுவேனென்றுபொருளாம். பி - ம்:—1என்னும் 2மூவர்க்கன்றி. 3ஆயதாமே. 4இன்றிதுநிமிர்வென், இன்றிதுநேர்வன், இன்றிதுநீப்பன். 5உணும். (உககக) கசு.—இராமபிரான் மகரக்கண்ணன்வார்த்தையைத் தக்கதே யெனல்.

தீயவன் பகர்ந்த மாற்றஞ் சேவகன் நெரியக் கேட்டான்
நீகரன் புதல்வன் 1கொல்லா நெடும்பகை நிமிர் வந்தாய்
ஆயது 2கடனே யன்றே வாண் பிறந் தமைந்தார்க் கைய
ஏயது சொன்னு யென்றா னிசையினுக் கிசைந்த தோளான்.

(இ-ள்.) புகழ்பெறுதற்கு அமைந்த தோள்வலிபுள்ளவனும் வீரனுமான ஸ்ரீராமன், கொடியவன் சொன்ன சொல்லை விளங்கக்கேட்டு, நெடியபகையைப் போக்கவந்தவனே! நீ கரன்புதல்வனா? (நீ) கூறிய அது முறைமையே யன்றே; ஐயா! வீரத்தன்மையுடன் பிறந்தவர்க்கு ஏற்றதையே சொன்னுயென்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1கொல்லோ, போலாம். 2கடனேயானது, கடனேயன்றே. 3திருன்மைந்தர்க்கெல்லாம். (உகஎ௦)

* “யத்ததா தண்டகாரண்யே பிதரம் ஹதவாந்மம மதக்ரதஸ் ஸ்வகர் மஸ்தம்-ந்ருஷ்ட்வா ரோஷோபிவர்த்ததே” என்ற ஸ்ரீவால்மீகராமாயணம் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

க௭.—இதுமுதல் நான்குவிகள்-மகராட்சனுக்கும் இராமபிரானுக்கும் நிகழ்ந்த போரைத் தெரிவிக்கும்.

உருபிடித் தென்ன வின்கு னெலிபடுத் துன்னே ¹டேய்ந்த செருமுடித் தென்க ணின்ற சின²முடித் தமைவ னென்னுக் கருமுடித் ³தமைந்த மேகம் ⁴கால்பிடித் தெழுந்த காலம் பெருமுடிக் கிரியிற் பெய்யுந் தாரைபோற் ⁵பகழி பெய்தான்.

(இ - ள்.) இடியிடித்தாற்போல வின்காணியிலிருந்து ஒலியையெழுப்பி, உன்னுடனே பொருந்திய போரைமுடித்து என்னிடமுள்ள சினத்தைப் போக்கி (ப்பின்பு) அமைதியாயிருப்பேன் என்று சொல்லி, (மகரக்கண்ணன்), கருவை நிரம்பப்பெற்றுள்ள மேகம் (வானத்தின்மீது) எழுந்தகாலத்து மழைக் கால்பற்றிப்பெரியசிகரங்களைபுகைய மலையிற் பொழிபுந்தாரைபோற் பகழியைச் சொரிந்தான்; (எ - று.)

நீர்கொண்டு கருமுற்றியமேகம் கால்வீழ்ப்பெற்று மலைச்சிகரத்தின்மேல் மழைபெய்வதுபோல் இராமபிரான்மீது மகரக்கண்ணன் அம்புமழைபெய்ய லானுனென்க. இராமபிரானுக்கு மலைச்சிகரத்தை உவமைகூறியதனால் அச்சரமழைக்கு அப்பிரான் சிறிதுஞ்சலியாமை பெறப்படும். பி-ம்:—1எந்தை. 2முடிக்குவனின்நென்னுக். 3எழுந்த. 4கான்முடித்து,கார்பிடித்து. 5கணைகள்.

க௮. அம்புயக் கண்ணன் கண்டத் தாயிரம் பகழி நாட்டித் தம்பிதன் கவசமீதே யிரட்டிச்சா யகங்க டாக்கி வெம்பிக லனுமன் மீதே வெங்கணை மாரி வித்தி உம்பர்த முலக முற்றுஞ் சரங்களாய் முடி யுய்த்தான்.

(இ - ள்.) (அந்த மகரக்கண்ணன்),—தாமரைமலர்போன்ற திருக்கணைகளைபுகைய இராமபிரானுடைய கண்டத்திலே ஆயிரம் அம்புகளைப் பதிய எய்தும், (அவன்) தம்பியினுடைய கவசத்தின்மேல் இரண்டாயிரம் அம்புகள் கொண்டு தாக்கியும், (பிறர்) தவிப்பதற்குக்காரணமான வலிமையைபுகைய அறுமான்மீது கொடிய அம்புமழைகளை வீதைத்தும், வானவர்களினுலகமெல்லாம் அம்புமயமாகி மூமொறு (பலகணைகளைப்) பொழிந்தான்; (எ - று.)

மூடி - எச்சத்திரிபு. இத்துணையென்றாமல் வெங்கணையென்று கூறிய தனால், அறுமன்மீது எய்த அம்புகள் கணக்கிடமுடியா வென்பது, பெறப்படும். இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில்லை: செருகுகவியாயிருக்கலாம். (உ௩௭௨)

க௯. சொரிந்தன பகழி யெல்லாஞ் சுடர்க்கடுங் கணைக டுவி
1 அரிந்தன நகற்றி மற்றை 2 யாண்டகை யலங்க லாகத்து
3 எரிந்தொரு பகழி பாய 4 வெய்தன னிராம னேவ
நெரிந்தெழு புருவத் தான்றன் 5 னிறத்துற்று நின்ற தன்றே.

(இ - ள்.) (மகரக்கண்ணன்) பொழிந்த அம்புகளையெல்லாம் சுடருள்ள கொடியகணைகளைத் தூவி அரிந்துபோக்கி, பின்பு ஆண்மைக்குணமுள்ள அந்த மகராட்சனுடைய (வெற்றி) மாலையையணிந்த மார்பிலே எரிந்து ஒரு அம்பு பாயுமாறு இராமபிரான் எய்தான்; (அவ்வண்ணம்) ஏவவே, நெரிந்தெழு

கின்ற புருவத்தையுடைய மகரக்கண்ணனுடையமார்பில் (அந்தஅம்பு) தங்கியிருந்தது; (எ-று.)—பி-ம்:—1 அரிந்துகவசந்நிமற்ற, அரிந்தனனகந்நி மாந்நி. 2 அரக்கனது, ஆண்டவன். 3 எரித்ததொர். 4 வின்னன். 5 நிறத்தற. (1)

20. ஏவுண்டு துளக்க மெய்தா 1 விரத்தகப் பரிநி யின்ற [ன் புலுண்ட கண்ணன் வாயிற் புகை²யுண்ட துமிழ்வான் போல்வா. தேவுண்ட கிர்த்தி யண்ண றிருவுண்ட கவசஞ் சேரத் துவுண்ட வயிர வாளி யாயிரந் தூவி யார்த்தான்.

(இ-ள்.) (இராமபிரானல்) அம்புஎய்யப்பட்டுச் சலித்துச் செந்நிறமுள்ள சூரியனையின்றபூவை[சூரியகாந்திப்பூவை]ஒத்த கண்ணையுடையவனும்(மூன்பு உண்ட) புகையை வாயினாலுமிழ்கின்றவன்போல்வனமான மகரக்கண்ணன், தெய்வத்தன்மைபொருத்திய கிர்த்தியைக்கொண்டபெருமையிற்சிறத்தவனான ஸ்ரீராமனுடைய அழகுள்ள கவசத்தைச் சேர, மாமிசம்படியப்பெற்ற வச்சி ரம்போலுறுதியான அம்புகள்ஆயிரங்களைத் தூவி ஆரவாரித்தான்; (எ-று.)— பி-ம்:—1 இலைத்தகப், ஈர்த்தகைப் 2 உண்டதுமீதவ. (உஉஎச)

உக.—ஸ்ரீராமன் மகரக்கண்ணனது வில் சூழ்க்குளம்புகள் காரதி இவற்றை அம்புகளா லறுத்தல்.

அன்னது 1 கண்ட வானே ரதிரசய முற்றா ராழி மன்னனு முறுவல் 2 செய்து வாயம்போ ராறு வாங்கிப் பொன்னெடுந் தடந்தேர் பூண்ட 3 புரவியின் குரங்கள் போக்கி வின்னடு வறுத்துப் பாகன் றலையையு நிலத்து வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) அதனை கண்ட வானவர் வியப்படைந்தனர்; ஆஞ்ஞாசக்கரத் தையுடைய ஸ்ரீராமனும், —புன்சிரிப்புச்செய்து, கூர்மைவாய்ந்த ஓராறுஅம்பு களையெடுத்துஅழகிய நெடியபெரியதேரிலேபூட்டியுள்ள குதிரைகளின்குளம்பு களைப் போக்கி, (அந்தமகரக்கண்ணனேந்திய)வில்லை நெவிடத்திலே துண்டித் துப் பாணுடையதலையையும் நிலத்தில விழுமாறு தள்ளினான்; (எ-று.)— பி-ம்:—1 கண்டு. 2 எய்தி. 3 தூரகதக், தூரகத்தின், தூரகங்கள். (உஉஎடு)

22.—மகரக்கண்ணன் பேரிடி காற்று முதலியவற்றைத் தவவலிமையாலுண்டாக்குதல்.

மார்பிடை நின்ற வாளி வாயிடை 1 வெயிலின் வாருஞ் 2 சோரியன் விகம்பி 3 னூடோ ரிமைப்பிடைத் 4 தோன்றா நின்ற காருரு மேறுங் காற்றுங் கனலியுங் கடைநாள் வையம் [ன் பேர்வுறு கால மென்னப் பெருக்கினன் றவத்திற் பெற்றான்.

(இ-ள்.) தவத்திற்சித்திபெற்றவனாகிய அந்தமகராட்சன்,--(தன்) மாப் பிலேதங்கிய அம்பினாலே வாயினின்ற வெயில்போன்றநிறத்துடன் பெருகு கின்ற இரத்தத்தையுடையவனாய், [வாயிலிருந்துஇரத்தம்வெளிப்பட], ஓ ரிமைப்பொழுதிற்குள் வானத்தினிடத்துத் தோன்றுபவனாய், மேகத்திற் பொருத்திய பேரிடியும் காற்றும் நெருப்பும் என்றிவற்றை, வையம்நிலை பெயர்கின்ற கடைநாளாகிய ஊழிக்காலந்தான் வந்திட்டதோஎன்னுமாறு யிருதியாக உண்டாக்கினான்; (எ - று.)

புகாத்தகாலத்தில் மேகங்கள்தோன்றுதலும் கடுங்காற்றுவிசைதலும் நெருப்புஎங்குஞ்சுடெதலும் நிகழுமென்பது, தூற்கொள்கை. இவ்வாறு பேரிடிமுதலிய வற்றை மகரக்கண்ணன் பெருங்கியது தவச்சீத்திபெற்றவளுதலா லென்பார் 'தவத்திற் பெற்றான்' என்றார்: ஆகவே, இத்தொடர்-கருத்துடையடைகோரியணியாம். 19-ம்:—1வெரினின். 2சோரியின். 3ஈண்டோர், 4மறைந்து தோன்றான். (உருஎஎ)

உரு.—மகரக்கண்ணன் தவச்சீத்தியால் காற்றுமுதலியன உண்டாக்கவே வானரங்கள் நிலகெட்டு ஓடுதல்.

உருமுறை யனந்த கோடி யுதிர்ந்தன லுழி நாளின்
இருமுறை 1காற்றுச் சீறி யெழுந்தது 2விழுந்த தெங்கும்
கருமுறை 3நிறைந்த மேகங் 4கான்றன கல்வின் மாரி
பொருமுறை மயங்கிச் 5சுற்று மிரியலிற் கவிகள் போன.

(இ - ள்.) இடிகள் முறையாகப் பலகோடிகள் விழுந்தன; புகாத்தகாலத்து நிகழும் முறைப்படி பெருங்காற்றுச் சீறியெழுந்து எங்கும் வீசிறது; கருநிறம் நிறைந்த மேகங்கள் கன்மாரியை வெளிப்படுத்தின; வானரங்கள், பொருகின்ற முறைமையினின்று மயங்கிச் சுற்றிலும் நிலகெட்டு ஓடிப்போயின; (எ-று.)—இருங் காற்று என இயையும். 19-ம்:—1காற்றும். 2எழுந்தது, விழுந்த. 3மேகமெங்கும். 4கலந்தன கவித்தமாரி. 5சுற்றி. (உருஎஎ)

உசு.—ஸ்ரீராமன் மகரக்கண்ணனுக்குக் காற்றுமுதலியவற்றை யுண்டாக்கும்வல்லமை எதனால் நேரிந்ததென விபீஷணனை வினாவுதல்.

போயின திசைக ளெங்கும் புகையொடு நெருப்புப் போர்ப்பத்
தியின 1மமையச் செல்லுங் 2மாயமா மாரி சிந்த
ஆயிர கோடி மேலு மவிந்தன கவிக ளையன்
மாயமோ வரமோ வென்றான் வீடணன் வணங்கிச் 3சொன்னான்.

(இ - ள்.) (வானரங்கள்) ஓடிப்போன திசைகளிலெல்லாம் புகையொடு நெருப்பும் கவிந்துகொள்ளவும், மேகமும் நெருப்புத்தொகுதிபொருந்த மாயத்தன்மையுள்ள பெருமழையைப் பொழியவும், ஆயிரகோடிக்கு அதிகமாக வானரங்கள் மடிந்தன; (அதுகண்ட)ஸ்ரீராமன், '(இது) மாயத்தால் நிகழ்வதா? (அன்றி, பெற்ற) வரத்தின்பயனால் நிகழ்வதா?' என்று வினாவினான்; விபீஷணன்-வணங்கி மறுமொழிசொல்லலானான்; 1(எ-று.)—அதனை மேலிற்காண்க. 19-ம்:—1அணைய. 2கல்வின். 3சொல்வான். (உருஎஎ)

உரு.—விபீஷணன் வரத்தால்நேரிந்ததிறனென்று தெரிவிக்க, ஸ்ரீராமன் இவற்றைப் போக்குவேனெனல்.

நோற்றுடைத் தவத்தி னேன்மை நோக்கினர் கருணை 1நோக்கிக்
காற்றுடைச் செல்வன ருளு மழையுடைக் கடவு டானும்
2மாற்றல ரீந்த தெய்வ வரத்தினால் 3வந்த தென்றான்
தூற்றி தழ்த் கமலக் கண்ண னகற்றுவு ளெடியி னென்றான்.

(இ-ள்.) கருணைகோக்கத்தைபுடையனான வாபுதேவனும் வருணதேவனும் (இவன்) கோற்றுள்ள தவத்தின்வலிமையை கோக்கினவராய், மாற்ற முடியாமல் தந்த தெய்வத்தன்மையுள்ள வரத்தினால் (இது) சிகழ்ந்துள்ளது தென்றான், (விபீஷணன்); தூறுஇதழ்களைபுடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களைபுடைய ஸ்ரீராமன் ஒருகொடிப்போதில் இதுணப் போக்குவேனென்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1கோக்கக், கோக்கால். 2ஆற்றலாலீந்த, ஆற்றலிற்றீர்ந்தே. 3அமைந்தது. (உ௬௭௧)

உ௬.—இராமன் ஆக்டேயாஸ்தீர வரயவ்யாஸ்தீரங்கனால் மகரக்கண்ணால் வினைந்த இடிமுதலியவற்றைப் போக்ததல்.

காலவன் படையுந் தெய்வக் கடலவன் படையுந் 1காலக் கோலவன் சிலையிற் 3கோத்த கொடுங்கணை யோடுங் கூட்டி மேலவன் றுரத்த லோடும் 4விசம்பினி னிரிந்து வெய்தின் மாலிருங் கடலின் வீழ்ந்து மறைந்தன மழையும் காற்றும்.

(இ - ள்.) மேன்மைபெற்றவனாகிய ஸ்ரீராமன்,—காற்றுக்குடரிய கடவுளாகிய வாபுதேவனது அஸ்த்ரமும் [வாயவ்யாஸ்த்ரமும்], கடற்றெய்வமாகிய வருணபகவானுடைய அஸ்த்ரமும் [வாருணஸ்த்ரமும்] வெளிப்படும் படி அழகிய வலிய வில்லிலே கோத்த கொடிய கணையோடுங் கூட்டிச் செலுத்தியவுடனே, மழையும் காற்றும் வானத்தினின்று விரைந்து ஓடி மிகப் பெரியகடலிலே வீழ்ந்துமறைந்தன; (எ-று.)—பி-ம்:—1கால்கொள். 2வெஞ்சிலையிற். 3கோத்துக். 4விசம்பினின்றெரிந்து, விசம்பினின்றிரிந்து. (உ௬௮0)

உ௭.—மகரக்கண்ணன் மாயையால்மறைந்துபோருதல்.

1அத்துணை யாக்க னோக்கி 2யந்தர வான மெல்லாம் 3ஒத்ததன் னுருவே யாக்கித் தான்மறைந் தொளித்துச் 4சூலப் பத்திகள் கோடி கோடி பரப்பின னதனைப் 5பார்த்த வித்தக னொருவன் 6செய்த வினையமென் னென்று சொன்னான்.

(இ - ள்.) அத்தன்மையை [தன்வரத்தினால்] தோற்றுவித்த மழையும் காற்றும் மறைந்ததைக்கண்டு, (மகரக்கண்ணன்) இடைவெளியாயுள்ள வான மெல்லாம் ஒத்த தன்னுருவே யமைபுமாறுசெய்து (தான்) மறைந்தொளித்துச் சூலவரிசைகளைக் கோடிகோடியாகப் பரப்பினான்; அதுணக்கண்ட ஞான ஸ்வருபியாகிய ஸ்ரீராமன் 'ஒருவன்செய்த மாயம் என்ன?' என்றுகருதி (இவ்வாறு) கூறலானான்; (எ - று.)—இராமன் கூறியதை, மேற்கவியிற் காண்க. பி-ம்:—1அத்திறம். 2அந்தாம். 3ஒத்தனவுருவேயாகி, ஒத்ததன்னுருவேயாகி. 4சூலம். 5பார்த்து. 6செய்யும். (உ௬௮௧)

உ௮.—அதுகண்டு ஸ்ரீராமன் மனம்நோதல்.

மாயத்தால் வகுத்தா னியாண்டும் 1வரம்பிலா வுருவந் தானெத், தேயத்தா 2என்னு வண்ணங் கரந்தனன் 3றெரிந்தி ளாதான், 4காயத்தா வினைய னென்று நினையலாங் கருத்த னல்லன், 5தீயொத்தான் றறத்தி 6என்னை செயலெனச் சிந்தை 7நொந்தான்,

(இ - ள்.) “(மகரக்கண்ணன்); மாயத்தினால் வரம்பில்லாத உருவத்தை யாண்டும் வகுத்தவனாய்த் தான் எவ்விடத்திலுள்ளானென்று அறியாவண்ணம் துளிர் தான்: (அவன் கண்ணுக்குப்) புலனாகாதான்; உடலைக்கொண்டு இவன்தான் என்று துணியும் மனவறிவுக்கு எட்டியவனல்லன்; தீயையொத்த கொடியவனாகிய அந்தமகராட்சன் விஷயத்திற் செய்யவேண்டுவது யாது?” என்று மனமொன்று கருதினான்; (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)—பி-ம்:—1 வரம்பில்லாவுருவத்தானேத், வரம்பில்லாவுருவத்தானே. 2 எண்ணு. 3 தெரிந்திலானிக், தெரிந்திலாத. 4 காயத்தாலினை உதென்று நீக்கலாம், காயத்திலெனையென்று ரோக்கலாம். 5 தீயத்தான். 6 என்னே, ஒன்று. 7 செய்தான். (உரு.அஉ)

உரு.—ஸ்ரீராமன் மகரக்கண்ணனது நிசவடிவத்தை யநுமானித்துக் கணியால் விழ்த்துதல்.

அம்பின்வா யாறு சோரு 1 மரக்கன்ற அருளில் யாக்கை
2 உம்பரிற் பரப்பித் தான்வே ரொளித்தன நென்ன வோர்வான்
செம்புணற் சவடு நோக்கி 3 யிதுநெறி யென்று தேவர்
தம்பிரான் பகழி தூண்டத் தலைபற்றுத் 4 தலத்த னானன்.

(இ - ள்.) (தான் விட்ட) அம்பினால் வாயினின்று (குருதி) யாறு பெருகப் பெற்ற அரக்கன் தன்னுடைய அருளில்லாத யாக்கையை வானத்திற் பரப்பினாய்த் தான் வேறையொளித்தான் எனையென்று சிந்தைகொண்டவனாகி, தேவாதிதேவனான ஸ்ரீராமன், — (ஒரிடத்து) இரத்தச்சவட்டைக் கண்டு, இது (அவனுள்ள) இடமென்று துணிந்து (தன்) பகழியைச் செலுத்த, (அந்தமகரக்கண்ணன்) தலயற்றுப் பூமியில் விழுந்திட்டான்; (எ - று.)

பல உருவங்களுள், அம்புபட்டதன்ற குருதிசோரப் பெற்ற உருவமே அரக்கனுடைய உண்மைவடிவ மென்று ஸ்ரீராமன் தெரிந்தானென்க: இது-அநுமானுலங்காரம். பி-ம்:—1 அரக்கன தருளில், அரக்கன் றனவிலில், ஆகத்தனவிலில். 2 உம்பரிற் பரந்தானாக. 3 அதுநெறிசென்று. 4 தரையின் விழ்த்தான், தலத்திலானன். (உரு.அரு)

ரு.—அரக்கனொழியவே மாயை நீங்குதல்.

1 அயில்படைத் துருமிற் செல்லு மம்பொடு மரக்கன் 2 யாக்கை
3 புயல்படக் குருதி 4 விசிப் படியிடைப் புரள்த லோடும்
5 வெயில்கெடுத் திருநீ 6 யீட்டுங் 7 காலத்தின் 8 வினை வினோடுந்
துயில் 9 கெடக் கனவு மாய்ந்தா 10 வெத்தது சூழ்ந்த II மாயை.

(இ - ள்.) கூர்மைபெற்று இடிபோலச் செல்லுகின்ற அம்புடன் [இராம பிரான் அம்பைச் செலுத்தியவுடனே] அரக்கனுடைய யாக்கை புயல்தன்மையைப் பொருத்த இரத்தத்தைக் கக்கிகொண்டு [இரத்தமழைபொழிந்து கொண்டு] பூமியிற் புரளத்தொடங்கியவளவில், — சூழ்த்திருத்தமாயையானது, வெயிலையொழித்து இருளை மிகுதியாகக்கொண்டென்ன இராக்காலத்தின் சிகழ்ச்சியுடனே தயில்கெட [யாவரும் தயிலுணருமாறு இராக்கிப்பொழுது புலருமுளவிலே] கனவு ஒழிவதுபோல ஞொழிந்தது; (எ - று.)

துயிலுணருங்காலத்துக் கனா நீங்குவதுபோல் அரக்கன்உயிரீங்க அவ னுடல் பூமியிற் புரண்டகாலத்து அவனாள் வினைந்த மாயையும் நீங்கிற்றென்ற லாறு. 1-ம்:—1 அயில்படுத்தி, அயின்மடுத்தி. 2 ஆக்கை. 3 புயலுடைக். 4 வீசப். 5 வெயிலெடுத்தி, வெயில்படைத்து. 6 ஓட்டும். 7 கருமத்தின். 8 இயற்கையிற், ழினைவையொத்த, விடிதலோடும். 9 படக். 10 ஒத்ததச். 11 மாயம். (உக அச)

௩௧.—நான்குகவிகள்-இரக்தாட்சனோடு நான் பொருது அவன் தலையைந்நராயில் தாளுதலைத் தெரிவிக்கும்.

குருதியின் கண்ணன் வண்ணக் கொடிநெடுந் தேரன் கோடைப் பரிதியி னெடுவட் டோன்றும் 2 பசஞ்சுடர் மேகப் பண்பன் எரிகனை சிந்திக் 3 காலி னெய்தினான் நன்றோ டேற்றான் விரிகடற் றட்டான் கொல்லன் வெஞ்சினத் தச்சன் வெய்யோன்.

(இ - ள்.) (அதுகண்டு பல்)வண்ணக் கொடிகட்டிய ரெடிய தேரை புடையவனும் கோடைக்காலத்துச் சூரியனிடையே தோன்றும் பசஞ் சுடரைக்கொண்ட மேகத்தின் தன்மையையுடையவனுமாகி எரிகின்ற அம்பு களைச் சிந்தியவண்ணம் காற்றுப்போல விரைந்துவந்தவனான இரக்தாட்ச னென்பவனுடன், பார்த்தகலைத் தடுத்திட்டவனும் கொல்லுந்தன்மையை புடையவனுமான கொடுங்கோபத்தைக்கொண்ட கொடியவனாகிய தச்சத் தொழில்புரியும் நான் எதிர்த்தான்; (எ - று.)—இச்செய்யுளில், தட்டான் கொல்லன் தச்சன்என்ற சாதிப்பெயர்கள் அமைந்துள்ள நயம் காணத்தக்கது. 1-ம்:—1 நெடுவுட். 2 பரஞ்சுடர்சயனப், பரஞ்சுடர்மேய. 3 கால்போலெதிரந்தவன்.

௩௨. அன்¹றவ னும வின்னா ணலங்கற்றோ ²ளிலங்க வாங்கி ஒன்றல பகழி மாரி யூழித்தி யென்ன வுய்த்தான் நின்றவ னெடிய தாங்கோர் தருவினா ³லகல நீக்கிச் சென்றன் ⁴கரியின்வாரிக் கெதிர்படர் சீயமன்னான்.

(இ - ள்.) அன்றைக்கு அந்தரக்தாட்சன்,—(பகைவர்க்கு) அச்சத்தைத் தருகின்ற வில்லின்நானியை, மாலையைபணிந்ததோள் விளங்குமாறு விரைந்து ஒன்றல்லாத அம்புமழைகளை புகாந்தகாலத்துத் தீப்போலச் செலுத்தினான்; அங்கே நின்றவனாகிய நான் ரெடியதான ஒருமரத்தினால்(அவற்றை) அப்பாற் படும்படிநீக்கி, யானை கட்டியுள்ள இடத்துக்கு எதிராகச்செல்லுகின்ற சிங்கத்தை ஒத்துச்சென்றான்; (எ - று.)

பகழிமாரியை மரத்தினால் நீக்கிக்கொண்டு, அவ்வரக்கனுள்ள இடஞ் செல் கின்ற நானுக்கு வாரிக்கெதிரேபடர் சிங்கம் உவமையாம். வாரி-யானையின் கட்டுத்தறி. 1-ம்:—1 இடிபோலும், அவனாலும். 2 குலங்க. 3 கலக்கி, அடித்து. 4 பகழிமாரிக்கெதிர்படி, கரியின்வாரிக்கெதிர்பட்ட. (உக அக)

௩௩. கரத்தினிற் றிரியா நின்ற மரத்தினினைக் கண்ட ¹மாகச் சரத்தினிற் றுணித்து விழ்த்த தறுகணன் நன்னை நோக்கி ²உரத்தினினைச் சுருக்கிப் பாரி னெடுங்கினான் ³நன்னை யொப்பான் சிரத்தினிற் குதித்தான் மேவர் திசைமுக்கங் குழிய ⁴வார்த்தார்.

(இ - ன்.) கையிலே சுழல்கின்ற மரத்தினைத் துண்டமாருமாறு சரத்தினால் துணித்துவிட்டிய அஞ்சாமையையுடைய அரக்கனைப் பார்த்து, தன்னைத் தானையொப்பவனான நான், -மார்பையொடுக்கிப் பூமியிலொடுக்கினோற்போற்புறங்கி (உடனே அந்தரத்தாட்சனுடைய) சிரத்திலே குதித்தான், திசைமுகம் கிழியத் தேவர்களும் ஆரவாரித்தார்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 ஆக்கிச், 2 உரத்தினிற் சுருக்கிப்பார் நின்றோங்கினான். 3 மருடமோங்குந், தன்னைத் தேரான், தன்னை யொவ்வான். 4 ஆர்த்தான். (உருஅஎ)

உரு. 1 எரியும்வெங் குன்றி னும்பு 2 ரிந்திர வில்விட்டென்னப் பெரியவன் றலைமே னின்ற பேரெழி லாளன் சோரி சொரிய³வன் கண்ணின் முக்கிற் செவிகளின் மூளை 4 தூங்க பெரியவன் றலையைக் காலா லுதைத்துமா நிலத்தி விட்டான்.

(இ - ன்.) எரிதின்ற கொடியமலையின்மீது இரத்திரவில் விட்டாற்போலப் பெருந்தேற்றமுள்ள அவ்வாக்கனது தலைமேனின்ற மிக்கஎழிலையுடைய நான், -வலியகண்ணின் வழியாகவும் மூக்கின்வழியாகவும் செவிவழியாகவும் இரத்தஞ்சொரியும்படியும் மூளை தொங்கும்படியும் வலிய (அவ்வாக்கனது) தலையைநெரியக் காலா லுதைத்துப் பெரியபூமியில் வீழ்த்திவிட்டான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 எரியவன். 2 இரத்திரன். 3 வெங்கண்ணின். 4 தூங்கி. (உருஅஅ)

உரு.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - சிங்கனைப் பனசன் கொன்றிடுதலைக் கூறும்.

அங்கவ 1 னுலத்த லோடு மழற்கொழுந் தொழுஞ்சுங்கண்ணன் சிங்கன்வெங் கணையன் வில்லன் 2 ருரணி தேரின் மேலான் எங்கடா போதி யென்ற வெய்தின 3 நெதிரி லாத பங்கயின் மேரு வாற்றற் பனசன்வந் திடையிற் பாய்ந்தான்.

(இ - ன்.) அப்போது அந்தரத்தாட்சன் இறந்தவுடன், தீக்கொழுந்து ஒழுக்குின்றகண்ணையுடையவனாய்ச் சிங்கனென்பவன் கொடிய அம்பையுடையவனும் வில்லையுடையவனும் சிறுமணிகள்கட்டிய தேரின்மேலேறியவனுமாகி, 'எங்கடா போகிறாய்?' என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தான்; குற்றமற்ற மேருவையொத்த வலிமைபடைத்த ஒப்பில்லாத பனசன் வந்து நடுவேகுதித்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 உதைத்தலோடும். 2 தாரணித். 3 தன்னோடெய்திப், தன்முனெய்திப். (உருஅக)

உரு. பாய்ந்தவன் ரோளின் மார்பின் பல்லங்க னல்ல 1 பண்போடு 2 ஏய்ந்தன வசனி 3 போல வையிரண் டமுத 4 வெய்தான் 5 காய்ந்தனன் 6 கனவி 7 நெய்யாற் கனன்றது போலக் காந்தி ஏய்ந்தெழு தேரி னோடு மிமைப்பிடை யெடுத்துக் கொண்டான்.

(இ - ன்.) பாய்ந்தவனானபனசனுடைய தோளிலும் மார்பிலும் கல்லபன் பைப்பொருந்தியனவான பல்லமென்னும் பாணங்கள் பத்தை, (சிங்கன்) இடி போல அமுர்த்தும்படி வெய்தான்: காய்ந்தவனாகிய பனசன், தீயானது நெய்யி னுற்சொலிப்பதுபோல (சினைத்தினுந்) காந்திப் பொருந்தியெழுந்தவருகின்ற

தேரினோடும்(அவ்வரக்களை)இமைப்பிற்குள்(கையினால்)எடுத்துக்கொண்டான்;
(எ-று.)—பி-ம்:—1பார்ப்போடு. 2ஆய்ந்தன. 3என்ன. 4எய்யக். 5காய்ந்தெழு,
காய்ந்தெரி. 6கனலின். 7நெய்யிற். (உ௩௬௦)

௩௭. தேரொடு மெடுத்த லோடு நிலத்திடைக் 1குதித்த 2செங்கண்
மேருவிற றேற்றத் தான்ற னுச்சிமே லதனை 3விசப்
பாரிடை 4விழுத லோடுந் 5தானவ னும்பர் பாயச்
சோரியு முயிருஞ் சோரத் துகைத்தனன் வயிரத் தோளான்.

(இ - ன்.) தேரோடும்(சிக்களை)எடுத்தவளவில்,செங்கண்ணையும் மேருப்
போன்ற தோற்றத்தையுமுடையவனான நிலத்திடையிற் குதித்த அந்தச்
சிக்கனுடைய உச்சிமீது (பனசன்) அந்தத்தேரை விச,அவ்வரக்கள் பாரிடை
விழுந்த வளவில், இரத்தம் மேலேபாயவும் உயிர் சோரவும் வயிரம்போலுறுதி
யான தோளையுடைய அந்தப்பனசன், துகைக்கலானன்; (எ-று.)--தானவன்-
அரக்கன். பி-ம்:--1குதிக்கச். 2செம்பொன்.3விசிப். 4வீழ்த்தலோடும். 5அந்தர
மவனும்பாய்ச், மானவனம்பிற்பாய்ந்து, தான தன்மீதுபாய்ந்து. (உ௩௬௧)

௩௮.---அரக்கர்சேனையில யாவநுட்புறக்க, செய்திகோல்லத்
தூதர் இலங்கைசேர்தல்.

தராதல வேந்தன் 1மைந்தர் சாத்தினுங் கவியின் றான
மராமர மலையென் றின்ன 2வழங்கவுட் வளைந்த 3தானை
பராவருங் 4கோடி யைந்தும் வெள்ளநா லீந்தும் பட்டன
இராவணன் தூதர் போனார் படைக்கல மெடுத்திலாதார்.

(இ - ன்.) சக்கரவர்த்திதிருமகர்களாகிய இராமலக்ஷ்மணரின் அம்புகளி
னாலும், குரக்குச்சேனை மராமரம் மலை என்ற இவற்றை வழங்குதலானும்,---
வளைந்திட்ட (அரக்க)சேனை சொல்லுதற்கு அரிய ஐந்துகோடியும்இருபது
வெள்ளமும் இறந்துபட்டன: படைக்கலம் எடுக்காதவராயும் (அதனால்) இற
வாமல்நின்றவருமான இராவணன்தூதர் (செய்திசொல்லுமாறு நகர்க்குச்)
சென்றனர்; (எ - று.)—பி-ம்:—1மைந்தன். 2வழங்கலும். 3தானைப். 4வெள்ள
மொக்கப்பட்டது பட்டிலாதார், வெள்ளம்பத்தும்பட்டன பட்டிலாதார். ()

மகாக்கண்ணன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

உக - ஆவது பிரமாத் திரப்படலம்.

இந்திரசித்த பிரமாஸ்திரத்தைவிடுத்து இலக்குமணனையும் வானரர்களையும் உயிரொடுக்கச்செய்தமையைக் கூறும் படல மென்று விரியும்.

மகரக்கண்ணன் தன்சேனையோடும் தேர்ச்சக்கரக்காவலாளரோடும் இறந்
திட்டானென்றசெய்தியைத் தூதுவர் சொல்லக் கேட்ட இராவணன்,இந்திர
சித்தைவிரைவிலழைத்துவருமாறு கூற, பணியாளர்செய்தியறிவிக்க, இந்திர
சித்த உடனேவந்து, 'யான்றரையும் வானரையும்வென்றுவருவேன்;வருந்
தற்க' என்று கூறி, அறுபதுவெள்ளத்தானையோடும் போர்க்குடரிய வுச்சியம்

கன்முழக்க முனைமுக்கஞ்சார்ந்து கிரௌஞ்சவியூகமாகச் சேனையைணிவருத்து சக்கராதஞ்செய்து நின்றஞ்சூ, அவன் சேனைபுகு கிளர்ந்துநின்றது. அது கண்ட வானரசேனை நிலகெட்டோடிற்று. அதுமான் சக்கிரீவன் அக்கதன் இராமலட்சுமணர் விபீஷணன்முதலிய சிலரே நிற்கலாயினார். அப்பால் அது மான்தோளின்மீது ஸ்ரீராமனும் அக்கதன்தோளின்மீது இளையபெருமானும் ஏறிநிற்க, வானவர் மலர்மழைபொழிந்தனர். நீலன்முதலியோர் மரக்களையும் குன்றுகளைபு மேந்தி அரக்கரைத் தடுக்கத்தொடங்கியபோது, ஸ்ரீராமன் 'தெய்வப்படைகளை இத்திரசித்து விடுத்தால் நீங்கள் தாக்கமொட்டராகையால், அவற்றைத்தாக்குமாறு முன்னிடத்தை எமக்குவிட்டுப் பின்னேநின்ற எம்முடைய விற்பிறமையைக் காண்க' என்றான். அவர்களும் உடன்பட்டுநிற்க, இத்திரசித்து பிரமிக்கும்படி அறுபது வெள்ளஞ்சேனையையும் இராமலட்சுமணர் அழித்தனர். ஆயிரகோடித்தேவீரர் தவிர மற்றையோரெல்லாம் மாய்த்திடவும், இத்திரசித்தினிடத்து அச்சத்தால் நிலகெட்டோடிய ரூக் குச்சேனை மீண்டிலது. ஸ்ரீராமலக்ஷுமணர்செய்த போர்த்திறனைக்கண்டு அனுமான் தோள்கொட்டி யாரவாரித்தனன். அவனுடைய ஆரவாரத்தால் அரக்கசேனை பின்னிட்டது. அதுகண்டு இத்திரசித்து அவர்களை முனிந்து நோக்கிப் பழித்து இராமலட்சுமணர்மீது பொருமாறு தான் ஒருவகை வந்தான். அவன் வருவது கண்டு அவனோடு தான் ஒருவகையே பொருவதாக ஸ்ரீராமனிடத்து இலட்சுமணன் அறமதிபெற்றுப் பொரலானான். ஆயிரகோடிச்சேனையும் இத்திரசித்துக்குப் பக்கபலமாகவந்தது. இத்திரசித்து தத்தனிக்கும்படி இலட்சுமணன் அரக்கரைக் கொன்றுவிழ்த்துகையில், ஸ்ரீராமனும் அதுமனைத் துண்டி அரக்கர்மீது சரமாரிபொழிந்து இத்திரசித்து தேரும் தானுமே மிச்சமாகச்செய்தனன். அவ்வேளை இத்திரசித்து 'நீங்கள் தனித்துப் பொருவீரோ? சேர்ந்துபொருவீரோ? சேனைபுடன் கூடியவராய்ப் பொருவீரோ? நுமதுகருத்துயாது?' என்று வினாவ, இலக்குமணன் தான் இத்திரசித்தைக் கொல்லுமாறு சூளுரைத்திருப்பதைத் தெரிவித்தான். இத்திரசித்து இலட்சுமணனைக் கொல்வதாகச் சூளுரைக்க, வாக்குவாதத்திற்குப்பின் இருவர்க்கும் கெடும்போர்நிகழ்ந்தது. அப்போரில் இலட்சுமணன் இத்திரசித்தின்தேரையழிக்க, இத்திரசித்து அக்கதன்மீதும் இலட்சுமணன்மீதும் கணைகளைத் தூர்த்துச் சக்கெடுத்துமுழக்கினன். அக்காலையில் இலக்குவன் இத்திரசித்தின் கவசத்தைப் பத்துக்கணையாற்பேதிக்க, அப்போது ஸ்ரீராமன்கட்டளையால் வானர் பேராரவாரஞ்செய்தனர். இமைப்பொழுதிற்குள் இத்திரசித்து ஆகாயத்துமறைய, இலட்சுமணன் பிரமாத்திரத்தைத் தொடுப்பேனென்ன, ஸ்ரீராமன் தடுத்தனன். இவரது ஆலோசனையைறிந்த இத்திரசித்து தான் பிரமாத்திரத்தை விடுக்கக் கருதி மெல்லப்பெயர்ந்து செல்ல, கண்டவானவர் அரக்கன் அஞ்சிச் சென்றானென்று நகைத்தனர்; வானாரும் ஆரவாரித்தனர். இராமலக்ஷுமணரும் தம் வாகனத்தினின்று இறங்கி, தூணிமுதலியவற்றைத் துறந்திருந்தனர்.

இத்திரசித்து பிரமாத்திரம் விடுத்தற்கு முயற்சிகொண்டு அதற்குரிய வேள்வியைத் தொடங்க அமைந்தான். சூரியன் அத்தமிழ்தான். ஸ்ரீராமன்

சேனைகட்டு விரைவில் உணவுகொணருமாறு ஸ்ரீவிபீஷணமூவரின் யஜுப்பீ விட்டு, சேனையைக் காத்திருக்குமாறு இலக்குவற்குக் கட்டளையிட்டு, அத்திர பூசைசெய்யச் சென்றான். இத்திரசித்து இலங்கையிற்சேர்ந்து இராவணனிடம் போரில் நிகழ்ந்ததைச்சொல்லி, 'மாறுசெய்யாதபடி மாற்றார் என்னை மறந்திருக்கையில் வஞ்சனையாகப் பிரமாத்திரம்விடுத்துப் பகையைமுடிப்பேன்' என்றான். அதுகேட்ட இராவணன் முன்னின்ற மகோதரனை தூறுவெள்ளஞ்சேனையோடு மாயப்போர் புரியுமாறு ஏவ, அவ்வார்க்கச்சேனை முடுகிச்சென்று வானரர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கிற்று. ஒருபக்கத்து அநுமான் அரக்கரையழிக் கத்தொடங்கிக் கீழேநடுத்த கும்பகர்ணனதுதண்டாயுதத்தைக் கையிற் கொண்டு சாரிதிரிந்து அரக்கரை நீராக்கலானான். நீலன்முதலியதலைவர் ஒருவரையொருவர் காணமாட்டாது அரக்கரின் படைக்கடலுள்ளிருந்தனர். அநுமான் அரக்கரை நீராக்குகையில் முற்பிறவியில் தாருகையிருந்து குமாரக்கடவுளாற் கொல்லப்பட்டு இப்போது அகம்பென்று பிறந்துள்ள சேனாபதியான வீரனை நெருங்க, இருவர்க்கும் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. முடிவாக அகம்பன் அப்புதுவுவதைவிட்டுத் தண்டாயுதங்கொண்டு பொர, அநுமன் தண்டுகொண்டு தாக்கவே, அவனது கதாயுதத்துடனே வலக்கையும் இற்றது. பிறகு குத்துச்சண்டையால் அவனுயிரை அநுமான் குமைத்திட்டான். மற்றொருபக்கத்து மாயையாற் பரந்திருந்த அரக்கச்சேனையில் தென்மேற்குத்திக்கில் ஏழையோசனை தூரம் அங்கதன் சென்றிருந்தான்: அப்பால் புதி னான்குயோசனை தூரம் சுக்கிரீவனும் அப்பால் பின்னும்நான்மடங்குமிக்கயோ சனை தூரம் இலட்சுமணனுஞ் சென்றிருந்தனர்: மற்றையோர் நாலுந்துகாத தூரமே சென்றிருந்தனர். அப்போது அநுமான், இலக்குமணனுள்ள இடம்தெரியாமலும் அவன் வில்லொலியுங் கேளாமலும், என்ன நிகழ்கின்ற தென்ற செய்தி யுரைப்பார் இல்லாமலும் இருப்பதுகண்டு, பொருமலுற்றுச்சென்று இலட்சுமணனுள்ள இடத்துக்கு இரண்டுமூன்று காததூரமிருக்குமிடத்தைச் சார்ந்து அப்பிரானதுகணையால் யானைமுதலிய அழிந்துகிடக்கும் பலகாட்சிகளைக்கண்டு, முடிவாக இலட்சுமணனைக் கிட்டிப் பெருமகிழ்ச்சியாலார்ப்பரித்து, 'இவ்வார்க்கப்போர் மாயத்தால் விளைந்திருத்தலால் மந்திரப்படைகொண்டு போக்கவேணும்' என்ன, இலட்சுமணன் பாசுபதால் திரத்தை விடுக்க, எல்லாம் ஒழிந்தது. மாயைநீங்கவே மகோதரன் மறையப்போயிட்டான். வானார் இலக்குவனை யடைந்தனர்: வானவர் பூமாரிபொழிந்தனர்.

தூதுவர் அச்செய்தியை இராவணனுக்கு உணர்த்த, அவன் இத்திரசித்துக் குச்சொல்லுமாறு பணிக்க, அவ்வாறே செய்தனர். இத்திரசித்து இவ்வுட்தேவதை யைப் பூசித்துவிட்டு மாயையால் வானத்துமறைந்துரின்று காலம்நோக்கிநிற்க, மகோதரன் இத்திரனுருக்கொண்டு ஐராவதவுருவுள்ள யானைமீதேறி வானவர் இருடியர் முதலியவரின் உருக்கொண்டவீரருடன் இலட்சுமணன்மீது எதிர்த்துவந்தான். அதுகண்ட இலட்சுமணன் அதிசயமுற்று 'இதுஎன்?' என்று அநுமானை வினாவினான். அப்போது இத்திரசித்துப் பிரமால் திரத்தைத் தொடுத்து விடுக்க, இலட்சுமணன் அறிவொடுக்கிச்சாய்ந்தான். அநுமான் 'இத்திரகு

இவ்வாறு செய்தான்? அவனை யானையோடு ஏற்றவேன்' என்று ஏழ், அவ்வறு மாணப் பிரமாஸ்திரம் இறக்க அடினும் நினைவுஞ்செய்கையும் மறைத்த நிலஞ் சேர்ந்தான். சக்கிரீவன் அங்கதன் நீலன் மயிந்தன் துவிவிதன் சுடேணன் கேசரி முதலிய வீரர்யாவரும் அந்த அஸ்திரத்தினால் உயிரொடுக்கிச்சாய்ந்தனர். இந்நிரசித்து 'வானரசேனையுடனே இளையவன் இறந்தான்: இராமன் அகன்றிட்டான்' என்று வெற்றிச்சங்கு ஊதி, தான் வென்றவந்தெய்தியை இராவணனிடம் தெரிவித்துத் தன்னரண்மனைக்குச் சென்றான். மகோதரனும் தன்னிருப்பிடஞ் சேர்ந்தான்.

புசனைசெய்தவிட்டு மீண்டுவந்த ஸ்ரீராமன் ஆக்கினையாஸ்திரத்தால் இருளையொழித்துச் சக்கிரீவன் முதலிய தலைவர் உயிரொடுக்கிவிழுந்திருப்பது கண்டு பெருந்தயரடைந்து டலபடிபெசிப்புலம்பிப் பின் இலட்சுமணனும் உயிரொடுக்கிவிழுந்திருப்பதுகண்டு அவனைத்தழுவி வெம்பி மனம்முறித்து பூமியிற்சாய்ந்து மூர்ச்சித்துக்கிடந்தான். அவனதுநிலையைக் கண்டு சராசரக் கன்யாவும் புலம்பின. சற்றுநேரம் கழிந்ததும் ஸ்ரீராமனுக்குச் சற்றுஉணர்வு வர, அப்பிரான், இலட்சுமணனை யிறந்தவளுகஎண்ணிப் பலபடியாகப்புலம்பி மூர்ச்சையாகிவிழ்த், தேவர்கள் அப்பரமனைத் துதிசெய்து துயருற்றிருத்தனர். துதுவர் இராவணனிடஞ்சென்று, 'தந்தம்பியுந் துணைவரும் இந்நிரசித்துவிடுத்த பிரமாத்திரத்தினால் இறந்தது கண்டு பெருந்துயரெய்தி, அத்துயர் மிகுதியால் இராமன் தானும் மாண்டனன்: ஆகவே, உன்பகையொழிந்தது' என்று செய்தியுரைத்தார் என்பது, இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

க.—மகராட்சன் முதலியோர் மாண்டதைத் தூதர் உரைக்க, இராவணன் இந்நிசசித்தை யழைத்துவரச் சொல்லுதல்.

கரன்மகன் பட்ட வாறுங் குருதியின் கண்ணன் 1காலிற்
சிரனெரிந் 2துக்க வாறுஞ் 3சிங்கன தீறுஞ் சேனைப்
பாமினி யுலகுக் 4காகா தென்பதும் பகரக் கேட்டான்
வரன்முறை 5தவிர்ந்தான் வல்லீலத் தருதிரென் மகனை யென்றான்.

(இ-ள்.) கரனுடையபுத்திரானு மகரக்கண்ணன் இறந்தவகையினையும், இரத்தாட்சன் (குரங்கின்) காலினும் சிரம் நெரிந்துபோய் உயிரொழிந்த வகையினையும், சிங்கனுடைய மரணத்தையும் சேனைக்கட்டம் இனி உலகினில் இல்லாமலொழிந்ததென்பதையும் (தூதர்) சொல்லக்கேட்டவனும், நீதி முறை நிகழ்வதைத் தவறினவளுகிய இராவணன், 'என்மகனை விரைவில் அழைத்துவாருங்கள்' என்று (அத்துதருக்குக்) கட்டினையிட்டான்; (எ - று.)

இராவணன் சேனையெல்லாம் காசமாதற்குக் காரணம் அவனுடைய முறைக்கேடே யென்பார், அவனை 'வரன்முறை தவிர்ந்தான்' என்றார். வரன் முறை தவிர்ந்தான் = முறைவரல் தவிர்ந்தான்: முறை - நீதி. சிலபிரதிகளில் இந்நிச்செய்யுளோடு மகரக்கண்ணன்வதைப்படலம் முடிகின்றது. பி-ம்:—1காலிஞ், காலிற். 2இற்ற. 3சிங்கனுஞ்சீறும், சிங்கனிற்செறிந்த, சிங்கனிற்சீறும். 4ஆகாவென்பது, ஆகாவென்பதும். 5தமத்தான். (உக.கக.)

2.—இராவணன் கட்டளையைத் தூதர் அழிவிக்க; செய்தியுணர்ந்த

இந்திரசித்து விரைந்துவருதல்.

கூயின னுந்தை யென்றார் குன்றெனக் 1 குவிந்த 2 தோளான்
போயின நிருத ரியாரும் 3 பொன்றினர் போலு மென்றான்
ஏயின பின்னை 4 மீள்வார் நீயலா தியாவ ரென்னு
மேயது சொன்னார் 5 தூதர் தாதைபால் விரைவின் வந்தான்.

(இ - ள்.) 'உமதுதந்தையார் (உம்மை) அழைத்தனர்' என்று (தூதுவர்) தெரிவித்தார்; குன்றுபோலத்திரண்ட தோளையுடையவனான இத்திரசித்து போருக்குச்சென்ற நிருதர்யாவரும் இறந்தார்போற் காண்கிறதேயென்று வினாவினான்; 'போருக்கு ஏவினபின் அப்போரிற் செல்பவரில் மீளவல்லவர் நீயல்லாது எவர் (உளர்?)' என்று கூறி, நிகழ்த்ததைத்தூதுவர் சொன்னார்; தந்தாதையினிடத்தில் இத்திரசித்து விரைந்துவந்தான்; (எ - று.)—
பி - ம்.—1 குவவு. 2 தோளார். 3 போர்திலர்போலும். 4 மீள்வானீயல தியாவ தில்லை. 5 கேட்டான். (உட்கூச)

௩.—இந்திரசித்து இராவணனைத் தேற்றி, நான் வானரையும் நரையும் கோல்வேனெனல்.

1 வணங்கி ரீ யைய நொய்தின் 2 மாண்டனர் மக்க ளென்ன
உணங்கலை யின்று காண்டி. 3 யுலப்பறு 4 குரங்கை நீக்கிப்
பிணங்களின் குப்பை மற்றை 5 நரநாயிர் பிரிந்த யாக்கை
கணங்குழைச் சீரை 7 தானு மமரநுங் காண்ப 8 ரென்றான்.

(இ - ள்.) (வந்த இத்திரசித்து,—தன் தந்தையை) வணங்கி, 'ஐயா! நீ மக்கள் இலேசாக மாண்டிட்டனரென்று மனம் வாடவேண்டா; அளவற்ற குரங்குச்சீனைகளை (உயிர்) நீக்குவதனால் (படுகளத்திற்கிடக்கும் அந்தகுரங்குப்) பிணங்களின் குவியலையும் மற்றை நரரான இராமலட்சுமணரின் உயிர் பிரிந்த உடலையும், திரண்ட பொன்றும் செய்த குழையென்னும் காதணியணி பவளான சிதைபும் அமரரும் காண்பார்; (இவ்வாறு நிகழ்வதை) இன்று (நீயே) காண்பாய்' என்று கூறினான்; (எ - று.)—பி-ம்.—1 வணங்கினன். 2 மாண்டன மாக்கள், மாண்டனரரசர்கள். 3 உலப்புறு. 4 குரங்கினோக்கல். 5 ஆருயிர். 6 குழற். 7 காணும். 8 அன்றே. (உட்கூச)

௪.—இங்ஙனம் கூறிவிட்டு இந்திரசித்து தானையோடு

போர்க்களம் நோக்கிச்செல்லுதல்.

வலங்கொண்டு வணங்கி வான்செ லாயிர மடங்கல் 1 பூண்ட[னன்
பொலங்கொடி நெடுந்தே ரேறிப் 3 போர்ப்பிணை 4 முழங்கப் போ
அலங்கல்வா ளரக்கர் தானை யறுபது 5 வெள்ள யியானைக்
குலங்களுந் தேரு மாவுங் குழாங்கொளக் 6 சூழ்இய வன்றே.

(இ - ள்.) (பின்பு தன் தந்தையைப்) பிரதட்சிணஞ்செய்து வணங்கி விட்டு, வானத்திலுஞ் செல்லவல்லதும் ஆயிரஞ்சிங்கம் பூண்டதும் அழகிய கொடியுடன் கூடியதுமான நெடிய தேரினமீது ஏறிக்கொண்டு, போர்க்குரிய வாச்சியங்கள் முழங்க, (அவ்விர்திரசித்துச்) சென்றான்; (வெற்றி) மாலைகூடிய

வாட்டையையுடையதொண்ட ஆரக்கர்சேனை அறுபதுவெள்ளம் யானைக்கூட்டங்களும் தேர்களும் குதிரைகளும் கூட்டமாகத் திரளத்திரண்டு சென்றன; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை. தேற்றமுமாம். பி-ம்:—1பூண்டான். 2கொடியாடு. 3பொருபனை. 4பொலியப். 5வெள்ளயானை. 6குழீஇயது. (உ.க.க.)

ரு.—பலவகைவாச்சியங்களும் அப்போது ஒலித்தல்.

கும்பிகை திமிலை செண்டை குறடுமாப் 1பேரி கொட்டும்
2பம்பைதார் முரசுக் 3கஞ்சம் பாண்டில்போர்ப்பணவந் தூரி
கம்பலி யுறுமை தக்கை கரடிகை 4துடிவேய் கண்டை
5யம்பலி கணுவை யுமை சகடையோ டார்த்த வன்றே.

(இ - ள்.) கும்பிகை திமிலை செண்டை குறடு பெரியபேரிகை கொட்டுகின்ற பம்பை மாலைசூடியமுரசும் கஞ்சம் பாண்டில் போர்க்குளத்த பணவம் தூரி கம்பலி உறுமை தக்கை கரடிகை துடி புள்ளாங்குழல் கண்டை அம்பலி கணுவை ஊமை சகடை என்ற இவைகள் ஆரவாரித்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1பேரிகோடி, பேரிகொட்டி. 2பம்பமர், பம்பைமா. 3சங்கம். 4துடிகை கண்டை, துடிசேகண்டை. 5அம்பலிகடுமை, அம்பலிதடுமை. (உ.க.க.)

சு.—யானைமுதலிய படைகளினின்று தோன்றிய ஒலி.

யானைமேற் பறை¹சா லீட்டத் தறைமணி யார்த்த தாழி
2மானமாப் புலிப் 3பொற்றார் 4மாக்கொடிக் 5கண்டைமானச்
சேனையோர் 6கழலுந் தாருஞ் சேடகப் புளகச் சில்லி
7வானகத் தோடு மாழி யலையென வளர்ந்த வன்றே.

(இ - ள்.) யானையின்மீது உள்ள பறைகளின் மிக்ககூட்டத்தோடு (அவைகளின் இருபுறத்தூர் தொங்கி) ஒலிக்கின்ற மணி ஆழிபோல் ஒலித்தது; ரோஷத்தையுடைய பெரிய குதிரைகணினிந்த பொன்னாலியன்ற கிணியிலையின் பெரியவரிசைகள் கண்டைபோன்ற ஒலிக்க, சேனையோரின் கழலினாலியும் பொன்னரிமாலையினாலியும் பெருமைபொருந்தியகண்ணாடி பதித்துள்ள தேர்ச்சக்கரவாலியும், வானம்வரையில் கடலொலிபோலமிக்குத்தோன்றின; (எ - று.)—பி-ம்:—1கீழ்ப்பட்டதெறிமணியிராதத்தானி, கீழ்ப்பட்டதெறிமணியிராதத்தாழி, கீழ்ப்பட்டதெறிமணியிராதத்தாழி, கீழ்ப்பட்டதெறிமணியிராதத்தாழி, கீழ்ப்பட்டதெறிமணியிராதத்தாழி. 2மானமார். 3பொற்றார். 4மாக்கடற். 5கொண்டபண்ணைச், கடலைமானச், கண்டைவாவுஞ். 6கழலுந்... சேண்டரப்பலம்பற்றை, கழலுந்...சேண்டரப்புரானுஞ்சில்லி, கலிப்பத்தாவிச் சென்றதேருமுள்ளில்லி. 7வானகத்தோடுமாழியலையென வளர்ந்ததன்றே, வானகத்தோடுவானையரியெனவளைந்ததன்றே, ஏனையிறவுமெல்லாமரியெனவளைந்ததன்றே, ஏனையிறவுமெல்லாமெழுமொலியெழுந்ததன்றே, ஆனகத்தோடுவானையரியெனவளைந்ததன்றே. (உ.க.க.)

எ.—பலவகை வாச்சியம் சேனையோல் இவற்றின் வருணனை.

சங்கொலி வயிரி னைசை யாகுளி தழங்கு காளம்
பொங்கொலி 1வரிகண் பீலி 2போரொலி வேயின் பொம்மல்

சிக்கத்தின் முழக்கம் வாசிச் சிரிப்புத்தே ரிடிப்புத் திண்கைம்
மங்குலி 3ன திர்வு வான மழையொடு 4மலைத்த வன்றே.

(இ - ள்.) சங்கிலெலியும் வயிரென்னும் ஊதுசொம்பிலெலியும் ஆருளியின்ஒலியும் ஒலிக்கின்ற காளத்தினின்று மிக்குத்தோன்றுகின்ற ஒலியும் மயிற்கண் வரிந்த லீலியென்ற வாச்சியத்தின் போர்க்கின்ற ஒலியும் புள்ளாங்குழலின்ஒசையும் சிக்கத்தின் முழக்கமும் குதிரையின் கனைப்பொலியும் தேரினின்று தோன்றுகின்ற இடிபோன்றஒலியும் வலியது திக்கைகளைக்கொண்ட மேகம்போன்ற யானையிலெலியும், வானத்துத்தோன்றுகின்றமேகத்திலெலியோடொறுபட்டன; (எ - று.)—அன்றே-தேற்றம். சிக்கம்-தேரிக்கட்டப்பட்டிருப்பன. பெரியார்பாசரத்தில், “தாழ்லீலி” என்றவிடத்து லீலிதாழ்ந்ததொரு வாத்தியவிசேஷமுமாமென்று அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க. பி-ம்:—1வரிதாழ்லீலி. 2பேரொலி. 3குரல்போல்வானின், அதிர்ப்பும்வான. 4மலிந்ததன்றே, மலைத்ததன்றே. (உஉகக)

அ —பலவகைக்கங்கீதம்.

1பண்டரு கிளவிச் செவ்விப் 2பல்லியத் தொழுது தீந்தேன்
கண்டினிற் குயின்ற வீணை நரம்பொடு 3கமழந் தேறல்
வண்டினிற் பொலியு நல்யாழ் 4வழியுறு நறவம் வானத்து
அண்டர் தஞ்செவியி னுண்ணு மமிழ்தென 6லாயிற் றன்றே.

(இ - ள்.) இனியராகத்தைத்தோற்றுவிக்கின்ற சொற்களின் தன்மையைக்கொண்டனவாய்ப் பலவகைவாச்சியங்களினின்று தோன்றுகின்ற இனிய சங்கீதமும், (முறைப்படி) அமைந்த வீணைநரம்பினின்று கற்கண்டுபோல் இன்சுவைதோன்றுகின்ற சங்கீதமும், நல்யாழினிடத்தினின்று தோன்றுகின்றதும் வண்டிலெலிபோல் விளங்குவதுமான சங்கீதமும், வானத்திலுள்ளதேவர்கள் தஞ்செவியாலுண்கின்ற அமிழ்துபோலத் தோன்றிற்று.

வாச்சியம் பேசுவதுபோல அவற்றினின்று இன்னெலிதோன்றுகின்றதென்பது முதலடியிற்கூறியபொருள். சங்கியுண்ணப்படுந் தேன் நாவுக்குஇனிமை தருவதுபோலச் செவிப்புலன்கொண்டு முகத்துண்ணப்படுஞ் சங்கீதம் அச்செவிப்புலனுக்கு இனித்தலால், உவமவாகுபெயரால், சங்கீதத்தொளியைத்தேன், தேறல், நறவம் என்ற சொற்களாற் கூறினார். போர்க்குச்செல்வோர் மகிழ்ச்சிபுறுமாறு அந்த இராக்கதசேனையிற் சங்கீதமயமாகஇருந்த தென்க. இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில்லாமைகையக் காணுமிடத்து, புதிதாகப் பாடிச் சேர்க்கப்பட்ட வெள்ளிப்பாட்டிற் சேர்ந்ததோன்று ஐயத்தோன்றுகின்றது. பி-ம்:—1பண்டொரு. 2பலகையின். 3கள்ளூர். 4அளவுறு. 5செவிள். 6ஆய. (உச00)

கூ.—வில்லொலிமுதலியன.

வில்லொலி வயவ ரார்க்கும். விளியொலி தெழுப்பி னோங்கும்
ஒல்லொலி வீரர் பேசு முரையொலி 1புரப்பிற் 2ரோன்றுஞ்
3செல்லொலி 4திரடோள் கொட்டுஞ் 5செனொலி நிலத்திற் செல்லுங்
6கல்லொலி தூர்ப்ப மற்றைக் கூடொலி 7கார்த தன்றே.

(இ - ள்.) வில்லிவெலியும், வீரராவாரிக்குக் குரலொலியும், அதட்டு தலாலொங்கித்தோன்றுகின்ற ஒல்லென்ற ஒலியும், வீரர்பேசுகின்ற உரை யொலியும், களைப்பிற்றோன்றும் இடிபோன்ற ஒசையும், திரண்டதோனைக் கொட்டும் மிக்கஒலியும், நிலத்தில் நடந்து செல்வதஞ்ஞான கல்லென்றஒலியும் ஒட்டிவிடுவதஞல், இவற்றினும்பிறிதான கடலொலியானது ஒளித்திட்டது; (எ - று.)—வில்லொலிமுதலியவற்றாற் கடலொலி யடங்கிற்றென்க. இதில், ஒப்புமையால் ஒன்றில்மற்றொன்று மறைதலாகிய மறைவணி காண்க. பி-ம்:— 1 உர்ப்பித். 2 சொல்லஞ். 3 செரில். 4 தாடோள். 5 தோள். 6 கல்லொலியோடுங் கூடக், கல்லொலிபரப்பமற்றைக். 7 பரந்த, கடந்தது. (உச௦௧)

க௦.—தூளிவருணனை.

நாற்கட லணைய தானை 1 கடந்திடக் கிடந்த பாரின்
மேற்²கடுத் தெழுந்த தூளி விசும்பின்மேற்³றொடர்ந்து விச
மாற்கடற்⁴சேனை காணும் வானவர் மகளிர் மானப்
பாற்கட லணைய வாட்கண் பனிக்கடல் படுத்த தன்றே.

(இ - ள்.) நாற்கடலையொத்த (கால்வகைச்)சேனை நடத்திட்டதஞற் கிடந்த பாரிலிருந்து மேலேவிரைந்துபுறப்பட்டெழுந்த தூளியானது,—ஆகா யத்தின்மீது தொடர்ந்துவிசுவதஞல், பெரியகடல்போன்ற சேனையைக் காண் கின்ற வானவர்களிரின் பெருமைபெற்ற பாற்கடலையொத்த ஒளிபடைத்த கண் குளிர்ந்தகடலை[மிக்ககண்ணீரை]த் தோற்றுவித்தது; (எ - று.)

சேனைப்பரப்பாலெழுந்த தூளி வானத்தளவும் மிக்குச்சென்றதென்ற கருத்தை விளக்குதற்பொருட்டுத் தூளி தம்கண்களிற் படுதலால், வானவர் மக ளிர் கண்களிலும் கண்ணீர் மிக்குத்தோன்றிற்றெனத் தொடரீபுயர்வுநவீற்சி யணிபடக் கூறின ரென்க. பி-ம்:—1 நயத்தலையெய்தப். 2 கடந்து. 3 கொழுந்து. 4 சேனையோடும். (உச௦௨)

கக.—பலதேரீகளினிடையே ஓர்நீரீசீத்து தேரினீய்து தோன்றுதலின் வருணனை.

ஆயிர கோடித் திண்டே ரமரர்கோ னகர மென்ன
1மேயவர் சுற்றத் தானோர் கொற்றப்பொற் தேரின் மேலான்
2தூயபொற் சுடர்க ளெல்லாஞ்³சுற்றுற நடுவட் டோன்றும்
நாயகப் பரிதி போன்றான்⁴தேவரை நடுக்கங்⁵கண்டான்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரனுடையமானிகையில் மேயவர்) என்னுமாறு ஆயிர கோடி வலியதேரினமேற் பொருந்தியவர் சுற்றிநிற்க, தேவரை நடுக்கங்கண்ட வனாகிய இந்திரசித்து,—தான் ஒருவெற்றிபொருந்திய பொற்றேரினமேலேறி யவனாய், பரிசுத்தமாகிய அழகிய ஒளிமயமான, நட்சத்திரங்களைல்லாஞ் சுற்றி நிற்க(அவற்றின்)இடையே தோன்றுகின்ற தலைமைபூண்ட சூரியனுக்குப்பா னான்; (எ-று.)—சுடர்-கிரகங்களுமாம். பி-ம்:—1மேயின. 2தூயவர், தூயவர். 3சுற்றிட, 4எவரையும். 5கொண்டான். (உச௦௩)

க2.—இந்திரசித்து கிரவுஞ்சவியுகம் வகுத்தல்.

1சென்றுவெங்களைத் தை 2யெய்திச்சிறையொடு துண்டித் செங்கண், ஒன்றிய கழுத்து 3மேனி காலுகிர் 4வாலோ டொப்பப், பின்றலில் வெள்ளத் தானை 5முறைபடப் பரப்பிப் பேழ்வாய், அன்றிலி 6னுருவ தாய வணிவகுத் தமைந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து),—போய்க் கொடியபோர்க்களத்தையடைந்து, சிறையும் மூக்கும் செங்கண்ணும் பொருந்தியகழுத்தும் உடலும் காலும் உகிரும் வாலும் என்ற இவை ஏற்ற அளவினவாக அமைய, பின்னிடுதல்வல்லாத வெள்ளக்கணக்கான சேனையை முறைமைபொருத்தப் பரப்பிப் பிளவுபட்ட வாயையுடைய அன்றிலின் உருவத்தைக்கொண்டதான அணியை வகுத்துப் (பேர்செய்ய)ச் சித்தகைஇருந்தான்; (எ - று).—பி-ம்:—1சென்ற. 2எய்த. 3மென்கால். 4வாலினொப்பப். 5முற்படப். 6உருவமாக. (உச0ச)

க3.—சங்கநாதஞ்செய்தல்.

புரந்தரன் செருவிற் றந்து போயது புணரி யேழும்
1உரந்தவிர்த் தூழி பேருங் 2காலத்து ளொலிக்குமோதை
கரந்தது 3வயிற்றுக் கால வலம்புரி கையின் வாங்கிச்
சிரம்4பொதிர்ந் தமர ரஞ்ச ஆதினான் றிசையுஞ் 5சிந்த.

(இ-ள்.) இந்திரன் போரில் தந்திடும்போனதும் ஏழுசமுத்திரங்களும் (மற்றைப்பொருளின்) உரத்தைத்தவிர்த்துக் கற்பம் மாறுங்காலத்தில் ஒலிக்கின்ற ஒதையை(த் தன்)வயிற்றினுள்ளே ஒளித்துவைத்துக்கொண்டிருப்பதுமான யம்போற்பயங்கமான வலம்புரிச்சங்கத்தை(த் தன்)கையிலே வாங்கிக்கொண்டு, அமரர் தலைக்கெழுத்து அஞ்சும்படியும் திசைகள் கிலைகெட்டும்படியும் ஊதினான்; (எ - று).—பி-ம்:—1உரந்தையுற்று. 2காலத்தின். 3வயிற்றுள். 4பொதிந்து. 5சிந்த. (உச0இ)

க4.—சங்கத்தொன்கேட்டு வானரச்சேனை நிலைகெட்டோட, இந்திரசித்து நாணொலிசெய்து ஆரவாரித்தல்.

சங்கத்தின் முழக்கங் கேட்ட 1கவிப்பெருந் தானை 2யானை
சங்கத்தின் முழக்கங் கேட்ட தொத்தது விரிந்து சிந்தி
3எங்குற்ற வென்னா வண்ண 4மிரித்ததி தன்றி யேழை
பங்கத்தன் மலைவி 5லென்னச் சிலையொலி பரப்பி யார்த்தான்.

(இ - ள்.) சங்கத்தின்முழக்கத்தைக்கேட்ட பெரிய குரங்குச்சேனை சிக்கத்தின் முழக்கக்கேட்டதான யானையை யொத்ததாய், (நாற்புறமும்) பரவிச் சிதறி எங்கேசென்றது என்பதுதெரியாமல் கிலைகெட்டோடிற்று; (கிழங்கு) இது அல்லாமல், உமாதேவியை (வாம)பாகத்திலே கொண்டவனான சிவபிரானது மலைவில்லையொப்ப(த் தன்)வில்லின் ஒலியைப் பரவச்செய்து (இந்திரசித்து தானும்) ஆரவாரித்தான்; (எ - று).—பி-ம்:—1வயப். 2தன்னிச்சிக்கத்தினுதம்வந்து செவிப்புக்கவிலங்கு. 3எங்குத்தம்முயிரினுடும். 4இரித்தனநிறுந்தவெழை, இரித்தபோலிரித்தவெழை, இரித்தபோலாக்கவெழை. 5அன்ன.)

கரு.—வானரத்தீர்த்தலம்.

கீண்டன செவிக னெஞ்சங் கிழிந்தன கிளர்ந்து செல்லா
மீண்டன கால்கள் கையின் விழுந்தன மானும் வெற்பும்
பூண்டன நடுக்கம் வாய்கள் புலர்ந்தன மயிரும் 1பொங்க
2மாண்டன மன்றே வென்ற வானர மெவையு மாதே.

(இ-ள்.) வானரங்களெவையும்,--செவிகள் கிழியப்பெற்றன; மனம் விண்டன; கால்களால் உற்சாகங்கொண்டு செல்லமுடியாமல் திரும்பின; (அவற்றின்) கைகளிலிருந்து மரமும் 'மலைகளும் (கீழ்) விழுந்தன; நடுக்கத்தைக் கொண்டன; வாய்கள் உலரப்பெற்றன; (உடல்) மயிரும் மிகுதியாகச் சிந்த 'உயிர்மாண்டேபோயினோமல்லவா?' என்றன; (எ - று).--இச்செய்யுளில் அச்சத்தின் மெய்ப்பாடுகள் கூறப்பட்டன காண்க. பி-ம்:--1பொங்கா, பொங்கி. 2மாண்டனமன்றே. (உச0௭)

கசு.—சுக்கிரீவன் முதலிய சிலரன்றி மஹையோரி நிலைகெட்டோடியமை.

செங்கதிர்ச் செல்வன் சேயுஞ் சமீரணன் 1சிறுவன் றுணும்
அங்கதப் பெயரி னுணு மண்ணலு மினைய கோவும்
வெங்கதிர் மொளலிச் செங்கண் வீடணன் 2முதலாம் வீரர்
இங்கிவர் நின்ற ரல்ல திரிந்தது 3சூரங்கி னீட்டம்.

(இ - ள்.) செந்நிறக்கிரணங்களையே செல்வமாகவுடைய சூரியனது குமாரனான சுக்கிரீவனும் வாயுபுத்திரனான அநுமானும் அங்கதனென்ற பெயரையுடையவனும் ஸ்ரீராமனும் இனையபெருமானும் கொடியகிரணங்களை வீசுகிற கிரீடந்தரித்த செங்கண்ணையுடைய விடணனும் முதலிய வீரராகிய இவர் இங்கே நின்றரல்லது, மற்றைக் குரங்குக்கூட்டம் நிலைகெட்டோடிற்று; (எ - று).--பி-ம்:--1தனபன். 2முதல, முதலர். 3சேனையெல்லாம். (உச0௮)

கஎ.—வானரச்சேனை யிரிந்தோடியதாக, அரக்கீசேனை கிளர்ந்து

“ ஆரவாரிக்க, அவ்வாக்கிர் போரீக்களத்துப் புதநல்.

படைப்பெருந் தலைவர் நிற்கப் பல்பெருந் 1தானை வேலை
உடைப்புறு புனலி னுடை ஆழிகா னுவரி யோதை
2கிடைத்திட முழங்கி யார்த்துக் 3கிளர்ந்தது நிருதர் சேனை
4அடைத்தது திசைக ளெல்லா மன்னவ 5ரகத்த ரானார்.

(இ - ள்.) படைக்குரியபெருந்தலைவர் நிற்கவும் மிகப்பெரிய குரக்குச் சேனாசமுத்திரம் கரையுடைத்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற (பெருக்கு) நீர்போல் ஓடாநிற்க,--நிருதர்சேனையானது,--புகார்தகாலத்துக் கடலினின்றதுதான் தும் பேரொலி தோன்றாமாறு முழங்கியாரவாரித்து உற்சாகம்மூண்டதாகித் திசைகளைல்லாவற்றையும் (வெற்றிடமில்லையாம்படி) அடைத்துக்கொண்டது; அவ்வரக்கரும், போர்க்களத்தவரானார்; (எ - று).--இச்செய்யுள், “செங்கதிர்” என்ற பாடலின்முன் சிலப்பரதிகளிலுள்ளது. பி-ம்:--1சேனை வெள்ளம், 2கிடைத்திடமுழங்கி, கிடைத்திடப்பொங்கி, 3கிளர்ந்தெழும், கிளர்ந்தெழும். 4அடைத்தன. 5கத்தாரானார். (உச0௯)

கஅ.—அநுமான் தோளின்மீது ஸ்ரீராமனும் அங்கதன் தோளின்மீது

இலக்தமணனும் ஏறிநிற்க, வானவர் பூமழைபொழிதல்.

மாருதி யலகன் மாலை மணியணி வயிரத் தோண்மேல்
வீரனும் வாலி சேய்தன் விறல்கெழு சிகரத் தோண்மேல்
ஆரியற் கிளைய கோவு 1மேறின ரமரர் வாழ்த்தி
வேரியம் பூவின் மாரி சொரிந்தன 2ரிடைவி டாமை.

(இ - ள்.) அநுமானுடைய அசையுந்தன்மையுள்ள மாலையையணிந்த அழகிய உறுதியானதோளின்மேல் ஸ்ரீராமனும், வால்விபுத்திரனான அங்கதனுடைய வலிமைவளங்குகின்ற (மலைச்) சிகரத்தையொத்த தோளின்மீது இளையபெருமானும் ஏறினார்கள்; (அப்போது) தேவர்கள், வாழ்த்தி, தேனைக்கொண்ட அழகிய மலர்மாரியை இடைவிடாமற் சொரிந்தனர்; (எ-று.)---இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் காணப்படவில்லை. பி-ம்:---1மேவநின்று. 2இடைவிடாமல். (உசக0)

ககூ.—அநுமான் அங்கதன் இவர்களின் தோள்மேலிருந்தும்

இராமலட்சுமணரின் வநுணை.

விடையின்மேற் கலுழன் தன்மேல் வில்லினர் விளங்கு கின்ற
கடையின்மே லுயர்ந்த 1காட்சி யிருவருங் கடுத்தார் கண்ணுற்று
அடையின்மே ருவையுந் சாய்க்கு மனுமனங் கத²னென் றின்னார்
தொடையின்³மேன் மலர்ந்த தாரர் தோளின்மேற் றேன்றும் வீரர்.

(இ - ள்.) தொடுத்த நிலையில் மலர்ந்த பூமாலையையணிந்தவரும் கண்ணுக்குப்புவகிச்சேருமாயின் மேருவையும் அழிக்கவல்லவருமான அநுமான் அங்கதன் என்ற இவர்களின் தோளின்மேல் தோன்றுகின்ற இராமலட்சுமணர், - விருஷபத்தினிமீதும் கருடன்மீதும் வில்லினராகிவளங்குகின்ற எல்லையில்லாமல் மேன்மையாக வுயர்ந்த காட்சியையுடைய (சிவன் திருமால் என்ற) இருவரையும் ஒத்தார்; (எ - று.)---பலஇடங்களில் உருத்திரமூர்த்தியை இலட்சுமணனுக்கு உவமைகூறுதலைக் காணலாம். பி-ப்:---1காட்சிக்கிருஷ்ணம். 2என்றன்னோர், அன்றன்னார், என்றின்ன. 3மேலமர்ந்த, மேலுயர்ந்த. (உசகக)

உஉ.—நீலனை முதலாகவுள்ள படைத்தலைவர் யுத்தசன்னத்தராயநிற்க,
ஸ்ரீராமன் விலக்கிக்கூறத்தொடங்குதல்.

1நீலனை முதலா யுள்ள நெடும்படைத் தலைவர் நின்றார்
தாலமு மலையு மேந்தித் தாக்குவான் 2சமையுங் காலி
ஞாலமும் விசம்புங் காத்த நானிலக் கிழவன் மைந்தன்
3மேலமர் 4வினாவை யுன்னி 5விலக்கினன் விளம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) நீலனை முதலாகவுடைய நெடியபடைத்தலைவர் பனைமரக்களையும் மலைகளையும் ஏந்திக்கொண்டுநின்றவராயத் தாக்குதற்கு முயன்ற பொழுதில், மண் விண் என்ற இரண்டையும் காத்த சக்கரவர்த்தி திருக்குமாரனான ஸ்ரீராமன், - மேல் நிகழும் போர்வினாவைக் கருதி, விலக்கினான் (ப் பின்வருமாறு) கூறத்தொடங்கினான்; (எ-று.)---அதனை மேற்கவியிற் காண்க. பி-ம்:---1நீலனை. 2சமைந்தலை. 3மேலமை, மேலவாம். 4வினாவை. 5வின்வினான், விலக்கினன். (உசகஉ)

௨௧.—‘இந்திரசித்து கடவுட்படையை விடுத்தால் உம்மால் தாங்கியுயராதாகையால், பின்னரையில் நிற்க’ என்று நீலகண்டலியோர்க்கு ஸ்ரீராமன்கூறல்.

கடவுளர் 1படையை நம்மேல் வெய்யவன் றுரந்த 2காலத் தடையுள 3வல்ல தாங்குந் 4தன்மையி 5ரல்லீர் தாக்கிற்கு இடையுள 6தெம்பா னல்கிப் 7பின்னிரை நிற்றி ரீண்டிப் படை8யுள தனையு மின்றெம் விற்றொழில் பார்த்தி ரென்றான்.

(இ - ள்.) ‘கொடியவனான இந்திரசித்து தெய்வப்படைகளை நம்மீது விடுத்தபோது, (அவை மரம் மலைமுதலியவற்றால்) தடைப்படுவனவாகா: (நீங்கள் அவற்றைத்)தாங்கும் வல்லமையுடையவரல்லீர்; தாக்குதற்கு(வேண்டியதாக) உள்ளதாகிய இடத்தை இங்கே [முன்னிரையில்] எமக்குக் கொடுத்திட்டுப் பின்வரிசையில் நில்லுங்கள்; இந்த அரக்கப்படையுளதனையும் இன்று எம்முடையவற்றொழிலைக்காணுங்கள்’ என்றுகூறினான், (இராமன்); (எ-று.) —பி-ம்:—1படைகள். 2காலேத், 3அல்லவாகும், அல்லதாகும், அல்லற்றாகும். 4தானையிர், தன்மையால். 5வீரத்தானைக்கு. 6ஔம்பனல்கி. 7பின்னற. 8உளவதனையெம்பி, உளதனையெயின்றெம், உளதனையென்றம்பி, உளதனையுமெம்பி. (௨௪௧௩)

௨௨.—இராமலட்சுமணர் அரக்கர்சேனையோடு பொருதல்.

அருண்முறை யவரு நின்ற ராண்டகை வீர ராழி உருண்முறை தேரின் மாவி னோடைமால் வரையி 1ஊழி இருண்முறை நிருதர் தம்மே 2லேகின ரிமைப்பி லோரும் மருண்முறை 3யெய்திற் றென்பர் சிலைவழங்க சசனி மாரி.

(இ-ள்.) (பின்பு இராமபிரானது) அருளின் முறையிலே [இராமன்சொல்லியபடியே] அந்தவானாரும்(பின்னிரையில்)நின்றார்: ஆண்மைக்குணமுள்ள வீரரான இராமலட்சுமணரும், (பொருமாறுசித்தமாகசின்றவர்களாய்,) சக்கரம் உருளுகின்ற முறைமையினுற்செல்லுகின்ற தேரின்மீதும் குதிரைமீதும் முகபடாமணிந்தபெரிய மலைபோன்ற யானைமீதும் ஊழிக்காலத்து இருளின்தன்மையைக்கொண்ட [மிக்ககருநிறமுள்ளவரான] அரக்கர்மீதும் வில்வானது வெளிவிடுகின்ற இடியேற்றோடுகடிய(அம்பு)மழையை ஏவினர்:(அதுகண்ட) இமையாக்கண்ணரான தேவர்களுக்கும்மருளும்சிலைமையுண்டாயிற்று;(எ-று.) —எல்லாமழியும் பிரளயகாலத்து எங்கும் இருள்மயமாக இருக்குமென்க. என்பர்-அசை: என்றுசொல்வார்களெனினுமாம். பி-ம்:—1ஊழின். 2ஏவினான். 3எய்தினெய்திற்சிலைவழங்கசசனிகேட்டார். (௨௪௧௪)

௨௩.—இராமலட்சுமணருடைய வீரத்தொழிலின் சிறப்பு.

இமைப்பதன் முன்னம் வந்த 1விராக்கத வெள்ளர் தன்னைக் குமைத்தொழில் புரிந்த வீரர் தனுத்தொழில் 2குறித்தின் றெம்மால் 3அமைப்பதென் பிறிதென் 4றுண்டோ 5மேருவென் றமைந்த வில் உமைக்கொரு பாக னெய்த புரங்களி னொருங்கி விழ்ந்த. [வான்

(இ - ள்.) இமைப்பதற்குமுன்னமே (பொருமாறு) வந்த பவன்ஊக்கணக் கான இராக்கதசேனையை அழிக்குந்தொழிலைப் புரிந்த வீரரான இராமலட்சுமணரின் வில்லின்பெயலைக்குறித்து, இப்போது எம்மால் சொல்லத்தக்கது யாதுஉளது? உமாதேவியார்க்கு (த் தன்) வாமபாகத்தைக் கொடுத்தவனான சிவபிரான் மேருவென்றமைத்தவில்லால்எய்த திரிபுரத்து அசுரர்சேனை போல உயிரொழிந்து வீழ்ந்தன (என இவ்வாறுசொல்லலாமேயன்றி,) வேறொன்று உளதோ? (எ - று.)—பி-ம்:—இராக்கதர்வேலைதன்னை. 2 குறைந்தின்றம்பால். 3 அமைப்பதின். 4 ஆண்டு, ஈண்டு. 5 மேகம். (உசகடு)

2சா.—இராமலக்ஷ்மணரின் போர்த்திறனை இந்திரசித்து காணுதல்.

தேரின்மேற் சிலையி னின்ற விந்திர சித்தென் றோதும்
வீரருள் வீரன் கண்டான் விழுந்தனி விழுந்த வென்னும்
பாரின்மே 2 னோக்க லன்றேற் பட்டனர் பட்டா ரென்னும்
போரின்மே 3 னோக்கி லாத விருவரும் பொருத பூசல்.

(இ - ள்.) விழுந்தவை விழுந்தபடியேயுள்ளன என்றுசொல்லுதற்கு இடனான(போர்செய்யும்)பூமியின்மீது (விழுந்துகொண்டிருப்பதைக்) காண்பதல்லது(இன்றார்)பட்டனர் (இன்றார்) பட்டார் [இறந்தார்] என்று சொல்லுமாறு போரின்மேல்நோக்குச்செல்லாத இருவரும் பொருத போரை, தேரின்மீதுசிலையையுன்றிக்கொண்டுகின்ற இந்திரசித்தென்று சொல்லப்பட்ட வீரர்க்குள் வீரன், கண்டான்; (எ - று.)—இராமலட்சுமணர் அப்போது பொருத பூசலானது போர்க்களத்திற்சேனைகள் உயிர்மடிந்து விழுந்துகொண்டேயிருக்கின்றனஎன இம்மாதிரிஞ் சொல்லலாமே தவிர, இன்னாரிற்நூரென்று கண்டு குறித்துச் சொல்வதற்கும்முடியாதவாறு மிகவும் உக்கிரமாய் நிகழ்ந்தது: அதனை இந்திரசித்து பொருமுடியாது வில்லையுன்றிக்கொண்டு கண்டானென்பதாம். பி-ம்:—1வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்த. 2நோக்கவன்றேற், நோக்கவன்றே, நோக்கினன்றேற். 3நோக்கியித்த, நோக்கிலீதிவ். (உசகக)

2நு.—யானைமுதலியன இறந்துவீழ்ந்ததுகண்டு இந்திரசித்து தீகைப்படைதல்.

யானைபட்டனவோ வென்ற னிரதமிற் றனவோ வென்றான்
மானமா 1வந்த வெல்லா மறிந்தொழிந் தனவோ வென்றான்
ஏனைவா ளாக்க ரியாரு மில்லையோ வெடுக்க வென்றான்
வானுயர் பிணத்தின் குப்பை மறைத்தவின் மயக்க முற்றான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து), யானைகள் இறந்தனவோ என்றான்; இரதங்கள் முறிந்தனவோ என்றான்; மானமுள்ள குதிரைகள் வந்தனஎல்லாம் உயிர் மடிந்துபோயினவோ என்றான்; (இறந்துபோனவர்களை) எடுத்துஅப்பாற் போதற்கு மற்ற்ும் வாட்படையையுடைய அரக்கர்யாரும் இல்லையோ என்றான்;வானம்வரையில் ஒக்கிய பிணத்தின்குயியல் (எதிரிகளைத்தெரியவொட்டாமல்) மறைப்பதனால் திகைப்படைந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1ஆனதெல்லாமடிந்தழிந்தன. (உசகக)

உக.—இராமலட்சுமணரின் போரித்திரமையை இத்திரசித்து வியந்து கூறுதல்.

செய்கின்ற ரிருவர் வெம்போர் சிதைகின்ற சேனை 1நோக்கின் ஐயந்தர 2னில்லா வெள்ள மறுபது மனிகவென்று வைகின்ற 3ரல்ல ராகின் வரிசிலை வலத்தான் மாள எய்கின்ற 4ரல்ல 4ரீதெவ் விந்திர சால மென்றான்.

(இ - ள்.) கொடியபோரைச் செய்கின்றவரோ, இருவரே; அழிந்து வீழ்கின்ற சேனையைப் பார்த்தாலோ, சந்தேகமில்லாத அறுபதுவெள்ள மாறும் [சந்தேகமில்லாமல் அறுபதுவெள்ளத்திற்குக் குறையாதென்னலாம்]; 'யாவையும் அவிந்திடுக' என்று வைதல்-மூலமாகச் சிலசேனைகளைச் சிதைக்கின்ற ருரேயன்றி சிதைக்காதவராயின் கட்டமைத்தவில்லின் வலத்தினால் (உயிர்) மாளுமாறு எய்கின்றவரல்லர் [எய்து அறுபதுவெள்ளஞ்சேனைகளை இருவர் இவ்வளவு சொற்பகாலத்துக்குட் சிதைத்தல் இயலாதகாரியம் என்றபடி]; இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்தது, என்ன இத்திரசாலமோ! என்று கூறினான், (இத்திரசித்து); (எ - று.)—பி-ம்:—1நோக்கி. 2அறுக, இல்லை. 3அல்லவாக, அல்லவாகின். 4சுதாமித்திரஞாலம், எந்தவித்திரசாலம், ஈதோரித்திரஞாலம். (உசகஅ)

உஎ.—இதுமுதல் முன்றுகவிதா - போரின் நிகழ்ச்சியை இத்திரசித்து வியப்புடன் கவனித்துப்பார்த்தலைக் கூறுதல்.

அம்பின்மா மழையை 1நோக்கு முதிரத்தி னாற்றை நோக்கும் உம்பரி 2னளவுஞ் சென்ற பிணக்குன்றி 3னுயர்வை நோக்கும் கொம்புற வுதிர்ந்த முத்தின் குப்பையை நோக்கும் 5கொன்ற தும்பியை நோக்கும் 6வீரர் சுந்தரத் தோளை நோக்கும்.

(இ - ள்.) அம்பினாலியன்ற பெருமழையைப் பார்க்கும்; உதிரத்தினாலியன்ற நதியைப் பார்ப்பான்; வானம்வரையிலொங்கிய பிணமலையின் ஒக்கந்தைப் பார்க்கும்; தந்தம் அற்றதன லுதிர்ந்த முத்தின்குவியல்களைக் காண்பான்; கொல்லப்பட்ட யானைகளைக் காண்பான்; (இவற்றிற்கெல்லாம் ஏதுவான) வீரர்களின் [இராமலட்சுமணரின்] அழகியத்தோளைப் பார்ப்பான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1நோக்கி. 2அளவின்ற, அணவின்ற, அளவிச்சென்ற. 3ஒழுக்கை. 4இறஉற. 5கொண்ட. 6வீரன். (உசகக)

இங்கே ஒருசெய்யுள் சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றது வருமாறு:—

தலைகளை நோக்குந் தான்றன் சரங்களை நோக்குந் தன்கைச் சிலையினை நோக்குஞ் செம்பொற் 2தேரினை நோக்குஞ் செய்த கொலைகளை நோக்குந் கொன்ற கொற்றவர் தம்மை நோக்கும் அலை³பொருங் குருகி யென்னு மளக்கரை யமைய நோக்கும்.

இச்செய்யுளிற் கூறிய விஷயங்கள்பலவும், "மலைகளைநோக்கும்" என்ற பாடலில் வந்திருத்தலால், இது, வெள்ளிப்பாட்டாயிருக்கலாமென்று தோன்றுகின்றது. பி-ம்:—1சிலைகளை. 2தேர்களை. 3பெறு.

2அ. மலைகளை 1 நோக்கு மற்ற வானுறக் 2 குவிந்த வண்கண் தலைகளை நோக்கும் வீரர் சரங்களை நோக்குந் 3 தாக்கி [க்குஞ் உலைகொள்வெம் பொறியி னுக்க படைக்கலத் 4 தொழுக்கை நோ சிலைகளை நோக்கு நானேற் 5 நிடியினைச் செவியி 6 னோக்கும்.

(இ-ள்.) மலைகளை நோக்குவான்; மற்ற வானுற(ஒங்கிக்)குவிந்த கொடிய கண்களைக் கொண்ட அந்தத் தலைகளை நோக்குவான்; (இவ்வாறு குவிதற்குக் காரணமான) வீரின் சரங்களின் வல்லமையை யாராய்வான்: மோதி உலைக்களத்துக்கொண்ட நெருப்புப்பொறியினுடனே கீழ்விழுந்துகிடக்கின்ற படைக்கலங்களின் ஒழுங்கைப் பார்ப்பான்; (இங்கனமாகுமாறு அம்புமழைபொழிகின்ற இராமலக்ஷ்மணரின்) விற்களைப் பார்ப்பான்; (அண்ணர்) நானேற்றியொலிப்பிக்கின்ற பேரோலியைச் செவியினும் காண்பான்; (எ - று.)

நோக்குதல், ஐம்பொறிகட்கும் உள்ளசெயலாகும். மலைகள் - ஒழுந்து வீழ்த்த தேர்க்குலங்க னென்றேனும், யானைகென்றேனும், அரக்கவீரரின் உடற்குவையென்றேனுங் கொள்க. உலைக்களத்திற் காய்ச்சி யடிக்கும்போது புடைக்கலம் தீப்பொறிகளுடன் இருப்பதுபோலப் போரில் தாக்கும்பொழுது இருக்கு மாதலால், 'தாக்கி உலைகொள்வெம்பொறியி னுக்க படைக்கலம்' என்றார். ஒழுக்கு - ஒழுங்காயிருப்பது. இச்செய்யுள் "ஆர்க்கின்ற" (௩௩) என்ற பாடலின்பின் சிலபிரதியி லுள்ளது. 1-ம்;--1 நோக்குமாபோல், 2 குவித்த, 3 தாக்கி, தாக்கும், 4 ஒழுங்கை, 5 இடிகளை, 6 ஏற்கும். (உசஉ0)

2க. ஆயிரந் தேரை யாட லானையை யலங்கன் மாவை ஆயிரந் தலையை யாழிப் படைகளை 1 யறுத்து மப்பாற் போயின பகழி வேகத் தன்மையைப் புரிந்து நோக்கும் பாயும்வெம் 2 பகழிக் கொன்றுங் கணக்கிலாப் பரப்பைப்பார்க்கும்.

(இ - ள்.) ஆயிரந்தேர்களையும், வலிமையுள்ள யானைகளையும், கூத்தாடுந் தன்மையுள்ள குதிரைகளையும், ஆயிரம் (வீரர்) தலைகளையும், அழிக்குந் தன்மை வாய்ந்த படைக்கலங்களையும், அறுத்திட்டும் (அமையாது) அப்பாற்போயின வாகிய அம்புகளின் வேகத்தன்மையையும், விரும்பிப் பார்ப்பான்; பாய்கின்ற வெவ்வியபகழிக்கு ஒருவரம்பும் இல்லாதபரப்பைப் பார்ப்பான்; (எ - று.)

'வீரர் சரங்களை நோக்கும்' என்று சாமானியமாகக் கீழ்க்கவியிற் சொல்லியதை, அச்சரங்கள் யானைமுதல் படைக்கலம் ஈராகக் கூறியவற்றையழிக்குந் தொழிற்சிறப்பைக் கூறுவதன்றிமித்தம் மீண்டும் எடுத்துக்கூறுகின்றாரென்க. 1-ம்;--1 அறுக்கும், 2 பகழியென்னும். (உசஉ௧)

௩௦.--அறுபது வெள்ள வரக்கரின் படைகளும்

சாம்பராய்ப்போய்விட்டதை இந்நீராசிந்து நோக்குதல்.

அறுபது 1 வெள்ள மாய வரக்கர்த மாற்றற் 2 கேற்ற எறிவன 3 வெய்வ பெய்வ வெற்றுறு படைகளியாவும் பொறிவனம் வெந்த போலச் 4 சாம்பராய்ப் 5 போய தல்லாற் செறிவன வில்லா 6 வாரற்றைச் சிந்தையாற் றெரிய நோக்கும்.

(இ - ன்.) அறுபதுவெள்ளந்தொகையினரான அரக்கர், தம்வல்லமைக்கு ஷ்ற்றனவான எறிவனவும் எய்வனவும் பொழிவனவும் தாக்குவனவு மான் படைக்கலங்கன்யாவும், வண்டுகன்மொய்க்கின்ற வனம் வெந்தது போலச் சாம்பராய்ப் போனதல்லாமல் (தாக்குமாறுவந்து) நெருங்குபவை இல்லாததன்மையை (மனத்தினில்) ஆராய்ந்து பார்க்கலானான்; (எ - று.)-- இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் “வயிறலைத்து” என்ற அடுத்தபாடலுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது. பி:--1 வெள்ளத்தாய. 2 ஒத்த. 3 எய்யப்பெற்றது. 4 சாம்ப லார். 5 போவது. 6 வார்த்தை? (உசஉஉ)

உ.க.--படுகளநிகழ்ச்சியை இந்நீரசித்துப்பார்த்தல்.

வயிறலைத் தோடி வந்து கொழுநர்மேன் மகளிர் மாழ்கிக் குயிறலைத் துக்க வெனைக் குழைகின்ற குழைவை நோக்கும் எயிறலைத் 1 திடிக்கும் பேழ்வாய்த் தலையிலா வாக்கை யிட்டம் பயிறலைப் பறவை 2 பாரிற் படிக்கிலாப் 3 படியைப் பார்க்கும்.

(இ - ன்.) வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு ஓடிவந்து தம்கணவரீமீது மகளிர் மனம்வருந்திக் குயில் பூமித்தலத்திலே (இறகொடிந்து) வீழ்ந்துகிடக்கின்றன என்னுமாறு வருந்துகின்ற வருத்தத்தைப் பார்ப்பான்; பல்லைக்கடித்துக் கொண்டு சத்தமிடுகின்ற பிளவுபட்டவாயையுடைய தலைகளைப் பெற்றிராத உடலின்கூட்டம் [கபந்தங்கள்] கூத்தாடுதலாலே (அச்சுக்கொண்டு) பறவை கள் பூமியிற் படியமுடியாததன்மையையும் பார்ப்பவனானான், (இந்நீரசித்து).

பயிறல் - பழுதல்: இங்கே கூத்தாடுதல். தங்கணவரிற்றத்ததுபற்றிப் பூமியில் வீழ்ந்து அழுகின்ற அரக்கியர்க்குக் குரலிற் குயில்உவமை. ‘எயிறலைத் திடிக்கும்பேழ்வாய்த் தலை’ என்றது-இப்போது கபந்தமாயிருக்கும் யாக்கைக்கு உரிய வீரர்பொருங் காலத்து நிலையைக் கூறியதாம். பி-ம்:--1 இடுக்கும். 2 ஈட்டம். 3 பரப்பை. (உசஉஉ)

உ.உ.--அநுமான் அங்கதன்என்ற இவர் சாரிதிரிந்த திறனை இந்நீரசித்து வியத்தல்.

அங்கத ரனந்த கோடி 1 யுளரெனு மனும 2 நென்பார்க்கு இக்கினி யுலக 3 மெல்லா மிடமிலை போலு 4 மென்னும் 5 எங்குயிம் மனித ரென்பா 6 ரிருவரே கொல்லென் றுன்னுஞ் சிக்கவே றினைய வீரர் கடுமையைத் 7 தெரிசி லாதான்.

(இ - ன்.) ஆண்சிக்கத்தையொத்த வீரரான அங்கதன் அநுமான்என்ற இவர்களின்வேகத்தை யறியமாட்டாதவனான இந்நீரசித்து;- ‘அங்கதரென்பார் பலகோடிக்கணக்கினர் உள்ளார்’ என்பான்; ‘அநுமான்என்று பேர்கொண்ட வர்க்கு இனி இங்கே உலகமெல்லாரும் செல்லுதற்கு இடம்போதியதாக இல்லைபோலும்’ என்பான்; ‘எல்லாவிடத்துமாகக்காணப்படுகின்ற இந் தமனிதரென் பவர் இருவரேதாமோ?’ என்று நினைப்பான்; (எ - று.)

அநுமானும் அங்கதனும் இராமலட்சுமணரைத் தோளிற்சுமந்தவண்ணம் போலிற் சாரி திரிவதனால் எங்கும் அங்கதனும் எங்கும் அநுமானும் எங்கும்

இராமலட்சுமணரும் காணப்பட்டனரென்க. அநுமான் பெருவேகமுள்ள வனாதலால், அவன் சாரிதிரிதற்கு இவ்வுலகமே போதா தென்று கருதினான், இத்திரசித்து. பி-ம்:--1உளவெனும். 2என்பாற்கு. 3யாவும். 4என்பான். 5எங்குமே. 6இருவர்கொல்லென்ன, இருவரெகொல்க. 7தெரிக்கிலாதான்.

நூ.---இதுவரையிலநேராத நிகழ்ச்சிகளை அப்போது இந்திரசித்து காணுதல்.

ஆர்க்கின்ற 1வமரர் தம்மை நோக்குமாந் கவர்க ளள்ளித் தூர்க்கின்ற பூவை நோக்குந் துடிக்கின்ற 2விடத்தோ னோக்கும் பார்க்கின்ற திசைக ளெங்கும் 3படும்பிணப் பரப்பைப் பார்க்கும் ஈர்க்கின்ற குருதி 4யாற்றின் யானையின் பிணத்தை நோக்கும்.

(இ - ள்.) ஆரவாரிக்கின்ற தேவர்களைப் பார்ப்பான்; அங்குள்ள அவர்கள் கையினால்முகந்து தூர்க்கின்ற பூவை நோக்கும்; (அபசகுனமாகத்) தடிக்கின்ற (தன்) இடத்தோளை நோக்குவான்; பார்க்கின்ற திசைகளெங்கும் விழுந்துகிடக்கும் பிணத்தின் பரப்பைப் பார்க்கும்; குருதியாற்றினால் ஈர்க்கப்படுகின்ற யானையின் பிணத்தைப்பார்ப்பான்; (எ - று.)---பி-ம்:--1தேவர்தம்மை. 2தோளை. 3பெரும். 4யாற்றாடியானையின், யாற்றேடியானையின். (உசஉடு)

நூ.---அரக்கரிற் பெரும்பாலோரிற்றும் வானரசேனை

இந்திரசித்தின்மூள்ள அச்சத்தினால் தீரும்பிவராமை.

ஆயிர கோடித் தேரு மரக்கரு மொழிய 1வல்லார் மாயிருஞ் சேனை யெல்லா மாய்ந்தன கண்டும் வல்லீ பொயின் 2குருக்குத் தானை 3புகுந்தில தன்றே பொற்றேந்த தியவன் றானமே லுள்ள 4பயத்தினுற் 5கலக்கற் தீரா.

(இ - ள்.) ஆயிரகோடித்தேர்களும் அரக்கரும்தவிர மற்றையோரான அரக்கரின் மிக்கபெருஞ்சேனையெல்லாம் மாய்ந்தவற்றைக் கண்டும், விரைவாக நிலைகெட்டோடின குரக்குச்சேனை, பொற்றேரைக்கொண்ட தியவனுன இத்திரசித்தினிடமுள்ள பயத்தினால், கலக்கத்திராமல் மீண்டுவந்திலது; (எ - று.)---பி-ம்:--1வல்ல, 2 குரக்கின்றானை. 3புகுந்திலவன்றே. 4மனத்தினுற். 5சிறுமை தீரா, சிறுமைதீர்த்தார். (உசஉச)

நூ.---இராமலட்சுமணர் அரக்கரிற் பெரும்பாலோரை

அடித்திட்டதுகண்டு, அநுமான் தோட்கொட்டி ஆரவாரித்தல்.

தளப்பெருஞ் சேனை 1வெள்ள மறுபதுந் தலத்த தாக அளப்பருந் தேரி 2னுள்ள தாயிரக் கோடி யாகத் துளக்கமி லாற்றல் வீரர் பொருதபோர்த் தொழிலை நோக்கி அளப்பருந் தோளைக் கொட்டி யஞ்சனை 3மதலை யார்த்தான்.

(இ-ள்.)கூட்டமான பெருத்த சேனைவெள்ளம் அறுபதும் தரையில்(உயிரொழிந்து) விழுந்ததாய்விடவும் (கண்களாற்கண்டு) கணக்கிடமுடியாத தேரி லுள்ள (அரக்கச்)சேனை ஆயிரக்கோடியே எஞ்சியதாய்விடவும், கலக்கமில்லாத வல்லமைபுள்ள வீரரான இராமலட்சுமணர் பொருத போர்த்தொழிலைப்

பார்த்து, அஞ்சனாதேவியின் குமாரனை அநுமான், அனக்கமுடியாத [மிகப் பரத்த] (தன்)தோளைக்கொட்டி ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 வெள்ளத்து. 2 உள்ள. 3 சிக்கம். (உசஉஎ)

உச. — அநுமானது முழக்கத்தைக் கேட்ட அரக்கரின் நடுக்கம்.

ஆரிடை யனும் னூர்த்த 1 வார்ப்பொலி யசனி கேளாத் தேரிடை நின்று வீழ்ந்தார் சிலர்சிலர் படைகள் சிந்திப் பாரிடை 2 யிழிந்து போகப் பாரித்தார் பைம்பொ னிஞ்சி ஊரிடை 3 நின்று ளாரு முயிரிதே தெரங் கான்றார்.

(இ - ள்.) (காணாதற்கு) அரிய [கொடிய] போர்க்களத்தில் அநுமான் ஆரவாரித்த பேரொலியாகிய இடியைச் செவியலேற்று, சில அரக்கர், தேரிடையினின்று (கீழ்) வீழ்ந்திட்டார்; சிலர், (தாம் கையிற்கொண்டிருந்த) படைக் கலங்களைச் சிந்திப் பூமியிலேயிழிந்து (ஊர்க்குத்திரும்பிப்) போய்விடப் பரபரப் புக்கொண்டார்கள்; பசும்பொன்னுவையன்ற மதினையுடைய ஊரிலிருந்த அரக்கர்களும், உயிருடனே இரத்தத்தைக் கக்கினார்கள் [இரத்தங்கக்கியவண்ணம் உயிரொழிந்தார்கள்]; (எ-று.)—பி-ம்:—1 ஆர்கலி. 2 வீழ்ந்துபோகப்பாரித்தார், அழிந்துபோதப்பரித்தனர், இழிந்து வீழ்ந்து பதைத்தனர். 3 நின்று ளார்தம்முயிரொடும். (உசஉஅ)

உஎ. — அஞ்சினவர்களைச் சினந்தீட்டு, இந்திரசிந்து,

இராமலட்சுமணர்மீது வருதல்.

1 அஞ்சினீர் போயி 2 னின்றோ ரார்ப்பொலிக் 3 கழியற் பாலிர் வெஞ்சமம் விளைப்ப 4 தென்னோ 5 நீருமில் வீர ரோடு துஞ்சினிர் போலு 6 மன்றோ வென்றவாற் 7 சளித்து நோக்கி 8 மஞ்சினிற் கரிய மெய்யா னிருவார்மே லொருவன் வந்தான்.

(இ - ள்.) மேகத்திலும் கருமையான வடிவுபடைத்தவனான இந்திரசிந்து, 'இன்று ஒரு ஆரவாரவொலிக்கு மனமழிவுபடுதலைக்கொண்ட தன்மையுடையவர்களாய் அஞ்சினவர்களே! (நீங்கள் திரும்பி ஊர்க்கே, போய்விடுங்கள்; (இப்படிப்பட்ட நீவிர்) கொடும்போரை விளைப்பதென்பது என்ன உள்ளது? [இப்படியஞ்சுபவர்களாற் கடியபோர் செய்யமுடியாதென்றபடி]; நீங்களும் (உயிர்போய்த் தகையில் வீழ்ந்துகிடக்கின்ற) இந்தவீரரோடு இறந்தவரோ போற் பயனற்றவராகவேயுள்ளீரன்றோ?' என்று (கூறி அஞ்சிய) அவ்வரக்கவீரரை (முகஞ்சளித்துப்பார்த்துவிட்டு, இராமலட்சுமணர் இருவரினமீது தானொருவனாகவே வந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 அஞ்சினிர், அஞ்சினர். 2 என்றான். 3 இழியற்பாலிர். 4 என்னே. 5 நீவிரும், நீரிரு. 6 என்மென்றவாற் முகஞ்சு அன்றேயென்றவர். 7 சளிய, சளிந்து. 8 மஞ்சினும். (உசஉக)

உஅ. — ஆயிரகோடித்தேரும் ரோஷங்கொண்டு போர்ப்புதல்.

அக்கணத் தார்த்து மண்டி யாயிர கோடித் தேரும் பக்கன நேமிப் பாட்டிற் கிழிந்தன புவன மென்னத் 1 திக்கணி நின்ற 2 யானை சிரம்பொதி ரெறியப் 3 பாரின் உக்கன விசம்பின் மீன்க னுதிர்ந்திடத் தேவ ருட்க.

(இ - ன்.) அந்தக்கணத்தில்தானே ஆரவாரஞ்செய்து நெருங்கி ஆயிர கோடித்தேரும் சக்கரம்ஒடுவதனும் புவனம்கிழிவனவாய்விடுமென்று (யாவரும்) கருதுமாறு (பேரதிர்ச்சியுண்டாகப் போர்க்களத்திற்) புக்கண: (அது கண்டு), ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்திடவும், தேவர்கள் அஞ்சவும், திக்குக்கு அலங்காரமாகநின்ற திக்கஜங்களெல்லாம்(தமது)சிரம் நடுக்கலெடுத்தப் பூமியில் விழுந்திட்டன; (எ - று.)—(1-ம்:—1திக்கிடைநின்ற, திக்கிட நின்ற. 2ஆனை. 3சிந்தி. (உசந0)

வேறு.

உசு—இதுமுதல் ஐந்துநவிகள்—ஒருதொடர்: இலட்சுமணன் தானே இந்திரசித்துடன் பொருது அவன்நலையை வீழ்த்துவேனென்று, காரணத்தோடு சபதங் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

மாற்றொமான் நினைபவன்¹வளைவிற் செங்கரத்து
²ஏற்றினன் வணங்கினின் நியம்பு வானிகல்
³ஆற்றின னரவுகொண்⁴டசைப்ப வாரமர்
 தோற்றனை நென்று⁵கொண் டிலகஞ் சொல்லுமால்.

(இ - ன்.) (நானேறிட்டதனால்) வளந்துள்ள வில்லைத் (தன்) செவ்விய கையிலேந்தியவனாய் (பூரீராமனை) வணங்கிநின்று, இளையபெருமான், ஒரு வார்த்தையை(ப் பின்வருமாறு)கூறலானான்:-வல்லமையை(மிசுதியாகக்)காட்டியவனாகிய இந்திரசித்து, நாகாஸ்திரத்தைக்கொண்டு கட்டியதனால் அரிய போரில் (நான்) தோற்றே நென்று உலகஞ் சொல்லும்; (எ - று.)—‘இயம்பு வான்’ என்பதை, இச்செய்யுளின் பின்னர்முமுதல் நான்கரைச்செய்யுள்களால் கூறவர். என்றகொண்டு. கொண்டு-அசை. 13-ம்:--1மடியில், மழையின். 2ஏற்றின. 3ஆற்றலனரவுகொண்டு, ஆற்றலனாற்றல்கொண்டு. 4இசைப்ப. 5எனை.

சு௦. காக்கவுக்¹கிற்றிலன் கா தண்பபலரப்
 போக்கவுக்¹கிற்றில நெருவன் போய்ப்பிணி
 ஆக்கவுக்¹கிற்றிலன்²வென்றி யாருயிர்
 நீக்கவுக்¹கிற்றில³னென்று நின்றதால்.

(இ-ன்.) அன்புள்ள நண்பரை(யாதொருதீங்கும் வரவொட்டாமற்) காக்கவும் வல்லமையற்றவனாய், (அவர்கட்டுநேர்ந்த பாசக்கட்டைப்) போக்கவும் வல்லமையற்றவனானதோடு, ஒருவனாகப்போய்(த் திக்குபுரிந்த அந்த இத்திரசித்துக்கு) வெற்றிபொருத்திய அரிபஉயிரை நீக்கவல்லமையற்றவனானதோடு (அவனுக்குப்) பிணிப்பையுண்டாக்கவும் வல்லமையற்றவனாகி விட்டேனென்று (வசைச்சொல்லொன்று உலகத்தில்) நின்றுிட்டது; (எ - று.)—(1-ம்:—1கற்றிலன். 2அமரின். 3ஒன்று. (உசநஉ)

சுக. இந்திரன் பலகையெனு மிவனை யென்சரம்
 அந்தரத் தருந்தலை¹யறுத்தி லாதெனின்
 வெந்தொழிற்²செய்கையன் விருந்து மாய்நெடு
 மைந்தரிற் கடையெனப்³படுவன் வாழியாய்.

(இ - ள்.) வாழ்ச்சிபெறுபவனானவனே! இந் திரன்பகைவனென்கின்ற இவனுடைய அரியதலையை என்சரம் அந்தரத்தில் அறுத்துத்தன்னாடுதெனின், கொடுந்தொழிலைச் செய்கின்றவனுக்கு [யமனுக்கு] விருந்தாகி [இறந்து போய்]ப் பெருமைபெற்ற மனிதரிற் (சேராது) கடைப்பட்டவனென்னப்படுபவனாவேன்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 அறுக்கலாதெனின், அறுக்கலாதெனின், 2 செய்கையர்விருந்துமாய், செவ்வையின் முந்துமேல். 3 வாழ்வன், திரிவன்.

ச௨. நின்னுடை 1 முன்னரியான் நெறியி னீர்மையான் தன்னுடைச் சிர்த்தையென் சரத்திற் றள்ளினுற் பொன்னுடை 2 வணிகழற் பொலம்பொற் றேளினாய் என்னுடை யடிமையு 3 மிசையிற் றுமரோ.

(இ - ள்.) பொன்னுலையின்றுண்ட வீரக்கழலுடனே அழகிய பொன்னணிகளையணிந்த தோள்களையுடையவனே! உன்னுடைய(கண்) முன்பாக யான் நன்னெறியிற் செல்லுந்தன்மையில்லாதவனான இந் திரசித்தினுடைய தலையை என் அம்பினால் தள்ளினால்தான், என்னுடைய அடிமையும் புகழ்பொருந்தியதாகும்; (எ-று.)—அரோ-சுற்றசை. பி-ம்:—1 முன்னரினின், ... நீர்மையான், முன்னரிந்... நீர்மையான், நெடும்பகை மனையினேந்தவன். 2 பொலங், வரி- 3 இயையிற்றாமரோ. (௨௪௩௪)

ச௩. 1 நெடியன வுலகெலாக் கண்டு நிற்கவென் அந்சர மிவன்றலை யறுத்தி லாதெனின் முடிய²வொன் ³றுணர்த்துவ னுனக்கு நான்முயல் அடிமையின் ⁴பயனிகந் தறுவ தாகென்றான்.

(இ - ள்.) பரந்தனவாகிய உலகமெல்லாக் கண்டுநிற்கையில்தானே என்னுடைய அடவல்ல சரம் இவ்விரசித்தின் தலையை அறுக்காதானால், முடிவாக (நான் உன்னிடத்து) ஒன்றுசொல்லுவேன்: உனக்கு நான் முயல்கின்ற அடிமைத்தொழிலின் பயன் (என்னைவிட்டு) நீக்கிப்போய்விடுவதாக என்று கூறிமுடித்தான் (இலக்குமணன்); (எ - று.)—பி-ம்:—1 கடிதினுலகெலாக் கண்டு நிற்பவென்-சடுசரமிவன்றலை துணிக்கலாவெனின். 2 நின்ற. 3 உணர்த்தியென். 4 பயனிழந்தறுகவாழியாய், பயனிழந்தாவழுழியாய். (௨௪௩௫)

ச௪.—அதுகேட்டுத் தேவர்புதலியோர் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்தல். 1 வல்லவ னவ்வுரை வழங்குங் 2 காலையின் 3 அல்லனீக் கினமென வமர ரார்த்தனர் எல்லையி 4 லுலகமு மெவையு மார்த்தன நல்லற 5 மார்த்தது நமனு மார்த்தனன்.

(இ - ள்.) வல்லமையுள்ளவனாகிய இலக்குமணன் அவ்வாறான பேச்சைச் சொல்லுஞ் சமயத்தில்,---தேவர்கள் (இனி நம்பகைகளுன இந் திரசித்து ஒழிவது திண்ணமென்ற உறுதியான கருத்தினால்), 'துன்பம் நீக்கினோம்' என்று (மகிழ்ச்சிக்கொண்டு) ஆரவாரித்தார்கள்: எல்லையில்லாத உலகமும் மற்றுமுள்ள பிராணிகளும் ஆரவாரித்தன; நல்லதருமத்திற்கு உரிய தே

வந்தபும் (இனி உலகத்தில் தரும் தடையில்லாமல் ஈடைபெறுமென்ற கருத்தினால்) ஆர்த்தது; யமனும் (இதுவரையிற்கிட்டதற்கு அரியனவான அரக்கருயர்களைக் கொள்ள கொள்ளலாமென்று ஆரவாரித்தான்; (எ-று.)---
 பி-ம்:--1வல்லையினிவ்வுரை. 2ஏல்வையுள், போழ்தினில்,மாலையின்.3அல்லலை கீங்கிய. 4உலகக்களவையும், உலகமும்யாவும். 5ஆர்த்தன. (உச௩௬)

சுரு.—இராமபிரான் இலட்சுமணன் திறக்கக் கொண்டாடுதல்.

முறுவல்வாண் முகத்தினன் முளரிக் கண்ணனும்

1அறிவையீ 2யடுவெலன் றமைதி யாமெனின்

இறுதியுந் 3காவலு மியற்று மீசரும்

வெறுநியர் வேறினி 4வினைவதி யாதென்றன்.

(இ - ள்.) தாமரைக்கண்ணனான ஸ்ரீராமனும்,-- புன்சிரிப்புத்தோன்று கின்ற ஒளிபொருந்திய முகத்தை யுடையவனும், 'கீ' (இன்னொரக்ச) சங்கரிப்பே னென்று (மனத்தினும்) கருதினாயின், (அதற்கு ஏற்றஉபாயத்தையறிய) அறிவுபடைத்துள்ளாய்; சங்காரமும் காத்தலும்என்றொழிலைச் செய்கின்ற உருத்திரமூர்த்தி விஷ்ணுமூர்த்திஎன்ற இருதலைவரும் (உன்றிறமைக்கு முன்னே) ஒன்றுமில்லாதவர்; இனி வேறே விளையக்கூடியது என்னஉளது? என்று (இலட்சுமணன் திறமையைப்) புகழ்ந்துகூறினான்; (எ - று.)---பி-ம்:---
 1அறிவையீ. அறிவீ, அறியீ. 2செய்தியென்று, செய்வென்று, அடுவை யென்று. 3காவலும். 4வினைவ.

(உச௩௬)

சுசு.—ஸ்ரீராமனைத்தொழுது அரக்கரைச் சங்காரஞ்செய்வேனென்று

இலட்சுமணனெழுதல்.

1சொல்லிது 2கேட்டடி தொழுது சுற்றிய

பல்பெருந் தேரொடு 3மரக்கர் பண்ணையைக்

4கொல்லனிங் கன்னது 5காண்டி கொல்லென

ஒல்லையி லெழுந்தன லுவகையுள்ளத்தான்.

(இ - ள்.) இச்சொல்லைக்கேட்டுத் திருவடிசுளை வணங்கி, 'சூழ்ந்துள்ள பல்பெருந்தேரோடும் அரக்கர்கூட்டத்தைக் கொன்றிடுவேன்: இப்போது அத்தன்மையைக் காண்பாய்' என்றுசொல்லி, மகிழ்ச்சிநிரம்பிய மனத்தை யுடையவனும், விரைந்தெழுந்தான்; (எ-று.)---கொல்-அசை.பி-ம்:---1சொல் லது. 2கேட்டவன்,கேட்டபின்.3அரக்கன். 4கொல்லுவனீங்கிது.5காண்டிகோ.

சுஎ.—அங்கத்தரவாரிப்புய் ஸ்ரீராமபிரானது சங்கநாதபும்.

அங்கத னார்த்தன னசனி யேறென

1மங்குனின் றதிரந்தன வயவன் றேர்2வருஞ்

சிங்கமு நடுங்குறத் திருவி னாயகன்

சங்கமொன் 3றொலித்தது கடலுந் தள்ளுற.

(இ - ள்.) வீரனான இந்திரசித்தின் தேரிக்கட்டிய சிங்கங்களும் நடுங்கும் படி,மேகத்தினின்று அதிரந்தனவான பேரிடிகள்போல(ப்பேரொலிதோன்ற) அங்கதன் ஆரவாரித்தான்; கடலொலியும் பின்னிடும்படி ஸ்ரீராமனுடைய சங்கமொன்று ஒலித்தது; (எ - று.)

மங்குல்-மேகம். சிங்கம் கடுக்குறவும் கடல்தன்னுறவும் சங்கமொன்று ஒலித்தது என்று கூட்டியுரைத்தலு மொன்று. இலட்சமணனுக்கு உற்சாக மூட்ட ஸ்ரீராமன் சங்கத்தை யூதின னென்க, திருவிநாயகன் என்றதொடர் க்கு-வெற்றித்திருவிற்கு உரியதலைவனான இனையபெருமான் என்றலும், “லக்ஷ மணோலக்ஷமிலம்பநர்?” என்றபடி கைங்கர்யஸ்ரீக்கு உரியதலைவனான இலட்ச மணனென்றலும் அமையும். பி-ம்:—1மங்கிரின்றுதிர்த்துகவயவற். 2புனை. 3ஒலித்தனன், ஊதினன். (உசநக)

சஅ.—அரக்கீகரீ பலபடைக்கலங்களை வீசுதல்.

எழு1மழுச் சக்கர மீட்டி தோமரம்
2முழுமுரட் டண்டுவேன் முசண்டி மூவிலை
கழு3வயிற் கப்பணங் 4கவண்கல் 5கன்னகம்
விழுமழைக் கிரட்டிவிட் 6டரக்கர் வீசினார்.

(இ - ள்.) எழுக்கள் மழுக்கள் சக்கரம் ஈட்டி தோமரம் பெருவலிமை கொண்ட தண்டு வேல் முசண்டி மூவிலையைக்கொண்ட முனையோடுகூடிய குலம் கழு கூரியகப்பணம் கவண்கல் கன்னகம் ஆதியிவற்றை (வானத்தினின்று)விழுதின்ற மழைக்கு இருமடங்காக அரக்கர் விட்டெறிந்தனர்;(எ-று.) —மூவிலை-பண்புத்தொகையன்மொழி. பி-ம்:—1மரச். 2முழுமுதல். 3வயச். 4கனைகற். 5பின்னகம். 6அரக்கன்வீசினான். (உசச0)

சகூ.—அரக்கரேறிந்தபடைக்கலம் யாவையும் இலக்குமணனால் துணிந்து விழந்திடுதல்.

மீனெலாம் விண்ணினின் றொருங்கு 1வீழ்ந்தென
வானெலா மண்ணெலா மறைய 2வந்தன
3தானெலார் 4துணிந்துபோய்த் தகர்ந்து 5சாய்ந்தன
வேனிலா னனையவன் பகழி வெம்மையால்.

(இ-ள்.) மன்மதனையொத்த கட்டழகையுடையவனான இலட்சமணனது அம்புகளின் கொடுமையால், நட்சத்திரங்களெல்லாம் வானத்தினின்று ஒருங் குவீழ்வனபோல வான்முழுதும் மண்முழுதும் மறையும்படி வந்தனவான எல்லாப்படைக்கலங்களும், துண்டிபட்டித் தகர்ந்து சாய்ந்தன;(எ-று.)--தான்-அசை.பி-ம்:—1வீழ்ந்தன. 2வந்தெனத். 3கான். 4தணந்து. 5காந்தின. (உசசக)

ரூ0.--அரக்கீகரீசனைமுறிந்தவகையை நான்துபாடல்க்கா கூறும்.

ஆயிரந் தேரொரு தொடையி ன்ச1சிறும்
பாய்பரிக் குலம்படும் பாகர் பொன்றுவர்
நாயகர் நெடுந்தலை 2துமியு 3நாமறத்
தியெழும் புகையெழு 4முலகந் 5தீய்த்தற.

(இ - ள்.) ஒருதொடையில் ஆயிரத்தேர் அச்சிற்றலிழும்; பாயுந்தன் மையுள்ள குதிரைக்கூட்டம் இறந்துபடும்; பாகரும் இறந்துபடுவர்; அச்சம் அறும்படி தலைவர்களின் நெடியசிரங்கள் அறுபடும்; உலகம்தீய்த்துவிடும்படி (அந்த அம்பின்விசையிலே) தீயெழும்; புகையும் எழும்; (எ-று.)—நாமறள்ள்

பதற்கு-காமமும் [பெயரும்] ஒழியும்படி என்று உரைத்தலும் ஒன்று. பி-ம்:—
1அறம். 2துணியும். 3நாகமர். 4உலகும். 5தீபுமால். (உச௪உ)

௫௧. அடி¹யறந் தேர்முர னூழ்² யச்¹சிறும்
வடிநெடுஞ் சிலையறும்³ வாசி மார்¹பறங்
கொடி¹யறங் குடை¹யறங் கொற்ற வீரர்தம்
முடி¹யறு முர்¹சறு⁴ முழுதுஞ் சிந்துமால்.

(இ - ள்.) தேர் அடிப்பகுதியற்றிடும்: (அன்றியும்), வலிமையுடைய
சக்கரம் அச்சடனே அற்றிடும்; தேர்த்தெடுத்து(த் தேரில்வைக்கப்பட்டுள்ள)
கெடிய வில் அற்றிடும்;(தேரிற்பூட்டிய)குதிரை மார்பு அற்றிடும்;கொடி அற்றி
டும்; குடை அற்றிடும்; வெற்றிபொருந்தியவீரருடையமுடிகள் அற்றிடும்:
(வெற்றிக்குஅறிகுறியாக அடித்தற்கு வைத்துள்ள) முரசம் அற்றிடும்; மற்ற
முன்னனவும் வீழ்த்திடும்;(எ-று.)—சோற்பொருட்பின் வருநிலையணி. பி-ம்:—
1இறும். 2அக்கு. 3கவசம். 4முகிலும். (உச௪௩)

௫௨. 1இன்னதோ ருறுப்பிவை யிணைய தேர்பரி
மன்னவ ரிவ²ரிவர் படைஞர் மற்றுளோர்
என்னவோர் தன்மையுந் தெரிந்த கில்லையாற்
சின்ன³பின் னங்களாய் மயங்கிச்⁴ சிந்தலால்.

(இ - ள்.) (எல்லாமும்) சின்னபின்னங்களாய் (ஒன்றோடொன்று) கல
ந்து சிந்தியதனால், 'இது இன்னஉறப்பு: இவை இப்படிப்பட்டனவான தேர்
களும் பரிகளும்: இவர் மன்னவர்: இவர் படைஞரும் மற்றுமுள்ளாரும்' என்று
ஒர்தன்மையும் தெரிந்ததில்லை; (எ - று.)—பி-ம்:—1இன்னவோர், இன்ன
தோல். 2உவர். 3சின்னங்களாய். 4சிந்துமால். (உச௪௪)

௫௩. 1தந்தையர் தேரிடைத் தனயர் வன்றலை
வந்தன தாதையர் வயிர வான்சிரஞ்
சிந்தின 2காதலர் தேரிற் சின்னமாய்
அந்தரத் தம்பொடு மற்றெழுந்தன.

(இ - ள்.) தண்டமாக அற்று அம்புடனே ஆகாயத்துஎழுந்தனவாகிப்
புதல்வரின் வலியதலைகள், தந்தைமார்களின் தேர்நடுவேவந்துவிழுந்தன; தாதை
யரின் உறுதிபொருந்திய பெரியசிரங்கள், புத்திரருடையதேரிற் சிந்தின;
(எ-று.)—'சின்னமாய்தரத்தம்பொடு மற்றெழுந்தன' என்றதொடர்-முன்வா
க்கியத்திலும், பின்வாக்கியத்திலும் இயையும். பி-ம்:—1 தந்தையை. 2காதலஞ்
சிரத்தலத்திடை, காதலர்க்கியைந்ததேரிடை. (உச௪௫)

௫௪.---இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - பதேள வருணனை.
செம்பெருங் குருதியிற் நிகழ்ந்த செங்கண்மீன்
கொம்பொடும் பரவையிற் றிரியுங்¹ கொட்பெனத்
² தும்பையின் றொடையலார் தடக்கை தூணிவாங்கு
அம்பொடுந் துணிந்தன³ சிலையொ டற்றன.

(இ - ள்.) தூணியினின்றவாங்கின அம்பொடுதுணிந்தனவும் (பிடித்த)
வில்லுடனே துண்டுபட்டனவுமாகித் தும்பைப்பூவினூற்றெடுத்தமரையைப்

புணர்ந்த பெரியகைகள், செங்கண்களைப்படைத்த மீன்கள் கொம்புடனே கடலிலே திரிகின்றதன்மைக்கு ஒப்பாகச் செந்நிறப்பெருங்குருதி வெள்ளத்திடையே விளங்கின; (எ-று).—நன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1கொட்பன. 2 தும்பியந்தொடைமலர், தும்பையுந்தொடைமலர். 3 நிலையொடு. (உசசக)

ருடு. தடிவன கொடுஞ்சரந் தள்ளத் தள்ளுற
மடிவன கொடிகளுந் குடையு மற்றவும்
1 வெடிபடு கடனிகர் குருதி வெள்ளத்திற்
படிவன 2 வொத்தன பறவைப் 3 பன்மைய.

(இ - ள்.) வெட்டிவீழ்த்துந்தன்மையனவாகிய கொடுஞ்சரம் மிகுதியாகவெட்டித்தள்ளுதலால் அழிந்துவீழ்ந்தனவாகிய கொடிகளும் குடைகளும் மற்றுமுள்ளனவும்,—அச்சம்பொருந்திய கடலையொத்த குருதிவெள்ளத்திலே படிவனவாகிய பலவகைப்பட்டனவான பறவைகளை யொத்தன; (எ - று.)-- தள்ளத்தள்ளுற-ஒருபொருட்பன்மொழி. வெடி-அச்சம். தந்திரிப்பேற்றவணி. பி-ம்.--1 முடிவறுபெரும்பிணக்கணத்தின்மொய்த்தன, முடிவறுபிணப்பெருங்களத்தின்மொய்த்தன. 2 போன்றன. 3 பான்மையே, பான்மைய. (உசசஎ)
வேறு.

ருசு. சிந்து ரங்களின் பருமமும் பகழியுந் தேருந்
குந்து வன்னெடுஞ் சிலைமுதற் படைகளுந் கொடியும்
இந்த னங்கனா யிறந்தவர் விழிக்கன 1 விலங்க
வெந்த வெம்பிணம் 2 விழுங்கின 3 கழுதுகள் விரும்பி.

(இ - ள்.) யானைகளின் கழுத்திதவிசும், அம்புகளும் தேரும் (அம்பு) ஊன்றுகின்ற வலிய ரெடிய சிலை முதலிய படைக்கலங்களும் கொடிகளும் விறகாக (அமைய), இறந்தவர்களின் விழியினின்று தோன்றுகின்ற ரெடுப்புச் சொலித்துக்கொண்டிருத்தலால் வெந்திட்ட கொடியபிணக்களைப் பேய்கள் விரும்பினவாய் உட்கொண்டன; (எ-று).--போர்ப்பரிசுரைகளைக் காணுமிடத்து வீராக்கு விழியினின்று ரெடுப்புப்பொறி பறக்குமென்பார் 'சிந்துரங்களின்பருமமும்...இந்தனங்களாய்' என்றார். கழுதுகள் பிணத்தின்னலைக் கூறியது. பி-ம்:--1 பிறக்க. 2 அருந்தின. 3 கழுதினம். (உசசஅ)

ருஎ. சில்லி 1 யூடறச் சிதறின சிலசில 2 கோத்த
வல்லி யூடற 3 மறிந்தன புரவிகள் 4 மறையப்
புல்லி மண்ணிடைப் புரண்டன சிலசில போரார்
வில்லி சாரதி யொடும்படத் திரிந்தன வெறிய.

(இ - ள்.) (எதிராளிஎறித்தனால்), சிலதேர்கள், சக்கரங்கள் இடையில் முறியச் சிதறின; சிலதேர்கள் (தம்மிற்) பிணைத்த குசைக்கயிறுகள் இடையில் அற்றுப்போக, மண்ணினிடம் மறையுமாறு தழுவிப் புரண்டனவாய்க் குதிரைகள் உயிர்மடக்கிவிழப்பெற்றன; சில சிலதேர்கள், போரைச்செய்கின்றவில்லாளிசாரதியுடனே இறந்திட வெறிச்செனத்திரிவனவாயின; (எ - று.)--இது போர்க்களத்து அழிந்ததேர்களின்வருணனை கூறியது.

வெறிய - ஞானியமாக. பி - ம்:--1ஊடுற. 2சேர்ந்த. 3மறைந்தன. 4மறியப், மடியப். (உசசக)

௫அ. அலங்கு பன்மணிக் 1கதிரன குருதியி 2னமுந்தி
விலங்கு 3செஞ்சுடர் விடுவன 4வளவின்றி மிடைந்த
குலங்கொள் வெய்யவ 5ரமாக்களத் தீயிடைக் 6குளித்த
இலங்கை மாநகர் 7மாளிகை நிகர்த்தன விரதம்.

(இ - ள்.) விட்டுவிட்டுப்பிரகாசிக்கின்ற பல்வகைமணிகளினொளியை யுடையனவும் குருதியிலமுந்தி விளங்குகின்ற செந்நிறக்கார்தியை வெளி விடுவனவுமாகி, அளவின்றிநெருங்கிய இரதங்கள்,---கூட்டமாகவுள்ளகொடிய அரக்கர்களின் போர்க்களத் துத்தோன்றிய தீயினிடையிலே அழிந்த இலங்கைமாநகரின் மாளிகையை யொத்தன; (எ - று.)---இதுவும், அழிந்ததேர்களின் வருணனை கூறியதே. குருதியினிடையமுந்திய தேர்கள், தீயினிடையிலே குளித்த இலங்கைமாநகரின் மணிமாளிகையைப்போலுமென்றார்; தந்திறிப்பேற்றவுமையணி. பி-ம்:--1கதிரினம். 2அமுந்த. 3வெஞ்சுடர், வெஞ்சரம். 4வெளியின்றி. 5மறுகிடத். 6கொதித்தார். 7மாளிகைக்கொத்தன.

௫க--ஸ்ரீராமனும் அம்புதாவ, இந்திரசித்துத் தானுந்தேருமாகத் தனிப்பட்டவனாதல்.

ஆன காலையி னிராமனு மயின்முகப் பகழி
சோனை மாரியிற் சொரிந்தன னனுமனைத் தாண்டி
வான மானங்கண் 1மறிந்தெனத் தேரெலா 2மடியத்
தானுத் தேருமே யாயின னிராவணன் றனயன்.

(இ-ள்.) அப்போது இராமனும் அநுமனை (இந்திரசித்தின் சமீபத்திற் செல்லத்) தாண்டிக் கூரியமுனையை யுடைய அம்பை விடாப்பெருமழைபோற் சொரிந்தான்: (அப்போது) வானத்திலுள்ளவிமானங்கள் ஒடிந்துவிழுந்தாற் போலத் தேரெல்லாம் மடிய, இராவணகுமாரனான இந்திரசித்து, தானும் (தன்) தேருமாகத் தனிப்பட்டவ னாயினன்; (எ - று.)---பி-ம்:--1மடிந்தெனத். 2மடிந்த. (உசசக)

௫d,—இந்திரசித்து ஒன்றுகூறத்தொடங்குதல்.

பல்வி லங்கொடு புரவிகள் பூண்டதேர்ப் பரவை
வல்வி லங்கல்போ 2லரக்கர்தம் குழாத்தொடு 3மடிய
வில்வி லங்கிய வீரரை நோக்கினன் வெகுண்டான்
சொல்வி லங்கலன் சொல்லின னிராவணன் றேறன்றல்.

(இ - ள்.) பல மிருகங்களுடனே குதிரைகள்பூட்டிய தேர்த்தொகுதிகள் வலிய மலைகள்போல அரக்கர்கூட்டத்தோடு அழிந்திட, (அப்போது) வீற்றொழுவிற பின்னிட்ட வீரரையெல்லாம் நோக்கி வெகுண்டவனாய், இராவணன் குமாரனான இந்திரசித்து,---(தன்னிலையினின்று) பின்வாங்காதவனாய், (இராமலக்ஷ்மணரைநோக்கிப் பின்வருமாறு ஒரு) சொல்லைக் கூறுபவனான; (எ - று.)

தேர்மிசுப்பலவாதலால் 'தேர்ப்பரவை' என்றார். தேர்கள்ஒடிந்து மலைகள் கிடப்பனபோல இருந்தனவேன்க. வில்விலங்கியவீரர் - விற்கொழிவில் விளங்கிய வீரரென்று இராமலக்ஷ்மணரைக் குறிக்குமென்றுகொள்ளுதல், பொருந்தும். விலங்கிய = விளங்கிய. பி-ம்:—1விலங்கு. 2அரக்கரைக்குலத்தொடும். 3அவிய. 4விலங்கில, விலங்கல்கள். (உசடுஉ)

கூக.---இரத்திரசித்து நீவிர் எவ்வண்ணம்பொரப்போகின்றீரென்று
இராமலக்ஷ்மணரை வினாவுதல்.

1இருவி 2ரென்னெடு பொருதிரோ வன்றெனி நேற்ற
3ஒருவீர் வந்⁴தமர் தருதிரோ 5வன்றியும் படையோடும்
பொருது பொன்றுதல் புரிதிரோ வறுவது புகலும்
6தருவ னின்றும் 7கேற்றுள தொன்றெனச் 8சலித்தான்.

(இ - ள்.) (நீங்கள்) இருவீரும் என்னுடன் பொருகின்றீரோ? அல்லாவிடின், (எனக்கு) ஏற்றஒருவீர் வந்துபோர்செய்கின்றீரோ? அன்றி, உம்படையோடும் போர்செய்து இறத்தற்கு உடன்பட்டிருக்கின்றீரோ? (நீங்கள்) செய்யப்போவதைச் சொல்லுங்கள்: இன்று உமக்கு ஏற்றுள்ளதான ஒருபோரைத் தருவன் என்று கோபக்கொண்டிரைத்தான், (இரத்திரசித்து); (எ - று.)

இருவருமே ஒருக்கேபோர்செய்யப்போகின்றீரோ? அன்றித் தனித்தனியே பொரப்போகின்றீரோ? அல்லாக்கால், சேனையுடன்வந்து பொருது இறக்கப்போகின்றீரோ? என்று வினாவினான்: நீவிர்சேனையோடு வந்து பொருதாலும் இறப்பது திண்ணமென்பதை வலியுறுத்தற்கு 'அன்றியும்படையோடு பொருது பொன்றுதல்புரிதிரோ' என்றான். பி-ம்:--1இருவர். 2என்னுடன். 3ஒருவர். 4உயிர். 5உம்படையோடும். 6தருவல். 7ஒன்றுளது, உற்றுளது. 8சமைத்தான். (உசடுங்)

கூஉ.---இலக்துமணன் உன்னைக்கொல்லுமாறு சபதங்கூறியுள்ளே
னென்று மறுமொழிகூறுதல்.

வாளிற் நிண்¹சிலைத் தொழிலினின் மல்லினின் மற்றை
ஆளுந் நெண்ணிய படைக்கல மெவற்றினு மமரிற்
கோளுந் துன்னோடு 2குறித்தமர் செய்துயிர் 3கொள்வான்
கூளுந் நேனிது சரதமென் நிலக்குவன் சொன்னான்.

(இ - ள்.) வாளினாலும் திண்ணிய வில்தொழிலினாலும் (உடல்) வலிமையினாலும் மற்றும் ஆளுதல்பொருத்தி யெண்ணப்பட்டுள்ள படைக்கலமெல்லாவற்றினாலும் போர்ச்சுலத்திலே வலிமைபொருத்தி உன்னோடு நேர்நின்ற பொருது உன்னுயிரைக்கொள்ளும்படி சபதஞ்செய்துள்ளேன்; இது திண்ணம் என்று இலட்சுமணன் மறுமொழி சொன்னான்; (எ - று.)---பி-ம்:--1சிலைமல்லினின்றோளினின்மற்றை. 2குறித்தது. 3கொள்ளல். (உசடுச)

கூங்.---இரத்திரசித்து இலட்சுமணனைநோக்கி, உன்னைக்கொன்றுபின்
இராமனைக்கொல்வேனெனல்.

முன்பி றந்தவுன் 1றமையனை முறைதவிர்த் துணக்குப்
பின்பி றந்தவு குக்குவன் பின்பிறத் தோயை

முன்பி றந்தவ னைக்குவ னிதுமுடி யேனேல்
என்பி றந்தத னாற்பய னிராவண ற் கென்றான்.

(இ - ன்.) முன்னேபிறந்த உன் தமையனை முறைமைதவிர்த்து உனக்குப் பின்பு இறந்தவனுக்குவேன்: பின்பிறந்தஉன்னை (அவனுக்கு) முன்புஇறந்தவ னைக்குவேன்; இச்செய்லச் செய்துமுடியேனானால், (நான்) இராவணற்கு (மக னை) ப் பிறந்ததனால் யாது பயன்? என்று (இந்திரசித்து) கூறினான்; (எ-று.)

நான் இராவணனுக்கு மகனாகப்பிறந்ததற்குப் பயன் அவன்கருத்தை முற்றவீப்பதே யாதலாலும், அவன்கருத்து ராமலக்ஷ்மணரைக் கொல்வதே யாதலாலும், முதலிற் போருக்கு வருகின்ற உன்னை முடித்திட்டிப் பிறகு உன் தமையனையும் முடிப்பே னென்று இந்திரசித்து கூறினா னென்க. பின் னேபிறந்தவனை முன்னே பிறந்தவனாகவும், முன்னேபிறந்தவனைப் பின்னே பிறந்தவனாகவும் ஆக்குவ னென ஒருபொருளுந் தோன்ற நின்ற யக் காண்க. வயசினால் மூத்தவர் முன்னேயிறத்தலும், இளையவர் மூத்தவற்குப் பின்இறத்தலும் அக்காலத்துமுறையாதலால், 'முறைதவிர்த்து' எனப்பட்ட டது. பி-டீ:—1 தம்முனை, நம்முனை. (உசடு)

சுச. — பின்னும் இந்திரசித்து இலக்குவனை நோக்கி,
உன்னைக்கொல்வேனெனல்.

இலக்கு வன்னொனும் பெயருனக் கியைவதே 1 யென்ன
இலக்கு வன்கணைக் காக்குவ னிதுபுகுந் திடையே
விலக்கு வன்னொன விடையவன் 2 விலக்கினும் 3 வில்லால்
4 விலக்கு வன்னிது காணுமுன் றமையனும் விழியால்.
மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) இலக்குவனென்னும் பெயர் உனக்குத்தக்கதேயென்று (யாவ ரும்) கருதுமாறு, (உன்னை என்னுடைய) வலிய கணைக்கு இலக்கு ஆக்கு வேன்: (விலக்குவேனென்று சொல்லி இப்போர்க்களத்திடையேபுகுந்து) விலக் கின்வடிவத்தை யெடுத்த அந்தத்திருமால்போலவே (என்கட்கு வரமீந்த) வீரு ஷபத்தை வாகனமாகவுடைய உருத்திரமூர்த்தியே விலக்கினாலும் (அவனு டைய வீரத்தையும்) வில்லால் விலக்குவேன்: இந்த (என்) வலிமையை உன் தமையனும் கண்களாற் காண்பான்; (எ - று.)

இலக்குவனென்று உனக்குவழங்கும் பெயர் செவ்வனை பொருள்புலப் படாமலுள்ளது: இப்போது என்சரத்திற்கு உன்னை இலக்குஆக்கி, "இலக்கு வன் [இந்திரசித்தின் கணைக்கு இலக்குஆனவன்]" என்று யாவரும் உன் பெயர்ப்பொருளை புணர்ந்து உனக்கு இப்பெயர் தக்கதே யென்னுமாறு செய் வேன்: யார் உனக்குப் பக்கபலமாக இருப்பினும், அவர்கள் வீரத்தையும் குலைப்பே னென்றனன் இந்திரசித்தென்க. மூன்றாமடியில், விலக்குஉவன் என-மச்சம் கூர்மம் வராகம் சிங்கம் என்ற விலக்குகளினுருவமெடுத்த அத் திருமால்போல எனப் பொருள்காண்க. இச்செய்யுள், முன்னிரண்டடி ஒரு வகையாகவும் பின்னிரண்டடி ஒருவகையாகவும் நின்ற யமகமென்னுஞ்சொல்

லணி பெற்றது. விழியால் என்றது-இதுவரையில் அரக்கர் கொலையுண்ணக் கண்டதன்றி, அரக்கரால் தாம் கொலையுண்ணக் காணாத கண் என்றதுறிப்பித் தற்கு. லக்ஷ்மணன் என்றவடசொல்லின் திரிபு ஆகி, இராமகைக்கரியமாகிய இலட்சுமியையுடையவனென்று பொருள்படுகிற 'இலக்குவன்' என்றசொல் லுக்கு-களைக்கு இலக்குஆகுபவன் என்று சமத்காரமாக வேறுஒருபொருள் கற்பித்துக் கூறியது-பிரிநிலைவிற்கியணி: இது-வடமொழியில், நிருத்தியலக் கார மெனப்படும். பி-ம்:—1என்னே, என்றான், என்றா, என்னில். 2வில்லக் கினும். 3வீரம். 4கலக்குவன்னிது...கண்ணால், விலக்குவனின்னை...விழியால்.

கூடு.—இந்திரசித்து வானரப்படைகளையே யொழிப்பேனெனல்.

1அறுபு தாகிய 2வெள்ளத்தி னரக்கரை யம்பால்
 இறுவ 3தாக்கிய விரண்டு⁴வில் வினருங்கண் டிரங்க
 மறுவ தாக்கிய வெழுபது வெள்ளமு மாள
 5வெறுவி தாக்குவ 6னுலகினைக் கணத்தினோர் வில்லால்.

(இ-ள்.) அறுபதுவெள்ளமாகவுள்ள அரக்கரை அம்பினால் இற்றுப்போ மாறுசெய்த இரண்டுவில்வீரராகிய நீங்கள் கண்டு இரங்க, (அரக்கர்க்கு) மறு வைஉண்டாக்கிய எழுபதுவெள்ளம்(குரக்குச்)சேனைகளும் மாளுமாறு ஓர் வில் லினால் கணப்பொழுதிலேஉலகை வெறிச்சென்றுள்ளதாக ஆக்குவேன்;(எ-று.) —மறுவது, அது-பகுதிப்பொருள்வகுதி. பி-ம்:--1அறுபதாக்கிய. 2அரக்கர் தம்வெள்ளத்தை. 3ஆகிய. 4வில்லீருங். 5வெறுவது. 6உலகையிக், உலகினிற்.)

கூசு.—இந்திரசித்து 'உங்கள் இரத்தத்தைக்கொண்டு இறந்ததம்பிமாரீக்தும் சிறப்பனுக்கும் நீர்க்கடன் செய்வேன்' எனல்.

கும்ப கன்னென் 1ஒருருவனீ ரம்பிடைக் குறைத்த
 தம்பி 2யல்லன னிராவணன் மகனொரு தமியேன்
 எம்பி மாருக்கு மென்சிறு தாதைக்கு 3மிருவீர்
 செம்பு ணீர்⁴கொடு கடன்⁵கழிப் பே⁶னென்று⁷தீர்ந்தான்.

(இ - ள்.) நீர் அம்பினாற்குறைத்த கும்பகர்ணனென்று போழ்ண்ட ஒரு வனாகிய (இராவணன்) தம்பியல்லன் நான்: (நான்), இராவணன்மகனாவேன்: ஒப்பற்றுத் தனிப்பட்டுள்ளவன்:(இதற்குமுன்னே இறந்த) என் தம்பிமாரான அட்சுமாரன் அதிகாயன் என்பவர்க்கும் என்சிறியதந்தை கும்பகர்ணனுக் கும் உங்கள் இருவரின் செந்நிறமுள்ள இரத்தத்தைக்கொண்டு புணக்கட னைக் கழிப்பேன் என்றுசொல்லி (பேசுவதின்னு) நீக்கினான்; (எ - று.)— பி-ம்:--1இராமன் மரிடைக்கொன்ற, ஒருவனீரமரிடைக்கொன்ற. 2அல்லயா னிராவணனொருமகன். 3இருவர். 4கொண்டு. 5கழிப்பான். 6இன்று, எனத். 7தீர்ந்தேன், தெரித்தான். (உசடுஅ)

கூஎ.—இலட்சுமணன், உனக்கு உன் தந்தையும், உன் தந்தைமுதலியோர்க்கு விபிஷணனும் அந்திமக்கடன் செய்வாரெனல்.

அரக்க ரென்பதோர் பெயர்¹படைத் தவர்க்கெலா 2மடுத்த
 புாக்கு 3நன்கடன் செயவுளன் வீடணன் போந்தான்

கரக்கு 4 துந்தைக்கு நீசெயக் கடவன கடன்கள்
இரக்க மூற் 5 துனக் கவன்செயு மென்றன் 6 னினையோன்.

(இ-ள்.) அரக்கரென்றுஔர்பேர்பெற்றவர்கட்கெல்லாம்ஏற்றதும்(ஆன்மா) ஈடேறுதற்குஉரியதுமான சிறந்த(அந்திமக்)கடனைச்செய்ய விடீஷணன் இங் குவந்துள்ளான்; இறக்கப்போகின்ற உன் தந்தைக்கு நீ செய்யவேண்டியனவா கிய அந்திமக்கடமைகளை (நீ இப்போதே இறந்துவிடப்போகின்றாயாத லால்) மனத்துயரங்கொண்டு உனக்கு அத்தந்தை செய்வா னென்று கூறி னன், இனையபெருமான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1படைத்தீர்க்கெலாம்,படைத் துயிர்க்கெலாம், 2 அடித்துப், அடையப். 3 மந்திரஞ்செயவுளன், நன்கடன்செய்ய வும். 4 உந்தைக்கும். 5 உமக்கிவன். 6 இளங்கோ, இளங்கோன். (உசடுக)

௬௮.—இதுமுதல் நான்குவகி—இந்திரசித்தின் கடும்போரைக்கூறும்.

ஆன காலையி னயிலெயிற் றரக்கனெஞ் 1 சமுன்றான்
2 வானும் வையமுந் திசைகளு 3 மியாவையு மறையப்
4 பானல் வேலையைப் பருகுவ சுடர்முகப் பகழி
சோனை மாரியி னிருமடி மும்மடி 5 துரந்தான்.

(இ-ள்.) அப்போது கூரிய கோரப்பற்களையுடைய இந்திரசித்து,---மனக் கொதித்தவனாய், வானமும் வையமும் திசைகளும் யாவையும் மறையுமாறு, சிறந்த பாற்கடல்போன்ற குரக்குச்சேனையைப் பருகுவனவான சுடரைமுகத் திலேகொண்ட பகழியை, பெருமழைபொழியும் மேகத்தினும் இருமடங்கு மூன்றாமடங்கு (மிகுதியாகப்) பொழிந்தான்; (எ-று.)—பால் நல் வேலை எனப் பிரிக்க. பி-ம்:—1 அமுன்று. 2 வானம். 3 பரவையும். 4 பானுவேலையை, பான வேலையை. 5 சொரிந்தான். (உசசு0)

௬௯. அங்கதன் றன்மே லாயிர மவற்றினுக் கிரட்டி
வெங்கண் மாருதி மேனிமேல் வேறுள 1 வீரச்
சிங்க மன்னவ ராக்கைமே லுலப்பில செலுத்தி
எங்கும் வெங்களை யாக்கின னிராவணன் சிறுவன்.

(இ - ள்.) அங்கதன்மேல் ஆயிரம் அம்புகளும், கொடுங்கண்ணையுடைய அதுமான் உடலின்மீது அவற்றிற்கு இரட்டி [ஈராயிரம்] அம்புகளும், வேறே புள்ள வீரச்சிங்கத்தையொத்தவருடைய உடலின்மீது கணக்கில்லாத அம்புக ளும் செலுத்தி, இராவணகுமாரன்,—எங்கும் கொடிய அம்புமயமாக்கினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 வீரர். (உசசுக)

௭0. இனைய மைந்தன்மே லிராமன்மே 1 விராவணி 2 யிகவி
கீளையும் வன்றொழில் வானர வீரர்மேன் 3 மெய்யுற்று
4 உளையும் வெஞ்சரஞ் சொரிந்தன னுழிகை 5 யொன்று
6 வளையு 7 மண்டிலப் பிறையென 8 தின்றது வரிவில்.

(இ - ள்.) இராவணகுமாரனை இந்திரசித்து,---இனையபெருமாள்மே லும் இராமன்மேலும் மாறுபட்டுத்தோன்றுகின்ற வலியதொழிலையுடைய வானரவீரர்மேலும் உடம்பிற்பொருந்தி வருந்துதற்குக்காரணமான கொடிய

அம்புகளைப் பொழிந்தான்: (அந்த இரத்திரசித்தினுடைய) சட்டமைந்த வில்லா-
னது வளைந்துதோன்றுகின்ற மண்டிலமாகவுள்ள பிறைச்சந்திரன்போல ஒரு
காழிகைப்போது நின்றது; (எ-று.)—பி-ம்:—1 அறமன்மேல், 2 இகலில், 3 மெய்-
யிற்று, 4 உளைய, 5 ஒன்றில், 6 வளைய, 7 மண்டலம், 8 நின்றதவ். (உசகஉ)

* எக. பச்சி மத்தினு முகத்தினு 1 மருங்கினும் பகழி
உச்சி முற்றிய வெய்யவன் கதிரென வுமிழ்க்
2 கச்ச முற்றவன் 3 கைத்துணைக் கடுமையைக் காணு
அச்ச முற்றனர் கண்புதைத் 4 தடங்கின ரமர்.

(இ - ன்.) உச்சியில்வந்துள்ள முற்றிய வெம்மையைபுடையனான சூரிய
னுடைய கிரணங்கள்போல [மிகக்கொடிய] அம்புகளைப் பின்புறத்திலும் முகத்-
திலும் பக்கங்களிலும் சிந்தக் கச்சுங்கட்டிக்கொண்டுள்ளவனான இரத்திரசித்தி-
னுடைய இருகைகளின்வேகத்தைக் கண்டு, அமரரும், அச்சமடைந்தவராய்,
(தமது இமையாக்) கண்ணை மூடிக்கொண்டு அடங்கிக்கிடந்தனர்; (எ - று.)--
தொடர்புயர்வுரவிரிச்சியணி. பி-ம்:--1 மருங்கினுமுகத்தினும், 2 கச்சமுற்ற
வன், 3 கைத்தொழிற், தகத்தொழிற், 4 ஒடுக்கினர். (உசகஉ)

எஉ.—இலக்துவன் இந்திரசித்தின் அம்புகளைப் போக்குதல்.

மெய்யிற் பட்டன படப்படா தனவெலாம் விலக்கித்
தெய்வப் 1 பொற்கணைக் கத்துணைக் கத்துணை செலுத்தி
ஐயற் காங்கினங் கோளரி 2 யறிவிலா நறைந்த
பொய்யிற் போம்படி 3 யாக்கினன் கடிதினிற் புக்கான்.

(இ - ன்.) இராமபிரானுக்கு இளைய சிங்கம்போன்ற இலக்குமணன்,—
விரைவிற் (போர்செய்யத்) தொடங்கினவனாகி, அப்போது தன்னுடம்பிற்பட்-
டவை படப்படாதன வெல்லாவற்றையும்விலக்கி, (எதிராளியெறிந்த) தெய்வத்
தன்மையுள்ள பொற்கணைக்கு அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு (தெய்வக்கணைகளைச்)
செலுத்தி, அறிவிலாதவன் கூறிய பொய்யைப்போலப்போம்படிசெய்திட்டான்.

அறிவுள்ளபெரியோன் சிலசமயங்களிலே கூறும் பொய் நன்மைபயப்
பதாய் மெய்போலப் பாராட்டப்படு மாதலால், 'அறிவிலானறைந்தபொய்யிற்
போம்படி யாக்கினன்' என்றார். பி-ம்:—1 போர், 2 அறமிலானறைந்த, அறமி-
லான்மறைத்த, 3 போக்கினன். (உசகச)

எஉ.—இனி ஆறுதலிகள்—இந்திரசித்துக்கும் இலக்தவனுக்கும் கமீம்போர்
நிகழ்கையில், இறுதியாக இந்திரசித்தின்தேரை இலக்துவன் சீதைத்துக்
கவசத்தைமுறித்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

1 பிறகி னின்றனன் பெருந்தகை யிளவலைப் பிரியான்
அறணி 2 தன்றென வரக்கன்மேற் சரந் 3 தொடுத் தருளான்
இறவு 4 கண்டில ரிருவரு மொருவரை யொருவர்
விறகின் வெந்தன விசும்பிடைச் 5 செறிந்தன விசிகம்.

(இ-ன்.) பெருமைக்குணமுள்ளவனான ஸ்ரீராமன்; இது அறமன்று' என்ற
காரணத்தினால் இரத்திரசித்தின்து அம்புபொழியாதவனாக, இளையபெரு-

மாண்பு பிரியாதவனாய்ப் பின்புறத்தில்தானே சிண்கூன்; இந் திரிசீத்தும் இலக்ருவனும் ஒருவரையொருவர் (வெற்றியினால்)மேம்படுத்தலைக் கண்டாரில்லை; (அவர்கள்சொரிந்த)அம்புகள், விமருபோல எரிந்தனவாய் ஆகாயத்தினிடத்து நெருங்கின; (எ-று.)—ஒருத்தன்மீது இருவர் அம்புதொடுத்தல் அறனன்றென ஸ்ரீராமன் சரத்தைத் தொடுக்காதவனானான். பி-ம்:--1பிறகு. 2அல்லவென்று, என்றல். 3தூர்த்து. 4கண்டிலன். 5சென்றன. (உசக௮)

எசு.மா¹டெ ரிந்தெழுந் திருவார்தம் ²கணைகளும் வழங்கக் காடெ ரிந்தன கனவரை யெரிந்தன கனக விடெ ரிந்தன வேலைக ளொரிந்தன ³விலங்கல் ⁴ஊடெ ரிந்தன ஆழியி னொரிந்தன வுலகம்.

(இ-ள்) இருவரும் தக்கணைகளை விடும்போது,—(அவை)—பக்கங்களி லெல்லாம் சொலித்துக்கொண்டு எழுதலாலே காடுகள் எரிந்தன; பருத்த மலைகள் எரிந்தன; பொன்மயமான (இலங்காநகரத்து) மாளிகைகள் எரிந்தன; கடல்களொரிந்தன; அங்கேயுள்ள விலங்கினங்கள் எரிந்தன; யுகார்த காலத்திற்போல உலகமும் எரிந்தன; (எ - று.)

அம்புகளின் கொடுமையை விளக்கவந்த உயர் புருவநிச்சியணி. விலங்கல், அல் - சாரியை: விலங்கல் - திரிகூடமலையுமாம். பி-ம்:—1எரிந்தெரிந்து, எரிந்தன. 2சரங்களின்மயங்கிக், சரங்களும்வழங்கக். 3விரிஞ்சன், மேகம். 4ஊர். (உசக௯)

எடு. படங்கொள் பாய்ப்பனை துறந்தவற் கிளையவன் பகழி விடங்கொள் வெள்ளத்தின் ¹மேலன வருவன விலக்கி இடங்க ²ரேறன வெறுழுவலி யரக்கன்றே ³ரிழுக்கும் மடங்க லையிரு னூற்றையுக் கூற்றின்வாய் மடுத்தான்;

(இ - ள்.) படத்தைக்கொண்டுள்ள ஆதிசேஷனாகிற படுக்கையைத் துறந்து ஸ்ரீராமனாகத் திருவவதரித்தவனுக்கு இளையவனான இலக்குமணன் வெள்ளத்தினும் மேம்பட்டனவாய் வருவனவாகிய விடத்தைக்கொண்ட அம்புகளை விலக்கி, பெருவலியைப்படைத்த அரக்கனதுதேருடனே [அத் தேரைச்சிதைத்து] (அதனை) இழுத்துச்செல்வனவான ஆண்முதலைபோன்ற சிங்கங்கள் ஆயிரத்தையும் யமன்வாயில் உட்புகச்செய்தான்; (எ - று.)— 'இடங்கரேறன்' என்பதையும் அரக்கனுக்குக்கூட்டினும், 'எறுழுவலி' என்ற அடைமொழியையும் மடங்கலுக்குக் கூட்டினுமாம். மேல் "தேரழித்திட" என வருவதனால் இங்குத் தேரையுஞ் சிதைத்ததாகப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. பி-ம்:—1மேலவன்விடுவன. 2ஏறனான்; 3ஈர்க்கும். (உசக௭)

எசு. தே¹ர ழிந்திடச் சேமத்தேர் பிறிகிலன் செறிந்த ஊர ழிந்திடத் தனிநின்ற கதிரவ னொத்தான் பார ழிந்தது ²புரமெனும் படியவான் பகையின் ழூர ழிந்திடத் ³தூர்தனன்.சடுசரஞ் ⁴சொரிந்தான்.

(இ - ள்.) (இந் திரிசீத்து தன்) தேர் அழிந்திட ஏறிச்செல்வதற்கு சேமத் தேரும் வேறு இல்லாதவனாய், நெருங்கிய ஊர்களே அழிந்திடப்பெற்றதன்

நனித்துகின்ற சூரியனை யொத்தான்; (அப்போது இந்திரசித்து) சுடுகின்ற கரத்தைச் சொரிந்தவனாய்ப் பெரும்பகையின் சூரத்தன்மையழிந்திட (அதனை) ஓட்டினான்: (அதனால், அப்போது) திரிபுரமென்னுள் தன்மையதாய், (வான ரர்களிருந்த) போர்க்களமே யழிந்தது; (எ - று.)—பி-ம்:—1. அழிந்துகச். 2. சூரக் கெனும்பெயரெனப்பதைத்தார், புரமெனும்...பகையை. 3. சொரிந்ததற். 4. தூரத்தான். (உசகஅ)

எஎ. அற்ற 1. தேர்மிசை நின்றுபோ ரங்கத னலங்கற்
கொற்றத் தோளினு மிலக்குவன் புயத்தினுங் 2. குளித்து
முற்ற வெண்ணிலா முரட்கனை 3. தூர்த்தனன் முரட்போர்
ஒற்றைச் சங்கெடுத் தூகினு னுலகெலா முலைய.

(இ - ள்.) வலியபோரிலே (இந்திரசித்து);—சினதர்த்திட்ட தேரின்மீதே சின்று, போரில்வல்ல அங்கதனுடைய மாலையையணிந்த வெற்றித்தோளின் மீதும் இலக்குவனுடையபுயத்தின்மீதும் உட்புக்குகிரம்பும்படி வெள்ளிய பிறைச்சந்திரன்போன்ற வலிய கணைகளை [அர்த்தசந்திரபாணங்களை] கிரம்பச் செலுத்தி, உலகெலாம்வருந்தும்படி (தனது) ஒற்றைச்சங்கையெடுத்து ஊதினன்; (எ-று.)—பி-ம்:—1. தேரின்மேல். 2. குளித்த. 3. தூர்த்தனன். (உசகக)

எஅ. சங்க 1. முதிய தசமுகன் றனிமகன் றரித்த
2. கங்க மார்பெருங் கவசமு 3. மிற்றுடன் கழல
வெங்கொடுங்கனை யையிரண் டுருமென விசிச்
சிக்கவே 4. றன்ன விலக்குவன் சிலையெநா ணெறிந்தான்.

(இ - ள்.) ஆண்சிக்கத்தையொத்தவனான இலக்குவன்,—சங்கத்தை யெடுத்துதிய இராவணனுடைய ஒப்பற்றமைத்தன் தரித்திருந்த பொன்னினு வியன்ற பெரிய கவசமும் இற்றுப்போய் உடனே கழன்றுவிடும்படி வெவ் வியகொடிய கணை பத்து இடிபோல (த் தாக்குமாறு) வீசி (த்தன்) சிலையின் காணைத் தெறித்தான்; (எ-று.)—கங்கம்-ஒருதேசம்: அங்கு உண்டாகும் பொன்னுக்கு ஆகுபெயர்: வடமொழியில் காங்கேயம் என்ற பெயர் பொன்னுக்கு அமைந்திருத்தலும் காண்க. பி-ம்:—1. ஊதினன். 2. தங்கடற்பெருங், கங்கணத் தொடு. 3. மூட்டறக். 4. னன்ன. (உசகஎ)

எக.—இலக்குமணனது போரைக்கண்ட இராமன் ஆரவாரஞ்
செய்யுமாறு கட்டளையிட, வானரர் ஆரீத்தல்.

கண்ட கார் 1. முகில் வண்ணனுங் கமலக்கண் கலுழத்
துண்ட வெண்பிறை நில 2. வென முறுவலுந் தோன்ற
அண்ட முண்டதன் வாயினு லார்மினென் றருள
விண்ட தண்டமென் றுலைந்திட வார்த்தனர் வீரர்.

(இ - ள்.) (அதனைக்) கண்ட கரியமுகில்போன்ற திருசிறத்தையுடைய வானு ன்ரீராமனும், கமலம்போன்ற கண்கள் (மகிழ்ச்சி) நீர்பெருக, வெள்ளிய துண்டமான பிறைச்சந்திரனிடத்தினின்று நிலவுதோன்றவதுபோலப் புன் றிரிப்புந் தோன்ற; அண்டமுண்ட தன்வாயினுலே 'ஆரவாரஞ்செய்யுங்கள்

என்று அருளிச்செய்ய, வானாவீரர் அண்டம் விண்டிட்டதென்று வகுத்தும் படி பேராவாரஞ் செய்தனர்; (எ-று.)—பி-ம்:—1மழை. 2எனும். (உசஎஎ) அ0.—இந்திரசித்து ஆகாயத்தீல் மறைய, ஸ்ரீராமவிடத்து இலக்குமணன் பிரமாத்திரம் தொடுப்பேனெனல்.

கண்ணி மைப்பதன் 1முன்புபோய் 2விசும்பிடைக் கரந்தான் அண்ணல் மற்றவ னாகைகண் 3டற்கில னாகிப் பண்ண வற்கிவன் பிழைக்குமேற் படுக்குநம் படையை எண்ண மற்றிலை யயன்படை தொடுப்பெனன் றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) (அப்போது இந்திரசித்து) கண்ணிமைப்பதற்கு முன்னம் போய் வானத்தில் மறைத்திட்டான்; பெருமையிற்சிறந்தவனான இலட்சுமணன், அவனுடைய காணாதவனாகி, 'இவன் பிழைத்திடுவானால் நம்சேனையை யழிப்பான்: (ஆதலால்), வேறுஆலோசனையின்றிப் பிரமாஸ்திரத்தை இவன்மீதுதொடுப்பேன்' என்று ஸ்ரீராமனுக்கு கூறினான்; (எ - று.)—பண்ணவன்-தேவன்: இங்கு, ஸ்ரீராமன். பி-ம்:—1முன்னம்போய். 2விண்ணிடைக். 3அறிந்திலனாகிப், அறிந்திலனாகிப். 4வெம். (உசஎஉ)

அக.—ஸ்ரீராமன்வேண்டாஎன்ன, இலக்குமணன் பிரமாஸ்திரம் விடுவதைத் தவிர்த்தல்.

1ஆன்ற வன்னது 2புகறலு 3மறவன் முனிந்தால் ஈன்ற வந்தணன் படைக்கலந் 4தொடுக்கவிவி வலகம் மூன்றை யுஞ்சுடு மொருவனான 5முடிசுவ தென்றான் சான்ற வன்னது தவிர்த்தன னுணர்வுடைத் தம்பி.

(இ - ள்.) மிக்கோனாகிய இலட்சுமணன் (பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுப்பேனென்ற) அந்த வார்த்தையைச் சொன்னவுடனே, தருமசொருபியாகிய ஸ்ரீராமன்,—(இலக்குவனைநோக்கி) 'உலகங்களையெல்லாம் படைத்த கடவுளாகிய பிரமனுடைய படைக்கலத்தை [பிரமாஸ்திரத்தை]த் தொடுக்குமாறு நீ முனிந்தாயானால், (அது) இவ்வலகமூன்றையெழுஞ் சுடும்; ஒருவனால் (விலக்க) முடிவதன்று; (ஆகையால், அது செய்யற்க)' என்றான்; அறிவுடையதம்பி, அச்செயலை [பிரமாஸ்திரத்தை விடுவதை]த் தவிர்த்திட்டான்; (எ-று.)---அறவன் என்பதை நீ என்பதற்கு அடையாக்கினுமாம். பி-ம்:---1ஆன்றவன்னவை. 2புகறலும். 3அறனிலைவழாதாய், மறனிலைவாழாய். 4தொடுக்கிவிவ். 5முடியுமோ வென்னச், முடிக்குருவென்றும். (உசஎஎ)

அ2.---இந்திரசித்து இவர்களைண்ணத்தையறிந்து தானேமுந்தி பிரமாஸ்திரம் விடுவதாக எண்ணிச்செல்லல்.

மறைந்து போய்சின்ற 1வஞ்சனு மவருடை மனத்தை அறிந்து தெய்வவான் படைக்கலந் தொடுப்பதற் கமைந்தான் பிறிந்து 2போவதே கருமயிப் பொழுதெனப் பெயர்ந்தான் 3செறிந்த தேவர்த ளாவலங் கொட்டினர் சிரித்தார்.

(இ - ள்.) மறைந்துபோய்சின்ற வஞ்சனைக்குணமுள்ள இந்திரசித்தும், அவ்விராமலட்சுமணருடைய கருத்தையறிந்து, தெய்வத்தன்மையுள்ள

சிறித்படைக்கலத்தை [பிரமாஸ்திரத்தை]த் தொடுப்பதற்கு எண்ணின வனாய், (அதற்குவேண்டிய சடங்குகளைச்செய்யும்பொருட்டு (இவ்வீடத்தை) விட்டு (அப்பாற்) போவதே இப்போது செய்யத்தக்கதெனக்கருதி அவ்வீடத்தைவிட்டுச் சென்றான்; (வானத்து)நெருங்கிய தேவர் ஆவலங்கொட்டிச்சிரித்தார்கள்; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் கருத்தை யாராயாது தோற்றோடினா நெனக் கருதித் தேவர்கள் ஆவலங்கொட்டியார்த்தன ரென்க. பி-ம்:—1அரக்கனும். 2போய தே. 3செறிந்து. (உசஎச)

அரு.---வானரர் ஆரவாரித்தல்.

செஞ்ச ரத்தொடு 2சேண்கதிர் 3விசம்பின்மேற் 4செல்லா
5மஞ்சன் மாமழை 6போயின தாமென மாற
அஞ்சி னான் 7மறைந் தானகன் றானென வார்த்தூர்
வெஞ்சி னந்தரு 8களிப்பினர் வானர வீரர்.

(இ-ள்.) செந்நிறச்சரத்தோடுகூடிவெகுதூரத்திற் சூரியன்சஞ்சரிக்கின்ற விசம்பின்மேற் சென்று, (இராவண) குமாரனான இந்திரசித்து கறுத்த [நீர் கொண்ட] மேகம் போயதுபோல் (அக்கனத்தினின்று) நீங்க, வானரவீரர்: (இந்திரசித்து போர்க்கு) அஞ்சி மறைந்து அகன்றான்' என்று கருதிக்கொடுங்கோபத்தின்மேலெழுந்த களிப்பையுடையவராகி ஆரவாரித்தார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1சரங்கொடு. 2செம்மழை, சேண்மழை, சினமழை. 3விசம்பிடைச். 4செல்லவான், செல்ல. 5மஞ்சின்மாமழை. 6ஒவியதாமென, ஒவியமாமென. 7அகன்றனென்பதறிந்தனர், அகன்றனெனவறிந்தனர். 8தோளினர். (உசஎச)

அசு.---முன் தோற்றோடிய வானரசேனைவந்து ஆரவாரிக்க,

இந்திரசித்து இலங்கை சேர்த்தல்.

உடைந்த வானரச் சேனையு மோதநீ ருவரி
அடைந்த தாமென வந்திரைத் தார்த்தெழுந் 1தாழ்த்
தொடர்ந்து சென்றது 2தோற்றவன் யாவர்க்குந் தோன்றக்
கடைந்த 3வேலைபோற் கலங்குறு 4மிலங்கையைக் கலந்தான்.

(இ - ள்.) தோற்ற வானரச்சேனையும் வெள்ளீர் கடலை அடைத்ததாமென்னுமாறு வந்து உரக்கஆரவாரித்து எழுந்து ஆடியவண்ணம் தொடர்ச்சியாகச்சென்றது; தோற்றவனாகிய இந்திரசித்து, யாவர்க்கும் கட்டிலனாகாமல்கடையப்பட்டபாற்கடல்போற் கலக்கமுற்ற இலங்கையைச் சேர்த்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1தாழ்த். 2தோற்றமன்றிளவற்குத்தோற்றன், தோற்றவன் யாவர்க்குத்தோற்றன். 3வேலையிற். 4இலங்கையிற் கரந்தான். (உசஎச)

அரு.---இந்திரசித்தின் மனோபாவத்தை இராமலட்சுமணருணராமல் அவன் தீமத்தை மறித்தல்.

எற்கொ ணன்முகன் படைக்கல மிவரென்மேல் 1விடாமுன்
முற்றுகொள் வேனெனு முயற்சியன் மறைமுறை மொழிந்த

சொற்கொள் வேள்விபோய்த் தொடங்குவா 2னமைந்தவன் துணியை
மற்கொ டோளவ ருணர்ந்தில் 3வன்றிறமறந்தார்.

(இ - ள்.) 'ஒளியைக்கொண்ட பிரமன்படைக்கலத்தை இவர் என்மேல்
விடுவதற்குமுன்னம் (நான்) முற்படுவேன்' என்னும்முயற்சியுடையவனாய்,
வேதம்முறையாகமொழிந்த வேதமந்திரங்களைக்கொண்ட வேள்வியைத்
தொடங்கும்பொருட்டுப் போய் முயல்வின்ற இரத்திரசித்தின் மனத்துணியை
வலிமைகொண்டதோளையுடைய இராமலக்ஷணர் அறியாதவராய் அவன்
செயலைப்பற்றி (யாராயாமலே) மறந்திட்டார்; (எ-று.)—பி-ம்:—1விடுமுன்.
2துணியைந்தவன். 3அமர்த்தொழில். (உசஎஎ)

அசு.—இராமலக்ஷணர் போர்க்கோலங் கலைத்துநின்றலும் வானவர்
பூமழைபொழிந்தலும்.

அனும னங்கதன் றோளினின் றிழிந்தன ராகித்
தனுவும் வெங்கணப் புட்டிலுங் கவசமுந் தடக்கைக்கு
இனிய கோடையுந் துறந்தன ிரிருந்தன ரிமையோர்
பனிமலர் த்தொகை பொழிந்தனர் 3வாழ்த்தொளி பரப்பி.

(இ - ள்.) அநுமான் அங்கதன் இவ்விருவருடைய தோளினின்ற
(இராமலக்ஷணர்) இறங்கியவராய், விற்களும் கொடிய அம்புப்புட்டில்களும்
கவசங்களும் பெரியகைக்கு இனியவாகிய கையுறைகளும் துறத்திட்டிருந்
தார்கள்; தேவர்கள் குளிர்ந்த மலர்த்தொகுதிகளை வாழ்த்தொலியைப் பரப்
பியவண்ணம் பொழிந்தனர்; (எ-று.)—சிலபிரதியில் இச்செய்யுள் இல்லை.
பி-ம்:—1இருவரும். 2மலர்பொழிந்தார்த்தனர். 3வாழ்த்தினர்பல்கால், வாழ்த்
தினர்பரப்பி. (உசஎஎ)

அஎ.—தூயாஸ்தமன வருணனை.

ஆர்த்த சேனையி னமலைபோய் விசம்பினை யலைக்க
ஈர்த்த தேரொடுங் கடிதுசென் று1னகன் றிரவி
2தீர்த்தன் மேலவன் றிசைமுகன் படைக்கலஞ் செலுத்தப்
3பார்க்கி லேன்முந்திப் படுவதே நன்றெனப் பட்டான்.

(இ - ள்.) சேனை ஆரவாரித்த பேரோசை போய் வானத்தினைக் கலக்க,
(குதிரைகளால்) இழுக்கப்பட்ட தேருடனே இரவி (அவ்வானத்தை)விட்டுக்
கடிதுசென்றவனாய், 'பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய இலட்சுமணன்மீது அந்த
இரத்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைச் செலுத்தக் காணப்பொறேன்; (ஆகையால்),
முந்தியே (கடலிற்) படுவதால்லது' என்பான்-பால (மேல்கடலில்) மறைந்
தான்; (எ - று.)

இயற்கையாகச் சூரியன் அஸ்தமித்ததற்குக் காரணம் கற்பித்துக் கூறிய
தனால், இது - ஏதுத்தந்திறிப்பேற்றவணி. தன்ருலக்குமாரனுக்கு ஒரு நீக்கு
கேரக் காணப்பொறாதான்மேலச் சூரியன் பட்டா னென்றார். பி-ம்:—
1அந்தவிரவி. 2தீர்த்த. 3பார்க்குகிற்கிலேன்படுவன்யானென, பார்க்கிலேன்முந்
தப்படுவலென்பானெனப். (உசஎஎ)

அஅ.—இராமன் விரைவில் உணவுகொண்டுவருமாறு விபீஷணனை யனுப்புதல்.

இரவு நன்¹பக லும்²பெரு நெடுஞ்செரு வியற்றி
உரவு³நம்படை மெலிந்துள தருந்துதற் குணவு
வரவு தாழ்த்தது வீடண வல்லையி⁴னேகித்
⁵தரவு வேண்டின நென்றனன் ருமரைக் கண்ணன்.

(இ-ள்.) 'இராத் திரியும் நல்லபகலிலுமாக மிக்கபெரும்போர்செய்துவலிய நமதுசேனை மெலிவுற்றுள்ளது; (இச்சேனை) உண்பதற்கு உணவுவரத் தாழ்த்திட்டது; விபீஷணனே! (நீ)விரைவிற்போய் (அவ்வுணவைக்) கொணருவதை வேண்டினேன்' என்று புண்டரீகாட்சனான ஸ்ரீராமன் கூறினான்; (எ-று).—
பி-ம்:—¹பகலிலும். ²நெடும்பெருஞ்செரு, பெருஞ்செருவினை. ³நன்படைமே மெலிந்துத் தற்குணவு. ⁴எய்தித். ⁵தரவுவேண்டினது. (உசஅ௦)

அகா.—விபீஷணன் உடன்பட்டிச்செல்லுதல்.

இன்ன தேகடி தியற்றுவு நெனத்தொழு தெழுந்தான்
பொன்னின் மொலியன் வீடணன் நமரொடும் போணன்
கன்ன லொன்றிலோர்¹காவினின் வேலையைக் கடந்தான்
அன்ன²வேலையி னிராமனீ தினையவற் கறைந்தான்.

(இ-ள்.) பொற்கிரீடமணிந்தவனான விபீஷணன் இச்செயலையே விரைவிற்தெய்வெனென்று தொழுது எழுந்து தம்மவரோடு சென்றான்: (சென்று) ஒருநாழிகைப்போதிற்குள் ஒப்பற்றவாயுபகவான்போலக் கடலைக் கடந்திட்டான்; அப்போது இச்சொல்லு ஸ்ரீராமன் இனையபெருமானுக்குக் கூறலானான்: (எ-று).—ஸ்ரீராமன் கூறுவதை அடுத்தசெய்யுளிற காண்க.
பி-ம்:—¹கங்குவின். ²காலையில், காலிய்து. (உசஅ௧)

கா௦.—சேனையைப் பாதுகாப்பாயென்று இனையபெருமானுக்குச் சொல்லிவிட்டு ஸ்ரீராமன் அஸ்திரபூசைக்குச் செல்லுதல்.

தெய்வ வான்பெரும் படைகட்கு வரன்முறை¹ திருந்து
மெய்கொள் பூசனை² யியற்றினம்³ விடுபிது விதியால்
ஐய நா⁴னிலை யாற்றினன் வருவதோ ரளவுந்
கைகொள் சேனையைக் காவெனப் போர்க்காங்கு கடந்தான்.

(இ-ள்.) 'தெய்வத்தன்மையுள்ள மிகச்சிறந்த அஸ்திரங்கட்கு வரன் முறையாகத் திருத்தமான உண்மையானபூசையை யியற்றினோமாகி (பிழற அலறாற்ப) பிரயோகிக்கின்ற இச்செயலே முறைமையானசெயலாகும்: ஐயனே! நான் இப்பூசனைகளைச்செய்து (மீண்டு) வருமளவும் அணிவகுத்தலைக்கொண்ட சேனையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருப்பாய்' என்று சொல்லிப் போர்க்கணத்தைக் கடந்துசென்றான், (ஸ்ரீராமன்); (எ-று.)

பரிசுத்தமான இடத்திலேயிருந்து அஸ்திரதேவதைகட்குப் பூசனைபுரிய ஸ்ரீராமன் சென்ற நென்க. பி-ம்:—¹திருத்து. ²இயற்றினன். ³விடுவது. ⁴அல்லவியற்றியே. (உசஅ௨)

கூ.க.—இந்திரசித்து களத்து நீகழ்ந்தனமுதலியவற்றை இராவணனுடன்
சொல்ல, 'இனி யாது செய்யவேண்டுவது?' என்று அவன்வினாவல்.

தந்தையைக் கண்டு புகுந்துள தன்மையுக் தன்மேல்
1முந்தை நான்முகன் படைக்கலந் தொடுக்குற்ற முறையுஞ்
சிற்தை யுட்புகச் செப்பின னீனையவன் றிகைத்தான்
2எந்தையென்னினிச் செயத்³தக்க திசையென விசைத்தான்,

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து, தன்)தந்தையைப்பார்த்த நேர்ந்துள்ளசெயலை
யும் தன்மீதுபழமையானபிரமாஸ்திரத்தைத்தொடுக்குமாறு (மாற்றார்)நினைந்த
முறைமையையும்(அந்தஇராவணனுடைய)மனத்திற்புகுமாறுகூறினான்;(அது
கேட்டு)அந்த இராவணன் திகைப்புற்றவளாய், 'எந்தாய்! இப்போது செய்யத்
தக்கது என்? சொல்' என்று வினாவினான்;(எ - று.)—எந்தை - அண்மை
வினி: அன்புபற்றிய மரபுவழுமைதி. பி - ம்:—1முந்த. 2எந்தையே. 3 தக்க
தாமென. (உசஅக)

கூ.உ.—இதுவும், அடுத்த கவியும்—ஓருதொடர்: இந்திரசித்து பகைவர்கர்
அறியாமல் மறைந்து பிரமாஸ்திரம்விடுத்து அவர்களையொழிப்பே
னெனல்.

தன்னைக் 1கொல்வது துணிவரேற் றனக்கது 2தருமேன்
3முன்னர்க் கொல்லிய 4முயல்கவென் 5அறிஞரே மொழிந்தார்
அன்னப் போரவ 6அறிவுறு வகைமறைந் தயன்றன்
7வென்னப் 8போர்ப்படை விடுதலே நலமிது 9விதியால்.

(இ - ள்.) ('ஒருவர்)தன்னைக் கொல்வதற்குத் துணிந்தாராயின், தனக்கு
அங்கனம் தன்னைக்கொல்லத் துணிந்தவரைக் கொல்வதென்பது கூடுமாயின்,
முன்னர் (அவர்களைக்)கொல்லுமாறு முயல்க' என்று அறிஞரே கூறியுள்ளார்;
அப்படிச்செய்யும்போரை அந்தமானுடர் அறியாதபடிமறைந்து பிரமதேவனு
டைய அழகிய போர்க்குரிய படைக்கலத்தை விடுதலே நல்லது: இதுவே
முறைமையாம்; (எ-று.)—வாணம் என்ற வடமொழியின் திரிபாகிய வன்னம்
என்பது 'வென்னம்' என்று மொழிமுதல்அகரம் எகரமாக மாறிவந்தது.
பி-ம்:—1கொல்லிய, 2 துணிய, 3முன்னரிந்கொலை, முன்னற்கொல்லுகை, முன்
னைக்கொல்லியது. 4உலகமென்று, நலமென. 5 அறிஞரே. 6 அறிவரும். 7வென்
னென். 8பொற்படை. 9மெய்யால். (உசஅச)

கூ.உ. தொடுக்கின்றே னென்ப 1துணர்வரே லப்படை 2தொடுத்தே
தடுப்பார் காண்பரேற் கொல்லவும் 3வலத்தரத் தவத்தோர்
இடுக்கொன் றுகின்ற தில்லைநல் 4வேள்வியை யியற்றி
முடிப்ப னின்னவர் 5வாழ்வையோர் 6கணத்தென 7முடித்தான்.

(இ - ள்.) (யான் பிரமாஸ்திரத்தைத்)தொடுக்கின்றேனென்பதை(அவர்
'கன்) அறிந்தால், அந்தப்படையைத் தொடுத்தே (யான் தொடுத்த அஸ்திரத்
தைத்)தடுப்பார்கள்; காண்பார்களேயானால் (என்னைக்)கொல்லவும் வல்லமை
யுடையவர் அந்தத்தவத்தோர்கள்; இடுக்கில் ஒன்றும் ஆகின்றதில்லை; நல்ல

வேள்வியைச் செய்து அந்தமானுடரின் வாழ்வை ஓர்கணத்தில் (மாயவஞ்சனை யால்) முடிப்பேன் என்று சொல்லி (த் தன்வார்த்தையை) முடித்தான் (இந்திர சிந்து); (எ-று).—கொல்லுதல் - படைக்கலத்தைக் கொல்லுதலுமாம். பி-ம்:— 1 அறிவரேல். 2 தொடுத்துத். 3 வல்லவர், வல்லரத். 4 வேள்வியின். 5 ஆவியோர். 6 கதைத்தென்று. 7 மொழிந்தான். (உசஅடு)

கூச.—இந்திரசிந்து சொல்லியது கேட்டு இராவணன் மகோதரனை நோக்கிக் கூறத்தொடங்குதல்.

என்னை யன்னவர் 1 மறந்தனர் நின்றிக வியற்றத் துன்னு 2 போர்ப்படை 3 முடிவிலா தவர்வயிற் 4 தூண்டின் பின்னை நின்றது புரிவனென் 5 மன்னவன் பேச 6 மன்னன் முன்னின்ற மகோதரற் கிம்மொழி வழங்கும்.

(இ - ள்.) 'என்னை அவ்விராமலட்சுமணர்கள் மறந்தராய்சின்ற போர்செய்தவற்காக நெருங்கிய போரைப்புரியவல்ல சேனைகளை முடிவில்லாமல் [மிக அநிகமாக] அவ்விராமலட்சுமணர்மீது (செல்லத்) தூண்டியானால், பின்பு (நான் செய்யவேண்டியதாய்) நின்றதை [பிரமாஸ்திரத்தை விடுப்பதை]ச் செய்வேன்' என்று அந்த இந்திரசிந்து பேச, இராவணன் (தன்) முன்னின்ற மகோதரற்கு இம்மொழியைச் சொல்வானான்; (எ-று).—இராவணன் கூறுவதை மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1 அறிந்திலாவகை செயல், மறைத்தலென்றிகல். 2 பொய்ப்படை. 3 முடிவிலா. 4 தூண்டிப். 5 இனையவன். 6 மன்னனுந்திறன், மன்னனின்றவன். (உசஅக)

கூரு.—இதுவும், அடுத்த கவியும்—ஒருதொடர்: நூறுவெள்ளஞ்சேனையோடும் அகம்பன்முதலியோரோடும் போய் இராமலட்சுமணருடன்போருது உயிர்கொள்வாயென இராவணன் மகோதரனுக்குக் கூறுதல்.

வெள்ள நூறுடை வெஞ்சினச் சேனையை 2 வீர அள்ளி லைப்படை 3 யகம்பனே முதலிய வரக்கர் எள்ளி லெண்ணிலர் தம்மொடு விரைந்தனை 4 யேகிக் 5 கொள்ளை வெஞ்செரு வியற்றுதி மனிதரைக் குறுகி.

(இ - ள்.) வீரனே! நெருங்கிய இலையையுடைய வேற்படையைக் கொண்டுள்ள அகம்பன்முதலிய அரசர்கர் குற்றமற்றுக் கணக்கிட முடியாமல் மிகப்பலராயிருப்பவருடனே நூறுவெள்ளமென்னுங் கணக்குடைய கொடுங்கோபத்தையுடைய சேனையையும் (உடன்கொண்டு) விரைந்துசென்று (உயிரைக்) கொள்ளை கொள்ளுதற்கு உரிய கொடியபோரை மனிதரைக் குறுகி இயற்றுவாய்; (எ-று).—பி-ம்:—1 சினைத்தானையை. 2 விரவி. 3 அகம்பனை. 4 எய்திக். 5 கொள்ளும். 6 சமம். (உசஅஎ)

கூசு. மாயை யென்றன வல்லன யாவையும் வழங்கித் தீயி ருட்பெரும் 1 பரப்பினச் செறிவறத் திருத்தி நீயொ ருத்தனே யுலகொரு மூன்றையு நிமிர்வாய் போயு ருத்தவ ருயிர் 2 குடித் துதவெனப் புகன்றான்.

(இ - ன்.) (இங்குசின்றும்) போய், வல்லனவாகிய மாயையென்றன எல்லாவற்றையுஞ் செய்து, கொடிய மிக்க 'இருட்பரப்பினை நெருக்கமுற வுண்டாக்கி, நீ ஒருத்தனே மூவுலகத்தினும் மேம்பட்டவனாய் (நம்மைக்) கோயித்துப்போர்புரிபவராகிய இராமலட்சுமணரின் உயிரைக் குடித்து உதவுவாயென்று (மகோதரனைநோக்கி இராவணன்) கூறினான்; (எ - று.)—
 பி-ம்:--1பிழம்பினைத்திகழ்வுறத், பரப்பினைச்செருவுறத். 2உருத்து. (உசஅஅ)

கூ௭.—அதுகேட்ட மகோதரன் மகிழ், அரக்கர் உடன்செல்லுமாறு அம்மகோதரனைச் சூழ்ந்துகொள்ளுதல்.

என்ற காலையி னென்றுகொ லேவுவ தென்று நின்ற வாளெயிற் றரக்கனு முவகையி 1னிமிர்த்தான் சென்று தேர்மிசை யேறின னிராக்கதர் செறிந்தார் குன்று சுற்றிய மதகரிக் 2குலமன்ன குறியார்.

(இ - ன்.) என்று (இராவணன்) கூறியபோது, ('நம்மை இராவணன் ஏவுவது எப்போதோ?' என்று (பார்த்துக்கொண்டு) நின்றுள்ள வான்போன்ற பற்களைபுடைய அரக்கனும் [மகோதரனும்],—உவகையின்மேம்பட்டவனாய். புறப்பட்டுத் தேர்மிசையேறினான்; மலையைச்சுற்றிய மதயானைக் கூட்டம் போன்ற சிலையபுடையராகி இராக்கதர் (அவனுடன்செல்லுமாறு) நெருங்கினார்; (எ-று.)—பி-ம்:--1நிமிர்த்து. 2குலமெனக். (உசஅக)

கூ௮.—மகோதரனுடன்சென்ற தேர்புழலியாவை.

கோடி கோடிநூ றுயிர மாயிரம் 1குறித்த ஆட லானைக் ளணிதொறு மணிதொறு 2மமைந்த ஓடு தேர்க்குல முலப்பில 3வோடிவந் 4துற்ற 5கேடில் வாம்பரி 6கணக்கையுங் கடந்தன 7கிளர்ந்த.

(இ - ன்.) கோடிகோடி நூறுயிரம் ஆயிரமென்னுங்கணக்கினவான வலிய யானைகள் அணிதோறும் அணிதோறும் பொருந்தியிருந்தன; ஓடு கின்ற தேர்க்குலம் அளவற்றன ஓடிவந்துற்றன; கெடுதலில்லாத தாவுகின்ற பரிகள் எல்லைகடந்தனவாய்க் கிளர்ச்சிகொண்டுவந்தன; (எ-று.)—பி-ம்:--
 1குவித்த. 2அமைத்தது. 3கோடி. 4உற்றது. 5ஆடல்வாம்பரிக். 6அரத்தை. 7அடைத்த. (உசக0)

கூ௯.--அரக்கப்பதாதிகள் மிடைதல்.

படைக்க லககளும் பருமணிப் பூண்களும் பசுவா யிடைக்க லந்தபே ரெயிற்றளம் பிறைகளு மெறிக்கப் புடைப்ப ரந்தன வெயில்களு நிலாக்களும் புரள விடைக் குலங்கள்போ 2விராக்கதப் பதாசூய மிடைந்த.

(இ - ன்.) (தாம் கைக்கொண்ட) படைக்கலங்களும் பருத்த மணிகளழுத்திய பூண்களும் பிளந்த வாயினிடையேகலந்துள்ள பெரும்பற்களாகிய இளம் பிறைகளும் ஒளிவீசுவதொற் பக்கங்களிற் பரவியனவான வெயில்களும் நிலாக்களும்—மாழிமாழிவிளக்க, விடைக்குலங்கள்போல இராக்கதப்பதாசூயும் நெருங்

கிள; (எ - று.)—படைக்கலவொளியால் வெயிலும், பற்களிஞொளியால் நில வந்தோன்றின. பி-ம்:—1கலந்தன, கண்தனர். 2அரக்கர்தம். (உசகக)

க00.—கோடிகள் தழமியிருத்தலும், தூளிகள் மேலெழதலும்.

கொடிக்கு ழீஇயின கொழுந்தெடுத் தெழுந்து¹மேற் கொள்ள இடிக்கு² ழீஇயெழு மழைப்பெருங் குலங்களை யிரித்த அடிக்கு ழீஇயிடு³மிடந்தொறும்⁴பிதிர்ந்தெழுந் தார்த்த பொடிக்கு ழீஇயண்டம் படைத்தவன் கண்ணையும் புதைத்த.

(இ-ள்.) திரண்டனவாகிய கொடிகள், (தம்)கொழுந்துகள்(காற்றினும்) கிளர்ந்தெழுந்து மேலிடத்தைக்கொள்வதனால் இடிகள்திரண்டு எழுவன வாகிய மழைகளின் பெரியதொகுதிகளை நிலகெடுத்தன; (அச்சேனைகளின்) அடிகள் திரண்டுபதிகின்ற இடந்தோறும் பிதிர்ப்பட்டுஎழுந்து நிரம்பிய தூளிகள், திரண்டு அண்டத்தைப்படைத்தவனான பிரமதேவனது கண்களையும் மறைத்தன; (எ - று.)—கொழுந்து-கொடிச்சீலையின்றளி. பிதிர்தல் - பொடிபடுதல். பி-ம்:—1செற்கொள்ள, கொள்விசம்பின். 2குழீஇயன. 3இடத்தொடும். 4பிரிந்தெழுந்து. (உசகஉ)

க0க.—யானைகுதிரைகளுடையமீதுதீயின்வருணனை.

ஆனை யென்னுமா¹மலைகளி னிழிமத வருவி வான²யாறுகள் வாசுவாய் நுரையொடு³மயங்கிக் கான மாமரங் கல்லொடு மீர்த்தன⁴கடிதிற போன⁵போக்கரும் பெருமைய⁶புணரியுட் புக்க.

(இ - ள்.) ஆனைகளென்கின்ற பெரியமலைகளினின்று இழிகின்ற மதவருவிகளினாலாகிய வானநதிகள், -குதிரைகளின் வாயினின்றவெளிப்படுகின்ற நுரைகளுடன் கலந்து, காட்டிலுள்ள பெரியமரங்களைக் கற்களுடனே இழுத்துக்கொண்டு கடிதிற்போனவையாய், போக்கமுடியாத பெருமையைபுடைய வாசிக் கடலினுள்ளே புக்கன; (எ - று.)

இவ்வருணனையால் யானைகுதிரைப்படைகளின்மீதுதி தொனித்தல் காண்க. பி-ம்:—1மலையினின்றிழிதரும். 2யாறெனவாசியின் விலாழியின், யாறுகள்வாசியினுரையொடு. 3மயங்கக். 4கடிசிப். 5போக்கரும்பெருமையிற், போக்கரும்பெருமையைப், கீர்தரும்பொரும்புழை, போதரும்பெருகதி, போதரும்பெருந்திரைப், போதரும்பெருமைய. 6புணரியிற். (உசகஉ)

க02.—அரக்கர் தம்படைக்கலங்களை விதித்தல்.

தடித்து¹மின்சுலம் விசும்பிடைத்²தயங்குவ சலத்தின் மடித்த வாயினர் வாளெயிற் ராக்கர்³தம் வலத்திற் பிடித்த திண்படை⁴விதிர்த்திட விதிர்த்திடப்⁵பிறழ்ந்து பொடித்த⁶வெம்பொறி கொதித்துமேற் போவன போல்வ.

(இ - ள்.) தடித்துஎன்றுசொல்லப்படுகின்ற மின்னலின் கூட்டங்கள் விசும்பினிடத்திலே விளங்குவன, —கோபத்தோடு மடித்த வாயையுடையவரான வான்(போத் கூரிய) எயிற்றைக்கொண்ட அரக்கர் தம் வலப்புறத்திலே

பிடித்த வலியபடைக்கலங்களை அசைக்குத்தோறும் மாறிமாறி வெளிப்பட்ட கொடிய அனற்பொறிகள் கொதித்து மேலேபோவனவற்றை யொத்தன.

இங்கு மின்னற்குலத்தை வருணித்தாற்போற் கூறியிருப்பினும், மின்ன லென்பது அப்பிரகிருத மாதலால், அரக்கர்தம்படைக்கலங்களை விதிர்க்குற் தோறும் அவைகளினின்று எழும் அனற்பொறிகள் வானத்துத்தோன்றும் மின்னற்குலம்போல் விளங்கின என்பதே கருத்தாகக்கொள்க. உபமான உபமேயங்களை மாற்றிக்கூறியது-எதிர்நிலையணி. பி-ம்:—1மீன்களும். 2தயங்கிய. 3தம்வரத்திற். 4அங்கையால்விதிர்க்கிடைப். 5பிறழ்ந்த, பிறந்த, பிறந்து, மின்னும். 6வெம்பிறைத்தொத்தினபோன்றனபோவ, வெம்பொறிகொதித்து முன்போவனபோன்ற, வெம்பொறிதோற்றினபோன்றனபோல்வ. (உசகசு)

க௦௩.—சேனை இலங்கைவாயினின்று வெளிப்படுவதன்வருணனை.

சொன்ன 1நூறுடை வெள்ள2மன் நிராவணன் றுரந்த அன்ன 3சேனையை வாயிலூ முழுகின்ற வமைதி முன்னம் 4வேலையை முழுவதுங் குடித்தது முறையிது என்ன மீட்டுமிழ் 5குறுமுனி யொத்ததவ் விலங்கை.

(இ - ள்.) அன்று இராவணன் அனுப்பியனவான (கீழ்க்)கூறிய நூறு வெள்ளமென்ற கணக்குக்கொண்ட அந்தச்சேனையை, இலங்கைக்கரானது,— (தன்) வாயிலின்வழியாக வெளிவிடுகின்றதன்மையால்,—முன்னம் கடலை முழுவதுங்குடித்திட்டதை (வெளிவிடுகின்ற) இதுவேமுறையென்றும் மீண்டும் உமிழ்ந்த குறுமுனியை யொத்தது; (எ - று.)—பி-ம்:—1நூறுடை. 2என்று. 3சேனையவ். 4வேலைகள். 5தமிழ். (உசக௬)

க௦௪.—பலவகையொல்.

1சங்கு பேரியுங் 2காளமுந் தாளமுந் தலைவர் சிக்க நாதமுஞ் சிலையினு னெணைகளுஞ் சினமாப் பொங்கு மோதையும் புரவியி 3னமலையும் 4பொலிதேர் வெங்க ளேலமு மாலென 5விழுங்கிய வுலகை.

(இ - ள்.) சங்கங்களும் பேரிகளும் எக்காளங்களும் தாளங்களும் தலைவரின் சிக்கநாதங்களும் விற்களின்காணெலிகளும் கறுக்கொள்ளுந்தன்மை புள்ள மிருகமாகிய யானைகளின் கிளர்ந்தெழுகின்ற வீரிமொலியும் குதிரைகளின் கணைப்பொலியும் விளங்குகின்றதேரின் கொடிய (சக்கரக்) கண்ணிலிருந்துபுறப்படும் ஒலியும் திருமலைப்போல உலகைத் (தன்னுள்) அடக்கிக் கொண்டன; (எ - று.)

உலகை எப்புறமும் ஒலிகள்கூழ்ந்துகொண்டதனால், அவ்வொலிகள், உலகைவிழுங்கியவென்றார்: அதனால், அவ்வொலிக்குத் திருமலை புலமை கூறினர். பி-ம்:—1சங்கும், சங்க. 2தாளமுங்காளமும். 3ஒதையும். 4பொலிதேர். 5விழுங்கியது. (உசக௭)

க0௫.—இனி; நான்தகவிகள் - அரக்கர்கீக்தம் வானரர்கீக்தம் கைகலந்த
போர் நிகழ்தலைக் கூறும்.

புக்க தாற்பெரும் போர்ப்படை பறந்தலைப் புறத்தில்
தொக்க தானெடு வானரத் தானையுந் துவன்றி
ஒக்க 1வார்த்தன வறுக்கின தெழித்தன வருமின்
மிக்க வான்படை விடுகளை 2மாமலை 3விலக்கி.

(இ - ள்) பெரும்போரைச்செய்தற்குரிய (அரக்கப்)படை, போர்க்களத்
திடத்துப் புக்கது; நெடியவானரைச்சேனையும், நெருங்கிக் கூடிற்று: (பிறகு),
மிகுதியாகவுள்ள பெரிய அரக்கப்படை விடுகின்ற அம்புகளைப் பெரியமலை
களால் விலக்கி, (குரக்குப்படைகள்),--ஒருசேர ஆரவாரித்தன; கோபித்
தன; இடியைப்போல(ப் பெரொலிபட)அதட்டின; (எ-று).--இது, இருதிறத்
தாரும் கைகலந்துபொருதமைகூறிற்று. பி-ம்:—1ஆர்த்தனருறுக்கினர், ஆர்த்
தனவுறுக்கின. 2மாமலை. 3விலக்கி, விலக்க. (உசகஎ)

க0௬. குன்று கோடியுங் கோடிமேற் கோடியுங் குறித்த
வென்றி வானர 1வீரர்கண் முகந்தொறும் 2விலங்கல்
ஒன்றி னைவரு மைவரு மிராக்கத ருலந்தார்
பொன்றி 3வீழ்ந்தன 4பொருகரி பாய்பரி பொலந்தேர்.

(இ - ள்.) இடந்தோறும், கோடியும் கோடிக்குமேற்கோடியு மாசக்
குன்றுகளைக் குறிபார்த்துவிட்ட வெற்றிபொருந்திய வானரவீரர்களின்
ஒருகுன்றுக்கு நால்வரும் ஐவருமாக இராக்கதர் உயிரொழிந்தார்; போர்செய்ய
வல்ல யானைகளும் பாய்கின்ற பரிகளும் அழகிய தேர்களும், அழிந்துவிழுந்
தன; (எ - று).--இது, அரக்கச்சேனையழிந்தமை கூறியது. பி-ம்:—1வீரர்தம்.
2விலங்க, 3வீழ்ந்தனர். 4பொருகளும், மதகரி. (உசகஉ)

க0௭. மழுவுஞ் சூலமும் வலயமு நாஞ்சிலும் வாளும்
எழுவ மீட்டியுந் தோட்டியு 1மெழுமுனைத் தண்டுங்
2தழுவும் வேலொடு கணையமும் பகழியுந் தாக்க
3சூழவினோடுபட் டுருண்டன வானரக் குலங்கள்.

(இ - ள்.) மழுவும் சூலமும் வலயமும் நாஞ்சிலும் வாளும் எழுவும் ஈட்டி
யும் தோட்டியும் எழுந்த கூர்முனையையுடைய தண்டாயுதமும் (கைகளால்)
தழுவும்வேலும் கணையமும் அம்பும் ஆகியஇவைகள் தாக்குதலால், கூட்டத்
தோடு வானரங்கள் கொல்லப்பட்டு உருண்டன: (எ - று).--பி-ம்:—1எழு
முனைத், எழுமுழுத். 2கழுவும்...காத்த. 3சூழவினோடுமட்டு. (உசகக)

க0௮. முற்க ரங்களு 1முசலமு முசண்டியு 2முனையுஞ்
சக்க ரங்களும் பிண்டிபா லத்தொடு தண்டுங்
கற்ப ணங்களும் 3வனையமுங் 4கவண்விடு கல்லும்
வெற்பி னங்களை 5றுறுக்கின கவிகளை வீழ்த்த.

(இ - ள்.) முத்தரங்களும் உலக்கையும் முசண்டியும் முனையும் சக்கரங்
களும் பிண்டிபாலமும் தண்டும் கப்பணங்களும் வனையமும் கவண்கல்லும்
(குரங்குகள்விடுத்த) மலைக்கூட்டங்களை மொறுக்கினவாய்க் குரங்குகளையும்

(உயிரொழிந்த)வீழ்ச்செய்தன; (எ - று.)—தீழ்ச்செய்யுளும் இச்செய்யுளும், குரங்குகள் உயிரொழிந்தமையைக் கூறுவன. பி-ம்:—1 முசுண்டியும் வளையமும். 2 முனையும். 3 கணையமும். 4 கவணுமிழ். 5 தூக்கின்ற. (உ-00)

க0சு.—இந்நிந்ததுக்கேனைகளும் இயங்கமாட்டாமை.

கதிர யிற்படைக் கலம்¹ வரன் முறைமுறை கடாவ
2 அதிர்பி ணப்பெருங்குன்றுகள் படப்பட வழிந்த
3 உதிர முற்றபே ராறுகள் திசைத்திசை யோட
எதிரந டக்கில 4 குரக்கின மாக்கரு மியங்கார்.

(இ - ள்.) ஒளிவிடுகின்ற கூரிய படைக்கலங்களை வரன்முறைபிழறாமல் முறையே (அரக்கர்)கடாவுவதனால், கவிக்குலம், அரக்கரெதிரே நடக்கமாட்டா வாயின; அதிர்ந்துவிழுகின்ற பெரியபிணமலைகள் மிகுதியாகப் படுவதனாலும், (அப்பிணங்களினின்று) மிகுதியாகத்தோன்றிய இரத்தத்தினாலியன்ற பே ராறுகள் திசைத்திசைதோறும் ஓடுவதனாலும் அரக்கரும், (எதிரே)இயங்கமுடியாதவராயினர்; (எ-று.)--பி-ம்:—1 அவர்முறை, வரமுறை, குலம்வரன். 2 எதிர் விளைப்பெருங்குன்றுகள் படப்படவிழுந்த. 3 உதிரவிற்பிணப். 4 கவிக்குலம். ()

கக0.—மடிந்த வானரர் தேவரீ களாதல்.

யாவ 1 ராங்கிகல் 2 வானர ராயின ரெவருந்
தேவ ராதவி 3 எனவரொடும் 4 விசம்பிடைத் திரிந்தார்
மேவு கா தலின் மெலிவுறு 5 மரம்பையர் விரும்பி
ஆவி யொன்றிட,க் 6 தழுவினர் பிரிவுநோ யகன்றார்.

(இ - ள்.) அப்போர்க்களத்திலே எவர் மாறுபட்டுப்பொருதலையுடைய வானரரோ, அவரெல்லாம் (தமதுஇயற்கைவடிவான) தேவராசியிடுதலினால் அவ்வானவருடனே விசம்பிடைத் திரிந்தவராகவே, (இத்துணைக்காலம்) பொருந்திய ஆசையினால் தளர்ச்சியடைந்த அரம்பையர்கள், (இப்போதுதம்) விருப்பம் கைகூடப்பெற்று உயிரொன்றென்னும்படித் தழுவினராய் வீரசு கோய் தீரப்பெற்றனர்; (எ - று.)

திருமால் ஸ்ரீராமனாகத் திருவவதரிக்கையில் அப்பெருமானுக்கு உதவு மாறு தேவர்களே வானரராய்ப்பிறந்தாராதலால், அத்தேவர்களின் மனைவி மாரான தேவதாஸ்திரீகள் இத்துணைக்காலம் தம்கணவரைப் பிரிந்த துயரால் மெலிவுற்ற இப்போது போரில்மடிந்து மீண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்த அக் கணவரை இரண்டறத் தழுவித் தம்பிரிவுநோய் தவிர்த்தன ரென்றவாறு. பி-ம்:—1 இலக்கில். 2 வானரமாயினர். 3 அவருடன். 4 விசம்பினில். 5 மங்கையர். 6 விழையினர். (உ-00உ)

ககக.—மடிந்த அரக்கர் தேவராதல்.

ககக்கு மாயமும வஞ்சமும களவுமே கடன
1 இரக்க மேமுதற் றருமத்தி 2 நெறிக்கென்று 3 மிழியா
அரக்க ரைப்பெருந் தேவர்க 4 ளாக்கின வமலன்
சரத்தின் வேறினிப் பவித்திர 5 முளதெனத் தருமே.

(இ - ள்.) ஒளித்துச் செய்கின்ற மாயமும் வஞ்சகமும் களவுமே (தமது) கடமையாகக்கொண்டு இரக்கம்முதலிய தருமவழியில் என்றும் இறந்தாத வரான அரக்கரையும் பெரியதேவர்களாக்கின குற்றமற்ற இலட்சுமணனது அம்புகளைக்காட்டிலும் இனிப் பரிசுத்தமான வேறுபொருள் உள்ளது என்று சொல்லுதல் தகுமோ? (எ-று.)

பெரும்பாலான அரக்கரையும் தாம் தீண்டியதனால் தேவர்களாகச் செய்ததனால் இலட்சுமணனது அம்புகளைக்காட்டிலும் பரிசுத்தியையுண்டாக்கவல்ல பொருள் வேறில்லை யென்பதாம். இலட்சுமணனது அம்புகளாற் கொடிய அரக்கர்பலரும் இறந்து வீரசுவர்க்கமடைந்தன ரென்றவாறு. பி - டி:—1 இரக்கமாம். 2 நெறியென்றும், நெறியொன்றும், நெறிக்கொன்றும். 3 இல்லா. 4 ஆக்கின்ற. 5 உள. (உரு௦௩)

கக௨.---இலக்குமணன் செய்தபோர்.

அந்த கன்பெரும் படைக்கல 1 மந்திரித் தமைந்தான் இந்து வெள்ளொயிற் றாக்கரு மியானையுந் தேரும் வந்த 2 வந்தன வானக மிடம்பெறா வண்ணஞ் சிந்தி னுண்சர மிலக்குவன் முகர்தொறுந் 3 திரிந்தான்.

(இ - ள்.) இலக்குவன்,—யமனதுசிறந்த அஸ்திரத்தை அபிமந்திரித்துக் (கையிற்) கொண்டவனாய், முனைமுகத்திலெல்லாந்திரிந்தவண்ணம், சந்திரனைப் போன்ற வெண்ணிறப்பற்களையுடைய அரக்கரும் யானையுந் தேரும் ஆகிய (தன்மீது) வந்த வந்தஅவைகளை வானகத்தில் இடம்போதாமல் நிறையும் படி சரங்களைச் சிந்தினான்; (எ-று.)—இறந்த உயிர்கள் மிகப்பலவானதனால் வானத்தில் தங்க இடம்பெறவாயினவென்க. பி - டி:—1 மந்திரத்து. 2 வந்துயர். 3 தெரிந்தான். (உரு௦௪)

கக௩.---இதுமுதல் எட்டுகவிகா-அநுமான் தண்டாயுதங்கொண்டு பொருதலின் சிறப்பைக்கூறும்.

கும்ப கன்ன¹ இண்டிட்டு வயிரவான் குன்றின் வெம்பு வெஞ்சுடர் விரிப்பது தேவரை மேலுந் தும்பை யின்றலை தூர்த்தது சுடர்மணித் தண்டொன்று இம்பர் ஞாலத்தை 2 நெளிப்பது மாருதி யெடுத்தான்.

(இ - ள்.) கும்பகர்ணன் அங்கே [போர்க்களத்திலே] போகட்டதும் பெரிய வயிர்க்குன்றுபோல வெம்புதற்குக்காரணமான கொடுஞ்சுடரை விரிப்பதும் தேவரை முன்னாலில் போர்முனையில் ஓட்டியதும் இவ்வுலகத்தை நெளியச் செய்வதும் ஒளிபொருந்தியமணிகளமுத்தியதமான தண்டாயுத மொன்றை அநுமான் கையிலெடுத்துக்கொண்டான்; (எ-று.)—ஆண்டிட்டுதவன்று ஒருசொல்லாகவெடுத்து - ஆண்டது என்று உரைத்தாருமுள். தும்பை-போர், பி-டி:—1 அன்றிட்டது. 2 தடுப்பது, தடுத்தது. (உரு௦௫)

வேறு.

கக௪. காற்றன்றிது 1 கனலன்றென விமையோரிடை காண ஏற்றங்க்கு விசையோடுபர் கொலைநீடிய 3 வியல்பாற்

சீற்றந்தனி யுருவாயிடை தேரூத⁴தொர் மாறாய்க்
கூற்றங்⁵கொடு⁶முனை⁷வந்தெனக் கொன்றா னிக⁸னீன்றான்.

(இ - ள்.) வீரத்தில்நிலைநின்றவனான மாருதி,—மிக்குள்ளதானகொடிய விசையுடனே பெருங்கொலைத்தொழிலும் மிக்குள்ளஇயல்பினால், 'இது காற்று அன்று; (இது) கனலும் அன்று' என்றுசொல்லி இமையோரும் நிலைமையைக் காணமாட்டாமலிருக்க, யமன் சீற்றமென்பதே தனியே உருவாகப் படைத்துத் (தன்)நிலை தேறமுடியாதபடியான ஒப்பற்ற மாறுபாடுகொண்டு கொடியமுனைக்களத்து வந்தாற்போல (அந்தத் தண்டாபுதத்தைக்கொண்டு அரக்கரைக்) கொல்லவலுற்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1கனலாமென. 2கொடு விசையோடின. 3இயலால். 4ஒருமாறாக். 5கடு. 6முன். 7வந்துளதென்னும்படி. 8கொன்றான். (உரு0ச)

ககரு. வெங்கண்மத மலைமேல்விரை பரிமேல்விடு தேர்மேற்
சங்கந்தரு படைவீரர்க ளுடன்மேலவர தலைமேல்
எங்கும்முள 1ஒருவன்னைதீர்த் திருநான்மறை 2தெரிக்குஞ்
செங்கண்ணவ னிவனையெனத் திரிந்தான்கலை தெரிந்தான்.

(இ-ள்.) (சகல) சாஸ்திரங்களையும் கற்றுத்தேர்ந்தவனாகிய அநுமான்,— கொடுங்கண்ணையும் மதத்தைபுமுடைய மலைபோன்ற யானைமீதும் விரையுந் தன்மையுள்ள குதிரைமேலும் விடுகின்ற தேரின்மேலும் கூட்டமாகவுள்ள படைவீரர்களின் உடலின்மேலும் அவர்களின்சிரசின்மேலும், பெரிய நான் மறைகளாலுந் தெரிவிக்கப்படுகின்ற புண்டரீகாட்சன் இவனே என்னும்படி (தான்)ஒருவனே எங்கும் உளானகி எதிர்த்துத்திரிந்தான்; (எ - று.)—எங்கும் முள்ள தன்மையினால் இவன் திருமாலோஎன்று கருதும்படி அநுமான் அத் துணை விரைவுபடத் திரிந்தா னென்க. பி-ம்:—1ஒருவன்னென. 2தெரியும். ()

ககசு. 1கிளர்ந்தாரையும்²கிடைத்தாரையும்³கிழித்தான்கனல்விழித்தான்
களந்தா⁴ஒரு குழும்பாம்வகை யரைத்தா⁵னுருக் கரைத்தான்
4வளர்ந்தானிலை யுணர்ந்தாரு⁶ கொருமுன்றையும் வலத்தால்
5அளந்தான்முன மிவனையென விமையோர்களு மயிர்த்தார்.

(இ - ள்.) பொங்கிமேல்வந்தாரையும் கையிலகப்பட்டாரையும் கனல் புறப்படவிழித்துக் கிழித்துப் போர்க்களம் (எங்கும்) ஒப்பற்ற நிணக்குழம்பு நிறையும்படி (அவருடலை) அரைத்து உருவைக் கரைத்திட்டான், (மாருதி): ஒங்கிவளர்ந்தவனான (அந்த) அநுமானுடைய நிலையை யுணர்ந்தவராய், தேவர்களும், 'ஒரு முன்றுவுலகங்களையும் (தன்)வலிமையால் முன்னம் அளந்தவன் இவனே' என்று ஐயவுணர்வுகொண்டார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—1கிளர்ந்தான் னியல். 2கிடந்தாரையும். 3இருகரத்தான். 4வளர்ந்தேர்நிலை. 5அளந்தானுமுன்.

கக௮. மத்தக்கரி நெடுமத்தகம் 1வகிர்ப்பட்டுக 2மண்மேல்
3முத்திற்பொலி முழுமேனியன் முகில்விண்டொடு மெய்யான்
4ஒத்தக்கடை யுகமுற்றுழி 5புறுகால்பொர 6வுடுமீன்
7தொத்துப்பொலி கனகக்கிரி வெயில்குற்றிய தொத்தான்.

(இ - ன்.) மதம்பிடித்தயானைகளின் நெடியமத்தகம் பிளவுபட்டுச் சிந்துவதனால் (இப்)பூமியிலே (அம்மத்தகத்தினின்ற வுெளிப்பட்ட) முத்துக் களினால் விளங்குகின்ற முழுவுடலையுடையவனும் முகில்படிந்த ஆகாயத்தைத் தொடுகின்ற உடலையுடையவனுமான அநுமான்,—(எல்லாப்பொருளும்) ஒருசேர அந்த யுகாந்தகாலத்து அழியும்போது பெருங்காற்று வீச, உடுவென்னப்படுகின்ற மீன்கள் [கட்சத்திரங்கள்] (தன்மீது) தொத்திரிந்த விளங்குவதும் சூரியன் சுற்றுவதுமான மேருமலையை யொத்தான்; (எ - று.)

“காஞ்சகாந்ரிகமநீயவிக்ரஹம்” என்றவாறு உள்ள அநுமான் திருமேனியில் யானைமத்தகத்துமுத்தம்விளங்கும்போது, அவனுக்கு, விண்மீனாடுபொலியும் கணகக்கிரிஉவமையாமென்க; நந்திநிப்பேற்றவ னி. கணகக்கிரிக்கு வெயில் சுற்றியது’ என்ற அடைமொழி, அதன்இயற்கையைவிளக்கவந்தது. வெயில்-சூரியனுக்கு, இலக்கணை: இனி, ஒளியுமாம். கடல்மீனைவிலக்க, ‘உடுமீன்’ என்றார். உடு-வடசொல். பி-ம்:--1 அதிர்பற்று க. 2 மணிமேல். 3 வத்தப்பொலி... மழை விண்டொடுமெய்யான். 4 ஒத்தைக். 5 உடுகார்பொர. 6 உடுவின். 7 தொத்திப்பெயர், செத்தப்பொலி. (உடுக)

ககஅ. இடித்தானிலம் விசும்போடுஎனவிட்டானடி யெழுந்தான், பொடித்தான்கடற் பெருஞ்சேனையைப் பொலந்தன்னடுதன் வலத்தார், 2 பிடித்தான்மத கரிதேர்³முதற்⁴பிழம்பானவை குழம்பா, 5 அடித்தானுயிர் குடித்தானெடுத் தார்த்தான்பகை தீர்த்தான்.

(இ-ன்.) (பின்னும் அநுமான்),—அழகியதண்டை தன் வலமையாற் பற்றியவனால் நிலத்தை விசும்புடனே இடித்தானென்று கருதும்படி அடியிட்டு எழுந்து, கடல்போன்ற பெரிய (பகைவர்) சேனையைப் பொடியாக்கினான்; (அன்றியும்), மதகரி தேர் முதலிய வடிவுள்ளபொருள்களையெல்லாம் குழம்பாகும்படி செய்திட்டு (அவற்றினுடைய) உயிரைப் பருகி, பகையை (இவ்வாறு) ஒழித்தவனாகித் குரலெடுத்துப் பேராசுவாரஞ்செய்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:--1 இகல் விசும்போடுடன். 2 படித்தான்மதக்கரி. 3 பரி. 4 பிழம்பாமது, பிழம்பாயுறு, பரியாவையும். 5 வடித்தான். (உடுக)

ககக. நூறுயிர மதமால்கரி யொருநாழிகை நுவல்போது

1 ஆறும்நெடுங் கடுஞ்²சோரியி னளறும்வகை யரைப்பான் ஏறாயிர³மெனலாயெழு வயவீரரை⁴பிடறித் தேறாதுறு கொலைமேவிய திசையானியிற் றிரிந்தான்.

(இ - ன்.) ஒருநாழிகையென்று சொல்லக்கூடிய காலத்திற்குள் ஆறும்ப் பெருகுகின்ற மிக்ககொடிய இரத்தத்தில் நூறுயிரம் மதம்பிடித்த பெரியயானைகளிற் சேரரும்படியரைப்பவனான அநுமான்,—ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுக மென்று சொல்லுமாறு (தன்) மேல்வருகின்ற வலிமைபொருத்திய (அரக்க, வீரரை) (க் காலில்) இடறி, தெளிவடையாது [மதமயக்கங்கொண்டு] மிக்க கொலைத்தொழில் விரும்பிச்செய்கின்ற திக்கஜம்போலத் திரிந்தான்; (எ-று.) —பி-ம்:--1 ஆறு. 2 சோரியாரும்வகை, சோரியினாரும்படி. 3 எனலாய்வரும், எனலாவெழும். 4 இடித்த. (உடுக)

க20. தேரேறினர் பரியேறினர் 1 விடையேறினர் சின்னெங்
காரேறினர் மழையேறினர் 2 கலையேறினர் 3 பலவெம்
போரேறினர் புகழேறினர் 4 புருந்தார்புடை வளைந்தார்
நேரேறினர் விசம்பேறிட நெரித்தான்கதை திரித்தான்.

(இ - ன்.) கரணத்தன்மைகொண்டவராய்த் தேரினமீது ஏறிவந்தவரும் குதிரையின்மீது ஏறிவந்தவரும் கோபம்மூண்ட கொடிய மேகத்தையொத்த ஆனையின்மீது ஏறிவந்தவருமாகி, (அம்பு)மழையை மிகுதியாகப் பொழிகின்ற வரும் போர்க்கலையில் தேர்ந்தவரும் பலகொடிய முனைமுகத்திற்சென்று பொருது வெற்றிபுகழ்ப்படைத்தவரும் (இப்போது போர்க்களத்திற்) புருந்து (தன்னை) எப்புறத்திலும் வளைந்துகொண்டு நேரேபொருபவருமான (அரக்க) வீரர்களையெல்லாம், (அநுமான்), தண்டாபுத்தத்தைச் சுழற்றி விசம்பிலேறும் படி நெரித்திட்டான்; (எ - று.)

ஒரேபொருளைக்கொண்ட ஏறுதல் என்ற சொல் பன்முறைவந்தது-சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. விடையிலேறிவந்துபொருதல் சிவபெருமானுக்கு அன்றி மற்றையோர்க்கு இல்லை யாதலால், விடையேறினர் என்பதற்கு-விடையின் தன்மைமிக்கவர் [காண்போன்றவர்] எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பி-ம்:—1 களிற்றேறினர். 2 கடலேறினர். 3 மழைவெம், பலவும். 4 புருந்தாரிடை. (உடுகூட)

வேறு.

க21. -- சுக்கிரீவன்முதலியோர் ஒருவரையொருவர் காணாமல்
அக்கக்கசேனைக்கடலினிடையி லிருந்தல்

அரிசுல மன்ன னீல னங்கதன் 1 குமுதன் சாம்பன்
பருவலிப் பனச னென்றிப் படைத்தலை வீரர் யாரும்
பொருசினன் திருகி 2 வெற்றிப் போர்க்கள 3 மருங்கிற் புக்கார்
ஒருவரை யொருவர் காணா ருயர்படைக் கடலி னுள்ளார்.

(இ - ன்.) வானராசனான சுக்கிரீவனும் நீலனும் அக்கதனும் குமுதனும் சாம்பனும் மிக்கவலிமையையுடைய பனசனும் என்ற தலைமைபெற்ற இந்தச்சேனைவீரர்யாரும்,—போர்செய்தற்கு உரியசினத்தினால் மாறுபட்டு, வெற்றியைத்தருகின்ற போர்க்களத்தினிடையிலே புருந்து ஒருவரையொருவர் காணாமல் பெரிய அரக்கர்சேனையாகிய கடலினுள்ளே இருப்பவரானார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 அநுமன். 2 வென்றிப். 3 நெருங்கப். (உடுகூட)

க22. --- அநுமான் அகப்பனை எதிர்ப்படல்.

தொகுப்படை 1 யரக்கர் வெள்ளர் துறைதுறை 2 யள்ளித் தூவி
3 நகம்படை யாகக் கொல்லு நரசிங்க 4 நடந்த தென்ன
மிகும்படைக் கடலுட் செல்லு மாருதி வீர வாழ்க்கை
அகம்பனைக்கிடைத்தான் நண்டாலரக்கரை யரைக்குங்கையான்.

(இ - ன்.) வெள்ளக்கணக்கான தொகுதியாகவுள்ள அரக்கர்படையை முனைத்து உற்தோறும் வாரியிற்றெத்து, கைத்தையே படையர்க்கு

கொண்டு கொல்லுந்தன்மையுள்ள நரசிங்கமூர்த்தி (முன்பு) நடந்ததுபோலப் பெரிய(அரக்கர்)படையாகியகூடலுட் செல்லும் மாருதி, தண்டாயுதங்கொண்டு அரக்கரையரைக்கும் கையைபுடையவனாகி வீரத்தினால் வாழ்தலையுடைய அகம்பனைச் (சேய்மையிற்)சந்தித்தான்; (எ - று).—பி-ம்:—1அவுணர்தம்மை. 2அள்ளத். 3நரும்படைத்தலைவர்க்கொல்லும். 4நடந்ததேபோல். (உடுகச)

க2உ.--அகம்பன் இன்னுனெனல்.

மலைப்பெருங்க கழுதை யையுஞ்நூற் றிரட்டியான் மனத்திற் செல்லும் தலைத்தடர் தேரன் வில்லன் றுருகனென்னுந் தன்மைக் கொலைத்தொழி 1லவுணன் 2பின்னை யிராக்கத வேடங் கொண்டான் சிலைத்தொழிற் குமரன் கொல்லத் தொல்லநாட் செருவிற் றிர்த்தான்.

(இ - ள்.) மலையொத்த பெருந்தோற்றமுள்ள கழுதைகள் ஆயிரங்கட்டி யிருத்தலால் மனத்தைக்காட்டிலும் (விரைந்து)செல்லவல்ல தலைமைபெற்ற பெருந்தேரையுடையவனும் வில்லைக்கொண்டிருப்பவனுமான அந்தஅகம்பன், தாருகனென்றுபெயர்ப்பூண்ட கொலைத்தொழிலையே தன்மையாகக்கொண்ட அவுணன்: (அவன்), சிலைத்தொழிலையுடைய குமாரக்கடவுள் முற்காலத்து நிகழ்ந்தபோரிற்கொல்லப் போர்க்களத்து உயிரீங்கியவனாய்ப் பின்பு [இப் போது] இவ்விராக்கதவடிவுகொண்டுள்ளவன்; (எ - று.)

குமாரக்கடவுளாற் சங்கரிக்கப்பட்ட தாருகாசுரனே இப்போது அகம்பனென்ற அரக்கனாய்ப் பிறந்துள்ளா னென்றவாறு. இது, கலிக்கூற்று. பி-ம்:- 1வீரன். 2பின்னோர். (உடுகசு)

க2ச.--அகம்பன் அநுமானதுதிநத்தை வியந்தல்.

பாகசா தனனு மற்றைப் பகை¹யடுந் திகிரி பற்றும்
2ஏகசா தனனு மூன்று ³புரமும்பண் டெரித்து னோனும்
போகதா மொருவர் ⁴பற்றிக் குரங்கொடு பொரக்கற் றுரே
⁵ஆககூற் றுவி யுண்ப திதனின்⁶மேற் றுகு மென்றான்.

(இ - ள்.) (அந்த அகம்பன்),—‘தேவேந்திரனும் மற்றும் பகையையடுந் தன்மையுள்ள சக்கராயுதத்தைக்கொண்டுள்ள ஒப்பற்றசாசனத்தையுடைய திருமாலும், முப்புரங்கனையும் முன்புளரித்துள்ளோனான சிவபிரானும்போகட்டும்; (வேறே எவரேனும்) ஒருவர் தாம் எதிர்த்து (இந்தக்) குரங்குடன் யுத்தஞ் செய்யக் கற்றரேயாகட்டும்: (அங்கனம் போர்செய்குவாராயின்) கூற்றைக்கொண்டு அவருயிரையுண்பது இந்தக்குரங்கினிடத்திலே யமைந்துள்ளது’ என்றான்; (எ - று.)

தேவேந்திரன்முதல் ஒருவராலும் இந்தக்குரங்கின் எதிரில்நிற்கவும் முடியாது: எப்படிப்பட்டதிருவினோரையும் இது மீய்த்திடமென்றவாறு. போக, ஆக - வியங்கோள். பி-ம்:—1படும். 2ஏகமால்தானும். 3புரங்கள். 4மற்றிக். 5ஆககூற்றுவீ, 6மேலாகும். (உடுகசு)

க2௫.--அகம்பன் அம்புதோடுத்து அநுமான்மீது சேல்ல, அநுமானும்
எதிர்த்துவருதல்.

யான்றடே னென்னின் மற்றிவ் வெழு¹திரை வளாக மென்னும்
²வான்றடா தாக்க ரென்னும் பெயரையு மாய்க்கு மென்னு
ணன்றடா நின்ற வாளி³மழைதூர் துருத்துச்⁴சென்றான்
மீன்⁵ரோடா நின்ற திண்டோ ளனுமனும் விரைவின் வந்தான்.

(இ-ள்.) (அவ்வதுமானையான் தடுக்காமற்போனால், பின்பு ஏழுசுடலார்
குழப்பட்ட இந்தப் பூமண்டலம் யாதாகும்? [பூமியே இவனாற் பாழாய்விடு
மென்றபடி]; வானத்தாரோ தடுக்கமாட்டார்: (இவன்), அரக்கரென்ற பெயரே
இல்லாதபடி மாய்த்திடுவான்' என்றுசொல்லி, (எதிர்க்கின்ற) உடல்பட்டத்த
பிராணிகளைத் தடுக்கின்ற அம்புமழையைப் பொழிந்துகொண்டு கோபித்துச்
சென்றான்; வானமீனை [நட்சத்திரமண்டலத்தை] அளாவியோங்கிநின்ற வலிய
தோளையுடைய அநுமானும் விரைவாக (அவனிடம்) வந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:
--1கடல்வளாகமெல்லாம், கடல்வளாகமென்ன. 2மான். 3மழையெனத்தூர்து,
மழைதூர்த்துத்துச். 4சொன்னான், வந்தான். 5தடாநின்ற. (உடுகஎ)

க2௬.--இதுமுதல் முன்றுகவிக்:1-அகம்பன்வர அநுமான்
தண்டாயுதத்தைச் சுற்றித் தண்டிரத்தைக்காட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

தேரோடு களிற்று மாவு மரக்கரு¹நெருங்கித்²தெற்றக்
காரோடு³கனலுங் காலுங் கிளர்ந்ததோர் கால மென்ன
வாரோடுந் தொடர்ந்த பைம்பொற்கழலினான் வருதலோடுஞ்[ன்.
குரோடுந் தொடர்ந்த தண்டைச்⁴சுழற்றினான் வயிரத் தோளா

(இ - ள்.) தேரோடு யானைகளும் குதிரைகளும் அரக்கரும் நெருங்கி
உடன்வர, காரோடு நெருப்பும் காற்றும் பொங்கியெழுந்ததொரு காலம்
போல வாரினுக்கட்டப்பட்ட பைம்பொற்கழலையணிந்த அகம்பன் வருத
லோடும், வயிரம்போலுறுதியானதோளையுடைய அநுமான், --குரத்தனத்தோடு
(தான்) பற்றியிருந்த தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—
1நெருக்கி. 2செற்றி, தெற்றி. 3காலுங்காற்றுங் 4சுற்றினன். (உடுகஅ)

க2௭.எற்றின வெறிந்த¹வெல்லை²யெய்தின வெய்த³பெய்த.

முற்றின படைக ளியாவு முறைமுறை முறிந்து சிந்தச்
⁴சுற்றின வயிரத் தண்டாற் றுகைத்தன னமரர் துள்ளக்
கற்றில்⁵னின்று கற்றான் கதையினால் வதையின் கல்வி.

(இ - ள்.) (அகம்பனுடன்வந்தஅரக்கர்), எற்றியவைகளும் எறிந்தவை
களும் தன்னெல்லையடைந்தனவாகஎய்தவைகளும் சொரிந்தவைகளும்
ஆகிய (வலிமை)முற்றின எல்லாப்படைகளும் முறைமுறையே முறிந்து
சிந்துமாறு சுற்றின வயிரத்தண்டினாலே, அமரர்கள் (கண்டு) துள்ளாநிற்கத்
துகைத்திட்டான்; (இதுவரையில் வதைத்தொழிலை) கற்காதிருந்த அநுமான்
இப்போது கதையின்மூலமாய் வதைத்தலாகியகல்வியைப் பழகினான்; (எ-று.)
--இன்றுசெய்தாற்போல் ஒருபோதும் இத்தனை மிகுதியாக அறமன்

வதைத்தொழிலைச் செய்ததில்லையென்பது, கருத்து. பி-ம்:—1வல்லி. 2ஏயின. 3போர்க்கண். 4சுற்றினன். 5அன்று. (உருகக)

கஉ.அ. அகம்பனும் காணக் காண வையிரு கோடிக் கைம்மா முகம்பயில் கலினப் பாய்மா 1முனையிற் றாண்டு மூரி நுகம்²பயி நேரி னோடு நறுக்கின 3னூழி நீர்த்தான் உகம்பெய ருழிக் 4காற்றி 5னுலவிவா மேரு வொப்பான்.

(இ - ன்.) கற்பம் முடிசின்ற புகார்தகாலத்தில்தோன்றுகின்ற (பெருங்) காற்றால் சலிப்படையாத மேருவொடோத்தவனான அநுமான்,—அகம்பனும் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கையில், பத்துக்கோடியானகையும் முகத்திற் பொருந்தியகடிவாளம்பூண்ட (அத்துணைக்)குதிரைகளையும், போர்க்களத்திலே துண்டப்படும் வலிய நுகத்தோடுகடிய அத்துணைத்(தேர்களோடும்)நறுக்கிக் கொன்றுகவித்தலைத் தீரச்செய்தான்; (எ - று.)

புகார்தகாலத்துச் சண்டமாருதம்போன்றவனான அகம்பன் கண்ட வண்ணமிருக்கையில் தானே நூழிலை நடத்தியதனால், அநுமானே ‘உகம்பெய ருழிக்காற்றினுலவிவாமேருவொப்பான்’ என்றார். பி-ம்:—1முனையெயிற்ற ரக்கர், முனையெயிற்றிட்ட. 2படு, பல. 3னூழிதீர்த்தான். 4காற்றல். 5உலா வினான். (உருஉ௦)

கஉகூ.—அநுமானைக்கொல்லக்கருதி அகம்பன் நேருங்க, அநுமானும் வாவென்றுசொல்லிக்கேர்தல்.

இன்றிவன் றன்னை 1விண்ணு டேற்றி²வா னிலங்கை வேந்தை வென்றிய னாக்கி மற்றை மனிதரை வெறிய ராக்கி 3நின்றயர் கெடிய துன்ப மமரர்பா 4னிற்றுப்ப னென்னாச் சென்றன னரக்க னன்று வருகென 5வனுமன் 6சேர்த்தான்.

(இ - ன்.) ‘இன்று இவனை வீரசவர்க்கத்திலேற்றி வாட்படைபெற்ற னள்ள இலங்காபதியாகியஇராவணனை வெற்றிபெற்றவனாக்கி, மற்றை மனி தரைத்தோல்வியடைந்தவராகச்செய்து, தேவர்களிடத்து மிக்குரின்ற பெருந் தயரத்தை நிலைநிறுத்துவேன்’ என்றுசொல்லி, அரக்கன் சென்றான்; அப் போது ‘வருக’ என்றுசொல்லி அநுமானுஞ் சேர்த்தான்; (எ - று.)—சிலபிரதி களில் இச்செய்யுள் “வில்லினால்” (கஉக) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1விண்ணில். 2வாய், வான். 3நின்றழி. 4நிற்குமென்னச். 5அவனுஞ். 6சென்றான். (உருஉ௧)

கஉ௦.—இதுவும், அடுத்த கவியுப் - அகம்பன் அநுமானைக்கடிய அம்புமழைபொழிந்ததைக் கூறும்.

படுகளப் பரப்பை நோக்கிப் பாழிவாய் 1மடித்து 2நூழிற் 3சுடுதழற் புகைவெங் கண்ணிற் றேன்றிடக் கொடித்தேர்தூண்டி 4விடுகணைப் படல மாரி மழையினு முடமை விசி முடுகுறச் 5சென்று குன்றின் முட்டினான் முகிவி னார்ப்பான்.

(இ - ன்.) (அகம்பன்), போர்க்களப்பரப்பை நோக்கி, குகைபோன்ற (தன்)வாயைமடித்துக்கொண்டு (பகையைக்) கொன்றுகவிக்குந்தொழிலிலே

கடுகின்ற நெருப்புடன் கிள்கின்ற புகை (தன்)கொடுங்கண்ணிலேதோன்றிட, கொடிசட்டியதேரைத் தூண்டி, விடுகின்ற அம்புக்கூட்டமழையை மழையினும் மும்மடங்கு அதிமோக வீசிக்கொண்டு, மேகம்போன்ற பெருங்குரலுடனார்ப்பவனாகி,—விரைந்துசென்று குன்றுபோல(அநுமானக்) கிட்டிரின்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1மடித்த, மடுக்கும், அதுக்கி. 2ஊழின், ஊழிச். 3கடுகின்ற பொறிகள்வெங்கண். 4விடுகின்றபகழி, விடுகனற்பகழி. 5சென்ற. (உடுஉஉ)

௬௩௧.சொரிந்தன பகழி மாரி தோளினு மார்பின் மேலுந்

தெரிந்தன 1வசனி போல்வ செற்பொறி பிழிர்வ திக்கின்
2விரிந்தன 3வெருவை மானச் 4சிறைகனா 5லமார் மார்பை
அரிந்தன வடிப்பு பொன்கொண் 6டணிந்தன வாருங்கண்ண.

(இ - ள்.) இடிபைப்போல்வனவாய் நெருங்கிய தீப்பொறிகளைத் திக்குக்களிற்சிற்துவனவும், கழுதகளின் பெருமைபொருந்திய சிறகுளாற் கட்டப்பட்டிருப்பனவும், அமரர்மார்பை (முன்னர்) அரிந்தனவும், வடிப்பு பொன்கொண்டணிந்தன வாரும்துடத்தைக்கொண்டனவுமான (அகம்பன்) சொரிந்தனவான அம்பு மழைகள்,—(அநுமானது) தோளின்மீதும் மார்பின்மீதும் தெரிந்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1அசனிபோலத்தெறு. 2விரிந்தன. 3மேரு. 4சிறைகனாம். 5வீரமார்பை, மானமார்பை, வீரர்மார்பை. 6அணிந்தன வாங்குகண்ணன், அணிந்தனவாருமென்ன, அமைந்தனவாருங்கண்ண. ()

௬௩௨.—அநுமான் அகம்பனது தேரின் அக்கி முதலியவற்றைத் துண்டித்தல்.

மார்பினுந் தோளின் மேலும் வாளிவாய் மடுத்த வாயிற்
சோர்பெருங் குருகி 1சோரத் துளங்குவான் 2தேற முன்னர்
தேரிரண் 2டருகு பூண்ட கழுதைபு மச்சுஞ் 3சிர்தச்
சாரதி புரள வீரத் தண்டினுந் 4கண்டஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) (தன்) மார்பிலும் தோளின்மீதும் வாளி துளைசெய்துசென்ற வாய்வழியாகப் பெருகுந் தன்மையுள்ள பெருங்குருகி பெருகியவண்ணமிருக்கச்சலித்தவனான அநுமான்,---(தான்)தேறுவதற்குமுன்னமே, தேரின்குருபக்கத்தும்பூண்ட கோவேறுகழுதைபு அச்சும் முறிந்துசுந்திவிடவும், சாரதி புரண்டுகிழிவழிவும் வீரத்தண்டாயுதத்தினுந் கண்டமாக்கினுன்; (எ - று.)---மிகையுயர்வுநவீற்சியணிபட 'தேறமுன்னம்' என்றார்: தேறினவுடனே கண்டஞ்செய்தானென்க. பி - ம்:—1கக்கித்தொன்னிறஞ்சிவந்துதோன்றத். 2அருகும். 3சிர்திச். 4துண்டம். (உடுஉ௪)

௬௩௩.—அகம்பன் தானும் தண்டாயுதத்தை யெடுத்துக்கொள்ளுதல்.

வில்லினு விவரி 1வெல்ல வரிதென நீருதன் வெய்ய
மல்லினு விவன்ற தோளின் வலியினுல் 2வானத்தச்சன் ன் ன்டான்
கொல்லினு 3லமைத்த 4தாண்டோர் 5கொடுமுனைத் தண்டுகொ
அல்லினுல் வகுத்த தன்ன மேனியான் கடலி னார்ப்பான்.

(இ - ன்.) 'இவனை வில்லினால் வெல்வது அருமை' என்றுகூறினாத்து, இருளைக்கொண்டு வகுத்தாற்போன்ற [கருநிறமுள்ள] மேனியையுடைய வனும் கடற்போற்பேராவாரஞ் செய்பவனுமான அகம்பனென்பவன்,— உடல்வலிமையோடுபொருந்திய தோள்வலியால் (வெல்லக்கருதித்) தெய்வத்தச்சன் கொல்லத்தொழிலினாலியற்றிய கொடியமுனையைபுள்ள ஓர் தண்டாயுதத்தை அப்போது எடுத்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—கொல்லத் தொழில் - இருப்புப்பூண்டகட்டுதல், பி-ம்:—1வெல்ல; வெல்வது, வென்றல். 2வாய்த்த, 3அமைத்தது. 4ஆக்கோர். 5சுடர்மணித், குருமுனைத், கொடுமுனைத், குழுமுனைத். (௨௫௨௫)

க௭௪.—இ. நூதல் ஆறுகவிகள் - அகப்பனுடனே அநாமன் தண்டாயுதங்கொண்டு பொருது அவனைக்கொன்றமையைக்கூறும்.

தாக்கினு 1ரிடத்து மற்றும் வலத்தினுந் திரிந்தார் சாரி
2ஓக்கினு 3ரூழி னர்ப்புக் கொட்டினார் 4கிட்டி னர்கீழ்த்
தூக்கினார் 5சமுற்றி மேன்மேற் சுற்றினு 6ரெற்றி வெற்றி
நீக்கினார் 7நெருக்கி னார்மே நெருக்கினார் நீக்கி னார்மேல்.

(இ - ன்.) (அதுமானும் அகம்பனும் ஒருவரையொருவர்) தாக்கினார்கள்; மற்றும் இடத்திலும் வலத்திலுமாகச் சாரிதிரிந்தார்கள்; யுகாந்தகாலத்தைப் போலப் பேராவாரத்தை ஒங்குவத்தார்;(தோள்)கொட்டினார்; கீழ்ப்புறமாகக் கிட்டித் தூக்கிச் சமுற்றி மேன்மேற்சுற்றி மோதி வெற்றியைநீக்கப்பார்த்தார்; நெருக்கினார்: மேலே நெருக்கினவராய்(ப்பின்) நீக்கினார்; (எ - று.)—பி - ம்:—1வந்தமற்றையிடங்களுந்திரிந்து, வலத்தமற்றையிடத்தினுந் திரிந்து, வந்தமற்றவலிடத்திலுந்திரிந்து, 2போக்கினார். 3தெழிப்பின், கழிப்பின். 4ஒட்டினார்கள். 5சமுற்றினார்மேற். 6எற்றவெற்ற, எற்றவெற்றி. 7நெருக்கினார்மேனெருக்கினார்நீக்கினார்மேல், நெருக்கினார்போய்நீக்கினாரேக்கினார்மேல், நெருக்கினார்போய்நீக்கினார்நீக்கினார்மேல், நெருக்கினார்போய் நெருக்கினார்நீக்கினார்மேல். (௨௫௨௬)

க௭௫.தட்டினார் 1தழுவி னார்மேற் றுவினர் தறையி னேடுங்
கிட்டினார் கிடைத்தார் வீசிப் புடைத்தவை கீழு மேலுங்
கட்டினார் காத்தா 2ரொன்றுங் காண்கிலா ரிறவு கண்ணுற்று
ஒட்டினார் 3மாறி வட்ட மோடினா 4ராதி போனார்.

(இ - ன்.) (பின்னும் தோள்)தட்டி, (ஒருவரையொருவர்) தழுவினர்: மேலேதாவினர்: தறையிற் கிட்டினார்: (ஒருவரையொருவர்) நெருக்கினார்; ஓங்கியறைத்தவை(படாதபடி) கீழும்மேலும் (கையாற்) கட்டிக்காத்தார்; (மற்றையோரினும் தாம் வலிமையில்) மேம்படுவதைச் சிறிதும் காணமாட்டாதவராய்(ஒருவரையொருவர்)பார்த்துச் சபதஞ்செய்தனர்:வட்டமாகப்போதலை மாறிநேராகப்போனார்; (எ - று.)—இறவு-மேம்படுகை. பி-ம்:—1தடவினர். 2என்றுங். 3மாழ்கி, திகிரி, மாதி. 4சாரிபோனார், அதிபோனார். (௨௫௨௭)

கூசு.மையொடும் பகைத்து நின்ற நிறத்தினான் 1வயிர மார்பிற்
பொய்யொடும் பகைத்து நின்ற குணத்தினான் 2புகுந்து மோத
வெய்யவ னதனைத் தண்டால் விலக்கினான் விலக்க லோடும்
கையொடு 3மிற்று மற்றக் கதைகளங் 4கிடந்த தன்றே.

(இ - ள்.) பொய்யோடுபகைத்துநின்ற குணத்தையுடையவனான அநு
மான்,---அஞ்சனத்தோடு பகைத்துநின்ற நிறத்தையுடையவனான [விலக்கரியவ
னான] அகம்பனுடைய உறுதியானமார்பிலே (தண்டுகொண்டு) புகுந்து
மோத,---கொடிய அகம்பன், அந்தமோதுலைத் தண்டாயுதத்தினால் விலக்கி
னான்; விலக்கியவுடனே அந்தக்கதாயுதம் (பற்றியிருந்த வலக்)கையுடனே
இற்றுப் போர்க்களத்தில் விழுந்திட்டது; (எ - று.)

தண்டாயுதம்மோதுலைத் தண்டாயுதத்தினால் விலக்கப் பார்க்க, அவ்
விசையைத் தாங்கமாட்டாமல் தண்டாயுதத்துடனே அதனைப்பற்றியகையும்
இற்றுவிழுந்திட்ட தென்பதாம். பி-ஃ:-1வயிரத்தோண்மேற். 2புகுந்து. 3அற்று.
4கண்டது. (உருஉஅ)

கூசு.கையொடு தண்டு 1நீங்கக் கடலெனக் கலக்க 2முற்ற
மெய்யொடு நின்ற³வெய்யோன் மிடலுடை யிடக்கை 4யோச்சி
ஐயனை யலங்க லாகத் தடித்தன னடித்த லோடும்
⁵ஒய்யென வயிரக் குன்றத் துருமினே றிடித்த ⁶தொத்த.

(இ-ள்.) (வலக்) கையுடனே தண்டாயுதமும் நீங்கிவிட, கடல்போலக்
கலக்கமுற்ற உடலோடுநின்ற கொடியோனான அகம்பன், வலிமையுள்ள
இடக்கையை யொங்கி அநுமானை மாலைபூண்ட மார்பில் அடித்தான்; அடித்த
லோடும், திடீரென வயிரக்குன்றத்து ஆணிடியடித்ததை யொத்திருந்தது;
(எ - று.)—பி - ஃ:-1நீங்கி. 2உற்று. 3வீரன். 4வீசி. 5மெய்யொளிர். 6ஒத்
தான், ஒப்ப. (உருஉக)

கூசு.அடித்தவன் றன்னை நோக்கி யசனியே றனைய தண்டு [இ
பிடித்துநின் றேயு¹மெற்றான் வெறுங்கையான் பிழையிற் றென்
மடித்துவா ²யிடத்துக் கையான் மார்பிடைக் குத்த ³வாயாற்
சுடித்துநின் றுமிழ்வா ⁴னென்னக் கக்கினன் ⁵குருதி வெள்ளம்.

(இ - ள்.) (அநுமான்), பேரிடியையொத்த தண்டாயுதத்தை(த் தான்)
பிடித்துநின்றாலும்,(தன்னை) அடித்தவனைப்பார்த்து(இவன்)வெறுங்கையான்:
(இவனைத்தண்டுகொண்டுஅடித்தல்) அதருமமாகும்' என்றகருதி (தண்டு
கொண்டு) மோதாதவனாய், வாயைமடித்து (அந்தஅகம்பனைப்போலவே)
இடக்கையினால் (அவன்) மார்பினிற் குத்த, (அவ்வரக்கன்) இரத்தப்பெருக்
கை வாயால் (முன்னங்) குடித்துநின்ற (இப்போது) உமிழ்பவன்போலக்
கக்கினான்; (எ-று.)—பி-ஃ:-1ஆற்றான். 2இடத்தகையான், இடக்கையானே.
3வாயிற். 4போல. 5குருதிக்கொள்ள, குருதிக்கொள்ளை. (உருஉஃ)

கூசு.மீட்டுமக் கையால் வீசிச் செவித்தலத் 1தெற்றி ²வீழ்த்தான்
³கூட்டின னுயிரை விண்ணோர் குழாத்திடை யாக்கர் கூட்டினர்.

காட்டில்வாழ் விலங்கு மாக்கள் கோளரி 4கண்ட வென்ன
சட்டமுற் 5தெதிர்த்த வெல்லா மிரிந்தன திசைக ளெங்கும்.

(இ-ள்.) மறுபடியும்(அதுமான்) அந்த(இடக்)கையாலேயே (அகம்பனை)
யேருக்கித் தாதினிடத்துமோதி(க்கீழ்)வீழ்த்தி, அவனுயிரை வானவர்கூட்டத்
திற் சேய்த்தான்; (இதுவரையிற்) கூட்டமாகப்பொருந்தி எதிரிட்ட அரக்கர்
கூட்டமெல்லாம், (அப்போது) காட்டில்வாழுகின்ற திரயக்குக்களாகிய மிரு
கங்கள் வலியுக்கத்தைக் கண்டனபோல எல்லாத்திசைகளிலும் நிலைகெட்
டோடின; (எ - உ.)—பி-ம்:—1எற்ற. 2வீழ்த்தான். 3கூட்டினார். 4கண்டது.
5எதிர்த்தது. (உருடக)

கசு0.—இலட்சுமணன்மப்பால் அரக்கக்கேனை மாளுதல்.

மாண்டன அகம்பன் மண்மேன் மடிந்தன நிருதர் சேனை
1மீண்டனர் குரக்கு வீரர் விழுந்தன சினக்கை வேழம்
துண்டின 2கொடித்தே ரற்றுத் துணிந்தன தொடுத்த வாசி
ஆண்டகை யினைய வீர னடுசிலை பொழியு மப்பால்.

(இ - ள்.) அகம்பன் மண்மேல் மாண்டவிழுந்திட்டான்; நிருதர்சேனை
களும் (மண்மேல்) மடிந்தன; குரக்குவீரர் மீண்டார்கள்; ஆண்மைக்குண
முள்ள இலட்சுமணனுடைய வில்லிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற (பகைவரைக்)
கொல்லும் அம்புகளால், சினம்பொருந்திய கையையுடைய வேழங்கள்(உயிர்
மாண்டு)விழுந்தன;(அரக்கர்)துண்டிய கொடித்தேர் அற்றுப்போகப்)பூட்டிய
வாசிகள் துண்டிட்டன: (எ - று.)—அதுமான்செய்கை அவனுக்குஉரிய
திக்காகிய ஒருபக்கத்து நடக்க,இலட்சுமணன் தென்மேற்குத்திக்கில் பகைவர்
சேனையையொழித்துக்கொண்டிருந்தானென்க. இவ்விய்யம் அடுத்த இரண்டு
பாடல்களினால் விளங்கும்.பி-ம்:—1மீண்டன குரக்குவெள்ளம். 2கொடித்தின்
டேர்க இலக்கையம்பொருப்பு, கொடித்தின் டேர்கணிர்த்தனபொருப்பு. ()

கசுக.—இலக்குமணன் முதலியோரைப்பற்றி ஒன்றுத்தேரியகமையால்
அதுமான் துயநுதல்.

ஆர்க்கின்ற குரலுங் கோள னிலக்குவ னசனி யேற்றைப்
1போர்க்கின்ற சிலையி னுணின் பேரொலி கோளன் 2வீரர்
3யார்க்கின்ன லுற்ற தென்ப 4துணர்ந்தில னிசைப்போ ரில்லைப்
போர்க்குன்ற மனைய தோளா 5னனையதோர் பொரும லுற்றான்.

(இ - ள்.) இலக்குவன் ஆரவாரிக்கின்ற குரலையும் கோளதவனும்,(அவ
னுடைய) பேரிடியினொலியையும் அடக்கவல்ல வில்நானியின்பேரொலியை
யும் கோளதவனும்,வீரரில் யார்க்குத் துயரம் நேர்த்துள்ள தென்பதை இசை
ப்போரில்லாமையால் உணராதவனுமாய் போர்செய்யவல்ல குன்றத்தையொ
த்த தோளையுடையவனு அதுமான் அவ்வாறானதொரு [மிகவும்அதிக
மான] துன்பத்தை யடைந்தான்; (எ - று.)--சிலபிரதிகளில், இச்செய்யுள்,
இலக்குவனைப் பாதுகாக்க வைத்திட்டு அஸ்திரபூசைசெய்துவரச் சென்ற
பூரீராமன் மீண்டுவந்ததும், சேனைக்காவலனாக நியமித்துச்சென்ற இலட்சு

மணனது குரலொலிமுதலியன ஒன்றுஞ் செவிப்படாமையால் அவ்விராமன் வருந்தினானென்பதைத் தெரிவிப்பதாக கஅஅ-ஆம்பாடலுக்குப்பின் அமைந்துள்ளது. பி-ம்:—1போர்க்கின்ற...நாணிற்போரொலி. 2வீரன். 3ஆர்க்கின்றனதுற்றதென்பது, யார்க்கின்றனலுற்றதென்ன, ஏற்கின்றதுற்றதென்பது, யார்க்கின்றனலுற்றதென்னொது, ஈர்க்கின்றதென்னையுற்றது. 4உணர்கிலன், அறிகிலான். 5இனையதோர், வெய்யதோர். (உருநூ.)

கசஉ.—அங்கதன்முதலியோர் அரக்கரீபெருஞ்சேனையில்
வெதுதாரஞ் சென்றிநுத்தமை.

1வீசின நிருதர் சேனை வேலையிற் மென்மேற் றிக்கின்
யோசனை யேழு சென்ற னக்கத 2னவனுக் கப்பால்
ஆசையி னிரட்டி சென்ற னரிகுலத் 3தலைவ னப்பால்
ஈசனுக் கினைய வீர னிரட்டிக்கு மிரட்டி சென்றான்.

(இ - ள்.) வெகுதாரம்பரவியிருந்த அரக்கர்சேனையாகிய கடலின் தென் மேற்குத்திக்காக அக்கதன் ஏழுயோசனை தூரஞ் சென்றிருந்தான்; குரங்குக் குலக்கட்டு அரசனான சுக்கிரீவன், அவ்வக்கதனுக்கு அப்பால் அத்திக்கில் இரட்டிப்பாக [பதினான்குயோசனை தூரஞ்] சென்றான்; ஸ்ரீராமனுக்கு இனையவகுதிய இலட்சுமணன், (சுக்கிரீவனுக்கும்) அப்பால் நான்குமடங்குதாரம் [ஐம்பத்தாறு யோசனை தூரம்] சென்றிருந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வீசினான், வீசினார். 2அதனுக்கு. 3அரசன், மன்னன். முதலடி தவிராமற்றைமூன்றடிகள் “ஒசனையெழுந்து சென்ற னரிகுலமன்னனுப்பால், ஈசனுக்கினைய... சென்றான், ஈசரைத் தொலைத்து நீலனோசனையாறு சென்றான்” என்று ஒருபிரதியிற் காணப்படுகின்றன (உருநூ.)

கசஉ.--அநுமான் தனக்கீழ் இலக்குமணனுக்கும்
இரண்டேழன்றுகாவதம்நுக்குமாறு சேர்தல்.

மற்றையோர் நாலு மைந்தும் யோசனை மலைந்து புக்கார்
கொற்றமா ருதியும் வள்ள லிலக்குவ 1னின்ற சூழல்
2முற்றின னிரண்டு மூன்று காவத மொழியப் பின்னுஞ்
சுற்றிய சேனை நீர்மேற் 3பாசிபோன் 4மிடைந்து துன்ன.

(இ - ள்.) மற்றைவானரர்கள் போர்புரிந்து நாலும்ஐந்தும்யோசனை (அந்தச்சேனைக்கடலுக்குட்) புகுந்தார்கள்: பின்னும் சுற்றியசேனை நீர்மேற் பாசி போல் நெருங்கிக்கிட்ட, வெற்றிபொருத்திய மாருதியும், வள்ளலான இலக்குவன்சின்ற இடத்திற்கு இரண்டொன்றுகாவததூரமிருக்கச் சேர்த்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1நின்றகொற்றம், உற்றகொற்றம், சின்றுகொற்றம். 2முற்றின. 3பாசியின். 4மிடைந்துசுற்றி, மிடைந்துதுன்னி, மிடைபுத் துன்னி, மிடைபுத் துன்னி. கசச.—இனையபெருமானைக்கீட்டுமாறு சென்ற மாருதி தன் கனை நீங்குப் பல்வேறுதற்களைக் காணுதல்.

இனையவ னின்ற சூழ லெய்துவென் னிரைவி 1னென்றோர்
உணவுவர் துள்ளர் துண்ட ஆழிவெவ் காலிற் செல்வான்

களைவருந் 2 துன்ப 3 நீங்கக் கண்டன னென்ப 4 மன்னே
5 வினைவன செருவிற் பல் 6 வே றுபின குறிகள் 7 மெய்யின்.

(இ-ள்.) (அநுமான், தனக்குக் களைப்பு வந்திருப்பவும்) 'இனாயபெருமா னுள்ள இடத்தே விரைவிற் கிட்டுவேன்' என்று ஓர்வருத்தம்வந்து ஊக்கத்தைத் துண்டவே, யுகார்தகாலத்துச் சண்டமாருதம்போல(விரைந்து)செல்பவனாய், (தனது) களைப்புத் துன்பம்நீங்குமாறு செருவில்விரைவனவாகிய பல்வேறு குறிகளை உண்மையாகக் கண்டான்; (எ - று.)—என்ப, மன்னே-அசைகள். குறிகள்-இலக்குமணன் போர்செய்வதனால்நிகழ்த்த குறிகள்: அவற்றை, மேல் ஏழுசுவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1என்றான், என்னு. 2 துயரம். 3 நீங்கிக். 4 மாதோ. 5 இனாயவன். 6 வேறுக்கினகுறியீது. 7 என்ன, மேய, ஏய. (உருநக)

கசுரு.—இலக்குமணன் போர்செய்வதால் நிகழ்ந்தகுறிகள் ஏழுகவிகளிற் கூறப்படும்.

ஆனையின் கோடும் பீலித் தழைகளு மாரத் தோடு
மானமா மணியும் பொன்னு முத்தமுங் கொழித்து வாரி
மீனென வங்கு மிங்கும் படைக்கல மிளிர 1 விசும்
2 பேனவெண் குடைய வாய குருதிப்பே ராறு கண்டான்.

(இ-ள்.) ஆனையின்தந்தங்களையும் பீலிக்குடைகளையும் ஹாரங்களூ டனே சிறத்த(பல்வகை) இரத்தினங்களையும் பொன்னையும் முத்துக்களையும் கொழித்துக்கொண்டு, நீரில்வாழ்கின்ற மீனென்னுமாறு அங்கும்இங்கும் படைக்கலங்கள் விளங்க வீசுகின்ற துரையென்றுசொல்லத்தக்க வெண்கு டையைபுடைய அப்படிப்பட்ட குருதிப்பேராற்றை (அநுமான்) கண் டான்; (எ - று.)—பீலித்தழை-வாச்சியமென்பாருமுளர். பி-ம்:—1 ஈர்க்கும், வீசிப், வீங்கும். 2 மோலை-வெண்குடையவாறுமுதிரப் பேரியாறு, கான...பே ராறு, ஆனவெண்குடைய வாயகுருதிப்பேராறு. (உருநக)

கசுந. ஆசைக டோறுஞ் சுற்றி 1 மலைகின்ற 2 வரக்கர் தம்மேல்
வீசின பகழி 3 யற்ற 4 தலையொடும் விசும்பை முட்டி
ஓசையி னுலக மெங்கு 5 மதீர்வுற ஆழி நாளிற்
காசறு கல்லின் மாரி பொழிவபோல் 6 விழுவ கண்டான்.

(இ-ள்.) ஆசைகடோறுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு பொருகின்ற அரக்கர்களின் மேல் வீசின பகழிகள், (தம்மால்) அறுபட்ட தலைகளோடும் விசும்பைமுட்டி, ஓசையினால் உலகமெங்கும்அதீர்வுற, யுகார்தகாலத்திலே குற்றமற்ற கல் மழைபொழிவனபோல விழுவனவற்றை (அநுமான்)கண்டான்; (எ - று.)— பி-ம்:—1 அலைகின்ற, அலைக்கின்ற. 2 அரக்கன் தன்மேல். 3 பற்றத், அற்றத். 4 தலை கரும். 5 உதீர்வுற, தானிறும். 6 வீழ்க். (உருநக)

கசுஎ. மானவே லரக்கர்விட்ட படைக்கல 1 வான மாரி
ஆனவன் பகழி சிந்தத் 2 திசைதொறும் பொறியோ டற்ற
மீனிணம் விசும்பி னின்ற 3 மிருளுக விழுவ போலக்
கானகந் தொடர்ந்த தீயிற் சுடுவன பலவுங் கண்டான்,

(இ-ள்.) (அன்றியும், அநுமான்),—பெருமைபொருந்திய வேற்படையை யுடைய அரசர் விடுத்த படைக்கலமாகிய வானமாரிகள்,—(பொருதற்குப்) பொருந்தியவனான இலக்குமணனுடைய பகழிகள் (தம்மேற்) படுவதனால் திக்குக்கள்தோறும் தீப்பொறியோடும் அற்றனவாய், நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் விசும்பிலிருந்து இருள்கொட வீழ்வனபோல (விழுவனவாகி), காட்டில் தொடர்ந்ததீப்போல சுடுபவை பலவற்றையுங் கண்டான்; (எ-று.)—பி-ம்:—
1 ஆனவாரி. 2 பொறியொடுத்திசையோடற்ற, திசையொடும்பொறியோடற்ற. 3 மீச்செலவீழ்வ. (உருக)

கசுஅ. அருளுடைக் குரிசில் வாளி 1 யந்தர மெங்குந் 2 தாமரயத் தெருளுறத் 3 தொடர்ந்து 4 னிசிச் செல்வன தேவர் காண 5 இருளுடைச் சுடலை 6 யாடு மெண்புயத் தண்ணல் வண்ணச் சுருளுடைச் சடையின் கற்றைச் சுற்றெனச் சுடர்வ கண்டான்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அநுமான்),—அருளையுடைய ஆண்களிற்றிற்த வனான இலக்குமணனுடைய அம்புகள் ஆகாயமெங்கும் தாமேயாய் (யாவரும்) உணரும்படி தொடர்ச்சியாக வீசப்பெற்றுச் செல்பவை,—இருண்ட மயானத் திலே தேவர்காண ஆடுகின்ற எண்புயக்களையுடைய சிவபெருமானின் அழகியசுருளுடைக்கொண்ட சடைக்கற்றைச்சுற்றெனச் சுடர்பவற்றைக் கண்டான்; (எ - று.)

இலக்குமணனுடைய இப்போதைய யுத்தம் கறுத்த இரவில் நடப்பதனால் அவ்விரவில் ஒளிரும் வாளிகட்கு உவமை கூறுவார், 'இருளுடைச்சுடலை யாடும் அண்ணலின் சடைக்கற்றையைக் கூறினர்: விஷகண்டளுதலால் 'இருளுடையண்ணல்' என்ற ரெனினுமாம். பி-ம்:—1 பரத்திட. 2 தாலாய். 3 தார்த்த. 4 வீசச். 5 இருளினடைச், அருளுடைச். 6 ஓடும். (உருச)

கசுந. நெய்யுறக் கொளுத்தப் பட்ட நெருப்பெனப் பொருப்பி னோக் மெய்யுறக் குருதித் தாரை விசும்புற விளங்குகின்ற [சும் 2 ஐயனிக் கங்குன் மாலை 3 யரசென வந்து காலம் கைவிளக் கொடுத்த தென்னக் கவந்தத்தின் காடு கண்டான்.

(இ - ள்.) வானத்தற (ஒக்கி) விளங்குகின்ற ஐயனான அநுமான், நெய் பொருந்தக் கொளுத்தப்பட்ட நெருப்புப்போன்று மலைபோல ஒக்கிரிந்தும் உடவிலே குருதித்தாரை பொருந்த, (அதனால்), இந்நக்கங்குலானது இரவுக்கு அரசன் என்று அறிந்து காலம் கைவிளக்குப்பிடித்தாற்போலத்தோன்றக் கவந்தக்காட்டையுக்கண்டான்; (எ - று.)—மலைபோன்ற உடவிலே குருதித் தாரைபொருந்துவது ராகுலலக்காரம் நடப்பதனால் அவ்விரவு கக்கும் கரசு என்றுகொண்டு காலம் நெய்யிட்டெரிக்குக்கைவிளக்குப்போல்தோன்ற, அக் கனமான கவந்தக்களை அநுமான் கண்டானென்க. பி-ம்:—1 விளக்கிரின்ற. 2 வையகம் 3 ஒன்றவாரிந்துவந்தக், ஆமெனவறிந்துவந்த, ஆச்செனவறிந்துகாலன், ஆச்செனவறிந்துவந்த. (உருச)

கரு0. ஆளெலா 1 மழிந்த தேரு மாணியு மாடன் மாவும்
நாளெலா மெண்ணி னூறுந் தொலைவிலா 2 நாத ரின்றித்

3தாளெலாங் குலைய வோடித் திரிவன 4தாங்க லாற்றுங்
5கோளிலா மன்ன ஶ்ரீட்டிற் குடியெனக் குலை கண்டான்.

(இ - ன்.) (அன்றியும் அநுமான்),—(தம்மீது இருக்கப்பெற்ற) வீரரெல்லாம் அழியப்பெற்ற தேரும் ஆனையும் ஆடுந்தன்மையுள்ள குதிரைகளும், நாளெலாமெண்ணினாலும் (தம் வாழ்நாட்டு) அழிவுஇல்லாத (தம்) தலைவரையில்லாமல், தாளெல்லாங்குலையுமாறு ஒடித்திரிவனவாய், தாங்குதலைச்செய்யும் கொள்கையில்லாத மன்னவனாட்டிலுள்ள குடிகள்போல அழிவனவற்றைக் கண்டான்; (எ - று.)

அழிந்திடாமல் வெகுநாள் வாழ்ந்திருக்கக்கூடியவர்தேர்முதலியவற்றின் நாத ரென்பது, 'நாளெலாமெண்ணினாலும் தொலைவிலா நாதர்' என்பதன் கருத்து. இனி, மிகப்பலவுள்ளீனீ என்றகருத்துப்பட தேர்முதலியவற்றை 'நாளெலாமெண்ணினாலும் தொலைவிலா' என்றாரெனினுமாம். பி-ம்:—1இழந்த. 2நாகரீகத். 3தோளெலாங். 4தூரகன்றானும். 5கோளுலாம். 6நாட்டுக். (௨௫௬௨)

கருக. மிடல்கொளும் பகழி 1மாரி வானினு மும்மை வீசி
மடல்கொளு மலக்கன் மார்பன் மலைநீடு 2வுலந்து மாண்டார்
உடல்களு முதிர நீரு 3மொளிர்ப்படைக் கலமு 5முற்ற
கடல்களு நெடிய 6கானும் கார்தவழ் மலையுக் கண்டான்.

(இ - ன்.) (மற்றும் அநுமான்),—இதழைக்கொண்ட பூமலையை யணிந்த மார்பையுடையனான இலட்சுமணன் வலிமைகொண்ட அம்புமழைகளை மழையைக்காட்டிலும் மும்மடங்கு வீசிப் போர்செய்திட்டதனால், உயிரொழிந்து மாண்டவரான அரக்கரின் உடல்களும் இரத்தநீரும் விளங்குகின்ற படைக் கலக்களுமாகப் பொருந்திய கடல்களையும் நெடிய கானகத்தையும்மேகத்தவழ் கின்ற மலையையும் கண்டான்; (எ-று.)—உடல்களை மலையாகவும், உதிரநீரைக் கடல்களாகவும், படைக்கலங்களைக் காணுவென்கொள்க. பி-ம்:—1வானின் மாரியின், மாரிவானினும். 2உலைத்தோர், உலைத்து, அலைத்து. 3உடைப், மிடை, மிடல். 4படைக்கலக்கம், படக்கலக்கம். 5இற்ற. 6வானும். (௨௫௬௩)

கரு௨.---அனுமான் இலட்சுமணனது நானூல்கேட்டு மகிழ்ச்சியாற்
பேராவாரத் செய்தல்.

சுழித்தெறி யூழிக் 1காலிற் றுருவினன் தொடருந் தோன்றல்
3தழிக்கொண்ட குருதி வேலை தாவுவான் றனிப்பே ரண்டங்
கிழித்தது கிழித்த தென்னு நாணுரு மேறு கேட்டான்
3அழித்தொழி காலத் தார்க்கு மார்கலிக் கிரட்டி யார்த்தான்.

(இ - ன்.) சுழித்தழிக்கின்ற புகார்தகாலத்துக் காற்றுப்போலத் தேடித் தொடர்பவனும் தழுவிக்கொண்ட இரத்தக்கடலைத்தாவுபவனுமாகிய ஆண்களிற்சிறந்த அநுமான், 'தனித்த பெரிய அண்டத்தைக் கிழித்தது கிழித்தது' என்று சொல்லத்தக்க நாணியின் பேரோசையைக் கேட்டு, (உலகத்தையெல்லாம்) அழித்தொழிக்கின்ற கற்பாந்தகாலத்து ஆரவாரிக்கின்ற கடலினும் இரு மடங்கு ஆரவாரித்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1காலத்துருமெனத்தொடர்ந்து

தோன்றத், 2தழீஇக்கொடு, தழிக்கொடு, தழீஇத்தழீ. 3அழித்தொழில்வீர
ரார்க்கும். (உடுசச)

கடுஉ.---அனுமான் இலட்சுமணனைக் கண்டி தழுவதல்.

ஆர்த்தபே ரமல கோளா வணுகின னனும¹னெல்லார்
வார்த்தையுங் கேட்க லாகு மென்²றக மகிழ்ந்து வள்ளல்
³பார்ப்பதன் முன்னம் வந்து வணங்கினன் விசயப் பாவை
⁴தூர்த்தனை யினைய வீரன் ⁵முழுவின் னினைய சொன்னான்.

(இ - ள்.) (வல்லாணி) ஒலித்து பெருஞ்சத்தத்தைக் கேட்டு, அநுமான்,
(இலட்சுமணனைக்) கிட்டியவனாகி, (இனி)எல்லாச்செய்தியும் கேட்டல் கூடு
மென்று மனமகிழ்ந்து, உதாரகுணமுள்ளவனான அவ்விலட்சுமணன் பார்ப்ப
தற்குமுன்னம் வந்துவணங்கினான்: விசயமங்கையின் ஆசையகனாகிய அநு
மானை இனையபெருமான் தழுவின்வளைய இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னான்;
(எ - று.)—இனையபெருமான் சொல்லியதை மேற்கவியிற் காண்க. பி-ம்:—
1எல்லா. 2உளம். 3பார்த்தனன்..., பார்த்தவன்முன்னஞ்சென்றுபணிந்தனன்.
4தூர்த்தனன், தீர்த்தனை. 5தழுவிநின்ற.

(உடுசச)

கடுச.---இலட்சுமணன் அநுமானை வானரவீரர்களைக்கித்திந்து விழுவதல்.

அரிசுல வீர ரைய யாண்டைய ரருக்கன் மைந்தன்
¹பிரிவுனைச் செய்த தெவ்வா றங்கதன் பெயர்ந்த தெங்கே
²விரியிருட் பரவைச் சேனை வெள்ளத்து³வினைந்த தொன்றுந்
தெரிகிலெ னுரைத்தி யென்றான் ⁴சென்னியிற் கையன் சொன்னான்.

(இ - ள்.) 'ஐயனே! வானரகுலவீரர்கள் எங்கேயுள்ளார்? சூரியகுமார
னான சுக்கிரீவன் உன்னைப் பிரிந்தது எவ்வாறு? அங்கதன் சென்றது எங்கே?
விரிந்திருளிலே கடல்போன்ற சேனைவெள்ளத்திலே வினைந்தது ஒன்றும்
அறிந்திலேன்; சொல்வாய்' என்று (இலட்சுமணன்)வினவினான்; (அனுமான்)
சிரசிற்குப்பியகையைபுடையவனாகிக் கூறலானான்; (எ - று.)—அநுமான்
கூறுபவற்றை மேலிரண்டுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1திருவினைசெய்தலை
எங்கதன்பேர்ந்தது. 2விரியிருட்பரவைவேலை. 3வினைந்த, வினைத்தது. 4சென்
னிமேற்.

(உடுசச)

கடுரு.---நானும் ஒன்றும் அறிந்தீலாமையை அநுமான் தெரிவித்தல்.

போயினார் போய வாறும் போயின தன்றிப் போரில்
ஆயினு¹ராய தொன்று மறிந்தில ²னைய யாரும்
மேயினார் மேய போதே ³தெரியலாம் வினைந்த தென்றான்
⁴தாயினான் வேலை யோடு ⁵மயிந்திரப் பரவை தன்னை.

(இ - ள்.) கடலினுடனே ஐந்திரவியாகரணமாகியகடலையும் கடந்தவ
னாகிய அநுமான்,—(இலக்குமணனைநோக்கி),—'ஐயனே! (ஒடிப்)போயினார்
போனபடியும், (ஒடிப்)போனதன்றிப் போரிலே சென்றவர் அடைந்தவகை
யையும் சிறிதும் அறிந்திலேன்; யாரைப்பற்றியும் சென்றவர் மீண்டுவந்தபோ
தே வினைத்தது அறியமுடியும்' என்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1ஆயவாறும்.

2அநாய், 3தெரிவது, தெரிபுறம். 4தாயினர்வேலையொன்றுதாயினுன்பா யொடும், 5இந்தியப்பரவைதன்னை, பரவைத்தானே, பரவைதானே. (உடுசஎ)

கடுச.—ஐன்மறியாதபடி மன்மயக்கீந் தோன்றியதை விலக்கும் உபாயத்தை அநுபாள் கூறுதல்.

மந்திர முாதா லைய வுணர்வுறு 1மலைத் துணுண் சிந்தையி னுணர்ந்து 2செய்யற் பாற்றெனிற் செய்தி தெவ்வர் தந்திர 3மிதனைத் தெய்வப் 4படையினும் 5சமைக்கி னல்லால் எந்தைநின் னடியர் யூரு மெய்தலர் நினை யென்றான்.

(இ-ள்.) ஐயனே! (கிசைப்புநீங்கி) உணர்வைப்பொருந்துந்தன்மைய தான உபாயம் உள்ளது; அஃது உன்சிந்தையினாலே உணர்ந்துசெய்தற்குஉரிய தாதலால், செய்வாய்; (நம்) பகைவர்தந்திரத்தால் நேர்ந்த இம்மதிமயக்கத்தைத் தெய்வப்படையினும் போக்கினால்லாமல், எந்தையே! நின்னடியார் எவரும் நினை (உணர்வுபெற்று) அடையமாட்டார் என்று (அநுமான் இலட்சுமண னிடம்) தெரிவித்தான்; (எ-று.)—பி-ஃ.—1மலைகாறும், மலைதானும், மலைத் தொன்றும், 2செய்யற்பாற்றினி, 3அதனைத், 4படைகளாற், 5சமைப்பின். ()

கடுப.—இலட்சுமணன் அநுமான் சோல்லைக்கேட்டுப் பாசுபதாஸ்திரத்தைத் தொடுத்திவீடுதல்.

அன்னது புரிவ னென்னு வாயிர நாமத் தண்ணல் தன்னையே 1வணங்கி வாழ்த்திச் சரங்களைத் தெரிந்து 2வாங்கிப் பொன்மலை வில்லி னுன்றன் படைக்கலம் பொருந்த 3வேந்தி மின்னெயிற் தரக்கர் தம்மேல் 4வீசினுண் வில்லின் செல்வன்.

(இ-ள்.) விற்றொழிற் செல்வத்தைபுடையவனு ன் இலட்சுமணன்,--'அத னைச்செய்யவேன்' என்றுசொல்லி, ஸஹஸ்ரநாமத்துக்குஉரியவனு ன் ஸ்ரீராமனையே வணங்கி வாழ்த்திவிட்டு, (பிறகு) அம்புகளைத் தெரிந்து எடுத்து மேரு மலையை வில்லாக்ககொண்டவனு ன் சிவபெருமானது அஸ்திரத்தைப் பொருத் தச்செய்து ஏந்தி, மின்னல்போன்ற எயிற்றையுடைய அரக்கமீது வீசினான்; (எ-று.)—சிறந்தபாணங்களிற் பாசுபதாஸ்திரத்தை அபிமந்திரித்து இலட்சு மணன் அரக்கமீது விடுத்தா னென்க. பி-ஃ.—1தொழுது, 2தாங்கி, 3பற்றி, (உடுசக)

கடுஅ.—இலட்சுமணன்விடுத்த பாசுபதாஸ்திரத்தினால் அரக்கரீபடையெய் இருளொழிதல்.

ஈன் படையை மூட்டி ன்முதலு மூங்கற் காட்டிற் புக்கதோ ருழித் தீயிற் 1புறத்தினு ருருவும் போகாது 2அக்கணத் தெரிந்து வீழ்ந்த தரக்கர்தன் சேனை 3யாழி திக்கெலா 4மிருளுந் தீர்ந்த தேவரு 5மயக்கந் தீர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிவபெருமானுடைய அஸ்திரத்தை (இலட்சுமணன்) தொடுத்து விடுதலும், மூங்கிற்காட்டிலே புக்கதான ஓர் ஊழித்தீபோலப் புறத்தே ஒரு பொருளும் போகாமல் அரக்கர்சேனைக்கடல் அக்கணத்தில்தானே எரிந்துவிழ்

ந்தது: திருக்கனிலெல்லாம் இருளும் நீங்கிற்று; வானார்யாவரும் அறிவுமயக் கங் தீர்த்தார்; (எ - று.)—தீர்த்த தேவரும் என்று யிரிப்பாருளுள். பி-ம்:—
1 புறத்தின்...போகா, புறத்தொன்றும்போகாவண்ணம். 2 அக்கணத்தேரித்து வீழ்த்தானரக்கர்த்தம்படையை, அக்...வீழ்த்த...படையை. 3 ஆழித். 4 மருளுந் தீர்த்தான். 5 இடுக்கண். (உடுடு)

கருக — மகோதரன் மறையப்போக, வானாரெல்லாம்
இலட்சுமணனைக் கூடியிடுதல்.

தேவர்தம் படையை விட்டா 1 எனப்பது சிந்தை செய்யா
2 மாபெரு மாயை நீங்க மகோதரன் மறையப் போனான்
3 யாவரு யிரிந்தா ரெல்லா 4 யினமழை கழிய வார்த்துக்
கோவிளங் களிற்றை வந்து கூடின ரூடல் கொண்டார்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன்) பாசபதாஸ்திரத்தை விடுத்தானென்பதையறிந்து கருநிமமாகவந்த பெருமாயை நீங்கிவிட, மகோதரன் மறையப்போயிட்டான்; நிலைகெட்டவராகிய யாவரும், தொகுதியான மேகமெல்லாம் பின்னிடிம்படி யாரவாரித்து இனையபெருமானை வந்துகூடி ஆடல்புரிந்தார்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 என்பதுஞ். 2 மாபெருத்தேரினின்ற, மாவரு மாயை நீங்க. 3 ஏவரும். 4 மேன்மழையென்ன, இனமழையிரிய. (உடுடுக)

கருக.—இலட்சுமணன் வானாச்சேனையோடு மகழ்த்திருத்தல்.

யாவர்க்குந் தீதி லாமை 1 கண்டுகண் டுவகை யேறத்
தேவர்க்குந் தேவன் மம்பி திருமனத் தையத் தீர்த்தான்
காவற்போர்க் 2 குரக்குச் சேனை 3 கல்லெனக் கலந்து புல்லப்
பூவர்க்க யிமையோர் தூவப் 4 பொலீர்தனன் தூதர் போனார்.

(இ - ள்.) தேவதேவனுன ஸ்ரீராமனது திருத்தம்பியான இலட்சுமணன் எவர்க்குந் தீதிலாமையைச் செவ்வனேகண்டு உவகையிக மனத்தில் ஐயந் தீர்த்தவனாய், (தன்னுடைய) காவலாய்ப் போர்க்குரியதான குரக்குச்சேனை கல்லென்றவொலியுடன் (தன்னைச்) சேர்ந்து தழுவிநிற்க, மலர்த்தொகுதியைத் தேவர் தூவ, விளங்கினின்றான்: (அச்செய்திசொல்ல இராவணனிடம் அவனுடைய) தூதுவர் சென்றார்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 கண்டுவந்துவகையெய்தித். 2 குரக்கின்சேனை. 3 கடலெனக்கடிதுகூட, கடலெனக்கினார் துகற்ற. 4 பொலீர்தனர். (உடுடுஉ)

கருக.—தூதர் இராவணனுக்கு அரக்கர்சேனையொழிந்தமையைத் தெரிவித்தல்.

இலங்கையர் கோனை யெய்தி யெய்திய தூரைத்தார் 1 நீலிர்
விளங்கினிர் போலும் வெள்ள 2 நூற்றையோர் 3 வில்லின் வேழக்
குலங்கனி னேடுங் கொல்லக் கூடுமோ வென்னக் கொன்றை
அலங்கலான் படையி னீனன்ற ரன்னதே லாகு மென்றான்.

(இ-ள்.) இலங்கைக்கு அரசனான இராவணனையடைந்து, (தூதர்), நீலிர் ததைபுரைத்தார்; (அதுகேட்ட இராவணன்) 'நீங்கள் (அருளி) விலங்கிள்

கிட்டிப்போலும்; யானைக்கூட்டங்களுடனே தூறுவெள்ளம் (அரக்கர்) சேனையையும் ஒரு வில்லினாலே கொல்லமுடியுமோ? என்று வினா; (இலட்சுமணன் சேனையெல்லாவற்றையுட்கொன்ற இது நிகழ்த்தது), கொன்றைமாலையை யணிர்த்த சிவபெருமானுடைய படையினால் என்று (தூதர்விடை) கூறினார்: (இராவணன்) 'அப்படியானால் (அரக்கர்சேனையெல்லாம் அழித்ததென்பது) நிகழ்த்திருக்கும்' என்று (தூதுவர்வார்த்தையை இராவணன்) உடன்பட்டான்; (எ - று.)

நீங்கள் இலக்குமணனுடைய அம்புக்கு அஞ்சி விலகிவிட்டு அவன் சேனையெல்லாம் கொன்றதாகக் கூறுகின்றீரென்ற குறிப்போடு 'நீவிர்விலகினீர்போலும்; வெள்ளதூற்றையோர்வில்லின் வேழக்குலங்களினோடு கொல்லக்கூடுமோ?' என்று வினாவினான் இராவணன் என்க. 13-ம்:--1. நீங்கள், கீர்கள். 2. தூற்றையும். 3. வில்லால்வீழும். (உருகுரு.)

கசு2.—இச்செய்தியை இரத்திரசித்திந்த உணர்த்துமாறு இராவணன் தூதரிடம் கூறுதல்.

தோடயி ழலங்க லென்செய்க் குணர்த்துமினென்னச் சொன்னான் ஓடினார் 1 சாரர் வல்லையுணர்த்தினர் தூணுக்க மெய்தா ஆடவர் திலகன் யாண்டை 2 யானிக லனுமனேனோர் 3 வீடணன் யாங்க ணுள்ளா ருணர்த்துமின் விரைவினென்றார்.

(இ - ள்.) 'இதழ்கள்மலரப்பெற்ற மாலையை யணிர்த்த என்குமாரனுக்கு (இச்செய்தியை) உணர்த்துங்கள்' என்று (இராவணன்) கூறினான்; ஒற்றர் ஓடி விரைந்து (அச்செய்தியை இத்திரசித்துக்கு) உணர்த்தினார்கள்; (அது கேட்ட இத்திரசித்து),—மனனடுக்கமடைந்து, (தூதரைநோக்கி), 'ஆடவரில் திலகம்போன்றவனான இராமன் எங்கு உள்ளான்? வலமையுள்ள அருமானும் மற்றவானாரும் வீடணனும் எங்கேயுள்ளார்? விரைவில் உணர்த்துங்கள்' என்று வினாவினான்; (எ - று.)—இச்செய்யுள், பலபிரதிகளில்லை. 13-ம்:--1. சாரர். 2. அனலனோடெனிலனோர். 3. வீடணக்குரிசில்யாங்கண். (உருகுரு.)

வேறு.

கசு3.—தூதர் இராமன் ழலையோருள்ள இடத்தை இரத்திரசித்திவிடங் கூறுதல்.

வந்தில னிராமன் வேறோர் 3 மலையுளா 1 னுந்தை மாயர் 4 தந்தன தெரிவான் போன னுண்பன தாழ்க்கத் 5 தாழா எந்தை 6 யீ தியன்ற 7 தென்ன மகோதர னியாண்டை 8 யென்ன அந்தரத் 9 திடைய 8 னென்ன 2 விராவணி 10 யழுகிற் றென்றான்.

(இ - ள்.) 'இராமன் வந்தில்லை: (அவன்), வேறோர்மலையிடத்துள்ளான்; (அரக்கர்)விளாப்பனவாகிய மாயத்தை அழியுந்தன்மையான உன்சிறியத்தை [விபீஷணன்] (படைக்கு) உணவுப்பொருள் தாமதிக்கவே (அவற்றைக் கொணரப்) போனான்; தாமதியாத [விரைந்துதொழில்செய்யவல்ல] எந்தையே! இது நிகழ்த்தசெயல்' என்று (தூதர்) தெரிவிக்க, (இத்திரசித்து), 'மகோ

தரணென்பவன் எங்கே? என்றுவினாவு, ஆகாயத்திடத்தேயுள்ளானென்ன, இராவணகுமாரன் 'அழகிது' என்றுகூறினான்; (எ - று.)

சேனையெல்லாம் ஒழிகையில் மகோதரன் வானத்தில் மறைத்திருப்பது தருதியன்று என்பான் 'அழகிது' என்றான். இராவணி - இராவணகுமாரன்; வடமொழித்தத்திதாந்தராமம். "தோடவிழலக்கல்" என்ற முன்பாடல் இல்லாத ஏடுகளிற்காணப்படும் பாடம் வருமாறு:—1உம்பி.2இராவணன். பி-ம்:—3மலையினன்.4தந் கிரந்திர்ப்பான்.5தாழாது.6திதியன்றது,8ீயென்றது.7என்றான், என்றார். 8என்றார். 9இடையாய். 10அழகிது. (உடுடுடு)

வேறு.

ககசு.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரம் விடக்கருதி அங்கியில் வேட்டதைக் கூறும்.

கால மீதெனக் 1கருதிய விராவணன் 2காதல் ஆல மாமர மொன்றினை விரைவினி னடைந்தான் முல வேள்விக்கு வேண்டுவ கலப்பைகண் முறையாற் கூல 3நீங்கிய விராக்கதப் பூசுரர் கொணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) 'இதுவே (பிரமாஸ்திரம் விடுதற்குஉரிய) காலம்' என்று கருதிய இராவணன்குமாரன் [இந்திரசித்து], பெரியதொரு ஆலமரத்தினடியை விரைவினிலடைந்தான்: ஒழுக்கவரம்பையீறிய இராட்சசப்பிராமணர், பிரதானவேள்விக்குவேண்டியனவான கருவிகளை முறைபடக் கொணர்ந்தார்கள்; (எ - று.)—இராமனும் வீரீஷணனும் இல்லாமையால் 'காலம் ஈது' என்றான், இந்திரசித்து. ஸ்ரீமகாபாரதத்தும் பதினெட்டாம்போர்முடிவில் ஆலமரத்தடியில் அசுவத்தாமா பாண்டவரைக்கொல்லுமாறு படைக்கலம் பெறப் பூசனைபுரிந்ததாக வில்லிபுத்தூரார் கூறியது இங்குக் காணத்தக்கது. காதல்=காதலன்; ஆகுபெயர். பி-ம்:—1கருதியிட்டிடு. 2மைத்தன். 3நீங்கிலா. ()

ககசுந். அம்பி னாற்பெருஞ் சயிதை 1க ளமைத்தன 2னளவில் தும்பை மாமலர் 3 தூவினன் காரியெட் 4சொரிந்தான் 5கொம்பு 6பல்லொடு கரியவெள் 7ளாட்டிருந் குருதி வெம்பு வெந்தசை முறையினிட் டெண்ணெயால் 8வேட்டான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து) அம்பினிலேயே பெரியசயித்துக்களை அமைத்தான்; அளவில்லாத சிறந்த தும்பைமலர்களைத் தூவினான்; கருநிறஎண்ணிப்பெய்தான்; கொம்பு பற்கள் என்றிவற்றோடுகூடிய கருநிறமுள்ள வெள்ளாட்டின் மிக்கஇரத்தத்தையும் வேகக்கூடியவெவ்விய தசையையும் முறையாக இட்டு நெய்யைச்சொரிந்து ஒழுஞ்செய்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 அமைத்தனர். 2 அளவில். 3 தூவினர். 4 சொரிந்தார். 5 கொம்பர். 6 பல்லெழும். 7 ஆட்டொடுங்கி. 8 வேட்டார். (உடுடுடு)

ககசு.—நந்தறிப்புக்கண்டு, இனித் தனக்கு வேற்றிக்கடைக்கீதுமென்று பிரமாஸ்திரந்தோடுக்க இந்திரசித்து வானத்தில் நிமித்தல்.

வலஞ்சு பித்தாவந் 1தெழுந்தெரி நறுவெறி வயங்கி லெஞ்சு ரத்தன பெருங்குறி 3முறைமையி னஸ்கக்

குலஞ்சு உ⁴தெழு கொடுமையான் ⁵முறையினிற் கொண்டே
நிலஞ்சு ரந்⁶தெழும் வென்றியென் றும்பரி னிடிர்தான்

(இ - ள்.) அக்கினியானது, நறுமணம்விளங்கப்பெற்று வலப்பக்கமாகச் சமுன்று வந்து கிளர்ந்து நன்மைசுரப்பனவான பெரிபகுறிப்பை முறைமை யாகத் தெரிவிக்க, (அரக்கர்) குலத்திற் சுரந்து தோன்றுகின்ற கொடுமைகட்கு இருப்பிடமான இர்திரசித்து, — வென்றி போர்க்களத்தினின்ற தோன்றுமெ ன்று முறைமையால் மனத்திற்கொண்டு (பிரமாதீர்த்தொடுக்குமாறு) மேலிடத்திலே நிடிர்தான்; (எ - று.)

அக்கினி பிரதட்சினமாகச் சுழித்து வீசின், போரில் வெற்றி கைகூடு மென்பது, தூற்கொள்கை. எரி - அக்கினி. பி-ம்:—1எரியெழுமுவுகையை வணங்கி, எழுந்தனவுவகையின்வணங்கி. 2சிறந்தன, செறிந்தன. 3எனநின்ற னங்கி. 4அனம். 5வரன்முறைகொண்ட, நிறையினிற்கொண்டான். 6உயர், எழு ககூஎ. --- இர்திரசித்து தேவரீமுதலிய எவரும் உணராதவாறு மாயையால் வானத்துமறைத்திருந்தல்.

விசும்பு போயினன் மாயையின் பெருமையான் மேலைப் பசும்பொ னுட்டவர் ¹நாட்டமு முள்ளமும் ²படரா ³அசும்பு ளிண்ணிடையடங்கினன் முனிவரு ⁴மறியார் தசும்பு துண்ணெடுங் ⁵கோளொடு காலமுஞ் ⁶சோர.

(இ - ள்.) மிக்கமாயையையுடையவனான இர்திரசித்து, விசும்பிற்கென்ற வனாய், சஞ்சரிக்குத்தன்மையுள்ள துண்ணிய நெடியகிரகங்களுடனே (வெற்றி யைத்தருகிற) காலம் வருந்நவரவே, மேலைப்பசும்பொன்னுட்டிருப்பவரான தே வர்களின் கண்ணும் உள்ளமும் செல்லாத நீர்த்திலவலையையுடையவானத்திடை மறைத்தான்; (அவன் அங்கனிருப்பதை) முனிவரும் அறியாதவராயினார்; (எ - று.)—கண்ணுக்குச்சிறிதாகத்தெரியினும் பெரும்பயன்விளைக்குங் கிரக மென்பார் 'துண்ணெடுங்கோள்' என்றார். சாரஎன்பதற்கு சாரும்வரையில், விண்ணிடையடங்கியிருந்தான் என உரைத்தலும் ஒன்று. எதுகைகோக்கி, 'ததும்பு' என்பது 'தசும்பு' எனத் தகரத்துக்குச் சகரம்பெற்று வந்தது: சஞ்சரிக் கின்றஎன்பது பொருள். பி-ம்:—1உள்ளமும் நாட்டமும். 2பதைப்ப, பதைத் தார். 3அசும்பின். 4அறியாத். 5கோலமுஞ். 6சோர. (உடுடுக)

ககூஅ.---இதுவும், அடுத்த கவியும்—மகோதரனதுமாயப்போரைக்கூறும்.

அனைய ¹னின்றன னவ்வழி மகோதர னரிந்தோர்
வினைய மெண்ணின னிர்திர வேடத்தை ²மேவித்
³துணைவ லத்⁴தயி ராபதக் கழுத்தின்மேற் ⁵ரோன்றி
முனைவர் ⁶வானவ ரவரொடும் போர்செய முண்டான்.

(இ - ள்.) அந்தஇர்திரசித்து, (வானத்து அடங்கினவனாய்) நின்றான்; அப்போது, மகோதரன் ஆலோசித்து ஒருமாய்ச்செய்கையைச் செய்யக் கருதினான்; (கருதியபடியே), இர்திரவேடத்தைக்கொண்டு, விரைவையும்

பலத்தைமுடைய ஐராவத்தின்பீடரிமேல் தோன்றி முனிவர் வானவர் என்றிவரோடும் கூடிப் போர்செய்யமுணர்ந்தான்; (எ - று.)—மகோதரன் தான் இக்கிரகமும், தன் வாகனம் ஐராவதாகவும், தன்பரிவாரமான அரக்கர்கள் வானவரும் இருடியருமாகவும் மாயையால் தோன்றுமாறு செய்து பொருதற்குவந்தனென்க. பி-ம்:—1நின்றவன். 2மேவா. 3 துணைமதத்து. 4ஐராவதக்களிற்றின்மேல். 5தோன்ற. 6வானவரெவரொடும்...மூண்டான், வானவரோடும்.....போய்திசயமுற்றார். (உருக0)

ககக. அரக்கர் மானிடர் உரங்கெனு 1மவையெல்லா மல்ல
உருக்களி 2யாவுன வுயிரினி யுலகத்தி னுழல்வ
3தருக்கு போர்க்குடன் 4வந்துள வாமெனச் 5சமைத் தான்
6வெருக்கொ ளப்பெருந் களிப்படை குலைந்தது 7விளங்கி.

(இ - ள்.) அரக்கர் மானிடரும் குரங்கும் என்ற அவற்றோடு எல்லாம் அல்ல. (இப்போது) உலகத்திற்சஞ்சரிப்பனவாய் உருவைப்படைத்த பிரானிகள் எவையுள்ளன, அவையெல்லாம் செருக்கிச்செய்கின்றபோர்க்கு உடன் வந்துள்ளனவாம் என்று கருதுமாறு (மாயைகளைச்) செய்தான்; (அதுகண்டு), பெரியவானரசேனை அச்சங்கொண்டதொற் பின்வாங்கி நடுக்கலாயிற்று; (எ - று.)—பி-ம்:—1 இவையெல்லாமல்லா. 2யாவுளயாவையுமுலகத்தினுழல்வ, யாவுளவயிரெனவுலகத்தினுழல்வ, ஆயுளயாவையுமுலகத்தினுலவாத். 3தருக்கும். 4வந்துளவாமென, வந்தனவாமென. 5சார்ந்தான். 6வெருக்கொளாப். 7விளங்கி, வெருவி. (உருகக)

கஎ0.---'இத்திரன் தேவரீழதலியவரோடு நம்மீது பொருந்த வரக் காரணம் என்?' என்று வானார் திகைத்தல்.

கோடு நான்குடைப் 1பானிறக் குன்றமேற் கொண்டான்
ஆட விர்திர னல்லவ ரியாவரு மமரர்
சேடர் சிந்தனை முனிவர்க ளமர்பொரச் சிறி
ஊடு வந்துற்ற தென்கொலோ 2திபமென வுலைத்தார்.

(இ-ள்.) நான்குத்தக்களைமுடைய (ஐராவதமென்ற) வெண்ணிறயான பின்மேலேறிநடத்துபவன், வலிமைபொருந்திய இத்திரன்: மந்தறையாரான (பரிவாரமாக அமைத்தவர்) யாவரும் தேவர்கள்: மிச்சமானவர் கடவுட் சிந்தனைபுரிகின்ற இருடியர்: (இவரயாவரும்) போர்ப்புரியுமாறு சிற்றற்கொண்டு இப்போரினிடையே வந்துபொருந்தியதற்குக் காரணம் என்னையோ? என்று சொல்லி (வானார்) வருந்தினார்; (எ - று.)

தேவர்கோன் தேவர்முனிவர்களுடனே நம்மீதுபோர்க்கு வருமாறு நாம் யாதொருபிழையும் புரிந்திலோமே; அப்படியிருக்க, இவர்கள் பொரவருதற்குக் காரணம் என்னே! என்று திகைப்புடன் வருத்தமுங் கொண்டார்கள் வானரர்கள். பி-ம்:—1பாகடுங்குன்றின்மேற், பானிறக்களிற்றின்மேற். 2ஆம். ()

கஎக.—இலக்குமணன் 'முனிவர் முதலியோர் சினந்துவர யாதுகாரணம்?' என்று அநுமான வினாவதல்.

அனுமன் வாண்முக நோக்கின ஞாழியை யகற்றித்
 1 தனுவ லங்கொண்ட தாமரைக் கண்ணவன் ரம்பி
 முனிவர் வானவர் முனிந்து² வந் தெய்தயா முயன்ற
 3 துனிக ளென்கொலோ சொல்லுதி⁴ விரைத்தெனச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) சக்கரப்படைபேக்கித் தனுசை வலப்புறத்திற்கொண்ட புண்டரீகாட்சுணை ஸ்ரீராமன துகிருத்தம்பியான இலட்சுமணன் அநுமானுடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்தைப்பார்த்து 'முனிவரும் தேவர்களும் சினந்து (நம் மேற்போர்செய) வந்துசேருமாறு நாம் முயன்றசெய்த அபராதங்கள் என்னே? விரைத்துசொல்வாய்?' என்று வினாவினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 தனுவிடல். 2 வந்தேயமர், வந்தெய்தமர். 3 துனியிது. 4 புணர்ந்தென. (உடுக௬)

கஎஉ.—இவ்வாறு வினாவிக்கொண்டிருக்கையில் இரத்திரசிந்து இலட்சுமணன்மீது பிரமாஸ்திரத்தை விடுத்தல்.

இன்ன காலையி னிலக்குவன் மேனிமே லெய்தான்
 1 முன்னை நான்முகன் படைக்கல மிமைப்பதன் முன்னம்
 பொன்னின் மால்வரைக் 2 சூரியின மொய்த்தது போலப்
 பன்ன லாந்தர மல்லன 3 சுடர்க்கணை பாய்ந்த.

(இ - ள்.) இவ்வாறுசொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, பழையநான்முகனா துபடையை [பிரமாஸ்திரத்தை] இமைப்பதற்குமுன்னம் இலக்குமணன் மீதுவிடுத்தான்; பொன்மயமான பெரியமலையிலே குருவியினங்கள் நெருங்கியதுபோலச் சொல்லத்தரமல்லாதனவான ஒளியையுடைய அம்புகள் (அவ் விலக்குமணன்) மேனியிற் பாய்ந்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—1 முன்னம். 2 சூரியினமொய்ப்பனபோலப், சூரிசிலமேயதுபோலப். 3 சுடர்க்கணை, கடுக்கணை. (.)

கஎஉ.—இலக்குமணன் பிரமாஸ்திரத்தால்—அறிவொடுங்கியயுகித்தல்.

கோடி கோடி நூ றுயிரல் 1 கொடுக்கணைக் குழாங்கள்
 மூடி மேனியை முற்றறச் சுற்றின மூழ்க
 ஊடு செய்வதொன் றுணர்ந்தில னுணர்வு²புக் கொடுங்க
 ஆடன் 3 மாகரி சேவக மமைந்தென 4 வயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கோடிகோடி நூறுயிரல் கொடியகணைக்கூட்டங்கள் மேனியை முற்றற மூடிச் சுற்றினவாய் மூழ்க, அவ்வேளையில் செய்வதின்னதென்பதைப்பற்றி அறியமாட்டாதவனாய்த் தன்னுணர்வுபோயொடுங்க, வலிய பெரியயானை படுக்கையிடத்தில் அடங்கினும்போல அயர்ந்திருந்தான்; (எ-று.) ---பி-ம்:—1 சுடுகணைக்குழாங்கள், கொடுஞ்சுடர்க்கணைகள். 2 கெட்டொதுங்க, 3 வாய்பரி. 4 அசைந்தான். (உடுக௭)

கஎ௩.—அநுமான் பிரமாஸ்திரத்தால் கோரிந்து விழ்தல்.

அனும னிரத்திரன் வந்தவ னென்கொலீ 1 தமைந்தான்
 2 இனிய னெற்றுவன் களிற்றனோ டெடுத்தென வெழுந்தான்

3 தனுவி னாயிரங் கோடிவெங் 4 கடுங்கனை தைக்க
நினைவுஞ் செய்கையு மறந்துபோய் நெடுநிலஞ் 5 சேர்ந்தான்.

(இ - ன்.) அநுமனானவன், 'நமக்கு இனியனான இந்திரன் (இப்போது வந்தவனாகி, நம்மோடுபொருதலாகிய) இச்செயலை ஏன் பொருத்தினான்? (அவ்வீர்திரனை) யானையோடுஎடுத்து எற்றுவேன்' என்று எழுந்தான்: (அப்போதுதான்) உடலில் ஆயிரகோடிகொடியகனை தைத்ததனால் நினைவுஞ்செய்கையுமறந்துபோய் நெடியநிலத்திலேசேர்ந்தான் [தரையில்விழுந்திட்டான்]; (எ - று.)—பி-ம்:—1 அமைத்தான். 2 இனிதினென்றுவான்களிற்றினோடுடுத்தன, இனியவன்களிற்றின்னோடுமெடுக்கென. 3 தனுமன். 4 கனைபலதைப்ப. 5 உற்றுன். (உடுகக)

கஎரு.---சுக்கிரீவன் பிரமாஸ்தீரத்தால் தரையில் விழுதல்.

அருக்கன் மாமக னுடகக் 1 குன்றமொன் றலர்ந்த
முருக்கின் கானக 2 மாமெனக் குருநிரீர் 3 முடுகத்
4 தருக்கி வெஞ்சரந் டுலத்தலை 5 மயங்கின 6 தைக்க
7 உருக்கு செம்பெனக் கண்ணின நெடுநில முற்றுன்.

(இ - ன்.) சூரியனது சிற்ந்தகுமாரனாகிய சுக்கிரீவன், பொன்மயமான தொரு குன்றமொன்றில் அலர்ந்த பலாசங்காடாமென்னுமாறு குருநிரீர் விரைந்து (உடலினின்று) பெருக, செருக்கித் கொடிய அம்புகள் உடலினிடங் களிலெல்லாம் மாறிமாறித் தைக்க, உருக்கினசெம்புபோன்ற கண்களைபுடையவனாய் நெடுநிலத்து வீழ்ந்திட்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 குன்றினில். 2 ஓத்தனவாமென. 3 முழங்கத். 4 தருக்கின். 5 மயங்குறத். 6 தைப்ப. 7 உருக்குஞ் செம்பென. (உடுகஎ)

கஎசு.---அங்கதனும் சாம்பவானும் சாய்தல்.

அங்க தன் 1 பதி னாயிர மயிற்கனை யழுந்தச்
சிக்க வேறிடி யுண்டென நெடுநிலஞ் சேர்ந்தான்.
சங்க மேறிய பெரும்புகழ்ச் சாம்பனுஞ் சாய்ந்தான்
துங்க மார்பையுந் தோளையும் வடிக்கனை 2 துளைக்க.

(இ - ன்.) அங்கதனென்பவன், (தன்னுடலின்மீது) கூரியபதினாயிரங் கனைகள் அழுந்தியதனால் ஆண்டிக்கம் (தன்மீது) இடிவிழப்பெற்றதுபோல நெடுநிலத்துச் சேர்ந்தான்; (வீரர்) கூட்டத்திலே ஏறிய பெரும்புகழையுடைய ஜாம்பவானும் உயர்ந்த மார்பையும் தோளையும் (இந்திரசித்து விடுத்த) கூரிய அம்புகள் தொளைத்ததனால் (நிலத்திற்) சாய்ந்திட்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 நெடியதாயிரம். 2 துளைப்ப, தொலைப்ப, தொலைக்க. (உடுகசு)

கஎஎ.---நீலன் ஓடபன் பனசன் துழதன் ஓவர்கள் உயிர்குன்றுதல்.

நீல னாயிரம் வடிக்கனை நிறம்புக்கு 1 நெருங்கக்
கால னாழுகங் கண்டன் னிடபன்வின் கலந்தான்
ஆலமே யன்ன பகழியாற்பனசனு 2 மயர்ந்தான்
3 கோலின் மேவிய கூற்றினுற் குமுதனுங் 4 சூலிந்தான்.

(இ - ன்.) நீலனென்பவன் ஆயிரம் கூரிய அம்புகள் மாப்பிற்புருந்து கொருங்கவே, யமனா முகத்தைப் பார்த்திட்டான் [இறந்திட்டான்]; இடபனும் வானுலகஞ்சேர்ந்தான்; பணசனும் விஷத்தையெயொத்த (இந்திரசித்தின்) பாணங்கனால் உயிரொடுங்கினான்; குமுதனும் அம்பினாலே விரும்பிவந்த ஊடத்த யமனால் உயிரொழிந்தான்; (எ - று.)

கோலினால் - செங்கோலோடு அதிகாரத்தோடு எனினுமாம். 19-ம்:— 1ரேடுங். 2 அசைந்தான். 3 கோலமேனிமால்வரையன்ன, கோலின்மேனியன் கூறலினால். 4 குறைந்தான். (உருகக)

கனகபதி—நான் மயிந்தன் துமிந்தன் உவபன் கேசரி இவர்க்கா மாளுதல்.

வேலை 1 கட்டினே னாயிரம் பகழியால் வீழ்ந்தான்
வாவி நேர்²வலி மயிந்தனும்³ தம்பியு⁴ மடிந்தார்
கால வெந்தொழிற் கவயனும் வானசங் கண்டான்
மாதீ வாளியிற் கேசரி மண்ணிடை⁵ மறைந்தான்.

(இ - ன்.) (மலைகொண்டு) கடலைக் கட்டினவனாகிய [சேதுபந்தனஞ் செய்த] நான் ஆயிரம் அம்புகளால் இறந்திட்டான்: வாலியையொத்த வலி மையையுடைய மயிந்தனென்பவனும் (அவனுடைய) தம்பியான துமிந்தனென்பவனும் மடிந்தார்கள்; யமன்போற் கொடியதொழிலையுடைய கவயனும் வானலோகத்தைப் பார்த்தான் [இறந்தான்]; மாலேபோல (த் தொடர்ச்சியாக) வீழ்ந்த அம்புகளினால் கேசரியும் மண்ணில் மறைந்துபோனான்: (இறந்து போனான்); (எ - று.)—பொருட்பின்வருநிலை பணி. பி-ம்:—1 கட்டவன், தட்டவன், 2 வரும். 3 துமிந்தனும். 4 மாண்டார். 5 மடிந்தான். (உருக)

இப்பாடலுக்குப்பின் சில பிரதிகளில் பின்வரும் பாடல் காணப்படுகின்றது:—

கனக னாயிரங் கண்பட 1 வானிடைக் 2 கலந்தான்
அனக னாயின சங்கனு³ மக்கணத் தயர்ந்தான்
முனையின் வாளியிற் சுவலி⁴ யென்பவன் முடிந்தான்
புனையு⁵ மம்பினிற் றம்பனும் பொருப்பெனப் புரண்டான்.

பி-ம்:—1 விண்ணிடைக். 2 கரந்தான். 3 அமார்க்களஞ்சார்த்தான். 4 மொய்யம்பனும். 5 மைந்திறத்தமிழ்த்தனும். 'முனையும்வாளெயிற்றரச்கனு மொய்யமர்முடிந்தான், புனையும்வாளியாற்றுண்மருடனு முயிர்புலந்தான்' என்ற பின்னிரண்டடிகள் சில பிரதிகளிலுள்ளன. "கனகன்" என்ற தொடருக்கும் இச்செய்யுள், சில பிரதிகளில் கனக-ஆம் பாடலுக்குப்பின்னே காணப்படுகின்றது.

கனக.—சதவலி சுசேடணன் வினதன் கெந்தமாதனன் இடும்பன் தழிகளென்பவர் இறந்தல்.

வந்த 1 மன்னதோட் 2 சதவலி சுசேடணன் வினதன்
கெந்த மாதன னிடும்பன்வந் தழிகுள்³ கிளர
4 உந்து வர்க்கண கோடிதம் முடல்⁵ முற் றொளிப்பத்
தந்த லல்லுணர்⁶ வெவாடுங்கினர் மண்ணுறச் சாய்த்தார்.

(இ - ன்.) வித்தமலையையொத்ததோனையுடைய சதவலியும் கசேடன னும் வினதனும் கந்தமாதனனும் இடும்பனும். வலிய ததிமுசனும், பொங்கி மேல்விழுவின்றீண்ட அம்புகள் கோடி தம்முடைய உடலின்பொருத்திஒளிக்க, தக்கந்தகளுடைய நல்லஅறிவு ஒடுங்கப்பெற்றவராய்ப் பூமியிற் பொருத்த வீழ்ந்திட்டார்கள்; (எ - று.)—உடலம்முற்றுகின்ற பிரிக்கவும்இடமுண்டு. இச்செய்யுள், சிவபிரதிகளிலிலை. 19-ம்:—1என்னுள். 2சரபனிற். 3கிளரும். 4துங்க. 5முற்றத்தொளைப்ப 6ஒடுங்கிட. (உடுஎக)

கஅ0.—மந்திரவாரணம் உயிர் துன்றிவிழ்தல்.

1மந்திர விரீக ளிபாவரும் வடிக்கணை மதையால்
2முற்றும் விந்தனர் முழங்குபே ருநிரத்தின் முந்ரீர்
எற்று வான்கிரைக் கடலொடும் பொருதுசென் 3தேற
ஒற்றை 4வான்கணை யாயிரங் குரங்கினை யுருட்ட.

(இ - ன்.) ஒலிக்கின்ற யிக்க இரத்தக்கடலானது மோதுகின்றபேரலை களைபுடைய(நீர்க்)கடலோடு மாறுபட்டுச் சென்று சேருமாறு ஒப்பற்ற சிறந்த ஆயிரம் அம்புகள் குரங்குகளை உருட்டுதலால், மற்றுமுள்ள வானவிரீர்கள் எல்லாரும் கூரிய அம்புமையினால் முழுவதும் [சுன்றாக]உயிர்போகப்பெற்ற வராயினர்; (எ - று.)—பி - ம்:—1மற்றும். 2முற்றும்வீழ்த்தனர், இற்றவித்த னர். 3எற்ற, ஏறி. 4வான்கணை. (உடுஎஉ)

கஅக.—பிரமணந்திரத்தால் வானம் யாவும் உயிரொழிந்து
பூமியிற் கிடந்தல்.

தலைத்து வைத்தது 1சதுமுகன் பெரும்படை தள்ளி
ஒளிக்க மந்திரோரு புகலிட 2முணர்கில ருருயின்
வளைத்து 3வித்திய வானயான் மண்ணோடு திண்ணம்
முளைப்பு டைத்தன 4வொத்தன வானர முடிந்த.

(இ - ன்.) பிரமணுடைய பெருமைபெற்ற அஸ்திரமானது (கிழே) வீழ்த்தித் தளைபூட்டியதுபோற் செய்திட்டது: (அந்த அஸ்திரத்தினின்று) தப்புவதற்கு (வானவிரீர்) வேரோர்புகலிடத்தைக் காணாதவராயினர்; வளைத் துக்கொண்டு விதையையிட்டாற்போல் (தம்மீது இத்திரசித்து)இடிபோன்று வீடுத்த அம்புகளினாலே வானவர்கள் மண்ணோடு உறுதியாய்(அசைவற்றுநிற்கு மாறு) முனையடிக்கப் பட்டசுபோன்றனவாய் உயிர்ப்புடிந்தன; (எ - று.)— பி-ம்:—1திசைமுகன். 2இல்லென. 3வீட்டிய. 4ஆமென. (உடுஎந்)

கஅ2.—தருதியிழ்க்கிந்த வானரக்கீடலின் வருணனை.

குவளைக் 1கண்ணியர் வானவர் மடந்தையர் 2கோட்டித்
துவளப் பாரிடைக் 3கிடந்தனர் குருநிரீர் சுற்றித்
திவளக் கிழொடு மேல்புடை பரந்திடை செறிப்ப
பவளக் காடுடைப் பீற்கட. லொத்ததப் பரவை.

(இ - ன்.) குவளைமலர்போன்ற கண்களைபுடையவராகிய வானுலகத்தவ ரான தேவமடந்தையர் தலைசாய்த்துத் தவளுமாறு,(இலட்சமணனும் வானர

சும்)பாசிரங்கிடத்தனர்; (அவர்களுடைய) குருதிரீர் வினைத்துக் கேழுடனே மே விடத்தும் பரந்து எங்கும் வினங்கி நெருங்குதலால், (அந்தவானரசேன)சமுத்திரம் பவழக்காட்டைக்கொண்ட பாற்கடலை யொத்தது; (எ - று.)—பி-ம்:—1.கண்ணரின, கண்ணுடை. 2.கோடி. 3.கிடத்தது. (உருஎச)

கஅஉ.—வானரர் விருத்தினராய்வத்தகண்டு வானவர் உபசரித்துப் 'பூமியிற்செல்லுக' எனல்.

விண்ணிற் சென்றது கவிக்குலப் பெரும்படை வெள்ளங் கண்ணிற் 1கண்டனர் வானவர் விருந்தெனக் கலந்தார் உண்ணிற் சும்பெருங் 2கனிப்பின ரளவளா 3யுவந்தார் முண்ணிற் செல்லுநி ரிக்கணத் தே⁴யென வலிந்தார்.

(இ - ள்.) வானரக்கூட்டங்களின் பெரும்படைவெள்ளமானது, வானுலகத்துக்குச் சென்றது: வானவர் (அவர்களைக்) கண்ணிற்கண்டவராய், விருந்தினர் என்று நட்புக்கொண்டு மனத்திற்பொருத்திய பெருமகிழ்ச்சியையுடையவராய் ஷேமம்விசாரித்து உவப்புக்காட்டி 'இப்போதே (அரக்கரைக் கொல்லுமாறு)பூமியிற்செல்க'என்று வலாற்காரஞ் செய்தார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—1.கண்டவர். 2.கனியினர். 3.உசுத்தார். 4.எனுமனத்தார். (உருஎடு)

கஅச.—குதுவுர் அடுத்த கவியும் - ஒருதோடர்:வானரர்களைத் தேவர்கள் புனைந்துகூறியதைத் தெரிவிக்கும்.

பார்படைத்தவன் படைக்கொரு பூசனை படைத்தீர்
நீர்படக்கடவிரலீர் வரிசிலை நெடியோன்
பேர்படைத்தவற் 1கடியவர்க் கடியரும் பெறுவார்
வேர்படைத்தவெம் 2பிறவிபாற் றுவக்குண வீடு.

(இ - ள்.) உலகங்களைப் படைத்தவனை பிரமதேவன் அஸ்திரத்துக்கு ஒருபூசனை செய்தீர்: நீர் இறத்தற்கு உரியீரல்லீர்:கட்டமைத்த வில்லையுடைய னாகித் திருமாலென்னும் பேரைப்படைத்தவனுன ஸ்ரீராமனது அடியவர்க்கு அடியவரும் வேருன்றிய கொடியபிறவியினாலே நேருங் கட்டுப்படுதெவல்லாது விடுதலையைப் பெறபவராவர்; (எ - று.)

இந்தச்செய்யுளில், நீவிர் ஸ்ரீராமனுக்கு அடியவ ராதலால் பிறவியுடையார்க்கு உண்டாகக்கூடிய துவக்கின்றி இந்த அஸ்திரத்தினின்று விடுதலையடைவீர்நீர் இப்போது பிரமதேவனுடைய அஸ்திரத்தைக் கெளரவிப்பதற்காக இங்கன் இறத்தவர்போன்றிரே யல்லது நமக்குஇறப்புக்கிடையாது என்று பொருள்காண்க. இனி,முதலிரண்டடிகளால்:நீர் இறக்கத்தக்கவரல்லீர்'என்று வீரசுவர்க்கம் புகுத்த வானரருயிர்க்கு உபசாரமொழிகூறியதாகவும், 'உமக்கு இனிப்பிறப்புக்கிடையாது: மோஷமே' என்பது பின்னிரண்டடிகளாற் கூறியதாகவும் கருத்துக்காணலாம். பி-ம்:—1.அடியருக்கடியரும். 2.பிறவியிற். ()

கஅரு.நங்கன் காரிய மியற்றுவா 1னுலகடை நடந்தீர்

2உக்க ளாருயி ரெம்முயி ருடல்பிறி தீற்றீர்

செங்க னாயகற் காகவெங் களத்திடைத் தீர்த்தீர்

3.உக்க ளாயகர் 4.நீங்களைன் நிமையவ ரிகைத்தார்.

(இ - ன்.) 'நீங்கள்' எங்கள் காரியத்தைச் செய்வதற்காகவே உலகத்திற் பிறந்தீர்: உங்கள் அரிய உயிர் எம்முயிரே; உடல் (மாத்திரம்) வேறாகப் பொருத்தியிருந்தீர்: புண்டரீகாட்சனான ஸ்ரீராமனுக்கு உதவும் பொருட்டுக் கொடிய போரிலே உயிர் நீக்கினீர்; நீங்கள் எங்களுக்குத் தலைவராவீர்' என்று தேவர்கள் கூறினார்கள்; (எ - று.)

'ஆண்மின்கள் வானக மாழியான் தமரென்று வானொண்கண் மடந்தையர் வாழ்த்தினர் மகிழ்ந்தே' என்ற பெரியார்பாசரம், ஒருசார் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. பி-ம்:--பாரிடை. 2. எங்கனாருயிரும் முயிருடல் பிறிதுற்றீர், உங்களாருயிரோடு உகம்பிறவுற்றீர். 3. உயிர். 4. காயகம். 5. நீர்கள். (உ௮௭)

க௮௬.—இந்திரசித்து வெற்றிச்சங்கு ஊதி இராவணனை யடைதல்.

வெங்கண் வானரக் குழுவொடு 1 மிழையவன் 2 விளிந்தான்
இங்கு வந்தில 3 என்கண் னிராமனென் 4 நகழ்ந்தான்
சங்க முதினன் றுதையை வல்லியிற் சார்ந்தான்
பொங்கு போரிடைப் புகுந்துள பொருளெலாம் புகன்றான்.

(இ - ன்.) 'கொடியகன்களையுடைய வானரக்கூட்டங்களுடனே இளையவன் இறந்தான்: இராமனே இப்போர்க்களத்தில் வராதவனாய் அப்பாற் சென்றிட்டான்' என்று (இந்திரசித்து) இகழ்ந்தான்: (பின்பு, வெற்றிச்) சங்க முதினவனாய், தந்தையை விரைவிலடைந்து, கிளர்ச்சிகொண்டெய்யும் போரிலே நிகழ்ந்த விஷயங்களை யெல்லாங் சொன்னான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 இலக்குவன். 2 விழ்ந்தான். 3 இராமனிப்போதென. 4 இசைத்தான். (உ௮௭)

க௮௭.—'இராமன் இறந்திலனோ?' என்று இராவணன் வினவ,
இந்திரசித்து சமாதானங் கூறுதல்.

இறந்தி லன் 1 கொலவ் விராமனென் றிராவண னிசைத்தான்
துறந்து 2 நீக்கின னல்லனேற் றம்பியைத் தொலைத்துச்
சிறந்த னண்பரைக் கொன்றுதன் சேனையைச் சிதைக்க
3 மறந்து நிற்குமோ 4 மற்றவன் றிறனென்றான் மதலை.

(இ - ன்.) 'அந்த இராமன் இறந்திலனே கொலீ' என்று இராவணன் வினாவினான்: (அதற்கு அவனது) புதல்வனாகிய இந்திரசித்து,--(அச்சத்தினால் யாவரையும்) விட்டிட்டுச் சென்றிட்டான்: (இது திண்ணம்): அவ்வாறு விட்டிட்டுச் செல்லாதவனாயின், (தன்) தம்பியை உயிர்போக்கிச் சிறந்த னண்பரைக் கொன்று தன் சேனையைச் சிதைக்கவும் அவ்விராமன் (தன்) திறமையை மறந்து (ப் பதிலென்றுஞ்செய்யாது வாளா) இருப்பனோ?' என்று சமாதானங்கூறினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 கொலாம். 2 நீக்கிலன். 3 மறைந்து போகுமோ, மறந்தநிற்குமோ. 4 என்றன் நரசானன் மதலை. (உ௮௮)

க௮௮.—சமாதானத்தினால் இராவணன் திருப்தியடைய,
இந்திரசித்து மகோதானும் தம்மனைசேர்தல்.

அன்ன தேயென வரக்கனு 1 மாதரித் தமைந்தான்
சொன்ன மைந்துணர் தன்பெருங் கோயிலைத் 2 தொடர்ந்தான்

மன்ன³னேவலின் 4மகோதரன் போயினன் வந்தான்
என்னை யாளுடை நாயகன் வேறிடத் திருந்தான்.

(இ - ன்.) இராவணனும் 'அப்படித்தான்(இருக்கும்)' என்று(அவ்வந்திர
சித்துச்சொல்லியதை) ஆதரித்து மனவமைதிகொண்டான்: சொன்ன(இரா
வண)குமாரனும், தன் பெரிய அரண்மனையைச் சேர்ந்தான்; அரசனே வலினால்
வந்திட்டவனான மகோதரனும் (தன்னிருப்பிடத்திற்குப்) போயினான் என்னை
யாளுடையநாயகனான ஸ்ரீராமன், வேறிடத்து இருந்தவனான: (எ - று.)—
பின்னிரண்டடிசுக்கு - மன்னனேவலின் மகோதரன்போயினன்: வேறிடத்
திருந்தானாகிய என்னையாளுடைநாயகன்(போர்க்களம்நோக்கி)வந்தான் எனப்
பொருள் கூறுதல் அமையும்: இப்பொருட்டு அடுத்தபாடலில்லாதிருப்பின்
நலம்: அங்ஙனமே அடுத்தபாடலில்லாமற் சிலபிரதிகள் காணப்படுகின்றன.
பி-ம்:—1அனாதரித்தகன்றான். 2சூழ்ந்தான் 3ஆணயின். 4மகோதரன்போன
வன், போயினமகோதரன். இப்பாடலுக்குப்பின் "ஆர்க்கின்ற" என்று தொடங்
கும் ௧௪௧ - ஆவது பாடல் சிலபிரதியில்உள்ளது. (உ௨௮௦)

௧௮௬.—ஸ்ரீராமன் அஸ்திரபூசைசெய்தபின் போர்க்களம்
குறுதுவோமென முயறல்.

செய்ய தாமரை நாண்மலர்க் கைத்தலஞ் சேப்பத்
துய்ய 1தேவர்தம் படைக்கெலாம் 2வரன்முறை தூரக்கும்
மெய்கொள் பூசனை 3விதிமுறையியற்றிமேல் வீரன்
மொய்கொள் போர்க்களத் 4தெய்துவா மினியென முயன்றான்.

(இ - ன்.) வீரனாகிய ஸ்ரீராமன் செந்தாமரைமலர்போன்ற (தன்) கைத்
தலம்(பின்னுஞ்) சிவக்கும்படி பரிசுத்தமாகிய தேவர்படைக்கெலாம்[அஸ்திரக்
கட்கெல்லாம்]முறைப்படி செய்யவேண்டிய உண்மையான பூசனையை விதிப்
படியே செய்து, பிறகு, இனி வலியுபேர்க்களத்துச் செல்வோமென முயன்
றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1தெய்வவான். 2முறைமுறை. 3முறை. 4எய்துவன்.

௧௯௦.—ஸ்ரீராமன் போர்க்களஞ்சேர்நல்.

1கொள்ளி யிற்சுட ரணலிதன் பகழிகைக் கொண்டான்
அள்ளி 2நுங்கலா மாரிருட் பிழம்பினை யழித்தான்
3வெள்ள வெங்களப் 4பரப்பினைப் 5பொருக்கென விழித்தான்
6தள்ளி றுமரைச் சேவடி 7நுடங்குறச் சார்ந்தான்.

(இ - ன்.) கொள்ளிக்கட்டைபோல் ஒளிவிகின்ற அக்கினிதேவனது
பாணத்தை[ஆக்நெயாஸ்திரத்தை]க் கையிற்கொண்டு, (கையினால்) அள்ளி உண்
னுதற்குரியதுபோன்றுசெறிந்த(போக்குதற்குஅரிய) இருட்பிழம்பினைப்போக்
கினான்; தள்ளப்படுதலில்லாத[சிறந்த] தாமரைச்சேவடி அசையாடந்து(போர்க்
களத்தைச்) சேர்ந்து, சேனைவெள்ளத்தைக் குளாண்ட கொடிய பரந்தபோர்க்
களத்தினை விரைவிற்பார்த்தான்; (எ-று.)—ஒருபிரதியில் நான்காமடி 'தள்ளு
வானரத்தலைவரைத்தனித்தனிகண்டான்' என்றுஉள்ளது. பி-ம்:--கொள்ளியின்

சடர்ப்பகழியினங்கி, கொள்ளியின்பகடரனவியின்பகழி. 2றுங்கலா, நீக்கலா. 3வெள்ளி. 4பரப்பினில், 5விழிமுகத்துதரம். 6தள்ளித். 7றுடங்கிடத்தளர்த்தான்.

ககூக.—ஸ்ரீராமன் களத்தீங்கிடக்தம் வானாத்தலைவரைத் தனித்தனிப் பார்த்தல்.

நோக்கி னுன்பெருந் திசைதொறு முறைமுறை நோக்கி
1ணக்கி னுன்றடந் தாமரைத் 2திருமுகத் துதிரம்
போக்கி 3னிணப் பறந்தலை யழுவத்துட் புக்கான்
4காக்கும் வன்றுணைத் தலைவரைத் தனித்தனி கண்டான்.

(இ - ள்.) விசாலமான திக்குக்கள்தோறும் நோக்கினுன்; முயன்றவனும் முறைமுறையேபார்த்துப் பரந்த தாமரைமலர்போன்ற திருமுகத்திலே உதிரத்தை வெளிப்படுத்தினுன்; நிணநிறைந்த போர்க்களப்பரப்பினுள்ளே புகுந்தான்: (இதுவரையிற்)காத்தல்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்த வலிமை கொண்ட(த்தனது) துணைத்தலைவர்களைத் தனித்தனிக்கண்டான்; (எ - று.) —பார்த்தற்குக் கோரமாயிருந்ததனால் போர்க்களம் முயன்றபார்க்கவேண்டி வதாயிற்று. சினத்தினால்முகத்தில் இரத்தங்குழம்பக் கண்வழியாக உதிரம் வெளிப்பட்டதென்பது, இரண்டாம்அடியிற் கூறியபொருள். பி-ம்:—1நாக்கினுன், தூக்கினுன். 2திருமுகஞ்சோரப். 3நிணப்பங்கயத்து, நிணப்பங்கயம். 4காக்கும்வன்றுணைத், தாக்கும்வன்றுணைத், தாக்கும்வானரத். (உகஅந)

ககூஉ.--ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவனையுப் அநுமானையுங் காண்டல்.

சுக்கிரீவனை 1நோக்கித்தன் றுமரைத் துணைக்கண்
2உக்க நீர்த்திர ளொழுக்கிட நெடிதுநின் றுயிர்த்தான்
3தக்க தோவிது நினக்கென்று 4தன்மனந் 5தளர்த்தான்
பக்க நோக்கினன் மாருதி 6தன்மையைப் பார்த்தான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரீவனைப் பார்த்துத் தன்னுடைய தாமரைமலர்போன்ற இருகண்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட நீர்த்தொகுதிகள் ஒழுங்கியபடியேயிருக்க வெகுசேரமின்று பெருமூச்சவீட்டு, 'இது நினக்குத் தக்கதோ?' என்று தன்மனந் தளர்ச்சியுற்றான்; பக்கத்திற் பார்த்தான்: மாருதியின்நிலையைக் கண்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1நோக்கினுன். 2உக்கு. 3தக்கவோவுது, 4தனி. 5தளர்வான். 6தன்மையும். (உகஅச)

ககூஉ.—அநுமானைக் கண்டதும் ஸ்ரீராமன் புலம்புதல்.

கடல் 1கடந்து2புக் கரக்கரைக் கருவொடுங் கலக்கி
இடர்3க டந்து4நா னிருக்கநீ நல்கிய 5திதற்கோ
உடல்க டந்தன வோவுனை யரக்கன்வில் லுதைத்த
அடல்6க டந்தபோர் வாளியென் றுருவித் தழுதான்.

(இ - ள்.) கடல்கடந்து (இலங்கையிற்)புகுந்து அரக்கரைக் கருவுடனே கலக்கி இடரைக்கடந்து நான்திருக்குமாறு நீ உதவியது (முடிவில் நீ) இவ்வாறு ஆகுவதற்குத்தானோ? அரக்கனுடையவில் வெளிப்படுத்திய வலிமை யிருந்த போர்க்குரிய அம்புகள் உன்னுடைய உடலை(த் தொளைத்துக்)கடந்து

சென்றனவோ? என்று மனம்தயருற்றப் புலம்பினான்; (எ - று.)—ஒன்று, மூன்று, காண்காம் அடிகளில் லகர ரகரப்போலியாக 'கடர், உடர், அடர்' என்றும் பாடமுண்டு. பி-ம்:—1புருத்த, 2போயர்க்கரைக்கருமுதற், 3கடந்த, 4நாமிருக்க, யானிருப்ப. 5இதுவோ, 6கிடந்த. (உருஅடு)

ககசு.—முன்றுகவிதா - இராமபிரான் தன்னைநோதலைத் தெரிவிக்கும்.

முன்னைத் தேவர்தம் வரங்களு முனிவர்தம் மொழியும்
பின்னைச் சானகி யுதவியும் பிழைத்தன 1பிறந்த
புன்மைச் செய்தொழி லென்வினைக் 2கொடுமையாற் புகழோய்
என்னைப் போல்பவ ராருள ரொருவரென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) புகழோனே! (உடன்)பிறந்த இழிவானசெய்தொழிலையுடைய என்செயலின் கொடுமையால் முன்பு தேவர்கள் (உணக்குக்) கொடுத்த வரங்களும் முனிவர்க்கொன்றும் பிறகு சிதை (உணக்குப்பிரிந்த) உதவியும் பயனில்லாமற்போயின; (இப்படிச்செய்த) என்னைப்போல்பவர் ஒருவர் யாருளர்? என்று (தன்னை வெறுத்துக்)கூறினான் (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

தேவர்முதலியோர் அநுமானுக்கு வரங்கொடுத்ததை “பாயநோக்கிய வானவர் தானவர்பழிப்பில், துயமாதவர் முதலினோர் தோன்றியவியப்பால், வாயுவேகமும் வயினதேயன்றன் மாக்கதியும், ஓய்விலா திவனிடத்தினிலிருக்க வென்றுரைத்தார்,” “கூட்பற்றியவென்குவிசத்தாற் கூறுபடுபுணவடுத்தீர்”, “பொல்லாவிருளைக் கடிந்தோட்டும் புவன தீபன்புகல்வானென், வில்லார்கரத்திற் சதகூற்றி லொருகூற்றுணக்குமேவிடுக, எல்லாவிருகைகளுந்தரிக்கவிசைந்தசத்தியுண்டாக,” “இரண்பூமிபிடைநேர்ந்தாலென்பாசத்தாலார்த்தக்கால், மரணமில்லையுண்க்கென்று வருணராசன்வரங்கொடுப்ப” “தாதாவுரைக்குமிவன் பிரமதண்டத்தாற்றினுஞ் சாவின்றி, மேதாவியுமா யொருநாளும் வினியாநாளு முறுகவென” என்பனமுதலாக அனுமப்படலத்தில் வருவது காண்க. சானகி யுதவி-அநுமான்வாலில் அரக்கர் தீக்கொளுவிப் பறையறைந்தபோது அதனை புணர்ந்த சிதை வருந்தி அக்கினிபகவானைக்குறித்து “கற்பதனிற்றுயேனென்னில் தொழுகின்றேன் எரியே! அவனைச்சடல்” என்றுவேண்டிக் குளிர்வித்தமை. பி-ம்:—1பிறிதென். 2கொடுமையிற்புகழோர். (உருஅக)

ககசு. புன்றொ முற்புலை யரசினை 1வெஃகினென் 2பூண்டேன்
கொன்றொ ருக்கினே நெந்தையைச்சடாயுவைக் குறைத்தேன்
இன்றொ ருக்கினே 3னித்தனை வீரரை யிருந்தேன்
4வன்றொ முற்கொரு வரம்புமுண் டாய்³வர வற்றோ.

(இ-ள்.) (பின்னும் ஸ்ரீராமன் புலம்புவான்:—)இழிவானதொழிலைச்செய்யவேண்டிய இழிவான அரசினை விரும்பினெனும் மேற்கொண்டேன்: (அதனால்), எந்தந்தையைக் கொன்றொழித்தேன்; (எனக்குத் தந்தைமுறையான) சடாயுவையும் (என்பொருட்டாக) உயிர்குறைப்செய்தேன்; இன்று இத்தனை வீரரையும் அழித்திட்டேனும் (நான் ஸ்வஸ்தனாக) இருந்தேன்; (எனது) வன்மையானதொழிற்கு ஒருவரம்பும் உண்டாய்வரக் கூடியதோ? (எ-று.)-என்வன்றொ

ழில் ஒருவரம்புக்கு உட்படா தென்றபடி. பி-ம்:—1வெஃசிவென், வாலினன். 2புண்ட. 3இத்தனைவிரையுமிருந்தே, இத்தனை... இருந்தேன். 4வன்ருழிற்கு மொர். 5வரமற்றே. (உருஅஎ)

கககா. தமையனைக்கொன்று தம்பிக்கு வானரத் தலைமை அமைய நல்கின னடங்கலு 1மணிப் பதற்கை மந்தேன் கமைபி டித்துநின் றுங்களை யித்துணை கண்டேன் 2சமையு டற்பொறை சுமக்க³வந் தனனெனச் சொன்னான்.

(இ - ன்.) தமையனைக்கொன்று தம்பிக்கு வானரங்கட்கு அரசனாதன் மையைப் பொருத்தத் தந்தான், எல்லாவற்றையும் அழிப்பதற்கே முயன்ற வனானேன்; பொறுமையை உறுதியாகக்கொண்டுநின்று உங்களை இவ்வளவு கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கினேன்; (பூமிக்கு) பாரமான உடற்சுமையைச் சுமக்கத்தான் பிறந்தே நென்று சொல்லிப் புலம்பினன், (இராமன்); (எ - று.)— சீதையை மீட்பதற்கே சுக்கிரீவபட்டாபிஷேகஞ்செய்ததனால், ஸ்ரீராமன் இவ்வாறு கூறுகின்றான். பி-ம்:—1வீய்ப்பதாகமைந்து. 2எமையுடைப். 3வந்தேன்.

கககா.—அங்கதனைப்பார்த்து ஸ்ரீராமன் புலம்புதல். விடைக்கு லங்கனி 1எடுவெனார் விடைகிடர் தென்னக் கடைக்கண் டியுக் வங்கதக் களிற்றனைக் கண்டான் 2படைக்க லங்களைச் சுமக்கின்ற பதகனேன் 3பழிபார்த்து அடைக்க லப்பொருள் காத்தவா றழகிதென் றமுதான்.

(இ - ன்.) விருஷபக் கூட்டங்களின் நடுவிலே ஒரு விருஷபம்கிடர்தார் போலக் கிடக்கின்ற அங்கதனென்ற சிறந்த வீரனைக் கண்டு, (ஸ்ரீராமன்), கடைக்கண்ணினின்று தீ வெளிப்பட, படைக்கலங்களைச் சுமக்கின்ற பாவியாகிய யான் (உங்கட்கு விளைந்த) ஆபத்தைப் பார்த்தும் அடைக்கலப்பொருளைக் காத்தவகை அழகியது! என்று அழுதான்; (எ-று.)—பழி-எதிரிகன்பழித் தற்குக் காரணமான ஆபத்து. பயன்படாமையால் படைக்கலங்களைச் சுமக்கின்ற என்றது. தன்னையடைந்தவர் உயிரிழக்குமாறு தான் அணங்கிரகையாக இருந்ததனால் அடைக்கலப்பொருள்காத்தவா றழகிது என்றான். பி-ம்:—1இடையொரு, நடுவொரு. 2படைக்கலக்கடல்சுமக்கின்ற, படைக்கலஞ்சுமர் தழுவ்கின்ற. 3பாதத்து. (உருஅக)

கககா.—இலட்சுமணனை ஸ்ரீராமன் காணுதல்.

1உடலி டைத்தொடர் பகழியி னொளிர் 2கதிர்க் கற்றைச் 3சுடரு டைப்பெருங் குருதியிற் 4பாம்பெனச் சுமந்த 5மிடலு டைப்பிண மீமிசைத் தான்பண்டை வெள்ளக் 6கடலி டைத்துயில் வானன்ன தம்பியைக் கண்டான்.

(இ-ன்.) உடலினிடையே தொடர்ந்த அம்புகளின் விளக்குகின்ற கதிர்க் கற்றையினற் சுடரையுடைய விக்க குருதியிலே பாம்பென்று சொல்லுமாறு சுமந்த வலிமையையுடைய பிணங்களின்மேலே பழமையான வெள்ளக்கடலின்மீது துயில்வானான தன்னை யொத்த தம்பியை ஸ்ரீராமன் கண்டான்.

உடலினிடமெங்கும் பொத்திய அம்புகள் தொகுதியாக ஒளிவீசக் குருதி வெள்ளத்திலே பிணங்களின்மீது தூங்குவவன்போலுள்ள இலட்சமணன் கடலினிடையே ஆகிசேஷயனத்திலே பள்ளிகொள்ளுந்திருமாலுக்கு ஒப்பாவனென்க. 5மிடலுடைப்பணமீயிசை என்றபாடத்திற்கு-பாம்பின்பணத்திற்கு ஏற்ப உபமேயத்தில் பிணங்களைக்கொள்க. பி-ம்:—1உடலிற்றைத்தன, உடலிடைத்தைத்தன, உடலுடைத்துயர். 2 தனிர்ச்சற்றைச். 3கடரிற்கூழ். 4பாரம் போற். 5மிடலுட்பன்மணிப்பார்யிசைத். 6கடலிடை. (உருக0)

ககூக.—இதுமுதல் முன்றுசுவிகா-ஸ்ரீராமனது துயரத்தைக்கூறும்.

பொருமி னானகம் பொங்கி னனுயிர் முற்றும் புகைந்தான் குரும ணித்திரு மேனியு 1மனமெனக் சூலந்தான் தரும 2நின்றதுதன் கண்³புடைத் தலம்வாச் சாயந்தான் உருமி னுலிடி யுண்டதோர் மராமர 4மொத்தான்.

(இ - ள்.) மனம் வருந்தினான்; (துயரம்) கிளர்ந்துதோன்ற உயிர்ப்புழுழு வதும் புகைத்துதோன்றப்பெற்றான்; சிறந்த நீரரத்தினம் போன்ற திரு மேனியும் மனம்போலவே நடுங்கினான்; தருமதேவதை நின்றது தன் கண்ணைப் புடைத்துக்கொண்டு வருந்துமாறு, உருமினுலிடியுண்டதான ஒருமராமரத்தை யொத்தானும்ப் (பூமியில்) விழுந்திட்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 அன்னவா. 2நின்ற. 3புடைத்தனவலம்வர, புடைத்தலமரச். 4ஒப்பான், ஒப்ப. (உருகக)

உ00. உயிர்த்தி லன்னொரு நாழிகை யுணர்ந்தில னென்றும்
1 வியர்த்தி லன்னுடல் விழித்திலன் 2 கண்ணினை விண்ணோர்
3 அயர்த்த னன்கொலென றஞ்சின ரங்கையுந் தாளும்
பெயர்த்தி லன்⁴னுயிர் பிரிந்திலன் கருணையாற் பிறந்தான்.

(இ-ள்.) கருணையாற்பிறந்தவனான ஸ்ரீராமன்,—ஒருநாழிகைநேரம் மூச்சுவிட்டா னில்லை; என்றும் உணர்ந்தானில்லை; உடல் வேர்த்தானுமில்லை; கண்ணினை விழித்தானு மில்லை; விண்ணவர் 'உயிரொடுங்கினானோ?' என்று அஞ்சினார்; அங்கையுந் காலம் நிலபெயர்க்காதவனாயினான்; [இட்டகால்இட்டகையனாயினான்]; உயிர்பிரிந்தானென்பதுமாத்திர மில்லை; (எ - று.)

ஸ்ரீராமனுக்குப் பெருந்துயரால் உயிர்பிரிந்தானென்பதுமாத்திரம் நிகழவில்லையே தவிர, உயிர்பிரிந்தார்க்கு உளவாகுந் தன்மைகளெல்லாம் நிகழ்ந்திட்டனதென்பதாம். பி-ம்:—1வெயர்த்திலன். 2கண்ணினை. 3அயிர்த்திலன். 4உயிர்த்திலன். (உருகஉ)

க20. தாங்கு வாரில்லைத் தம்பியைத் தழீஇக்கொண்ட 1 தன்னை வாங்கு வாரில்லை வாக்கினாற் றெருட்டுவா ரில்லை பாங்க 2 ராயுள்ளோ ரிபாவரும் பட்டனர் பட்டது 3 ஈக்குவாவிது தமியனை யார்துயர் தீர்ப்பார்.

(இ - ள்.) (அவ்வாபத்தில் வந்து) உதவுவாரோ இல்லை; தம்பியைத்தழுவிக்கொண்டுகிடக்கின்ற தன்னை (அங்குநின்ற) மீட்பவருமில்லை; வாயினல் தேறுதல்கூறுபவரு மில்லை; தோழராயுள்ளோர்யாவரும் இறந்திட்டனர்; இது

இங்கே நிகழ்ந்த செயல்: தமிழனைத் துயர்தீர்ப்பவர் யாருளர்? (எ - று.)—
ஆல் - அகச. பி-ம்:---1தடக்கை. 2ஆயினோர் 3தீங்கினாலிது, தீங்குமா
லிறைத். 4பிற. (20௧௩)

202.—பூராமனைத் தேற்றுபவரில்லாமைக்குக் காரணம்.

கவந்த பந்தமுங் கழுதுந்தங் கணவரைக் காணாச்
சிவந்த கண்ணியர் தேடினர் திரிபவர் திரளும்
உவந்த 1சாதகத் தீட்டமு மோரியி 2ஐழைக்கும்
சிவந்த வல்லது 3பிறவில்லைக் கடத்திடை நின்ற.

(இ - ள்.) கவந்தங்களின்பொருதியும், பேய்களும், தங்கண வரைக்காண
மையால் (துயரத்தார், சிவந்த கண்ணையுடையவராய்த் தேடித்திரியும் மடந்தை
மாரின் திரளும், (இராமிகுதியாகக்கிடைத்ததுபற்றி) மகிழ்ந்த பூதங்களின்
கூட்டமும், நரிகளின் வரிசையும் மிக்கனவேயல்லாமல் (அந்தப்) பிணக்காட்டில்
உயிருடனிருந்தன வேறுஇல்லை; (எ - று.)—பி-ம்:—1சாதகரீட்டமும், பா
கரீட்டமும். 2ஐழைக்கும். 3பிறவில்லைகள்த்திடைநின்றார். (20௧௪)

20௩.—தேவரீழதலியயாவரும் துயர்கூர்ந்தல்.

வான நாடியர் வயிறலைத் தழுத¹கண் மழைநீர்
சோனை மாரிபிற 2சொரிந்தனர் தேவருஞ் 3சொரிந்தார்
வனை நிற்பவர் 4திரிபவர் 5பிரங்கின வெவையும்
ஞான நாயக னுருவமே யாதலா னடுங்கி.

(இ-ள்.) வானகாட்டிலுள்ள மங்கையர் வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு(தாம்)
அழுதகண்மழைநீரை விடாப்பெருமழைபோலச்சொரிந்தார்; தேவர்களும்(கண்
ணீரைச்) சொரிந்தார்கள்; எவையும் ஞானசொருபியான திருமாவின் உருவமே
யாதலினால், ஸ்தாவரஜங்கமமாகவுள்ள ஏனைப்பொருள்களெல்லாம் ஈடுங்கித்
துயரத்தை வெளிக்காட்டின; (எ - று.)—பி-ம்:—1கண்மலிரீர். 2சொரிந்தனர்.
3சொரிந்தார். 4இரங்கின. 5மயங்கின. (20௧5)

20௪.—இதுவும் அது.

முகையி னண்மலர்க் கிழவற்கு முக்கணன் நனக்கும்
1நகையு நீங்கிய திருமுகம் 2கருணையி னலிந்த
தொகையி னின்றவர்க் 3குள்ளது சொல்லியென் றொடர்ந்த
பகையும் 4பார்க்கின்ற பாவமும் கலுழ்ந்தது பரிவால்.

(இ-ள்.) அன்றமலரும் முகையின் தன்மைகொண்ட(காடீ) கமலத்திற்
வசிப்பவனான பிரமனுக்கும் திரிநேத்திரான உருத்திரமூர்த்திக்கும் சிரிப்பும்
நீங்கிய திருமுகம் கருணையினால் வருந்தின; இனத்தைச்சேர்ந்தவர்க்கு உள்ள
தாயி துன்பத்தைப்பற்றித் கூறவதிற் பயன் யாது? தொடர்ந்துள்ள பகை
யும், (அத்துயரத்தைக்) காண்கின்ற பாவத்திற்குஉரியதேவதையும் துன்பத்தி
னால் கண்ணீர்விட்டன; (எ - று.)

பகையாயினவரும், துன்பத்தை யனுபவிக்குமாறுசெய்கின்ற பாவமும்
இரக்கக்கொள்ளும்படி பூராமன் புலம்பினானென்று அப்பிரானதுதுயர்பிடு

தியைப் புலப்படுத்தியவாறு. பிரமதேவனும் உருத்திரமூர்த்தியும் த்ரிமூர்த்தியரிற் சேர்ந்தவ ராதலால், மூவருள் ஒருமூர்த்திக்குத் துன்பம்மேர மன்றையோர் வருந்துதல் இயல்பேயென்பார் 'தொகையினின் றவர்க்கு உன்னது சொல்லியென்' என்றார். 'தொகையினின் றவர்' என்பதற்கு—தேவகணத்துட்சேர்ந்தவ ரென்றலும் ஒன்று. பி—ம்:—1.கையினீங்கியதிருமுகக், கையுநீக்கியதிருமுகம். 2.கருணையுநலியத். 3.உற்றது. 4.பா:த்தன்று, ஆர்த்தது. (உககக)

20௫.—ஸ்ரீராமன் கண்விழித்துப்பாரித்துத் தம்பியிறந்தானென்று புலம்பித்தொடங்குதல்.

அண்ண லுஞ்சிறி துணர்வினோ டயர்வுயிர்ப் பணுகிக் கண்வி ழித்தனன் றம்பியைத் தெரிவுறக் கண்டான் விண்ணை யுற்றனன் மீள்கில நென்றகம் 1.வெதும்பப் புண்ணி 2.னுற்றதோ ரெரியன்ன துயரினன் புலம்பும்.

(இ - ள்.) பெருமையிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனும்,—சிறிது உணர்ச்சியோடும் ரெட்டுயிர்த்தலோடும்பொருந்திக் கண்விழித்துத் தம்பியை நன்கு கண்டான்: (கண்டு; தம்பி)விண்ணகஞ்சேர்ந்திட்டான்: 'மீளமாட்டான்' என்று கருதி மனம் பெருவாட்டங்கொள்ள, புண்ணிற் கணல்நழைந்தாற்போன்ற துன்பத்தையடைந்தவனாய்ப் (பின்வருமாறு) புலம்புவனானான்; (எ - று.)— இராமன்புலம்புவதை மேற்பதினைத்துகவிகளிற் காண்க. மனைவியை மாற்றான் கையிற்பறிகொடுத்ததோடு தம்பியையிழந்த துயரமுஞ்சேர்ந்து புண்ணிலெரியிட்டாற்போலாயினவென்க. பி—ம்:—1.வெதும்பிப், வெதும்பாப். 2.உற்றதோர்வேலன்ன, உற்றனவேலன்ன. (உககக)

வேறு.

20௬.—பதினைத்துகவிகள் - இராமன் புலம்புதலைத் தெரிவிக்கும்.

எந்தையிறந்தா 1.நென்று மிருந்தே னுலகெல்லாந் தந்தன 2.நென்னுங் கொள்கை தவிர்ந்தேன் 3.நறியல்லேன் 4.உய்ந்து மிருந்தாய் நீயென நின்றே 5.னுரைகாணென் வந்தன னையா 6.வந்தன னையா வினிவாமேழன்.

பதினாறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எந்தந்தையிறந்தான் என்றுகேள்வியுற்றும், (யான்) உயிருடனிருந்தேன்: உலகெல்லாவற்றையும் (பரதனுக்குத்) தந்தேனென்ற கொள்கையையும் தவிர்ந்தேன்; (நான்) தனிப்பட்டவனல்லாதவனாய், நீ உய்ந்து இருந்தாயென்றே (இவ்வாறு உறுதியாகச்செய்து) நின்றேன்: (இப்போது) (உன்) பேச்சைக் காணென்: (ஆகையால், யான்), இனிவாமேழன்; ஐயா! வந்திட்டேன், ஐயா! வந்திட்டேன்; (எ - று.)

'ஐ என்னுடன் இருக்கின்றாய்' என்ற உறுதியால் தந்தையிறந்தானென்ற துக்கத்தையும் கொள்ளாமல், நான், உன்னுடைய உதவிகொண்டு எளிதாக ஆனலாமென்ற நம்பிக்கையால் பரதனுக்குக்கொடுத்த அரணையும் அவன் திருப்பிக்கொடுத்தப் பெற்றுக்கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டேன்: நீ இறந்திட்டாயாத.

லால், யான் இனி உயிர் வைத்திரேனென்றவாறு. ஸ்ரீராமன் தந்தத்தை இறந்ததைக்கேள்வியுற்று, இலட்சுமணனைப்பார்த்து *உன் தந்தை இறந்தாரென்று கூறியதாகவும், சீதாபிராட்டியைப்பார்த்து உன் மாமனார் இறந்தாரென்று கூறியதாகவும் வான்மீகிபகவான் அருளிச்செய்திருத்தல் இங்குக் காணத்தக்கது. பி-ம்:—1யானும். 2என்றும். 3தமியல்லேன். 4கந்தனிநுந்தாய். 5கரைகானேன், தனிகானேன். 6எம்யீ. (உடுகடி)

உ௦௭. தாயோ 1நீயே தந்தையு நீயே தவ1நீயே
சேயோ 1நீயே 2தம்பியு நீயே திரு1நீயே
போயோ நின்ற யென்னை 3யிகந்தாய் புகழ்பாராய்
4நீயோ யானே 5நின்னினு நெஞ்சம் 6வலியேனல்.

(இ - ள்.) தாயோ நீ தான்: தந்தையும் நீ தான்: தவமும் நீ தான்: சேயோ நீயே: தம்பியும் நீ தான்: செல்வமும் நீ தான்: (இப்படிப்பட்ட) நீ யோ புகழைக் கருதாமல் என்னைவிட்டுப் போனவனாய்: யானே (இன்னும் உயிர்வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேதலால்), உன்னைவிட நெஞ்சம் வலிமையானவன்; (எ-று.)---பி-ம்:—1நீயென். 2செய்பொருணியே. 3இகழ்ந்தாய். 4நீயாயானே, நீயோயானும். 5நின்றனன், நின்றனில், நின்றன. 6வலியேமால், வலியேனே.

உ௦௮. 1ஊறாய் நின்ற புண்ணுடை யாய்பா லுயிர்கானேன்
ஆற நின்றே னாவி 2சுமந்தே யழுகின்றேன்
ஏறே யின்னு முய்யினு முய்வே னிருகூறாக்
கீற நெஞ்சம் பெற்றன 3என்றே 4கெடுவேனே.

(இ - ள்.) ஊறுபட்டுத்தோன்றியுள்ள புண்ணையுடைய உடலில் உயிர் காணேன்: பொறுமையுடையேனாகி உயிரைச்சுமந்தவண்ணம் நின்றே யழுகின்றேன்: சிக்கம்போன்றவனே! கெடுவேன்! இருகூறாகப்பிளவாத நெஞ்சம்பெற்றேனன்றே? (ஆதலால்), இன்னும் (வாழ்ச்சியுடன்) உயர் திருப்பதென்றாலும் இருப்பேன்; (எ-று.)

எனக்குச் சகோதரவாஞ்சையிருக்குமானால், உன்னுடலைக் கண்டபோதே உயிர்போகவேண்டாவோ? என்றவாறு. பி-ம்:—1ஊறு. 2சுமந்தேனழுகின்றேன். 3அன்றே. 4கெடுவேனே. (உக௦௦)

உ௦௯. பயிலுங் காலம் பத்தொடு நாலும் 1படர்கானத்து
அயில்கின் றேனுக் 2காவன நல்கி யயிலாதாய்

* “ஸீதேம்ருதஸ்தே ஸ்வஸ-ர:—பித்ராஹிநோவிலக்ஷண” என்றது காண்க. லக்ஷணனைப்பார்த்து உனக்குப்பிதாஇறந்தாரென்று ஸ்ரீராமனை அருளிச்செய்யக்காரணம் எனக்குப் பிதா செய்யவேண்டியவற்றைச்செய்ய நீ இருத்தலால், என்வரையில் தந்தையிறந்தாரல்லரென்பது: இவ்விஷயத்தை “ஹவஜ்ஞேநக்ருதஜ்ஞேந - தர்மஜ்ஞேநசலக்ஷண | த்வயாபுத்ரேண தர்மாத்மா - ந ஸம்வ்ருத்த: பிதாம” என்று வெளிப்படையாக அருளிச்செய்திருத்தல் காண்க.

வெயிலென்று என்று நின்று 3 தளர்ந்தே மெலிவெய்தித்
துயில்கின்ற ருயோ 4 வின்றிவ் வுறக்கந் துறவாயோ.

(இ - ள்.) பரவியகாட்டிலே பழகும் பதினான்குவருஷமும் (காட்டிற்
கிடைக்கும் உணவுகளையெல்லாம்) உண்கின்ற எனக்கு வேண்டுவன
வற்றைத் தந்து உண்ணாதிருந்தவனே! வெயிலென்றுகருதாத நீ உடல்
தளர்ந்து நின்று மணமும்மெலிவுற்று இன்றுதுயில்கின்றாயோ? இவ்வுறக்கத்
தை (என்றந்) துறக்கமாட்டாயோ? (எ - று.)—காலம் - வருஷமென்னும்
பொருளது. பி-ம்:--1பயில். 2ஆனவை. 3 தளர்ந்து. 4 இன்றி. (உக0க)

உக0. அயிரா நெஞ்சு மாவியு மொன்றே யெனுமச்சொற்
பயிரா 1 வெல்லைப் பாதக னேற்கும் பரிவுண்டோ
செயிரோ 2 வில்லா வுன்னை யிழந்தார் திரிகின்றேன்
உயிரோ நானே வாரினி யுன்னே நிறுவையா.

(இ - ள்.) 'சந்தேகிக்காத [ஒருத்தரையொருத்தர் நம்புகின்ற] நெஞ்சும்
ஆவியும் (இருவர்க்கும்) ஒன்றே' என்று (உலகத்தார்) சொல்லுகின்ற அச்சொல்
பொருளுடைய தாகாதபோது பாவியான என்னிடத்து இரக்கம் என்ற
குணத்தான் உளதாகுமோ? குற்றமென்பது சிறிதும் இல்லாத உன்னையிழந்த
பின்பும் (உயிரோடு) திரிகின்றேன்: ஐயா! இப்போது உன்னோடு உறவு
(எனது) உயிரோ, யானோ, யார்? (எ - று.)—நான் உண்மையுறவினனல்லே
னென்று ஸ்ரீராமன் தன்னைப் பழித்தவாறு. பயிர் தல் = பயிலுதல். பி-ம்:—
1 வெல்லைப்பாதகனெனக்கும். 2 இல்லாய்நின்னை. (உக0உ)

உகக. வேள்விக் 1 கேகி வில்லு பிறுத்தோர் விடமம்மா
2 வாழ்விக்கும்மென் நெண்ணினன் முன்னே வருவித்தேன்
குழ்வித் தென்னைச் சுற்றின ரோடுஞ் சடுவித்தேன்
தாழ்வித் தேனே வித்தனை கேடுந் தருவித்தேன்.

(இ - ள்.) (சனகராசன் புரிந்த) வேள்விக்குச் சென்று (சிவ) தறுகையும்
முறித்து ஓர்விலுத்தை [சிறையை] (நம்மை இது) வாழ்விக்குமென்று எண்ணி
னேனாய் முன்புவருவித்தேன்; (யாவரையும்) தூராலோசனைசெய்வித்து
என்னைச்சுற்றினவரோடும் [நண்பரோடும்] சடுவித்தேன்: (சிறிதேனும்) பின்
வாங்கச்செய்தேனோ? இத்தனைத்தீங்கையும் உண்டாக்கிவிட்டேன்; (எ - று.)
—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்: சிறையைக்கொண்டதன்மூலம் வீணாத கேட்
டைப்பற்றி வியந்தவாறு. குழ்வித்து, தாழ்வித்தேனோ என்பவற்றைத் தன்வி
னைப்பொருளில்வந்த பிறவினையெனக் கொண்டு கூறுதலும் ஒன்று. இப்பாட
லுக்குப்பின் சிலபிரதிகளில் "மாண்டாய் (உகக)" என்ற பாடல் உள்ளது.
பி-ம்:--1 எய்தி. 2 மாள்விக்கும்மென்றெண்ணினன். (உக0க)

உகஉ. மண்மேல் வைத்த காதலின் மாதா 1 முதலோர்க்குப்
புண்மேல் வைத்த 2 தீநிகர் துன்பம் புகுவித்தேன்
பெண்மேல் வைத்த காதலி னிப்பே நுகள் பெற்றேன்
எண்மேல் 3 வைத்த வென்புகழ் 4 நன்று லெளியேனே.

(இ - ன்.) பூமியின்மேல்வைத்த காதலினால் மாதா[கைகேயி]முதலான வர்க்குப் புண்மேல்வைத்த தீயையொத்த துன்பத்தை உண்டாக்கினேன்; பெண்மேல்வைத்த காதலினால் இப்பேறுகளைப் பெற்றேன்: மதிக்குமாறுள்ள என்புகழ் மிகஅழகிது; (நான்) சாமானியமானவனே! (எ - று.)

‘இப்பேறுகள்பெற்றேன், எண்மேல்வைத்த என்புகழ்நன்று’ என்பன - பிறகுதிப்பு. இச்செய்யுள் சிலப்பரதிகளில் “சான்றோர்” (உகடு) என்ற பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. சிலப்பரதிகளில் இதன்பின் “இருந்தேனான்” (உகஎ) என்ற பாடல்உள்ளது. பி - ம்:—1முதலோர்க்கும். 2தீயன. 3வைத்தேன். 4யான்றான், நன்றோ. (உக௦௪)

உக௬. மாண்டாய் நீயோ யானொரு போது முயிர்வாமேன்
ஆண்டா னல்ல னானில் மந்தோ பரதன்றான்
பூண்டா ரெல்லாம் பொன்றுவர் 3 துன்பம் பொறையாற்றார்
வேண்டா வோநா னல்லற மஞ்சி மெவிவுற்றால்.

(இ - ன்.) நீயோ மாண்டாய்: யான் (இனிமேல்) ஒருபோதும் உயிர்வாமேன்: (நான் உயிர்வாழாவிடின்), பரதன் (தான்) பூமியை யான்பவனான: அந்தோ! துன்பத்தைச் சிக்கமாட்டாதவராகி, (உறவு)பூண்டவரெல்லாம் இறப்பர்: நான் சிறந்ததருமத்திற்கு அஞ்சி மெவிவுற்றால், (அதன்பயனாக இவ்வளவு) உண்டாகவேண்டாவோ? (எ - று.)

‘பிரமாஸ்திரத்தைவிடவேண்டா’ என்று என்மத்பியைத் தடுத்ததற்குப் பயன் இவ்வாறு வினாத்தென இரங்குகின்றான், ஸ்ரீராம னென்னலாம். பி-ம்:—1அந்தோநானிலமன்றோ. 2பரதன்றான். 3துன்பம். (உக௦௫)

உக௭. அறந்தாய் 1 தந்தை சுற்றமு 2மற்று மெனையல்லால்
3 துறந்தாய் யென்று 4மெய்மற வாதாய் துணைவந்து
பிறந்தாய் யென்னைப் பின்பு தொடர்ந்தாய் 5பிரிவாற்றாய்
இறந்தாய் யுணைக்கண்டு மிருந்தே னெளியேனே.

(இ-ன்.) அறமும் தாயும் தந்தையும் சுற்றமும் மற்றுமுள்ளனவும் என்னை யல்லாமல்(வேறொன்றுஉனதென்றுகொள்ளாது)விட்டிடவனே! எப்போதும் சத்தியத்தைமறவாதவனே!(எனக்குத்) துணையாகவந்துபிறந்தவனே! என்னைப் பின்பற்றி(க் காட்டிலும்)தொடர்ந்து வந்தவனே!(என்)பிரிவையாற்றாதவனாய். (நீ) இறந்தாய்: (அந்நன்ம இறந்த) உன்னைக்கண்டும் (யான்)உயிருடன் இருந்தேன்; (நான்) சாமானியமானவனே? (எ - று.)

தான் பூசனைசெய்யச்சென்றபோது இலட்சுமணன் இறந்ததனால், பிரிவாற்றாமையாலிறந்தனனாகொண்டு பேசுகின்றான், ஸ்ரீராமன்: பிரிவாற்றாய் பின்புதொடர்ந்தாய் என்று ஒன்றாகஎடுத்து-நான்காட்டிற்குச் செல்லுகையில் பிரிவையாற்றாது பின்புதொடர்ந்தவனே! எளிதானாம். எளியேனே - நான் மிகக்கொடியவனன்றோ என்றபடி: இவ்வாறுகூறுதல் உலகவழக்காத னுணர்க. இச்செய்யுளும், “வேலைப்பள்ளக்குண்டகழி” (உக௭) என்ற செய்யுளும் “கொடுத்தேன்” (உக௮) என்ற செய்யுட்டுக்குப்பின் முறையேயுள்ளன. ஒருபிரதியில் இத்த

செய்யுள்மாதீரம்“வேலைப்பள்ளக்” என்பதன்பின் உள்ளது. பி-ம்:--1எந்தை. 2மற்றையவையெல்லாம், மற்றையனவெல்லாம். 3மறந்தாய். 4மெய்ம்மைமறந்த புடன்வந்து. 5பிரிவற்றாய். (உக0க)

உக0௫.சான்றோர் மாதைத் 1தக்க வரக்கன் சிறை2தட்டால் ஆன்றோர் சொல்லு நல்லற மன்னான் 3வயமானால் மூன்றாய் நின்ற பேருல கொன்றாய் முடியா வேல் தோன்றா வோவென் 4வல்லிவின் 5தீரத் தொழிலம்மா.

(இ - ள்.) சான்றோரின்பெண்ணை வலிமையிக்க அரக்கன் சிறையிலே தடுத்துவைத்திட்டால், (தரும் அவனுக்கு விரோதமாக இருந்து அவனை யழிக்கவேண்டும்: அங்ஙனம்புரியாமல்), ஆன்றோர்பாராட்டிக்கூறுகின்ற நல்ல அறமும் அவனுக்கு வசப்பட்டிருக்குமானால், மூன்றாய்நின்ற பெரியஉலக மெல்லாம் ஒருங்கே (அழியவேண்டும்: அங்ஙனம்) அழிந்திடாதாயின், என்னுடையவலியவில்லின் தீரத்தன்மையோடுகூடிய தொழில் வெளிப்படமாட்டாபோ? (எ-று.)

முறைகேடானசெயலைப்பிரிந்த அரக்கன் அறக்கடவுள் அழியாது அவன் வாழ்ந்திருப்பதனால், இந்த மூன்றுஉலகத்தையும் என்விலவலியால் தொமிசஞ் செய்துவிடுவேனென்று ஸ்ரீராமன் கூறியவாறு.பி-ம்:--1தக்கது.2தட்ட,கட்ட, வைக்க, செய்ய. 3வசமானால் 4வில்வலி. 5வீரத். (உக0௭)

உக0௬.வேலைப் பள்ளக் குண்டக முக்கும் 1விராதற்குங் காலிற் 2செல்லுங் காக மணிக் குங் கரனுக்கும் மூலப் 3பொத்தற் 4செத்த மரத்தேழ் முதலுக்கும் வாலிக் கும்மே 5யாயின 6வாறென் வலியம்மா.

(இ - ள்.) கடலென்றுசொல்லப்படுகின்ற பள்ளமாகிய ஆழ்ந்த (இலங்கையின்) அகழிக்கும், விராதனுக்கும், காற்றுப்போற் செல்லுங் காகாகரனுடைய (கண்ணின்) கருமணிக்கும், கரனுக்கும், வேரிலே தொளையையுடைய ஆராய்வதற்குடரிய எழுமாமமாகிய முதலுக்கும், வாலிக்குமே என்வலி செல்லுபடியாயினவாறு என்? (எ-று.)—அம்மா-ஆச்சரியம். இத்துணைவரைக் கொன்றவில் இவ்வீந்திரசித்தைக் கொல்லாமலிருக்கின்றதே! என வியந்த வாறு.பி-ம்:--1விரதிக்கும்.2செல்லாக்கவந்தனுயிர்க்கும்,செல்லுக்கவந்தனுயிர்க்கும். 3பொத்தைச். 4சொத்தை. 5ஆயினது. 6என்றன், ஒருவன். (உக0௮)

உக0௭.இருந்தே னான விந்திர சித்தே முதலாய பெருந்தே ராரைக் கொன்று பிழைக்கப் 1பெறுவேனோ 2வருந்தே 3னீயே 4வெல்லுதி யென்னும் வலிகொண்டேன் 5பொருந்தே னுனிப் பொய்ப்பிற னிக்கும் 7பொறையல்லேன்.

(இ - ள்.) ‘(இந்திரசித்தைக்கொல்லுமாறு, வருந்தி. முயற்சிசெய்யேன்): நீயே வெல்லுவாய்’ என்று (உண்ணோக்கிக்) கூறிய வலிகொண்ட நான், (இங்குத்தானே) இருந்தேனானால் (அப்போதுதான்) இந்திரசித்துமுதலான ஐபிரியதேர்வீரரைக்கொன்று பிழைக்கப்பெறுவேனோ? நான் (உண்மையான

அன்புஉற்ற உடன்பிறவியையும் இப்போது உயிருடன் இருக்கப்பெருதவ ளாயினேன்: (அதனால்) இப்பொய்ப்பிறவியைக் கமக்கவும்வல்லேனல்லேன்.

இந்திரசித்துமுதலிய பெரியதேர்வீரரைக் கொல்லும்வலிமைபெற்றிருந் தேனால் இந்திரசித்துவந்தபோதே எந்திறமையால்வென்றிருக்கமாட்டே னோ என்று கூறியவாறு. பொருந்தேன் என்பதற்கு-நான் உன்னுடன் பிறந்ததாக வும் உடன்படேன் என்றுமாம்; இவ்வாறு கூறுவது சகோதரவாஞ்சையற்றுத் தான் உயிரோடிருப்பதுபற்றி யென்னலாம். 1-ம்:—1 பெறுவேனேல், பெரியோ னே. 2 மருந்தே. 3 நான். 4 வெல்லுமதன்மே. 5 பொருந்தேனன்மே. 6 பிறவிக்குப். 7 பொருள், புரை. (உச௦௧)

உகஅ. மாதா வும்நஞ் சுற்றமு நாடு மறையோரும்
ஏதா னாரோ வென்று தளர்ந்தே யிறுவாரைத்
தாதாய் காணச் சால நினைந்தேன் 1 தளர்கின்றேன்
போதா யையா பொன்முடி யெண்ணிப் 2 புனைவிப்பான்.

(இ - ன்.) தாயும் சுமது சுற்றத்தாரும் நாட்டிலுள்ளாரும் பிராமணரும், (காட்டிற்குச்சென்ற இராமலட்சுமணர்) எத்தக்கதியானாரோ? என்று தளர்ச் சிபுற்று மனம்முறிந்து வருந்துபவரை, குழந்தாய்! காணவேணுமென்று யிச வும் நினைந்துள்ளேயும் மனத்தளர்ச்சியடைகின்றேன்: ஐயா! எண்ணிப் பொன் முடிபுனைவிக்குமாறு வருவாய்; (எ-று.)—‘தாதாய்’ என்பது-அன்புபற்றியது. 1-ம்:—1 தரையாள்வேம், தரைவாழவேன். 2 புனைவிப்பாம், புனைவிக்க, புனை விப்பாய். (உச௧௦)

உககூ. பாசமு முற்றச் சுற்றிய போதும் பகையாலே
நாசமு ஞற்றிப் போது நடந்தே னுடனல்லேன்
நேசமு மற்றார் செய்வன 2 செய்தே நிலைநின்றேன்
தேசமு 3 மற்றென் 4 கொற்ற நலத்தைச் 5 சிரியாரோ.

(இ - ன்.) நாகபாசம் (உடல்) முழுதுஞ்சுற்றியபோதும் பகையாலே நாசம் ஏற்பட்ட இப்போதும் உடன் இராதவனாய் அப்பாற்சென்றிட்டேன்; நேசமற்றார் செய்வனவும்செய்தே உயிரோடுள்ளேன்: தேசத்திலுள்ளாரெல் லாம் பொருந்தி என்வெற்றிநலத்தைச் சிரியாரோ? (எ-று.)

உலகத்தாரெல்லாம் எந்தோல்வி யுணரும்படி நேர்மையற்றவழியில் நடந்துகொண்டேனெயென்று தன்னை ரொந்தவண்ணம் புலம்பியவாறு. 1-ம்:—1 உற்றிப், உஞற்றிப். 2 செய்தேன்றனி. 3 மற்றென். 4 கொற்றநலத்தும். 5 தெரியாதோ. (உச௧௧)

உஉ௦. கொடுத்தே 1 னன்றே வீடண னுக்குக் 2 குலமாள முடித்தோர் செல்வ யியான்முடி யாதே முடிக்கின்றேன்
3 படித்தே னன்றே பொய்மை குடிக்குப் பழிபெற்றேன்
4 ஓடித்தே னன்றே வெண்புகழ் 5 நானே யுணர்வற்றேன்.

(இ - ன்.) (நான் முன்பு) விபீஷணனுக்கு (அரக்கர்) குலத்தையாரும் படி முடிகுட்டி (அதற்குஉரிய) ஒப்பற்ற (அரசர்) செல்வத்தையும் கொடுத்தே

எல்லவா? (அதனை) யான்சிறைவேற்றிவையாமலே (இப்போது) உயிர் முடி கின்றேன்: (இதனால்), பொய்யைப்படித்தேனென்றே (இச்சவாகு)வமிசத் துக்குப் பழியைச் சம்பாதித்துவைத்திட்டேன்; அவிவேகியான நான், (சயா கவே) என்புகழைக் கெடுத்துக்கொண்டேனல்லவா? (எ - று.)—பி-ம்:— 1அன்றென், அன்றே. 2குலமானும், 3படித்தோனென்றே, படித்தேனன்றே, படித்தோனன்றே, படித்தேனன்றே, படித்தேனன்றே, 4சொடித்தேனன்றே. 5நான்ருணுடையேடு. (உக௧௨)

௨௨௧.—இவ்வாறுபுலம்பித் தன்னைமறந்து ஸ்ரீராமன் அறிவுசோர்ந்து துயிலுறுதல்.

என்றென் 1நேங்கா விம்மு முயிர்க்கு 2மிடைய்கிச் சென்றென் 3ரொன்றே டிந்திய மெல்லாஞ் சிறை⁴யெய்தப் பொன்றும் 5மென்னுந் தம்பியை 6யார்வத் தொடுபுல்லி ஒன்றும் 7பேசான் நன்னை மறந்தான் 8துயில்வுற்றான்.

(இ-ள்.) என்றென்றுசொல்லியவண்ணம் ஏக்கக்கொண்டு விம்முவான்; பெருமூச்சலிடுவான்: (இவ்வாறெல்லாஞ்செய்தபின்), இடையிலேகுறைந்து போய் ஒரிந்திரியத்தோடு [மனத்தோடு]மற்றையிந்திரியமெல்லாம் ஒன்றாகிச் சிறைப்பட இறத்தவனாகின்றனென்னுந் தம்பியை அன்போடுதழுவி ஒன்றும் பேசாதவனாய்த் தன்னைமறத்தவனாகித் துயில்கொண்டான்; (எ-று.)—பி-ம்:— 1ஏங்கும். 2இடையெய்த, இடையாகி. 3ஒன்றே. 4செய்து. 5என்னைத். 6மார் பத்தோடு. 7தேறன். 8துயிலுற்றான். (உக௧௩)

௨௨௨.—ஸ்ரீராமன் மறந்து துயிலுற்றதுகண்டு

தேவர் அன்போடு சொல்லத்தொடங்குதல்.

கண்டார் விண்ணோர் கண்கள் புடைத்தார் கலுழ்கின்றார் கொண்டார் துன்ப மென்முடி வென்னக் குலைகின்றார் அண்டா வையா வெங்கள் பொருட்டா லயர்கின்றாய் உண்டோ வுன்பாற் 1துன்பென வன்போ டுரைசெய்தார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் (ஸ்ரீராமன் துயிலுற்றதனைக்) கண்டார்கள்; கண்களிலே புடைத்துக்கொண்டவராய் வருந்துபவரானார்; துன்பக்கொண்ட வராய், 'முடிவுயாதாகுமோ?' என்று நடுங்குபவரானார்; தேவனே! ஐயனே! எங்கள் பொருட்டாக வருந்துபவனாகப்பாவிக்கின்றாய்: உன்னிடத்துத் துன்பு உண்டோ என்று அன்போடு சொல்லத்தொடங்கினார்; (எ-று.)—தேவர்கள் அன்போடு கூறுவதனை மேல் ஏழுகவிகளிற்காண்க. பி-ம்:—1துன்பமு மென்றே, துன்பெனவன்பால். (உக௧௪)

வேறு.

௨௨௩.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள்—தேவர்கள் ஸ்ரீராமனை உண்மையுணர்ந்தி அன்போடுகூறுவதைத் தெரிவிக்கல்.

உன்னை யுள்ள படியறியோ 1முலக முள்ள திற²முள்ளேம் பின்னை யறியே முன்னறியே மிடையு மறியோம் பிறழாமல்

நின்னை வணங்கி நீவகுத்த நெறியி னிற்கு மதுவல்லால்
என்னை யடியேஞ்³செயற்பால வின்ப துன்ப மில்லோனே.

(இ - ள்.) இன்பதுன்பங்களில்லாதவனே! உன்னைஉள்ளபடியறியும் வல்லமையுள்ளோமல்லோம்: உலகு (உன்னிடத்து) அமைந்துள்ள கூறுபாட்டையும் ஆராய்ந்தறியோம்: இனி நடக்கப்போவதையும் அறியும்வல்லமை யுடையோமல்லோம்: முன்னே நிகழ்ந்ததையும் அறியும்வல்லமையுடையோ மல்லோம்: இடையிலே நடப்பதையும் மாறுபாடில்லாமல் அறியும்வல்லமை யுடையோமல்லோம்; நின்னைவணங்கி நீ ஏற்படுத்தியுள்ள வழியில்நிப்ப தல்லாமல் அடியவர்களாகிய நாங்கள் செய்யத்தக்கவை யாவையுள்? (எ-று.)

உடலிலுள்ள நரைநிறைமுதலியவை ஆன்மவைச்சேராதவாறுபோல உலகத்துநிகழும் இன்பதுன்பங்கள் உலகத்துயிர்த்தெல்லாம் உயிரான பர மான்மவைச் சேராவென்க. பி-ம்:—¹உலகையுள்ள, ²அறிவோம், உள்ளாய், அறியோம், ³செயற்பாலம், செயற்பாலது. (உசகக)

2.2.ச. அரக்கர் குலத்தை வேரறுத்தெம் மல்ல னீக்கி யருளாயென்று இரக்க வெம்மேற் கருணையினு¹விசையா வருவயிவை யெய்திப் புரக்கு மன்னர் குடிப்பிறந்து போந்தா²யறத்தைப் பொறைதீர்ப் கரக்க³நின்றேறெடு⁴மாய மெமக்குங் காட்டக் கடவாயோ. [பான்

(இ - ள்.) ‘அரக்கர்குலத்தை வேரோடுபோக்கி எம்துன்பத்தை நீக்கி யருள்வாய்’ என்று (நாங்கள்) வேண்டிக்கொள்ள, எம்மீ துள்ள கருணையினுலே (உனக்கு) ஏற்காத இந்தவுருவங்களைமேற்கொண்டு காக்குத்தொழிலைக் கைக் கொண்ட (சூரியவமிசத்து)மன்னவரின் குடியிலேபிறந்து போந்தவனே! (தீயோர்பலர் இங்குப்பிறத்திட்டகனல்) தருமதேவதைக்குநேர்ந்துள்ள பாரத் தைப் போக்கும்பொருட்டு மறைந்துநின்றே (யுள்ள உன்) பெரிய மாயத்தை எமக்குங் காட்டக்கடவாயோ? (எ - று.)

திருமால் இராமனாதி காண்குவடிவாப்பிறந்தானென்பதுபற்றி ‘உருவ மிவையெய்தி’ என்றதென்னலாம்: இனி, மச்சம் கூர்மம்முதலிய அவதாரங் களைக் கருதியதென்பாருமுள். “இம்மாளுலம்பொறைதீர்ப்பான், ...பிறந்த மாயனே” என்ற நம்மாழ்வார்பாசரம் இச்செய்யுளின்பின்னிர்ண்டடியில் ஞாபகத்துக்குவருகின்றது. பி-ம்:—¹இயையாவுருவமித்தெய்தி, இயையாவுரு வமிசைவெய்தி. ²இந்தப்பொறை. ³நின்ற. ⁴மாயை. (உசகக)

2.2.ந. ஈன்றெம்²மிடுக்கண் டுடைத்தளிப்பானிரங்கி யாசரிற்³பிறந்தாய்⁴முன்னு முலகந் துயர்தீர்த்தி யென்னு மாசை முயல்கின்றோம் என்று⁵மறந்தோ மவனல்லன் மனித னென்றே⁶யிதுமாயம் போன்ற தில்லை யானுடையாய் பொய்யும் புகலப் புக்காயோ.

(இ-ள்.) (உன்றும்)பெறப்பட்டவரான எம்முடைய துன்பத்தைப் போக் கிப் பாதுகாத்தற்காக இரக்கங்கொண்டு அரசரில்லிற் பிறந்தவனே! முன்னுமிய உலகத்துக்குநேர்ந்துள்ள துயரத்தைத் தீர்ப்பாயென்கின்ற ஆசையினால் (நாங் கள்) முயல்கின்றோம்: (இவ்வாறு) முயன்றும், (இவன்) அவனல்லன்:

மனிதன்' என்ற (உறுதியான) கருத்தினால் (கின்றதெய்வத்தன்மையைச் சில சாலத்து)மற்திட்டோம்; இம்மாயம்போன்றசெயல் (யாதும்) இல்லை: (எம்மை) அடிமையாகவுடையவனே! (எமது அறியாமைக்கு ஏற்ப றீ) பொய்பேசவும் தொடங்கிவிட்டாயோ? (எ - று.)—தேவர்களின் முன்னிலையிலும் மனிதன் போலவே பூரீராமன் றடிப்பதனால்; 'பொய்யும் புசலப்புக்காயோ' என்கின்றனர் தேவர். 1-ம்:—1. னன்றாய். 2. இடுக்கற் துடைத்தனிப்பாய். 3. பிறந்து. 4. மூன்றுதல முற், முலகத், மூன்றாமுலகைத். 5. அறிந்தேம். 6. இம். (உசகஎ)

2. உசக. அண்டம் பலவு மனைத்துயிரு மகத்தும் புறத்து 1 முளவாக்கி உண்டு முயிழந்து மளந்திடந்து முள்ளும் 2 புறத்து முளையாகி 3 கொண்டு சிலம்பி தன்வாயிற் 5 கூர்நூ லியையக் கூடியறிப் பண்டு மின்று 6 மமைக்கின்ற படியை 7 யொருவாய் பரமேட்டி.

(இ - ள்.) பரமேட்டியே! அண்டம்பலவற்றையும் அனைத்துயிர்களையும் (வயிற்றின்) உள்ளும், புறத்தும் உளவாக்கியும், (இவ்வண்டத்தை) உண்டும் உயிழந்தும் அளந்தும் இடந்தும் உள்ளும் புறத்தும் உளையாகியு மிருந்து, சிலம்பி தன்வாயில் மெல்லிய நூலினாலியையக் கூட்டையிற்றி முன்னும் இப்போதும் அமைக்கின்ற றீ தியை றீங்காதிருப்பாய்; (எ - று.)

சிலந்திப்பூச்சி தன்ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரம் சிறிதுமில்லாமலே நூலை புண்டாக்கி மீண்டும் தான் உண்டாக்கின நூலையுட்கொள்வது போலவே, ஸர் வேசுவரன் தன்ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமில்லாமலே அண்டங்களைப்படைத்து மீண்டும் அவற்றைவிழுங்குவனென்று வேதங்கூறுவதையொட்டி இந்தத்துதி கூறியது. “யதோர்ணாகாயிஸ்ஸுஜதேக்ருஹணதேச”, “ஊர்ணாகாயிரயதா ஸ்ருஷ்ட்வா-ஸ்வயம்தக்கரஸதேபுநீ | ததாஸ்ருஷ்ட்தேமகிலம் - ஸ்வயம்தத் கரஸதேஹரி” என்பன காண்க. ‘தன்ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமில்லாமலே படைத்தலும் படைத்தவற்றை யுட்கொள்ளுதலும் கூடுமோ?’ என்று பரம்பொருளின் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரவிஷயங்களில் தோன்றும் ஐயத்தைப்போக்க இந்தச்சிலம்பி திருஷ்டாந்தம் கூறப்பட்டது; ‘ஒருசிலந்திக்கு உண்டான ஸ்வபாவம் ஸர்வஸத்திக்குக் கூடாதொழியாதிறே’ என்ற தத்வத்யத்தையுங் காண்க. பரம்பொருளான எம்பெருமானுக்கு அற்பஜந்துவான சிலந்தியை உவமைகூறியது இழிவுவமையின்பாற்படாதோ? எனின், —பரம்பொருள் தனக்குயாதொருவிகாரமுமின்றிப்படைத்துப் படைத்ததை உட்கொள்ளுதலை விளக்குதற்கு இவ்வுவமை சிறத்தலால் இழிவுவமைக்குற் றத்தின்பாற்படாது ஏற்றதேயாகுமென்க. 1-ம்:—1. அளவாகி, உளவாகி. 2. புற ம்பும். 3. கொண்டு. 4. வயிற்றின். 5. நூலான்மேயக்கூட்டியறி. 6. அமைகின்ற, 7. ஒருவராய். (உசகஅ)

2. உ.எ. 1 துன்ப விளையாட்டி துவேயு முன்னைத் துன்பந் 2 தொடர் பின்மை இன்ப விளையாட் டாமெனினு 3 மறியா தேமுக் கிடருற்றால் 4 அன்பு 5 விளையு முருள் 5 விளையு மறிவு 5 விளையு 6 மவைபெல்லாம் முன்பு பின்பு நடுவில்லாய் 7 முடித்தா லன்றி 8 முடியாதே.

(இ - ள்.) இது துன்பத்தைவினைப்பதுபோன்ற வினாயாட்டேயென்றும், உன்னைத் துன்பத்தொடர்தல் இல்லாமையால் (இதுவும் உனக்கு) இன்பவினாயாட்டேயாம்:என்றாலும் (அதை)யறியாதஎன்கட்டு,(நீ)இடருற்றாயென்றால், (உன்பக்கல்) அன்புதோன்றும்:இரக்கமுந் தோன்றும்; உணர்ச்சி தோன்றும்: முன் பின் நடுஇல்லாமல் எப்போதும் இருப்பவனே!அவையெல்லாம் நீ முடித்துவைத்தாலன்றி (எம்மால்) முடித்துவைக்க முடியாது (எ - று.)—பி-ம்:--1 துன்பம். 2தொடர்வு. 3 அறியாதோருக்கிடருறாமல். 4 அன்பின். 5 வினையும். 6 அது, இது. 7 முடிந்தாலன்றி. 8 முடியாதால், அறியாதோருக்கிடருற்றால். (உககக)

உஉஅ.வருவாய் போல வாராதாய் வந்தாயென்று மனங்களிப்ப [ம் வெருவா திருந்தோ நீயிடையே துன்பம் விளைக்க மெளிகின்றோ கருவா 2யளிக்கும் களைகண்ணே நீயே 3யிதனைக் களையாயெல் திருவாழ் மார்ப நின்⁴மாயை யெம்மாற் தீர்க்கத் தீருமோ. .

(இ - ள்.) அறியப்பட்டாய்போலின்று அறிவுக்குவியலாமாதவனே! (என்கட்காக நீ) அவதரித்தாயென்று மனம்மகிழ அஞ்சாதேயிருந்தோம்: நீ இடையே துன்பம் விளைக்க (அதனால்) மெலிவடைகின்றோம்: கருப்பத்திற் பிறந்தவனாகி (எம்மைப்) பாதுகாக்கின்ற (எமது) புகலிடமே! நீயே இத்துன்பத்தைப் போக்காயின், திருவாழ்மாப்பனே!உன்மாயை எம்மாலே தீர்க்கத் தீர்த்துவிடத்தக்கதோ? (எ - று.)

எவரொருவர் கடவுளை முற்றஅறிந்திட்டோமென்று கருதுகின்றனரோ அவரால் அறியப்படாதவனாகவும், எவரொருவர் கடவுள் முற்றஅறியமுடியாதவனென்று கருதுகின்றாரோ அவரால் அறியப்பட்டவனாகவும் அக்கடவுள் இருப்பா னென்ற தூற்கொண்கபற்றி, 'வருவாய்போல்வாராதாய்' என்றார். "வந்தாய்போல்வாராதாய் வாராதாய்போல் வருவானே", "யல்யாமதம் தல்ய மதம், மதம்யல்ய ந வேதல்:-அவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதம், விஜ்ஞாதம் அவிஜ்ஞாதம்" என்பன இங்குக் காணத்தக்கன. பி-ம்:--1 களித்து. 2 களிக்கும். 3 இடரைக்காவாயெல். 4 மாயம். (உகஉ௦)

உஉக.அம்ப ரீடற் கருளியது மயனார்¹மகனுக்² களித்ததுவும் எம்பிரானே யெமக்கின்று³ பயந்தாயென்றே யேமுறுவோம் வெம்பு துயர நீயுழக்க வெளிகா ணுது மெளிகின்றோம் தம்பி துணைவாரீயிதனைத்⁴ தவிர்த்தெம் முணர்வைத் தாராயோ.

(இ - ள்.) அம்பரீஷனுக்கு அருள்புரிந்ததையும் அயனருடையமகனான உருத்திரமூர்த்திக்குக் கருணைபுரிந்ததையும், எம்பிரானே! எமக்கு இன்று உண்டாக்கியென்றே பாதுகாவல்நாடுகின்றோம்: மனங்குழைதற்குக்காரணமான துன்பத்தை நீ யடைய, வெளியிடம் தெரியாது மெலிவடைகின்றோம்: தம்பிக்குத் துணைவனே! நீ இத்துயரைத் தவிர்த்து எங்களறிவைத் தரமாட்டாயோ? (எ - று.)—பி-ம்:--1 மகனுக்கு. 2 அளித்தன. 3 பயத்தநாமென்று, பயந்தாயென்றென்று. 4 தவிர்த்து.

அம்பரிடந்த அநுநியகதை:—குரியருலத்ததித்த அரசனுகிய அம்பரிடன் ஏகாதசிரதமனுஷ்டித்துத் துவாதசொபாரண செய்யலுருக்கையில், தருவாச முனிவன் விருந்தினனாகவர, மன்னவன் அவனை வரவேற்க, அவன் நித்தியகரு மாறுஷ்டானஞ்செய்துவருமாறு யமுனைக்குஏக, அரசன் பாரணக்குடரிய காலங்கடத்தல்கண்டு பகவானைப்புகித்த தீர்த்தத்தை யுட்கொண்டனனாக, நித்தியகருமாறுஷ்டானஞ்செய்து மீண்டவந்த முனிவன் அரசன்செய்கையை யுணர்ந்து சினந்து அவனைத் தொமிசஞ்செய்யக்கருதித் தன்சடைமயிரி லொன்றை மண்ணிலெறிய, அதினின்று பூதமொன்று உண்டாகி அரசனை யெதிர்த்த, மன்னவன் திருமலைத் தியானிக்க, அப்பரமனருளாற் சக்கராபு தந்தோன்றிப் பூதத்தைக்கொன்று பின் முனிவனைத் தூர்த்த, முனிவன் திரி மூர்த்திகளிடமும் அடைக்கலம்பெறாமல் மன்னவனையே வேண்ட, அவ்வரசன் சக்கரத்தைத் தொழுதுவேண்டி முனிவனுக்கு யாதொருதுன்பமும் வர வொட்டாது காத்தனனென்பது.

அபுறாமகனுத்த அனித்த கதை:—பஸ்மாசரனென்பவன் சிவபெருமானை நோக்கிக் கடுந்தவம்புரிந்து தான் எவர்தலைமீது கைவைத்தாலும் அவர் உயிரிழந்து சாம்பராய்ப்போகும்படி வரம்பெற்றுத்தான் பெற்றவரத்தைப் பரிசோதிப்பதற்காகச் சிவபெருமான்முடிமீது கைவைக்கத் தொடக்கவே, அப்பெருமான் அஞ்சிடருக்கார்தனனாக, திருமால் அவன்முன்னே பெண்ணுருவாய்த்தோன்றவும் அசரன் அப்பெண்ணையணையவர, அப்பெண்ணீராடிச் சத்தனாகவருக்' என்ன, அசரன் நீரில்முழுகித் தன் தலையை துவட்டுதற்காகத் தன்சிரசிற் கைவைக்கவே, தானேஉயிரிழந்துசாம்பராயினனாக, அதனாற் சிவபிரான் அச்சம்நீங்கப்பெற்றன நென்பது. கையிலொட்டிய பிரமகபாலத்தைப்போக்கியது முதலியனவும் கொள்ளலாம். (உகஉக)

உஉ௦.—தேவநர் துபநுமக்துமாறு ஸ்ரீராமன் அறிவுடனொடுங்கிய

செய்தியைத் தூதர் இராவணனுக்குச் சொல்லச்செல்லல்.

என்ப பலவு மெடுத்தியம்பி யிமையா தோரு மிடருமுந்தார்

அன்பு மிகுதி யாலைய 2னாவி யுள்ளே யடங்கினான்

துன்ப மனிதர் கருமமே 3புணர 4முன்பு துணிந்தமையாற்

புண்க ணிருதர் பெருந்தூதர் போனாராக்க னிடம் 5புக்கார்.

(இ - ள்.) என்பவை பலவற்றையும் எடுத்துச்சொல்லித் தேவர்களும் தூயர்கொண்டு வருந்தினார்: துன்பத்தையனுபவிக்கின்ற மனிதருடைய செயலே (தன்னிடத்திற்)சேர (த் திருவவதரித்தற்கு) முன்னமே சங்கற்பித்ததனால் (தம்பியினிடத்திள்ள) அன்புமிகுதிகாரணமாக ஸ்ரீராமன் ஆவி உள்ளேயடங்கப்பெற்றான்: இழிதகைமையுள்ள அரசுகரின் பெருந்தூதர் (அச்செய்தியைத் தெரிவிக்கப்போய்) இராவணனிடத்திற் சேர்ந்தார்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 உழந்தே. 2 அறிவும். 3 புரிய. 4 முன்னே. 5 புருத்தார். (உகஉஉ)

உஉ௧.—இராவணனிடம் தூதர் ஸ்ரீராமன்செய்தியைத் தெரிவித்தல்.

என்வந் தூரீ ரென்றாக்கர்க் கிறைவ னியம்ப வெறிசெருகில்
நின் னமைந் தன்றன் னெடுஞ்சரத்தாற் றுணைவ ரெல்லா நினுஞ்சேர்ப்

பின்வந் தவனு³ முயிரிழந்த பிழையை நோக்கிப் பெருந்துயரால்
முன்வந் தவனு⁴ முடிந்தானுன்⁵ பகைபோய் முடிந்த தெனமொழிந்தார்.

(இ - ள்.) அரக்கர்தலைவனான இராவணன் 'நீர் வந்தது என்னகாரணம் பற்றி?' என்று (அத்தூதரை) வினாவ, (அவர்), 'மோதுகின்ற போரில் உன் மைந்தனான இரத்திரசித்தின் நெடிய அம்பினால் துணைவரெல்லாம் உயிரொடுக்கி நிலத்தில் வீழ்ந்துகிடக்க, (அத்துணைவருடனே தன்) பின்பிறந்தவனும் உயிரிழந்ததன் பச்செயலைக்கண்டு மிக்க துயரத்தினால் மூத்தவனான இராமனும் உயிர்முடிந்தான்; (ஆகவே), உன்பகை முடிந்துபோய்விட்டது: (இனி, உனக்குப்பகையில்லை)' என்று கூறினார்கள்; (எ-று.)—பீ-ம்:--1மைத்தனது. 2சேர்ந்தார். 3முன்முடிந்தபிழை...பின்னவற்காய். 4பின்முடிந்தான். 5பகையும். ()

பிரயாத்திராப்படலம் முற்றிற்று.

22 - ஆவது சீதைகளாங்காண்படலம்

பிரமாஸ்திரத்தால் உயிரற்றுக்கிடக்கின்ற இலட்சுமணனையும் இலட்சுமணனையிழந்தோமென்ற துயரத்தின் மிகுதியால் மூச்சற்றுக்கிடக்கின்ற ஸ்ரீராமனையும் சீதாபிராட்டியார் போர்க்களத்திலே கண்டதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். காங்காட்டுபடலம் என்று சிலபிரதிகளிலும், பிராட்டிகளாங்காண்படலம் என்று சிலபிரதிகளிலும், சானக்காங்காண்படலம் என்று சிலபிரதிகளிலும் இப்படலத்துக்குப் பெயர் காணப்படுகின்றது.

இரத்திரசித்தின் பிரமாஸ்திரத்தால், வானர்களும் இலட்சுமணனும் இலட்சுமணனையிழந்த துயரால் ஸ்ரீராமனும் உயிரொடுக்கி வீழ்ந்துட்டதை ஒற்றர்மூலமாக வுணர்ந்த இராவணன் மிகமகிழ்ந்து, சீதை அவ்வுண்மையை கம்புதற்பொருட்டு அவளைப் புஷ்பகவிமானத்திலேற்றி புத்தகத்தை அவுக்குக் காட்டுமாறு கட்டளையிட, அரக்கியர் அங்கனமே செய்ய, பிராட்டி தன்பிராணநாயகனான ஸ்ரீராமனும் இளையபெருமானும் உயிரொடுக்கிப் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்திருப்பதுகண்டு பெருந்துயர்கொண்டு புலம்பித் தன்னுயிரை விட்டிடுவ தென்று எண்ணுகையில், வீழ்வுண்ணது புதல்வியான திரிசுடையென்பவன் பலவகையடையாளங்களால் இராமலக்ஷணர் உயிரோடுருக்கின்றாரென்பதை நிரூபித்துச் சீதையை அந்தச்செயலினின்று மீட்ட செய்தி இரத்தப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

உ.—மாற்றிச் செய்தியை ஊரெங்கும் பறையறைந்துதேர்விக்குமாறு
இராவணன் கட்டளையிடுதல்.

பொய்யார் தூத ரென்பதனாற் பொங்கி யெழுந்த¹வுவகையனாய்
மெய்யார்²நிதியம் பெருவெறுக்கை³வெறுக்க வீசி வினாந்தபடி
கையார் வரைமேன்⁴முரசேற்றிச்⁵சாற்றி நகரங் களிரிழப்ப [ன்.
நெய்யா ராடல்⁶கொள் கென்று⁷நிகழ்த்து கென்று நெறியில்லா

(இ - ள்.) நெறியில்லானுகிய இராவணன்,—தூதர்பொய்குறரென்ப தனால் (தன்பகைநீங்கிற்றென்றகாரணம்பற்றிஉள்ளடங்காமல்)மேலேபொகித்தோன்றியமகிழ்ச்சியையுடையவனாகி, (தன்னிடத்து) நிலையாகப்பொருத்திய தொகுதியாயுள்ள செல்வத்தை(ப் பெற்றுக்கொள்பவர்)வெறுப்படையும் படி [மிகவும் அதிகமாக] வாரியிறைத்து, 'நடந்தசெய்தியை [பகைவர் யாவரும் பட்டாரென்பதை]த் துதிக்கையையுடைய மலேபோன்ற யானையின் மேல் முரசத்தைவற்றி அடித்துத் தெரிவித்து, இலங்காநகரத்திலுள்ள யாவரும் மகிழ்ச்சியாக, செய்யீட்டு முழுகுதலைச்செய்க என்று சொல்லுங்கள்' என்று (பறைசாற்றுபவர்க்குக்) கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் பிரமாஸ்திரத்தால் வானரவீரர்களும் இலக்குமணனும் இறத்தையும் அதுகண்ட பெருந்துயரால் ஸ்ரீராமனும் உயிரொடுங்கி வீழ்ந்திட்டதையும் ஒற்றர்கூற, இராவணன், அந்தப்பேச்சை உண்மையென்று நம்பி அடங்காப்பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு, அந்தமகிழ்மொழிகூறிய தூதர்க்குப் பெருந்திரவியத்தை வாரியிறைத்து, நடந்த செய்தியை ஊர்முழுதும் பறையறைத்து தெரிவித்து ஊரார்யாவரும் சத்தோஷமாக மக்களஸ்நாநம் செய்யும்படி கட்டளையிட்டன என்க. செல்வம் நிலையில்லாததாயினும், இராவணன், தனக்குக்கிடைத்துள்ள பெருஞ்செல்வம் என்றும்அழியாது நிலைநிற்குமென்ற கருத்துக்கொண்ட அவிலேகி யாதலால், அவன்நினைவுபற்றி 'மெய்யார் நிதியம் பெருவெறுக்கை' என்றார். இனி,இராவணன் குபேரனைவென்று அவனது சங்கநிதி பதுமநிதி முதலியவற்றைத் தன்வசத்தனவாக்கிக் கொண்டுள்ளதனால், சங்கம் பதுமம் முதலியவற்றின் வடிவங்கொண்டுள்ள அந்த நிதிகளைக் குறிக்குமாறு 'மெய்யார்நிதியம்' என்றருமாம்; மெய் - வடிவம். நிதியம் - குவியலான செல்வம். 'மகன் தோன்றினான், பகைவன் பட்டான்' என்று பெருமகிழ்ச்சிக்காரணங்கள் இரண்டென்றும், அரசனுக்கு அவை நிகழும்பொழுது அவனதுகுடிகள் அந்தமகிழ்ச்சியைத் தாமும் கொண்டாடுவரென்றும் அதிக. பிறந்தாரத்தைக் கவர்ந்த பெரும்பாவியாதலால், இராவணனை, 'நெறியில்லான்' என்றது. முரசு - வெற்றிமுரசு. 1-ம்:—1உவகையினான், உவகையிலுய், 2நிதியின். 3விளைந்தபடியேமிகவீர்த்து, 4முரசியற்றி. 5நகரமெங்குக்களிகூர. 6ஆட்டென்று,ஆகென்று.7நிகழ்த்துகின்றான்,நிகழ்த்துமென்றான், நிகழ்த்தானெஞ்சம். (உகஉச)

உ.—இறந்தஅரக்கருடலைக் கடலிலீடுமாறு மருத்தனுக்குப் பணிக்க, அவன் அவ்வாறேசெய்தல்.

அந்த நெறியை யவர்செய்ய 1வரக்கன் 2மருத்தன் 3நீபோ யரக்கருடல் முழுதுங் கடலில் 4முடுக்கிடுகின் சிந்தை யொழியப் பிற⁵ரநீயிற் சிரமும்வரமுஞ்சிந்துவனென்று உந்த வவன்போ யரக்கருடல் 6முழுதுங் கடலீ⁷னுள்ளிட்டான்.

(இ - ள்.) (இராவணனிட்ட) அந்தக்கட்டளையை அந்தப்பணியாளர் செய்ய,—இராவணன் மருத்தனை வரவழைத்து 'முற்பட்டு நீ போய் அரக்க உடல்முழுவதையும் கடலில் விரைவாகச்செலுத்திவிடு; (நீ இவ்

வாறுசெய்வது) உன்மனத்துக்குத் தவிரப் பிறர் அறிந்தால் (உன்) சிரத்தையும் (உனக்கு யான் கொடுத்துள்ள) மேம்பாட்டையும் வாங்கிவிடுவேன்' என்று சொல்லியனுப்ப, அந்தமருத்தனும் போய் அரக்கருடைய உடல் எல்லாவற்றையும் கடலினுள்ளேயிட்டான்; (எ - று.)

சீதையை விமானத்திலேற்றிப் போர்க்களத்துக்கு இட்டுக்கொண்டுவந்து அங்கு உயிரின்றி வீழ்ந்துகிடக்கின்ற இராமலட்சுமணரைக் காட்டுமாறு இராவணன் ஏற்பாடு செய்யப்போவதனால், அரக்கரில் இறந்தவர் எவருமில்லையென்று அந்தச்சீதை கருதவேண்டுமென்ற கருத்தினால், அரக்கருடைய உடல் எல்லாம் கடலுக்குள் இடுமாறு கட்டளையிட்டானென்க. 13-2:-1 அரசன். 2 மருத்தோன். 3 நீயே. 4 முடிக்கிவை. 5 அறிவிற்செலவாமுந்தன் செயல் செய்கென்று. 6 அடக்கக். 7 உதிர்ப்பித்தான். (உசஉடு)

௩.—இராவணன் கட்டளைப்படி அரக்கியர் சீதையை விமானத்திலேற்றிப் போர்க்களத்திற்குக் கொண்டுபோதல்.

தெய்வ விமானத்தினையேற்றி மனித்தர்க்குற்ற செயலெல்லாந்தையல் காணக் காட்டுமின்கள் கண்டா லன்றித் தன்னுள்ளாத்து ஐய நீங்கா 4 நொன்றுரைக்க வரக்கர் மகனி 5 ரிரைத்தீண்டி உய்யுமுணர்வு 7 நீத்தானை நெடும்போர்க் 8 களத்தின் மிசை 9 யுய்த்தார்.

(இ - ள்.) (இராவணன் இராக்கதமகளிரை நோக்கி), 'சீதையைத்) தெய்வத்தன்மையுள்ள விமானத்தின்மேலேற்றி, மனிதர்களாகிய ராமலக்ஷணர்க்கு நேர்ந்துள்ள சப்பவங்களைமெல்லாம் [இராமலட்சுமணர் உயிரீங்கிக் கிடத்தலை] சீதை பார்க்கும்படி காட்டுமின்கள்; (அவன் நேரிற்) பார்த்தாலல்லாமல், (நிகழ்த்தசெய்தியை நாம் சொல்லக் கேட்பதனால்), தன்மனத்திலுள்ள சந்தேகம் நீங்கப்பெறான்' என்று உரைப்ப, இராக்கதப்பெண்கள்,—(அதுகேட்ட பெருமகிழ்ச்சியால்) பேராவாரஞ்செய்து நெருங்கி 'இனி நாம்) பிழைத்திருப்போம்' என்கிற எண்ணம் நீங்கிய அந்தச்சீதையை (விமானத்திலே ஏற்றிக்கொண்டுபோய்ப்) பெரிய (அந்த) புத்தகளைத்தின்மேலே சேர்த்தார்கள்; (எ - று.)

'சீதையைப் போர்க்களத்திற்கு இட்டுக்கொண்டுபோய்க் காட்டினால் அங்கே உயிரீங்கி வீழ்ந்துகிடக்கிற ராமலக்ஷணர்களை நேரிற்கண்டால் அப்போதாவது இந்தச்சீதை தன்சந்தேகத்தீர்த்து நமக்கு வசப்படலாம்' என்ற கருத்தோடு, இராவணன், சீதையை விமானத்திலிட்டுக் கொண்டு போய் மேலிலிருந்தபடியே போர்க்களத்தைக்காட்டும்படி ஏவ, எவலாளிகளான இராக்கதப்பெண்களும் அங்ஙனமே செய்தன ரென்பதாம். இராமலக்ஷணர் பகைவென்று தன்னை மீட்பாரென்ற உறுதியான நம்பிக்கையோடு அரிதின் உயிர்தாங்கியிருந்த சீதை, இராமலட்சுமணர்க்கு நேர்ந்த தூர்க்கதியைத் தான் கேட்டதனால், உய்யுமுணர்வு தீர்ந்தன ளென்க. அலக்ஷயர் தோன்ற 'மனித்தர்' என்றான். இங்கே விமானமென்பது-புஷ்பக விமானத்தை; இது, பிரமதேவனார் குபேரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது; எத்தனைபோர் தன்பீது ஏறினாலும் அத்தனைபேருக்கும் வளர்ந்து இடங்கொடுப்பது; தன்

மீது ஏறியவர் நினைத்தவிடத்தில் அவர்நினைத்தபடி செல்லவல்லது; திக்கு விசயகாலத்தில் இராவணன் குபேரனை வென்று இதனைக் கைப்பற்றின னென்க. ஒருபிரதியில் இந்தப்பாடலோடு பிரமாந்தீரப்படலம் முடிகின்றது. பி-ம்:—1மானத்தேர், மானத்திடை. 2அறியக். 3தனதுள்ளத்து. 4எனவுரைப்ப, என்றரைப்ப. 5இரைத்தார்ப்ப, இரைத்தார்த்தே, தங்கணவர். 6உய்வுமுணர்வும். 7தீர்த்தானை, உற்றானை. 8களத்தினிடை. 9உயர்த்தார். (௨௧௨௧)

சு.—சீதையின் பெருந்துயரம்.

கண்டாள் கண்ணாற் கணவனுரு வன்றி 1யொன்றுங் காணுதாள் உண்டாள் விடத்தை யென²வுடலு முணர்வு முயிர்ப்பு முடனேயுந்தா தண்டா மரைப்பூ நெருப்புற்ற தன்மை³யுற்றா⁴டரியாதாள் [ள் பெண்டா னுற்ற பெரும்⁵பீழையுலகுக் கெல்லாம் பெரி⁶தன்றோ.

(இ - ள்.) (தனது) கணவனை இராமபிரானது உருவத்தையே யல் லாமல் வேறு எதையுங் கண்ணெடுத்துப்பாராத [மகாபதிவிரதையாகிய] சீதை,—(அத்தப்போர்க்களத்தில் தனது கணவன் உயிரீங்கி விழுந்து கிடத் தலைத் தன்) கண்ணினுற் பிரதியட்சமாகப் பார்த்துச் சகிக்கமாட்டாதவளாய், விஷத்தையுட்கொண்டவன்போல உடம்பும் அறிவும் மூச்சும் ஒருசேரலுந்து, குளிர்ந்த தாமரைமலர் நெருப்பிற் பட்ட தன்மையை யடைந்தாள் [நெருப்பி லே விழுந்த தாமரைப்பூப்போல வாடினாள்]; (இவ்வாறு) ஒரு பெண் அடைந்த பெருந்துன்பம், உலகத்துக்கு மிகப்பெரிதாகத் தோன்றுமன்றோ? (எ - று.)

அப்போது சீதாபிராட்டி போர்க்களத்தில் ஸ்ரீராமன் உயிரொடுங்கி விழுந்துகிடப்பதைக் கண்ணாற் கண்டு, அதனாலுண்டான பெருந்துன்பத்தால் விஷமுண்டவன்போன்று தனது உடலும் அறிவும் சுவாசமும் சோர்ந்துவிட, நெருப்பிற் பட்ட தாமரைமலர்போல வாடி அந்தத்துயரத்தைச் சகிக்கமாட் டாதவளாகி நின்றாள். இவ்வாறு உத்தமியான ஒருத்தி பெருந்துன்பத்தை யடைவது, உலகத்தார்க்கே நினைக்கநினைக்கப் பெருந்துயரை யுண்டாக்கு மல்லவோ? என்பதாம். 'பெண்ணென்றற் பேயும் இரங்கும்' என்ற பழ மொழி இங்குக் கருதத்தக்கது. ஈற்றடிக்கு - பெண்ணாகிய சீதாபிராட்டியார் அடைந்த பெருந்துயரமானது, உலகத்துத் தோன்றும் துயரமெல்லாவற் றைக் காட்டிலும் பெரிதாமல்லவோ? என்று பொருள் கூறுவாரு முள். பி-ம்:—1என்றும். 2உயிர்த்தாளுடலுமுணர்வும். 3ஒத்தாள். 4தரியாத. 5பீடை. 6அன்றே. (௨௧௨௨)

௫.—ஓதுவும், அநீத்செய்யுளும் - சீதாபிராட்டியின் துயரத்தால் மஹையோர் துயருறுவதைக் கூறும்.

மங்கை¹யமுதாள் வாணாட்டு மயில்க ளமுதாள் மழவிடையோன் பங்கி னுறையுங் குயிலமுதாள்²பதுமத் திருந்த மாதமுதாள் கங்கை யமுதா னாமடநதை யமுதாள் கமலத் தடங்கண்ணன் தங்கை யமுதா ளிரங்காத வரக்கி மரீநுந்³தளார்த்தமுதாள்.

(இ - ள்.) (பின்பு), சீதாபிராட்டி புலம்பினாள்; (அதனைக் கண்டதனால்), தேவலோகத்திலுள்ளவராய் மயிலப்போன்ற சாயலுள்ளவரான தேவதா

ஸ்திரீகள் புலம்பினார்கள்; (என்றும்) இளமையாய்த் தோன்றுவதான இடபத் தைவாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானது (வாம) பாகத்தில் (எப்போதும்) வசிப்பவளும் (குரலினும்) சூயில்போன்றவளுமான பார்வதி, அழுதாள்; செந்தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருப்பவளான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி, அழுதாள்; (சிவனது ஐடாமகுடத்தி விருக்குங்) கங்காதேவியும், அழுதாள்; (பிரமனது) காவினில் வசிக்கும்பெண்ணாகிய லாஸ்வதீதேவியும், அழுதாள்; செந்தாமரைமலர்போன்ற பெரியகண்களை யுடையவனான திருமாலினது உடன்பிறந்தவளான தூர்க்கை, அழுதாள்; (பலசொல்லிஎன்?) (எதற்கும்) இரக்கங்கொள்ளாதவில்லாத [கல் றெஞ்சராயிருக்கின்ற] ராக்ஷஸஸ்திரீகள் தாமும், (மணஞ்) சேர்ந்து புலம்பினார்கள்; (எ - று.)

‘பெண்தானுற்றபீழை உலகுக்கெல்லாம் பெரிதன்றோ’ என்று கீழ்க்கவியிற் கூறியதை, இனி, இரண்டுகவிகளால் விவரித்துக் கூறுகின்றன ரென்னலாம். கணவன் உயிரொடுங்கிக் கிடப்பதுகண்டு மனம்பொருமற் சீதாபிராட்டி புலம்பவே மேலுலகத்தள்ள பெருஞ்சிறப்பினரான தெய்வமங்கையரேயன்றி எதற்கும் மனமின்காத ராக்ஷஸஸ்திரீகளும் மனமின்கிப் புலம்பலானாரென்பதாம். ஒருபெண்ணின் துயர் அவ்வினத்தைச் சார்ந்தவர்க்குத் துயரத்தை மிகுதியாக விளைக்குமென்பது பற்றிப் பெண்பாலாரையே முற்பட இச்செய்யுளிற் கூறினர்.

கங்கையென்றது - கங்காநதியின் பெண்தெய்வத்தை. பார்வதியினது அமிசவிசேஷமான தூர்க்கை விஷ்ணு கிருஷ்ணனாய் வசுதேவன்மனைவியான தேவகியின் வயிற்றில் அவதரித்தவுடனே அப்பெருமானது விருப்பத்தின்படி தான் நந்தகோபன்மனைவியான யசோதையின் வயிற்றில் ஒரு பெண்குழந்தையாய்ப் பிறந்ததனாலும், கண்ணன் கட்டளைப்படி வசுதேவன் எவருமறியாமல் கண்ணனாகிய ஆண்குழந்தையை யசோதையினிடத்திற் கொண்டு போய்விட்டு அங்கிருந்த தூர்க்கையாகிய பெண்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அக்குழந்தையையே தமக்குப் பிறந்ததாகச் சொல்லிக் கம்சனுக்குக்காட்டியதனாலும், இப்படி தூர்க்கைக்குத் தந்தையான நந்தகோபன் தூர்க்கையின் முன்பிறந்தவனான கண்ணபிரானை வளர்த்த தந்தையாகுதலாலும், தூர்க்கை ‘கமலத்தடங்கண்ணன் தங்கை’ எனப்பட்டாள். பி-ஓ:—1 அழலும். 2 பதம மலர்மேன்மாதழுதாள், மலர்மேலிருந்தாள்பரிந்தழுதாள். 3 தாம். (உகஉஅ)

கூ. பொன்றாழ் குழையா டீனையின்ற பூமா மடந்தை புரிந்தழுதாள் குன்ற மறைபுந் தருமமுமெய் 1 குழைந்து குழைந்து 2 தள்ளந்தழுத பின்ற துடற்றும் பெரும்பாவ மழுத பின்னென் பிறர்செய்கை நின்றார் நின்ற படியழுதார் நினைப்பு முயிர்ப்பு 3 நீத்திட்டாள்.

(இ - ள்.) பொன்றாழ்செய்யப்பெற்றுத் தொங்குந்தன்மையுள்ள குழையென்னுங்காதணியை (முன்பு) அணிந்தவளான சீதாபிராட்டியைப் பெற்ற சிறப்புள்ள பூமிதேவி (மனத்தீர்) பேரிரக்கங்கொண்டு புலம்பினாள்; குழையாத [மிகப்பலவாகவுள்ள] வேதங்களும் தருமதேவதையும் (உடல்) மிகவும்வாடிப் போய் மனஞ்சேர்ந்து அழுதாள்; பின்வாங்காமல் (தனக்குடரியாரை) வகுத்

ஆர்ச்சித்யா பாவமும், (சீதாபிராட்டிலிஷ்யத்தில் திரைக்கொண்டு) அழுதது: அபலர்வருந்தின செய்கையைக் குறித்து இனி (வேறு சொல்ல வேண்டிவது) யாது? ஆங்காங்கிருந்தவர், (செய்யவேண்டிவது இன்னதென்று தோன்றாமல் திக்பிரமைகொண்டு அசையாது) நின்றபடியே புலம்பலானார் கள்; (அப்போது சீதாபிராட்டி, மிக்க துயரத்தால்), பிரஜைகளையும் மூச்சு விடுதலையும் நீக்கினாள்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டியைப் பெற்றவளாதலால், பூமிதேவியை இங்கே தனியாக முதலில் எடுத்துக்கூறினார். தரும்த்துக்கு மாறான செயல் நிகழ்கையில், அத்தரும்த்திற்குரிய தேவதை வருத்துதல் இயல்பே. தன்னைச்செய்தாரை எப்போதும் வருத்துவதையே தொழிலாகக்கொண்டபாவமும் இந்தச்சீதாபிராட்டியின் துயரத்தைக் கண்டு தான் மனம்பொறாமல் வருத்திற்றென்றால், மற்றையோர் யாவரும் வருந்தினரென்பது கூறவேண்டுமோ? என்று கைமுதிக நியாயமென்னும் தண்டாயுதிகாநியாயம் தோன்றக் கூறினார். இவ்வாறு யாவரும் அழும்போது சீதாபிராட்டி துயரமிகுதியால் பிரஜைகளைப்பிழைக்கக் குறைய மூர்ச்சித்தனனென்க. பி-ம்:---1 குலைந்துகுலைந்து. 2 விழுந்தழுத. 3 நீக்கினார், நீக்கினார். (உகஉக)

எ.—அரக்கியர் சைத்தியோபசாரஞ்செய்ய,
சீதை மூர்ச்சிசைதெளிந்து மிகவும் வருத்துதல்.

நினைப்பு முயிர்ப்பு நீத்தானை நீராற்றெளித்து நெடும்பொழுதின, இனத்தி னரக்கர் மடவார்க ளெடுத்தா ருயிர்வந் தேங்கினாள், கனத்தி னிறத்தான் 1 நினைப்பெயர்த்துக் கண்டாள் கயலைக் கமலத்தாற், சினத்தி 2 னலைப்பா ளெனக்கண்ணைச் 3 சிதைபக் கையான் மோதினாள்.

(இ - ள்.) கூட்டமாகவுள்ள ராகுலர்குலத்தில் தோன்றின ஸ்திரீகள்,— பிரஜைகளையும் சுவாசமும் இல்லாமல் (மூர்ச்சித்துக் கீழேவீழ்ந்து) கிடந்த அந்தச் சீதாபிராட்டியை நீரைக்கொண்டு மேலேதெளித்து (ந்தமது கைகளினர் பிடித்துவாரி) எடுத்தார்கள்; (சீதாபிராட்டி), வெகுநேரக் கழிந்தபின்பு (ஒலிங் கியிருந்த) பிராணன் (செவ்வனே) வரப்பெற்று அழுது,—காளமேகம்போற் கறத்திருநிறமுடைய பூநீராமனை மறுபடியும்பார்த்து, கோபத்தினர் கயல் மீனைத் தாமரையைக்கொண்டு மோதுபவன்போல (அப்பிராணுக்கு நேர்ந்துள்ள அந்தநிலையைக்கண்ட தனது) கண்களை, அடிபுண்ணும்படி (தன் கையால் மோதினாள்; (எ - று.)

மூர்ச்சித்து வீழ்ந்திட்ட சீதாபிராட்டி ராகுலஸ்திரீகள் நீர்கொண்டு தெளித்துச் செய்த சைத்தியோபசாரத்தால் மூர்ச்சிசைதெளிந்து பெருந்துயர் கொண்டு தன்னைவனுடைய மீண்டும் கண்ணாற்கண்டு, அந்தக்கொடுமையைக் காணும்படி நேர்த்த தன் கண்ணின்மீதுள்ள சினத்தினால் அந்தக்கண்ணைத் தனது கைகளால் மோதிக்கொண்டன வென்ப்தாம். உவமையணி. சீதைக்கு இராமனைப் பற்றியுள்ள அன்பைக்கெடுத்து இராவணன்மீது அதனை புண டாகவேணு மென்ற கருத்தோடு இருப்பவ ராதலால்; அரக்கியர், சீதை

முடிச்செய்யுடைய காலத்தில் அவ்ருச் சைத்தியோபசரஞ்செய்து பச்சுணகு யுண்டாகும்படி செய்தன ரென்க. நீரால்தெளித்து என்பதற்கு - சீரின்முலமாகத் தெளிவுண்டாகச்செய்து என்று உரைப்பாருமுனர். உயிர் - உயிர்ப்பு மாம். பி-ம்:—1பின்னும். 2அலைத்தாலெனக் கண்ணை, அலைத்தாளிலையகனை. 3சீதை. சினத்தாற்செய்யாலிலையற்றைச் சிதையக்கையான்மோதினான். என்று ஒருபிரதியில் நான்காமடி காண்கின்றது. (உகநடு)

அ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - சீதையின் பெருந்துயர்நிலையைக் கூறும்.

அடித்தான் முலைமேல் வயிறலைத்தா ளமுதா டொழுதா ள னால்¹வீழ்ந்த, கொடித்தா னென்ன மெய்சுருண்டாள் கொதித்தாள் பதைத்தாள் குலைவுற்றாள், 2துடித்தான் மின்போ லுயிர்கரப்பச் சோர்ந்தாள் 3சுழன்றா ளுள்ளினான், குடித்தா 4மூரைய யுயிரோடுங் குழைத்தா 5எழைத்தாள் சூயிலன்னாள்.

(இ - ள்.) குயில்போல் (இனிய) குரலைபுடையவளான சீதை, முலை யின்மேல் அடித்துக்கொண்டாள்; வயிற்றிலும் அறைந்துகொண்டாள்; அமுதாள்; தொழுதாள்; நெருப்பில்வீழ்ந்த கொடியென்னும்படி உடல்சுருண்டு போனாள்; (துயரத்தால் மனம்)வெதும்பினாள்; பதைத்தாள்; நடுநடுங்கினாள்; துடித்தாள்; மூச்சுக்குறைய மின்னல்போலத் துவண்டாள்; சுழன்றாள்; துள்ளினாள்: துயரத்தை யுட்கொண்டவளாய் உயிரோடும்ஒன்றாகினாள்; (இவ்வாறு) மிகவும்வருந்தினாள்; (எ - று.)

இச்செய்யுளிற்கூறிய செயலெல்லாம், துன்பத்தினால் நோர்ந்தவை. உயிரைக்குடித்தாள் - பருகற்குரியதல்லாப்பொருள் பருகுவதுபோலக் கூறப்பட்டது. பி-ம்:—1வீழ்ந்தாள். 2நடித்தாள். 3உயிர்வந்தேக்கினாள். 4உயிரையுயிரோடுக்குழைத்தாள், உயிரையுரையோடுக்குழைத்தாள். 5உழைத்த, உலைத்தாள், உளைத்தாள். (உகநக)

கூ. விழுந்தாள் புரண்டா ளுடன்முழுதும் 1வியர்த்தா ளயர்த்தாள் 2வெதும்பினாள், எழுந்தா ளிருந்தாண் 3மலர்க்கரத்தை நெரித்தாள் சிரித்தா ளேங்கினாள், கொழுந்தா வென்றா ளயோத்தியர்த்தக் கோவே யென்றா 4எவ்வலகுந், தொழுந்தா ளரசே யோவென்றாள் சோர்ந்தா ளாற்றத் தொடங்கினாள்.

(இ - ள்.) (பின்னும் சீதை),—(விமானத்தில்) விழுந்து, புரண்டாள்; உடம்புமுழுதும் வியர்வைகொண்டாள்; (உடம்பு)சோர்ந்தாள்; மனங்கொதித்தாள்; எழுந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, (தன்) தாமரைமலர்போன்றகையை (மடக்கிக்கொண்டு)நெரித்தாள்:(இன்னதென்று தோன்றாமல்)சிரிப்புக்கொண்டாள்; புலம்பினாள்; கொழுந்தனே! என்று உரக்கக்கவியினாள்; அயோத்தியிலுள் ளார்க்குத்தலைவனே! என்றாள்; எல்லாவுலகத்தவரும் வீழ்ந்துவணங்கத்தக்க திருவடிகளைபுடைய அரசனே! என்றும் கூவியினாள்; (மனம்) தளர்ந்தாள்; (முடிவாக), வாய்விட்டுப் புலம்பத் தொடங்கினாள்; (எ-று).—புலம்புவதை, மேல் புன்னிரண்டுகவிகளிற் காண்க.

பெருந்துயர்த்தால் விழுதல் முதலிய செயல்கள் சேதாபிராட்டியினிடம் சிகழ்ந்தன வென்க. பிறர் இசுழும்படி தன்நிலை யிசுவும் மாறாதிக்கிடுகி வினைத் ததுபற்றி, சேதாபிராட்டி நகைக்கலாயினான்: இது, என்னல்பற்றிவந்த நகை, கொழுந்தன் - கணவனுடன் பிறந்தவன். இலக்குமணனும்: ஸ்ரீராமனும் என்ற இருவரும் புத்தகளைத்தில் வீழ்ந்துகிடத்தலால், இருவரையும் கூவீச் சேதை உதறலாயினள். 1-ம்:-1வெயர்த்தாளாயர்த்தான், வியர்த்தாளாயிர்த்தான் 2வெய்துயிர்த்தான், மேன்மேலும். 3இரு, தளர்க். 4 ஏழுலகும், முவுலகும்.)

வேறு.

க0 - பதினொருகவிகள் - சீதை அரற்றுவதைத் தெரிவிப்பன.

உறமே வியகா தலுனக் குடையார்
 1 புறமே துயிலா ரொடு 2 பூணகிலாய்
 மறமே புரிவார் வசமா யிணையோ
 அறமே கொடியா 3 யிதுவோ வருடான்.

பன்னிரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) அறக்கடவுளே! (உன்னிடத்தில்) யிருதியாகப் பொருந்திய அன்பையுடையவராய் (உனக்குப்) புறம்பானாடித்திச் சிறிது சம்பந்தமும் வைத்துக்கொள்ளாதவரான என்னைவனாரோடு (நட்பைப்) பூணமாட்டாத வனாய், அந்நமத்தையே புரிபவரான அரக்கரதுவசத்தில் ஆய்விட்டனையோ? கொடியாய்! (உனது) அருள் இவ்வாறானதோ? (எ - று.) - 1-ம்:-1 புறமே துயிலாரொடு, புறமே துயில்வாரொடு, புறமே பயிலாரொடு. 2 பூண்முலையான், பூண்முலையார். 3 இவையோ. (உகூகூ)

கக. முதியா ருணர்வே த1 மொழிந் தவலாற்
 கதியே துயிலார் துயர்கா ணுதியோ
 2 மதியேன் மதியே ணுனை 3 வாய் மையிலா
 விதியே கொடியாய் வினாயா டுதியோ.

(இ - ன்.) சத்தியத்தினிடத்திலே (பகூபாதம்) இல்லாத ஊழ்வினையே! (எல்லாவற்றையும்) அறிந்து சொல்லுகிற வேதம் சொல்லியவழிகளில் (செல்வது) அல்லாமல், (வேறு) எந்தவழியிலும் செல்லாதவராதி (அறிவினாலும்) என்ன டக்கையினாலும்) சிறத்தவரான பெரியோர்களுடைய துன்பத்தைக் காணக் கடவையோ? [காணுதல் தருதியன்று என்றபடி]: உன்னை (நான் ஒருபொருளாக) மதிக்கவேமாட்டேன்; (கீ) கொடுமைபுள்ளவனாக இருக்கின்றாய்; (கீ இவ்வாறு செய்து) வினாயாடுகின்றாயோ? (எ - று.)

விதியென்பது - இப்பிறவியிலே சத்தியத்திற் பற்றுடையவர்களாய் அனைக்கைவிடாதிருப்பவரையும் பீடித்தலும் சத்தியத்திற் சிறிதும்பற்றில்லாமல் அசத்தியத்திலேயே செல்வாரையும் இன்பத்திற்கு உன்னாக்குதலும் உடைமையால், 'வாய்மையிலா விதியே' என்று அதனைச் சீதை திட்டி கின்றாள். ராமலக்ஷணர்களின் நாசத்தாற் சத்தியத்திற் பற்றுள்ள பெரியோர் னான குடிசெட்டுத் துன்பம்விளைவதும் அதனால் ராஜஸூய்மெட்டு மிழ்ச்சி

வினாவும் கரணம். நீ ராமலக்ஷ்மணர்களை இறந்தவராச்செய்தது, எங்கள் மனத்தைச் சோதிக்கச்செய்த வினாயாட்டோ? என்பது, 'வினாயாடுதியோ' என்பதன் கருத்து; நீ வினாயாட்டுவகையாகச்செய்தா யென்றாலும் இத்த உன்செயல் மிகக்கொடியது என்பான் 'கொடியாய்' என்றான். முன்னிரண்டடிக்கட்டு:- 'பெரியோரும் வேதமும் கூறிய முறைமையில் அல்லாமல் வேறு முறைமையிற் செல்லுதலில்லாதவரான என்னைப் போன்றவரின் துயரத்தைக் காணக்கடவையோ?' என்று பொருளுரைப்பாரு முனர்; 'தருமமுணர்ந்த பெரியோரின் ஒழுக்கமும் வேதமுமே உலகத்தோர் மேற்கொண்டு நடத்தற்குரிய பிரமாணங்கள்' என்று தூல்கள் கூறுவது, இங்கு உணரத்தக்கது. பி-ம்:--1மொழிந்தகலார். 2மதியேமதியேயுனை, மதியான்மதியேனுனை, மதியேமதியேனுன. 3வாய்மையினால். (உக௬ச)

கஉ. கொடியே 1னிவை2காண் கிலனென் னுயிர்கோள்
3முடியா நமனே 4முறையோ முறையோ
விடியா 5விருள்வா யெனைவி சினையோ
அடியே னுயிரே யருணை யகனே.

(இ - ன்.) கொடும்பாவியாகிய யான்,—(ராமலக்ஷ்மணர்கட்கு நேர்ந்த) இத்தரிலைமையைப் பார்த்துச்சிக்கமாட்டேன்; என்னுடைய உயிரைக் கொள்வதையும் செய்துதிர்க்காத யமனே! (நான் பரிதவிக்குமாறு அவ்விருவருயிரைமாத்நிரம் முடித்துவிட்டது (உனக்கு) முறைமையாகுமோ! முறைமையாகுமோ!! என்னுயிர் போன்றவனே! (என்னிடத்துப்) பேருள்வைத்திருக்கின்றதலைவனே! (ஒருபொழுதும்) விடிதலில்லாத (பெருந்துயராகிய) இருளில் (எப்போதும் நான் இருக்குமாறு) என்னைத் தள்ளிவிட்டாயோ?

முன்னிரண்டடி - ராமலக்ஷ்மணர்களது உயிரைக் கவர்ந்த யமனைக் குறித்துச் சீதை செய்த முறையீடு. பின்னிரண்டடி-இராமபிரான் தன்னைப் பெருந்துயரம் அடையும்படி விட்டிட்டுப் பரலோகஞ் சேர்ந்தது குறித்துச் சீதை புலம்புதல். பரிசார மில்லாத துன்பமென்பான் 'விடியாவிருள்' என்றான். பி-ம்:--1உயிர். 2காண்கிலென். 3முடியாய். 4தவமே. 5இருளாகனே. 6ராயகமே. (உக௬டு)

கஊ. எண்ணை 1மெயினே டுமிருந் ததுநின்
புண்ணை கியமே னி2பொருந் திடவோ
மண்ணே ருயிரே யிமையோர் வலியே
கண்ணே 3யமுதே கருணை கரனே.

(இ - ன்.) உலகத்தார்க்கு உயிர்போல் அருமையானவனே! தேவர்கட்குப் (பகைவரை யொழித்தலாற் சிறந்த)பலமாகஇருப்போனே! (எனது) கண்போன்றவனே! அமிருதம்போலஇனிமையானவனே! தயைக்குஇருப்பிடமானவனே! (சேர்ந்த வருத்தத்தைப்) பொருள்செய்யாமல் (இந்த) உடம்போடும் (நான் இத்தனைநாள் இங்கேயிழைந்து) இருந்தது, என்னுடைய (பகைவர் அம்பாற்) புண்பட்டுக் கீழ்விழுந்துகிடக்கிற (உனது) திருமேனியைக் சேர்வதற்காகத்தானே! (எ - து.)

நான் ராக்ஷஸர்கையிலகப்பட்டுப் பெருந்துன்பத்தை யடைந்தாலும், உயிரைவிட்டிடாமல் இந்த உடம்போடு இந்த இலங்கையில் இத்தனைநாள் கர்த்திருத்தது - நீ பகைவரையெல்லாம் வென்று என்னைச் சிறைமீட்க, பின்பு நான் உனது திருமேனியைச் சேரலாமென்ற எண்ணத்தினாலே யல்லவோ? அப்படியிருக்க, பகைவர் அம்பு உடம்பெல்லாம் துளைத்துப் புண்ணாக்க அந்தப்புண்ணோடு கிடக்கின்ற சிந்திருமேனியைப் பொருந்தும்படி நேர்ந்ததே! இந்தத்தீவினைக்கு என்செய்கேன்!! என்று சீதை கதறின னென்க: பி:ம்--1மயலோடும், உயிரோடும். 2பொருந்தறவோ. 3கருணாகரணையமிழ்தே.

கசு. 1மேவிக் கனன்முன் மிதிலைத் தலையென்
பாவிக் கைபிடித் ததுபண்ணவநின்
ஆவிக் கொருகோள் வரவோ வல்வாழ்
தேவிக் கமுதே மறையின் 2மெளிவே.

(இ - ன்.) தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற லக்ஷ்மீதேவிக்கு அமிருதம்போல் இனிமையாக இருப்பவனே! வேதத்தினால் (ஆராய்ந்த முதற்பொருளென்று) தெளியப்படுபவனே! கடவுளே! மிதிலாபுரியில் அக்கினிக்கு முன்னேயிருந்து, (நீ) என்னுடைய பாவமுள்ள கையைப் பற்றியது [நீ என்னைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்தது], உனது உயிருக்கே ஒருதீங்கு வருவதற்காகத்தானோ?

‘பாவி’ என்பது-கைக்கு அடைமொழி. பாவின் என்றுகூட்டி புரைப், பினுமாம். நான் மகாபாபி; நீ அப்படிப்பட்ட என்னுடைய கையை அக்கினி சாட்சியாகப்பிடித்துவிவாகஞ்செய்துகொண்டதனால் தான் உனக்குஇப்போது இவ்வாறான ஆபத்து நேர்ந்தது; நீ என்னை விவாகஞ்செய்துகொள்ளா திருந்தால், இவ்வாறான கதி உனக்கு எப்போதும் நேர்ந்திராது என்று சீதை தன்னைப் பழித்துக்கூறுகின்றன னென்க. தன்னைச் சிறைமீட்கப் புரிந்தபோரில் இவ்வாறு இராமனுக்கு ஆபத்து நேர்ந்ததுபற்றி, சீதை தன்னைப் பழித்துக் கொள்ள லாயினள். இராமபிரானத் திருமாவின் திருவவதாரமென்று தெளிந்ததனால், ‘அலர்வாழ் தேவிக்கமுதே’ என்றாள். பி - ம்:--1வேன்விக். 2திருவே. (உகாஉஎ)

கரு. 1உய்யா 2ளுயர்கோ சலீதன் 4னுயிரோடு
ஐயா 5வினையோ ருயிர்வாழ் கிலரால்
6மெய்யே 7வினயெண் ணிவிடுத் தகொடுங்
கைகே சிகருத் திதுவோ களிமே.

(இ - ன்.) ஆண்யானேபோன்றவனே! (உனக்கு நேர்ந்த இந்தநிலையைக் கேட்டால், நற்குணங்களாற் சிறந்த (உனதுதாயாகிய) கௌசல்யை (தனது) உயிரை வைத்துக்கொண்டு பிழைத்திராள்; தல்வனே! இளைபவராகிய மற் றைமகளிரும், (இனி) உயிர்யிழைத்திருக்கமாட்டார்;(நமக்கு நேரவேண்டிய) நீமையைநினைத்து (க்கூட்டிற்கு) அனுப்பிய கொடியகைகேசியினது கருத்து உண்மையாகவே இதுதானோ? [யாவரும் இறந்தொழியத் தான் தன்புதல்வ னோடு இனிதாக இருத்தலோ?] (எ - று.)

உன்னுடைய மாதாவாகிய கௌசலியாதேவியார் உனக்குரைத்ததைக் கேட்டால், இனிப் பிழைக்கப்போகிறதில்லை; மற்றைமாதாரும் பிழைத்திருக்கப் போகிறதில்லை; உண்மையாக இப்படிப்பட்டசெய்கைகள் சிசுழவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினுல்தான் கைகேசி உன்னைக் காட்டிற்குப்போகுமாறு சொல்லிய தென்று தோன்றுகின்ற தென, வனவாசத்திற்குக் காரணமாக இருந்த கைகேசியைச் சிதைப்பழித்துரைக்கின்றனனென்க. தனதுஏகபுத்திரான இராமபிரானைப் பிரிந்தகாலத்திலும் தனதுகணவனுக்கு உற்றனை செய்துகொண்டு நாட்டிலிருந்த உத்தமி யாதலால், 'உயர்கோசலை' என்றது. சிறந்த இராசகுலத்திலே பிறந்து வளர்ந்திருந்தும் அதற்கு ஏற்ற முறைமையை மனத்திற்கொள்ளாமல் மனுமுறைப்படி மூத்தமகனுக்கு உரியதான அரசாட்சியை அவனுக்குக் கொடாதபடி விலக்கி இளையவனான தன்மகனுக்கு அவ்வரசாட்சியை வேண்டியதோடு நில்லாமல், மூத்தவனைக் காட்டிற்குச்செல்லும்படியும் ஏவினானே யென்ற தகுதியின்மையை விளக்குதற்கு, 'கோடுங்கைகேசி' என்றார். சிலபிரதிகளில் இரண்டாமடி. 'வெய்யாளில் சுமித்திரையாணகர்வாய்' என்றும், 'வெய்யாளில் சுமித்திரைமாநகர்வாய்' என்றும் பாடங்கள் உள்ளன. 1-ம்:--1 உய்யார். 2 உயிர். 3 இன். 4 உயிரோ, உயிரும். 5 இளை யோனகராளிகிலான், இளையாரவர்வாழ்கிலரால், இளையானகர்வாழ்கிலளும். 6 வெய்யா. 7 உனை. (உகநஉ)

கௌ. தகை¹வாணகர்² தவிர்வா யெனவும்
வகையா துதொடர்³ தொருமான்⁴ முதலாப்
புகையா டியகா டுபுகுந் துடனே
பகையா டியவா பரிவே துமிலேன்.

(இ - ள்.) '(உனக்குத்) தகுதியான [நீ அரசாட்சி செய்யும் முறைமையை யுடைய] ஒளிபுள்ள (அயோத்தி) நகரை, (இராமனே!) நீ தவிர்வேணும்' என்று (கைகேசி) சொல்லவும் உடனே (அதற்கு) வேறுவகையாக மொழிகூறாமல், (அத்தச்சொல்லைப்) பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு (அங்கங்கே) பற்றியெரியுந் தன்மைபுள்ள காட்டிற்குப் பிரவேசித்து ஒப்பற்ற மான் முதலாகக் கொண்டு (இதுவரையிலும் நீ) பகைவர்களை வென்ற விதம், (என்னே?) (இப்படிப்பட்ட உன் திறத்தில் யான்), அன்பு ஏதும் இலேன்; (எ - று.)

உன் திறத்தில் உண்மையான அன்பு எனக்கு இருக்குமாயின், உனக்கு இவ்வகையான சிலை சிசுழ்ந்தபின்பு என்னுடலில் உயிர் தங்கியிருக்கலாமோ? இன்னும் என்னுயிர் போகாமல் நிற்பதனால் உன்னிடத்து எனக்கு அன்பு சிறிதும் இல்லை யென்பது பெறப்படுமென்று தனது தன்மையைச் சீதா பிராட்டி பழித்துக் கூறுகின்றனனென்க. இச்செய்யுளுக்கு வேறு வகையாகவும் பொருள் கூறலாம்: அதுவருமாறு:-- தகை - (பலவகைக்) குணங்களும் நிரம்பிய, வாள்நகர் - ஒளிபுள்ள நகரில்தானே, நீ தவிர்வாய் - நீ தங்கியிருப்பாய், எனவும்-என்று (நீ என்னை கோக்கிச்) சொல்லவும், (நான்), வகையாது - ஒருவகைப்படுத்தாமல் [அப்பேச்சைக் கேளாமல்], தொடர்ந்து - (உன்னைத் தொடர்ந்து, புகையாடிய காடு புகுந்ததனால், உடனே, (என்பொருட்டாக),

ஒருமான்முதல், ஆ - ஒப்பற்ற (மாயமானான) மாரீசனை முதலாக, பகை-பகை வர்களை, ஆடிய-கொல்லுமாற்றேர்த்த, ஆ - விதம் (இருத்தபடி என்னே!)என்பது. “நீ வருத்தலை நீக்குவென் யான்,” “காட்டயற், கல்லரக்குக் கடுமைய வல்லநின், சில்லரக்குண்ட சேவடிப்போது” என்று இவ்வகையாகத் தன்னைக் குறித்து இராமபிரான் கூறிக் காட்டிற்கு உன்வருவதை விலக்கவும், தான் அதனைக் கோமல் தொடர்ந்துசென்றதனால் தான் அவ்விராமபிரானுக்கு மாரீசன்முதலாகிய பகைவரோடு போர் நேர்த்ததென்று தன்னுற் பலவகையான கஷ்டங்கள் ஸ்ரீராமனுக்கு விளைந்ததுபற்றித் தன்னை சொந்து சீதா பிராட்டி ‘பரிவேதுமிலேன்’ என்கின்றனள். பி-ம்—:1வாணகர், வாணகை. 2முதலாய்ப். (௨௬௩௬)

௧௭. இன்றிச் சிலையே 1பிறரில் விடைவாய்ப்
2பின் றீ யெனவே 3பிரிவோ டடியேன்
நின்றி வதுநின் னைநெடுஞ் செருவிற்
கொன்றி வதொர்⁴கொள் கை⁵குறித் தவினே

(இ - ள்.) (நான் இலக்குமணனை நோக்கி, ‘இராமனுக்கு மாயமானி னால் ஆபத்து நேர்த்த) இப்பொழுது, (அவ்வாபத்தை நீக்கச்செல்லாததனால், நீ வினே வீரக்குறியாகக் கொண்டிள்ள) வில்லையும் ஒழிவாய்; பிறர்மனைவி யினுடைய இடத்தில் தங்குவாய்’ என்று (கோபமும் வெறுப்பும் தோன்ற மாறு) சொல்லவே,—(இலக்குமணன் என்னைப் பாதுகாப்பதைவிட்டுப்) பிரி தலினால் நான் (தனிப்பட்டி) நின்றது,—(இர்த்தப்) பெரிய யுத்தத்தில் நின் னைக்கொல்வதாகிய ஒருஎண்ணத்தைஎண்ணியதனால்தானே? (எ - று.)

மாரீசன் மாயத்தினால் மாணுருக்கொண்டு வந்தபோது அவனைத்தொடர் ந்துசென்ற ஸ்ரீராமன் இலக்குமணனைச் சேதைக்குப் பாதுகாவலாக வைத்திட்டுச் சென்று அந்த மானை மாயமானென்று உணர்ந்து அம்பெய்து வீழ்த்து கையில், அந்த மாயமான் தான் இறக்குத் தருணத்தில் இராமனது குரலால் ‘ஹா ஸீதே! ஹா லக்ஷ்மண!’ என்று கூறியவண்ணம் இறக்கவே, அதுகேட்ட சேதை கலங்கி ‘இலக்குமணனை நோக்கி “குற்றம்வீந்த குணத்தினென்கோமகன், மற்றைவாளரக்கன் புரிமாயையா, விற்றுவிழ்த்தன என்னவும் என்னயல், சிற்றியோ”, “ஒருபகல் பழகினு ருயிரை யீவரால். பெருமகனுலுறு பெற்றி கேட்டும் நீ, வெருவலைநின்றனை” என்று பழித்துச்சொல்லவே, அவ் விலக்குமணன் அந்தச்சீதையைப் பாதுகாப்பதை விட்டுப் பிரிந்துசெல்ல, சேதை தனிப்பட்டிநின்றஅதுவே இராவணன் கவர்த்துசென்று இராமனுக்குக் கேடு விளைக்க காரணமானதனால், ‘பிரிவோடடியேன் நின்றிவது - நின்றினை நெடுஞ்செருவில் கொன்றிவதொர் கொள்கை குறித்தவினே’ என்று சேதை தன்னை சொந்து பழித்துக் கூறுகின்றன னென்க.

‘நீ ஆபத்துவரவொட்டாமற் காப்பதற்காகக் கையில் வில்லை வைத்துக் கொண்டிருந்தும் இராமபிரானுக்கு ஆபத்துநேர்த்த இந்தச் சமயத்தில் உத வச் செல்லாது இங்கே கிடக்கின்றனையே! இந்த வில் உனக்கு எதற்காக?’, என்று யழிப்பான் ‘ந சிலையே; பிறரில்விடைவாய்ப் பின் றீ’ என்றான். கொடு

த்தலென்று பொருளுள்ள 'நீ' என்பது - இங்கே தவிர்ந்தலென்ற பொருளைத் தந்தது; "நபாவஞ்செய்தருளாலளிப்பாரார்" என்ற இடத்துப்பேசல், இடை-இடம்; வாய்-எழுநூறு. பின்னீ-பின்என்ற இடைச்சொல் வினைத்தன்மையை யடைந்து, பின்னையிருத்தல்என்ற பொருளைத்தர, அச்சொல், "முன்னிலை முன்னரீயுமேயும், அந்நிலைமரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே" என்ற விதிபற்றி 'நீ' என்பதைப் பெற்று வந்தது. நின்றீவது - தொழிற்பெயர்வினைத்திரி சொல்: "செல்லாது நின்றீயல்" என்ற கவித்தொகையில், இங்ஙனமே நச்சி ணர்க்கினியர் கூறியிருத்தல் காண்க: இதில், இயல்பினால் இறந்தகாலம் எதிர் காலமாகவந்தது காலவழுவமைதி. கொன்றீவது என்பதும் - எதிர்காலத் தொழிற்பெயரே.

இனி, இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகள் வேறுவகையாகவழங்குகின்றன: அந்தப்பாடமும் பொருளும்வருமாறு:—"இன்றீகிலையே லிறவிவ்விடை மான், அன்றீயெனவும் பரிவோடடியேன்" என்பது பாடம். அடியேன் - யான், அன்று - அந்தக்காலத்தில், (இராமனைகோக்கி), இன்று இவ்விடை மான் ஈகலையேல் - இன்றைக்கு இர்தஇடத்தில் (இர்த) மாணப்பிடித்துத் தாராவிட்டால், இறவு-(எனக்கு) மரணம் (வருவதுரிச்சயம்); (ஆதலால், இர்தமாண), ஈ - (பிடித்துத்) தருவாய், எனவும் - என்றவேண்டவும், (உடனே), (அந்தஇராமன் பிரிந்துசென்றதனால்), பரிவோடு - வருத்தத்தோடு, நின்றீவது - (நான் தனியே) நின்றது, நெடுஞ் செருவில் கொன்றீவது ஓர் கொண்கை குறித்தலினோ? என்பது பொருள்: கருத்து வெளிப்படை. பி-ம்:- 1பிறன், 2பன்றீ. 3பரியோடு. 4 தீமை. 5 குறித்திலரோ, குறித்ததிலோ, கொடுத்தலிலோ. (உகச0)

- கஅ. 1மேதா வினையோய் விதியார் வினைவாற்
2போதா நெறியெம் மொடுபோ துறுநாள்
3முதா னவன்முன் னமுடிந் திடெனும்
மாதா வுரையின் வழிநின் றீனையோ.

(இ - ன்.) தீவினையின் பயனால், போவதற்குக்கடுமையான(காட்டு)வழியே (இராமன் சீதைஎன்ற) எங்களிர்வரோடும் செல்வப் புறப்பட்ட காலத்திலே,—"இனையோய்! அறிவுடையோனே! (உன்னிலும் பிராயத்தினால்) முதிர்ச்சிபொருந்திய ஸ்ரீராமன் (விதியினால்) மரணத்தையடைவதாக விரந்தால், அவன் இறப்பதற்கு) முன்னமே (நீ)மரிப்பாயாக' என்று கட்டளையிட்ட (உனது) தாயாகிய சுமித்திராதேவியின் சொல்லினுடைய வழியிலே இருந்துவிட்டாயோ? (எ-று.)

நாங்கள் காட்டுக்குப் புறப்பட்டபொழுது நீயும் எங்களுடன் வரவீரும்பி உனது தாயை வணக்கி விடைகேட்கையில், அவள் "மகனே இவன், பின் செல்தம்பி என்னும்படியன் தடியாரினில் எவல்செய்தி, மன்னும் நகர்க்கே யிவன்வந்திடிந் வாஅதன்றேல், முன்னம்முடி" என்று கூறினான்றோ! அந்தபொட்டி இராமனுக்குத் தீகருவருமென்பதை முன்னமே உணர்ந்து

அவனுக்குமுன்னமே நீ இப்பொழுது இறந்திட்டாயோ? என்ற இலக்கு மணன் இறந்துகிடப்பது கண்டு சீதை இரங்கிக் கூறியவாறு. மேதன்-அறிவை யுடையவன்; மேதம் - அறிவு; இது 'மேதா' என்ற வடசொல்லின் விகாரம். இச்சொல் - விளிவற்றுமையில் ஈறுகெட்டு அயல் நீண்டவந்தது. மூது - 'மூதுமை' என்ற பண்புப்பெயர் ஈறுகெட்டு ஆதிநீண்டது. பி-ம்:—1வேதா வினைபோய், வேதாவினையோய். 2போதே. 3மூதாவின். (உகசக)

ககூ. பூவுந் தளிர்நுந் 1தொகு2பொங்கு கணைமேற்
3கோவின் 4துயிலைத் 5தளிர்வாய் 6கொடியார்
7ஏவின் றலைவந் தளிர்நுந் 8கணையின்
மேவுந் குளிர்மெல் லணைமே வினையோ.

(இ - ள்.) மலர்களும் தளிர்களும் நிரம்பிய சிறந்த படுக்கையிற் (படுத்தி), அரசன் கொள்ளுகின்ற நித்திரையை நீக்கினவனே! [கானகத்தில் கல்லணையில் கண்துயில்வோனே!] கொடிய இராகத்தருடைய வில்விளி டத்தினின்று தோன்றின பெரிய அம்புகளாலியன்ற குளிர்ந்த மெல்லிய படுக்கையை (இப்போது) விரும்பிச் சேர்ந்தாயோ! (எ - று.)

பகைவர்களெய்த அம்புகள் கீழே பரவியிருக்கிற போர்க்களத்தில் அவ் வம்புத்தொகுதிகளின்மேல் உயிர்ப்பில்லாமல் ஸ்ரீராமன் விழுந்து கிடத் தலைக் கண்ட சீதை, நாட்டில் மெல்லிய தளிர்களாலும் மலர்களாலும் இயன்ற சயனத்திற் பள்ளிகொள்ளுகின்ற நீ அதனைவிட்டிட்டுக் காட்டிற் கல்லணையிற் கண்துயின்றாய்; இப்போது அதனையும் விட்டு அம்புப்படுக்கையில் கண்துயில் விரும்பினாய்போலுமெனப் புலம்பின ளென்பதாம். இனி, இச்செய்யுட்டு - லக்ஷணன் சரதல்பத்திற் கிடப்பதுகண்டு சீதை வருந்திக் கூறிய தாகப்பொருள் கூறலு மொன்று. கணையால் மேவுந் துளிர்மெல்லணை என்றது-எதிர்மறையிலக்கணையால், வெப்பம்மிகுந்த வலிய அணை என்ற பொருளைக் காட்டும். ஏ என்பது - அம்புகளை ஏவுதற்கு உரிய 'வில்' என்ற பொருளைத் தந்தது. பி-ம்:—1தகு, தரு. 2பொங்கணையிற். 3கோவுந், கோமுன். 4துயிலத், துயிலித். 5தருவாய், துயிலாய். 6கொடியான். 7ஏவன். 8கணையாம், கணையால். (உகசஉ)

20. நெய்யார் 1பெருவேள் விதிரப் பிடுகடுஞ்
செய்யார் புனனா 0²திருத் துதியால்
மெய்யா கிய³வா சகமும் விதியும்
4பொய்யா னவென்மே னிபொருந் துதலால்.

(இ - ள்.) நெய் நிரம்பப்பெய்யப்பெறும் பெருயாகக்களைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டு, நீண்ட வயல்கள் நிரம்பிய நீர்வளமுள்ள கோசலநாட்டை நீதிநெறிதவறாமல் ஆட்சிசெய்திருப்பாய்; (நீ) என்னுடம்பைத் தீண்டியதனால் [என்னை விவாகஞ்செய்துகொண்டதனால்], (உனது) சத்தியமான பேச்சும், (உனது) நல்வினைப் பயனும், பொய்த்துவிட்டன; (எ - று.)—ஆல் - ஈழநாடு.

ராக்ஷஸர்களிடத்து அஞ்சித் தண்டகாரணியத்தில் உன்னைச் சரண மடைந்த முனிவர்கட்கு “சூரறுத்தவனுஞ் சுடர்நேமியும், ஊரறுத்த வொரு வனு மோம்பினும், ஆரறத்தினொடன்றிரின்று ரவர், வேரறுப்பென்வெரு வன்மினீர்” என்று அபயமளித்த வாக்கும், இராமா! நீ என்னை மணந்ததன்றிப் பொய்க்க, இராச்சியத்தை ஆளவேண்டிய நல்வினையையும் இழந்தனை யெனச் சீதாபிராட்டி தன்னைப் பழித்துக் கூறிப் புலம்புகின்றனன். இது சிலபிரதிகளில் ௧௮-ஆவது பாடலாகவுள்ளது. பி-ய்:—1அழல், எரி, புரி. 2திருத்ததியோ, திருத்ததியாம், திருத்துமெனும், திருத்துதியோ. 3வாய் மையுந்தியுநீ. 4பொய்யாயதென், பொய்யானவன். (௨௧௪௩)

௨௧.—புலம்பிய சீதை இராமபிரான்மீது விழப் புசு, தீரிசடை தடுத்தல்.

மழுவாள் 1வரினும் பிளவா 2மனனுண்டு
3அழுவே னினியென் னிட4ரா றிடயான்
5விழுவே னவன்மே னியின்6மீ திலென
எழுவா னைவிலக் கி7யியம் பிளளால்.

(இ - ள்.) ‘மழுவென்னும் ஆயுதமும், வாளாயுதமும் வந்துபிளந்தாலும் (அவற்றிற்கும்) பிளவுபடாத மனத்தைக்கொண்டு புலம்புவனாகிய யான், இனிமேல் எனதுதுன்பம் தணியுமாறு அந்தஇராமபிரானது திருமேனியின்மேல் விழுந்து இறப்பேன்’ என்றுசொல்லி (அங்கனம் விழுதற்கு) எழுந்த சீதாபிராட்டியைத் தடுத்து(த் திரிசடை) சொல்லலானான்; (எ-று.)—ஆல் - சுற்றசை.

‘எனது தயர் நீக்குவதற்கு வேறுவகையில்லாமையால், யான் என் பிராணநாயகனாகிய இராமன்மேல் விழுந்து தழுவி உயிரைவிட்டிட்டு என் தயரத்தையொழிப்பேன்’ என்று சொல்லி அங்கனம் செய்யத் துணிந்த சீதாபிராட்டியை விலக்கித் திரிசடை கூறலானான். பி-ய்:—1உறினும். 2மனனொடு. 3அழுவாரினியென்னிடர், அழுவேனினியின் றிடர், எழுவேனெ னியென்னிடர், எழுவானெனினென்றிடர். 4ஆறுவன்யான், ஆற்றிடுநான். 5விழுவான். 6மீதர். 7இயம்பினர். (௨௧௪௪)

வேறு.

௨௨.—தீரிசடை அரக்கியரைவிலக்கிச் சீதையைக் கீட்டி

அவள்காதோடு சில சொல்லத் தொடங்குதல்.

மாடுற வளைந்து நின்ற 1வளையெயிற் றரக்கி மாரைப்
பாடுற2வகற்றி நோக்கிப் பாவையைத் 3தழுவிப் பற்றிக்
கூடின னென்ன நின்று செனியிடைக் குறுகிச் சொன்னார்
தேடிய 4தவமே 5யன்ன திரிசடை மறுக்கந் தீர்ப்பார்.

(இ - ள்.) (முற்பிறப்பிலே சீதாபிராட்டி) தேடிவைத்த தவம்போலிருப் பவளான திரிசடையானவன்,—(அச்சீதையின்) மணக்கலக்கத்தைப் போக்கு பவளாகி,—(அவளைச்) சுற்றிலும் நெருங்கச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த வளைத் துள்ள கோரப்பற்களை யுடைய ராக்ஷஸிகளையெல்லாம் பக்கத்திலே ஒதுங்கும்

படி ஒதுக்கிப் பிரதிமைபோன்றவனான அச்சோபிராட்டியைப் பார்த்து நெருங்கி, இறுகத்தழுவிக்கொண்டு, (அவளுடம்பில்) ஒன்றாய்விட்டவன்போல இருந்து, (அப்பிராட்டியின்) காதுலே சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அதனை அடுத்த ஏழ்கவிகளிற் காண்க.

திரிசடை-விரீஷணனது பெண்; பெருந்துன்பத்தால் தன்னுயிரையும் இழக்கலாமென்று சோபிராட்டி துணிவுகொள்ளும் போதெல்லாம் ஏற்பண சொல்லிச் சமாதானப்படுத்தி இங்கனம் ஏற்ற சமயத்தில் உதவுதலால், அந்தத்திரிசடையை 'தேடியதவமேயன்ன திரிசடை' என்றார். பி-ம்:--1வாள். 2அற்றநோக்கிப்பாவையைத், நீக்கின்றபாவையைத், அவரைநீக்கிப்பாடுறத். 3தழுவிக்கொண்டு. 4தெய்வம். 5என்னத். (உகசடு)

உ.உ.—இதுமுதல் ஏழ்கவிகளா—ஒருநோடர்: திரிசடை சீதாபிராட்டியை மறுக்கநீர்த்தலைத் தெரிவிக்கும்.

மாயமான் விடுத்த வாறுஞ் சனகனை வகுத்த வாறும்
1போயநான் நாக பாசம் 2பிணித்தது போன வாறும்
நீயமா 3நினையாய் மாள் 4நினையோ நெறி⁵யி லரரால்
ஆயமா மாய மொன்று 6மறிந்திலை 7போலு மன்னாய்.

(இ - ள்.) கழிந்த முன்னுள்களில், (இராவணன், மரீசனென்ற)மாயத்தினால் மாணவனை (உன்னை மயக்க) அனுப்பிய வகையையும், மாயாஜனகனை ஏற்படுத்தின விதத்தையும், நாகபாசத்தினால் (இராமலக்ஷணர்) கட்டுண்டது நீக்கின விதத்தையும், அம்மா! நீ நனைத்துப்பாராதவளாய், உயிரைவிட்டிடும்படி நனைக்கின்றாயோ? தாயே! சன்மார்க்கத்திற் செல்லாதவரான [துன்மார்க்கத்திற்செல்பவரான] அரக்கராலுண்டாகிய மிக்கமாயச் செயலுச் சிறிதும் உணராதவன்போலிருக்கின்றாய்; (எ - று.)

அரக்கர் மாயச்செயலில் மிகவும் வல்லவராதலால், அவர் தமது மாயச் செயலையாற் கட்டுப்படுத்த அதனால் இந்த ராமலக்ஷணர்கள் இறந்தவர் போல இருக்கின்றார்களே யன்றி, உண்மையில் இவர்கள் இறந்துபோகவில்லை; நாகபாசத்தாற் கட்டுண்ட இவர்கள் எப்படி மீண்டும் அது நீக்கப்பெற்று எழுந்தனரோ, அதுபோலவே இப்போதுள்ள இந்நிலைமைநீக்கி எழுந்து இவர்கள் மீண்டும் ஒருகுறைவுமின்றிப் பகைவெல்வார்கள்; ஆதலால், இது அரக்கர்மாயமென்பதை நினையாமல் உயர்விடக்கருதுவது உசிதமன்று என்று திரிசடை சீதாபிராட்டியைத் தேற்றின னென்க. மாயத்தினால் அரக்கர் முன்புசெய்த செயல்கள் எவ்வாறு ஒரு தன்பமுஞ் செய்யமாட்டாமற் போயினவோ, அவ்வனமே இப்போது மாயத்தாற்செய்த இர்தச் செயலும் ஒன்றும் குறைவுண்டாகாது நீக்கிவிடு மெனத் தெளிவித்தவாறு. 'போயநான்' என்பதை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டாமல் 'நாகபாசம் பிணித்தது போனவாறும்' என்றதனோடு மாத்திரம் கூட்டி, நாகபாசத்தாற்பிணித்தது பிரமாத்திரத்தாற்கட்டியதற்கு முந்தின நாள் நிகழ்ந்ததைக் கூறியதாகக்கொள்ளலாமாம். இராவணன் மாயமான விடுத்த செய்தி ஆரணியகாண்டத்தில் வந்துள்ளது. பி-ம்:--1போயமா. 2பொதுவுறப். 3நினையாய். 4நினையோ. 5இலாதார். 6அஞ்சலை. 7அன்னம்.

உச. 1 கண்டன கனவும் பெற்ற நிமித்தமு 2 நினைது கற்புந்
3 தண்டக முறையு நாளிற் 4 செய்கையுந் தருமந் தாங்கும்
அண்டர் 5 நா யகன்றன் வீரத் 6 தன்மையு 7 மயரேற் செங்கட்
புண்டரீ கற்கு முண்டோ விறுதியிப் 8 புல்ல கையால்,

(இ - ள்.) கண்டென்னவான களுக்களும், அடைந்துள்ள நல்லநிமித்தங்
களும் உன்னுடைய பாகிவிரத்தியமும் தண்டகாரணியத்தில் வசித்தபோது
நிகழ்ந்த செயலும் தருமத்தைநிலைநாட்டுவதற்காகத் திருவவதரித்துள்ள தே
வாகிதேவனுை ஸ்ரீராமனுடைய வீரத்தன்மையும் (ஆகிய இவற்றையெல்
லாம்) மறவாதே; செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடைய ஸ்ரீராம
னுக்கும் அற்பரான இந்த அரக்கர்கையினால் மரணம் உண்டாகுமோ? (எ-று.)

அரக்கர் யாவரும் இறக்க ராமலக்ஷ்மணர் வெற்றிபெறுவ ரென்பதற்கு
அறிகுறியாகக் கனவும் நல்லநிமித்தங்களும் நமக்குத் தோன்றியிருக்கவும், 8
அவற்றையெல்லாம் மறந்துவிட்டு ராமலக்ஷ்மணர் அரக்கராத் கொலையுண்டா
ரென்று எண்ணிக் கலங்குவது சிறிதும் தகாது; தருமத்தை நிலைநாட்டவந்த
இராமபிரானுக்கு அரக்கரால் இறுதியுண்டாக் கமுடியா தெனத் திரிசடை
தேற்றின ளென்க. கண்டன கனவுகள் - “எண்ணெய் பொன்முடிதொறு மிழு
கியீ நிலாத், திண்ணெடுங்கமுதைபேய் பூண்டதேநின்மேல், அண்ணலவ்விரா
வண னரத்தவாடையன், நண்ணினன் மென்புலன் நவையில் கற்பினும்”, “மக்
களும் சுற்றமும் மற்றுளோர்களும், புக்கனரப்புலம் போந்த தில்லையால்” என
வும், “இன் நிவணிப்பொழுதியைந்ததோர்களு, வன்றுணைக் கோளரி யிரண்டு
மாநிலாக், குன்றிடை யுழுவையங்குமுக்கொண்டையே”, “வரம்பிலாமத
கரி யுறையும்வ்வனம், நிரம்புறவளந்தன நெருக்கினேந்தன, குரம்பறு பிணம்
படக்கொன்றமாநிலாப், புரம்புகவிருந்ததோர் மயிலும்பொயதால்”, “ஆயிரந்
திருவிளக்கமையமாட்டிய, சேயொளி விளக்கமொன்றேந்திச்செய்யவன்,
நாயகன்றிருமனைநின்று நண்ணுதல், மேயினன் வீடணன்கோயின்மென்
சொலாய்” எனவும் வந்துள்ளவை. யென்னலாம். நிமித்தம்-பின்னேவரும்
நன்மைதீமைகளை முன்னரே யறிவிப்பன; சிதைக்கு நன்மையும் ராகுலர்க்
குத் தீமையும் உண்டா மென்பதைத் தெரிவிக்கும் பலவகை நிமித்தங்கள்,
“ஆண்டகை யிராவணன் வளர்க்கு மவ்வனம், ஈண்டன விற்றதவாலினங்
கொள்செஞ்சிகை, தூண்டருமணிவிளக் கமுலுத்தொன்மனை, கீண்டதால்
வானவேறெறியக் கிழைநான்” என்பது முதலாகச் சுந்தரகாண்டத்திற் கூறப்
பட்டுள்ளன. இனி, நிமித்தம் - சிதைக்கு இடக்கண்டதுடித்தல் இடத்தோள்
துடித்தல்முதலியன எனக் கொள்வாரு முவர். செங்கட்புண்டரீகன் - புண்ட
ரிகச்செங்கண்ணன்: விசுதி பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. கற்புடையகளிர்க்கு
அவரதுகற்பே தமது மாங்கலியத்தைக் காக்கு மென்ற கொள்கைபற்றி,
‘நினைதுகற்பும் அயரேல்’ என்றான். தண்டகமுறையும்நாளிற் செய்கை-அரக்
கரிடத்திலிருந்து அபயம் வேண்டிய முனிவர்க்கு “புகல்புகுந்திலரேல்
புறத்தண்டத்தி, எனகல்வரேனும் என்னம்பொடும் வீழ்வரால், தகவில் துன்
பந்தவிருதிரீர்”, “குறறுத்தவனுஞ்சுடர்சேயியும், ஊறுத்தவொருவனுமோம்

பினும், ஆரதத்தினொடன்றி நின்றாவர், வேரறுப்பென் வெருவன்மின் நீர்” என்று இராமபிரான் அபயமளித்தது.

கற்பு-பாதிவிரத்தியம்; அஃதாவது - தன்கணவனைத் தெய்வமென்று உணர்வதோர் மேற்கோள்; அது, கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்றெனவும், அவனை இன்னவாறே குற்றேவல்செய்து நீ வழிபட்டொழுக்கெனவும், இருமுதுகுரவர் அங்கியங்கடவுள் அறிகரியாக மந்திரவகையாற் கற்பித்தலானும், அந்தணர்திறத்தும் சான்றோர்தேத்தும் ஐயர்பாங்கினும் அமரர்ச்சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் தலைமகன் கற்பித்தலானும் கற்பாயிற்று.

‘தண்டகய்’ என்ற பெயரீக்காரணம்:—சூரியகுலத்து மறுசக்கரவரத்தியினது குமாரனான இக்ஷ்வாகு மகாராஜனுடைய மக்கள் நூற்றுவருள் கடைப்பட்டவனும், மூடனும் மூர்க்கனும் துஷ்டனுமாய்த் தண்டனைக்கு உரியனென்ற காரணத்தால் எதிர்காலவுணர்ச்சியையுடைய தந்தையால் ‘தண்டன்’ என்று பெயரிடப்பட்டவனும், தண்டகனென்று வழங்கப்படுபவனுமாகிய ஓரசசன் விந்தியமலைக்கும் சைவலமலைக்கும் இடையிலுள்ள நிலத்தைத் தண்டுட்டிக்கு உரியதாகக்கொண்டு மதுமத்தமென்கின்ற பட்டணத்தை யமைத்து அங்கு அரசுபுரிந்துவருகையில், ஒருநாள் தனது புரோகிதரான சுக்கிராசாரியரது ஆச்சிரமத்தினுட் சென்று அவர்மகளாகிய அரணை யென்பாளைக் காதலித்து வலியக் கற்பழிக்க, பின்பு அதனைபுணர்ந்த அந்தப்பார்க்கவர் சினந்து ‘ஏழுநாள்களில் அவன் குடும்பத்தோடும் சேனை முதலிய பரிவாரத்தோடும் அழிந்துபோக, அவனதுநாடு மண்மழையால் யாதொரு ஜீவஜந்துவுமில்லாமற் பாழாகக்கடவது’ என்று சபிக்க, அங்கனமே அந்நாடும் அவ்வரசனும் ஏழாநாள் மண்மழையால் அழிந்துபோய்விட, அவ்விடம் பின்பு காடாகித் தண்டகாரணியமென்ப பெயர்பெற்ற தென்பதாம். பி - ம்:---1கண்டவக்கனவும். 2நின்ற. 3தண்டகவிலாதார், தண்டவானரக்கர். 4பாவச் செய்கையும், செய்யுந்தகைமையும். 5நாயகர்தம். 6திண்ணையும். 7அயர்த்தாய்போலும், அயர்த்தாய்போலப், அயர்க்கலாமோ 8புலையர்க்கல்லால், புலையர்கையால். (2கசௌ)

௨௩. ஆழியா 1னாக்கை தாக்கி யம்பொன்று 2மறுக்கி லாமை ஏழைநீ காண்டி யன்றே யினாயவன் வதன மின்னும் ஊழ்நா ளிரவி யென்ன 3வொளிர்கின்ற 4வயிருக் கின்னல் வாழியாற் கில்லை வாளா 5மயங்கலை 6மண்ணில் வந்தாய்.

(இ - ன்.) அறிவில்லாதவனே! நீ சக்கராயுதத்திற்கு உரியவனான இவ்வி ராமனுடைய திருமேனியில் ஓர்அம்பும்மோதிக் கலக்கச்செய்யாத தன்மையைப் பிரதியக்ஷமாகக் காண்கின்றாயன்றோ? (அதனால், அவனுயிருக்குச் சேதமில்லையென்பது திண்ணம்); பூமிபிணின்று தோன்றினவனே! (லக்ஷமணன்அம்பினால் தாக்கப்பட்டிருந்தாலும், இராமபிரானுக்கு இனையவனான (இந்த) லக்ஷமணனுடைய முகமானது இந்நிலையையடைந்த பின்னும் (பிணமூஞ்சிப்படாமல்), கற்பாந்தகாலத்திலுதிக்கின்ற சூரியன்போல விளங்குகின்றது; (ஆதலால்), (ஸ்ரீராமகைகர்யத்தால்) நல்வாழ்வுபெற்றுள்ள இந்த

இலக்குமணனுடைய உயிருக்கும் மரணம் இல்லை; (இது நிச்சயம்); வீணாக (நீ) கலங்க வேண்டாம்; (எ-று.)

சீதையைத் திரிசடை பிரதியகூஅநுமானப் பிரமாணங்களால் தெளிவுக்கின்றன ளென்க. துயரமடைந்து கலங்க வேண்டிய அவசியமில்லாத பொழுது கலங்கித் துயரமடைவதனால், சீதையை 'ஏழை' என விளித்தாள். மறுக்கிலாமை = மறுக்கவில்லாமை. அம்பொன்றும் அறுக்கிலாமை என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். 1-ம்:--1ஆக்கைபேணி, ஆகர்தன்னை, ஆக்கைகாணாய், ஆக்கைதன்னை. 2அறுத்திலாமை, உறுகிலாமை, அறிகிலாமை. 3ஒளிர்கின்றது. 4உயிருக்கீனம், உயிருக்கூனம். 5மயக்கலர். 6வேள்வி. () 7வீய்ந்துள 2னிராம 3னென்னி னுலகமோ ரேழு மேமுந் 4தீர்ந்தது மிரளி 5பின்னுந் 6திரியுமே தெய்வ மென்றும் 7வீய்ந்துறும் விரிஞ்சன் முன்னு வுயிரெலாம்⁸வெருவ லன்னை 9ஆய்ந்தவை யுள்ள போதே யவ¹⁰ருள ரமமு முண்டால்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீராமன் (அரக்கனது அஸ்திரத்தாற் பிளப்புண்டு) உயிரொழிந்திருப்பானேயானால், (அப்போது), கீழேயும் மேலேயும் என்ற பதினான்குலோகங்களும் அழிந்தொழியும்; (அன்றியும்), இனியும், (தெய்வத்தின் கட்டளைக்குஅடங்கித் தவருதுஉதித்துச் சஞ்சரிக்கின்ற) சூரியன் (வானத்திற்) சஞ்சரிப்பானோ? தெய்வமுண்டென்பது யாதாய்முடியும்? பிரமன் முதலாக வுள்ள பிராணிவர்க்கங்கள் யாவும் அழிந்தொழியும்; (கீழே) ஆராயப்பட்ட உலகம் முதலிய பொருள்கள் அழியாமலிருக்கையில், அந்த ஸ்ரீராமர் உயிரோடிருக்கின்றார்; தருமமும் அழியாமல்நிலைத்து நின்றுள்ளது: (இது) திண்ணம்; (ஆதலால்), தாயே! ('ஸ்ரீராமனுயிர்க்குக் குறைநேர்ந்து விட்டதோ?' என்று நீ) அஞ்சவேண்டாம்; (எ - று.)

ஸ்ரீராமன் உலகத்துக்கெல்லாம் உயிர் ஆதலால், அந்தஉயிர் கீங்கினால் அவனுக்கு உடலாயுள்ள உலகம்முதலியன அழிந்துவிடும்; அவை அழியாது நின்றலால் அவ்விராமபிரான் உயிரோடு இருக்கின்றன ளென்பது நிச்சயமென்று வேறொருவகையாற் சீதையைத் திரிசடை தெளிவித்தவாறு. தருமத்தை நிலைநாட்டப் பிறந்த ஸ்ரீராமன் ஒருகுறைவுமின்றியிருத்தலினால், அவனால் நிலைநாட்டப்பட்டுத் தருமமும் உளதாகு மென்றனன். இராமபிரான் அரக்கராற் கொலைபுண்டா ளென்றால், தருமந் தோற்கப் பாவம் வென்ற தென்று ஏற்படும்; அப்போது தெய்வமில்லையென்ற நாஸ்திகக்கொள்கையே வலியுறுமென்பது, 'தெய்வமென்றும்' என்பதன் கருத்து. உலகம்பதினான்கில், மேலேயும் - பூலோகம் புவரலோகம் சுவரலோகம் மஹாலோகம் ஜலலோகம் தபோலோகம் சத்தியலோகம் என்பன: கீழேயும் - அதலம் விதலம் சுதலம் ரஸாதலம் தலாதலம் மகாதலம் பாதாளம் என்பன. திரியுமே, ஏகாரம் - எதிர்மறை. அவர் - ராமலக்ஷ்மணர் என்பாரு முளர். 1-ம்:--1ஆய்ந்துள்ள, ஈர்ந்துள்ள. 2வீரன். 3எண்ணுயி. 4தீர்ந்தும்; தீய்ந்தும். தீய்ந்தும். 5பின்னைத். 6திரியுமோ. 7ஈய்ந்துளவெண்கணுன்முன். 8வெருவுமன்னை. 9ஆய்ந்தவர். 10உள்ளார்.

உஎ. மாருதிக் கில்லை யன்றே மங்கைநின் வரத்தி னாலே

ஆருயிர் 1நீங்கல் 2நின்பாற் கற்புக்கு 3மழிவுண்டாமே

4சீரிய 5தன்றி தொன்றுந் திசைமுகன் படையின் செய்கை

பெருமிப் பொழுதே தேவ ரெண்ணமும் பிழைப்ப துண்டோ.

(இ - ள்.) பெண்ணே! நீ கொடுத்துள்ள வரத்தினால், அநுமானுக்கு அருமையான உயிர் நீங்கப்பெறுதல் [மரணமடைதல்], இல்லை யல்லவோ? (அவனுக்கு மரணம் உண்டாயின்), நின்பால் கற்புக்கும் கேடு வீளைத்ததாகுமே; இப்படி (நாம்) ஆலோசிப்பது, சிந்திதம் சிறப்புடையதன்று; பிரமாஸ்திரத்தினால் நோந்துள்ள (வானரர்களும் ராமலக்ஷ்மணரும் இறந்தாற்போன்ற) இற்தச்செயல் இப்பொழுதே நீங்கிவிடும்; தேவர்களின் மனமும் தவறுவது உள்ளதோ? (எ - று.)

இதுவரையில் ராமலக்ஷ்மணர்கள் இறக்கவில்லையென்பதைப் பலவகையாகச் சொல்லி, இப்போது, 'அநுமான் இறந்துகிடக்கின்றான்போலத் தோன்றுகின்றானே: அவனுக்கு இறப்பு உண்டோ? நீ அவனுக்குச் சிரஞ்சீவியாக இருக்குமாறு வரமளித்திருக்கின்றாயே; அவ்வரம் பழுதுபட்டதாயின் உன் கற்பே பழுதுபட்டதாகவேண்டாவோ? நாம் இப்படியெல்லாம் சொல்வது நன்றாகவில்லை; பிரமாஸ்திரத்தால் இவர்கள் கட்டுண்டிருப்பது விரைவில் தானே நீங்கிவிடும்; அப்போது எல்லாரும் உயிரொழிந்தாற்போன்ற நிலை நீங்கி எழுந்திருப்பார்கள்; தேவர்கள் இவர்களைப் பற்றி இவ்வாறு தான் நினைத்திருக்கிறார்கள்; அவர்கள் கருத்துப் பழுதுபடாது; ஆதலால், 'ராமலக்ஷ்மணர்கட்குக் குறைநேர்த்ததோ?' என்று சங்கிக்காமல் மனத்தேறியிருக்கவேணும்' என்று சீதையைத் திரிசடை தேற்றின னென்க. சீதை அநுமானுக்குச் சாவாமலிருக்குமாறு வரமளித்ததை 'பாழியபிணைத்தோள்வீர! துணையிலென் பரிவுதீர்த்த, வாழியர் வள்ளலே! யான்மறுவிலாமனத்தேனென்னின், ஊழியோபகலாபோ தும்பாண்டலா முலகமேழும், ஏழும் வீவுற்றொன்றும் இன்னொனவிருத்தி யென்றான்" என்ற உருக்காட்டுப்படலச் செய்யுளால் அறிக. அங்கு, 'யான்மறுவிலாமனத்தேன் என்னின், ...யாண்டெலாம்...இருத்தி' என்று சீதாபிராட்டி தன்கற்பின்மகிமையை முன்னிட்டே அநுமானுக்கு வரம் அளித்திருப்பதொலும், கற்புக்குக் குறைவில்லையென்பது திண்ணாதலாலும், அநுமான் இறத்திலென்பது நிச்சய மென்பாள் 'மாருதிக் கில்லையன்றே மங்கைநின்வரத்தினாலே ஆருயிர்நீங்கல், நின்பாற் கற்புக்கு மழிவுண்டாமே' என்றாள். பி-ம்:—1நீங்கின். 2ஆனால், உன்பால். 3அழிவுமுண்டோ, அழிவுண்டாமால். 4சீரியர். 5அன்றித்தோன்றும், ஒன்றி தன்றே. (உசுஓ)

உஅ. தேவரைக் 1கண்டேன் 2பைம்பொற் செங்காஞ்சிரத்திற் சேர்த்தி
மூவரைக் 4கண்டா 5லென்ன 6விருடரை முறைபி னோக்கி
ஆவலிப் 7பெய்து கின்றா 8ரயர்த்தில ரஞ்ச 9லென்ன
கூவலிற் 10புக்கு வேலை கோட்படு 11மென்று கொள்ளோல்.

(இ-ள்) தேவர்களை (என்ன செய்கின்றார்களென்று) பார்த்தேன்; (அவர்கள்), த்ரிமூர்த்திகளைக் காண்பதுபோல (உயிரொடுங்கிக் கிடக்கின்ற) இராமலட்சுமணரிருவரையும் முறைமையோடு (பத்திபூர்வாகமாகத்) தரிசித்து, (தமது) பசும்பொன்னுபரணம் பூண்ட செவ்விய கைகளைத் தலையின் மேல் வைத்துக் குவித்து பெருஞ்செருக்கை யடைந்திருக்கின்றார்கள்: (சிறிதும்) வருந்துகின்றார்களில்லை; (ஆதலால்), தாயே! (நீ) அஞ்சாதே; 'சமுத்திரம் கிணற்றினுட் புகுந்து (அந்தகீரைக்) கொண்டுவலிமும்' என்று கொள்ளாதே; (எ - று.)

ராமலட்சுமணர் இவ்வாறு கிடக்கையில் 'தேவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்?' என்று பார்த்தேன்; அவர்கள் த்ரிமூர்த்திகளைக்காணும்போது தலையின்மேற்கை குவித்து வணங்குவதுபோலவே, இவர்களை வணங்கித் துதித்துப் பகை தீருமென்று செருக்கோடிருக்கின்றார்களே யன்றி 'இவருக்கு ஊறுவந்திட்டதே!' என்று சிறிது வருத்தப்படுவதாகவும் தோன்றவில்லை; அதனாலும், இவர்களுக்குக் குறையொன்றுமில்லை யென்று நாம் துணியலாம்; ஆதலால், நீ அஞ்ச வேண்டா என்று தேற்றினனென்க. "கிணற்றுநீரைக் கடல்கொள்ளாது," "கிணற்றுநீரை வெள்ளக் கொள்ளாது" என்று பழமொழி. இச்செய்யுளின் ஈற்றடியால், கிணற்றுநீரைக் கடல்கொள்ளுமென்று கொள்வாரு முண்டோ? அதுபோலவே, பெருந்திரளான அரக்கர்வலிமையால், இராமலட்சுமணரிருவரின் வலிமை கொள்ளப்படுமென்று கொள்ளுதலும் தகாதென்று கூறிய வாரும்: இவ்வடியிலே உபமானப்பொருளை நீ கொள்ளேன் என்று பரஸ்துத்தத்தில் அமைத்துக்கூறியது-உய்த்துணர்வணி: வடமொழியில் வலிதாலங்காரமெனப்படும். கீழ்ச்செய்யுளில் 'தேவரெண்ணம் பிழைப்பதுண்டோ?' என்று கூறியதை, இச்செய்யுளால் திரிசடை விரித்துக் கூறின னென்னலாம்.

இனி, ஈற்றடிக்கு—கூவலில் புக்கு - கூவலில் புக்கதனால், வேலை - சமுத்திரம், கோட்படும்-(கிணற்றுநீரார்) கொள்ளப்படும், என்றுகொள்ளேன் என்று பொருள்கூறுதல் நேர்; கிணற்றின் நீரினுட் கடல்வெள்ளம் புகுந்தால் அக்கடல்வெள்ளத்தைக் கிணற்றுநீராகக் கொள்ளமுடியாது; அதுபோலவே, வற்றாத பலபராக் கிரமத்தை யுடைய இராமபிரானது வலிமையால் அற்பபலத்தை யுடைய அரக்கர் அழிவரேயன்றி, அரக்கரால் இராமபிரானை வெல்ல முடியாதென்பது கருத்து: இக்கருத்துக்கு ஏற்ப, விபீடணனைடைக்கலப்படலத்தில் "தேவர்க்குத் தானவர்க்குத் திசைமுகனே முதலாய தேவதேவர், மூவர்க்கு முடிப்பரிய காரியத்தை முற்றுவிப்பான் மூண்டு நின்றே, ஆபத்தின் வந்தபய மென்றானே யயிர்த்தகல விடுதியாயின், கூவல்தின் சிறுபுனைலைக் கடலயிர்த்த தொவ்வாதோ கொற்ற வேந்தே" என்று அநுமான் கூறியிருப்பதுங் காண்க. "கூவலந்தீம்புனலும் கொள்ளுமோ வெள்ளக்கோணியைத்தே" என்ற சடிகோபரத்தாதி இங்கே ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. அந்தப் பிரயோகங்களை யெல்லாம் கவனிக்குமிடத்து 'கிணற்றுநீரை வெள்ளம் கொள்ளாது' என்ற பழமொழிக்குப் பதிலாக 'கிணற்றுநீர்வெள்ளத்தைக் கொள்ளாது' என்ற பழமொழியே கற்றோரார் கொள்ளப்பட்டிருந்ததென

பது, பெறப்படும். பி-ம்:—1கண்டேம். 2அப்பால். 3சொத்தினேற்றி. 4கண்டார். 5அன்ன. 6இருவரும். 7எய்திநின்றார். 8அயர்த்திவலஞ்சில். 9என்ன. 10புக்கும், புக்கல். 11என்றல்கோளே. (உகடுக)

உக. மங்கல 1நீக்கி னாரை யாருயிர் வாங்கி னாரை

நங்கையிக் கடவுண் மானந் 2தாங்குறு 3நவையிற் றன்றால்
4இங்கிவை யளவை யாக விடர்க்கடல் கடத்தி யென்றான்
5சங்கைய ளாய 6தையல் சிறிதுயிர் தரிப்ப தானான்.

(இ - ள்.) பெண்ணே! (தமது) பிராண நாயகன் இறக்கப்பெற்றவராய் (அதனால்) மங்கலநாண்வாங்கப்பெற்றவர்களைத் தெய்வத்தன்மையுள்ள இந்த விமானம் தாங்குகின்ற குற்றமுடையதன்று; இப்போது நான் கூறிய யாவும் (உண்மையை யறிதற்கு ஏற்று) அளவையாதலால் (இவற்றால் உண்மை தெளிந்து நீ அடைந்துள்ள துக்கசாகரத்தைக் கடத்திடுவாய்) என்று கூறி முடித்தான், (கிரிசடை); (மனத்திற்) சங்கைகொண்டிருந்தவளான சீதா பிராட்டி, (அச்சொற்களால் தான் கொண்ட சங்கை ஒருவாறு நீங்க), சிறிதளவாகப் பிராணனைத் தாங்கினான்; (எ - று.)

தமது பிராணநாயகனை யிழந்து மங்கலநாண் நீக்கின கைம்பெண்களை இந்தத் தெய்வவிமானம் சுமக்காது; ஆகவே, உன்னை இந்தவிமானஞ் சுமப்பதும் உனது தலைவனான ஸ்ரீராமன் உயிரோடிருக்கின்றனென்பதைத் தெரிவிக்குமெனவும் தேற்றினான். இவ்வாறு பலகாரணங்கள் காட்டி இராமபிரான் உயிரோடிருப்பதைத் திரிசடை நிரூபித்துக் காட்டவே, சீதாபிராட்டி சிறிது தேறி உயிர்தரிக்கலாயின னென்பதாம். இனி, முதலடிக்கு-மங்கலம் நீக்கினாரையும் [கைம்பெண்களையும்] அருமையான தமதுஉயிர் நீக்கிச் சவமானவரையும் என்று உரைப்பாரு முளா. பி-ம்:—1நீக்கினாரை. 2தாங்குதல், தாங்கல், தங்குதல். 3நவையிற்றிதைல். 4இங்குவையாவையாரும், இங்குவையுளவையாக. 5சங்கையள். 6நங்கை. (உகடுஉ)

உக. —கீதை தீரிசடையைநோக்கி 'உன்பேச்சிலுள்ள நம்புதலால் நான் இன்று உயிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்' எனல்.

1அன்னை நீ யுரைத்த தொன்று 2மழிந்தில தாத லானே
உன்னையே 3தெய்வ மாக்கொண்டித்தனை கால முயிர்தேன்
இன்னமில் விரவு முற்று மிருக்கின்றே னிறத்த லென்பால்
முன்னமே 4முடிந்த தன்றே யென்றனண் முளரி 5நீத்தான்.

(இ - ள்.) தாமரைமலரில் வசிப்பதைவிட்டு (ஐகண்கமகளாக)த் திருவவதரித்தவளான சீதாபிராட்டி, —(கிரிசடையைநோக்கி), 'அன்னை! நீ சொல்லியது எதுவும் (இதுவரையிலும்) பழுதுபட்டதில்லை; ஆதலானே, உன்னையே தெய்வமாகநினைத்து, இத்தனை காலம் உயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்; இன்னும் இந்த இராத்திரி முடியுமளவும் உயிர்வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்; இறத்தலென்பது, என்விஷயத்தில் முன்னமே தீர்த்துள்ளதன்றோ?' என்று கூறினான்; (எ - று.)

இராவணன் என்னை எப்போது தூக்கிக்கொண்டு வந்திட்டானோ, அப் போதே உயிரை மாய்த்துக்கொள்வ தென்று தீர்மானஞ் செய்துள்ளேன்; ஆயினும், நீ சொல்லுகிற பேச்சு தெய்வவாக்குப்போலத் தவறாமலிருத்த லால் அவ்வப்போது உயிரைமாய்த்துக்கொள்வதை நிறுத்தியதுபோலவே இப்போதும் உன்வார்த்தையால் உயிரைமாய்த்துக்கொள்வதை நிறுத்தி, இன்று இராவரையிற் பார்ப்பே னென்று சீதை திரிசடைக்கு மறுமொழி கூறின னென்பதாம். பி-ம்:—1அன்ன. 2அழிந்தில, அழிவிலை. 3தெய்வமாக. 4முடிந்த. 5நீர்த்தான். (உசடுரு)

௩௧.—சீதை 'நான் உயிரிவிட்டிடுதல் எளிதாயினும், இராமனையடைய லாமோ? என்ற எண்ணமே உயிரிவைத்திருக்கக் காரணம்' எனல்.

நாணெலாந் துறந்தே 1னில்லி னன்மையி னல்லார்க் கேய்ந்த 2பூணெலாந் துறந்தே னென்றன் பொருசிலை மேகந் தன்னைக் காணலா மென்னு மாசை 3தடுக்கவென் னாவி காத்தேன் ஏணிலா 4வுடல 5நீக்க லெளிதெனக் கெனவுஞ் சொன்னார்.

(இ - ள்.) (பின்னும் சீதை திரிசடையை நோக்கி 'பெண்கட்டு வேண்டிய) நாணமென்ற குணத்தை முழுதும் துறந்திட்டேன்; மனைவிக்கு இருக்க வேண்டிய நல்லதன்மையோடு அமைந்த மகனிற்குத் தகுந்த எல்லாவகையாப ரணமாகவுள்ள (மடம் அச்சம் முதலிய மற் றைக்) குணங்களையும் துறந்திட்டேன்: (நான் இவ்வாறாகவும்) 'பொருகின்ற வில்லைப்படைத்த மேகம்போன்ற எனது ஸ்ரீராமனை மீண்டும் அடைதல்கூடும்' என்னும் ஓர் ஆசை தடுத்தலினால் என்னுயிரை (விடாமற்) பாதுகாத்திருக்கின்றேன்; (பெண்கட்டுஉரிய நற்குணம் ஒன்றும் இல்லாமையாற்) பெருமையுடையதாகாத (என்) உடம்பை நீத்தல் எனக்கு எளிமையானதே' என்று சொன்னார்; (எ - று.)

இவ்வுடம்பை ஒழித்துவிடுதலென்பது எனக்கு அருஞ்செயலன்று; அப் படியிருக்கவும், மகனிற்குணங்கெல்லாம் என்னிடத்து இல்லாமற் போய் விடவும், நான் உயிரோடிருப்பது- 'ஒருகால் எனது இராமனை யடையக்கூடு மோ?' என்ற ஆசையினாலேயேயன்றி வேறொன்றினாலன்று என்று நான் உயிரிவைத்திருக்கும் காரணத்தைச் சீதாபிராட்டி விளக்க வுரைத்தனளென்க. இராவணனாற்கவரப்பட்டு அவன்மனையிற் சிறைப்பட்டிருப்பதுபற்றி, தன்குணங்களெல்லாம் போயினவாகக் கூறுகின்றாள். பி-ம்:—1எல்லினுண்மெயுந் துறந்தாற்கெல்லாம், இல்லினன்மையும் நல்லோர்க்கெய்தும். 2பூணெலாமாசி நின்றகுணங்களும் பொதுவிற்போகக். 3கடுக்க, கருதி. 4உடலினீக்கல், உடல நீத்தற்கு, உடலைத்தாங்கி. 5நீக்க. 6என்றும், என்னச். (உசடுரு)

௩௨. தையலை யிராமன் மேனி தைத்த1வேற் றடங்க னுளைக் 2கைகளிற் பற்றிக் 3கொண்டார் 4விமானத்தைக் கடாவு கின்றார் 5மெய்யுழி ருலகத் தாக விதியையும் 6வலித்து விண்மேல் பொய்யுடல் கொண்டு செல்லு நமனுடைத் 7தூதர் 8போன்றார்.

(இ-ள்.) இராமபிரானுடைய திருமேனியிலேபுதிந்தவேற்படைபோன்ற பெரியகண்களையுடையவளான பெண்ணாகிய சீதையைக் கைகளினுற் பற்றிக்

கொண்டு விமானத்தை(மீள்)த் தூண்டிச் செலுத்துகின்ற அரக்கிமார்.—மெய்யான உயிர் உலகத்திலிருக்க விதியையும் வலிமையாற்கடந்து விண்மீதாகப் பொய்யான உடலைக் கொண்டு செல்லுகின்ற யமதூதரைப் போன்றார்கள்; (எ - று.)—கொடுமைபற்றி அரக்கியர்க்கு யமதூதரை உவமைகூறினர். மெய்யுயிர்க்கு உவமேயம்—ஸ்ரீராமன். பொய்யுடல்-உண்மையான உயிர் நீங்கி இருக்கையில் உயிர் உள்ளதுபோலத்தோன்றும் உடல்: சீதை. பி - ம்:— 1வான். 2கையினை, 3கொண்டு. 4மானத்தை. 5மெய்யுரைநல்லதாகவுயிரையும். 6நலிந்து, வலிந்து. 7தூதிற். 8போனார். (உகடுடு)

சீதைகாங்காண்டப்படலம் முற்றிற்று.

உ.உ-ஆவது மருத்துமலைப்படலம்.

(ஸஞ்சீவகரணிமுதலிய) ஓஷதிகளையுடைய மலையை (அநுமான் சாம்பவான் மொழிப்படியே) கொணர்ந்து (யாவரும் உயிர் பெற்றெழுந்ததும்) திருப்பிக் கொண்டுபோனதைக் கூறும் படல மென்பது, பொருள். இப்படலத்துக்குப்பெயர், 'மருத்துப்படலம்' என்று பலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது; மருத்துப்படலம் என்றும் காண்கின்றது. மருத்து+மலை=மருத்துமலை; வேற்றுமைத்தொகையில் மென்றொடர் வன்றொடராயிற்று.

5னபடி சென்ற ஸ்ரீவீஷ்ணுவான் உணவைக் கொண்டு மீண்டுவந்து போர்க்களத்தில் யாவார்க்கும் பிரமாஸ்திரத்தால் நேர்ந்துள்ள விபத்தையும் ஸ்ரீராமன் அடைந்திருக்கும் நிலையையும் கண்டு அநுமானிடஞ்சென்று அவனதுகளைப்பைநீக்க, பின் அவன் ஸ்ரீவீஷ்ணனோடு சாம்பவானையுடைய, சாம்பவான் 'மருத்துமலையை விரைவிற் கொணர்ந்து வரவேண்டும்' என்று சொல்லி, அஃது இருக்கும் இடம் முதலியவற்றையும் வினக்கமாகத்தெரிவிக்க, உடனே அநுமான் பேருருக்கொண்டு செல்ல, அக்காலையில் சாம்பவானும் ஸ்ரீவீஷ்ணனும் ஸ்ரீராமனிடஞ்சென்று திருவடி வருட, அப்பிரான் திருக்கண்விழித்து நிகழ்ந்த குறையைச் சொல்லிக்கிலேசிக்க, சாம்பவான் யாவரையும் உய்விக்கும்படி சஞ்சீவமலையைக் கொணருமாறு அநுமான் சென்றிருக்குஞ்செய்தியைச் சொல்லித் தேற்ற, அப்போது ஆஞ்சனேயன் சஞ்சீவமலையை வேருடன்பறித்துக்கொண்டு வானவழியாய் புத்தகனத்திற்கு நேரே வந்துசேர்தான்: அதன் கார்ப்பட்டமாதிரத்தில் இலட்சுமணன் முதலியோர் உயிர் பெற்றெழுந்தனர்: அதுகண்டு ஸ்ரீராமன் அநுமானை ஆசீர்வதிக்க, பிரகு சாம்பவானுடைய வேண்டுகோளின்படி அநுமான் அம்மலையை முன்னிருந்த இடத்திற் கொண்டுபோய்வைக்கும்படி திரும்பவும் கொண்டுபோனென்ற சரிதை இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

க.—வீஷ்ணன் உணவைக்கொண்டுசேர்த்துப் போர்க்களஞ் சேரிதல்.

1போயின டைய விப்பாற் 2புரிகெனப் புலவர் கோமான் ஏயின கரும நோக்கி 3யேகிய கிலங்கை வேந்தன்

மேயின 4வுணர்வு கொண்டு மீண்டவை யுறையுள் 5விட்ட
6ஆயின வாக்கித் 7தான்வந் தமர்ப்பெருங் 8களத்த னானன்.

(இ - ள்.) சீதை தன்னிருப்பிடத்துக்குப் போயினள்; இங்கே '(உணவு களைக்கொண்டுவருந்தொழிலைச்)செய்க' என்று தேவாதிதேவனான ஸ்ரீராம பிரான் சுவிய காரியத்தின்பெருமையைப் பார்த்துச் சென்ற இலங்காதிபதி யான ஸ்ரீவீபீஷணன் தக்கவுணவுகள்கொணர்ந்து மீண்டு அவைகளைப் பாசறை யுள்வைக்கப்பட்டனவாகச்செய்து, தான் வந்து பெரியபோர்க்களத்தையடை பவனானன்; (எ - று.)—போயினள் தையல்எனப்பிரிக்க. பி-ம்:—1போயின ளடைய, போயினளாண்டை, போயினனடைய. 2புகுந்துள், புகுந்துள்ளன், புகுந்தனன். 3எய்திய, எய்தினன். 4உணர்வு. 5விட்டால், விட்டது. 6ஆயின வாகத். 7தானே வந்தமர்க். 8களத்தின். (உசுருசு)

உ.—வானரர்களின்நிலமையைக் கண்டு விபீஷணன் உணர்வறுதல்.

நோக்கினான் கண்டான் பண்டிவ் 1வுலகங்கர் படைக்க நோற் றான், வாக்கினான் மாண்டா ரென்ன வானர வீரர் முற்றும், தாக்கினு ரெல்லாம் பட்ட 2தன்மையை விடத்தைத் தானே, தேக்கினு னென் ன நின்று தியங்கினு னுணர்வு தீர்த்தான்.

(இ - ள்.) (அடைந்த விபீஷணன்.—அந்தப்போர்க்களத்திலே), முன்பு இவ்வுலகங்களையெல்லாம் படைக்குமாறு நோற்றள்ளவனான பிரமதேவனது (சாப)வார்த்தையால் மாண்டவர்போல (அஸ்திரத்தினாலே) வானரவீரர் (உட ம்பு)முழுதும் தாக்கப்பட்டவராய் யாவரும் இறந்தார்போல(த்தரையில்)வீழ்ந் துள்ள தன்மையை(த்தான்) நேரேகண்டு, விஷத்தைத் தானே யுண்டவன் போல (முதலில்)தியக்கங்கொண்டுநின்று (பின்பு) உணர்வுநீங்கினவனான [மூர்ச்சித்தான்]; (எ-று.)—பி-ம்:—1உலகினையடைப்ப. 2தன்மைய. (உசுருசு)

ங.—மீக்கவநத்தந்துடனே வந்த ஸ்ரீவிபீஷணன்

பிறகு இளைப்பெருமாளுடனே ஸ்ரீராமனைக் காணுதல்.

விகைந்தவா 1றுணர்ந்தி லாதா 2னைங்கினான் வெதும்பி னான் 3மேல், உகைந்துகைந் துயிர்த்தா னாவி யுண்டிலை யென்ன வோய்ந்தான், வகைந்தபேய்க் கணமு நாயு நரிகளு மிரிய வந்தான், 4இளங்ககை யோ டுஞ் சாய்ந்த விராமனை 5யெய்திக் கண்டான்.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு)நிகழ்ந்த தன்மையை யறியாதவனான ஸ்ரீவிபீஷணன், --- (சிறிதுதேறி), எக்கங்கொண்டு (மனம்) வெதும்பிப் பிறகு வருந்திவருந்திப் பெருமூச்சுவிட்டு 'ஆவி உளதோ? இவதோ?' என்று (கண்டவர்) கருதமாறு ஓய்வுற்றவனாய், ஆழ்ந்துள்ள பேய்க்கணமும் நாயும் நரிகளும் நிலகெட்டோட வந்து, இளையபெருமாளுடனே சாய்ந்துள்ள ஸ்ரீராமனை யடைந்து கண்டான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1உணர்விலாதான். 2வீங்கினான். 3பேய், மெய். 4இளங்கனி ரோடும். 5இடையிற். (உசுருசு)

ச. 1என்பென்ப தியாக்கை யென்ப துயிரென்ப திவைக னெல்லாம் பின்2பென்ப வல்ல 3வேணுந் 4தம்முடை நிலையிற் போரா

5முன்பென்ப வுளதென் றுலு முழுவதுந் 6தெரிந்த வரற்றால்
அன்பென்ப தொன்றின் றன்மை யமரரு 7மறிந்த தன்றல்.

(இ - ள்.) என்புஎன்பதும் யாக்கையென்பதும் உயிரென்பதும் இவைக
ளெல்லாம் (அன்பைநோக்குமிடத்துப்) பிற்பட்டன [முக்கியமானவையல்ல];
(பிற்பட்டன)அல்லஎன்று கூறினாலும்(அவை),தம்முடைய அந்நிலையினின்று
பேரா: (அவை அன்பிற்கு)முற்பட்டனஎன்னுங்கொள்கை(ஒருசாரார்க்கு)உள்
ளது என்றாலும், நன்றாகஆராய்ந்துபார்த்தவகையினால்,அன்புஎன்றுசொல்லப்
பட்ட ஒன்றின்தன்மை அமரரும் அறிந்ததன்றாகும்; (எ - று.)

‘வியீஷணன் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரிடம் பேரன்புடையவன்’ என்பதைக்
கூறக் கருதிய கவி, இந்தச்செய்யுளில் என்புமுதலியவற்றினும் ஒருத்தற்கு
அன்பே முக்கியமானது என்கின்றார். என்போடுகூடிய உடல் உயிரோடு
இருக்கும்போதே அன்பு ஆண்டுத் தோன்றதலால், என்புமுதலியவையே
முக்கியமென்று ஒருசாரார் வாதிப்பினும் “அன்போடியைந்தவழக்கென்பவா
ருயிர்க்கு, என்போடியைந்த தொடர்பு” என்றபடி உடலெடுத்து இவ்வுலகத்
திற்பிறத்தற்குப்பயன் அன்புகொண்டுஇருத்தலையாதலால், அந்தஅன்பே
மற்றையவற்றினும் மேம்பட்டது: அதன்சிறப்பைத் தேவராலும் முற்றிலுங்
கூறமுடியாதென ஆராய்ந்துகூறியவாறு. பி-ம்:—Iஎன்பென்பதுயிரென்ற
யும். 2என்பது.3என்னும்.4தன்னுடை.5முன்பென்னுமுளவென்றனும், முன்
பென்றுமுளதென்றனும். 6தெரியக்காணார். 7அறிந்ததன்றே. (உசடுக)

ரு.—இராமன் துன்பமிகுதியால் இவ்வாறுள்ளானேயன்றி,
இறந்திலானேன்று வியீஷணன் உணர்ந்து துன்பநீர்தல்.

ஆயினு மிவருக் கில்லை யழிவெனு 1மதனு லாவி
போயின தில்லை வாயாற் 2புலம்பிலன் பொருமிப் பொங்கித்
தியினு மெரியு 3நெஞ்சின் 4றெரியலன் றெரிய நோக்கி
5நாயகன் மேனிக் கில்லை வடுவென நடுக்கந் தீர்த்தான்.

(இ - ள்.) (உயிரினுஞ்சிறந்த அன்பை வியீஷணன் உடையவனாகி)
இருந்தாலும் இவருக்கு அழிவில்லை யென்பதனால், ஸ்ரீவியீஷணன்வானுக்கு
ஆவி போயினதில்லை; வாய்விட்டுப் புலம்பாதவனுய்ப் பொருமி(த் துயரம்)
கிளர்ந்த தியினுமிக்கொள்கின்ற நெஞ்சினால் (முதலில்)ஆராய்ச்சியில்லா
திருந்து (பிறகு) ஆராய்ந்துபார்த்துத் தலைவனானஸ்ரீராமனுடைய மேனி
க்கு வடுவில்லையென்று நடுக்கந் தீர்த்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1இதனால்,2புலம்
பினன்,புலம்புவான்.3நெஞ்சன்.4வெருவலன் வெருவலால்.5நாயகமேனிக்கு.

௬.—வியீஷணன் விளைந்துள்ளதைநுண்மையாகஆராய்ந்து தெளிந்து
பிரமரஸ்தீரத்தின் விளைவைத் தீர்க்க உபாயம் நாடுதல்.

அந்தணன் படையால் வந்த தென்பது மாற்றல் 1சான்ற
இந்திர சித்தே யெய்தா னென்பது 2மிளவற் காசு
நொந்தன னிராம 3னென்னு முண்மையு 4நொய்து நோக்கிச்
சுந்தையி 5னெண்ணி யெண்ணித் தீர்வதோ ருபாயந் தேர்வான்.

(இ - ள்.) (இனாயபெருமானுக்கும் வானரர்களுக்கும் உயிரோடுக் கியரிலை) பிரமாஸ்திரத்தினுள்ளேந்ததென்பதையும், வலிமைமிக்க இந்திரசித் துத்தான் (அப்படையை) எய்தவனென்பதையும், இனாயபெருமானுக்காகவே இராமன் நொந்துஇவ்வாறள்ளானென்ற உண்மையையும்(தான்)எளிதிலுணர்ந்து மனத்தில் மிகவும்ஆராய்ந்து (அதனினின்று)நீங்குவதோருபாயத்தைத் தேர்பவனானான்; (எ - று.)—இராமபிரானதுநிருமேனியில் அஸ்திரத்தின் தழும்பு இவ்வாயைமாயல் அஸ்திரத்தினுலன்றி இனாயவனலேயே நொந்தானென்று விபீஷணன் உய்த்துணர்ந்தான். பி-ம்:—1ஆன்ற. 2இனாயோற்காக. 3என்னுறண்மையும், இன்னுமுணர்விலான். 4நொய்தினுக்கி, நொக்கினுக்கி. 5உணரவெண்ணி. 6அறிவிலுறக்கண்டானந்தே, தீர்வதோருபாயந்தேர்தான்.

எ.—துயரத்தால் ஸ்ரீராமன் இப்போது இவ்வாற்றிடுப்பினும், தம்பிரமாயந்தாம் பிழைத்தீரானேயென்று விபீஷணன் வருந்துதல்.

உள்ளுறு துன்ப மூன்ற 1வுற்றன னுறக்க மன்றே
2தெள்ளிதி னுணர்ந்த பிண்ணிச் சிந்தனை 3தெரிவ தன்றே
வள்ளலோ தம்பி 4மாய 5வாழ்கிலன் மாய வாழ்க்கைக்
6கள்வரோ வென்ற ரென்ற மழையெனக் கலுமுந் கண்ணான்.

(இ - ள்.) உள்ளேபொருந்திய துன்பம் ஊன்றியதனால் (ஸ்ரீராமன்) உறக்கம்[மூர்ச்சை]உற்றானன்றே? தெளிவாகஉணர்ந்தபின்பு(அவன்)சிந்தனை (இன்னதென்று நம்மால்) அறியத்தக்கதன்றே: (எனெனில்),—உதாரண முள்ளவனான இவ்விராமனோ தம்பிரமாயந்திட உயிர்வாழான்: (ஆகவே), மாயத்தினால் வாழும்வாழ்க்கையைக்கொண்ட வஞ்சரான அரக்கரோவென்றவராவாரென்று மழைபோலக் கண்ணீர்சொரிகின்றகண்களையுடையவனான (விபீஷணன்); (எ - று.)—பி-ம்:—1உற்றன னுறக்கமென்றோத், உற்றன னுறக்கமொன்றே, உற்றனவுறக்கமென்றே, உற்றனவுறக்கமன்றே. 2தெள்ளிதது. 3தெரிவதன்றால், தெரிவனன்றால், தெரிவனன்றி. 4மான, மானில். 5வாழ்கின்றானல்லவஞ்சுக். 6கள்ளனெனவென்றென்றான். (உககஉ)

அ.—விபீஷணன் மனத்தடுமாற்றம் ஒழிதல்.

பாசம்1போ யிற்றாற் போலப் பதமத்தோன் படையு 2யின்றே
நாசம்போ யெய்து நம்பி தம்பிக்கு 3நாச மில்லை
விசும்போர்க் களத்து 4வீழ்ந்த சேனையு 5மீடும் வெய்ய
6நீசன்போர் வெல்வ துண்டோ 7வென்றுள நிலையி னின்றான்.

(இ - ள்.) (பின்னர்விபீஷணன்),—நாகபாசமானது இற்றுப்போனது போலவே, பிரமாஸ்திரமும் இன்றைக்கே நாசமாய்விடும்: ஸ்ரீராமனது தம்பிக்கும் அழிவுஇல்லை; (படைக்கலக்களை) வீசியெறிகின்ற போர்க்களத்திலே (உயிரோடுக்கி)வீழ்ந்துள்ள சேனையும் (உயிர்) மீளப்பெறும்; கொடியநீசனான இராவணன் போரில்வெல்வதென்பது உண்டாகுமோ? என்று (தன்) மனம்(தடுமாற்றம நீக்கி) நிலையில் நிற்கப்பெற்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1பேரற்றாற்போல. 2இன்னே. 3நடுக்கம். 4வீய்த்தவீரரும். 5மீள்வர். 6நீசர், என்றகரினந்து, என்னுள்ளரினைப்பின் என்றனெனியின். (உககஉ)

கூ.—‘எவரேனும் இறவாதவருளரோ? என்றுபாடிப்பேனென்று
விபீஷணன் கொள்ளிக்கட்டையைக் கையிற்கொண்டு போர்க்களத்திற்
பார்த்தல்.

உணர்வதன் 1முன்ன மின்னே யுற்றுழி 2யுதவற் கொத்த
துணைவர்க 3டுஞ்ச 3வில்லா ருளொனிற் றுருவித் 4தேடிக்
கொணர்குவன் விரைவி நென்னாக் கொள்ளியொன் றங்கை கொண்
புணரியி 5னுதிர 6வெள்ளத் தொருதனி விரைவிற் போனான். [டான்

(இ - ள்.) (பூரீராமன்) உணர்ச்சிபெறுவதற்குமுன்பே இப்போதே
ஆபத்து நேரிட்டகாலத்தில் உதவுதற்கு ஏற்ற துணைவர்கள் இறவாதவருள
ரானால் ஆராய்ந்துதேடி (அவர்களை) விரைவிற் கொணர்வேனென்று சொல்லி
(விபீஷணன்), கொள்ளியொன்றை அங்கையிலே திக்கொண்டு கடல்
போன்ற இரத்தவெள்ளத்திலே தன்னந்தனியளாய் விரைவிற் போயினான்;
(எ - று.)--பி - ம்:—1முன்னர்முன்னே, முன்னேமுன்னே. 2உதவத்தக்க,
உணர்த்தற்கொத்த. 3செல்லார், 4தோன்றக், தோன்றிக். 5குருதி. 6வெள்ளக்
கொள்ளத்து. (உசகச)

க௦.—தேமீய் விபீஷணன் அநுமானைக் காணுதல்.

வாய்மடித் திரண்டு கையு முறுக்கித்தன் வயிரச் செங்கண்
தியுக்கக் கணகக் குன்றிற் 1நிரண்டதோண் மழையைத் தீண்ட
ஆயிர கோடி யானைப் பெரும்பிணத் தமளி 2மேலான்
காய்சினத் தனும நென்னும் கடல் 3கடந் தானைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) வாயைமடித்துக்கொண்டும் இரண்டுகையையும் முறுக்கிக்
கொண்டும், (தன்னுடைய) வயிரம் [பகைமை] தோன்றுகு செங்கண்ணிலி
ருந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க, மேருமலையைப்போல்திரண்ட தோள் மேக
மண்டலத்தை யனாவுமாறு, ஆயிரகோடியானைகளின் மிக்கபிணங்களாகிய
படுக்கையின்மேலிருப்பவளாய், காய்கின்ற சினத்தைக்கொண்ட அநுமனென்
கிற கடல்கடந்தவனுனவீரனைக் கண்டான், (விபீஷணன்); (எ-று.)—கடல்
கடந்தான் - இப்போது நேர்துள்ள துக்கசாகரத்தைக் கடத்தற்குரியவ
னென்ற கருத்துந் தோன்றும். பி-ம்:—1திரண்டதோர்மழையிற்றண்ட.
2மேலாக். 3கிடந்தானைக். (உசகச)

கக.—விபீஷணன் அநுமானது உடலம்புகளைக்களைந்து அவனுடைய
களைப்பைப் போக்குதல்.

கண்டுதன் கண்க ளாடு மழையெனக் கழுழி 1கால
உண்டுயி 2ரென்ப துன்னி யுடற்கிணை யொன்றொன் றாக
3கிண்டநீர்ப் புண்ணி னின்ற 4மெல்லென வாங்கிக் கையாற்
கொண்டனீர் 5கொணர்ந்து 6கோல முகத்தினைக் குளிரச் செய்தான்.

(இ-ள்.) (விபீஷணன், அநுமானைக்) கண்டு தன்கண்களின் வழியாக மழை
போலக் (கண்ணீர்) வெள்ளம் பெருக, (இவனுக்கு) உயிருள்ளதென்று கருதி
வெளிப்படுகின்ற குருதிரீரைக்கொண்ட புண்ணினின்று மெல்ல[கோவாமல்]

(அவனுடைய) உடலிற் பொருந்திய கணைகளை ஒவ்வொன்றாகக்கையால் வாங்கி மேகத்தின்ரீரைக்கொணர்ந்து அழகியமுகத்தின்மேல்தெளித்துக் குளிருமாறு [களைப்புரீக்குமாறு] செய்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1சோர, வார. 2என்ன, 3விண்டுதிப்புண்ணினின்று, விண்டுமேல்வையர்ப்புண்ணின். 4மெல்லெனவிரகின்வாங்கிக், மெல்லெனவிரைவின்வாங்கிக், விரகினின்வாங்கிவேந்தன். 5முகந்த. 6பல்கால், வீரன். (உககக)

கஉ.—அநுமான் களைநீங்கிப் பிரஜ்ஞைபெறுதல்.

உயிர்ப்புமுன் னுதித்த பின்ன ருரோமங்கள் 1சிலிர்ப்ப லுடு வியர்ப்புள தாகக் கண்கள் 3விழித்தன மேனி 4மெல்லப் பெயர்த்துவாய் புனல்வர் தூற விக்கலும் 5பிறந்த தாக அயர்த்தில 6னிராம நாமம் வாழ்த்தின னமர ரார்த்தார்.

(இ - ள்.) உயிர்ப்பு முன்னே தோன்றியபின்பு மயிர்கள்சிலிர்த்த, இடையே (களைநீக்குதலின் அடையாளமாக) வெயர்வைரீர் தோன்றியதாக, கண்களும் விழித்தலையடைந்தன; (அப்போது தன்)உடம்பை மெல்லப் பெயர்த்துவாயில்நீர்வந்துஊற விக்கலும் தோன்றியதாக மூர்ச்சையற்றவனும், இராம நாமத்தை (அவ்வநாமம்) வாழ்த்தினான்: (அதுகண்ட) தேவர் ஆரவாரித்தார்கள்; (எ - று.)—அயர்த்திலன்-மறவாதவனாயினுமாம். பி-ம்:—1சிலிர்த்த லுடு, சிலிர்ப்பலுடு, சிலிர்ப்பவாறி. 2உள. 3விழித்தனன். 4என்னப். 5பிறந்த. 6இராமனும். (உககஎ)

கஃ.—இராமனை விசாரித்தறிந்து அநுமான் தொழ்தல்.

அழுகையோடு வகையுற்ற வீடண ஞர்வம் கூரத் தழுவின னவனைத் தானு மன்பொடு 1தழுவித் தக்கோய் 2வழுவின னன்றே 3வள்ள லென்றனன் 4வலிய னென்றான் தொழுதன னுலக 5புழன்றத் தலையின்மேற் கொள்ளுந் தூயான்.

(இ - ள்.) அழுகையுடனே உவகையையு மடைந்த விபீஷணன் அன்பு மிக அந்தஅநுமானைத் தழுவினான்: (அநுமான்) தானும் அந்தவிபீஷணனைத் தழுவி, 'பெரியோனே! ஸ்ரீராமப்பிரபு தீங்கில்லாதுஉள்ளானல்லவா?' என்று வினாவினான்: (அதற்கு விபீஷணன்), 'கேசுமமாயுள்ளான்' என்று விடைகூறினான்: உலகம்முற்றினாலும் சிரசின்மேற்கொள்ளத்தக்க தூய்மைவாய்ந்தவனான அநுமான், (அவ்விராமப்பிரானைத் திக்குநோக்கித்) தொழுதான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1தழுவிக்கொண்டான். 2வழுவினன். 3அண்ணல். 4வலியென், 5எல்லாம். 6சுமக்குந்தாளான், கொள்ளுந்தாளான், கொள்ளுந்தோளான்.

கஃ.—விபீஷணனால் ஸ்ரீராமனுடைய நிலையை யறிந்தபின்

அநுமான் சாம்பவானை விசாரித்தல்.

அன்புதன் மம்பி 1மேலாத் தறிவினை மயக்க வையன் 2துன்பொடுந் துயில னு 3னுணர்வினித் தொடர்ந்த 4பின்னே என்ஃபுக்குந் தெய்து மென்ப 6தற்கில 7மென்ற லோடுந் தன்பெருந் 8தன்மைக் கொத்த 9சாம்பனெத் தலைய னென்றான்.

(இ - ள்.) அன்பு தன் தம்பியின்மீது பிணைத்தலால் அறிவினை மயக்க, ஆராமன் துன்பத்துடனே துயிலையுடையவனானான்: இனி உணர்வு வந்த பின்பு என்ன வந்துகொடுமென்பதை அறியேமென்று (மீண்டு விபீஷணன்) கூறியவுடனே, 'தன்னுடைய பெருந்தன்மைக்கு ஏற்றவனான சாம்பவான் எவ்விடத்துள்ளான்?' என்று வினாவினான்; (எ - று.)

அநாமனது தகைமை சாம்பவானாலேயே விளங்குதலால், 'தன்பெருந்தன்மைக்கொத்த சாம்பவன்' என்றது. அநாமன் சோரந்துள்ளநிலையில் அவனுடைய திறனைச்சொல்லிக் கடல்கடக்குமாறு அவனைத் தூண்டிவிட்டதும், மருத்துமலையைக்கொணருமாறு இப்போது அவனைத் தூண்டிவிடுவதுஞ் செய்து அவ்வநுடைய பெருமையைச் சாம்பவான் வெளிப்படுத்துவது காண்க. ஆத்து = யாத்து. பி-ம்:—1மேலாய், மேல்வைத்து, மேலே, மேலொத்து. 2துன்புறத், துன்பினன், துன்பவன், பின்பவன். 3உணர்வினை, உணர்விரிவு. 4பின்னர். 5புருந்தேயும். 6அறிகிலேன். 7என்றபோழ்து. 8தகைமைக்கு. 9சாம்பனைத் தலைவன், சாம்பனைத்தலத்தன், சாம்பனைத்தகையன். (உககக)

கரு.—விபீஷணன் சாம்பவானைப்பற்றி அறிந்திலேனென்ன, அநாமன் 'அவனுக்குச் சாவினமையால் அவனை நாடிக்கண்டுபிடிப்பேனெனல்.

அறிந்திலுந் தலைவனை 1யாண்டுக் கண்டிலு 2வினாவினான் [ன்று 3பிறிந்திலுந் தலைவனை நென்றுத் தெரிந்திலுந் பெயர்ந்தே நெ செறிந்ததார் கிருதர் வேந்த னுரைசெய்க் காரின் 4செம்மல் இறுந்திற 5மவனுக் கின்ற னுது மேக யென்றான்.

(இ - ள்.) 'அந்தச்சாம்பவானைப்பற்றி (யான்ஒன்றும்) அறிந்திலேன்: (அவனை)யாண்டும் காணவில்லை; (அவன்) உடலைவிட்டு உயிர் பிறிந்துள்ளானோ? (அன்றி உயிருடன்) உள்ளானோ?' என்று 'ஒன்றும் தெரியாதவனாகவே வந்துள்ளான்' என்று நெருங்கிய மாலையையணிந்த அரக்கர்தலைவனான விபீஷணன் சொல்ல, வாயுபுத்திரனை அநாமன் 'அவனுக்குச் சாருத்தன்மை இல்லை; (ஆகையால்), சென்று (அவனைத்) தேடுவோம்' என்று கூறினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1யானும். 2ஆவியாதும். 3பிறிந்துள்ளதென்று. 4தேன்மல். 5அவனுக்குண்டோ, அவனுக்கில்லை. (உகஎ௦)

கரு.—அநாமன் 'அந்தச்சாம்பவானைக் கண்டால் பிழைப்பிக்கும் உபாயம் கூறுவான்' என்ன, இந்நவநு சாம்பவானைச் சேர்த்தல்.

அன்னவன் தன்னைக் கண்டா 1லானையே 2யரக்கர்க் கெல்லாம் மன்னவ 3மமம் மீட்டு வாழ்விக்கு 4முபாயம் வல்லன் என்னலு 5முய்ந்தோ மைய வேகுதும் விரைவி 6னென்னுச் 7சின்னெறி யிருளிற் சென்றார் 8சாம்பனை விரைவிற சேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) (பின்னும் அநாமன் விபீஷணனை நோக்கி),—'அரக்கர்கட்கெல்லாம் மன்னவனே! அந்தச்சாம்பவானைக் கண்டால், சத்தியமாக நம்மை (இத்துயரத்தினின்றும்) மீளச்செய்து வாழ்விக்கும் உபாயத்தை (சொல்ல)வல்லான். என்று சொன்னவுடனே, 'ஐயனே! (அப்படியானால், நாம்) உய்த்தோம்:

விரைவிலே(அவனிடம்) செல்வோம்' என்று (விலீஷணன்)சொல்ல, (இருவரும்), அவ்விரவில்தானே சிறிதுதூரம்போய்ச் சாம்பனை விரைவிற்சேர்த்தார்; (எ-று.)—இரண்டாமடி'மன்னவன்றனிமையெல்லாம் வாழ்விக்கும் வாயம்வல்லோன்' என்று ஒருபிரதியிலுள்ளது. பி-ஃ:—1ஆணையவ், ஆணைய. 2அரக்கர்க்கோலம். 3நம்மையெல்லாம், நம்மைமீண்டு, எம்மைமீண்டு. 4உறுதி. 5உவந்தோன், உயர்ந்தோம். 6என்றான். 7மின்னிறவொளியிற்சென்றார். 8சாம்பனை விரைவிற்கண்டார், சாம்பனைவிதியிற்சேர்த்தார். (உகஎக)

க௭.—தான் மிகவருந்தீயிருப்பினும் சாம்பவான் இவ்விருவரின் வநுகையை யறிதல்.

எரிகின்ற மூப்பி னாலு மேவுண்ட 1நோவி னாலும்
அரிகின்ற துன்பத் தாலு மாருயிர்ப் படங்கி 2யொன்றுந்
3தெரிகின்ற தில்லா 4மம்மர்ச் சிந்தைய 5னெனினும் 6வீரர்
வருகின்ற சுவட்டை 7போர்ந்தான் 8செவிகளால் வயிரத் தோளான்.

(இ - ள்.) மிகுகின்ற கிழத்தன்மையினாலும், அம்புபொத்தியதனாலான நோவினாலும்(மனத்தை)சுர்கின்ற துன்பத்தினாலும்,அரியமூச்சுஅடங்கி ஒன்றும் அரியமாட்டாத மயக்கங்கொண்ட மனத்தைபுடையவனையிருந்தபோதிலும், வயிரம்போலுறுதியானதோள்களைபுடையனான சாம்பவான், வீரரிருவர் வருகின்ற அடையாளத்தைச் செவிகளினு லறிந்தான்; (எ - று.)

அநுமானும் விலீஷணனும் வருகின்ற ஒலி சாம்பவான் செவியிற்படவே வீரர் வருகின்றாரென்று அன்னவன் உணர்ந்தானென்க. பி-ஃ:—1புண்ணினாலும், ஓய்வினாலும். 2பாதம். 3தெரிகின்றதில்லை. 4அம்மா, மற்றைச். 5எனும். 6செல்வர், சேர்வார். 7எற்றான், ஓர்ந்தான். 8செவியினால். (உகஎஉ)

க௮.—யாவர் வருகின்ற ரென்று சாம்பவான் நினைப்பிடுதல்.

அரக்களே வெண்ணையாளு மண்ணலோ வனுமன்றினே
இரக்கமுற் 1றருள வந்த தேவரோ முனிவ ரேயோ
வரக்கட வாரக 2ளல்லர் மாற்றலர் 3மலைந்து போனார்
புரக்க4வுள் ளாரே யென்ன 5நினைந்தனன் 6பொரும தீர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (வருபவன், விலீஷணனென்ற) அரக்களே? (அன்றி), என்னையான்பவனான ஸ்ரீராமனே? (அல்லாக்கால்), அநுமன்றினே? (அன்றேல்),இரக்கங்கொண்டுஅருள்புரியுமாறுவந்த தேவர்களே?(அல்லது), முனிவர்தாமோ?(இரவில்வரக்கடிய நமது)பணகவர் போர்செய்து(வென்று)போய் விட்டார்கள்:(ஆதலால் அவர்கள் இப்போது)வருதற்குஉரியவரல்லர்:(ஆகவே, நம்மைப்)பாதுகாக்கவுள்ளவரே (வருபவர்) என்று துணிந்து மனத்தயுயர் தீர்த்தான்; (எ - று.)---பி-ம்:—1 அருளி, அருளின், ஆள. 2எல்லாமாற்றலால், எல்லின்மாற்றலர், அல்லர்மாற்றலர். 3மறிந்து. 4உன்னாரோவென்றாக். 5சுருதினன், 6பொம்மல். (உகஎக)

கக.—அயல்வந்துநின்றரை சாம்பவான் வினாவியறிதல்.

வந்¹தய னின்று குன்றின் ²வார்த்துவி முருவி மாணச்
சிந்திய ³கண்ணி நீர் ⁴ரோங்குவார் தம்மைத் ⁵தேற்றி
அந்தமில் குணத்தி ரி⁶யாவி ரணுகினி ⁷ரென்ற னைய
உய்த்தன முயந்தோ ⁸மென்ற வீடண னுரையைக் கேட்டான்.

(இ - ன்.) வந்து (அந்தச்சாம்பவானுடைய) பக்கத்திலேநின்று, மலையிலிருந்து பெருகிவீழ்கின்ற அருவியையொப்பச் சிந்துகின்ற கண்ணீரையுடையவரும் ஏங்குபவருமாகிய 'அவர்களைத் தேற்றி, (சாம்பவான்), 'எல்லையுற்ற குணத்தையுடையவரே! வந்துசேர்ந்தகீவிர் யாவீர்?' என்று வினாவினான்: 'ஐயா! உய்த்தோம் உய்த்தோம்' என்ற விபேஷணனுடைய வார்த்தையைச் செவியேற்றான்.(சாம்பவான்); (எ - று.)—கண்களால் விழித்துப்பார்க்கவும் முடியாமையால், 'அணுகினீர் யாவீர்' என்றான். பி-ம்:--1அவணின்று, அயனின்றார். 2வந்து. 3கண்ணீரெங்கும், கண்ணினீரின, கண்ணினின்றார். 4ஏங்குவான் நன்னை. 5நோக்கி. 6யாவர். 7என்கின்றானே. 8என்னு, என்று. (உகஎச)

உஉ.—அநுமான் வந்து ளமைமையறிந்து சாம்பவான் 'இனி யாவரும் உய்த்தேவிட்டோம்' எனல்.

1மற்றய ²னின்று னியாவ னென்னமா ருதியும் வாழி
கொற்றவ வனும னின்றேன் ரொழுதன னென்று கூற
³இற்றில ⁴மைப வெல்லோ மெழுந்தன மெழுந்தோ மென்னு
உற்றபே ருவகை யாலே ⁵யோக்கி னூற்ற முற்றான்.

(இ - ன்.) பின்பு 'அயலிலே நின்றவன் யாவன்?' என்று(மீண்டும் சாம்பவன்) வினவ, அநுமானும் 'கொற்றவனே! வாழி: அநுமன் சிந்துள்ளேன்: தொழுதேன்' என்று சொல்ல, (அதுகேட்டு)வலிமைபெற்றவனான சாம்பவான், 'நாம்)இறந்திட்டோமல்லோம்:ஐயனே!எல்லோமும் திண்ணமாக உயிர் பெற்றெழுந்துவிட்டோம், எழுந்துவிட்டோம்' என்று சொல்லிப் பொருந்திய பெருமகிழ்ச்சியினால் மிக்கவனான; (எ-று.)—பி-ம்:—1மற்றவன். 2அயலேநின்றார்யாரென, நின்றார்யாரென்ன. 3இற்றனம், இற்றில. 4வையம்வெல்லோம். 5ஒங்கினர். (உகஎஊ)

உக.—சாம்பவான் 'ஸ்ரீராமன் என்னசெய்துகொண்டோனான்?' என்று வினவ, அநுமான் துன்பத்தினுள் அன்னுள் துயில்கின்றனென்றுணர்த்துதல். விரிஞ்சன்¹வெம் ²படையென்றாலும் வேதத்தி³னுட்பங் கூறும்
⁴அரித்தமன் நன்னை யொன்று ⁵மாற்றல் தென்னு மாற்றல்
தெரித்தனன் முன்னே ⁶யன்னை ⁷செய்ததென் ⁸நெரித்தி யென்றான்
பெருந்தகை துன்ப ⁹வெள்ளத் துயிலுளான் ¹⁰பெரும வென்றான்.

(இ - ன்.) பிரமதேவனுடைய கொடிய அஸ்திரமே (விடுக்கப்பட்டது) ஆனாலும், வேதத்தினுடைய நுண்ணியபொருளாகக் கூறப்படுகின்ற சத்தருக்கையடக்கவல்லவனாகிய ஸ்ரீராமனை ஒன்றுஞ்செய்கிலதென்ற (மனத்துக்கு) வலிமையைத்தரக்கடியவிஷயத்தை முன்னமே யறிந்துள்ளேன்: அப்பிரான் செய்த செயல் யாது? தெரிவிப்பாய்' என்று வினாவினான், (சாம்ப

வான்);(அதற்கு அநுமான், சாம்பவானைநோக்கி), 'பெருமையோனே! பெருந்தகுதியுள்ளவனான ஸ்ரீராமன் துன்பவெள்ளத்தினுல்தோன்றிய துயிலுக்கு உட்பட்டுள்ளான்' என்று தெரிவித்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1தன். 2படையினாலே. 3வேதமன்ன. 4வருஞ்சமர். 5மாற்றலரென்னுமாற்றல், ஆற்றலவரிகிலாமால். 6என்னச். 7செய்தது.8தெரிதி. 9வெள்ளத்திடை. 10பெருமையென்றான். (உசஎச)

உஉ.—தம்பியினிடம் பேரன்பினனாதலால் ஸ்ரீராமன் சோகந்தெளிவது அநுமையெனக்கூறி, சாம்பவான், 'விரைவில் யாவரையும்பிழைப்பிக்கும் மருந்து கொணர்க' எனல்.

அன்னவன் 1றண்ணைக் கண்டா 2லாற்றுமோ வாக்கை வேறே இன்னுயி ரொன்றே மூலத் திருவரு மொருவ ரேயால் 3இன்னது கிடப்பத் 4தாழா விங்கினி யிமைப்பின் முன்னர்க் [ன். 5கொன்னியல் வயிரத் தோளாய் மருந்துபோய்க் கொணர் தி யென்ற

(இ-ள்.) அத்தலைக்குமணனை (உயிரொடுங்கிவீழ்ந்திருக்கக்) கண்டால், (ஸ்ரீராமன் உயிர்)தாக்கவல்லனோ? அடியேபிடித்து(ஆராய்ந்துபார்த்தால்)இருவரும் ஒருவரே: (இது திண்ணம்); (அவ்விருவார்க்கும்) உடம்பு வேறே: (ஆயினும்) உயிர்ஒன்றேயாம்: (பகைவார்க்கு) அச்சந்தோன்றக்காரணமான வயிரம்போன்ற தோள்களையுடையவனே!(இத்தன்மை)இவ்வாறுஇருப்பதால், இனி இங்குத் தாமதியாமல் இமைப்பொழுதிற்குமுன்னமேபோய் (யாவரையும் பிழைப்பிக்கவல்ல)மருந்தைக் கொணர்வாய்' என்றான்.(சாம்பவான்); (எ-று.) பி-ம்:--1தன்மை. 2ஆற்றுமே. 3என்னது, இந்நிலை.4தாழ்வதனியில்லை,தாழாவினியில்லை, தாழாதனியில்லை, தாழினினியில்லை. 5பொன். (உசஎஎ)

உஉ.—சாம்பவான் 'நீ தாழாதமருந்துகொணரித்தால் யாவரும் பிழைப்பார்' எனல்.

எழுபது வெள்ளத் தோரு மிராமனு மினைய கோவும்
1முழுதுமில் வுலக மூன்று நல்லற மூர்த்தி தானும்
2வழுவின மறையு முன்னால் வாழ்ந்தன வாசு மைந்த
பொழுதிறை தாழா 3தென்சொன் னெறிதரக் கடி.து 4போதி.
இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மைந்தனே! சிறிதுபொழுதும் தாமதியாமல் என்சொல்லே வழிகாட்டியாக விரைந்துபோவாய்; (போனால்), எழுபதுவெள்ளஞ்சேனைகளும் இராமனும் இளையபெருமாளும் முழுதாகிய இந்தவுலகம்மூன்றும் எல்லதருமதேவதையும் குற்றமற்றவேதங்களும் உன்னால்வாழ்ந்தனவாகும்;(எ-று.)—பி-ம்:—1முழுவிதி. 2வழுவினா. 3என்சொன்றேறுதி. 4போனீ. (உசஎஎ)

வேறு.

உச.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள்-மருத்துமலையுள்ளஇடத்துக்குச் சாம்பவான் ஈழ்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

பின்புளதிக் கடலென்னப் 1பெயர்ந்ததற் பினியோசனைகள் 2பேச நின்ற, ஒன்பதினா யிரங்கடந்தா விமயமெனுங் குலவரையை

புறுதியுற்றால், தன்பெருமை யோரிரண்டா யிர³முளதி யோசனையது பின் தவிரப் போனால், முன்புளயோ சனை⁴யெல்லா ⁵முற்றினைப்பொற் கூடஞ்சென்றுறுதி ⁶மொய்ப்ப.

(இ - ள்.) வலிமையுள்ளவனே! இந் தக்காண்கின்றகடல் பின்புளதென் னும்படி சென்றபிறகு பேசப்படுகின்ற ஒன்பதினாயிரம்யோசனை கடந்தால் இமயமெனும் குலபருவத்தையடைவாய்; அடைந்தால் (அது) தன்விஸ்தீர் ணம் இரண்டாயிரம்யோசனையுள்ளது: அதுபின் தவிரமாறு முன்புள்ள ஒசனை யெல்லாம் (கடந்து)போனால், கடக்கவேண்டிய வழியைக்கடந்து ஏமகூடத் தைச் சென்றுசேருவாய்; (எ - று.)—பி-ம்:—1பேர்ந்ததற்பின். 2பேசாநின்ற. 3உளயோசனையது. 4கடந்து. 5முற்றின. 6முன்ப.

(௨௬௭௧)

௨௩. 1இம்மலைக்கு மொன்பதினாயிர²முளதா லியோசனையினிடத மென்னுஞ், ³செம்மலைக்கு முளவாய ⁴வத்தனையோ சனைகடந்தாற் சென்று காண்டி, எம்மலைக்கும் ⁵பெரிதாய வடமலையையம்மலையி னகல மெண்ணின், மொய்ப்⁶மலைந்த திண்டோளாய் முப்பத்தீ ராயிரமி யோ சனையின் முற்றும்.

(இ - ள்.) இவ்வேமகூடமலைக்கு (அப்பால்) ஒன்பதினாயிரம் யோசனை தூரத்தில் நிடதமென்னுஞ் செவ்வியமலையுளது: அம்மலைக்கும் அவ்வளவு தூரம் [ஒன்பதினாயிரம் யோசனைதூரம்] கடந்துசென்றால் எம்மலைக்கும்பெரி தாய மேருமலையைக் காண்பாய்: அம்மலையின் பரப்பை யெண்ணினால், வலி மையோடுபொருகின்ற திண்ணியதோள்களைபுடையவனே! முப்பதீராயிரம் யோசனை முற்றுப்பெற்றிருக்கும்; (எ - று.)—பி-ம்:—1அம். 2உளவோசனைய தினினிடதமென்னும், உளதாவோசனையிலிடமென்னும், உளவோசனைய வளினிடதமென்னும். 3செம்மலையம்மலைக்குமுள, செம்மலைக்கும்பாலும். 4அத் துணையதுணை, அத்தகையவது. 5அரசாய...மலையை, பெரிதாகியவடமலை. 6மலைத்திரள், மலையின் திரள், மலையதிண்.

(௨௬௮௦)

௨௪. மேருவினைக் கடந்தப்பா 1லொன்பதினாயிரமுளவோ சனையை விட்டால், 2நேரணுகு நீலகிரி தானிரண்டா யிரமுளயோ சனையினிற்கும், மாருதிமற் றதற்கப்பா லியோசனை³நா லாயிரத்தின் 4பருந்து வைகும், கார்வரையைக் காணுதிமற் றது⁵காண. வித்⁶துயர்க்குக் கரையுங் காண்டி.

(இ - ள்.) மேருவைக்கடந்து அப்பால் ஒன்பதினாயிரம்யோசனைதூரத் தைக் கடந்தால் நேரேயணுகுகின்ற நீலகிரியென்பது தான் இரண்டாயிரம் யோசனைதூரத்தில் இருக்கும்; மாருதியே! அதற்குஅப்பால் காலாயிரம் யோ சனையில் மருந்துகள் தங்கியிருக்கப்பெற்ற கரியமலையைக் காண்பாய்; அதனைக் காணவே, பின்பு இப்போது கடக்குநேர்த்திருக்குத் துயருக்குக் கரைய யுங் காண்பாய்; (எ - று.)—பி-ம்:—1என்பதினாயிரம். 2நேரணுகி. 3நாலாயிரத்தது. 4மருத்து. 5காணிலித். 6துயரங்.

(௨௬௮௧)

2௭.—சாம்பவான் அந்தள்ள மருந்துகளுடன்னவையென்பதை
அடையாளத்தோடு அநுமானுக்குக் கூறுதல்.

மாண்டாரையுய்விக்கு மருந்¹தொன்று மெய்வேறு வகிர்க ளா
கக், கீண்டாலும்²பொருந்துவிப்ப தொருமருந்தும் படைக்கலங்கள்
³கிளர்ப்ப தொன்றும், மீண்டேயுந்⁴தம்முருவே யருளுவதோர் மெய்
ம்மருந்து⁵முளரீ வீர, ஆண்டேகிக் கொணர்ந்தியென வடையாளத்
தொடுமுரைத்தா னறிவின் மிக்கான்.

(இ - ள்.) அறிவின்மிக்கவனு ளாம்பவான்,—மாண்டவரையுய்விக்
கும் மருந்து ஒன்றும், உடம்பு வெவ்வேறுபிளவுகளாகப்பிளந்திட்டாலும்
பொருந்தச்செய்வதொரு மருந்தும், (பொத்திய) படைக்கலங்களை வெளிப்
படுத்துவதொருமருந்தும், (உருவம்மாறிவிட்டாலும்)மீண்டும் தம்முருவையே
யடையச்செய்யவல்ல மெய்மைமருந்தொன்றும் உள்ளன:வீரனே!¹ அங்கே
போய் (மருந்தைக்)கொணர்வாயென்று அடையாளத்தோடும் (அநுமானுக்
குக்) கூறினான்; (எ - று.)

மாண்டாரையுய்விக்கும் மருந்து-ஸஞ்ஜீவகரணியென்றும், வேறுவகிர்
களான உடம்பைப் பொருந்துவிக்கும் மருந்து - ஸந்தாகரணியென்றும்,
படைக்கலங்கள் கிளர்ப்பது-விஸல்லகரணியென்றும், தம்முருவை யருள்வது-
ஸாவர்ண்யகரணியென்றும் சொல்லப்படும். 13-ம்:—1ஒன்றிங்வுடல். 2பொ
ருந்துவிக்கும். 3கிளைப்பதொன்றும். 4 தம்முருவை. 5உளது. (உசுஅஉ)

2௮.—அம்பருந்துகொ ள்தோன்றியவிதமும் ஜாம்பவான்¹நான்
அவற்றைஅறிந்தவிதமும்.

இன்னமருந் தொருநான்கும் பபோததியைக் கலக்கிய¹நூ
ன் நெழுந்த தேவர், ²முன்னியமைத் தனர்மறைக்கு மெட்டாத பா
ஞ்சுடரில் வுலக ³முன்றும், தன்னிருதா ளுள்ளடக்கிப் பொலிபோழ்
தின் யாண்முரசுஞ் சாற்றும்⁴வேலை, ⁵அன்னவைகண் ⁶டுபாலுதலுந்
தொன்முனிவ ⁷ரவற்றியலெற் கறிவித் தாரால்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட நான்குமருந்துகளும் தேவர்கள் பாற்கடலைக்
கடைந்தபோது தோன்றியன: (அத்தேவர் அவைகளை)ஆராய்ந்து பத்திரமாக
வைத்துள்ளார்; வேதத்துக்கும்எட்டாத பாஞ்சுடரான திருமால் இவ்வுலக
மூன்றையும் தன்னுடைய இரண்டொருக்குள்ளடக்கிப் பொலிந்த காலத்திற்
யான் வெற்றிமுரசை யறைக்கையில், அந்த ஓஷதிகளைக் கண்டு வினாவுதலும்
பழமையானமுனிவர் அவைகளின் தன்மையை எனக்குத் தெரிவித்தார்கள்;
(எ-று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் இல்லை. 13-ம்:—1நான். 2உன்னியமைத்
தொரு, உன்னியமைந்தன. 3யாவும். 4அந்நான். 5அன்னது. 6உரைத்தலும்.
7அதன்றிறம். (உசுஅ௩)

2௯.—சாம்பவான் 'அம்பருந்துகளைக்கொண்டு எம்மைக் காக்க' எனல்.

இம்மருந்து¹காத்துறைவ ²வெண்ணிலவாற் நெய்வங்க ³நிரங்
கா பார்க்கும், செய்ம்மருங்கு படரகில்லா நெடுநேமிப் படையுமவற்

றுடனே 4நிற்கும், பொய்யம்⁵மருங்கி னில்லாதாய் புரிசின்ற காரியத்தின்⁶ பொருளை நோக்கிக், கைம்மருந்து கொணர்ந்தெ, நம்மைக் 7காவாயே லப்புறம்போய்க் 8காக்கு மென்றான்.

(இ - ள்.) இந்தமருந்துகளைக் காத்துக்கொண்டிருப்பவை எண்ணில் லாத தெய்வங்களாகும்: செய்யுசியதும் எவரிடத்தும் இரக்கங்கொள்ளாமல் மருங்கேசெல்வதற்கும் முடியாததுமான நெடியசக்கரப்படையும் அத்தெய்வங்களுடனே (பாதுகாவலாய்)நிற்கும்; பொய்யின்சமீபத்திலும் நிலலாதவனே! செய்யப்போகின்ற காரியத்தின் பயனைப் பார்த்துக் கையில்லாதனே அந்த மருந்துகளைக்கொணர்ந்து (காவாய்: அங்கனம்) எம்மைக் காவாயாயின், அப்புறம் எல்லாச்சேனைகளும் அழிந்துவிடும் என்றான்; (எ - று.)

‘கைம்மருங்குதொடர்ந்துணைக் காவாயென்றப்புறம்போய்க்காக்குமென்றான்’ என்று நான்காமடி சிலபிரதியிலுள்ளது. பி-ய்:—1காத்துறையுந், காத்துறைவது, கரத்துறையுந். 2தெய்வங்க ளெண்ணிலவால். 3இரங்கி. 4காக்கும். 5மருங்குமில்லாதாய். 6பொதுமை. 7காவாவாம். 8காக்கும். (௨௧௮௪)

௩௦.—அநுமான் மருந்தைக்கொணர்வேனென்று ஓடுப்பட்டு அங்குச்செல்லப் பெருவடிவங்கொள்ளுதல்.

ஈங்கிதுவே பணியாகி னிறந்தாரும் பிறந்தாரே யெங்குகோக்கியா துந், தீங்கிடையு ரெய்தாம்ற் றெருட்டுதிர்போ யெனச்சொல்லி 2யவரைத் 3தீர்த்தான், ஓங்கினன்வா நெடுமுகட்டை 4 உற்றனன்பொற்றே ளிரண்டுந் திசையோ 5டொக்க, ஈங்கினவா காசத்தை விழுங்கினனே யெனவளர்த்தான் வேதம் போல்வான்.

(இ-ள்.) ‘இப்போது இச்செயலே (யான்செய்யவேண்டிய) எவலாயின், இறந்தோரெல்லாம் (மீண்டும்) பிறந்தவராய்விடுவர்: எமதுதலைவனாகிய பூரீராமனுக்குத் தீங்கைத்தரும் தடையாதும் நேரிடாதபடி போய்த் தேற்றாவுகூறுங்கள் என்று சொல்லி அவர்களை நீங்கினவனாய், வேதம்போல்பவனான அநுமான், உயரவளர்ந்து வானத்துமேல்முகட்டை யுற்றனன்: (அவனுடைய) அழகிய தோள்களிரண்டும் திசையோடொப்ப வளர்த்தன: ஆகாயத்தைவிழுங்கினுன்போல (ப் பெருருவமெடுத்து) வளர்த்தனன்; (எ-று.)--பி-ய்:—1கோற்கு. 2அவினைத். 3தீர்த்தே. 4உற்றன. 5ஒப்ப, ஒங்கி. (௨௧௮௫)

௩௧.—அநுமான் கொண்ட பெருவத்தின் நிலை.

கோளோடு 1தாரகைகள் கோத்தமைத்தமணி யாரக் கோவை போன்ற, தோளோடு தோளகல மாயிரமியோ சனை³யெனவுஞ் சொல்லவொண்ணா, தாளோடு தாள்பெயர்க்க விடமில்⁴தா கியதிலங்கை தடக்கை வீச, 5நீளோடு திசை⁶போதா விசைத்தெழுவா னுருவத்தி 7நிலையீ தம்மா.

(இ - ள்.) கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் (அந்த அநுமானுக்குக்) கோத்த அமைத்த முத்தமணிகளாலியன்ற வடங்களை யொத்தன: தோளோடுதோளுக்குள்ளாகலம் ஆயிரமியோசனையெனவுஞ் சொல்லமுடியாத: [ஆயிரம்

யோசனையிலும் மிக்கிருந்ததென்றவாறு]; (வைத்துள்ள) அடியோடு பெயர்ந்து வேரோடிவைக்க இலங்கையில் இடமில்லாமற் போயிற்று; பெரியகையை வீசுவதற்குநீளமாகஒடுகின்ற திசையே போதாவாம்: விரைந்துஎழுபவனான அவ்வறுமானதுஉருவத்தின்கிலை இதுவாகும்; (எ-று.)—அம்மா - ஆச்சரியம்: உருவத்தின் பெருமையைவியந்து கூறியவாறு. பி-ம்:--1தாரகைநிலையின். 2அமைந்தமணிக்கோவைபோன்றுகொற்றத். 3 அளவு, அகன்ற. 4ஆகியவிலங்கை, ஆயினவிலங்கை. 5நீளோடத், நீளோடி, 6போத. 7நிலையது (உசஅச)

உ.உ.—அநுமான் விசைத்தேழும்போதைய வருணனை.

வால்¹வளைத்துக் கைந்நிமிர்த்து வாயினையுஞ் சிறிதகல²மடித்து மாணக், கானி³லத்தி னிடையுன்றி³யுரம்³யிரித்துக் கழுத்தினையுஞ்⁴சுருக்கிக்⁵காட்டித், தோன்மயி⁶ர்க்குந் தளஞ்சிலிப்ப விசைத்⁷தெழுந்தா னவ்விலங்கை துளங்கிச் சூழ்ந்த, வேலையிற்றுக் கழுந்தியதோர் மாக்க லம்போற்⁸நிறிந்தயா விசயத் தோளான்.

(இ - ள்.) வெற்றிதங்கியதோளையுடையவனான அநுமான்,—வாலை வளைத்துக் கையையுயர்த்துக்கி வாயையுஞ் சிறிதுஅகலுமாறுமடித்துப் பெருமைபொருந்திய தானே நிலத்திலுள்ள நி மாப்பவிரித்துக் கழுத்தினையுஞ்சுரக் கிக்காட்டி, உடற்றேவினீயினுள்ள மயிச்செறிவுகள் சிலிராநிற்க, நிலைகலங்கி(த் தன்னைச்)சுற்றிய கடலிற் புக்குஅழுத்தின ஒருமரக்கலம்போல அந்த இலங்கை திரிந்தயருமாறு விரைவுகொண்டெழுந்தான்; (எ - று.)--பி-ம்:—¹விசைத்து. ²வகுத்து, உகுத்த. ³ஒருமித்துத், உரநெருக்கிக், உரம்விசைத்துத். ⁴சுரித்து. ⁵துண்டி. ⁶கொந்தனம். ⁷எழுவான். ⁸சுரித்துலைய, திரித்துலைய, சுரித்துலைய. (உசஅஎ)

உ.உ.—அநுமான்சென்ற வேந்தினால் விளைந்த நிகழ்ச்சி முன்றுகவிசளாந் கூறப்படும்.

கிழிந்தனபா¹மழைக்குலங்கள்²கீண்டது³நீண் கடல்வேலை கிழக்குமேற்கும், பொழிந்தன⁴மீன் தொடர்ந்தெழுந்த பொருப்பினமுந் தருக்குலமும் பிறவும்⁵பொங்கி, ⁶அழிந்தன⁷வா னவர்மான மாகாயத்⁸இடையினிற்⁸பே ரசனி யென்ன, விழுந்தனநீர்க் கடலமுந்த வேறினமேற் கீறினபோய்த் திசைக ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) பெரிய மழைக்குலங்கள் கிழிந்தன; நீன்பொரந்த கடல் பிளவுபட்டது; கிழக்கிலும் மேற்கிலும் நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்தன; பொருப்புக்கட்டங்களும் மரக்கட்டங்களும் பிறவும் கிளர்ந்து உண்டொடர்ந்தெழுந்தன; ஆகாயத்தினிடையனவான வானவரின் விமானம் அழிந்தனவாய்ப் பெரிய இடிபோல நீர்க்கடலிலே அழுத்த விழுந்தனவாய்ப் (பிறகு)கரையேறின: (அதனால் கடலீர்) திசைகளையெல்லாம்போய்க் கீறுபடுத்தின; (எ - று.)—பி-ம்:—¹மலை, ²கீண்டன. ³நீண்டெடுவேலை. ⁴மீண்டெழுந்தபெரும், பின்றொடர்ந்தெழுந்த. ⁵பொங்கி. ⁶அழிந்தனர். ⁷வானவர்நகரம், ஆமானத்தேர். ⁸இடையே போய், இடையினிற்போய், இடையனபோல். (உசஅஅ)

உச. 1பாய்ந்தனனங் கப்பொழுதே பருவரைக ளெனைப்பலவும்
2வடபா கத்துச், சாய்ந்தனபே ருடற்பிறந்த சண்ட³மா ருதம்வீசத் .
தாளை சால, ஓய்ந்தனனென் றுரைசெய்ய விசம்பூடு படர்கின்ற⁴னு
ருவே கத்தாற், காய்ந்தனவே லைகண்⁵மேகங் கரிந்தனவெந் தெரிந்த
பெருங் காண மெல்லாம்.

(இ - ள்.) அப்பொழுதே அங்குப் பாய்ந்தான்: பருத்தவரைகளெல்லா
மும் பெரியஉடலிலிருந்து பிறந்த சண்டமாருதம் வீசதலால், வடபாகத்துச்
சாய்ந்தன: அவந்தந்தையான வாய்புகவானும் மிகவும்ஓய்ந்திட்டானென்று
சொல்லுமாறுவிசம்பினிடையே செல்பவனை அநுமானுடைய மிக்கவேகத்
தினால் சமுத்திரங்கள் வற்றின:மேகங்கள் கரிந்தன: பெரியகாடுகளெல்லாம்
வெந்தெரிந்தன; (எ - று.)—உருவேகம்-ஊருவேகமுமாம்.வாயுவேகத்தினும்
மிக்குள்ள வேகத்தை அநுமான் அப்போது கொண்டிருந்தன எனப்பது
'தாளைசால ஓய்ந்தனனென்றுரைசெய்ய விசம்பூடுபடர்கின்றான்'என்பதன்
கருத்து. இச்செய்யுள் "கடல்பின்னே" என்ற அடுத்தபாடற்குப் பின் சில
பிரதிகளிலுள்ளது. பி-ம்:—1காய்ந்தனனப்பொழுதத்தே. 2படரவார்த்து,
படர்த்துபாரிற். 3மாருதவிசையிற்றதைகாலை, மாருதவிசையிற்றதைசால.
4உறு. 5கனலுங்.

(உசஅக)

உரு. கடல்¹பின்னே நிமிர்ந்தோடக் காண்முன்னே ²கடிதோடக்
காலிற் செல்வான், உடல்முன்னே ³செலவுள்ளம் ⁴கடைக்குழையாச்
⁵செலச்செல்வா னுருவை நோக்கி, அடண்முன்னே தொடக்கியநா
ளாழ்கடல்குழிலங்கையெனு மரக்கர் ⁶வாழூர், திடர்⁷முந்⁸ரிடைப்ப
டுத்திப் பறித்தனனந் துயரென்றார் தேவ ரெல்லாம்.

(இ ள்.)கடல்பின்னே நிமிர்ந்துசெல்லவும் கால்முன்னேவிரைந்துசெல்
லவும் காற்றுப்போலவிரைந்துசெல்பவனும், உடல்முன்னேசெல்லவும் மனம்
கடைக்கூழையாய்(ப் பின்னே) செல்லவும் செல்பவனுமான அநுமானுடைய
உருவத்தைப்பார்த்து,தேவரெல்லாம்,-(இவன்)முன்னே(தன்)வலிமையை(க்
காட்ட)த் தொடக்கியபோதே ஆழ்த்தகடல்குழிந்த இலங்கையென்னும் அரக்
கர் வாழ்கின்ற திட்டை(த் துயர்)க் கடலிலே வீழ்த்தி நந்துயரைப் பறித்தா
னென்றார்; (எ - று.)

அநுமான் உருவத்தைத் திருமாவின்உருவமென்றே கருதி, இவன்
முன்பு அரக்கரைக்கொன்று எஞ்சினாரைத் துயர்க் கடலில்வீழ்த்தி நந்துயர்
தீர்த்தவெனென்றுகொண்டாடினார்க ளென்பதாம். இனிச்சந்தரகாண்டத்துத்
தன்வலிமையை அநுமான் காட்டியதைக்கூறியதுமாம். திருமால் பூர்விகராட்ச
சரைத் தொலைத்தமை முன்னரே கூறப்பட்டது. அநுமான்வானத்து எழும்
போது தோன்றிய காற்று கடலைத் தள்ளிக்கொண்டுசெல்வதும், அவ்வதுமா
னின்கடைக்குப் பின்னேயாயிற்றென்பது, முன்னடியிற்கூறிய பொருள்.
மனத்தினும் அவ்வநுமானுடையஉடல் விரைந்துசென்ற தென்பது, இரண்
காண்டியிற்கூறியபொருள். கடைக்குழை = கடைக்கூழை; பின்னணி; இதுதி

வரிசை. பி-ம்:—1 முன்னே...கால்பின்னே. 2 தொடர்ந்தோடக்கடிதிற். 3 செல்லுமுளம். 4 கடைக்குழைவால். 5 வான். 6 வைகும். 7 முந்ரீரிடைப்படுத்துஞ்செல்வமலரேறெழுந்து, முந்ரீர்க்கிடையெறிந்தான்முரிந்தது...என்றார், முந்ரீர்க்கிடையறிந்தான்...என்றார், முன்னரிடைமறித்துப்பறித்திலன்...என்றார். ()

௩௬.—அநுமான் எழுந்த உயரத்தின் வருணனை.

மேகத்தின் பதங்கடந்து வெங்கதிரூர் தண்கதிரும் 1 விரைவிற செல்லும், மாகத்தி னெறிக்கப்பால் வானமீன் குலம் 2 வழங்கும் 3 வரைப்பு நீங்கிப், போகத்தின் 4 குறிதொடர்ந்தார் புலிடங்கள் பிற்படப் போய்ப் பூவின் வந்த, 5 வகத்தர் தணனிடுக்கை யினிச்சேய்த்தன்றாமென்ன 6 வெழுந்து சென்றான்.

(இ-ள்.) மேகமுள்ளதானத்தைக் கடந்து, உஷ்ணகிரணனை சூரியனும் குளிர்ந்தகிரணங்களை யுடையவனை சந்திரனும் விரைந்துசெல்கின்ற வான வழிக்கு அப்பால் ஆகாயத்துநட்சத்திரங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற (நட்சத்திரமண்டி லத்தின்) எல்லையினின்றுகடந்து, போகக்குறிகள்தொடர்ந்தவர்புகும் சுவர்க்க லோகத்தினிடங்களும் பிற்படப்போய், (நாபீ) கமலத்தில்தோன்றிய ஒருமூர்த் தியாகிய பிரமதேவனது இருப்பிடம் இனித் தூரமானதன்று என்னும்படி உயரவெழுந்துசென்றான், (அவ்வநுமான்); (எ - று.)—போகத்தைப்பெறக் குறித்து ஜ்யோதிஷ்டோமம்முதலிய யாகத்தைச்செய்தவர் சுவர்க்கத்தைப் பெறுவரென்பது, நூற்கொள்கை. பி-ம்:—1 விரகிற. 2 வழுவும், விளங்கும். 3 வரம்புநீங்கி, வரம்பைநீங்கிப், வரையைவிட்டு. 4 நெறிகடந்தார். 5 வேதத்த னிருக்கையினிச்சேய்த்தன்றாமென்னமிக. 6 விரைந்து. (உககக)

௩௭.—அநுமான் வேகத்தைக்கண்டு மேலுலகத்தவர் வெவ்வேறு

வகையாக உள்கீத்துக்கூறுதலை இதுமுதல் முன்றுகவிகர் தெரிவிக்கும்.

வானநாட் டுறைகின்றார் வயக்கலுமுன் வல் 1 விசையான் மாயன் வைகுந், தானநாட் டுறுகின்ற னென்றுரைத்தார் 3 சிலர்சிலர்கள் 4 விரிஞ்சன் றுன்றன், ஏனைநாட் டெழுகின்ற னென்றுரைத்தார் 3 சிலர்சிலர்க ளீச 5 அல்லாற், போனநாட் டிடையேக 6 வல்லனே விவன்முக்கட்

(- ன்.) வானநாட்டிலுறைபவர்களிற் சிலர் வலிமைபொருத்திய கருடன் மிக்கவிரைவையுடையவனாய்த் திருமால்வாழ்கின்ற தானமாகிய வை குந்தநாட்டிற்குச் செல்கின்றனென்றுரைத்தார்; (வேறு) சிலர்கள், பிரமனென் பவன்தான் தன்னுடைய மற்றொருநாடாகிய பிரமலோகத்துக்குச் செல் கின்றனென்றுரைத்தார்; (மற்றுஞ்) சிலர், ஈசனை இல்லாவிட்டால் வெகுதூரத் திலுள்ள மேலுலகத்துப் போகவல்லனோ? (ஆகையால்), இவன் திரிகேத்தி ராக்கொண்ட பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானேயென்றார்; (எ - று.)—

‘ஏனைநாடு’ என்றது - தான்படைத்த பூமண்டலமல்லாதவேறுவகுஎன்றபடி. பி-ம்:—1 விசையின். 2 உயர்ந்தான், எழுகின்றான். 3 சிலர்கள்சிலர், சதுமறையோன். 4 விரிஞ்சனென்றார்க்கு, விரிஞ்சனென்றானே, விரிஞ்சனென்பான். 5 அல் லார், வல்லனோ. (உககக.)

1. அ.வேண்டிருவம் 1 கொண்டு வந்து விளையாடு கின்றான்மெய் வே
தகார்க்கு, தீண்டி²ருவ நல்லாத திருமாலே யிவனென்றார் தெரிய
நோக்கிக், காண்டு³மென விமைப்பதன்முன் 4 கப்புலத்தைக் கடந்
தகலு மின்னுங் காண்மின், மீண்டுவருந் தர 5 மல்லா வீட்டுலகம் புகு
மென்றார் மென்மே லுள்ளார்.

(ஆ-ள்.) மேன்மேலான உலகத்துள்ளவர்களிற்சிலர், (இவன்) 'வேண்டிய
உருவத்தைக்கொண்டு வந்து விளையாடுகின்றவனாகிய உண்மையான வேதம்
நான்குக்கும் எட்டத்தக்க வடிவமுடையவனல்லாத திருமாலேயாவன்' என்று
கூறினார்: (சிலர்), நன்கு ஆராய்ந்துபார்த்துக் காணக்கடவோமென்றகருதி
'இமைப்பதன்முன்னம் கப்புலத்தைக்கடந்தகல்கின்றான்: இன்னும் காண்
மின்: மீண்டுவருந்தரமல்லாத மேட்சிலோகத்தைப் புகுவான் என்று கூறினார்;
(எ - று.)—பி-ம்—1 கொண்டுமுத்து. 2 உருவமல்லாத, உருவனல்லானேல்,
உருவந்தானல்லான், உருநான்முகனல்லால், 3 எனநினைப்பதன்முன், முன்னி
னைப்பதன்முன். 4 கப்புலமும், மேலேபோம். 5 அல்லன். (உககக)

உக. உருவென்றார் 1 சிலர்சிலர்க ளொளியென்றார் 2 சிலர்சிலர்க
3 ளொளியுமேனி, அருவென்றார் 4 சிலர்சிலர்க 5 ளாண்டத்துக் கப்புறகின்
றுலக 6 மாக்கும், கருவென்றார் 1 சிலர்சிலர்கள் 7 காற்றென்றார் 1 சிலர்
சிலர்கள் கடலைத் தாவிச், செரு⁸வென்ற னி⁹பொன்று¹⁰ தெரிய
கிலா ருலகனைத்துந் 11 தெரியுந் செல்வார்.

(இ - ள்.) உலகனைத்தையும் தெரிந்த ஞானச்செல்வத்தைபுடைய பெரி
யோர் கடலைக்கடந்து போரில் வென்றவனாகிய அநுமானுடையநிலையை ஒன்
றுத்தெரியமாட்டாதவராகி, சிலர்சிலர், உருவபுடையவனென்றார்கள்; வேறுகிற்
சிலர், ஒளிவடிவமானவ னென்றார்; மற்றுஞ்சிற்சிலர், விளங்குகின்ற(இவ்வறு
மானுடைய) திருமேனி அருவடிவமானதென்றார்கள்: சிற்சிலர் அண்டத்
துக்கு அப்புறத்திலிருந்து உலகத்தைப்படைக்கவல்ல காரணப்பொருளுள்
ன்றார்; பின்னுஞ்சிலர்சிலர் காற்றுவடிவமான தென்றார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—
1 சிலர்சிலவர். 2 ஒளியென்ன. 3 ஒளிருமேனும். 4 சிலர்கள்சிலர், சிலர்சிலவர்.
5 அண்டத்துக்கப்பானின்று, அண்டத்தும் புறத்தும்நின்று. 6 காக்கும். 7 மற்
றென்றார், அன்றாயிற். 8 வென்றார். 9 ஒருவர். 10 தெரிக்கிலார், தெரிசிலர்கள்.
11 தெரியுந்தேவர், சொல்வார்தேவர். (உககச)

சு. — அநுமானுடலிலிருந்து தோன்றிய ஒலி.

வாசநான் 1 மலரோன்ற னுலகளவு 2 நிமிர்ந்தனமேல் 3 வான
மான, காச⁴மாயினவெல்லாங் 5 கரந்ததன துருவிடையே கனகத்
தோள்கள், வீசவான் முகடுரிஞ்ச விசைத்தெழுவா 6 னுடம்பிறந்த
முழுக்கம் விம்ம, 7 ஆசைகா வலர்தலைகள் பொதி⁸ரெறிந்தார் விதிரெறி
ந்த தண்ட கோளம்.

(இ - ள்.) கறுமணம்பொருந்திய அன்றுமலர்ந்த தாமரைமலரில்தோன்
றியவனான பிரமனுடைய உலகளவும் நிமிர்ந்தனவாகி, மேல்வானமான ஆசை

மெல்லாம் மறைவதற்குக்காரணமான தனது உருவிடையேயுள்ள பொன்னிறத் தோள்கள் வீசுவதனால் வான்முகட்டையளாவ விசைத்துளமுபவனான அதுமானுடைய உடலிலிருந்து பிறந்தமுழக்கம், விம்மியதனால், திக்புப்பாவர்கள் (தம்) தலைகள் நடுக்கமெறிந்தனர்; அண்டகோளமும் விதிர்விதிர்ப்புற்றது; (எ-று.)--பி-ம்:—1 மலரவன் றன், மலரயன் றன். 2 இரந்து, இரிந்தன, இழிந்தன, விரிந்தன. 3 வானமா, வானமானர். 4 ஆயினது. 5 கர்த்தனது உருவிடையே, கவர் தது தன்னுருவென்ன. 6 உடன். 7 வாசற்காவலர்கள் தலை. 8 எறிந்தவிடையினந்த.

வேறு.

சுக.—அநுமானேழ்ந்த காலத்தின்வருணனை.

தொடுத்தநாண் மாலே வானேர் 1 முனிவரே முதல தொல்லோர் அடுத்தநான் மறைக னோதி 3 வாழ்த்தலா லவுணர் வேந்தன் கொடுத்தநா ளளந்து கொண்ட 4 குறளனர் குறிய பாதம் எடுத்தநா ளொத்த 5 தண்ண லெழுந்தநா ளுலகுக் கெல்லாம்.

(இ - ள்.) பெருமைபிற்சிறந்த அநுமான் வளர்ந்தெழுந்த அக்காலமானது, உலகுக்கெல்லாம், அன்றுமலர்ந்தமலர்கொண்டதொடுக்கப்பெற்ற மாலையையணிந்த வானவரும் முனிவரும் முதலான பழமையோர் (தமக்கு உரிய) காண்குவேதங்களை யோதி வாழ்த்தியதனால், அவுணர் தலைவனான மகாபலிசக்கரவர்த்தி (தாரைவார்த்துக்) கொடுத்தகாலத்தில் பூமியையளந்துகொண்டவாமனுவதாரமூர்த்தியானவர் (தமது) சிறியபாதத்தை யெடுத்த காலத்தை யொத்திருந்தது; (எ - று.)

முதலிற்சிறியவடிவின்னாயிருந்த அநுமான் மருந்துமலையைக்கொணரச் செல்லும்போது பெருவடிவின்னாக, அப்போது, வாமனுவதாரமூர்த்தி முதலிற்குமுகியவடிவின்னாயிருந்து பிறகு பெருருவுகொண்டு அனக்கையில் முனிவர்முதலியோர் வேதம்கிரங்கொண்டு துதித்தாற்போல துதித்தன ரென்க. பி-ம்:—1 முனிவர்த்தொல்லோல்லோர், முனிவர்மற்றள்ளோர் சொல்லோர். 2 நாண். 3 ஆய்த்தான். 4 குறளனார். 5 அன்னன். (உககக)

சு2.—தேவரிமுதலியோர் மணிமுதலியன தூவுதல்.

தேவரு முனிவர் தாமுள் சித்தருந் தெரிவை மாறும்
1 மூவகையுலகி னுள்ளா ருவகையால் தொடர்ந்து மொய்த்தார்
2 தூவின மணியுள் சாந்துள் சண்ணமு மலருந் 3 தொத்தப் பூவுடை யமர் தெய்வத் தருவென விசம்பிற் போனார்.

(இ - ள்.) மூவுலகிடத்தமுன்னவரான தேவரும் முனிவரும் சித்தரும் அவர்களின்ஸ்தீர்களும், மகிழ்ச்சியினால் தொடர்ந்து நெருங்கினவர்களாய், தூவின மணியும் சாந்தும் சண்ணமும் மலரும் (தன்மீது) தொத்தியதனிலே பூவைக்கொண்ட தேவர்களின்தெய்வத்தருவைப்போல (அநுமான்) விசம்பிற் போனார்; (எ-று.)—மணிமுதலியனதொத்தியதனால் அநுமான் தெய்வத்தருவைப்போன்றன னென்க. பி-ம்:—1 மூவுலகிடையுமுள்ளார், மூவுலகிடையுள்ளோரும், மூவகையுலகுள்ளோரும். 2 தூவினர்மலருந்... அரிபும். 3 தொக்க, தெத்குப்ப, தோற்றம். (உககக)

சுஉ.—இமயத்தையும் கயிலையையும் அநுமான் அடைதல்.
இமயமால் வரையை யுற்று¹ னங்குள் விமைப்பி லோருங்
கமையுடை முனிவர்² மற்று மறனெறி³ கலந்தோ ரெல்லாம்
அமைகரின் கரும மென்று வாழ்த்தின ரதனுக் கப்பால்
உமையொரு பாகன் வைகுங் கயிலைகண் டுவகையுற்றான்.

(இ-ள்.) (அநுமான்),—இமயமென்ற பெரியமலையையடைந்தான்: அங்
கேயுள்ள இமைப்பில்லாத தேவர்களும் பொறுமையுடைய முனிவரும் மற்
றும் தருமமார்க்கத்தில்கூடப்போரும் ஆகிய யாவரும் 'நீ எடுத்த காரியம் இனி
தாசு' என்று வாழ்த்தினர்: அதனுக்கு அப்பால் உமையை (த தன்) வாம
பாகத்தேகொண்டவனாகிய சிவபெருமான் தங்கியருளும் கயிலாசுகிரியைக்
கண்டு சந்தோஷமடைந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 அங்குறை. 2 தாமுத்தன்
னெறி, முற்றுமறநெறி, மற்றநன்னெறி. 3 கடந்தோர். (உசகஅ)

சுச.—சிவபெருமான் அனுமான் சுட்டிக்காட்டி உமைக்கு உரைத்தல்.

வடகுண திசையிற் றேன்று மழுவலா னாண்டு வைகுங்
தடவரை¹ யதனை நோக்கித் தாமரைச்² செங்கை கூப்பிப்
படர்குவான் றன்னை³ யன்ன பரமனும்⁴ பரிவிற் பார்த்துத்
தடமுலை யுமைக்குக் காட்டி வாயுளின்⁵ றனைய நென்றான்.

(இ - ள்.) வடகீழ்த்திசையிற்காணப்படும் மழுப்படையையுடையவன்
அங்கே தங்கியருள்கின்ற பெரிய கைலாசமலையேகாக்கி (த தன்) தாமரை
மலர்போன்ற செங்கையைக் கூப்பிப் போகுபவனான அநுமானை அன்போடு பார்
த்து அந்த மலைக்கு உரிய சிறந்தோனான சிவபெருமானும் பருத்ததனங்களை
புடைய உமாதேவிக்குச் சுட்டிக்காட்டி '(இவன்) வாயுருமாறான அநுமான்'
என்று கூறினான்; (எ - று.)—வடகுண திசை-சாசானியம்: இத்திக்குக்கு உரிய
பாலகன் - சிவபெருமான். பி-ம்:—1 அதனில், 2 கைகன், 3 அன்பால், 4 விசம்
பைப்பார்த்தான், விசம்பிற்பார்த்தான். 5 மதலை. (உசகக)

சுரு.—சிவபெருமான் உமையினிடத்து அநுமான் செல்லுங்

காரணத்தைத் தெரிவித்தல்.

என்¹ னிவ² நெழுந்த தன்மை யென்றுல கின்றான் கேட்ப
மன்னவ னிராமன் று தன் மருந்தின்மேல் வந்தான் வஞ்சர்
தென்னக ரிலங்கைத் திமை³ தீர்வது திண்ணஞ் சேர்ந்து
நன்னுத னாமும் வெம்போர் காணுது நாளை யென்றான்.

(இ - ள்.) 'இவன் (விசம்பிலே) ஏழுந்து செல்லுகின்ற காரணம் என்னே?'
என்று உலகையின்றவனான உமை வினாவ, 'அரசுலத்திற்பிறந்துள்ளவ
னான இராமபிரானது தானாகிய இவன் மருந்தைக்கொண்டெல்ல வந்துள்
ளான்; வஞ்சகரான அரக்கருடைய தென்றிசையிலுள்ளதாகிய இலங்கை
நகரத்தின் திமை தீர்வது திண்ணமாகும்; அழகிய நெற்றியையுடை
யாய் காணும் (தேவருடன்) சேர்ந்து நாளைக் கொடியபோரைக் காண்போம்'
என்று (சிவபெருமான்) கூறினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 அவன், 2 ஏருந்.
3 தீர்ப்பது. (உஎ00)

சக.—அநுமான் ஏமகூடஞ்சேரிந்து பின் னிடத்தையடைதல்.

நாமயோ சனை 1கொண்ட தாயிர நடுவு நீங்கி
ஏமகூடத்தி னும்ப 2ரெய்தின னிறுதி யில்லாக்
காமமே துகருஞ் செல்வக் கடவுள ரீட்டங் கண்டான்
நேமியின் விசையிற் செல்வா 3னிடைத்தி னெற்றி யுற்றான்.

(இ - ள்.) சக்கரப்படைபோல விசைகொண்டு செல்பவருகிய அநுமான்,—பேர்பெற்ற ஆயிரம்யோசனைகள் தூரம்கொண்டதான நடுவிடத்தை நீங்கி ஏமகூடத்தின் மேற்புறத்தையடைந்து, இறுதியில்லாத காமவிற்ப்பதையனுபவிக்கும் செல்வவளத்தோடுகூடிய தேவர்களின் கூட்டத்தைக் கண்டான்: (அப்பால்) சித்தமலையின்மேலிடத்தைச் சேர்தான்; (எ - று.)—இச் செய்யுள் சிவபிரதியில்லை. பி-ம்:—1கொண்டார், சொன்ன. 2எய்தினந்து. 3இடபத்தின். (உஎ0க)

சஎ.—அநுமான் மேருவின்மீது செல்லுதல்.

எண்ணுக்கு மளவி லாத வறிவினே*1ரிருந்து நோக்குங்
கண்ணுக்குங் 2சருதுந் செய்வ மனத்திற்குங் கடிய னான
மண்ணுக்குந் திசைகள் வைத்த வரம்பிற்கு மலரோன் வையும்
விண்ணுக்கு மாலை யாய மேருவின் மீது சென்றான்.

(இ - ள்.) (மனிதரின்) மனத்திற்கும், அளவிடமுடியாத அறிவை யுடையவ ரிருந்துநோக்குகின்ற (ஞானக்) கண்கட்கும், (எதையும்)நினைக்க வல்லதெய்வமனத்திற்கும்(எட்டாதபடி) விரைவையுடையவளுள் அநுமான், - பூமிக்கும் திசைகளின் ஏற்பட்டுள்ள எல்லைக்கும் மலரவனாபிரமதேவன் தங்கியுள்ள வானுலகத்திற்கும் அளக்குங் கருவிபோலுள்ள மேருவின்மேலே சென்றான்; (எ - று.)

பூமியினிடையே வானூறவோங்கித் திக்குக்களை வியாபித்துக்கொண்டு சிற்பதனால், மேருவை 'மண்ணுக்கும்... அளவையாயமேரு' என்றார். பி-ம்:—1இமைத்து, இரைத்து. 2கருணைத். (உஎ0உ)

சஅ.—மேருமலையின்மீது நாவன்மரத்தைக் காணுதல்.

யாவது நிலைமைத் தன்மை யின்னதென் 1றிமையா நாட்டத்
தேவருந் 2தெரிந்தி லாத வடமலைக் கும்பர்ச் சென்றான்
நாவலம் பெருந்³தீ வென்னா 4நளிர்கடல் வளாக வைப்பிற்
காவன்முன் றுலக மோதுங் கடவுண்மா மரத்தைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) இமையாக்கண்ணைப்படைத்தவரான தேவரும் நிலையாபுள்ள தன்மை இன்னதென்று சிறிதும் தெரியமுடியாத மேருமலையின்மீது சென்று, (அநுமான்),—குளிர்ந்தகடலாற் சூழப்பட்டஇடமான பூமியில்பெருமைபெற்ற நாவலந்தீவென்று காவலைக்கொண்ட முன்றுலகமும் ஒதுவதற்குக்காரணமான தெய்வத்தன்மையைக்கொண்ட பெரிய நாவன்மரத்தைக் கண்டான்; (எ - று.)—1 - ம்:—1அறியா. 2தெரிக்கிலாத. 3தீவென்னும், தீவென்ன. 4நளி. (உஎ0ஊ)

சுரு.—அனுமான் மேருமலையிற் பிரமணக் கண்டு வணங்குதல்.

அன்னமா மலையி னும்ப ருலகெலா மமைத்த வண்ணல்
 1நன்னக ரதனை நோக்கி யதனடு 2நாப்ப னுமப்
 பொன்³மலர்ப் பீடந் தன்மே னுன்முகன் 4பொலியத் தேன்றுந்
 தன்மையுக் கண்டு கையால் வணங்கினுன் றருமம் போல்வான்.

(இ-ள்.) தருமமே வடிவமெடுத்தாற் போன்றுள்ளவனான அனுமான்,—
 அந்தப்பெரிய மேருமலையினுச்சிலே உலகெல்லாவற்றையும் படைத்த பெரு
 மையிற்சிறந்த பிரமதேவனது சிறந்த நகரத்தைப் பார்த்து அதன்ருட்ட
 றடுவிலே சிறந்த பொன்மலர்ப்பீடத்தின்மேல் நான்முகனான பிரமதேவன்
 விளங்கத்தோன்றுகின்ற தன்மையையுக் கண்டு முறைப்படி வணங்கினுன்;
 (எ-று.)—மேருமலைச்சிகரம் எல்லாத்தேவர்கட்கும் இருப்பிடமானதனால், அங்
 குப்பிரமன்முதல் தேவர்கள் எழுந்தருளியிருக்க, அத்தேவர்களையெல்லாம்
 முறையேகண்டு அனுமான் வணங்கினமையை ஐந்துகவிகளிற் கூறுகின்றன
 ரென்க. கை - முறைமை. கையால்வணங்கினுனுமாம். பி-ம்:—1நன்னெடு
 நகரம், 2நாப்பனைய. 3மலைப். 4பொலிந்து.

(உஎ௦ச)

ரு௦.—தீருமலைக் கண்டு வணங்குதல்.

தருவன 1மொன்றி வானோர் தலைத்தலை மயங்கித் 2தாழப்
 பொருவாரு முனிவர் வேதம் புகழ்ந்துரை யோதை பொங்க
 மருவிரி தூளப மௌலி மாநிலக் கிழத்தி யோடுந்
 திருவொடு மிருந்த மூலத் தேவையும் வணக்கஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) (பின்பு அனுமான்),—தருக்களடர்ந்த வனம்பொருந்தி,—
 வானவர் ஆங்காக்குப் (பக்தியினுற்) பரவசப்பட்டு வணக்கவும் ஒப்பற்றமுனி
 வர் வேதத்தினுற் புகழ்ந்துரைக்கும் ஓசை எங்கும்பரவவும், பூமாதேவியோ
 டும் செல்வனோடும் நறமணம் விரிகின்ற திருத்துழாயைத் தாங்கிய மௌலி
 யுடனேயிருந்த (எல்லாப்பொருள்கட்கும்) மூலகாரணனான திருமாலையும்
 வணங்கினுன்; (எ-று)—இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்: “ஆயதன்” என்ற அடுத்
 துள்ளபாடலுக்குப்பின்உள்ளது. பி - ம்:—1ஒன்று, ஒன்றில். 2தாழ்ந்து,
 தாழ்ந்த.

(உஎ௦சு)

ருக.—உருத்திராழர்த்தியைக் கண்டு வணங்குதல்.

ஆயதன் வடகீழ் பாகத் தாயிர 1மருக்க ரான்ற
 காய்கதிர் 2பரப்பி யஞ்சு கதிர்முகக் கமலக் காட்டித்
 தூயபே ருலக மூன்றுந் தூவிய மலரிற் சூழ்ந்த
 3சேயிழை 4பாகத் தெண்டோ ளொருவனைவணக்கஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) (அன்றியும் அனுமான்),—அந்தமலையின் வடகீழ்பாகத்தில்
 ஆயிரஞ் சூரியர் சிறந்தனவும் (இருளைக்) கடிகின்றனவுமான கதிர்களைப் பரப்
 பிக்கொண்டு ஒளியுள்ளஐந்து முகமலத்தைத் தேற்றுவித்து, பரிசுத்தமா
 கிய பெரியமூவுலகத்தோரும் அருச்சித்த மலரினும் சூழப்பெற்றுள்ள செம்
 பொருபரணங்களையணிந்த உமாதேவியை (வாம) பாகத்திற்கொண்ட எண்
 தோள்ளையுடையஒருவனை [சிவபெருமானை] வணங்கினுன்; (எ - று)

செபெருமான் ஆயிரஞ்சூரியரின் பிரகாசம்பொருந்தி ஐந்துமூல்களுடனும் எட்டுத்தோள்களுடனும் இம்மலையிலுள்ளன என்க. சேயியழை-உமா தேவிக்கு, பண்புத்தொகையன்மொழி. பி-ம்:—1 அருக்கர்க்கான்ற, அருக்கர் கற்றை. 2 பரப்பில். 3 சேயிதழ். 4 பாதத்தெண்டோள், பாகத்திண்டோள். (1)

ரு2.—இந்திரனைக் கண்டு வணங்குதல்.

சந்திர னீனைய 1 கொற்றத் தனிக்குடை 2 தலையிற் றுகச்
சந்திர மகனி ரங்கைச் சாமரை தென்ற லாவ
அந்தர வான நாட ரடிதொழ முரசு மார்ப்பு
இந்திர னிருந்த தன்மை கண்டு வந்த திறைஞ்சிப் போனான்.

(இ-ள்.) (மற்றும் அனுமான்),—சந்திரனையொத்த வெற்றிபொருந்திய தனிக்குடை தலையின்மீதாக (நிழல்செய்ய)வும், அழகியமகனிர் அழகிய கையிலேந்திய சாமரைதென்றலை வீசவும், அந்தரமென்றுவழங்கப்படும் வானத்திலுள்ள நாடாகிய சுவர்க்கலோகத்தவர் [தேவர்] பாதங்களை வணங்கவும், (வெற்றி)முரசும் ஆரவாரிக்கவும் தேவேந்திரன் வீற்றிருந்த நிலையைக் கண்டு மகிழ்ந்து வணங்கிச் சென்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 தோற்றத்தனிக். 2 தலையதாக. (உஎ0எ)

ரு3.—அனுமான் அஷ்டதீகீபாலகரைக் காணுதல்.

1 பூவலர் மரத்தைப் போர்ப்பப் பொற்பகம் விரிந்து 2 பொங்கித்
தேவர்த மிருக்கை யான மேருவின் 3 சிகரச் சேர்ப்பின்
மூவகை யுலகுஞ் 4 சூழ்ந்த முரட்டிசை 5 முறையிற் றுக்குங்
காவல ரெண்மர் நின்ற தன்மையுந் தெரியக் கண்டான்.

(இ-ள்.) மலர்கள் மலர்ந்துள்ள கற்பகவீருகூந்தைச் சூழும்படி பொலிவு தன்னிடத்துவிரிந்துகிளர்ந்து தேவர்கட்கு இருப்பிடமான மேருமலையின் சிகரத்தின் எல்லையிலே மூவகையுலகத்திலுஞ் சூழ்ந்துள்ள மாறுபட்டநிசைகளை முறைமையாகத்தாங்குகின்ற அஷ்டத்திக்குப்பாலகரின் தன்மையையும் கண்ணுக்குப் புலகை (அவ்வனுமான்) கண்டான்; (எ - று.)

கற்பகவீருகூங்களை மேருவின் ஒளி போர்த்துக்கொண்டுள்ள தென்க. மேரு சிகரத்தின் எட்டுப்புறத்திலும் எண்ணிசைக்குங்காவலர் தங்கியுள்ளாராவர். பி - ம்:—1 பூவலரமைந்தபொற்பிற்கிரணங்கள்பொலிந்து, பூவிலமரத்தைப்போலவந்தரமறைத்து. 2 பொங்கத், பொங்கும். 3 சிகரவெற்பில், சிகரவைப்பின். 4 சூழ்ந்து. 5 முறையிற்றுகை. (உஎ0அ)

ரு4.—மேருவைக்கடந்து உத்தராதருவையடைந்து உதயமாய்விட்டதே யென்று அனுமான் வருதுதல்.

அத்தடங் கிரியை நீங்கி யத்தலை யடைந்த 1 வள்ளல்
உத்தர சூருவை யுற்றா னெளியவன் 2 கதிர்க ளுன்றிச்
3 செற்றிய விருளின் றுக்கி விளங்கிய செயலை நோக்கி
வித்தகண் விடிந்த தென்னு முடிந்ததென் வேக மென்றான்.

(இ - ன்.) அந்தப் பெரியமலையைக் கடந்து அப்புறத்தையடைந்த உதார குணமுள்ளவனான அநுமான், உத்தராகுருவையடைந்தான்; (அங்குச்) சூரிய னுடைய கதிர்கள்(தாம்)ஊன்றிநெருங்கிய இருளை யில்லையாகச்செய்து விளங்கிய தன்மையைப் பார்த்து, செய்தொழிலில் திறமையமைந்தவனாகிய அநுமான், 'விடிந்திட்டதே!' என்றுசொல்லி, என்விரைவுமுடிந்தது(இவ்வளவுதானே) என்று வருத்தங்கொண்டு கருதினான்; (எ - று.)

விடிவதற்குள் மருத்துமலையைக்கண்டு கொண்டுபோய் இறந்தவரயாவரையும் பிழைப்பிக்கவேண்டுமென்று கருதியிருந்ததனால், உத்தராகுருவிற்குரியன் பேரொளிவீசியது கண்ட அநுமான் 'இவ்வளவில் விடிந்திட்டதே! என்னுடைய வேகம் பயனற்றதாய் முடிந்திட்டதே!' என்று வருத்தமுற்றுக் கருதினானென்பதாம். பிறரைப் பிழைப்பிப்பதில் தன்வருத்தம்பாராது விரைதல்பற்றி, 'வள்ளல்' என்றார். வித்தகன் - எடுத்துக்கொண்டகாரியத்தைத் திறனுறச் செய்துமுடிப்பவன். பி-ம்:—1அண்ணல். 2கதிரையுன்றிச். 3செத்தியவிருளிற்றாக. (உஎ0க)

௫௫.—அனுமான் வருத்தியவகை.

ஆதியா னுணரா முன்ன மருமருந் துதனி 1யல்லிற்
பாதியா ல்ளைய துன்ப 2மகற்றுவான் பாவித் தேற்குச்
சோதியா னுதயஞ் 3செய்தா 4னுற்றதோர் 5துணித லாற்றேன்
வதியான் செய்வ தென்னா விடருற்றா னிணையி லாதான்.

(இ - ன்.) தன்னையொப்பாரில்லாதவனாகிய அநுமான்,—'ஆதிமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமன் உறக்கத்தெளிவதற்குமுன்னம் அரியமருந்தைக் (கொண்டு போய்க்)கொடுத்து, பாதியிரவுக்குள் அந்தத் [தம்பிமுதலியோர் இறந்ததனால் நோந்துள்ள] துன்பத்தை நீக்குமாறு எண்ணியிருந்த எனக்கு, (என்னெண்ணத்திற்குமாறாகப் பேரொளியுடையனான சூரியன் உதித்திட்டான்: (அதனால் துன்பம்)நோர்த்திட்டதற்கு (இப்போது செய்யவேண்டிவது இன்னது என்று) ஒர்துணிவைக் கொண்டிலேன்; யான் செய்யத்தக்கது எது?' என்று துன்பத்தையடைந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 அல்லாற். 2ஆற்றுவான். 3செய்தால். 4உற்றது. 5துணிததேற்றேன். (உஎ00)

௫௬.—இரவுகழியவில்லையென்பதுணர்ந்து அநுமான் துயரீதீர்தல்.

காற்றிசை 1சுருங்கச் செல்லுங்கடுமையான் கதிரின் செல்வன்
மேற்றிசை யெழுவா னல்லன் விடிந்தது மன்று மேரு
மாற்றினான் வடபாற் றேன்று மென்பது மறைகள் வல்லோர்
சாற்றின 2ரென்னத் துன்பந் 3தணிந்தனன் 4றவத்து மிக்கான்.

(இ - ன்.) தவத்தினால்யிக்கவனும் காற்ற திசையிலே சுருங்குமாறு [திக்கில்வீசக் காற்றுச் சுருங்கியவேகமுள்ள தென்னுமாறு] செல்கின்றவேகமுடையவனுமான அநுமான்,—(வடதிசையாகச்செல்லும் தன்னுடைய இடப்பக்கத்திற் சூரியனிருப்பதுகண்டு), (ஆயிரக்) கிரணங்களைச்செல்வமாகக்கொண்டுள்ளசூரியன் மேற்குத்திசையில்உதிப்பவனல்லன்:(இப்போது

பொழுதுவியடியும் இல்லை: மேருவில் (தன் கதையை) மாற்றினவனும் (சீ ருரி யன்) வடக்கேதோன்றமென்பது மறைகள்வல்லவர் கூறியுள்ளாரென்று (தன்) துன்பம் நீக்கப்பெற்றான்; (எ - று.)—முதலடியில் கால்திசைஎன்று பிரிக்க. பி - ம்:—1கருக்காச்செல்லும். 2என்று. 3தவிர்ந்தனன். 4தவத்தின்.)

ருள.—உத்தரகுருநாட்டைக் காணுதல்.

இருவரே தோன்றி யென்று மீறிலா வாயு ளெய்தி
1ஒருவரோ டொருவ ருள்ள முயிரொடு மொன்றே 2யாகிப்
பொருவரு 3மின்பந் துய்த்துப் புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகுந்
திருவுறை கமல மன்ன நாட்டையுந் தெரியக் கண்டான்.

(இ - ள்.) (ஆண் பெண் என்ற) இரட்டையராகவே தோன்றி என்றும் அழிதலில்லாத ஆயுளைப் பெற்று ஒருவரோடுஒருவர் உயிருடன் மனமும் ஒன்றுபட்டவராய் [இருவர்க்கும் ஒருயிரேயென்னுமாறு அன்புபொருந்தியவராய்] நிகரற்ற இன்பத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு புண்ணியம்புரிந்தோர்தம் குவதான இலக்குமிதங்குகின்ற தாமரையையொத்த [இலக்குமி மாறாதுஉறை வதற்குஇடனாண்] உத்தரகுருநாட்டையும் விளக்கப்பார்த்தான்; (எ - று.)— பி-ம்:—1ஒருவரோடொருவரென்றும். 2ஆகப். 3இன்பதுன்பம். (உளகஉ)

ருள.—உத்தரகுருவைக் கண்டபின் அப்பாற் போதல்.

வன்னிநாட் டியபொன் மொளி வானவன் மலரின் மேலான்
கன்னிநாட் டிருவைச் 1சேர்ந்த கண்ணனு மாளுந் 2காணிச்
சென்னிநாட் டெரியல் வீரன் 3தியாகமாளி னோதன் றெய்வப்
பொன்னிநாட் டுவமை வைப்பைப் 4புலன்கொள நோக்கிப்போனான்.

(இ - ள்.) நெருப்பைநாட்டினுற்போன்ற பொன்னிறச்சுடையைச் சிர சிலேகொண்டவனான தேவனும் [சிவபெருமானும்], தாமரைமலரின்மீதுவீற் திருப்பவனாகிய பிரமதேவனும் செவ்வீமாறாதகன்னிப்பருவமுள்ள திருவை (த் திருமாற்பிலே) கொண்டிள்ள திருமாலும் ஆட்சிபுரிகின்ற இடமாகி, சிர சிலே அன்றமலர்ந்தமலர்மாலையைத்தரித்தவீரனும் தியாகத்தையே பெரும் போதுபோக்காகக்கொண்டவனுமான சோழனுடைய பொன்னிநாட்டுக்குஉவ மையான (அந்நாட்டு) நிலங்களைக் கண்ணுக்குவியுயமாகக் கண்டு (அறு மான்), போகலாகுன்; (எ - று.)

பொன்-சடைக்கு, ஆகுபெயர். கம்பர் தமதுதேசாபிமானத்தால் சோழ நாட்டை உத்தரகுருநாட்டுக்கு உவமையாகக்கூறினார். பி-ம்:—1சேரும். 2காட் சிச். 3தியாகவினோதன். 4பொலன்கொள. (உளகஉ)

ருகூ.—நீலமால்வரையைக் காணுதல்.

1விரியவன் மேரு வென்னும் 2வெற்பினின் மீது செல்லும்
பெரியவ னீயனார் செல்வம் பெற்றவன் 3பிறப்பிற் பேர்ந்தான்
அரியவ னுலக மெல்லா மளந்தநான் வளர்ந்து தோன்றும்
கரியவ னென்ன நீன்ற நீலமால் 4வரையைக் கண்டான்.

(இ-ள்.) விரிவுற வலியமேருவென்னும் வெற்பிற்குமீதாகவுஞ்செல்லும் பெருமைபுள்ளவனும் பிரமபட்டத்தை நிச்சயமாகப்பெறப்போகின்றவனும்,

(இனிப்)பிறப்புஇல்லாதவனுமாகிய அருங்குணத்தையுடைய அதுமான்,—(கிரிவிக்கிரமனாகி) உலகமெல்லாம் அளந்தநாளிலே வளர்ந்துதோன்றிய கருநிறமுள்ள திருமால்போல (ஒங்கிவளர்ந்து) நின்ற நீலமால்வரையைக்கண்டான்; (எ - று.)—தெளிவுபற்றி, 'பெற்றவன்' என இறந்தகாலத்தாற்குறிஞர். அரியவன் கரியவன் என்றுஎடுத்து-ஹரியென்றுபேரைக்கொண்ட கரியவனாகிய அந்தத்திருமால் என்றலும்ஒன்று. பி-ம்:—1 விரியவான். 2 வெற்பினும். 3 பிறப்பும். 4 மலையைக்.

(உஎகச)

சூ.0.—அதுமான் மருத்துமலையை காணுதல்.

அழ்¹குன்ற வலங்கு சோதி யம்மலை யகல்ப் போனான்
பொற்குன்ற மனைய தோளா னேக்கினான் புலவன் சொன்ன
நற்குன்ற மதனைக் கண்டா னுணர்ந்தன னாக முற்ற
எற்²குன்ற வெறியுந் தெய்வ மருந்தடையாள³மென்ன.

(இ - ள்.) இருளும் (தன்முன்னே) ஒடுங்கும்படி [மிக்ககறுத்து] விளங்குஞ் சோதியையுடைய அம்மலை அகன்றிடும்படி கடந்துசென்றவனாய், பொன்மலையையொத்த (தோள்களையுடைய) அதுமான் (கண்களால்) நோக்கி, பேரறிவானானசாம்பவான்சொன்ன சிறந்த மருத்துமலையைக் கண்களாற் கண்டு, 'தெய்வமருந்துக்கு அடையாளம் மேலுலகம்முற்றிலும் ஒளிகெடும்படி (ஒளிவீசும்) என்றதனால் உணர்ந்தான்; (எ - று.)

வானுலகத்துஒளியும்கெடும்படி பேரொளிவீசுவதனால், இதுவே தெய்வமருந்து இங்குஉள்ளதென்பதற்கு அடையாளமென்று அதுமான் ஊகித்து மருத்துமலை இதுதானென்பதையுணர்ந்தானென்றவாறு. நாகம் - நகமென்பதன்நீட்டவெனக்கொண்டு, நாகம்முற்றமலைமுழுதும், எல் - ஒளிமயமான சூரியனும், குன்ற - தன்னொளிகெட என்று உரைப்பாருமுளர். கண்டான் உணர்ந்தான்-கண்டுணர்ந்தவனாய், நாகம்முற்றமருந்து அடையாளமென்ன-மலைமுற்றிலும் மருந்தின் அடையாளம் (உள்ளன) என்ற காரணத்தினாலே 'பாய்த்தான்' எனமேற்கலியோடு குளகமாகஉரைத்தலும் ஒன்று. பி-ம்:—1 குன்றமலக்கற், குன்றவிலங்கு, குன்றவிலங்கு, குன்றமலங்கு. 2 குன்றாற் தெரியும். 3 என்றான்.

(உஎகடு)

சூ.க.—அதுமான் அம்மலைமீதுபாய் மலைதாழ்த்தலும், ஓடிநீ உளைக் காத்திற் தேவதைகடா அதுமானிச் செய்திவிசாரித்தறிதல்.

பாய்த்தான் பாய்த லோடு மம்மலை 1பாத லத்துச்
2சாய்த்தது காக்குந் தெய்வஞ் 3சலித்தன 4தடுத்தி வந்து
5காய்த்தன நீதா னியாவன் கருத்தென்கொல் கழறு கென்ன
6ஆய்த்தவ 7னுற்றதெல்லா மவற்றினுக் கறியச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (அதுமான் அம்மலைமீது) பாய்த்தான்: பாய்தலோடும் அம்மலை (அதுமானதுவேகத்தைத் தாக்கமுடியாமல்) பாதானத்துச் சாய்த்திட்டது: (மருந்துகளைக்) காக்குந் தேவதைகளும் (முதலில்) 'நிலைலகினவாய், (பிறகுதேறி அவ்வதுமானித்) தடுத்துவந்துகாய்த்து' 'நீ யாவன்?' (உன்) கருத்து

என்னை? சொல்வாய்' என்றவினாவை, ஆராய்ந்தறியுந்தன்மையான அநுமான் (தான்) நெருங்கிவந்த காரணத்தையெல்லாம் அத்தேவதைகட்குத் தெரியும் படி கூறினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1பாதானத்துச், 2சாய்ந்தன. 3சலித்தது. 4கடுத்து. 5காய்ந்தனை...என்கொல், காய்ந்தனன்...கருத்தென்ன, காய்ந்த நியாவனொருகருத்தென்னை. 6ஆய்ந்துதான். 7உற்றதன்மை. (உஎகக)

கூஉ.—தேய்வங்கொ அனுமதித்தந்தபின் அநுமானுக்குத் தீருவாழ் காட்சிகொடுத்துச் செல்ல, அம்மலையை அனுமான் பேரித்தல்.

1கேட்டவை யைய வேண்டிற் நியற்றிப்பின் கொடாமலெம்பாற் காட்டென 2வுணர்த்தி வாழ்த்திக் 3கரந்தன கமலக்கண்ணன் வாட்டலை நேமி தோன்றி 4மறைத்தது மண்ணி னின்றற் தோட்டன னனுமன் மற்றக் குன்றினை வயிரத் தோளால்.

(இ - ள்.) அத்தேய்வங்கள் (அவன்சொன்னவற்றைக்)கேட்டு, 'ஐயனே! (மருந்துகளினால் உனக்கு) வேண்டியசெயலைச் செய்துகொண்டிட்டு, பின்பு கொடாமல் எம்மிடம்(அவைகளை)வரவிடுக' என்றுதெரிவித்து வாழ்த்திமறைத்தன: (பின்பு) புண்டரீகாட்சினை திருமாலின்கூரியநுனியையுடைய சக்கரப் படை காட்சிகொடுத்து (அதுவும்) மறைத்திட்டது: வயிரம்போலுறுதியான தோளினால் அநுமான் பின்பு அக்குன்றினைப்பூமியிலிருந்து (வேரோடு) தோண்டியெடுத்தான்; (எ-று.)—அம்மலையை வேரோடுபறித்துக்கொண்ட தற்குக்காரணம் மேலைக்கவியில் விளங்கும். பி-ம்:—1கேட்டனவய்ய, 2உரைத்து. 3கரந்தனன், 4மறைத்தன. (உஎகஎ)

வேறு.

கூஉ.—அனுமான் மருந்துமலையைக் கையிலேந்தி விரைந்துபோதல்.

இங்குநின் 1நின்னன மருந்தென் நெண்ணினும்
2சிங்குமாற் காலமென் 3றுணர்ந்த 4சிந்தையான்
அங்கது வேரொடு மங்கை தாங்கினான்
5பொங்கிய விசம்பிடைக் 6கடிது 7போதுவான்.

(இ - ள்.) 'இங்கிருந்துகொண்டு இன்னவை நமக்குவேண்டியமருந்துகளைன்ற ஆராயத்தொடங்கினால், காலங்கழியும்' என்று அறிந்த மனத்தை புடையவனும், (அநுமான்), அப்போது அம்மலையை வேருடன் அழகிய கையில் தாங்கி ஒங்கிய சிந்தைவிசம்பில் விரைந்துசெல்பவனானான்; (எ-று.)—கீழ்ச்செய்யுளில் 'தோட்டன னனுமன்மற்றைக் குன்றினைவயிரத்தோளால்' என்றார்; இங்கு ஓடிக்களைமாத்திரம் தேடிக்கொண்டுசெல்லாமல் அநுமான் மலையைஅவ்வாறுதோண்டியெடுத்துச் சென்றதற்குக் காரணங்கூறுகின்றாரென்க. பி - ம்:—1இன்னமா. 2சிங்குமாய், தங்குமாய். 3உணரும். 4தன்மையான். 5பொங்குநல். 6கடந்து. 7போதுவான். (உஎகஅ)

கூச.—அம்மலையின் கீழ்மேற்பரப்புக்கள்.

1ஆயிர மியோசனை 2யகல மீ³துயர்ந்து
ஆயிர மியோசனை 4யாழ்ந்த தம்மலை

ஏயெனு மாதிரித் தொருகை யேந்தினான்
 5 தாயின னுலகெலார் 6 தவழ்ந்த 7 சீர்த்தியான்.

(இ - ள்.) உலகெலாம்பரவிய கீர்த்தியையுடையவனான அநுமான்,—
 ஆயிரம்யோசனைதூரம் அகலம் மேற்புறத்துயர்ந்து, ஆயிரம்யோசனைதூரம்
 ஆழ்ந்துள்ளதான அந்தச்சஞ்சீவிமலையை ஒருநொடிப்பொழுதுக்குள் ஒருகை
 யிலேந்தித் தாலினான்; (எ-று.)--பி-ம்:-1 ஆயிரயோசனை. 2 அகன் று. 3 மீ. 4 ஆழ்
 ந்த. 5 தாயினும். 6 தழுவுங், தழைத்த. 7 கீர்த்தியான். (உஎகக)

சுரு.—கவிக்கூற்று: இங்கு இவ்வாறு நிகழ்கையில், அங்குநிகழ்ந்ததைச்
 சொல்வோமெனல்.

அத்தலை 1 யன்னவ 2 னனைய னையினன்
 இத்தலை யிருவரும் 3 விரைவி னெய்தினார்
 கைத்தலத் தாலடி வருடுங் காலையில்
 உத்தமற் குற்றதை யுணர்த்து வாமரோ.

(இ - ள்.) அங்கு அந்தஅநுமான் அவ்வாறாயினான்: இங்கே (இலங்கை
 யிற் போர்க்களத்திலே சாம்பவான் விடீஷணன் என்ற) இருவரும், விரை
 வினில் (பூநீராமனை) அடைந்தவர்களாய், கைத்தலத்தினால் (அப்பிரானுடைய)
 திருவடிகளை மெல்லப் பிடிக்கின்றகாலத்தில், உத்தமனான அவ்விராமனுக்கு
 நிகழ்ந்ததை உணர்த்துவோம்; (எ-று.)—அரோ-ஈற்றகை. அத்தலை என்றது—
 அநுமானுள்ள இடத்தை. இத்தலையென்றது - போர்க்களத்துச் சாம்பவான்
 விடீஷணன் பூநீராமன் என்பவருள்ள இடத்தை. பி-ம்:-1 அனையவன். 2 அனை
 யவாந்துணை, அணையவாந்துணை. 3 இசைய, அசைய. (உஎஉ௦)

சுசு.—இராமபிரான் கண்களை விழ்த்தல்.

1 வண்டென மடந்தையர் மனத்தை வேரொடுங்
 2 கண்டன கொளவருங் 3 கருணை தாமெனக்
 கொண்டன கொடுப்பன 4 வரங்கள் கோளிலாப்
 5 புண்டரீ கத்தனை தருமம் 6 பூத்தன.

(இ - ள்.) (தம்மீது படிந்திருக்கும்) வண்டுஎன்னும்படி மடந்தையரின்
 மனத்தை வேரோடுக்கொண்டனவும், (எல்லாப்பிரானிகளும் முகந்து) கொள்
 றும்படி தோன்றுகின்ற கருணையே தாமென்னுமாறு (அக்கருணையைநிரம்பக்)
 கொண்டனவும், வரங்களைக்கொடுப்பனவுமான மாறுபாடில்லாத புண்டரீக
 விணைகளாகிய (அப்பிரானுடைய) திருக்கண்கள் தருமம்போல மலர்ந்து
 விளங்கின; (எ - று.)

பூநீராமபிரான்திருக்கண்களை விழித்துப் பார்த்தா னென்றவாறு. தாம
 ராமலரில் வண்டுஎன்படிவதுபோல இத்திருக்கண்களின் அழகிலீடுபட்டு மடந்
 தையர்மனக்கள் முற்றும்படிந்துள்ளனவென்பது, முதலடியிற்கூறியபொருள்:
 கருணைவடிவமானவையென்பது, இரண்டாமடியின்பொருள். முதலடிக்கு -
 வண்டைப்போலத்தொடரும் மடந்தையர்மனத்தைத் தம்மிடத்து அணுக
 வொட்டாது வேருடனே நீக்கியவை யெனப் பொருள் கொள்வாரு முள்.

பி-ம்:—1வண்டன. 2கண்டனனிருவருங், கண்டனகெழீஇவருங். 3கருணைத் தாமெனக். 4வரத்தைக். 5புண்டரீகத்தடந். 6பூத்தென. (உஎஉக)

சுஎ.—சாம்பவானும் விபீஷணனும் அழகண்ணீருடன் அருகிருந்தலை ஸ்ரீராமன் காணுதல்.

நோக்கினன் கரடிகட் கரசு நோன்¹புகழ்
ஆக்கிய ந்ருதனு மழுத ²கண்ணினர்
தூக்கிய தலையினர் தொழுத கையினர்
ஏக்கமுற் றருகிருக் ³தேங்கு வர்க்களை.

(இ - ள்.) கண்ணீரைவடிக்கும் கண்ணீர்புடையவரும், தூக்கிய தலையையும் தொழுதகையயுட்கொண்டவர்களும் ஏக்கங்கொண்டு தன்னரு கையிருந்து எங்குகின்றவர்களுமான கரடிகட்டுஅரசனானசாம்பவான் மிக்க புகழைப்பெற்றுள்ளவனை அரக்கர்குலத்துப்பிறந்த விபீஷணன் என்பவர்களைப் பார்த்தான், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)—பி-ம்:—1கழல். 2கண்ணினர். 3இரங்குவார்களை. (உஎஉஉ)

சுஅ.—விபீஷணன் ஐம்பவான் என்ற இருவரையும் ஸ்ரீராமன் விசாரித்தல்.

எவிய காரிய மியற்றி ¹யெய்தினை
நோவிலை ²கொல்லென நோக்கி வீடணன்
³தாவரும் பெரும்புகழ்ச் சாம்பன் ⁴றன்றையும்
ஆவிவந் தனைகொலென் றருளி னுனரோ.

(இ - ள்.) விபீஷணனைநோக்கி, 'விபீஷண! எவின் காரியத்தைச் செய்து வந்தாயா? தீதின்றியுள்ளாயா?' எனவும், குற்றமற்றபுகழையுடைய சாம்பவனை(நோக்கி)'ஆவிவரப்பெற்றாயா?' எனவும் அருள்கொண்டு வினாவினான், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)—'எய்தினகொல், நோவிலைகொல்'என் 'கொல்' என்பதை சுரிடத்துக் கூட்டுக. இனி, எய்தின-எய்தினரீ என வினையாலனை யும் பெயராகவுமாம். பி-ம்:—1வந்தனை. 2வீடணுவென்றநோக்கிப்பின். 3தாழ் வறும். 4தன்னரீ. (உஎஉஉ)

சுசு.—ஸ்ரீராமன் 'இப்போது நாம் செய்யத்தக்கது யாது?' என வினாவுதல்.

ஐயன்மீர் ¹நமக்குற்ற வழிவி தாதலின்
²செய்வகை ³பிறிதி லாவுயிரிற் தீர்ந்தவர்
உய்கில ரினிச் ⁴செயற் குரிய துண்டெனிற
பொய்யிலீர் ⁵புகலுதிர் புலமை யுள்ளத்தீர்.

இதுமுதல் பதின்மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஐயன்மீர்! மாறாகச்செய்யத்தக்க செயல் இல்லாமல் உயிர் கீக்கினவர் உய்யாமலேபோயினர்: நமக்கு நோர்ந்த அழிவு இவ்வாறாயிருத்த லால், இப்போது செய்தற்குரிய செயல் (ஏதேனும்) உண்டாயின், தேர்ந்த அறிவுபொருந்திய மனத்தை யுடையவரே! பொய்யிலீர்! சொல்லுவீர்களாக: (எ - று.)—பி-ம்:—1பிறிதுசெய்வகை - உயிர் பிழைக்குமாறுசெய்யுஞ்செயல். பி-ம்:—

1நக்குலத்து, ரம்முந். 2செய்கையோ, செய்கையோர். 3பிரிதிலை, பிரிதிலார் பிரிதிலம். 4செயல். 5புகலூரீர், புகலூரீர். (உஎஉச)

எ0.—பதினொருகவிகள்—இராமபிரான் பலபடி வந்துதலைக் தேர்விக்கும்.

சீதையென் றொருத்தியா லுள்ளந் 1தேம்பிய
2பேதையென் சிறுமையா லுற்ற 3பெற்றியை
யாதென வுணர்த்துகே 4னுலகொ டிவ்வுருக்
5காதைவன் பழியொடுந் திருத்திக் காட்டினேன்.

(இ - று.) சீதையென்ற ஒருத்தியால் மனம்வாடிய அறிவில்லாதயான், தாழ்மையானபுத்தியினால் அடைந்த தன்மையை யாதென்றசொல்லுவேன்? இவ்வுலகத்தோடுபொருந்தாத [உலகத்தில் எங்கும் நடந்திலாத] (இந்த என்) கதையைக்கொடிய பழியோடும் நிலைபெறச்செய்துகாட்டினேன்; (எ - று.)—
பி-ம்:—1தீர்விலாப். 2பேதையன். 3பேதைமை, பெற்றிமை. 4உலகொடர்வுருக், உலகொடவுருக். 5காதைவன்பழியொடு நிறுத்தி, காதைவன்பழியொடு நிறுத்தி.

எக. மாயையின் மாணென வெம்பி 2வாய்மையால்
3தூயன வுறுதிகள் சொன்ன சொற்கொளேன்
போயினன் பெண்ணுரை மருது 4போனதால்
ஆயுதிப் பழியுடை 5யானி யன்டீனீர்.

(இ - ள்.) அன்பையுடையவர்களே!“(இது),மாயையினால்வந்த மானாகும்’ என்று எந்தம்பி உண்மையால் தூய்மைபெற்றனவான உறுதிகளைச் சொன்ன சொற்களைக் கொள்ளேனாய், (அம்மானைப்பிடிக்கப்) போயினேன்: பெண்ணினுரையை மறுக்காமல் (அங்கனம்) போனதனால், பழியைக்கொண்ட இந்தத்திக்கு உண்டாயிற்று; (எ - று.)—ஆனி - ஹாரி’ திக்கு. பி-ம்:—1இம். 2வாய்மையான். 3 தூய்மையினுணர்த்தினனுணர்த்தச்..., தூய்மையினுணர்த்தினனுணர்த்த..., தூயனவுறுதிதான்சொற்கொளேனெனப். 4போகலால். 5மரணம்.

எஉ. கண்டன னிராவணன் நன்னைக் கண்களால்
மண்டமர் 1புரிந்தனன் 2வலியி னுருயிர்
கொண்டில 3னுறவெலாங் கொடுத்த 4மாளநான்
பண்டுடைத் தீவினை பயந்த பண்பினால்.

(இ - ள்.) இராவணன்நன்னைக் கண்களாற் கண்டேன்: வலிமையோடு நெருங்கிய போரைச் செய்தேன்: (ஆயினும், நான்) முன்னே செய்துள்ள தீவினை புண்டாக்கிய நிலைமையினால், நான் உறவினருயிரையெல்லாம்(மாண்டிடுமாறு) பறிகொடுத்து (என்)வலிமையினால் (அவனுடைய) அருமையான உயிரைக் கொள்ளாதவனாயினேன்; (எ - று.)

முன்னமே வலிமையினால் இராவணனுயிரைக் கொண்டிருந்தால், இப்போது உறவினருயிரை மாளப்பறிகொடுக்கவேந்திராது: அங்கனஞ்செய்யாதொழிந்தது, எனது தீவினையின் தூண்டுதலே யென்றவாறு. பி-ம்:—1புரிந்திலன். 2வலியினுருயிர். 3உயிரெலாம். 4மீள். (உஎஉஎ)

எஉ. தேவர்தம் படைக்கலர் தொடுத்துத் தீயவன்
சாவது ¹காண்டுமென் றிளவல் ²சாற்றவும்
³ஆவதை ⁴யிசைந்தில ⁵னழிவ சென்வயின்
மேவுத லுறுவதோர் விதியின் ⁶வெம்மையால்.

(இ-ள்.) (என்) தம்பி நான்முகக்கடவுளுடைய படைக்கலத்தைத் தொடுத்துத் தீயவன்சாவதைக் காண்போ மென்று சொல்லியபோதும், பொருந்தியதான அச்செயலை உடன்படா தவனாயினேன்: ஒப்பற்ற விதியின் கொடுமையால் அழிவு என்னிடத்துப் பொருந்துவதாயிற்று; (எ - று.)— அழிவது, அது - பகுதிப்பொருள் விசுதி. பி-ம்:—¹காண்டினென்று, காண்டியென்று. ²சாற்றலும். ³ஆவகை. ⁴அறிந்திலன், உணர்ந்திலேன். ⁵கவையினின்றமர், அழிவிதென்வயின். ⁶வென்றியால். (உஎஉஅ)

எசு. நின்றில னுட¹னெறி படைக்கு நீதியால்
ஒன்றிய பூசனை ²யியற்ற வுன்னினேன்
பொன்றினர் தமரெலா மிளவல் போயினான்
³வென்றில ⁴னரக்கனை ⁵விதியின் ⁶வெம்மையால்.

(இ-ள்.) (போர்க்களத்துத்)தம்பியுடன் சிற்காதவராய் எறிகின்ற படைக்கலத்துக்கு முறைப்படி பொருந்திய பூசனையை இயற்ற நினைத்தேன்: தீவினையின் மிகுதியால், (நம்)தமயரெல்லாம் இறந்திட்டனர்: என் தம்பி அரக்கனை வெல்லாதவராய் உயிரீங்கினான்; (எ - று.)—போதல் - உயிரீங்குதல். பி-ம்:—¹ஒரு, நெடும். ²அமைக்க. ³வென்றிலேன். ⁴அரக்கரை. ⁵வினையின், ⁶மென்மையால். (உஎஉக)

எடு. ¹ஈண்டிவ ணிருந்²திவை யியம்பு மேழைமை
வேண்டிவ ³தன்றினி யமரின் ஶீடிய
ஆண்டகை யன்பரை யமரர் நாட்டிடைக்
காண்டலே நலம் ⁴பிற கண்ட தில்லையால்.

(இ-ள்.) இப்போது இங்கே யிருந்து இவ்வாறானசொற்களைச் சொல்லுகின்ற அறிவின்மை வேண்டத்தக்கதன்று: இனி, அமரிலிறந்த ஆண்மைக்கு முடிய அன்பரைத் தேவலோகத்திற் காண்டலே நலம்; (அவர்களை இவ்வுலகிற்காண்) வேறுஉபாயம் காணப்படவில்லை; (எ-று.)—இதனால், தானும் இறப்பதில் துணிவுபூண்டமையை ஸ்ரீராமன் தெரிவிக்கின்றான். அமரர் நாட்டிடைக்காண்டல்—இறந்து சவர்க்கலோகத்தையடைந்து அங்குக்காணுதல். இறத்தலே நலமென்பதை வேறுவகையாகக் கூறியது—பிறிதீனவிற்பியணி. பி-ம்:—¹ஈண்டிருந்திவை. ²அவை. ³இன்று. ⁴இனிக். (உஎஉஊ)

எசு. எம்பியைத் துணைவரை ¹யிழந்தப் பாவினி
வெம்புபோ ரரக்கரை முருக்கி வேரறுத்து
அம்பினி னிராவண னுவி பாழ்படுத்து
உம்பருக் குதன்மே ²லுறுவ தென்னரோ.

(இ - ள்.) என் தம்பியையும் சினேகிதர்களையும் இழந்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு இனிமேல் (மனம்) வெதும்பிச்செய்கின்ற போரிலே அரக்கரை

அழித்த (அவர்களை) அடியோடு ஒழித்திட்டு, என்னம்பினால் இராவணன் ஆவியையும் ஒழித்துத் தேவர்களுக்கு உதவுதலைச் செய்திட்டுப் பின்னர் (யான்) அடையப்போவது என்? (எ - று.)

தம்பியர் துணைவரும் இறந்தபிறகு தேவகாரியத்திற்காக அரக்கரை யொழிப்பது எனக்குப் பயன் தருவ தாகா தென்றபடி. பி-ஃ:—1 இழந்து யானினி, இழந்தநானினி. 2 உறுதனன்றரோ. (௨௭௩௧)

௭௭. இனையவ னிறந்தபின் 1 நெவரு மென்னெனக்கு
2 அளவறு சீர்த்தியென் 3 நறனென் னுண்மையென்
கினையுறு சுற்றமென் 4 னரசென் 5 கேண்மையென்
வினையுறு நென்மறை விதியென் 6 மெய்மையென்.

(இ - ள்.) இனையவன் இறந்தபிறகு, 'எனக்கு', எவரால்தான் என்னபயன்? அளவற்றதீர்த்தியினால்தான் என்ன? அறத்தினால்தான் என்ன? ஆண்மையினால்தான் என்ன? கிளைபோல (த் தழுவுந் தன்மை) பொருந்திய . சுற்றத்தினால்தான் என்ன? அரசினால்தான் என்ன? (வேறு) நட்பினால்தான் என்ன? (வேறே) நல்வினையினால்தான் என்ன? வேதவிதியினால்தான் என்ன? மெய்மையினால்தான் என்ன? (எ - று.)

தம்பியில்லையானால் எவற்றாலும் எவராலும் நான் அடையத்தக்கபயன் எதுவுமில்லையென்றபடி. பி-ஃ:—1 எவம், எவ்வம். 2 அளவறு. 3 அறிவென், அரசென், தவமென். 4 அறமென், அரக்கன். 5 கேள்வி. 6 மென்மை, வேள்வி.

௭௮. இரக்கமும் பாழ்பட வெம்பி யீறுகண்டு
அரக்கரை 1 வென்றுநின் றுண்மை 2 யாள்வனேல்
மரக்கண்வன் 3 கள்வனென் வஞ்சனெனினிக்
4 கரக்கும தல்லதோர் கடனுண் டாகுமோ.

(இ - ள்.) தமையென்கின்ற குணமும் பாழ்படும்படி எந்தம்பியின்நாசத்தைக் கண்டபின் அரக்கரைச்சயித்துநின்ற பராக்கிரமத்தை யாள்வேனையானால், மரப்பாவையின் (கண்போன்ற) கண்ணைப்பெற்ற வலியகள்வனும் வஞ்சகனுமாவேன்: (ஆதலால்), இனி உயிரையழிப்பதல்லது ஒருசெய்யவேண்டிய செய லுண்டாகுமோ? (எ - று.)

கரத்தல் - உயிர்போயொளித்தல். கண்படைத்ததற்குப்பயன் - இரக்கத்தைப்பெற்றிருத்தல்: அவ்விராக்கமில்லாவிடின், என்னுடையகண் மரப்பாவைக்கண்ணைப்போன்றதாகி, கள்வனென்றும் வஞ்சகனென்றும் சொல்லும் பழிச்சொல்லுக்கு இடனவே னாதலால், உயிரைவிடுவதே தகுதி யென்றபடி. அன்பின்செயல் என்னிடத்து இல்லாவிடின் யான் இத்துணைநான் தம்பியிடத்தும் துணைவரிடத்தும் பேரன்புடையவன்போலக்காட்டியது, கண்ணும் வஞ்சகமுமாய் முடிபு மென்க. மரம்-மரத்தினவியன்றபாவைக்கு ஆகுபெயர்: "மரக்கண்ணைமண்ணைவாரகண்" என்றது இங்குக் காணத்தக்கது. பி-ஃ:—1 முருக்கி. 2 ஆள்வனே. 3 கள்வனே. 4 கரக்குவது. (௨௭௩௩)

எகா. தாதையை ¹யிழந்தபின் சடாயு விற்றபின்
²காதலின் றுணைவரு ³முடியக் காத்துழல்
 கோதறு தம்பியும் ⁴வினியக் ⁵கோளிலன்
 சீதையை ⁶யுவந்துளோ னென்பர் சீரியோர்.

(இ - ள்.) (நான் இப்போது அரக்கரைவென்று சீதையை மீட்பேன
 னால்), 'தந்தையாகிய தசரதசக்கரவர்த்தியை யிழந்தபின்னும் (தாதைமுறை
 யாகிய) சடாயு அழிந்தபின்னும், அன்பையுடைய நண்பரெல்லாம் உயிர்முடிய
 வும் (எல்லாநிலையிலும்) காத்து வருத்திய குற்றமற்றதம்பியும் வினியவும் சீதை
 யையுக்கந்துள்ளான்: நல்லெண்ணிலவாதவன்' என்று யெரியோர் (என்னைப்)
 பழிப்பர்; (எ - று.)—இவ்வாறு பழிச்சொல்லப்பெறுமாறு சீதையை மீட்டுவாழ்
 வதிலும் உயிரையிழப்பதே கடமை யென்றவாறு. பி - ம்—1 இழந்து. 2 காத
 லென். 3 முடியக், மடியக். 4 மடியக், பிரியக். 5 கோதிலன், கோளினான். 6 உக்
 துளோன். (உஎ௩சு)

அ௦. வென்றன ¹னரக்கரை ²வேரும் வியந்தறக்
 கொன்றன னயோத்தியைக் குறுகினேன் குணத்து
 இன்றுணைத் ³தம்பியை யின்றி யானுளேன்
 நன்றர சாளு⁴மா சால நன்றரோ.

(இ - ள்.) (போரில்) வெற்றிபெற்று அரக்கரை வேரும் ஒழிந்திடக் கொள்
 றவனாகி, அயோத்தியாபுரியையடைந்து, நற்குணம் சிறைந்த இனிய துணைவனான
 தம்பியையிலலாமலே யான் உயிர் வாழ்பவனாய் அரகபுரியும் வகை நன்று: மிகவும்
 நன்று; (எ - று.)—அரோ - ஈற்றசை. தம்பியையின்றி அயோத்தியென்று
 அரகபுரிவது எனக்கு மிகவும் பழிப்பைத்தருவதா மென்பது, குறிப்பு.
 பி - ம்—1 அரக்கனை. 2 வெருவி. 3 எம்மியை. 4 அவ்வரசு. (உஎ௩சு)

அக.—முடிவதே தகுதி யென்று ஸ்ரீராமன் கூறுகையில், சாம்பவான்
 ஒன்று கூறத்தொடங்குதல்.

¹படியின தாதலி னியாதும் பார்க்கிலன்
 முடிசுவ ²னுடனென ³முடுகிக் கூறலும்
 அடியினை ⁴வணங்கியச் சாம்ப னுழியாய்
 நொடிசுவ துள்தென றுவல்வ தாயினான்.

(இ - ள்.) (என்) நிலைமை இவ்வாறுள்ள தாதலால், எதையும் ஆலோசி
 யாதவனாய் உடனே முடிந்திடுவே னென்று தீர்மானமாக (ஸ்ரீராமன்) கூறின
 வுடனே,—சாம்பவான் (அப்பிரானது) இணையடிகளை வணங்கி 'ஆழியாய்!
 சொல்லவேண்டுவது (ஒன்று) உள்ளது' என்று சொல்லி, சொல்லலாயி
 னன்; (எ - று.)—சாம்பவான் கூறுவதை மேல் பத்துக்கவிகளிற்காண்க.
 இன்று = இன்னது. பி - ம்—1 படியின்மேற்காதலின், படியினைக்காத்த
 லோ, படியினுகாதலி. 2 யானென. 3 முடியக். 4 வணங்கிய. (உஎ௩சு)

அஉ.—இதுழதல்பத்துக்கவிகா - ஒருதொடர்: சாம்பவான் ஸ்ரீராமனைத்
 துதித்து அநுமான் சஞ்சீவியமலையைக்கொணரக்கேற்றிநுப்பதையும்
 அதனால் யாவரும் உய்வரென்பதையும் தெரிவித்தலைக் கூறும்.

உன்னை நீ யுணர்கிலை யடிய நேணுனை
 முன்னமே ¹யுணர்குவன் மொழி, ²நீ தது
³என்னெனி லிமையவ ⁴ரெண்ணுக ⁵கீனமாம்
 பின்னரே ⁶தெரிசுதி ⁷தெரிவில் பெற்றியாய்.

(இ-ள்.) (எவராலும்) தெரிந்துகொள்ளமுடியாத தன்மையுள்ளவனே!
 உன்னை நீ அறியாதவன்போலிருக்கிறாய்: அடியேன் உன்னை முன்னரே அறி
 குவேன்: (அதனை) மொழிதல் நன்றன்று: ஏனெனின், இமையவருடைய என்
 ணத்துக்குக் குறைவாம்; (உன் தன்மையை நீ) பின்பே அறிகுவாய்; (எ-று.)

பரம்பொருளை “யதோவாசோநிவர்த்தந்தே, அப்ராப்யமநலாஸஹ”
 என்று வேதபுருஷனும் தன்வாக்குமனசுகளுக்கு எட்டாதவ னென்பதனால்,
 ‘தெரிவில் பெற்றியாய்’ என்றது இராவணவதத்தின்பொருட்டு தெய்வவுரு
 வத்தைக்காந்து வேற்றுருக்கொண்டு கடவுளாகிய நீயும் தேவர்களும் வந்திருக்
 கையில் அந்தப்பரமரகசியத்தை வெளியிடுவது அபசாரமாகு மென்பான்
 ‘இமையவரெண்ணுகீனமாம்’ என்றான். பி-ம்:—1 அறிகுவேன். 2 தீ தது,
 தீத்துவென். 3 என்னினி. 4 எண்ணக்கு. 5 ஈனமால். 6 தெரிசுதும் 7 தெரியும்.

அங். அம்புயத் தவன்படை யாத I நேறினன்
 2 உம்பியை யுலப்பரு ³முருவை யூன்றிட
 வெம்பு⁴ வெங் களத்திடை ⁵விழுத்த வென்றியான்
 6 எம்பெருந் தலைவனீ தெவ்ண முண்மையால்.

(இ - ள்.) எம்முடையபெருந்தலைவனே!(மனம்)புழுங்குவதற்குக்காரண
 மாண கொடிய போர்க்களத்திலே உன் தம்பியையும் அளவிடமுடியாத வான
 ராரையும்மேம்பதித்திட்டனாதல் உயிரைப்போக்கிய வெற்றியைப்படைத்துள்ள
 தனால், (எதிரிவிட்டது) பிரமதேவனது அஸ்திரமென்பதையுணர்ந்திட்டேன்;
 இந்தஎன்னெண்ணம் சத்தியமானதேயாகும்;(எ-று.)—ஆல்-ஈற்றகை: தேற்ற
 முமாம். பி - ம்:—1 தேறிமுன். 2 தம்பியை. 3 அவற்றிலேதைத்த, வலத்தை
 யோய்த்தது, வலத்தையொத்தது. 4 போர்க். 5 மேவும், வீழ்த்த, விழுந்த. 6 எம்
 பதித்தலைவரின்மேலுமெய்தலால், எம்பெருந்தலைவரின் மெய்க்மையெய்த
 லால். (உளஉஅ)

அசு. அன்னவன் படைக்கல I மமரர் தானவர்
 2 தன்னையும் விடினாயிர் ³குடிக்குந் ⁴தற்பர
 உன்னையொன் ⁵றிழைத்தில ⁶தொழிந்து நீங்கியது
 இன்னமு ⁷முவுகையொன் ⁸றெண்ண வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) அந்தப்பிரமதேவனுடைய அஸ்திரமானது பிரயோகிக்கப் படு
 மாயின் அமரர் தானவர் என்பவர்களையும் உயிர்போக்கியேதீரும்; எல்லாப்
 பொருளினும் மேம்பட்டவனே! (அது) உன்னை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது

ஒழிந்துகியது; இதைக்காட்டிலும் (வேறே) மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடியது ஒன்று எண்ணவேண்டுமோ? (எ - று.)—ஈற்றடியில் 'உவமை வேறெண்ணவேண்டுமோ' என்றபாடத்திற்கு-இது பிரமாஸ்திரமென்பதற்கு உண்ணத்தவிர யாவரையும் ஒழித்ததுவே போதியநிதரிசனமென்று பொருள் கூறலாம். பி-ம்:-- 1 அமலகல்லது, மாறென்றன்னது. 2 தன்னையேவிடின. 3 தவிர்க்குந். 4 சாய் விலாது, தாழ்க்கிலாது, சார்தலால். 5 இழைக்கிலது. 6 ஒளிந்துகியது, ஒழிந்து வீங்கியது. 7 உளவை. 8 எண்ணில். (உளநக)

அரு. பெருந்திற லனுமனீன் டுணர்வு 1 பெற்றுத்தான்
அருந்துய 2 ரளவிலா தாற்று வானையான்
மருந்திறைப் பொழுதினிற் 3 கொணர்கு வாயெனப்
பெருந்தினன் வடதிசைக் கடிது போயினான்.

(இ - ள்.) பெருஞ்சாமர்த்தியம்படைத்த அநுமான் இப்போது உணர்வு அடைந்து, (போக்குவதற்கு) அரிய துயரை அளவில்லாதவாறு காட்டுவானே கோக்கி, யான், 'யாவரையும் பிழைப்பிக்கவல்ல) மருந்தை கொடிப்பொழுதி லே கொணர்வாய்' என்று கூற, உடன்பட்டவனும், (அவன் அம்மருந்து கொணரும்பொருட்டு) வடதிசைக்கு விரைந்துசென்றுளான்; (எ - று.)— பி-ம்:-- 1 பெற்றுளான், பெற்றுத்தன். 2 முடிக்குறுமளவினற்றலான், முடி வுறுமளவிலாற்றலான், அளவினலாற்றலான் றினே. 3 கொணரும்வாய்மொழி.

அஈ. பனிவரை கடந்தணன் பருப்ப தங்களின்
1 தனியர சின்புறந் தவிர்ச் சார்துளன்
இனியொரு கணத்தின்வந் தெய்து 2 மீண்டுறு
துனிவரு துன்பநீ 3 துறத்தி 4 தொல்லையாய்.

(இ - ள்.) இமயமலையைக்கடந்து பருப்பதங்கட்கு ஒப்பற்ற அரசனான அப்பருப்பதத்திடமும் நீக்க (அப்பாற்) சேர்ந்துளானாகிய அநுமான் இனி யொருகணத்திற்குள் இக்கே வந்துசேர்வான்; பழமையானவனே! மிக்க மனக்கலக்கம் வருவதற்குக்காரணமான துன்பத்தை நீ விட்டிடுவாய்; (எ-று.)—பருப்பதங்களின் தனியரசு என்றது மேருமலையைக் குறிக்கு மென்னவுமாம். உறு-மிக்க. பி-ம்:-- 1 தனியரசிதன்புறந்தவிர்ந்து, தனிவரைசிறப்பவுந்தவிர்க்கச். 2 மீண்டவன். 3 துடைத்தி. 4 நேமியாய். 2 ஈண்டவன் என்றும்படிக்கலாம். (உளசக)

அஎ. யானலா 1 டெலந்தையா 2 யுலகை 3 யீன் றுளான்
தானலாற் சிவனலா 4 னேமி 5 தாங்கிய
கோனலா 6 லியாவரு 7 முணருங் கோளிலர்
வேனிலான் 8 மேனியா மருந்தை 9 மெய்யுற.

(இ-ள்.) மன்மதன்போற் கட்டழகுவாய்ந்தவனே! யான் அல்லாமலும், எனதுத்தையாகி உலகைப்படைத்தவனான பிரமதேவனல்லாமலும், சிவனல்லாமலும், சக்கராயுதத்தைத் தாங்கிய தலைவனாகிய திருமாலல்லாமலும், எவரும் மருந்தை உண்மைபொருந்த அறியும் அறிவு இல்லாதவராவர்.

அம்மருந்துகளின் தன்மை எனக்கும் திரிமூர்த்திகட்குந் தெரியுமேயன்றி, மற்றையார்க்குத் தெரியாதென்றபடி. மூன்றாமடியில், கோளிலா என்ற

படித்து—யானும் பிரமன்முதலியோருமன்றி மற்றைவரும் அறியுந்தன்மை
யில்லாத அம்மருந்தை மெய்யிற்பொருந்த (அங்ஙனம்பொருந்தியவர்க்கு)மன்
மதன்போன்ற மேனியுண்டாகுமெனிணுமாம். பி - ம்:—1எந்தையால், 2உல
கம், 3சுன்றவன், 4தாக்குறும், 5எனைவரும், எனையரும், 6கோளிலார்களால்.
7மேனிய, மேனியாய், 8மேயுற. (உஎசஉ)

அஅ. ஆர்கலி கடைந்தநா எயிர்தின் வந்தன
1கார்நிறத் தண்ணை 2நேமி காப்பன
மேருவி னுத்தர குருவின் 3மேலுள
யாரு⁴முற் 5றுணர்கிலா 6வரண மெய்தின.

(இ-ள்.) அம்மருந்துகள்,—கடலைக்கடைந்தபோது அமிழ்த்ததுடனே
தோன்றினவை; கருநிறமுடையகடவுளான திருமாலின் சக்கரப்படையாற்
பாதுகாங்கூப்படுவன: மேருவின் உத்தரத்திலுள்ள குருகாட்டிற்கும் அப்பாலுள்
ளன: எவராலும்பொருந்தி அறியப்படாத பாதுகாவலியடைந்தன: (எ-று.)—
பாரதயுத்தம்நிகழ்த்த குருக்கூத்திரத்தினும் வேறுபாடு விளங்க, 'மேருவினுத்
தர' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி-ம்:—1கார்நிறக்கண்ணன்றன்.
2மேனி, 3மேலுளோர், மேலுளது. 4மற்று, 5அணுகலா, உணர்கிலர், 6வான
மெய்தினோர். (உஎசஉ)

அக. தோன்றிய நாண்முத வியாருந் 1தொட்டில
ஆன்ற²பே ரண்ணலே 3யவற்றி னாற்றல்கேள்
4மூன்றென வொன்றிய வுலக 5முன்னநாள்
சுன்றவ னிறப்பினு 6மாவி யீயுமால்.

(இ - ள்.) தோன்றினநாள் தொடங்கி எவராலும் தொடப்படாதன;
மிக்க புகழ்பெற்ற பெருமையிற்சிறந்தோனே! அவற்றின் வல்லமையைக்
கேட்பாயாக: மூன்றென்று ஒருமித்துச் சொல்லப்படுகின்ற (எல்லா) வுலகங்களை
யும் ஆதியிற்படைத்தவனை பிரமதேவன் இறப்பையடைந்தாலும் (அம்மருந்
துகள் அவனுடைய) உயிரையும் ஈயும்; (எ - று.)—பி-ம்:—1தொட்டிலார்.
2பேரமுதினவ், 3அளவினாற்றல், அதனினாற்றல்கேள், மருந்தின்..., 4மூன்றி
னோடொன்றுள், 5முன்ன நாள், 6உயிரை. (உஎசச)

கூ0. சல்லிய மகற்று வ தொன்று சந்துகள்
புல்லுறப் 1பொருத்துவ தொன்று போயின
நல்லுயிர்²நல்குவ தொன்று நன்னிறந்
3தொல்லைய தாக்குவ தொன்று தொல்லையோய்.

(இ - ள்.) பழமையானவனே! (அம்மருந்துகளில்), ஒன்று, சல்லியத்
தைப் போக்குவது; ஒன்று, கூட்டுக்களைப் பொருத்தும்படி கூட்டுவது; ஒன்று,
போன [இறந்த] பிராணனைத் தருவது; ஒன்று, நல்லஉடலைப் பழமைபோல
ஆக்குவது; (எ-று.)

கீழ்ச்செய்யுட்களில் மருந்து கொணர்வதைக்குறித்துப் பொதுவாகக்
கூறிய சாம்பவான் அம்மருந்துகளில் நான்குவகையுண்டென்பதை இங்குத்

தெரிவிக்கின்றான். உடலில் எதிரிகளுடையபடைபொருத்தியிருந்தால் அவற் றை நீக்குவது ஒன்று: அது விசல்லியகரணியெனப்படும். அங்ஙனம் சல்லி யத்தைப்போக்கியபின் மூட்டு விட்டிருந்தால் சேர்ப்பது - மற்றொன்று: அது, ஸந்தாகரணியெனப்படும். போனஉயிரைத்தருவது - பிறிது ஒன்று: அது, ஸஞ்ஜீவகரணியெனப்படும். காயப்பட்டவடு இருந்தால் அவ்வடுவை நீக்கி உடலை முன்போல ஆக்குவது ஒன்று: அது-ஸாவர்ண்யகரணியெனப்படும். இந்நான்கனுள் உயிரைப்பிழைப்பிப்பதேமுக்கியமாதலால், அதனைப்பா ராட்டி 'சுந்தவனிரைப்பினுமாவியும்' என்று கீழும் கூறினான். பி-ம்:— 1பொருத்துவது. 2சுவது. 3தொல்லையதாகவேதேன்றுந். (உஎசடு)

கூக. 1வருவது திண்ணநீ வருந்தன் மாருதி தருநெறி தருமமே 2காட்டடத் 3தாழ்கலன் அருமைய தன்றொரு வடிவ ணங்கினுள் இருபையுந் 4துடைப்பவ னேம்ப லெய்தினுள்.

(இ - ன்.) (மருந்து) வருவதென்பது நிச்சயம்: நீ வருந்தாதே; அதுமான் தருமமே வழிகாட்டத் தாமதியாதவாய்க் கொணர்வான்: (அவனுக்கு இது), அருமையானதன்று என்று சொல்லி (ஐயம்பவான் ஸ்ரீராமபிரானுடைய) திரு வடிகளில் வணங்கினான்: (அதுகண்டு, தன்னைபடைத்தாருடைய நல்வினை தீவினையென்ற) இரண்டுவினைகளையும் போக்குபவனான (திருமாவின் அமிச மான) ஸ்ரீராமன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வருமது. 2காட் டுந், கணமும். 3தாழ்க்கலன். 4துறப்பவன். (உஎசக)

கூஉ.—அநுமான் மருந்துகொணர்வானென்பதை ரம்பினேனென்று ஸ்ரீராமன் உடையகையில் வடதீசையி லொலியெழுதல்.

பொன்மலை மீதுபோய்ப் போக பூமியின் நன்மருந் துதவுமென் றுரைத்த 1நல்லுரைக்கு 2அன்வய மில்லையென் 3றயிர்க்கின் றேனலேன் என்னலும் 4வடதீசை 5யெழுந்த தக்கொலி.

(இ - ன்.) மேருமலைக்கும் அப்பாற்போய்ப் போகபூமியிலுள்ள நல்ல மருந்தை (அநுமான்) கொணர்வா னென்று சொன்ன நல்லஉரைக்குப் பொருத்தமில்லையென்று சந்தேகிக்கின்றேனல்லென்ன என்று (ஸ்ரீராமன்) சொல்லுமளவிலே, அங்கே வடதீசையில் ஒலி எழுந்தது; (எ-று.)—பி-ம்:— 1நல்லுரை. 2அன்மையம், அன்மயம். 3அயிர்க்கின்றேனரோ, அயிர்ப்புரிக்கி னேன். 4விசும்பிடை. 5எழுந்ததீண்டொலி, எழுந்ததாண்டொலி, எழுந்ததிட் டொலி. (உஎசஎ)

கூஉ.—பெருங்காற்றுத் தேன்றுதல்.

ல்கிளர்ந் தெழுந்துமேற்படரக் கார்வரை 1இடையிடை பிறிந்துவிண் ணேற 2பிறிற்றிடை தடை 3யில துடற்றுறு சண்ட மாருதம் வடதீசை 4தோன்றிய 5மறுக்க 6முற்றதால்.

(இ - ள்.) கடல்பொங்கியெழுந்து(கரை)மீதுசெல்லவும், கார்தங்கியமலை இடையிடையுண்டு வானத்தி லேறவும், நடுவே இற்றுத் தடுக்கப்படுதலில் லாமல் வீசுகின்ற சண்டமாருதம் வடதிகையிலே தோன்றியதனான கலக்கம் உண்டாயிற்று; (எ - று.)—சண்டமாருதம் தோன்றியது, அநுமான் வரும்விரைவினாலென்க, கீழ்ச்செய்யுளிற்கூறியபடி ஒலியெழுந்ததும் மேலே மீன்குலம் குலைதல்முதலியனவும் இதுபற்றியேயாம். பி-ம்:--1இடைபறித்துதிரு. 2வீற்றிடை. 3இலனுற்றுறு, இலதடற்றுவ, இலதற்றொரு. 4வந்ததோர். 5மயக்கம். 6வந்ததால். (௨௭௪௮)

கூச.—நட்சத்திரக்கூட்டம் நிலைகுலைதல்:நதலியன நிகழ்தல்.

மீன்குலங் குலைந்துக வெயிலின் மண்டிலந்
தான்குலைந் துயர்மதி 2தழுவுத் 3தன்னுழை

• 4மாண்குலம் வெருக்கொள 5மயங்கி மண்டிவான்
தேன்குலங் கலங்கிய நறவிற் 6சென்றவால்.

(இ - ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டம் நிலைகுலைந்துசிந்தவும், சூரியமண்டலம் தான் நிலைதடுமாறி உயர்ந்துள்ள சந்திரனைத் தழுவவும், தன்னிடத்து [சந்திரனிடத்து] உள்ள மான் திரண்டவெருட்சியை யடையவும், தேன்குண்டிலே மொய்ப்பனவாய் நிலைகலங்கப்பெற்ற தேனிணம்போல மேகம் (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கி மயங்கிச் சென்றன; (எ - று.)—நறவுகலங்கிய தேன்குலத்தின்என உருபு மாறுக: நறவு-தேன்குண்டிற்கு, இலக்கணை. பி-ம்:--1மழை. 2தழுவித். 3தண்ணமை. 4வான். 5தெற்கு. 6சென்றதால். (௨௭௪௯)

கூரு.—அநுமான் ஆரவாரித்தல்.

1வேர்த்துணர் தூரொடு விசும்பை மீச்செலப்
2போர்த்தன மலையொடு 3மரனு முன்புபோல்
4தூர்த்தன வேலையைக் காலின் றோன்றலும்
ஆர்த்தன 5னையைவ 6ரரந்தை யாற்றுவான்.

(இ - ள்.) வேரும் பூங்கொத்தும் தூருடனே ஆகாயத்தின்மேற் சென்ற தனல்(அவ்விடத்தை)முடிக்கொண்டன: மலையும் மரனும் முன்புபோல் [நளன் சேதுவைக்கட்டியபொழுதிற்போல]கடலைத் தூர்த்தன; அநுமானும், அங்குள்ள பூராமன் ஜாம்பவான் விபீஷணன் என்பவருடைய துயரத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:--1வேர்த்துணர், வேர்த்தன. 2போர்த்துணர். 3மரனும்போவன, வானம்போல்வன. 4தூர்த்தனன். 5அணையவன். 6அரதி. (௨௭௫0)

கூசு.—அநுமான் செய்த பேரோலியின் வநணனை.

மழைகளுங் கடல்களு மற்று முற்றுமண்
1உழையவும் விசும்பவு மொலித்தற் கொத்துள
2குழீஇயின குமுறின கொளகை 3கொண்டதால்
4உழுவையின் சினத்தவ னார்த்த வோசையே.

(இ - ள்.) புலிபோன்றசினத்தையுடையவனான அநுமான் ஆரவாரித்த ஓசையானது, —மண்ணினிடத்திலிருப்பனவும் விசும்பினிடத்தனவுமாகி

ஒலித்தற்குஏற்றனவான மழைகளும் கடல்களும் மற்றுமுள்ள எல்லாமும் (ஒன்று)கூடியனவாய் ஒலித்ததன்மையைக் கொண்டது; (எ - று.)

அநுமான் செய்தபேரொலியானது, பூமியிலும் வானத்திலு மிருப்பன வாசி ஒலிசெய்வனவான மேகம் கடல்முதலியயாவும் ஒன்றுதிரண்டு ஒலித் தாலெழும் ஆரவாரத்தைப்போல மிக்கிருந்த தென்றவாறு: தந்திறிப்பேற்ற வணி. பீ - ம்:—1உழைகளும் விசம்புமேலொலிதந்தொத்துள, உழையவும் விசம்பின்மேலொலிவந்தொத்துள. 2குழைஇயின. 3கொண்டன, கண்ட தால். 4உழைவையநிகர்த்தவன். (உஎடுச)

கூஎ.—மருந்துமலையைக்கொண்டுவரும் அனுமானுடைய தோற்றம்.

1எறிதிரைப் பெருங்கடல் கடைய வேற்றநாள்
செற்கடர் 2மந்தரத் தருதி சீசன்றென
3வெறிதுகொ லெனக்கொடு விசம்பின் 4மீச்செனும்
உறுவலிக் கலுழனே யொத்துத் தோன்றினான்.

(இ - ன்.) வீசுகின்ற திரைகளையுடைய பெரியபாற்கடலைக் கடையும்படி (தேவதானவர்) அங்கீகரித்த காலத்தில், 'நெருங்கியஒளியையுடைய மந்தர மலையைப் போய்க் கொணர்வாய்' என்று கட்டளையிட, (இவ்விடம்) வெறு மையானதுதானேன்று (மந்தரமிருந்த இடத்தைக் கண்டவர்) சொல்லும் படி (வேரோடுபெயர்த்துக்)கொண்டு ஆகாயத்தின்மீது செல்லுகின்ற மிக்க வலிமையையுடைய கருடனையே யொத்து (மருந்து மலைபைக் கையிலேத்தி யுள்ள) அநுமான் தோன்றினான்; (எ - று.)—தந்திறிப்பேற்றவுமையணி. பீ-ம்:—1எறிசுடர், எரிசுடர். 2மந்தமத்தருகுசென்றனன், மந்தரத்திருகிச்சென் றென. 3வெறிதுலகெனக்கொடு. 4மேற். 5வகைக். (உஎடுஉ)

கூஅ.—இதுவும் அது.

பூதலத் 1தரவொடு மலைந்து போனநாள்
ஓதிய 2வென்றிய 3னுடற்று முற்றத்தன்
4ஏதமி லிலங்கையக் 5கிரிகொ டெய்திய
தாதையு மொத்தன னுவமை 6தாழ்க்கிலான்.

(இ - ன்.) பூலோகத்திலே ஆதிசேஷனோடு பொருதுபோனகாலத்தில், (யாவரும்)சிறப்பித்துக்கூறுகிற வெற்றியையுடையவனும் போர்செய்யவல்ல பெருவலிபடைத்தவனுமாகி, குற்றமற்ற இலங்கையிலே அழகிய திரிகுடமலை யைக்கொண்டுவந்த தாதையாகிய வாயுபகவானையும் உவமையிற்பின்வாங் காதுவளையு ஒத்தவளையினான் (அவ்வநுமான்); (எ - று.)—பீ-ம்:—1அரசொடு மலிந்து. 2வென்றியேன்று. 3ஊற்றமுற்றதன். 4ஏதமிலங்கையக். 5கரங் கொடெய்திய, கிரியொடெய்திய. 6தற்கிலான். (உஎடுங)

கூக.—வந்தானேன்றுசொல்லுதந்திறுமன்னே அனுமான் வந்து அடியுன்றி நிலத்தைக் சேர்த்தல்.

தோன்றின 1புன்னமும் சொல்லின் முன்னம்வந்து ஊன்றின னிலத்தடி கடவு னோங்கறான்

2வான்றனி னின்றது வஞ்ச ஞர்வர

3வன்றல தாதலி னனும னெய்தினர்.

(இ - ள்.) (கடல்முதலியனநிலைகுலந்ததையும் பெருங் காற்றும் பேரார வாரமுந் தோன்றியதையும் கண்டு, அநுமான்) வந்திட்டானென்று (சாம்ப வன்)பேசிய அச்சொல்லுக்குமுன்னமே, வந்து நிலத்திலே (தன்)பாதம் ஊன் தப்பெற்று (அவ்விடத்தை) அடைந்தான், அநுமான்; வஞ்சகருடைய ஊரிலே வருவதற்கு உடன்படாததால், தெய்வத்தன்மையுள்ள அந்தமருத்து மலையானது வானில்தானே நின்றது; (எ - று.)—15 - டி:--1என்பதோர் சொல்லின். 2வான்றனி. 3வன்றலவாதலால், என்றலதாதலின். (உஎருச)

க00.—வாயுபசுவான் மருத்தினி மீதுபட்டு வீசிச் சுகீகீவன் முதலியோரை அரித்தேழுமாறு செய்தல்.

வந்தனன் மருத்தினை மருத்து வானவன
சின்தையிற் பெருமகிழ் சிறப்பச் சேர்ந்துறிஇ
அந்தரத் தருக்கன்மா மகனொ டாயவர்
வந்திரைத் தார்த்தீதழும் வகைசெய் தானரோ.

(இ - ள்.) வாயுபசுவான் வந்து சின்தையிலே மிக்கமகிழ்ச்சி சிறக்குமாறு அம்மருத்தைச் சேர்ந்துபொருத்தி, அந்தரத்திற்செல்பவனான சூரியனது சிறத்தகுமாரனொடு பொருத்தியவரானமற்றைவீரரும்(உயிப்பெற்று)வந்துஇரை ச்சலிட்டி ஆரவாரஞ்செய்து எழும்படி செய்தான்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில்லை. (உஎருக)

க01.—யாவருட் உயிர்பெற்றெழுதல்.

காற்றுவர் தசைத்தலுங் கடவு ணாட்டவர்
போற்றினர் விருந்துவந் திருந்த புண்ணியர்
எற்றமும் பெருவலி யெழுகொ டெய்தினர்
கூற்றினை வென்று³த முருவுங் கூடினர்.

(இ - ள்.) வானுலகத்தவராத் போற்றப்பட்டவராய் விருந்தாகவந்திருந்த புண்ணியவான்கள்,—(இறத்தம்முடலின்மீது)காற்றுவந்து வீசுதலும்,(பிறகு) மேன்மையும் பெருவலியுடனேஅத்கும் பெற்றவராய் யமனைவென்று தம் முருவையுங் கூடினர்கள்; (எ - று.)

பிரமால்திரத்தினால் மரணம்கேரிட்டதுபற்றிச் சுவர்க்கத்தையடைந்து வானவராத் போற்றப்பட்ட வானார் மருத்துக்காற்றுப் பட்டவுடனே ஏற்ற மடைந்து வலிமுதலியவற்றைப்பெற்ற தம்முடலை மீண்டும் அடைந்தார்க ளென்க. பி-டீ:—1நந்தவந்து. 2அழகும். 3தம்முயிரும். (உஎருச)

க02.—அரக்கர் உயிர்பெறுமைக்கும் வானார் உயிர்பெற்றமைக்குங் காரணம்.

1அரக்கர் த மாக்கைக 2ளழிளி லாழியிற்
3கரக்கமற் றொழிந்தன லொழியக் கண்டன

மரக்கல முதலவு மூய்ந்து வாழ்ந்தன
 குரக்கின 4மூய்ந்தது கூற வேண்டுமோ.

(இ - ன்.) அரக்கருடைய உடல்கள் அழிவில்லாதசமுத்திரத்திலே
 (எறியப்பட்டு) அழிந்ததனால் (உயிரைப் பெறாமல்) உயிரீங்கியபடியேயிருந்
 தன: (அவை)தவிரக் காணப்பட்டனவான மரக்கலம்முதலியனவும் உய்ந்து
 வாழ்வுபெற்றன: குரக்கினம் உய்ந்ததுபற்றிக்கூறவேண்டுமோ? (எ - று.)—
 ஒழிந்தன—முற்று. மரக்கலம் - மரக்கலத்திலிருந்த உயிரீங்கியவுட லென்ன
 லாம். அரக்கருடல்களைக் கடவி லெறியுமாறு இராவணன் மருத்தனுக்குக்
 கட்டினாயிட, அவன் அந்நனமே செய்தன னெனக் கீழ்ப்படலத்துக் கூறப்
 பட்டது, மற்ற-வினைமாற்று. பி-ம்:—1அரக்கர்கள். 2அரக்கராழியில், அளக்க
 ராழியில். 3கரக்கலுற்று, கரக்கவற்று. 4உற்றுது. (௨௭௫௭)

௧௦௩.—இலட்சுமணன் உயிர் பெறுதல்.

கழன்றன நெடுங்களை 1கழன்ற புண்கடுத்து
 2அழன்றன குளிர்ந்தன வங்கஞ் செங்கண்கள்
 3சுழன்றன வலகெலார் 4தொழுத 5தொங்கலின்
 6சுழன்றெழுந் குஞ்சியா 7னுணர்வு கூடினான்.

(இ-ன்.) நெடியகண்கள் (இலட்சுமணனுடைய உடம்பைவிட்டுக்) கழன்
 நன: கழன்றதனால் தோன்றிய புண்கள் கடுப்புக்கொண்டு எரிந்தவை,
 குளிர்ந்துவிட்டன: உடம்பிலே செந்நிறக்கண்கள், சுழல்த்தொடங்கின; உல
 கெலாம் தொழுவனவாயின: மாலிபோலக்குழற்சிகொண்டு தோன்றுகின்ற
 மயிர்முடியையுடைய இலட்சுமணன் உணர்வு கூடப்பெற்றான்; (எ - று.)—
 பி-ம்:—1கரந்த. 2அழன்றில. 3சுழன்றில. 4தொழுவ. 5ஒங்கலை. 6சுழன்றபூங்க.
 7உணர்வுவ். (௨௭௫௮)

௧௦௪.—இலட்சுமணன் எழுதல்.

யாவரு 1மெழுந்தன ரார்த்த வேழ்கடல்
 2தாழ்வரும் பேரொலி 3செவியிற் சார்தலும்
 தேவர்கள் வாழ்த்தொலி கேட்ட செங்கணன்
 4யோகநீங் கினனென விளவ லோங்கினன்.

(இ - ன்.) ஏழ்கடலும் தாழ்த்தற்குக்காரணமாய் (வானரவீரர்) யாவரும்
 உயிர் பெற்றெழுந்து ஆரவாரித்த பேரொலி (தன்)செவியிற் பட்டவுடனே,
 தேவர்கள் வாழ்த்துகின்ற ஒலியைக் கேட்ட செங்கணனாகிய திருமால் யோக
 நித்திரையினின்று நீங்கியெழுந்தான்போல, இனையபெருமான் எழுந்து கின்
 றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1எழுந்தவரேத்த, எழுந்துவந்தார்த்த, எழுந்தன
 ரேத்த. 2தாவரும். 3செவியைச். 4எவம். (௨௭௫௯)

௧௦௫.—இராமன் தம்பியைத் தழுவதல்.

ஒங்கிய தம்பியையுயிர்வந் துள்ளுற
 வீங்கிய தோள்களாற் றழுவி வெந்துயர்

நீங்கின னிராமனு முலகி 1 னின்றில
தீங்குள தேவரு மறுக்கஞ் 2 சிந்தினார்.

(இ - ன்.) உயர்வந்து உடம்பினுள்ளே பொருந்தியதனால் எழுந்த தம்பியை (உவகையாற்) பூரித்த தோள்களினால் தழுவி, ஸ்ரீராமனும், (தனது) கொடியதுயர் நீக்கப்பெற்றான்; தேவரும், (தம்பகைக்) கவலையொழியப் பெற்றனர்: தோன்றிய தீங்கும் உலகில் நின்றில; (எ - று.)—உள்ளன்பதை 'தீங்கு' என்பதனோடு, இயைக்காமல் அமுதமுண்டதனாற் சாவாமலிருப்பவராதலின், 'உளதேவர்' என்ற ரொனினுமாம். பி - ம்:—1 நின்றவர், நின்றான. 2 தீர்த்தனர். (உஎக0)

க0௬.—அரம்பையர் முதலியோரின் மகிழ்ச்சிக்கேசயல்.

அரம்பைய 1 ராடின் ரமுத வேழிசை
நரம் 2 பியல் 3 கின்னர முதல 4 நன்மையே
நிரம்பின 5 வுலகெலா முவகை நெய்விழாப்
6 பரம்பின முனிவர் வேதம் பாடினார்.

(இ - ன்.) அரம்பையர் ஆடினர்: நரம்பினுவியன்ற கின்னரம்முதலிய இசைக்கருவிகள் இனிதாக அயிழ்தம்போலினிய ஏழிசை நிரம்பப்பெற்றன: உலகமுமுவுதும் உவகைக்கு அறிகுறியாக நெய்யாடல்திருவிழா பரவின: முனிவர் வேதம்பாடினார்; (எ - று.)—ஒருபிரதியில் "ஒங்கிய" (க0௫) என்ற தன்பின் "உந்தின" (க0௬) என்ற செய்யுளும், அதன்பின் இச்செய்யுளும் உள்ளன. பி-ம்:—1 வாழ்த்தொலி, 2 அயர், அயில். 3 கின்னரர் முதல்வர். 4 காணுத, நாடமே. 5 உலகென. 6 விரும்பின முனிவரும். (உஎக௧)

க0௭.—அப்போது வேதம்முதலின ஆர்த்தல்.

1 வேதநின் றூர்த்தன வேத வேதியர்
2 போதநின் றூர்த்தன 3 புகழு மார்த்தன
ஒதநின் றூர்த்தன 4 வோத வேலையிற்
சீதநின் றூர்த்தன தேவர் 5 சிந்தினார்.

(இ-ன்.) வேதங்கள், (மகிழ்ச்சியோடு) நின்ற ஆரவாரித்தன; வேதம்வல்ல வேதியரின் ஞானமும், (மகிழ்ச்சியோடு) நின்ற ஆர்த்தன; புகழ்களும், ஆர்த்தன: கடல்களும், (கிளர்ந்து) நின்ற ஆர்த்தன; தேவர்களின்மனமும், நீர்ப்பெருக்கைக்கொண்ட கடலைப்போலக் குளிர்ச்சிகொண்டு ஆரவாரித்தன; (எ-று.)—புகழார்த்தல்-புகழ்பலராலுஞ்சொல்லப்படுதல். பி-ம்:—1 வேதநின் றூர்த்தனர் வேதவேள்வியர். 2 தாதைநின்றூர்த்தனன். 3 தருமப்பூத்தன. 4 ஒத முன்னுறச். 5 ஆர்த்தனர். (உஎக௨)

க0௮.—பிரமால் தீரம் ஸ்ரீராமனை வலம்வந்து வணங்கித் தன்னிடத்து
சேரிதல்.

1 உந்தின பின்கொலை 2 யொழிவி லுண்மையும்
தந்தனை 3 நீயது நினக்குச் சான்றொனார்

சுந்தர வில்லியைத் தொழுது குழுவந்து
அந்தணன் படையுநின் 4றகன்று போதைல்.

(இ - ன்.) கொலை நீங்கினபின் [யாவரும் உயிர் பெற்றெழுந்தபின்],
பிரமஸ்திரமும், அழகிய வில்லாளியான ஸ்ரீராமனைச் சூழவந்து தொழுது,
எதிர் நின்று 'நீ ஒழிவில்லாத சத்தியத்தைத் தந்தாய்; அது நினக்குப் பெரு
மையே' என்று சொல்லி, மறைத்து போயிற்று; (எ-று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதி
களில் "வேதநின்றூர்த்தன" (கௌ) என்றதன்முன் உள்ளது. பி-ம்:—1 உந்தினை
பின், உய்த்தனனிணிக். 2 ஒழிவதுண்மையுந்தந்தனன். 3 இனையது. 4 அயர்ந்து.

வேறு.

க0க0.—ஸ்ரீராமன் அநுமானைத் தழுவுதல்.

1 ஆய 2காலையி னமர ரார்த்தெழுத்
3 தாயி னன்பனைத் தழுவி னன்றணி
நாய கன்பெருந் 4 துயர நாமறத்
5 துய காதனீர் துளங்கு 6 கண்ணினுன்.

(இ - ன்.) அப்போது ஒப்பற்ற தலைவனான ஸ்ரீராமன்,—மிக்கதுயரம்
பேரும் அற்றதாயொழியவே, பரிசுத்தமான அன்பினால் நீர்ததும்புகின்ற கண்
களையுடையவனாய், தாய்போல் அன்புடையவனான அநுமானை அமரர் (மகிழ்ச்
சியால்) ஆரவாரித்து எழாநிற்க, ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டான்; (எ-று.)—
நீர் - மகிழ்ச்சிக்கண்ணீர். பி-ம்:—1 ஆயின. 2 காலையாய். 3 தாயினும். 4 துயர
கன்று, துயர்நாளும். 5 துயவார், துயினன். 6 கண்ணினார். இங்கனம் பாட
பேதமுள்ள பிரதிகளில் எல்லாம் அடுத்தபாடலின் முதலில் தான் வேறு என்று
உள்ளது. (உஎகச)

க0க0.—தண்ணைத் தொழுத அநுமானுக்கு ஸ்ரீராமன் பின்வருமாறு கூறுதல்.

எழுது குங்குமத் திருவி னேந்துகோடு
உழுத மார்பின னுருகி யுள்ளறமத்
1 தழுவி நீற்றலுந் தாழ்த்து தாளறமத்
தொழுத மாருதிக் 2 கினைய சொல்லுவான்.

(இ-ன்.) (கோலமாக) எழுதிய குங்குமச்சாந்தைக்கொண்டதாய்ச் சிதை
யின் சாயாதமுலையினுச்சியினிலே உழப்பெற்ற மார்பையுடையவனான ஸ்ரீரா
மன், மனமுருகி அழுத்த அணைத்துநின்றவளவில், பாதங்களிற்பொருந்தப்
பணிந்து தொழுத வாயுருமாறுக்கு இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுவானானுள்;
(எ-று.)—ஸ்ரீராமன் கூறுவதை மேல் நான்குகவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—
1 தழுவி யுற்றலும். 2 இனிய சொல்லினுள். (உஎகடு)

க0க0.—நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்: ஸ்ரீராமன் அநுமானைப்
புழிந்து வாழ்த்தியதைத் தெரிவிக்கும்.

முன்னிற் றேன்றினோர் முறையி 1 னீங்கலா து
என்னிற் றேன்றிய துயரி னீறுசேர்

மன்னிற் றேன்றிலே 2முன்ன மாண்டுளோம்
நின்னிற் றேன்றிலே நெறியிற் றேன்றினாய்.

(இ - ள்.) முன்னே(எங்குலத்துப்)பிறத்தாருடைய முறைமையினின்று நீங்காமலிருந்து என்னால் தோன்றிய துயரினால் மரணத்தையடைந்த [என்பிரிவினால் இறந்தவனான] தசரதமன்னவனிடத்துநின்று முன்புபிறந்த நாகங்கள், (பிரமாஸ்திரத்தினால்) மாண்டிபோனோம்: (பிறகு), நன்னெறியிலேயே (நடந்துகொண்டு)விளங்குபவனே! உன்னிடத்தினின்று (மீண்டு) தோன்றினவரானோம்; (எ-று.)--பி-ம்:—1நீங்கலா, நின்றிலாது, நீங்கலான். 2முதல. ()

கக2. அழியுங் காற்றரு 1முதலி யையனே
மொழியுங் காற்றரு 2முயிரின் முற்றுமே
பழியுங் 3காத்தரும் பகையுங் காத்தெமை
வழியுங் 4காத்தனை 5மறையுங் காத்தனை.

(இ - ள்.) ஐயனே! சொல்லுமிடத்து, (உயிர்) அழியுங்காலத்திலேசெய்கின்ற உதவியானது, தருகின்ற உயிரினால் [உயிரைப் பதிலுக்குக் கொடுத்தலால்]தான் ஈடுசெய்த தாருமோ?(நீஎம்முயிரைக் கொடுத்ததன்மூலம்)பழியும் (எமக்குவரவொட்டாமல்)தடுத்து, அரியபகைவரையும் (கிளர்ச்சிகொள்ளாது) அழித்திடும்படியடக்கி, எம்மைக் குலத்தோடும் காத்தாய்; (இம்மூலமாக) வேதமார்க்கத்தையும் நிலைநிறுத்தினாய்; (எ - று.)

புநீராமலட்சுமணர்க்குத் தீங்குநேரின் பரதன்முதலியோரும் இறப்பது திண்ண மாதலால் சூரியகுலமே நாசமுறும்: அவ்வாறு போகவொட்டாமற் செய்தா யென்பான் 'வழியுங்காத்தனை' என்றான். இனி, அரக்கர்நசிப்பது திண்ணமாதலால், மறையும் காக்கப்பட்டனவாகு மென்க. பி-ம்:—1உதவிக்கு. 2உயிரின்முற்றுமோ, உயிருங்காத்தனை. 3காத்தனை..., காத்தனபகையுங்காத்தனை. 4காத்தரும், 5மறையுங். 6காத்தனை. (உஎகஎ)

கக3. 1தாழ்வு மீங்கிறைப் பொழுது 2தக்கதே
வாழி யெம்பிமே லன்பு 3மாட்டலால்
ஏழும் 4வீயுமென் பகர்வ 5தெல்லைவாய்
ஊழி 6காணுநீ யுதவி னாயரோ.

(இ - ள்.) எந்தம்பிமேலுள்ள அன்பை நிலைநிறுத்திக்காட்டியதனால், இப்போது ஒருகணப்பொழுது(எங்கட்குநேர்ந்த)தாழ்ச்சியும் தருதியானதே: (வாணலோடிருந்து) யுகார்த்தாலத்தையும் காணவல்ல நீ தக்க காலத்தில் உதவினாய்; (அவ்வாறு தக்கசமயத்தில் நீ உதவாவிட்டால் நான்), என் சொல்லுவது? இத்தொழில்கள்களுமே யழிந்திருக்கும்; (எ - று.)—பிரமாஸ்திரத்தினால் இலட்சுமணன் இறைப்பொழுது உயிரீங்கியதும் நான் அன்னொனிடத்துக்கொண்ட அன்பைக் காட்டிஇடனானதால் தக்கதேயென்று கூறியஇது, குற்றமுள்ளஒன்றை ஒருநற்குணத்தைக்கண்டுவிண்ணுவதாகிய வேண்டலணியாம்:இது,வடமொழியில் அநுஜ்ஞாலங்காரமெனப்படும். எல்லவாய்-புகார்த்த காலத்தில், ஊழி காணும்-பிரளயத்தைக்காணப்போகின்ற, நீ என்று உரைப்

பாருமுளர். வாழி-அசை. பி-ம்:—1தாழ்விவிக்கு, தாழ்விக்கு. 2தாழ்த்ததேல். 3மாட்டிவான், மாட்டலான். 4வீழும். 5எல்லைநான், எல்லைவீன். 6காண, நீ, காலமும். (உஎசஅ)

ககச. இன்று விகலா தெவரு மெம்முடன்
நின்று 1வாமுமா நெடி.து நல்கினாய்
ஒன்று மின்னனே யுறுகி லா துநீ
என்றும் 2வாழ்த்தியா லினிதெ நேவலால்.

(இ-ள்.) (இத்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுத்த) இன்றையதினம் எவரும் உயிரொழிந்திடாமல் எம்மோடும்நின்று வெருகாலம் வாழ்ச்சிபெறு மாறு பேருதவிபுரிந்தாய்; (இவ்வாறு உதவிபுரிந்த)நீ, துன்பம்விளைத்தற்குஉரிய நோயொன்றும் உறாமல் என்னேவலினால் இனிதாக என்றும்வாழ்வாய் (என்றான், ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)—பி-ம்:—1வாமுநான். 2வாமுவாபினிதின். ()

ககரு.—மற்றையோரும் அநுமானத் தொழுதுவாழ்த்துதல்.

மற்றை போர்களு மனுமன் 1வண்மையால்
பெற்ற வாயுளார் பிறந்த காதலார்
சுற்று 2மேயினார் தொழுது 3வாழ்த்தினார்
உற்ற வாறெலா முணரக் 4கூறினார்.

(இ - ள்.) மற்றையவரும், அநுமானுடைய உதாரணத்தினால் பெற்ற வாழ்நான்புடையவரும் [பிழைத்தெழுந்தவரும்], (அநுமானிடத்துத்) தோன்றிய அன்புடையவருமாகி, (அவனைச்) சுற்றிலும் பொருந்தியவராய்த் தொழுது வாழ்த்தினார்கள்: நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் (அவர்கள்) தெரிந்துகொள்ளு மாறு (அவ்வநுமான்) கூறினார்; (எ-று)—பி-ம்:—1வண்மையால். 2மேயினார், எய்தினார். 3வாழ்த்தினார்க்கு. 4கூறினார். (உஎஎ௦)

ககசு.—சஞ்சீவியைவழி தீருப்பிக்கொண்டேவைத்தீமோறு சாம்பவான் அநுமானுகீதுக் கூறுதல்.

உய்த்த மாமருந் துதவ 1வொன்னலார்
பொய்த்த சிந்தையா ரிறுதல் 2பொய்க்குமால்
மொய்த்த குன்றையம் 3மூல முழைவாய்
வைத்து மீடியால் வரம்பி லாற்றலாய்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) எல்லையில்லாத வல்லமையுடையவனே! (நீ) கொணர்ந்தமெறான ஷத்தம் உதவிபுரிவதால் பொய்த்தசிந்தையையுடையரான (நம்) பகைவர் உயிரொழிதலும் பொய்த்துவிடும்: [இம்மலை இங்குத்தானேயிருப்பின், நம்பகை வரும் உயிர் பெற்றெழுந்திடுவென்றபடி]; (ஒஷதிகள்) நெருங்கியுள்ள இம் மலையை அதுஇருந்த முன்னைய இடத்தில்தானே வைத்து மீண்டெவருவாயாக; (எ - று.)—வரம்பிலாற்றலாய் - சஞ்சீவியைவழி கொணரவும் திரும்பக் கொண்டுபோகவும் வல்லமையுடையாய் நீ என்றவாறு: கருத்துடையடை

கோளியணி. மூழை=மூழை; பள்ளமான இடம். 1-ஓன்-றலாப். 2-போக் குமால், போகுமால். 3-மூலவூழிவாய், மூலவூழின்வாய். (௨௪௪௪)

கக௪.—அனுமான் சுஞ்சீவி மலையை மீட்டுங் கோண்டிசெல்லுதல்.

என்று 1சாம்பவ னியம்ப வீதரோ

நன்று சாலவென் 2றென்று நாழிகைச்

3சென்று மீள்வனென் 4றுணர்ந்து தெய்வமாக்

குன்று 5தாங்கியக் குரிசில் போயினான்.

(இ - ள்.) என்று சாம்பவான்சொல்ல, '(இவன் சொன்ன) இது மிகவும் நன்று' என்று சொல்லி, ஒருநாழிகையிற் போய் மீண்டு வருவேனென்று மனத்திற்கருதி, பெரிய(அத்) தெய்வமலையை எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஆண்களின் சிறந்த அறமான் போயினான்; (௪ - று.)—1-ஓன்-றலாப்.—2-உவந்தோர், உவந்து. 3-ஓன்றி, ஒன்றில். 4-எழுந்து. 5-தாங்கிய. ஒருபிரதியில் மருத்துமலைப்படலம்முற்றும் என்று உள்ளது. (௨௪௪௨)

மருத்துமலைப்படலம் முற்றிற்று.

அதிகாயன்வதத்திற்சுப்பின் இதுவரையிலுமுள்ள படலங்களின் கரித்திரம் ஸ்ரீவான்மிகத்திற் கூறியவகை வருமாறு:—இராவணன் புத்திர சோகத்தினால் தன்னில்லத்தில் நெட்டுயிர்ப்பெறிந்தவண்ணமிருந்தானாக, துயரத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் அவ்விராவணனைப் பெருவீரனான இரத்திரசித்து, அடைந்து 'இரத்திரசித்து இருக்கையில் நீ துயரமடையலாமோ? என்னுடைய கூரியபாணங்களினால் மாற்றரை இதோ தொலைத்துவிடுகின்றேன்; நீ கவலையற்று இருப்பாய்' என்று கூறி அவனைத்தேற்றி அந்தத்தந்தையினிடத்து வாழ்த்துக்களைப்பெற்றுக்கொண்டு போர்க்களத்துக்குச் சென்றான். அவனைத் தொடர்ந்து புகழ்ந்தவண்ணம் மிகப்பல அரசர்கர் பலவகைப்படைக்கலங்களை யேந்திச்சென்றனர். அப்போது இரத்திரசித்து அந்தப்போர்க்களத்தில் திவ்விய ரதம்பெறுதற்கு ஒழுங்குசெய்யக்கருதி அரசர்க்களைக் காவல்வைத்து ஆபுதங்களை நாணலாகவும் தானிக்கட்டைகளைச் சமித்துக்களாகவும் தோமரங்களை பரிஸ்தரணமாகவுஞ்செய்து, இரும்புஸ்ருவத்தைபுங்கொண்டு கருநிறமுள்ள ஆட்டின் கழுத்தை யறுத்து ஒழுங்குசெய்தான். அவன் ஈந்த ஹவிசை அக்கினி புருஷன் நேராகவந்து பெற்றுக்கொண்டான். அக்கினியில் வெற்றியைத் தோற்றுவிக்கும் அடையாளங்கள் காணப்பட்டன. அப்பொழுது இரத்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தையழைத்து, அந்தஅஸ்திரத்தினால் தனது தேர் வில் முதலிய எல்லாவற்றையும் அபிமந்திரித்தான்: பின் வில் அம்பு கத்தி தேர் குதிரை பாகன் முதலியவற்றை ஆக்குப்பெற்று ஆகாயத்திற்சென்று மறைந்தான். அப்பால் அரசுக்கீசனை கிளர்ந்து பலவகைப்படைக்கலங்களால் வானரசை னியத்தைத் தாக்கிற்று. இரத்திரசித்தும் வானத்திலிருந்தபடி பலவகைப்படைக்கலங்களால் தாக்கினான். வானரங்கள் ஒன்றுகூடி எதிர்த்தும் இரத்திரசித்தின் பாணவேகத்தைத் தாங்கமாட்டாது பறந்துபோயின. சிலவானரத்தலைவர்கள் தம்முயிரினீது நகைகொள்ளாது இரத்திரசித்தை யெதிர்த்தனர்; அவ்வளும்

எதிர்த்த கந்தமாதன் றீலன் ஜாம்பவான் சுக்கிரீவன் ருஷ்யபன் அங்கதன் முதலியோர்மீது இந்நிரசித்து அம்புகளையும் பலவகைப்படைகளையும் பொழிந்து அவர்களை மூர்ச்சிக்கச்செய்தான். சிலர் தலையத்துக்கி வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்து கண்களில் கூரிய அம்புகள் விழப்பெற்று ஒருவர் மீது ஒருவர் சாய்ந்து விழுந்தனர். ஹநுமான் சுக்கிரீவன் அங்கதன் கந்தமாதன் ஜாம்பவான் ஸுவேணன் வேகதர்பரி மைர்தன் த்விவிதன் றீலன் கவாக்ஷன் கஜன் கோமுகன் கேஸரி ஹரிவேலாமன் வித்யுத்தம்ஷ்டரன் ஸ்ரீயாக்ஷன் ஜ்யோதிரமுகன் ததிமுகன் பாவகாக்ஷன் நான் குமுதன் முதலிய வானரத்தலைவர்களேவரையும் இந்நிரசித்து பிரமாஸ்திரத்தினால் அபிமந்திரித்த ஈட்டிகளாலும் சூலங்களாலும் அம்புகளாலும் இவிசித்தான். அவ்வன்ம வானரரைவருத்தியின் இராமலக்ஷ்மணர்மீது அந்தப் பாணங்களை விடுக்கலானான். அப்போது மஹாதீரனான ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணனைப்பார்த்து 'லக்ஷ்மண! இந்நிரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைக் கைக்கொண்டு வானரர்களைவீழ்த்தி நம்மீது பாணங்களை விடுக்கின்றான். பிரமதேவனுடைய வரமகிமையால் தன்னுடல் கண்ணுக்குத்தெரியாதபடி வானத்தில் போர்புரியும் இவனைக் கொல்வது எப்படி? இந்த அஸ்திரத்துக்கு உரியதேவதை யின் மகிமை என்னுதற்கு அரியது. நீ என்னுடனே மனக்கலக்கமின்றி இந்தப் பாணங்களைப் பொறுத்திருப்பாயாக. நாம் இந்தப் பாணங்களால் மூர்ச்சித்துத் தரையில் வீழ்த்தமையைக் கண்டவுடனே இந்நிரசித்து ஜயலக்ஷ்மியையடைந்து இலங்கைக்கு மீளுவான்: இது நினைம' என்றான். அவ்வண்ணமே இந்நிரசித்தின் அஸ்திரத்தினால் இராமலக்ஷ்மணர் மூர்ச்சித்துவிழு, இந்நிரசித்து மகிழ்ந்து காச்சித்து நகரத்திற்குட் சென்றான். அப்பால் விபீஷணன் வானரசைனியக்கொல்லாம் ஒடுங்கியிருப்பதுகண்டு 'நீங்கள் அஞ்சவேண்டா: இராமலக்ஷ்மணர்கள் பிரமதேவனைக் கௌரவிக்கும்பொருட்டு உயிரற்ற வர்போலக் கிடக்கின்றனரேயன்றி வேறில்லை' என்றான். அநுமான் (பிரமாஸ்திரத்தைக் கௌரவித்தற்காக ஒருமுகூர்த்தகாலம் உயிரற்றர்போலிருந்து பின்பு அஸ்திரத்தினின்றி விடுவித்துக்கொண்டு 'இந்தவானரசேனையில் எவர் உயிரைவைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அவர்களைச் சமாதானப்படுத்துவோமென்று சொல்லி, விபீஷணனுடனே கொள்ளிக்கட்டையைக் கையிற்கொண்டு கைபோயும் கால்போயும் மூத்திரம்விட்டுக்கொண்டும் வீழ்ந்துகிடக்கும் வானரவீரர்களெல்லாம் பாணங்களாற்பீடிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டான். அப்பால் அவ்விருவரும் ஜாம்பவானைத் தேடலாயினர். விபீஷணன்வயதுமுதிர்ந்து பாணங்களாற் பொத்தப்பட்டு வீழ்த்திருக்குஞ்சாம்பவானைக் கண்டு அவனருகேசென்று 'பெரியோனே! நீ உயிருடனிருக்கின்றாயோ?' என்று வினாவினான். ஜாம்பவான் கண்விழித்துப்பார்க்கமுடியாமையால் ரூலினாலே விபீஷணனைக் கண்டு, 'அநுமான் உயிரோடு இருக்கின்றானா?' என்று வினாவினான். சாம்வான் மொழிந்ததுகேட்டு விபீஷணன் வியப்புற்று 'இராமலக்ஷ்மணர்களையும் கூட வினவாமல் அனுமானிடத்து இவ்வளவு பேரன்பு வைத்துவினவுக் காரணம் என்' என்றான். ஜாம்பவான் 'அந்தஹநு

மான் ஒருவன்மாதிரம் பிழைத்திருந்தால், மந்தையாவரும் இறந்திடினும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை: அவன் ஒருவன்இல்லாவிடின் யாவரும் பிழைத்திருப் பினும் இறந்தவர்போலவேயாவோம்: அவனுடையதிருமை அத்துணைபாராட் டத்தகுந்தது' என்றான். அப்பால் அநுமான் ஜாம்பவானைக் கிட்டிவணங்கி னன். அநுமான்சூரலைக் கேட்டதும், ஜாம்பவான் உடலெங்கும் அம்புகளாற் பொத்துண்டிருப்பினும் புதுப்பிறவியெடுத்தான்போலாயினன்.

பின்னர் சாம்பவான் அநுமானப்பார்த்து 'பெருத்திறலுடையோனே! இந்த அறுபதுகோடி சேனையும்பிழைத்தெழுபது உன்வசத்திலுள்ளது:உற்ற சமயத்தில் உன்னைப்போன்று பராக்கிரமத்தைக் காட்டக்கூடியவர் வேறு எவருமில்லை. நீ இந்தராமலக்ஷ்மணர்களையும் வானரசனியங்களையும் சல்லியந் தீர்த்துஇனிதிருக்கச்செய்வாய். அநுமானே! நீ ஆகாயத்தில் வெகுதூரஞ்சென்று இமாலயத்திற்குப் போகவேண்டும். அப்பால் ஸ்வர்ணமயமான ருஷபமென் னும் மலையையும் கைலாசசிகரத்தையும் காண்பாய். அவ்விரண்டுகிரங்களின் இடையில்தான் ஸஞ்ஜீவிசி முதலியஒஷதிகளையுடைய ஒஷதிலைஇருக்கின் றது. அந்தஒஷதிகளைக்கொணர்ந்துவானரர்களைப்பிழைப்பிப்பாய்' என்றான். அதுகேட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்த அநுமான் அந்தச்சாம்பவான்சொற்படியே செல்லக்கருதிப் பெருருவங்கொண்டு வானத்தில்தாலிப்பாய்த்து இமால யத்தை யடைந்தனன். அங்கே அநுமான் மஹரிஷிகளின் ஆஸ்ரமங்களும் பிரமகிருகமான பிரமகோசமும் இந்திரன்வச்சிராயுதம்பெற்ற இடமும் குபேரஸ்தானமும் முதலியன கண்டு, சுவர்ணமயமான ருஷபபர்வதத்தையும் கைலாசபருவதத்தையும் அவற்றினிடையே ஒஷதிலையையும் கண்டனன்: அம்மலையைக் கண்டதும் ஸஜ்ஜீவகரணிமுதலியஒஷதிகளைத் தேடிப்பார்க்க, அவை அநுமானுக்குப் புலனாகாதமறைந்தன. அநுமான் சினந்து அந்தமலையைப்பார்த்து, 'இராமகாரியத்தில் தயைகாட்டாதிருக்கின்றனையே: நீ இப் படியிருப்பதேன்? நான் என் தோள்வலிமையால் உன்னையேபறித்துக்கொண் டுசெல்கின்றேன்பார்' என்றுசொல்லி, அந்தமலையை வேரோடுபேர்த்துக் கொண்டு இலங்கையிற் போர்க்களஞ்சேர்த்தான். சேர்த்ததும் அம்மலையிலுள்ள மூலிகைகளின்காற்றுப்பட்டமாதிரத்தில்யாவரும் உயிர்பெற்றெழுந்துபேரா ரவாரஞ்செய்தனர். வெளிக்குத்தெரியாதிருக்கும்பொருட்டு, இறந்த அரசர்க ளை அவ்வப்போது கடலிலிடுமாறு இராவணன் கட்டளையிட்டிருந்ததனால், அரசர்களெரும் உயிர்பெற்றெழுந்தாரில்லை. அநுமான் அம்மலையைத் திருப்பிக் கொண்டுபோய்ப் பின்பு இருந்தவிடத்தில்கைத்தீட்டு மீண்டுவந்தனன்.

பிறகு சுக்கிரீவன் 'தன் தம்பி கும்பகர்ணனும் அதிகாயன்முதலிய மக்க ளும் மாண்டனராதலால், இராவணன் இப்போது போருக்குவாரான்: ஆகையால் வல்லமைவாய்த் வானரர்கள் மதிலைக் கடந்து இலங்கையில் நீ வைக் கட்டும்' என்றுகட்டளையிட்டான்; அந்தக்கட்டளையின்படியே வானரர்கள் அவ்விரவில் இலங்கையெயரிக்கலாயினர். இலங்கையெயரித்துக்கொண்டு அந்தப்புரத்துக்குஅருகில் வானரர் அணுகுவதுகண்டு சிற்றம்விஞ்சியவராய், இராவணன், 'கும்பகர்ணன்புதல்வரான கும்பரிகும்பர்களை யூபாட்சன்

சோணிதாட்சன் ப்ரசுக்கன் கம்பனன் முதலிய அரக்கவீரருடன் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டான். அந்தக்கட்டளையின்படி கும்பரிசும்பர் ராட்சசமுகிய ரோடும் பெரிய அரக்கப்படையோடும் கொக்கரித்துக்கொண்டுவருவதுகண்டு, வானரசைனியம், ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு எதிர்த்தது. அப்போதுவானரர்க்கும் அரக்கர்க்கும் அச்சத்தைவிளைக்கத்தக்க கைகலந்த கடும்போர் நிகழ்ந்தது. அப்போரில், அங்கதன் கம்பனனென்பவனோடு பொரத்தலைப்பட்டான். கம்பனன் அங்கதனை வெருட்டிக்கொண்டுவந்து கதையொழிபுடைக்க, துடித்துப் பூமியில்வீழ்ந்த அவ்வங்கதன் பேராற்றலுதலால் தெளிந்து பர்வத சிகரத்தைக் கொண்டு கம்பனனுடைய மார்பில் தாக்க, அவன் உயிரற்றுக் கீழ் விழுந்தான். அதுகண்டசோணிதாட்சன் விரைந்துவந்து அங்கதனை அம்பு கொண்டு எதிர்த்தான் அரக்கனுடைய அம்பால் தொழையுண்ட அங்கதன் அவனுடையவில் தேர் அம்புகள் இவற்றை முறித்துப் பொடியாக்கினன். பின்பு சோணிதாட்சன் கத்தியைக் கையிற்கொண்டு வானத்திலெழி, அங்கதன் அவனிலும் ஓங்க வானத்தெழுந்து அவன் கத்தியைப்பிடுங்கிக்கொண்டு அதனால் பூணூல்போல் அவன்மார்பிற் கீறினான். ஆனால், அரக்கன் மாண்டிலன். பின் அங்கதன் அக்கத்தியையேந்தியவண்ணம் காச்சித்துக்கொண்டு ப்ரஜங்கன்முதலிய பகைவர்மேல் எதிர்த்துப்போயினன். யூபாக்ஷன் ப்ரஜங்கனோடு கூடி அங்கதனை யெதிர்த்தான்; சோணிதாட்சனும் உடன்வந்தான். மூவர் அங்கதனை யெதிர்ப்பதுகண்டு அவ்வங்கதனுடைய மாமன்மார்களான மைந்த துவிவிதர் அங்கதனுக்குத் துணையாயினர். மூவர்க்கும் போர்நிகழ்கையில், ப்ரஜங்கன் கத்தியைக்கொண்டு அங்கதனைத் தொடர், அவன் ஆச்சாமரத்தினு லடித்துப் பின்பு கத்தியேந்திய அரக்கன்முஷ்டியைத் தாக்க, கத்திகீழ்விழுந் திட்டது: அரக்கன் முஷ்டியினால் அங்கதனை நெற்றியின்மீது தாக்க, சிறிது நேரம் உணர்வற்றிருந்துதெளிந்து, அங்கதன் கத்தியினால் அவன்சிரைசக் கொய்தனன். தனதுசிறிய தகப்பனாகிய ப்ரஜங்கன் மாண்டதுகண்டு, யூபாட் கன் கத்தியைக் கையிற்கொண்டுவர, துவிவிதன் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டான்: தன்னுடன் பிறந்தோன் பிடியுண்டதுகண்டு சோணிதாட்சன் கதையினால் தாக்கினான்: அடியுண்டதுவிவிதன் வருந்தினாலையினும், கதையைப் பிடுங்கிக்கொண்டான். மைந்தன் யூபாட்சன் துமார்பில் மோதினான்: இவ்வகை மைந்ததுவிவிதர்களுடனே யூபாட்சசோணிதாட்சர்க்கு நிகழ்ந்த நெருங்கிய போரில், இறுதியாக துவிவிதன் சோணிதாட்சனைப் பீறித்தரையில் ஊர்து உடலைப்பிசைந்து பின்டமாக்கினன். மைந்தன்கையால் யூபாட்சன் மாண்டனன். பிரதானரான அரக்கவீரர்மாண்டதனால் அரக்கப்படை அஞ்சியோடிற்று.

அதுகண்ட கும்பன் அஞ்சியோடிய சேனைகளை நிறுத்தி இதுவரையில் நிகழ்ந்திராத கடும்போரைச் செய்தவறைய மைந்ததுவிவிதர்களைத் தோற்கடித்துக் கடும்போர்நிகழ்ந்தி, அங்கதனையும் அம்புகளைப்பொழிந்து மூர்ச்சிக்கச் செய்தனன். அங்கதன் மூர்ச்சையைடைந்தசெய்தியை ஸ்ரீராமனுக்கு வானரர் அறிவிக்க, அப்பெருமான் அங்கதனுக்குத் துணையாகப்பொர ஜாம்பவான் முதலியோரை யனுப்பினான். அப்போரில் இறுதியாகச் சக்கிரீவன் கும்பனோடு

தொந்தயத்தஞ்செய்து அவனைக் கடலில் தூக்கியெறிய, அவன் மீண்டுவந்து முஷ்டியினால் தாக்க, சுக்கிரீவன் தன்முஷ்டியினால் அத்தக்கும்பனுடைய உயிரைப்போக்கினான். தன்னுடன்பிறந்தோன் இறந்ததுகண்டு பெருஞ்சீற்றத்துடன் சிரும்பன் கடும்போர் புரிந்து வானரர்களை வெருட்டியடிக்க, அநாமன் எதிர்த்துப்பொருது அவன் தலையைத் திருகியெறித்து அவனுடலைப் பிண்டமாக்கி விட்டான். அரக்கப்படை நிலைகலங்கியோடிற்று.

கும்பசிரும்பர் மாண்டதுகேட்டு இராவணன், கரனுடையபுதல்வனான மகராட்சனைப் பொருமாறு ஏவினான். அவன் நேர்ந்த தீரமித்தகனையும் பொருட்படுத்தாது பெருஞ்சேனையோடு ஆர்ப்பாட்டுசெய்துகொண்டு வந்து எதிர்க்க, அரக்கர்கன்வந்துஎதிர்த்து வானரர்களைத்தொலத்து நிலகுலையச் செய்தனர். அதுகண்ட ஸ்ரீராமன், அரக்கர்களைக் கண்கொண்டு கலிய, மகராட்சன் சீற்றங்கொண்டு இராமபிரானைநோக்கி: 'என்தந்தையைத் தண்டகாரணியத்திற் கொன்றவ னல்லவா? தெய்வாதீமாய் நீ எதிர்ப்பட்டாய். உன்னைத் தொயிசஞ்செய்கிறேன்' என்று இவைமுதலாக வீரவாதஞ் செய்ய, ஸ்ரீராமன் 'வாயாற் பிதற்றினன்னி செய்கையாற்காட்டவேணும்' என்றசொல்ல, இருவர்க்கும் பெரும்பொர் நிகழ்த்தது. முடிவாக, ஸ்ரீராமன் அவ்வார்க்கனுடைய வில்லைத் துண்டித்துச் சாரதியைவதைத்துத் தேரைமுறித்துத் குதிரைகளைக் கொன்றான். அப்போது குலத்தை அரக்கன் ஸ்ரீராமன்மீதுஎறிய அதை அப்பிரான் துண்டித்தான். அரக்கன் முஷ்டியுத்தஞ்செய்யவர, ஸ்ரீராமன் ஆக்நேயாஸ்திரத்தினால் அவனுயிரைப் போக்கினன்.

மகராட்சன் மாண்டதுகேட்டு இராவணன் சினங்கொண்டு செய்ய வேண்டுவதையாலேசித்து இந்திரசித்தைப் புகழ்த்து போருக்குஅனுப்பினான். அவனும் உற்சாகங்கொண்டு, யாகசாலக்குப் போய், ஆயுதங்கனையே பரிஸ்தாணம்முதலியனவாகக்கொண்டு கருநிறமுள்ள ஆட்டை அறுத்து ஒமியியற்றி, அந்த வேள்வியின்வலிகையினால் கண்ணுக்குப்புலப்படாமல் மறைத்திருக்கும் வல்லமைமையப்பெற்று, அவ்வாருணவல்லமையாப்த தேரினாலும் பிரமாஸ்திரத்தினாலும் பாதுகாக்கப்பெற்று வானத்தெழுத்து. போர்க்களத்தில் சரமாரி பொழிந்து வானரர்களைப் பெருவாரியாக உயிரொழித்து நடுங்குக்கச்செய்து இராமலட்சுமணர்களையும் கண்க்கூட்டல்களாற் பொத்தினான். இராமலட்சுமணர்கள் தமது திவ்யாஸ்திரங்களை அவ்வந்திரசித்தின்மீதுவிடுத்தும், அவன் தான் படைத்திருந்த வல்லமையால் அவைகட்டுத்தப்பினான். இந்திரசித்து கண்ணுக்குப் புலனாகாமலே கண்க்கொருதிசளை விடுத்து வானரர்களை யொழித்துத் தம்மையும் தாக்குவது கண்ட இலட்சுமணன் பெருஞ்சினமடைந்து ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து 'பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுத்து அரக்கர்களையெல்லாம் தொலைத்துவிடுகின்றேன்' என்ன, ஸ்ரீராமன், 'ஒருவனுக்காகப் போர்புரியாமலிருப்பவரையுமுளப்படயாவரையும் கொன்றிடுவது தகுதியன்று; நமது திவ்யாஸ்திரங்களால் அவ்வந்திரசித்தைக் கொன்று தரையில் வீழ்த்தலாம்' என்றுசொல்லி இலட்சுமணனைச் சமாதானப்படுத்தி, அந்தஇந்திரசித்தைக் கொல்லுதற்குஉரிய உபாயத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தனன் என்பது.

உச.---ஆவது களியாட்டுப்படலம்

அரக்கமகளிர் இராவணன் காணுமாறு கள்ளைப்பருகிய களியாலாடியதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். களியாட்டம் - கள்ளாண்டு ஆடும் ஆட்டம். களியாட்டுபடலம் எனவும் சிலபிரதிகளிற் காண்கின்றது.

இந்திரசித்தின் பிரமாஸ்திரத்தினால் தமது மன்னவனுடைய பகைவர் சேனையோடும்மாண்ட மகிழ்ச்சிச்செய்தியைச் செவியுற்றதனால், ஆங்குள்ளமடந்தையர் கள்ளாண்டு வெறியோடு ஆடல்பாடல்முதலியன செய்ய, அதைக் கண்டு களித்தவனாய் இராவணன் இருக்கையில், அநுமான் கொணர்ந்த மருத்துமலையிலுள்ள ஓஷதிகளின் காற்றுப் பட்டதனால் உயிர் பெற்று முன்னிலும்வலிமையோடு கிளர்ந்தெழுந்தவானரங்கள் ஆர்ப்பரிக்க, அந்த ஆர்ப்பொலியையும் இராம வட்சம்ணரின் விவ்நாணிஞாலியையும் செவியேற்று இராவணன் திடுக்குற்றிருக்க, அப்போது ஒற்றர் நிகழ்த்தசெய்தியையுணர்த்தினராக, இராவணன் மந்திரசாலைக்குச் சென்ற நென்ற செய்தி இப்புடலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

வேறு.

க.—இராவணன் மகளிரின் களியாட்டங் காணுதல்.

இன்னதித் 1தலைய தாக விராவண நெழுந்து பொங்கித் தன்னையும் 2கடந்து நீண்ட வுவுகையன் 3சமைத்த கீதங் 4கின்னரர் முதலோர் பாட முகத்திடைக் கிடந்த கெண்டைக் கன்னிகள் மயிலன் னுரை நெடுங்களி யாட்டங் கண்டான்.

(இ - ள்.) இவ்வீடத்து [இராமனுடையசேனையில்] நிகழ்த்த செயல் இவ்வாறாக, —(பிரமாஸ்திரத்தால் பகைவர் உயிரொழிந்து கிடந்தா ரென்று அறிந்ததனால்), இராவணன், —ஊக்கங்கொண்டு கிளர்ந்து தன்னையும் கடந்து நீண்ட [விஞ்சிய] உவகையையுடையனும், (இலக்கணப்படி) அமைந்தசங்கீதத்தைக் கின்னரர் முதலோர் பாட(ச்) சென்று, தம்) முகத்தினிடத்துத்தங்கிய கெண்டைமீனையுடைய [கெண்டைமீன்போற் கண்டையுடைய] இளம்பருவ முள்ள அழகியமயிலையொத்தசாயலையுடையரான மகளிரின் நெடியகளியாட்டங் கண்டான்; (எ - று.)

அரக்கியர் தம்மரசனுக்குநேர்ந்த வெற்றியால்தோன்றிய பெருமகிழ்ச்சியார் கள்ளாண்டு ஆடுதலைச்செய்தனராக, இராவணன் அந்தக்களியாட்டத்தை, கின்னரர்முதலோர் பாடச் சென்று காணலாயினென்பதாம்; களியாட்டங் கண்டான் - களியாட்டத்தையாடுமாறு செய்தானெனினுமாம். இந்தக்களியாட்டம் தெய்வப்போதுகு பந்தரில் நிகழ்த்ததென்பது, இந்தப்படலத்தின் ஈற்றுச்செய்யுளாற் பெறப்படும். பி - ம்:—1தலையவாக. 2கடக்க. 3சமயந்தன்னில். 4கின்னரமுதல்வர். (உஎஎஉ)

உ.—அரயீபையர் முதலோர் வருதல்.

அரம்பையர் விஞ்சை மாத ராக்கிய ரவுண மாதர் குரும்பையங் கொங்கை நாகர் 1கோதைய ரியக்கர் கோதில்

கரும்பினு மினிய சொல்லார் சித்தர்தக் கன்னிமார்கள்
வரம்பறு ²சும்மை யோர்கண் மயிற்குல மருந வந்தார்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்துஸ்திரீகளும், வித்தியாடரஸ்திரீகளும், ராட்சசஸ்திரீகளும், அசுரஸ்திரீகளும், குரும்பைபோன்ற அழகியதனங்களை யுடைய நாகசாதிரீகளும், யட்சஸ்திரீகளும், கரும்பைக்காட்டிலும் இனியசொற்களை யுடையவரான குற்றமற்ற வித்தஸ்திரீகளும் ஆகிய எல்லையற்ற தொகுதியானவர் மயிலின்கூட்டமும் கருளும்படி அவனுடன் வந்தார்கள்; (எ - று.)

இராவணன் களியாட்டத்தைக் காணவந்தபோது அரம்பையர்முதலியோர் உடன் வந்தனரென்க. அரம்பையர்முதலியோர் களியாட்டமாடவந்தனரென்பாருமுள். அரம்பையர் முதலியோரைக் கண்டு சாயலொப்புமையால் தம்மினமோ என்று மயிற்குலம்மருளுமென்க. பி-ம்:—1தோகையர். ²மகளிர்கூடி.

(உஎஎச)

ந. —மேனகை யரம்பைமுதலியோர் நர்த்தனஞ்செய்துகொண்டு வருதல்.

மேனகை ¹யிலங்கு வாட்சீட்டிலோத்தமை யரம்பை ²மெல்லென் தேனகு மழலை யின்சொ லுருப்பசி ³முதல தெய்வ ⁴வானக மகளிர் வந்தார் ⁵சில்லரிச் சதங்கை பம்ப ⁶ஆனக முரசஞ் சங்க ⁷முருட்டொடு மிரட்ட ⁸வாடி.

(இ - ள்.) மேனகையும், விளங்குகின்றவாட்படைபோன்ற கண்களை யுடைய திலோத்தமையும், அரம்பையும், தேன்போல்விளங்குகின்ற மெல்லியவான முற்றத்தின்கொல்லையுடைய உருப்பசியும் முதலிய தெய்வத்தன்மையுள்ள வானுலகத்துமகளிகள்,—ஆனகமென்னப்படுகிற முரசப்பறை சங்கவாச்சியத்துடனும் முருடுஎன்னும் பறையுடனும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்க, சிலவாகிய அரிக்கையுடைய சதங்கையொலிக்குமாறு ஆடிக்கொண்டுவந்தனர்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் 'அரம்பையர்' என்றதனால் வானுலகத்துமகளிர் வந்தமைபைக் கூறியிருக்கவும் இந்தச்செய்யுளில் மேனகைமுதலிய வானுலகத்துமகளிர் வந்ததைக் கூறியது. சிறப்புடைப்பொருளைத் தனிப்படைத்து மொழிதல் ஒருவகைமரபாதலா லென்க: அன்றியும், இந்தமேனகைமுதலியோர் வாச்சியத்திற்குஏற்ப நடனஞ்செய்துகொண்டுவந்தனரென்பதைத் தெரிவித்தற்காகக் கூறியதுமாம். 8ஆடஎன்றபாடம், இவர்களை களியாட்டமாடவந்தனரென்று கீழ்க்கவியிற்கூறிய உரைக்குவற்கும். பி-ம்:—1விசயவாட்கட், விஞ்சைவாட்கட், விசயவாண்கட். 2மெல்லன். 3முதலார். 4வானவர். 5சில்லரிப்பாண்டில்வேணு, சில்லரிமழலைமாழ்க, சில்லரிமழலைப்பாடல், சில்லரிப்பாண்டில்மாழ்க, சில்லரிச்சதங்கைமாழ்கி, ஆர்வமென்கொங்கைமாழ்க. 6ஆனகிர். 7முருட்டொடும்.

(உஎஎடு)

ச.—கள்ளுண்டமையால் மடந்தைமாரின் முகம் செந்நிறத்தனவாதல்.

தோடுண்ட சுருளுந். 1தூங்குக் குழைகளுந் சுருளிற் 2ரேன்றும் 3ஏடுண்ட பசும்பொற் பூவுந் திலதமு 4மிலவச் செவ்வாய்

5முடுண்ட முறுவன் முத்து 6முள்ளுண்ட முளரிச் செங்கட்
காடுண்டு 7புகுந்த தென்ன முனிந்தது கறைவெண் டிங்கள்.

(இ - ன்.) பன்தோட்டிலுவியன்றதுபோன்ற (பொன்றாற்செய்த)சுரு
ளென்னும் அணியும், தொங்குகின்ற குழையென்னும் காதணியும், (ஐம்பால்
முடிவகையிலொன்றான) சுருளிலே தோன்றுகின்ற இதழ்பொருந்திய பசும்
பொற்பூவும், திலகமும், இவ்வமலர்போன்ற செந்நிறவாயால் மூடப்பெற்ற
புன்சிரிப்பைச்செய்கின்ற முத்துப்போன்ற பற்களும், முள்ளையுடைய
தாமரைமலரையொத்த கண்களும் என்றவற்றைக்கொண்ட (கூந்தற்)காடு
(தன்னை மறைக்குமாறு)புகுந்துள்ளதென்ற காரணத்தினால் கறையையுடைய
வெள்ளியதிங்கள் சீற்றத்தைக்கொண்டது; (எ - று.)

மாதரார் கள்ளுண்டமையால் அவர்களின்முகமாகியமதிகள் தம்முடைய
இயற்கையருவத்தை நீத்துச் செந்நிறத்தை யடைந்தமையை, தம்மிடத்துத்
தானே தாம் பகைக்கின்ற தாமரை முதலியவற்றைக் கொண்ட கூந்தற்
காடு புகுந்ததுண்டு என்ற சுருத்தினுற்சீற்றற்கொண்டு சிவந்தனவாகக் கற்பித்
துக் கூறினர்; தந்திறிப்பெற்றவணி. 1-ம்:—1தாண்டும். 2தோய்த்த,தொத்
தும், கோதை. 3தேடுண்ட. 4இலங்கச். 5ஊடுண்ட. 6முள்ளுடைக்கமலச்செக்
கேழ், முள்ளுண்டகமலச்செக்கேழ், உலப்பிலாச் கமலச்செக்கேழ்க். 7பர்த
தென்ன..., புகுவற்கொத்தபுகுவமும். (௨௭௭௧)

௫.—மாதராரின் 1முறுவல் 2தலியவற்றில் 3இருளும் 4மருந்தல்.

முளைக்கொழும் கதிரின் கற்றை முறுவல்வெண் 1ணிலவு மூரி
ஒளிப்பிடும் 2பொழுதும் 3பூணி 4னுமிழிள வெயிலு மொண்பொன்
ளினக்கையும் விளக்கு மேனி 4மிளிர்கதிர்ப் பாப்பும் 5வீச
வளைத்த6பே ரிருளும் கண்டோ ரறிவென 7மருளு மாதோ.

(இ - ன்.) தோன்றுதலையுடைய கொழுவிய கிரணத்தொகுதியைக்கொ
ண்ட புன்சிரிப்பாகிய வெண்ணிறநிலவும், மிக்கஒளித்திரட்சி வெளிப்படுகின்ற
ஆபரணங்களினின்று வெளித்தோன்றுகின்ற இளவெயிலும், ஒள்ளிய பொன்
போன்று விளக்கையும் விளக்கச்செய்யவல்ல (அங்குவந்துள்ள மகனினிள்)மேனி
யிலிருந்து கிளர்ந்தெழுகின்ற கதிர்ந்தொகுதியும் வீசுதலினால், -வளைத்திருந்த
மிக்கஇருளும் கண்டவரின் அறிவைப்போல மருள்வதாயிற்று; (எ - று.)

களியாட்டத்தில் திரண்ட மடவாரைக் கண்டவரின் அறிவு எவ்வாறு
திகைப்புறுமோ அவ்வாறு இருளும் திகைப்புறுவதாயிற் றென்றவாறு: இருள்
நிலகெட்டதென்றபடி. மடவாரின் முறுவலினின்று வெண்ணிலாப்போன்ற
ஒளியும், அன்னுரின்பூண்களினின்று இளவெயில்போன்ற ஒளியும் வெளிப்
பட, அன்னருடையமேனிபினின்று விளக்கச்செய்யவல்ல பேரொளி
வெளிப்பட்ட தென்க. இவ்வாறுதோன்றிய ஒளிகளினால் களியாட்டம்சிகழ்ந்த
அந்தக்கிருஷ்ணபட்சத்துஇரவும் விளக்கமுற்றிருந்த தென்றபடி. 1 - ம்:—
1நிலவின். 2ஒழுகு. 3ஊடுமிழி, உதிக்குறு. 4விரி. 5வீசி. 6பேருலகிற்கண்டோ
ரறிவையும். 7மருட்டும், மயக்கும். (௨௭௭௭)

சு.—கள்ளின்வேடம் பர்த்தல்.

நற்பெருங் கல்விச்¹ செல்வ நவையறு² நெறியை நண்ணி
முற்பய னுணர்ந்த தூயோர் மொழியொடும் பழகி முற்றிப்
பிற்பய னுணர்ந்த³ தேற்றாப்⁴ பேதைபால் வஞ்சன் செய்த
கற்பனை யென்ன வோடிக்⁵ கலந்தது கள்ளின் வேகம்.

(இ - ன்.) சிறந்த மிக்க கல்விச்செல்வத்தாலே குற்றமற்றவழியைச்சார்
ந்து, மேலேவரும்பயனையறிந்த பரிசுத்தகுணமுடையவரான பெரியோரின்
எல்லுபதேசமொழியொடும்பழகி அறிவுமுதிர்ந்து, பின்னால்தான் அறிவையும்
அறியவேண்டியதாயிருக்க அங்ஙனம்) அறியமாட்டாத பேதையோனிடத்
தில் வஞ்சகக்குணமுடையோன் செய்த ஏமாற்றச்செயல்போல, கள்ளினுடைய
வேகமானது (மடவாரிடத்து) வீரைந்துகலந்தது; (எ - று.)

கள்ளின் வேகம் - உண்டாரைவிரைவில் மயக்கச்செய்வதான மதுவி
னிடத்திலுள்ள குணம்; அது விரைந்துகலந்தமை, மேற்கவிமுதல் விளங்
கும். 'தூயோர்மொழியொடும்பழகி முற்றிப் பிற்பயனுணரும் உணர்ச்சி
யைத்தேற்றாதவன் பேதை' எனப் பேதையின் தன்மையைக் கூறினார். பேதை
யை வஞ்சகக்குணமுடையோர் ஏமாற்றமடையுமாறு தமதுவசமாக்கிக்கொள்
ளவல்லவராதல்போலக் கள்ளின் வேகமும் உண்டமடவாரைத் தமவசமாக்கிக்
கொண்ட தென்க. பி-ம்:—1 செவ்வி. 2 நெறியின். 3 தேற்றாப். 4 பேதைபோல்,
பேதைமை. 5 கலந்தன. (உஎஎஅ)

எ.—இனி, மதுவண்டதனால் மடவாரிடத்துத்தோன்றிய நிலைமை
படுத்துக்கவிகளாற் கூறப்படும்.

பலபட முறுவல் வந்து¹ பார்த்தன² பனித்த மெய்வேர்
இலவிநம்³ துடித்த முல்லை யெயிறுவெண் ணிலவை யின்ற
கொலைபயி னயன⁴ வேலின் கொழுங்கடை சிவந்த கொற்றச்
சிலைகீர் புருவ⁵ நெற்றிக்⁶ குளித்தன⁷ விளர்த்த செவ்வாய்.

(இ - ன்.) சிரிப்பு, மிகுதியாகவந்து பரவின; உடல், வேர்வைத்துளியை
யடைந்தன; இலவமலர்போன்ற அதரங்கள், துடித்தன; முல்லையரும்பு
போன்ற பற்கள், வெண்ணிறமுள்ள ஒளியை வெளிவீசின; கொலைத்தொழி
லிற் [ஆடவரைவருத்துவதின்] பழகின வேற்படைபோன்ற கொழுவியகண்
களின் ஓரங்கள், செந்நிறத்தையடைந்தன; வெற்றிபொருந்திய வில்லையொ
த்தபுருவங்கள் நெற்றியீது வளைந்தன; செந்நிறவாய் வெளுத்தன; (எ - று.)

மதுபானஞ்செய்தார்க்கு முறுவல்வருதல்முதலியன இயற்கையாத
லறிக. பி-ம்:—1 பயந்தன. 2 வேர்த்தமெப்ப, பனித்தமெய்வேர்வு. 3 வெளுத்த.
4 வேல்கள், வேற்கள். 5 நெற்றிக். 6 குளிர்ந்தன. 7 வெளுத்தசெவ்வாய், துவர்த்த
செவ்வாய், மயக்கஞ்செய்ய. (உஎஎக)

அ. கூந்தலம்பாரக் கற்கைக் கொந்தாக்¹ காலக் கொண்டஸ்
எந்தக் லக்கும்² தேரை யிகந்துபோ³ யிறங்க யாணர்ப்

பூந்துகி 4லோடும் பூசன் மேகலை 5சிலம்பு பூண்ட
6மாந்தளி 7ரெய்த நொய்தின் மயங்கினர் மழலைச் சொல்லார்.

(இ - ன்.) : (தமது) கூந்தலின் அழகிய சமையானதொருதியாகிய பொங்கியெழுதலையுடைய காளமேகம் எந்தியஅகன்ற அல்குவாகியதேரையும் கடந்துபோய்த் தாழ்த்திருக்க, புதுமையான பூந்துகிலுடனே ஆரவாரஞ்செய்கின்ற மேகலையென்னும் இடையணி சிலம்பையணிந்துள்ள மாந்தளிரை [பாதத்தை]யுடைய, குதலைச்சொல்லையுடையவரான மகளிர் விரைவில் மயங்கினார்கள்; (எ - று.)

மடவார் மதுவையுண்டதால், குழல்சேர, உடையும் மேகலையும் நெகிழ்ந்துவிழ, மயங்கிக்கிடந்தன ரென்பதாம். கூந்தல் நீண்டிருத்தல்பற்றி அது அவிழ்ந்துதொங்கும்நிலையில் அல்குற்றேரையும் இகந்து இறங்கிற்றென்க. பாதத்தை உவமச்சொல்லாகிய 'மாந்தளிர்' என்பதனாலேயே குறித்தார்: 'சிலம்புபூண்ட' என்ற அடைமொழி இதுவே விளக்கும். 13-ம்:--1கோலக். 2தேரினிழிந்து, தேரையிகழ்ந்து. 3இறங்கி. 4படுமாப். 5சிலம்பப். 6மாந்தரின. 7நொய்தினெய்தி, பாதநோக்கி. (உஎஅ0)

கூ. கோத்தமே கலையி னேறிந் துகின்மணிக் 1 குறங்கைக் கூடக்
காத்தன கூந்தற் கற்றை 2 யற்றமத் தன்மை கண்டு
வேத்தவை 3 கீழு னோர்கள் கீழ்மையே விளைத்தார் 4 மேலாஞ்
சீர்த்தவர் செய்யத் தக்க கருமமே செய்தா ரென்ன.

(இ - ன்.) இராசசபையிலே தாழ்நிலையிலிருப்பவர்கள் கீழ்மையான தொழிலையே செய்தாராக, மேன்மைபெற்ற சிறந்தகுணமுடையோர் செய்யத்தக்கசெயல்களையே செய்பவராவதுபோல, கோக்கப்பட்ட மேகலையுடனே ஆடையும் (இடையைவிட்டு) அழகிய தொடையைச் சேர, அந்தநிலைமையைக் கண்டு, கூந்தற்கற்றை அவமானம் (நேரிடாதபடி) பாதுகாத்தன.

மேகலையும் துகிலும் அரையினின்று தொடையைச்சேர்ந்து மானபங்கம் விளைப்பனவாக, அத்தன்மையைக்கண்டு கூந்தற்கற்றைகள் மடவாருடைய அவயவம் பிறர்க்குத்தெரியாதவாறுசெய்து மானக்கேடு நேராதபடி பாதுகாத்தன வென்பதாம்: இவ்வாறு செய்ததற்குக் கீழோர் கீழ்மையைச்செய்ய நினைக்கையில், மேலோர் சீர்த்ததொழிலால் அக்கீழ்மையை யகற்றுதலை உவமைகூறினார். கூந்தல் மேலிருப்பதாலும், மேகலையும் துகிலும் கீழிருப்பதாலும் காண்க. 13-ம்:--1கோவை. 2அற்றவத், உற்றவத். 3கீழுளாரும். 4மேலோர்: 'வேர்த்தமைகீழுனோரும் கீழ்மையைவிளைத்தார் மேலோர், சீர்த்தமைதவிர்த்தக்கருமமேசெய்தாரென்ன' என்று ஒருபிரதியிற் பின்னிர்ண்டபடி களுள்ளன.

கூ. 1பாணியிற் றள்ளிக் கால மாத்திரைப் படாது 2பட்ட
3நாணியின் முறையிற் 4கூடா தொருவழி 5நடையிற் செல்லும்
6ஆணியி 7னழிந்த பாட 8லீன்றன ரணங்க வேடன்
கூணியி 9னடைத்த வம்பிற் கொடுந்தொழி 10றுறந்த கண்ணார்.

(இ - ள்.) அநங்கனாகியவேடன் (உலகத்தவர்மேல் எய்யாமல்) தூணீரத்திலே அடைத்துவிட்ட அம்பைப்போலக் கொடுத்தொழிலைத் துறந்த கண்களையுடைய மகளிர்கள்,—(பாடவேண்டிய) முறைமையினின்றும் தவறி, துருதம் மத்திமம் மந்தம் என்பவைகட்கு ஏற்பட்ட) அட்சரகாலத்துக்குக் கட்டுப்படாமலும் (நரப்புக்கருவியிற்) பொருந்தியுள்ள நரம்பு ஒலிக்கின்ற முறைக்கு ஏற்காமலும் வேறொருவழியான நீதியிற் செல்லுகின்ற வரம்புதவறியபாடலைப் பாடலானார்கள்; (எ - று.)

நரம்புஒலிக்கும் காலமாதீரிரைக்கும் பாடவேண்டியமுறைக்கும் மாறாக மகளிர் மதுபானமயக்கத்தால் வேறுவகையாகப் பாடினரென்பதாம். மன்மதன் அம்பெய்து ஆடவரையும் மகளிரையும் ஆசைநோய்வீளைத்து வருத்துதலால், 'அநங்கவேடன்' என்றார். அவ்வனங்கன் ஆடவர்களி ராகிய இவர்களமீதுஎய்யாமல் தனதுதூணீரத்தில் அம்புகளை வைத்திட்டால் அந்தஅம்புகள் ஸ்திரீபுருஷர்களுக்கு நேையை விளைக்கமாட்டாதனவாதல்போல, மதுவுண்டமகளிர் மதுவெறிக்கொண்டு காமக்குறிப்புத்தோன்றப் பார்க்கும் பார்வையின்றி யிருத்தலால், அம்மகளிர்கண்கள் அந்நிலையிற் காம நேையை விளையாவாயின வென்பார், அவைகட்கு, அநங்கவேடன் தூணியினடைத்த அம்புகளை உவமைகூறினார். இது, மதமயக்கத்தாற் கண்ணெருகிய நிலையைக் கூறியது. 13-ம்:—1வாணியிற், 2வட்ட, 3நாணினம், 4நாணியன், 4செல்லாது, 5நடப்பவான, 6பாணியின், 7உமிழ்த்த, அழித்த, பாடப், 8யயின்றனர், நறவென, 9இருந்த, 10தேற்றம், புரித்த. (உஎஅ2)

கக, 1வங்கியம் வகுத்த கான 2மாறுகொண் 3மழலை வாயர் சங்கையில் 4பெரும்ப ணுற்ற 5நிறத்துறை நிரம்பித் தள்ளச் சிங்கலி னமுகி னேடு 6புளியனார் தேற லெனன 7வெங்குர லெடுத்த பாடல் 8விளிந்தனர் மயக்கம் 9வீங்க.

(இ - ள்.) புள்ளாங்குழலினின்றும் வெளித்தோன்றுகின்ற பாடலுடனே மாறுகொள்ளும் நிரம்பாமென்சொல்லெக்கொண்ட வாயையுடையமாதரார்,—(கள்ளுண்ட) மயக்கம்மிகவே, குற்றமற்ற பெரும்பண்ணின் பொருந்திய விளக்கமான துறையினின்றும் மிக்குமாறுபட்டுப்போக, குறைவில்லாத அமிருதத்துடனே புளிச்சுவைபொருந்திய கள் (சேர்த்தாற்)போல வெவ்விய [காண்கரேமான] குரல்கொண்டு உரத்துள்ளபாடலைப் பாடலானார்கள்; (எ - று.)

மழலைவாயரான மகளிர் மயக்கம்மிக்கதனால் பெரும்பண்ணின் துறையினின்றும் திறம்பிப்போகுமாறு உரத்தகுரலோடு பாடலானாரென்க. மழலைவாயில் வெங்குரல்வந்தது அமிழ்தினேடு புளிப்புச்சுவையுள்ள தேறல் கலந்ததுபோலு மென்க. சிங்குதல் குறைதலாதலை "சிங்காமைவிரித்தவன்" என்ற பெரியார்பாசரத்திலும், வினிதல் பாடுதலாதலை "வினியாதான்கூத்தாட்டுக்காண்டலும்" என்ற இடத்துக் காண்க. 13-ம்:— 1வங்கியம்வகுத்தநாதம், வங்கியகுருகுற்றென்ன, 2வயங்கிய, மாறுகொள், 3மழலைமாறாச், மழலைமாண்சு, மலைமூய்றாச், மலைத்ததாகச், 4பெரும்பாணுற்ற, பெரும்பணித்துத், 5துறை

தொறும் திறம்பித், சிறைத்துறை திறம்பத். 6 அளியளி. 7 விங்கிசையமுதபாடல். 8 விரிந்தன, விளித்தனர். 9 வீங்கி. (உஎஅஉ)

கஉ. 1 ஏனைய பிறவுங் 2 கண்டார்க் 3 கிந்திர சால மென்னத் தானவை யுருவிற் 4 ரேன்றும் பாவனைத் தகைமை 5 சான்றோர். மானமர் 6 நோக்கி னுரை மைந்தரைக் காட்டி வாயால் ஆனையை 7 விளம்பித் தேரை 8 யபிரயத் நியற்றி யுற்றார்.

(இ - ள்.) (அந்நனம்பாடும் மகளிரின்) மற்றைய அபிரயச்செயல்களும் கண்டவர்க்கு இந்திரசாலத்தோற்றம்போல அவ்வப்பொருள்கள் தம்முருவில் தோன்றமாறு அபிரயக்கவல்ல அபிரயத்திலே மேம்பாடுபெற்று மிக்கவர்கள், — (இப்போது கள்ளுண்டதனான மயக்கமிகுகியால்), மாணியொத்த பார்வையையுடைய மகளிரையும் ஆடவரையும் சுட்டி வாயினால் (பாடும்போது) ஆனையைச் சொல்லி, அபிரயங்காட்டும்போது தேரைக் காட்டிவிட்டார்கள்.

இந்திரசாலவித்தைக்காரர் ஒருநொடியில் ஒருபொருளை முதலிற் காட்டி அப்பொருளைப் பின் வெவ்வேறுபொருளாகக் காட்டும் வல்லமையுடையவர்: அந்நனமே அபிரயம்வல்லவர்களும், இப்போது கள்ளுண்டமயக்கத்தால், ஆடவரையும் மகளிரையும் சுட்டிக் களிற்றைச் சொல்லித் தேரினை அபிரயத்தில் தெரிவித்தன ரென்க. அபிரயச்செயல்முடிவதற்குள், வெவ்வேறுபொருளைக் காட்டியதனால், இந்திரசாலம் வல்லோர் இந்த அபிரயம்வல்லோர்க்கு அவமையாவார். பி-ம்:—1 ஏனையர். 2 கண்டர். 3 இந்திரசாலம். 4 தேரன். 5 சான்ற. 6 நோக்கி னுர்க்கும். 7 காட்டி. 8 அபிரயத்தாற்றியுற்றார், அபிரயத்தெரிக்கலுற்றார். (உஎஅச)

கங. 1 அழுவார்க ண்குவார் பாடி யாடுவா 2 ரயனின் றுரைத் [நேன் தொழுதுவார் துயில்வார் 3 துள்ளித் தூங்குவார் 4 துவர்வாயின் ஒழுதுவா ரொல்கி யொல்கி யொருவர்மே லொருவர் புக்கு முழுதுவார் 5 குருதி வாட்கண் 6 முகிழ்த்திட முரி போவார்.

(இ-ள்.) (மதுபானமயக்கத்தாற் சிலர்), அழுவார்: (சிலர்), சிரிப்பார்: (சிலர்), பாடியாடுவார்; (சிலர்), அயலிலே சிந்தவரைத் தொழுவார்கள்; (சிலர்), துயில்வார்; (சிலர்), துள்ளிச்சோர்வார்: (சிலர்), சென்றிழமுள்ளவாயினின்று தேன்போன்றீர் ஒழுதுப்பெறுவார்: (சிலர்); தனர்ந்துதனர்ந்து ஒருவர் மேல்மற்றொருவர் புக்குதுபடிவார்: (சிலர்), சிவப்புசிமமடைந்த வானையொத்த கண்ணீர்முடிக்கொண்டு சோம்பல்முறிப்பார்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 அழுவார். 2 ஆயினரை. 3 தள்ளித்துங்குவார், துங்கித்துள்ளுவார். 4 வாயிற்றித்தேன். 5 முரி. 6 முகிழ்த்திட. (உஎஅஊ)

கசு. உயிர்ப்புறத் துற்ற தன்மை 1 யுணர்த்தினு ருள்ளத் 2 துள்ளது 3 அயிர்ப்பினி 4 லறிதி ரென்றே யதுகளி யாட்ட மாசுச் செயிர்ப்பறு 5 தெய்வச் சிந்தைத் திருமறை முனிவர்க் கேயும் மயிர்ப்புறத் தோ றும் வந்து 6 பொடித்தன 7 மதன வாளி.

(இ - ள்.) (மகளிர்கள், 'எமது' மனத்திலுள்ளதைச் சுந்தெகித்தலினால் 'வாழ் [தெளிவாக] எல்லீரும் அறிவீர்கள்' என்று தமது உயிரினிடத்துள்ள

இயல்பை உணர்த்தினார்கள்; அவ்வாறு கனியாட்டம்நிகழ்கையில், (அதனைக் கண்டவர்) தமதுஐம்பொறிகளையடக்கிக் கடவுட்சிந்தனையேபுரியும் சிறந்த நான்மறைவல்ல முனிவராகஇருப்பினும் அவர்கட்கும் மன்மதனுடைய அம்புகள் மயிர்க்கால்கள்தோறும் வந்துநிரம்பின; (எ-று.)

இங்ஙனம் மடவார் கனியாட்டயர்கையில் அந்தக்கனியாட்டத்தைக் கண்டவர் தெய்வசிந்தனையேபுடைய முனிவராகஇருப்பினும், அவர்கட்கும் அது வேட்கையைபுண்டாக்கிற்றென்பதாம். கள்ளுண்டவர் எவரிடத்துஞ்சொல்லாது தம்மனத்திலேயே இரகசியமாகவைத்திருந்ததைச் சொல்லிவிடுதல் ஐயல்பென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கருதத்தக்கது. அயிர்ப்பின்னில் - அயிர்ப்போடுஇல்லாமல்என்றபடி. 13-14:--1உணர்த்தினால், உணர்த்தினும். 2உள்ள. 3அயிர்ப்பினால், அயிர்ப்பினை. 4அறிதமன்றே, அரியதன்றே, அறிதான்நே, அற்றதன்றே, அறிதியன்றே, 5சிந்தைத்தெய்வத். 6பொடித்தது. 7காமவாரி. 8நு. மாப்பிறழ் நோக்கி னார்தம் 1மணிநெடுங் குவளை வாட்கண்

சேப்புற 2வரத்தச் செவ்வாய்ச் செங்கிடை வெண்மை 3சேரக் 4காப்புறு படைக்கைக் கள்வ நிருதர்க்கோ 5நிறுதி காட்டிப் பூப்பிறழ்த் துருவம் வேறாய்ப்பொலிந், 6தோர் 7 நன்மைபோன்ற.

(இ - ள்.) வண்டுகள்போன்று பிறழ்தன்மையைக்கொண்ட கண்களையுடையரான அரக்கமகளிரின்சிறந்தகுவளைமலர்போன்றகருமணியைப்பொருந்திய ஒளியுள்ளகண்கள், சொந்நிறத்தைப்பொருந்தவும்; செஞ்சுடையையும் செவ்வாம்பல்மலரையும்ஒத்துச்செந்நிறம்பொருந்திய வாய்கள் வெண்ணிறத்தைச்சேரவும், - காவலாகப்பொருந்திய படைக்கலங்களைக் கையிற் கொண்ட வஞ்சனைக்குணமுள்ள அரக்கர்க்கு (கேரப்போகின்ற) ஒப்பற்றமுடிவை முன்னந்தோற்றுவித்து, மலர்கள் (தமதுநிறம்மாறி) வேராகி விளங்குகின்ற ஒருதன்மையைப் போன்றன; (எ - று.)

மலர்கள் நிறம்மாறி வேறுநிறத்தனவாகப் பூத்தல், பின்னர்விளைபுர்தியகை முன்னர்த் தெரிவிக்கும் உற்பாதமாம். மகளிருடைய கண்களாகிய குவளைமலர்களும், வாய்களாகிய செவ்வாம்பல்மலர்களும்,--கள்ளுண்டதனால் நிறம்மாறிச் செந்நிறத்தையும் வெண்ணிறத்தையும் அடைந்து, உற்பாதமாக நிறம்மாறிப்பூத்த மலர்களைப்போன்றனவென்றார்: நனைபைநீந்திநிறிப்பேற்றவணி. இச்செய்யுள் சிவபிரதிகளில் “கயல்வரு” என்ற அடுத்தபாடலின் பின் உள்ளது: 13-14:--1மணிக்கருங்குவளை. 2வாய்த்த..., துவர்த்தவாயார். 3தோன்றத். 4காப்புறழ். 5இறுதிக்காலம். 6மலர்ந்ததோர். 7புணம்போன்ற.

ககூ. 1.கயல்வரு 2காலன் 3வைவிவல் காமபோள் கணையென் றாலும் இயல்வரு கிற்கி லாத நெடுங்கணு ரிணைமென் கொங்கைத் துயல்வரு கனை காணுங் காஞ்சியுந் துகிலும் வாக்கிப் புயல்வரு கூந்தற் பாரக் கற்றையிற் புனைய லுற்றார்.

(இ - ள்.) கயல்மீனும் (உயிரைக்கொள்ள)வருகின்ற யமனுடையகூரிய வேற்படையும் காமவேளின் அம்பும் என்றுஉவமைகூறினாலும் ஒப்புமை

பொருந்தாத நீண்டகண்களையுடைய அரக்கமகளிர்,---(கனிமயக்கத்தால் தம் முடைய) இரட்டையாகிய மெல்லியதனங்களிற் புரங்கின்றபொற்சரட்டினை யும்,(இடையிற்பூண்டுள்ள)மேகலையினையும் ஆடையையும் கையினெடுத்து, மேகத்தையொத்த மயிர்ச்சுமைத்தொருதியில் அணியத் தொடங்கினார்கள்.

கனிமயக்கத்தால் தாஞ் செய்யுஞ் செயல் இன்னதென்றுதெரியாது மகளிர் கணகநாண்முதலியவற்றை வேற்றிடத்தில் அணிந்தன ரென்க. முதலிரண்டடிகளில் கண்ணுக்குச்சிறந்த உவமைப்பொருளான கயல்முதலியவற்றை உபமானமாகாவென்று மறுத்துச் சொன்னமையால், எதிரீநிலையணியாம். ஒருபிரதியில் இச்செய்யுளோடு களியாட்டுப்படலம் முடிய, அடுத்தபாடலில் மாயாசீதைப்படலம் தொடங்குகின்றது. பி-ம்:—1கயல்வருக்.2காமன். 3கை. 4பொரு. (உஎஅஅ)

கா.—இங்ஙனம் களியாட்டயர்தலை இராவணன் கண்டுநிற்கையிலி, வானரசேனை ஆர்த்தனொசை அவன்காநீல் விழுதல்.

முத்தன்மை மொழிய லாகா 1 முகிழிள முறுவ னல்லாந்
இத்தன்மை 2 யெய்த னோக்கி யரசவீற் றிருந்த 3 வெல்லை
யத்தன்மை யரியின் சேனை யார்கவி யார்த்த வோசை
அத்தன்மெய் 4 மயங்க வந்து செவிதொறு 5 மடுத்த தன்றே.

(இ - ன்.) முத்தல்லாமையைச்சொல்லமுடியாத [முத்துஎன்றெசொல்லத்தக்க] தோன்றுகின்ற புன்சிரிப்பையுடைய (அரக்க) மகளிர் (களியாட்டினால் கீழ்க்கூறிய) இவ்வாறான நிலைமையையடைதலை (அரக்கர்) மன்னவனான இராவணன் கண்டுகொண்டு வீற்றிருந்தபோது,---(மருத்துமலைவரப்பெற்றதனால் உயிர் பெற்று எழுதலாகிய) அத்தன்மையையுடைய குரங்குச்சேனையாகிய சமுத்திரம் ஆரவாரித்த ஓசையானது காமவெறிகொண்ட (அந்த) இராவணனுடையஉடல் சோரும்படி (அவனுடைய) செவிதோறும் வந்து துழைந்தது; (எ - று.)

உயிர் பெற்றெழுந்த வானரசேனை யார்த்த தென்பது கீழ் மருத்துமலைப்படலத்து ௧௦௦, ௧௦௪-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. முத்து அன்மைஎன்று பிரியும். 'முத்துத்தன்மை'யென்றதொடர் 'முத்தன்மை' என்று விகாரப்பட்டு வந்த தெனக்கொண்டு, முத்தின்தன்மையையுடையது என்று சொல்லுதற்காகாத் [முத்தினுஞ்சிறந்த] முகிழ்நகை என்று உரைத்தலும் ஒன்று. பி - ட:—1 முகிண்கை, முகிணிலா. 2 செய்தனோக்கி, எய்தநோக்கி. 3 வேலை. 4 மயக்க. 5 மடுத்தமாதோ. (உஎஅக)

க. ௩.—வானரங்களின் ஓர்ப்பொலியால் மகளிர் ஆடல்முதலியன ஓங்குதல்.

1 ஆடலுங்களிப்பின் வந்த வமலையு 2 முமுதி னன்ற
பாடலு 3 முமுளின் நேய்வப் பாணியும் பவள வாயார்
4 ஊடலுங்கடைக்கண் 5 னோக்கு 6 முமுலைவெவ் வுரையு மெல்லாம்
7 வாடன்மென் மலரே யொத்த வார்ப்பொலி வருத லோடும்.

(இ - ள்.) பவழம்போன்றவாயையுடையமகளிரின் ஆடல்களும், களிப் பினுல்வந்த ஆரவாரங்களும், அமிழ்தினும் சிறந்தபாடல்களும், (பாடலுக் கேற்ற) முழாக்களின் தெய்வத்தன்மையுள்ள ஒலிகளும், ஊடலும், கடைக்கண் பார்வையும், கொச்சையாகப்பேசுகின்றவெவ்வுரைகளும் ஆகிய இவைகளைல் லாம், (வானரசேனையின்) ஆரவாரம் காதிற் கேட்டவுடன் வாடியமெல்லியம லரைப்போன்றன [பொலிவழிந்தன] (எ-று.)—13-ஓ:—1ஆடலின்களிப்பின், ஆடலுங்களியின். 2அழகினன்ற, அளவிலாத. 3முழவும், அளவில். 4ஊடலின். 5நோக்கம். 6முதல. 7வாடிமலவரே, ஆடல்செய்வேலே, ஆடுவல்லரவே. (உஎக0)

கசு.—இராமலட்சுமணரின் நாணூலி தோன்றதல்.

1தறிபொரு களிநல் யானை 2சேவகந் தள்ளி யேங்கத் துறுசுவற் புரவி 3தூங்கித் துணுக்குற வரக்க ருட்கச் செற்கழ லீருவர் தெய்வச் சீலையொலி 4பிறந்த தன்றே எறிகடல் 5கடைந்த மேனா னெழுந்த⁶பே ரோசை யென்ன.

(இ - ள்.) நெருங்கியவீரக்கழலைபணிந்த ராமலக்ஷுமணர்இருவரின் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய விற்களின் நானூசையானது,—கட்டுத்தறியைப்பொருகின்ற மதர்களிப்புள்ள சிறந்தயானைகள் (தாம்) படுக்குமிடங்களில் சோரர் துவங்கவும், பிடரிமயிர்நெருங்கிய குதிரைகள் திடுக்கிட்டுச் சோரவும், அரக்கர்கள் அஞ்சவும்,—(அலை) மோதுகின்ற பாற்கடலைக்கடைந்த முற் காலத்தில் எழுந்த பேரோசைபோலத் தோன்றிற்று; (எ - று.)—13 - ஓ:-- 1தெறுபொருக். 2சோர்வுற்றுத்தள்ளியேங்க, சேவகந்...ஒங்கத். 3தூங்கத். 4சிறந்ததன்றே, பரப்புஞ்செய்சை. 5கடந்த. 6பேரொலிகொலென்ன. ஒருபிரதியில் இத்தச்செய்யுளோடு களியாட்டுப்படலம் முடிகின்றது. (உஎகக)

20.—அப்போது இராவணனுக்குக் களியாட்டுமகளிரிடத்தீல் வேறுப்புத் தோன்றினமை.

1முத்தம்வா ணகைக்குத் தோற்கு முகத்தியர் முழுக்கண் வேலாற் குத்துவார் கூட்ட மெல்லாம் வானரக் குழுவிற் றேன்ற மத்து²வாழ் கடலி னுள்ள 3மறுகுற வதன மென்னும் பத்து⁴வாண் மதிக்கு மகநாட் பகலொத்த 5திருவு பண்பால்.

(இ - ள்.) முழுக்கண்ணாடியவேவினாலே குத்துவாராகி முத்துக்கள் ஒளி பொருந்திய (தமது)கைக்குத் தோற்கும் முகத்தையுடையாரான அரக்கமகளிரின் கூட்டமெல்லாம், (இன்பத்தைச்செய்யாமல் துன்பத்தைச்செய்தலால்) வானரக்கூட்டத்தைப்போற் காணப்படவும், (மத்தரமாகிய) மத்து பொருந்தப்பெற்ற கடல்போல(த் தன்) மனம் கலங்கவும், அத்தாளின் இரவானது (பொலிவாகிநகச்செய்த) தன்மையால் (இராவணனுடைய) முகமென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒளியுள்ள பத்துச்சத்திரங்களுக்கும் பகலொத்தது; (எ-று.)—மனத்திலச்சந்தோன்றியதனால் இராவணன் மகளிரிடத்துப் பகைவரிடத்துப்போல வெறுப்புக்கொண்டு விருப்பமற்றவனாய் முகவொளிகுறையப்

பெற்றன. எனக்க. பி-ம்:—1 முத்தவாணகையின்மூரல், முத்தவாணகைக்கும் கொற்ற, முத்தவான்முறுவல்மூரல். 2வார். 3மறுகிட, மறுக்கிட. 4வாழ், வான், வார். 5இரவும்பைய. (உஎகஉ)

உஉ.—இராவணன் ஒற்றாரம்செய்தியுணர்ந்து மந்திரசாலைக்குச் செல்லுதல்.

ஈதிடையாக வந்தா 1ரலக்கன்மீ தேறி னார்போய்
2ஊதினார் வேய்கள் 3வண்டி. ஊருவினா ருறற 4வெல்லார்
திதிலர் பகைகு ரென்னத் 5திக்கென்ற மனத்தன் றெற்பார்
6போதுகு பந்தர் தின்று 7மந்திரத் திருக்கை புக்கார்.

(இ-ள்.) (இராவணன்களியாட்டக்காணுமிடத்து) இவ்வாறு நிகழுஞ் சமயத்தில், ஒற்றர்கள் வண்டி னுருவத்தைக்கொண்டவராய், (இராவணனுடைய மாஸையின்மீதில் ஏறிப்போய், (அனுமான்மருத்தமலைகொணர்ந்ததனால்யாவரும் உயிர்பெற்றுஎழுந்தநாகிய) நிகழ்த்தசெயலைஎல்லாம் ஊதினார்கள்: (இராவணன்) 'பகைவர்கள் குறையின்றிப் பிழைத்திள்ளார்' என்று (ஊதர்கள்) சொல்லக்கேட்டதனால் திடுக்கிட்டமனத்தையுடையவனாய், கற்பகமலர்கள் சிந்தியுள்ள (அந்தப்) பந்தலைவிட்டு மந்திரசாலையைப் போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ - று.)

ஊதர்கள்வண்டி னுருவக்கொண்டு ஊதியது, பிறர் அறியாமலிருத்தற்காக. பி-ம்:—1 இலக்கையர்வேர் தன் றன்றேடு. அலக்கல்மீதேறினார்போல் 2ஊதினார். 3வண்டிற்றுருவினார், வண்டி னுருவநாய். 4தன்மை. 5திக்கின்ற, தீக்கின்ற. 6போதவிழ்ச்சோலை. 7மந்திரத்தெல்லை, மந்திரவிருக்கை. "ஈதிவணிகமுக்காலை இராவணன்செவியில் மெல்ல" என்று சிவபிரதிகளில் முதலடி. சிதைக்குக் களக்காட்டியதும் களியாட்டுக்கண்டதும் முதலுலிற்காணப்படவில்லை.

களியாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

உரு-ஆவது மாயாசீதைப்படலம்

(சிதம்பலையில் வேள்வியெய்து முடிக்கக்கருதிய இந்திரசித்து, அதற்கு இடையூறுசெய்யாமல் பகைவாரின்கருத்தை வேற்றிடத்திற்செலுத்தக்கருதி, சுஞ்சிவிமலையைக்கொணர்ந்துவைத்து மீண்டுவந்த அனுமான் இலங்கையின் மேலைவாயிலிலிருக்க, அவன்முன்னிலையில்) மாயையால்நிருமித்த சிதையை வெட்டியதைத்தெரிவிக்கும் படல மென்பது, பொருள்.

இராவணன் மந்திரசாலைக்குப்போனபோது, இந்திரசித்து சேனைத்தலைவனாகியமகோதரன் மாலியவான்முதலியோர் பக்கத்திலிருந்தனராக, தனக்கு நேர்ந்த துயரத்தையெல்லாம் அவரறிபும்படி அவ்விராவணன் கூறினான். அப்போது மாலியவான் 'ஓடிவிடுகொணர்ந்ததனால் பிரமால்நிரமும் பழுதுபட்டது: இனி மாற்றவரை எங்ஙனம் வெல்வது? இனியாவது சிதையைக்கொடுத்து அடைக்கலம் புகுவதே தக்கது' என்ன, அதுகேட்ட இராவ

ணன், மிகச்சிறி 'என்னேநீர்ந்தாலும் சீதையைவிடேன்: அஞ்சினவர்களெல்லாம் போய்விடுங்கள்: நான் நானைக்கே பகைவெல்கின்றேன்' என்றான். அப்போது இந்நிரசித்து 'மாற்றாந்திறமையைப்பற்றி இப்போது சொல்வது சரியன்று: எனக்கு ஒன்று தோன்றுகின்றது. நான் நிரும்பலைக்குப்போய் யாகஞ்செய்துமுடித்தால் பகைவெல்லாம்: ஆனால், உன் தம்பி நான் யாகஞ்செய்வதை அப்பகைஞர்க்குச் சொல்லிவிட்டால், அன்னாயாகத்தை முடிக்கவொட்டார்கள்: ஆகவே, சானகியைப்போல உருவஞ்செய்து அநுமான் கண்முன் நிறுத்தி அந்தமாயாசீதையை என்னைவாளாற்கொன்றுவிழ்த்தி, அயோத்திக்குப்போவதாகவழிகாட்டிப் போய்விட்டால், அவர்கள் அந்தத்துயரத்தினுற்போய்விடுவார்கள்: போகாவிட்டாலும், நான் அயோத்திக்குச்சென்ற உண்மையை அநுமான் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பார்ப்பார்கள்: அதற்குள் வேள்வியைமுற்றினால் வெற்றிபெறலாம்' என்றான்: அதற்கு இராவணனும் உடன்பட்டான். இது இவ்வாறாக; சக்கிரீவனுடைய ஆலோசனையினால் ஸ்ரீராமனும் மதியின்மேல் வானர்கள் இலக்கையில் கொள்ளிக்கட்டையைக்கொண்டு சீதைவந்துகொண்டிருந்தார். இவ்வாறு நிகழ்கையில், அநுமான் மருத்துமலையை வைத்திட்டு மீளவந்தனாக, இந்நிரசித்து மாயாசீதையை அவன் கண்முன்னே நிறுத்தி அவ்வநுமான் பலபடி சொல்லித்தடுக்கவும் கேளாது அவ்வருவத்தை வாளால் வெட்டிப் பிறகு 'அயோத்தியிலுள்ளார்மீதும் செல்லப்போகின்றேன்' என்று சொல்லி, பெருஞ்சேனையோடு புஷ்பகவிமானத்தை அத்திசைசெல்வதாகக்காட்டி நிரும்பலையைச்சேர்ந்தான். அநுமாளே மூர்ச்சையைடைந்திட்டான்: தெளிந்ததும், பலவகையாகப்பலம்பி, செய்தி தெரிவிக்குமாறு ஸ்ரீராமனைச்சேர்ந்து, சீதையை இந்நிரசித்து மாய்த்தசெய்தியை அரிதில்தெரிவித்தான். அதனால், அப்பெருமான் கொண்ட துயரத்திற்கோ அளவில்லை; வானர்களும் பெருந்துயர்கொண்டு அப்பிரான்காலில்விழுந்தமுதனர்; இலக்குமணனும் அயர்ந்துவிழ்ந்தான். விட்டணனும் இந்நிரசித்து அவ்வாஞ்செய்திருக்கலாமென்று ஓரையங்கொண்டான். பின்பு பிரஞ்ஞையற்றிருக்கிற ஸ்ரீராமபிரானை விட்டணன் சைத்தியோபசாரத்திலை தெளிவிக்க, இலக்குவன் 'சீதையைக்கண்ணெதிரேகொன்ற பாவியரைக்கொல்லாமல் துயரத்தினால் நம்முயிரையாய்ப்பது தக்கதன்று' என்று பலபடி உற, சக்கிரீவன் கனகண்டவன்போலெழுந்து 'அரக்கர்மாற்பின்போய்க் குதிப்போம்: வானங்கள்' என்று முயல, அப்போது பரதன்முதலியோரைத்தாக்க இந்நிரசித்து அயோத்திசென்றிருப்பதை அநுமான் தெரிவித்தான். அப்பால் ஸ்ரீராமன் சீதையைக்குறித்த துயரத்தை விட்டு அயோத்தியைக்குறித்து மிகத்துயருற்று 'அயோத்திசென்ற அரக்கச்சேனையைத்தொலைத்தபின் இலக்கையைவெல்வேன்: உடனே அயோத்திசெல்ல உபாயமுண்டோ?' என்ன, தன் தோளிலேறிக்கொண்டால் புஷ்பகத்தினும் விரைந்துசெல்வதாக அநுமான் கூற, இராமலக்ஷ்மணர் ஏற இருக்கையில், ஸ்ரீவிட்டணன் 'துயரத்தால் அயர்ந்திட்டேன். இந்நிரசித்துசெயல் மாயை யெனக் கருதுகின்றேன்: நான் உண்மையறிந்துகொண்டபின் உரியதுசெய்யலாம்' என்று சொல்லிவிட்டு, அவ்விட்டணன்

ணன் வன்முறுருவங்கொண்டு அசோகவனிகைசென்று சீதை இனிதிரும்பதைபுணர்ந்து மீண்டுவந்து அச்செய்தியைத்தெரிவிக்க, யாவரும் மகிழ்ந்தன ரென்பது இப்படலத்துக் கூறிய பொருள்.

க.—மைந்தன்முதலியோர் சூழ்ந்துநிற்க,

இராவணன் தனக்குநேர்த்துள்ள நிலையைத் தானே கூறுதல்.

மைந்தனு மற்று னோரு 1மகோதரன் முதலோ ராய
தந்திரத் 2தலைமை யோரு முதியருந் தழுவத் தக்க
3பந்திய ரெவரும் வந்து 4மருங்குறப் 5படர்ந்தார் பட்ட
6அந்தர முழுதுந் தானே யணையவர்க் கறியச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) புதல்வனாகிய இத்திரசித்தும் மகோதரன் முதலியவரான சேனைத்தலைவரும் முதியவரும் மற்றுமுள்ளோராகிய உரியகாலங்களில் வந்து தழுவதற்குரிய கூட்டமாகவுள்ள எல்லோரும் அருகிற்பொருத்த வந்துசேர்த்தார்; நேர்த்துள்ள துன்பங்களையெல்லாம் தானே அவர்கட்குத் தெரியும்படி (இராவணன்)சொன்னான்;(எ-று.)—1-ம்—1மகோதரப்பெயரி னானும், மகோதரன்முதலோராய்ந்த. 2தன்மையோரும். 3மந்திரர். 4மறுகுற, 5பரந்தார். 6தந்திரமெழுந்ததன்மைதான். (உளக௪)

உ.—இதுமுதல் ஏழுவிடிக்-மாலி ராவணனுக்கு இதேபதேசஞ்செய்தல்.

நங்களை 1யுலந்த தெல்லா 2முய்த்திட நணுகு மன்றே
வெங்கொடுந் தீமை தன்னால் வேலையி னிட்டி. லோமேல்
இங்குள வெல்லா மாடற் கினிவரு மிடையூ றில்லை
பங்கயத் தண்ணன் மீளாப் படைபழு துற்ற பண்பால்.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மிக்கொடியதீவினையினால் கடலி லிட்டிராவிட்டால், உமது கிளை அழிந்ததெல்லாம் உயிர்பெற்றிருக்க (இப்போது போருக்குச்) செல்லுமல்லவா? பிரமனுடைய மீட்கமுடியாத அஸ்திரமும் பழுதுபட்ட தன்மையினால், இங்குள்ள (எதிராளிகளின்) சேனையெல்லாம் போர்புரி தற்கு வரும்; இனிஇடையூறில்லை; (எ - று.)—இங்குளவெல்லாமாடற்கினி வரும் இடையூறில்லையென்ற தொடர்க்கு - இங்குள்ள (நம்)சேனையெல்லாம் மாண்டுபோகும்படிபொருதற்கு (எதிராளிகளுக்கு) இனிவரக்கூடிய இடையூறில்லையென்றும் உரைக்கலாம். இது சிலிரதியில் “இலங்கையின்” என்ற அடித்தபாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:--1உலந்ததேயும், உலர்ந்ததெல்லாம். 2நயந்திட. 3உளது. (உளக௫)

௩. இலங்கையி னின்று 1மேருப் பிற்பட விமைப்பிற் 2பாய்ந்து
வலங்கிளர் மருந்து நின்ற மலையொடுங் கொணர வல்லான்
அலங்கலத் தடந்தோ ளண்ண லனுமனே 3பாத ௪ வேண்டும்
கலங்கலி லுலகுக் கெல்லாங் காரணங் கண்ட வாற்றால்.

(இ - ள்.) கலங்குதலில்லாத உலகங்கட்கெல்லாம் காரணமானகடவுள் [ஈசாமன்] (உளதுகருணைநோக்கத்தாற்)கடாடசித்திருத்தலால்,-இலங்கையி

விருந்துமேருவும் பிற்பட இமைப்பொழுதிற்சூப்பாய்ந்துசென்று வெற்றிபொருந்திய மருந்தை(அவை)நின்ற மலையுடனே பேர்த்துக்கொணரவல்லமை பெற்றவன்வெற்றிமாலையணிந்தபெருந்தோளையுடைய பெருமையிற்சிறந்த அநாமனையாகவேண்டும்; (எ-று.)—பி-ம்:—1மேருபிற்பட. 2தாவி. 3ஆக. ()

சு. நீரினைக் கடக்க 1வாங்கி 2யிலங்கையா நின்ற குன்றைப்

3பாரினிற் கிழிய வீசி னுருளர் பிழைக்கற் பாலார்

4போரினிப் பொருவ தெங்கே போயின வனுமன் பொன்மா

மேருவைக் கொணர்ந்திவ் ஆர்மே 6விடுமெனின் விலக்க லாமோ.

(இ - ள்.) இலங்கையாகுமாறுநின்ற திரிகூடமலையைக் கடலினின்ற பெயர்த்துஎடுத்துப் பூயியினமீது கிழியுமாறு (அவ்வறமான்) எறிந்தால், பிழைத்தற்குஉரியார் யாருளர்? (அப்பகைவருடன்) இனிப் போர்புரிவது எவ்வாறுசாத்தியம்? (மருத்துமலையைவைத்துவிட்டு வருமாறு)போயுள்ள அநுமான் பொன்மயமானமகாமேருவைக்கொண்டுவந்து இந்தஇலங்காபுரியின்மேல் வீசியெறிவனாலை, (அதனை நம்மால்) தவிர்க்கமுடியுமோ? (எ-று.)—பி-ம்:—1ஒங்கி. 2இலங்கையாய். 3பாரினைச்சுழிக்க. 4போரினில். 5இவ் ஆரில். 6விடுமெனில். (௨௭௧௭)

ரு. முறைகெட 1வேண்டின் முன்பு 2நினைத்ததே முடிப்பன் 3முன்பின் 4குறைவில்லாக் குணங்கட் காங்கோர் 5கோதிலர் வேதங் கூறும் இறைவர்கண் பூவ ரென்ப 6தெண்ணிலா ரெண்ண மேதான் அறைகழ லனும னேடும் 7நால்வரே முதல்வ ரம்மா.

(இ - ள்.) (அநுமான் லோகஸ்ருஷ்டியின்) முறை அழிந்திடுமாறு எண்ணுவானாலை முன்னம் (தான்) வலிமையோடு நினைத்தபடியேசெய்து முடிக்கவல்லான்; குறைவில்லாத குணங்கள்விஷயத்தில் ஒப்பற்ற குற்றமற்றவராகி வேதங்கள்கூறுகின்ற தலைமைத்தேவர்கள் மூன்றுபேரென்பது, ஆராயும்வன்மையில்லாதவரின் கருத்தாகும்; ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த அநுமானோடுஞ்சேர்த்து முதல்வராமவர் நால்வரே யாவர்; (எ-று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்: அநுமானுடைய திறமையைக்குறித்து வியந்தவாறு. ஆங்கு-அசை. பி-ம்:—1வென்றுவேண்டின். 2நினைத்ததே. 3முன்னிற். 4குறையிலே குணங்கட்கென்னு. 5கோளிலா. 6எண்ணமோவெண்ணிலந்த. 7முதல்வரோர் நால்வர். 5கோதிலா என்றும் படிக்கலாம். (௨௭௧௮)

கூ. 1இறந்தவ ரிறந்து தீர வினியொரு பிறவி வந்து
பிறந்தன மாகி னுள்ளோ முய்ந்தனம் பிழைக்கும் பெற்றி
2மறந்தன மெனினு பின்னஞ் சனகியை மரபி 3னீர்தவ்
வறந்தரு சிந்தை யோரையடைக்கலம் புகுது மைய.

(இ - ள்.) ஐயனே! இறந்துபோனவர்கள் இறந்தவராகவேயொழியட்டும்; இனி வேறொருபிறவியிலேவந்துபிறந்தாற்போன்றுள்ளோமாகில் உள்ளவராவோம்; (அங்நனம் நாம்) உயிர்த்தப்பினோமாகிப் பிழைக்குந்தன்மையை (இதுவரையில்) மறந்துவிட்டோம்; என்றாளுந், இப்போதாவது சீதையை முறைப்படிக்கொடுத்திட்டு அந்தத்தருமத்தையே நினைக்கின்ற எண்ணமுடைய ரான அவரை அடைக்கலம் புகுவோம்; (எ-று.)

‘அறத்தருசிந்தையோர்’ என்றதனால், அவர்கள் அடைக்கலம்புருத்தோரையாதரிக்குத்தன்மையுள்ளவ ரென்பது, பெறப்படும். இனியொருபிறவி வந்து பிறத்தனமாகி னுள்ளேம்என்றது - அரக்கத்தன்மைகீங்கிச் சாதுத்தன் மையை மேற்கொண்டால் உள்ளவராகலா மென்றபடி; அவ்வாறுஉள்ளவரா தற்கு உபாயம் மேலே கூறப்படுகின்றதென்க.பி-ம்:--1இறத்தனர்,2மறத்திலம். 3சயத்தே. (2எகக)

எ.வாலியை வாளி யொன்றால் வானிடை வைத்து வாரி வேலையை வென்று கும்ப கருணை விட்டி னான ஆலியின் மொக்கு ளன்ன வரக்கரோ 1வமின் வெல்வார் குலியைப் பொருப்பி னேடுந் 2தூக்கிய விசயத் தோளாய்.

(இ - ள்.) குலப்படையைக்கொண்ட சிவபெருமானை(க் கைலாய) மலை யோடும் தூக்கிய வெற்றிபொருத்திய தோள்களையுடையவனே! வாலியென் னும்வீரனை ஓரம்பினாற் சவர்க்கத்திலிருத்தி[இறக்கச்செய்து]நீர்க்கடலை(அனை கட்டுமாறு) ஐயித்துக் கும்பகண்ணை யழித்தவனான இராமனை, நீரில்தோன் றும்குமிழியைப்போன்ற [எளிதிலழிபவரான] அரக்கரோ போரில்வெல்வவல் லார்? (எ - று).—இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் “மறிகடல்” என்ற அடுத்தபாட லின்பின்உள்ளது. சிலபிரதியில் ‘கட்டுரை’ (க) என்றபாடலின்பின்உள்ளது. பி-ம்:--1வல்லரென்றான். 2துளக்கிய. (உஅ10)

அ. மறிகடல் குடித்து 1வானை 2மண்ணெடும் பறிக்க வல்ல எற்படை யரக்க ரெல்லா மிறத்தன ரினங்கை 3யூருஞ் சிறுவனு நீயு மல்லால் யாருள ரொருவர் தீர்த்தார் வெறிதுநம் வென்றி யென்றான் மாலிமேல் வினைவ 4தோர்வான்.

(இ - ள்.) (அ)ல மடக்குகின்ற கடலின்நீரைப் பருகி, வானை மண்ணு லகத்தோடு பேர்த்தெடுக்கவல்ல வீசுகின்றபடைக்கலங்களைக்கொண்ட அரக் கர்யாவரும் இறந்துவிட்டனர்: இலககையூரும் (உளது) குமாரனாகிய இந் திரசித்தும் நீயும் அல்லாமல் உயிர்த்தப்பிப்பிழைத்தவர் ஆர்ஒருவர்இருக்கின் றனநீ?மகக்குவெற்றியென்பது வெறும்பேச்சே: [காரியத்திற்கைகூடுவதல்ல] என்றுகூறினான், மேல்வினைவதை யாராய்த்தறிபவனாகிய மாலி: (எ-று.)

இச்செய்யுளில், மாலியென்றது-மாலியவானைக்குறிக்கும்: மேற்செய்யு ளில் “என்றுமாலியவான்கூற” என வருதல் காண்க: இனி,அச்செய்யுளை இல் லையென்றுகொள்வார் மாலியென்பவனே புத்திகூறியதாகக் கொள்ளலாம். அணிவகுப்புப்படலத்து “மாதுலத்தலைவன்”, “மாலி” என வந்துள்ளது காண்க. அங்கும் மாலிஎன்பது - மாலியவானைக்குறிக்குமென்றும், மாதுலத்த லைவன்என்பது-தாய்ப்பாட்டன்என்றபொருளைத் தருமென்றும் கொள்ளுவ தும் ஒன்று.பி-ம்:--1வானம்.2மண்ணெடுமறிக்க, மண்ணெடுமறைக்க. 3ஊரில். 4ஓரான். (உஅ0க)

கூ.—மாலியவானை இராமனை சினத்தல்.

என்றுமாலியவான் கூறப் பிறையெயிறிற் றெழிளி நாப்பண் மின்றெறிந் தென்ன நக்கு 2வெருவா வுரப்பிப் பேழ்வாய்

3ஒன்றினென் றசனி யென்ன 4வுருத்துநீ யுரைத்த மாற்றம்
நன்றுநன் றென்று சீறியுரைத்தன 5னலத்தை யோரான்.

(இ-ள்) என்று மாலியவான் சொல்ல, மேகத்தினிடையிலே மின்னல் விளங்கினாற்போலப் பிறைபோன்ற எயிறு (தோன்றச்) சிரித்து, அச்சமுண்டாகுமாறு அதட்டி, பிளவுபட்டவாய்களுள் ஒன்றினென்று (பட்டு நெறு நெறென்ற ஒலியுண்டாகுமாறு பற்களைக்கடித்தலால்) இடியென்னுமாறு பேரொலியுண்டாகக் கோபித்து, 'நீ கூறியசொல் நன்றாயுள்ளது! நன்றாயுள்ளது' என்று சிறிச் கூறினான்: (யாவனெனில்),—(தன்)நன்மையையாராயாதவனாகிய, இராவணன்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில்லை; ஒருகால்வெள்ளிப்பாட்டாயிருப்பினும் இருக்கலாம். பி - ம்:—1எயிறுடை. 2வெற்புகவழித்து. 3ஒன்றொடொன்று. 4கடித்து. 5அரக்கர்நாதன். (உஅ0உ)

உ0.—இதுவும், அடுத்த கவியும்—ஒருதொடர்: இராவணன் சீதையைவிட்டிட ஒருப்படாமையோடு வீரவாதம்படப் பேசுதல்.

கட்டுரை யதனைக் கோளாக் கண்ணெரி கதுவ நோக்கிப்
பட்டன ராக்க ரென்றிற் படைக்கலம் 1படைத்த வெல்லாங்
கெட்டன 2வெணினும் வாழ்க்கை கெடாதுநற் கிரிய னனை
விட்டிட வெண்ணி யோநான் பிடித்தது வேட்கை 3விய.

(இ - ள்.) (மாலியவான் கூறிய) உறுதிமொழியைக் கேட்டு, (இராவணன்),—கண்கள் நெருப்பக்கொள்ள வழித்துப்பார்த்து(க் கூறுவான்):—அரக்கர்இறந்தாரென்றாலும் (நாம்) வைத்துக்கொண்டிள்ள படைக்கலமெல்லாம் அழிந்திட்டன வென்றாலும், (நாம்)வாழ்த்திருக்கை கெடாமலிருக்கையில் இனிக்குரியையொத்து (இன்மொழி) பேசுபவனான சீதையை விட்டிடமாறு எண்ணியா, வேட்கையானதுகொண்டுகொண்டிருக்க நான் கவர்த்துகொண்டுவந்தது? (எ - று.)

வேட்கை மாணவேதையைவிளக்க நான் சீதையைக் கவர்த்துகொண்டு வந்தது, அவளை விட்டிடுவதற்காகவல்ல: அவளுடன் இனிதிருக்கவேணுமென்றிருத்தினாலேயே: ஆகவே, அரக்கர்பலர் இறத்தல்முதலிய காரணங்களைமுன்னிட்டிச் சீதையை விட்டிடேனென்றவாறு. இத்தச்செய்யுளில், உயிர்வாழ்க்கைகெடுவதற்காகவே நான் சீதையைப்பிடித்த தென்ற அமல்கலப்பொருள் தோன்றதல் காணத்தக்கது. 'நோக்கி' என்றத, அடுத்தசெய்யுளில் 'என்றான்' என்பதனோடுமுடியும். பி-ம்:—1படைத்தது. 2என்னில்யாக்கை கெடாதென்றிற், ...கெடாதுநற்... 3வீரம். (உஅ0௩)

கூ. 1மைந்தனென் மற்றையோரெ 2னஞ்சினிர் 3யாழ்க்கை 4வேட்டர்
5உய்த்துநீர் போவிர் நாளை யூழிவெந் தீயி னோக்கிச்
6சுந்தினன் 7மனித ரோடு குரங்கினத் 8தீர்ப்பு னென்றான்
வெந்திற 9லரக்கர் வேந்தன் மகனிவை விளம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) 'மைந்தரென்ன, மற்றையோரென்ன, (இவ்வாறாக) அஞ்சியுள்ளவராய் வாழ்க்கையை விரும்பினவர்களே! நீங்கள் உயிர்பிழைத்தவராய்ப் போ

ங்கள் நான்குக் கற்பாந்தகாலத்துக் கொடிய தீப்போலக் கிளர்ந்து (அம்பைச்) சிந்தினவனாய் மனிதருடனே அருமானென்ற குரங்கினையும் உயிர் தீர்த்து விடுவேன் என்று கூறினான், கொடிய திறமையையுடையான அரக்கர் தலைவனான இராவணன்; மைந்தன் இவை கூறத் தொடங்கினான்; (எ - று.)—மைந்தன் கூறுவதை மேல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க. மைந்தனென்-மைந்தனூல்தான் என்ன பயன்? மற்றையோரென் - மற்றையோரால்தான் யாது பயன்? என்று உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—1 மைந்தர். 2 எஞ்சினிர். 3 வாழ்வு. 4 வேண்டில். 5 உய்ந்து நீர்போயின், உய்ந்தனீர்போவிர். 6 சிந்தனை, சிந்திய. 7 மனித்தரோடக். 8 தீப்பெனென்றான், தீர்வென்றான். 9 காண்மினென்றான். (உஅ௦ச)

கஉ.—மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்: இத்தீர்த்து இராமலக்ஷ்மணரைப் புகழ்ந்து, பிறகு 'நான் நிதும்பலையில் வேடிவிழுடித்தால் உன்மனத்துயர் நீங்கும்' என்றதைத் தெரிவிக்கும்.

உளதுநா னுணர்ந்தற் 1பால துணர்ந்தனை கோட லுண்டேல்
தளமலர்க் கிழவன் றந்த 2படைக்கலந் தழுவிற் 3சாற்றி
அளவில தமைய விட்ட திராமனை 4நீக்கிய யன்றால்
5விளைவில தனையன் மேனித் 6தீண்டில 7மீண்ட தம்மா.

(இ-ள்.) உணர்ந்தவனாய் (ச் சொல்வதை)மேற்கொள்வது உண்டாகுமா னால், நான் அறிவிக்கவேண்டுவது ஒன்றுண்டு: (நான்) இத்தீர்த்தைத் தாமரைமலரில் வாழ்பவனான பிரமதேவன் தந்திட்ட அஸ்திரத்தை யபிமந்திரித்து எல்லையற்றதழுவோடு அமையவிட்டது, இராமனை நீக்கியன்றாகும்: (அப்படைக்கலம்) பயன்விளைப்பதாகாமல் அவ்விராமனுடையமேனியைத் தீண்டிலதாய் மீண்டது; (எ - று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்: பிரமாஸ்திரமும் இராமனைத் தீண்டாமையைப்பற்றி வியந்தவாறு. பி - ம்:—1பால. 2சரப்படை. 3சாத்தி. 4அடையாவென்றால், வீட்டியன்றால். 5 இளவலதனையமேனி. 6 தீண்டினி. 7 இழந்ததம்மா. (உஅ௦சி)

கஉ. 1மானிட னல்லன் றெல்ல வானவ னல்லன் மற்றும்
மே 2னிவர் முனிவ னல்லன் வீடணன் மெய்யிற் சொன்ன
3யானென தெண்ண றீர்த்தா ரெண்ணுறு மொருவ 4னென்றே
5தேனகு தெரியன் மன்னா 6சேகரத் தெரிந்த தன்றே.

(இ - ள்.) தேன்விளக்குகின்ற மாலைகையணிந்த அரக்கர் தலைவனே! (இவ்வாறு பிரமாஸ்திரமும் தீண்டாதிருத்தலால் அந்த இராமன் (சாதாரண) மனிதன் அல்லன்; பழமையான [சாதாரணமான] தேவசாதியானும் அல்லன்; மற்றும் மேன்மைமிகுந்த முனிவன் அல்லன்: வீடுஷணன் உண்மையாகச் சொன்ன அகங்கார மமகாரங்கன்றவரான யோகியர் தியானிக்கின்ற ஒப்பற்றகடவுளென்றே ஐயமின்றித் தெரிந்தது; (எ - று.)—அன்றே-தேற்றம். பி-ம்:—1மானவன். 2நிமிர், நிலை. 3எனவெண்ணிற், யானெனதெண்ணிற். 4அன்றே. 5தேனுறு. 6செக்குறத். (உஅ௦க)

கசு. அனையது 1வேறு நிற்க வன்னது பகர்த லாண்மை
2வினையெனி னன்று நின்றது 3வீழ்ந்தது வீழ்க வீர

4இனையனீ மூண்டி யான்போய் நிகும்பலை 5விரைவி நெய்தித் துனியறு வேள்வி வல்லை 6யியற்றினுன் முடியுந் துன்பம்.

(இ - ள்.) அவ்வாறானவார்த்தை வேறே இருக்கட்டும்; அதனைக்கூற வது ஆண்மைவினையாகுமோ என்றால், அன்று; நிகழ்ந்துகழிந்தது கழியட்டும்: வீரனே! நீ வருந்தாதே: யான் முனைந்துபோய் நிகும்பலையென்னுமிடத்தை விரைவாக அடைந்து, குற்றமற்ற வேள்வியை விரைவில் முடித்தால் (உன் மனத்) துன்பம் ஒழிந்திடும்; (எ - று.)—நிகும்பலை - ஓர்தேவாலயம்: வட மொழியில் 'நிகும்பிலா' என்று கூறியுள்ளது. அங்கு வேள்விமுற்றினால், பகைவர் தவறாதவ ராதலால் துன்பந்தீருமென்கின்றான். பி - ம்:—1பிறவும், வென்றி. 2வினையன, வினையென. 3வீழ்ந்தவர். 4முனையது, வினையது. 5விற லின். 6தொடங்கினால். (உஅ௦௭)

கரு.—இராவணன் உடன்பட்டு 'அவ்வேள்விக்கு இடையூறுநேராமல் செய்யும் உபாயம் யாது?' என்று வினாவுதல்.

அன்னது 1நல்ல தேயா லமைதியென் றரக்கன் சொன்னான் 2நன்மக 3ஹம்பி கூற 4நண்ணலார் கண்டு நண்ணி முன்னிய வேள்வி முற்றா வகைசெரு 5முயல்வ ரென்றான் என்னவ ரெய்தா வண்ண மியற்றலா முறுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) '(நீ கூறுகின்ற) அது நல்லதே: அவ்வாறே செய்வாய்' என்று இராவணன் கூறினான்: (அவனது) சிறந்தகுமாரனை இத்திரசித்து 'உன் தம்பி விபீஷணன் (உளவு) சொல்ல (நமது) பகைவர் கண்டு கிட்டி (நாம் செய்யக்) கருதிய வேள்விரைவேறாதபடி போர்முயல்வரே' என்று சொல்ல, 'அவர் விராதபடி என்ன உபாயம் செய்யலாம்?' என்று (இராவணன் மீண்டும்) வினாவினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1நலத்ததேயால். 2நன்னெறி. 3நம்பி. 4ண்ணுவ ராண்டு. 5முயல்வனென்றான். (உஅ௦௮)

கசு — இதுமுதல் முன்றுகவிகள்—உருதொடர்: மாயாசீதையை அநாமான் முன்புகொன்று, 'யான் அயோத்திக்குப் படையெடுத்துள்ளேன்' என்றால், பகை வரால் படையுறின்றி எவ்வேள்விமுற்றுமெனல்.

சானகி 1யுருவ மாகச் சமைத்தவ டன்மை கண்ட வாணிய ரணமன் முன்னே 2வாளினுற் கொன்று மாற்றி யானெடுஞ் சேனை யோடு மயோத்திமே 3வெழுந்தே நென்னப் போனபின் 4புரிவ தொன்றுந் 5தெரிகிலர் துன்பம் பூண்பார்.

(இ - ள்.) சர்னகியினுருவமாக ஒன்று (மாயையினால்) நிருவித்து அவ ளுடைய தன்மையைக்கண்ட மிக்க உயர்ச்சியுள்ள அநாமானுடைய முன்னே வாளினுற்கொன்று (அவளுடைய) உயிரைப்போக்கி, யான் பெருஞ்சேனையுடனே அயோத்திமீது படையெடுத்துச் சென்றள்ளே நென்று சொல்ல, (இவ்வாறு) நிகழ்ந்துவிட்டபின் [சீதையும் கொல்லப்பட்டு யானும் அயோத்திமீது படையெடுத்தே நென்றெண்ணம்பகைவர்கட்டு உண்டானபின்பு], (தாம்) செய்யக்கூடியது ஒன்றுந்தோன்றாமல் (அவர்) துன்பம் அடைவார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வடிவமாக. 2வானியிற். 3எழுகென். 4புருத்தது. 5இலாதவர் துயரம். (உஅ௦௯)

க௭. இத்தலைச் சீதை மாண்டாள் 1 பயனிவ ணில்லை யென்பார்
அத்தலைத் தம்பி மாருந் தாயரு மடுத்து னோரும்
உத்தம 2 நகரு மாளு மென்பதோ³ரச்ச மூன்றப்
பொத்திய 4 துன்பத் தோடுஞ் சேனையுந் தாமும் போவார்.

(இ - ன்.) 'இவ்விடத்திற் சீதையோமாண்டாள்; இங்கே (பொருது வென்று நாம் பெறக்கூடிய) பயன் ஒன்றுமில்லை' என்றுகருதுகின்ற இராம லட்சுமணர், 'அங்கே [அயோத்தியில்] தம்பியார்களும் தாய்மார்களும் சேர்ந்த பந்துக்களும் (ஆகிய இவர்களைக்கொண்ட) சிறந்தநகரமும் மாண்டுவிடும்' என்ற அச்சம்பொருந்தவே, (மனத்தை) ந்குத்துகின்ற துன்பத்துடனேசேனையும் தாமுமாக (இங்கு நின்று அயோத்திக்கேமீண்டு) செல்வார்; (எ - று.)—என்பார் போவார் என இயையும். 1-ம்:—1 பயனிவை. 2 நகருனோரும், தமரு மாறும். 3 வருத்தம். 4 துன்பமுளச். (௨௮௧௦)

க௮. போகல ரென்ற போது மனுமனை யாண்டுப் போக்கி
ஆகிய தறிந்தா லன்றி யருந்துய ராற்ற லாற்றார்
ஏகிய கரும் முற்றியா¹னவண் விரைவி னெய்தி
வேகவெம் படையிற் கொன்று தருருவன் வென்றி யென்றான்.

(இ - ன்.) (அயோத்திக்கு அவர்கள்) போகவில்லை யென்றாலும் அநு மனை அங்கே யனுப்பி நிகழ்த்ததை யுணர்ந்தாலன்றி, (தாங்குதற்கு) அரிய துயரத்தைத் தாங்கமாட்டார்கள்; நான், சென்ற (வேள்வியாகிய) காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு அங்கு [போர்க்களத்தில்] விரைவில் அடைந்து, வேக முள்ள கொடியபடைக்கலத்தாலே (பகைவரைக்) கொன்று வென்றியை (உனக்குத்) தருவேன் என்றுகூறி முடித்தான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)— 1-ம்:—1 இவண். (௨௮௧௧)

க௯. ஓராவணன் உடன்படவே பாயாசீதையையம மக்துமாறு இரீரீரீத்து
சென்றிட, சுக்கிரீவன் இலங்கையைக் கொள்ளியார் சுடுவேமெனல்.

அன்னது 1 புரித னன்றி நன் றாக்கனு 2 மமைய 3 வஞ்சப்
4 பொன்னுரு வமைக்கு ளாய மியற்றுவான் 5 மைந்தன் போனான்
இன்ன⁶தித் தலைய தாக விராமனுக் கிரை செம்மல்
தொன்னக ரதனை வல்லைக் 7 சடிக்கெடச் சுடுது மென்றான்.

(இ - ன்.) அச்செயலைச் செய்வது கல்லதென்று இராவணனு முடன் பட, வஞ்சனைச் சீதையின் உருவத்தை யமைக்கவல்லமாயத்தை யியற்றும்படி இந்திரசித்து சென்றான்; இங்கே இன்னது சிகழ, (அங்கே) ஸ்ரீராமனிடத் தில், சூரியபுத்திரான சுக்கிரீவன் 'பழமையான இலங்கைநகரத்தை விரை விலே காவல்கொடுப்படி கொள்ளியாற்சுடுவாம்' என்று (ஓராலோசனை) கூறி னான்; (எ - று.)—பொன் - இலட்சுமியின் அமிசாவதாரமான சீதை. ௧டி - காவல்: வல்லைக்கமுமாம். 1-ம்:—1 புரிவை. 2 அருள. 3 அஞ்சொற். 4 பொன்னுருக் குவமை 5 அமைந்து. 6 இத்தலைய. 7 சடிநினிற். (௨௮௧௨)

உ௦.—ஸ்ரீராமனனுமதியின்மேல் வானரங்கர் இலங்கையைச்சுடுமாறு
கையிற் கொள்ளிக்கூட்டையைக் கொள்ளுதல்.

அத்தொழில் புரித னன்றென் 1றண்ணலு மமைய வெண்ணித்
தத்தின னிலங்கை முதூர்க் கோபுரத் துமபர்ச் 2சார்ந்தான்
3பத்துடை யேழு சான்ற 4வானரப் பரவை பற்றிக்
5கைத்தலத் தோரோர் கொள்ளி யெடுத்ததெவ் வலகுங் காண.

(இ - ள்.) அத்தொழில் . [இலங்கையைக்கொள்ளிகொண்டுசுடுதலை]ச்
செய்தல் நல்லதென்று ஸ்ரீராமனும் ஆலோசித்து உடன்பட, (சுகீர்வன்)
தாவி இலங்கையென்ற முதுமையான கரின் கோபுரத்தின்மீதுசேர்ந்தான்);
எழுபதுவெள்ளமான வானரசேனாசமுத்திரத்தில்(ஒவ்வொன்றும்)ஒவ்வொரு
கொள்ளிக்கூட்டையை எவ்வகழிநகாணக் கையிற்பிடித்துஎடுத்துக்கொண்
டது; (எ - று.)—1-ம்:—1அருளினைனிராமண்ணல். 2சார்ந்தார். 3பத்துட
னேழு. 4வானரக்குழுவும். 5கைத்தலத்தாலோர். (உஅகந.)

• வேறு.

உ௧.—கொள்ளிக்கூட்டையெடுத்த வானரசேனையின் வருணனை.

1எண்ணின கோடிப் பல்²படை யாவும்
மண்ணுறு காவற் றின்³மதில் வாயில்
வெண்ணிற மேக 4மின்னினம் வீசி
நண்ணின 5போல்வ நொன்னகர் 6நாண.

(இ - ள்.) பழமையான இலங்கைநகர் கூச்சமடையும்படி, எண்ணப்பட்ட
ஒள்ள கோடிக்கணக்கான பலவகையாயுள்ள வானரசேனையாவும், பூமியிலே
மிக்ககாலவாகவுள்ள திண்ணியமதிளின்வாசலிலே, வெண்ணிறமேகங்கள்
மின்னித் தைவீசிக்கொண்டு நண்ணினவற்றைப் போல்வனவாயின; (எ - று.)
—இச்செய்யுளிலேகொள்ளிப்பெத்து மதிள்வாசலிலேசென்ற வானரசேனைக்
குடவமைகூறினார். நகர்-நகரத்தார்க்கு ஆகுபெயர். 1-ம்:--1எண்ணில. 2கவி.
3மதிருவி. 4மின்னின. 5போலத். 6நண்ணி, நாமம். (உஅகச)

உ௨.—வானரங்கர் கொள்ளிக்கூட்டையை வீசுதல்.

ஆசைக டோறு மள்ளின கொள்ளி
1மாசறு தானை மாக்கட வெள்ளம்
நாசமீவ் ஆருக் குண்டென 2நள்ளின்
வீசின வானின் மீன்³விழு மென்ன.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற தானையாகிய வெள்ளக்கணக்காகவுள்ள மாக்கடங்
கள், திக்குக்கள்தோறும் கொள்ளியைக் கையிற்கொண்டனவாய் வீசி யெறிந்
தவை,—இவ்வூருகருநாசமுண்டென்பதை(த் தூர்க்குறியாக முன்னம்) அறி
விக்க நள்ளிரவில் வானினின்று மீனிணங்கள் விழுவதை யொத்தன; (எ - று.)
—வானத்தினின்று மீனிணம் மிகுதியாகவுதித்தல், தீக்குறியென்பார். 1-ம்:--
காசறுதானைக்கார்க்கடல்...காசறுவீரர்கடாவிடவீழ்வ. 2நாளின். 3விழல். ()

௨௨.—வானர ஷக்ரவீசிய கொள்ளியினைவருணனை.

1வஞ்சனை மன்னன் வாழு மிலங்கைக்
குஞ்சர 2மன்னர் வீசிய கொள்ளி
அஞ்சன வண்ண னுழியி லேவுஞ்
செஞ்சர மென்னச் 3சென்றது மென்மேல்.

(இ - ள்.) வஞ்சனையையுடைய அரக்கர் தலைவனான இராவணன் வாழ்
கின்ற இலங்கையிலே யானையை யொத்தவரான வானரர் வீசியகொள்ளி
யானது.—அஞ்சனம்போன்ற திருநிறத்தையுடையவனான ஸ்ரீராமன் கட
லின்மீதுஏவிய செந்நிறமுள்ள ஆக்நேயாஸ்திரத்தைப்போல மேன்மேலுஞ்
சென்றது; (எ - று.)—பி-ம்:—1வஞ்சனையானன், வஞ்சனையன்னவர். 2அன்
னவர். 3சென்றன. (௨௮௧௧)

௨௪.—இலங்கையில் நெடுங்கீய தீயின் வருணனை.

கையக 1லிஞ்சிக் காவல் 2கலங்கச்
செய்ய 3கொழுந்தீச் சென்று நெருங்க
4ஐய நெடுங்கா ராழியை 5யம்பால்
எய்ய 6வெரிந்தா லொத்த நிலங்கை.

(இ - ள்.) இடமகன்ற மதிளாகிய காவல் கலங்குமாறு செந்நிறமுள்ள
கொழுவியதீச சென்றுநெருங்கியதனால், இலங்கையானது,--ஸ்ரீராமன் நீண்ட
டகரிய கடலை அம்பிஞ்செய்ய எரித்ததை யொத்தது; (எ - று.)—ஸ்ரீராமன்
ஆக்நேயாஸ்திரத்தைவிட்டபோது எரித்தகடையொத்தது, இலங்கை யென்க.
பி-ம்:—1அஞ்சிக். 2இலங்கைச். 3கொளுந்தீச். 4ஐய. 5அம்மால். 6உலர்ந்தால்.

௨௫.—சோலையில் எரிபற்ற, பறவைகீதுலங்கா கூட்டினின்ற வண்ணில்.

ஒலித்துக்கொண்டு எழுதல்.

பரற்றுறு 1பல்பழு வத்தெரி பற்ற
நிரற்றுறு பல்பற வைக்குல 2நீளம்
உரற்றின விண்ணி னொளித் 3தெழும் வண்ணம்
அரற்றி யெழுந்த தடங்க லிலங்கை.

(இ - ள்.) பரநெருங்கிய பலசோலைகளிலும் எரிபற்றியதனால் வரிசை
யாக நெருங்கிவாழ்கின்ற பலபறவைக்குலங்கள், (தம்முடைய) கூட்டினின்ற
ஆகாயத்தில் பிரதித்தொளி எழும்வகையாகக் கத்தின: (இவ்வாறு) இலங்கை
முழுதம் (பட்சிக்குலங்களால்) அரற்றிக்கொண்டெழுப்பெற்றது; (எ-று.)—
இனி, (இலங்கையின்மீது) எரிபார்த்ததனால், அவ்விலங்கையிலுள்ள அரக்கர்கள்
பழுவத்தில் எரிபற்றப் பறவைக்குலம் தம்நீடத்தினின்ற விண்ணில்வந்து
ஒலிப்பதுபோல, வெளியேவந்து அரற்றியெழுந்தார்களென, இச்செய்யுளுக்கு
உரைகூறலாம். இவ்வுரைக்கு, இலங்கை-இலங்கையிலுள்ளவரக்கர். நீளம் -
கூடு. பி-ம்:—1தொல். 2நெஞ்சில். 3எழு. (௨௮௧௨)

௨௬.—இராமசரத்தாந் கோபுரம்வழிதல்.

1முவுல கத்தவ ரும்முத லோரும்
2மேவின விற்றெழுவ லீர னிராமன்

3தீவ மெனச்சில வாளி செலுத்தக்
4கோபுர 5முற்றும் 6விழுந்தது குன்றின்.

(இ - ள்.) (அப்போது) மூவுலகத்தவரும் முதல்மூர்த்திகளும் விரும்பத் தக்க வற்றொழிலையுடைய வீரனாகிய ஸ்ரீராமன்,—தீபத்தைப்போன்ற சில அம்புகளைச் செலுத்த,கோபுரமுழுவதும் திரிகூடாசலத்தில்விழுந்தது;(எ-று.)—இரண்டாமடியில்,ஏவின் என்றுபிரித்தலும்உண்டு.பி-ம்:—1மூவுலகத்தெவரும். 2வலவலத்தொழில். 3தீபம். 4கோபுரம். 5இற்ற.6முறிந்தது.(உஅகக)

2.எ.—மருத்துமலையை வைத்தீட்டு அனுமான் தீரும்பிவருதல்.

இத்தலை யின்ன நிகழ்ந்திடு 1மெல்லைக்
கைத்தலை யிற்கொடு காவி நெழுந்தான்
2உய்த்த 3பெருங்கிரி மேருவி 4னுப்பால்
5வைத்த நெடுந்தகை மாருதி வந்தான்.

(இ - ள்.) இங்கு[இலங்கையிலே] இவ்வாறு நிகழுமிடத்து,கையிலே (மருத்துமலையைக்)கொண்டு காற்றுப்போல் விரைந்தெழுந்துசென்றவனாகக் கொண்டந்த பெரியமருத்துமலையை மேருவுக்குஅப்பால் வைத்த பெருந்தகுதியையுடைய அனுமான் (இலங்கைக்கு மீண்டு)வந்து சேர்ந்தான்;(எ-று.)—பி-ம்:—1வேலை. 2அத்த. 3நெடுங்கிரி. 4அப்பால். 5வைத்தது. (உஅஉ0)

2.அ.—அனுமான் ஆரவாரித்ததைக் கேட்டு இலங்கையார் நீக்கம்.

அறையர வக்கழன் மாருதி யார்த்தான்
உறை¹யர வஞ்செவி யுற்றுள தவ்வூர்
சிறையர வக்கலு முன்கொடு சீறும்
இறையர வக்குல மொத்த திலங்கை.

(இ-ள்.) ஒலிக்கின்ற ஒலியைக்கொண்ட வீரக்கழலையணிந்த அனுமான், ஆரவாரித்தான்; (அங்குத்)தோன்றிய அரவம், அந்தஇலங்கையிற்கேட்டது; (அதனால்), இலங்கை, கருடனுடையசிறையரவத்தினால் சீறுத்தன்மையுள்ள தலைமையையுடைய நாககுலங்கள்அடைந்தநிலையை யடைந்தது;(எ-று.)—‘கலு முன்சிறையரவக்கொடு’என மாற்றுக. பி - ம்:—1அரவஞ்சிறையுற்றுளது, அரவஞ்செறிவித்துளது. (உஅஉக)

2.கூ.—அனுமான்சேர்ந்த மேற்றிசைவாயிலே இந்நீரசித்து அடைதல்.

மேற்றிசை வாயிலே மேவிய வெங்கட்
காற்றின் மகன்றனை வந்து கலந்தான்
மாற்றலின் மாயை வகுக்கும் வலத்தான்
கூற்றையும் 1வென்றுயர் வட்டனை கொண்டான்.

(இ - ள்.) மாற்றுதல்முடியாத மாயத்தை யிற்றும வலிமையைப் பெற்றவனும் கூற்றுவினையும்வென்று பெருந்தாளமிட்டவனுமான இத்திர சித்து,—(இலங்கையின்) மேற்குத்திக்குவாயிலைப்பொருந்தியிருந்த கொடுமையையுடைய வாயுகுமாரனான அனுமானை வந்துகூடினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வென்றொரு, வெங்குய். (உஅஉஉ)

௩௦.—மாயைச்சீதைவடிவமைத்து அவள்தழுலைப்பற்றி யீர்ந்து
வானைக்கையிற்சொண்டு பின்வருமாறு இந்தீரசித்து கூறுதல்.

சானகி யாம்வகை கொண்டு 1சமைத்தோர்
மானனை யானை வடிக்குழல் பற்றா
ஊனகு வானொரு கைக்கொடுருத்தான்
ஆனவ னந்நிலை 2யின்ன தறைந்தான்.

(இ - ள்.) சானகியென்றுதோன்றுமாறு (மாயையைக்)கொண்டு (ஒரு
ருவத்தை) அமைத்து, ஒப்பற்றமானபோன்றவளான அந்தமாயாசீதையினது
தேனைக்கொண்ட கூந்தலைப்பற்றி, ஊன்வினங்குகின்ற வானை மற்றொருகை
யிற்கொண்டு கோபித்தவனாகி, —அந்தஇந்திரசித்து அப்போது இவ்வாறான
வார்த்தையைக்கூறினான்; (எ - று.)—இந்திரசித்தின் கூற்றை மேற்கவியிற்
காண்க. பி-ம்:—1சமைத்த. 2இன்னனசொற்கள். (௨௮௨௩)

௩௧.—இந்தீரசித்து 'இவள் ஞானபாகவேபோரிநிகழ்த்தனலு இவனைக்
கொன்றுவிடுவேன்' என, அநுமான் அச்சமடைதல்.

வந்திவள காரணமாக மலைந்தா
எந்தை யிகழ்த்தன னியானிவ ளாவி
சிந்துவ னென்று செறுத்துரை செய்தான்
அந்தமின் மாருதி யஞ்சி யயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) '(ரீங்கள்) இந்தச்சீதையின்பொருட்டே வந்து போர்புரிந்தீர்
கள்; எந்தந்தை உபேட்சையாக இருந்திட்டான்: யான் இவளுடையஆவியை
யழிப்பேன்' என்று கோபித்துச்சொன்னான், (இந்திரசித்து): நாசமில்லாதவ
னான [சிரஞ்சீவியான] அநுமான்,—(அதுகேட்டு) அஞ்சி மனந்தளர்ந்தான்.)

௩௨.—அநுமானின் துயரநிலை.

கண்டவ னேயிவ னென்பது கண்டான்
விண்டது 1போலுநம் வாழ்வென 2வெந்தான்
கொண்டிடைத் தீர்வதொரு கோளறி கில்லான்
உண்டு யிரோவென 3வாயு முலர்ந்தான்.

(இ-ள்.) '(நான் தூதுசென்றபோது) பார்த்தவளான சீதையே இவள்'
என்று கண்டவனாய்,—(அநுமான்), 'நம்வாழ்வு ஒழிந்ததுபோலும்' என்று
(மனம்)வெதும்பினான்; இடையிலே மேற்கொண்டு அத்தயிரினின்று ரீங்குவ
தான ஒருபாயம் அறியாதவனாய், உயிர் உண்டோஇல்லையோஎன்னுமாறு
வாயும் உலரப்பெற்றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1போயநம், போகநம். 2வோர்த்
தான். 3நாவும். (௨௮௨௪)

௩௩.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - அநுமான் இந்தீரசித்தைப்புகழ்ந்து
'சீதைமைக்கோல்லவேண்டா'என்றதைத் தெரிவிக்கும்.

யாது யினிச்செயல் 1வேறில் யென்கு
நீதி யுரைப்பது 2நேரென வோராக்
கோதில் 3சுலத்தொரு நீகுண மிக்காய்
மாதை 4யொறுத்தல வகைத்திற 5மென்றான்.

(இ - ள்.) 'இப்போது (இவளை மீட்குமாறு என்னை செய்யத்தக்க) செய்கை (இதைக்காட்டிலும்) வேறு எதுவுமில்லை: (ஆகையால், இவனுக்கு) நீ தியுரைப்பதே நேர்மையான உபாயம்' என்று ஆராய்ந்து, — (அதுமான்), — 'குணம்மிக்கவனே! குற்றமற்ற குலத்திலே பிறந்த ஒப்பற்ற மாதைக்கொல்வது பழிப்பின் கூறுபாட்டிற்சேரும்' என்றான்; (எ - று.) — பி - ம்: — 1 இல்லென வென்னை, இல்லென வெண்ணை. 2 நீ ரென. 3 குணத்தொரு. 4 வதைத்தல். 5 அன்றே. (உஅஉச)

உச. நான்முக னுக்கொரு நால்வரின் வந்தாய்
நான்முக முற்று நுணங்க வுணர்ந்தாய்
பான்முக முற்ற பெரும்பழி யன்றே
1 மான்முக மற்றொரு மாதை 2 வதைத்தால்,
மூன்றகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (நீ), — பிரம தேவனுக்கு ஒருகாலாந்தலைமுறைபிற்தேசீந்தவனாக வந்துள்ளாய்; சாஸ்திரங்களின் முக்கியாயிசம்முழுவதையும் சூட்சுமமாக அறிந்துள்ளாய்; முகதாட்சிணியில்லாமல் ஒருமாதை வதைத்தால், (செய்யத்தகாதவையென்று விலக்கப்பட்ட) பகுதிகளில் முதன்மைபெற்ற பெரும்பழிவினைக்குஞ்செயலன்றே; (எ - று.) — இரண்டாமடிக்கு - நூல்களை முகக்கு மாறு முற்றுமுணர்ந்தோயெனினுமாம்; நூல்முகம் - நூலினிடமுமாம். முகமால் - முகதாட்சிணியம். இனி மால் - புத்திமாறாட்டமுமாம். பால் - பகுதி. முகம் - முதன்மை. 1 மான்முகமற்றொரு என்றபாடத்திற்கு - முகத்தில் மானை [மான் போன்ற பார்வையை]ப் பொருந்திய ஒரு மாதை என்க. பி - ம்: — 2 வதைத்தல்.

உரு. மண்குலை கின்றது 1 வான நடுங்கிக்
கண்குலை கின்றது காணுந் கண்ணால்
எண்குலை கின்ற 2 திரங்கு றுறந்தாய்
பெண்கொலை 3 செய்தல் பெரும்பழி யன்றே

(இ - ள்.) (நீ செய்யக்கருதுகின்ற இதனைக்கண்டு) பூமியும், நடுங்குகின்றது; வானமும் நடுங்கிக் கண்ணெடுக்கமடைந்துள்ளது! (நீ இவற்றைக்) கண்ணற்காண்பாய்; (என்) எண்ணமும் நடுங்குகின்றது; இரங்குவதென்பதைக்கைவிட்டவீன! பெண்கொலைசெய்வது பெரும்பழியாகுமல்லவோ? (எ - று.) — கண்படைத்தற்குப் பயன் இரங்கத்தக்கதைக் கண்டவிடத்து இரக்கங்கொள்வதேயாதல் - ல், நீ கண்படைத்தபயனைக்கொள்வாயென்பான் 'கண்ணாகாணுந்' என்றான். பி - ம்: — 1 வானும். 2 நெஞ்சிலிரங்கப். 3 செய்கை. (உஅஉஅ)

உச. எனவயி னல்கனை 2 யேகுநி யென்றால்
3 நின்வய மாபுல கியாவையு நீநின்
4 அன்வய மேது மறிந்திலை யையா
புன்மை தொடங்கல் புகழ்க்குழி வென்றான்.

(இ - ள்.) என்னிடத்திலிரக்கங்கொண்டு [என்பேசைக்கேட்டு இரக்கத்தைமேற்கொண்டு], (இச்செயலுவிட்டுச்) சென்றாயென்றால், (உன் குணத்தைக்கண்டு) உலகமெல்லாம் உன்வயத்ததாம்; நீ நின்மரபைச் சிறிதும் ஆராய்ந்துணர்ந்தாயில்லை: ஐயா! புல்லியதொழிலைத்தொடங்குவது

புகழ்க்கு அழிவாகும் என்று கூறிமுடித்தான், (அநாமன்); (எ-று.)---பி-ம்:--
1வயம், 2ஏகினை, 3உன், 4அன்மயமொன்றும், 5அழிவன்றே. (உஅஉக)

௩௭.—இந்திரசித்தின் பதில்.

என்றான் மாருதி யிந்திர சித்தும்
ஒன்றுரை கேளென தெந்தையு மூரும்
பொன்றுத நீரு மிதிற்புக முண்டே
நன்றுரை யென்றுபி னக்குரை செய்தான்.

(இ-ள்.) என்று மாருதி கூறினான்: (பின்பு) இந்திரசித்தும்,—(அவனை நோக்கி), 'எனது ஒருவார்த்தையைக்கேள்: எந்தந்தையும் இவ்விலங்காபுரி யும் அழிவதினின்று நீங்குவதற்குக்காரணமான இச்செயலைக் காட்டிலும் [சீதையை வதைப்பதைக்காட்டிலும்] புகழ்தரக்கூடியசெயல்(வேறு) உண்டோ? நன்கு[ஆராய்ந்து] சொல்வாய்' என்று சொல்லிச்சிரித்துப் பின்னுஞ்சொல்ல லானான்; (எ - று.)—கீழ்ச்செய்யுளினீற்றில் 'புகழ்க்கழிவு' என்று அநாமன் கூறியதனால், தந்தையையும் ஊரையும் காத்தலாற் புகழேவியை மென்று இந்திரசித்து மறுமாற்றம் கூறினான். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இல்லா: வெள்ளிப்பாட்டாயிருக்கலாம். (உஅ௩௦)

௩௮.—நான்குதவிகள் - சீதையை வெட்டுவதே புகழென்றும் அயோத்தியிற் சேன்று தம்பியர் முதலியோரையும் அழிப்பேன் என்றுநீஞ்சொல்லி,
இந்திரசித்து மாயாசீதையை வெட்டுதலைத்தேர்விக்தும்.

எந்தை 1யுமிந்த விலங்கையு னோரும்
2உய்ந்திட வானவ ரியாவரு மோடச்
சிந்துவன் வாளினி லென்று 3செயுத்தான்
இந்திர சித்⁴தவ னின்ன விசைத்தான்.

(இ - ள்.) 'எந்தந்தையும் இந்திலங்கையிலுள்ளவரும் உய்ந்திடவும் வானவராவரும் ஓடவும் வாளினால் வெட்டுவேன்' என்று சொல்லிக் கோபித் தவளாய், இந்திரசித்து (பின்னும்) இவைகளைக் கூறலானான்; (எ - று.)—
பி - ம்:--1உவந்தவிலங்கையுமனை. 2உந்துவன். 3செயிர்த்தான். 4இயலின் னனசொன்னான். "எந்தையிசுந்த விலங்கிழைதன்னைத், தந்தனென்று தரு ம்புகழுண்டோ" என்று முன்னிரண்டடிகள் சிலபிரதிகளில் உள்ளன. (உஅ௩௧)

௩௯. போயி 1னடாவினை போயது போலாம்
ஆமெனி 2வின்னு மயோத்தியை 3யண்பிக்
காமி⁴ன தின்று கனற்கரி யாக
5வேமது 6செய்தினி 7மீள்குவெ னென்றான்.

(இ - ள்.) 'அடா! (குரங்குகாள்!) போங்கள்: (நீங்கள் வந்த) காரியம் [சீதையை மீட்டலென்பது], போய்விட்டது: இன்னும் (உங்களாற்) கூடுமா னால், அயோத்தியைச்சேர்ந்து காத்துக்கொள்ளும்கோள்: அந்நகரம் இன்று அனலெரித்த கரியாகும்படி வெந்திவிட்தொழிலைச்செய்து இப்போது மீள்கு வேன்' என்றான்; (எ - று.)—போல் - ஒப்பில்போலி. ஆம்-அசை. பி-ம்:--

1எடாவிவன்போயினள். 2இன்னம். 3நண்ணிக். 4அதின்றுகனக், எடாக்கனலாய்க். 5வேமிது, வேமின். 6எடாவினி, மெய்யினி. 7மீள்கிவதன்றே. (உஅருஉ)

சு௦. தம்பியர் தம்மொடு 1தாயரு மாயோர்
உம்பர் விலக்கிடி னும் 2மினி யுய்யார்
வெம்பு கடுக்கனல் வீசிடு மென்கை
அம்புக 3னோடு 4மவிந்தன ரம்மா.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) சினந்ததுபோல்தோன்றுகின்ற கொடியகனலைக் கக்குகின்ற என்கை அம்புகளினால் (இராமனது) தம்பியருடனே தாய்மாருமாயுள்ளவர் அவிந்தனராவர்: தேவர்கள் வந்துவிலக்கினாலும் இனி அவர்கள் உயிருடனிருக்கமாட்டார்கள்; (எ-று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்: தந்திறமையை வியந்தவாறு. பி-ம்:—1தாயொடும். 2இவர். 3ஒன்றும். 4அறிந்திவரம்மா. ()

சு௧. இப்பொழுது தேகடி 1தேசுவ னியானிப்
புட்பக மான 2மஹிபுக நின்றேன்
தப்பு வ ரேயவர் 3சங்கையிலாவென்
வெப்புறு 4வாளிக ளின்று 5விரைந்தால்.

(இ - ள்.) யான் இந்தப்புஷ்பகவிமானத்திற்புக்குநின்றவனாய் இப்பொழுதே விரைந்துசெல்வேன்: (அங்கனம்சென்று அயோத்திசேர்ந்த) என்னுடைய வெப்பம்பொருந்தியனவான எண்ணிக்கையற்ற [மிகப்பலவான] அம்புகள் (இராமனது தம்பியர்முதலியோர்மீது) விரைந்துபாய்ந்தால் அவர் உயிர் தப்புவார்களோ? (எ-று.)—என்று இத்திரசித்து கூறினான் எனவரு வித்துமுடிக்க. சங்கை = லக்கியா: வடசொல். பி-ம்:—1எய்துவன். 2மிசைப்பொலிகின்றேன், அதற்கொடுகின்றேன். 3தாயினியென்கை. 4வாளிகளோடு, வாளிகளோடி. 5வினாத்தால். (உஅருச)

சு௨.—இத்திரசித்து சீதையிரக்கவும் வெட்டுதல்.

ஆளுடை யாயரு ளாயரு ளாயென்று
1வழை வழங்குறு சொல்லி னிரங்கான்
வாளி நெறந்தனன் மாகடல் போலும்
நீளுறு சேனையி னேடு நிமிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ‘(என்னை) அடிமையாகவுடையவனே! அருளாய், அருளாய்’ என்று (அச்சம்கொண்டு) பேதைமைக்குணத்தைபுடையவான (மாயா)சீதை சொல்லுகின்ற சொல்லில் இரக்கங்கொள்ளாதவனாகிய இத்திரசித்து, (அந்த மாயாசீதையை)வாளினால் வெட்டினவனாய், பெரியகடல்போலும் கீட்சி பொருந்தியசேனையுடனே புறப்பட்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வழையவன் புறசொல்லியிரங்க, ஏழைவணங்குறு.... (உஅருசு)

சு௩.—வடக்குநோக்கிப் புட்புத்தீன்மீது இத்திரசித்து செல்ல,
மாநதி கண்டு முக்கித்தல்.

தென்றிசை நின்று 1வடாது திசைக்கட்
2பொன்றிகழ் புட்பக மேல்கொடு போனன்

ஒன்று முணர்ந்திலன் மாருதி³யுக்கான்
வென்றி நெடுங்கிரி போல விழுந்தான்.

(இ - ள்.) தெற்குத்திக்கிலிருந்து வடக்குத்திக்குக்காகப் பொண்ணை விளங்குகின்ற புட்பகத்தின்மேலேறிக்கொண்டுபோனான், (இந்திரசித்து): மாருதி சிறிதும்உணர்ச்சியில்லாதவனாய் [மூர்ச்சித்து] உயிரொடுங்கி, வெற்றி பொருந்திய நெடிய கிரிபோல விழுந்தான்; (எ - று.)—1-ம்:--1வடாதிசையின்கட். 2பொன்றிணி. 3உட்கா. (உருஅ)

ஈசு.—இந்திரசித்து நீதும்பலைசேர, அநுமான் துயர்மீக்து
நெஞ்சமொடுங்கிப் புலம்பத் தெடங்குநல்.

போயவன் மாறி நிகும்பலை புக்கான்
துயவ¹னெஞ்சு துயர்ந்து சுருண்டான்
²ஓய்வொடு³நெஞ்ச மொடுங்க வுலர்ந்தான்
ஏயன பன்னின னின்னன சொன்னான்.

(இ - ள்.) (அயோத்திமேற்செல்வதுபோற்காட்டிய) அந்தஇந்திரசித்து மாறிப்போய் நிகும்பலையிற் புருந்தான்: பரிசுத்தகுணமுடையவனாகிய அநுமான் நெஞ்சு துயர்கொண்டு சுருண்டவனாய், சோர்வுடனே மனமொடுங்க (நாக்கு)வறண்டுநின்ற மனத்துக்குத்தோன்றின வற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினவனாய், இவ்வாறானவார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்; (எ - று.)—அயோத்தினோக்கி வடதிசையிற் செல்வதுபோலக்காட்டிய இந்திரசித்து அநுமான் மூர்ச்சித்துவீழ்த்தசமயத்தில் அங்குச்செல்வதின்மீது மாறி, நிகும்பலையிற் சென்றானாக, மூர்ச்சித்த அநுமான் சிறிது அறிவுதோன்றப் பின்வருமாறு புலம்பலானான். 1-ம்:--¹ஆவியெனவந்தது. ²ஓய்வொரு, ஓய்வரு. ³சாரியொருங்கவணர்ந்தான். (உருஅ)

வேறு.

ஈசு.—அநுமான் புலம்புநல்.

அன்னமே யென்னும் பெண்ணி னருங்குலக் கலமே யென்னும்
என்னமே யென்னும் தெய்வ யில்லையோ யாது மென்னும்
சின்னமே செய்யக் கண்டுத் தீவினை நெஞ்சு²மாவி
பின்னமே யாய தில்லை யென்னும்பே ராற்றல் பேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) (அநுமான்),—(தனது)பெரியவல்லமை குறையப்பெற்றவனாய், ‘அன்னமே! என்பான்: ‘பெண்களின் அருங்குலத்திற்குக் கலம்போன்றவளே!’ என்பான்; ‘என் அம்மே! என்பான்: ‘தெய்வமென்பது சிறிதும் இல்லையோ!’ என்பான். ‘(வாளினால்) வெட்டுதலைச் செய்யக் கண்டும் (பாவி யானானது) தீவினையையுடைய நெஞ்சமும் ஆவியும் பின்னமாக ஆனதில்லையே!’ என்றவருந்துவான்; (எ-று.)—1-ம்:--1கலக்குலமே, கலக்கலமே. 2பாவி.

ஈசு.—அநுமான்னுடைய பெருந்துயரச்சேயல்.

எழுந்தவன் மேலே பாய வெண்ணும்பே ிரிடரிற் றள்ளி
விழுந்து²வெர் துயிர்த்து கிம்மி விங்கும்போய் மெலியும் வெந்திக்

3கொழுந்துக வுயிர்க்குமியாக்கை குலைவுறுந்⁴தலையே கொண்டுற்று உழுந்தரை தன்னைப்⁵பின்னு மீனையன வுரைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) எழுந்து அந்தஇந்திரசித்தின்மேலே பாய எண்ணுவான்: மிக்க துயரத்தினால் தள்ளப்பெற்று விழுந்து வெப்பமுறப் பெருமூச்சுவிட்டு விம்மி (ஏக்கம்) மிகுவான்; மிகவும் மெலிவுறவான்: கொடிய நெருப்புச்சுவாலை வெளிப்படப் பெருமூச்சுவிடுவான்: உடம்பு நடுங்குவான்: (தன்) தலையைக் கொண்டு தரையிலுழுவதுபோல மூட்டிக் கொள்வான்: பிறகு இவ்வாறான வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்; (எ - று.)—அநுமான்வார்த்தைகளை மேல் எழுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1 இடரைத். 2 வெய்துயிர்ப்பமேனி. 3 கொழுந்து கள். 4 தலைமேற். 5 பின்னை. (உ. அருக)

ஈ61.—இது நதல் ஏழுக்கிகள் - அனுமான் இரங்கிக்கூறுதலைத் தெ: வித்தும்.

முடிந்தது நந்த¹மெண்ண²முவுல கிற் குங் கக்குல் விடிந்ததென் றிருந்தேன் மீள வெந்துய ரிருளின் வெள்ளம் படிந்தது³வினையின் செய்கை பரந்தது பாவி வாளால்⁴தடிந்தனன் றிருவை⁵யந்தோ தவிர்த்தது தரும மம்மா. எட்டுக்கிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) 'நம்முடைய எண்ணம் முடிந்தது: மூவுலகிற்கும் இரவு விடிந்திட்டது' என்று எண்ணியிருந்தேன்: மீளவும் கொடுத்தயரமாகிய இருட் பெருக்குப் படிந்தது; தீவினைச்செய்கை பரந்திட்டது: பாவி [இந்திரசித்து], வாளினால் திருவை [சீதாபிராட்டியை] அந்தோ! வெட்டிவிட்டான்: தருமம் நீக்கிவிட்டது; (எ - று.)—அம்மா-இரக்கக்குறிப்பு.

மூவுலகிற்குக்கக்குல்விடிந்தது-அரக்கர்கொடுமையால் இருண்டுதோன்றிய உலகம்மூன்றும் இனி அத்துயாநீக்கி வெட்டவெளிச்சமாயிற்றென்ற படி. பி-ம்:—1 எண்ணும். 2 மூவுலகிற்குமுடி, மூவுலகிற்குமுட்டம். 3 வினையச் செய்கையந்தது. 4 தடிந்தது. 5 அன்றோ, என்றே. (உ. அசு0)

ஈஅ. பெருஞ்சிறைக் கற்பி னுளைப் பெண்ணினைக் கண்ணிற் கொல்ல¹இருஞ்சிற கற்ற புட்போ லியாதுமொன் றியற்ற லாற்றேன்³இருஞ்சிறை⁴யழுந்து கின்றே நெம்பிரான் தேவி பட்ட அருஞ்சிறை மீட்ட வண்ண மழகிது⁵பெரிது மம்மா.

(இ-ள்.) பெரியசிறையிலேவைக்கப்பட்டுள்ள கற்பைக்கொண்ட பெண்ணைய சீதாபிராட்டியை(என்) கண்ணெதிரிலே கொல்ல, பெரியசிறகுஅற்ற பறவைபோல யாதொருசெயலும் செய்யமுடியாதவனாய்ப் பெரியசிறையில் அழுந்துகின்றேன்: எமதுதலைவனாகியபுரீராமபிரானுடையமனைவியார் அடைந்துள்ள அரியசிறையினின்று நான்(அவரை)மீட்டவண்ணம் மிகவும் அழகிது! (எ - று.)—அம்மா - இரக்கக்குறிப்பு. துயரமானது ஒன்றுஞ்செய்யவொட்டாது கட்டுப்படுத்தவதனால் அத்துயரில் அழுந்துகின்ற தன்னை இருஞ்சிறையழுந்துகின்றேன்' என்கிறான். பி-ம்:—1 அருஞ். 2 சிறையிற்ற, சிறையற்ற. 3 பருஞ். 4 அழுங்குகின்றேன். 5 பெரிதின்மம்மா. (உ. அசுசு)

சக. பா தக வரக்கண் றெய்வப் பத்தினி தவத்து ளாகிப்
 பேதையைக் குலத்தின் வந்த 1பிழைப்பினா தாகிப்பெண்ணைச்
 சீதையைத் திருவை²த் தீண்டிச் சிறைவைத்த தீயோன் சேயே
 காதவுங் கண்டு நின்ற கருமமே 3கருணைத் தம்மா.

(இ-ள்.) தெய்வப்பத்தினியும் தவத்திவிருப்பவளும் பேதைமைக்குணத்
 தைக்கொண்டவளும்(ஐங்க)குலத்திற் பிறந்தகுற்றமற்றவளுமான பெண்ணாகி
 யஇலக்குமியின் திருவவதாரமானசீதையைத் தீண்டிச்சிறைவைத்ததீயோனான
 பாவியரக்கன் இராவணன து புத்திரனான இத்திரசித்தே(வாங்கொண்டு)வெட்
 டவும் கண்டுநின்ற செயலே கருணையுடன் கூடியது; (எ - று.)

எல்லாவகையினாலும் மிகச்சிறந்த பேருத்தமியைப் பாவியின்மகன் என்
 கண்ணெதிரிலே வானினால் வெட்டப் பார்த்திருந்தேனே! என்னுடைய
 கருணையற்றதன்மையை பென்னென்பது!! என்று தனக்குநேர்ந்தநிலையை
 வெறுத்துப் பழித்துக்கூறுகின்றான் அநுமானென்க. 'கருணைத்து' - 1பிற
 குறிப்பு. 1-ம்:—1 அறம்பிழைத்திலாளைப். 2 தீண்டசில்லரித்தடங்கண்ணனை,
 தீண்டிச்சிறைவைத்தவரக்கன்றானே. 3பெருமைத்தம்மா, கருணைத்தாமால்.(.)

ரு. கல்விக்கு நிமிர்ந்த கீர்த்திக் காகுத்தன் றூத னாகிச்
 சொல்விக்க வந்து 1போனே 2னெய்யுறு துயர்செய்தாரை
 வெல்விக்க 3வந்தே னுன்னை மீட்டிக்க வன்று வெய்கிற [ன்.
 கொல்விக்க வந்தே⁴னென்றே கொடும்பழி⁵கூட்டிக் கொண்டே

(இ-ள்.) கல்வியிலே மிக்கபுகழ்பெற்ற ஸ்ரீராமதாதனாகி(அவர்)சொன்ன
 சொல்லைத் தெரிவிக்க வந்துபோன நான், (இப்போது) கோயைச்செய்கின்ற
 துயரத்தைச் செய்த அரக்கரை வெல்விக்கவந்தவனாய் 'உன்னைக் கொடுமை
 யாகக் கொல்விக்கவந்தேன்: மீட்டிக்கவரவில்லை' என்ற ஒருகொடியப்பழியைக்
 கட்டிக்கொண்டேன்; (எ - று.)

சீதே! நான் செய்தசெயல் உன்னை எதிரிகள் கொல்வதற்கு உதவியாயிற்றே
 யன்றி, உன்னை மீட்டிக்க உதவவில்லையே! என்று இரங்கியவாறு. 1-ம்:—1போர்
 தேன். 2ஆதலிற்றுயர்கள்செய்தேன், ஆயவித்துயர்செய்தாரை, ஓய்விவித்து
 யர்செய்தாரை. 3அன்றுநன்னை, வந்துநின்னை. 4என்று, என்றோர், அன்
 நே. நன்றே என்றும்பிரிக்கலாம். 5தேடிக்க. (உஅகக.)

ருக. வஞ்சியை யெங்கும் 1காணு துயிரினை மறந்தா னென்னச்
 செஞ்சிலை யரவோன் 2தேடித் திரிகின்ற னுள்ளர் தேற [லத்
 அஞ்சொலா ளிருந்தாள் கண்டே 3னென்றயா னரக்கன் கொல்
 துஞ்சினு⁴ளென்றுஞ் சொல்லத் தோன்றினேன்⁵ரேற்ற மீதால்.

(இ - ள்.) வஞ்சிக்கொடிபோன்ற சோபிராட்டியை எங்கும்காணாமல்
 தன்னுயிரினை மறந்தவன்போன்ற செவ்வியவில்லில்வல்லவீரனும் தேடித்
 திரிகின்றவனுமான ஸ்ரீராமனுடைய மனம் (துயரமீக்கித்) தெளிவு
 பெறுமாறு 'அழகியசொல்லையுடைய சீதை இருந்தாள்: கண்டேன்' என்று
 கூறின யான், அரக்கன் [இத்திரசித்து]கொல்ல இறந்திட்டாளென்று சொல்
 லவும் தோன்றினவ னானேன்: என்பிறப்பு இவ்வாறாயிற்றே! (எ-று.)

‘எந்தவாயினால் சீதை இலங்கையில் அசோகவளிகையில் இனிதிருக் கின்றா னென்று கூறி ஸ்ரீராமனைத் தேறச் செய்தேனோ, அந்தவாயைக்கொண் டே அவன் அரக்கன்வாளால் வெட்டுண்டு இறந்திட்ட செய்தியைச் சொல்லித் தயரத்தில் அப்பிரானே மூழ்குவிக்கவும் வேண்டியவனானே! என்னுடைய இரத்தப்பிறவி எற்றுக்கு?’ என்றுவருந்திக்கூறுகின்றனன் அநுமா னென்க. ஒன்றற்குக் கருவியானது அதற்குமாறானமற்றொன்றற்கும் கருவியாயினதாகக் கூறும் மஹிதநிகாக்கிலணி இங்குக் காணத்தக்கது: இதனை, வடநூலார் வ்யாகராதாலங்காரமென்பர். பி-ம்:—1காணத்துயரிடை. 2ஓடித். 3என்றனன். 4என்று. 5தோற்றத்தீர்த்தேன். (உஅசச)

ரு2. அருங்கடல் கடந்திவ் ஹாரையள்ளொரி மடுத்து வெள்ளக் கருங்²கடல் கட்டி மேருக் கடந்தொரு மருந்து காட்டிக் குரங்கினி³யுள்ளோ டொப்பா ரில்லெனக் களிப்புக் கொண்டேன் பெருங்கடற்⁴கோட்டற்⁵தேய்வையொத்தெ நன்னடிமைப்பெற்றி.

(இ - ள்.) (கடத்தற்கு)அரிய கடலைக் கடத்து இத்தஹார அள்ளிக் கொள்கின்ற எரியால் உண்பித்து வெள்ளமாயுள்ள கரியகடலைச் சேதுகட்டி மேருவையுங்கடந்துவென்று ஒப்பற்ற மருத்துமையை (கொண்டு)வந்து காட்டி (இறந்தோரையெல்லாம் உயிர்ப்பித்து) ‘இனி உன்னோடுஒப்பதாகிய குரங்குஇல்லை’ என்று சொல்லுமாறு (அடிமைத்தொழில்செய்து) பெருமகிழ்ச்சியடைந்தேன்: என்னுடைய அடிமையின்தன்மை, பெரியகடலிலே தேய்த்துக்கரைத்த கோட்டத்தின்தேய்வைபோலப் பயனற்றதாயிற்றே; (எ - று.)

கடல்நீருக்குநறுமணமுண்டாகுமாறு கோட்டத்தைத்தேய்த்துக்கரைத் தால் அத்தேய்வை எங்ஙனம் பயனற்ற தாகுமோ அவ்வாறே என்செய்வெல் லாம் பயனற்ற தாயிற்றேயென்று இரங்குகின்றான் அநுமா னென்க. பி-ம்:—1அனலெரியூட்டி, அள்ளொரியூட்டி. 2கடற்றட்டு. 3என்னோடு. 4கோட்டத். 5தேய்த்ததாயது, தேய்வையாயது. (உஅசச)

ரு3. விண்டுநின் றுக்கை 1சுந்தப் புல்லுயிர் விட்டி லாதேன் கொண்டுகின் றானைக் கொல்லக் கூசினே னென்றே கொல்லக் கண்டு²நின் றேன்மற் றின்னும் கைகளாற் கணிகள் வெவ்வேறு உண்டுநின் றாய் வல்லே னெளியனோ வெருவ னுள்ளோன்.

(இ - ள்.) அற்பமானஉயிர் விண்டுநின்று ஆக்கையினின்று சிந்துமாறு (அவ்வுயிரை) விட்டிலாத நான், (உண்ணக்கொல்லுதற்குப்பற்றிக்) கொண்டு நின்றவனான இத்திரசிக்கைக் கொல்லப் பின்வாங்கினேன்: (என்கண்ணின்) எதிரில்தானே (அவன் உண்ணக்) கொல்லவும் பார்த்துநின்றேனே! (என் தன்மை வெகு நன்றாயிருத்தது!) இன்னும் கைகளினுற்பறித்து வெவ்வேறு கணிகளைப் புசித்துநின்று உயிர்ப்பிழைத்திருக்கவல்லேன்: (நான்) சாமானியனோ? தனிப்பட்டவனாக உள்ளவனன்றோ? (எ - று.)

எண்ணப்போல் இப்படி இழிவுபட உயிர்ப்பிழைத்திருப்பவர் எவரும் இரா ரென்று தன்னைப் பழித்துக்கூறியவாறு. பி-ம்:—1சுந்திப். 2கின்றேனே

என்றென்கையினிர்கலத்தின்வெண்சோறு, நின்றேனையென்பென்கைகனாற்
கலத்தின் வெண்சோறு. நின்றேனேநன்றென்கையினிற்.... (உஅசக)

ருச.—இரங்கிய அநுமான் தான் இனிச்செய்யவேண்டுவதுபற்றிக்
கருதுதல்.

என்னநின் நிரங்கிக் கள்வ னயோத்திமே லெழுவுவெ னென்று
1சொன்னது முண்டு போன சுவடுண்டு தொடர்ந்து செல்லின்
மன்னனிங் குற்ற தன்மை 2யுணர்கிலன் 3வருவ தோரேன்
4பின்னினி முடிப்ப தியாதென் நிரங்கினு னுணர்வு 5பெற்றான்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லி இரங்கி, (அநுமான்), 'வஞ்சகக்குணமுடைய
னைஇந்திரசித்து அயோத்திமேற்செல்வேனென்று சொன்னதுஉண்டு:
போன அடையாளமும்உண்டு: (நான் அவனைத்)தொடர்ந்துசென்றால்,(நமது)
மன்னவனாகியபூரீராமன் இங்குகிசுந்ததை 'உணராதவனாவான்: (அதனால்)
விளைவது(இன்னதென்று) அறியேன்: பின்பு இனிச் செய்துமுடிக்கவேண்டு
வது யாது?' என்று இரங்கினவனும், (அதுகுறித்து ஒருவாறு) உணர்ச்சியை
யடைந்தான்; (எ - று.)

செய்வது இன்னதுஎன்பதையுணராது கலங்கிய அநுமான் பின்பு ஒரு
முடிவுக்கு வந்தானென்க. அநுமான் முடிவுக்குவந்தது இன்னதுஎன்பது
மேற்கவியிற் பெறப்படும். பி-ம்:—1சொன்னசொலுண்டு. 2உணர்ந்திலன்.
3வருவதோரான். 4பின்னிது. 5பேர்ந்தான். (உஅசஎ)

ருரு.—அநுமான் ஒருதுணிவுகொண்டு ஸ்ரீராமனை யடைதல்.
உற்றதை யுணர்த்திப் பின்னை யுலகுடை யொருவ னேனும்
இற்றுறி 1விற்று மாள்வ னன்றெளி 2எண்ண மெண்ணிச்
சொற்றது செய்வன் வேறோர் 3பிறிதிலென் 4துணிவி தென்று
பொற்றடந் தோளான் வீரன் பொன்னடி மருங்கிற் போனான்.

(இ - ள்.) 'கிசுந்ததை (பூரீராமனுக்குத்)தெரிவித்தவிட்டு, பின்பு (அப்
பிரான்) உயிரை ஒழிந்திடின், உலகுடையஒருவனான அவனேனும் உயிரிற்று
மாண்டொழிவேன்; (அவன்) அப்படிச்செய்யாவிட்டால், (அப்பிரானுடைய)
எண்ணத்தைக்கருதி (அவன்) சொன்னதைச் செய்வேன்: வேறே பிறிது
செய்யவேண்டுவதுஇல்லை: (என்)துணிவு இதுவே' என்று சொல்லி, அழகிய
பெரியதோளையுடைய அநுமான் பூரீராமனுடைய அழகியதிருவடிவாரத்தைச்
சார்ந்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1இன்று. 2என்னையேவின். 3பிறிதிலை. 4துணி
வது, துணிவிற்று. (உஅசஅ)

ருசு.—பூரீராமனைச்சார்ந்த அநுமான் நுயர்மீதுதீயாற் கீழ்விழ்தல்.
கிங்கவே றையை வீரன் செறிகழற் பாதஞ் சேர்ந்தான்
1 அங்கமு மனமுங் கண்ணு மாவியு மலக்க ணுற்றான்
பொங்கிய பொருமல் வீங்கி 2யுயிர்ப்பொடு புரத்தைப் போர்ப்ப
வெங்கண் ரருவி 3சோடி மால்வரை யென்ன வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஆண்கிங்கத்தையொத்த வீரனுடைய [பூரீராமனுடைய]ஒருங்
கிய வீரக்கழலையணிந்தபாதத்தைச் சேர்ந்தவனான அநுமான்,—உடம்பும் மன

றும் கண்ணும் ஆவியும் வருத்தமடைந்தான். பொங்கியெழுந்த துயரம் மிகுந்து பெருமூச்சடனே உடம்பெங்கும் கவிந்துகொள்ள, கண்களிலிருந்து வெவ்விய நீருவிபெருகப் பெரியமலைபோல விழுந்தான்; (எ-று).—பி-ம்:— 1 அங்கவன். 2 உயிர்ப்பொடும்புறத்தை. 3 சிந்த. (௨௮௪௧)

௫௭.—ஸ்ரீராமனுக்குப் பெருந்துயருடனே அனுமான் செய்தீடுவித்தல்.

வீழ்ந்தவன் நன்னை வீரன் வினோந்தது விளம்புகென்றோத்
1 தாழ்ந்திரு தடக்கை பற்றி யெடுக்கவுந் தரிக்கி லாதான்
2 ஆழ்ந்தெழு துன்பத் தானை 3 யரக்கனின் றயில்கொள் வாளாற்
போழ்ந்தன⁴ எனெனக் கூறிப் புரண்டனன் பொருமு கின்றான்.

(இ-ள்.) (கீழ்)வீழ்ந்த அநுமானை ஸ்ரீராமன் 'வினோந்ததைச் சொல்லுக' என்று சொல்லி, குனிந்து இரண்டுபெரியகைகளைப் பற்றி யெடுக்கவும், (அவ்வறுமன் துன்பத்தைத்) தாங்கமாட்டாதவனாகி, 'ஆழ்ந்தெழுதின்றதுன்பத் தையுடையவளான சீதையை இந்நிரசித்துஇன்று கூரியவாட்படையாற்பினர் திட்டான்' என்று கூறிப்புரண்டவரூய்ப் புலம்பலானான்; (எ-று).—பி-ம்:— 1 தாழ்ந்தான். 2 ஆழ்ந்தழி, ஆழ்ந்தழு. 3 அரக்கன்மன். 4 கூறியென்னப். (௨௮௫0)

௫௮.—ஸ்ரீராமனுடைய துயரம்.

துடித்தில னுயிர்ப்பு 1 மில்ல னிமைக்கிலன் றுள்ளிக் கண்ணீர்
பொடித்தில னியாது மொன்றும் புகன்றிலன் பொருமி²யுள்ளம்
வெடித்திலன் விம்மிப் பாரின் வீழ்ந்திலன் 3 வியர்த்தா னல்லன்
4 அடுத்தள துன்ப மியாவு மறிந்தில ரமர ரேயும்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன்);—உடம்புஅசைத்தானுமில்லை; மூச்சு யுடையவனாகவுமில்லை; கண்ணிமைத்தானுமில்லை; (துயரத்தால்) துள்ளிக் கண்ணீரைப் பெருக்கவுமில்லை; ஏதுஒருசொல்லும் சொல்லவுமில்லை; மனம் துயர் மிகுந்து வெடிக்கப்பெற்றானுமில்லை; புலம்பிப் பாரில் வீழ்ந்தானுமில்லை; (உடம்பு) வெயர்த்தானுமில்லை; நோந்துள்ள துன்பத்தையெல்லாம் அமரரும் அறிந்தாரில்லை; (எ - று.)

ஸ்ரீராமன் அச்செய்தியைக்கேட்டதும் உலகத்தவர் சாதாரணமாகத் துன்பத்தைக்காட்டுவதுபோலக் கண்ணீர் துளித்தல்முதலியனசெய்யாமல் பேச்சுமூச்சுற்றுத் திகைத்துச் சித்திரம்போல் நின்றனென்பதாம். இச்செய்யுள், அதுமானது துன்பநிலையைக்காட்டுமென்ற கொள்வாருமுளர். பி-ம்:— 1 இல்லையிமைத்திலன். 2 ஒன்றும். 3 விளிந்தான். 4 அடுத்தளான்மன்னையொன்ற மறிந்திலனமலனையும். (௨௮௫௧)

௫௯.—அனுமான்சொல்லக் கேட்டதும் வானரகீ பெருந்துயர்கொண்டு ஸ்ரீராமனுடையதாளில் விழ்தல்.

1 சொற்றது 2 கேட்ட லோடுந் துணுக்குற வுணர்வு சேர
நற்பெரு வாடை யுற்ற மரங்களி னடுக்க மெய்தாக்
கற்பக மனைய வள்ளல் கருங்கழற் 3 கமலக் காண்மேல்
வெற்பின மென்ன வீழ்ந்தார் வானர வீர ரெல்லாம்.

(இ - ன்.) (அநுமான்) சொல்லியசொல்லிக் கேட்டதும், வானரவீர ரெல்லாம்,—(நெஞ்சம்) திடுக்கிட உணர்வுதளர, மிக்கபெரியவாடைக்காற்றி லடிபட்ட மரங்களைப்போல் கடுக்கமடைந்து, கற்பகமரத்தையொத்த [வேண்டு வார்க்குவேண்டியவரத்தைக் கொடுக்கவல்ல] உதாரனான ஸ்ரீராமனுடைய பெரியவீரக்கழலையணிந்த பாதங்களின்மேல் மலையினம்போலவிழுந்தார்; (எ - று.)—பி-ம்:—1சொற்பதம். 2கேட்டபோது. 3கமலத்தாள். (உஅ௫௨)

௯௦.—ஸ்ரீராமன் ழூர்ச்சையடைதல்.

சித்திரத் தன்மையுற்ற சேவக னுணர்வு தீர்ந்தான்
1மித்திரர் வதன நோக்கா னினையவன் வினவப் பேசான்
பித்தரு மிறைபொ ருத பேரபி மான மென்னுஞ்
சத்திர மார்பிற் றைக்க வுயிரில னென்னச் 2சாய்ந்தான்.

(இ - ன்.) சித்திரத்தன்மையைடைந்திட்ட பெருவீரனான ஸ்ரீராமன் (பிறகு) உணர்வுதீர்ப்பெற்றவனாய், நண்பர்முகத்தைப் பாராமலும் இளைய பெருமான் வினவவும் பேசாமலும், பித்தர்களும் சிறிதும்பொறுக்கமாட்டாத பெரியஅபிமானமென்கின்றபடைக்கலம் மார்பில்தைக்க, உயிரற்றவனென்று கருதும்படி [மூர்ச்சித்து] சாய்ந்திட்டான்; (எ - று.)—சித்திரத்தன்மையுற்ற மை ௫௨-ஆஞ்செய்யுளிற் கூறப்பட்டது. சத்திரம் = ஸஸ்திரம்: வடசொல். அபிமானமென்பது பித்தர்களாலும் வெனிக்காட்டாது உள்ளேதாங்குதற்குரிய தன்மென்பான் 'பித்தருமிறைபொருத அபிமானம்' என்றான். பி-ம்:—1வித்த கர்வதனநோக்கி. 2சார்ந்தான். (உஅ௫௩)

௯௧.—இலகீதமணனும் துயரத்தால் தரையில் விழுதல்.

நாயகன் றன்மை கண்டுந் 1தமக்குற்ற நாணம் பார்த்தும்
2ஆயின 3கரும மீள வழிவுற்ற வதனைப் பார்த்தும்
வாயொடு மனமுங் கண்ணு மியாக்கையு 4மயர்ந்து சாம்பித்
தாயினை யிழந்த கன்றிற் றம்பியுந் 5தலத்த னானான்.

(இ - ன்.) (தமது) தலைவனான ஸ்ரீராமனது தன்மையைப் பார்த்தும், தமக்குநேரிட்ட வெள்கத்தகுந்தநிலையைக் கண்டும், (இதுவரையிற்) கைகூடி வந்த செயல் மீண்டும் அழிவுற்ற அதனைப் பார்த்தும், வாயுடனேமனமும் கண்ணும் உடலும் சோர்ந்துவாடி, தாயையிழந்த கன்றுபோல இளையபெரு மாளும் தரையில் விழுந்துகிடப்பவனானான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1தனக்கு. 2ஆய ன். 3தருமம். 4மறந்து. 5தலத்தின். (உஅ௫௪)

௯௨.—இந்திரசித்து சீதாபிராட்டியைக் கொன்றிருக்கலாமென்று கருதல்.

தொல்லைய துணரத் தக்க வீடணன் றளக்க முற்றான்
எல்லையி 1றுன்ப மூன்ற விடையொன்றுந் தெரிக்கி லாதான்
2வெல்லவு மரிது நாசு யிவடனால் விளைந்த தென்னாக்
3கொல்வது மடுக்கு மென்று மனத்திலே ரையங்கொண்டான்.

(இ-ன்.) நிகழ்ந்துபோனவைகளை யுணர்த்தக்க விபீஷணன் (அவ்விஷ யத்தைக்கேட்டு) மனக்கலக்கங்கொண்டவனாய், அளவற்றதுன்பம் மனத்திற்

பொருந்தியதனால் நிகழ்த்ததன்மையைச் சிறிதும் ஆராய்ந்தறியமாட்டாதவனாகி, '(ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரை) வெல்வதும் அரிது; இவனால் நாசம் விளைந்தது' என்று கருதி (இந்திரசித்து சீதையைக்) கொல்லுதலும் தரும் என்று (தன்மனத்திலே) ஓரையங்கொண்டான்; (எ - று.)—பி-ம்—1 துன்பமுற்ற, துன்பமுற்றும். 2 வெல்லுமது, வெல்லுமிது. 3 கொல்லவும். (௨௮௫௫)

கூஉ.—விபீஷணன் ஸ்ரீராமனுக்குச் சைத்யோபசாரஞ்செய்ய.

அப்பிரான் முர்ச்சைதேனிடல்.

சீதரீர் முகத்தி னப்பிச் சேவகன் மேனி தீண்டிப்
போதம்வந் தெய்தற் பால யாவையும் புரிந்து 1 பொற்பும்
பாநமுந் 2 கையு மெய்யும் பற்றினன் வருட லோடும்
வேதமுந் காண வள்ளல் விழித்தனன் 3 கண்ணை மெல்ல.

(இ - ன்.) குளித்தநீரை (ஸ்ரீராமனுடைய) முகத்திலேதெளித்து, வீரனான ஸ்ரீராமனது உடம்பைப் வரிசித்துப் (பின்னும்) பிரஜ்ஞைவருதற்கு உரிய எவற்றையும் செய்து, (அப்பிரானது) அழகியதாமரைமலர்போன்ற கால்களையும் கையையும் உடலையும் (மெல்லப்) பிடித்தான்; (அங்கனம்) பிடித்தவளவில், வேதங்களினாலுங்காணமுடியாத மகோதாரனான ஸ்ரீராமன் மெல்ல (த்தன்) கண்ணை விழித்துப்பார்த்தனன்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 பூம்பொற், பொன்பொற். 2 மெய்யுங்கையும். 3 உயிர்ப்புலீங்க, விழியைமெல்ல. (௨௮௫௬)

கூஈ.---இலக்துமணன் ஸ்ரீராமனைத் தேற்றமாறு கூறத்தொடங்குதல்.

ஊற்றுவார் 1 கண்ணீ ரோடு முள்ளழிந் துற்ற தெண்ணி
2 ஆற்றுவா னல்ல னாகி 3 யயர்கின்ற னென்னு மையன்
மாற்றுவா னல்லன் மாண முயிருக 4 வருந்து மென்னைத்
தேற்றுவா னினைந்து தம்பி யிவையிவை செப்ப லுற்றான்.

(இ - ன்.) இளையபெருமான்,—(தான்) ஊற்றுப்போற்பெருகின்ற கண்ணீருடனே மனமழிந்து, நேர்த்ததையறிந்து, ஆற்றமுடியாமல் மிகவும் வருந்துகின்றவனாயிருந்தும், ஸ்ரீராமன், எதிரியைப் போக்கான்; மாணத்தினால் உயிரிந்தவருந்துகின்றான்' என்றெண்ணி (அவனைத்) தேற்றக் கருதி, இவ்வாறானவார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ - று.) மாணம்-பகைவர்கைப்படுமபடிமனைவியைவிட்டிட்டு அவனை மீட்கமுடியாமற் போயிற்றேயென்பதனானது. பி-ம்:—1 கண்ணீரோடும். 2 ஆற்றுவானென்ன. 3 அயர்கின்றனபோலும். 4 வந்தது.

கூ௫.—இதுபதல் ஏழுகவிகா - துயரத்தினுல்தேட்பியிராது பகைஞரையொழிப்பதே கடமை யென்று இலக்துமணன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

முடியுநாட் டானே வந்து 1 முற்றினுற் றுன்ப முந்ரீர்
படியுமாஞ் சிறியோர் தன்மை நினக்கிது பழியிற் றாமால்
குடியுமா சண்ட தென்னி னறத்தொடு முலகைக் 2 கொன்று
கடியுமா மன்றிச் சோர்ந்து 3 கழிதியோ கருத்தி லார்போல்.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) சிறியோரின் தன்மை (தனக்கு) முடிவுகாலம் (ஊழ்விதிப்படி) தானே வந்து நேரிட்டால், துன்பமாகிய கடலில் மூழ்கிக் கிடப்பதேயாகும்: (நீ அத்தொழிலை மேற்கொள்கின்ற) இது, உனக்குப் பழியையுண்டாக்கும்: (நமது) குடியும் மாசை யடைந்திட்ட தென்னில், தருமநெறி தவறாமல் உலகை [எதிராளியாயிருப்பவரை]க் கொன்று கடிசின் தவகையினால்லாமல், உறுதியான எண்ணியில்லார்போல, (உயிர்)சோர்ந்து இறக்கப்போகின்றாயோ?

ஊழ்வினையால் தீங்கு நேரிடுவதாயின் அப்போதும் குடிப்பழியேராத வாறு தருமமுறையாக எதிரியைக்கொன்று கடியவேண்டுவதே செய்யவேண்டிய கடமையன்றி, சோர்ந்துகிடத்தல் முறையன் றென்றவாறு. முடிபுநாள் தந்ததனால் சீதை மாற்றலால் உயிர்முடிந்தான்; அங்வனம்சீதையைக் கொல்லும்படிவிட்டதனால், நம்குடி மாசுண்ணும்: அதனை ஒருவகையாகத்தீர்ப்பது, எதிரியாயினாரைக் கொல்லுவதனால் தீர்ச்சோர்ந்திருப்பதனால் நென்றான், இலக்குவன். உலகு - சத்துருவேகம்: சத்துருவாயுள்ளானம். அறத்தொடு முலகைக்கொன்று என்பதற்கு-அறத்துடனே உலகையும் கொன்று என்று கொள்ளுதலும் ஒன்று: மேல் கஎ - ஆஞ் செய்யுளில், 'நல்நெறியில்நடக்கும் நமக்குத் தீமைநேர, தீநெறியோர்க்கு வெற்றிநேருமாயின், வேதத்தின்கொள்கைதானென்? இம்மூன்றுலகையும் எரிமடுப்போம்' என்று கூறுவது காண்க. வான்மீகத்திலும் இவ்வாறான கருத்துக்கள் இரத்தச்சந்தர்ப்பத்துவந்துள்ளன. பி-ம்:--1முற்றாட்டுன்பமுன்னி, 2கொண்டு. 3கழியுமோ. (உஅருஅ)

கூக. தையலைத் துணையி லானைத் தவத்தியைத் தருமக் கற்பின் தெய்வதர் தன்னை மற்றும் நேவியைத் திருவைத் தீண்டி வெய்யவன் கொன்றா டென்றால் வேதனை 2புழப்ப தின்னம் உய்யவோ 3கருணை யாலோ தருமத்தோ டுறவு முண்டோ.

(இ - ள்.) பெண்ணும் உதவியற்றவளும் தவத்தின்சின்னத்தையுடைய வளும் தருமத்தவறாத கற்புக்குத் தெய்வம்போன்றவளும் மற்றும் உந்தேவியுமான சீதாபிராட்டியைப் பரிசித்துக் கொடியவனான இரத்திரசித்து கொன்றனென்றால், வருத்தங்கொண்டு(இன்னும்) வருந்துவது, பின்னும் உய்வதற்காகவோ? கருணையாலோ? தருமத்துடன்தொடர்பு உள்ளதாகுமோ? (எ - று.)

உன்பணவியை இரத்திரசித்துக்கொன்றால் பெரும்பாலியராகிய அவ்வ ரக்கரைக் கொன்றொழித்துத் தருமத்தைநாட்டுவதே முறையன்றி வருந்திக் கிடப்பது, தருமத்தைநடப்பிக்கவேண்டுமென்பதற்கும் சேராது: கருணையும் ஆகாது: நாம் உய்வதற்கும் வழியாகா தென்றவாறு. நல்லோர்க்குவருத்தம் நிகழும்போது காட்டும் மனவிரக்கமே கருணையெனப்படு மென்க. பி-ம்:-- 1என்னு. 2உழப்பதெல்லாம். 3எளிமைதானே, எளிமையாலோ. (உஅருக)

கூஎ. அரக்கரென் னமரர் 1நாமெ னந்தணர் 2தாமெனந்தக் [ன் குருக்களென் முனிவர் 1நாமென் வேதத்தின் கொள்கை தானெ

3செருக்கினர் வலிய ராகி நெறிநின்றார் சிதைவ 4ராஜன்

5இருக்குமி தென்னா மிம்மூன் றுலகையு மெரிம டாதே.

(இ - ன்) அரக்கரென்ன, அமரர்தாமென்ன, அந்தணர்தாம்என்ன, அந்தக்குருக்களென்ன, முனிவர்தாம்என்ன, வேதத்தின்கொண்கைதான் என்ன, (நாம் எதையும் கவனிக்கவேண்டுவதில்லை): செருக்குக்கொண்டவர் வலியவராகி நல்வழியினின்றவர் அழிவரானால் இம்மூன்றுலகத்தையும் அக்கினிக்குஇரையாக்காமல், வெறுமனையிருப்பதுஎன்னவாகும்? (எ - று.)

செருக்கினர்வலியராகி, 'நன்னெறியினராகியநாம் சிதைவதென்று ஏற்படுமானால், அப்போது'நமக்குவேண்டியவர், வேண்டாதவர்'என்ற எதனையும் கருதாமல், இம்மூவுலகத்தையும் அழித்தொழிக்கவேண்டுவதே செய்ய வேண்டியகடமையென்றவாறு. பி-ம்:—1 தானென். 2 இயக்கர்தாமென், தானெனந்தம். 3 செருக்கினர். 4 என்னா, என்றால், என்னின். 5 இருக்குமதென்னே. (1)

சு அ. முழுவதே 1 முலக மின்ன முறைமுறை செய்கை மேன்மூண்டு 2 எழுவதே யமர ரின்ன 3 மிருப்பதே யறமுண் டென்று 4 தொழுவதே 5 மேக மாரி சொரிவதே சோர்ந்து நாம்வீழ்ந்து 6 அழுவதே நன்று நந்தம் விற்றொழி லாற்ற லம்மா.

(இ-ன்.) (நன்னெறியிற்செல்லும்நாம் சீதையைக்கொன்று அரக்கர்வெற்றியடைந்த) இன்னும் எழலகம்முழுவதும் முறைசெய்கைமேல்முயன்று முறையாகவிரும்பியாகுவதே! அமரர்கள் இன்னும் இருப்பதே! அறம் உள்ளதென்று தொழுவதே! மேகம் மாரியைச் சொரிவதே! நாம் சோர்ந்துவீழ்ந்து அழுவதே! நம்முடையவிற்றொழிலின்வல்லமை நன்றாயுள்ளது!! (எ - று.)

'எழுவதே' முதலியவற்றிலுள்ள வினாப்பொருளைக்கொண்ட ஏகாரம், அவ்வச்செய்கை இனித் தக்கதன்று என்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும். நமக்கு இவ்வாறு தீங்குநேர்த்தின்பு, வில்லானிகளெனப் பெயர்வைத்துக்கொண்டுள்ள நாம் எழலகம் முறைசெய்கைமேல் மூண்டெழுதல் முதலியன நிகழாதவாறு எல்லாவற்றையும் நாசஞ்செய்யவேண்டு மென்றவாறு. பி-ம்:—1 உலகோடு. 2 எழுவதென். 3 இருப்பதென். 4 தொழுவதென். 5 மேகவாரிசொரிவதே, மோகவாரிசுரப்பதென். 6 அழுவதென். (உஅகக)

சு சு. புக்கிவ்வூ ரிமைப்பின் முன்னம் பொடிபடுத் 1 தரக்கன் போன திக்கெலாஞ் சுட்டு வாறே 2 ருலகெலாந் தீய்த்துத் 3 தீர்க்கத் தக்கநாந் 4 கண்ணீ ராற்றித் தலைசுமந் 5 திருகை நாற்றித் துக்கமே யுழப்பமென்றார் 7 சிறுமையாய்த் தேரன்று மன்றே.

(இ - ன்) புகுத்து இந்தஇலங்கையூரை இமைப்பளவிற்குள் பொடியாக்கி, அரக்கன்சென்ற திக்கையெல்லாம் எரித்து, வாறேருலகத்தையெல்லாம் தீக்குஇரையாக்கி யொழிக்கத்தக்க நாம் கண்ணீரைப்பெருக்கி, தலையைத்தொக்கப்போட்டு இருகையைத் தலைசுமந்துசிறக்கத் துக்கத்தை அறுபலிப்போமென்றால், அது சிறுமையாகக் காணப்படுமல்லவோ? (எ - று.)

தலை நாற்றி இருகைசுமந்து என்று மாறுக. இரண்டுகைகளையும் தலையீது துயரக்குறியாகவைக்கும்போது அவ்விருகையையும் தலை சுமப்பதாகும். கை

யைத் தலைமேல்வைத்துக்கொள்ளுதல் துயரக்குறியாம். நாம் துயரக்குறியைக் காட்டிக்கொண்டிருந்தால், பார்ப்பவர் நம்மை எளிமைப்படக்கருதுவ ரென்ற படி. பி-ம்:--1 அரக்கர். 2 உலகையுத்தீர்த்து. 3 தீரத். 4 கைகளுற்றித். 5 இருந்து தாவித், இருந்து தாழ்வில். 6 ஆயுழைப்பதெல்லாம். 7 சிறுமையிற். (உசுடி)

எ0. அங்குயில் வறமே நோக்கி யரசிழந் தடவி யெய்தி மங்கையை வஞ்சன் பற்ற வரம்பழி யாறு வாழ்ந்தேம் இங்குயித் துன்ப மெய்தி யிருத்துமே ஸௌமை நோக்கிப் பொங்குவன் றனையிற் பூட்டி யாட்செயப் 2புகல்வ ரன்றே.

(இ - ன்.) அவ்விடத்தும் [அயோத்தியிலும்] இரத்தத்தருமத்தையேபார் த்து இராச்சியத்தையிழந்து காட்டையடைந்து மனைவியை வஞ்சனைக்குண முள்ள இராவணன் கவர்ந்துசெல்ல(த் தரும)வரம்பழியாறு வாழ்ந்தோம்: இவ் விலங்கையையடைந்தபின்பும், இத்துன்பத்தையடைந்து இருப்போமானால், (நம்முடைய) எளிமையைப்பார்த்து(க் தாம்) உற்சாகம்மிகுதற்குக்காரண மான கொடியவிலங்கைப் பூட்டி, அடிமைத்தொழில்செய்யுமாறு (நம்பகைவர்) கூறுவா ரன்றோ? (எ - று.)—பி-ம்:—1வான், வெந். 2புகல்வன். (உசுடி)

எக. மன்றலங் கோதை யானைத் 1 தம்மெதிர் கொணர்ந்து வானிற் கொன்றவர் தம்மைக் கொல்லுங் 2 கோளிலா நாணங் கூரப் பொன்றின ரென்ப ராவி 3 போக்கினுற் பொதுமை பார்க்கின் அன்றிது 4 கரும 5 மென்னீ 6 அயர்கின்ற சநிவி லார்போல்.

(இ-ன்.) (இப்போது துயரத்தினால் நம்முடைய) உயிரைப் போக்கினு லும், நறுமணமுள்ள அழகிய மயிர்முடியையுடைய பெண்ணைத் தம்மெதிரே கொணர்ந்து வானினுற்கொன்ற பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற வலிமையில் லாமல், நாணமிக்க (இன்றார்) இறந்தாரென்று (உலகத்தவர்) பழிப்பார்கள்: பொதுவாகப்பார்க்குமிடத்தும் இப்போது (துயரத்தினால்) உயிரை விட்டிடு வதென்ற இச்செயல், செய்யத் தக்கதன்று: (ஆகையால்), அறிவிலாதவர்போல் நீ துயரத்தினால் அயர்ந்திருப்பது என்னே! (எ - று.)

தாம் துயர்க்காரணத்தினால் உயிரைப்பின், கொடிய அரக்கர் உலகத் தாரை மிகவும் நலியத்தொடங்குவ ராதலின், 'பொதுமைபார்க்கின் அன்றிது கருமம்' என்கின்றான். பொதுமைபார்க்கின் அன்றிது கருமம் என்பதற்கு, பொதுமை - (யாவர்க்கும்) பொதுவாகவுள்ள தருமத்தை, பார்க்கின் - பார்த் தால், கருமம் - (அந்தத் தருமச்) செயலுக்கு, இது - இக்காலம், அன்று-எற்ற தன்று என்று உரைகூறினாமாம். பி - ம்:—1நம். 2 கோளிலர் என்றும்படிக்க லாம். 3 போக்கினுற். 4 தருமம். 5 எண்ணி, என்னீர். 6 அயர்கின்ற நீரறிவிலீர். ()

எ2 — அதுசேட்ட சுகீகீர்வன் உணர்வுற்று, இலங்கையிலீ
அரக்கன்மார்பிற் சூழிப்போ மெனல்.

1 அனைபன விளவல் கூற வருக்கன்சேயயர்கின்ற றுணேர் களவுகண் டனனே யேன்னக் கதுமென வெழுந்து காணும் னினையினி 3 புண்டே 4 வல்லீ விளக்கின்வீழ் விட்டி 5 லன்ன ம'னையுட யரக்கன் மார்பிற் குதித்து நாம் வம்மி னென்றான்.

(இ - ள்.) அங்வாறனவார்த்தைகளை இனையபெருமாள் சொல்ல, தயரத்தினால் அயர்கின்றவனான சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன் ஒருகணைவக் கண்டவன்போலத் திடீரென்று எழுந்து (நாம்) ஆராயவேண்டிய செயலும் இனி உண்டோ? விரைவாகவிளக்கில் வீழ்கின்ற விட்டிலையொத்தவனும் மனையிடையிலுள்ளவனுமான அரக்கனுடையமார்பிற் குதிப்போம், நாம்; வாருங்கள் என்றான்; (எ - று.)—சீதையை நச்சிக் கவர்த்ததனால், 'விளக்கின் வீழ்விட்டிலன்ன அரக்கன்' என்றது: அரக்கன்-இராவணன்: இந் திரசித்தெனக்கொள்ளலுமொன்று. பி-ம்:—1 அனையவனன்ன. 2 ஆகிரின்றேன். 3 உண்டோ. 4 வல்லே, இல்லே. 5 என்ன. 6 உறையரக்கர். 7 குதிக்குதும், குதித்தமால். (உஅசுகி)

எஃ.—அரக்கரை வேரோடு அழிப்போமெனல்.

இலங்கையை யிடந்து வெங்கணிராக்கத ரென்கின் றுரைப் பொலங்குழை மகளி ரோடும் 1 பாணுகர் புதல்வ ரோடுங் குலங்களோ டடங்கக் கொன்று கொடுந்தொழில் குறித்து நம்மேல் விலங்குவா ரென்னிற் றேவர் விண்ணையு 2 நிலத்து வீழ்த்தும்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) இலங்கையைப் பெயர்த்தெடுத்து, கொடுக்கணையுடைய இராக்கதரென்கின்றவரைப் பொங்குழையணிந்த மனைவிமாரோடும் முலைப் பால்சூடிக்கின்ற புதல்வரோடும் இனத்தாரோடும் ஒருசேரக்கொன்று, (அப்போது அவ்வாறு நாம் செய்கின்ற) கொடுந்தொழிலையெண்ணி நம்மேல் தேவர் எதிர்த்துவருவாரேயானால் (அந்தத் தேவருடைய) விண்ணுலகத்தையும் (இம்)மண்ணுலகில் விழுச்செய்வோம்; (எ - று.)

தேவர்கள் தருமத்திற் கருத்துள்ளவ ராதலால், அரக்கரை நாம் கொன்றோ மானாலும், அக்கிரமமாக அவ்வாக்கரின் மனைவிமக்களைக்கொல்வதுகண்டு நம்மீது ஒருகால் பொரவந்தாலும் அவர்களையும் தொலைப்போ மென்கின்ற னென்க. குலங்கள் - சுற்றத்தாரைக் குறிக்கும். வீழ்த்தும் = வீழ்த்துதும்: வீழ்த்தும் என்பதன்பிறவினை. பி-ம்:—1 அவருடைப். 2 மண்ணில். (உஅசுகி)

எசு.—சுக்கிரீவன் இலங்கையின்மீது நாவுதல்.

அறங்கெடச் செய்து 1 மென்ப தமைந்தன மாகினைய புறங்கிடந் 2 துழைப்ப தென்னே பொருதினிப் புவன மூன்றும் கறங்கெனத் திரிந்து தேவர் 3 குலங்களைக் கட்டு மென்னு மறங்கினர் வயிரத் தோளா னிலங்கைமேல் வாவ லுற்றான்.

(இ - ள்.) அறத்தைக்கெடுமாறுசெய்வோமென்று உடன்பட்டோமாகில், ஐயனே! புறத்திலேகிடந்து வருந்துவது எதற்கு? இனிப்போர்புரிந்து புவனம்மூன்றையும் காற்றாடிபோலத்திரிந்து தேவர்குலங்களையும் வேரோடறுப்போம் என்றுநிச்சயித்து, வலிமையால்வினக்குகின்ற உறுதியானதோர்களைபுடைய சுக்கிரீவன் இலங்கையின்மேற் பாயத்தொடங்கினான்; (எ - று.)— தருமப்படியன்றித் தருமங்கெடத்தொழில்செய்வதானாலும் எப்படியும்

அ. தாதைக்குஞ் சடாயு வான தாதைக்குந் தமிய ளாய சிதைக்குங் கூற்றங் காட்டித்¹ தவிர்ந்தில தொருவன் றீமை பேதைப்பெண் பிறந்து பெற்ற தாயர்க்கும் பிழைப்பில் லாத காதற்றம் பிபர்க்கு மூர்க்கு நாட்டிற்குங் காட்டிற் றன்றே.

(இ - ள்.) ஒருத்தனான என்னுடைய தீவினயானது, —பெற்றதந்தையான தசரதனுக்கும் சடாயுவான தந்தைக்கும் தனிப்பட்டளாய்விட்ட சிதைக்கும் யமனைக்காட்டி (இவ்வளவோடு) நீங்கிய தில்லை: (என்தீவினையே), —பேதைப்பெண்ணாய்ப்பிறந்து, பெற்றதாய்மாரீர்க்கும் குற்றமற்ற அன்புண்ட (பரதசத்துருக்கினரென்ற) தம்பியர்க்கும் ஊரார்க்கும் நாட்டிலுள்ளார்க்கும் (யமனைக்) காட்டிவிட்டதே; (எ - று.) — அன்றே - தேற்றம்.

தாய்மார் தம்பிமாரையன்றி, ஊராரையும் நாட்டிலுள்ளாரையும் அரக்கர் கொன்றுவிடக்கூடு மென்று கருதி ஸ்ரீராமன் இவ்வாறு கூறுகின்றான். பி-ம்: —1 தீர்ந்திலது. (உஅஎ௬)

அக. உற்றதொன் 1 றுணர கில்லா ருணர்ந்துவந் துருத்தா ரேனும் வெற்றவெவ் பாசம் வீசி விசித்தவன் கொன்று வீழ்த்தால் 2 மற்றைவெவ் புள்ளின் வேந்தன் வருகிலன் மருந்து நல்கக் கொற்ற³ மா ருதியங் கில்லை யாருயிர் கொடுக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) (அயோத்தினோக்கிச் சேனையோடு சென்ற அரக்கன் அழிக்கும் போது தம்பியர்) உற்றதொன்றையும் உணரமாட்டாதவராவர்: அறிந்துவந்து கோபித்தாரேனும், வெற்றியைத் தரத்தக்க கொடியநாகபாசத்தை வீசிக்கட்டி அந்தஇந்திரசித்து கொன்று வீழ்த்தினானால், பின்பு கொடிய பறவைக்கரசுணை கருடனும் வரானே, மருந்துமலையைக்கொணர வெற்றிபொருந்திய அது மனும் அங்கே இல்லையே!! அவர்களுயிரை (மீட்டு)க்கொடுத்தற்கு உரியவர் யாவர்?

விசித்தவன் என்று ஒருசொல்லாகஎடுத்து, (நாகபாசத்தாலேனும் பிரமஸ்திரத்தாலேனும் தம்பியரைக்) கொன்றுவீழ்த்தால் என்று உரைப்பினும். பி-ம்: —1 உணர்கிலாதாரித்து. 2 மற்றைய. 3 மாருதியுமாகிவ். (உஅஎ௭)

அ2. — ஸ்ரீராமன்: 'இந்திரசித்தைக் கொல்லுமாறு ஆகாயத்தே விரைந்துசெல்ல உபாயமுண்டாயிற் கூறு' எனல்.

மாக¹வா காயஞ் செல்ல 2 வல்லையின் வயிரத் தோளாய் ஏகுவா னுபாய முண்டே வியம்புதி³ நின்ற வெல்லாஞ் சாகமற் நிலங்கைப் போருந் தவிர்கவச் சமுக்கன் கண்கள் காசமுண் டதற்பின் மீண்டு முடிப்பெனன் கருத்தை யென்றான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்தைத்தொடர்ந்து செல்லவரும்புகிற எனக்கு) வயிரம்போலுறுதியான தோள்களைபுடையவனே! மாகம் எனப்படுகிற வானத்தின்வழியே விரைவிற்சென்றுசேர உபாயமுண்டாயின், சொல்லுவாய்: (இங்கே) இருப்பதெல்லாஞ் சாகட்டும்: பின்னும் இலங்கைப்போரும் ஒழிக: அந்தக்கொடியனான இந்திரசித்தினுடையகண்களைக் காகங்கள் (கொத்தித்) தின்றபிறகு அங்குநின்றதிரும்பி என்ருத்தை முடிப்பெனன்று கூறிமுடித்தான், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

‘வயிரத்தோளாய்’ என்றது - அறுமானேநோக்கிய விளியென்னலாம்.
பி-ம்:—1வானகரஞ், மாநாகஞ். 2வல்விசை. 3நின்றது. (உஅஎஞ)

அஉ.—இதுவும் அடுத்த கவியும்—இலட்சுமணன் வாரீத்தை: ‘பரதனை
இந்திரசித்தால்வேல்லமுடியாது’ எனல்.

அவ்விடத் திளவலைய பரதனை யமரி 1 னார்க்க
2 எவ்விடற் குரியான் போன 3 விந்திரசித்தே 4 யன்று
5 தெவ்விடத் தமையின் மும்மை யுலகமுந் 6 தீர்த ருவோ
வெவ்விடர்க் கடலின் வைகல் கேளென விளம்ப லுற்றுன்.

(இ - ள்.) அப்போது, இளையபெருமாள், (பூரீராமனைநோக்கி),—ஐயனே! பரதனைப்போரிலே (பாசம்போன்ற படையினுள்) கட்டுவதற்கு, அம்புசெலுத்தற்கு உரியவனாய்ப்போன இந்திரசித்தே யன்று; பகைப்புலத்துப்புரந்து வதினால், மூவுலகும் தீர்துவிடாதோ? கொடியதுன்பக்கடலில் தங்கவேண்டா; (யான் கூறுவதை) கேள்’ என்று (பின்னுள்) சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ-று.)

இந்திரசித்தேயன்றி, இம்மூவுலகும் எதிர்த்துநின்றாலும், பரதனுக்கு முன்னே வலியொழிந்திடு மென்கிறான். எ விடல் என்பது, எவ்விடல் என்ற யிற்று. பி-ம்:—1 வெல்ல. 2 எவ்விடர்க்கு. 3 இந்திரசித்தை. 4 என்னும், என்று. 5 தெவ்விடர்க்கிமைப்பின். 6 தீய்த்தருதே. (உஅஎசு)

அஃ. தீக்கொண்ட வஞ்சன் வீசத் திசைமுகன் பாசந் 1 தீண்ட
வீக்கொண்டு 2 வீழ யானே 3 பரதனும் வெய்ய கூற்றைக்
கூக்கொண்டு குத்துண் டன்னான் குலத்தொடு நிலத்த னாதல்
போய்க்கண்டு கோடி யன்றே யென்றான் புழுங்கு கின்றான்.

(இ - ள்.) ‘தீத்தன்மையைக்கொண்ட வஞ்சனைக்குணமுள்ள இந்திரசித்து வீசியதனால் திசைமுகன் பாசமானது தீண்டினமாதிரித்தில் மரணத்தையடைந்து வீழ்த்திதற்குப் பரதனும் நானாவனோ? கொடுங்கூற்றத்தைக் கூவிக்கொண்டு (பரதன் படைகொண்டு பொருதலினும்) குத்துண்டு அத்தஇந்திரசித்து சுற்றத்தோடு நிலத்தில் உயிர் துறந்து விழுந்தவனாதலை, நீ போய்க்கண்டுகொள்ளப்போகிறாயன்றோ?’ என்று மனம்புழுங்கினவனுய்க்குறிஞன்.

வீழ யானே பரதன்-பிரமாஸ்திரத்தினால் வீழ்த்தப்படுதற்கு என்னைப் போல் பரதன் எளியவனென்று நினைத்திரோ, நினைக்கவேண்டா என்றபடி.
பி-ம்:—1 தீண்டி. 2 வீழ்சு. 3 பரதனும். (உஅஎஎ)

அரு.—இதுமதல் நான்குபவிகா - உருதொடர்: அயோத்தீக்குத்
தொடர்ந்துசெல்லுமாறு அனுமான் தன்நிதுவறிக்கொள்ளும்படி
குராமலட்சுமணனை வேண்டிதலைத் தெரிவிக்கூட.

அக்கணத் தனும வின்றா னையவென் றோளி 1 இதைல்
கைத்துணைத் 2 தலத்தே யாத லேறுதிர் 3 காற்றுந் தாழ
விக்கணத் தயோத்தி மூதூ 4 ரெய்துவெ னிடமுண் டென்னில்
திக்கணத் தினிலுஞ் செல்வெ னியானேபோய்ப் பகையுந் தீர்வென்.

(இ-ள்.) அப்போது நின்றானாகிய அநுமான் அழகிய என்ரோளிவாதல் இரண்டாகிய(என்)கையிலேயாதல் நீவிர் ஏறுமின்;காற்றும் பிற்பட இக்கணத்தே அயோத்தியென்கின்ற பழமையான ஊரை அடைந்தவனாவேன்: அவகாசமிருக்குமாயின், திக்கெல்லாவற்றிலுஞ்செல்லுவேன்:யானேபோய்ப்பகையையும் ஒழிப்பேன்; (எ - று.)—ஐய - ஸ்ரீராமனைப்பற்றிய விளி யெனினுமாம். 1.1-ம்—1ஆக. 2தனுவினோடும், தலத்தேயாக. 3காலந்தாழாது. 4எய்தினென்.

(௨௮௭௮)

அஈ.எழுபது வெள்ளத் தோடு மிலங்கையை யிடந்தென் ரோண்மேல், 1தழுவுற வைத்தின் நேகென் றுரைத்தயேற் சமைவெனறக்கோய், பொழுதிறை தாழ்ப்ப 2தென்னோ புட்பகம் 3போதன் முன்னம், குழுவொடுங் கொண்டு 4போவென் கணத்தொடு குதிப்பென் கூற்றினி.

(இ - ள்.) தகுதியையுடையவனே! எழுபதுவெள்ளஞ்சேனையோடு இலங்கையைத் தோண்டியெடுத்து என்னோளினிமீது பொருந்தவைத்து இன்று செல்லுவாய்' என்று சொல்லுவாயானால், (அவ்வாறே) செய்வேன்: இறைப்பொழுது தாமதிப்பதும் எதற்கு? புட்பகம் போய்ச்சேர்வதற்குமுன்னம் (வானரசு)கூட்டத்தானே சமந்துகொண்டிபோய், ஒருநொடிப்போதில் யமனைப்போல அங்குக் குதிப்பேன்; (எ - று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதியில்லை. 1-ம்:—1உழுவுற. 2என்னே. 3போகா. 4தோண்மேற்கொணர்கென்ற, தோண்மேற்கணத்தினிற்.

(௨௮௭௯)

அ௭. கொல்லவர் தானே நீதி கூறினென் விலக்கிக் கொள்வான், 1சொல்லவுஞ் சொல்லி நின்றேன் கொன்றபின் றுன்ப 2மென்னை, வெல்ல³வுந் தரையின் வீழ்வுற றுணர்ந்திலன் விரைந்து போனான், இல்லையென் 4றுளதேற் றயோன் பிழைக்குமோ விழுக்க 5முற்றான்.

(இ - ள்.) (சீதாபிராட்டியைக்) கொல்லவந்த இந்திரசித்தை விலக்கி(சுசுவாதீனமாக்கி)க்கொள்ளும்பொருட்டு நீதிகூறக்கருதியவனாய்(பலபேச்சுக்களைச்) சொல்லுதலையுஞ் செய்துநின்றேன்: (அப்படியிருக்கையில் தானே சீதாபிராட்டியை வானால் அக்கொடியவன் கொன்றிட்டான்):கொன்றபின்பு துன்பமானது என்னை வென்றிட்டதனால் [துன்பம் எனக்கு மிக்குத் தோன்றியதனால்], தரையில் வீழ்ந்து உணர்ச்சியற்றவனானேன்: (அச்சமயத்தில்) அந்தத்தீயோன் விரைந்துசென்றிட்டான்: இப்படி யில்லாமற்போனால் குற்றமுற்றவனாகிய அவன் எனக்குமுன்னே உயிர் பிழைப்பானோ? (எ - று.)

இதனால், இந்திரசித்து சீதையைக் கொன்றபோதே தான் கொல்லாமற்போனமைக்குக் காரணத்தை அநுமான் காட்டியவாறு. 1-ம்:—1சொல்லலும், 2உற்றென். 3வெந்தரையில். 4உள்ளேல். 5உற்றேன்.

(௨௮௮0)

அ௮. மனத்தின்முன் செல்லு மானம் போனது வழிய தாக நினைப்பின்முனையோத்தி 1யெய்தி வருநெறி பார்த்து நிற்பென் இனிச்சில் தாழ்ப்ப 2தென்னே யேறுதி ரிரண்டு தோளும் புனத்துழாய் மாலே மார்பீர் புட்பகம் போதன் முன்னம்.

(இ - ன்.) மனத்தினும் கடிதாசச்செல்லவல்ல புட்பகவிமானம் போன வழியாகவே நினைப்பின்முன் அயோத்தியையடைந்து (அவன்)வருகின்றவழியைப் பார்த்துநிம்பேன், (யான்): இனியும் சிலநேரம் தாமதப்பது எதற்காக? புனத்தில்விளைகின்ற திருத்துழாய்மாலையையணிந்த மார்பையுடையவரே! புட்பகம் போய்ச்சேர்த்தற்குமுன்னம் இரண்டுதோளிலும் ஏறுமீன் (என்று கூறிமுடித்தனன் அறுமான்): (எ - று.)—1புக்கு.2என்னை.(உஅஅக)

அக. — இதுபுதல் முன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்: விபீஷணன் 'சீதையைக் கொன்ற உண்மையைப்பற்றி நான் சொல்லியபின் மேல்செய்வதை ஆலோசிக்க' என, ஸ்ரீராமன் உடன்படலைக் கூறும்.

1 ஏறுது மென்னை வீர ரெழுதலு மிறைஞ்சி யீண்டுக் கூறுவ துளது துன்பந் கோளுறக் குலுங்கி யுள்ளந்
2 தேறுவ தரிது செய்கை 3 மயங்கினன் நிகைத்து நின்றேன் ஆறின 4 எனகனை யைய மாயமென் றயிர்த்தின் றேனல்.

(இ - ன்.) ஏறுவோமென்று ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் எழுகையில், (விபீஷணன் ஸ்ரீராமனை) வணங்கி(கூறுவான்):--ஐயனே! இப்போதுகூறவேண்டுவது ஒன்றுஉள்ளது: துன்பம் (மனத்தைக்)கவரவே.(அம்)மனம் நிலைகலங்கி, தெளிவது அரிதாகச் செய்யவேண்டியசெய்வில் மயங்கினேனாகித் திகைப்புக் கொண்டுநின்றேன்:(இப்போது)தெளிவுபெற்றேன்; அந்தச்சீதைவெட்டுண்ட செய்கையை மாயமென்று சந்தேகிக்கின்றேன்; (எ - று.)—இச்செய்யுளிலுள்ள 'இறைஞ்சி' என்றது - கூக - ஆஞ்செய்யுளிலுள்ள 'விளம்ப' என்ற வினையேச் சந்தோடு தொடரும். இதற்கு எழுவாயும் அக்கவியிலுள்ள 'வீடணன்' என்பதே. 1-ம்: -1 ஏறுதிரென்ன. 2 தேறுதலருமை. 3 மறந்தனன். 4 இதனை.(உஅஅஉ)

கூ. பத்தினி தன்னைத் தீண்டிப் பாதகன் 1படுத்த போது முத்திறத் துலகும் வெந்து சாம்பராய் 2முடியு மன்றே அத்திற மான தேனு மயோத்திமேற் போன 3வார்த்தை சித்திர 4மிதனை யெல்லாந் 5நகரிமலாஞ்சிறிது போழ்கின்.

(இ - ன்.) பத்தினியாகியசீதையைத் தீண்டிப் பாதகனாகிய இந்திரசிந்து கொன்றபோது (சுவர்க்கம் மத்திமம் பாதாளம் என்று) மூவகைப்பட்ட உலகும் வெந்து சாம்பராய் ஒழிந்திடுமன்றோ? (ஒருகால்) அச்செயல் நிகழ்ந்ததென்றும் அயோத்திமேற்போனசெயல், விசித்திரமாகவுள்ளது: இத்தனையெல்லாம் சிறிதுபோதுக்குள் (உண்மை) அறியலாம்; (எ - று.)—தம்மைத்தொந்தரவுபடுத்தும் வானரசேனைகளும் இராமலக்ஷ்மணராகிய நீங்களும் இங்கு இருக்கையில், அவன் அயோத்திக்குச்செல்லுதல், அசம்பாவிதமானசெயலாகுமென்பான் 'சித்திரம்' என்கின்றான், விபீஷணன். 1-ம்:—1 கொன்றபோது, படுத்தபோதின். 2 முற்றும். 3 தன்மை. 4 அதனை. 5 தெரிக்கலாம், தெரிகலாம், தெரிசிலாம். (உஅஅக)

கூ. இமைப்பிடை யாக யான் 2போ யேந்திழை யிருக்கை யெய்தி அமைவுற நோக்கி யுற்ற தறிந்து 3வந் தறைந்த 4பின்னர்ச்

சமைவது செய்வ தென்று வீடணன் விளம்பத் தக்கது [ன்.
 4 அமைகவேன் நிராமன் சொன்னு னந்தரத் தவனுஞ்⁵சென்ற
 (இ-ள்.) இமைப்பொழுதிருள்ளாகயான் போய்ச் சீதாபிராட்டியின் இருப்
 பிடத்தையடைந்து பொருத்தமுறக்கண்டு நிகழ்த்தையறிந்துவந்து சொன்ன
 பின்பு, தோன்றுவது செய்யத்தக்கது என்று விபீஷணன் சொல்ல, '(நீ சொல்
 லியது) தக்கதே: அங்ஙனமேயாகட்டும்' என்று ஸ்ரீராமன் சொன்னான்; அந்த
 விபீஷணனும் வானவழியாகச் சென்றான்; (எ-று.) - பி-ம்: - 1 இடைப்பொழு
 தின். 2 சென்று. 3 பின். 4 அமைவது. 5 போனான். (௨௮௮௪)

கூ. 2. --- இதுவும் அடுத்த கவியும் - துளகம்: விபீஷணன் வண்டினுருவங்
 கொண்டுசென்று சீதையைக் காணுதலைத் தெரிவிக்கும்.
 வண்டின துருவங் கொண்டான் 1 மானவன் மனத்திற் போனான்
 தண்டலை யிருக்கை தன்னைப் பொருக்கெனச் சார்ந்து தானே
 கண்டன னென்ப மன்னோ கண்களாற் 2 கருத்தா லாவி
 உண்டலை யென்னச் 3 செய்த வோனிய மொக்கின்றானே.

(இ-ள்.) வண்டினுருவத்தைக்கொண்டவனும், ஸ்ரீராமனுடைய மனத்
 தைப்போற்சென்று அசோகவனிகையிற் சீதையினிருப்பிடத்தை விரைவாகச்
 சேர்ந்து, மனத்தாற்படைத்த சித்திரப்பதுமைபோன்றிருக்கின்ற சீதாபிராட்
 டியை 'ஆவி உண்டோ, இல்லையோ?' என்னுமாறிருக்கத் தானே நேரேகண்
 களாற்கண்டான், (விபீஷணன்); (எ - று.) - மன் னு- அசைகள்.

சீதையின்வடிவுக்கு ஒவியன்கையினாலெழுதிய சித்திரப்பதுமை ஒப்பாகா
 தென்பார் 'கருத்தினுற்செய்த ஒவியம்' என்றார். பேரழகினுலன்றித் துயர
 மிகுதியால் திகைத்து அசைவற்றுநிற்கின்றதனாலும் ஒவியம் சீதைக்கு உவ
 மையாகும். பி-ம்: - 1 வானவன். 2 கருத்தில். 3 நின்ற, சாய்ந்த. (௨௮௮௫)

கூ. 3. தீர்ப்பது துன்ப மியானென் னுயிரோடென் 1 றுணர்ந்த சிந்தை
 2 பேர்ப்பன செஞ்சொ லாளத் திரிசடை பேசப் 3 பேர்ந்தான்
 கார்ப்பெரு மேகம் வந்து கடையுக் 4 கலந்த தென்ன
 ஆர்ப்பொலி யமுத மாச வாருயி ராற்றி னானே.

(இ - ள்.) 'யான்(என்)துன்பத்தைப் போக்குவது என்னுயிரோடுதான்'
 என்று எண்ணுகின்ற சிந்தையை மாற்றுவனவான செவ்வியசொற்களை
 யுடையான அந்தத்திரிசடை பேசுவதால் (துயரம்) நீங்கப்பெற்றவளாகி,
 கருநிறமுள்ள பெரியமேகம் வந்து புகாந்தகாலத்திற் கலந்ததொப்ப (வானார்
 கருயிர்பெற்றெழுந்து ஆரவாரிக்கின்ற) ஆரவாரவொலி அமிழ்தம்போன்றி
 ருக்க அரியஉயிரை பாற்றினவனா, - (எ - று.) 'கண்டனன்' என்று கீழ்க்
 கவியோடு தொடரும்.

ஸ்ரீ விபீஷணன் சீதாபிராட்டியைக் கண்டபோது அவளுடையநிலை,
 இச்செய்யுளின் கூறப்பட்டது. பி - ம்: - 1 உணர்ந்து. 2 பேர்ப்பனசெஞ்
 சொலன்னை, பேர்ப்பதுமின்சொலன்னை. 3 பேர்ந்தான் என்றும்படிக்கலாம்.
 4 கலந்தவந்த, கலந்தவன்ன. (௨௮௮௬)

கூசு.—வஞ்சனையென்பதுணர்ந்த விபீஷணன், நிதர்ப்பலரோக்கி
அரக்கச்சேனை செல்வதைக் காணாதல்.

வஞ்சனை யென்ப துன்னி வானுய ருவகை வைகும்
நெஞ்சின னாகி யுள்ளந் தள்ளுற லொழிந்து நின்றான்
வெஞ்சிலை மைந்தன் போன னிரும்பலை வேள்வி யானென்று
எஞ்சலி லரக்கர் சேனை யெழுந்தொழந்தேகக் கண்டான்.

(இ - ள்.) (சீதையைவதைத்தது) மாயச்செயலென்பதையறிந்து மிகவும்
ஒங்கிய மகிழ்ச்சிதங்கிய நெஞ்சையுடையவானாகி மனத்துயரம் நீங்கப்பெற்றவ
னான விபீஷணன், கொடியசிலையையுடையான இத்திரசித்து நிரும்பலையில்
வேள்விசெய்பவரையப்போன னென்று எஞ்சதலில்லாத [மிகப்பல] அரக்
கர்சேனை எழுந்தெழுந்துசெல்வதையுக் கண்டான்; (எ - று.)—தான் நிரும்
பலையிற்போய் வேள்விசெய்தால் அப்போது மாற்றரோடு போர்தரத்தக்க
வீரர் இலக்கையிலில்லையென்ற காரணத்தினாலேயே இவ்வாறு இத்திரசித்து
மாயச்செயல்செய்துபோயினென்பது: அன்றியும், ஸ்ரீராமனுடைய கண
னென்திரிற் மாயச்செயல் செய்யத்தொடங்கினால், அப்பெருமான் தன்மீது
பெருவெகுளியினையிருந்ததனால் அவன்கண்முன்னே நிற்கும்போதே எங்
கேளித்துவிடுவானென்ற அச்சத்தினால் இத்திரசித்து தான் அங்கனஞ்
செய்யவில்லையென்பார். 13-ம்:—1 அரக்கன். (உஅஅஅ)

கூரு.—இத்திரசித்தின்சூழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க, இராமாராண்டத்து
விபீஷணன் மீட்பதல்.

வேள்விக்கு வேண்டற் பால 1 கலப்பையும் விறகு செய்யும்
2 வாழ்விக்குத் தாழ்வி 3 லென்னும் வானவர் மறுக்கக் கண்டான்
சூழ்வித்த வண்ண மீதோ நன்றெனத் துணிவு கொண்டான்
4 தாழ்வித்த 5 முடியன் வீரன் ஸ்ராமரைச் சரணந் தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) 'வேள்விக்குவேண்டியனவான விறகும் செய்யும் மற்றைக்
கருவிகளும், (நம்மைத்)தாழ்விலே வாழ்ச்செய்யும்' என்றுகருதுகின்ற
வானவரின் கலக்கத்தைக்கண்டவனான ஸ்ரீவிபீஷணன், 'ஆராய்ந்துசெய்த
வகையான இதுவோ மிகன்று!!' என்று (அவ்வீர்திரசித்தின்செயலை) நிச்
சயித்தவரையு, தாழ்த்தியமுடியையுடையவான ஸ்ரீராமனுடைய தாமரைச்
சரணத்தில் வணங்கினான்; (எ று.)—இத்திரசித்து இப்போது தொடங்கிய
வேள்வியையுடித்தானனால் அவனை வெல்வா னென்ற காரணம்பற்றி,வான
வர் 'வேள்விக்கு.....வாழ்விக்கும்'என்றுகருதி மறுகின ரென்க. கலப்பை-
(ஒற்றற்குஉரிய)கருவிகள். 13-ம்:—1 தருப்பையும். 2 மாள்விக்கும். 3 அன்ன.
4 தாழ்விக்கும். 5 முடியன். (2அஅஅ)

கூசு.—விபீஷணன் இத்திரசித்தின்சூழ்ச்சியைத் தெரிவித்தல்.

இருந்தன டேவி யானே யெதிர்தன 1 என்க னார
அருந்ததி கற்பி னானக் கழிவுண்டோ வரக்க னம்மை

வருந்திட மாயஞ் செய்து நிகும்பலை மருங்கு புக்கான்
முருங்கழல் வேள்வி முற்றி முதலற 2முடிக்க முண்டான்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தேவி (இனிது) இருந்தனன்; என்ணநிரம்ப யானே எதிரிற்
கண்டேன்: அருத்ததியையொத்த கற்புடையாளுக்கு அழிவு நேருமோ? அரக்
கன் நம்மை வருந்தும்படி மாயஞ்செய்து நிகும்பலையினிடத்துப் புக்கான்:
அழிக்கவல்ல அழலிற் செய்யப்படும் வேள்வியை முடித்து (நம்மை) அடியோடு
அறும்படி அழிக்கமுண்டுள்ளான்; (எ-று.)--பி-ம்:--1கண்களானம், 2முடிக்கை.

கூஎ.—அதுகேட்டு வானரீயாவரும் மகீழ்தல்.

என்றலு முலக மேழு 1மேழுமாத், தீவு மெல்லை
ஒன்றிய கடல்களேழு 2மொருங்கெழுந் தார்க்கு மோதை
அன்றென வாகு மென்ன வமரரு மயிர்க்க வார்த்துக்
குன்றின 3மிடியத் துள்ளி யாடின குரக்கின் 4கூட்டம்.

(இ - ள்.) என்று விபீஷணன் சொன்னவுடனே, 'எழுலோகங்களும்
இந்தஉலகத்து எழுபெரியதீவுகளும் எல்லையிற்பொருந்திய எழுகடல்களும்
ஒருங்கெழுந்துஆர்க்கின்ற ஒதை (இது) அன்று' என்னவும், '(இது அவ்வாறான
ஒதையே) ஆகும்' என்னவும் தேவர்களும் ஐயுறும்படி ஆரவாரித்து, குன்றின
மும் இடியும்படி குரக்கின் கூட்டம் துள்ளியாடின; (எ - று.)—எழுதீவுகள் -
நாவல் இறலி குசை கிரௌஞ்சம் புட்கரம் தெங்கு கமுகுஎன்பன. பி-ம்:--
1 ஏத்தின வெல்லையாக, 2 உடன், 3 மிடிய, 4 கூட்டம். சிலபிரதியில் "என்றலு
மிறைஞ்சி" (நிகும்பலையாகப்படலம்-2) என்ற செய்யுளோடு மாயாசீதைப்பட
லம் முடியும்.

"ஸ்ரீவான்மீகத்தீல் இச்சரிதம் கூறியுள்ளவிதம் வருமாறு:—இராமன்
தன்னைக்கொல்ல உபாயஞ் சிந்திப்பதை யுணர்ந்த இரத்திரசித்து இலங்கையிற்
புகுந்து கும்பகாணதியரிற்றத்தை நினைத்துக் கண்கள் சிவக்கச்சிவந்து இராம
லக்ஷ்மணர் துயரத்தினால் போர்முயற்சியை விட்டிருக்குமாறு மாயையை வெளி
யிடக்கருதி அரக்கச்சேனைகுழ இலங்கையின் மேலவாயிலாற் புறப்பட்ட
வனாகி, மாயையினுற் சீதையைப்போன்ற உருவத்தைப் படைத்து, வானரர்
கட்டு எதிராகப் போக, அதுமாறோடு மற்றை வானரர்களும் கற்களையும் மலைச்
சிகரங்களையும் ஏந்திச்சென்றனர். அப்போது சீதை மகிழ்ச்சியற்ற உருவத்
துடன் இரத்திரசித்தின் தேரி லிருப்பதாகண்டு, வானரப்படையோடு அனு
மான் அவனை யணுகினான். வானரப்படை நெருங்குவதாகண்ட இரத்திரசித்து,
'ராம! ராம!' என்று சீதைகதறிச் கொண்டிருக்கும்போதே வானை யுருவிச்
சீதையின் தலையைப் பிடித்துக்கொண்டான். அதுமான் கண்ணீர் ஆறாய்
பெருகக் குற்றமற்ற பெண்ணைக் கொலைசெய்வதைச்சட்டி இரத்திரசித்தைப்
பலபடியாகத் திட்டினன். இரத்திரசித்து, 'நீங்கொல்லோரும் எவன்பொருட்
டாக இங்கு வந்தீர்களோ, அவனையே கொன்றுவிடுகின்றேன். பின்பு ராமா

தியரான உங்களையெல்லாம் கொல்லுவேன். குரங்கே! பகைவர்க்கு வருத்தத்தை விளைப்பது எதுவோ, அது அவசியம் செய்யத்தக்கது: ஆகவே, சீதையைக் கொல்வது தக்கதே' என்று சொல்லி, அந்த மாயசீதையை அவள் புலம்பிக் கொண்டிருக்கும்போதே வெட்டி வீழ்த்திக் காச்சித்தான். அது கண்டு அஞ்சியோடப் பார்த்த வானரைத் தைரியமூட்டி முதலிற் பொருது மாற்றாரான அரக்கரைத் தடுத்தப் பின் உற்சாகக்குன்றி, அநுமான் 'எவன் பொருட்டிப்போர் நேர்ந்ததோ, அவனோ இறந்திட்டான், இனி நாம் பொருது என்ன பயன்? இராமபிரானிடத்தும், சுக்கிரீவனிடத்தும் இச்செய்தியை யறிவித்து அவர்கள் சொன்னபடி செய்வோம்' என்று சேனைபுடன் மெல்லத் திரும்பினான். அதுகண்டு இந்திரசித்து தான் ஓமஞ்செய்ய விரும்பி நிரும்பியெயன்ற தேவாலயத்திற்குச் சென்று, அங்கு முறைப்படி ஓமஞ்செய்ய யலானான். இது நிற்க.

ஸ்ரீராமன் ராகுல வானரர்க்குநிகழும்போரின் பேரொலியைக்கேட்டு, திடீரெனவந்த சாம்பவானை நோக்கி 'அநுமான் பெரும்போர் புரிவதாகத்தோன்றுகின்றது. அவனுக்கு உதவ, உன் சேனைபுடன் ஆங்குச்செல்வாய்' என்றான். சாம்பவான் அநுமான் இருக்குமிடம் நோக்கிச்செல்ல, இடைவழியிற்சாம்பவான் அநுமானைச் சந்திக்க, யாவரும் ஸ்ரீராமனிடம் திரும்பினார்கள். ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்ததும், அநுமான், அப்பிரானிடத்துச் சீதையின் செய்தியைக் கூறினான். அதுகேட்டதும், ஸ்ரீராமன் துயரமிகுதியால் மூர்ச்சித்து வேறற்ற மரம்போல் வீழ்ந்தான். அதுகண்டு வானரர்கள் பலவகைச் சைத்தியோப சாரங்களினால் அப்பிரானைத் தேற்றலானார்கள். இலட்சுமணன் மிகவும் வருந்தி அப்பிரானைத் தன் கைகளால் அணைத்துப் பலபடி சொல்லித்தேற்றி, 'உனக்கு மாற்றார் வருத்தத்தை யுண்டாக்கியதனால், இலங்கையை இதோ தொலைத்து விடுகிறேன்' என்றான். இவ்வண்ணம் தேற்றிக்கொண்டிருக்கையில், விஷ்ணுணன் சேனைகளைத் தம்மது தொழிலைச்செய்யுமாறு ஏற்பாடுசெய்துவிட்டு, அங்குவந்துசேர்ந்து யாவரும் கண்ணீருடனிருப்பதையும் இலட்சுமணன் துடைத்து புலம்பியவண்ணம் ஸ்ரீராமன் படுத்திருப்பதையும் கண்டு 'இது வென்?' என்றுவினாவி, இலட்சுமணன் செய்தியைச் சுருக்கமாகக் கூறினான். அவன் சொல்லும்போதே விஷ்ணுணன் செய்தி தெரிந்தவனாகையால், 'இது எல்லாம் மாயசெயல். சீதையை விட்டிடவும் விரும்பாத இராவணன், அவனைக் கொல்லுமாறு விடுவனோ? இந்திரசித்து வானரர்களை யேமாற்றிவிட்டு நிரும்பலுக்குப் போயுள்ளான்: அவன் வேள்வியை முற்றமுன் அவனைப் போருக்கு அழைத்தால் பிரமனது வரத்தின்படி கொல்லத்தக்கவ னாவான். காலதாமதமின்றி என்னோடு இலட்சுமணனை அனுப்புக. வேள்வியை நிறைவேற்றிவிட்டானானால் தேவர்களாலும் அவனை வெல்லமுடியாது' என்றான் என்பது.

மாயாசீதைப்படலம் முற்றிற்று.

உகூ-ஆவது நிரும்பீலயாகப்படலம்.

(மாயாசீதையை வாளால் வெட்டிப் போக்குக் காட்டிய இந்திரசித்து தவறாமல் வெற்றிபெறவேணு மென்ற கருத்தினால்) நிரும்பீலயென்ற இடத்து யாகஞ்செய்ய, (அச்செய்தியை யுணர்ந்த விபீஷணனால் அறிவிக்கப் பெற்ற ஸ்ரீராமன் அனுமதியினால் ஆங்கு அவ்விபீஷணனோடும் வானாசனரீயத்தோடும் இலக்குமணன் சென்று பொருது அதனை) முடிக்கவொட்டாது தடுத்திட்டதைக் கூறும் படல மென்பது, பொருள். இது, நிரும்பீலப்படலம் என்றும் வழங்குகின்றது.

ஸ்ரீராமபிரான் 'சீதையைக் கொன்று அயோத்தியீது இந்திரசித்து சென்றிட்டானோ?' என்றுகொண்ட ஐயந்தீர்த்து விபீஷணனை இறுகத் தழுவிப் புகழ்ந்தானாக, விபீஷணன் இந்திரசித்து நிரும்பீலயில் யாகத்தை முடிக்குமுன் அதனை யழிக்குமாறு இளையபெருமானைத் தன்னோடு அனுப்புமாறு வணங்கிவேண்ட, ஸ்ரீராமன் இளையபெருமானுக்கு அஸ்திரங்களைத் தொடுக்கும் விஷயத்தில் உபதேசித்து, வில் கவசம் அம்புக்கூடு என்பன அளித்து உறுதிகள் சொல்லி விடைதர, இலட்சுமணன் விடைபெற்றுக்கொண்டு நிரும்பீல சார்ந்து, சக்கரவியூகமாக வேள்விக்குப் பாதுகாவலாக இருந்த ஒலியற்ற அரக்கப் பெருஞ்சேனையினைக் காண்கையில் வானரர் அச்சேனையைக் கண்டு ஆரவாரிக்க, அரக்கரும் எதிரே யாரவாரிக்க, இருவருக்கும் பெரும் போர் விளைந்தது. இலக்குமணனும் அச்சேனையிற் பொருதுகொண்டிருந்தனன். விபீஷணன் 'யாகத்தை யொழிக்காமல் சேனையின் முன்னின்று பொருது பொழுதுபோக்குவது தக்கதன்று' என்ன, இலட்சுமணன் புகுந்து பொருது பெருவாரியாகக் கொன்று வீழ்த்தவே, யாகப்பொருள்கள் அழியலாயின. வேள்வியும் பாதுகாவலான பெரும்படையும் அழிந்ததுகண்டு இந்திரசித்து முகப்பொலிவுடன்றி மணம் வருந்தி நின்றான். அப்போது அநுமான் இந்திரசித்தையணுகிப் பலபடி யேசினான். இந்திரசித்து பதிலாகச் சிலகூறி யுத்தசன்னத்தையும் அனுமானோடு பொருது அவனை மெலிவுறச்செய்ய, அங்கதன் முதலியோர் பொருமாறுவர, அவ்வந்திரசித்து அவர்களை யிகழ்த்து இலக்குமணனைக் குறித்துச் செல்ல, அப்போது வானரர் கல் மரம் முதலியவற்றையெறிய, அரக்கன் அவற்றைச் சிதைத்து வானரர்களையும் வலி ஓயுமாறுசெய்தான். அப்போது விபீஷணன் இலக்குமணனைநோக்கி 'ஓமது வானரப் படை குலைகின்றதே! இந்திரசித்தைப் பிழைப்புறாமல் விரைந்து கிட்டிப் பொருக்' என்று விண்ணப்பிக்க, அநுமான் தோளின்மீது ஏறிக்கொண்டு இலக்குமணன் இந்திரசித்தைக் கிட்ட, இருவர்க்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. அப்போரில் இந்திரசித்து மெலிய, அதுகண்ட விபீஷணன் அச்செய்தியை இலக்குமணனிடம் விண்ணப்பித்தான். இந்திரசித்து கடுங்கோபக்கொண்டு வாயவ்யாஸ்திரம் முதலிய அஸ்திரங்களைத் தொடுக்க, அவைகளை அந்த அஸ்திரங்களாலேயே இலக்குமணன் குலைத்தான். அப்பால் இதற்குத் தப்பாமல் இறந்தொழிவாய்' என்று பிரமாஸ்திரத்தை அரக்கன் தொடுக்க, இளையபெரு

மானம் அந்த அஸ்திரத்தையே யெடுத்து 'உலகத்தையழிக்காமல் எதிரிவிடுத்த அஸ்திரத்தையே அழிப்பாய்' என்றுசொல்லி விடுத்தான். இலக்குமணனது அருளைக் கண்டு தேவர்கள் வியந்துகொண்டாடினர். அப்போது தேவேந்திரன் அவதார ரஹஸ்யத்தைத் தேவர்கட்கு நினைப்பூட்டினான். தேவர்களெல்லாம் 'அறிந்தும், மாயையால் மறந்திடுகின்றோம்: இப்போது உண்மையறிந்தோம்' என்றுசொல்லி இலக்குமணனைத் தொழுதனர். பிரமஸ்திரத்தணிந்தது. பிறகு இந்திரசித்து நாராயணஸ்திரத்தைத் தொடுக்க, யாவரும் அஞ்சிக் கைகடப்பிவணங்க, இலக்குமணன் தன்னை நாராயணனாகப்பாவித்து நிற்க, அது இவனை வலங்கொண்டு வான்வழியே சென்றது. பின்னர்ப் பாசுபதஸ்திரத்தை அரக்கன் தொடுக்க, அதனையும் அந்த அஸ்திரத்தினாலேயே இலக்குமணன் தடுத்திட்டான். தெய்வப்படைகள் பழுதுபடவும் இந்திரசித்து சலிப்பில்லாமல் *வில்வத்தையில் வெவ்வோமென்று அம்புகளைப் பொழிய, வானர்கள் ஐயாமல் மலைகளைப் பொழிய, இளையபெருமான் இனி அரக்கர் பிழையாரென்னுமாறு தூறுகோடி அம்புகளைத் தொடுத்தான். அப்போது இந்திரசித்து இலக்குமணனருகேயிருந்த தன் சிறியத்தையைக் கண்டு இகழ்ந்து பலபடி பேசினான். விஷ்ணுன் சிற்றங்கொள்ளாமல் 'தருமத்தவறாமல் நடக்கவேண்டுவது கடமையென்றிப் பாவவழியில் நடப்பது தகுதியன்று. அதுவே எனக்குச் சிறப்பு' என்று விரிவாகக் கூறினான். பின்பு இந்திரசித்து 'உன் சிறப்பெல்லாம் என்கையம்பால் தீரும்' என்று அந்த சஸ்திரபாணத்தை விஷ்ணுன்மீது விடுக்க, அதனை இலக்குமணன் ஒழித்தருள, வேற்படையை அரக்கன் விட்டானாக, அதனையும் இளையபெருமான் கணையால் வெட்டிவீழ்த்தினான். அப்போது விஷ்ணுன் தனது கதாயுத்தத்தினால் இந்திரசித்தின் சாரதியையும் தேர்க்குதிரைகளையும் கொன்று தேரையும் சிதிலமாக்கினான். அத்தேரிலிருந்தபடியே இந்திரசித்து, விஷ்ணுன் இளையபெருமான் வானார் என்ற எல்லாமிதும் அம்புகளைப் பொழிந்து அட்டகாசஞ்செய்து, இனி இதிலிருந்து பொருமுடியாதென்று கருதிக் கண்ணிமைப்போதிருஞ் வானத்தெழுத்து மறைத்து இராவணனருகிற் சேர்ந்தா னென்பது இப்படலத்திற் கூறிய பொருள்.

உ.—ஸ்ரீராமன் விஷ்ணுனைத் தழுவிக் கொண்டாடுதல்.

வீரனு மையத் தீர்த்தான் வீடணன் றன்னை மெய்யோடு ஆர்வமு முயிரு மொன்ற வழந்துறத் தழுவி யைப தீர்வது பொருளோ துன்ப நீயுனை தெய்வ முண்டு மாருதி யுளனுஞ் செய்த தவமுண்டு ³வலியு முண்டால்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீராமனும் ஐயம் நீங்கப்பெற்று, விஷ்ணுனைத் தன் உடலோடு அன்புடனே உயிரொன்றாக அழுத்தமாகத்தழுவி, (அவ்விஷ்ணுனை நோக்கி) 'ஐயனே! (யான்) துன்பம் நீங்குவது ஒருபெரியகாரியமோ? (அன்று: எனெனின்),—நீ உள்ளாய்: தெய்வ முளது: மாருதி உள்ளான்: நாம் செய்த தவமு முண்டு: வலியும் உள்ளதே' (எ-று).—என்று ஸ்ரீராமன் கொண்டாடிக் கூறினான். பி-ம்:—1உண்டு. 2உண்டுநாஞ்செய். 3மறையும். (உஅகக)

௨.—விஷ்ணுடன் இரத்திரசித்தின்யாகத்தைத்தேக்கும்படி

இலக்துமணியனுப்புமாறு ஸ்ரீராமனை வேண்டுகல்.

என்றலு மிறைஞ்சி யாக முற்றுமே ¹வியாரும் வெல்லார்
வென்றயு மரக்கர் ²மாதே விடையரு ளிளவலோடுஞ்
சென்றவ னாவியுண்டு வேள்வியுஞ் ³சிதைப்ப னென்றான்
நன்றது புரிதி ரென்ற நாயக னவில்வ தானுள்.

(இ-ள்.) என்றகூறியவுடனே, (ஸ்ரீவிஷ்ணுடன் இராமபிரானை) வணங்கி, '(இரத்திரசித்துதொடங்கும்) யாகம் முடிவுபெறுமேல், யாரும் அவனை வெல்லமாட்டார்: ஐயமும் அரக்கரிடமேயாம்: (ஆதலால்), ஐளவலுடனே சென்ற அல்லித்திரசித்தின் ஆவியையொழித்து (அவன் தொடங்கிய) யாகத்தை யும் அழிப்பேன்: விடையருள்வாய்' என்று வேண்டினான்: 'அது நல்லது: அவ்வாதேசெய்யின்' என்று ஸ்ரீராமன் (சில) சொல்லலானான்; (எ-று.)—இராம பிரான் சொல்வனவற்றை மேற்கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—¹ஆரும், ²மேற்றே ³சிதைக்க. (௨௧௧௨)

௩.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஸ்ரீராமன் இலக்துமணனைத் தழுவிக் கொண்டு, படைக்கலம் விடுவது நிந்துச் சில உபநேசித்தலைத் தெரிவிக்கும்.

தம்பியைத் தழுவி ¹யையன் றுமரைத் தவிசின் மேலான்
வெம்படை தொடுக்கு மாயின் ²விலக்கும தன்றி வீர
அம்புநீ ³தூரப்பா யல்லையினையது ⁴தூரந்த காலே
உம்பரு முலகு மெல்லாம் ⁵விளியும்ஃ தொழிதி யென்றான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீராமன்,—இளையபெருமானைத் தழுவி, 'வீரனே! (பகைவன்) பிரமனதுகொடிய அஸ்திரத்தைத் தொடுப்பனாயின், (அதை) விலக்குவதன்றி, நீயே அந்தப்படையைத் தொடுத்துவிடாதே; அந்தப்படையைத் தொடுத்து விட்டகாலத்து மேலுலகமும் இவ்வுலகமுமெல்லாம் இறந்துபடும்: ஆதலால், அதனை ஒழிந்திடுவாய்' என்று கூறினான்; (எ - று.)

இரத்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுப்பனாயின், அதனை விலக்கும் பொருட்டாக நீயும் பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுக்கலாமேயன்றி, மற்றவைகளில் முற்பட்டு நீ பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகிக்கவேண்டா என்று உபநேசித்தவாறு. ²விலக்குவான் பொருட்டாலந்த என்ற பாடத்திற்கு—விலக்குவான் பொருட்டால் - விலக்கும் பொருட்டாக, அந்த அம்பு - அந்தப் பிரமாஸ்திரத்தை, ³தூரப்பாய்—: அல்லையினையது - அங்கு வல்லாமல் [பகைவன் பிரமாஸ்திரத்தை விடாதபோது], தூரந்தகாலே - தொடுத்தாயேயானால் அப்போது எனப் பொருள்காண்க. பி-ம்:—¹ஐய. ²விலக்குவதன்றி வெய்தின். ³தொடுப்பாய். ⁴நடந்த. ⁵விளியும்ஃ தொழிநீ, முடியுறத்தொழுதி. (௨௧௧௩)

௪. முக்கணை படையு மாழி ¹முதலவன் படையு ²முன்னின்ற
ஒக்கவே விடுமே விட்டா ³லவற்றையு மவற்றி னேயைத்
தக்கவா நியற்றி மற்றுள் சிலைவலித் தருக்கி னாலே
புக்கவ னாவி ⁴கொண்டு ⁵போதுதி ⁶புகழின் மிக்கோய்.

ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) புகழினுலமிக்கவனே! மூன்றகண்களை யுடையனான சிவபிரானது அஸ்திரமும் [பாசுபதாஸ்திரமும்] சக்கரப்படையையுடைய முதற்கடவுளினது அஸ்திரமும் [நாராயணஸ்திரமும்] முன்னேநின்று (யாவும் அழிவனவாக இந்நிரசித்து) ஒருசேரவிடக்கூடும்: அங்கனம்விட்டால், அவ்வஸ்திரங்களையும் அவற்றாலேயே ஓயுமாறு தகுந்தவகையாகப் பிரயோகித்து, பின்பு உன்னுடைய வில்வவியாலாகிய திறமையினும்(போரிற்)புருந்த(அந்த) இந்நிரசித்தினுடைய ஆவியைக் சுவாந்துகொண்டுபோவாய்; (எ - று.)

பாசுபதாஸ்திர நாராயணஸ்திரங்களையும் அந்தஇந்நிரசித்து விடக்கூடுமாதலால், அவற்றைவிட்டாலும், பிரமாஸ்திரத்தைப்போலவே அந்தஅஸ்திரங்களை நீக்குவதற்காக அந்தஅஸ்திரங்களைப் பிரயோகி: அவன் அவ்வாறான அஸ்திரங்களைப் பிரயோகியாமலிருப்பின், நீ அவனைக்கொல்லுமாறு அவ்வாறான அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டா: உன்வில்வலிமையினாலேயே அவனைக் கொல்வாயென்று ஸ்ரீராமன் கூறுகின்றன னென்க.பி-ம்:—1முதலவ. 2முன்னி. 3அவற்றினுலவற்றையெய்த்து, அவற்றையும்வற்றற்றன்ளி. 4உண்டி. 5போதுநீ. 6புகழுமலிதே. (உஅகச)

நு. வல்லன மாய ¹எஞ்சை வகுத்தன வறிந்து மாளக் கல்லுதி ²தரும மென்னுங் கண்ணகன் கருத்தைக் கண்டு ³பல்பெரும் போருஞ் செய்து ⁴வருந்தின வற்றம் பார்த்துக் கொல்லுதி ⁵யமரர் தங்கள் ⁶கூற்றினைக் ⁷கூற்ற மொப்பாய்.

(இ - ள்.) (பகைவர்க்கு) யமன்போன்றவனே! (அவ்வீந்திரசித்து தனக்குக்) கைவந்தனவான மாயவித்தைகள்செய்தவற்றையறிந்து (அவை) ஒழியத் தருமமென்கின்ற கண் பரந்துள்ள கருத்தைப் பிரதியட்சிகரித்துப் பேர்த்துத்தன்னவாய்: (எதிரி)பலபெரும்போரைச்செய்து வருந்தினசமயம்பார்த்து அமரர்க்குகூற்றமாகவுள்ள அவனை யொழிப்பாய்; (எ - று.)—15-ம்:—1விச்சை.2தருமமென்னுங்கருமங்கள்மனத்திற்கொண்டாய்,...கருமங்கள் கருத்திற்கொண்டாய், தருமமென்னுங்கண்ணகங்கருத்திற்கொண்டாய். 3பல்பவ. 4வருந்தலை. 5சீர்மைத்தாக. 6என்றனன், எண்ணின்ற, மேனின்ற. 7குற்றமாரும், குற்றமற்றன். (உஅகடு)

கூ. பதைத்தவன் வெம்மை ¹யோடிப் பல்பெரும் பகழி மாரி ²விதைப்பன விதையா நின்று ³வில்லக்கினை மெலிவு ⁴மிக்கால் ⁵உதைத்தவன் சிலையின் வாளி மருமத்தைக் ⁶கருதி யோட்டி வதைத்தொழில் புரிதி சாப ஞானெறி மறப்பி லாதாய்.

(இ - ள்.) வில்லாலின்முறையை மறவாதவனே! (இந்நிரசித்து) பதைப்புக்கொண்டவரைய் உக்கிரம்மிகுத்து மிக்கபல பகழிமாரி விதைப்பவற்றை (நீயும் பாணங்களை) விதையாநின்று வில்லக்கினாலும், (அவனுக்கு) மெலிவு மிக்கால் (அப்போது) உதைத்த வலிய சிலையினின்று வாளியை (அவனது) மருமஸ்தானத்தைநோக்கிச்செலுத்தி வதைத்தொழிலைப் புரிவாய்; (எ - று.)

மருமம் - உயிர்நிலை. மெலிவுமிக்கால்-உணக்குமெலிவுமிக்கால் என்றும், வாளியுதைத்த வல்சிலையினது, மருமத்தை - நடுவிடத்தை, கருதி-குறியாக வைத்து, ஓட்டி - அம்பைச்செலுத்தி (அத்தவிலீலயொடித்திட்டு) என்றும் உரைகூறுதலும் உண்டு. பி - ம்:—1ஆடி. 2விதைத்தவன். 3விலக்கினும். விலக்குதி. 4மீ தால். 5உதைப்பன். 6கிழியவோட்டி, கிழியவோடி, கருதியோடி,

எ. தொடுப்பதன் முன்னம் வாளி தொடுத்தவை துறைக டோறும் தடுப்பன தடுத்தி 1யெண்ணக் குறிப்பினு 2லுணர்ந்து தக்க கடுப்பினு 3மளவிலாத கதியினுக் கணைகள் 4காற்றின் விடுப்பன வவற்றை நோக்கி விடுதியால் 5விரகின் மிக்காய்.

(இ - ன்.) தந்திரம்மிக்கவனே! (எதிரி)தொடுப்பதற்குமுன்னமே [தொடுத்தவனவில்தானே] தொடுத்தனவாகிய அம்புகளைத் தடுத்தற்குஉரிய வழியினுலெல்லாம் தடுத்தற்குரியவற்றைத் தடுப்பாய்: பகைவனது எண்ணத்தைக் குறிப்பிலாறித்து, தக்கவேகத்தோடும் அளவிடமுடியாத பெருவிரைவினோடும் காற்றைப்போற் கணைகளை (எதிரிவிடுத்தால்) விடுப்பனவாகிய அவைகளைக் கவனித்து (அவை தணியும்படி மாற்றக்கணைகளை) விடுவாய்; (எ-று.)—கடுப்புஎன்றது-ஒருஅம்பைச்செலுத்தியபின் மற்றோரம்பைச்செலுத்துதற்கு உரியகாலம் சொற்பமாம்படி மேன்மேல்விடும் வேகம். கதிஎன்றது-விடுத்தகணை விரைந்துசெல்லுகை. பி-ம்:—1எண்ணும், எண்ணி. 2உணரத்தக்க. 3விளம்புமாற்றற்கதியினும், விளைவுமாறக்கதியெனும். 4ஆற்றின். 5விரகிவாதாய், விரைவிலாதாய். (உஅக௭)

அ.—இராமபிரான் எவவுணவவிலீலப் பெற்றுக்கொள்வாரெனல்.

என்பன 1முதலு பாய மியாவையு மியம்பி 2யேற்ற முன்பினை நோக்கி யைய மூவகை யுலகுந் தானாய்த் தன்பெருந் தன்மை தானு மற்கிலா வொருவன் றாங்கும் வன்பெருந் சிலையி தாகும் 4வாங்குதி வலமுங் 5கொள்வாய்.

(இ - ன்.) என்பனமுதல் உபாயம் எவற்றையும் சொல்லி, தகுதியுள்ள வலியான (அந்த)இனையபெருமானேநோக்கி, ஐயனே! மூவகையுலகமும் தானாகித் தனது பெரியதன்மையைத் தானும்அறியமாட்டாத ஒப்பற்றவனான திருமால் தாங்குகின்ற வலிய பெரிய வில், இதுவாரும்: (இதனைப்) பெற்றுக்கொள்வாய்: வெற்றியையும் அடைவாய்; (எ - று.)

இச்செய்யுளினுள்ள'நோக்கி'யென்பது அடுத்தசெய்யுளில்'என்றுகொடுத்தனன்'என முடியும். தன்பெருந்தன்மை தானும் அறியாவொருவன்-“தனக்குத்தன்மையறிவரியானே” என்றார், நம்மாழ்வாரும். ‘தன் தன்மையறிவரியான்’ என்றால், ஸர்வோர்வானுடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்கு [முற்றுணர்வுக்கு]க்குறை வாராதோ?என்னில்,—அளவிடமுடியாததை அங்கணமுள்ளதாக அறிந்திடுதலால் வாரா தென்ப. பி:ம்:—1முதலயாவும், முதலவாய். 2எக. 3ஈதாகும், ஈதன்றே, இதொன்றே, இதென்றே, ஈதொன்றே, ஈதன்றே. 4வணக்குதி. 5கொண்டே.

(உஅக௭)

கூ.—ஸ்ரீராமன் வல்லுடனே கவசத்தையுந் தருதல்.

இச்சிலை யியற்கை மேனாள் தமிழ்முனி யியம்பிற் றெல்லாம்
1 அச்செனக் 2 கேட்டா யன்றே யாயிர 3 மொளியண்ணல்
மெய்ச்சிலை விரிஞ்சன் 4 முட்டும் வேள்வியின் வேட்டுப் பெற்ற
கைச்சிலை 5 யென்று தானே கொடுத்தனன் கவசத் தோடும்.

(இ - எ.) 'இந்தவல்லின்தன்மையைக்குறித்து மேனாளில் அகல்கிய முனிவன் கூறியதெல்லாம் மனத்திற்படியும்விதமாகக் கேட்டுள்ளாயல் லவோ? (இந்தவில்), ஆயிரத்திருமுடிக்களை யுடையபரமபுருஷனின் மெய்மை யான சிலையாகும்; (இது), விரிஞ்சன் முயன்றுசெய்த யாகத்தில் ஓமஞ்செய்து பெற்ற கைச்சிலை' என்று சொல்லிக் கவசத்தோடும் (ஸ்ரீராமன்) கொடுத்திட டான்; (எ - று.)—அச்ச - இலக்கணபால், மனத்துப்பதிதலைக் காட்டிற்று. பி-ம்:--1 அச்சன. 2 கேட்டி. 3 நாமத்து. 4 தானே. 5 கோடியென்று, என்றுகாட்டிக்.

கூ.—அம்பறுத்தூண்கொடுத்தல்.

ஆணியிவ் வுலகுக் கானீ வாழியான் புறத்தி 1 னூர்த்த
தூணியுங் கொடுத்த 2 மற்று முறுதிகள் பலவுஞ் சொல்லித்
தாணுவின் 3 ரேற்றத் தானைத் தழுவினன் றமுவுலோடுஞ்
சேணுயர் விசும்பிற் றேவர் தீர்ந்ததெஞ் சிறுமை யென்றார்.

(இ - எ.) இவ்வுலகுக்கெல்லாம் ஆதாரமான சக்கரப்படையையுடைய திருமால் முதுகிற்கட்டியிருந்த அம்பறுத்தூணியும் கொடுத்து, மேலும் பல உறுதிகளை யுஞ் சொல்லிச் சிவபெருமான்போன்ற [உக்கிரமான] தோற்றத் தையுடையான இளையபெருமானைத் தழுவினன், (ஸ்ரீராமன்); தழுவின வுடனே, மிகவுயர்ந்தவிசும்பிலுள்ளதேவர் எம்முடைய சிறுமை நீக்கிற்றென் றார்கள்; (எ - று.)--பி-ம்:--1 ஆர்க்கும், ஆத்த, ஆர்க்க. 2 மற்ற. 3 ஆற்றலானே. (உகூ0)

கக.—போர்மேற்செல்லும் இலக்குமணனுடையபொலிந்ததோற்றம்.

மங்கலந் 1 தேவர் கூற 2 வானவயளர் 3 வாழ்த்திப்
பங்கயி லாசி 4 கூறிப் பலாண்டிசை பரவப் பாகத்
திங்களின் மொளியண்ணல் திரிபுரந் 5 தீக்கச் சீறிப் [போவான்.
பொங்கின னென்னத் தோன்றிப் பொலிந்தனன் 6 போர்மேற்

(இ - எ.) தேவர்கள் மங்கலத்தைச் சொல்லவும், தேவமகனீர்வாழ்த்திக் குற்றமற்றஆசியைக் கூறிப் பல்லாண்டுபாடவும், போர்மேற்செல்பவளுகிய இலக்குமணன்,—(அப்போது) பிறைச்சக்கிரனை முடியிற்கொண்டவளுகிய பெருமைபெற்ற சிவபெருமான் திரிபுரத்தைத்தீக்குமாறுசிறிப் பொங்கினான் போலத் தோன்றிவிளங்கினான்; (எ-று.)—பி-ம்:--1 முனிவர். 2 வானவர். 3 வாழ் த்த. 4 கூற. 5 எரிக்க, தீப்ப, எரியச். 6 பைமேற். (உகூ0)

கஉ.—ஸ்ரீராமன்விடைகொக்க, அப்பிரானவணங்கி வானரசேனையோடு நீரும்பலைகூட இலட்சுமணன் பூறப்படுதல்.

மாருதி 1 முதல்வ ராய வானாத் தலைவ ரோடும்
வீரநீ சேறி மொன்று விடைகொடுத்தருளும் 2 வேலை

ஆரியன் கமல பாத 3மகத்தினும் புறத்து 4மாகச் சீரிய சென்னி 5சேர்த்துச் சென்றனன் நருமச் செல்வன்.

(இ - ள்.) 'வீரனே! மாருதிமுதலாகவுள்ளவரான வானரத்தலைவருடனே நீ செல்வாய்' என்று (ஸ்ரீராமன்) விடைகொடுத்தருளும்போது, அந்த ஸ்ரீராமனுடைய கமலபாதம் மனத்திலும்புறத்திலுமாக இருக்குமாறு சிறப்புப் பொருந்திய முடிமீதுசேர்த்து, தருமத்தைச் செல்வமாகக் கொண்டவனான இலட்சுமணன், (சிசும்பலைக்குச்) செல்பவனான; (எ-று.)—மனத்திலேயே தியானித்திருப்பதனால் அகத்திலும், சென்னி பிற்சேர்த்தலாற் புறத்திலும் ஆரியன் பாதம் இருந்ததென்க. பி-ம்:—1முதலவீரர். 2எல்லை. 3அகத்துத்தன். 4ஆக்கிச். 5சேரச்சேர்த்தினன். (௨௬0௨)

௧௩.—இலக்குமணன் நீதும்பலைநோக்கிச் செல்லுதல்.

பொலவ் 1கொண்ட லீனைய மேனிப் புரவலன் பொருமிக் கண்ணீர் நிலங்கொண்டு படர நின்று நெஞ்சழி வாளைத் தம்பி வலங்கொண்டு வயிர வல்வி லிடங்கொண்டு வஞ்சன் மேலே சலங்கொண்டு 2கடித்து சென்றான் நல்கொண்டு 3 வருவெ னென்றே.

(இ - ள்.) அழகிய மேகத்தையொத்த மேனியைக்கொண்ட மன்னவனும் விம்மிக் கண்ணீர் புவியிலேவிழுந்து பரவுமாறு நின்று வருந்து பவனுமான ஸ்ரீராமனை, இனையபெருமான்,—பிரதட்சிணஞ்செய்து, (அப் பிரானளித்த)வலியஉறுதியானவில்லை இடப்புறத்திற்கொண்டு, (இந்திரசித்தினுடைய)தலையை(அறுத்துக்)கொண்டவருவே னென்றுசொல்லி, வஞ்சகனான (அந்த)இந்திரசித்தின்மீது கோபங்கொண்டு விரைந்துசென்றான்; (எ-று.)—மூன்றாமடியில் தொடைமுரண் காண்க. கொண்டு என்பது பலமுறைவந்தது-சொற்பொருட்பிழைவருநிலையணி. பி - ம்:—1கொண்டகரிய. 2விரைவிற். 3தருவென்னு, வருவென்னு. (௨௬0௩)

௧௪.—இலக்குமணனைப்பிந்த இராமபிரான்நிலை.

தான்பிரி கின்றி லாத தம்பிவெவ் கடுப்பிற் 1செல்லா ஊன்2பிரி கின்றி லாத வுயிரென 3மறைத லோடும் வான்பெரு 4வேள்வி காக்க 5வளர்கின்ற 6பருவ நாளிற் தான்7பிரிந் தேகக் கண்ட தயரதன் றன்னை யொத்தான்.

(இ - ள்.) தான் பிரிந்திராத தம்பி மிக்கவேகத்தோடுசென்று உடலை விட்டுப்பிரிந்திராத உயிர் (சென்றும்)போல(ப் பிரிந்து சென்று கண்ணுக்கு) மறைந்தவுடனே,—வளர்த்தவருகின்ற இனம்பருவத்தில் (விசுவாமித்திரன் செய்யும்) மிக்கபெரியவேள்வியைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டுத் தான் பிரிந்து செல்லக் கண்ட தயரதனை யொத்தான்; (எ - று.)

இத்தச்செய்யுளும் இலட்சுமணனிடத்து இராமன் எவ்வளவு அன்பு பூண்டிருந்தா னென்பதை விளக்கும். ஊன்-உடலுக்கு, இலக்கணை. பி-ம்:— 1செல்வான், செல்ல. 2பிரிவுடையதாக, பிரிவுடையதான. 3உலாவலோடும். 4வேள்விக்காக. 5வருகின்ற. 6பருவமாலேத். 7 பிரிகின்றநாளிற், பிரிகின்றநாளாத்.

வேறு.

கரு.—வானாரீகளும் இலட்சுமணனுடனே நீதும்பலையை யடைதல்.

சேனாபதி யேமுதல் செவகர்தாம்
ஆனார்நிமிர் 1கொள்ளி கொளங்கையினர்
காணர்²நெறியும்மலை யுந்³கழியப்
போனார் கணிகும்பலை புக்கனரால்.

(இ - ள்.) சேனாபதிமுதலிய வீரர்களாயுள்ளவர், எரிசின்ற கொள்
ளிச்சுட்டையை யேந்திய அகங்கையையுடையவர்களாய், காட்டிற் பொருந்திய
வழியும் மலையும் கழிந்துவிடும்படி போனர்களாய், நீதும்பலையைப் புகுந்தார்
கள்; (எ-று.)—சேவகராணர்தாம் என இயைக்க. இந்தவிருத்தச் செய்தியுள்ளனை
'சேனாபதியே முதல்சேவகர்தாம்' என இவ்வாறாக நாதிராகவும் பிரிக்க
லாம். பி-ம்:---1கொள்ளியின். 2மலையுந்நெறியும். 3கழியப். (உகௌ)

கக்.—சென்றவர்க்கு அரக்கர்சேனையைக் காணுதல்.

உண்டாயதீதா 1ராலு குள்ளொருவன்
2கொண்டானுறை கின்றது போற்குலவி
3விண்டானும் 4விழுங்க விரிந்ததனைக்
கண்டார வரக்கர் 5கருங்கடலை.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தோன்றியதான ஓராவில் உலகை புட்கொண்ட ஒருவன்
உறைகின்றதுபோல் விளங்கி, ஆகாயமும் தன்னுளடங்கப் பரந்ததாகிய அந்த
அரக்கர்கருங்கடலை (ச் சென்றவர்கள்) கண்டார்; (எ - று.)

சிறியஇடத்தில் மிகப்பரந்தசேனை யிருப்பதற்கு, ஆலியிலே உலகத்
தையெல்லாமுட்கொண்ட திருமால் பள்ளிகொண்டதனை உவமையாகக்
காட்டினார். ஆதாரத்தினும் ஆதேயம்மிக்கிருத்தலைக் கூறுவது பெருமையணி
யாம்: வடதுலார் அதிகாலங்காரமென்பர். பி-ம்:---1ஆவிடை. 2தண்டாதுறை.,
தானெனலாய். 3விண்டாலம் 4விழுங்கியவிருத்ததனை. 5பெருங்கடலை, கருங்
கடலை. (உகௌ)

கௌ.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - அரக்கர்சேனையின் வருணனை.

நேமிப்¹பெயர் யூக 2நிரைத்துநெடுஞ்
3சேமத்தது நின்றது 4திவினையோன்
5ஓமத்தனல் வெவ்வட வைக்குடனே
6பாமக்கட னின்றதொர் 7பான்மையதை.

(இ - ள்.) கொடுஞ்செயலையுடையோனான இந்நிரைத்தினுடைய ஓமாக்கி
னியைச் சக்கரயுகம் வரிசைப்பட்டு நெடுஞ்சேமத்தை [பாதுகாப்பை]ச்
செய்வதாகக்கொண்டு நின்றது,—வெவ்வியவடவைக்குடளை ஒளியையுடைய
கடல் நின்றதன்மையையுடையதனை,—(எ-று.)—'கண்டார்' என்று கீழ்க்கவி
யோடுஇயையும். இவ்வாறே மேல்முன்றுகவிகளிலும் ஈற்றிலுள்ள இரண்

டாம்வேற்றுமையேற்றசொல் கசு-ஆக்கவியிலுள்ள 'கண்டார்' என்பதனோடு முடியும்.

கீழ் அரக்கர்சேனைக்குக் கடலை உவமைகூறிய கவி, இங்கு அரக்கர்சேனை குழு அரக்கனுடையவேள்விகளை லிருப்பதற்குக் கடலினிடையே வடவைக் கணலிருப்பதை உவமை கூறினர். பாமம்-ஒளி: இனி, இச்சொல்லுக்குக் கோபமென்ற பொருளுள்ளதனால், வாமக்கடல்-பொங்குதலையுடைய கடலுமாம்; பாமம்-வடசொல். பி - ம்:—1பெயருக்கு, பெயராகம். 2நிறைத்து. 3சேமத்துற. 4தீவினையோர். 5ஓமக்கனல்..., நாமக்கடல்வேறுநவைக்குடனன். 6பாமைக். 7பான்மையதே. (உகூ௭)

க௮. 1காராயின காய்கரி தேர்²கலிமாத்தாராயிர கோடி³தழீஇயதுதான்
நீராழி⁴யொ டாழி⁵நிறீஇயதுபோல்
ஓராயிர⁶மியோசனை யுள்ளதனை.

(இ-ள்.)மேகத்தையொத்தனவாகிய சினக்குந்தன்மையுள்ள யானைகளும் தேரும் குதிரையும் காலாட்படையும்(ஆகிய சேனை) ஆயிரகோடிமுடிவப்பெற்றது,—நீராமமானகடலுடனே வேறே கடல் (சேர) நிறுத்தப்பட்டது போல ஓராயிரமியோசனை தூரம் பரவியுள்ளதனை,—(எ - று.)—நீர்க்கடலோடு மற்றைக்கடல்சேர்ந்தால் எவ்வளவு பரந்திருக்குமோ அவ்வளவு பரந்திருத்தது அந்த அரக்கசேனையென்க. தார்-சேனை: இங்கு, பதாதிச்சேனை. பி-ம்:—1காராயின தார்கலி. 2கரிமாத்த, பரிமாத்த, பரியாட். 3தழீஇயனபோர். 4ஓரேழும்-5நீரீஇயன. 6மால்புடையுள்ளதனை, மாவுடையுள்ளதனை. (உகூ௮)

ககூ. பொற்றேர்பரி மாகரி மாபொருதார்
எற்றேபடை வீரரை²யெண்ணிலமால்
உற்றேவிய³பூக முலோகமுடைச்
சுற்றாயிர முடு⁴சுலாயதனை.

(இ - ள்.) பொருகின்ற முன்னணியிலுள்ள பொற்றேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் எவ்வளவோ? படைவீரரையே எண்ணமுடியாதவரானோம்; (இவ்வாறு) பொருந்தியேவிய வியூகம் உலோகத்தினுடைய சுற்றுப்புறத்தை ஆயிரம்முறைசுற்றவல்லதனை,—(எ-று.)—தார் - முன்னணி. பரிமா-பரியாகியமா: கரிமா - கரியாகியமா. பி-ம்:—1கரிமாகலிமாபொருகால். 2எண்ணிலவால். 3ஊகயிலேனமுடன், பூபமுலோகமுடைச். 4சுலாயதனை. (உகூ௯)

2௦. வண்ணக்கரு மேனியின் மேன்¹மழைவாழ்
வண்ணைத் தொடு செம்மயிர் விசுதலால்
ஆண்ணற்கரி யா²ன னலம்படவெம்
பண்ணைக்கடல்³போல்வெதார்⁴பான்மையதை.

(இ - ள்.) (தமது) கருநிறமானமேனியின்மீதுள்ள செம்மயிர் மழைவாழ்கின்றவிண்ணைத் தொடுமாறு விசுவதனால், பெருமையிற்சிறந்த சீராமன் விடுத்த ஆக்கிரேயாஸ்திரம்படி வெவ்விய நீர்த்திரளைக்கொண்ட கடலை யொத்த தன்மையையுடையதை,—(எ-று.)—'கண்டார்'(கசு)என்றுஇச்செய்யுளோடு குணம் முடியும். அரக்கர்சேனைக்குக் கருக்கடலை உவமைகூறிய கவி,

அவ்வாக்கருடலில் செம்பட்டமயிர் மேனிமிர்ந்து நிற்பதனை, ஸ்ரீராமன் கருங்கடலின்மீது ஆக்கினேயாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துவிட்டபோது அக்கடலினிடையே அக்கினிச்சவாலு வாணுறவோங்கிரின்றநிலையோடு உவமிக்கின்றார்: தன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1மழுவான். 2அனலப்படை. 3நின்றதொர். 4பான்மையதே. (உகக)

உக.—அவ்வாக்கர்சேனை நானொலிமுதலியன துன்றியிருந்தமை.

1வழங்காசிலை நானொலி வானின்வரும்
பழங்கார்முக மொத்த 2பணிக்குலமும்
3தழங்காகடல் வாழ்வன போற்றகைசால்
முழங்காமுகி லொத்தன 4மா முரசே.

(இ - ள்.) (அந்த அரக்கச்சேனை கொண்டிருந்த) நாணியொலியை வெளிப்படுத்தாத விற்கள்,—மேகத்தினிடத்துத்தோன் றுகின்ற பழமையான இந்திரவிலை யொத்தன: சங்குகளின்கட்டமும், கடலில்வாழ்கின்றவைபோல் முழங்காமலிருந்தன: பெரியமுரசமும், பெருமைபொருந்திய முழங்காதமுகிலை யொத்தன; (எ - று.)

‘நானொலிமுதலியன செய்யப்படின மாற்றார் அங்குவந்திடுவரே’ என்ற காரணத்தினால், அரக்கர்சேனை நானொலிமுதலியனசெய்யாது ஒலியடங்கியிருந்த தென்க. அங்கனமிருக்கும் சிலமுதலியவற்றிற்கு, இந்திர தனுசுமுதலியவற்றை புலமைகூறினார். முரசத்திற்கு முழங்காமையில்திரம் உவமையாவதன்றி, வடிவத்தினால் முகில் உவமையாகாது. பணிக்குலமென்பது, பணிக்குலமெனக் குறைத்துவந்தது. பி-ம்:—1வழங்கார். 2பணைக். 3தழங்கார். 4மும்முரசே, வான்முரசே. (உகக)

உஉ.—அரக்கச்சேனையைக்கண்டு வானரசேனை யார்த்தல்.

1வலியான விராகவன் வாய்2மொழியாற்
சலியாத நெடுங்கட றுனெனலாய்
3ஒலியாதுறு சேனையை யுற்றொருநாள்
மெலியாதவ 5ரார்த்தனர் 6விண்கழிய.

(இ - ள்.) சலியாமல்கின்ற நெடியகடலென்று (உவமை)சொல்லத்தக்கதாய் ஒலியாமலிருந்த அரக்கர்சேனையை வலிமைபுள்ளவனான ஸ்ரீராமனுடைய வாய்மொழியினால் பொருந்தி, ஒருநாளும் மெலியாதவரான வானரர், வானமும் கிழியும்படி யாரவாரித்தனர்; (எ - று.)—பி-ம்:—1வலியானவ். 2மொழியாம். 3ஒலியாவொரு. 4தன். 5ஒத்தன. 6விண்கழியே. (உககஉ)

உஉ.—நான்தகவிகள் - வானரசேனையுடனே அரக்கச்சேனைக்கு

நிகழ்ந்த கைகலந்த யுத்தத்தைக் கூறும்.

ஆர்த்தாரெதி ரார்த்த வரக்கர்1குலம்
போர்த்தார் முரசங்கள் 2புடைத்தபுகத்
தூர்த்தாரிவர் கற்படை சூன்முதலின்
நீர்த்தாரையி 3னம்பவர் நீட்டினரால்.

(இ - ள்.) ஆரவாரித்தவரான வானரர்கட்டுளதிராக அரக்கர்ஞலம் ஆரவாரித்தன: போர்க்குரிய மாலிகூட்டிய முரசங்கள், அறையப்பட்டன: இவ்வானரர்கள், (அரக்கர்சேனையிடையே) செல்லுமாறு கல்லாகியபடைக்கலங்களைத் தூர்த்தார்: அந்தஅரக்கர்கள், கருக்கொண்டமேகத்தினின்று நீர்த்தாரை. (பொழிவது)போல அம்புகளைச் செலுத்தினார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—1வலம். 2புடைக்கமுகம்,புடைத்ததகால். 3அம்புகள். (௨௬௧௩)

௨௪. மின்னும்படை 1வீசலின் 2வெம்படைமேற்
பன்னுக்³கவி சேனை 4படிந்துளதால்
துன்னுந்துறை நீர்நிறை வாவிதொடர்ந்து
அன்னங்கள் படிந்தன வாமெனலாய்.

(இ - ள்.) துறைநெருங்கிய நீர்நிறைந்த வாவியிலே தொடர்ந்து அன்னங்கள் படிந்தனபோலுமென்று சொல்லுமாறு, மின்னுகின்ற படைக்கலங்களை வீசுவதனைக் கொடிய (அரக்கர்)சேனையின்மேற் சிறப்பித்துக்கூறப்படுகிற கவிசேனை படிந்துளது; (எ - று.)

கருநிறமுள்ள அரக்கர்சேனைமீது கவிக்குலங்கள் படிந்தது, வாவியில் அன்னங்கள் படிந்தன போலு மென்றார்: 2.வலை011ணி. வெம்பகைஎன்றதற்குக் காரணம் 'படைவீச' என்றது. பி-ம்:--1வீசினர். 2வெம்பகைமேல்,வெம்பகைபோய். 3கவிமீது. 4படிந்துளவால், படிந்துளமால். (௨௬௧௪)

௨௫. வில்லும்மழு வும்மெழு வும்¹மிடலோர்
பல்லுந்தலை யும்முட லும்படியிற்
செல்லும்²படி சிந்தின ³சிந்தினவாற்
கல்லும்மர முங்கர முங்கதுவ.

(இ - ள்.) (வானரர்கள்வீசிய)கல்லும் மரமும் (அவ்வானரர்களுடைய) கைகளும் கொளவியதனால்,வலியவரான அரக்கருடைய வில்லும் மழுவும் எழுவும் பற்களும் தலையும் உடலும் பூமியிற்செல்லும்படி மிகச்சிந்தின; (எ - று.)—வானரர்வீசிய கல்லும் மரமும் கதுவின: கரத்தினாலும் வானரர் கதுவின ரென்க. பி-ம்:—1விடுவோர். 2பொறி. 3சென்றனவாற். (௨௬௧௫)

௨௬. வாலுக்¹தலை யும்முட லும்வயிறுங்
காலுங்கர முந்²தரை கண்டனவாற்
கோலும்மழு வும்மெழு வுக்கொழுவும்
வேலுக்கணை யும்வளை யும்விசிற.

(இ - ள்.) (அரக்கர்கள்) தண்டாயுதங்களையும் மழுக்களையும் எழுக்களையும் கொழுக்களையும் வேல்களையும் அம்புகளையும் வளையங்களையும் விசிறியதனால், (வானரர்களின்) வாலுக் தலையும் உடலும் வயிறும் காலும் கரமும் தரையில்விழுந்தன: (எ-று.)—¹பின்னால் 'கணையும்' என வருவதனால், கோல்-தண்டாயுதமெனப்பட்டது. பி-ம்:—1உடலுந்தலையும்வயிறும், தலையும் வயிறும்முடலும். 2கரைகண்டிலவாற். (௨௬௧௬)

உஎ.—விபீஷணன் இந்திரசித்தின்வேவாயைய யழிக்காது
அச்சேனையினிடத்துப் போதுபோக்குதல் தகா தெனல்.

வென்றிப்படை வீரனை வீடணன்
நின்றிக்கடை தாமுத³நீதியதோ
சென்றிக்கடி வேள்வி⁴சுதைத்திலையேல்
⁵என்றிக்கடல் வெல்குது மியாமெனலும்.

இதவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ன்.) விபீஷணன்,—வெற்றிபொருத்திய படைவீரனான இலட்சு
மணனைநோக்கி, 'நீ, இவ்விடத்துநின்று தாமதித்தல் முறைமையையுடைய
தாருமோ? போய் இந்தக் காவலுள்ள (இந்திரசித்துசெய்யும்) வேள்வியை
யழிக்காவிட்டால், எாம் எப்போது இந்தஅரக்கர்சேனையாகிய கடலைவெல்லு
வோம்?' என்று கூறியவளவில்,—(எ-று).—'விசம்புறையோர்மேவாதவரில்லை'
என அடுத்த கவியோடு முடியும். பி-ம்:—1சிலை. 2கடறழ்வன. 3நீதியவோ.
4சுதைத்திலை. 5இன்றிக்கடல்வெல்கிலம். (உகஎஎ)

உஅ.—தேவாரமுதலியோர் யாவரும் அப்போரைக்காண

வானத்தீல் வருதல்.

1தேவாசுர ருந்திசை நான்முகனும்
மூவாமுதலீசனு²மூவுலகின்
கோவாகிய கொற்றவனும்³முதலோர்
மேவாதவரில்லை விசம்புறையோர்.

(இ - ன்.) தேவாசுரரும் நான்குதிசையைநோக்கிய நான்குமுகங்களை
புடையபிரமதேவனும் மூவாமுதலோனாகிய கடவுளும் மூவுலகின் தலைவனா
கிய இந்திரனும் முதலோரான விசம்புறையோரில் விரும்பி விராதவர் இல்லை;
(எ-று).—பி-ம்:—1தேவாரியரும். 2முன்னினராம். 3முதலாய். (உகஎஅ)

உக.—அரக்கர்சேனையிலுந்நால்வகைப்படையும் இருந்தல்.

பல்லார்படை 1நின்றது பல்²லணிபாற்
பல்லார்படை 1நின்றது 3பல்பிறைவெண்
பல்லார்படை 1நின்றது பல்லியமும்
பல்லார்படை 1நின்றது பல்படையே.

(இ - ன்.) பல் படை - பலவகைப்பட்டசேனைகளில்,—பல்லார்-பலவீர
ரேறிய, படை - தேர்ப்படை, நின்றது—; பல் அணியால் - பலநிரையாக,
பல் ஆர் - பலவாகப்பொருத்திய, படை - குதிரைச்சேனை, நின்றது; பல்
பிறை வெண்பல்லார் - பலவான அர்த்தசந்திரபாணமும் வெள்ளியபற்
கன்போற்பொத்துகின்ற தம்வந்திரபாணமும்பொருத்தியவரான பதாகியரின்,
படை - சேனை, நின்றது: பல்லியம்-வாச்சியங்களுடனே, உம்பல் ஆர் படை-
யானைகள்நிரம்பிய படை, நின்றது—; (எ - று.)

இச்செய்யுள், அரக்கர்சேனையில் நால்வகைச்சேனையும் நின்றமையைக்
கூறியது. பின்னிரண்டடிகளில் பதாகிச்சேனையானைச்சேனைகளைக் கூறியமை

யால், முன்னிரண்டடிகளில் மற்றை தேர் பரிச்சேனைகளைக்கூறினரெனக்கொள்ளப்பட்டது. அணியணியாகநிற்பது குதிரைப்படைக்குச்சிறத்தலால், பல்லணியாற்பல்லார்படையென்பதைக் குதிரைச்சேனையென்றது. இரண்டாமடியிலும் நான்காமடியிலும் ஆர்தல்-பொருத்துதல் நிறைதல் என்றபொருளில்வந்தன. இச்செய்யுளில் யமகமென்னுஞ்சொல்லணியும், சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியும் காணத்தக்கன. பிறை, வெண்பல்என்பன பாணவிசேடங்கள். பி-ம்:---1நின்றன. 2அணியும், அணியார்ப். 3பல்லிறை. (௨௬௧௧)

௩௦.—இலட்சுமணன் அரக்கமேனையயழித்தல்.

அக்காலை யிலக்குவ னப்படையுட்
புக்கான யிலம்பு பொழிந்தனனூல்
1உக்கார வரக்கர், 2மூரொழியப்
புக்கார்ம னுருறை தென்²புலமே.

(இ - ள்.) அப்போது, இலக்குவன்,—அந்த(அரக்கர்)சேனையினுட் புகுந்து, கூரிய அம்புகளைப் பொழிந்தான்: (அதனால்), அவ்வரக்கரும்,—(உயிர்) சிந்தினவராய், தம்மூரொழியமன்வாழ்கின்றதென்புலத்தைச் சேர்ந்தார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—1உக்காரகரக்கர்கள், உக்காரவரக்கரும், 2புலமேல். (௨௬௨௦)

௩௧.—இதுவும் அது.

தேறாமத மாகரி தேர்பரிமா
1நூரூயிர கோடியி னூழில்படச்
சேரூர்குரு திக்²கட விற்றிடிறிற்
கூறூயுக ³வாவி ⁴குறைத்தனனூல்,

(இ - ள்.) தெளிவடையாமலிருத்தற்குக் காரணமான மதமுள்ள வில்லங்காகிய யானைகளும் தேரும் குதிரையும் நூரூயிரகோடிக்கணக்காகக் கொண்டு குவிக்கப்படவும், சேரூகப்பொருத்திய இரத்தக்கடலிலே திட்டுப்போலக் கூறுபட்டுச்சிந்தவும், (அரக்கச்சேனையின்உயிரையொழித்தான், (இலட்சுமணன்); (எ-று.)—பி-ம்:—1 நூரூயிரமாயிரம், 2கடலற்றிடலில், கடலிற்றிடராய். 3வாவி. 4குதித்தனனூல். (௨௬௨௧)

௩௨.—இதுமுதல் பதினொருகவிகளாபடுகளைச்சிறப்புக்கூறும்.

வாமக்கரி 1தானழி வார்குழிவன்
2தீமொய்த்த 3வரக்கர்கள் செம்மயிரின்
4தாமத்தலை 5புக்க தழங்கெரியின்
ஓமத்தை நிகர்த்த வுலப்பிலவால்.

(இ - ள்.) அழகிய யானை தான் பிடிபட்ட நீண்டகுழியிலே வலியதீமொய்த்தாற்போன்றுள்ள செம்பட்டமயிர்களைக்கொண்ட அரக்கர்களின் ஒளி பொருந்திய தலை புக்கவை,—முழுங்குகின்ற அக்கினியிலே செய்யப்படும்ஓமத்தை[ஓ மஞ்செய்யப்படுகின்ற அக்கினியை]ஒத்தவை அளவிறத்தன; (எ-று.)—அழிவார்குழி-(காலால்) தரையைப் பேர்த்ததனால்தோன்றிய பெரியகுழி என்

றறுமுண்டு. தந்திறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:--1தேரழிவார், தானழிவார். 2திம்
த்த. 3அரக்கனல். 4நாமத்தலை. 5உக்க. (உகஉஉ)

௩௩. சிலையின்கணை யுடு 1நிறந்தனதின்
கொலைவெங்குகளி மால்கரி செம்புனல்கொண்டு
உலைவின்று கிடந்தன 3வொத்துளவால்
மலைபுஞ்சுனை யும்வயி றும்முடலும்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணனுடைய) வில்லினதுகணையினாலே இடையே
பினக்கப்பட்டனவான கொலைத்தொழிலையுடைய கொடிய மதமயக்கங்கொ
ண்ட வலியபெரியயானைகளின் இரத்தத்தைக்கொண்டு கலைதலில்லாமற்
கிடந்தனவான உடலும் வயிறும், மலையையும் சீனையையும் ஒத்துள்ளன;
(எ - று.)—யானையின்உடல் மலையையும், வயிறு சீனையையும் ஒத்தன; தன்
மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:--1திரிந்தன. 2குலமால். 3ஒத்தனவால்.

௩௪. விற்புறத்திய வெங்கணை யெண்ணின்வியன்
1பற்புறத்திய 2பேர்ப்படி யப்பலவும்
முற்றச்சுடர் 3மின்மினி மொய்த்துளவன்
4புற்புறத்த முடித்தலை 5பூழியன.

(இ - ள்.) புழுதியிற்கிடப்பனவான கிரீடமணிந்த தலைகள்,—கரடியின்
பெரியபற்கள் தொத்தியனபோல வில்லினின்று வெளிப்பட்ட கொடியஅம்பு
கள்பலவும் படிதலாலே,வினக்குகின்ற மின்மினி முழுவதும்மொய்த்துக்கொ
ண்டுள்ள வலிய புற்றுக்களை யொத்தன; (எ - று.)

படைக்கலக்களாலறுப்புண்டு தரையிற்கிடக்கும் முடித்தலைகள் எங்கும்
பளபளவென்றிருக்கும் அம்புகளாற் பொத்தப்பட்டிருத்தலால், எங்கும்
மின்மினிமொய்த்துக்கொண்டுள்ள புற்றுக்கள்போலு மென்றார்; தன்மைத்
தந்திறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:--1மற்புறத்திய. 2வென்றடியும்பலவும். 3மின்
மினவொத்துளவால். 4புற்புறத்து. 5பூழியபோல். (உகஉ௪)

௩௫. படுமாரி நெடுங்கணை பாய்தலினால்
1விடுமாறுதி ரப்புனல் வீழ்வன²வால்
தடுமாறுநெ டுங்கொடி தாழ்கடல்வாய்
நெடுமாழுகில் வீழ்வ நிகர்த்தனவால்.

(இ - ள்.) தோன்றியமாரியையொத்து நெடியஅம்புகள் பாய்தலினால்
பெருகுகின்ற உதிரப்புனலாறுகள் (கடலில்) விழுவனவாயின: (அக்கே)
அலகின்ற நெடிய துவசங்கள்,ஆழ்த் கடலினிடையில் நெடியமாழுகில் வீழ்
வனவற்றை யொத்தன; (எ - று.)—விடுதல்-பெருகுதல். உதிரப்புனலாறு
என மாறுக. பி-ம்:--1விடுமால். 2மின்வல். (உகஉ௫)

௩௬. மின்னார்கணை 1தாளற 2வீசவிழுத்து
3அன்னாருதி ரத்து 4ளமுந் துவதால்
ஒன்னாமுழு வெண்குடை 5யொத்தனவாற்
6சென்னாகம் விழுங்கிய திங்களினை.

(இ-ள்.) பகைவரின் முழுமையான வெள்ளியகுடைகள்,—ஒளிபொருந்திய அம்புகளினாலே காம்புகள் அற்றுப்போக(க் காற்று)வீசதலால் விழுந்து, அப்பகைவரின் இரத்தப்பெருக்கினு ளழுந்துதலால்,—(பற்றும்படி)செல்லுகின்ற(இராசுவென்ற)பாம்பினால் விழுங்கப்பெற்ற சந்திரனை யொத்தன.

இரத்தப்பெருக்கிலழுந்திய குடை யொவ்வொன்றும் தனித்தனியே இராசுவால் விழுங்கப்பெற்ற சந்திரன்போலு மெனக் குறித்தார்: தன்மைத் தந்திற்ப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1கான்றிட. 2வீசி. 3அந்நான். 4அழுந்துதலால். 5ஒத்துண. செந்நாகம். (உகஉக)

௩௭. கொடுநீள்கரி 1கையொடு தாள்குறையப்
படு²நீள்குரு திப்படர் கின்றனவால்
3அடுநீளையி 4ரின்மையி னாழ்கிலவால்
நெடு⁵நீரிடை வங்கம் நிகர்த்தனவால்.

(இ - ள்.) கொடிய நீண்ட யானைகள்,—கையுடனே தாங்களும் அறுபட (ப்படைக்கலங்களினால்)அடப்பெற்று நீண்ட, வயிர் இல்லாமையினால், பெருகு கின்ற மிக்க இரத்தப்பெருக்கின்வழியே ஆழ்கிலவாய்ச் செல்கின்றவை,—நெடியநீர்ப்பெருக்கினிடையே தோன்றும் மரக்கலங்களை யொத்தன; (எ-று.)

உயிரில்லாமையால் குருதிசெல்லும்வழியாக அவ்யானையினுடல்கள் மிதந்துசென்றன வென்க. இதுவும் தந்திற்ப்பேற்றவணியே. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் “வாயிற்கனல்(௩௯)” என்றபாடலின்பின் உள்ளது. பி-ம்:—1தானொடுகை. 2நீர். 3இடு. 4இன்மையரீக்கிலவால். 5நீரினிடங்கர். (உகஉ௭)

௩௮. கரியுண்ட களத்திடை யுற்றன¹காள்
நரி²யுண்டி யுகப்பன நட்டனவால்
3இரியுண்டவ ரின்னிய மிட்டிடலால்
4மரியுண்ட வுடற்பொறை மானினவால்.

(இ-ள்.) யானைகள் கிரம்பியிருந்த போர்க்களத்திடையே கானில்வாழும் நரி உணவையுகப்பனவாய் விரும்பிவந்து சேர்ந்தன; நிலைகெட்டுஓடியவரின் இனிய பறைகள் (அவர்கள்)விட்டுச்சென்றதனால், மரித்த உடற்பொறையை யொத்தன; (எ-று.)—பி-ம்:—1கார். 2உண்டியுகப்படை நட்டனனான், உண்டையகப்படநட்டனவால். 3இரியுண்டிய விர்தியமிட்டிடலால், இரியுண்டிடையின்னியம்விட்டிடலரால், இரியுண்டவரின்னியம்விட்டிடலதால். 4வரியுண்ட.

௩௯. வாயிற்¹கனல் வெங்கடு வானியினம்
பாயப்பரு மக்குலம் வேவனவால்
வேயுற்ற நெடுக்கிரி 2மீவெயிலார்
தீயுற்றன 3போன்ற சினக்கரியே.

(இ-ள்.) சினத்தையுடைய யானைகள், வாயில் நெருப்பைக்கொண்ட வெவ்வியகொடிய அம்புகளின்தொகுதியாய்தலினால் (மேலேபூண்ட) அலங்காரங்கள் வெவ்ப்பெறுபவை,—மூங்கிலைப்பொருந்திய நெடியமலைகளின் மேலே வெம்மையையுடைய நெருப்புப்பற்றினபோன்றன; (எ - று.)

பருமக்குலம்வேவனவான சினக்கரிசன், தீபுற்றனவேபுற்றகிரிகள் போ
ன்றன: தந்திரிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1சடுவெங்கனல், 2மீவயினான், மீவயி
னார். 3ஒத்த. (உகஉக)

சு0. அலைவேலை யாக்கரை 1யெண்கினுகிர்
2தலைமேன்முடி யைத்தரை தள்ளுதலான்
மலைமேலுயர் புற்றினை வள்ளுகிரால்
நிலைபேர மறிப்புகிர் த்தனவால்.

(இ-ள்.) கரடிகளின் நகங்கள் அலைகளைபுடையகடல்போற் பார்த
அரக்கரின் மேலுறுப்பான முடித்தலையை(க் கிள்ளித்) தரையிலேதன்
ளுவதனால், மலைமேலுயரவுள்ளபுற்றினைக் கூரியநகத்தினால் நிலைபேரும்படி
போத்துத் தள்ளுவதை யொத்தன;(எ-று.)—முடித்தலைக்குப் புற்று உவமை:
முடிக்குஉவமையெனக்கொண்டு உரைத்தலுமுண்டு. பி-ம்:—1என்னணுகித்.
2தலைமேலுமுடித்தலை, தலைமேலுமுடித்தலை. (உக௩0)

சுக. மாவாளிகண் மாமழை போல்வரலால்
மாவாளிகள் 1போர்தெறு மாமறவேவர்
மாவாளிகள் வன்றலை 2யின்றலைவாம்
மாவாளிக ளோடு 3மறிந்தனரால்.

(இ-ள்.) பெரிய ஆளிகளைப் போரி வழிக்கவல்ல (காலாட்களாகிய)
சிறந்த அரக்கவீரர்களும்,—அழகியஅம்புகள் பெருமழைபோலவருதனால்,
யானை குதிரையென்னும் இவற்றை யாங்கின்றவரான யானை குதிரைவீரர்க
ளும்,(தமது)வலிய தலையினிடத்துத்தாவிமொய்க்கின்ற கருநிறமுள்ள வண்டு
களோடும் இறந்துவீழ்ந்தார்கள்; (எ - று.)

வீரர்புனைந்த பேரர்மலைகளில் வண்டுகள் மொய்க்கின்றன வென்க.
புனைந்த பூமலைகளுடனே மூவகைவீரரும் இறந்தன ரென்றவாறு. மூவகை
வீரரைக்கூரியது,தேர்வீரர்க்கும் உபலட்சணம்.முதலடியில்,மா-அழகு:வானி-
அம்பு. இரண்டாமடியில் மா-பெரிய, ஆளிகள்-யாளிகள்: மூன்றாமடியில்,மா-
விலங்கு: இங்கு, யானை குதிரைகள்: அவற்றைஆள்பவர்-ஆளிகள். காண்காமடி
யில், ஆளிகள் - அளிகள் என்பதன் நீட்டல். யமகமென்னுஞ்சொல்வணி.
பி-ம்:—1போர்தெறுமாமிகவேவர்.2விண்டலைவாய்,இன்றலைவாழ்.3மறிந்தனவால்.

சு2. 1அங்கங் கிழியத்துணி பட்டதனால்
2அங்கங் கிழிகுற்ற வமர்த்தலைவர்
3அங்கங்கிழி 4செம்புனல் பம்பவலைந்து
அங்கங்க ணிரம்பி 5யலம்பியதால்.

(இ-ள்.) அங்குஅங்கு-அவ்வப்போர் த்துறைகளில், இழிகுற்ற-தோல்வி
யடைந்த,அமர்த்தலைவர்-போர்த்தலைவர்,அங்கம்-(தமது)உடல்,கிழிய-(போரிற்)
கிழியும்படி, துணிபட்டதனால்-துண்டுபட்டதனால், அம்-அழகிய,கங்கு-பருங்
துகள், இழி-(உண்ணும்பொருட்டு) இழிகின்ற, செம் புனல்-உகிரரீரானது,
பம்ப-நிரம்ப,அலைந்து-அலைகொளிறுது,அம்[ஆம்]-கிடக்கின்ற,கங்கன்-நிரகக்

னை, நிரம்பி-முழுவதும், அலம்பியது. கழுவிற்று; (எ-று.)—13-ம்:—1 அங்கக்கமி
கத்..., அங்கக்கமதிற்றுளைபட்டதனால். 2 அங்கக்கமிகுத்தவமர்த்துறைவாய்,
அங்கக்கள்மிகுத்தவமர்த்தொழில்வாய். 3 அங்கக்கனி, அங்கக்கழி. 4 செம்புன
லங்கமமைந்து, செம்புனல்பம்பவமைந்து. 5 அலம்பினவால். (உகநஉ)

சுஉ.—இலக்குமணன் அரக்கர் தானையெய்து துறைத்தல்.

1 வன்னுணையை வார்களை மாரியினால்
2 முன்னுறையொர் தேர்கொடு மொய்பலதேர்ப்
பின்னுவெதிர் 3 தானவர் பேரணியைக்
கொன்னுனை வெய்து 4 குறைத்தனனால்.

(இ - ள்.) (அப்போது இலக்குமணன்),—முன்பு ஒருதேரைக்கொண்டு
(பத்துத்திசையிலுஞ் சென்று) நெருங்கிய பலதேரைக்கொண்டு பின்னிடாம
லெதிரிடுகின்ற தானவரின் பெரிய அணிவகுப்பினைக் கொன்றவனான (தன்)
தாதையாகிய தசரதன்போல நீண்டகணைமாரியினால் (அரக்கரின்) வலியதான
ையை எய்துகுறைத்தான்; (எ-று.)—13-ம்:—1 வன்னுணையர். 2 அன்னுயிரமோலிய
னர்தனைழாப், அன்னுயிரமொலியனர்தனமர்ப். 3 தாரணி. 4 குறித்ததனால்,
குறைத்ததனால். (உகநஉ)

வேறு.

சுச.—இலட்சுமணன் செய்த போரினால் இந்திரசித்தின் யாகங்கேடுதல்,
எட்டுக்கவிகளாற் கூறப்படும்.

மலைகளு மழைகளும் வான மீன்களும்
அலையவெவ் 1 காலபொர வழிந்த வாமென
2 உலையவெவ் கனல்பொதி யோம முற்றவால்
தலைகளு முடல்களுஞ் 3 சரமுந் தாவுவ.

(இ - ள்.) அலையுமாறு கொடுங்காற்றுவிசுவதனால் மலைகளும் மழைக
ளும் வானத்திலுள்ள எந்நட்சத்திரங்களும் அழிந்துவிழுந்தனபோல, (அரக்கரின்)
தலைகளும் உடல்களும் சரங்களும் தாவினவாய், (இந்திரசித்து) மனவருத்த
முறம்படி வெவ்வியகனல்நிரம்பிய ஓமகுண்டத்தைபுற்றன; (எ-று.)—13-ம்:—
1 கால்வழியழிந்த. 2 உலையெவ்... உற்றவால், உலகனவெவ்கனல் பொதியுமொ
த்தவால். 3 சரமுந்தாவின, கரமுந்தாவின, சரங்கடாவின. (உகநச)

சுரு. வாரண மனையவன் றுணிப்ப வரன்படர்
தாரணி 1 முடிப்பெருந் தலைக டாக்கலால்
ஆரண மந்திர மமைய வோதிய
பூரண 2 மணிக்குட முடைந்து 3 போயதால்.

(இ - ள்.) யானையெய்தவனான இலட்சுமணன் துண்டித்துவீழ்த்து
தலாலே வானத்திற்படர்ந்தினவான மாலையையணிந்த (அரக்கரின்) முடிப்
பெருந்தலைகள் (வந்து) மோதுவதனால், வேதமந்திரம் பொருந்தக் கூறிய பூரண
மணிக்குடம் உடைந்துபோயிற்று; (எ - று.)

ஆரணமந்திரமமையவோதிய பூரணமணிக்குடம்—வேதமந்திரங்கொண்டு அபிமந்திரிக்கப்பெற்ற நீர்நிறைந்த குடம். 1—1 முடியெலாந்தகர்த்துசாய் தலால். 2 பொற்குடம். 3 போயவால், போயதாய். (உக்ருடு)

சுசு. தாறுகொண் மதகரி 1 சுமந்து தாமரை சீறிய 2 முகத்தலை யுருட்டிச் செந்நிறத்து ஊறுகள் 3 சொரிந்தபே ருதிரத் தோங்கலை 4 யாறுக ளெழுங்கன லவியச் 5 சென்றவால்.

(இ - ள்.) அங்குசத்தைக்கொண்ட மதயானைகளைச் சுமந்தும், தாமரையைச்சீறிய முகத்தோடுகூடிய தலைகளை யுருட்டியும், செந்நிறமுள்ளவெடுப்பட்ட இடங்கள் வெளிப்பெருக்கிய மிக்கஉதிரத்தின் ஓங்கியஅலைகளைக்கொண்ட யாறுகள், (வேள்வியில்) எழுகின்ற கனல் அவிர்திடும்படி பெருகிச்சென்றன (எ - று.)—1 சுமந்த. 2 நெடுந்தலை. 3 செறிந்த. 4 ஆறுகளருங்கனல், யாறு கண்முருங்கனல். 5 சென்றதே. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் “தெரிகலை” என்ற அடுத்தபாடலுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது. (உக்ருக)

சுஎ. தெரிகலை விசம்பிடைத் 1 துணிப்பச் செம்மயிர் 2 வரிகழ லரக்கர்தந் தடக்கை வாரொடும் உருமென 3 வீழ்தலு 4 மனலுக் கோக்கிய எருமைகண் 5 மறிந்தன 6 மறிய மீர்ந்தவால்.

(இ - ள்.) (இலக்குமணன்) ஆராய்ந்துதொடுத்த அம்புகள் ஆகாயத்திலே துணிப்ப, செம்மயிரையும் கட்டியவீரக்கமலையுமுடைய அரக்கரின் பெரியகைகள் (பிடித்த) வாளுடனே இடிபோல விழுதலால், ஓமாக்கினியில் ஓமஞ்செய்யப்படுமாறு வைக்கப்பட்டுள்ள எருமைகள் அறுப்புண்டனவாக, யாடுகளும் அறுப்புண்டன; (எ - று.)

இலட்சுமணன் அம்புகளை யெய்ததனால், எந்தியவாளுடனே அறுப்புண்ட அரக்கர்கைகளாலே, வெட்டி வேள்விக்கனலில் ஓமஞ்செய்யுமாறுபூபத்திற்கட்டப்பட்டுள்ள எருமைகளும் யாடுகளும் அறுப்புண்டன வென்க. 1—1 சுமந்து, துணித்த. 2 விரிதலை. 3 விழுதலின். 4 அனலினோக்கிய, மறவித்தோச்சிய. 5 மறிந்தன. 6 குறிப்புமீய்ந்தவால், குறியும்வீழ்ந்தவால், குறியுமீய்ந்தவால். (உக்ருஎ)

சுஅ. அங்கடங் 1 கழிந்தபே ரருவிக் 2 குன்றினின்று அங்கடங் 3 கழிந்தில ரழிந்த வாடவர் 4 அங்கடங் கலும்படர் குருதி யாழியின் அங்கடங் கினர் தொடர் 5 பகழி யஞ்சினார்.

(இ - ள்.) அழகியகண்ணத்தினின்று வெளிப்பட்ட மிக்க(மத)நீரருவியையுடைய யானையிலே தங்கிய தம்முடல் கிழிப்பட்டிலராயினும், ஊக்கங்குறைந்த இராக்கதர், அவ்விடத்திலெல்லாம் பரவித்து இரத்தக்கடலினிடத்தே (இலக்குமணன்) தொடர்ச்சியாக எய்கின்ற அம்புக்கு அஞ்சினவராய்த் தங்கினார்கள்; (எ - று.)

மூதலடியில், கடம் - கன்னம்: வடசொல். இரண்டாமடியில், அம்-ஆம் என்பதன்விகாரம். கடம்-கடம் என்றவடசொல்லின்விகாரம்: உடலென்று பொருள். மூன்றாமடியில், அங்கு அடக்கலும்என்றபிரிக்க. ஆழியினக்கண் தங்கினர்எனப்பிரியும். இது-யமகமென்னுஞ்சொல்லணி: ஆதிமடக்குஆகும் இச்செய்யுள், சிலபிரதியில், “காறலைத்தலத்தொடு”(சக)என்றபாடலுக்குப் பின்னுள்ளது. பி-ம்:—1கழித்த, களித்த, கிழிந்த. 2குன்றினின். 3கழித்திலாழிந்த, கிழித்திலவழிந்த, கழித்தவானிழந்த, கழித்தவர்நனித்த. 4அங்கடர்ந்திழிபடர், அங்கடங்கிழிபடர், அங்கடங்கழிபட. 5பழியினஞ்சலால்.(உக௩அ)

சக. 1 காறலைத் தலத்தொடுந் துணியக் காய்கதிர்த்
கோறலைத் தலை²யுற³மறுக்கங் கூடினார்
வேறலத் தூன்றினார்⁴ தூளங்கு⁵மெய்யினார்
நாறலைக் குடலினர் பலரு நண்ணினார்.

(இ-ள்.) கால்கள் தலையுடனே துணிந்திட (ப் பின்னும்)காய்கின்ற கிரணங்களையுடையவனவான (இலட்சமணன்எய்த) அம்புகள் (தம்உடலில்) ஆங்காங்குப் பதிதலால், மயக்கங்கொண்டவராய், (தாம் கையிற்பிடித்த) வேலைத்தரையிலுன்றி நடுக்கமெடுத்தஉடலையுடையவரும், வெளித்தோன்றுகின்ற அலையுக்குடரைக் கொண்டவர்களுமாகி, பலஅரக்கர்களும்,--சோர்ந்துநின்றார்கள்;(எ-று).--நான்காமடியில் நாறு அலைஎனப்பிரிக்க. இனி, நால்என்றபகுதி ‘தல்’ என்னுந்தொழிற்பெயர்விகுதிபெற்று நாமல் என்றாகி, இரண்டனுருபைப்பெற்றுவந்ததாகக்கொண்டு, நாறலை - தொங்குதலையுடைய) என்று பொருள்கூறலாம். தலைத்தலம்-தலையிடம். பி - ம்:—1கால்கரத்தொடுதலையற்றகால்கதிர்த், காறலத்தொடுந் துணிந்தமுந்த..., காறலத்தொடு துணிந்தழியங்காய்கதிர்த். 2அற. 3வருக்கங்கூட்டினர். 4விளங்கு. 5மெனியர். (உக௩க)

ரு. 1பொங்குடற் றுணிந்ததம் புதல்வர்ப் 2போக்கிலார்
3தொங்குடற் றேண்பிசை யிருந்து சோர்வுற
4அங்குடற் றம்பியைத் 5தழுநியண்மினார்
6தங்குடர் முதுகிடைச் சொரியத் தள்ளுவார்.

(இ - ள்.) சினந்துபோர்செய்த உடல்துணிந்த தம்புதல்வரைப் போக்கமாட்டாதவராய்த் தொங்குகின்றஅவ்வுடல் (தம்) தோளின்மீதுஇருந்தவண்ணம் தொங்க, (தம்முடைய)குடர் முதுகிடையே வெளிப்பட (அதனைபுட்புறத்துத்)தள்ளுவராய்(ச் சிலஅரக்கர்), அங்கு மாறுபட்டுப்போர்செய்கின்ற இளையபெருமானை நெருங்கிச் சிட்டினார்கள்; (எ - று.)

மூன்றாமடியில் உடற்றம்பி-வினைத்தொகை: உடலுதல்-மாறுபட்டுப் பொருதல்.பி-ம்:--1பொருந். 2போக்கினார். 3சுருங்குடற்றேண்பிசையிருந்து, தொங்குடைத்...சுமந்து. 4அருங்கடம். 5அன்பினாவார். 6தருங்குடர்முழுதுடம். (உக௪௦)

ரு. 1முடிய நெய்யொடு நறவ முற்றிய
2சாடிகள் பொரியொடு தகர்ந்து தள்ளுறத்

கோடிகள் ³பலபடுங் குழாங்கு ழாங்களாய்
ஆடின வறுகுறை ⁴யறுக்கு ⁵மாக்கையே.

(இ - ள்.) நெய்யுடனே நறவுகள் நிரம்பியனவான மூடியுள்ள சாடிகள்
பொரிகன்னைவைத்திருக்கின்ற சாடிகளுடனே உடைந் துவீழ்ந்திடுமாறு அறக்கப்
பட்டனவான அரக்கராக்கைகள் குழாங்குழாங்களாய்ப் பலகோடிகள்வீழும்;
(அன்றியும்), அற்றஉடற்குறைகள் ஆடுவனவாயின; (எ - று) — பி - ம்: —
1 குடியி, 2 சாடிகள்க்கியிற்சரிதல்போலவே, காடிகள்... கரந்துகாய்தலாற். ³பல
பலகுழாங், பலபலபடுங். ⁴இறுக்கும், மறுதும், அரக்கர். ⁵ஆக்கைகள். (உகசஉ)

ருஉ. --- போர்க்களம் அங்ஙனமாதும்படி இலக்கணன் அரக்கக்கேணைய

வேட்டிவிழ்த்துதல்.

காலெனக் கடுவெனக் 1 கலிங்கக் கம்மியர்
நாலென ²வுடற்பொறை தொடர்ந்த நோயெனப்
பாலுறு ³பிரையெனக் கலந்து பன்முறை
⁴வேலுறு சேணையத் துணித்து ⁵விழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) காற்றுப்போலவும் விஷம்போலவும் ஆடெய்வோரின்
தூல்போலவும் உடற்சுமையைத்தொடர்ந்த நோய்போலவும் பாலைப்பொருள்
திய பிரையோலவும் பலமுறைகலந்து வேல்பொருந்திய அரக்கச்சேணைய
(இலக்குமணன்) வெட்டி விழ்த்தினான்; (எ - று) — பி - ம்: — 1 கலங்கிக்கம்மி
யர், கழுங்கம்மியர். ²உயிர்ப்பொறைதொடர்ந்து. ³மோரது. ⁴மேலுறு.
⁵விழ்த்தினார். (உகசஉ)

ருஉ. --- இதுமுதல்முன்றுகவிகள் - இலக்குமணனால் நிகும்பிலையிற்
சேணமுதலியன நிலைநிலைந்தமையை இந்நிரசித்து காணுதலைக்கூறும்.

கண்டனன் நிசைதொறு நோக்கிக் கண்ணகன்
மண்டல மறிகட லன்ன மாப்படை
1 விண்டெறி ²கால்பொர ³மறிந்து ⁴வீற்றுறுந்
தண்டலை யாமெனக் கிடந், ⁵தன்மையே.

(இ - ள்.) இடமகன்றபூதலத்தில் (அலை)மடங்குகின்ற கடல்போலப்
பெரிய [பரந்திருந்த] இராக்கதசேனை, வானத்தினின்று வீசுகின்ற காற்ற
மோதுதலால் ஓடிந்து சின்னபின்னப்பட்ட சோலைபோல (சின்னபின்னப்
பட்டுக்) கிடந்த தன்மையைத் திசைதோறும் நோக்கிக் கண்டான், (இந்திர
சித்து); (எ - று.)

‘கண்டான்’ என்பதற்கு, எழுவாய் வருவிக்க. மேலிரண்டு செய்யுள்களிலும்
இவ்வாறே. விண்டு = விஷ்ணு; வானம்: பி - ம்: — 1 விண்டொடர். ²கால்பட.
³மறித்து. ⁴விழ்ந்தனன், வீற்றிருந். ⁵தன்மையே. (உகசஉ)

ருசு. மிடலின் வெங்கடகரிப் பிணத்தின் விண்டொடுந்
1 திடலும் வெம் புரவியுந் தேருந் ²சிந்திய
உடலும் வன் றலைகளு முதிரத் தோங்கலைக்
கட்டலு³மல் லாதிரை பொன்றுந் கண்டிலன்.

(இ - ள்.) வலீமையைபுடைய கொடிய மதம்பெருகும் (கன்னத்தை புடைய) யானைகளின் சுவத்தினாலான வானத்தையளவுகின்ற மேடும், வெவ்வியகுதிரைகளும் தேரும் (இறந்தோரின் உயிர்சிந்திய உடலும் வலியதலைகளும் ஒங்கியஅலைகளைபுடையஉதிரக்கடலும் அல்லாமல் இடையே வேறென்ற மங்களாதவையினுள், (இந்திரசித்து); (எ - று.)

சுதரங்கசேனைகளும் அழிந்து குவிந்திருப்பதையும், இரத்தம் கடல் போலப் பெருகியிருப்பதையும் இந்திரசித்து எண்டானென்பதாம். பி-ம்:— 1 திடரும். 2 எஞ்சினர், சிந்தினர். 3 அல்லால். (உகசச)

௫௫. நூறு¹ நூ ருயிர கோடி நோன்கழன்
2 மாறுபோ ராக்கரை யொருவன் வாட்கனை
கூறுகூ ருக்கிய 3 குவையுஞ் சோரியின்
ஆறுமே யன்றி⁴யோ ராக்கை கண்டிலன்.

(இ - ள்.) வலியவீரக்கழலையும் மாறகச்செய்யும்போரினையுமுடைய நூறுநூறுயிரகோடியராக்கரை ஒருவனுடைய [இலட்சமணனுடைய] கொடிய அம்புகள் துண்டுதுண்டாக்கிய குவியலையும் சோரியின் ஆற்றையுமேயன்றித் துண்டுபடாத ஓராக்கையையும் கண்டிலன், (இந்திரசித்து); (எ - று.)—பி-ம்:— 1 நூறுயிரம். 2 மாறில். 3 குவையின். 4 வேறாக்கன். (உகசச)

௫௬.---அப்போது அரக்கர்களின் நிலைமை.

நஞ்சினும் வெய்ய்வர் நடுங்கி நாவலர்ந்து
அஞ்சினர் சிலர்சில ரடைகின் றார்சிலர்
வெஞ்சின வீரர்கண் மீண்டி லாதவர்
துஞ்சினர் 1 துணையில ரெனத்²து ளங்கினார்.

(இ-ள்.) (அப்போது) விஷத்தைக்காட்டிலும் கொடியவரான சிற்சிலவ ரக்கர்,--அஞ்சினவராய்(உடல்)நடுக்கமெடுத்தநாவறண்டு, இந்திரசித்தையடை கின்றவராயினர்; கொடியசினத்தையுடைய வீரர்களான(மற்றுஞ்) சிலர், (தா முள்ளஇடத்தினின்று) மீண்டவரமாட்டாதவராய்த் துணையிலாதவரென்ற காரணத்தினால் கலங்கி யிறந்தொழிந்தார்; (எ-று.)—பி-ம்:—1 தொலைவிலார். 2 துடங்கினார். (உகசச)

௫௭.---ஆய்துள்ள நிலையைக் கண்ட இரத்திரசித்தின் தோற்றம்.

ஓமவெவ் கனலவீந் துழைக்க லப்பையும்
காமர்¹வண் டருப்பையும் பிறவுங் கட்டற
2 நாமமந் திரத்தொழின் மறந்து 3 நந்துறு
துாமவெவ் கனலெனப் பொலிந்து தோன்றினுள்.

(இ - ள்.) வெப்பமுள்ள ஓமாக்கினியும் அவிந்து அவ்விடத்திருந்த ஓம சாமக்கிரிகளும் அழகியவண்ப்பமுள்ள தருப்பையும் பிறபொருள்களும் நிலை குலைய, அச்சத்தைத்தரக்கடியும் மந்திரத்தொழிலையும்மறந்து, அவிந்துகொண் டிருக்கின்ற புகைநிறந்த வெவ்வியஅக்கினிபோல விளங்கிக்காணப்பட்ட டான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)

ஐவலிக்கின்றதன்மைகீங்கிப் புகையுந்தன்மையடைந்துள்ள அக்கினி எவ்வாறு தோன்றுமோ, அவ்வாறே பொலிவின்றி வெம்மையுடன்காணப்பட்டான் இந்திரசித் தென்றவாறு. பி-ம்:-1வண்டிரவியக்குலமும், வண்டருப்பையிக்குலமும். 2வாமமந்திரம். 3மற்றவன், நன்குறும். (உகசஎ)

ருஅ.—எஞ்சியஅரக்கீர் இந்திரசித்தைச் சார, பொருமாறு வானரசேனை அங்கப் புதல்.

அக்கணத் தடுகூத் தப்பு மாரியால்
உக்கவ ரொழிதர வுயிரு னோரொலார்
தொக்கன ரரக்கீனச் சூழ்த்து சுற்றுறப்
புக்கது 1கவிப்பெருஞ் சேனைப்போர்க்கடல்.

(இ - ள்.) அந்தக்ஷணத்தில் போர்க்களத்தில் (இலக்குமணனுடைய) அம்புமழையால் உயிரொழிந்தவர்போக, உயிருள்ளவரான அரக்கரெல்லாம் ஒருங்குகூடினவராய் இந்திரசித்தைவீனந்து சுற்றிக்கொள்ள, வானரப்பெருஞ் சேனையாகிய போர்புரியும் கடவுளானது (அவ்விடத்துப்)புருத்தது; (எ - று.)-- பி-ம்:-1கவிக்குலப்பொருவில்போர்க்கடல். (உகசஅ)

ருகா.—இந்திரசித்து மனம்வெம்புதல்.

1ஆயிர மலருடை 2யாழி மாப்படை
வெயனு 3மளவினி னழிந்த வென்பதூர்
தூயவன் சிலைவலித் தொழிலுந் துன்பமும்
மேயின வெகுளியும் கிளர வெம்பினான்.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தாமரையென்னுங் கணக்கைக்கொண்ட கடல்போன்ற பெரிய (அரக்கச்)சேனை எயென்னுமாத்திரத்திலே யழிந்ததென்பதும், பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இலட்சுமணன் வில்வலியின்செயலும், துன்பமும் பொருந்திய சினமும் (மனத்துக்)கிளர்ந்துகொண்டிருக்க, (இந்திரசித்து) மனம்வெறுமப்பினான்; (எ - று.)

மலர் - பத்மமென்ற எண். துன்பம்-தாண்டொடங்கியதொழில் முற்றுப் பெறாமையாலானது. பி-ம்:—1ஆயிரகோடியின், ஆயிரக்கோடியின். 2அழிவில்வெம்படை, அளவில்படை, அளவுறுப்படை. 3மாத்திரத்திற்றகொற்றமும். (உகசக)

சு௦.—அரக்கீர்இறக்க, முனிவர் மகிழ்தலை, இந்திரசித்து காணுதல்.

மெய்1குலைத் திருநில மடந்தை விம்முறச்
செய்கொலைத் தொழிலையுஞ் சென்ற தீயவர்
மொய்குலத் திறுகிய முனிவர் 2கண்டவர்
கைகுலைக் கின்றதுங் கண்ணி னோக்கினான்.

(இ - ள்.) பெரியபூமாதேவி உடல்நெங்கித் துன்புறம்படி (இலட்சுமணன்)செய்கின்ற கொலத்தொழிலையும், (பாரச்சென்ற)கொடியவர் நெருங்கிய தொகுதியாக இறந்ததையும் கண்டவரான முனிவர் கைகுலைக்கின்றதையும் கண்ணினால்(இந்திரசித்து)கண்டான்; (எ - று.)—பெரும்பாரம்விழு

வதனால் நிலமடந்தை மெய்குலைத்துவிடமினான். 'நிகும்பிலையில் வேள்விமுடிந் தால் என்செய்வது?' என்ற அச்சத்தினால் முனிவர்கை குலைப்பதாயிற்று. இனி, முனிவர் - ஓமஞ்செய்கின்ற அரக்கமுனிவரெனினுமாம். கைகுலைத் தல் - கையைக் குலுக்குதல் என்று பொருளுரைப்பாரும், கைகுலுக்கின்றது என்றுபடிப்பாருமுள். பி-ம்:--1குலைத்து, 2கண்டனர். (௨௬0)

கூக.—இந்திரசித்து நியமங்குலையவே வநுந்தீக்கூறந்தோடங்குதல்.

மானமும் பாழ்பட வகுத்த வேள்வியின்
மோனமும் பாழ்பட முடிவி லாமூரட்
சேனையும் பாழ்படச் சிறந்த மந்திரத்து
ஏனையும் பாழ்பட வினைய 1செப்பினன்.

(இ - ள்.) (தன்)மானம் பாழ்படவும், வகுத்தவேள்வியின் மோனம் பாழ்படவும், முடிவிலாதவலிமையையுடைய சேனை பாழ்படவும், சிறந்த மந்திரத்துக்குடரிய ஏனையும் பாழ்படவும், (இந்திரசித்து) இவ்வாறான சொற் களைச் சொல்பவனான்; (எ - று.)

அரக்கர்க்குக்கேடுவினாந்ததுபற்றி மானம்பாழ்பட்டன. யாகத்தில் யஜ்மானன் மெனனத்துடனிருக்கவேண்டியது விதியென்பர். மந்திரபூர்வமாகச் செய்யத்தொடங்கிய வேள்வி பாழ்பட்டதென்க. பி-ம்:—1கூறினான். (௨௬௧)

கூ௨.—இதுமுதல் நான்குதவிகள்-இந்திரசித்து
வநுந்தீக்கூறுதலைத் தேரிவிக்கும்.

1வெள்ளமை யைந்துடன் விரிந்த 2சேனையின்
உள்ளதக் குரோணியீ ரைந்தொ 3டோயுமால்
எள்ளரு 4வேள்வியின் நிமிசு யற்றுதல்
பிள்ளைமை யனையது சிதைந்து பேர்ந்ததால்.

(இ - ள்.) இருபத்தைத்துவெள்ளத்துடன் பரந்த (அரக்கர்)சேனையில் (இப்போது)மிச்சமாகவுள்ளது, பத்துஅக்குரோணியேனையோடும்ஆகும்:(அது ஓய்ந்துவிடும்: (இனி), பழிப்புஇவ்வாத வேள்வியை மனம் ஒருப்பட்டிருந்து இனிதாகஇயற்றுதல் குழந்தைத்தனமாகும்: அந்தவேள்வி சிதைந்தொழிந்தது; (எ-று.)--பி - ம்:--1வெள்ளநானூறுடன். 2வேலையின். 3ஏயுமால். 4வேள்வி நின்றினி, வேள்வியின்றினி. (௨௬௨)

கூ௩. தொடங்கிய வேள்வியின் றாம வெங்கனல்

1அடங்கிய தவிந்துள தமையு மாமன்றே
2இடங்கொடு வெஞ்செரு வென்றி 3யின்றெனக்கு
அடங்கிய தென்பதற் கேது 4வாகுமால்,

(இ - ள்.) தொடங்கிய வேள்வியினுடைய புகையோடுகூடிய வெவ்விய கனல் அடங்கியதாகி யலிந்துவிட்டதென்பது, அமைந்துள்ளதன்றோ?(அது), —இடத்தைக்கொண்டு[பரந்து](உள்ள)மிகக்கொடிய போரிலே வென்றி எனக்கு இன்றுஅடங்கிவிட்ட துன்பத்தைக் குறிப்பதற்குச் சூசகமாகும்; (எ - று.) —பி - ம்:—1அடங்கிடாது. 2விடங்கொள்வெஞ்செருத்தொழில்வென்றி. 3நாடுளாடும். 4ஆமரோ, வாய்மையால், ஆனதால். (௨௬௩)

கூசு. அங்கது கிடக்கநான் மனிதர்க் காற்றலன்
சிங்கின நென்பதோ ரெளிமை தேய்வுற
இங்குநின் றிவையிவை 1நினைவ தென்னினி
பொங்கு²போ ராற்றவென் றோளும் போனவோ.

(இ - ள்.) அது கிடக்கட்டும்; நான் மனிதர்க்குமுன் (பொர)வல்லமையற்றவனாய்க் குன்றினே நென்பதாகிய எளிமையோடு தேய்ந்திடுமாறு இங்கேயிருந்து இவ்விவைகளை நினைவது எதற்காக? இவைகளைநினைந்திருப்பது தக்கதன்று; இப்போது கிளர்ந்துசெய்யப்படும் போரைப்-புரிவதற்கு எத்தோள்வலியும் போயினவோ? (எ-று.)—அங்கு-அசை. பி-ம்:—1நினைக்கிலென். 2போராற்றற்கு இச்செய்யுள் வேறுவகையாகப் பாடம்காண்கின்றது வருமாறு:-ஆங்கது கிடக்கநான் மனிதர்க் காற்றலென், நீங்கினு நென்பதோ ரிழிவுநேருற, ஈங்குநின் றியாவரு மியம்ப வென்குலத், தோங்குபோ ராற்றலு மொளியுமொல்குமால். இப்பாடத்துக்கு, ஆற்றலென்னென்பதன்பின், 'ஆயின்' என்று ஒருசொல் வருவித்துப் பொருளுரைக்க. (உகூசு)

கூடு. மந்திர வேள்விபோய் மடிந்த தாமெனச்
சிந்தையி னினைந்து¹நொந் திருந்து தேய்வுறல்
அத்தரத் ²தமர்த்தா மனிதர்க் காற்றலன்
³இத்திரற் கேழிவன் வலியென் றேசவோ.

(இ-ள்.) 'மந்திரத்தோடு செய்யப்படும் யாகம்போய்மடிந்ததாகும்' என்று மனத்திலே நினைந்து நொந்திருந்து குறைவது,--ஆகாயத்திலேவாரும் அமரர்கள் ('இவ்விர்திரசித்து), மனிதர்க்குமுன் வல்லமையற்றவனானான்; இவன்வலிமை இத்திரனுக்குத்தானு (செல்லுவது?) என்று பழித்தற்காகவோ? (எ-று.)—பி-ம்:—1நான் வருந்துகின்றியல். 2 அமரரும். 3 இத்திரற்கோ, இத்திரற்குனி.

கூசு.—அப்போது வானாவீரரேறிந்த குன்றுமுதலியவற்றல்
அரக்கச்சேனை சின்னபின்னப்படுதல்.

1 என்றவன் பகர்கின்ற வெல்லு 2யின்னிருங்
3 குன்றொடு மரங்களும் பிணத்தின் கூட்டமும்
பொன்றின கரிகளுங் கவிசுள் போக்கின
சென்றன பெரும்படை யிரிந்து ⁴சிந்தின.

(இ - ள்.) என்று அவன் (தன்னுட்) சொல்லிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில், பெரிய மலைகளுடனே மரங்களும் பிணத்தின் கூட்டமும் இறந்தயானைகளும் ஆகியவற்றை வானரங்கள் போக்கின; (இத்திரசித்துடன்) சென்றிருந்த பெருஞ்சேனை நிலகெட்டுச் சிந்தின; (எ - று.)—பி - ம்:—1என்றது, என்றின. 2வல்லிசைச். 3 குன்றமும். 4சிந்திட.

(உகூசு)

கூஎ.—வானாரீ வீசிய குன்றுமுதலியவற்றலும்

இலட்சுமணபாணங்களிலும் அரக்கரோடுங்குதல்.

ஒதுங்கின ரொருவாடி மொருவா புக்குறப்
பதுங்கினர் நடுங்கினர் பகழி பாய்தலிற்

பிதுங்கினர் குடருடல் பிளவு பட்டனர்
மதம்புலர் களிநெனச் சீற்ற¹மாற்றினர்.

(இ - ன்.) (அரக்கர், வானரசேனையெறிந்த குன்றுமுதலியவற்றைத் தாக்கமாட்டாமல்),—நடுங்கினவராய், விலகி ஒருவர்கீழ் ஒருவர் புகுந்துகொண்டு மிகவும்பதுங்கினர்: (அப்போதும் இலட்சுமணன்விடுத்த)அம்பு பாய்தலினால்,(அவ்வரக்கர்) குடல்பிதுங்கி உடல் பிளவுபட்டு மதம்புலர்த்த யானைபோலச் சீற்றம் ஒழிந்தார்கள்; (எ - று.)பி-ம்:—1மாற்றினர். (உகடுஎ)

சுஅ.—வானரரும் இலட்சுமணனும் விடுத்தவை அரக்கரிசேனையிற்
படிந்தவற்றின் வருணனை.

வீரன்வெங் கணையொடுங்¹கவிகள் வீசிய
கார்வரை யரக்கர்²தங் கடலின்³வீழ்ந்தன
போர்நெடுங் கால்பொரப்⁴பொழியு மாமழைத்
தாரையு மேகமும் படிந்த தன்மைய.

(இ - ன்.) இலட்சுமணன்விடுத்த கொடியஅம்புகளுடனே குரங்குகள் வீசிய பெருமலைகள், அரக்கருடைய (சேனா)சமுத்திரத்திலே வீழ்ந்தவை—போர்த்தபெருங்காற்று வீசப் பொழியும் மாமழையின்தாரையும் மேகமும் படிந்தாற்போன்ற தன்மையையுடையன; (எ - று.)—இலக்குமணனுடைய கணை-மழைத்தாரையையும், வானரெறிந்த வரைகள் மேகத்தையும் போலும் என்க. பி-ம்:—1முதல்வர். 2வெங். 3வீழ்ந்தனர். 4படியும். (உகடுஅ)

சுசு.—அநுமான் இர்தீரசித்தையனுக்கிப்
பரிசீத்துக் கூறத்தொடங்குதல்.

திரைக்கடற் பெரும்படை யிரிந்து சிந்திட
மரத்தினிற்¹புடைத்தடர்த்²துருத்த மாருதி
அரக்கனுக் கணித்தென வணுகி யன்னவன்
³வரக்கதஞ் சிறப்பன மாற்றங் கூறுவான்.

(இ - ன்.) திரையையுடைய கடலைப்போன்ற பெரிய (அரக்கர்)சேனை நிலைகெட்டுச் சிதறிவிடுமாறு மரத்தினுற்புடைத்து அடர்த்துச் சினந்த அநுமான்,—இந்திரசித்துக்குச் சமீபமாக நெருங்கி, அவனுக்குக் கோபம்வரச் சிறந்துள்ளனவான வார்த்தைகளைக் கூறலானான்: (எ-று.)—அவற்றைமேல் பத்துக்கவிகளிற் காண்க. கதம்-கோபம்.பி-ம்:—1புடைத்தரைத்து.2உதிர்ந்த, உருத்து. 3உரைக்கமுறுவதோர்மாற்றமோகினான். (உகடுக)

வேறு.

எ௦.—பத்துக்கவிகள் - ஒருதொடரி: அநுமான் இர்தீரசித்தை
இகழ்ந்துகூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நானுனை யிரந்து கூறு நயமொழி யொன்றுங் கேளாய்
சானகி தன்னை வாளாநீற் றடிந்ததோ தனதன் றந்த
மானமேற் சேனை யோடும் வடதிசை நோக்கி மீது
போனதோ கோடி கோடி வஞ்சமும் பொய்யும் வல்லாய்.

(இ - ள்.) பலகோடிக்கணக்கான வஞ்சனையையும் பொய்யையும் வல்லவனே! நான் உன்னை இரந்துகூறிய நீதிமொழியொன்றையும்கேளாதவனாகி, சாணகிதன்னை வாளால் வெட்டியதோ? குபேரன் கொடுத்திட்ட புஷ்பகவிமானத்தின்மீது சேனையுடனே வடகிசைசேரோக்கிமேற்சென்றதோ?(இது எதைச் சேர்ந்தது?)(எ-று).—இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில் வில்லை. (உகக௦)

எக. தடந்திரைப் பரவை யன்ன சக்கர 1யூகம் புக்குக்
கிடந்தது கண்ட துண்டோ நானொளி 2கேட்டி லாமோ
தொடர்ந்துபோ யயோத்தி தன்னைக் கிளையொடுந் துணிய நூறி
3நடந்ததெப் பொழுது வேள்வி 4முடிந்ததே கரும நன்றே.

(இ-ள்.) பெரிய அலைகளையுடைய கடலையொத்த சக்கரவியூகம்(நிகும்பலையிற்)புக்குக் கிடந்ததை (நாகங்கள்) கண்டதுண்டோ? நானொலியைக் கேட்டிலாமோ? அயோத்தியைத் தொடர்ந்துசென்று (பரதனைச்)சுற்றத்தாருடனே துண்டாம்படி அழித்து (நீ)மீண்டுவந்தது எப்போது? (நீ தொடக்கிய) வேள்வி முடிந்திட்டதா? (உன்)செயல் நன்றாயிருந்தது! (எ - று.)

அதுமான் பிறகுறிப்புவகையால் இந் திரசித்தை இகழ்கின்றனனென்க. கிடந்தது கண்டதுண்டோ நானொலிகேட்டிலாமோ என்றது-உனதுசேனைகள் நானொலிசெய்யாமல் ஒலியற்றிருக்கவும், இங்குமறைத்து வேள்விசெய்வதையும் சக்கரயூகம் காவல்செய்ததையும் கண்டிட்டோமென்று குறிப்பித்தபடி. பி-ம்:—1யூபம். 2கேட்டிலாயோ. 3கடந்தது. 4முடித்ததே. (உகக௧)

எஉ. ஏந்தகன் ஞால மெல்லா மினிதுறைந் 1தியற்கை தாங்கும்
பாந்தளிற் பெரிய திண்டோட் பரதனைப் பழியிற் திரந்த
வேந்தனைக் கண்டு 2நீநின் வில்வலக் காட்டி மீண்டு
3போந்ததோ வுயிருக் கொண்டே 4யாயினும் புதுமை யன்றே.

(இ - ள்.) (ஆகிசேஷன் முதலியவர்) தாங்குகின்ற அகன்ற பூமியையெல்லாம் இனிதாகஉறையுமாறு நல்லியற்கையாற் பாதுகாக்கின்ற குற்றமற்ற வேந்தனாகி, ஆகிசேஷனைக்காட்டிலும்மிக்க தோள்வலியையுடைய பரதனைக் கண்டு, நீ உன்னுடைய வில்வலிமையைக்காட்டி உயிரையுக் கொண்டு மீண்டு வந்ததுண்டோ? ஆனாலும், (இது உன்விஷயத்திற்)புதுமையன்ற; (எ - று.)

பரதனுடன் பொருது வென்று உயிருடன்மீண்டு வரமுடியாதென்பது, கருத்து. ஆகிசேஷன் பூமியைத் தாங்குவதுபோலப் பரதன் தன்னோள்வலியாற் பூமிமுழுவதையும் தாங்குவதனால் 'பாந்தளிற் பெரிய திண்டோட்பரதன்' எனப்பட்டான். உறைந்து=உறைய. பி-ம்.—1இவரத், இவரைத். 2நீர்நும் வில்வலி, நீர்நும்மிசுவலி. 3போந்ததேயளவை யன்றே, 4போனவை பொருத்திற்றன்றே. (உககஉ)

எஃ. 1 அம்பரத் தமைந்த வல்விற் சம்பர னூவி வாங்கி
உம்பருக் குதவி செய்த வொருவனுக் குதயஞ் செய்த
2நம்பியை முதல்வ ரான மூவர்க்கு நால்வ ரான
தம்பியைக் 3கண்டு நின்றன் 4றனுவலக் காட்டிற் றுண்டோ.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தே (போர்செய்யுமாறு) வந்த வலிய வில்லைக்கொண்ட சம்பராசுரனுடைய உயிரைப் போக்கித் தேவருக்கு உதவிபுரிந்த ஒப்பற்ற தசரதனுக்குப் பிறந்த குணபூர்ணனும் முதல்வரான மூவர்க்கு நாலாமவனுமான சத்தருக்கினுழ்வானைக் கண்டு உன்னுடைய வில்வலிமையைக் காட்டினது உண்டோ? (எ - று.)—மூவரான முதல்வர் - இராமலட்சுமணபரதர். 1 - ம்:—1 அம்பியைந்து, அம்புயத்து. 2 நம்பியாம். 3 கண்டதுண்டோ. 4 அவரொடுந்தாக்கினீரோ, வலனொடுந்தாக்கினீரோ. (உகசுந)

எசு. தியொத்த வயிர வாளி யுடலுறச் சிவந்த சோரி
1 காயத்தின் செவியி னூடும் வாயினுங் 2 கண்க ளுடும்
பாயப்போ யிலங்கை புக்கு வஞ்சனை 3 பரப்பச் செய்யும்
மாயப்போ ராற்ற லெல்லா மின்றொடு 4 மாளு மன்றே

(இ - ள்.) (இலட்சுமணனுடைய) நெருப்பையொத்த உறுதியான அம்புகள் உடம்பிற் பொருந்துவதனாலே சிவந்த இரத்தம் உடம்பிலே காதினவழியாகவும் வாயின் வழியாகவும் கண்களின் வழியாகவும் பாய்ந்துகொண்டிருக்கையிலே போய் இலங்கையிலே புருந்துகொண்டு வஞ்சனையைப்பரப்புமாறு செய்கின்ற மாயப்போரின் வல்லமையெல்லாம் இன்றோடு முடிந்திடும்; (எ - று.)—அன்றே - தேற்றம். உன்னை இனிமாயஞ்செய்ய வெட்டாது இன்றைக்கே கொன்றிடுவோமென்றபடி. 1 - ம்:—1 காயத்துஞ். 2 கண்டானும். 3 பலவுஞ், பரப்பிச். 4 முடியும், மடியும். (உகசுச)

எடு. பாசமோ மலரின் மேலான் பெரும்படைக் கலமோ பண்டை
சுசனா படையோ மாயோ நேமியோ யாதோ வினன்ம்
வீசநீர் 1 விரும்பு கின்றி ரதற்குநாம் வெருவிச் சாலக்
கூசினோம் போதும் 2 போதும் கூற்றினா குறுக வந்தார்.

(இ - ள்.) நாகபாசமோ, தாமரைமலரின்மீது வாழ்பவனாகிய பிரமதேவனுடைய பெரிய அஸ்திரமோ, பழமைமான சிவபிரானது அஸ்திரமோ, மாயைக்குரிய கடவுளான திருமாலினது சக்கரப்படையோ, இன்னும் யாதோ, நீர் (எங்கள்மீது) வீசுமாறு விரும்புகின்றீர்? அந்தப்படைக்கு நான்கள் அஞ்சி மிகவும் பின்வாங்கினோம்; (உம்முடைய திறமை) அமையும் அமையும்; நமனார் நெருங்கவந்து விட்டார்; (எ - று.)

கூசினோமென்றது-கூசவில்லையென்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும். உற்றினாரென்பது - இலட்சுமணனைக் குறிக்கு மென்றலுமாம். ஓசாரம் - வீசுதல் பொருளான. 1 - ம்:—1 விரும்புகின்றததற்கு. 2 நும்மை. (உகசுகடு)

எசு. வரங்கனீ ருடைய வாறு மாயங்கள் வல்ல வாறும்
பரங்கொள் 1 வா னவரிற் றெய்வப் படைக்கலம் படைத்த வாறும்
2 உரங்களு நின்ற தன்றே யும்மைநா முயிரி னோடுஞ்
3 கிரங்களைத் துணித்து மென்னக் கண்டது திறம்பி னோமோ.

(இ - ள்.) நீங்கள் வரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற வகையும், மாயங்களில் வல்லதன்மையும், பெருமையைக்கொண்ட தேவர்களிடத்தில் தெய்வப்படைக்

சலக்களைப் பெற்றுள்ள தன்மைபும், (உமது) தேகவலிமைபும் நின்றதல்லவா? 'உம்மை நாம் உயிரோடு சிர்க்களைத் துணிப்போம்' என்று சொல்லியதில் மாறுபட்டுப் போனவரானோமோ? (எ - று.)

நீங்கள் வரம்முதலியவற்றால் மிக்ருள்ளோமென்று செருக்கவேண்டா; தவறாமல் நாங்கள் சொல்லியபடி உம்முடைய சிரத்தைக் கொய்து உயிரை மாய்ப்போமென்றபடி. இனி, உயிரினோடு சிர்க்களைத் துணித்தும் என்ப தற்கு—நீ உயிரோடிருக்கையுற்றானே உன்சிரத்தைக் கொய்து தீருவோமென்றமாம். பி-ம்:—1வான்வரிவீர். 2உரங்களோடுன்னியன்றே. 3சிர்க்கொ ளத்துணிந்ததன்ன துண்டது. (உககக)

எஎ. விடந்துடிக்கின்ற கண்டத் தண்ணலும் விரிஞ்சன் றுணும் படந்துடிக்கின்ற நாகிப் பாற்கடற் பள்ளி யானுஞ் சடந்துடிக்கிராய் வந்து தாங்கினுஞ் சாத நிண்ணம் இடந்துடிக்கின்ற துண்டே 1யிருத்திரோ விரம்பு வீரே.

(இ - ள்.) விஷத்ததும்புகின்ற கண்டத்தையுடைய பெருமானை சிவ னும், பிரமதேவனும், (சிறிப்) படமெடுக்கின்ற ஆதிசேஷனிடத்துத் திருப்பாற் கடலிற் பள்ளிகொண்டென்னவனை திருமாலும், (தக்களுடைய) உடல் நடுக் காதவராய்வந்து (உம்மைத்) தாங்கினாலும், (நீர்) சாவது திண்ணம்; (உங்களுக்கு) இடப்பக்கம் துடிக்கின்ற தன்றே? (இவ்வாறு தீசியித்தமும் உமக்குவரும்மா ணத்தைத் தெரிவிக்க நீர்) உயிருடனிருப்பீரோ? சொல்வீர்; (எ-று.)—சடம்- உடல். பி-ம்:—1என்னிருந்தெழுதிலீரோ. (உககஎ)

எஅ. கொல்வனென்று னுண்ணைத் தானே 1குறித்தொரு குளும் கொண்ட வில்லிவர் தருகு சார்ந்துன் சேனையை முழுதும் ஈட்டி. 2வல்லீரீ பொருவா பென்று விளிக்கின்றான் வரிவி னுணின் ஒல்லொலி யைய செய்யு மோமத்துக் 3குறுப்பொன் றுமோ.

(இ - ள்.) கொல்வேனென்று சொல்லி உண்ணைக் குறித்தே ஒருசபத மும் செய்துகொண்ட வில்லாளியான இலக்குமணன் வந்து சமீபத்திற் சேர் ந்து உன்சேனையை முழுவதும் கொண்டு, 'விரைவில் நீ பொருவாய்' என்று அழைக்கின்றான்: (அவனுடைய) கட்டமைந்த வில்லின் நாணியினின்று எழு கின்ற ஒல்லென்ற வொலியானது, ஐயனே! (நீ) செய்கின்ற வேள்விக்கு உறுப்பாவதொன்றே? (எ - று.)

இந்திரசித்து செய்யும் வேள்வி அழிக்கப்பட்டதுபற்றி, 'ஒல்லொலி யுறுப்பொன்றாமோ?' என்று இகழ்ச்சியாகக் கூறுகின்றான். பி-ம்:—1என் றொருசபதம். 2வல்லீரீ பொருவாய், வல்லீரீவாவா, வல்லீயேல்வாவா. 3உறுப் புண்டாமோ. (உககஅ)

எக. மூவகை 1யுலகுக் காக்கு முதலவன் நம்பி பூசல் தேவர்கண் முனிவர் மற்றுந் திறத்திறத் துலகஞ் சேர்ந்தார் யாவரும் காண நின்ற ரினியிறை தாழ்ப்ப 2தென்னே சாவது சரத மன்றே வென்றனன் றருமங் 3தாப்பான்.

(இ - ள்.) மூவகையலகங்கையும் காக்கின்ற முதற்கடவுளான திருமாலின் அமிசமான ஸ்ரீராமனுடைய தம்பி செய்யப்போகின்ற போரை, தேவர் களும் இருடியரும் மற்றும் பலவேறுவகைப்பட்ட உலகத்திலுள்ளாரும் யாவரும் காணும்பொருட்டு(வானத்தில்)வந்துநின்றார்கள்:இனி இறைப்பொழுதே னும் தாமதிப்பது ஏன்? (நீ) இறப்பது திண்ணமன்றோ?என்று கூறினான், தருமத்தைக் காக்கவந்தவனான அநுமான்; (எ - று.)

தருமத்தைநிலைநிறுத்துதற்பொருட்டு அவதரித்துள்ள ஸ்ரீராமனுக்குப் பெருந்துணையாயிருத்தல்பற்றி, அநுமானை 'தருமகாப்பான்' என்றது. பி-ம்:-1வினையின்ற முழுமுதற்நிலைவர்முன்து. 2என்னே. 3போல்வான்.

அ.0.—அதுகேட்ட இர்தீராசித்து மறுமாற்றங்கூறத் தொடங்குதல்.

அன்னவா சங்கள் கோரா வனலுயிர்த் 1தலங்கற் பொற்றோள் மின்னகு பருவா யூடு 2வெயிலுக நகைபோய் வீங்க முன்னரே வந்திம் மாற்ற 3மொழிகின்றீர் மொழிந்த மாற்றம் என்னதோ 4நீயிரென்ன யிகழ்ந்ததென் நினைய சொன்னான்.

(இ - ள்.) அத்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு, கெடுப்பெழப் பெருமூச்செறிந்து, மாலைபயணிந்த பொன்தோளையுடைய இத்திரசித்து,—ஒளிவிளங்குகின்ற பிளவுபட்டவாயிலிருந்து வெம்மைவெளிப்படவும், வெகுளிச் சிரிப்பென்பது மிகுதியாகத் தோன்றவும், ('என்')முன்னேவந்து இவ்வாறானவார்த்தையைச் சொல்லுகின்றீர்: நீர் என்னேஇகழ்ந்ததாகி சொன்னசொல் என்னபொருளுள்ளதோ! என்றுசொல்லிப் பின்வருமாறு கூறலானான்; (எ-று.)—இத்திரசித்து கூறவதனை மேல்ஐத்துகவிகளிற் காண்க.

அலங்கல்பொற்றோள் - இத்திரசித்துக்கு, அன்மொழித்தொகை: இனி, இத்திரசித்துஎன எழுவாய்வருவித்து, பொற்றொனோடு வெயிலுக, மின்னகுபருவாயூடு நகைபோய்வீங்க என்றுஇயைத்து, பொற்றோளின் ஆபரணகார்த்திவீசுவதையும் வாயிலே வெகுளிச்சிரிப்பு மிகவருவதனையும் இத்தொடர்க்குறிக்குமென்றலும் ஒன்று. வலியற்றநீரசொல்லிய மாற்றம் பொருளுள்ளதன் நென்பான் 'மொழிந்தமாற்றம் என்னதோ நீயிரென்னையிகழ்த்தது' என்றான். பி-ம்:—1அலங்கற்றோளான். 2நகையுகவெயில்போய்வீங்க. 3ஆற்றலின்மொழிந்தவாரே, ஆற்றலான்மொழிந்தவாரது. 4நீங்கள்.'முன்னம் வந்திரத்தமாற்ற மாற்றலன்மொழிந்தவாரே'என்று ஒருபிரதியில்மூன்றாமடி.

அ.க.—இதுமுதல் ஐத்துகவிகா-இர்தீராசித்து அநுமன்முதலியோரை

இகழ்ந்துகூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

மூண்டபோர் தோறும் பட்டு முடிந்தநீர் முறையிற் தீர்ந்து மீண்டபோ ததனை மொல்லா 1மறத்திரோ விளிதல் வேண்டி. 2மூண்டவா வென்னா நின்றீ ரித்தனை பேரும் பட்டு மாண்டபோ துயிர்த் தீயு மருந்துவைத் தனிரோ 3மான.

ஆழகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பெருமைபாராட்டுபவனே! நேர்த்த யுத்தந்தோறும் இறந்தொழிந்த நீங்கள்(இறந்தவர் உயிர்பெறுவதில்லைஎன்ற) முறைமையினின்று

நீங்கி உயிரைமீளப்பெற்றபோது அந்தச்சாவுநேர்த்தையெல்லாம் மறந்து விடுகின்றீரே? இறத்தலைவிரும்பி, 'நெருங்குவா' என்று அழையாசினீர்: நீங்கள் இத்தனைபேரும் உயிரொழிந்து இறத்தபோது உயிரைத்தரவல்ல மருந்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்களே? (எ-று.)—15-ம்:—1மறத்திரே. 2சண்டவொட்டென்றானீர் ரித்தனைவீருமின்னும், ஈண்டவொட்டென்றானீர் ருயித்தனைவீருமின்னம். 3தந்துய்யும். 4வைத்தனையோ. 5மீண்டு. (உக௭௭)

அஉ. இலக்குவ னாக மற்றையிராமனே யாக 1வீண்டு விலக்குவ ரெல்லாம் வந்து 2விலக்குக 3குரங்கு வெள்ளங் குலக்குல மாக மாளுங் கொற்றமு மணிதர் கொள்ளும் அலக்கணு 4முனிவர் தாமு மமரருங் காண்ட 5ரன்றே.

(இ - ன்.) இலக்குவ னாகட்டும்: (அன்றி), மற்றையோனான இராமனே யாகட்டும்: இவ்வீடத்து (எம்முடையவலிமையை) விலக்குவோரெல்லாம் வந்து விலக்கட்டும்; குரங்கின்வெள்ளக்கணக்கானசேனை கூட்டங்கூட்டமாக மாள்வதனால் (யான் அடையும்) வெற்றியையும், மணிதராகிய இராமலட்சுமணர் அடையும் வருத்தத்தையும், முனிவர்களும் அமரரும் காணப்போகின்றார்: (எ - று.)—அன்றே - தேற்றம். 15-ம்:—1மீண்டு. 2விலக்குதல், விலக்கினும். 3குரங்கின், குரக்கின். 4முனிவர்தம். மோடமரரும். 5இன்றே. (உக௭௮)

அங். யானுடை வில்லு மென்பொற் றோள்களு மிருக்க வின்னம் ணனுடை யுயிர்க ளியாவு முப்படிமோ வெளிப்பி ளாமற் கூனுடைக் குரக்கி னோடு மணிதரைக் கொன்று 2சென்றவ் 3வானினுந் 4தொடர்ந்துக் கொல்வன் மருந்தினு முய்ய மாட்டீர்.

(இ-ன்.) யான்கொண்டென்ன வில்லும் என்னுடைய அழகியதோள்களும் இருக்கையில், இன்னமும் சரீரத்தைப்படைத்த பிராணிகளெல்லாம் ஒளிந்து கொள்ளுதல்செய்யாமல் [ஒளிந்துகொள்ளாவிட்டால்] உயிருப்படிமோ? கூண்டையுடைகுரங்குடனே மணிதரைக் கொன்றுபோய் அத்தவானத்திலும் தொடர்ந்து (அங்குள்ளாரையும்) கொல்வேன்: (இப்போது இறந்தால் நீவிர்) மருந்தினாலும் பிழைக்கமாட்டீர்: (எ - று.)—'ஒளிப்பிலாமல்' என்ற தொடரை 'கொன்று' என்பதனோடு இயைத்து உரைத்தலுத்தரும். 15-ம்:-1உய்யுமேகமு தண்ணைவே, உய்யுமேயுயிருணைவே. 2நின்ற. 3வானினுந், வானிடைத். 4தொடர்ந்துகொள்வென். (உக௭௯)

அசு. வேட்கின்ற வேள்வி யின்று பிழைத்தது 2வென்றோ மென்று கேட்கின்ற வீர மெல்லாங் 3கிளத்துவீர் கிளத்தல் வேண்டா தாழ்க்கின்ற ஈல்லை 4யும்மைத் தனித்தனித் தலைகள் 5பாறச் சூழ்க்கின்ற 6வீர மென்னைச் சரங்களாய்த் தோன்று மன்றே.

(இ - ன்.) (நான்)செய்கின்ற வேள்வியானது இன்று (முற்றாமல்) தவறி விட்டது: (இந்தக்காரணத்தைக்கொண்டு), சயித்தோமென்றுகருதிக் கேட்கப்படுகின்ற வீரவாதமெல்லாங் சொல்லுபவர்களே! (அங்கனம்) சொல்லவேண்டா; தாமதியாமல் உம்மைத் தனித்தனியே தலைகளிடுத்துமாறு ஆராய்ந்துசெய்யுபவல்ல வீரத்தன்மை என்னையிலுள்ள அம்புகளாய்த் தோன்றும்;

(எ-று.)—அன்றே-தேற்றம். பி-ம்:—1அன்றே. 2வேறுமின்று. 3கிளத்துதல் கிளத்தலம்மா, கிளத்ததுகிளத்தலம்மா. 4தும்மை. 5சிர்தச். 6விதியார்செய்கை தொடக்குமின்றுணிந்த தெல்லாம். (௨௧௭௪)

அந். மற்றெலா தும்மைப் போல வாயினுற் சொல்ல மாட்டேன் வெற்றிதா 1னிர்ண்டுத் தந்தீர் 2விரைவது வெல்லற் கொல்லா 3உற்றுநா னுருத்த காலத் தொரு முறை யெதிரே நிற்கக் கற்றீரோ வின்ன மாண்டு கிடத்திரோ 4கடத்தி ரோதான்.

(இ - ள்.) (இனி), தும்மைப்போல எல்லாம் வாயினுற் சொல்லமாட்டேன்: இரண்டுமுறையும் எனக்கே வெற்றியைத் தந்தீர்: விரைவதால் வெல்லுதற்கு முடியாது: என் (போருக்கு)கின்று கோபித்தகாலத்தில் (இன்னம்) ஒருமுறை என்னெதிரேநிற்கக் கற்றுக்கொண்டீரோ? இன்னமும் மாண்டு கிடக்கப்போகின்றீரோ? ஒடிவிடப்போகின்றீரோ? (எ-று) —தான்-அசை. இருமுறை வெற்றித்தத்து-நாகபாசம் விடுத்தபோதும், பிரமாத்திரம்விடுத்த போதும் என்க. பி-ம்:-1மூன்றாம். 2விளைவதுவிளம்பலீவர், விரைவதுவெல்லற்கெல்லாம். 3முற்று. 4கடத்திரோதான். (௨௧௭௫)

அசு.—இந்திரசித்து யுத்தசன்னத்தொதல்.

நின்மின்க ணின்மி னென்றா நெருப்பெழு விழித்து நீண்ட 1மின்மின்கொள் கவச மிட்டான் வீக்கினுன் றூணி வீரப் [வில் பொன்மின்கொள் கோதை கையிற் பூட்டினுன் பொறுத்தான் போர் எனமின்கொள் வயிரத் தண்டே ரேற்றா னெறிந்தா னுணி.

(இ - ள்.) 'நில்லுங்கள், நில்லுங்கள்' என்று சொல்லி, (இந்திரசித்து),— நெருப்புப்பொறி பறக்க விழித்து நீண்ட [நிலைத்துள்ள] மின்னலைப்போல் ஒளிவிடுகின்ற கவசத்தை (உடலிற்) பூண்டு, தூணியைத் தோளிற்கட்டி, வீரத்திற்கு அறிகுறியான பொன்னினுற் செய்து ஒளிவிடுகின்ற விரலுறையைக் கையிற் பூட்டினவனும், போர்வில்லைத் தாங்கி, சூரியன்போல் ஒளிவிடுகின்ற வயிரத்தினடேரிலேறி, வில்நாணியை யெறித்தான்; (எ - று.) எல்-சூரியன். மின்னொள்ருதல் - ஒளிவிடுதல். பி-ம்:—1வில். (௨௧௭௬)

அஎ.—இந்திரசித்து சங்கத்துவானந் செய்தல்.

ஊதினான் சங்கம் வானத் தொண்டொடி மகளி ரொண்கண் மோதினார் கணத்தின் முன்னே முழுவது 1முருக்கி முற்றக் காதினா னென்ன வானோர் கலங்கினார் கயிலை யானும் போதினான் றானு 2மின்று புருத்தது பெரும்போ ரென்றார்.

(இ - ள்.) சங்கத்தை (உாயில் வைத்து) ஊதினான்; கணத்திற்குமுன்னே [கூண்காலத்திற்குள்ளே] முழுவதும் அழித்து மிச்சமின்றிப் பொருதா னென்றே கருதி, வானோர் கலங்கினார்கள்; வானத்துள்ள ஒளியி தொடிய யணிந்த மகளிர் ஒளியி கண்ணின்மீது மோதிக்கொண்டார்கள்; கயிலையில் வசிப்பவனை சிவபெருமானும் தாமரை மலரில் வாழ்பவனாகிய பிரமதேவ னும் 'இன்று பெரும்போர் புருத்தது' என்றனர்; (எ - று.)—'தமக்குவிருப்பு

விலலாதசெயல், நிகழ்வதைக் கண்ணாற்பார்க்கநேருமே! என்றுவானமகளிர்
கண்ணினமீது மோதிக்கொண்டனர், பி-ம்:—1முருக்கமுற்றிக், ஒருக்கமுற்
றக், முருகமுற்றிக். 2வல்லே. (௨௬௭)

அஅ.—முன்னர்க்கலங்கினவானவர் பின்புதேறி

இந்திரசித்து இறப்பானென்று மகிழ்தல்.

இழைத்தபே ரியாகந் தானே யாஞ்செய்த தவந்தி னாலே
பிழைத்தது 2பிழைத்த லாலே யிவனிளிப் பிழைக்க லாற்றான்
3அழைத்தது விதியே 4யாகு மிலக்குவ னம்பி னாலே
5உழைப்பது காண்கின் றோடென் 6றோக்கினு ரும்ப ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து)செய்யத்தொடங்கிய பெரிய யாகமானது யாஞ்
செய்த தவத்தினாலே (முற்றுறாமல்) பிழைப்பட்டு விட்டது; (அவ்வாறு) பிழை
பட்டதனால் இவ்வந்திரசித்து இனிப்பிழைக்க மாட்டான்; (இவனைப்)போர்க்கு
அழைத்தது விதியின் செயலேதான்: இலக்குவன் அம்பினாலே (இவ்வந்திர
சித்து) வருந்தப்போவதைப் பார்க்கப்போகின்றோமென்று தேவர்களெல்லாம்
மனத்திலுக்கக்கொண்டு இளந்தார்கள்; (எ-று.) பி-ம்:—1செய்மா, 2பிழைத்த
தேனும்வானரம் பிழைக்கலாற்று, பிழைத்தலாலே... ஆற்றது. 3அழைத்தது
விதுவே. 4கொல்லென்றஞ்சினரம்பினேரும், கொல்லென்றஞ்சினரம்பினே
ரும். 5உழைத்தது. 6வணக்கினார். (௨௬௭)

அக.—தூங்குகா இந்திரசித்தினுடையவல்லின் நானூல்கேட்டதும்
நிலைகேட்டோடுதல்.

நாண்டொழி லோசை வீசிச் சென்றொறு நடத்த லோடும்

1ஆண்டொழின் மறந்து கையி னடுக்கிய மரணங் கல்லும்

2மீண்டன மறிந்து சேர விழுந்தன 3விழுந்த மெய்யே

மாண்டன 4மென்றே யுன்னி 5பிரிந்தன 6முருக்கின் மாலே.

(இ - ள்.) நாளைத்தெறித்தலாகிய தொழிலினாலே (தூன்றிய) ஓசை,
பாந்து (தம்முடைய) காதுகன்தோறும் படுத்தலும், (தம்முடைய) பரக்கிர
மச் செயலே மறந்து, கையிலே வரிசையாகக் கொண்டிருந்த மரமும் கல்லும்
(போர்க்குஉதவாமல்) மடக்கி(ப் பூயியிற்)சேர்ந்துவிழ, (தாமும் போரினின்
று)மீண்டனவாய்க் கீழ் வீழ்ந்தன; (அங்கனம்)விழுந்தவையான குரங்குகளின்
வரிசைகள் மெய்யாகவே மாண்டுவிட்டோமென்று நினைத்து நிலை கெட்டோ
டின; (எ - று.) இங்கனம் நிலைகெட்டோடியவர் சேரபதியரல்லாத
மற்றை வானர ரென்பது அடுத்த கவியால் விளங்கும். பி-ம்:—1ஆண்
டொழிவது. 2மீண்டன. 3வீழ்மென்மேல், விழுந்தமெய்மை. 4எனவே.
5இரிந்தது. 6கவியின். 1மாண்டொழில் என்றும்பிரிக்கலாம். (௨௬௭)

கூ.—அநுமான் ஒரு மலையைக்கொண்டு போர்க்கு நிற்கல்.

படைப்பெருந் தலைவர் நின்ற ரல்லவ ரிது பற்றும

அடைப்பருந் காலக் காற்று 1லாற்றல தாகிக் கீறிப்

2புடைத்திரிந் தோடும் வேலைப் புனலென விரிய லுற்றார் [டான்.

புடைத்தபே ரணம னுண்டோர் நெடுக்கிரி கிழித்துக் கொண்

(இ - ன்.) படையிலே பெருமைபெற்ற சேனாபதியாகவுள்ளவர் தவிர மற்றையோர், நாசத்தை புண்டாக்கவல்ல தாங்கமுடியாத யுகாந்தகாலத்துக் காற்றிலே தாங்கும் வல்லமையற்றதாகி(க் தண்கரையைவிட்டு) மீறிப்பக் கக்களினெல்லாம் நிலைகெட்டுஒடுகின்ற கடல்நீர்போல் நிலைகெட்டோடத் தொடங்கினார்கள்: (போர்க்கு) நேர்ந்த பெருமைபெற்ற அநுமான், அங்கே ஒரு பெரிய கிரியைப் பூயியினின்று போத்து எடுத்துக் கொண்டான்; (எ - று.) பி-ம்:—1ஆற்றலவாகிக். 2உடைத்திரிந்து. (௨௬௮0)

கூசு.—இந்திரசித்தீரீ வீரவாதம்.

நில்லடா நில்லு நில்லு 1நீயடா வாசி பேசிக்
கல்லெடா நின்ற 3தென்னே போர்க்களத் தமரர் காணக்
கொல்லலா 4மென்றே நன்று குரங்கென்றற கூடு மன்றே
5நல்லையேர் வாவா வென்று னமனுக்கு நமனாய் நின்றான்.

(இ - ன்.) (அப்போது அதுகண்ட) யமனுக்கும் யமனாய் நின்றவனான இந்திரசித்து.—(அந்த அநுமானே நோக்கி), 'நில் அடா! நில்லு, நில்லு; அடா! நீ விசேஷவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு கல்லை யெடுத்துக்கொண்டு நிற்பது என்ன காரணம்பற்றி? போர்க்களத்திலே தேவர் காணும்படி (என்னைக்) கொல்லலாமென்றுகருதியோ? (உன் செயல்) நன்றாயுள்ளது; குரங்கென்பதனால் (இந்தச் சரபலம்) பொருத்தியதே: (நீ) நல்லவன்தான்: போருக்கு வருவாய், வருவாய் என்றான்; - (எ - று.) பி - ம்:—1நீயெடா. 2அடா நின்ற. 3என்னைப். 4என்றேமுன்னி, என்றே நின்ற. 5நல்லையெபொர. ()

கூஉ.—அப்போது தேவர்கள் நடுங்குதல்.

நில்லெடுத் துருத்து நின்ற வீரருள் வீரனேரே
கல்லெடுத் தெறிய 1வந்த வனுமனைக் கண்ணி னேக்கி
மல்லெடுத் 2துயர்ந்த 3தோளாற் கென்கொலோ 4வலிய தென்னைச்
சொல்லெடுத் தமரர் சொன்னார் தாதையுந் துணுக்க முற்றான்.

(இ - ன்.) விசுவையெடுத்துக் கோபித்துநின்ற வீரருள் வீரனான இந்திரசித்துக்கு நேரே கல்லையெடுத்துஎறியவந்த அநுமானைக் கண்களால் நோக்கி, 'வலிமையோடு ஓங்கிநின்ற தோளையுடைய இந்த அநுமானுக்கு மனவுறுதி என்கொலோ?' என்று சொல்லையெடுத்து அமரர் சொன்னார்கள்: (அநுமானுடைய) தந்தையும் மனநடுக்கமடைந்தான்; (எ - று.)--பி-ம்:—1நின்ற. 2அமைந்த. 3தோளார்க்கு. 4வருவது. (௨௬௮௨)

கூ௩.—அநுமான் விசிய மலையைக் கண்டு அரக்கர் நடுங்குதல்.

விசினன் வயிரக் 1குன்றம் வெம்பொறிக் குலங்கள் விண்ணின்
ஆசையி னிமிர்ந்து செல்ல வாயிர 2முருவொன் ருகப்
பூசின 3பிளப்பி தென்றா வருமதன் புரிவை நோக்கிக்
கூசின வுலக மெல்லாங் குலைந்ததவ் வரக்கர் கூட்டம்.

(இ - ன்.) (அநுமான்) உறுதியுள்ள அந்த மலையை, வானத்திலும் திகிலும் கொடிய தீப்பொறிக்குலங்கள் பார்த்து செல்ல வீசினான்; வெங்கே

றகவுள்ள ஆயிரம் உருவம் ஒன்றாகச் சேரப் பூசியதாகும் இது என்னுமாறு வருகின்ற அந்தமலையின் செயலைப் பார்த்து, உலகமெல்லாம் அஞ்சின; அந்த அரசர்க் கூட்டமும் நிலை குலைந்தது; (எ - று.) பிளப்பு என்றதனால் வெவ்வாறான மலையென்பது பெறப்படும்; ஆயிரம் மலைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து இயற்றினாற் போன்றது, அநுமானெறிந்த அம்மலையென்க. பி - ம்:—¹குன்றைவெறி. ²உருமொன்றாக. ³பிழம்பினென்ன, பிழம்பிதென்ன. (உகஅ௩)

கூச.—அம்மலைகூழ் இந்நீரரசித்து தூளாக்கி வீழ்த்தல்.

குண்டல நெடுவில் வீச மேருவிற் குவிந்த தோளான் அண்டமுங் குலுங்க ¹வார்த்து பாருதி யசனி யஞ்ச விண்டலத் தெற்றந்த குன்றம் வெறுந்துக ²ளாகி வீழ்க் ³கண்டன செய்த தன்மை கண்டில ரிமைப்பில் கண்ணாற்.

(இ - ள்.) (தண்) குண்டலம் பேரொளியை வீசிக்கொண்டிருக்க, மேருவைப்போலக் குவிந்த தோளையுடையவனான இந்நிரசித்து,--அண்டமுங் குலுங்கும்படி ஆரவாரித்து, அநுமான் இடியும் அஞ்சும்படி விண் தலத்திலே யெறிந்த குன்றம் வெறுந்துகளாகி வீழ்ச் செய்தான்: இமைத்தலில்லாதகண்ணையுடைய தேவர்களும், அவன் எய்த செயலைக் கண்டாரில்லை; (எ-று.)--அநுமான் மலையை வீசிய மாதிரத்தில் வெகு விரைவில் அம்பை யெய்து பொடியாக்கி வீழ்த்தினன் இந்நிரசித்தென்க. பி - ம்:—¹ஆர்த்த. ²ஆக்கி. ³கண்டனர். (உகஅச)

கூரு.—அநுமானை அம்பெய்து இந்நீரரசித்து தூன்புறுத்துதல்.

மாறொரு குன்றம் வாங்கி மறுகுவான் ¹மார்கிற் றோளில் ²பாறரு காலிற் கையிற் கழுத்தினி னுதலிற் கண்ணின் ஏறின வென்ப மன்னோ ³வெரிமுகக் கடவுள் வெம்மை சிறிய பகழி மாரி நீக்கடு விடத்திற் றோய்ந்த.

(இ - ள்.) வேறொரு குன்றத்தை யெடுத்துச் சுழல்பவனான அநுமானுடைய மாஃபின்மீதும் தோளின்மீதும் காற்றைப்போற் செல்லவல்ல காலின்மீதும் கையின்மீதும் கழுத்தின்மீதும் நுதலின்மீதும் கண்களின்மீதும், தீய கொடியவிடத்திற் படிந்தனவாய் எரியையுருகத்திற்கொண்டு தெய்வத்தன்மைவாய்ந்து வெம்மையோடு சிறி வருகின்றனவான(இந்நிரசித்தின்) அம்புகளின் மழைகள் ஏறின; (எ - று)—என்ப, மன்னோ - அசைகள். பி - ம்:—¹வயிரமார்பிற். ²காறுறு. ³எரிமுதற். (உகஅதி)

கூசு.—அம்பினுலடிபட்ட அநுமானுடைய தோற்றம்.

வெதிரொத்த சிகரக் ¹குன்றின் னருங்குற் விளங்க லாலும் எதிரொத்த விருளைச் ²சீற் பெழுகின்ற விபற்கை யாலும் கதிரொத்த பகழிக் கற்றை ³கதிரொளி காட்ட லாலும் உதிரத்தின் செம்மை யாலு முதிக்கின்ற கதிரோ னொத்தான்.

(இ - ள்.) மூங்கில் பொருத்திய சிகரத்தோடுகூடிய மலையிலே பக்கத்திலே விளங்குவதாலும், (தன்னுடலொளியால்) எதிரிற் பொருத்திய இரு

னைப் போக்கித் தோன்றுகின்ற தன்மையாலும், கதிரையொத்த அம்புத் தொகுதி கதிர்களினொளியைக் காட்டுதலாலும், உதிரத்தாற் றேன்றிய செம்மைநிறத்தாலும், (அதுமான்), --உதிக்கின்ற சூரியனை யொத்தான்; (எ-று.) திரிகூடாசலத்து மருங்கில் தோன்றும் அநுமாநுக்குச் சூரியனுவமை: தந்திரி ப்பேற்றவணி. மலையைக்கொண்டு அதன் மருங்குத் தோன்றுவதால், 'குன்றின்மருங் குறவினக்கலாலும்' என்றொளினுமாம். பி-ய்:—1 குன்றம். 2 கீழி. 3 கரவொலி, கரனொளி. (உகூசு)

கூஎ.—அநுமான் அயரவே, அங்கதன் முதல்யோரும், சுக்கிரீவனும்வர, இர்திரசித்து கூறத் தொடங்குதல்.

ஆயவ னயர்த லோடு மங்கதன் முதல்வ ரானோர்
காய்சினர் திருகி வந்து 1 கலந்தனர் கதிரோன் பெற்ற
தாயசக் கிரீவன் வந்து தோன்றினன் றேன்றக் கண்டு
தீயவ 2 னவரை நோக்கிக் கனலெனச் சினத்துச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) அந்த அநுமான் (இர்திரசித்து எய்த அம்புமழைகளால்) அயர்த்தவளவில், அங்கதன் முதலோர் காயவல்ல சினத்தோடுமாறுபட்டு வந்து (அங்குச்) சேர்த்தார்கள்: சூரியன் பெற்ற பரிசுத்தகுணமுள்ள சுக்கிரீவனும் (அங்கு) வந்து தோன்றினான்; தோன்றக்கண்டு, தீயவனான இர்திரசித்து, -அவ்வானரைப்பார்த்துக்கனல்போலச் சினத்துடனே கூறலானான்; (எ-று.) --அதனைமேலேகாண்க. பி-ய்:—1 'கலந்துள்ளார் தம்மைக்காண, கீயிர்கணின் மினின் மினிருமுறைநெடியவானிற், போயவனெங்கே நின்றா னென்றனன் பொருள்செயாதான்' என்ற இர்தப்பாடத்திற்கு, இருமுறைநெடியவானிற்போயவன்-(நாகபாசத்தாற் கட்டுண்டபோதும் பிரமாத் திரம் விடுத்தபோதுமாக) இருமுறைஉயிர் நீக்கிச் சுவர்க்குஞ் சேர்ந்த இலட்சுமண னென்க 2 அவனை. ()

கூஅ.—இர்திரசித்து இலக்துமணனைத் தனக்குக் காட்டிக் கூறுதல்.

1 வெம்பின 2 செருவின் வந்து மேவினும் வெகுண்டு சீயர்
தும்பியைத் தொடர்வ தல்லாற் குரங்கினைத் 3 தொடர்வ துண்டோ
அம்பின மாட்டி யென்னே சிந்துபோ ராற்ற வல்லான்
தம்பியைக் காட்டித் தாரீர் சாதிரோ 4 சலத்தி னென்றான்.

(இ - ள்.) 'கோபித்துச் செய்யும் போரிலே வந்து எதிர்த்து நின்றலும், சிங்கமானது சினக்கொண்டு யானையைத் தொடருமே யல்லாமல் குரங்கினைத் தொடர்வது உண்டோ? (நும்மீது) அம்பைச் செலுத்தி என்ன பயன்? [உம்மை என்னம்பிறுற் கொல்வதால் எனக்குப் புகழுண்டாகா தென்றபடி]; கோபத்தினால் சாகப்போகின்றீரோ? (என்னுடன்) சிறிது போரைச் செய்ய வல்லவனாகிய (இராமன்) தம்பியைக் காட்டிக் கொடுக்கன்' என்று கூறினான்; (இர்திரசித்து); (எ-று.) --பி-ய்:—1 வெம்பினர். 2 பின்னுமே ன்மேற்சேறலும். 3 சுவரிவதுண்டோ. 4 சலத்தின். (உகூசு)

கூக.—இதுவும் அது.

அனுமனைக் கண்டி லீரோ வவனிலும் வலிய ரோவென்
 1 தனுவுள தன்றே தோளி னவ்வலி தவிர்த்த துண்டோ
 2 இனு³முனை நீர லீரோ வெவ்வலி யீட்டி வந்தீர்
 மனிதரைக் காட்டி நுந்த ⁴மலைதொறும் வழிக்கொ ளீரே.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

(இ - ள்.) அதுமானைப் பார்த்தீரில்லையோ? அவ்வறுமானைக் காட்டிலும் (நீங்கள்) வலிமையுடையவர்களோ? என்னுடைய வில் உள்ளதன்றே? (என்) தோளின் அவ்வலி நீங்கிற்றுண்டோ? இன்னும் முன்னேயிருந்த நீங்களே யல்லீரோ? (இப்போது) வெவ்வியவலிமையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு வந்தீரோ? மனிதனைக் காட்டிவிட்டு நம்முடைய மலைதொறும் வழிக்கொள்க [சென்றிடுக]; (எ - று.)

இனுமுனைநீரலீரோ - முன்னம் பல முறைகளில் நீங்கள் என்னால் அடிப்பட்டவரல்லீரோ? என்றபடி. வெவ்வலியீட்டி வந்தீர் என்பதன் பின் னும் ஓகாரஞ் சேர்த்துப் பொருளுரைக்க. பி-ம்:—1 தனுவலியின்றே தோளு மவையல. 2 இளி. 3 முனரீர். 4 மலையிடை. (உகஅக)

க00.—இந்திரசித்தீசீமீது மரம்முதலியனவீத்ய வானரங்கிர்
 அவனல் வலிமையோய்தல்.

என்றுரைத் திளவ நன்மே லெழுசின்ற வியற்கை நோக்கிக்
 குன்றமு மரமும் ¹வீசிக் குறுகினர் ²குழாங்க டோறுஞ்
³சென்றன பகழி மாரி மேருவை யுருவித் தீர்வ
 ஒன்றல கோடி கோடி ⁴யுளைந்தன ⁵வலியு மோய்த்த.

(இ - ள்.) என்று (இந்திரசித்து) சொல்லி, இளையபெருமான்மீது எழு கின்ற செயலைப்பார்த்து, (வானரர்கள்) குன்றங்களையும் மரங்களையும் வீசிக் கிட்டினார்கள்; (அவ்வானரக்) கூட்டக்கடோறும் மேருவையும் உரு வியே தீர்வனவாகிய பகழி மழை ஒன்றல்லாமற் பல கோடிக்கணக்காகச் சென்றன: (அம்மழைகளினால் வானரங்கள்) வருத்தினவாய், (தம்) வலிமையையும் இழந்தன; (எ-று.) பி-ம்:—1 கல்லும் வீசின. 2 குழாங்களோடும். 3 செ ன்றனன். 4 நுகழந்தன. 5 வலியினுய்த்தான், வலியுமோய்த்தார். (உகக0)

க0க.—விபீஷணன் சொல்ல, இந்திரசித்து ள விடத்துக்குவந்து
 இளையபெருமா ள போரில் முள்தல்.

படுகின்ற தன்றே ¹வுன்றன் பெரும்படை பகழி மாரி
 விடுகின்ற தன்றே வென்றி யாக்களுக் காள மேக
²இடுகின்ற வேளவி மாண்ட தினியவன் பிழைப்பு ருமே
 முடுகென்ற னாக்கன் றம்பி நம்பியுஞ் சென்று மூண்டான்.

(இ - ள்.) (அப்போது) இராவணனுடைய தம்பியாகிய விபீஷணன், (இலட்சுமணனை நோக்கி), 'உன்னுடைய பெரிய வானரசேனை இறந்துபடு கின்றதன்றே? வெற்றிபொருந்திய அரக்கனாகிய காளமேகம் பகழிமாரியை

விடுகின்றதன்றோ? (பலி) இடப்படுகின்ற வேள்வி ஒழிந்திட்டது: அந்த இந்திரசித்து (உயிர்) பிழைத்துப்போகாதபடி விரைவாயென்றான்: இனையபெருமானும் (இந்திரசித்து இருக்குமிடத்துச்) சென்று (போரில்) மூண்டான்; (எ - று.) பி-ம்:—1மற்றுன், முற்றுன். 2அடுகின்ற. (உககக)

வேறு.

க02.—இலட்சுமணன் அநுமான் வேண்டுகோளின்படி அவன்தோளின்மீது ஏறுதல்.

வந்தானெடுந் தகைமாருதி மயங்காமுக மலர்ந்தான்
எந்தாய்கடி தேரூயென திருநோண்மிசை பென்றான்
1அந்தாகவென் றுவந்தையனு மமைவாயின னிமையோர்
சிந்தாகுலம் 2களைந்தானென நெடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்.

(இ-ள்.) நெடுங்குணமுள்ள மாருதி மயங்காமல் [அயர்வுநீங்கி] வந்துமுகம் மலர்ந்து, 'எந்தாய்! எனது இரண்டு தோளின்மீது கடிது ஏறுவாய்' என்று வேண்டினான்; அவனும் அப்படியேயென்று உவந்து உடன்பட்டான்; 'இமையோருடையசிந்தாகுலத்தை (இவன்) போக்கிவிட்டான்' என்று (கண்டோர்) கருதும்படி நெடுஞ்சாரிகை திரிபவனான, (அநுமான்); (எ-று.)--அநுமான் சாரிகை திரிவதனால் இந்திரசித்தை இலட்சுமணன் எளிதில் வெல்லலாமென்ற எண்ணமுண்டாக, அவ்வழியால் தேவர்களின் சிந்தாகுலத்தைக் களைந்தானென்க, அந்து - கன்னடத்தினின்று தமிழில் வந்து வழங்கிய திசைச்சொல்வன்பர். பி-ம்:—1அந்தாவறவுவந்து. 2துறந்தாவன். (உககஉ)

க03.—இன் இருபத்தைத்து கவிகள் - இக்கிரசித்துக்கும்

இலட்சுமணனுக்கும் நிகழ்ந்த போரைத் தெரிவிக்கும்.

காராயிர 1முடனாகிய தெனலாகிய கரியோன்
ஓராயிரம் பரிபூண்டதொ ருயர்தேர்மிசை 2புயர்த்தான்
கேராயின நிருவோர்களு நெடுமாருதி நிமிரும்
பேராயிர முடையானெனத் திசையெங்கணும் பெயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம்மேகங்கள் ஒருசேர நின்றது என்று சொல்லுதற்கு ஏற்ற [மிக்ககரிய] கொடியவனான இந்திரசித்து, ஓராயிரம்பரிபூண்டதான ஒரு உயர்த்ததேரின்மிசை புயர்த்தோன்றினான்: (இலட்சுமணன் இந்திரசித்து என்ற இருவீரர்களும் கேர்க்குரோயினர்: கொடியமாருதி, (திரிவிக்கிரமனாகி) ஒங்கிய ஆயிரம்பேர்ப்படைத்த திருமால்போல எல்லாத்திசைகளிலும் சென்றான்; (எ - று.)—'காராயிரமுடனாகிய தெனலாகிய' என்பதை, விரைவுபற்றிப் பரிக்கு உவமைகூறியதாகப் பொருள் கூறுவாருமுள். பி-ம்:—1உடனாகிய வெனலாயினகரியோன். 2உருத்தான். (உகக௩)

க04. தீயொப்பன வருமொப்பன 1புயிர்வேட்டன திரிபும்
பேயொப்பன பசியொப்பன பிணியொப்பன பிழையா
மாயக்கொடு வினையொப்பன 2மனமொப்பன. கழுகின்
தூயொப்பன 3சிலவாளிக் கெந்தான் றுயி றுறந்தான்.

(இ - ள்.) துயிலே நீத்தவனாகிய இலட்சுமணன்,—தீயையொத்து எரிக்குந்தன்மையனவும், இடியையொத்து உக்கிரமுள்ளனவும், உயிரை விரும்பியனவாய்த் திரியும் பேயைப்போப்பனவும், பசியை யொப்பனவும், பிணியையொப்பனவும், தவறாத பிரகிருதிசம்பந்தத் தாலுளதாகிய கொடிய வினையையொப்பனவும், மனத்தையொப்பனவும், கழுகின் தாய்ப் பறவையையொப்பனவுமான சில அம்புகளைத் துரந்தான்; (எ - று.)

பேய் உயிரைவேட்டலில் வாளிக்கு உவமை; வாளி-அம்பு. பசியும் பிணியும்-உள்ளும் புறமும்நின்று வருத்துதலில் உவமை. இலக்கு ஆன வளைத்தவறாமற் பயனை நுகர்வித்தலில், வினை உவமை. தாய்ப்பறவை தம் குஞ்சுகளுக்கு உணவளிக்குந் தன்மையன : கழுகுக்கு இரை தருதலால், 'கழுகின் தாயொப்பன்' என்றது. பி-ம்:—¹உயிர்வேட்டெனத். ²மழுபொப்பன். ³சிலவெங்கணை. (உகக௯)

க0௫.1அவ்வம்பினை பவ்வம்பினி னறுத்தா ²நிக லரக்கன்
எவ்வம்பினி யுலகத்³துள தென்னும்படி யெய்தான்
⁴எவ்வம்பர மெவ்வெண்டிசை யெவ்வேலைகள் பிறவும்
⁵வவ்வங்கடை யுகமாமழை பொழிகின்றது ⁶மான.

(இ-ள்.)வலிமை பொருந்திய அரக்கன்,—அந்த அம்புகளை அந்த[அவ்வாரண] அம்புகளினாலேயே முறித்துத் தள்ளினான்: (பின்பு), ஆகாயம் எவ்வளவு (உண்டோ), எட்டுத்திசைகள் எவ்வளவு (துரம்உண்டோ), எத்துணைச் சமுத்திரங்கள் (உண்டோ)(இவைகளையும்)மற்றைப் பிரதேசங்களையும் கலிந்து கொள்கின்ற கடையுகத்து மிக்கமழைகள் பொழிவதையொப்ப, இனி எந்த அம்பு உலகத்து (மிச்சமாக) உள்ளது [எந்த அம்பும் மிச்சம் இல்லை] என்னும்படி (மிகப் பல அம்புகளை இலட்சுமணன்)தொடுத்து விட்டான்;(எ-று.)--எய்தானென்பதற்கும் அரக்கனென்பதையே எழுமாயாகக்கொள்வாருமுளர். பி-ம்:—¹அவ்வம்பையும். ²அடல். ³உள. ⁴வெவ்வம்பரம்வையந்திசைமலை. ⁵வய்யம். ⁶மானம். ()

க0௬.ஆயோனெடுங் குருவிக்குல ¹மென்னுஞ்சில வம்பாற்
²போயோடிடத் துரந்தானவை பொறியோவென ³மறியத்
தூயோனும்த் துணைவாளிகள் தொடுத்தானவை⁴தடுத்தான்
தீயோனும்க் கணத்தாயிர நெடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்.

(இ - ள்.) அந்த இந்திரசித்து, நெடிய குருவிக்கூட்டமென்று சொல்லுதற்குரிய சில அம்புகளினால் அவைகளை ஒழிந்துபோய்விடும்படி துரந்தான்: (அவை) பொறியோவென்னுமாறு மீண்டிட, பரிசுத்தனாகிய இலட்சுமணனும் (பின்னும்) அத்துணைவாளிகள் தொடுத்தான்: அவற்றைத் தடுத்தவனாகக் கொடியவனாகிய இந்திரசித்தும், அக்கணத்தில் ஆயிரம் நெடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்; (எ - று.)—பொறி - தீப் பொறி; ஊழ்வினையென்பாரு முளர். பி - ம்:—¹எனலாஞ்சில, என்பாணென,²போயோவிடத். ³மறைய. ⁴துணித்தான். (உகக௯)

க0௭.கல்லுந்நெடு 1மலையும்பல மரமுந்¹கடை காணும்

புல்லுஞ்சிறு ²கொடியும்மிடை தெரியாவகை புரியச்[வோன்
செல்லுந்நெறி¹ தொறுஞ்சென்றன ²தெறுங்கால்புரை மற
மெல்லின்முதிர் ³தேருஞ்சின வயமாருதி ⁴தாளும்.

(இ - ள்.) கற்களும் நெடியமலைகளும் பலமரங்களும் (தாவரவருக்
கத்திற்) கடையாய்நின்ற புல்லும் சிறுகொடியும் வேறுபாடு தெரியாத
படி [எல்லாவிடத்திலும் சமனாக] விரும்பச் செல்லுகின்ற வழிதோறும்,
(புகாந்த காலத்திலே உயிர்களையெல்லாம்) அழிக்கின்ற சண்டமாரு
தத்தையொத்த மறத்தையுடையவனை இந்நிரசித்தின் வலிமையிக்க
தேரும், சினங்கொண்ட வலிய மாருதியின் கால்களும் சென்றன.

அங்மன் கால்சென்றவழி இந்நிரசித்தின்தேரும், இந்நிரசித்தின்
தேர் சென்றவழி அங்மன்காலும், கல்¹மலை முதலிய இடவேறுபாடு
கருதாது எங்கும் ஒருநிகராகப் புரிந்துசென்றன வென்க. பி - ம்:—
1மரமும்பலமலையும். 2இடை. 3பொடியும். 4முறை. 5தெறு. 6சில்லும்,
மல்லும், சில்லின். 7தேருங்கவி. 8காலும். (௨௬௬௭)

க0௮.இருவீரரு மிவனின்னவ 1னிவனின்னவ வென்னச்

²செருவீரரு மற்பாவகை திரிந்தார்களை சொரிந்தார்
ஒருவீரரு மிவ³ரொக்கில ரெனவானவ ருவந்தார் [ர்.
பொருவீரையும் பொருவீரையும் பொருதாலெனப் பொருதா

(இ - ள்.) (இந்நிரசித்து இலட்சுமணன் என்ற) இருவீரர்களும்
'இவன் இன்னான், இவன் இன்னான்' என்று போர்வீரரும் அறியாவகை
திரிந்தவராய்க் கணைகளைப் பொழிந்தார்கள்; (அப்போது) 'ஒருவீர
ரும் இவரை ஒத்தவர்' என்று தேவர்களும் பாராட்டிக்கூறினார்கள்:
(அலை) மோதுகின்ற கடலும் (அலை) மோதுகின்ற கடலும் (தம்மிற்)
பொருதாலென (அவ்வீரவீரரும்) பொருதார்கள்; (எ - று.) —பி - ம்:
—1இவனின்னனென்றிமையாத். 2திருவீரருந்தெரியா. 3கேர்கிலர். ()

க0௯.விண்¹செல்கில செல்கின்றன விசிகம்மென விமையோர்

கண்செல்கில மனஞ்செல்கில கணிதம்முறு ²மெனிளோர்
எண்செல்கில நெடுங்காலவ னிடைசெல்கில ³னுடன்மேற்
புண்செல்வன ⁴வல்லாலொரு பொருள்⁵செல்வன தெரியா.

(இ - ள்.) 'எய்த அம்புகள் விண்ணிற் செல்கிலவோ, செல்கின்
றனவோ?' என்று உணருமாறு தேவர்களின் கண்களுக்கு செல்கில; மன
முஞ் செல்கில: 1அளவில் (அந்தஅம்புகள்) அடங்குமெனிலோ, ஒரு
எண்ணும் செல்லவில்லை: (அவ்வம்புகளின்) இடையே நெடியவாயுதே
வனும் செல்லமாட்டாதவனாயினன்; உடலின்மீது புண்செல்வனவல்லா
மல் வேறொருபொருள் செல்லுந்தொழில்கள் காணப்பட்டில; (எ - று.)
—விண் - ஆகுபெயர். கண்முதலியவற்றின்பின் உம்மைகள் விகாரத்
தால் தொக்கன. கால்அவன் - கால்என்று சொல்லப்படுகின்ற அத்தே
வன்; வாயுதேவன். பி - ம்:—1செல்வனசெல்கின்றன, செல்கிலசெல்
கின்றில, 2எனிலோ, 3உடனே, 4வல்லார். 5செய்வன, (௨௬௬௯)

கக0. எரிந்தேறின திசையாவையு¹ மிடியாமெனப் பொடியாய்
நெரிந்தேறின நெடுநாடுளை² படர்வானிறை³ யுருயிற்
சொரிந்தேறின⁴ சுடுவெங்கணை தொடுந்தாரகை முழுதுங்
கரிந்தேறின வுலகியாவையுங் கனல்வெம்புகை கதுவ.

(இ-ள்.) (யாவையும்) நெரியும்படி டிக்குத்தோன்றிய நெடிய நாடுளை
பரந்தவானத்தில் நிறைகின்ற இடிபோல (க்கானாப்பட, அவ்விருவீரரும்)
சொரிந்ததனால் வெளியேறின, சுடுவெங்கணைகள் உலகெங்கும் கனலின்
வெவ்வியபுகைகதுவ (ஒன்றையொன்றுமோதி)ப் பொடியாகி இடிபோல
எரிந்துகொண்டு திசையெங்கும் வியாபித்தன: (ஆகாயத்துத்) தோன்று
கின்ற நட்சத்திரமுழுதும் (அந்த அம்புகளினால்) கரிந்துகொண்டு பரவீரி
ன்றன; (எ-று.)—பி-ம்:—¹மலையாவையுட்மையா, மலையாவையுட்மியா.
²படர், ³உருமுஞ், ⁴தூரந்தேறின சுடுவெங்கணைமுழுதும். (ந.000)

ககக. வெடிக்கின்றன¹ திசையாவையும்² விழுக்கின்றன³ விடிவந்து
இடிக்கின்றன⁴ சிலைநாடுளை⁵ யிருவாய்களு மெதிரக்
கடிக்கின்றன கனல்வெங்கணை கலிவா⁶ னுற விசைமேற்
பொடிக்கின்றன பொறிவெங்கன லிவைகண்டனர் புலவோர்.

(இ - ள்.) வில்நாணியினால், — திசையாவையும் வெடிக்கின்றன
வாய், விழுக்கின்றனவான இடிபோலத்தோன்றி ஒலிக்கின்றனவாயின;
(வில்லின்) இரண்டுமுனைகளும் எதிர்தலாலே [வளைதலாலே] (உடலைக்)
கடித்துக்கொள்வனவான கனலைக்கொண்ட கொடிய அம்புகள், — ஒலி
யைக்குணமாகக்கொண்ட வானத்திற்பொருந்தச்சென்ற விசையினால்
மேலே வெங்கனற்பொறியைத் தோற்றுவிப்பனவாயின: இவற்றை
யெல்லாம் தேவர்கள் கண்டார்கள்; (எ - று.)—இருவாய்களும் எதிரக்
கடிக்கின்றன என்று எடுத்து - இரண்டுவீரரின் வாய்களும் மாறுபட்டு (க்
கோபத்தால் நெறுநெறென)க் கடிப்பனவாயின என்றுமாம். பி-ம்:—
¹மலேரின்றன. ²அழிக்கின்றன. ³விழுவந்து. ⁴சிறு. ⁵உரை. (கூ00க)

ககஉ. கடல்வற்றின மலையுக்கன¹ பருதிக்கனல்² கதுவுற்று
உடல்³ பற்றின⁴ மரமுற்றன⁵ கனல்பட்டன வுதிரஞ்
⁶சுடர்வற்றின சுறுமிக்கது துணிபட்⁷ டுதிர் கணையின்
⁸திடர்பட்டது பரவைக்⁹ குழி¹⁰ திரியுற்றது புவனம்.

(இ - ள்.) (அவ்விருவரும் எய்த அம்புகளினால்), கடல்களெல்லாம்
வற்றின; மலைகள், பிளவுபட்டன; சூரியனுடைய உடல்முழுதும், கன
லாற்கதுவப்பட்டுப் பற்றியெரிந்தன, மரங்கள் உற்றனவான கனலினால்
அழிந்தன; இரத்தம், சுடர்வற்றின; சுறுநாற்றம், மிக்குத்தோன்றிற்று;
துணிபட்டு உதிர்கின்ற கணைகளாலே கடலாகிய குழிந்த இடம் மேடாகி
லிட்டது; புவனமும் சுழன்றது; (எ - று.)—பி - ம்:—¹பருவக்கனல்.
²பருகுற்று, ³வற்றின. ⁴மரமுற்றின. ⁵அனல்பட்டன, கனல்பற்றின.
⁶சுடர்பற்றின சுறுமிக்கன, சுடுவற்றனவெரியுக்கது. ⁷உயர். ⁸திடருற்
றது. ⁹புவி. ¹⁰திரியுற்றன, திரியுற்றது. (கூ00உ)

கக௩. எரிகின்றன ¹வயில்வெங்களை யிருசேனைபு மிரியத் திரிகின்றன ²புடைநின்றில திசைசென்றன சிதழிக் கரிபொன்றின பரிமங்கின கவிசுந்தின கடல்போற் சொரிகின்றன பொருசெம்புன ³ரெழைகின்றனர் கொலையால்.

(இ-ள்.) (இருவரும் விடுத்த) எரிகின்றனவான கூரிய வெவ்வியகளை கள், - இருசேனைகளும் நிலைகெடும்படி திரிவனவாய் அங்குத்தானே நிழ் லாமல் திக்குகளிற் சிதழிச் சென்றன: (அக்களைகளினால்), யானைகள் இறந்தன; குதிரைகள் அலிந்தன; வானரங்கள் சிதழின: கடல்போல (அலை) மோதுகின்ற இரத்தம் வெளிப்படுவனவாயின; (பலவீரர்களும்) கொலையால் உயிர்தொலைபவராயினர்; (எ - று.) - ௫ - ம்: - 1 விரிவெங், ²இடை. ³தொலைகின்றன. (௩௦0௩)

கக௪. ¹புரிந்தோடின ²புகைந்தோடின பொரிந்தோடின ³புகை எரிந்தோடின ⁴கரிந்தோடின விடமோடின வலமே [போய் ⁵திரிந்தோடின ⁶செறிந்தோடின விரிந்தோடின திசைமேற் ⁷சரிந்தோடின கருங்கோளரிக் கிளையான்விடு ⁸சரமே.

(இ - ள்.) கருநிறமுடைய வலிய சிங்கம்போன்ற ஸ்ரீராமனுக்கு இனையவனாகிய இலட்சுமணன் விடுத்த சரங்களுள் (சில), வளைந்தோ டின: (சில), புகைந்தோடின; (சில), பொரிந்தோடின; (சில), புகை நீங்கி எரிந்தவண்ண மோடின; (சில), கரிந்தோடின: (சில), இடமோ டின; (சில), வலமே திரிந்தோடின; (சில), நெருங்கியோடின; (சில ஒன்றுதூராகி), விரிந்தோடின; (சில), திக்குகலிற் சரிந்துழுடின; (எ-று) - ௫ - ம்: - 1 பொரிந்தோடின புகைந்தோடின, புகைந்தோடின பொறிந் தோடின. ²புகையோடு. ³எதிர்த் தோடின, இரிந்தோடின. ⁴தெறிந் தோடின. ⁵கரிந்தோடின செறிந்தோடின, விரிந்தோடின செறிந்தோ டின. ⁶கரிந்தோடின. ⁷விசிகம். (௩௦0௪)

கக௫. நீரொத்தன நெருப்பொத்தன பொருப்பொத்தன நிமிருங் காரொத்தன வருமொத்தன கடலொத்தன கதிரோன் தேரொத்தன விடைமேலவன் ¹சிரிப்பொத்தன வுலகின் வேரொத்தன ²செருவொத்திக லரக்கன்விடு ³விசிகம்.

(இ - ள்.) போரிலே ஒத்துப்போர்செய்கின்ற இந்திரசித்து விடுத்த அம்புகளுள் (சில), நீரையொத்தன; (சில), நெருப்பையொத்தன; (சில), மலையையொத்தன (சிலவானத்து) நிமிரும் மேகத்தையொத்தன; (சில), இடியையொத்தன: (சில), கடலையொத்தன; (சில), சூரியன்தேரைப் போன்றன; (சில), இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டு ஊர்பவனாகிய சிவபெருமானின் சிரிப்பையொத்தன; (அச்சத்தினால்தோன்றிய) உல கத்தின் வேர்வை நீரையொத்தன; (எ - று.)

வேரன்பதற்கு - மூலமெனப்பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று: உல கம் நிலைகெடும்படி களைந்துவெளிவிட்ட வேரையொத்தன என்க. நீரொ த்தன என்பதற்கு - மேகத்தினின்று நீர்த்தாரை வெளிப்படுவதுபோல

விற்களினின்று அம்புகள் வெளிப்பட்டன எனக் கருத்துக்காணலாம். பி-ம்:—¹சினம், ²வாயொத்தனநிருதன், விறன்மேதகுநிருதன். ³சரமே.()

ககக. ¹ஏமத்தடங் கவசத்திக லகலத்தன விருவோர்
வாமப்²பெருந் தோண்³மேலன வதனத்தன ⁴வயிரத்
⁵தாமத்தன மார்பத்தன சாணத்தன ⁶தத்தங்
காமக்குல மடமங்கையர் கடைக்கண்ணெனக் கணைகள்.

(இ - ள்.) காமத்தைபுண்டாக்குகின்ற குலத்திற்பிறந்த மடமைக் குணம்புண்ட தம்தமது மங்கையரின் கடைக்கண்ணைப்போல, (இந்திரசித்தும் இலட்சுமணனும் விட்ட) அம்புகள்,—பாதுகாவலாகிய பெரிய கவசத்தைப்புண்ட பராக்கிரமம்அமைந்த மார்பில்தங்குவனவும், இருவோரின்அழகிய பெரியதோளிற்பதிவனவும், முகத்திற்பாய்வனவும் உறுதியான மாலையையணிந்தனவான மார்பிற்பாய்வனவும், இரண்டு கால்களிலும் பாய்வனவுமாயின; (எ - று.)—மங்கையர்கண்கள்போல மார்புமுதலியபலவிடங்களிலும் அம்புகள் பாய்ந்தன வென்க. பி-ம்:—¹ஏமத்தகவசத்தனவொருவோரென ²பொருந், ³மேலவன், மேலென, ⁴வயிர்த்த, உயிர்த்த. ⁵தாமத்துணைக்குறங்கோடிரு. ⁶தங்காக். (நூ00சு)

ககக. எந்நாளினி னெத்தேவர்க ளெத்தானவ ¹ரெவரே
²அன்னர்செரு வொத்தாரென விமையோரெடுத் தார்த்தார்
பொன்னர்சில யிருகால்களு மொருகால்பொறை யுயிரா
முன்னாளினி லிரண்டாம்பிறை முனைத்தா லென வளைத்தார்.

(இ - ள்.) எந்நாளினில் எந்தத்தேவர்கள் எந்தத்தானவர் (மற்று முள்ள) எவர்தாம் (இந்திரசித்து இலட்சுமணன் என்ற) அவருடைய செருவையொத்துப் போர்புரிந்தாரெனத்தேவர்கள்எடுத்து ஆரவாரித்தார்கள்; பொன்கட்டுஅமைந்த விற்களின்இருமுனைகளும் ஒருமுறை பொறையுயிர்க்குமாறு முதற்பட்சமாகிய சக்கிலபட்சத்தில் இரண்டாம் பிறை முனைத்தால்போல வளைத்தார்; (எ - று.)—பொறையுயிர்த்தல் அம்புகளைவெளிப்படுத்துதலால் தம்பாரம்நீங்குதல். ஒருமுறைவளைத்த வில் அம்புகளை உமிழ்ந்தபடியே இருந்ததென்பார், 'ஒருகால் வளைத்தார்' என்றார். நாள் - பட்சமென்றபொருளில்வருதலை, "இருணுட்பிறந்தவம்மானே" என்ற இடத்துக்காண்க. முன்னாள்-பூர்வபட்சம். பி-ம்:—¹இவரே. ²என்னே, இன்னார். (நூ00எ)

ககஅ. வேகின்றன ¹வுலகிங்கிவர்விடுகின்றன விசிகம்
போகின்றன ²சுடர்வெந்தன விமையோர்களும் ³புலர்ந்தார்
ஆகின்றதொ ரழிகாலமி தாமன்றென வயிர்த்தார்
நோகின்றன திசையானைகள் ⁴செவிநாடுணை றுழை.

(இ - ள்.) இப்போது இவர் விடுகின்றனவான அம்புகளால் உலகம் வேகின்றன; (வானத்திற்) சஞ்சரிப்பனவான (சூரியன்முதலிய)சுடர்கள்வெந்தன; இமையோர்களும் உடல்வற்றினர்: (அன்றியும்), 'தோன்றுகின்ற ஊழிக்காலம் இதுவாகும் அன்றாகும்' என்று அயிர்த்தார்கள்

திக்கஜங்கள், (தம்)செவியிலே நாணியினொலி நுழைய வருந்துவனவாயின; (எ-று.)—பி-ம்:—¹உலகங்கிளர், ²கடல்வெந்தன, சுடர்கின்றன. ³புலந்தார், ⁴சிலை. (௩௦௦௮)

கககூ.மீ¹னுக்கது நெடுவானகம் வெயி¹லுக்கது சுடரும்
மா¹னுக்கது முழுவெண்மதி மழையுக்கது வானந்
தானுக்கது குலமால்வரை ²தலையுக்கது தகைசால்
³ஊனுக்கன வயிருக்கன வலகத்தினி னெங்கும்.

(இ-ள்.) (இருவரும் எய்த அம்புகள் படுவதனால்), நெடியவானத்திலிருந்து நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்தன; சூரியனும் வெண்மையை யுகுத்திட்டது; முழுவெண்மதி மாணச் சிந்திவிட்டது, வானம் மழைகளைச் சிந்திற்று; அஷ்டகுலாசலமும் பொடியாகிவிட்டது; பெருமைமிக்க (பல) தலைகள் கீழ்சிந்தின: உலகத்திலெங்கும் (எல்லாப் பிராணிகளும்) உடம்பைச் சிந்தினவாய் உயிரைச் சிந்தின; (எ-று.)—மீன், மலை, தலை என்பன-சாதி யொருமையாதலால், ஒருமைமுற்றைக் கொண்டன. தானுக்கது குலமால்வரை தலையுக்கது என்பதற்கு-குலமால்வரை உகத்தொடங்கி முதலிற் தலையுக்கதெனக் கூறுவாருமுளர். பி-ம்:—¹உக்கன, ²தரையுக்கன. ³ஊனுக்கன வயிருக்கன வலகத்தினுளெவரும், ஊனுக்க வெவ்வலகத்தினு முளவாயின வயிரும், ஊனுக்கதெவ...னெங்கும், ஊனுக்கது முயிரோடு ஊலகத்தினுளெவையும். (௩௦௦௯)

கஉ௦. அக்காலையி னாயில்வெங்களை யையைந்துபுக் கழுந்தத்
திக்காசற வென்றான்மக னிளங்கோ¹வுடற் செறித்தான்
கைக்கார்முகம் வளையச்சில ²கனல்வெங்³களை கவசம்
புக்காகமுங் கழன்⁴ரோடிட விளங்கோளரி பொழிந்தான்.

(இ - ள்.) திக்குக்களையெல்லாம் குற்றமற வென்றவனான இராவணனுடையமகனான இந்திரசித்து, —அத்தக்காலத்தில், கூரிய வெவ்விய களை இருபத்தைந்து புக்கு அழுந்தும்படி இளையபெருமாளின் உடலிலே நெருங்க விடுத்தான்; இளையசிங்கம்போன்ற இளையபெருமானும், —(தன்) கையிற்பிடித்த வில் வளைய, சில கனல்கின்ற கொடிய அம்புகள் (இட்சமணனது) கவசத்திற்புகுந்து உடலினின்றும் கழன்று போம்படி பொழிந்தான்; (எ-று.)—கவசத்திற்புகுந்து உடலைத்துளைத்து வெளிப்படுமாறு இளங்கோளரிபொழிந்தானென்க. ஐயைந்து என்பதை உம்மைத்தொகையாகக்கொள்ளின், பத்து என்று பொருள் படும். பி-ம்:—¹உடல், ²கதிர், ³சரவ, ⁴ஆடிட. (௩௦௧௦)

கஉ௧. தெரிந்தான்சில சுடர்வெங்களை ¹தேவேந்திரன் சினமா
இரிந்தோடிடத் துரந்தோடின விமையோரையு ²முன்னுள்
அரிந்தோடின ³வெரிந்தோடின வவைகோத்தட லரக்கன்
சொரிந்தா ⁴னுயர் நெடுமாருதி தோண்⁵மேலினிற் றோன்ற.

(இ - ள்.) வலிமைபெருந்திய அரசர்கள், —தேவேந்திரனுடைய சினங்கொண்ட ஐராவதயானை நிலகெட்டு ஓடிவிட (வில்லைவிட்டுத்)

தூர்து விரைந்துசென்றனவும், தேவர்களையும் முற்காலத்தில் அரிந்
தோடினவும், எரிந்தோடினவுமான சில சுடர்கின்ற வெவ்விய கணை
களைத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றைக் கோத்து உயர்ந்துள்ள நெடியமா
ருதியின் தோளின்மேல் தோன்றுமாறு பொழிந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:--
1தேர்ப்புண்டன, தெய்வேந்திரன். 2அந்நாள். 3எரிந்தோடறும். 4அவை.
5புக்கனதோன்ற. (௩௦௧௧)

கஉஉ. குருநிப்புனல் 1சொரியக்குணங் குணிய்பில்லவன் குணபாற்
2பருதிப்படி பொலிவுற்றதை யிலங்கோளரி பார்த்தான்
ஒருதிக்கிலும் 3பெயராவகை யவன்றேரினை யுதித்தான்
பொருதிக்கணம் வென்றனெனச் சரமாரிகள் பொழிந்தான்.

(இ - ள்.) எண்ணமுடியாத [புக்க] குணங்களை யுடையவனான அறு
மன் குருநிரீர்சொரிவதனால் மேற்றிசையிற்சேர்ந்த [அஸ்தம்க்குந்தரு
ணத்தையடைந்த], குரியன்போலப் பொலிவுற்றதை இளையசிலங்கம்போ
ன்ற இலட்சுமணன், —பார்த்து, 'பொருது இக்கணத்தில் தானே வென்
றானான்' என்று (கண்டோர்) கருதும்படி சரமாரிகளைப் பொழிந்து,
ஒருதிக்கிலும் பெயர்ந்து செல்லமுடியாதபடி அந்த இத்திரசித்தின்
தேரைப் பொடிப் பொடியாக உதிரச்செய்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—
1சொரியும்முயர்குன்றென்னும் உவமம். 2பருதித்திருநிறமொத்தவை.
3உயராவகை. (௩௦௧௨)

கஉ௩. அத்தே1ரழிந் ததுநோக்கிய விமையோரெடுத் தார்த்தார்
முத்தேவரு முவந்தா2ரவ னுருமேறென முனிந்தான்
தத்தாவொரு தடந்தேரினைத் தொடர்ந்தான்சரந் தலைமேற்
பத்தேவின னவை3பாய்தலி னிளங்கோளரி பதைத்தான்.

(இ-ள்.) அந்த இத்திரசித்தின்சேர் அழித்ததை நோக்கிய தேவர்கள்
எடுத்து[ஒங்கியகுரலுடன்] ஆரவாரித்தார்கள்; (அயன் அரி அரன்என்
னும்) மூன்றுதேவர்களும் மகிழ்ந்தார்கள்; அந்த இத்திரசித்து இடியேறு
போலச்சினத்து பாய்த்துசென்று ஒருபெரியதேரினைத் தொடர்ந்தேறி,
(பின்பு) பத்துசரங்களை (இலட்சுமணனுடைய) தலைமேல் வினான்; அ
வைபாய்தலினால், இளையபெருமான் தடித்துச்சேர்ந்தார்; (எ-று.)—பி-ம்:
--1அழிந்திடநோக்கினன், அழிந்திடநோக்கினர். 2முதல். 3பாய்தலும்.

கஉ௪. பதைத்தானுட 1நிலைத்தான்சில பருவாயயிற் பகழி,
விதைத்தா2னவன் விலக்காதமுன் விடைமேல்வரு 3நம்மலன், 4மத
த்தாவெதிர் வருகாலனை யொருகாலுற மருமத்து, 5உதைத்தா
லெனத் தனித்தோர்களை யவன்6மார்பினி 7லுதைத்தான்.

(இ - ள்.) பதைத்த இலட்சுமணன், —உடம்பு தேறினவனும், சில
பிளவுபட்ட வாயையுடைய கூரிய அம்புகளை வித்தினான்: அவ்வித்திர
சித்து (அவைகளை) விலக்குவதற்கு முன்னமே, விடைமேல் வருகின்ற
விமலனை சிலபெருமான் உடற்கொழுப்பினால் எதிர்த்து வந்த யமனை
ஒருகால் மருமத்திலே யூன்ற உதைத்தாற்போலத்தனித்த ஒருகணையை
அந்த இத்திரசித்தினுடைய மார்பிலேசெலுத்தினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—

1.தரித்தான்சில. 2.அவை. 3.நெடியோன், சடையோன். 4.மதத்தானென, மதித்தானென. 5.உதைத்தானெனத். 6.மார்பிடை. 7.உய்த்தான், தைத்தான்.

கஉ௫. கவசத்தையு நெடுமார்பையும் 1.கமுன்றக்கணை கழிய அவசத்தொழி லடைந்தானதற்கிமையோரெடுத் தார்த்தார் திவசத்தெழு 2.கதிரோனெனத் 3.தேரிகின்றதொர் கணையாற் துவசத்தையு 4.துணித்தேயவன் மணித் 5.தோளையுந் துளைத்தான்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன்விடுத்த) அந்த அம்பானது (இந்திரசித்தினுடைய) கவசத்தையும் நெடியமார்பையும் (தொளைத்துக்கொண்டு); வெளிப்பட்டு அப்பாற்செல்ல, அவசத்தன்மையை யடைந்தான், (இந்திரசித்து); அதற்காகத் தேவர்கள் குரலெடுத்து ஆரவாரித்தார்கள்; (அப்போது இலட்சுமணன்),—நாளில் உதயமாகின்ற சூரியனைப்போலத் தோன்றுகின்றதான ஒருகணையினாலே, (அந்தஇந்திரசித்தின் தேர்த்) துவசத்தையுந் துணித்து அவன் அழகிய தோள்களையும் தொளைத்திட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1.கடந்தக்கணை. 2.சுடரோன். 3.திரிகின்றதொர். 4.துணித்தானவன். 5.தோள்களைத். (௩௦௧௫)

கஉ௬. உள்ளாடிய வுதிரப்பினல் 1.கொழுந்தீயென வொழுகத் தள்ளாடிய வடமேருவிற் சலித்தா 2.னுட றரித்தான் [போல் 3.தொள்ளாயிரங் கடும்போர்க்கணை துரந்தானவை 4.சுடர் விள்ளாநெடுங் கவசத்திடை நுழையாதுக வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு இலட்சுமணனெய்த அம்பினால்) உள்ளே ஓடிக்கொண்டிருந்த இரத்தநீர் கொழுவிய நெருப்புச்சவாலப்போல வெளிப்பட, தள்ளாடிய வடமேருவைப்போல (முதலில் இந்திரசித்து) நிலைகலங்கினன்: (உடனே) உடம்புநிலைநிற்கப்பெற்றவனாய், தொள்ளாயிரம் கடிய போர்க்கணைகளைத் துரந்தான்; அவை சுடரைப்போன்ற பிளவாதநெடியகவசத்தினிடையே நுழையாது சிந்திவிடச் சினந்தான், (எ - று.)—பி - ம்:—1.எழுந்தீயினெடுபிழ்ந்தான், கொழுந்தீயொனெடுபிழ்ந்தான். 2.உடன்றரித்தான். 3.புள்ளாடிய. 4.துறைபோய். (௩௦௧௬)

கஉ௭. 1.மறித்தாயிரம் வடிவெங்கணை 2.மருமத்தினை மதியாக் குறித்தாயிரம் பரித்தேரவன் 3.விடுத்தானவை 4.குறிபார்த்து 5.இறுத்தானெடுஞ் சரத்தாலொரு தனிநாயகற் கினையோன் செறித்தா 6.னுடல் சிலபொற்கணை சிலை 7.நாணறத்தெறித்தான்.

(இ-ள்.) ஆயிரம்பரிபூண்ட தேரையுடையவனான இந்திரசித்து,—மீண்டும் வெவ்விய வடித்துக்கூராக்கின ஆயிரங்கணைகளை மருமத்தைக்குறியாக எண்ணிவிடுத்தான்: ஒப்பற்றதனிநாயகற்கு இளையவனான இலட்சுமணன் நெடுஞ்சரத்தாற் குறிபார்த்து அவற்றையெல்லாம் முறித்திட்டு, சிலபொற்கணைகளை (அவ்வீந்திரசித்தின்) உடலிலே நெருங்கச்செலுத்தி, (சிலபொற்கணைகளைச் செலுத்திச்) சிலையின்நாணியை யறும்படி செய்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1.மறுத்து. 2.மருமத்துளை, மருமங்களை. 3.துரந்தான். 4.குறியால், குறிபாற். 5.தறித்தான். 6.நுதற்சில, உதைசில. 7.நாணுறத்தெறிந்தான், நாணையுந்தெறித்தான், நாணறத்தெறித்தான். (௩௦௧௭)

கஉஅ.—இந்திரசித்து சலித்தல்.

வில்லிங்கிது நெடுமால்சிவ 1னயன்மேலவர் தனுவே [யாச்
கொல்லென்றுகொண் டயிர்த்தானெடுங் கவசத்தையும் 2குலை
செல்லுங்3கொடுங் கணையாவையுந் 4சுதையாமையுந் தெரிந்
வெல்லுந்தர 5மில்லாமையு மறிந்தாநக மெலிந்தான். [தான்

(இ-ள்.) 'இப்போது இவ்விலட்சுமணன் பிடித்துள்ள வில், நெடு
மால் சிவன்பிரமன் என்றுசொல்லப்படுகின்ற சிறந்த தேவர்களின்தனுவே
வேதானோ?' என்று (திகைத்துக்) கூறி (இந்திரசித்து), ஐயுற்று, (தன்
னுடைய) நெடிய கவசத்தையும் அழித்துக்கொண்டு செல்கின்ற கொடிய
கணை எல்லாமும் அழிவுபடாம லிருப்பதையும் ஆராய்ந்தான்: (தான்)
வெல்லுந்தன்மை இல்லாமையையும் அறிந்தவனாய் மனம் மெலிந்தான்;
(எ-று.)—பி-ம்:—1எனும். 2கொலையாற். 3கடுங். 4திசையாவையும்.
5அல்லாமையும். 6அற. (௩0௧அ)

கஉகா.—இந்திரசித்து மனஞ்சலித்தமையை விபீஷணன்
இலட்சுமணனிடம் கூறுதல்.

1அத்தன்மையை யறிந்தானவன் சிறுதாதையு மணுகா
முத்தன்முக நோக்காவொரு மொழிகேளென 2மொழிவான்
எத்தன்மையு மிமையோர்களை வென்றானிகல் 3வென்றாய்
பித்தன் 4மனந் தளர்ந்தானினிப் பிழையானெனப் பகர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அந்த இந்திரசித்தின் சிற்றப்பனை விபீஷணன்வானும்
(இந்திரசித்தின்) அந்தத்தன்மையை யுணர்ந்து (இலட்சுமணனை) நெரு
ங்கி முத்திக்கு உரிய திருமாலின ிசமான இலட்சுமணனுடைய முகத்
தை நோக்கி 'ஒருமொழிகேள்' என்று மொழிபவனாய், 'எந்த நிலைமை
யிலும் [எப்படிப்பட்டவராயிருந்தாலும்] இமையோர்களை வென்றவ
னை இவனைப்போரில் வென்றவனானாய்: (எவ்வாறெனில்?—) போர்ப்
பித்துப்பிடித்தவனை இவ்வந்திரசித்து மனஞ்சோர்ந்திட்டான்: இனி,
'உயிர்பிழையான்' என்று கூறினான்: (எ-று.)—பி-ம்:—1அத்தன்மை
யும். 2மொழிந்தான். 3கண்டாய், கண்டால். 4மகன். (௩0௧க)

கஉ௦.—இரண்டுக்கவிகள்-இந்திரசித்து பலவகையஸ்திரங்களைத்
தொடுத்தலையும், இலட்சுமணன் அவற்றைமாற்றுதலையும் கூறும்.

கூற்றின்படி 1கொதிக்கின்றவக் கொலைவாளெயிற் றரக்கன்
ஏற்றுஞ்சிலை நெடுநாடுணை யுலகேழினு மெய்தச்
சீற்றந் தலைச் தலைசென்றுற விதுதீரெனத் தெரியாக்
காற்றின்படை 2தொடுத்தானவ னதுவேகொடு காத்தான்.

(இ-ள்.) கூற்றினையொப்பக் கொதிக்கின்றவனான அந்தக்கொலை
புரியும் வாட்படையையும் எயிற்றையுமுடைய அரக்கன் ஏற்றிய சிலை
யின் நெடியநாடுணை உலகேழினுஞ் சென்றுசேர, சீற்றம் தலைக்குமேற்
சென்று பொருந்த, 'இதைப் போக்குவாய்' என்றுசொல்லி, ஆராய்ந்து,
வாயுபகவானைத் தேவதையாகக்கொண்ட அம்பைத் தொடுத்தான்;

அவ்விலக்குமணன் அதனையேகொண்டு தடுத்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—
 1கொடுத்தானறக். 2தூரந்தான்.

கூ.க. அனலின்படை தொடுத்தானவனதுவேகொடு 1தடுத்
 தான், புனலின்படை 2தொடுத்தானவனதுவேகொடு பொறுத்
 தான், 3கனவெங்கதி ரவன்வெம்படை 4தூரந்தான்மனங் 5கரி
 யான், சினவெந்திற ளிளங்கோளரி யதுவேகொடு தீர்த்தான்.

(இ-ள்.) ஆக்கினையாஸ்திரத்தை (இந்திரசித்து) தொடுத்தான்: அவ்
 விலக்குமணன் அதனையேகொண்டு காத்தான்: வாருணஸ்திரத்தைத்
 தொடுத்தான் (இந்திரசித்து): இலட்சுமணன் அதனையேகொண்டொங்
 கினான்; நெருங்கிய வெவ்விய கிரணங்கையுடையவனான ஸூரியனது
 வெவ்விய அஸ்திரத்தைச் செலுத்தினான் கரியமனமுள்ளவனான இந்
 திரசித்து: சினம்பொருந்திய வெவ்விய திறலையுடைய இளையசுங்கமான
 இலட்சுமணன், அதனையேகொண்டு (இந்திரசித்து விடுத்த அஸ்திரத்
 தைப்) போக்கினான்; (எ-று.)—பாபசிந்தையை யுடையவனென்பது,
 'மனங்கரியான்' என்பதன்பொருள். பி-ம்:—1காத்தான். 2தொடுத்தார்க்
 கவும். 3கனவிலக்கதிரவன். 4தொடுத்தான். 5கரியான். (௩0௨௧)

கூ.உ.—இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரம் விடுத்தல்.

இதுகாத்திகொ லென்னாவெடுத் திசுப்படை யெய்தான்,
 அதுகாப்பதற் கதுவே1யள வென்னுத்தொடுத் 2தமைத்தான்,
 செதுகாப்படை 3தொடுப்பேனென 4நினைந்தான்றிசை முகத்
 தான், 5முதுமாப்படை 6தூரந்தானினி முடிந்தாயென மொழிந்
 தான்.

(இ-ள்.) 'இதுதன்னைக் காப்பாயோ?' என்றுசொல்லி எடுத்து
 இசுகப்படையை(இந்திரசித்து)எய்தான்:அதனைக்காப்பதற்கு அதுவே
 தக்கவளவின்மென்று (அதனையே) தொடுத்து(இலட்சுமணன்) அடக்கி
 னான்; (பிறகு), அழியாதபடையைத் தொடுப்பேனென்றுநினைத்தாலும்,
 நான்முகத்தையுடையவனான பிரமதேவனது முது மாப்படையைவிட்
 டவரைய் 'இனி (நீ) இறந்தவனாவாய்' என்றுமொழிந்தான், (அந்தஇந்
 திரசித்து); (எ-று.)—இசுகப்படை இஹிகாஸ்திரமென்ப. பி-ம்:—
 1உளமென்னுத். 2அறுத்தான். 3தூரவேனென. 4அமைத்தான். 5முது
 காப்படை. 6தூரந்தேன், தூரந்தால். (௩0௨௨)

கூ.௩.—போர்க்கானவந்த தேவர்களின் அச்சம்.

வானின்றலை 1நிலைநின்றவர் மழுவாளியு மலரோன்
 றுணும்2முனி வரரும்பிற 3தவத்தோர்களு மறத்தோர்
 கோணும்பிற பிறதேவர்கள் குழுவும்மனங் குலைந்தார்
 ஊனம்மினி 4யிலதாகுக விளங்கோக்கென வுரைத்தார்.

(இ-ள்.) வானத்தினிடத்து இருந்தவராகிய சிவபெருமானும் பிரம
 தேவனும் முனிவரும் யிறதவத்தோர்களும் அறத்தையுடையரான
 தேவர்கட்குத்தலைவனும், [இந்திரனும்]மற்றுமுள்ளதேவவர்க்கங்களும்

மனம்நடுங்கி, 'இனையபெருமாளுக்கு இனி ஊனம் இல்லாதிருக்க' என்று உரைத்தார்; (எ - று.)

இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தை விடுத்தனாலே, 'ஊனம்உளதாகும்' என்று அஞ்சி மழுவாளிமுதலியோர் 'ஊனம்இலதாகுக' என்றனர். பி-ம்:—¹சின்றர்முழு. ²முனிவோரும். ³அறத்தோர்களுந் தவத்தோர். ⁴உளதாகுநீவ். (௩௦௨௩)

க௩.ச.—இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தோடுத்ததை இலட்சுமணன் காணுதல்.

ஊழிக்கடை ¹யிறுமத்தீல யுலகியாவையு முண்ணும் ஆழிப்பெருங் கன²றன்னொடு சுடரென்னவு ³மாகாப் பாழிச்சிகை ⁴பரப்பித்தனி படர்கின்றது பார்த்தான் ஆழித்தனி முதயைகற் கியை⁵னது மதித்தான்.

(இ - ள்.) ஆழியையுடைய ஒப்பற்ற தலைவனான ஸ்ரீராமனுக்கு இனையவனான இலட்சுமணன்,—யுகூந்தகாலத்தில் (யாவும்) அழிகின்ற அப்போது உலகுஎவற்றையும் உண்ணுகின்ற கடலிடையேயுள்ள பெரியவடவைக்கனலினுடனே சூரியன் என்றாலும் உவமையாகப்பெறாத வலிய சுவாலையினைப் பரப்பிக்கொண்டு தனியே (பிரமாஸ்திரம்) படர்கின்றதைப் பார்த்தவனாய், அதுகுறித்து எண்ணினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹இறுதித்தலை. ²தன்னொரு. ³ஆகத். ⁴வரியத். ⁵இவை. (௩௦௨௪)

க௩.௩.—இலட்சுமணன் தானும் பிரமாஸ்திரம் விடுமாறு துணிதல்.

மாட்டா¹னிவன் மலரோன்படை ²முதற்போதுதன் வலத்தால், ³மீட்டானலன் றடுத்தானலன் முடிந்தானென விட்டான், காட்டாதினிக் ⁴காந்தாலது கருமம்⁵மல தென்னாத், தாட்டாமரை மலரோன்படை தொடுப்பேனெனச் சமைந்தான்.

(இ - ள்.) “வலிமையற்றவனாகிய இவன், மலரோனஸ்திரத்தை முதற்போதில் [முன்முறையில்] தன் வலிமையினால் மீளச்செய்தானல்லன்: தடுத்தானல்லன்: முடிந்திட்டான், (ஆகவே, இப்போதும் இறந்தேதீருவான்), என்று கருதி (இந்திரசித்து நம்மீது) விடுத்தான்: இப்போது (நம் திறமையை) வெளிக்காட்டாமல் ஒளித்தால், அதுசெய்தக்க செயலாகாது” என்று கருதி, (இலக்குமணன்), நாளத்தைக்கொண்ட தாமரைமலரின் நீ திருப்பவனாகிய பிரமதேவனுடைய அஸ்திரத்தைத் தொடுத்துவிடுவேனென்று துணிந்தான்; (எ - று.)—மலரோன்படை - பிரமாஸ்திரம். பி - ம்:—¹இனி, இகல். ²முற். ³வீட்டாவகை. ⁴காந்தில்லது. ⁵அல. (௩௦௨௫)

க௩.௪.—‘எவர்க்குந் தீமைவிளைக்காது அரக்கன்விடுத்த பிரமாஸ்திரத்தைமாத்திரம் ஒழிக்க’ என்று இனையபெருமாள் பிரமாஸ்திரம் விடுத்தல்.

நன்றாக வலகுக்கென முதலோன்மொழி நவீன்றான்
¹பின்றுதவ னுயிர்மேற்செல வொழிகென்பது பிடித்தான்

²ஒன்றாகவிம்முதலோன்படை தனை மாய்க்கவென் றுரைத்தான் நின்றாது துரந்தா³னவ னலம்வானவர் நினைந்தார்.

(இ - ள்.) (அப்போது) முதன்மைபெற்றவனான இலக்குமணன், 'உலகுக்கு(த்திங்குவினையாமல்) நன்மையுண்டாகுக' என்று (இந்த)மொழியைக்கூறினான்; 'பிரமாஸ்திரத்தை விடுதற்குப்) பின்வாங்காதவனான இந்திரசித்தினுடைய உயிர்மேற்செல்லுதலை ஒழிவாயாக' என்பதையும் உறுதியாகக்கூறினான். '(பின்னும்) தவறாமல் இந்த முதலோனுடைய படையை [பிரமாஸ்திரத்தை]மாய்க்க' என்றும் கூறியின்றொய் அந்தப் பிரமாஸ்திரத்தைவிட்டான்; வானவர் அந்த இலட்சுமணனுடைய நற்குணத்தை யெண்ணிவியந்தார்கள்; (எ.று.)—வியந்தவகை மேற்கவியற் கூறப்படும். இந்திரசித்துவிடுத்த பிரமாஸ்திரத்தினால் உலகத்துஎவர்க்கும் தீமையுண்டாகாதிருக்க வேணுமென்ற கருத்தினால் அதனை யடக்குமாறு இலட்சுமணன் பிரமாஸ்திரத்தைவிடுத்தானென்க. பி. ம்:—1பின்றவருயிர்மேல்விடலொழி. ²ஒன்றாகவிம், ஒன்றாகவிம். ³இவன்றனி.(

கந.எ.—தேவர்கள் இலக்குமணனது நய்துணத்தைப் பாராட்டிக்கூறுதல்.

தான்¹விட்டது மலரோன்படை ²யென³மற்றிடை தருமே வான்விட்டது மண்விட்டது மறவோ⁴னுட ⁵லறுமே தேன்⁶விட்டிடு மலரோன்படை ⁷தீர்ப்பாயெனத் தெரிந்தான் ஊன்⁸விட்டவன் மறம்விட்டில னெனவானவ ருவந்தார்.

(இ - ள்.) "இவ்விலக்குமணன் விடுத்தது பிரமாஸ்திரமாதலால், (அது) வானத்தை அழியாது விட்டதும் பூய்யை அழியாது விட்டது மாறலும், (இந்திரசித்தினுடைய யறுத்திடு என்றல்) மறத்தையுடையோனான அந்த இந்திரசித்தினுடல் அறுபட்டுவிடுமே: (அது) பின்னிடையுமோ? [பின்னிடையாது]; தேனை வெளியிட்டுச் சிந்துகின்ற மலரி லெழுந்தருளியிருப்பவனான பிரமதேவன் படையைத் தீர்ப்பாயென்றே (இந்தப்படையைத்) தெரிந்து விடுத்தான். குற்றமற்ற இலட்சுமணன் மறக்குணத்தை வெளிவிட்டானில்லை [அறக்குணத்தையே வெளிவிட்டான்]" என்று வானவர் உவந்துகூறினார்கள்; (எ - று.)

'இலட்சுமணன் பிரமாஸ்திரத்தையே பிரயோகித்திருத்தலால் இவ்விலட்சுமணன் அந்த அஸ்திரத்தைவிடுத்தபோது வானையும் மண்ணையும் அழியாமல் விட்டிட்டு, இந்திரசித்தையழியென்றால் அழித்திருக்குமே: அவ்வாறுசெய்யாமல் கருணையுடையவனாய் அரக்கன் விடுத்த பிரமாஸ்திரத்தையே ஒழிப்பாயென்றுசொல்லி விடுத்தானே! இவனுடைய கருணையை என்னென்றுசொல்வது' என்று வியந்துகூறினார்கள் என்பதாம். ஊன்-ஊன்மென்ற வடசொல்லின் விகாரம். ஊன் மாமிசம் என்பாரு முளர். பி-ம்:—1விட்டனமலரோன், விட்டதுமுறலோன். ²எனின். ³மற்றிவைதருமோ. ⁴உடன். ⁵இறுமோ, இறுமே. ⁶விட்டிடு. ⁷தீர்ப்பானெனத்தீர்ந்தான். ⁸விட்டவும். (ந.0௨௭)

கஉஅ.—இலட்சுமணன் விடுத்த பிரமாஸ்திரம் அரக்கன் விடுத்த அஸ்திரத்தையழித்து எங்குமாதல்.

உருமேறுவந் 1தெதிர்த்தாலத நெதிரேநெருப் புய்த்தால் வருமாங்கது தவிர்ந்தாலென 2மலரோன்படை மாயத் திருமாதனக் கிளையான்படை 3புலகேழையுந் தீய்க்கும் அருமாகன வெணநின்றது விசும்பெங்கணு மாகி.

(இ-ள்.) நெருப்பைச்செலுத்தினால் அதனெதிரே பேரிடிவந்து எதிர்க்க ஆரம்பித்தால் அப்போது(முதலிலே)வந்த அந்தநெருப்புதவிர்ந்தாற்போல (இந்திரசித்து விடுத்த) பிரமாஸ்திரம் மாய்ந்திட்டதாக, திருமாலுக்கு [ஸ்ரீராமனுக்கு] இனையதம்பியாகிய இலட்சுமணன் விடுத்த பிரமாஸ்திரம் உலகேழையும் தீய்க்கவல்ல அரியபெரிய நெருப்புப் போல ஆகாயத்திலே எங்குமாகி நிறைந்தது; (எ-று.)--இலக்குமணன் விடுத்த பிரமாஸ்திரத்துக்கும் இந்திரசித்து விடுத்த பிரமாஸ்திரத்திற்கும், பேரிடிக்கும் நெருப்பிற்கு முள்ள வேறுபாடு இருந்த தென்க. பி-ம்:—1இழிந்தால். 2மறவோன். 3உலகியாவையும். (ந.0உஅ)

கஉக.—இலட்சுமணன் ஒருபாணத்தைவிடுத்துப் பிரமாஸ்திரத்தின் வேகத்தைத் தீர்த்தல்.

படையங்கது படராவகை பகலோன்குல மருமான்

1இடையொன்றது தடுக்கும்படி செந்தீயுக வெய்தான்

2தொடையொன்றினைக் கணையிசைத் துறுவாயினி யென்றான்

3விடமொன்றுகொண் டொன்றிரந்தது போற்றிரந்தது வேகம்.

(இ-ள்.)சூரியகுலத்துத்தோன்றியவனான இலட்சுமணன்,--அந்த அஸ்திரம் வானத்திற்படராசபடியும் வானத்திலொன்றிய அடைத்தடுக்கும் படியும் 'இனி, (அத்தப்) பிரமாஸ்திரத்தின்மீது நெருங்குவாய்' என்று சொல்லியவனும், ஒருபாணத்தைச் செத்திப்புறப்படவந்தான்: ஒருவிடத்தால்மற்றொருவிடம்சாரப்பட்டதுபோல(இலட்சுமணன் பின்னர்விடுத்த கணையால் முன்விடுத்த பிரமாஸ்திரத்தின்) வேகம் தீர்க்கிற்று;(எ-று.)-- பி-ம்:—1உடையென்றெடுத்தொடுக்கும்படியதனாலுறுகின்றதை. 2இடையொன்றினைப்பவன் போலமைத்திறுவாயினியென்றான், இடைசென்றிமைப்பனபோலமைத்திறுவாயினியென்றான். 3விடையொன்றொருவிடமுற்றென என்றபாடத்துக்கு-ஒருவிடத்தால் மற்றொருவிடம்விடைகொண்டு போற்றிப்போல எனப்பொருளாம். (ந.0உக)

கஉ0.—இராமலட்சுமணரின் திறமையைத் தேவர்கள் வியந்துகூற, சிவபெருமான் கூறத்தொடங்குதல்.

விண்ணாது கண்டார்வய 1வீரர்க்கினி மேன்மேல்

ஒண்ணாதன அளவோவென மனந்தேறின ருவந்தார்

2கண்ணாறுதற் பெருமா3னிவர்க் கரிதோவெனக் கடைபார்த்து

எண்ணிதவை பகர்ந்தீர்பொருள 4கேள்வென விசைத்தான்.

(இ-ள்.) விண்ணோர் அந்தஇலட்சுமணனதுசெயலைப் பார்த்து 'வலிமைபொருந்திய வீரராகிய இலட்சுமணனக்குமணர்கட்கு இனிமேன்

மேல் செய்து முடித்தற்கு அரியனவும் உளவோ? என்று சொல்லி, (தங்கள்காரியம் நிறைவேறலாமென்று) மனந்தேறினவராய் மகிழ்ந்தார்கள்: கண்பொருந்திய நெற்றியையுடைய சிவபெருமான் (அத்தேவர்களைப்பார்த்து), 'இவர்க்கு அரியதும் உண்டோ? என்று கடைவரையிற்பார்த்து உண்மையை யெண்ணாமல் இவ்வார்த்தையைச் சொன்னீர்கள்: உண்மைப்பொருளைக்கேளீர்' என்று சொல்லிக்கூறலானான்; (எ-று.) --சிவபெருமான் கூறுவதை மேல்நான்குகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—
1வீரற்கு, 2கண்ணாறுதல், 3அவர்க்கு, இவற்கு, 4கேணீர். (௩௦௩௦)

கசுக.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்: சிவபெருமான்

தேவர்கட்துக் கூறியவற்றைத் தேர்விக்கும்.

நாராயண நரரென்றிவ ருளராய்¹நமக் கெல்லாம்

வேராய்முழு முதற்காரணப் பெரிருளாய்வினை²கடந்தோர்

ஆராயினுந் தெரியாததொர் நெடுமாயையி னகத்தார்

பாராயண மறைநான்கையுங் கடந்தா³ரிவர் பழையோர்.

(இ-ள்.) இந்த இராமலட்சுமணர்,—நாராயணன் நான் என்ற இருவராக உள்ளவராய், நமக்கெல்லாம் மூலகாரணமாய், (இவ்வண்டங்கட்கு, கெல்லாம்) முழுமுதற்கடவுளான காரணவஸ்துவாய், வினைகடந்தவர் ஆராய்ந்தாலும் (அவர்கட்குந்) தெரியாததான ஒப்பற்ற பெரிய மாயையினுள் மறைந்திருப்பவராய், (நாம்) பாராயணஞ்செய்கின்ற மறைநான்குக்கும் அப்பாற்பட்டவர்: இவர், புராணபுருஷ ராவர்; (எ-று.)

திருமாலே உலகத்தார்க்கு ஆசாரியனும் சிஷ்யனும் இருக்கவேண்டிய முறையைக் காட்டுவதற்காக, பதிரிகாச்சிரமத்திலே நரநாராயணராகத் திருவவதரித்து நானானசிஷ்யனுக்கு நாராயணனென்ற தான் ஆசாரியனாகித் திருமந்திரத்தையுபதேசித்தா நென்று நூல்கள் கூறும்: அந்த இருவராய்த்திருவவதரித்த மூர்த்தமே இப்போது இராமலட்சுமணராகத் திருவவதரித்துள்ள தென்றபடி. பி - ம்:—1நமர்க்கெல்லாம். 2கடந்தார். 3சில. (௩௦௩௧)

கசுஉ. அறத்தாறழி வுளதாமென வறிவுந் தொடர்ந் தணுகாப்

புறத்தார்¹புகுந் தகத்தாரெனப்²புகுந்தன்னது புரப்பார்

மறத்தார்³குல முதல்வேற மாய்ப்பானிவண் வந்தார்

⁴திறத்தாலது தெரிந்தியாவருந் தெரிய⁵வகை⁵திரிவார்.

(இ-ள்.) அறிவும் தொடர்ந்து நெருங்கமுடியாதபடி (அவ்வறிவுக்கு) அப்பாற்பட்டவரும், தருமமார்க்கம் அழிவுள்ளதாகுமென்கையில், புகுந்துள்ள பூதலத்தவர் போலவே (தாமும்) புகுந்து அந்தத்தருமத்தைப்பாதுகாப்பவருமான அவர்கள், கொடுமையைமுடைய அரக்கரின் குலம் முதன்மைபெற்ற வேரோடு அறும்படி ஒழிப்பதற்காக இங்குவந்துள்ளார்; (ஆயினும், தம்) திறமையால் அச்செய்யல யாவரும் ஆராய்ந்து உணராதபடி சஞ்சரிப்பார்; (எ-று.)—புகுந்தகத்தார்¹பெயரெச்சத்தின் அகரவீறு, தொகுத்தல். பி - ம்:—1புகுந்தறத்தாரென. 2புறந்தாரது. 3முதற்குலம். 4திறத்தாலவை, திறத்தாரவை. 5தெரிவார். (௩௦௩௨)

௧௪௩. 1 உயிர்தோறுமுற் றுளன் 2 ரோத்திரத் தொருவன்னென வுரை
அயிராநிலை 3 யுடையானிவ னவனிவ்வுல கனைத்துந் [க்கும்
தயிர்தோய்பிரை 4 யெனலாம்வகை கலந்தேறிய தலைவன்
பயிராதொர் பொருளின்னதென் 5 னுணர்வீநிது பரமால்.

(இ - ள்.) 'உயிர்தோறும் பொருந்தியுள்ளவனாய்த் தேரத்திரஞ்செய்தற்கு உரிய ஒப்பற்ற கடவுள்' என்று சொல்லத்தக்கவனாகிச் சந்தேகிக்கவேண்டாத நிலையையுடையவன் இந்த இலட்சுமணன்: அந்த இராமனும் இவ்வுலகனைத்திலும் தீயிராகத்தோய்தற்குக்காரணமான பிரைமோரென்று சொல்லலாம்படி கலந்து எங்கும்பரந்த தலைவன்: தவறுதலில்லாத ஒப்பற்றபொருள் இன்னதாகுமென்று நீங்கள் உணருங்கள்: இதுபரமார்த்தமாகும்; (எ - று.)—முதற்கடவுளே இருமூர்த்தியாக வந்துள்ளார்: இது உண்மையென்றவாறு. பி-ரி:—1 உயிர்தோறுமுன். 2 கோத்திரத்து. 3 உடையானென. 4 எனலாமவை. 5 அறிவீர், உணரீர். ()

௧௪௪. நெடும்பாற்கடற் 1 கிடந்தாரும்பண் டிவர் 2 நாங்குறை
நேர, விடும்பாக்கிய முடையார்களைக் 3 குலத்தோடற வீட்டி, இடும்
பாக்கியத் தறந் 4 காப்பதற் கிசைந்தாரென 5 விதெலாம், அடும்பா
க்கியத் துடைச்செஞ்சடை முதலோன்பணித் தமைந்தான்.

(இ - ள்.) நெடியபாற்கடலிலே கிடந்தவரும், முன்புநாம் குறைநேர, அழியத்தக்க பாக்கியத்தையுடையவர்களான அரக்கரைக் குலத்தோடு அறுமாறுகொன்று பொருத்திய பாக்கியத்தையுடைய அறத்தைக் காப்பதற்கு இசைந்தாரும் இவர் எனஇதனையெல்லாம், சங்காரத்தொழிலை (த் தனக்கு) உரியதாகக்கொண்ட அஷ்டடைசுவரியங்களுக்கு உரிய செவ்விய சடையை யுடைய முதல்வனான சிவபெருமான், சொல்லி அமைத்து நின்றான்; (எ-று.)

விடும்பாக்கியமுடையார் - தம்முடையபாக்கியம் விட்டுப்போகும் காலத்தை யடைந்துள்ளவர். பாக்கியத்து இடும் அறம்-செனபாக்கியத்தைக்கொண்ட தரும். பி-ம்:—1 கிடந்தானும். 2 வீர், 3 தவத்தோடற. 4 காப்பதிற், 5 எல்லாம். 6 பாக்கியத்தொடை. (௩௦௩௪)

௧௪௫.—தேவர்கள் பரமாத்நழணத்திய சிவபெமாநுணப்
புகழ்த்து தொழநல்.

அறிந்தேயிருந் 1 தறியேமவ னெடுமாயையி 2 னயிர்ப்போம்
பிறிந்தோமினி முமுதையமும் பெருமானுரை பிடித்தோம்
எறிந்தோம்பகை முமுதும் 3 மினித் தீர்ந்தோமிடர் கடந்தோம்
செறிந்தோர்வினைப் பகைவாவெனத் தொழுதாரநெடுந் தேவர்.

(இ-ள்.) 'நெருங்கினவரின் தீவினையைப் போக்குபவனே! அறிந்திருந்தே அவனுடைய நெடியமாயையினாலே அறியாமாகிச் சந்தேகிப்போம் இப்போது ஐயம்முமுதும் நீங்கப்பெற்றேம் பெருமானாகிய உம்முடைய உரையை உறுதியுரையாகக்கொண்டோம்: பகைமுமுதையும் போக்கினவரானோம்: இனித் துயர் தீர்ந்தோ மாகி (அவற்றை)க்கடர்

திட்டோம்:’ என்று சொல்லிப் பெருமைபெற்ற தேவர்கள், (சிவபெருமான்) தொழுதார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹அயர்ந்தோம். ²அயர் பால், அயர்ப்போம். ³இனிதிருந்தோம், இனியிருந்தோம். (௩௦௩௮) ௧௪௬.-இந்தீரசித்து இலட்சுமணன்மீது திருமாலின்படையை விடுத்தல்.

மாயோனெடும் படைவாங்கிய வளைவாளெயிற் றரக்கன்
¹ஃயேயிது ²தடுப்பாயெனி னினக்காரெதிர் ³நிற்பார்
⁴போயேவிசும் படைவாயிது பிழையாதெனப் புகலாத்
 தூயோன்மிசை யுலகியாவையுந் தடுமாறிடத் துரந்தான்.

(இ-ள்.) வளைந்த ஒளியுள்ள கோரப்பற்களை யுடையவனான அந்த இந்திரசித்து, மாயையுடையவனாகிய திருமாலின் நெடியபடையை யெடுத்து, ‘நீ இதனைத் தடுப்பாயானால் உனக்கு எதிரே நிற்கவல்லவர் எவருளர்? (இதனால் நீ இவ்வலகத்தைவிட்டுப்போய் விசும்பையடைவாய்: இது தவறாது’ எனச் சொல்லி, பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இலட்சுமணன்மீது உலகெல்லாம் தடுமாறும்படி விடுத்தான்; (எ - று.)—மாயோன்படை யென்பதற்கு - சக்கரப்படையென்று ஒரு சாராரும், நாராயணஸ்திரமென்று மற்றொருசாராரும் கூறுவர். பி-ம்:—¹ஃயோ. ²தடுத்தாய். ³நிற்ப்பார். ⁴போயோ. (௩௦௩௯)

௧௪௭.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - யாவரும் கைதுவிப்ப, அந்தப்படைக்குமுன்னே இலட்சுமணன் தன்னை நாராயணனாகத் தியானிக்க, அது விலகிச் செல்லுதலைக்கூறும்.

சேமித்தன ரிமையோர்தமைர் சிரத்தேந்திய ¹கரத்தார்
 ஆமித்தொழில் பிறரியாவரு ²மடைந்தார்பழு தடையாக்
³காமிப்பது முடிவிப்பது ⁴படிகின்றது கண்டான்
⁵நேமித்தனி யரிதானென நினைந்தாரினெநர் ⁶நடந்தான்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் சிரத்திலேந்திய கையையுடையவராய் தம்மைக் காத்துக்கொண்டனர்; பொருந்திய இத்தொழிலையே (முனிவர் முதலிய) மற்றையோர்யாவரும் செய்தனர்: [யாவரும் கைகூப்பித் தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொண்டனர்]; பழுது அடையாமல் வேண்டியதை முடிப்பதாகிய அந்தப்படை (கைகூப்புவார்க்குப்) படிந்துபோவதைக் கண்ட இலட்சுமணன், ஒப்பற்ற சக்கரப்படையைக்கொண்ட அரிதான் எனப் பதைநினைந்தவனாய் (அந்தசக்கரத்தின்) எதிரேநடந்தான்; (எ - று.)

திருமாலின்படை இலட்சுமணன்மேற் பி-யோகிக்கப் பட்டிருப்பினும், இடையிலிருப்பவற்றையெல்லாம் அறுத்துக்கொண்டு செல்லவல்ல தன்மையதாதலால் தேவர் முதலியோர் ‘நம்மை இது துண்டித்துவிடுமோ?’ என்று அஞ்சிக் கைகுவித்தாராக, அது அவர்களுடையல்லாம் ஒன்றுஞ் செய்யாது படிந்துபோயிற்று: அதுகண்டு இலட்சுமணன்வருவது திருமாலின்படையாதலையறிந்து தன் தன்மையைக் காட்டுகருதித் தன்னைத்திருமாலாக உள்ள நிலையை நினைந்தவண்ணம் அதுனதிரே நடந்தா னென்பதாம். பி - ம்:—¹கரத்தால், ²அமைத்தார்,

அமைந்தார். 3காமித்தது. 4படர்கின்றது, படர்வுற்றது, படர்வுற்ற நிது. 5நாமத். 6அது. 7நயந்தான், நய்த்தான். (௩௦௩௭)

௧௪௮. தீக்கின்றதில் 1வுலகேழையு ரொனச்2செல்வதுந் தெரிந்தான், நீக்குந்தர 3மல்லாமுழு முதலோனென நினைந்தான், 4வீக்கின்றில தயல்சென்றது விலங்காவலங் கொடுபேற், 5போய்த்தங் கது கனன்மாண்டது புகைவீய்ந்தது பொதுவே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகேழையும் தீக்கின்ற தென்னுமாறு (அந்தப்படை) செல்வதையும் உணர்ந்தான்: ஒழிக்குந்தன்மை உடையோனல்லாத முழுமுதற்கடயுளே (தான்) என்றுநினைந்தான்; (பின்பு) அங்கே அந்தப்படை, (அவ்விலக்குமணனை) அழிக்காததாகிவிடகிப்பக்கத்துச் சென்று பிரதட்சினஞ்செய்து அந்தரத்திலேபோயிற்று; (அது), பொதுவாக [எவர்க்குமாக] நெருப்புச்சுடர் ஒழிந்துபுகையும்அற்றது;(எ-று.) —போய்த்து - முற்று. பி - ம்:—1உலகியாவையும். 2சேறலுந்தெளிந்தான். 3அல்லான்முழுமுதலுனென, அல்லான்முழுமுதலாமென. 4நீச்சென்றிலது, நீச்சென்றில. 5விசன்றியது. 6போய்ச்சங்கது. (௩௦௩௮)

௧௪௯.—இமையோர்முதலோரிர் களிப்பு

ஏத்தாடின 1ரிமையோர்களுந் கவியின்குல மெல்லாங்கூத்தாடின ரமங்கையர் குனித்தாடினர் தவத்தோர் காத்தாயுல கனைத்தும்டெனக் களித்தாடினர் சுமலம் 2பூத்தானுமம் மழுவாள்பு முழுவாய்கொடு புகழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) இமையோர்களும் ஏத்தி ஆடினார்கள்: கவியின்குலத்தார் யாரும் ஆனந்தக்கூத்தாடினர்; அமரமங்கையர் குனித்தாடினர்: தவத்தவர் 'உலகனைத்தும் காத்தவனாய்' என்று மனமகிழ்ந்தாடினர்;(நாடி) சுமலத்தில்தோன்றியவனான பிரமதேவனும் அந்தமழுவாள்பும், முழுவாயைக்கொண்டு புகழ்ந்தார்; (எ - று.)

முழுவாய்கொடு புகழ்தல்-தம்மாலியன்றவரையும் பூர்ணமாகப் புகழ்தல். பி-ம்:—1இமையோர்புலம். 2பூத்தானுடன்...புகழ்ந்தான். ()

௧௫௦.—இந்திரசிந்து பாசுபதாஸ்திரத்தைத் தோடுக்கக் கருதுதல்.

அவனன்னது கண்டானிவ னாரோவென வயிர்த்தான்

1இவனன்னது முதலேயுடையிறையோனென 2வியவா

3எவனென்னினு நன்றாகுக வினியண்ணல நென்னஞ்ச் [தான்.

4சிவனின்படை தொடுத்தாருயிர் முடிப்பேனெனத் 5தெரிந்

(இ-ள்.) அந்த இந்திரசிந்து அவ்வாறு திருமாலின்படை போனதைக் கண்டான்: 'இவன் ஆரோ?' என்று சந்தேகித்தான்: 'இவன் அந்தச்சக்கரப்படையையுடைய முதல்வனான தலைவனே' என்றுவியந்து, எவனானும் (என்செயல்) நன்றாகுக: இனி (இதனைப்பற்றி) எண்ணெனென்று சொல்லி, சிவனுடைய அஸ்திரத்தை [பாசுபதாஸ்திரத்தை]த் தொடுத்து (இவனுடைய) அரிய உயிரை முடிப்பேனென்று எண்ணினான்; (எ-று.)—இவன் அன்னது உடைமுதல் இறையோனே என இயையும். இனி, அன்னது முதலேயுடையிறையோன் என்பதற்கு அந்

தப்படைக்குமுதல்வனும் எல்லாவற்றையுந்தனதாகவுடைய இறைவனு
மாவனென்னுமாம். பி-ம்:—¹இவனின்னது முதலேயுடையிறையோ
வென. ²எண்ணு. ³எவனென்னினி. ⁴சிவனன்படை. ⁵தெளிந்தான். ()

கருக.—அதுகண்டு வானேரும் உலகோரும் கலங்குதல்.

பார்ப்பான்றரு முலகியாவையு ¹மொருநாளொர்ரு பகலே
தீர்ப்பான்படை தொடுப்பேனெனத் ²தெளிந்தானது தெரியா
மீப்பாவிய கிமையோர்குலம் வெருவுற்ற³திப் பொழுதே
மாய்ப்பானென வுலகியாவையு ⁴மறுகுற்றன ⁵மயங்கா.

(இ-ள்.) பிரமதேவன்படைத்த உலகை எல்லாம் ஒருநாளின் ஒரு
பகற்பொழுதில் தானே ஒழிப்பவனுபசுபதியின் படையைத் தொடுப்
பேனென்றுகருதினவனான இந்திரசித்தினுடைய அக்கருத்தை யுணர்
ந்து, மேலே பரவியிருந்த தேவர்கூட்டம், அச்சங்கொண்டது; உலக
மெல்லாம், இப்பொழுதே இவன் (நம்மை) மாய்ப்பானென்று மயங்கிக்
கலக்கங்கொண்டன; (எ-று.)—பி-ம்:—¹ஒருகால். ²மனத்தேரிறுத்த
தெளியா. ³அப். ⁴மறுகுற்றது. ⁵மயங்கி. (௩.௦௪௧)

கருஉ.—இதுவும் அடுத்த கவியும்—ஒருதொடர்: சிவபெருமாள்
நேரேதந்த இந்தப்பாகுபதாஸ்தீரத்தைவிடின் இவன்அழிவது
கண்ணமென்று இந்திரசித்து அந்தப்படையை விடுத்தலைக் கூறும்.

¹தானேசிவன் றரப்பெற்றது தவநாள்பல ²வுழந்தே
²தானேபிற ரறியாதது தந்தேனெனச் சமைந்தான்
ஆனாலிவ னுயிர்கோடலுக் கையம்மில்லையென்கூ
³மேனானுமி தனையேவிடி நெதிரிநிப்பவ ரில்லை.

(இ-ள்.) 'இது, (நான்) பலநாள் வருந்தித்தவஞ்செய்ததனால், சிவ
பிரான் (பிரதியட்சமாகவந்து) தானே தரப்பெற்றது பிறரறியாத இத
னைத்தந்தேனென்று தானே (அங்குகிரகித்துக்) கொடுத்தான்; இப்படி
யானால் [இப்படியிருத்தலால்], இவன் உயிரை (இதனால்) கொள்ளுதற்
குச் சந்தேகம் இல்லை: முற்காலத்திலும் இதனைவிடினே எதிரிநிப்பவ
ரில்லாதவராயினர்' என்று (இந்திரசித்து) கூறி,—(எ-று.)—'என்றோ'
என்றவினையெச்சம், அடுத்தசெய்யுளில் 'விட்டான்' என்பதனோடு இயை
யும். பி-ம்:—¹நானே. ²உழந்தேன். ³மேனானினுமதனாலெதிர்த்தடைசெய்
தவரமீனார், ஏனானுமிதானாலெதிர்த்தடையில்தையெடுத்தான். ()

கருங். மனத்தான்மலர் புனல்சாந்தமொ டவி¹துபமும்
வகுத்தான், நினைத்தானிவ னுயிர்²கொண்டிவ ணியிர்வாயென
நியிர்த்தான், சினத்தானெடுஞ் சிலைநாண்டடர் தோண்³மேலுறச்
செலுத்தா, ⁴எனைத்தாயதொர் பொருளாஸிடை தடையில்தை
விட்டான்.

(இ - ள்.) புஷ்பமும் (அர்க்கியபாத்தியங்கட்கு ஏற்ற) ஜலமும் சந்
தனமும் (நிவேதனத்திற்குஉரிய) அவிசும் தூபமும்ஆகிய எல்லாவற்றை
யும் மனத்தினாலேயேவகுத்தவனாய், (இந்திரசித்து),—தியானஞ்செய்து

பூசித்தான்; எப்படிப்பட்டதொருபொருளாலும் இடையே தடையில் லாத அந்தப்படையை (நோக்கி), 'இந்த இலட்சுமணனுடைய உயிரைப் பறித்துக்கொண்டு இங்கேவருவாய்' என்றுசொல்லி, சினத்துடனே நெடியவில்லின் நாணி பெரியதோண்மேற்பொருந்தச்செலுத்தி மேலெடுத்துவிட்டான்; (எ-று.)—நிமிர்த்தான் விட்டான் = நிமிர்த்துவிட்டான். ௫ - ம்:—1திபமும். 2கோடனைநிமிர்வாயெனநெஞ்சார், கொண்டனை நிமிர்வாயெனநெஞ்சார். 3வேலுற. 4வினைத்தாயதொர். (௩.0௪௩)

௧௫௪.—பாகுபதாஸ்தீரீ வந்தபோது தோன்றிய கடுநிலையை

இதுவும் அடுத்தகவியும் தெரிவிக்கும்.

சூலங்களு மழுவுஞ்சடு கணையுந்¹கனற் சுடரும்
சூலங்களு மரவங்களு மசனிக்²சூல மெவையுந்
காலன்றன துருவங்களுந் கருப்பூதமும் பெரும்பேய்ச்
சாலங்களு நிமிர்கின்றன வுலகெங்கணுந் தானாய்.

(இ-ள்.) (அப்போது), சூலங்களும் மழுக்களும் சடுகின்றஅம்புகளும் அக்கினிச்சவாலுகளும் வீஷங்களும் பாம்புகளும் இடிக்குலமெல்லாமும் யமனுடையசொருபங்களும் கரும்பூதங்களும் பெரியபேய்களின் கூட்டங்களும் உலகுஎல்லாம் தானாகிப்பரந்துவரலாயினு; (எ-று.) —௫-ம்:—1கறைசுடரும். 2சூலத்தெவையும். (௩.0௪௪)

௧௫௫.ஊழிக்கன சொருபாலத னுடனேதொடர்ந் துடற்றுஞ்
சூழித்¹கொடுங் கடுங்காற்றத னுடனேவரத் தூர்க்கும்
²ஏழிற்குமப் புறத்தாயுள பெரும்போர்க்கட லிழிந்தாங்கு
சூழித்தலைக் ³கிடந்தாலென நெடுந்தாங்கிரு ளடைய.

(இ - ள்.) யுகாந்துகாலத்து அக்கினி ஒருபக்கத்து அதனுடனே தொடர்ந்துவந்து (உலகத்தை) வருத்தாநிற்கும்: (ஒருபக்கத்து) ஏழுகடல்களும் அப்புறத்ததாகியுள்ள பெரும்புறக்கடல் அங்கு [ப் போர்க்களத்திலே] இழிந்தாற்போன்றுள்ள சேனா சமுத்திரத்திலே கிடந்தாற்போல நெடிய மிக்க இருள்வந்து நெருங்க, சுழலுந்தன்மையதான கொடியசண்டமாருதம் அந்தப்படைக்கலத்துடனே வருதலால் (உலகமெல்லாவற்றையும்) ஊராநிற்கும்; (எ-று.)—சேனாசமுத்திரம் பெரும்புறக்கடல் வந்தாற்போலிருக்க, அது தனக்கு அப்பாலுள்ள இருள்வந்தாற்போலப் பேரிருள்வந்து சேர்ப்பெறுமென்க. ௫ - ம்:—1கடுங்கொடுங்காற்றதனயலே வரத்தொடங்கும், கொடுங்கடுங்காற்றயலே வரத்தூர்க்கும். 2ஏழுக்கும். 3கிடந்தாய்கென, கிடந்தாய்கணை. (௩.0௪௫)

௧௫௬.—பாகுபதாஸ்தீர்த்தாந் பலவிடத்து முண்டான நிலைநிரவு.

இரிந்தார்குல நெடுந்தேவர்க ளிருடிக்குலத் தெவரும்
பரிந்தா¹ரிது பழுதாகில திறுவானெனும் பயத்தால்
நெரிந்தாந்²கழி குரங்குற்றது பகருந்துணை நெடிதே
திரிந்தா³ரிரு சுடரோடுல கொருமுன் றுடன் றிரிய.

(இ-ள்.) சிறந்த பெருமைபெற்ற தேவர்கள், நிலைகெட்டோடினார்கள்; இருடி குலத்திலுள்ள எவரும், 'இது பழுதுஆகுந்தன்மைய தன்று;

(ஆதலால் இலட்சமணன்) அழிந்திடுவான்' என்ற பயத்தினால் வருந்தினார்; அப்போது வானரங்கள் நொருங்கிப்போய் அழிதலை யடைத்தது; (அந்தப்பாசபதத்தினால் நிகழ்ந்ததுபற்றிச்) சொல்லும் அளவு மிக்கதோ? (அந்தப்படை) திரிதலாலே இருசுடர்களோடு உலகொரு மூன்றிலுள்ளவர்களும் உடன்திரிந்தார்; (எ - று.)—ஈற்றடிக்கு—(அந்தப்பாசபதாஸ்திரம்), இருசுடரோடு - இருசுடர்களுடனே, உலகு ஒரு மூன்று - மூவுலகத்திலும், உடன்திரிய - ஒருசே:த் திரிதலாலே, திரிந்தார் - (எங்கு உள்ளாரும்) சமுன்றூர் எனக் கூறினுமாம். நெடிதே என்பதன்கருத்து, எவ்வளவுசொன்னாலும் அந்தப்பாசபதத்தைப்பற்றித் தகுமென்பது. அழி - முதனிலத்தொழிற்பெயர். பி - ம்:—¹அது பழுதாகியது, அதுபழுதாகிலது. ²இனி. ³அதிர்ந்திடவே. (ந.0சச)

கருஎ.—'வியீஷணன் இதனை விலக்கமுடியுமோ?' என்ன இனையபெருமாள் சிரித்தல்.

பார்த்தார்¹னெடுத் தகைவீடண னுயிர்²காலுறப் பயத்தால்
வேர்த்தானிது விலக்குந்³தர முனிதோ⁴முதல் யீரா
தீர்த்தாவென⁵வழைத்தானதற் கிளங்கோளரி சிரித்தான்
போர்த்தார்⁶ரடர் கவிவீரரு மவன்⁷ரூணிழல் புகுந்தார்.

(இ - ள்.) பெருங்குணமுடையவனை விடீஷணன் (அதனைக்) கண்டு, பயத்தால் உயிர்ப்புவெரிப்பட உடல்வீர்த்தவனாய், (இலட்சமணனைநோக்கி), 'இதனை விலக்குதற்குஉரிய ஆதரவு இருக்கின்றதோ? முதல்வீரனே! பரிசுத்தமூர்த்தியே!' என்று கூவினான்; அதற்கு எதிராக, இனையபெருமாள் சிரித்தார்: போர்மாலையை யணிந்த (பகைவரை) அடர்க்கின்ற வானரவீரர்களும், அந்த இலட்சமணனுடையபாத சீழலிலே பதுங்கிக்கொண்டார்கள்; (எ-று.)—போர்த்தார் என ஒரு சொல்லாக எடுத்து, ஒன்றுசேர்ந்தவராய் எனினுமாம். பி-ம்:—¹அதனெதிர். ²சால்வறு. ³துணை. ⁴உடல். ⁵உரைத்தான். ⁶உடல், அடற். ⁷தாளினை முதல்வீரர் என்று படித்தாரும் உளர். (ந.0சஎ)

கருஅ.—யாவர்க்கும் அபயமளிந்து, 'இதனைச் சரிப்பிக்குமாறு பாசபதாஸ்திரத்தையே தொடுப்பேன்' என்று இலக்தமணன் கருதுதல். ¹அவயம்முனக் ¹கவயர்மெ-னு மனைவோரையு ²மஞ்சல் ¹அவயம்³முவக் ⁴களித்தோமெனத் தன்கைத்தலத் தமைத்தான் ⁵உவயம்முறு முலகின்பய ⁶முணர்ந்தேனினி யொழியேன் [ன். ⁷சிவனைம்முக முடையான்படை தொடுப்பேனெனத் ⁸தெளிந்தா

(இ-ள்.) 'அபயம்: உனக்கு அபயம்' என்கின்ற அனைவோரையும் பார்த்து, (இலட்சமணன்), 'அஞ்சற்க: உமக்கு அபயம் அளித்தோம்' என்று சொல்லித் தன்கைத்தலத்தினால் அமர்த்தினான்: 'பூமி' விண் என்ற இரண்டாகவுள்ள உலகின்பயத்தை யுணர்ந்திட்டேன். இனி, சும்மா இரேன்: ஐம்முகமுடையவனை சிவபெருமானுடைய படையையே தொடுப்பேன்' என்று (மனத்தில்) தெளிவுகொண்டான்; (எ-று.)--¹சிவையன் மனமுடையான் என்ற பாடத்திற்கு - பார்வதியை ஒருபா

கத்துக்கொண்டவராய்த் தன்னையணுகுரைக்காக்குமனமுடையான் என்க: மனமுடையானென்ற தொடர் இலக்குமணனைக் காட்டுமெனக் கொள்ளினுமாம். சிவவ-பார்வதி, பி-ர்:—1அபையம், 2அஞ்சேல், அஞ்சற்க. 3உனக்கு, 4என்றோ ளினையெனக்கைத்தலங்கவித்தான். 5உபயம், உவையம், 6உணர்வான், 7சிவனின்மனம், 8திரிந்தான். (௩0௪௮)

கருகூ.—இலட்கமணன்விடுத்த பாபுபதாஸ்திரம்

இந்திரசித்தின் படையை விழுங்கிடுதல்.

அப்¹பொற்படை மனத்தானினர்² தர்ச்சித்ததையழிப்பாய் இப்பொற்படை தனைமற்றொரு³ தொழில்செய்கிடுவென்னாத் துப்பொப்புதொர் கணைகூட்டினன் றுரந்தா⁴ னிடெதொடரா எப்⁵பொற்பெரும்படையும்புக விழுங்குற்றதொ ரிமைப்பின்.

(இ-ள்.) அந்த அழகிய படையை மனத்தினால் நினைத்து, அதனை அருச்சித்து 'இந்த (இந்திரசித்து விடுத்த) பொற்படையை அழிப்பாய்: மற்றொரு செயலும் செய்யவேண்டா' என்றுசொல்லி(த் தன்) வலிமைக்கு ஒப்பதாகிய ஒரு பாணத்தூடனே (அந்தப்பாசுபதாஸ்திரத்துக்கு உரிய மந்திரத்தைக்)கூட்டி விடுத்தான்: (அது, முன் இந்திரசித்துவிடுத்த அஸ்திரத்தின்) இடத்தைத் தொடர்ந்து எப்படிப்பட்ட [பிகக் கொடுமையுள்ள] பெரும்படைகளை ஓரிமைப்பிற்குள் (தன்னுள்) அடங்க விழுங்கிவிட்டது; (எ-று.)—பி-ர்:—1போர்ப்படை, 2அமைந்தானிவை, அருசித்துவைத்து. 3செயல்செய்யலை, 4அவை, 5பொற்படையெவையும், போர்ப்படையெவையும். (௩0௪௯)

ககூ.—மகிழ்ச்சியினால் வின் மணமுதலியன ஆரவாரித்தல்.

விண்ணார்த்தது மண்ணார்த்தது மேலோர்மணி முரசின் கண்ணார்த்தது கடலார்த்தது மழையார்த்தது¹ கலையோர் எண்ணார்த்தது² மறை³யார்த்தது விசயம்மென⁴ வியம்பும் பெண்ணார்த்தன ளறமார்த்தது⁵ புறமார்த்தது பெரிதால்.

(இ-ள்.) விண்ணுலகத்தார் ஆரவாரித்தனர்; மண்ணுலகத்தார் ஆரவாரித்தனர்: மேலெயுள்ளான வானவருடைய அழகிய முரசின் கண் ஆர்த்தது; கடல்ஆர்த்தது; மழையார்த்தது; கலையல்லோரின் மனம் ஆர்த்தது; மறைஆரவாரித்தது; விசயம்பெண் ஆர்த்தனர்: அறம் ஆர்த்தது: (மற்று இவ்வாறு)புறம்பே பிகவும் ஆர்த்தது; (எ-று.)—பி-ர்:—1கலையோடு, 2கவி, 3ஆர்த்தன, 4விசயம், 5பிறர், பிற. (௩0௫0)

ககூக.—இலட்கமணன்நினைக்கட்டு இந்திரசித்து திகைக்க, அவனைத் தீருமாலே யென வுணர்ந்தல்.

இறுகாலையி னுலகியாவையு¹ மவிப்பானிகற் படையை மறுகாவகை² வலித்தானது வாங்கும்படி வல்லான் தெறு³காலளிற் கொடியோனுமற் றதுகண்டகந் திகைத்தான்⁴ அறுகால்வயக் கவிவீரரு மரியென்பதை யறிந்தார்.

(இ-ள்.) (யாவையும்) அழியும் யுகாந்தகாலத்தில் உலகம்முழுவதையும் அழிப்பவனாகிய உருத்திரமூர்த்தியின் வலிமையுள்ள அந்த அஸ்திரத்தைப்பின்வாங்கும்படி, வல்லவனான இலட்சுமணன்,—(உலகம்) கலங்க

காவகை வலித்திட்டான்; அழிக்கின்ற யமனைக்காட்டிலும் கொடியவனான இந்திரசித்தும் — அந்த இலட்சுமணனது திறலைக்கண்டு மனங்கிளைத்தான்; (பாசபதம்வருவதைக்கண்டு) (முன்பு) காலற்ற [ஓய்ந்த] வானரவீரரும் (அவன்) அறியேயாவனென்ற நிலையை யுணர்ந்தார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—1வீய்ப்பான். 2புரிந்தான், புரந்தான் 3காலினில். 4அருகாம்...யறிந்தார், மறுகாவயக்...யாம்வகையறிந்தார். (௩௦௫௧) ௧௬௨.—அஸ்திரத்தினுலன்றி எய்யும் வல்லமையாற் பொருவேனென்று இந்திரசித்து கணைதூவுதல்.

தெய்வப்படை 1பழுதுற்றது வெனக்கூசுதல் 2சிறையா எய்வித்தக 3முள4தன்னது 5பிழையாதென விசையாக கைவித்தக மதனூர்சில கணைவித்தின வைவயும் மொய்வித்தகன் நடந்தோளினு னுதற்கூட்டினு மூழ்க. இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) ‘தெய்வப்படை பழுதுற்றது’ என்று பின்வாங்குதலையொழித்து, (இந்திரசித்து), ‘எய்கின்றவல்லமை (எனக்கு) உள்ளது; அது பிழைபடாது’ என்று சொல்லி, கைத்திறமையாற் சிலகணைகளை (இலட்சுமணன்) மீது தூவினன்; அவைகளும், வலிமைபெற்ற சமர்த்தனை இலட்சுமணனுடைய பெரியதோள்களிலும் நெற்றியினுச்சியிலும் மூழ்க, (பின்னும்),—(எ-று.)—‘உய்த்தான்’ என அடுத்த கவியில் முடிவுபெறும். பி - ம்:—1முழுதிற்றது. 2தெளியா, சிதைவால். 3உள. 4என்னிது. 5பிழையோ. (௩௦௫௨)

௧௬௩.—சுக்கிரீவன் முதலியோர்மீது பல அம்புகளைத்தூவி, இந்திரசித்து அயல்நின்ற விபீஷணனைச் செறுத்தல்.

வெய்யோன்மகன் முதலாகிய 1விறலோர்மிகு திறலோர் கையோய்விலர் மலைமாரியி னிருதக்கடல் கடப்பார் உய்யாரென வடிவாளிகள் சதகோடிக ளுய்த்தான் 2செய்யோனய றனினின்றதன் சிறுதாதையைச் 3செறுத்தான்.

(இ - ள்.) (அந்த இந்திரசித்து),—சூரியபுத்திரனான சுக்கிரீவன் முதலாகிய வலிமையுடையரான மிக்கபராக்கிரமசாலிகள் கையோய்வு இல்லாதவராய் மலைகளை மாரிபோலத் தூவி நிருதக்கடல் கடப்பவரை, ‘(இவர்) உய்யார்’ என்னுமாறு கூரிய அம்புகள் சதகோடிகள் செலுத்தினான்: செம்மைநிறமுள்ளவனான இலட்சுமணனுடைய அயலில் தனியே நின்ற தன்னுடையசிறிய தந்தையைப்பார்த்துச்சினந்துகூறலானான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1மிடலோர், 2வெய்யோன். 3வெறுத்தான். (௩௦௫௩) வேறு.

௧௬௪.—இதுமுதல் எட்டுகவிகள் - ஒருதொடர்: விபீஷணனை இந்திரசித்து இகழ்தலைத் தெரிவிக்கும்.

முரட்டடந் தனடு மேந்தி 1மனிதரை 2முறைமை குன்றப் பிரட்டரிற் புகழ்ந்து பேதை யடியரிற் 3ஒருமுதுபின்சென்று இரட்டுறு முரசு 4மென்ன விசைத்ததே யிசைக்கின் றுயைப் புரட்டுவன் றலையை5யின்று 6பழியென வொழிவன் போலாம்,

(இ - ள்.) வலியபெரியதண்டாயுதத்தை (கையில் ஏந்தியும்,) (சா தியினின்றும்) பிரஷ்டராளுரைப்போல முறைமைதவற மனிதரைப் புகழ்ந்து, பேதைமையையுடைய அடியவரைப்போலத்தொழுதுகொ ண்டு (அவருடைய) பின்னேசென்று, அரையப்படுகின்ற முரசுவாத்தி யம்போல (அந்தமனிதர்) சொன்னதையே சொல்லுகின்றவனான உன் னைத் தலையை இன்றுபுரட்டுவேன்: (ஆனால், அவ்வாறுசெய்வது) பழி யாயிற்றே என்று ஒழிவேன்; (எ - று.)—ஒலித்தவண்ணமே மீண்டும் ஒலிப்பதால், சொல்லியதே சொல்லுவதற்கு, முரசு, உவமையாயிற்று. 1 - ம்:—1நீசரின. 2முறைமைகூறி, முறையைக்குன்றிப். 3இரந்து. 4என்னு. 5அந்தோ, ஒன்றோ. 6பழியொடும். (௩0௫௪)

ககூடு. விழிபட முதல்வ ரெல்லாம் வெதுப்பின1ரொதுங்கி வீழ்ந்து வழிபட வுலக மூன்று 2மடிப்பட வந்த தேனும் அழிபடை தாங்க லாற்று மாடவ ரியாண்டும் 3வெஃகாப் பழிபட வந்த வாழ்வை 4பாவரே 5நயக்கற் பாலார்.

(இ-ள்.) கண்விழி பட்டமாதிரத்தில் (உடலம்)வெதும்பினவராய் முதல் மூர்த்திகளான பிரமருத்திர விஷ்ணுக்கள் யாவரும் ஒதுங்கிக்கீழ் வீழ்ந்து, வழிபடுமாறு உலகமூன்றும் (உனக்குச்) சுவாதீனமாகவந்தா லும், தோற்றேடுகின்ற சேனைகளை (ஒடவொட்டாது) தாங்கும் வல்ல மைபெற்ற ஆடவர் எங்கும் விரும்பாதபழி விளையுமாறு வந்த வாழ்வை யாவர்தாம் விரும்புதற்கு உரியார்? (எ - று.)—1-ம்:—1ஒதுங்கிவீழ், ஒதுங்கவீழ்ந்து. 2அடிதொழ, அடிபட. 3ஆகாப், வைகார், வைகப். 4யாவரோ. 5பகரற். (௩0௫௫)

கககூ 1நீருள தனையு முள்ள 2மீனென நிருத ரெல்லாம் வேருள தனையும் 3வீவா ரிராவண னோடு மீளார் ஊருள தொருவ னின்றாய் நீயுளை 4யுறைய நின்னோடு ஆ5ருள ரரக்கர் நிற்பா ரரசுவீற் றிருக்க வையா.

(இ - ள்.) நீர் இருக்குமளையும் உயிருடனுள்ள மீனென்னுமாறு நிருதரெல்லாம் வேருள்ளதனையும் (பொருது) இராவணனுடனே இற ந்துபடுவரேயன்றி, (எவரும் உயிருடன்) மீளமாட்டார்; (பின்பு), இலங் கைநகரம் உள்ளதாகும்: (இப்போது) ஒருத்தனும் [வேறுபட்டவனும்] நின்றவனான நீ (அந்நகரத்தில்) வசிப்பதற்கு உள்ளவனாவாய்: ஐயா! (நீ) அரசுசெய்து வீற்றிருக்குமாறு உன்னுடன் நிற்கப்போகின்றவரான 'அரக்கர்யாவருளார்? (எ-று.)—1-ம்:---1நீருளதனையே. 2மீனினம். 3வீய். 4உறையும். 5உளராசி. (௩0௫௬)

கககூ முந்தைநா ளுலகந் தந்த 1மூத்தவா னோர்கட் கெல்லார் தந்தையார் தந்தை யாரைச் செருவிடைச் சாயத் தள்ளிக் கந்தனார் தந்தை யாரைக் குயிலையோ டொருகைக் கொண்ட எந்தையா ரரசுசெய்வ திப்பெரும் பலங்கொண் டேயோ.

(இ - ள்.) முந்தைநாளில் உலகங்களைப்படைத்த மூத்த(வரும்) வாணோர்களின் தந்தையாருமான பிரமதேவரது தந்தையான திருமா

லைப்போரிலே தளர்ந்து விழுமாறுதள்ளி, கந்தனூருடையதந்தையரான சிவபிரானைக் கயிலைமலையுடனே ஒருகையில் தூக்கிக்கொண்ட எந்தத் தையார் அரசுசெய்வது இந்த (மானுடரின்)பெரும்பலத்தைக்கொண்டு தானோ? (எ-று.)--மானுடரின் துணைவலிகொண்டு இலங்கையை யாளவேணுமென்று கருதுவது, சிறிதுந் தகுதியன் றென்றவாறு. 1-ம்:--1மூர்த்தி...எல்லாம், முழுமுதலிமையோர்க்கெல்லாம்.(௩0௫௭)

கக அ. பனிமலர் த்தவிசின்மேலோன்பார்ப்பன குலத்துக் கெல்லார் தனிமுதற் றலைவ¹னான வுன்னைவந் தமரர் தாழ்வார் மனிதருக் கடிமை²யாய்நீ யிராவணன் ³செல்வ மாள்வாய் ⁴இனிபுனக் ⁵கென்னோ மான மெங்களோ ⁶ட்டங்கிற் றன்றே.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த தாமரைமலராகிய ஆசனத்தின் மீது இருப்பவனான பிரமதேவனுடைய பார்ப்பனக்குலத்துக்கெல்லாம் தனிமுதற்றலைவனான உன்னை வந்து(பிறந்தகுலப்பெருமைக்காகத்)தேவர்களும் வணங்குவார்: ¹யோ, மனிதருக்கு அடிமையாகி இராவணனுடைய செல்வத்தை யாளப்போகிறும்: இனி உனக்கு மானம் என்பது என்ன இருக்கின்றது? (மானமென்பது நாங்கனொழியின்) எங்களோடு அடங்கி விட்டதேயாம்; (எ-று.)--1-ம்:--1ஆனாய், ஆவாய். ²செய்வாய், ³செல்வமான, ⁴இனி துனக்கு, இனி துளது, இனி துளின். ⁵எண்ணமெந்தாய். ⁶அடங்கிற்றென்றால், அடங்கிற்றன்றால். (௩0௫௮)

ககக. ¹சொல்வித்தும் ²பழித்து துங்கை மூக்கினைத் ³துணிவித்தோரால், ⁴எல்வித்தும் படைக்கை யுங்க டமையனை யெங்களோடுங், ⁵கொல்வித்தார் தோற்று நின்ற கூற்றினார் குலத்தை யெல்லாம், வெல்வித்தும் வாழும் வாழ்வின் ⁶வெறுமையே ⁷விழுமி தன்றே.

(இ-ள்.) (பிறரைக்கொண்டு இழிமொழிகளைச்) சொல்வித்தும், (நேராகவே)பழித்தும், உன் தங்கை மூக்கினைத் துணித்தோரால் ஒளியைவெளிவிடுகின்ற படையைக் கையிற்கொண்ட உங்கள் தமையனை எங்களுடனே கொல்வித்தும், (இதுவரையில்)தோற்றுக்கிடந்த யமனூருடைய பரிவாரங்களை யெல்லாம் வெல்வித்தும் (நீ) வாழ்கின்றவாழ்வைக் காட்டிலும், வெறுமையே [வாழ்ச்சியற்ற நிலையே] சிறந்ததாகு மல்லவோ (எ-று.)--சொல்வித்தும் என்பதற்கு - உளவுகளைச் சொல்வியும் என்று உரைப்பாருமுளர். துணிவித்தோர் = துணித்தோர். 1-ம்:--1சொல்வித்துப். ²பழித்துங்கை. ³துணித்தோராலே, துணிவித்தோரார். ⁴வெல்வித்தும். ⁵கொல்வித்துத். ⁶பெருமையே. ⁷விழுமி தன்றே. (௩0௫௯)

க௭௦. எழுதியே ரணிந்த திண்டோ ளிராவண னிராம னம்பாற், பழுதியே பாயலாகப் புரண்டநாள் புரண்டு மேல்வீழ்ந்து, அழுதியோ நீயுங் கூட னார்த்தியோ ¹விவனை வாழ்த்தித், தொழுதியோ ²வென்னோ செய்யத் ³துணிந்தனை விசயத் தோளாய்,

(இ-ள்.) வெற்றிதங்கிய தோள்களையுடையவனே! (சித்திரம்) எழு தப்பெற்று அழகைக்கொண்ட வலிய தோளையுடைய இராவணன் இரா மனுடைய அம்பினாலே புழுதியே பாயாகப் புரள்கின்ற காலத்தில் நீயும் கூடப்புரண்டு மேல்வீழ்ந்து அழப்போகின்றாயோ? (அன்றி மகிழ்ச்சி யினால் ஆரவாரிக்கின்றவரோடு) மகிழ்ச்சி யாரவாரஞ் செய்யப்போ கின்றாயோ? இந்த இராமனை வாழ்த்தித் தொழப்போகின்றாயோ? என்ன செய்யத் துணிந்துள்ளாய்? (எ - று.)—பி - ம்:—1 அவனை. 2 யாதோ, 3 துணிந்தது. (௩௦௬௦)

க௭௧. ஊனுடை 1 யுடம்பி 2 னீங்கி 3 மருந்தினு லுயிர் 4 வந் தெய்தும் மானிட ரிலங்கை வேந்தைக் 5 கொல்வரே நீயு மன்னுன் தானுடைச் செல்வந் 6 துயக்கத் தகுதியே சரத்து னேடும் வானிடைப் 7 புகுதியன்றே யான்பழி மறுக்கி லென்றான்.

(இ-ள்.) ஊனையுடைய உடம்பினின்று (உயிர்) நீக்கி மருந்தினாலே (மீண்டும் அங்)யுயிர்வந்து சேரப்பெறும் மானுடர் இலங்கைவேந்தைக் கொல்லமாட்டுவரோ? நீயும், * அந்த இராவணனுடைய செல்வத்தைப் பெற்று அனுபவித்தற்குத் தக்கவனாவாயோ? யான் பழியென்பது பாராத (அம்பினாற்) கொன்றேனாயின், அங்ஙவம்பினேடும்; வானிடைப் புகுவாயல்லவோ! என்று கூறிமுடிக்க்தான், (இந்திரசித்து); (எ-று.)—பி-ம்:—1 உடம்பு. 2 நீக்கி. 3 மருந்தினின். 4 பெற்றுய்யும், வந்தய்யும், 5 கொல்வதே. 6 துயக்கத்துதியே. 7 படுதி. (௩௦௬௧)

க௭௨.—விரீஷணன் பதிலுரைக்கத் தொடங்குதல்.

அவ்வுரை யமையக் கேட்ட வீடண னலங்கன் மொளி 1 செவ்விதிற் றுளக்கித் 2 தன்பான் முறுவலுந் தெரிவ தாக்கி வெவ்விது பாவஞ் சாலத் தருமமே விழுமி தைய இவ்வுரை கேட்டி யென்ன னிணையா 3 விளம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து கூறிய) அந்தவார்த்தையைப் பொருத் தக்கேட்ட விரீஷணன், மாலையை யணிந்த முடியை நன்கு அசைத்துத் தன்னிடத்துப் புன்முறுவலும் வெளித்தெரிவதாகச்செய்து, 'ஐயனே! பாவம் கொடியது: தருமமே மிகவுஞ் சிறந்தது: இந்தவுரையைக் கேட்பாய்' என்று இவ்வார்த்தைகளைக் கூறத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—விரீஷணன் கூறுவதை மேல்ஐந்து கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1 செவ்விது. 2 வீர, மூல். 3 இயம்பல். (௩௦௬௨)

க௭௩.—இதுமுதல் ஐந்து கவிகள் - ஒருதொடர்: விரீஷணன்

கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

அறந் 1 துணை யாவ தல்லா லருநர கமைய 2 நல்கும் மறந்துணை யாக மாயாப் பழியொடும் வாழ மாட்டேன் [லாற் துறந்திலேன் 3 மெய்ம்மை பெய்தும் பொய்ம்மையே துறப்ப தல் 4 பிறந்திலே னிலங்கை வேந்தன் பின்னவன் 5 பிழைத்த போதே.

(இ - ள்.) தருமமே துணையாவதல்லது (கடப்பதற்கு) அரிய நர கத்தைப் பொருந்துமாறு தருகின்ற பாவம் துணையாக மாயாத பழியோ

மெ வாழமாட்டேன்: செய்யுமாறுநேர்கின்ற பொய்ம்மையைத் துறப்ப தல்லாமல், மெய்ம்மையைத் துறந்திலேன்: இலங்கைவேந்தனான இரா வணன் பிழைபட நடந்தபோதே, (நான் அவனுக்குத்) தம்பியாகப் பிற வாதவனே யாயினேன்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹துணையாக. ²நல்க. ³மெய்ம்மைபொய்ம்மையும்மையே. ⁴பிறந்திலன். ⁵இறந்த. (௩௦௬௩)

௧௭௪. உண்டில னறவம் பொய்ம்மை யுரைத்திலன் வலியா லொன்றுங், கொண்டிலன் மாய வஞ்சங் குறித்தில ¹னியாருங் குற்றங், கண்டில ரென்பா லுண்டே நீயிருங் காண்டி. சன்றே, பெ ண்டிரிற் ²நிறம்பி னாரைத் துறந்தது பிழையிற் ³புமே.

(இ - ள்.) மதுவைப் பருகினதில்லை; பொய் பேசியதில்லை; வலிமையினாலே [பலாக்காரத்தினால்] எதையும் சுவர்த்துகொண்டதில்லை; மாயத்தினால் செய்யும் வஞ்சனைச்செயலை (மனத்தினால்) எண்ணியதயில்லை; எவரும் என்னிடத்தில் தீச்செயலைக்கண்டதில்லை: என்னிடத்து (த்தீமை) உளதோ? நீங்களும் பார்க்கின்றீர்களல்லவா? பெண்டிரின் பொருட்டு முறைதிறம்பி நடந்தவரைத் துறந்திட்டது, பிழையையுடைய தாகுமோ? (எ - று.)—‘என்பால்’ என்பது, மத்திமதீபமாக ஈரிடத்தும் இயைந்தது. பி - ம்:—¹எவரும். ²திறம்பினானே. ³ஆமோ. (௩௦௬௪)

௧௭௫. மூவகை ¹யுலக²மேத்து முதலவ னெவர்க்கு மூத்த ³தேவர்தந் தேவன் றேவி கற்பினிற் ⁴சிறந்து ளானே ⁵நோவன செய்த மீதென் றுரைப்பதுன் றுதை சீறிப்[டு]னே. போவென ⁶வுரைக்கப் போந்தே னரகதிற் பொருந்து வே

(இ - ள்.) ‘மூவகையுலகமும் துதிக்கின்ற முதற்கடவுளும் எல்லாத் தேவரினும் மேம்பட்ட தேவாதிதேவனுமான திருமாவின் பத்தினியான கற்பிற் சிறந்துள்ளவளை வருந்தத்தக்கனசெய்தல் தீமையானது’ என்று (நான்) உரைப்ப, உன்தந்தை சிற்றங்கொண்டு ‘போ’ என்று சொல்ல, (அவனைவிட்டு) வந்திட்டேன்: (இதனால்), நரகத்திற் சேர்வேனோ? (எ - று.)—பி - ம்:—¹உலகும். ²தந்தமுதல்வனே. ³காவலன்றேவி யன்றே. ⁴பிறந்துளானே. ⁵நோவது. ⁶பொருந்தேனின்றது. (௩௦௬௫)

௧௭௬. ¹வெம்மையிற் றரும ²நோக்கா வேட்டதே வேட்டு வீயும், உம்மையே புகழும்³பூண ⁴துறக்கமு முமக்கே யாக, செம்மையிற் பொருந்தி மேலோ ரொழுக்கினே டறத்தைத்தேறும், எம்மையே பழியும்⁵பூண நரகமு மெமக்கே யாக.

(இ - ள்.) கொடுமையினாலே தருமத்தைப் பாராமல் காமத்தையே விரும்பி இறக்கப்போகின்ற உம்மையே, புகழும் அடையட்டும்: நல்லுலகமும் உமக்கே யுண்டாகட்டும்: நற்குணத்திற் பொருந்திவின்று மேலோருடைய ஒழுக்கத்தினே குடி அறத்தைத் தேறுகின்ற எம்மையே பழியும் அடையட்டும்: நரகமும் எங்கட்கே யுண்டாகட்டும்: (எ - று.)— தருமத்தைச் செய்வதனால் பழியும் நரகமும் கிடைக்குமென்றாலும், நாங்கள் தருமத்தை நாடுவோமேயன்றி அதருமத்தை நாடமாட்டோ

மென்றவாறு. 1 - ம்:—1மெய்மையிற். 2நோக்கீர். 3பூண்க, பூணத். 4சுவர்க்கமும். 5பூண்க. (௩.0௬௬)

கஎஎ. அறத்தினைப் பாவம் வெல்லா தென்னும் தறிந்து 1ஞானத், 2திறத்தினு முறுமென் மெண்ணித் 3தேவர்க்குந் தேவைச் சேர்ந்தேன், புறத்தினிற் புகழே யாக பழியொடும் புணர்க 4போதச், 5சிறப்பினிப் பெறுக தீர்க வென்றனன் சீற்ற மில்லான்.

(இ - ள்.) 'அறத்தைப் பாவம் வெல்லாது' என்கின்ற அதனை யறிந்து (இராமபிரானைச் சேர்கின்ற அச்செயல்) ஞானத்தின் கூறுபாட்டிலும் பொருந்து மென்று கருதி, தேவாதிதேவனான ஸ்ரீராமனைச் சேர்ந்தேன்: வெளியே (எனக்குப்) புகழுண்டாகட்டும்: (அல்லது) பழியொடும் (நான்) சேர்க: புகவும் மேன்மையை இனிப்பெறுக: (அல்லது, சிறப்பு) ஒழிக: (அதுபற்றிக்கவலையில்லை) என்றுகூறினான்: (யாவனெனில்), சீற்றமீக்கினவனாகிய விடீஷணன்; (எ - று.)—1யானே, 2நானே, தானே. 3திறத்தினதும். 4தேவர்க்குத். 5போகச். 6சிறப்பினிப். 7தீர்க்க, போக, தக்காய். 8தீர்த்தான். (௩.0௬௭)

கஎஅ. —விடீஷணன்மீது வீரவாதத்துடன் இத்திரசித்து அம்புஎய்தல். பெறுஞ்சிறப் பெல்லா மென்கைப் பிறைமுகப் 1பகழி பெற்றால் இறுஞ்சிறப் பல்லா லப்பா 2வெங்கினிப் போவ தென்னைத் தெறுஞ்சிறைக் கலுழ னன்ன வொருகனை 3தெரிந்து செம்பொன் உறுஞ்சுடர்க் கழுத்தை நோக்கி நூக்கினு 4னுருமின் வெய்யோன்.

(இ - ள்.) இடியைப்போல் வெய்யவனான இத்திரசித்து, (5) பெறுவதாகக் கருதுகின்ற சிறப்புகளெல்லாம், என்கையிலேயுள்ள பிறை முகத்தையுடைய பகழியைப் பெற்றால் அழிகின்ற சிறப்பாகுமேயல்லாமல், இனிஎங்கே (இதற்குத்தப்பி) அப்பாற்போவது? என்று சொல்லி, (சர்ப்பத்தை) அழிக்கின்ற சிறையையுடைய கருடனை யொத்த ஒரு கணையை ஆராய்ந்தெடுத்து (விடீஷணனுடைய) செம்பொன்னணிபொருந்திய ஒளியுள்ளகழுத்தை நோக்கிச்செலுத்தினான்; (எ-று.)--பெறுஞ்சிறப்பு இறுஞ்சிறப்பாகும் என்றது-5 பெறக்கருதுஞ்சிறப்பு இற்றதாய் விடு மென்றபடி.-1-ம்:--1வாளியொன்றால். 2சிறப்பில்லையை. 3எக்கினிப்பெறுவை, எக்கினிப்போவை. 4தொடுத்துச். 5அசனியொப்பான். ()

கஎகூ. ---இலட்குமணன் அந்தக்கணையைத் தடுத்தல்.

அக்கனை யுசனி யென்ன 1வனலென்ன வால முண்ட முக்கணன் சூல மென்ன முடுகிய முடிவை நோக்கி 2இக்கணத் திற்றூ னிற்றூ 3னென்கின்ற 4விமையோர் காணக் கைக்கனை யொன்றால் 5வள்ள லக்கனை கண்டங் கண்டான்.

(இ - ள்.) அந்தக்கணையானது இடியேயென்னவும், அனலே என்னவும், விஷத்தையுண்ட திரிநேத்திரான உருத்திரமூர்த்தியினது சூலப்படையென்னவும் விரைந்துசென்ற முடிவான நிலையை நோக்கி, 'இக்கணத்திலே (இந்தவிடீஷணன்) ஒழிந்தான், ஒழிந்தான்' என்கின்ற இமை

யோருங் காணும்படி உதாரகுணமுடையவனாகிய இலக்குமணன் (தன்) கையிலிருந்த கணையொன்றிலே (இந்திரசித்து விட்ட) அக்கணையைத் துண்டமாக்கினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹அன்றென, அன்றவன். ²இக்கணம். ³என்பதன். ⁴இடையேயெய்தான், இடையேயீண்டு. ⁵ஐயன். ()

கஅ௦.—இந்திரசித்து வேற்படையை விபீஷணன் மீது ஏவ அதனையும் இலக்குமணன் அழித்தல்.

கோலொன்று துணித லோடுங் கூற்றுக்குங் ¹கூற்ற மன்னான் வேலொன்று வாங்கி விட்டான் வெயிலொன்று ²விழுவ தென்ன நாலொன்று மூன்று ³மான புவனங்க ணடுங்க லோடும் னாலொன்று ⁴வரிவி லானு மதனையு தறுக்கி வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற அம்பு துணிபட்டவுடனே, யமனுக்கும் யமனை யொப்பவனான இந்திரசித்து,---வேற்படையொன்றைக் கையிலெடுத்து விட்டான்: ஒருசூரியன் விழுவதுபோல (அந்தச்சூலப்படை பிரகாசித்துக்கொண்டுதோன்ற), ஏழான புவனங்கள் நடுங்குதலும், சாஸ்திர முறைப்படியே கட்டமைந்த விற்றொழிலில் வல்லவனான இலக்குமணனும் அந்தவேற்படையையும் அழித்துத்தள்ளினான்; (எ-று.)---பி-ம்:---¹கூற்றமென்ன, கூற்றமன்ன. ²விழுந்தது. ³ஆயவுலகங்கள். ⁴விதிவலானும், வரிவிலன்றான், வரிவில்வல்லான். (௩௦௭௦)

கஅ௧.--விபீஷணன்இந்திரசித்தினதுதேரின் சாரத்திதிரைகளையழித்தல்.

¹வேல்கொடு நம்மே லெய்தா னென்றொரு வெகுளி ²பொங்கக் ³கால்கொடு காலிற் கூடிக் கைதொடர் கனகத் தண்டாற் கோல்கொளு மொருவ னோடுங் ⁴கொடித்தடர் தேரிற் பூண்ட பால்கொளும் ⁵புரவி யெல்லாம் ⁶படுத்தினான் ⁷படியின் மேலே.

(இ - ள்.) வேலைக்கொண்டு நம்மேல் எறிந்தானென்று ஒருகோபம் கிளர்ந்தெழ, (விபீஷணன்),---காலினால் காற்றுப்போல் (விரைவு) பொருந்திக் கையிற்பற்றிய பொன்மயமான தண்டாயுத்தினால் தேரை செலுத்துகின்ற ஒருவனுடனே [பாகனுடனே] கொடிகட்டிய பெரிய தேரிற்பூட்டிய பால்நிறமான குதிரைகளையெல்லாம் பூயியின்மீது விழுத்தினான்; (எ - று.)---பி-ம்:---¹வேலொடுகொல்லுற்றானென்ப தோர். ²வீங்கக், தோன்றாக். ³காலொடு...கூட்டிக்கைகொடு. ⁴அவனெடுங்கொடித்திண்டேரும், அவனெடுங்...தேரின். ⁵புரவியோடும், புரவிபாரிற். ⁶பரப்பினான். ⁷துடிப்பும்மாற, உயிர்ப்புமீற, துடிப்பும்பாற.

கஅ௨.-- விபீஷணன் இலக்குமணன் முதலியோர் மீது

இந்திரசித்து அம்புபொழிந்து ஆரவாரித்தல்.

அழிந்ததேர் மீது நின்ற னாயிர கோடி ¹யம்பாற் பொழிந்தவன் றோளின் ²மேலு மிலக்குவன் புயத்தின் மேலும் ³ஒழிந்தவ ருத்தின் மேலு முதிரநீர் வாரி ⁴யாக ⁵அழிந்திழிந் தோட. ⁶நோக்கி ⁷யண்டமு ⁸மிரிய வார்த்தான்.

(இ - ள்.) அழிந்ததேரினமீது நின்றவனான இந்திரசித்து, அந்த விபீஷணன் தோளின்மேலும் இலக்குமணனுடைய புயத்தின்மேலும் ஒழிந்தவரின் மார்பின்மேலும் ஆயிரகோடியும்புகளிற்ற பொழிந்து, இரத்தப் புனற்கடல் அழிந்திழிந்தோட நோக்கி அண்டமும் நிலைகெட்டுடோட ஆரவாரித்தான்; (எ-று.)--பி-ம்:--1 அம்பு. 2 மீதும். 3 ஒழிந்தபேர். 4 ஓதம். 5 அழிந்தழிந்து. 6 தூக்கி. 7 பகிரண்டம். 8 மடிய, வெடிக்க. ()

கஅ௩.—இந்திரசித்து வானத்துமறைந்து இராவணன்டம் செல்லுதல்.

ஆர்த்தவ னனைய போதி ன்ழிவிலாத் தேர்கொண்டன்றிப் போர்த்தொழில் புரிய லாகா தென்பதோர் பெருநுளையுன்னிப் பார்த்தவ ரிமையா முன்னம் விசும்பிடைப் பாய்ந்தா னென்னும் வார்த்தையை நிறுத்தப் போனாராவணன் மருங்கு சென்றான்.

(இ - ள்.) ஆரவாரஞ்செய்த அந்த இந்திரசித்து, அப்போது 'அழிவில்லாத தேரைக் கொண்டாலல்லாமல் போர்த்தொழிலைச் செய்ய முடியாது' என்பதான ஒருவிஷயத்தைக் கருதி, பார்த்தவர் கண்ணைக் கொட்டுங்காலத்திற்குள் விசும்பினிடத்துப்பாய்ந்தானென்னும் வார்த்தையைபுண்டாக்கிவிட்டுப்போனவனும், (அங்குநின்ற) இராவணனுள்ள இடத்துக்குச்சென்றான்; (எ - று.)--பி-ம்:--1 வெல்லல். 2 காத்தவர். 3 கரந்தான், பக்கான். (௩௦௭௩)

* நீதும்பலையாகப்படலம் முற்றிற்று.

உஎ.—ஆவது இந்திரசித்துவதைப்படலம்.

(இலக்குமணன் செய்த) இந்திரசித்தினுடைய வதையைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள்.

இராவணன் மருங்கு சென்று சேர்ந்த இந்திரசித்து, அவ்விராவணனைக்கண்டு விபீஷணன் உளவுசொல்லித் தருவதையும் இலட்சுமணனுடைய பராக்கிரமத்தைபுஞ் சொல்லி, 'சதையை விட்டிடுவதே செய்யத்தக்கது'என்ன, அதுகேட்ட இராவணன் சினந்து தான் போருக்கு எழுமுயல, அப்போது இந்திரசித்து அவ்விராவணனைத் தடுத்தத்தானே போருக்கு எழுந்துசென்று இலட்சுமணனோடு கமீட்போர் விளைக்க, சூரியனுதித்ததும் இலட்சுமணன் இந்திரசித்துசெய்த மாயப்போரை வென்று அவனைச்சங்கரிக்கவே, அரக்கரிரிந்தோடினராகத் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்தனர். அப்போது கடவுளருளால் ஆற்ற வானரர் உயிர்பெற்றொழ, அங்குதன் இந்திரசித்தின் தலையை யேந்தி முன்னணியில் வர, இலக்குமணன் அநுமன்தோளின் மீதேசென்றான். இந்திரசித்தின் தலையைக் காணிக்கையாகவைத்து இலட்சுமணன் வணங்க, ஸ்ரீராமன் அவனைப் புகழ்த்து அவனிடத்துள்ள பேரன்பினால் அவனுடலிலுள்ளபுண்களை யொற்றிப் போக்கின னென்பது, இந்தப்படலத்திற்கு கூறிய பொருள்.

* நீதும்பலையெவ்வப்படலம்முற்றும் என்று ஒருபிரதியிலுள்ளது.

க.—இராவணன் இந்நீரசித்தைநோக்கி வினுவத்தொடங்குதல்.
 விண்ணிடைக்¹ கரந்தா² நென்ன வஞ்சனை வினைக்கு பென்பார்³
 கண்ணிடைக் கலக்க நோக்கி யையுற வழக்குங் காலீ
 புண்ணிடை யாக்கைச் செந்நீ ரிழிதரப் புகுநின்
 எண்ணுடை மகனை நோக்கி யிராவண னினைய சொன்னான்.

(இ - ள்.) வானத்தினிடத்தே ஒளிந்துகொண்டா னென்ற காரணத்தால் (முன்போல்) மாயச்செயலைத் தோற்றுவிப்பானென்பாராய்க் கண்ணினிடத்துக் கலக்கமுண்டாக எண்ணிட்டு (வானரர்) சந்தேகப் பட்டு வருந்திக்கொண் டிருக்கும்போது, உடலின் புண்ணினிடத்தினின்று இரத்தம்பெருக (த்தன்முன்னே) வந்துின்றவனு (மகாவீரனென்று) மதிப்புப்பெற்ற மகனை [இந்திரசித்தை] ப் பார்த்து, இராவணன் இவ்வாறான வார்த்தையைக் கூறலானான்; (எ - று.)—அதனை மேற்கவியிற்காண்க. கண்ணிடைக்கலக்கநோக்கினன்பதற்கு - தமது கண் வானத்தினிடத்துப்பொருத்தப் பார்த்தவண்ணம் என்று உரைத்தலுமாம். பி - ம்:—¹கலந்தான். ²என்பார். ³கண்ணிடைக்கலக்களேக்கி, கண்ணிடை கலக்கநோக்கி. ⁴புண்ணுடையாக்கைசெந்நீர். (ந-0எச)

உ.-நிகழ்த்ததைச் சொல்லாயென்று இராவணன் இந்நீரசித்தைவினுவல். தொடங்கிய வேள்வி¹முற்றப் பெற்றிலாத²தொழில்நின் றேறண் அடங்கிய³வம்பே யென்னை யறிவித்த தமிழி லியாக்கை [மேல் நடுங்கினை⁴போலச் சாலத் தளர்ந்தனை கலுழ னண்ணப் படஞ்சுறையரவ மொத்தா புற்றது பகர்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) (நீ) தொடங்கிய வேள்வியானது முடியு பெற்றிலாத தன்மையை உன்னுடைய தோளின்மேற் பதிந்துள்ள அம்பே என்னை யறிவித்தது; அழிவில்லாத உடல் நடுக்கமடைந்தாய்போல மிகத்தளர்ந்தாய்: (அதனால்), கருடன் கிட்டப் படமொடுங்கின சர்ப்பம்போன்றாய்: நிகழ்த்ததைக் கூறுவாயென்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹முற்றும், முற்றிப். ²தொழிலுந். ³அம்பிற்றேறவறைந்தனவயர்வில் யாக்கை, அம்பு தோன்ற வறைந்தன வயர்வில்யாக்கை. ⁴மனமுஞ். (ந-0எடு)

உ.—குதுழதல் நான்தகவிகள் - ஒருநொடர்:
 இந்நீரசித்து கூறிய பதிலைத் தெரிவிக்கும்.

சூழ்வினை¹மாய மெல்லா மும்பியே துடைக்கச் சுறறி வேள்வியைச் சிதைய நூறி வெகுளியா லெழுந்து வங்கி²ஆள்வினை யாற்றல்³தன்னு லமர்த்தொழில் தொடங்கியார்க்குந் தாழ்விலாப் படைகண் மூன்றுந் தொடுத்தனன் றடுத்து விட்டான்.

(இ - ள்.) (நான்) ஆராய்ந்து செய்த மாயச்செயலையெல்லாம் உன் தம்பியே யொழிக்க, (பிறகு இலட்சுமணன் வானர சேனையுடனே) முற்றுக்கையெடுத்து வேள்வியைக் கெடும்படி யழித்ததனால், (நான), சினத்தோடு எழுந்து பராக்கிரமத்தோடுகூடிய வல்லமையால் மிக்குப் போர்த்தொழிலைத் தொடங்கி ஆரவாரிக்கின்ற தாழ்வில்லாத (முத்தேவர்

களின்படைகளையும் தொடுத்து விட்டேன்: (அவற்றையெல்லாம் அவ்வி
லக்குமணன்) தடுத்து விட்டான்; (எ - று.)—ஆற்றல் தன்னால் வீங்கித்
தொடங்கி என்க: வீங்குதல் - மிகுதல். பி - ம்:—¹மாயை. ²ஆழ்வினை.
³ஆற்றான்...புக்கு நின்றான். (௩௦௭௬)

ச. நிலஞ்செய்து விசம்புஞ் செய்து ¹நெடியமால் படைநின் ருனை
வலஞ்செய்து ²போயிற் றென்றால் மற்றினி வலிய ³துண்டோ
குலஞ்செய்த ⁴பாவந் தாலே கொடும் ⁵பகைத் தேடிக்கொண்டாய்
சலஞ்செயி னுலக மூன்று மிலக்குவன் ⁷முடிப்பன் ருனே.

(இ - ள்.) சிலத்தையுண்டாக்கி மேலுலகத்தையுமுண்டாக்கிப் பெ
ருமைபெற்ற திருமாவின் படையும் (போரில் சிற்ற) இலக்குமணனைப்
பிரதட்சினஞ்செய்து போயிற்றென்றால், பின்னர் இனி வலிமையுடைய
படையும் உண்டோ? (அரக்கர்) குலஞ் செய்த தீவினையாலே கொடிய
பகையைத் தேடிக்கொண்டாய்: இலக்குவன் கோபங்கொண்டால் தா
னொருவனை உலக மூன்றையும் முடிப்பான்; (எ - று.)—குலம்-தொகுதி
யுமாம். பி - ம்:—¹நெடியவன். ²போவதானால். ³உண்டே. ⁴தீமை
யாலே. ⁵பழி. ⁶தேடிக்கொண்டேம். ⁷முடிக்கும். (௩௦௭௭)

ஊ. முட்டிய செருவின் முன்பா முதலவன் படையை ¹யென்மேல்
²விட்டில னுலகை யஞ்சி யாதலால் வென்று மீண்டேன்
கிட்டிய ³போதும் ⁴காத்தா னின்னமுந் ⁵கிளர வல்லான்
சுட்டிய ⁶வலிய னாலே கோறலைத் துணிந்து நின்றான்.

(இ-ள்.) நெருங்கச்செய்த போரில் முன் (முன்புர்த்தியரில்) முதலிற்
சொல்லப்படுபவனான பிரமதேவன் படையை உலகை (யழித்து விடுமே
யென்று) அஞ்சினமீது விடுத்திலன்: அதுனால்தென்று மீண்டேன்: (நான்
பிரயோகித்த பிரமாவ்திரம் தன்னைக்) கிட்டியபோதும் காத்துக்கொண்
டான்: இன்னமும் உற்சாகங்கொண்டு போர்செய்ய வல்லான்: பெரு
மைபெற்ற(தன்) வலிமையாலேயே (என்னைக்) கொல்வதைத் துணிந்து
நின்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹முன்பா முன்பால், என்பால். ²விட்டி
லர். ³போது ⁴காத்தார்...வல்லார். ⁵கிளர்வல்லாச. ⁶முனையிலன்றான்
றொடங்கிய சொல்லற்பாற்றோ, வலியினாலே...என்றார். (௩௦௭௮)

கூ. ஆதலா லஞ்சி னேனென் றருளலை யாசை தானச்
சீதைபால் விடுதி யாபி ¹னனையவர் சீற்றந் ²தீர்வர்
போதலும் புரிவர் செய்த தீமையும் பொறுப்ப ருன்மேற்
காதலா லுரைத்தே வென்ற னுலகெலாங் கலக்கி வென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கூடத்தனால் (நான்) அஞ்சினேன் என்று நினை
யாதே: (ஈ) அந்தச்சீகையினிடந்து ஆசையை விடுவாயாயின், அந்த
இராமலட்சுமணர் சினம் கீங்கிவிடுவர்; (போர்செய்து நம்மைக் கொல்
லாமல்) மீண்டுபோதலையுஞ் செய்வார்கள்: (ஈ) செய்த தீமையையும் பொ
றுப்பார்கள்: உண்டிது அன்பினாற் கூறினேன் என்று கூறிமுடித்
தான்: (யாவனெனில்),—உலகத்தை யெல்லாம் கலங்கவடித்து வென்
றவனான இந்திரசிந்து; (எ - று.)

உலகத்தையெல்லாம் கலங்கவடித்தவன் இப்போது தான் கலக்க மடைந்து இவ்வாறு கூறலானா னென்க. தான் கூறுவது அச்சத்தினாலன்று: தந்தைமீதுள்ள அன்பினாலென்று இத்திரசித்து தான்கூறுவதற்குக் காரணத்தைவிளக்குகின்றான். பெரியோரிடத்துப் பேசமிடத்து 'அருள்' என்ற சொல்லை உடன்கேர்த்துச் சொல்லும் மரபுபற்றி, நினை யாதேயென்ற பொருளில் 'அருளலை' என்றான். பி-ம்:---1 அன்னவர். 2 தீர்த்து. (௩௦௭௧)

எ.--இனி, ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்: 'இராவணன் இந்திரசித்தை வேறுத்துக்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

இயம்பலு மிலங்கை வேந்த னெயிற்றிள 1நிலவு தோன்றப் புயங்களுங் குலுங்க 2நக்குப் 3போர்க்கினி 4யொழிதி போலாம் மயங்கினை 5மனிதன் றன்னை யஞ்சலை வருந்த லைய சயங்கொடு தருவ னின்றே மனிதரைத் தனுவொன் றுலே.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு இந்திரசித்து) கூறியவுடனே, இலங்காதிபதியாகிய இராவணன் கோரப்பற்குளினின்று இளநிலா வெளிப்படவும் தோள்கள் குலுங்கவுஞ் சிரித்து, 'இனிப் போர்க்குச்செல்லாமல் நீங்குவாய்போலும்: மனிதனைப்பார்த்து மயக்கமடைந்துவிட்டாய்: அஞ்சாதே: வருந்தாதே: ஐயனே! (என்னுடைய) ஒற்றைவில்லக்கொண்டு இன்றே மனிதரிடத்து வெற்றியைக்கொண்டு தருவேன்: (எ-று.)---பி-ம்:- 1நிலவுமெய்தப். 2நக்கான். 3போக்கு. 4ஒழிநீபோத, ஒழிதிபோல, ஒழிதல்பேரலாம். 5மனமுமஞ்சி வருந்தினை, மனிதன் றன்னையஞ்சினே.)

அ. முன்னையோ ரிறந்தேர ரெல்லா மிப்பகை முடிப்ப ரென்றும், 1பின்னையோர் நின்ற ரெல்லாம் 2வென்றவர்ப் பெயர்வ ரென்றும், 3உன்னை நீ யவரை வென்று தருதியென்று னுணர்ந்து மன்றால், என்னையே நோக்கி 4யானிர் நெடும்பகை 5தேடிக்கொண்டேன்.

(இ - ள்.) நான் (சீதையைக்கவர்ந்து பகைதேடிக்கொண்டது),—முன்னரேபோர்க்குச் சென்றவராய் இறந்தவரெல்லாம் (எனது) இப்பகையை யொழிப்பாரென்றாவது இன்னும் (போர்க்குச் செல்லாது) பிற்பட்டவராய் சிற்பவரெல்லாம் வென்றுமீள்வரென்றாவது, உன்னைக்குறித்து 'நீ அவரை வென்றுதருவாய்' என்றாவது கருதி அன்று: என்வலிமையையே எண்ணி யான் இந்த நெடியபகையைத் தேடிக்கொண்டேன்; (எ-று.)—என்றும் உணர்ந்தன்று என்க. பி-ம்:— 1பின்னையே. 2வென்றவர். 3இன்னகீ...இன்றால். 4அன்றே. 5கொண்டதென்றான். (௩௦௮௧)

கூ. பேதைமை யுரைத்தாய் 1பிள்ளா யுலகெலாம் பெயரப் பேகாதையென் புகழி லோடு நிலைபெற வமரர் காண [ராக் மீதெழு மொக்கு என்ன யாக்கையை விடுவ தல்லாற் சீதையை விடுவ துண்டோ விருபது 2தோளுண்டாக.

(இ - ள்.) பிள்ளாய்! அறிவில்லாத ஆலோசனையைச் சொன்னாய்: (ஒருகால் எனக்கு வெற்றியேயுண்டாகாதென்றாலும்), எனக்கு இருபது

தோள் உண்டாயிருந்தும், உலகமெல்லாம் பெயர்கையிலும் அழியாத என் புகழினோடுகூடியபாடல் நிலபெறுமாறு அமரர்கண்டுகொண்டிருக்க(நீரின்)மீதுதோன்றுகிற குமிழியையொத்த(என்)யாக்கையை விடுவதல்லாமற் சீதையை விடுவது உண்டோ? (எ-று)

இரண்ட்தோள்களையே பெற்றமனிதர்க்கு அஞ்சித் தேவர்காணச் சீதையைத் திருப்பிக்கொடுத்து நிலைத்த பழியைப் பெறுவதைக்காட்டிலும், தேவர்காண, நிலயாத இத்தேகத்தைப் போரில் விட்டிட்டுநிலைத்துள்ள புகழைப்பெற்றுப்போவதே இருபதுதோள் படைத்த யான்செய்யத்தக்க தென்கின்றான், இராவணன். இவ்விராவணன் கூறியபடியே இவன் பெயர்கதையாகி வழங்குதல் காண்க. பி - ம்:—1மைந்தா. 2திரடோளுண்டால், தின்டோளுண்டாய். (௩0௮௨)

க0. வென்றிலென்ற பேர்தும் வேதமுள் ளளவு மியானும்

1நின்றானென்றே பற்ற விராமன்பேர் நிற்குமாகிற்

பொன்றுதலொரு²காலத்துத் தனிநுமோ பொதுமைத் தன்

இன்றுளார் நானே மாள்வார் புகழுக்கு மியுதி யுண்டோ. [ரே

(இ - ள்.) (நான்) வெற்றிப்பெற்றிலே வென்ற காலத்தும், அஃவிராமனுடைய(வீர்ப்)பேர் நிலைத்துநிற்குமாயின், வேதமுள்ள அளவும் யானும் (பெயரினால்) நிலபெற்றுள்ளே னாவனன்றோ? (எந்தக்காலத்திலாவது) ஒருகாலத்தில் இறப்பு என்பது நீங்காதுவருவதென்றோ? (இறப்பென்பது பிறந்த பிரானிகட்கெல்லாம்)பொதுமையானதன்றோ? இன்றுஉள்ளவர் நான்க்கு [வருங்காலத்தில்] இறந்தே தீர்வர்: புகழுக்கும் அழிவுண்டாகுமோ? (எ - று.)—கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறிய கருத்தையே இங்கு விவரித்துக் கூறுகின்றனன் இராவணனென்க, —பி - ம்:—1நின்றிவன். 2காலத்துந். (௩0௮௩)

கக. விட்டனன் 1சீதை தன்னை 2யென்றலும் விண்ணோர் நண்ணிக்

கட்டுவதல்லா 3லென்னை 4யானெனக் கருதுவாரோ

பட்டனென்ற போது மெளிமையிற் படுகி லேன்யான்

5எட்டினோ டிரண்டு மான திசைகளை யெறிந்து 6வென்றேன்.

(இ-ள்.) (நான்) சீதையை(இராமனிடம்) விட்டேனென்றவுடனே, (பின்பு) தேவர்கள் என்னைக் கிட்டிக் கட்டிக்கொண்டுபோவதல்லாமல் நான் என்று எண்ணி அஞ்சிநிற்பாரோ? பத்துத்திசைகளை (ப்படைக்கலங்களை) எறிந்துவென்றவனாகியநான் இறந்தேனெயென்றாலும் எளிமையோடு இறக்கமாட்டேன்; (எ-று.)—பி-ம்:—1சனகிதன்னை. 2என்னலும். 3பின்னைப். 4பொருள். 5எட்டுமோரிரண்டுமான. 6கொண்டேன்.()

கஉ. சொல்லியென் பலவுநீரின் னிருக்கையைத் தொடர்ந்து தோளிற், புல்லிய பகழி வாங்கிப் போர்த்தொழிற் சிரமம்போக்கி, எல்லியங் கழித்தி யென்னு வெழுந்தன 1னெழுந்து பேழ்வாய், வல்லிய 2முனிந்தா லன்னான் வருகதேர் 3விவரவி னென்றான்.

(இ - ள்.) பலசொல்லி யென்? நீ உன்னுடைய இருப்பிடத்தைச் சார்ந்து, தோளிலெபடிந்த அம்புகளைப் பேர்த்தெடுத்து, போர்த்தொழி

லால்நேர்ந்த இளைப்பைநீக்கி, இரவையுங்கழிப்பாய் என்று சொல்லி எழுந்தான்: எழுந்து, பிளந்தவாயையுடைய புலி கோபித்தால் (அதை) ஒத்தவனான இராவணன், தேர் விரைவில்வரட்டுமீ' என்று சொன்னான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1வயிற்றுப். 2முனிந்தவன்னான், முனிந்ததென்ன. 3தருக, வருக. (௩௦அ௫)

க௩ — இத்தீரசித்து இராவணனைத் தடுத்துத் தானே பொருமாறுசெல்ல இாதமேறுதல்.

1எழுந்தவன் றன்னை நோக்கி யிணைபடி யிறைஞ்சி யெந்தாய் ஒழிந்தருள் சிற்றஞ் சொன்ன வுறுதியைப் பொறுத்தி 2யானே கழிந்தன நென்ற 3பின்னர் 4நல்லவா காண்டி யென்கு 5மொழிந்தனன் நெய்வத் தேர்மே லேறினன் முடிய லுற்றான்.

(இ - ள்.) எழுந்த இராவணனைப் பார்த்து, இணையடிகளிலே வணங்கி, 'எந்தாய் சிற்றம் ஒழிந்தருள்: (உனக்கு நான்) சொன்ன உறுதிமொழியைப்பற்றி, (என்மீது சினங்கொள்ளாது)* பொறுத்தருள்வாய்: யானே இறந்தே நென்ற பின்பு (நான் சொல்லியவற்றை) நல்லனவாகக் காண்பாய்' என்று கூறியவனும், இறத்தற்கு நிச்சயங்கொண்டவனான இத்திரசித்து தெய்வத்தேரினமீது ஏறினன்; (எ - று.)—பி - ம்:—1எழுந்தான். 2யான்போய்க். 3போது, பின்னும். 4நல்லவாக், ராவலா, 5மொழிந்தான். (௩௦அ௬)

க௪.—தானம்முதலியன செய்து இத்தீரசித்து இராவணனை நோக்கிக் கண்ணீர்பெருக்கிச் செல்லுதல்.

படைக்கல விஞ்ஞை 1மற்றும் படைத்தன பலவுந் தன்பால், அடைக்கல 2மென்ன விசனளித்தன 3தேர்மேலாக்கிக், கொடைத் தொழில் வேட்டோர்க் கெல்லாங் 4கொடுத்தனன் கொடியோன் றன்னைக், கடைக்கணு னோக்கி நோக்கி 5பிரகணீர் கலுழப் போனான்.

(இ - ள்.) (தான் தேறிய) படைக்கலவிச்சையிலே படைத்தன பலவகைப்படைக்கலங்களையும், தன்னிடத்து அடைக்கலம்போலச் சிவபிரானளித்துள்ள படைக்கலங்களையும், மற்றுமுள்வனவற்றையும் தேர்மேலே வைத்து, கொடைத்தொழிலிலே விரும்பினவர்க்கெல்லாம் (விரும்பியன எல்லாங்) கொடுத்த, (பின்பு) கொடியோனான இராவணனைக் கடைக்கண்ணிறைப் பார்த்துப்பார்த்து இருகண்களினின்றும் கண்ணீர்பெருகப் புறப்பட்டிசென்றான், (அந்தஇத்திரசித்து); (எ - று.)

இனி, இராவணனைப் பார்க்கப்போகிறதில்லையென்ற கருத்தினாலும், இவனெல்லவா இவ்வளவு நேர்வ தென்ற கருத்தினாலும், கொடியோனைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கண்ணீர் பெருக்கினன், இத்திரசித்து. பி - ம்:—1மற்று. 2ஆகத்தேவர். 3எல்லாம்வாங்கி. 4கொடுத்தபின். 5பிரிவினிற்கழிந்து, பிரிவினற்கலுழந்து. (௩௦அ௭)

கரு.—இலங்கைவீரர் மனமழிந்து தொடர, இந்திரசித்து அவர்களை
இராவணனைக் காக்குமாறு கூழித் தேற்றிச்செல்லுதல்.

இலங்கையி னிருத ரெல்லா ¹மழிந்தனர் விரைவி னெய்தி
விலங்கலந் ²தோள நின்னைப் பிரிகலந் விளிது ³மென்ன
வலங்கொடு தொடர்ந்தார் தர்மை மன்னனைக் காமின் யாதுங்
கலங்கலி ⁴ரின்றே சென்று மனிதரைக் ⁵கடப்ப லென்றான்.

(இ - ள்.) இலங்கையிலுள்ள அரக்கரெல்லாம், மனமழிந்தவராய்
விரைவிற்கிட்டி, 'மலைபோன்ற அழகிய தோளையுடையவனே! உன்னைப்
பிரியோம்: இறப்போம்' என்று சொல்லிப் பிரதட்சினஞ்செய்து தொடர்ந்தவரான
அவ்வரக்கரைநோக்கி, 'மன்னவனைக் காத்திடும்: சிறிதும்
கலங்காதீர்: இன்றேபோய் மனிதரை வெல்வேன்' என்று கூறினான்.
(அவ்விர்திரசித்து); (எ - று.)—வலங்கொடுதொடர்ந்தார் - தாமே வலி
யத்தொடர்ந்தாரென்றும், தம்சேனைவலிமுதலியனகொண்டு பொரத்
தொடர்ந்தாரென்றும் உரைக்கலாம். பி-ம்:—¹எழுந்தனர். ²தோளா
யுன்னை. ³என்றா, என்று. ⁴இனிமேற். ⁵கடப்பேன். (௩௦அஅ)

ககூ.—அரக்கமகளிர் அஞ்சி நோக்க, இந்திரசித்து போர்க்களத்
செல்லுதல்.

வணங்குவார் ¹வாழ்த்து வார்தன் வடிவினை நோக்கித் தம்வாய்
உணங்குவா ருயிர்ப்பா ருள்ள முருகுவார் ²வெருவ லுற்ற
கணங்குழை மகளி ரீண்டி யிரைத்தவர் கடைக்க னென்னும்
³அணங்குடை ரெடுவேல் பாபு மமர்கடந் தரிதிற் போனான்.

(இ - ள்.) அஞ்சதல் பொருந்திய திரண்ட குழையென்னுங் காது
ணியையணிந்த மகளிர் ரெருங்கி, வணங்குபவரும் வாழ்த்துபவரும்
இந்திரசித்தின் வடிவத்தைப் பார்த்துத் தம்வாய் உலர்ப்பெறுபவரும்
பெருமூச்செறிபவரும் மனமுருகுபவருமாகி(த் துயரத்தினுற்) கதறு
கின்றவரின் கடைக்கணென்கிற வருத்துந்தன்மையமைந்த ரெடியவேற்
படை பாய்ப்பெற்ற போரைக்கடந்து, (இந்திரசித்து போர்க்களம்
நோக்கி) அரிதிற் சென்றான்; (எ - று.)

தனக்கு மரணம் நேருமென்று மனத்திற் பட்டுள்ளதனாற் சிரமப்
பட்டு, தன்மீது காதுலுள்ள மகளிர் அச்சத்தோடு விரும்பி நோக்கு
கையிற் சென்று னென்பார் 'வெருவலுற்ற மகளிர் கடைக்கணென்னும்
வேல்பாயும் அமர்கடந்து அரிதிற்சென்றான்' என்றார்: வேல்பாய்வதனால்
அவ்விடமே அமர்க்கள மாயிற்று. இச்செய்யுளில் 'உருகுவார்' என்பது
வரையிலுள்ள வினைகள் கீழ்ச்செய்யுளில் 'மனிதரைக் கடப்பல்' என்று
அபயமளிக்கப்பெற்ற அரக்கரின் செயலாகக் கொண்டாருமுளர்.
பி-ம்:—¹வாழ்த்துவார்கள். ²வெருவலுற்றுக், ஆகிமேயும். ³அணங்
குறை, அணங்குளை. (௩௦அ௦௬)

கக௪.—இலட்குமணன் இந்திரசித்தின் தேரோலையைக் கேட்டல்.

ஏயின ¹னின்ன னாக விலக்குவ னெடுத்த வில்லான்
சேயிரு விசும்பை நோக்கி வீடண தீயோ னப்பாற்

போயின னாதல்¹வேண்டும் புரிந்தில னென்று மென்பான் ஆயிரம் புரளி பூண்ட தேநின்பே ரரவங்²கேட்டான்.

(இ - ள்.) (விசும்பின்வழியாகச்)சென்ற இந் திரசித்து இவ்வாறு மீண்டு போர்க்களம் நோக்கி வருபவகைவிரகக், — இலக்குவன், — கையிலெடுத்தவிலீழையுடையவளும், உயர்ந்துப்பரந்த ஆகாயத்தைப்பார்த்து, (இந் திரசித்தின் செயலொன்றையும் காணாமையால் விபீஷணனை நோக்கி), 'விபீஷண! கொடுங்குணமுடையவளு இந் திரசித்து (வானத்தை விட்டு) அப்புறம்போயினவகைவேண்டும்: (ஏனெனில்), யாதொருசெயலையும்செய்திலன்' என்று சொல்பவகை, (அப்போது), ஆயிரக்குதிரைகள் பூட்டிய தேரின் மிக்க ஒலியைக் கேட்டான்; (எ - று.)

சீகும்பலையாகப்படலத்தின்இறுதிச்செய்யுளில் "விசும்பிடைக்கரந்தானென்னும் வார்த்தையை நிறுத்திப்போனான்" என்று கூறிய கவி, இங்கு 'ஏயினன்' என்று அதனொடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுகின்றார். அங்ஙனம் இந் திரசித்து விசும்பில்மறைந்து இராவணனிடம்வந்து அவனுக்குப் புத்திமதிசூறியும் அவ்விராவணன் இசையூது சினங்கொள்ளவே, அவ்விரசித்து அவனைத்தெளிவித்துப் போர்க்கோலங்கொண்டு போர்க்களம்நோக்கி ஆயிரம்புரலிபூண்டதேரின்மீது வர, அவ்வரவம், வானத்தில் இந் திரசித்து இல்லாமையைக் கண்டு விபீஷணனொடு அது குறித்துப்பேசிக்கொண்டிருந்தஇலட்சுமணனுடையசெவியிலேபட்டதென்க. ஒன்றும் புரிந்தில்லாமையாகிய ஏதுவை முன்னிட்டு, அப்பாற் போயின னாதல்வேண்டுமென்று இலட்சுமணன் அநுமானித்ததனால், இது-அநுமான லங்காம். பி-ம்:—¹இன்னது, ²ஒன்றும்புரிந்திலனாகும், ³கொண்டான்.

வேறு.

கஅ.—இந்திரசித்தின் இராதம் வருவதை, இதுவும் அடுத்தகவியும் தெரிவிக்கும்.

குன்றிடை நெரிதர வடவரையின் குவடுருள் குவதென¹முடுகுதொறும், பொன்றிணி கொடியின திடி²புருமி³னதிர்சூரன்⁴முரல்வது புனைமணியின், ⁵மின்றிரள் சுடரது கடல்பருகும் வடவனல் வெளியுற வருவதெனச், சென்றது திசைதிசை யுலகிரியத் திரிபு வனமுமுறு⁶தனியிரதம்.

(இ - ள்.) பொன்தண்டத்திற் றிண்ணியதாகப்பொருந்திய கொடியையுடையதும், இடியேற்றின்கூரல்போல அதிர்கின்ற ஓசையைபுண்டாக்குவதும், அலங்காரமாகப்பதித்த இரத்தினங்களால் மின்னலின் திரண்டசுடரையுடையதுமாகித், திரிபு வனத்திலும் சென்றதான ஒப்பற்ற அந்தஇந் திரசித்தின் இராதம், — விரைந்துவருந்தோறும் மேருமலையின்உச்சி உருள்வதென்னுமாறு திரிகூடாசலத்தினிடம் நெரிந்திட, — கடலைப்பருகுகின்ற வடவைக்கனல்(அக்கடலினின்று) வெளியேபொருந்தவருவதென்று கருதுமாறு திசைதோறும் உலகு கிழகெட்டோடச் சென்றது; (எ-று.)—குற்றெழுத்துப் பயின்றுள்ளதனால், இச்செய்யுள் -

தறுஞ்சீர்வண்ணம்: மேற்கவிகளிலும் இங்ஙனமே காண்க. பி-ம்:—
 1முகடுதொறும். 2உருமென். 3பொதிங் 4முதிர்வது. 5மின்றிணிவிரிகடர்
 கடல்பருகும், மின்றிணிவிரிகடல்பருகுறும்வ். 6திறல். (௩௦௯௧)

ககூ. கடன்மறு கிட¹வுலகுலையநெடுங் 2கரியிரி தரவெதிர்
 கவிகுலமும், 3குடர்மறு கிட⁴மலை குலைய⁵நிலங் குழியொடு கிழி
 பட⁶வழிபடருர், இட⁷மறு கியபொடி 8முடுகிடவு மிருளுள்
 தெனவெழு மிகலரவீன், படமறு கிடவெதிர் 9விரவியதவ் விருள்
 பக லுறவரு பகையிரதம்.

(இ - ள்.) அந்தஇரவு பகல்போலாகுமாறு (பேரொளியுடன்) வரு
 கின்ற பகைவனுடையஇரதம்,—கடல் கலங்கவும், உலகு வருந்தவும்,
 நெடிய(திசு) கசங்கன் நிலகெட்டோடவும், எதிர்திற்கின்ற வானரர்கூட்
 டமும் குடல்மறுகிடவும், அஷ்டகுலாசலங்களும் நடுங்கவும், நிலம் குழிவு
 படுதலுடனே கீண்டிடவும், செல்லுகின்றவழியாகியஇடம் தூள் தூளான
 புழுதிவிரைந்து வானத்துச்செல்லவும், இருள் உள்ளதென்னுமாறு
 (விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டு) எழுகின்ற வலிய ஆதிசேஷனது படம்
 மறுகும்படி (இலட்சுமணனுக்கு) எதிராகப்பொருந்தியது; (எ - று.)

புழுதிபோய்விடவே பூமியின்கீழிருந்து தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனு
 டையபடம்மறுகுவதாயிற்றென்று உயர்வுநவநிச்சயணிபடக்கூறியவாறு.
 பி-ம்:—1உலகிடைய, நிலகுலைய. 2நெடுங்கதிரிரிதர. 3குடல். 4நிலகு
 லைய மலையுலைய, உலகுலைய. 5நெடுங். 6நிலகுலைய. உடல்குலைய. 7மறுகிய
 படி. 8பரவியவண்பகலிருள்வருவன. 9விரவ விருள் பகலுறவருவன. ()

உ௦.—இந்திரசித்துத்தும் இலட்சுமணனுக்கும்
 போர்நிகழ்தல்.

ஆர்த்தது நிருதர்த மனிக¹முட னமரரும் வெருவினர் கவி
 குலமும், வேர்த்தது வெருவலொ²உலம்வரலால் விடுகளை 3சித
 நின னடுதொழிலோன், தீர்த்தனு மவனெதிர் முடுகிறெடுங் திசை
 செவி டெறிதர விசைகெழுதிண், போர்த்தொழில் புரிதலு⁴முல
 குகடும் புகையொடு சிகையனல் பொதுளியதால்.

(இ - ள்.) அரக்கர்களின்சேனை, (ஒருசேர) ஆரவாரித்தது; (அது
 கேட்டு) உடனே அமரர்களும் அஞ்சினர்: குரங்குகளின்கூட்டமும்,
 அச்சத்துடனே மனச்சுழற்சிதோன்றியதால் (உடல்) வேர்க்கலாயிற்று;
 (பின்பு), கொல்லுந்தொழிலுடையவனான இந்திரசித்து (வில்)வெளி
 வீடுகின்ற அம்பைச் சிதறினான்: பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இலட்சுமண
 னும், அந்த இந்திரசித்துக்கு எதிரே விரைந்து நெடியதிசைசெவிடுபடும்
 படி (நாணியை) எறிய(ப் பிறகு) விரைவுபொருந்திய வலிய போர்த்
 தொழிலைப்புரிதலும், உலகிற் கொடியபுகையுடனே சுவாலையோடுகடிய
 நெருப்புநெருங்கிற்று; (எ - று.)

நிருதசேனை ஆரவாரிக்கவும் அதுகேட்டு அமர ரஞ்சினராக, 'இந்
 திரசித்து போர்க்கு வந்திட்டானே! என்னசெய்திடுவானே?' என்று

கருதுவதனால், மனச்சுழற்சியும் அச்சமும் மனத்துத்தோன்ற, வான ரங்கள் உடல்வேர்த்தனவென்க. 1-ம்:—1உடன்றமரரும். 2அலம்வர லும். 3சின்தினன். 4உலகநெடும். (௩௦௬௩)

உக.—விழிஷணன் 'இப்போது இந்திரசித்தை விட்டிட்டால் பின் வேல்வது அரிது' என, இலட்சுமணன் கடுமையாகப் பாணப்பிரயோகஞ்செய்தல்.

வீடண னமலனை சிறல்கெழுபேரர் விடலையை யினியிடை விடலுளதேற், சூடலை துறுபலர் வாகையெனத் தொழுதன 1னவ ளளி லழகனும், கோடனை வரிசில யுலகுலையக் குலவரை பிதிர் பட 2நிலவரையிற், சேடனும் வெருவுற வருமுறழ்திண் 3தெறு கனை முறைமுறை சிதறினனால்.

(இ - ள்.) குற்றமற்றவனும் வலிமைபொருந்திய போரில்வல்ல வீரனுமான இலட்சுமணனை நோக்கி, விழிஷணன், 'இனி இடை தாம தித்த லேற்படுமாயின், நெருங்கிய வாகைமலர்மாலையைச்சூடமாட்டாய் [வெற்றிபெறமாட்டாய்]' என்று தொழுதுகூறினன்; அவ்வளவிலே அழகியவனான இலட்சுமணனும்,—அந்தப் பேரொலிசெய்தலுள்ள கட்டமைந்த வில்லை, உலகுவருந்தவும் குலமலைகளும் பொடிப்படவும் பூயி யின்கீழெல்லையிலுள்ள ஆதிசேஷனும் அச்சமடையவும் இடியையொத்த வலிய அழிக்கவல்ல அம்புகளை முறைமுறையே தூவினன்; (எ - று.)—வாகைமலர்மலை, பகைவென்றோர் குடுவதற்கு உரியது. நிகும்பலையென்னும் ஆலமரத்தைச் சேர்ந்திடின இந்திரசித்தைப் பின்வெல்வது அரிது என வீடணனுரைத்ததாக முதலூலிற் கூறியது, இங்குக் காணத்தக்கது. கோடனை—கோஷணு என்ற வடசெல்திரிந்துவந்தது. பி - ம்:—1அவ்வளவு, உரைசெய். 2நிலவரையுஞ். 3சிதறிடலும். (௩௦௬௪)

உஉ.—ஒளி ஐந்துகவிகள் - இந்திரசித்துக்கும் இலட்சுமணனுக்குங் கைகலந்த போரிநிகழ்தலைக் கூறும்.

1ஆயிர வளவின 2வயின்முகவா யடுகளை யவன்விட விவன் 3விடவத், தியினு மெரிவன வுயிர்பருகச் சிதறின 4கவி களொ டினநிருதர், போயின 5போயின திசைநிறையப் புரள்பவர் முடிவினர் பொருதிறலோர், 6ஏயின ரொருவரை யொருவர்குறித் தெரிகளை 7யிருமழை 8பொழிவனபோல்.

(இ - ள்.) ஆயிரக்கணக்கான கூரியமுனைபொருந்திய கொல்ல வல்ல அம்புகளை அந்த இலட்சுமணன் பிரயோகிக்க, இந்த இந்திரசித் து(ம் எதிரே)பிரயோகிக்கவே, அந்தத்தீயைக்காட்டிலும் (கடுமையாக) எரிவனவான (இருவரின்) அம்புகளும் உயிர்பருகுவதனால் சிதறின வானரர்களுடனே கூட்டமாயுள்ள அரக்கர்களும், ஓடிச் சென்ற திகீ குக்களிலெல்லாம் நிறையப்புரண்டு வீழ்பவர் அளவில்லாதவராயினர்: போர்செய்கின்ற வல்லமையுடைய அவ்விருவரும்,—எரிகின்ற களை களை, பெரிய இரண்டு மேகங்கள் சொரிவனபோல ஒருவரை யொருவர்

இலக்காகவைத்துச் சிந்தினார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹ஆயினவனவையின் ²அனல். ³விடலும். ⁴கவிகளோடினர். ⁵திசை திசையனல். ⁶ஏயின. ⁷சொரிவன. ⁸இருமழைபோல். (௩௦௬௫)

உ௩. ¹அற்றன வனல்விழி நிருதன்வழங் கடுகனை யிடையிடையிடையின், கொற்றவன் விடுகனை முடுகியவ னுடல் ²பொதி குருதிகள் பருகினகொண்டு, உற்றன வொளிகிளர் கவச நுழைந் தறுகில தெறுகில வனுமனுடற், புற்றிடை யரவென நுழையநெடும் பொருசர ³மவனவை யுணர்கிலனல்.

(இ - ள்.) நெருப்புப் புறப்படுகின்ற கண்களையுடைய இந்திரசித்து விடுத்த கொல்லங் கணைகள் இடையிடையே யற்றனவாக, வலிய சிங்கம்போன்ற வெற்றியையுடையவனான இலக்குவன் விட்ட கணைகள் விரைந்து அந்த இந்திரசித்தினுடைய உடலில் சிறைந்த இரத்தங்களைப் பருகினவாய்க்கொண்டு பொருந்தின; (யின்னர் இந்திரசித்து விடுத்த) நெடிய பொருகின்ற சரங்கள், ஒளிவிளங்குகின்ற(இலட்சுமணனுடைய) கவசத்திலே நுழைந்து பொருந்தின: நுறுபடுத்தவுமில்லை; (ஆயினும்), அந்நுழைவிலே புற்றிடை அரவு (நுழைவன)போல நுழைய, அவற்றை அவ்வருமான் உணரவில்லை; (எ - று.)

அவனவையுணர்கிலன் - தன்னுடலிலே நுழைந்த சரங்களை அருமான் இலட்சியஞ் செய்யவில்லையென்பது கருத்து. பி-ம்:—¹அற்றவன். ²அரியவிளங், அரியினிளங். ³பொதிர், பொழி. ⁴அவன்விட. (௩௦௬௬)

உ௪. ஆயிடை யிடையவன் ¹விடாயினா னவனிடு கவசமு மழிவுபடத், தூயின னயின்முக விசிகநெடுந் ²துளைபட ³விழிகனல் சொரிய ⁴முளிந்து, ⁵ஏயின நிருதன தெரிகனை. ⁶நா னிடனில படுவன விடையிடையவந்து, ஒய்வுறு வனவது தெரிவுறலா லுரறின ரிமையவ ருவகையினல்.

(இ - ள்.) அப்போது [அருமானுடலில் நுழையும்படி இந்திரசித்து சரங்களைத் தூவினபோது], இளையபெருமான் விஷத்தையொத்தவனாய் [பெருஞ்சினங்கொண்டு], அந்த இந்திரசித்து தரித்திருந்த கவசமும் அழிவுபடக் கூரியமுகத்தையுடைய அம்புகளைத் தூவினான்; (அந்த அம்புகளால் தன்னுடல்) பெருந்தொளைபட்டதனால், விழியினின்று அனல் புறப்படச் சினங்கொண்டு ஏயின இந்திரசித்தினுடைய எரிகின்ற கணைகள், (தான்றறிக்காத) இடத்திலே படுவனவும் இடையிடையே வந்து தளர்வுறுவனவு மாயின; அதனைக்காணுதலால், இமையவர் உவகையினல் ஆரவாரித்தனர்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹விடாயினவான். ²துளர். ³விழிபுனல், விழியனல். ⁴முகந்து. ⁵ஏயினன். (௩௦௬௭)

உ௫. வில்லினின் வலி ¹தர வரிதெனலால் வெயிலினு ²மனலுமி முழில்விரைநிற், செல்லென ³மிடல்கொடு கடவினன்மற்ற துதிசை முகன்மக னுதவியதால், ⁴எல்லினும் வெளிபட ⁵வெதிர்வதுகண் டினையவ னெழுவகை முனிவர்கடஞ், சொல்லினும் வலியதொர் சுடுகனையா ⁶னடுவிரு துணிபட வுரறினனல்.

(இ - ள்.) (தன்) வில்லினுடைய வலியைக் காட்டுதல் முடியா தென்று ஏற்பட்டதனால், வெயிலைக்காட்டிலும் (வெப்பமான) அனலை யுமிழ்கின்ற அயிற்படையை 'விரைவிலே செல்வாய்' என்று வலிமை கொண்டு செலுத்தினான் (இந்திரசித்து); அதுபிரமதேவனுடையமகனை புலஸ்திய முனிவன் உதவியதால் பகற்பொழுதினும் விளக்கமுண்டாக எதிர்த்து வருவதுகண்டு, இளையபெருமாள், எழுவகை முனிவர்களின் சாபச் சொல்லினும் வலியதான ஒரு சுடுகணை (யெய்ய அக்கணை)யினால் (அவ்வயில்) நடுவிலே இரண்டுதுண்டுபட்ட முழங்கினான்; (எ - று.)—மற்று-வினைமாற்று. திசைமுகன்மகன் - உருத்திரமூர்த்தியென வுரைப் பினுமாம். 1 - ம்.—1 தரவருமையினால். 2 விளிர்வதொரயில். 3 முடுகின ன்ளையது முற்றிசை முகன்மகன்முதல். 4 எல்லியை. 5 வருவதுகண்டு. 6 முனிவர்தம், முனிவர்தரும். 7 உடலிருதுணிபட வுதவினனால். ()

உகூ. ஆணியி 1 னிலையென விசிக 2 நுழைந் தாயிர முடல்புக 3 வழிபடுசெஞ், சோணித நிலமுற வுலறீடவுந் தொடுகணை 4 விடு வன மிடல்கெழுதின், பாணிகள் கடுகின முடுகிடலும் பகலவன் மருமக 5 னடுகணையின், 6 தூணியை யுருமுறழ் பகழிகளாற் றுணி பட முறைமுறை சிதறினனால்.

(இ - ள்.) ஆணிவந்துசிற்பதுபோல (இளையவனேவிய) அம்புகள் ஆயிரமுகமாக நுழைந்து உடலிலே புக்கனவாக, (அங்கிருந்து) பெருக் கெடுத்த செந்நிறமுள்ள இரத்தம் சிலத்திலே பொருந்த (உடல்) வற்ற வும், தொடுத்துவிடும் அம்புகளை விடுவனவாக வலிமைவிளங்குகின்ற (இந்திரசித்தின்) வலியகைகள்மிகவும் விரைவுகொண்டு சென்றவளவில், குரியனுடைய குலத்தோன்றலாகிய இலட்சுமணன், அவ்விந்திரசித்தின் அடுகணை நிறைந்த தூணீரத்தை இடியையொத்த அம்புகளினால் துணி படும்படி முறைமுறையே தூவினான்; (எ - று.)—1 - ம்.—1 சிலயவன். 2 நுழைத்து. 3 வடுபடு, அழிவுபடும். 4 தொடுவன, தொருவன. 5 அடுகணை வன், எரிகணையின், எரிகணைவன். 6 தூணியின். (௩0௬௬)

உஎ.—அப்போரிலே இந்திரசித்தின் சாரதியை இலக்குமணன் துணுத்து வீழ்த்துதல்.

தேருள தெனினிவன் வலி 1 தொலையா னெனு 2 மது 3 தெரிவுற வுணருறுவான், 4 போருறு புரவிகள் படுகில 5 வாற் 6 புனைபினி 7 துணிகில பொருகணையாற், சீரிது 8 பெரிதித னிலைமையெனத் தெரிபவ னெரு 9 சடு தெறுகணையாற், சாரதி மலைபுரை தலையைநெடுந் தரையிடை யிடுதலு 10 நிலைதிரிய.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்.

(இ - ள்.) 'தேர் உள்ளதாயின், இவன் வலிதொலையமாட்டான் என்கிற அதனை (மனத்திற்பட) நன்கு உணர்பவனான இலட்சுமணன் பொருகின்ற கணையால் போரில் அருமையாகச் செல்கின்ற குதிரைகள் இறந்துபட்டில: (அன்றியும்), புனைந்துள்ள கட்டும், துணிவுபட்டில: இந்தத்தேரின்றில மிகவும் சீர்மையுற்றதாகும்' என்று ஆராய்பவ

னாய், அழிக்கவல்ல ஒருசடுகணையினால் (தேரின்) நிலை மாறுபடும்படி (அத்தேரின்) சாரதியினுடைய மலையையொத்த தலையைக் கொய்து) கொடியதரையிலே தள்ளுதலும்,—(எ - று.)—‘போன்றது’ என அடுத்த கவியோடு முடியும். பி-ம்:—¹தொலையாது. ²இது. ³தெரிகுறவுணர்குறுவான். ⁴போரரு, போரறு. ⁵திண். ⁶தன்பிணி. ⁷துறுகிலபொரு, துணிகிலவது. ⁸பெரிதிது. ⁹தெறுசடு. ¹⁰முறைதிரிய. (௩௧00)

வேறு.

௨௮.—சாரதியழிந்த தேரின்நிலமை.

¹உய்வினை யொருவன் ²நூண்டா னுலத்தலிற் றவத்தை நண்ணி, ஐவினை நலிய ரைவா னறியிற்ரு முவமை யாகி, மெய் வினை யமைந்த காமம் விற்கின்ற ³விரகிற் றோலாப், பொய்வினை மகளிர் ⁴கற்பும் போன்றதப் பொலம்பொற் றிண்டேர்.

(இ - ள்.) உய்வினையுண்டாக்குகின்ற ஒப்பற்ற சாரதி துண்டமுடியாதவனாய் அழிந்திட்டதனால், அந்தஅழகிய வலிய பொற்றோரானது,—தவத்தைப்பொருந்தி(ஈப்தம் ஸ்பரிசம் முதலிய) ஐந்துவிஷயங்களைக்கொண்ட ஐம்பொறிகள் நலிவதனால் நைபவனாகிய தவசியின் அறிவிற்கும் உவமையாகப்பொருந்தி, மெய்ம்மைச்செயலமைந்தாற்போன்றுள்ள காமத்தைவிற்கின்ற தந்திரத்திற் பின்வாங்காத பொய்ம்மைச்செயலையுடைய பொதுமகளிரின் கற்பையும் போன்றது; (எ - று.)

சாரதியற்றதனால் ஒருநிலைப்படாத தேருக்கு - தவத்தைத்தொடங்கிச்செய்தும் பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கமாட்டாதவனுடைய மனத்தையும், வேசியரின் கற்பையும் உவமைகூறினார். ஐவினை - சுவை ஒளி ஊறு ஒசை நாற்றம் என்ற ஐந்துவிஷயங்களை யுடைய ஐம்பொறிக்குப் பண்புத்தொகையன்மொழி. பி-ம்:—¹நைவினை. ²நூண்டாது. ³விரைவிற்கேசாரப், விரகிற்றோராம். ⁴கற்பே. (௩௧0௧)

௨௯.—இந்திரசித்து தந்தேரைத் தானே தூண்டித் தன்உடம்பிற்

பொத்திய அம்புகளை யெடுத்துத் தூவுதல்.

துள்ளு¹பாய் புரவித் தேரு முறைமுறை தானே தூண்டி, அள்ளினன் பறிக்குந் தன்பே ராகமே யாவமாக, வள்ளன்மே லனுமன் றன்மேன் மற்றையோர் ²மற்றிண் டோண்மேல், உள் றுறப் பகழி ³தூவி யார்த்தன னெவரு முட்க.

(இ - ள்.) துள்ளுதலுடனே பாய்ந்துசெல்கின்ற குதிரைகன்பூட்டிய தேரையும் முறைமுறையாகத் தானேசெலுத்தி, தன்பெரியமாற்பே அம்புப்புட்டிலாகக்கொண்டு, அள்ளிப்பிடுங்கிய (மார்பிற்பொத்திய) அம்புகளை இலட்சமணன்மீதும் அசுமான்மீதும் மற்றையோரின்வலியகிண்ணிய தோளின்மீதும் எவருமுட்க உள்ளேபாயும்படி தூவியாரவாரித்தான், (இந்திரசித்து); (எ-று.)

அம்பறத்தானி துணிபட்டுப்போய்விட்டதனாலும் சாரதி இறந்து பட்டதனாலும், இந்திரசித்து தானே தேரைக் கடவியவண்ணம் தன்

னுடலிற் பொத்தியிருந்த அம்புகளை யெடுத்துத் தூவின நென்றவாறு. பறித்தனன் அள்ளும் பகழி தூவி யார்த்தனனென்க. அம்பரூத்தாணியிற்போல இவனுடம்பில் அம்புகள் மிக்கிருந்ததனால், 'பேராகமே யாவமாக' என்றது. பி-ம்:—1வான். 2மாத்தின். 3தூண்டி. (௩௧0௨)

௩0.—தேவதைகள் இந்திரசித்தின் திறனைவியந்து மலர்மாரி தூவுதல். வீரரென் பார்கட் கெல்லா 1முன்னிற்கும் வீரர் வீரன், பேரரென் பார்க 2ளாகும் பெற்றியிற் பெற்றிக் தாமே, சூரரென்றுரைக்கற் பாலார் துஞ்சும்போ துணர்விற 3சோரார், தீரரென்றமரர் 4பேசிச் சிந்தினார் தெய்வப் பொற்பூ.

(இ - ள்.) '(இவன்) வீரரென்று சொல்லப்படுபவர்கட்குள் முதலில் நிற்கும் மகாவீரனாவன்: பேர்பெற்றவரென்னப்படுபவர்களிடத்து உண்டாகும் வீரத்தன்மையைப்போன்ற தன்மையையுடையதோ (இவனுடையவீரத்தன்மை)? [இவனுடைய வீரத்தன்மை எவ்வீரரிடத்தும் கண்டதில்லை யென்றபடி]; சாவுநேரும்போதும் (தமது)வீரவுணர்ச்சியிற் சோர்வுபடாமல் தைரியத்தோடு இருப்பவரே, சூரரென்று சொல்லத்தக்கார்' என்று தேவர்கள் சொல்லித் தெய்வத்தன்மையுள்ள பொற்புவைச் சிதறினார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1இனிமற்றிவ். 2ஆகாப், அல்லாற். 3சோராத்தீரன். 4செப்பிச். (௩௧0௩)

௩௧.—இளையபெருமாளும் இந்திரசித்தின் ஆற்றலை வியத்தல்.

1எய்தவன் பகழி யெல்லாம் 2பறித்தவ நென்மே லெய்யும், கைபடு மாறா துள்ள 3முயிரினங் கலங்கா யாக்கை, மொய்க்களை கோடி கோடி மொய்க்கவு 4மினைப்பொன் றில்லான், ஐயனு மிவனோ டெஞ்ச மாண்டொழி 5லாற்ற லென்றான்.

(இ - ள்.) '(நான்) எய்த வலிய அம்புகளெல்லாம் (தன்னுடலிற் பொத்த இந்த இந்திரசித்து அவற்றையெல்லாம்) பிடுங்கினவனாய், என்மேலேயே தொடுப்பான்; (யான் எய்த)நெருங்கிய அம்புகள் பலகோடிகள் உடம்பிலேமொய்த்துக்கொண்டிருக்கவும், (இவன்)மனம் நிலைதடுமாறுகின்றதில்லை; இன்னும் உயிரும் கலங்காது; சோர்வும் சிறிதும் இல்லாதவனாக இருக்கிறான்; (இப்படி மகாவீரனாக இருத்தலால் இவனிறத்தால்), ஆண்மைத்தொழிலும் வல்லமையும் இவனுடனே (இவ்வலகத்தில்) ஒழிந்திடும்' என்று (வியந்து)கூறினான், இலட்சமணனும்.

'இவன் இறந்தபின், இவ்வாறான ஆண்டொழிலும் ஆற்றலும் வேறெங்கும் காணமுடியா' என்று அந்த இந்திரசித்தின் திறத்தை இலட்சமணன் வியந்துகூறின நென்க. இனி, என்னுடைய ஆண்டொழிலும் ஆற்றலும் இவனுடனே பொருதலா லெஞ்ச மென்று இலட்சமணன் கூறியதாக உரைகொள்வாரா முளர். கைதடுமாறாது-அவ்வாறு பறித்த எய்வதற்குக் கைதடுமாறுவதில்லை: உள்ளமும் உயிருங் கலங்காளினுமாம். பி - ம்:—1எய்தன. 2பறித்திவன். 3உயிரினிற்கலங்காது, உயிரினிற்கலங்காது, உயிரினிற்கலங்காது. 4முடிசின்றில்லான், மொய்க்கின்றில்லென்று. 5ஆற்ற. (௩௧0௪)

௩௨.—வியீஷணுழ்வான் இத்திரசித்தைப்பற்றிக் கூறுதல்.

தேரினைக் கடாவி¹வானிற் செல்லினுஞ் செல்லுஞ் செய்யும்
போரினைக் கடந்து²மாயம் புணர்க்கினும் புணர்க்கும்³போயக்
காரினைக்⁴கடந்து வஞ்சங் கருதினுங் கருதுங் காண்டி
வீரமெய்ப் பகலி னல்லால் விளிகில னிருளின்⁵வெய்யோன்.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (இந்த இத்திரசித்து), தேரினைத் தூண்டி வாணத்திற்
சென்றாலும் செல்வான்: செய்கின்ற போரை விட்டிட்டு மாயப்போரைச்
செய்தாலும் செய்வான்; (இங்குளின்று) வெளிப்பட்டிப்போய் அந்தமேக
மண்டலத்தைக் கடந்திருந்து வஞ்சனைசெய்யக் கருதினாலும் கருது
வான்: வீரனே! (கருத்துடனே) காண்பாய்: கொடியவனான இத்திர
சித்து பகற்பொழுதில்லாமல் இருப்பொழுதில் இறந்திடான்: (இது)
உண்மை: (எ - று.)—தேரினைக்கடாவி வானிற் செல்லுதல்முதலியான
இத்திரசித்தின்செயலாதல், கீழ்க்கண்டனவே. பி - டி:—¹விண்மேற்.
²மாயை. ³அம்பால். ⁴கலந்து, ⁵கடந்தும். ⁶வெல்வான். (௩௧0௫)

௩௩.—இலட்சுமணன் இப்பொழுதே வெல்வேனெனல்.

என்றெடுத் திலங்கை¹வேந்தற் கிளையவ னியம்ப²வின்றே
பொன்றுவ தல்லா ல்பா லினியொரு போக்கு முண்டோ
சென்றுழிச் செல்லு மன்றே³தெறுகளை வலியிற்⁴தீர்ந்தான்
வென்றியிப் போதே கோடுங் காணென⁵விளம்பு மெல்லே.

(இ - ள்.) என்று எடுத்துக்கூறிய இலங்காதிபதியான வியீஷண
னுக்கு, இளையபெருமாள் இயம்புமாறு, 'இப்போதே (இவன்) இறப்ப
தல்லாமல் அப்பால் (போவதற்கு) இனிஒருபோக்கும் உண்டாருமோ?
(எனது) அழிக்குந்தன்மையுள்ள அம்பு (இவன்) சென்ற இடமெல்லாம்
செல்லாமல்லவோ? (மேலும் இவன் தன்) வலிமையினின்று ஒழியப்
பெற்றான்: இப்பொழுதே வெற்றியைப்பெறுவோம்: காண்' என்று
சொல்லுமளவில்,—(எ - று.)—“உதித்தன னருக்கனுப்பால்” என மேற்
கவியோடுமுடியும். இயம்பவென்னே-சொல்லுமாறுயாது உள்ளது எனி
னுமாம். பி-டி:—¹வேந்துக்கு. ²இன்னேஒன்னே. ³தெரி. ⁴தீர்ந்தால்.
⁵விளம்பலுற்றான், விளம்பும் வேலை. (௩௧0௬)

௩௪.—தூரியனுத்தீதல்.

செம்புனற் சோரிச் செக்கர் திசையுறச்¹செறிகையாலும்
²அம்பென வுற்ற கொற்றத் தாயிரங் கதிர்க ளாலும்
வெம்புபொற்றேரிற் றேன்றுஞ்³சிறப்பினு மரக்கன்⁴வெய்யேனா
உம்பரிற்⁵சென்றா னோடொத் துதித்தன⁶னருக்க னுப்பால்.

(இ - ள்.) செந்ரோகிய இரத்தத்தாற் செல்வானம் திசைகளிற்
பொருந்த நெருங்கித்தோன்றுகையாலும், அம்பென்றுசொல்லுமாறு
பொருந்திய வெற்றிபொருந்திய ஆயிரங்கிரணங்களைப் பெற்றிருத்தலா
லும், வெம்புகின்றபொற்றேரிலே தோன்றுகின்றசிறப்பினாலும், அரக்கனா
கியவெய்யோன் உம்பரிலே சென்றானை யொத்து மேலிடத்துச்

உதித்தான்; (எ-று.)—எதிர்நிலையணி: சிலேடையையங்கமாகக்கொண்டு வந்தது. பி-ம்:—1சேறலாலும். 2அம்புடற்றுற்ற, அம்பெனத்துற்ற. 3விசையினும், சிறப்பொடும். 4மெய்யோடு. 5செல்கின்றான். 6அருக்கனும் பால், அருக்கனப்பால். (நக0எ)

நக.—பொழுது விடிந்தது கண்டு, இந்தாசித்து ஒழிந்தீவா னென்று வானவர் மகிழ்தல்.

விடிந்தது 1பொழுதும் வெய்யோன் விளங்கின னுலக 2மீதா விடுஞ்சுடர் விளக்க மென்ன 3வரக்கரி னிருளும் வீயக் கொடுஞ்சின மாயச் செய்கை வலியொடுங் 4குறைந்து குன்ற முடிந்தன னரக்க னென்னு 5முழங்கின ரும்பர் முற்றும்.

(இ - ள்.) பொழுதும் விடிந்தது: சூரியன் உலகம் மீதாக விளங்கினான்: சுடர்விடும் விளக்குக்கள்போலவே அரக்கர்போன்றிருளும் ஒழிய, (அப்போது) வானவரெல்லாம், 'இந்திரசித்து, வலிமையுடனே கொடிய சினம் மாயச்செய்கை என்பன குறைந்து ஒழிய (இனி) முடிந்திட்டான்' என்று (மகிழ்ச்சியினால்) ஆர்வாரித்தார்கள்; (எ - று.)

மாயத்திற்கு இடங்கொடுக்கும் இராக்காலம் இருந்தவரையில் இந்த இந்திரசித்து 'என்ன மாயச்செயலைத் தொடங்கிச்செய்வானே?' என்று அஞ்சியிருந்த தேவர், இரவுஒழியச் சூரியனுதித்திட்டதனால், 'இனி மாயஞ்செய்ய இடமில்லை யாகையால், இவன் பொன்றுவது திண்ணம்' என்று கருதி, மகிழ்ச்சியினால் ஆர்வாரித்தார்க ளென்பதாம். முடிந்தனன் - தெளிவினால் வந்த காலவழுவமைதி. பி - ம்:—1பொழுது. 2மீதாய். 3அரக்கராமிருளும். 4கரைந்து. 5முழங்கினது. (நக0அ)

நகா.—சிவபெருமானீந்தசீலையும் தேரும் இருக்க இவன் அழியா னென்று விபீஷணன் தெரிவித்தல்.

ஆரழி யாத சூலத் 1தண்ணற னருளி னீந்த
தேரழி யாத போதுஞ் சிலைகரத் திருந்த போதும்
போரழி யானிவ் வெய்யோன் புகழழி யாத பொற்றோள்
வீரவி தாணை யென்றான் வீடணன் விளைவ தோர்வான்.

(இ - ள்.) 'புகழ் அழியப்பெறாமலிருத்தற்குக் காரணமான அழகிய தோள் வலிமையைபுடைய வீரனே! இலைஅழியாமலுள்ள சூலப்படையை யேந்திய பெருமையிற்சிறந்தவனாகிய சிவபெருமான் தன்னருளோடுகொடுத்த தேர் அழியாதபோதும், (இந்தச்)சிலை கையிலிருந்தபோதும், இந் தக்கொடியவன் போரில் அழிந்திடான்: இது திண்ணம்' என்று கூறினான்: (யாவனெனில்),—விளைவதை புணர்பவனாகிய விபீஷணன்: (எ - று.)—பி - ம்: 1அந்தணன். (நக0க)

நகா.—அதுகேட்ட இலட்கமணன் இந்தாசிநீதின்நேரைத் தன்வீல்வல்லமையால் அச்சுவேறு ஆணவேறு ஆக்குதல்.

பச்சைவெம் புரவி வீயா 1பல்லியச் 2சில்லி பாரின்
3நிச்சய மற்று 4நீங்கா வென்பது நினைந்து வில்லின்

விச்சையின் ⁵கணவ னான ⁶விண்மையால் ⁷வயிர மிட்.
அச்சினே ⁸டாழி வெவ்வே ருக்கின ⁹னாணி நீக்கி.

(இ - ள்.) வில்வித்தைக்குத் தலைவனான இலட்சுமணன், 'இந்தத் தேறியூட்டிய கொடிய பச்சைக்குதிரைகளோ இறந்துபடா: பல்லியம்போலொலிக்கின்றசக்கரம்(உடைந்துபோய்ப்)பூமியில் நீங்கமாட்டா: திண்ணம்' என்பதைநினைந்து, (தன்)வில்லின்வல்லமையால் கடையாணியைக்கழற்றி, வயிரத்தன்மைபொருந்திய அச்சுடனேசக்கரத்தை வெவ்வேறுகப்பிரித்திட்டான்: (எ - று.)—பல்லியம் - பலவகைவாச்சியம். 1-ம்:—¹பல்லியம். ²சில்லிப்பாருள், சில்லியாருள். ³நிச்சயமன்றி. ⁴நீங்காது. ⁵கணவனான. ⁶விண்மையால், வண்மையால். ⁷வயிரமீட்ட. ⁸ஆணி. ⁹நாணை. (நூகக0)

ந. அ.—குதிரை வலிமையற்றுச் சிதறுதல்.

மணிரெடுந் தேரின் ¹றட்டு ளிட்டது மந்த லோடும்
அணிரெடும் புரவி ²யெல்லா மாற்றல வாய வன்றே
திணிரெடு மரமொன் றுழி வாண்மழுத் தாக்கச் சிந்திப்
³பணிரெடு முதலு ⁴நீங்கப் ⁵பாங்குறை பறவை ⁶போல.

(இ - ள்.) அழகிய ரெடிய தேரின் தட்டுக்களெல்லாம் பூட்டுவிட்டுப் போனதனால் அந்தத்தேர் அழிந்தவுடனே, அழகிய ரெடிய குதிரைகளெல்லாம்,—வலிய [தமக்குப்பற்றுக்கோடான] ரெடியமரமொன்று ஆழிபோற்கூரிய கோடாலிப்படை தாக்குவதன்ற பருத்தநீண்ட அடிப்பகுதியுட்படஒழிந்திட, (ஆங்கு) இனிதுறைந்துவந்த பறவைகள் (சிதறுவன)போலச் சிதறி வல்லமையற்றனவாயின; (எ - று.)

பற்றுக்கோடாயிருந்த பொருள் நீங்கவே, அதனை யொட்டிய பிரானிகள் சிதறு மென்க. 1 - ம்:—¹கட்டு. ²எல்லாமற்றவாருன. ³பணியொடு. ⁴நீங்கிப். ⁵பாங்குறு. ⁶போலும். (நூககக)

ந. கூ.—இந்திரசித்து வானத்து மறைந்துபோதல்.

அழிந்ததேர்க் தட்டி னின்று ¹மங்குள்ள ²படைக ளள்ளிப்
³பொழிந்தன⁴னினைய வள்ளல் கணைகளாற் றுணித்துப் போக்க
⁵மொழிந்திரு வகையில் விண்ணை ⁶முட்டின னுலக மூன்றுங்
கிழிந்தன வென்ன வார்த்தான் கண்டில ரோசை கேட்டார்.

(இ - ள்.) அழிந்ததேரின் தட்டிலிருந்து அங்கிருந்த படைக்கலங்களையெல்லாம் (இந்திரசித்து) அள்ளிப் பொழிந்தனன்: (அவற்றை), இனையபெருமான், (தன்) கணைகளால் துணித்துப் போக்க, சொல்லுஞ் சொல் முடிவதற்குமுன் [வெகுவிரையில்] வானத்தில் தாக்கிநின்று 'உலக மூன்றும் கிழிந்திட்டன' என்று தோன்றும்படி ஆரவாரித்தான்: (அப்போது எவரும் அந்தஇந்திரசித்தைக்) காணமாட்டாதவராகி, அவரைவாரத்தைமாத்திரம் கேட்டார்கள்; (எ - று.)—1-ம்:—¹ஆங்குள்ள, வரங்களிற். ²படையை. ³பொழிந்தவை. ⁴இனையவீரன். ⁵மொழிந்த தோரளவில். ⁶முட்டினான், முட்டினது. (நூககஉ)

௪௦.—இந்திரசித்து பொழிந்த கல்மழையால் வானவீரர்
மடிந்து விழுதல்.

மல்லின்மா மாரி யன்ன தோளினை மழையின் ¹வாய்ந்த
கல்லின்பா மாரி பெற்ற வரத்தினுற் சொரியுங் காலைச்
²செல்லுவான் றிசைக ³வோரார் சிரத்தினு ⁴டுடல்கள் சிந்தப்
புல்லினார் நிலத்தை ⁵நின்ற வானர வீரர் ⁶போகார்.

(இ - ள்.) பெரிய மழையை யொத்தவளுகி வலிமைகொண்ட தோளை
யுடையவளுன இந்திரசித்து மழையை யொத்துப்பொருந்திய பெரிய
கல்மழையை (த் தான்) பெற்றுள்ள வரத்தினுற் பொழியும்போது,—
நின்றவானரவீரர், (அப்பாற்) போகத்தக்க பெரிய திசைகளையறியமாட்
டாதவராய், சிரத்தினுடு உடம்புகள் வீழி நிலத்தைத் தழுவிக்கிடந்தார்
கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹வாய்த்த. ²செல்லுவான் றிசையுள். ³வோர். ⁴உட
லஞ்சிந்தி. ⁵நின்று. ⁶போல்வார். (௩-௧௧௩)

௪௧.—இந்திரசித்து வானத்துமறைத்து கல்மழைபொழியவே,
இனையபெருமாள் திசைகளெங்கும் வாளியேவுதல்.

¹காண்கிலன் கல்லின் மாரி யல்லது காளை வீரன்
சேண்கலந் தொளித்து நின்ற ²செய்கையாற் றிசைக ளெங்கும்
மாண்கலந் ³தவந்த மாயன் வடிவென முழுதும் ⁴வெளவ
ஏண்கலந் தமைந்த வாளி யேவினா னிடையி டாமல்.

(இ - ள்.) வானத்திலே ஒன்றுபட்டு (இந்திரசித்து தன்னை) மறைத்
துக்கொண்டு நின்ற தன்மையினாலே, காளைபோன்ற வீரனான இலட்சு
மணன், கல்மாரியல்லது (வேறென்றைக்) காணமாட்டாதவளாய், பெரு
மைபெற்றுத் திசைகளெங்கும் அளந்த (சிரிவிக்கிரமனான) திருமாவின்
வடிவுபோல (த் திசைகள்) முழுதையும் கவரும்படி பெருமைபெற்ற
மைந்த அம்புகளை இடைவிடாமல் ஏவினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—
¹காண்கில. ²செயற்கையாற்...எனங்கும், செயலினைத் தெளிந்துநோக்கி.
³அமைந்த. ⁴வவ்வீ. (௩-௧௧௪)

௪௨.—இரத்தம்பெருக இந்திரசித்து வானத்துக் காணப்படுதல்.

மறைந்தன திசைக ¹ளெங்கு ²மாறுபோய் ³மலையு மாற்றல்
⁴குறைந்தன னிருண்ட மேகக் குழாத்திடைக் குருதிக் கொண்டமூ
உறைந்துள தென்ன நின்ற ⁵னுருவினை யுலக மெல்லாம்
நிறைந்தவன் கண்டான் காணா வினையதோர் ⁶நினைவ தானான்.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன்விடுத்த அம்புகளால்), திசைகளெங்கும்
மறைந்தன; மாறாக எதிர்த்துப் பொருகின்ற வல்லமை (இந்திரசித்து)
குறையப்பெற்றான்: (அப்போது) இருண்ட மேகக்கூட்டத்தினிடையில்
செவ்வானம் உறைந்துளதென்னுமாறு நின்றவனான இந்திரசித்தின் உரு
வினை, உலகமெல்லாம் நிறைந்தவனான இலட்சுமணன், கண்டான்:
கண்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தைக் கொண்டவனானான்; (எ-று.)

—‘இலையதோர்நினைவு’ என்பதை, மேற்செய்யுளில் ‘சிலையறாதெனினும் மற்றத்திண்ணியோன்றிரண்டதோளாம், மலையறா தொழியாதென்னு’ என்று கூறுதல் காண்க.

வானத்தினிடையே உடலெல்லாம் செந்நீருடனே தோன்றும் இந் திரசித்துக்கு, இருண்டமேகக்குழாத்திடை உறைந்துளதாகிய குருதிக் கொண்டூ ஏற்ற உவமையாம். குருதி - செந்நிறத்துக்கு, ஆகுபெயர். மறைந்தன திசைகளெங்கும் மாறுபோய் என்பதற்கு - அம்புகள் இந் திரசித்துக்கு மாறாகப்போனதனால் திசைகளெங்கும் மறைந்தன எனினுமாம். பி-ம்:—1எல்லாம், 2மாயம்போய், 3மறைபுமாற்றால், 4குறைந்தன, 5வடிவினை, 6நிறைந்தமன், 7நினைப்பன். (உ.ககடு)

சுஉ.—இலட்சுமணன் இந்திரசித்தின் விப்பிடித்த கையைக் கொய்யுமாறு அர்ப்புஷுதல்.

சிலையறா தெனினு மற்றத் திண்ணியோன் நிரண்ட¹தோளாம் மலையறா தொழியா தென்னு²வரிசிலை யொன்றும் வாங்கிக் கலையறாத் திங்க என்ன வானியாற் கையைக் கொய்தான் விலையறா மணிப்பூ னேடு வில்லொடு சிலத்து வீழ.

(இ - ள்.) ‘வில் (எனது அம்புகளால்) துண்டிக்கப்பட மாட்டா தென்றாலும், அந்தவலியோனான இந்திரசித்தின் நிரண்டதோளாகிய மலை துண்டிக்கப்படாமற் போகாது’ என்று சொல்லி, (இலட்சுமணன்), கட்டமைந்த ஒருவில்லை வளைத்து, விலைதீர்க்கமுடியாத [மதிப்பிட முடியாத] மணிகளழுத்திய ஆபரணங்களோடும் வில்லோடும் சிலத்திலேயீழ, மானினால் அற்றுப்போகவில்லாத (அந்தத்) சந்திரனையொத்த பாணங்களினூற் கையை யறுத்துவிட்டதினான்; (எ - று.)—மற்று-வினைமாற்று.

தேரும் வில்லும்உளாக இவனை வெவ்லமுடியாதென்று ஸ்ரீவீரீஷணழ்வான் கூறியதையொட்டி இந்திரசித்தின்தேரை ஆணியைக் கழற்றி அச்சவேறு தட்டுவேறுக்கிச் சிதைத்த இலட்சுமணன், வில்லைப் பாணத்தைக்கொண்டு துண்டிக்கமுடியாதென்று துணிந்து அதனைப் பற்றிய கையையே துணித்துவிட்டதினான். பூர்ணசந்திரனினிடைப்பகுதி களங்கமாகிய கலையினால் [மானினால்] அற்று [அறுப்பட்டு]த் தோன்றும்: பிறைச்சந்திரனின் இடையிடம் அங்வாறு கலையினால் அறுத்துத்தோன்றாததால், பிறைச்சந்திரனை ‘கலையறத்திங்கள்’ என்றார்: ‘பாகவான்பிறைபோல் வெவ்வாய்ச்சடுகளை’ என மேல் வருவதும் காண்க. ஆகவே, ஐத்தொடர்க்கு-(தன்னுடைய)கலைகள் [கிரணங்கள்] குறையப்பெறாத பூர்ணசந்திரனைன்று பொருளுரைத்தல் பொருந்துவதாகத் தோன்றவில்லை. பி-ம்:—1திண்டோள், 2வடிக்களை. (உ.ககசு)

சுச.—இந்திரசித்தின் சாகையற்றுவித்தல்.

பாகவான் பிறைபோல் வெவ்வாய்ச் சடுகளை படுதலோடும் 1வேகவான் 2கடுங்கா லெற்ற முற்றும்போய் 3விளிந்த நாளின்

மாகவான் றடக்கை மண்மேல் விழுந்தது மணிப்பூண் மின்ன-
மேகமா காயத். திட்ட வில்லொடும் வீழ்ந்த தென்ன.

(இ-ள்.) வானத்துத்தோன்றும் (சந்திரனுடைய) பாகமாகிய பிறை போன்ற வெவ்வியவாயைக்கொண்ட சடுகின்ற கணை பட்டவுடனே, மிச்சவேகக்கொண்ட கொடுங்காற்று வீசுவதனால் யாவும் அழிந்துபோன நாளில் [யுகாந்தகாலத்திலே], ஆகாயத்திலுள்ள மேகமானது (தன்மீது) இட்ட வில்லொடும் (மண்ணின்மீது) விழுந்த தென்னும்படி, -மாகத்தினின்று [ஆகாயத்தினின்று] மிகப்பெரிய (இந்திரசித்தின்) கையானது, மணிப்பூண்மின்ன (வில்லொடும்) மண்மேல் விழுந்தது; (எ - று.)

தந்திரிப்பேற்றவணி. வான்பிறை-சிறந்தபிறையுமாம். வான்-ஆகாயம், பெருமை. மாகவான் - மகாகமென்னப்படுகின்ற வானமுமாம். கடுங்காற்று - சண்டமாருதம். பி-ம்:—¹மோகவான். ²கொடுங். ³விளியும். (கூககஎ)

சுரு.—கீழ்வீழ்ந்த இந்திரசித்தின் கை துடித்தல்.

படித்தலஞ் சுமந்த நாகம் பாகவான் பிறையைப் பற்றிக்
கடித்தது போலக் கோல விரல்களா லிறுகக் கட்டிப்
படித்தவெஞ் சிலையி னோடும் பேரெழில் வீரன் பொற்றோள்
துடித்தது மரமுவ் கல்லுந் துகள்படக் குரங்குந் தஞ்ச.

(இ - ள்.) பூமியைச்சுமந்துகொண்டுள்ள ஆதிசேஷன் பாகமாயுள்ள சிறந்தபிறைச்சந்திரனைப்பற்றிக் கடித்ததுபோல அழகியவிரல்களினால் உறுதியாகக்கட்டிப்படித்த கொடிய சிலையினோடும், பேரழகையுடையவீரனது பொற்றோளானது, -மரமும் கல்லும் துகளாகவும் குரங்குகள் இறக்கவும் துடிக்கலாயிற்று; (எ - று.)—வளைந்தவில் பிறைச்சந்திரனைப்போலுமென்க. பூமியில் வீழ்ந்த கை வில்லை இறுகப்படித்துள்ளதனால், இல்பொருளுவமை கூறினார். பி-ம்:—¹குரங்கு. (கூககஅ)

சுகு.— சித்தின் கை அற்று வீழ்ந்ததுகண்ட வானவரின் அநிசயம்.

அந்தர மதனி னின்ற வானவ ரருக்கன் வீழாச்
சந்திரன் ¹வீழா மேரு மால்வரை தகர்ந்து ²வீழா
இந்திர சித்தின் பொற்றோ ³ளிற்றிடை விழுந்த தென்றால்
எந்திர மனைய வாழ்க்கை யினிச்சில ⁴ருகந்தெ னென்றார்.

(இ - ள்.) வானத்தினின்ற வானவர், 'சூரியன் வீழ்ந்திடாமலும் சந்திரன் வீழ்ந்திடாமலும் மேருமால்வரையுடைந்து வீழாமலுமிருக்கையில், இந்திரசித்தின் பொற்றோளானது இடையிலே துண்டிட்டு விழுந்ததென்றால், எந்திரம்போன்ற [இன்னபோதுகெடுமென்பது உணரப்படாத] (இந்தையிரோடுகூடிவராமும்) வாழ்க்கையை (உலகத்துச்) சிலர் இனி (நசுவரமென்று சினையாமல்) உவந்து என்னபயன்! என்று கூறினார்கள்; (எ-று.)—அருக்கன்முதலியோர் வீழ்ந்தால் இவன்கைவீழ்த்தக்கதேயன்றி இவ்வளவுசாமானியமாக இவன்கை வீழ்த்தக்கதென்பார்

‘அருக்கன்வீழா...வீழா இந்திரசித்தின் பொற்றோளிற்றிடைவீழ்ந்தது’ என்றனர்: வீழா-எதிர்மறைவினையெச்சம்: இனி, செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டுவினையெச்சமாகக்கொண்டு, அருக்கன்முதலியனவீழ என்று பொருள்காண்பாருமுளர். 1-ம்:—1வீழ, வீழ்க. 2மேல், 3இற்றினி. 4உகப்பதென்னே, உவந்ததென்றார். . . (௩௧௧௧)

௪௭.—அதுகண்ட இராக்கதரின் கலக்கம்.

மொய்யற மூர்த்தி யன்ன 1மொய்ய்பிணை நம்பி னால்ப்
பொய்யறச் சிறிதென் றெண்ணும் பெருமையான் புதல்வன் பூத்த
மையறக் 2கரிதென் றெண்ணு 3மனத்தினான் வயிர மன்ன
கையறத் தலையற் றார்போற் கலங்கினார் நிருதர் கண்டார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய தருமத்தின் சரீரத்தையெயொத்த [தருமமே வடிவுபடைத்து வந்தாற்போன்ற] வலியவஞ்சை இலட்சுமணனுடைய அம்பினால், பொய்யை (பஞ்சமகாபாதகங்களுள் ஒன்று என்று கருதாமல்) மிகவும் அற்பமானது என்று எண்ணுகின்ற அந்தப்பெருமைபெற்ற இராவணனுடைய மகனும், உண்டாக்கிய அஞ்சனத்தைக்காட்டிலும் மிகவும் கரியதென்று எண்ணுதற்குரிய [கொடிய எண்ணங்கள் நிறைந்த] மனத்தையுடையவனுமான இந்திரசித்தின் வயிரம்போன்ற [உறுதியான]சையறுபடவே,(அதனைக்)கண்டவரான நிருதர்,(தம்)தலையற்றவர்போலக் கலக்கமடைந்தனர்; (எ - று.)—தீமனமுடைமையை மனம் இருண்டிருப்பதெனக் கூறுதல், மரபு. 1 - ம்:—1முன்பினான் 2கரியதென்னும். 3நிறத்தினான். (௩௧௨0)

௪௮.—வானார் மேல் வீழ்ந்து அரக்கர்களை மடித்தல்.

அன்னது நிகழும் வேலை யார்த்தெழுந் தரியின் வெள்ளம்
மின்னெயிற் றரக்கர் சேனை யாவரு மீளா வீண்ணங்
கொன்னகக் கரத்தாற் 1பல்லான் மரங்களான் மானக் குன்றற்
2பொன்னெடு நாட்டை யெல்லாம் புதுக்குடி யேற்றிற் றன்றே.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்தின்கை அற்றவீழ்கையாகிய) அந்தச்செயல் நடந்தபோது, குரங்குவெள்ளம்,—ஆரவாரித்துக் கிளர்ந்து, மின்னல் போன்ற எயிற்றையுடைய அரக்கரின் சேனையிலே எவரும் மீண்டு போகாதபடி கொல்லுந்தன்மையுள்ள நகத்தையுடைய கையினாலும் பல்லினாலும் மரங்களினாலும் பெரியகுன்றுகளினாலும் நெடியபொன்னுலகம் [சுவர்க்கம்] முழுவதையும் புதுக்குடியாக ஏறச்செய்தது; (எ-று.)-அன்றே - தேற்றம்.

‘அரக்கர்சேனையைக் கொன்றது’ என்றபொருளில், ‘அரக்கர் சேனை யாவரும் மீளாவண்ணம் புதுக்குடியேற்றிற்று’ என்றது - பிறிதீனாவிற்சியணி. 1 - ம்:—1காலான். 2பொன்னுடை. (௩௧௨௧)

௪௯.—இந்திரசித்து இலக்குமணனைநோக்கி உன்னை முடிந்தாலன்றி யான் முடியேனெனல்.

காலங்கொண் டெழுந்த மேகக் கருமையான் செம்மை காட்டும்
ஆலங்கொண் டிருண்ட கண்டத் தமரர்கோ னருளிற் பெற்ற

சூலங்கொண் டெறிவ லென்று தோன்றினுன்² பகையின் றேற்ற மூலங்கொண் டுணரா நின்னை முடித்தன்றி முடியே³ நென்றான்.

(இ - ள்.) விஷத்தைபுட்கொண்டு இருண்ட கண்டத்துடனே செந் நிறத்தைக்கொண்ட தேவதேவனான சிவபெருமானுடைய அருளிஞவே பெற்ற சூலத்தை க்(கையிற்)கொண்டு, '(இதுவே) எறிவேன்' என்று தோன்றியவனும், கார்காலத்து(நீரைக்)கொண்டு எழுந்தமேகம்போன்ற கருநிறமுடையவனுமான இரத்திரசித்து,--'பகையினுடைய பிறப்பு வரலாற்றையறியாத உன்னைக் கொண்டு எழுந்தல்லாமல் (நான்) இறவேன் என்று கூறினான்; (எ - று.)—தோற்றம் - பிறவி.' எமது பிறப்பு வலிமை முதலிய சிறப்புக்களையறியாது பொருபவன்¹ என்று பழிப்பான், 'பகையின் றேற்றமூலங்கொண்டுணரா நின்னை² என்றான். பி - ம்:—¹எறிவன். ²பகையிற்றேற்ற, பகையிற்றேற்ற. ³என்றான். (ந.கஉஉ)

௩௦.—இந்திரசித்து மாயப்போர் புரிதல்.

காற்¹றென வருமே நென்னக் கன¹லெனக் கடைநா ளுற்ற² கூற் றமோர்சூலங் கொண்டு³ குறுகிய தென்னக் கொல்வான்⁴ தோற்றினு னதனைக் காணு வினித்தலை துணிக்குங்⁵ காலம் ஏற்றதென் றயொத்தி வேந்தற் கிளையவ⁶ ினிதனைச் செய்தான்.

(இ-ள்.) காற்றென்னவும் இடியேறென்னவும் கனலென்னவும் கடைநாளிற் பொருந்திய யமன் ஓர் சூலங்கொண்டு குறுகிய தென்னவும், கொல்லும்பொருட்டு, (இரத்திரசித்து),—தோன்றினான்; அதனைக்கண்டு அயோத்திக்கு அதிபதியாகிய இராமபிரானுக்கு இளையவனான இலட்சுமணன் இளி (இவனுடைய) தலையைத்துணிக்கங்காலம் வந்திட்டதென்று இச்செயலேச செய்யலானான்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹என்ன. ²கூற்றென வருவுகொண்டு. ³குறுகுறுது. ⁴தோற்றினுன்றனை. ⁵காலம். ⁶இளைய.()

௩௧.—'இராமனே பரம்பொருளானால் இந்திரசித்தைக் கொல்ல' என்று இலக்குமணன் அம்பு ஏவுதல்.

மறைகளே தேறத் தக்க வேதியர் வணங்கற்¹ பாலான் இறையவ² னிராம னென்னு நல்லற மூர்த்தி யென்னிற்³ பிறை³யெயிற் றிவனைக் கோறி யென்றொரு பிறைவாய் வாளி⁴ நிறையுற வாங்கி விட்டா னுலகெலா⁵ நிறுத்தி நின்றான்.

(இ - ள்.) 'மறைகளே ஆராய்ந்து அறியத்தக்கவனும் வேதம் வல்ல அந்தணர்கள் வணங்குதற்கு உரியவனுமான தலைவன் இராமனென்கிற சிறந்த தருமமூர்த்தியே யாவா னென்னில், பிறைபோன்ற எயிற்றையுடைய இவனைக் கொல்வாய்' என்று ஒருபிறைவாயையுடைய அம்பை (த் தன்வலிமை) நிறைதலுற இழுத்துவிட்டான்: (அதனால்); உலகமெல்லாம் (அச்சம் நீங்க) நிலைநிறுத்திநின்றான்; (எ - று.)—உலகெலாம் நிறுத்திநின்றான் - தன்முடிமீது தாங்குவதனால் உலகமுழுதையும் நிலைபெறச்செய்கிற ஆதிசேஷனுடைய அமிசமான இலக்குமணனெனினு

மாம். ௧-ம்:—¹பால. ²இராமனேயர், இராமனென்னின். ³எயிற்றவனை. ⁴நிறைவு. ⁵நிறுத்த. (௩௪௨௪)

௩௨.—இந்திரசித்தினைத் தலை அறுபடுதல்.

நேமியுங் குவிச வேலும் ¹நெற்றியி னெருப்புக் கண்ணுண்
நாமவே ருணு மற்றை நான்முகன் படைபு நாணத்
தீமுகங் கதுவ வோடிச் சென்றவன் சிரத்தைத் தள்ளிப்
பூமழை ²வானோர் சிந்தப் ³பொலிந்ததப் பகழிப் புத்தேள்.

(இ - ள்.) (விஷ்ணுவின்) சக்கரப்படையும் வச்சிஷ்யுதமும் நெற்றியிலே நெருப்புக் கண்ணையுடையவனை சிவபெருமானுடைய அச்சத்தைவிளைக்கின்ற வேலும் மற்றும் பிரமதேவன்படையும் நாணுமாறு, அந்த (இலட்சுமணன் விடுத்த) தெய்வவாளியானது,—நெருப்பு தன் வாயிலேபற்றி யெரியுடிசென்று, அந்த இந்திரசித்தினுடையதலையை (உடலினின்று) அப்புறப்படுத்தி (த்தேவர்கள்) மலர்மாரிபொழிய விளங்கிற்று; (எ-று.)

தேவர்களால் வெல்லமுடியாத இந்திரசித்தின் தலையை யறுத்துத் தள்ளியதனால், நேமிமுதலியவை இந்த லட்சுமணனது பகழியைக் கண்டு நாணுவன வாயின. குவிசவேல் - குவிசப்படை. புத்தேட் பகழி யென மாறுக. இனி, பகழிப்புத்தேள் - அம்புத்தெய்வ மென்பாரு முளர். ௧-ம்:—¹வாயுவும். ²மாரி அமரர். ³போந்தது, புகுந்தது. ()

௩௩.—இந்திரசித்தினைத் தலை வீழ்வதற்குமுன் அவனுடல் மண்ணில் விழுகல்.

அற்றவன் நலைமீ தோங்கி ¹யண்டமுற் றணுகா முன்னம்
பற்றிய சூலத் தோடு ²முடனிறை பகழி யோடும்
எற்றிய காலக் காற்றான் மின்னொடு மிடியி னோடுஞ்
³சுற்றிய புயல்வீழ்ந் தென்ன வீழ்ந்தது சோர னியாக்கை.

(இ - ள்.) அவ்வீந்திரசித்தினைத் தலை அற்று மேலேஎழுந்து பூமியிற் பொருந்திச் சேர்வதற்கு முன்னம், வஞ்சனைக்குணத்தையுடைய அந்த இந்திரசித்தின் உடல், மின்னலோடும் இடியினோடுஞ் சூழ்ந்தமேகம் வீசிய புகார்தகாலக் காற்றினால்விழுந்தாற்போலக் (கையிற்) பற்றிய சூலத்தினோடும் தன்னிடத்து நிறைந்த அம்புகளோடும் வீழ்ந்தது; (எ-று.)—கொண்ட படையும் உடல்கிறை பகழியும் - மின்னலுக்கும், வீழ்ந்த போது தோன்றிய ஒலி - இடிக்கும், உடல்-மேகத்துக்கும் உவமையாம். அண்டம் - வானமுமாம். ௧ - ம்:—¹அண்டத்தை. ²உடலுறு, உடலுறை. ³இற்றொருகாளமேகம்வீழ்ந்தென வீழ்ந்ததியாக்கை. ()

௩௪.—இந்திரசித்தினைத் தலை மண்மேல் விழுகல்.

¹மிண்டலத் திலங்கு திங்க ளிரண்டொடு ²மின்னு வீசுங்
குண்டலத் துணைக ளோடுங் கொந்தளக் குஞ்சிச் ³செங்கேழ்ச்
சண்டவெங் ⁴கதிரோன் செக்கரத் தழுவொடு மருவித் தாம
மண்டலம் ⁵விழுந்த தென்ன விழுந்தது தலைபு மண்மேல்.

(இ - ள்.) கொடிய உஷ்ணகிரணனான் குரியனது ஒளியுள்ளமண்டலம் சூகாயதலத்திலே விளங்குகின்ற சந்திரனிரண்டோடும் மின்

னலைவீசுகின்ற குண்டலமிரண்டினோடும் தலைமயிராகிய செம்மைநிறம் விளங்குகின்ற செந்நிறத்தழலோடும் பொருந்தி விழுந்தாற்போல, (இந்திரசித்தின்)தலையும் மண்மேல் விழுந்தது; (எ - று.)

திங்களிரண்டு - இரண்டுவக்கிரதந்தங்கட்கு உவமை. துணை - இரண்டு. பி-ம்:—¹விண்டலத்தியங்கு...,விண்டலத்திரண்டுதிங்களிரண்டுடன.²மின்னும், மின்னின். ³செங்கட். ⁴கதிரின்கற்றைத்தழையொடு மிரவித்தாய, கதிரின்கற்றைத்தழையொடுமிரவிதானம். ⁵வீழ்வது. ()

௫௫.—இந்திரசித்துஇறக்கவே, அரக்கர் இரிந்தோடுதல்.

¹உயிரிற் புக்க காலை ²யுண்ணின்ற வுணர்வினோடுஞ் செயிரறு பொறியு ³மந்தக் கரணமுஞ் சிந்து மாபோல் அயிலெயிற் றரக்க நுள்ளா ராற்றல ராகி ⁴யான்ற எயிலுடை பிலங்கை நோக்கியிரிந்தனர் படையும் விட்டார்.

(இ - ள்.) (உடலிலுள்ள) ஆன்மா (அந்தஉடலை விட்டு,நீங்கத தொடங்கியகாலத்து, உள்ளேநின்ற உணர்ச்சியினோடும் குற்றமற்ற ஐம்பொறிகளும் அந்தக்கரணமும் அப்பாற்படுவனபோல,(இந்திரசித்து இறக்கவே, சேனையிலுள்ள) கூரியபற்களைக்கொண்ட அரக்கராகியுள்ளவர், தரித்துநிற்கமுடியாதவராகி, (கையிற்கொண்ட) படகளையும் போகட்டுவிட்டு, சிறந்தமதினையுடைய இலங்கைகரைநோக்கி நிலகெட்டு ஓடினார்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹உயிர்முறத்துற்ற. ²உண்ணிறை. ³மற்றைக்கரணமும். ⁴ஆற்றல், ஆற்ற. (௩௧௨௮)

௫௬.—தேவர்கள் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்தல்.

வில்லாள ரானூர்க் கெல்லா மேலவன் விளித லோடுஞ் செல்லாதவ் விலங்கை வேந்தற் கரசெனக் ¹களித்த தேவர் எல்லாருந் தூசு நீக்கி யேறிட வார்த்த போது கொல்லாத விரதத் தார்தங் கடவுளர் கூட்ட மொத்தார்.

(இ - ள்.) வில்லாளராயுள்ளவர்கட்கெல்லாம் மேலானவனான இந்திரசித்து இறந்தவுடனே, '(இனி), அந்த இலங்கைவேந்தற்கு அரசு நடவாது' என்று மனமகிழ்ச்சிகொண்ட தேவர்கள் யாவரும், (தம்அரையி செய்தலுடெத்திருந்த) ஆடைகளையவிழ்த்து மேலேவீசியெறிந்து ஆரவாரஞ்போது,கொல்லாவிரதத்தைக்கொண்டவரான அருகமத்தவருடைய தெய்வங்களின் கூட்டத்தை யொத்தார்; (எ-று.)—பி:ம்:—¹களித்துத்.

கொல்லாவிரதத்தாரின்தெய்வம்-அரையில்கூடையின்றி அம்மணமாக இருக்கும்: அரையிலாடையின்றி யிருக்கையென்ற பொருளில் 'அமணம்' என்ற பெயர்வழங்கியதும்,இதற்கு ஒருசான்றாகும். (௩௧௨௯)

௫௭.—தீநுமால்முதலியோரை வானவர் தங்கண்ணற் காணுதல். வரந்தரு முதல்வன் மற்றை மான்மறிக் கரத்து வள்ளல் புரந்தரன் முதல்வ ராய நான்மறைப் ¹புலவர் பாரில் நிரந்தரர் ²தோன்றி'நின்ற ரருளினு னிறைந்த நெஞ்சர் கரந்தில ரவரை யாக்கை கண்டன ³குரங்குங் கண்ணால்.

(இ - ள்.) (வேண்டுவார்வேண்டிய)வரத்தைத் தரவல்ல திருமாலும் மாண்குட்டியைக்கரத்திலேந்திய உதாரகுணமுள்ளவனான சிவபெருமானும் நான்மறைகளையோதிக்கொண்டிருக்கும் கடவுளாகிய பிரமதேவனும் இந்திரனும் முதல்வராய அருளினால்நிறைந்த நெஞ்சையுடைய தேவர், (தம்முருவத்தை)மறைத்துக்கொள்ளாமற்பூயியிலே(அப்போது) நிரந்தரமாகக் காணப்பட்டிருந்தனர்; அவருடைய யாக்கையைக் குரங்கும் (தம்)கண்ணைக் கண்டன; (எ-று.)—கரந்தில ரென்பதை, 'அருளினால்நிறைந்த நெஞ்சர்' என்பது சமர்த்தித்துநின்றது: தொடர்நிலைச் செய்யுட்துறியணி. பி - ம்:—¹புலவராணோர். ²தோன்ற. ³குரங்கு. ()

௫௮.—இறந்தவானார் கடவுளானுளில் உயிர்பெற்றெழுதல்.

அறந்தலை நின்றூர்க் கில்லை யழி ¹வெணு மறிஞர் வார்த்தை சிறந்தது சரங்கள் பாயச் சிந்திய ²சிரத்த வாகிப் பறந்தலை யதனின் ³பற்றப் பாதக வரக்கன் கொல்ல இறந்தன ⁴கவிக ளெல்லா மெழுந்தன விமையோ ரேத்த.

(இ-ள்.) (இந்திரசித்துவிடுத்த)அம்புகள்பாய்த்ததனால் சிரம் சிந்தப் பெற்றனவாகிப் போர்க்களத்திலே பாதக வரக்களற் கொல்லப்பட்டு இறந்தனவாகிய கவிகளெல்லாம், இமையோரேத்த உயிர்பெற்றெழுந்தன: (அதனால்), 'அறத்தைமேற்கொண்டின்றுவர்கட்டெல்லாம் அழிவு இல்லை' என்கிற அறிஞர்வார்த்தை சிறப்புற்றதாயிற்று; (எ - று.)—கீழ் கடவுள்வருகையைக்கூறி, இங்கு வானரம் உயிர்பெற்றெழுந்தமையைக் கூறியதனால், அறிஞர்வார்த்தை சிறத்தல் - அறிஞர்கூறியசொல் பழுது படாது அநுஷ்டானத்துக்கு வருதலென்ற பொருளைக் காட்டுமென்பது, பெறப்படும். பி-ம்:--¹என்பது. ²சிரத்தர், ³வந்த. ⁴கவியும். ()

௫௯.—அங்கதன் இந்திரசித்தின் தலையையேந்தி முன்னணியிற்

செல்ல, அநுமன்மீது இலக்தமணன் செல்லுதல்.

ஆக்கையி னின்று வீழ்ந்த வரக்கன் ¹றன் றலையை யங்கை தூக்கின ²னுள்ளங் கூர்ந்த வாலிசேய் ³தூசி செல்ல மேக்குயர்ந் தமரர் வெள்ள ⁴மன்ளியே தொடர்ந்து வீசும் பூக்கிளர் பந்தர் நீழ லனுமன்மே லிளவல் போனான்.

(இ - ள்.) உடலினின்று (வேறுபட்டு) வீழ்ந்த அரக்கனுடைய தலையை, மனமகிழ்ச்சிமிக்க வாலிகுமாரான அங்கதன், -அழகியகையிலேந்தியவனாய் முன்னணியிற்செல்ல, வானத்துஉயரவீருந்த அமரர்களின்திரள் அள்ளித் தொடர்ந்துவந்துஎறிந்த விளங்குகின்ற பூக்களினாலாகிய பந்தரின்றிழுவில் இளையபெருமாள் அநுமன்மீது ஏறியவண்ணம் போனான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹செந்தலையை, செய் தலையை. ²துள்ளங்கூத்தன். ³தூசு. ⁴அள்ளினர்...வீசும், இடைவிடார் வீசுகின்ற. (உகூஉ)

௬௦.—இராமன் இந்திரசித்தின் தலையை அங்கதன்கையிற் காணுதல்.

ஒங்கிய தோளன் றேய்ந்து மெலிகின்ற¹ பழியன் மேன்மேல் ²ஒங்கிய வுவுகை யூறு முள்ளத்த னும்பர்க் காகத்

³தேங்கிய கடலை முன்னாட் டிரித்தவன் சேய்ச்செங் கையால்
⁴தாங்கிய சூரிசில் பற்றிக் கொணர்ந்திடுந் தலையைக் கண்டான்.

(இ-ள்.) (இயற்கையாகப்) பருத்த தோளையுடையவனும், தேய்ந்து மெலிகின்ற பழியையுடையவனும், மேன்மேல் ஓங்கிய மகிழ்ச்சி சரக்கின்ற உள்ளத்தையுடையவனுமான சூரிசில் [ஸ்ரீராமன்], (ஆழமாகத்) தேங்கிய பாற்கடலைத் தேவர்களின்பொருட்டாக முன்னாள் கடைந்தவனான வாலியின் குமாரன் சிவந்த கையால்தாங்கியதாய்ப்பற்றிக்கொணர்ந்திடுந்தலையை (தாரத்திற்) கண்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹வழியன் மீதுற்று. ²ஓங்கியமுடியன் றிங்களொளிபெறு முகத்தனுள்ளால், ஓங்கிய முகத்தன் றிங்கட்கொளிர்கின்ற முகத்தனுள்ளாய். ³வாங்கிய துயரன் மீப்போய்வளர்கின்ற புகழன் வந்துற்று. ⁴ஓங்கியவுவகையாள னிர்திர னுரைப்பதானான், ஓங்கியவுவகையாள னிர்திர னினைய சொன்னான். ()
கூ.க.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்: கையீல் இந்திரசித்தின் தலையையேந்தவரும் அங்கதனைக்கண்டு, இராமன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

எல்லி¹வான் மதியி னுற்ற கறையென ²வென்மேல் வந்து புல்லிய வடுவும் ³போகா தென்றகம் ⁴புலம்பு கின்றேன் ⁵சொல்லிய தரும நல்கத் ⁶துவக்கற்றுத் துயரத் தீர்த்தேன் செல்வமும் பெறுதற் குண்டோ குறையினிச் சிறுமையாதோ.

(இ - ள்.) இரவில் விளங்குகின்ற வெள்ளிய சந்திரனிடத்துப் பொருந்திய களங்கம்போல என்மேல்வந்து பொருந்திய வடுவும் போகாதென்று மனத்திற்குள் வருந்தாநிற்கின்றவனான நான், (நால்களிற்) கூறப்பட்ட தருமதேவதை கருணை செய்யப்பிணிப்பு நீங்கி (அந்தத்) துயரம் நீங்கப்பெற்றேன்; செல்வமகளையும் பெறுதற்குக் குறையுண்டாமோ? இனி (எனக்குச்) சிறுமை யாதோ? (எ-று.)—பி-ம்:—¹வான், வாழ். ²இரண்டுமென்றேன். ³போகா. ⁴புழுங்குகின்றேன். ⁵வில்லியர்திலகம், வில்லியரொருவர். ⁶துடைத்துறும் வெறுமை. (ந.க.க.ச)

கூ.உ. தென்றலை ¹யாழி சூழ்ந்த திண்மதி லிலங்கை காக்கும் ²புன்றலைக் கள்வன் பெற்ற புதல்வனை யிளவல் வீழ்த்த ³வன்றலை பெடுத்து நீமுன் வருதலால் வான ரேச என்றலை ⁴யெடுக்க லானே னினிக்குடை யெடுப்பென்றான்.

(இ - ள்.) தென்புறத்துக் கடலாற் சூழப்பட்ட திண்ணிய மதிளையுடைய இலங்கையைக் காக்கும் சிறுமையைக்கொண்ட வஞ்சனைக் குணமுள்ள இராவணன் பெற்ற புதல்வனை இளையவன் கொன்று வீழ்த்த, (அவனுடைய) வலியதலையை நீ கையிற்கொண்டு முன்னே வருதலால், வானரேசனே! (இதுவரையில் நாணத்தாற்கவீழ்த்திருந்த) என்னுடைய தலையெடுக்கலானேன்: இனி, (என்) வெண்கொற்றக் குடையையும் எடுப்பே நென்று கூறினான், (ஸ்ரீராமன்); (எ-று.) குடையெடுத்தல் - வெற்றிபெறுதல். பி-ம்.—¹ஆழிதொட்டோன்சேயருட்சிறுவன்செம்மல்,

ஆழிதொட்டார்தேவருட்சிறுவன்செம்மல், ²வென்றலைத்தென்னையார்த் துப் போர்த்தொழில்கடந்தவெய்யோன், வென்றலைத்தென்ன...வெய்யோன், ³இன்றலை...வானரசு, தன் தலையெடுப்பக்கண்டு தானவர் தலை கன்சாய, ⁴எடுத்தேனின்னந்தனிக். (௩௧௩௫)

௩௩.—இராமனருகிலிருந்தவர் அங்கதனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்.

வான்றலை யெடுக்க வேலை மண்டலை யெடுக்க வானோர்
கோன்றலை யெடுக்க வேதக் குலந்தலை யெடுக்கக் குன்றாத்
தேன்றலை யெடுக்குந் தாராய் தேவரை வென்றான் நிய
ஊன்றலை யெடுத்தாய் நீயென் றுரைத்தன ருவகை மிக்கார்.

(இ-ள்.) 'குறையாத தேன் தன்னிடத்துத் தோன்றப்பெற்ற மலர் மாலையை யணிந்தவனே! வானுலகத்தார் (குனிந்த) தலையை சிமிரஎடுக்கவும், கடலாற்குழுப்பட்ட மண்ணுலகத்தார் (அச்சம்நீங்கித்) தலையெடுக்கவும், வானோர்க்குத் தலைவனான இந்திரன் தலையெடுக்கவும், வேதத்தொகுதி தலையெடுக்கவும், தேவரைவென்றவனான தீய இந்திரசித்தின் ஊன் தலையை யெடுத்துவந்தாய் நீ' என்று உவகைமிக்கவராய், (இராமனருகினின்றவர்) கூறினார்கள்; (எ - று.)

அங்கதன் இந்திரசித்தின் தலையெடுத்து வந்தது - வானத்தார் முதலியோர் தலையெடுக்க ஏதுவாயிற்று எனச சமத்தாரந்தோன்றக் கூறியவாறு காண்க. 'தலையெடுத்தல்' என்பதுபொருள் வேறுபாட்டுடன்பல முறை வந்தது - சொற்பின்வருநிலையணி. இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில்லை. (௩௧௩௬)

௩௪.—இராமன் இந்திரசித்தைவேன்று இலக்குமணன் மீண்டுவருவதைக் காணுதல்.

வரதன்போய் மறுகா நின்ற 1மனத்தினன் மாயத் தோனைச் சரதம்போர் வென்று மீளுந் தருமமே ²தாங்க வென்பான் விரதம்பூண் ³மீயிரி னோடுந் தன்னுடை மீட்சி நோக்கும பரதன்போன் றிருந்தான் றம்பி வருகின்ற பரிசைப் பார்த்தான்.

(இ - ள்.) மிகவும் கலங்காநின்ற மனத்தையுடையவனும், 'தரும தேவதை தாங்க மாயத்தையுடையவனான இந்திரசித்தைநிச்சயமாக [தவறாமல்] போரில் வென்று மீளுவான்' என்று எண்ணியிருப்பவனும், விரதத்தைமேற்கொண்டு தன்னுடைய உயிருடனே [யாதோரிடையூறு மின்றி] மீட்சியையே யெதிர்பார்த்திருக்கும் பரதனைப் போன்று (இலக்குமணன்வென்று மீண்டுவருவதை எதிர்பார்த்து) இருந்தவனுமான இராமன், தம்பிவருகின்ற தன்மையைக்கண்டான்; (எ - று.)—வரதன் - இராமன். போதல் - மிகுதல்.—1-ம்:--1மன்னன்மா, மன்னுமா. ²தாங்குகென்பான். ³உய்வனோடும். (௩௧௩௭)

௩௫.—இலக்குமணனைக் கண்ட இராமன் கண்ணீர்பெருக்கியவருணை வன்புலங் கடந்து மீளுந் தம்பிமேல் வைத்த மாலைத் தன்புல நயன மென்னுந் தாமரை சொரியுந் தாரை

அன்புகொ 1லமுக ணீர்கொ லானந்த வாரி யேகொல்
2என்புக ளுருகிச் சோருங் கருணைகொ வி3யார தேர்வார்.

(இ - ள்.) பகவனிடத்துச் சென்று வென்று மீளுகின்ற தம்பிமேல் வைத்த தன்பொறியாகிய நயனமென்கின்ற தாமரை ஒழுங்காகச் சொரியும் நீர்த்தாரையானது, - அன்பினால் பெருகியதோ? அமுகையால் நேர்ந்த கண்ணீர்கொலோ? ஆந்தப்பெருக்கோ? என்புகள் உருகிப் பெருகுதற்குக் காரணமான கருணையின்பெருக்கோ? அதனை அறிந்து சொல்வார் யாவர்? (எ - று.)

இலட்சுமணனிடத்து இராமபிரான் பேரன்புடையவனாதலாலும், பிரிந்தாரைக் கூடுமிடத்துப் பிரிவுத்துயரம் தோன்றாதலும் மகிழ்ச்சிதோன்றுதலும் இயற்கையேயாடலாலும், இராமபிரான் கருணமூர்த்தியாதலாலும் அப்பிரானுடைய சண்ணீரை 'அன்புகொல்' முதலியவாகக் குறித்தார்: தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:--1கழிக ணீர்கொல், 2என்புக, 3யாரேதேர்வார். (௩௧௩௮)

௩௧௩. — இராமபிரானது திருவடிகளில் இத்தீர்த்தீர்த்தலையைச் சமர்ப்பித்தல்.

1விழுந்தழி கண்ணி னீரு முவகையுங் களிப்பும் வீங்க, எழுந் தெதிர் 2வந்த வீர னிணையடி முன்ன ரிட்டான், 3கொழுந்தெழுந் செக்கர்க் கற்றை 4வெயில்விட வெயிற்றின் 5கூட்டம், அழுந்தற 6மடித்த பேழ்வாய்த் தலை7யடி யுறையொன் றாக.

(இ - ள்.) கண்களினின்று இழிந்து பெருகுகின்ற நீரும் உவகையும் களிப்பும் மிக எழுந்து எதிரேவந்த வீரனான ஸ்ரீராமபிரானுடைய இரண்டு திருவடிகளின்முன்னே, ஜ்வாலையேதோன்றுகின்ற செவ்வானத் தையொத்த மயிர்க்கற்றையின்தொகுதி ஒளிவிட, பற்களின் தொகுதி அழுந்தும்படி மடித்த பிளவுபட்ட வாயையுடைய இந்திரசித்தின் தலையை ஒப்பற்ற பாதகாணிக்கையாக அமையவைத்தான், (இலட்சுமணன்); (எ - று.)

வீங்க வந்தஎன்க. உவகை - மகிழ்ச்சி. களிப்பு-தான் செய்வது இன்னது என்பது தெரியமுடியாதபடி தலைதடுமாறுதற்கேதுவாகிய மனநிலை, கோபக்குறியாகப் பல்லைக் கடித்த உதட்டுடனும் செம்பட்டமயிருடனும் இந்திரசித்தின் தலையுள்ள தென்பது, பின்னிரண்டடிகளில் விளங்கும். பி-ம்:--1விழுந்திழி. 2நின்ற. 3கொழுந்தெரிசுடரின், கொழுந்தழிசுடரின் 4குழாங்கொள. 5கூட்டம். 6கடித்த. 7உறையடி, அடியிறை.

௩௧௪. — அப்போதைய இராமபிரானுடைய மகிழ்ச்சி.

தலையினை நோக்குந் தம்பி கொற்றவை தழீஇய பொற்றேரூண், மலையினை நோக்கு நின்ற மாருதி வலியை நோக்கும், சிலையினை நோக்குந் தேவர் செய்கையை நோக்குஞ் செய்த, கொலையினை நோக்கு மொன்று முரைத்திலன் களிப்புக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) தலையைப் பார்ப்பான்; தம்பியினுடைய வெற்றிமகள் தழுவிய பொற்றோளாகிய மலையை நோக்குவான்; எதிரின்ற மாருதியின் வலிமையை நோக்குவான்; (இலக்குமணனது) வில்லே நோக்குவான்; தேவர்களின் செய்கையை நோக்குவான்; தம்பி செய்த இந்திரசித்தின், தொலையினை நோக்குவான்; (பின்பு) கட்டிப்புக்கொண்டவனும், ஒன்றும் உரையாதவனாயினான்; (௭ - று.) (௩௧௪0)

௩௩.—ஸ்ரீராமஸ்தாளில் இலட்சுமணன் வீழ்த்துவணங்குதல்.

காளமேகத்தைச் செக்கர் கலந்தெனக் கரிய குன்றம், நாவ்வெயிற் பரந்த தென்ன நம்பிதன் நம்பி மாப்பில், தோளின் மேலுதிர்ச் செங்கேழ்ச் சுவடுதன் னுருவிற றேன்றத், தாளின் மேல் வணங்கி னானத் தழுவினன் ³நனித்தொன் றில்லான்.

(இ - ள்.) தனிப்பட்டுத் தனக்கு உவமையாவதொருபொருளைப் பெறுதவனாய்க் குணபூர்ணனை இராமபிரான்,—(தன்) பாதங்களில் வணங்கினவனை தன் தம்பி இலட்சுமணனை, காளமேகத்தைச் செவ்வானம் கலந்ததுபோலவும் கரியகுன்றத்தில் கால வெயிற்பரந்ததுபோலவும் (அவனுடைய) மாப்பிலும் தோளின்மேலும் பரந்த உதிர்த்தின் செந்நிறச்சுவடு தன்னுருவிலே காணப்பட, தழுவிக்கொண்டான்; (௭ - று.)

அரக்கரோடு பொருது வென்றுவந்த இலட்சுமணனுடைய மாப்பிலும் தோளிலும் படித்திருந்த இரத்தக்கறையானது அழுத்தத்தழுவிய ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருமேனியிற்படியவே, அத்திருமேனி காளமேகத்திற்கு கலந்த செக்கரையும் கரியகுன்றத்திற்கு பரந்த நாவ்வெயிலையும் போன்று தோன்றிற்றென்க. பரம்பொருளான திருமாலால் வடிவம் உருவம் படைக்கலம் முசுவியனவெல்லாம் அடியார்பொருட்டுக்கொள்ளப்பட்டனவே என்ற தூற்கொள்கைபற்றி 'தனித்தொன்றில்லான்' என்றொணினும் பொருந்தும். தனித்தொன்றில்லான் நம்பி, தன் தம்பி தாளின்மேல் வணங்கினானை, மாப்பில் தோளின் மேல் உதிர்ச்செங்கேழ்ச்சுவடுகாளமேகத்தை...என்னத் தன்னுருவில் தோன்றத் தழுவினன் என்க.—(௭-று.)—1மேகத்திற். ²குன்றின். ³தழிசொன்றில்லான். (௩௧௪௧)

வேறு.

௩௪.—இராமன் இலட்சுமணனைப் புகழ்தல்.

கம்ப மதத்துக் களியானைக் காவற் சனகன் பெற்றெடுத்த, கொம்பு மென்பா லினிவந்து குறுகி னு¹னென் நகங்குளிர்ந்தேன், வம்பு செறிந்த மலர்க்கோயின் மறையோன் படைத்த மாநிலத்தில், தம்பி யுடையான் பகையஞ்சா னென்னு மாற்றந்தந்தனையால்.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியிற்கட்டப்படுகின்ற மதக்களிப்புக்கொண்ட யானைச்சேனையாலாகிய காவலையுடைய சனகன் பெற்றெடுத்த கொம்பு போன்ற சீதையும் இனி என்னிடம் வந்து குறுகினவளாவ னென்று மணங்குளிர்ந்தேன்: மணம் நிரம்பிய தாமரைமலரை(த் தன்)வாழிடமாக

வுடைய பிரமதேவன் படைத்த பெருநிலத்தில் 'தம்பியுடையான் பகைக்குஞ்சான்' என்ற சொல்லை நிலைநிறுத்தினாய்; (எ - று.)

தம்பியாகிய உன்னைப் பெற்றதனால்ன்றோ இந்திரசித்தை இப் போது வெல்ல, இனி இராவணனை வெல்வது அருமையன்று என்ற கருத்துத் திட்பமாக உண்டாயிற்றென்றவாறு. 'தம்பியுடையான் படைக்கஞ்சான்' என்ற பழமொழியைப் பெய்து கூறியிருத்தலால், இச்செய்யுள்-உலகவழக்குநவீற்சீயணியாம். இச்செய்யுள், சில பிரதிகளிலில்லை. பி - ம்:—1நன்றெனக். (உகசஉ)

வேறு.

எ௦.—இராமபிரான் இலட்சுமணனிடத்துப் போன்பினால் அவனுடற்புண்களை யொற்றிப் போக்துதல்.

தூக்கிய தூணி வாங்கித் தோளொடு 1மார்பைச் சுற்றி வீக்கிய கவச பாச 2மொழித்தது 3விரைவி னீக்கித் தாக்கிய பகழிக் கூர்வாய் தடிந்தபுண் டழும்பு மின்றிப் போக்கினன் றழுவிப் பல்காற் பொற்றடந் தோளி னொற்றி.

(இ - ள்.) (தோளிற்) கட்டிய தூணீரத்தை (அப்பால்) வாங்கி, தோளுடனே மார்பைச் சுற்றிக் கட்டியுள்ள கவசக் கட்டையவிழ்த்து அதனை விரைவிற் கழற்றி, மோதிய அம்புகளின் கூரிய வாய் வெட்டியதனால் புண்களை, பலமுறைதழுவி அழகியபெரிய தோளி னொலொற்றித் தழும்பு யில்லாதபடி போக்கினன், (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.) பி-ம்:—1மார்பிற். 2விசித்தது. 3விரகின். (உகசஉ)

எ௧.—இராமன் விபீடணனைப் புகழ்தல்.

ஆடவர் திலக நின்னா 1லன்றிக லனும னென்னும் சேடனா லன்று 2வேறோர் தெய்வத்தின் சிறப்பு மன்று வீடணன் றந்த 3வென்றி யீதென 4விளம்பி மெய்ம்மை ஏடவி ழலங்கன் 5மார்ப னிருந்தன னினிந் னிப்பால்.

(இ-ள்.) இதழ்விரியப்பெற்ற மாலையைணிந்த மார்பான ஸ்ரீராமன்,—(இலட்சுமணனோக்கி), 'ஆடவரிற் சிறந்தோனே! (இப்போது தோன்றிய)இந்தவெற்றியானது, உன்னாலன்று: வலிமையைபுடைய அறு மானென்கிற சிரேட்டனா லன்று: வேறானதெய்வத்தின் மகிமையினாலு மன்று; விபீஷணன் கொடுத்த வெற்றி(யாகும்)' என்று உண்மையைச் சொல்லி, இங்குஇனிது இருந்தனன்; (எ - று.)—அங்கு இராவணன் இந் திரசித்து இறந்ததையறிந்து புலம்புவதைக் கூறப்போகின்றாராதலின், 'இப்பால் இனிதிரைந்தனன்' என்றார். பி-ம்:—1அன்றிக். 2மற்றோர். 3வென்றி. 4விளம்பும். 5மார்பிருந்தனர். (உகசச)

ஸ்ரீ வான்மீகத்தீல் நீதும்பலையாகப்படலம் இந்நிரசித்துவதைப்பட லம்என்ற இவற்றிலுள்ள சரிதம் கூறியவகை வருமாறு:—'நிகும்பிலையி ல் ஹோமத்திற்குமுயன்று அதனை நிறைவேற்றாமலும் நிகும்பிலையென்ற

ஆலமரத்தைச் சேராமலும் இருக்கும்போது, எவன் உன்னை யெதிர்த்து வருத்துவானோ, அவன் இந்திரசித்துருவான உன்னை வதிப்பான்' என்று அந்த இந்திரசித்துக்குப் பிரமன் வரந்தந்துள்ளான்: ஆகையால், இலக்குமணனை இப்போது ஏவுக' என்று விபீஷணன் ஸ்ரீராமனை வேண்டிக்கொண்டதும், அப்பிரான், இந்திரசித்தின் இயல்பை எடுத்துரைத்து, 'வானரசைனியங்களோடும் விபீஷணாதியரோடும் அந்த இந்திரசித்தை வெல்லுமாறு செல்லுக' என்று இளையபெருமானே யேவினன். இளையபெருமான் போர்க்கோலங்கொண்டு புறப்படுகையில், வானரசைனியங்களும் உடன்சென்றன: கரடிச்சேனைகளும் உடன் சேர்ந்தன. அச்சேனைகளுடனே வெருணாய்கடந்து சென்று இலட்சுமணன், விபீஷணனோடும் அனுமான் அங்கதன் என்பவர்களோடும் இருந்து நிகும்பலையைக் காவல்செய்யும் அரக்கச்சேனையைக் கண்டனன். அப்போது விபீஷணன் இலட்சுமணனை நோக்கி, 'இந்த அரக்கப் பெருஞ்சேனையை வானாரும் அழிக்கட்டும்: நீயும் இதனைப் பிளந்தாயாயின்; இந்திரசித்து புலப்படுவான்: அவன் தான் தொடங்கிய சடங்கை முடித்து நிகும்பலையென்னும் ஆலமரத்தைச் சேருமுன் அவனைக் கொன்றிடவேண்டும்: பிறகு கொல்ல முடியாது' என்றனன். அந்த விபீஷணனது மொழிப்படியே வானாரர்களும் இலக்குமணனும் பொரலாயினர், அப்போது இந்திரசித்து, தன்படை பகைவரால் வருத்தப்படுவது கேட்டுத் தொடங்கிய சடங்கு முடியுமுன்னே சினங்கொண்டு அரக்கத்துணைவரோடு போர்க்கு எழுந்து, அனுமான் அரக்கர்களை உருமாய்த்துக் கொண்டிருந்தலைக் கண்டு, அவனை நோக்கிச் சென்றனன்.

அப்போது விபீஷணன் செய்மையிலுள்ள இந்திரசித்தை இலட்சுமணனுக்குச் சுட்டிக்காட்டி, 'இவன் நிகும்பலையென்ற ஆலமரத்தினடியைச் சேர்ந்து பூதங்கட்குப் பலிகொடுத்துப் பொரவருவானாயின், யாவர்கண்ணுக்கும் புலப்படானாகையால், அங்குச்சேர்வதற்குமுன் அவனைக் கொல்வாய்' என்று அந்த நிகும்பலையென்ற ஆலமரத்தண்டை இட்டுக்கொண்டு போயினன். இலக்குமணன் அங்குநின்றிருக்கையில், இந்திரசித்துப் போர்க்கோலங்கொண்டு இலட்சுமணனுக்குப் புலப்பட்டனன். இலட்சுமணன் அவனை நோக்கி 'போர்தருக' என்ன, இந்திரசித்து அங்கு விபீஷணன் இருப்பதுகண்டு அவ்விபீஷணன் செயலைப் பலபடியாகக் கண்டித்துக்கூறினன். விபீஷணன் அவற்றுக்குத் தக்க சமாதானங்களைக் கூறி, 'நீ விரைவில் இலட்சுமணனொலி ரப்பாய்' என்றனன்.

அப்பால் அனுமான் தோளில் விளங்கும் இலக்குமணனைக் கண்டு, இந்திரசித்து, 'முன்னர் இராப்போரில் நீவிர் அடிபட்டு வீழ்ந்ததை மறந்திடீர்போலும்' என்பது முதலாகப் பலவாறு வீரவாதங்கூற, இலக்குமணன் 'கள்ளன்போல மறைந்துபொருத அதனைக்குறித்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்வதிற் பயன் என்ன? வல்லாயாயின் நேர்நின்று பொருக' என்ன, அப்போது இருவர்க்கும் மும்முரமான போர் நடக்கலாயிற்று. அப்

போரில் இலட்சுமணனது அம்பால் இரத்திரசித்து முகவொளி குறைந்தானாக, விபீஷணன் அதனைச் சுட்டிக்காட்டி, 'இவன் தோல்விபுற்றான் என்று தெரிகின்றது: இவனைக் கொல்ல விரைந்து முயல்க' என்ன, கடுமையான அட்புகளை இலட்சுமணன் விடுக்க, அரக்கன் முகூர்த்த நேரம் மூர்ச்சையடைந்திருந்தான். பின்பு தெளிந்து, முன் தான் செய்து காட்டிய பராக்கிரமச்செயலை மெச்சி வீரவாதங்கூறி, அட்புகளை விடுத்து, விபீஷணனிடத்துச் சினமும் பரபரப்பும் அதிகரித்தமையால் அவன் மீதும் நூறுபாணங்களை விடுத்தனன். அப்போது இலட்சுமணன் புன்சிரிப்புச் செய்து, 'உன்னுடைய பாணங்கள் உறுதியற்றவையாதலால் வருத்தப்படுத்தாமல் இனியனவாக மேல்விழுகின்றன: குரர் இங்ஙனம் பொரார்' என்று சொல்லி, வலிமையுள்ள பாணங்களை யிழுத்துவிட, அதனால் இரத்திரசித்தின் கவசம் பொடியாகி வானத்தினின்று நட்சத்திரம் விழுவதுபோல உதிர்ந்தது: இரத்திரசித்து உக்கிரங்கொண்டு பல பாணங்களைத் தூக்க, இலட்சுமணன் கவசமும் முறித்துவிழுந்தது. இங்ஙனம் வெகுநேரம்கழிந்தும் வெற்றிதோல்வியின்றி, இருவரும் அட்புகளையும் அஸ்திரங்களையும் விடுவதும் எதிரிவிடுவனவற்றைத் தடுப்பதுமாக இருந்தனர்.

இவ்வாறு நேரம்கழிவதுகண்டு விபீஷணன் மந்திரிமாரோடு தானும் போரிட்புகுந்து வீரனர்களைப் புகழ்ந்து உற்சாகமூட்ட, வானரர் போரிற் கிளர்ச்சிகொண்டனர். ஜாம்பவான் தன் சேனையுடன் கூடியவகுதி, அரக்கச்சேனையோடு கடுமையாகப் பொருதனன். அநுமாலும் சாலமரத்தைக்கொண்டு பல்லாயிரமரக்கரைத் தாக்கினன்.

விபீஷணன்மேல் அம்பெய்த இரத்திரசித்தோ இலட்சுமணனையே எதிர்த்துப் போயினன். அவ்விருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வியின்றி மிக்க கடும்போர் சிகழ்ந்ததாக, அதுகண்டு இருடியர் அஞ்சி 'உலகங்கட்கு மங்களமுண்டாகுக' என்று வாழ்த்தினர்: போர்காணூற் தேவகணத்தாரும் அஞ்சி விலகினர் அப்போரில் இலட்சுமணன் இரத்திரசித்தின் தேர்ப்பாகனுடைய சிரத்தை யறுத்து வீழ்த்த, இரத்திரசித்து தானே தேரைச் செலுத்தியவண்ணம் பொரலாயினன். எதிரி தேரையோட்டுஞ் சமயந்தோறும் இலட்சுமணன் அவனைத் தாக்கவே, இரத்திரசித்து போர்ச்செருக்கு ஒழிந்து வருந்தினான்: வானரயூதபதிகள் இலக்குமணனைப் புகழ்ந்தனர். அப்போது ப்ரமாதி சரபன் ரபசன் கந்தமாதனன் என்னும் வானரவீரர் நால்வரும் இரத்திரசித்தின் தேர்க்குதிரைகள் நான்கின்மேற்பாய்ந்து அவைகளைக்கொண்டு பெருந்தேரையும் முறித்தனர். பதாதியான இரத்திரசித்து கூர்ய அட்புகளை யெய்தவண்ணம் நெருங்கிவர, இலட்சுமணன் தன் அட்புகளால் தடுத்திட்டான்.

இங்ஙனம் போர்சிகழ்கையில், அரக்கர்களும் தந்தலைவனான இரத்திரசித்தைக் கவிர்துகொண்டு அவனுக்குப் பக்கபலமாக இருந்தனர். அப்போது இரத்திரசித்து அரக்கர்களைப் புகழ்ந்து 'இந்தத்திசையெல்லாம்

இருள்மூடிக்கொண்டிருத்தலால், நிகழ்வதின்னதென்பது புலனாகா திருக்கின்றது. இங்கு நீவிர் எதிராளிகளுடன் போர்புரிந்துகொண்டிருப்பின், நான் இலங்கைசேர்ந்து வேறொருதேரின்மீது ஏறிக் கொண்டுவருவேன்' என்று சொல்லி, அவர்கள் அங்ஙனமே புரிய வானரர்களை யேமாற்றி இலங்கைசேர்ந்து திவ்யமானதேரொன்றின் மீது வல்லமையுள்ள பாகனோட்டிவர மீண்டிவந்துசேர்ந்தான்: அது கண்ட இலட்சுமணன்முதலியோர் அவ்வந்திரசித்தினுடையதிறமையை வியந்தனர். அப்பால் இந்திரசித்து பெருஞ்சினங்கொண்டு ஓயாமல் அம்புஎய்து வானரர்களைக்கொல்லவே, வானரர்கள் அஞ்சி இலட்சுமணனைச் சரணமடைந்தனர். பிறகு, இலட்சுமணன் கடுஞ்சினங்கொண்டு அம்பெய்து அவனது விற்களைத்துணித்துக் கவசத்தையும் பிளந்தான். இங்ஙனம் இலட்சுமணன் இந்திரசித்து விடுக்கும் அம்புகட்குப் பின்வாங்காது வெகுசுமையாகத் தன் வீரியத்தைக்காட்டிக் கொண்டு பலஅரக்கர்களையும்எய்து பாகனையும் வீழ்த்தினான். இந்திரசித்து வேறொருவிற்கொண்டு இலக்குமணன்மீது அம்புதொடுத்து அவனது கவசத்தைப் பிளக்கப்பார்க்க, அது அபேதம் கவசமாயிருந்ததுகண்டு அவன்நெற்றியின்மீது அம்புதொடுத்தான். இவ்வாறு போர்நிகழ்கையில், இந்திரசித்து விபீஷணன்மீதும் வானரர்மீதும் அம்புகளைத் தூவ, விபீஷணன் தன்கதாயுத்தால் அவன்தேர்க்குதிரைகளைப்புடைத்து வீழ்த்தினான். சாரதியையும் குதிரையை யுமிழந்த தேரின்னின்று இந்திரசித்து கீழேகுதித்து அத்தேரிலுள்ள சக்தியென்னும் படையையெடுத்து விபீஷணன்மீது எறிய, இலட்சுமணன் இடையே அதைப் பத்துச்சுக்கலாகுமாறு துணித்திட்டான். இந்திரசித்து சீரியமாஸ்திரத்தை எடுத்துவிட, குபேரன் ஸ்வப்நத்திலே தனக்குக் கொடுத்திருந்த அஸ்திரத்தை இலக்குமணன் தொடுக்க, இரண்டும் மோதிக் கீழ்விழுந்தன. இருவரும் தமதுஅஸ்திரங்கள் பழுதுபட்டமைக்கு நாண, இலட்சுமணன் வானுணஸ்திரத்தை விட, அரக்கன் ரொளதாஸ்திரத்தினால் அதனைத் தடுத்திட்டு, ஆக்நேயாஸ்திரத்தைத் தொடுக்க, இலக்குமணன் சூரியாஸ்திரத்தினால் தடுத்திட்டான். தன் அஸ்திரம் பழுதுபடவே, கதம்விஞ்சிய அரக்கன் ஆஸுராஸ்திரத்தை விடுக்க, இலட்சுமணன் மாஹேஸ்வராஸ்திரத்தினால் அதனைத் தடுத்திட்டான்; இவ்வண்ணம் அவ்விருவருடைய போரும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. இருடியர்முதலியோர், 'இலட்சுமணனுக்கு வெற்றியுண்டாகுக' என்று வாழ்த்தினர். அப்பால் இலட்சுமணன் மிகச்சிறந்த அம்பு ஒன்றையெடுத்து வில்லைப்பூட்டி இந்திராஸ்திரத்தை அபிமந்திரித்து 'ஸ்ரீராமன் தருமஸ்வபாவனும் சக்திடசந்தனும் ஆண்மையில் தன்ரொப்பாரில்லாதவனுமாயின், கணையே! இவனைக் கொல்க' என்று சொல்லிவிடுத்தான்: அந்தக்கணை அந்தஇந்திரசித்தினுடைய தலையைத் துண்டித்துத் தரையில்வீழ்த்தியது. அதுகண்டு வானரர்முதலியோர் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு கொக்கரித்தனர்: சாம்பவான்முதலிய பலர்

இலட்சுமணனைப் புகழ்ந்தனர்: தேவர்கள் பூமாரிபெய்தனர்: அந்தர துந்துபி முழங்கிற்று. சிலதேவர்கள் தாமே போர்க்களத்தில் நேரே வந்துகண்டு இந் திரசித்து இறந்ததை நம்பினர்.

பிறகு இலட்சுமணன் இந் திரசித்தைவென்ற மகிழ்ச்சியுடனே உட லிற்பொத்திய பாணங்களாற் சோர்ந்து வானரர்கள்குழு, அனுமான் மீதும் விபீஷணன்மீதும் ஊன்றியவண்ணம் போர்க்களத்தினின்று ஸ்ரீராமனிருக்குமிடத்துக்கு விரைந்துபோய், அப்பிராணை வலஞ்செய்து வணங்கி அருகில்சினு இந் திரசித்துமாண்டதைத் தெரிவித்தானாக, ஸ்ரீராமன் மனமுவந்து இலக்குமணனை நோக்கி, 'நீ இந் திரசித்தைக் கொன்றதனால், இனி இராவணனைக் கொன்று சீதையைமீட்டதாக வே நினைக்கின்றேன். இராவணனுக்குப் பெரிய பற்றுக்கோடாக இருந்த அவன்மகன் மூன்று அகோராதீரங்க ளிற் பொருது கொல்லப் பட்டானன்றோ? விபீஷணனும் அனுமானும் இந்தப் போரில் மிக்க திற மையைக் காட்டியுள்ளார்' என்று கூறி, அவனை மடியிலிருத்தி உச்சி மோந்து உடலெல்லாம் கணைகாற்பொத்துண்டு புண்பட்டிருப்பது கண்டு மிகவருந்திக் கையினுல்தடவிக்கொடுத்து, சுடேணென்பவனை யழைத்து, 'நீ சிகிச்சைசெய்வதில் வல்லவனாதலால், இந்த இலக்குமணனை யும் விபீஷணனையும் மற்றும் கணையாற் புண்பட்ட வானரர்களையும் பிணி நீங்கித்தந்திலையினராகுமாறுசெய்க' என, அவனும் ஒஷதியொன்றை இல ட்சுமணனதுமூக்கில்வைத்து மோக்கச்செய்தனன்: அம்மாதிரித்தால் அவ்விலக்குமணனுடைய உடலிற்பொத்துண்டிருந்த சல்லியங்களெல் லாம்நீங்கி வேதனையுந்தீர்த்து புண்களும் உலர்ந்திட்டன: இவ்வண் ணமே அனைவரையும் சொஸ்தராக்கினன். யாவரும் புண்ணெழிந்து இன்னிலையையடைந்து இந் திரசித்துமாண்டமைக்குமனமுவந்திருந்தன ரென்பதாம்.

இந் திரசித்துவதைப்படலம் முற்றிற்று.

உஅ-ஆவது இராவணன்சோகப்படலம்.

இராவணன் இந் திரசித்துமாண்டதையறிந்து துயரமுற்றதைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். சில ஒற்றர் இந் திரசித்துமாண்டதும் அரிதிற் போர்க்களத்தைநீத்துச்சென்று இலங்கையையடைந்து மிக்க நடுக்கத்தோடு இராவணனுக்குச் செய்தி யறிவித்ததும், அருகிலிருந்த தேவர்முதலியோர் 'உலகுக்கு என்னநேருமோ!' என்று அஞ்சியொளிக்க, இராவணன் துயரத்துடனே சினம்விஞ்சச் செய்திசொன்ன ஒற்றர் களை ஒரேவீச்சாகவீசி, புதல்வனிடத்துவைத்திருந்த அன்பும் கொடுங் கோபமும் வெளித்தோன்ற இருபதுகண்களிலும் இரத்தக்கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ப்பெருகப் பற்களைநெறுநெறென்று கடித்துக் கைக ளால்மோதி வெருவாய்ப்புலம்பி, போர்க்களத்து இறந்துவீழ்ந்துகிடக் கும் மகனுடலைக் காணப்புறப்பட்டுச்சென்று ரண்களங்குதுகி, ஒரு

நர்னெல்லாம் களத்தில்வீழ்ந்துகிடக்கும் பரிமாமுதலியவற்றினுடல் களைப் புரட்டிப்புரட்டிப்பார்த்து முதலிற் கையைக் கண்டு பித்துப் பிடித்தவன்போன்று அந்தக்கையைத் தலையிற் கொள்வதும் பெருமூச்சு டனேமார்பிற்கொள்வதும் தன்கழுத்தில் வைத்துக்கொள்வதும் கண்களில் ஒற்றிக்கொள்வதுமாயிருந்து பிறகு தலையற்ற அவ்வீந்திரசித்தினுடலைக்கண்டு அந்தப்பிணத்தின்மேல்விழுந்து ஒருவரும்பட்டிராத பெருஞ்சோகத்துடனே பலபடிபிரலாபித்துப் பின் அதனை எடுத்துக் கொண்டு இலங்கையிலே பெண்களின்திரள் கோவெனக்கதறியழுகின்ற அரண்மனையிற் போய்ச் சேர்ந்து, பின்பு 'இவ்வாறெல்லாம் நமக்குக் துயரம் நேர்ந்ததற்குக் காரணம், சீதையேயல்லவா! ஆகையால், அவளைக் கொன்றுவிடுகின்றேன்' என்று விரைய, அதுகண்ட மகோதரன் பலபடிகூற, இராவணன் சினந்தணிந்து இந்திரசித்தினுடலைத் தயிலத்தோணியிலிட்டு வைக்குமாறு சியமிக்க, பணியாளர் அவ்வாறே செய்தார்க ளென்ற செய்தி இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது.

வேறு.

க.—இராவணனிடத்தில் இந்திச்சித்து இறந்தசேய்தியைக்கோல்லத் தூதர்ஒடுதல்.

¹ஒத ரோதன வேலை ²கடந்துளார்

³பூத ரோதரம் புக்கெனப் ⁴போர்த்திழி

சீத ரோதக் குருதித் ⁵திரையொரிஇத்

தூத ⁶ரோடினர் தாதையிற் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) தூதர் - ஒற்றர்கள்,—தாதையின்-(இந்திரசித்தின்) தந்தையாகிய இராவணனிடத்தில், சொல்லுவான் - (புதல்வனான இந்திரசித்து இறந்ததைச்) சொல்லும்பொருட்டு,—போர்த்து இழி - (போர்க்களமெங்கும்) போர்த்துக்கொண்டு இழிகின்ற, சீதம் ரோதம் குருதி திரை-குளிர்ச்சியையும் கரையையுமுடைய இரத்தக்கடலை, ஒரிஇ-நீங்கி, ஒதம்-பெருவெள்ளமாகத்திரண்ட, ரோதனம்-அழுகையைக்கொண்ட, வேலை-அரக்கராகிய கடலை, கடந்து உளார்-கடந்தவராகி, பூதர உதரம் புக்குண - மலையின் உள்ளிடத்திற் புகுந்தாற்போல, (லங்காநகரின் கோபுரவாயிலிற்புகுந்து), ஓடினர் - ஓடினார்கள்; (எ - று.)

இந்திரசித்து இறந்தசோகத்தாற் புலம்பும் பெருந்திரளான அரக்கரை அத்தூதர் கடந்துசென்றமையை, 'ஒதரோதன வேலை கடந்துளார்' என்றார். இலங்கையின் கோபுரவாயில் "மேருவை நிறுத்தி வெளிசெய்ததுகொல்" என்றவாறு மேருமலையைத் தொளைசெய்து வைத்தாற்போல் இருத்தலால், இராவணனிடத்துச் செல்வதற்காகத் தூதர்கள் அவ்வாயிலக்கடந்தமையை 'பூதரோதரம் புக்கென' என்று உபமானமுகத்தால் விளக்கினார். அமார்க்களத்தைக் கடக்குமிடத்து இரத்தவெள்ளத்தைத் தூதர்கடந்துசென்றன் ரென்பது, மூன்றாயடியிற் குறிக்கப்பட்ட பொருள். இரத்தம் உடலிலிருந்துவெளிப்படுமிடத்து

வெம்மையாயிருக்குமாயினும் பிறகு குளிர்ந்துவிடுமாதலால், 'சீதக்குருதி' என்றனர். இச்செய்யுளில், தீரிடுஎன்ற சொல்லணிகாண்க. ஓதம் - வெள்ளம். ரோதனம் - அழுகை. பூதரோதரம்-குணசந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர்; பூதரம்-பூமியைத்தாங்குவது என மலைக்குக் காரணக்குறி. ரோதம் - கரை. திரை - கடலுக்கு, ஆகுபெயர். குருதித்திரைக்குக் கரை, நாற்புறத்திலுங் குவிந்த சவங்களென்னலாம். ரோதநம், ரோதம் என்று வடமொழியிற் பிறந்தவண்ணமாகவே கூறினார்: 'ராசமாபுரி' என்றதுபோல. பி-ம்:—¹ஓதரோதமர், ஓதரோதரம், ஓதரோதமா, ஓதரோதந்தம். ²கடந்துராய்ப். ³பூதரோதனம், பூதரோதந்தரம். ⁴போக்கறுஞ், போக்கலும், போர்த்துறும், பொய்த்துவ. ⁵நிசை. ⁶ஓதவெங்காலிற்றுணந்துளார், ஓடினர் தாதையிற்சொல்லுவார். ஒரு பிரதியிற் கீழ்ப்பாடலோடு படலம் முடிக்கப்படாமல், இந்தப்பாட்டின்முன் இராவணன்சோபம் என்று எழுதியுள்ளது. (௩௬௦௬)

உ.—நூதர் இராவணனைக் கீட்டுதல்.

அன்றி லங்கரும் பேடைக ளாமென
முன்றி லெங்கு ¹மரக்கியர் ²மொய்த்தழ
இன்றி லங்கை யழிந்ததென் றேங்குவார்
சென்³றி லங்கையிற் றுதையைச் சேர்ந்துளார்.

(இ - ள்.) அழகிய கரிய அன்றிற்பேடைகள்போல வீட்டின் முன்னிடமெங்கும் அரக்கமாதர்கள் நெருங்கி யழுதுகொண்டிருக்கையில் (அத்தூதுவர்), 'இன்று இலங்கையழிந்துவிட்டது' என்று ஏங்குபவர்களாய், விளங்குகின்ற வேற்படையைக்கொண்ட இந்திரசித்தின் கந்தையான இராவணனைச் சென்றுசேர்ந்தவரானார்: (எ - று)

நான்காமடியில், 'அயில்' என்பது - 'ஐயில்' என்று போலிபெற்றுவந்தது. பி-ம்:—¹அரக்கரை. ²மொய்த்தெழ, மொய்த்தொடி. ³இலங்கையணிப் பகைசெந்துளார், இலங்கையிற் றுதையிற்சேர்ந்துளார். ()

௩.—நூதர் இந்திரசித்து இறந்தசெய்தியை இராவணனிடம் தெரிவித்தல்.

பல்லும் வாயு மனமுந்தம் பாதமும்
நல்லு யிர்ப்பொறை யோடு நடுங்குவார்
இல்லை யாயின ¹னுன்மக னின்றெனச்
சொல்லி னார்பயஞ் சற்றத் ²துளங்குவார்

(இ - ள்.) (அத்தூதுவர்), தம்முடைய பல்லும் வாயும் மனமும் பாதமும் சிறந்த உயிர்ச்சுமைபோடு நடுங்கப்பெற்றவரும், அச்சஞ்குழந்துகொள்ள சிலைகலங்கியவருமாகி, 'இன்றைக்கு உன் மகன் இல்லை யாயினன்' என்று (இந்திரசித்து இறந்தசெய்தியைச்) சொல்லினார்; (எ - று.) பி-ம்:—¹நும். ²தொடங்கினார், துளங்கினார். (௩௬௦௭)

ச.— துய்கிருந்த வானவர்முதலியோர் அதுகேட்டு 'இராவணன் என் செய்வானோ?' என்று ஓடியொளித்தல்.

மா¹டி ருந்தவர்²வானவர் மாதரார்³
ஆட னுண்ணிடை யார்⁴மற்று மியாவரும்
வீடு மின்றிவ் வலகென⁵விம்மு்வார்
ஓடி யெங்கணுஞ் சிந்தி யொளித்தனர்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு), இராவணன்பக்கத்தி லிருந்தவரான வானவர்களும், ஆடுந்தன்மையுள்ள நுண்ணிய இடையைக்கொண்டவரானமாதரர்களும் மற்றுமுள்ளாரும்,(இராவணனுடைய சினத்தினால்) இன்றுஇவ்வலகமானது அழிந்துவிடுமென்று புலம்புவராய், ஓடிஎங்கும் சிதறியொளித்துக்கொண்டனர்; (எ-று.)—பி - ம்:—¹இருந்தனர். ²மாதவர்வானவர், வானவர்மாதவர். ³சாடு, ஈடில். ⁴மற்றியாவரும். ⁵விம்மினார். ⁶ஒளித்ததால். (நகசஅ)

ரு.—செய்த்சோள்ள தூதரை இராவணன்வெட்டித் தான் கீழ்விழ்தல்.

சுடர்க்கொ மும்புகை தீவிழி தூண்டிடத்¹
²தடற்று வாளுரு வித்தரு தூதரை
மிடற்று³வீச லுரு⁴விழூர் தானரோ
கடற்⁵பெ ருந்திரை போற்கராஞ்⁶சேரவே.

(இ - ள்.) கோபாக்கிரியின் கொழுவியபுகையைத் தீவிழிக்கின்ற கண்கள் வெளிப்படுத்தவும், (இராவணன் தனது)வாட்படையை உறையினின்று உருவி (யெடுத்துத் துயர்ச்செய்தியைக்)கொணர்ந்த தூதுவர் களைக் கழுத்தினிடத்தில் வீசி, பெரியகடலைகள்போற் கைகள் சேர்ந்திட வீழ்த்திட்டான்; (எ - று.)—தீவிழி-நெருப்புப்பொறி புறப்பட விழிப்பது; கண். பி-ம்:—¹தடக்கை. ²தருந். ³வீசலுற்றான். ⁴விழூர் தார். ⁵கருந்திரை. ⁶சேரவே. (நகசக)

கா.—புத்திரசோகத்தால் இராவணனுக்குச் சினத்தீ மிக்துத்தோன்றுதல்.

வாய்ப்பி றந்து¹முயிர்ப்பின்²வளர்ந்தும் வான்
³காய்ப்பு றுந்தொறுங் கண்ணிடைக் கார்தியும்
போய்ப்பி றந்திவ் வலகைப்⁴பொதியும்வெந்
திப்பி றந்⁵துள தின்றெனச் செய்ததால்.

(இ - ள்.) (புத்திரசோகமானது),—'வாயினிடத்தில் பிறந்தும், பெருமூச்சில் வளர்ந்தும், மிகுதியாகக் காய்த்தல்பொருந்துந்தோறுங் கண்ணினிடையில் விளங்கியும் பிறந்துபோய், இவ்வலகை மூடுகின்ற கொடிய (சினத்)தீயானது இன்று இராவணனுக்குத் தோன்றியுள்ளது' என்னுமாறு செய்தது; (எ - று.)

புத்திரசோகத்தால் இராவணனுக்கு மிகுந்த சினம் தோன்றிற் றென்றவாறு. சினத்தீத் தோன்றியது - வாயைக்கடித்தல், பெருமூச்சு

விடுதல், உறுத்துப்பார்த்தல் முதலிய செயல்களாற் புறத்துவிளங்குவதால், 'வாய்ப்பிறந்துமுயிர்ப்பின்வளர்ந்தும் கண்ணிடைக்கார்தியும் உலகைப்பொதியும் தீ' யென்றார். பி-ம்:—¹உயிர்ப்பு, ²உயிர்ப்பும், ³வளர்ந்தும்வன், வளர்ந்துவான். ⁴காப்பிறந்தறுவான். காப்புறுந்தொறு. ⁵பிறங்கிவ்வுலகம். ⁶பொதிய. ⁷உளவன்றெனச்செய்கையால், உளதின் ரெனச்சென்றதால். (௩௬௩)

எ.—இதுவும் அது.

படம்பி ரங்கிய பார்தளும் பாரும்பேர்ந்து
 இடம்பி ரங்கியலம்²பெயர்ந் தீடுற
 உடம்பி ரங்கிக்³கிடந்துழைத் தோங்குதீ
 விடம்பி ரந்த கடலென⁴வெம்பினுன்.

(இ-ள்.) (தன்) உடல் தனர்ச்சியுற்று(த் தரையிற்) கிடந்துவருந்துதலால், (ஆயிரம்) படங்களோடுள்ளங்குகின்ற ஆதிசேஷனும் (அவனால்) தாங்கப்படுகின்ற) பூமியும் (தாம் இருக்குமிடத்தைவிட்டுப்) பெயர்ந்து ஒலித்து அலமந்துவலிகுலைய, (இராவணன்), வெளிப்பட்டோங்குகின்ற கோபத்தீயினால் விடந்தோன்றிய கடல்போல வெதும்பினுன்; (எ-று.) இடம்பேர்ந்துபிறங்குதல் - இடம்விட்டுப்பெயர்ந்து ஒலித்தல். பி-ம்:—¹வலம். ²பெயர்த்தீண்டுற. ³கிடந்துதைத்து, கிடந்துமைத்து. ⁴விம்மினுன்.

அ.—இராவணன் கண்ணீர்பெருக்குதல்.

திருகு வெஞ்சினத் தீநிகர் சீற்றமும்
 பெருகு காதலுந்¹ துன்பும்² பிறங்கிட
 விருப தென்னு மெரிபுரை கண்களும்
 உருகு செம்பென வோடிய³ தூற்றுநீர்.

(இ - ள்.) (யாவும்) நிலகெடுதற்குக்காரணமான தீயையொத்த கொடியகோபமென்று சொல்லப்படுகின்ற சீற்றமும் மேன்மேல் பெருகின்ற அன்பும் துன்பமும் விளங்கித்தோன்றியதனால், இருபது என்று சொல்லப்படுகின்ற (இராவணனுடைய) எரியையொத்த கண்களினின்று (மேன்மேற்) சூரக்கின்ற அழகைக்கண்ணீரானது, உருகினசெம்புபோல் ஓடலாயிற்று; (எ - று.)

பகைவனிடத்துச் சீற்றம், மகன்மீதுள்ள அன்பு, அவனையிழந்ததனாலுண்டானதுன்பு என்ற இவற்றால் இராவணனுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் இரத்தம்போற் பெருகலாயிற் ரென்க. பி-ம்:—¹அன்பும். ²பிழிந்திட, பிறழ்ந்திட. ³ஊன்றின, ஊறின. (௩௬௪)

கூ.—சீனத்தினால் இராவணன் பற்களைக் கடித்துத் தரையில் மோதுதல்.

கடித்த பற்குலங்¹ கற்குலங்² கண்ணற
 இடித்த காலத் துருமென வெங்கணும்
 அடித்த³ கைத்தல மம்மலை யாழிநீர்
⁴பொடித்த வாய்தொறும் பொங்கின மீச்செல.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) (இராவணன்நெறுநெறென்று) கடித்தபற்களின் கூட்டத்தினால், மலைக்கூட்டத்தின்மீது கண்ணோட்டமில்லாமல் இடித்தமழைக்காலத்து இடிபோல எங்கணும் பேரொலியுண்டாக, (அம்மலையில் இராவணன்) மோதியகைத்தலத்தினால் [கைத்தலத்தினால்மோதி] பொடியாய்விட்ட அம்மலையிடந்தோறும் கடலினீர்கள் கிளர்ந்துமேற்செல்லவும்,—(எ-று.)—“மைந்தவோவெனும்” என அடுத்த கவியில் முடியும்.

இலங்கை கடலிடையிலுள்ள தீவு ஆதலால், தாண்டள்ள திரிகூடா சலத்தில் இராவணன் கையினால்மோதுகையில் மோதப்பட்ட மலையினிடமெல்லாம் பொடியாய்விடவே, கீழிருந்த ஆழிநீர் கிளர்ந்துபொங்கி மேற்செல்வதாயிற்றென உயர்வுநவீர்சியணிபடக் கூறினார். இனி, குளகமாகக்கொள்ளாமல், மீச்செலப் பொங்கின என்று முடிக்கவுமாம். பி-ம்:—¹கைக்குலம். ²கண்ணுற. ³கைத்தலத்து. ⁴வெடித்த. (ந.கடுந.)

க0.—இதுமுதல் நான்குவிகள் - இராவணன்புலம்புதலைத் தெரிவிக்கும்.

மைந்த வோவெனு மாமக நேயெனு
மெந்தை யோவெனு ¹மென்னுயி ரேயெனும்
முந்தி நேனுனை நா²னுள நேயெனும்
வெந்த புண்ணிடை வேல்பட்ட ³வெம்மையான்.

(இ - ள்.) (அப்போது) வெந்த புண்ணினிடையில் வேல்பட்டாற் போன்ற கொடுத்துன்பத்தை யடைந்தவனான இராவணன்,—மைந்தனே! ஓ!! என்பான்; சிறந்தமகனே! என்பான்; எந்தையோ! என்பான்; என்னுயிரே! என்பான்; உனக்கு முந்தினவனாகிய நான் உயிரோடுஇருக்கின்றேனே!! என்பான்; (எ - று.)

சீதையைப்பெறவேண்டுமென்று தான் செய்துவந்த முயற்சி பலியாமையோடு மிகச்சிறந்த புதல்வனாகிய இந்திரசித்து இறந்த தயரையும் அடைந்தவனான இராவணனை ‘வெந்தபுண்ணில் வேல்பட்ட வெம்மையான்’ என்றார். இச்செய்யுள், அடுத்த பாடலின்பின் சிலபிரதியில் உள்ளது. பி-ம்:—¹என்மகனே. ²உளற, உளறே. ³வெம்மையால். ()

கக. புரந்த ரன்பகை ¹போயிற்றன்றோவெனும்
அரந்தை ²வானவ ரார்த்தன ரோவெனும்
கரந்தை சூடியும் ³பாற்கடற் கள்வனும்
⁴நிரந்த ரம்பகை நீங்கின ரோவெனும்.

(இ - ள்.) இந்திரனதுபகை போயிற்றன்றோ! என்பான்; (இது வரையில் நம்மால்) துன்பத்தையடைந்தவரான வானவர்கள் (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரித்தாரோ! என்பான்; கரந்தப்பூவைச்சூடிய சிவனும் பார்த்து கடலில்ஒளித்துக்கொண்டுள்ள வஞ்சனைக்குணத்தையுடைய திருமாளும் நிரந்தரமாகத் தம்பகை நீங்கப்பெற்றாரோ! என்பான்; (எ - று.)

சிலபிரதிகளில், இச்செய்யுளின் முதலிரண்டடிகள் தம்முள் மாறி யுள்ளன. பி-ம்:—¹போயினதோ. ²வானார். ³கார்க்கடல். ⁴நிரந்தவான் பகைநீக்கினரோ. (௩௧௫௫)

கஉ. நீறு பூசியு நேயியு நீங்கினார்
மாறு குன்றொடு வேலை மறைந்துளார்
ஊறு நீங்கின ராயுவ ணத்தினோடு
ஏறு மேறி யுலாவுவ ¹ரென்னுமால்.

(இ - ன்.) விபூதியைத்தரித்தவனான சிவபெருமானும் திருமாலும் (மாறுபட்டு) எதிரிநிந்தினின்று நீங்கினவர்களாய், மலையோடு கடலில் மறைந்துளார்கள்,—(இப்பொழுது) இடையூறு நீங்கினவர்களாய்க் கருடப்பறவையோடு இடபத்தின்மீது 'ஏறி யுலாவுவார்கள் என்று சொல்லுவான்; (எ - று.)—ஊறு - அச்சமுமாம். 'நீறுபூசி' 'நேயி' என்று கூறியதற்கு எதிராக, 'உவணத்தினோடு', 'ஏறு' என்றது-எதிரீடுகளிறைப்போருள்கோள். பி-ம்:—¹சேயெனும். (௩௧௫௬)

கங. வான மானமும் வானவ ரீட்டமும்
போன போன ¹திசையிடம் ²புக்கன
தான மானவை ³சார்கிலர் ⁴சார்சுவது
ஊன ⁵மானிடர் வென்றிகொண் டோவெனும்.

(இ - ன்.) வானவர்களின்கூட்டமும் (அவர்கள் ஏறிச் செல்லு கின்ற) வானத்திற்சஞ்சரிக்கவல்ல விமானங்களும், (இந்திரசித்துக்கு முன்னே எதிர்த்துநிற்கமாட்டாமல் அச்சத்தினால்) ஓடிப்போன ஓடிப் போன திக்குக்களில்தானே பதுங்கினவை, (இதுவரையில்) தமக்கு உரியனவான தானங்களிற் சேரமாட்டாதனவாயின: அவை, மீண்டு சேருவது தாழ்மையான மானுடரின் வெற்றியைக்கொண்டுதானோ? என்பான்; (எ-று.)—ஆனவை-அவை: தானமானவைஎன ஒன்றாகஎடுப் பினுமாம். மானம் - விமானமென்பதன்முதற்குறை. பி - ம்:—¹திசையிடைப். ²புக்கனர். ³சார்கில. ⁴சார்சுவ. ⁵மானிடர்கள், மானுடன். ()

கசு.—இதுவும், அடுத்த கவியும் -

இராவணனுடைய துயரநிலையைக் கூறும்.

கெட்ட தூதர் ¹கிளத்தின ²வாரொரு
கட்ட மானிடன் கொல்லவென் காதலன்
பட்டொழிந்தன ³னேயெனும் ⁴பன்முறை
விட்டழைக்கு முழைக்கும் வெதும்புமால்.

(இ - ன்.) 'தீமையையுடைய ஒற்றர் சொன்னவாறு கஷ்டப்படு கின்ற ஒருமனிதன் கொல்ல எனது புதல்வன் உயிரொழிந்து அழிந்தனனே! என்பான்; பலமுறை குரல்விட்டுக் கூப்பிடுவான்; வருந்துவான்; (மனம்) வெதும்புவான், (இராவணன்); (எ-று.)—சிலபிரதியில், இச்செய்யுள், "எழுமிருக்கும்" என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. பி-ம்:—¹கிளர்த்தின, கிளத்தினர். ²போய். ³ஓ. ⁴பான்முறை. ()

கடு. எழுமி ருக்கு ¹நடக்கு ²மிரக்கமுற்று
அமும ரற்று ³மயர்க்கும் ⁴வியர்க்கும்போய்
விழும்விழிக்கு முகிழ்க்குந்தன் ⁵மேனியால்
உழு⁶ந் லத்தை யுருளும் புரளுபால்.

(இ-ள்.) (பின்னும் இராவணன் துயரமிகுதியால்) எழுந்திருப்பான்: உட்காருவான்: நடப்பான்: இரக்கங்கொண்டு அமுவான்: கதறுவான்: சோர்வான்: (உடல்) வியர்க்கப்பெறுவான்: எழுந்துபோய் விழுவான்: (கண்ணை) விழித்துப் பார்ப்பான்: (பின்பு) மூடிக்கொள்ளுவான்: தன் உடலாற் பூமியையமுவான்: புரண்டு உருளுவான்: (எ-று.)—பி-ம்:—¹இரைக்கும். ²இரக்கும். ³பரக்கும், உயிர்க்கும். ⁴அழைக்கும், வியக்கும். ⁵மேனியை. ⁶சிலத்தை யுறழும். (நுகூடு)

ககூ.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள்—இராவணன்சீரங்கள்
புலம்பியதைக் கூறும்.

ஐய நேயெனு மோர்¹சிரம் யானினம்
²செய்வ நேயர சென்னுமங் கோர்¹சிரம்
கைய நே³னுனைக் காட்டிக் ⁴கொடுத்தநான்
உய்வ நேயென் றுரைக்கும்ங் கோர்¹சிரம்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது (இராவணனுடைய பத்துச்சிரங்களில்) ஒருசிரமானது, ஐயனேஎன்னும்: அங்கு ஒருசிரமானது, யான் இன்னும் அரசசெய்வேனே என்னும்: அங்கே ஓர்சிரமானது, உன்னைப் பகைவர்கையிற் காட்டிக்கொடுத்த அற்பனாகிய யான் உய்வேனோ! என்னும்: (எ-று.)—‘அங்கு’ என்பதை அசையாகக்கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—¹தலை. ²செய்யநேயரசே யெனும். ³கையனே. ⁴கொடுத்துயான். ()

கக. எழுவிற் கோல மெழுதிய ¹தோள்களால்
தழுவிக்கொள்கலை ²யென்னுமங் கோர்தலை
உழுவைப் போத்தை யுழையுயி ³ருண்பதே
செழுவிற்சேவக நேயெனு மோர்⁴சிரம்.

(இ - ள்.) ஓர்தலையானது, ‘(சந்தனக்குழம்புகளாற்) கோலமெழுதப்பெற்ற இரும்புத்தூணையொத்ததோள்களினால் (என்னைத்) தழுவிக்கொள்ளாமலிருக்கின்றாயே!’ என்றுசொல்லும்; ஒருதலையானது, ‘வளப்பமுள்ள வில்வீரனே! புவியேற்றை மான் உயிருண்பது தகுதியோ!’ என்றுகூறும்; (எ - று.)—அலங்காரமாகத் தோள்களிற் கோலமெழுதுதலுண்டு: அன்றி, மகளிரை யணையும்போது அவர்கள்மார்பில் அணிந்த கோலம் பதிர்த்திருப்பதைக் கூறியதுமாம். இனி, ‘எழுவிற்கோலமெழுதிய தோள்களால்’ என்பதற்கு—போரில் மூண்டெழுதின்ற வில்லிவிருந்து புறப்பட்ட அம்புகளாற் பகைவர்கள் மேனியிலெழுதுகின்ற (வலிமைபெற்ற) தோள்களால் எனினுமாம்: கோல்—அம்பு: அம் - சாரியை. பி - ம்:—¹கைகளால். ²ஒவெனும். ³உண்பதோ. ⁴தலை. (நுகூடு)

கஅ. நீலங் காட்டிய கண்டனு நேமியும்
 ஏலுங்¹காட்டி நெறிந்த படையெலார்
²தோலுங் காட்டித் தூரந்தனை மீண்டுநின்
 ஓலங் காட்டிலை யோவெனு மோர்³சிரம்.

(இ - ள்.) ஒருதலையானது,—‘நீலநிறத்தைக்கொண்ட கண்டத்தை யுடையனான சிவபெருமானும், சக்கரபானியாகிய திருமாலும் எதிர்க்கின்ற தொகுதியாயிருந்த படைகளுக்கெல்லாம் தோல்வியைக் காட்டி, (அவர்களைத்) தூரத்திவிட்ட நீ மீண்டும் உன் குரலைக் காட்டாமற் போனாயோ!’ என்று கூறும்; (எ-று.)—காட்டின் - காடுபோல: தொகுதியாக என்றபடி. தோல்-தோல்வி: முதலிலைத்தொழிற்பெயர். தூரந்தனை-தூரந்தநீ: வினையாலணையும்பெயர். இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் “காகமாமும்” என்ற செய்யுளின் பின் உள்ளது. பி-ம்:—¹காட்டில். ²கோலம். ³தலை. ஒருபிரதியில் இரண்டு மூன்றும் அடிகள் ‘கோலங்காட்டித்தூரந்த படையெலாம், ஏலுங்காட்டி வெறிந்தனையீண்டநின்’ என்று உள்ளன.

(௩௬௬௨)

கசு. ¹துஞ்சி னாய்கொ றுணைபிரிந் தேனெனும்
 வஞ்ச மோவெனும் வாரலை யோவெனும்
 நெஞ்ச நோவ நெடுந்தனி யேகிடந்து
 அஞ்சி நே²னென் றரற்றுமங் கோர்தலை.

(இ - ள்.) அங்கே ஒருதலை,—‘நீ இறந்திட்டாயோ! (நான்) துணையைப் பிரிந்திட்டேனே!’ என்று கூறும்; (உனக்கு நேர்ந்த இவ்விபத்து) வஞ்சகமோ! என்று கூறும்; இனித் திரும்பிவரமாட்டாயோ! என்று கூறும்; (நான்) தன்னந்தனியே கிடந்து அஞ்சினேன்’ என்று நெஞ்ச நோவக் கதறும்; (எ - று.)—இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் “சேவியற்கண்” (௨௧) என்ற செய்யுளின் பின் உள்ளது: சிலபிரதிகளில் “காகமாமும்” (௨௦) என்றதன் பின் உள்ளது: சிலபிரதிகளில் வில்லை: ஆயினும், “ஐயனே” (௧௬) என்ற செய்யுள் தொடங்கி, பத்துத்தலைகளும் புலம்புதலைக் கவி கூறுகின்றாராதலின், அந்தச்செய்யுளில் மூன்றுதலைகளும் அடுத்த “எழுவில்” என்ற செய்யுளில் இரண்டுதலைகளும் புலம்புதல் கூறப்பட்டனவாதலாலும், பிறகு ஒவ்வொரு தலையே கூறிவருவதனாலும், மற்றையைந்து தலைகட்கு ஐந்து செய்யுட்கள் வேண்டுமென்க. பி-ம்:—¹துஞ்சும்போது. ²என்னரும்கனையெனும்.

(௩௬௬௩)

௨௦. காக மாடு களத்திடைக்¹ காண்பேனோ
²பாக சாதனன் மொளலியொ டும்³பறித்து
⁴ஓகை⁵மாதவ ருச்சியின் வைத்தநின்
 வாகை நாண்மல ரென்னுமற் றோர்தலை.

(இ-ள்.) பின்னும் ஒருதலையானது,—‘இந்திரனுடைய (வெற்றிமாலையை அவன்) கிரீடத்துடன் பறித்ததனால் மகிழ்ச்சிகொண்ட மாதவர் (உனது) உச்சியிலேவைத்த உன்னுடைய அன்றுமலர்ந்த வெற்றிமலர்மாலையைக் காசகங்களாகிகின்ற போர்க்களத்திடைக் காண்பேனோ? (இது தக்க

தோ?)'என்னும்;(எ-று.)—மாதவரென்பது-பிரமதேவரைக்குறிக்குமென்
 னலாம். 1 இந் திரை வென்றமையால் மிகமகிழ்ந்து பிரமதேவன் உன் உச்
 சியிலே உனது வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அந்த இந் திரை வாகைமாலையைச்
 குடினே, அதனை இன்று காகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற களத்திற்
 புரளக் காணுமது தக்கதோ!! என இரங்கு மென்றவாறு. பி-ம்:—1 காண்
 பனே, காண்பனேல். 2 பாகசாதன். 3 பொறித்து. 4 ஒதை, ஓகம். 5 மாதவ
 வச்சியின்வைத்தநின், மாதவர்வைத்தெனவுச்சியில், மாதவர்வைத்தவ
 னுச்சியில். ஒரு பிரதியில் இச்செய்யுள் “கூற்றம்” (உ.உ.) என்ற பாட
 லின் பின் உள்ளது. (௩௬௬௪)

உக. சேலி யற் 1 கணியக்கர்தந் தேவிமார்

2 மேலினித்தவிர் கிற்பர்கொல் 3 வீரநின்

4 கோல விற்குரல் கேட்டுக் குலுங்கித்தந்

தாலி யைத்தொட லென்னுபற் றேரார் 5 லை.

(இ-ள்.) மற் றேரார் தலையானது, —‘வீரனே! சேல் மீனையொத்த கண்
 களையுடைய இயக்கமனைவியர் உன்னுடைய அழகியவில்லொலியைக்
 கேட்டு நடுங்கித் தம்தாலியைத் தொடுதலையினிமேல் தவிர்வார்களோ!’
 என்று சொல்லும்; (எ - று.)—இதற்குமுந்தி இந் திரைத்து வில்லை
 யொலிப்பிக்கும்போது ‘தங்கணவரிறத்தலினால் தந் தாலிக்கு எங்குப்
 பங்கம் வருகின்றதோ?’ என்ற கருத்தினால் தம்தாலியைத் தொட்டுப்
 பார்ப்பர் இயக்கிய ரென்க. பி-ம்:—1 கண்ணியர் தேவர்தேவியர், கணித்
 தேவர்தந்தேவியர். 2 மேல் விதிர்க்கப்படரர்கொல். 3 வீரனின், வீரனின்.
 4 கோலவில். (௩௬௬௫)

உஉ. 1 கூற்ற முன்னெதிர் வந்துயிர் கொள்வதோர்

ஊற்றந் தானுடைத் தன் றெனையும் 2 மொளித்து

ஏற்ற வெவ்வுல குற்றனை யெல்லையில்

ஆற்ற லாயென் 3 றுரைக்குமங் கோர்தலை.

(இ - ள்.) அங்கே ஒரு தலையானது, எல்லையில்லாத வல்லமையுள்
 ளவனே! உன்னெதிரேவந்து யமன் உயிர்கொள்ளுவதற்குரிய ஒப்
 பற்ற உறுதியைத் தான் உடையதன்று; (அவ்வாறு இருக்கவும்), என்
 னையும் ஒளித்து (உனக்கு) ஏற்ற எந்த உலகத்தை யடைந்தாயோ? என்று
 சொல்லும்; (எ - று.)—பி-ம்:—1 சீற்றம். 2 ஒழித்து 3 அழைக்கும். ()

உ௩.—இராவணன் மகனை நாடப் போர்க்களங் குறுகல்.

இன்ன வாறழைத் தேங்குகின் றுனெழுந்து

உன்னு 1 மாத்திரத் தோடின னூழிநாட்

பொன்னின் வானன்ன 2 போர்க்களம் புக்கனன்

3 நன்ம கன்றன தாக்கையை நாடுவான்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு கதறிக்கொண்டு எங்குகின்றவனை இராவ
 ணன் நினைக்குமளவிற்குள் எழுந்தோடி, ஊழிக்காலத்திலே செம்
 பொன்னின் நிறத்தைக் கொண்ட வானத்தை [செவ்வானத்தை]ப்

போன்ற [இரத்தத்தாற் செந்நிறமடைந்துள்ள] போர்க்களத்தில் தன் சிறந்தமகனுடைய உடலைத் தேடும்பொருட்டுப் புகுந்தான்; (எ - று.)
—பி-ம்:—¹மாத்திரைத்தேரடித் தூழினான். ²பொற்களம். ³தன்மகன்.

உசு.—தேவர்முதலியோர் இராவணனைத்தொடர்ந்து
'என்னவினையுமோ?' என இரங்குதல்.

¹தேவ ரேழுத லாகிய சேவகர்
²யாவ ரும்முட னேதொடர்ந் தேகினார்
மூவ கைப்பே ³ருலகின் முறைமையும்
⁴ஏவ தாகுமென் றெண்ணி யிரங்குவார்.

(இ - ள்.) தேவர்முதலாகிய பணியாளர்கள் யாவரும், இராவணனுடன் தொடர்ந்துசென்றவர்களாய், 'மூவகைப்பெரிய உலகின்முறைமையும் யாதாகுமோ?' என்றெண்ணி யிரங்குவா ராயினர்; (எ - று.)—
¹தேவர்கள். ²ஏவரும். ³உலகமுறைமையும், உலகும்முறைமையும். ⁴யாவதாகுமின்றென்ன விரங்குவார். (௩௬௯அ)

உரு.—களத்தில் இராவணனைக் கண்ட பேய்முதலியவற்றின் செயல்.

அழுத வாற்சில ¹வன்பின போன்றடி.
தொழுத வாற்சில தூங்கின வாற்சில
உழுத வாளைப் பிணம்புக் கொளித்தவாற்
²கழுதும் புள்ளு மரக்களைக் காண்டலும்

(இ-ள்.) (அந்தப்போர்க்களத்தில்)இராவணனைக் கண்டவுடனே,—
பேய்களும்(கழுகமுதலிய) பறவைகளும் என்ற இவற்றிற் சில அன்பையுடையனபோல அழுதன; சில அடிதொழுதன; சில சேர்ந்தன; சில போரில்முயன்றுபொருத யானைகளின் பிணங்களிற் புகுந்து ஒளித்து கொண்டன; (எ - று.)—பேய்களும் பறவைகளும் பிணத்தைத்தின்ன வந்தவை. பி-ம்:—¹அன்பினர். ²கழுதும். (௩௬௯க)

உசு.—பிணங்களினிடையிலீ இராவணன் தன்மகனுடலை
ஒருநாளிழுவதுந் தேடிப்பார்த்தல்.

கோடி கோடிக் குதிரையின் கூட்டமும்
ஆடல் வென்றீ ¹யரக்கர்த மாக்கையும்
ஒடை ²யானையுந் தேரு ³முருட்டினுன்
நாடினான்றன் மக⁴னுட னொளலாம்.

(இ-ள்.) இராவணன் தன்மகனுடலைத் தேடியவராய்ப் பலகோடிக் கணக்கான குதிரைக்கூட்டங்களையும், வலிமையையும் வெற்றியையுமுடைய அரக்கரின் உடலையும், நெற்றிப்பட்டமணிந்த யானைகளையும், தேர்களையும் ஒருகாளைல்லாம் புரட்டிப்புரட்டிப்பார்த்தான்; (எ-று.)—
பி-ம்:—¹அரக்கரது. ²ஒண்கரி. ³உழக்கினுன். ⁴உடனொடுவான். (௩௬௯௦)

உஎ.—இராவணன் இந்நீராசீத்தீன்கையைக் காண்டல்.

¹மெய்கி டந்த விழிவழி ²நீருக
மெய்கி டந்த கனல்³புரை வெக்கினன்

மொய்கிடந்த சிலையொடு மூரிமரக்

கைகிடந்தது கண்டனன் கண்களால்.

(இ - ள்.) தன்னுடம்பிலிருந்த கண்களிலெல்லாம் நீர்சிந்த, நெய் பெய்யப்பெற்ற நெருப்பையொத்த [கோபாக்கினி மிக்குத்தோன்று கிற] நெஞ்சையுடையவனான இராவணன்,—வலிமைபொருந்திய சிலையுடனே கிடந்ததாகிய வலியபெரிய (துண்டுபட்ட இந்திரசித்தினது) கையைக் கண்களாற் கண்டான்; (எ-று.)—இதுவரையில் இவ்வாறான கோலத்தைப் பாராத கண்ணூற் பார்க்கநேர்ந்ததுபற்றி 'கண்களாற் கண்டான்' என்றார். ௧-ம்—¹கிடந்து, கடந்து, ²நீர்வழி, ³பொரு. ()

உ.அ.—இராவணன் இந்திரசித்தின்கையை யெடுத்துத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்ளல்.

பொங்கு தோள்வளை யுந்¹கணைப் புட்டிலோடு

அங்க தங்களு மம்பு²யிலங்கிட

வெங்க னாக மெனப்³பொலி மெய்க்கையைச்

செங்கை யாலெடுத்⁴தான்சிரஞ் சேர்த்தினான்.

(இ - ள்.) கிளர்ந்து தோன்றுகின்ற தோளில் வளைந்துள்ள அம்புப்புட்டிலோடு, தோள்வளைகளும் அம்பும் விளங்கிக்கொண்டிருக்க, கொடுங்கண்ணையுடைய சருப்பம்போல விளங்குகின்ற (இந்திரசித்தின்) மெய்ம்மையான கையை (இராவணன் தன்) சிவந்தகையினு லெடுத்துத் தலைமீது சேர்த்துக்கொண்டான்; (எ - று.)—'வளையும்' - பெய ரெச்சம். 'மெய்க்கை' - இதற்குமுன் பகைவரையழிப்பதில் தவறாத கை. ௧-ம்:—¹விரற், பொழி.²அலங்கிட, அலம்பிட, ³பொலிகின்றதைச், பொலிமெய்யதைச். (௩௬௭)

உ.க.—அப்போதைய இராவணன் செயல்கள்.

கற்றின் மார்பிற் றழுவுங் கழுத்தினிற்

சுற்றுஞ் சென்னியிற்¹சூட்டுஞ் சுழல்கணை

ஒற்று²மோந்திட் டிருகு³முழைக்குமால்

முற்று நாளின் விடுநெடு மூச்சினான்.

(இ-ள்.) (அப்போது)ஆயுள்முடிகின்றகாலத்தில்[மரணகாலத்தில்] விடுகின்ற பெருமூச்சைக் கொண்டவனான இராவணன்,—(கண்ட இந்திரசித்தின்கையை) மலைபோன்ற வலிய (தனது) மார்பிலே தழுவிக்கொள்வான்; கழுத்தினிற் சுற்றிக்கொள்வான்; சென்னியிற் சூடிக் கொள்வான்; சுழல்கின்ற (தன்) கண்களில் ஒற்றிக்கொள்வான்; மோந்துபார்த்து உருகுவான்; (இவ்வாறு)வருத்தத்தைக் காட்டுபவனான; (எ - று.)—¹சூழும், ²சோருமுருகும், ஓர்ந்திட்டிருகும், மோந்துள்ளருகும், ³உளைக்குமால். (௩௬௭)

உ.௦.—இந்திரசித்தினுடலைக் கண்டு இராவணன் விழந்து புலம்புதல்.

கைகண் டரன்பின் கருங்கடல்¹கண்டென

மெய்கண் டானதன் மேல்விழந் தானரோ

பெய்கண் டாரை யருவிப் ²பெருந்திரை
³மொய்கண் டார்திரை வேலையை மூடவே.

(இ-ள்.) கையைக்கண்டவனாகிய இராவணன்,—பின்பு கரியகடலைக்கண்டாற்போல அவ்விந்திரசித்தின்உடலைக் கண்டவனாய், பொழிகின்ற கண்ணீர்த்தாரையாகிய அருவியினூலியன்ற பெருங்கடலானது போர்க்களத்தைக் கண்ட வீரர்களாகிய அலைபொருந்திய கடலை மூட, அவ்வுடலின்மேல் விழுந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹போன்றவம், கண்டன. ²பெரும்புனல். ³உய்கண்டார்திரைவேலையினோட்டுவான், பொய்கண்டார்திரைவேலையிற்போக்குவான், ஒய்கண்டாரில்லைவேலையினோடுவான். (௩௬௭௭)

௩௬. — இரண்டுகவிகள்—இராவணனுடைய சோகச்செயல்களைத் தெரிவிக்கும்.

அப்பு மாரி ¹யழுந்திய ²மார்பைத்தன்
 அப்பு மாரி ³யழுதிழி ⁴யாக்கையின்
 அப்பு ⁵மாரி னணைக்கு மரற்றுமால்
 அப்பு மானுற்ற நியாவருந் றூரரோ.

(இ-ள்.) மரித்தலைச்செய்கின்ற அம்புகள் அழுந்திய (இந்திரசித்தின்) மார்பை, (இராவணன்),—அழுதவினால் கண்ணீர்மழையிழிந்ததன் உடலிலே ஒற்றிக்கொள்வான்; மார்பில் அணைத்துக்கொள்வான்; வாய்விட்டுக் கதறுவான்; அந்த(இராவணனென்கின்ற) புமான் அடைந்த வருத்தத்தை (இதுவரையில்) யாவர் அடைந்தார்? (எ-று.)—முதலடியில், அப்பு - அம்பு என்பதன் வலித்தல். மாரி - மரித்தல். இரண்டாமடியில், அப்பு-அபுஎன்ற வடசொல்லின்விகாரம்: ¹ரென்றுபொருள்; இங்குக் கண்ணீர். மூன்றாமடியில் 'மார்'-மார்புஎன்பதன் மருஉ. புமான் - புருஷன்: வடசொல். இச்செய்யுள் - யமகமென்னுஞ் சொல்லணியுடையது. பி-ம்:—¹அழுத்திய. ²மாறைத். ³அழுந்திய, அழுத்திய. ⁴யாக்கையன். ⁵மார்பில். (௩௬௭௮)

௩௭. பறிக்கு மார்பிற் பகழியைப் பன்முறை
 முறிக்கு மூர்ச்சிக்கு ¹மோக்கு முயங்குமால்
 எறிக்கும் ²வெங்கதி ரோடுல கேழைபுங்
 கறிக்கும் வாயிலிட் டின்றெனக் ³காந்துமால்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அவ்விராவணன், இந்திரசித்தின்) மார்பிலுள்ள அம்புகளைப் பேர்த்தெடுத்துப் பலமுறை முறிப்பான்; மூர்ச்சிப்பான்; (அவ்வுடலத்தை) மோந்துபார்ப்பான்; தழுவுவான்; (இவன்), வீசுகின்ற உஷ்ணகிரணங்களைக்கொண்ட சூரியனோடு ஏழுலகங்களையும் இன்று வாயிலிட்டுக்கடிப்பானென்று (கண்டவர்) கருதும்படி கோப்பிப்பான்; (எ - று)—இராவணனுக்குக்கோபம் சோகத்தினு லெழுந்த தென்க. பி-ம்:—¹ஏங்கும். ²பைங். ³காந்துவான். (௩௬௭௯)

௩௩.—இராவணனுடைய கோபத்தால் தேவர்களுடையோர்
அடைந்த அச்சம்.

தேவ ரோடு முனிவருஞ் சீரியோர்
ஏவ ரோடு 1முடன்றிரி கின்றிலர்
மூவ ரோடு முலகொரு 2மூன்றுடன்
3போவ தேகொன் முனிவெனும் 4பொம்மலான்.

(இ-ள்.) (இவனுடைய)கோபமானது,—திரிமூர்த்திகளோடும் ஒரு மூன்றுலோகத்தோடும் போய்விலவதோ? என்று கொண்ட வருத்தத்தினால், தேவர்களுடனே முனிவர்களும் சிறந்தவரெவர்களோடும் உடன் திரியாதவராயினர்; (எ-று.)—‘திரிமூர்த்திகளுடனே மூவுலகமும் இந்த இராவணன்சினத்தினால் அழிந்துவிடுமோ!’ என்று வருத்தித் தேவர்களுடைய சிறந்தோர்பலரும் இராவணனுடையகோபத்திற்கு அஞ்சிவெளிவருதற்குப் பயந்து ஒளிந்துகிடந்தனரென்றபடி. பி - ம்:—1உடனறிகின்றவர், இடமின்றிநின்றவன், முனிவருகின்றிறம். 2மூன்றொடும். 3போவதேனும். 4பொம்மலால், பெரிம்மலார். (க.கஎஎ)

௩௪.—இந்திரசித்தீந்தலையைக் காணுது

இராவணன் வருந்தத் தொடங்குதல்.

கண்டி லன்றலை 1காந்திய 2மானிடன்
கொண்டி றந்தன 4என்பது கொண்டவன்
புண்டி றந்தன 5நெஞ்சன் பொருமலன்
விண்டி றந்திட விம்மி யரற்றினன்.

(இ-ள்.) (இராவணன், இந்திரசித்தின்)தலையைக் காணாதவனாய்,—கோபித்து அந்தமானுடன் தலையைக்கொண்டு அகன்றான் என்பதைக் கருதியவனாய், புண்திறந்தாற்போன்ற நெஞ்சையுடையவனும் பெருஞ்சோகத்தையுடையவனுமாகி, விம்மி, ஆகாசம் பிளந்துபோம்படியரற்றத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—இராவண னரற்றுதலை, மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க. அம் மானிடன் என்றது—‘அ மானிடன்’ எனத் தொக்குவந்தது; இனி, ‘காந்திய’ என ஈடுப்பினுமாம். இறத்தல்—கடந்து போதல். பி - ம்:—1காந்திய. 2மானிடர். 3அகன்றான் இறந்தனர். 4என்பதுங். 5நெஞ்சம். 6திறந்திற. (க.கஎஅ)

வேறு.

௩௫.—இதுமதல் ஐந்துகவிகள் - இராவண னரற்றுதலைத் தெரிவிக்கும்.

1நிலையு¹மா திரத்து நின்ற யானையு நெற்றிக் கண்ணன்
மலையுமே 3யெளிய வேரான் பறித்தற்கு மறுவின் மைந்தன்
தலையுமா ருயிருங் கொண்டா 4ரவருட லோடுந் தங்கப்
புலையனே 5னின்னு மாவி சமக்கின்றேன் போலும் போலும்.

ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) நிலையாகவுள்ள திக்கில் நின்ற யானையும் நெற்றிக்கண்ணை (புலையவனான சிவபெருமானுடைய கைலாசமலையுந் தானு, நான்

பறித்தற்கு எளியவாயின? (அற்பமனிதர்கள் நான் பறித்தற்கு எளிய ரல்லராய்விட்டாரோ!!) குற்றமற்ற(என்)மைந்தனது தலையையும் அரிய உயிரையும் கொண்டவரான அந்தப்பகைவர் உடலோடு தங்கியிருக்க, இழிகுணத்தையுடைய நான் இன்னும் ஆவியைச் சமக்கின்றேன் போலும்போலும்; (எ - று.)

பகைவரை யொழிக்கமாட்டாத நான் உயிர்வைத்துக்கொண்டிருப்பது தகுதியன் நென்பதைக் குறிப்பிக்க, 'சமக்கின்றேன் போலும்போலும்' என்கிறான். பி-ம்:—¹நிலயின்.²மாத்திரத்து.³எளிய வாயான் மறித்தற்குமறுவில், எளியவேநான் மறித்தற்கு மறிந்த, எளிய வென்னுண்மனிதர்க்குமறிந்த, எளியவென்னுமறித்தற்குமறித்த. ⁴எனவுடருங்கிநின்ற, எனவுடலோடுந்தாங்கிப், அவருடலோடுந்தாங்கிப், அவருடலோடுந்தாக்கப். ⁵எனினும். (௩௭௭௭)

௩௭௭. எரியுண வளகை மூதா ¹ரிந்திர னிருக்கை யெல்லாம் பொரியுண வுலக மூன்றும்பொதுவறப்²புரந்தேன் போலாம் அரியுணு மலங்கன் மொளலி ³யிழ்ந்தவென் மதலை யாக்கை, ரரியுணக் கண்டே னூணி ⁴யுணு முணவு நன்றல்.

(இ - ள்.) (நான்) அளகையென்ற பழமையானஊரை நெருப்புண்ணவும், இந்திரனதுதிருக்கையான சவர்க்கலோகமெல்லாம் (தீயின் வன்மையாற்) பொரிந்துவிடவும்(செய்து), உலகமூன்றையும் வேறொரு வர்க்கும் பொதுவாகாதபடி காப்பாற்றினேன்போலும்! வண்டுகளுக்கின்ற பூமாலையையணிந்த தலையையிழந்த என்முத்திரனது உடலை ரரியுண்கையிற் கண்டவனாகிய யான் உண்ணும் உணவைக்காட்டிலும் நாடின்கின்ற உணவும் நல்லதாகும்; (எ - று.)

'என்னுடையபிழைப்பு நாய்ப்பிழைப்பினுங் கடைகெட்டது' என்று தன்னை இராவணன் நொந்தவாறு. வெறுப்பினாலும் இகழ்ச்சியினாலும் 'உலகமூன்றும் புரந்தேன்போலாம்' என்கிறான். பி-ம்:—¹இந்திரர் திருக்கை. ²புருந்தேன். ³என்மகனழிந்தயாக்கை. ⁴நானுணுமுணர்வு.()

௩௭௭. பூண்டொரு பகைமேற் புக்கென்¹புத்திர னேடும் போனார் மீண்டிலர் விளிந்து வீழ்ந்தார் விரதிய ரிருவ ரோடும் ஆண்டுள குரங்கு மொன்று ²மமர்க்களத் தாரு ³மின்னும் மாண்டில ரினி⁴மற் றுண்டோ விராவணன் வீர வாழ்க்கை.

(இ - ள்.) (புத்தசநாகத்தை) மேற்கொண்டு ஒருபகையின்மேற் (போர்செய்யப்)புருந்து என்முத்திரனேடும் போனவர்கள்(எவரும்)மீளாதவராய் இறந்துவீழ்ந்தார்; அந்தப்பக்கத்திலுள்ள தவக்கோலம்பூண்ட இரண்டுமனிதருடனே போர்க்களத்திற்பொருந்தும் குரங்குகளில் இன்னும்யாரும் மாண்டிலர்; இராவணனுடைய வீரவாழ்க்கையைப் பற்றி இனி வேறு (கூறவேண்டியது) உண்டோ? (எ - று.)

என்பக்கத்தவராய்ச் சென்றவரெல்லாம் இறக்க,மாற்றார்க்கத்தது எவருஞ்சாகாமலிருக்கக் கண்டுகொண்டிருக்கின்ற நான் வீரனென்று

யெப்பூண்டு வாழலாமோ? என்வீரம் மிகஅழகிது!! என்று தன்னைப் பழித்தவாறு. 'இனிமற்றுண்டோ இராவணன் வீரவாழ்க்கை' என்பதற்கு- இனியும் இராவணனுக்கு வீரவாழ்க்கையுண்டாகுமோ? உண்டாகாது என்று கூறுவாரு முளர். இது, தன்னைப்படர்க்கையாக வைத்துக்கூறியது. பி - ம்:—¹புத்திரரோடும். ²மாகளத்து. ³இன்னம், வந்து. ⁴வேறு. (௩௩௮௧)

௩௮. கந்தர்ப ரியக்கர் சித்த ரரக்கர்தங் கன்னி மார்கள், ¹சிந்தொக்குஞ் சொல்லி னாருன் நேவியர் திருவி னல்லார், வந்துந் நெற் கணவன் றன்னைக் ²காட்டென்று மருங்கு வீழ்ந்தால், ³அந்தொக்க ⁴வரற்ற வேரான் கூற்றையு ⁵மாடல் கொண்டேன்.

(இ - ள்.) கந்தருவர், இயுக்கர், சித்தர், அரக்கர் ஆகிய இவர்களின் மகளிராய்ப் பண்ணையொக்குஞ் சொல்லையுடையவரான இலக்குமியைக் காட்டிலும் அழகிய உந்தேவியர் வந்து நெருங்கி 'எம்முடையகணவனைக்காட்டுவாய்' என்று சொல்லி என்னருகே வீழ்ந்தால், யமனையும் வெற்றிகொண்டவனாகிய நான்,—அவர்களுடனும் (உங்களுடையவையமன் கொண்டுபோய்விட்டானென்றுசொல்லி) அரற்றதுலைச் செய்யவோ!கஷ்டம்!!(எ-று.)—என்று இந்திரசித்தை முன்னிலைப்படுத்திஇராவணன் புலம்பின னென்க. நான்காமடியில், 'அந்த' - ஹந்த என்ற வடசொல்லின்திரிபு. அந்த + ஒக்க = அந்தொக்க; தொகுத்தல். பி-ம்:—¹செந்தேற்குஞ், செந்தேற்குஞ், செந்தோற்குஞ். ²காட்டொன்று. ³வெந்தொக்க. ⁴அரற்றலோரான். ⁵வெற்றி. (௩௩௮௨)

௩௯. சினத்தொடுங் கொற்ற ¹முற்ற விர்திரன் ²செல்வ மேவ, நினைத்தது முடித்து நின்றே நேரிழை யொருத்தி ³நீரால், எனக்கு ⁴செய்யத் தக்க கடனெலா ⁵மேங்கி யேங்கி, உனக்குநான் செய்வ ⁶தானே ⁷னென்னின்யா ⁸ருலகத் துள்ளார்.

(இ - ள்.) கோபத்துடனேநின்று வெற்றியை நிறைவேற்றவும் இந்திரசம்பத்தைப்பெறவும் (இவ்வாறு முன்பெல்லாம்) நினைத்ததை முடித்துநின்றேன், (யான்: இப்போது) நேர்மையான ஆபரணங்களை யணிந்த ஒருபெண்ணின் பொருட்டாகஎனக்கு நீசெய்யவேண்டிய ஈமக் கடன்களையெல்லாம் மிக்கஇரக்கங்கொண்டு உனக்கு நான் செய்யுமவனானேன்; என்னைப்போன்றவர் உலகத்தில் யாரீருக்கின்றார்? (எ-று.)

"நீசெய்க்கடவன கடன்கள் இரக்கமுற்றுணக்கவன்செய்யு,மென்றனனினையோன்" என்று பிரமாதீரப்படலத்தில் வந்தது, இங்கே கருத்தக்கது. பி-ம்:—¹முற்றி. ²செல்வமேவி, செல்வன்றேவி. ³நேரால், நின்றான். ⁴இரங்கி. ⁵என்னின். ⁶எண்ணிலார். ⁷உலகின். (௩௩௮௩)

௪௦.—பலரும்புலம்ப, இராவணன் இந்திரசிந்தீனுடலுடன் இலங்கைக்குட் செல்லுதல்.

என்பன பலவும் பன்னி யெடுத்தழைத் திரங்கி யேங்கி அன்பினுன் மகனைத் தாங்கி யாக்கிய ரரற்றி வீழ்ப்

பொன்புனை நகரம் புக்கான் கண்டவர் 2புலம்பும் பூசல்
ஒன்பது திக்கு மற்றையொருதிக்கு முற்ற தன்றே.

(இ - ள்.) என்பன பலவற்றையுஞ்சொல்லிக் குரலெடுத்துக் கூட்டி
இரங்கி யேக்கமுற்று, அன்பினால் மகளைச் சுமந்து, அரக்கியர் வாய்
விட்டுக் கதறிக்கொண்டெழி, பொன்னுலவங்கரித்துச்செய்யப்பெற்ற
நகரத்திற் புருந்தான் இராவணன்: (அப்போது), கண்டவர்யாரும் புலம்
புகின்ற ஆரவாரமானது, பத்துத்திக்கிலும் போய்ப் பொருந்தியது;
(எ - று.)—பி-ம்:—1 அமைத்து. 2 புலம்பப். (௩௧௮௪)

சுக.—பலமாதரின் துயரச்செயல்.

கண்களைச் 1சூல்கின் றுருங் கழுத்தினைத் 2கடிகின் றுரும்
3புண்கொளத் திறந்து மார்பி 4கீருளைப் போக்கு வாரும்
5பண்கள்புக் கலம்பு நாவை யுயிரொடு பறிக்கின் றுரும்
எண்களிற் 6பெரிய வாற்றா ரிருந்துயர் 7பொறுக்க லாற்றார்.

(இ-ள்.) தொகையில்மிக்க ஆறுபோன்ற மாதர்கள்,—(தங்கள்) கண்
களைத் தோண்டுகின்றவர்களும், கழுத்தைவெட்டிக்கொள்பவர்களும்,
(மார்பிற்) புண்கொள்ளும்படி பிளந்து (அம்) மார்பின்மூலமாக ஈரலை
வெளிப்படுத்துகின்றவர்களும், இராகங்கள் புருந்துலிக்கின்ற நாவை
உயிருடனே பறிக்கின்றவர்களமாகி, (அப்போது தமக்குநேர்ந்த) பெருந்
துயரைப் பொறுக்கமாட்டாதவராயினர்; (எ - று.)

இந்திரசித்தினுடைய உடலுக்கு 'கடலை' கீழ் ௩0 - ஆளுசெய்யுளில்
உவமைகூறியதனால், அவ்வுடலைச்சாரும் மகளிரை ஆறாகக் கொண்டா
ரென்னலாம். அவர்கள் பெருந்திரளினராயிருந்தமைபற்றி, 'எண்களிற்
பெரிய' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி-ம்:—1 சூல்கின்ற
ரும். 2 கடிகின்றரும். 3 புண்பட. 4 ஈரலைப். 5 பெண்கள்புக்கிரங்கி...பிடுங்
குவாரும். 6 பெரியரிந்த. 7 பொறுக்கிலாதார். (௩௧௮௫)

சஉ.—பெண்களின் கண்ணீர் வெள்ளம்.

மாதிரங் கடந்த 1 திண்டோண் மைந்தன்றன் மகுடச் சென்னி
2 போதலைப் புரிந்த யாக்கை 3 பொறுத்தனன் 4 புகுதக் கண்டார்
ஒதரீர் வேலை யன்ன கண்களா லுகுத்த வெள்ளக்
காதனீ ரோடி யாடற் கருங்கடன் மடுத்த தன்றே.

(இ-ள்.) திக்குக்களெல்லாம்வென்ற திண்ணிய தோளைக்கொண்ட
மைந்தனை இந்திரசித்தின் கிரீடமணிந்த தலை நீங்கிய உடலைச் சுமந்த
வளாய் (இராவணன்) வருவதைக் கண்டவரான மகளிரின் வெள்ளமான
நீரைக்கொண்டகடல்போற்பரந்த கண்களாற் சொரிந்ததும், அன்பைத்
தோற்றுவிப்பதுமான அழகைநீர் வெள்ளமானது,—அலையாடுதலைக்
கொண்ட கரியகடலை நிரப்பிற்று; (எ-று.)—போதலைப்புரிதல்-நீங்குதல்,
அன்றே-தேற்றம். பி-ம்:—1 தோளான்வீரன். 2 போதலர்துறந்த, போத
லாற்புரிந்த. 3 பொருதவன். 4 போதக், போகக். (௩௧௮௬)

சாட.—அரக்கியர் அழ, இராவணன் இந்திரசித்தினுடலைக்கொண்டு
அரண்மனையிற் புதல்.

ஆவியி னினிய காத லரக்கியர் முதல்வ ராய
தேவியர் குழாங்கள் 1சுற்றிச் சிரத்தின்மேற் றளிர்க்கை சேர்த்தி
ஓவியம் வீழ்ந்து வீழ்ந்து புரள்வன, வெர்ப்ப வெரல்லை
கோவியல் கோயிற் புக்கான் குருதி²நீர்க் குமிழிக் கண்ணன்.

(இ - ள்.) இரத்தத்தைக்குமிழ்த்தலைக்கொண்ட கண்களையுடையவ
னை இராவணன்,—உயிரினும் இனிய அன்பைக்கொண்ட இராக்கத
மகளிர் முதலோராகிய அவ்வந்திரசித்தின்மனைவியரின்கூட்டங்கள்
குழந்துகொண்டு! தங்கள்) சிரத்தின்மேல் தளிர்போன்ற கைகளை
வைத்தவண்ணம் சித்திரப்பதுமை தரையில்வீழ்ந்து வீழ்ந்து புரள்
வனவற்றையொப்ப (ப் புரண்டு கொண்டிருக்க), விரைவாக அரசற்
குடரிய அரண்மனையிற் புகுந்தான்; (எ-று.)—தலையின்மேற் கையை
வைத்துக்கொண்டிருத்தல், சோகத்தைக் குறிப்பிக்கும். பி-ம்:—1சுற்றச்.
2நீர்குழிய. ஒருபிரதியில் 'கோவியங்கோயில்புக்கான் குருதிநீர்க்குமி
ழிக்கண்ணன்' என்று நான்காமடி. (௩௩௮௭)

சாச.—மண்டோதரி வருதல்.

கருங்குழற் கற்றைப் பாரங் காரொடக் கமலப் பூவாற், குரும்
பையைப் புடைக்கின் றுள்போற் கைகளான்¹முலைமேற் கொட்டி,
²அருங்கலச் சுய்மை தாங்க வகல்கு லன்றிச் சற்றே, ³மருங்
குலு முண்டோ வென்ன மயன்மகன் மறுகி வந்தாள்.

(இ - ள்.) மயன்மகளான மண்டோதரியானவள்,—தாமரைப்பூவி
றை குரும்பையைப் புடைக்கின்றவளைப்போல(த் தன்) கைகளால்
முலைமேற்புடைத்துக்கொண்டு, அருங்கலமாகிய மேகலாபரணத்தின்
பாரத்தைத் தாங்குவதற்கு அகன்ற அல்குலையல்லாமல் நுண்ணிய
தாகிய இடையும் இருக்கின்றதோ என்னுமாறு கரியகூந்தலின் பார
மாகிய தொகுதி காலத்திண்டவும், (ஒல்கியொசிந்தவண்ணம் துயரத்
தாற்) கலங்கிவந்தாள்; (எ - று.)—அருங்கலம்-அருமையான [சிறந்த]
ஆபரணங்களாகிய முத்தாகாரம்முதலியன என்பாருமுளர். பி - ம்:—
¹முலையிற். ²அருந்தலைதளிர்ப்பொற்பாதிலித்தொடு மஃதேயென்று,
அருங்கலத்தளிர்ப்பொற்பாதிலித்தொடு மதுவேயன்றி. ³மருங்குலு
முண்டுண்டென்ன, மருங்குலுண்டுண்டென்னும். (௩௩௮௮)

சாட.—வந்த மண்டோதரி இந்திரசித்தினுடலின்மேல் விழ்தல்.

தலையின்மேற் சுமந்த 1கைய 2டமுலின்மேன் மிதிக்கின் றுள்போல்
நிலையின்³மேன் மிதிக்குந் தாள னேசத்தா னிறைந்த நெஞ்சன்
தொலையின்மேற் குறித்த வேடன் ⁵கூர்ங்கணையுயிரைக் ⁶கொள்ள
முலையின்மேன் மயில்வீழ்ந்தென்ன மைந்தன்மேன் மறுகி வீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) தலையின்மேற் சுமந்த கையையுடையவரும், நெருப்
பின்மேல் மிதிக்கின்றவள்போலப் பூமியின்மேல் மிதிக்கின்ற

தானாயுடையவரும், அன்பினால் நிறைந்த ஒருசையுடைய வளுமாகி,— (மண்டோதரியானவள்),— கொல்லுதற் றொழிவில், எண்ணக்கொண்ட வேடனுடைய கூரிய கணை உயிரைக்கொண்ட; மயிலானது மலையின்மேற் விழுந்தாற்போல இந்திரசித்தினுடலின் மேல் துயரத்தாற் கலங்கி வீழ்ந்தாள்; (எ - று.)

நிலை-ஸ்திரா என்ற வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. வெறுந்தரையில் தானாவைத்து நடந்து பழகாமையால், அழலில் மிதிக்கின்றான் போல் நிலையில்மிதிக்கலானான். மலை - இந்திரசித்தின்மார்புக்கும், மண்டோதரி மயிலுக்கும் உவமை. பி-ம்:—1கையாள், கைகள். 2அனலையே தணலின். 3மேற்பதைக்குந். 4ஏக்கத்தால், ஏகத்தால், ஒக்கத்தால். 5கூன்கணை. 6கூட. (நகஅக)

சக. —சோககத்தறியோடு நீன்ற மண்டோதரி புலம்பத்தொடங்குதல். உயிர்த்தில ஞாணர்வு 1மில்ல ஞாயிரிலள் 2கொல்லோ வென்னப் பெயர்த்தில ளியாக்கை யொன்றும் பேசலள் 3விம்மி யாதும் வியர்த்தில 4ணைடிது போது 5விம்மலண் 6மெல்ல மெல்ல 7அயர்த்தில ளரிதிற் றேறி வாய்திறந் தரற்ற லுற்றாள்.

(இ - ள்.) நெடுநேரம் மூச்சற்றவளும், உணர்வுஇல்லாதவளும், 'உயிரற்றவளோ!' என்று கருதுமாறு உடம்பை யசைத்தலில்லாதவளும், ஒன்றும் பேசாதவளும் துயர்மிக்குச் சிறிதும் வியர்காதவளுமாயிருந்து, மண்டோதரியானவள்,—மெல்லமெல்ல அயர்ப்புரிக்கினவளாய் அரிதில் தேறி விம்மி வாய்விட்டுக் கதறத்தொடங்கினாள்; (எ-று.) —மண்டோதரி கதறுதலை, மேல் ஏழுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—1இல்லை. 2கொல்லென்றெண்ணி, என்கொலென்னப். 3அல்லதியாதும், பிறிதொன்றியாதும், பிறங்கியாதும். 4நெடியபோதும். 5விம்மினன். 6மெள்ளமெள்ள. 7அயிர்த்திலள், அயர்ந்தனள். (நகக0)

சஎ.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - மண்டோதரி புலம்புதலைக்கூறும்.

கலையினற் றிங்கள் 1போல வளர்கின்ற 2காலத் தேயுள் சிலையின லரியை வெல்லக் காண்பதோர் 3தவமுஞ் செய்தேன் தலையிலா வாக்கை காண வெத்கவஞ் செய்தே னந்தோ நிலையிலா வாழ்வை 4யின்னு நினைவனோ நினைவி லாதேன்.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) சந்திரன் கலையினால் நாளுக்குநான் வளர்வதுபோல வளர்கின்ற இளம்பருவத்திலேயே உன்னுடையவில்வலியினால் இந்திரனை வெல்லக்காண்பதற்கு ஏதுவாகிய ஒப்பற்ற தவத்தைச் செய்துள்ள நான், (இப்போது) தலையில்லாத (உன்) உடலைக் காண்பதற்கும் என்ன தவம்செய்தேனோ! அந்தோ!! நல்லெண்ணயில்லாதவளாகிய யான் நிலையில்லாததான உடலோடு வாழ்வதை இன்னும் நினைக்கக்கடவேனோ? (எ-று.)

நினையில்லாத உடலுடன் வாழ்க்கையை விரும்பி மேற்கொள்வது, எனக்குத் தக்கதன்றென்றபடி உயிர்விடுதலே தக்கது என்பது கருத்து. இரண்டாவது வந்த 'தவம்', என்பது எதிர்மறை யிலக்கணையாகிய பிறகுறிப்பால், தீவினையைக் காட்டிற்று. இந்திரனையும் இளம்பருவத்தில் நீ வெல்ல அதனைக்கண்டு களிக்குமாறு தவஞ்செய்திருந்த எனக்கு அவ்வண்ணஞ் சூரனான மகனுடையதலையை மாற்றுகொள்ள, முண்டமாகிய உடலைக் காணுந் தீவினை எவ்வண்ணம் நேர்ந்ததோ! என்று இரங்கியவாறு. அரி-இந்திரன். பி-ம்:—¹என்ன. ²காலத்தைய, ³தவ முன்செய்தேன். ⁴இன்னம், (௩௧௬௧)

சஅ. ஐயனே யழகனேயென் னரும்பெற ¹லமிழ்தே யாழிசு கையனே மழுவனே²யென் றிவர்வலி கடந்த ³கால மொய்யனே முளரி யன்ன நின்முகங் கண்டி லாதேன் உய்வனோ வுலக ⁴மூன்றுக் கொருவனே ⁵செருவ லோனே.

(இ - ள்.) சக்கரத்தைக் கையிலேந்திய திருமாலும், மழுப்படையையுடையவனான சிவபெருமானும் என்ற இவர்களின் வலிமையை வென்ற யமன்போன்ற வலிமையுள்ளவனே! உலகம்மூன்றுக்கும் ஒப்பற்றவீரனே! போரிவல்லவனே! ஐயனே! அழகனே! என்னுடைய பெறுதற்கரிய அமுதே! தாமரைமலரையொத்த உன்முகத்தைக் காணப் பெருத யான் உய்வேனோ! (எ - று.)—தலையற்ற உடலைக் கண்டதனால், இவ்வாறு கூறினா னென்னலாம். இரண்டாமடியில் ஏகாரங்கள் - எண்ணுப்பொருளன. காலன் + மொய்யன் = காலமொய்யன்: யமன்போல் வலியன். இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் "முக்கணன்" (௩௨) என்றபாடலின்பின் உள்ளது. பி - ம்:—¹மருந்தே. ²என்றவர். ³காலே. ⁴மூன்றில். ⁵சிலே. (௩௧௬௨)

சக. தாளரிச் சதங்கை ¹யார்ப்பத் தவழ்கின்ற பருவந் தன்னிற், கோளரி யிரண்டு பற்றிக் கொணர்ந்தனை ²கொணர்ந்து ³கோப, மூளுறப் பொருத்தி மாட முன்றிலின் ⁴முறையி னோடு, ⁵மீளரு வினையாட் டின்னங் ⁶காண்பனோ விதியி லாதேன்.

(இ - ள்.) தாங்களில்(உள்ளே)பரவிட்டசதங்கைகள் ஒலிக்கும்படி தவழ்கின்றபருவத்தில் தானே (நீ) இரண்டு வலிமையுள்ள சிங்கங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தாய்; (அங்கனங்)கொண்டுவந்து மாளிகையின் முன்றிலில் கோபம்மூளும்படி (அவைகளை) முட்டவிட்டு முறைமையோடு (செய்கின்ற) மீளமுடியாத (உன்னுடைய) வினையாட்டை நல்வினையில்லாத யான் இன்னங் காணப்பெறுவேனோ? (எ - று.)—ஒகாரம்-எதிர்மறையோடுபுலம்பல். பி-ம்:--¹ஆர்க்கும் பருவத்தேதளிர்க்கை தன்னால். ²கொணர்ந்த. ³கோமுன், ⁴முறையினோடி. ⁵மீளரு. ⁶காண்பனே. (௩௧௬௩)

௩௦. அம்புலி ¹யம்ம வாவென் றழைத்தலு மவிர்வெண் டிங்கள் ²இம்பர்வர் தான யஞ்ச லெனவிரு கரத்தி ³னேந்தி

வம்புறு மறுவைப் பற்றி முயலென வாங்கும் ⁴வண்ணம்
எம்பெருங் களிறே காண வேசற்றே ⁵னெழுந்தி ராயோ.

(இ - ள்.) எமது பெரிய யானையைப்போன்றவனே!, 'அம்புலி அம்மா! வா' என்று ¹அழைத்தலும், விளங்குகின்ற வெள்ளிய சந்திரன் (அஞ்சி) இவ்வுலகில் வந்தவனை, 'பயப்படாதே' என்றுசொல்லி, இரண்டுகைகளினாலும் ஏந்திக்கொண்டு, வீணைப்பொருந்திய களங்கத்தைப்பற்றி முயலென்று (சொல்லி) வாங்கும் விதத்தைக் காண்பதற்கு ஆசைகொண்டேன்: (என்னாசைதீர்க்க நீ) எழுந்திருக்கமாட்டாயோ! (எ - று.)—அம்புலியை 'அம்மா' என்றது-அன்புபற்றிய மரபுவழு வமைதி. பி-ம்:—¹அம்மா. ²நம்பவுன்றூதையாணைக் கஞ்சினன்மருங்கு, நம்பவுன்றூதையாணைமறுத்திடாமருங்கு. ³கண்ண, நின்ற. ⁴வாட்கை, வாழ்க்கை. ⁵எழுந்திராயோ. (௩௧௧௪)

௩௧. இயக்கிய ¹ரர்க்கி மார்கள் விஞ்சைய ²ரேழை மார்கள் முயற்கதை ³பயிலாத் திங்கண் முகத்தியர் ⁴முருக நினை ⁵மயக்கிய முயக்கந் தன்னான் மலரணை யமளி மீதே அயர்த்தனை யுறங்கு வாயோ வம்பொரு ⁶தலசினையோ.

(இ - ள்.) முருகன்போன்ற அழகையுடையவனே! இயக்கியரும் அரக்கிமார்களும் வித்தியாதரஸ்திரீகளும் ஆகிய முயலாகிய களங்கமற்ற சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய ஸ்திரீகள் உன்னைத் தம்வசப்படுத்திய முயக்கத்தினால் மலரணையாகிய படுக்கையின்மீது அயர்த்தவனா யுறங்குகின்றாயோ? (அன்றி), போர்செய்து அலுத்து உறங்குகின்றாயோ? (எ-று.)—பி-ம்:—¹அரக்கர்மாதர், அரக்கிமாதர். ²ஏனைமாதர், ஏழைமாதர். ³மலராத், இலாத, மெலிந்த. ⁴முழுமுக. ⁵நயக்குநர்மருளநீ நின்நளிர்முகங்காட்டிநல்காய், நயக்குநர்மருளநீயும்...நல்காய், ⁶அஞ்சினையோ. (௩௧௧௫)

௩௨. முக்கணன் முதலி னோரை யுலகொரு ¹மூன்றி னோடும் [ம் புக்கபோ ரெல்லாம் வென்று ²நின்றவென் புதல்வன் போலாமக்களி லொருவன் கொல்ல ³மாள்பவன் வான பேரு ⁴உக்கிட வணுவொன் றோடி யுதைத்தது போலு மம்மா.

(இ - ள்.) ஒருமூன்றுஉலகத்திலும் புருத்தபோரிலெல்லாம் திரிணைத்திரணை சிவபெருமான் முதலினோரை ஜெயித்துநின்ற என் புதல்வன்,—மக்களில் ஒருவன் கொல்வதனால் மாள்வான்போலும்; (இச்செயலானது), 'வானம்வரையில் வளர்ந்தமேரு சிந்தும்படி ஓர் அணுவானது ஓடி உதைத்ததையொக்கும்; (இதுஎன்ன)வியப்போ! (எ - று.)—பி-ம்:—¹மூன்றினோடும். ²நின்றவன். ³மாள்வதேமான, வாழ்வதேவான. ⁴உக்குமென்காலால் வேரோடொடித்தலுமுளதே யம்மா, உக்கவென்காலால் வேரோடொடித்தலுமுளதே யம்மா, உக்கமென்காலால்வேரோடொடிவதுமுளதே யம்மா. (௩௧௧௬)

௩௩. பஞ்செரி யுற்ற தென்ன வரக்கர்தம் பரவை யெல்லாம் வெஞ்சின ²மனிதர் கொல்ல ³விளிந்ததே மீண்ட தில்லை

அஞ்சினே⁴எஞ்சினே⁵என்சீதையென்⁶றமிழ்திற்⁷ரேய்த்த நஞ்சினு⁸ லிலங்கை¹வேந்து²நாளையித்³தகைய⁴என்றே.

(இ-ள்.) பஞ்சிலே தீப் பொருந்திறம்போல அரக்கருடைய சேனா சமுத்திரமெல்லாம் கொடுங்கோபத்தையுடைய மனிதர் கொல்ல இறந்ததேயாம்; (போனது) திரும்பினதில்லை: (நான்) மிகவும் அஞ்சினேன் அஞ்சினேன்; அந்தச்சீதையென்கிற அமிழ்த்தத்தில் தோய்த்தநஞ்சினுளே இலங்கையரசனும் [இராவணனும்] நாளைக்கு இத்தன்மையுடையவனாவானன்றே [இறந்துவிடுவானன்றே]? (எ-று.)—வெளிக்கு இனிமைபயப்பதுபோலத்தோன்றி, இறுதியில் தீமை விளைத்தலால், 'சீதையென்றமிழ்திற்⁷ரேய்த்த நஞ்சு' என்றான். 1-ம்:—1 மஞ்சரி, 2 மனிதன், 3 விளிந்தவர், 4 நடுங்கினேன், 5 இச், 6 அயிர்தாற் செய்த, 7 வேந்தனானே... என்றே, வெந்துநாளையித்தகையதன்றே. (நடகக௭)

103.—இராவணன் சீதையை வெட்டச்செல்லுதல்.

என்றழைத்¹ திரங்கி² யேங்க³ வித்துயர்⁴ 2 மமர்கட்⁵ கெல்லாம், பொன்றழைத்⁶ தனை⁷ய் வல்குற்⁸ சீதையாற்⁹ 3 புருந்த¹⁰ தென்ன, 4 வன்றழைக்¹¹ கல்சீ¹² னெஞ்சின்¹³ வஞ்சகத்¹⁴ தானை¹⁵ வாளாற், கொன்றழைத்¹⁶ திடுவெ¹⁷ னென்னு¹⁸ வோடின¹⁹ 5 னரக்கர்²⁰ கோமான்.

(இ-ள்) என்று (இவ்வாறாக மண்டோதரி) கூவி இரங்கி எங்குகையில், அரக்கர்களுக்கு அரசனான இராவணன், — 'இத்துயரமானது நம்ம வர்க்கெல்லாம் பொன்றழைத்தாற்போன்ற அல்குலையுடைய சீதையினால் வந்ததாகும்' என்றுகருதி, 'வன்மை தழைத்தலைக்கொண்ட கல் நெஞ்சையுடைய வஞ்சனைக்குணமுள்ள அச்சீதையை வாளாற் கொன்று பகைவர்களுக்குத் தீமைவிளைப்பேன்' என்று சொல்லி (ச்சீதையிருக்குமிடம் நோக்கி) ஓடலானான்; (எ-று.)—1-ம்:—1 இரங்க நோக்கி, எங்கினோக்கி, 2 மமர்கட்டு, எங்கட்டு, 3 புருந்தத்தந்தோ, 4 வன்றனைக்கள்விநெஞ்சுவஞ்சகத்தானை, 5 கொடியனாள்பால். (நடகக௮)

104.—இராவணன் செயலைத் தடுத்து மகோதரன் சொல்லத்தொடங்குதல்.

ஓடுகின்¹ றானை² நோக்கி³ யுயர்பெரும்⁴ 1 பழியை⁵ யுச்சி⁶ குடுகின்⁷ றானென்⁸ றஞ்சி⁹ மகோதரன்¹⁰ றுணிந்த¹¹ நெஞ்சன்¹² மாடுசென்¹³ றடியின்¹⁴ வீழ்ந்து¹⁵ வணங்கிகின்¹⁶ புகழ்க்கு¹⁷ மன்னு¹⁸ கேடுவந்¹⁹ 2 தடுத்த²⁰ தென்னு²¹ வினையன்²² 3 கிளத்த²³ லுற்றான்.

(இ-ள்.) (அவ்வாறு) ஓடுகின்ற இராவணனை நோக்கி, மகோதரன் 'இவன் அழியாத பெரும்பழியை (த்தன்) தலையில் சுமந்துகொள்ளப்போகின்றானே' என்று பயந்து, துணிவுகொண்ட நெஞ்சையுடையவனாய், அருகிற் சென்று அடியில் வீழ்ந்து வணங்கி, 'அரசனே! உன்னுடைய கீர்த்திக்குக் கெடுதி வந்துசேர்ந்துவிட்டதே' என்று பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ-று.)—அதை அடுத்த ஐந்துகவிகளிற் காண்க. 1-ம்:—1 பழியே, பழியின், 2 உறுவதென்னு, உற்றதென்றே, 3 கிளக்கல், கிளரல். (நடகக௯)

டுகா.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருநொடரி: சீதையை
 வெட்டவேண்டாமென்று மகோதரன் இராவணனுக்குக்
 காரணத்தோடு கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நீருள தனையுஞ்¹சூழ்ந்த நெருப்புள தனையு²ண்ட
 பாருள தனையும்³வானப் பரப்புள தனையுங் காலின்
 பேருள தனையும்⁴பேராப் பெரும்பழி பிடித்தி போலாம்
 போருள தனையும் வென்று புசமுள தனையு⁵முள்ளாய்.

(இ - ள்.) (இதுவரையில் நேர்ந்துள்ள) போரத்தனையும் வெற்றி
 பெற்றுள்ள புகழையெல்லாம் கொண்டிருப்பவனே! (நீ) ஐம்பெரும்
 பூதங்கள் இருக்குங்காலம் வரையிலும் அழியாத பெரும்பழியைக் கைக்
 கொள்வாய் போலும்; (எ-று.) சூழ்ந்த-வளைத்துக்கொள்ளும் தன்மை
 யுள்ள. கால்-காற்று. பி-ம்:—¹நீண்டநெருப்புளதனையுஞ்சூழ்ந்த.²காயப்
 பரப்புளது, காயப்பரப்பினது. ³மாயாய், ⁴உள்ளால். (௩௨௦௦)

டுஎ. தெள்ளருங் கால கேயர் சிரத்தொடுந்¹திசைக்கண் யானை
 வெள்ளரிய மருப்புச் சிந்த வசிய²விசயத் தொள்வாள்
 வள்ளிய மருகுந் செவ்வாய் மாதர்மேல் வைத்த போது
³கொள்ளுமே யாவி தானே நாணத்தாற் குறைவ தல்லால்.

(இ - ள்.) (இவ்வளவுவலிமையுடையவரென்று) தெளிவதற்குமுடி
 யாத காலகேயருடைய சிரத்துடனே திக்கஜங்களின் வெண்ணிறமு
 ள்ள தந்தங்கள் சிந்தும்படி வீசியவெற்றிபெற்ற ஒள்ளிய வானை, கொடி
 யையொத்த அழகிய இடையையும் செந்நிறவாயையுமுடைய மாதர்
 மேற் செலுத்தியபோது, (அவ்வாளானது)தானே நாணத்திறங்குறை
 வதுஅல்லாமல் (அம்)மாதராவியைக்கொள்ளுமோ? [கொள்ளாது].

தெய்வவாளானதால், இவ்வாறு கூறினன்போலும், காலகேயர் -
 கச்யபருக்குக் கலையென்பவளிடத்துப் பிறந்தவரெனவும், புலோமருக்
 குத் திதியென்பவளிடத்துப் பிறந்தவரெனவும் கூறுவர். இவர்கள் அசு
 ரர்:பொன்னிறமுள்ளவர்;மகாபலசாலிகள். இந்திரனைப் பலமுறை வெ
 ற்றிகொண்டவர்கள். கடலில் ஒளித்திருந்த இவர்களைத் திசைக்காவல
 ரைவெல்லச்சென்ற இராவணன் வருணன்மாளிகைக்குச்செல்லுமுன்
 வென்றுனென்பதை, “அந்நகரிவிட்டரக்கர் அடல் வருணன்றனை வெல்
 வானவன்றான்மேவுங்,கன்னகிரிதனைமூடிக்காலகேயரையெல்லாங்கண
 த்திற்கொன்று,தன்னுடைய தங்கையாந் தடவரைத்தோள்கூர்ப்பணைக
 தன்னைக்கொண்ட, மின்னனைய சுடரிவேல் வித்தியுசிங்கன்றனை
 வெங்களைத்து வீழ்த்தான்” என்ற உத்தரகாண்டச்செய்யுளா லறிக,இச்
 செய்யுள் சிலபிரதிகளில் “ஓகிகின்றனை” (௫௫)என்பதன்பின்உள்ளது.
 பி-ம்:—¹திசைக்கை.²விசையவொள்வாள்,³கொள்ளுமோதானவ்வாவி.

டுஅ. 1.மங்கையர் குலத்து ளானைத் தவத்தியை முனிந்து²வா
 ளாந்,சங்கையொன் றினறிக்³கொன்றாற் குலத்துக்கே தக்கானெ

ன்று, கங்கையஞ் சென்னி யானுங் கண்ணனுங் கமலத் தோனுஞ், செங்கையுங்கொட்டி யுண்ணச் சிரிப்பராற் ⁴சிறிய னென்னு.

(இ - ள்.) ஸ்திரீஜாதியைச்சேர்ந்தவரும், தவக்கோலத்தை புடையவளுமாகிய சீதையைச்சினந்து சிறிதுங்கூச்சமில்லாமல் வாளாற் கொன்றால், -கங்கையை அழகியசென்னியில்வைத்த சிவபெருமானும், திருமாலும், பிரமதேவனும், ராகுலகுலத்துக்கேற்ற தகுதியையுடையவ னென்றும் அற்பென்னுஞ் சொல்லி(த் தமது) செவ்வியகைகளைக் கொட்டி உண்ணச் சிரிப்பார்கள்; (எ-று.) பி-ம்:—¹மங்கையைக். ²வாளிற். ³கொன்றான். ⁴சிறியை. இச்செய்யுள் “ஓடுகின்றானே” (ஓடு)என்ற பாடலின்பின் சிலபிரதிகளில் உள்ளது. (ந.உ0உ)

கூ. நிலத்தியல் பன்று வானி னெறியன்று ¹நீதியன்று
தலத்தியல் பன்று மேலோர் ²தருமமே ³வதவ மன்று
புலத்தியன் மரபின் ⁴வந்து புண்ணியம் ⁵மரபு ⁶பூண்டாய்
⁷வலத்தியல் பன்று ⁸மாயாப் ⁹பழிகொடு மறுகு வாயோ.

(இ - ள்.) புலஸ்தியனுடைய வமிசத்திலேபிறந்ததனால் பரிசுத்த குலத்திற்பிறந்தவ னென்ற புகழைப் பூண்டவனே!—(நீ ஒருபெண் ணைக்கொல்வது) பூலோகத்தாருடைய இயல்பல்ல; வானுலகத்தா ருடைய இயல்புமல்ல: (மற்றொந்த) இடத்திலுள்ளவர்களுடைய இயல்பு மன்று; மேலோருடைய தருமமென்று நினைப்போமானால், அதுவும் அன்று; நீதிராஸ்திரத்திற்கும் ஏற்றதன்று: வெற்றிக்கூரியது மன்று; (இப்படிப்பட்ட இழிதொழிலைச்செய்து) மாயாப்பழியைப் பெறுமாறு மனங்கலங்கப்பெறுவாயோ? (எ-று.)—பி-ம்:—¹புறத்தினின்ற, புறத்துநி ன்ற. ²கருமமேல், தருமமே. ³அன்றுதக்க. ⁴வந்த. ⁵விரதம். ⁶பூண்டார். ⁷பலத்து. ⁸மாயப். ⁹பழிகொள. (ந.உ0ஊ)

கூ. இன்றுநீ யிவளை வாளா ¹லெறிந்துபோ ²யிராமன் றன்னை
வென்று³மீண் டிலங்கை மூதா ரெய்தினை ⁴வெதும்பு வாயோ
பொன்றினள் சீதை ⁵யென்றே ⁶போவர்க ளவர்தா மல்லால்
வென்றிட முடியா தென்னும் வீரமோ விளம்ப லென்றான்.

(இ-ள்.) இப்போது இவளை நீ வாளால்எறிந்துபோய் இராமனை வென்று மீண்டு இலங்கையென்கிற பழமையான ஊரை அடைந்து (வீரும்பிய சீதையையிழந்தகாரணத்தினால் மனம்) புழுங்கிக்கிடப்பா யோ?(அன்றி)‘சீதையிறந்திட்டாளென்று கருதி அவர்கள் தாமே திரும் பிச்சென்றுவிடுவார்கள்: (அங்ஙனம்அவர்களைச்)செல்லவிடுவதல்லாமல் (அவர்களை)வென்றிடமுடியாது’ என்ற சூரத்தனமோ? (இவ்விரண்டிற் சீதையைக் கொல்ல யாது காரணம்?)சொல்லுவாயாக என்றுகூறிமுடித் தான், (மகோதரன்); (எ - று.)

நீ சீதையைக்கொல்வதாற் பெறலாகும்பயனென்று கருதக்கூடி யவை - சீதையையிழத்தலால் மனம்வெதும்புதல், பகைவரை நேரே பொருது வெல்லமுடியாமையால் அப்பகைவர்களைத் தானே திரும்பச்

செய்யும் குரத்தனம் என இவை: இவைகளில் நீ விரும்பியது எது? இரண்டும் விரும்பத்தக்கவைல்லவே! என்பது குறிப்பு. வீரமென்பது - இகழ்ச்சிதோன்றக் கூறியது: பிறகுறிப்பு. விளம்பல் - அல்லீற்று வியங்கோள். 1-ம்:—1.எறிந்தனை. 2.மனிதன். 3.பின். 4.விளம்புவாயோ. 5.இன்று, என்று. 6.புரவலபுதல்வன்றனைக், கொன்றவர்தம்மைக் கொல்லக்கூசினேபோலுமென்றான்,புரவல...சாலவென்றான், புரவல... கூசினேகொள்கவென்றான். (௩௨௦௪)

கூக.—இராவணன் சீதையை வேட்ட முயல்வதைவிட்டு, இந்தாசித்தினுடலை எண்ணெய்த்தோணியிலிடச் சொல்லுதல்..

என்னலு மெடுத்த கூர்வா ளிருநிலத் திட்டு 1மீண்டு, மன்னவன் மைந்தன் றனை மாற்றலர் 2வலிதிற கொண்ட, சின்னமு பவர்க 3டங்கள் சிரமுங் கொண் டன்றிச் 4சேர்கேன், 5தொன்னெறித் தயிலத் தோணி வளர்த்துமி நென்னச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) என்று (மகோதரன்) சொல்லவும், (தான்) எடுத்த கூரியவானைப் பெரியநிலத்தி லிட்டி, (தான்) செய்யத்தொடங்கிய தொழிலினின்று) மீண்டு, ராஜஸராஜனான இராவணன், (தன்) மைந்தனைப் பகைவர்வலிமையாற்கொண்ட துண்டிக்கப்பட்ட சிரத்தையும், அம் மாற்றலின்சிரத்தையும் கொண்டவருதலில்லாமல் திரும்பேன்; பழமையான முறைப்படியே (இந்திரசித்தின்உடலை) எண்ணெய்த்தோணியிலிடின்னான் என்று சொன்னான்; (எ - று.)—சின்னம் - துண்டிக்கப்பட்டது: வடசொல்; இங்கே, இந்திரசித்தின்சிரசு. 1-ம்:—1.மீண்டான், மீண்ட. 2.வலியாற். 3.தத்தம், தந்தம். 4.மீளேன், சேரத், சேர்த்தேன். 5.துன்னருந், தன்னெறித்.

அச்சிட்டபிரதிகளில் அடுத்தபாடலில் தான் இராவணன்சோகப் படலம் முடிகின்றது; ஆயினும், பல ஏட்டுப்பிரதிகளில் இச்செய்யுளோடு இப்படலம் முடிவதாலும், அப்படிமுடிவது பொருத்தமாக இருப்பதாலும் இங்ஙனம் கொள்ளப்பட்டது. இச்செய்யுளினின்றுதியில், ஒருபிரதியில் இராவணன்சோபம் இந்திரசித்துவதைப்படலம் முற்றும் என்று உள்ளது. (௩௨௦௫)

இந்தப்படலத்துக்கூறிய கதை ஸ்ரீ வான்மீகத்திற்கூறியபடி வருமாறு:—இராவணனுடைய மாளிகையிலிருந்து அவனுக்குத் துணைபுரியும் மந்திரிமார் இந்திரசித்தின்வதத்தைத் தாமே நேரில்தெரிந்து கொண்டு மனவருத்தத்துடன் இராவணனிடம் தெரிவிக்க, அவன் அத்தயரச்செய்தியைக் கேட்டதும் புத்திரசோகத்தினால் மூர்ச்சித்து வெகுநேரம் கழிந்தபின் தேறி, ஐம்பொறிகலங்க எளிமையுடன் 'இந்திரனையும் புறங்கண்ட நீ எப்படி இலட்சுமணனிடம் அகப்பட்டீர்களா? இனி எல்லாத் தேவர்களும் நீ இறந்ததைச் செலியுற்று அச்சமற்றுத் திரிவார்கள். நீ இல்லாமையால் இந்தலோகமே எனக்குச் சூனியமாகத் தோன்றுகின்றது. இனி, களிற்றைப்பிரிந்த

பிடியானைகளைப்போல அரக்கக்கன்னியர் கதறுவதைக் கேட்கும்படியாயிற்றே: நீ எனக்கு ஈமக்கடனைச் செய்யவேண்டியது முறையாயிருக்க, உனக்கு நான் ஈமக்கடன் செய்யும்படியாயிற்றே! இதுவரையில் என் மனச்சுள்ளையைப் போக்கிக்கொண்டிருந்த நீ எனக்குச் சல்லியம்போன்ற சக்கிரீவனும் இலட்சுமணனும் பிழைத்திருக்கையில் அச்சல்லியத்தைப் போக்காமல் எங்குப்போயினை! என்று பலவாறாகப் புலம்பினான். பின்னர் அந்தத்துயரம் சினத்தைமூட்டக் கண்களினின்று நெருப்புப்பொறிபறக்க முகஞ்சிவந்து பல்லென்றுநெறென்று கடித்தான். அந்தச்சிற்றக்குறியைக்கண்டு இனி எதிரிகள் இறந்துவிடுவார்களென்று அரக்கர் மகிழ்ந்தனர். அவ்வண்ணம் உக்கிரமான கோபத்துடனே எந்துயர்க்கெல்லாம் காரணமான சிதையைவெட்டி வீழ்த்துவேனென்று சொல்லி நண்பர்கள் தடுக்கவும் கேளாமல் சிதையிருக்குமிடம் நோக்கிச்சென்றான். அங்ஙனம் தன்னைவெட்டுமாறு சினந்து வருகின்ற இராவணனைக் கண்டு சிதை நடுநடுங்கிப் பலவாறு புலம்பினள். அவ்வேளையில்* இராவணனுக்கு ஆப்தரண்புனை சுபார்சுவன் இராவணனைக் கிட்டி 'சிதையைக்கொல்வது புலஸ்த்யகுலத்திற் பிறந்து மகாவீரத்தன்மையையும் பூண்ட உனக்குத்தகாது: ஆகையால், எதிரிகளான இராமன்முதலியோரைவதைத்துச் சிதையைக் கைப்பற்றுவதேமுறைமை' என்று நீதியாகவும் இனிமையாகவும் எடுத்துக்கூறினான். அதனால் இராவணன் தன்மனநிலை மாறித் தன்மாளிகைசேர்ந்து பிறகு நண்பர்களாற்குழப்பட்டு மீளவும் சபாமண்டபம் சேர்ந்தானென்பது.

இராவணன் சோகப்படலம் முற்றிற்று.

உக.—ஆவது படைக்காட்சிப்படலம்.

தூதுவரால் அறிவிக்கப்பட்டுவந்த படைகளை இராவணன் காணுவதைக்கூறும் படலமென்பது, பொருள்.

ஆங்காங்குள்ள ராஜஸேனைகளை வருமாறுபணித்த இராவணன் கட்டளையைத் தூதர் அவ்வாறே அறிவிக்க, அப்படைகளெல்லாந்தலைவருடன் திரண்டு வந்தனவாக, அவ்வாறு படைகள்வந்ததைத் தூதுவர் இராவணனுக்கு அறிவித்தார். அவ்வரக்கர்தலைவன் கோபுரத்தின்மீது ஏறி அச்சேனைகளைக்காண, தூதுவர் 'இந்தச்சேனை இவ்விடத்தது, இந்தச்சேனை இவ்விடத்தது' என்று பகுத்துக்காட்டினர். பிறகு இராவணன் இச்சேனைகளின்முழுத்தொகை எவ்வளவு? என்ன, 'பித்தர் இதன்அளவு ஓராயிரவெள்ளமென்றனர்: அது இதன்அளவுக்குமிகச்சிறிது' என்று சொல்ல, இராவணன் அந்தச்சேனைகளின் தலைவரை அழைத்துவருமாறு பணித்தான். அக்கட்டளைப்படியேவந்த தானைத்தலைவர் வணங்கிநிற்க இராவணன் சேமம்விசாரித்தபின், அவர்கள் தம் ஈமவரவழைத்தகாரணத்தை வினாவு, சிதைகாதலாற்புருந்துள்ளவற்றை

யெல்லாம்விவரித்தான்: அதுகேட்டு அவர்கள் 'மனிதர்மீதும் ரூய்க்கி ன்மீதும்சென்றுபொருவதா?' என்று நக, அப்போது புஷ்கரத்தீவின் த லைவனானவன்னியென்பவன் அவர்களைக்கையாலமர்த்தி 'அந்தமானுட ருடையவலிமையாது?' என்றுவினாவு, மாலியவான் ஆதியோடந்தமாக நிகழ்ந்தனசொல்லிச்சீதையைவிட்டிடுவதே நன்றுஎன்ற தன்கருத்தைப் புலப்படுத்த, வன்னிச்சீதையைவிடுதல் முன்னர்ச் செய்ததக்கது: இந்நிர சித்தும் இறந்த இப்போது செய்தல் தக்கதன்று:பகைவரைமுடிப்பதே கடமை' என்றுசொல்ல, பிறகு அரக்கர்யாவரும் 'பகைவென்று வரு வோம்' என்று சபதஞ்செய்து சென்றன ரென்பது, இப்படலத்துக் கூறும் பொருள்.

க.—இராவணன்கட்டளைப்படி சென்றிருந்த தூதுவர் ஜங்காங்கிருந்து படைகள்வந்திருந்தலை யறிவித்தல்.

அத்தொழி லவருள் செய்தா ராயிடை யனைத்துத் திக்கும்
பொத்திய நிருதர் தானை கொணரிய போய தூதர்
ஒத்தன 1ரணுகி வந்து வணங்கின ரில்ங்கை யுன்னூர்ப்
பத்தியி 2னமைந்த தானைக் கிடமில்லை 3பணிபென் னென்றார்.

(இ - ள்.) (இந்நிரசித்தினுடலைத் தைலத்தோணியிலிடுவதாகிய) அத்தொழிலை ஆங்கிருந்த பணியாளர்கள் செய்தார்கள்: அவ்வேளையில்தான்—அனைத்துத்திக்குக்களிலும் நிரம்பியிருந்த அரக்கர்சேனையைக் கொணரும்பொருட்டிச் சென்றிருந்த தூதுவர் ஒருசேரநெருங்கிவந்து (இராவணனை)வணங்கினவராய், 'இலங்கையென்கிற உன்னூரில் வரிசை வரிசையாக (இப்போதுவந்து) பொருந்தியுள்ள சேனைக்கு இடமில்லை [ஜங்காங்கிருந்து மிகத்திரண்டபெருஞ்சேனை வந்துள்ளன]; (இனி, நாங்கள் செய்யக்கடவ) கட்டளை யாது?' என்று வினவினார்கள்; (எ-று.) 1-ம்:—1 அணுக. 2 அடைந்த. 3 பணிபிது, பணியேது. (௩௨0௬)

உ.—இராவணன் 'சேனை எத்தளது?' என்ன, அரக்கர் விடைகூறுதல்.

எம்பலுற் 1றெழுந்த பன்ன 2னெவ்வழி யெய்திற் 3றென்றான்
கூம்பலுற் 4றுயர்ந்த கைய ரொருவழி கூற லாமோ
வாம்புனர் பரவை யேழு மிறுதியின் வளர்ந்த 5தென்னைத்
தாம்பொடித் தெழுந்த 6தானைக் குலகிட மில்லை யென்றார்.

(இ - ள்.) மகிழ்ச்சிபொருந்தியெழுந்த இராவணன், '(வந்த சேனை) எவ்விடத்தில் இருக்கிறது?' என்று வினாவினான்; குவித்தோய்கிய கையையுடைய தூதுவர், (அவ்விராவணன் வினாவிற்கு விடையாக 'அச்சேனை) இன்னவிடத்திலுள்ளதென்று ஒருஇடத்தைச் சுட்டிக் கூறமுடியுமோ? தாவுகின்றரீரையுடைய ஏழுகடல்களும் யுகாரந்தகாலத்திற் பொங்கியெழுந்ததென்னுமாறு தாம் பொங்கியெழுந்தசேனைக்கு இந்தஉலகத்தில் இடம் போதாது' என்று கூறினார்கள்; (எ-று.) 'தானைக்கு உலகிடமில்லை' என்றதில், எல்லாம் இறந்து விரைவில் வீரசுவர்க்கஞ் சேருமென்று அமங்கலப்பொருள் தொனித்தல் காண்க;

பி:ம்:—¹எழுதல், ²எவ்வழியெய்தின், ³என்னக், ⁴எழுந்த, ⁵என்னமித், ⁶தானைக்குலகிடந்தா னில்லென்றார், தானைக்குலகிடந்தா மில்லென்றார், தானைக்குலகிடந்தா னில்லென்றான். (௩௨௦௭)

௩.—சேனை இலங்கையைநோக்கி வருதல்.

மண்ணுற நடந்த தானை வளர்ந்தமாத் தூளி மண்ட விண்ணுற ¹நடக்கின்ற றுரு மிதித்தன ²ரேக மேன்மேற் ³கண்ணுற லருமை ⁴காணக் கற்பத்தின் ⁵முடிவிற்கார்போல் ⁶எண்ணுற லரிய சேனை யெய்திய திலங்கை நோக்கி.

(இ - ள்.) பூமியிற்பொருந்தநடந்தசேனையினாலே மிக்க பெருந்தூளி நெருங்கியதால், ஆகாயத்திற்பொருந்தி நடக்கின்ற தேவர்களும் காலையூன்றியவர்களாய்ச் சென்றுகொண்டிருக்க, யுகார்தகாலத்துமே கம்போல எண்ணமுடியாத [பெருந்திரளாயுள்ள] அச்சேனையானது, (அளிப்பரப்பினால்) பார்த்ததற்கு அருமையாகக்காணப்பட்டு இலங்கையைநோக்கி மேன்மேற் பொருந்திற்று; (எ - று.)

சேனையின்தொகுதி யெழுப்பிய தூளியானது வானத்தில் பூமிப்பரப்புப்போற் படிவதனால், அவ்வானத்துச்செல்கின்ற தேவர், பூமியிற்காலையைத்துச் செல்வதுபோல் ஆங்குச் செல்லலாயினரென்பது முன்னிரண்டடியிற் கூறிய பொருள். யுகார்தகாலத்தில்கிருதியாக எழும் மேகம்போற் பெருந்திரளாயுள்ள அச்சேனை மிகுதியாக எழுப்பிய தூளி, அச்சேனையைப் பிறர் பார்க்கவொட்டாமல்தடுத்து நிற்க, அஃது இலங்கைக்குச் சென்றமையைப் பின்னிரண்டடியிற் கூறினார். முடிவு - யுகார்தகாலம். பி:ம்:—¹நடக்கின்றாரும், ²எகி, ³கண்ணுறவு ⁴காணக், ⁵இறுதிக், ⁶எண்ணுறவு. (௩௨௦௮)

௪.—சேனைகளின் வருணனை.

¹வாட்டனின்²வயங்க ³மின்னு மழையதி னிருள்⁴மாட்டா ஈட்டிய முரசி னூர்ப்பை ⁵யிடிப்பெதிர் ⁶முழங்க மாட்டா மீட்டினி யுவமை யில்லை வேலை ⁷மீச் சென்ற ⁸வென்னில் ⁹தீட்டிய ¹⁰படைபு மாவு மியானையுந் தேருஞ் ¹¹செல்ல.

(இ - ள்.) வாள்கள் (மின்னுவது)போல விளங்க மேகங்கள் மின்னலைப்பெற்றிரா; நெருங்கிய முரசினுடைய ஆரவாரத்திற்குமாறாக (அவ்வானத்தின்)இடிப்புகள் கர்ச்சிக்கமாட்டா; (அன்றியும்), அச்சேனை போல மேகங்கள் இருண்டிருக்கமாட்டா: (ஆகையால், அச்சேனைக்கு மேகங்கள் உவமையாகமாட்டா): தீட்டப்பெற்ற படைக்கலமுள்ள பதாகைகளும், குதிரைகளும், பாணைகளும், தேரும் எல்லாம் கடல்மீது நடந்துசென்றனவென்றால் (அச்சேனையால் மிதிக்கப்பட்டகடல் அச்சேனைக்கு உவமையாகுமோ? ஆகாதன்றோ)? இனிமீண்டும் (அந்தச்சேனைக்கு) உவமை (கூறுமாறு) வேறுபொருள்இல்லை; (எ - று.)

அரக்கர்களுடையனவாதலால், கடலிலும் செல்லும் வல்லமையன அந்தச்சேனைகளென்னலாம்: இனி, பூமியில் இடம்போதாமையால், கடலிலும் அச்சேனைகள் சென்றன என்றலும் ஒன்று. சேனைகளின்காலால்

யிதிக்கப்பட்ட பொரு ளாகையினால் அக்கடலை இச்சேனைக்கு உவமை யாகச் சொல்லமுடியாதென்பது, பின்னிரண்டடிகளிற் கூறியபொருள், ஈட்டிய-ஈண்டிய என்பதன் வலித்தல். செல்ல-முழுதும் என்றபடி. நான் காமடியில் படை-பதாதி: ஈட்டிய என்பதற்கு ஏற்பப் படைக்கலம் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. 1-ம்:—1வாட்டனை. 2வயங்கா, வயங்கு. 3மின் னே. 4மாட்டார் 5இடிப்பொடு, இடியொடு. 6முழக்கமாட்டா, முழக்க வொட்டா. 7மேல். 8என்னின், சென்னி. 9ஈட்டிய. 10தேரும்.....படை யும். 11செல்லா. (கஉ0க)

ந.—சேனையின் மீதுதி.

உலகினுக் குலகு போய்ப்போ பொன்றினென் 1ரொதுங்க லுற்ற 2தொலைவருந் 3தானை மேன்மே லெழுந்தது தொடர்ந்து 4சுற்ற நிலவினுக் கிறையு மீனு 5நிங்கின நிமிர்ந்து நின்றான் அலரியு முந்து செல்லு 6மாறுநீத் தஞ்சி யப்பால்.

(இ - ள்.) (எண்ணிக்கையில்) தொலைதலற்ற [எண்ணிக்கையில் லாத] சேனை மேன்மேல் எழுந்ததாய்த் தொடர்ந்துகுழ, (அச்சேனைத் தொகுதியைக் கண்ட அச்சத்தால்) உலகுக்குமேல்உலகாயுள்ள இடங் கள் போய்ப்போய் ஒன்றிலொன்று ஒதுங்கத்தொடங்கின: நிலவுக் குரியதலைவகுதிய சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும், (தாம்இருந்த இடத் தைவிட்டு) நிமிர்ந்து நீங்கின; குரியனும்அஞ்சி முந்துசெல்லும்வழி யைவிட்டு அப்பால் நின்றான்; (எ - று.)

சேனைத்தொகுதியைக் கண்ட உலகுகள்முதலியவை, 'இடம்பற் றுமையால் அச்சேனைகள் நம்மேல்வந்தால் தாங்கமுடியாது' என்று அஞ் சித் தம்மிடத்தைவிட்டுச் சென்றன என்பது, முன்னிரண்டடியிற் கூறிய பொருள். இச்செய்யுள் - சேனையின்மிகுதியை விளக்க வந்த தொடர் புயர்வுநவீற்சீயணி. 1-ம்:—1ஒதுங்காவுற்ற. 2துலைவரும். 3தானைதன், தானையின். 4சுற்றி. 5நீக்கிட நிமிர்ந்துசென்றார், நீங்கினநிமிர்நின்றார், நீங் கினநிமிர்நின்றான், நீங்கின நிமிர்ந்துநின்றார், நீங்கினநிமிர்நின்ற. 6பரிசு ()

க.—அச்சேனைகள் இலங்கைக்கு வந்த வருணனை.

மேற்பட விசம்பை முட்டி மேருவின் விளங்கி 1விண்ட நர்பெரு வாயி லுடு மிலங்கையூர் 2நடக்குந் தானை 3காரக்கருங் கடலை மற்றோ 4ரிடத்திடைக் 5காலன் றானே [ன. 6சோர்ப்பது போன்றதி யாண்டுஞ் சுவை1பொரு துலக 8மென்

(இ - ள்.) மேலிடம்பொருந்த வானத்தை முட்டி மேருவைப் போல் விளங்கித் திறந்துள்ள நான்குபெரியவாயில்வழியாக இலங்கை யூரைநோக்கி நடக்கின்ற அந்தச்சேனையானது, —யமனே, கருநிறமுள்ள பெருங்கடலை, உலகம்எவ்விடத்தும் சமைபொருதுஎன்ற காரணத்தால் மற்றொருஇடத்திலே சோர்ப்பதை யொத்திருந்தது; (எ - று.)

வெளியிலிருந்துவந்து இலங்கையிற்புகுஞ்சேனை விரைவில்அழி யப்போவதாகிக் கடல்போற் பார்த்திருந்த தென்பது, இங்குக் கூறிய

நந்திரிப்பேற்றநீதாற் பெறப்படும். முதலடி - இலங்கையின் நாற்பெரு வாயிலின் தன்மையை விளக்குவதாகும். சேர்த்தல்-இருந்த இடத்தை விட்டுவேறேரிடத்திற்குப் போகச்செய்தல். 1-ம்.—1நின்ற, 2நடந்த, 3காற்றடங், கார்ப்பெருங். 4இடைக்கிடை. 5காணவாங்கி. 6சேர்ப்புது. 7பெறாது. 8மன்னே, என்று. (நஉகக)

எ.—அச்சேனைகள் மதிலின்மேலாகவும் இலங்கையுட் புததல்.

நெருக்குடை வாயி லூடு புகுமெனி னெடிது காலம்
1இருக்குமித் தன்மை யென்ன 2மதிலினுக் கும்ப ரெய்தி
3அரக்கன திலங்கை யுற்ற 4வண்டங்க ளனைத்தி னுள்ள
5கருக்குல மேக மெல்லா 6மொருங்குடன் கலந்த தென்ன.

(இ - ள்.) நெருக்கையுடைய வாயிலின்வழியாக உள்ளேபுகுவோ மென்றால் (புகுகின்ற) இத்தன்மையானது நெடுங்காலமிருக்குமென்று கருதி (அச்சேனைகள், வாயிலின்வழியாகவே உட்புகுவதென்று கொள்ளாமல்),-அண்டங்கமெல்லாவற்றிலுமுள்ள கருக்கொண்ட மேகக்குழா மெல்லாம் ஒருகாலத்தில் ஒருசேரக்கலந்தாற்போல, மதிலின்மேற்புறத் தைப்பொருந்தியும் இராவணனுடைய இலங்கையிற் புகுந்தன; (எ-று.) —புகும்=புகுதும்என்பதன் விகாரம். 1 - ம்.—1இருக்குமத்தனையே, இருக்குமத்துணையே, இருக்கவைத்தன்மை, 2மதிலிக்குமும்பர். 3அரைக்கணத்து, அரக்கரது, 4கண்டங்கள். 5கருக்கினர், 6ஒருவழி. (நஉகக)

அ.—இராவணன் அச்சேனை முழுதையுங் காண விரும்புதல்.

அதுபொழு தரக்கர் கோனு 1மணிகொள்கோ புரத்தி செய்திப் பொதுவுற 2நோக்க லுற்ற 3நொருநெறி போகப் போக விதிமுறை காண்ப னென்னும் வேட்கையான் வேலை யேழுங் கதுமென வொருங்கு நோக்கும் பேதைபிற் காதல் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அரக்கர்தலைவனான இராவணனும்,— ஏழ்கடல்களையும் ஒருசேர விரைந்துபார்க்கவேணு மென்றுவிரும்புகிற மூடனைப்போலக்காதல்கொண்டவனும்,—அழகுபொருந்திய கோபுரத்தின்மேற்பொருந்திப்பொதுவாகப்பார்க்கத்தொடங்கியவனும்,—(பார்வை) ஒருவழிபோய்க்கொண்டிருக்க,—முறைப்படியே [பிரித்துப்பிரித்து]காண்பே னென்னும் விருப்பத்தைபுடையவனான; (எ-று.) ஒருவனேகாண முடியாதவாறு தான மிகப்பேரளவுடையதாக இருக்கவே, பார்வை ஒருவழிச்செல்லப் பிரித்துப்பிரித்துப் பார்க்கலாயினன் இராவணனென்க. 1 - ம்.—1ஆசனத்திருக்கையுக்கான், மாசிலத்தாணிபுக்கான். 2நோக்கினல்வால். 3ஒருவழி. (நஉகக)

க.—தூதுவர் அணிகளை முறையேகாட்டிச் சொல்லத்தொடங்குதல்.

மாதிரி மொன்றி னின்று 1மாறொரு திசைமேன் மண்டி

ஒதநீர் செல்ல 2தன்ன தானையை 3புணர்வு கூட

வேதவே தாந், 4கூறும் பொருளின விரிக்கின் றுர்போல் தூதுவ ரணிக டோறும் வான்முறை 5காட்டிச் சொன்னார்.

(இ - ள்-) ஒருதிக்கிலிருந்து மற்றொருதிக்கின்மேல்: நெருங்கிக் கடல்நீர் செல்வதுபோன்ற தானையை, தூதுவர்கள்,--வேதவேதார்த்தங்கள் சொல்லும்பொருளை விரிக்கின்றவர்போல, சேனையின் அணிகள் தோறும் (இராவணனது) அறிவு கூடும்படியாகச் சுட்டிக் காட்டிமுறையாகச் சொன்னார்கள்; (எ - று.)

வேதவேதார்த்தங்களில் விரிவாகக்கூறும் நுண்மையாயுள்ள பரம்பொருளின் சொரூபத்தை நல்லாசிரியன் சீடனுக்கு உணர்வுகொள்ளும்படி விளக்கிக்கூறுவதுபோலத் தூதர்கள் இராவணனுக்குப் பார்த்த சேனையை அணியணியாகப்பிரித்து உணரக் கூறினார்கள். பி-ம்:—1 மற்றொரு, 2என்னத். 3ஒருங்குகூடி, உணர்வுகூட்டி. 4நோக்கிச் சொல்வார். (நஉகச)

வேறு

க0.—இதுமுதற் பதினேட்டுக்கவிகள்—இன்னுரினார் இன்னினர்

இடத்தவ ரெப்பதைத் தூதுவர் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

சாகத் தீவினி னுறைபவர் 1தானவர் சமைத்த

பாகத் திற்பிறந் தியைந்தவர் தேவரை 2யெல்லாம்

மோகத் திற்பட 4முடித்தவர் மாயையின் முதல்வர்

மேகத் தைத்தொடு மெய்யின ரிவரென 5விரித்தார்.

(இ-ள்.) இவர்கள்,--சாகத்தீவினி னுறைபவர்கள்: தானவர் முயன்று செய்த யாகத்திற்பிறந்து பொருந்தியவர்: தேவர்களை யெல்லாம் மோகத்திற்புகுமாறு தீர்த்தவர்: மாயைகள் செய்வதில் முதன்மைபெற்றவர்: மேகத்தைத்தொடுகின்ற உடலையுடையவர் என்று விரித்துரைத்தார்; (எ - று.)—பி - ம்:—1தாபதர். 2மேனன். 3புக. 4முடிந்தவர். 5விரித்தார். (நஉகசி)

கக. குசையின் தீவினி னுறைபவர் 1கூற்றுக்கும் விதிக்கும் வசையும் 2வன்மையும் 3வளர்ப்பவர் வானநாட்டுறைவார் இசையுள் செல்வமு மிருக்கையு மிழந்ததின் கிவரால் விசயந் 4தாமென 5நிற்பவ ரிவர்கெடு கிறலோய்.

(இ - ள்.) யிக்க பராக்ரமத்தை யுடையவனே! இவர்கள்,--குசத்தீவில் வசிப்பவர்: யமனுக்கும் பிரமனுக்கும் முறையே பழிப்பையும் வல்லமையையும் வளர்ப்பவர்: வெற்றியே (வடிவுடைத்துள்ள) தாமென்று சொல்லுமாறு நிற்பவர்: வானநாட்டி லுறைகின்ற தேவர்கள் இவர்களால்தான் கீர்த்தியையும் செல்வத்தையும் இருப்பிடத்தையும் இப்போது இழந்தது; (எ - று.)

கூற்றிற்கு வசை-கொல்லமுடியாமையாலும், பிரமனுக்குவன்மை தான் படைத்த உயிர் இறவாதிருத்தலாலுமாகும். பி - ம்:—1இவர் கொடுங்கூற்றின். 2மென்மையும். 3வளர்த்தவர். 4தோனென, நானென, தானென. 5நின்றவரிவர்கெடு, உவகையிக்கெழுந்தனர். (நஉகக)

கஉ. இலவத் தீவினி னுறைபவ 1ரிவர்கள் பண் டிமையரப் புலவர்க் கிந்திரன் பொன்னைக ரழிதரப் பொருதார்.

நிலவைச் செஞ்சடை வைத்தவன் வரந்தர²நிமிர்ந்தார³
உலவைக்⁴காடுது தியென வெகுளிபெற்றுடையார்.

(இ - ள்.) இவர்கள்,—சான்மலித்தீவிலுறைபவர்: இமையாக்கண் ணைப்படைத்த தேவர்களுக்கரசனான தேவேந்திரனது சொர்ணமய மான அமராவநிகரம் அழியுமாறு முன்பு பொருதவர்: பிறைச்சந்திர ணைச்செஞ்சடையில் வைத்தவனான சிவபெருமான் வரந்தர மேன்மை பெற்றவர்: காட்டில் காற்றோடுபொருந்திய தீப்போல வெகுளியைப் பெற்றவர்; (எ - று.)—உலவை - காற்று: மரச்செறிவுஎளிணுமாம். பீ - ம்:—¹இவரிடம். ²நிமிர்வார். ³காட்டுறு. (நடகஎ)

கங. அன்றிற்¹நீவினி னுறைப ரிவர்²பண்டை யமரார்க்கு
என்றைக்³கும்மிருந் துறைவிட⁴மாம்வட மேருக்
குன்றைக்⁵கொண்டுபோய்க் குரைகட⁶லிடவறக்⁷குலைந்தோர்
சென்றித்⁸தன்மையைத்⁹தவிருமென் றிரந்திடத் தீர்ந்தோர்.

(இ - ள்.) இவர்,—கிரௌஞ்சத்தீவில் வசிப்பவர்: பழமையான தேவர்களுக்கு என்றைக்கும் இருந்துறைகின்ற இடமாகிய வடமேருக் குன்றைக் கொண்டுபோய் ஒலிக்கின்றகடலிலே போகடத்தொடங்க, (அத்தேவர்கள்) மிகநடுங்கினவர்களாய்ச்சென்று 'இத்தன்மையை நீங் குங்கள்' என்றுவேண்ட அச்செயலுத்தவிர்ந்தவர்; (எ - று.)—பீ-ம்:—¹பண்டவ்வமரார்க்கு. ²என்றிட, ஆமென்னும், எனவட. ³இடலுற்ற, இடையுற. ⁴குலத்தோர், குயத்தோர். ⁵தீருமென்று. (நடகஅ)

கச. ¹பவளக் குன்றினி னுறைபவர் வெள்ளி²பண் பழிந்தோர்
குவளைக்³கண்ணி⁴பங் கிராக்கதக் கன்னியைக்⁵கூட
அவளிற்⁶றேன்றின⁷ரையிரு கோடியர்⁸சொய்தின்
⁹திவளப் பாற்கடல்¹⁰வறள்படத் தேக்கினர்¹¹சிலநாள்.

(இ-ள்.) (இவர்கள்),—பவளக்குன்றிலுறைபவர்கள்: சுக்கிராசாரி யன் குணம்மாறி [காமபரவசனாகி] ஒரு குவளைமலர்போன்ற கண்களை யுடையவளான இராக்கதகன்னியை அங்குப்புணர அவளிடத்திலி ருந்து தோன்றியவர்: பத்துக்கோடித்தொகையை யுடையவர்: (வெண் ணிறத்தோடு) விளங்குகின்ற அந்தப்பாற்கடல் வறண்டெவெம்படி விரை வாகச் சிலநாளில் தேக்கினவர்; (எ-று.)—தேக்குதல்-நிரம்பப்பருகுதல். பீ-ம்:—¹பவளத்தீவினில், பவளக்குன்றிடை.²பண்பழித்தே, பண்பழித் தோர், பண்பழிந்தே. ³ஓர். ⁴ஆயிருகோடியர், ஐயையிருகோடி. ⁵துவ ள்ப். ⁶பாழ்படத், வறளதாத். ⁷சின்னாள். (நடகக)

கரு. ¹கந்த மாதன மென்பதிக் கருங்கடற் கப்பாள்
மந்த மாருத²மூர்வதோர்³கிரி யதில் வாழ்வோர்
⁴அந்த காரத்தொடும்⁵ஆலகா லத்தொடும்⁶பிறந்தோர்
இந்த வாளெயிற் றரக்க⁷ரெண் ணறிந்தில யிறைவ.

(இ-ள்.) இறைவனே இந்த வாள்போன்ற எயிறையுடையஅரக் கர், இக்கருங்கடற்கப்பாலுள்ள கந்தமாதனமென்பதாகிய இளங்காற்று

தவழ்ப்பெற்ற ஒப்பற்ற கிரியில் வாழ்பவர்: (நிறத்தினால்) இருட்டையும் ஆலகாலத்தையும் ஒத்துப்பிறந்தவர்: (இவர்கள்) எண்ணிக்கையை (நாம்) அறிந்திலோம்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹கந்தமாருதமென்பர். ²உறுவதோர், முரல்வதோர். ³கிரியிதில், கிரியினில். ⁴அந்தகாலத்தவ், அந்தகாலத்தொடும். ⁵ஆலகாலத்துடன். ⁶எண்ணிறந்தனர், எண்ணிறந்தவர், எண்ணிறந்தவர். (௩௨௨௦)

கக. மலய மென்பது ¹பொதியமா மலையநன் மறவோர்
நிலய மன்னது ²சாகரத் தீவிடை ³நிற்கும்
⁴குலையு மிவ்வுல கெனக்கொண்டு நான் முகன் ⁵கூறி
⁶உலைவி லீரிதி லுறையு ⁷மென் றிரந்திட யுறைந்தார்.

(இ-ள்.) மலையமென்பது பொதியமாமலையாகும்: அதில்தோன்றிய வீராகிய இவருடைய வாழிடமென்கின்ற அது கடவிடையே உள்ள தீவில் இருக்கும்: (இவர்கள் இவ்வுலகில்வசித்தால்) இந்த உலகமே அழிந்துவிடும் என்றுகருதி, பிரமதேவன் (அவர்களைநோக்கி) 'அழிவில்லாதவர்களே! இங்கு வசியுங்கள்' என்று கூறி வேண்ட, (இவர்கள் அங்கு) உறைவதானார்கள்; (எ-று.)--பி - ம்:—¹பொதியினல்லாதினி, பொதியமாத்தீவினில், பொதியலாதீயிடை. ²சாகரத்தீயிடை. ³நிற்கில். ⁴குலையுமெவ். ⁵கூற. ⁶உலைவிலர். ⁷என்றிட. (௩௨௨௧)

கஎ. ¹முற்க ரக்கையர் மூவிலை வேலினர் முசண்டி
சக்க ரத்தினர் ²சாபத்த ரெனரின்ற தலைவர்
நக்க ரக்கட ³நாலொரு மூன்றுக்கு நாதர்
புக்க ரப்பெருந் தீவிடை யுறைபவர் புகழோய்.

(இ-ள்.) புகழையுடையவனே! (இவர்கள்), -செம்மட்டியைக் கையிற்கொண்டவர்: மூவிலையடிவான வேலையுடையவர்: முசண்டியை யுஞ்சக்கரத்தையுந் கொண்டவர்: வில்லையேந்தியவர்' என்று சொல்லப்படுகின்ற தலைவர்கள்; முதலையையுடைய ஏழுகடல்களுக்குந் தலைவர்: புட்கரமென்னும் பெருந்தீவினிடையில் வாழ்பவர்; (எ - று.) முற்கரம் = முத்தகரம்: நக்கரம் = நக்கரம்: வடசொற்கள். பி-ம்:—¹முக்கரம். ²சாபத்தினற்றினரின்ற தலைவர், சாபத்தரிந்திரன்றலைவர், சாபத்தினினின்ற தலைவர். ³நாலொடு. (௩௨௨௨)

கஅ. மறலி யைப்பண்டு தம்பெருந் தாய்சொல வலியாற்
¹புறநி லைப்பெருஞ் சக்கர மால்வரைப் பொருப்பின
விறல்கெ டச்சிறை யிட்டய னிரந்திட விட்டோர்
²இறலி யப்பெருந் தீவிடை ³புறைபவ ரிவர்கள்.

(இ-ள்.) இவர்கள், -இறலியென்ற அப்பெருந்தீவில் வாழ்பவர்கள்: முன்பு தம் பெருமைபெற்ற தாய்சொல்ல (இவ்வேழுலகுக்கும்) அப்பாலுள்ள சக்கரவாளமெனப்படுகின்ற பெரியமலையிலே (தம்முடைய) வலியினால் மனை வலிகெடச்செய்து சிறையிலிட்டு, பிரமதேவன் இரக்க (யமனைச்சிறையிலிருந்து விட்டவர்; (எ று.)—பி-ம்:—¹புறநிலத்தரும், புறநிலந்தரும். ²இறலியைப். ³உற்றவர். (௩௨௨௩)

கக. வேதா ளக்கரத் ¹திவர் ²பண்டு புவியிடம் விரிவு
³போதா துந்தமக் ⁴கெழுவகை யாய்நின்ற புவனம்
 பாதா ளத்தறை வீரென நான்முகன் ⁵பணிப்ப
 நாதா ⁶புக்கிருந் ⁷துனக் கன்பி னாலிவ ணடந்தார்.

(இ - ள்.) தலைவனே! வேதாளத்தின் கையைப்போன்ற கையை
 புடைய இவர்--; முன்னொருகாலத்திலே பூலோகத்தில் வசிப்பதற்கு
 உமக்கு இடம்விஸ்தாரமாகப் போதாது; எழுவகையாய்நின்ற புவனத்
 தில் (எங்கும் இடம்போதாது: ஆகையால்), பாதாளத்தில் உறைவீர்'
 என்று, பிரமதேவன் பணித்ததனாற் பாதாளத்திற் புக்கிருந்து, உன்
 னிடத்தன்பினால் (இப்போது) இங்கே வந்தார்கள்; (எ-று.)—பீ-ம்:—
 1ஈவர். 2இவ்வுலகிடம், பண்டுகிடம். 3போதாளப்புக்கும், போதாபுக்
 குமக்கு, போதாபுக்குமற்று. 4எழுவகையால். 5பணிக்க. 6புக்கிருந்
 தார், புக்கிருந்தனர். 7உணக்கரிதினிடைந்தார், உணகருத்தினடைந்
 தார், உணக்கன்பினுடைந்தார். (௩௨௨௪)

உ௦. நிருதி தன்குலப் புதல்வரின் குலத்துக்கு நேரே
 பருதி ¹தேவர்கட் கெனத்தக்க பண்பினர் ²பானக்
 குருதி பெற்றில ³ரேற்கட லேழையுங் குடிப்பார்
 இருணி றத்தவ ⁴ரொருத்தரேழ் ⁵மலையை யு மெடுப் பார்.

(இ - ள்.) (இவர்கள்),--நிருதியென்னும் திக்பாலகியினது குலத்
 துப்பிறந்த புதல்வராவார்: உன்குலத்துக்கு நேரே (சேர்ந்தவர்): தேவர்
 கட்டுப் பருதியெனச் சொல்லத்தக்க பண்பையுடையவர்: குடித்தற்கு
 உரிய இரத்தத்தைப் பெறாமற்போவாரேயாயின் கடலேழையுங் குடிப்
 பார்: இருள்நிறத்தையுடையவர்: ஒருத்தரே எழுமலையை யு மெடுத்தற்
 குரியவர்; (எ - று.)—பீ ம்:—1தேவர்கள். 2யானைக், 3எனில், ஆழ்.
 4ஒருவர். 5உலகையும், மலையினை. (௩௨௨௫)

உக. பா¹ரணைத்தவெம் பன்றியை யன்பினாற் ²பார்த்த
³காரணத்தினி ⁴னாதியிற் பயந்த⁵பைக் கழலோர்
 பூரணத்தடந் திசைதொறு மிந்திரன் புலரா
 வாரணத்தினை ⁶நிறுத்தியே சூடினர் வாகை.

(இ - ள்.) பூமிதேவியை யணைத்த விருப்பந்தரத்தக்க பன்றியை
 அன்பினால் (அந்தப்பூமிதேவி) பார்த்த காரணத்தினாலே ஆதியிற்
 பெறப்பட்ட பசும்பொன்றாற் செய்த கழலினையுடையவராவார், (இவர்
 கள்): (இவர்),--பெருந்திக்குத்தோறும் (மதம்) வற்றாத (தம்முடைய)
 யானைகளை (அத்திக்கு)ப் பூரணமாகும்படி நிறுத்தி இந்திரனைவென்ற
 வெற்றிமாலையைச் சூடியவர்; (எ - று.)

பகைவரைவென்றவர் தம்யானைகளைப் பகைவர்காட்டின் எல்லை
 களில் வைத்தல் மரபுஎன்பர்: “இன்னா, ரிகலந்நாறித் தன்மதவார
 ணந், திசைதொறு நிறுவிய.....சீயகங்கன்” என்றதுங் காண்க.
 பீ - ம்:—1அணைந்த, மணந்த. 2பார்க்கும். 3காரணத்தினன். 4ஆதியான்.
 5வெய்த், 6நிறுத்தினனிவர்வரவஞ்சி, நிறுத்தியதிவர்வரவஞ்சி. (௩௨௨௬)

உஉ. மறக்கண் வெஞ்சின மலைபென ¹விந்நின்ற வயவர்
 இறக்கங் ²கீழிலாப் பாகலத் துறைகின்ற ³விகலோர்
 அறக்கண் ⁴டுஞ்சில னாயிரம் ⁵பணந்தலை யனந்தன்
 உறக்கந் தீர்ந்தன ⁶னுறைகின்ற திவர் ⁷நடந் தொறுக்க.

(இ - ள்.) கொடுங்கண்களையும் கடுங்கோபத்தையுமுடைய மலை போன்ற (பெருந்) தோற்றமுள்ள இந்த நின்றவீரர்கள்,—(தன்னிலுங்) கீழே இறங்குவதற்கு இடமில்லாத பாதலத்துஉறைகின்ற பராக்கிர மத்தையுடையவர்: இவர்கள்,—(தாம்)உறைகின்ற இடத்து நடந்து அலைத் தலினால், ஆயிரம்படத்தோடுகூடியதலைகளையுடைய அனந்தன்,—உறக்கம் நீங்கினவனாய் மிகவும் கண்டுஞ்சாதவனாயினான்; (எ - று.) பி-ம்:—¹விண் ணின்ற. ²கீழிலவாசலத்து, கீழிலர்சாதலத்து. ³விறலோர். ⁴துஞ்சிலா. ⁵பணந்தலை. ⁶உணர்கின்றது, உறைவிடம். ⁷வரவு, தொடர்ந்து. ()

உ௩. காளி யைப்பண்டு கண் ணுதல் காட்டிய காலே
 மூள முற்றிய ¹சினக்கொடுந் தீயிடை முளைத்தோர்
 கூளி கட்டுகுல் லுடன்பிறந் தார்பெருங் குழுவாய்
 வாளி மைக்கவும் வானெயி றிமைக்கவும் வருவார்.

(இ-ள்.) (இவர்கள்),—முன்பு நெற்றியிற் கண்ணையுடைய சிவபெரு மான்காளியை (த்தோற்கும்படி ஊர்த்துவதாண்டவஞ் செய்து) காட்டிய பொழுது (அக்காளியினது) மூலமாறுமுதிர்ந்த கோபமாகிய கொடுத்தீயினின்றிழந்தவர்: பேய்கட்டுச் சிறந்த உடன்பிறந்தவர் போன்றவர்; (கையிற்பிடித்த) வாட்படை விளங்கவும், ஒளிபொருந்தியபற்கள் பிரகா சிக்கவும் பெருங்கூட்டமாய் வருபவர்; (எ-று.) பி-ம்:—¹சினத்தொடும், சினக்கடும். (௩.உஉஅ)

உ௪. பாவந் தோன்றிய காலமே தோன்றிய பழையோர்
 தீவந் தோன்றிய ¹முழைத்துணை யெனத்தெறு கண்ணர்
 கோவந் தோன்றிடிற் றுயையு முயிருணுங் கொடியோர்
 சாவந் தோன்றிட வடதிசை மேல்வந்து சார்வார்.

(இ - ள்.) வில்லானது தோன்றும்படி வடதிக்கின்மேல் வந்து சேருகிறவர்களாகிய இவர்கள்,—பாவந்தோன்றிய காலத்திலேயே தோன்றியபழையவர்கள்: தீபங்காணப்படுகின்ற இரண்டுகூககளென்று சொல்லுமாறு (தோன்றி) அச்சத்தைவிளைவிக்கின்ற கண்களையுடைய வர்: கோபந்தோன்றினால் தாயையும் உயிருண்ணக்கூடிய கொடியவர்.

செந்நிறக் கண்களுடனே தோன்றும் குழிந்தாழ்ந்த குவளையினை கள் தீபந்தோன்றும் முழையிணைபோலும்; “கொள்ளி கொண்டி ரண்டே முழையுட்புக குன்றுதோன்றுவபோல விழிப்பன” என்ற கலிங்கத்துப்பராணி இங்குக் காணத்தக்கது. பாபம், தீபம், கோபம், சாபம் எனப் பகரளதுகைபடப் படிப்பதுமுண்டு. பி - ம்:—¹முழை யெனத்தெறுகின்ற, முழைதொறு மெனத்தெறுங், முழையெனத் தெறு சுடர்க், முறைமையாமெனத்தெறு, முழைத்துணையெனத்தறு. (௩.உஉ௬)

உடு. சீற்ற மாகிய ¹வைம்முக னுலகெலார் தீப்பான்
ஏற்ற ²மாறுதல் விழியிடைத் தோன்றின ரிவரார்
கூற்ற மாகிய கொம்³பினைம் பாலுடைக் ⁴கொடுமை
⁵ஏயற்ற மாகப்பண் ⁶டுதித்தவ ரென்பவ ருவரால்.

(இ-ள்.) இவர்கள்,—சீற்றங்கொண்டென்ன ஐம்முகங்களைபுடையனான சிவபிரான் உலகெல்லாவற்றையுந் தீக்கும்படி கொண்டென்ன பெரிய நெற்றிக்கண்ணினிடத்திருந்து தோன்றினவர்; அதோ அங்கிருப்பவர்;—கூந்தலைக்கொண்ட யமன் என்று சொல்லத்தக்க ஓர்மாதின் கொடுமைக்கு ஊன்றுகொலாக முன்புபிறந்தவரெனப்படுவார்; (எ - று)

‘ஐம்பாலுடைக்கொம்பு’ எனவே, பெண்ணாயிற்று. நான்காமடிக்கு-யமனுடையகோபத்தினின்று பிறந்தவர் உவர் எனப்பொருள் காணலுமாம். பி - ம்:—¹நான்முகனுலகுளவயிரெலாம், நான்முகன்முதலிடைபுலகெலாம், நான்முகன்முகத்திடை புலகெலாம். ²நான்மற்றெவ்வெரியிடை, நான்மற்றவ்வெரியொடும். ³ஐம்பாலிடை, அம்பாலுடை. ⁴கொடுமைக்கு. ⁵ஊற்றமாகி, ஏற்றமாக. ⁶உதித்தனர், உதித்துளோர். ()

உகூ. காலன் ¹மார்புழைச் சிவன்கழல் பட²வன்று கான்ற
³வேலை யேயன்ன குருதியிற் றேன்றிய வீரர்
குல ⁴மேந்திமுன் னின்றவ ரிந்நின்ற தொகையார்
⁵ஆல காலத்தி னமிழ்தின்முன் பிறந்த ⁶போரரக்கர்.

(இ - ள்.) குலத்தைக்கையிலேந்தி முன்னே சின்றவர், யமனுடைய மார்பில் சிவபெருமானுடைய திருவடிபட அப்பொழுது (அம்மார்பு)கக்கிய கடலையொத்தஇரத்தத்தினின்றும் தோன்றிய வீரராவர்; (பெருந்)தொகையாயுள்ள இவர், ஆலகாலத்துக்கும் அமிழ்துக்கும் முன்பாகப்பிறந்த போரரக்கர்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹மார்பினிற், மார்பிடைச். ²பண்டு. ³வேலையேமுன்ன, வேலையேமுனக். ⁴எந்தியகையினர், எந்தியுசின்றவர், எந்தியசின்றவர். ⁵ஆலகாலமும் மிர்தமும், ஆலகாலத்துமமிழ்தினும், ஆலகாலத்துமமுதொடும். ⁶போரரக்கர், போலரக்கர். (உஉ௩௧)

உஎ. வடவைத் ¹தியினில் வாசகி கான்றமா ²கடுவை
இடவத் தீயிடை யெழுந்தவ ³ரிவர்கண மழையைத்
⁴தடவத் தீயென ⁵நிமிர்ந்த குஞ் சியருவர் தனித்தேர்
⁶கடவத் தீந்தவெம் புரத்திடைத் தோன்றிய கழலோர்.

(இ - ள்.) இவர்கள்,—(பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது) வாசகிக்கிய பெரியவிஷத்வத வடவைத்தீயினிலிட, அத்தீயில்நின்றும்பிறந்தவர்; தொகுதியாகிய மேகத்தைத் தீண்டும்படி தீப்போல் நிமிர்ந்துள்ள குஞ்சியை புடையவராகிய அதோஉள்ளவர்கள், ஒப்பற்ற தேரை(ப் பிரமனாகியசாரதி) ஊண்டிச்செலுத்த(ச் சிவபெருமானால்) தீய்ந்துபோன கொடியதிரிபுரத்தில் தோன்றிய வீரக்கழலையுடையவர்; (எ - று.)—முதலிரண்டடியாக் கொள்வாருமுளர். அவர்பிறவியையுண்மையாகவே

கூறியவெனக்கொள்ளாது. தந்தறிப்பேற்றவணி. ௫ - ம்:—¹தியினை தீயிடை. ²கடுவைத்திட, கடுவைவிடவைத். ³இவரிவர், இவரினம். ⁴தடவத்தீசிகர், தடவித்தீரிமிர், தடவைத்தீயென. ⁵சியிர்த்தவர்தறு கணரிறைவர், குஞ்சியர்சங்கரன் தனித்தேர், குஞ்சியரிவருவர்தனித்தேர், குஞ்சியரிறையவர்தனித்தேர், குஞ்சியரிவரிவர் தனித்தேர். ⁶சுட.()

௨௮.—அச்சேனையிலுள்ளவர் இன்றொன்றும் இத்துணையொன்றும் சொல்லமுடியாமை.

¹எனைய ரின்னவ ²ரென்பதோ ரளவில ரைய ரினைய வுங்குறித் துரைக்கவு மரிதிவர் ³நிறைந்த வினைய மு⁴பெரு வாங்களுந் தவங்களும் ⁵வினம்பின் அனைய பேருக மாயிரத் தளவினு; ⁶மடங்கா.

(இ-ள்.) ஐயனே! இத்தனையவர் என்பதற்கும், இன்றொன்பதற்கும் ஓரளவில்லாதவர், (இவர்கள்): (இவர்களைப்பற்றி) நினைக்கவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவும் முடியாது; இவர்களிடத்தில் நிறைந்துள்ள வஞ்சனைகளும் பெருத்தவரங்களும் தவங்களும் சொல்லப்படுக்கால், அப்படிப்பட்ட பெரியபுகம் ஆயிரத்திலும் அடங்காவாம்; (எ-று.)—‘அனைய’ என்பது அகப்பலகாள் பெற்றதென்ற குறிப்பு. ௫-ம்:—¹இனையர். ²என்பதொன்றிந்திரற்கேயும். ³நினைந்த. ⁴பெருந்தவங்களும் வரங்களும். ⁵விசம்பின். ⁶அடங்கார். (௩௨௩௩)

௨௯.—வந்த சேனையோரின் திறமை.

ஒருவ ரே¹சென்றவ் வுறுதிற்ற குரங்கையு முரவோர் இருவ ²ரென்றவர் தம்மையு ³மொருகைகொண்டெற்றி வருவர் ⁴மற்றினிப் ⁵பநர்வதென் வானவர்க் கரிய ⁶திருவ வென்றனர் தூதுவ ரிராவணன் ⁷செப்பும்.

(இ-ள்.) தேவர்கட்கும் அரிய சம்பத்தையுடையவனே! இச்சேனையிலுள்ளவர்களில் ஒருத்தரேபோய் அந்த மிக்கதிறலுடைய குரங்கையும், வலிமையுடையவர் எனப்படுபவராகிய (இராமலக்ஷ்மணர்) இருவரையும் ஒருகையைக்கொண்டு அடித்துவருவார்: வேறினிச்செல்ல வேண்டிவதென்ன? என்று தூதுவர்கொன்றார்கள்: (அப்போது) இராவணன் சொல்பவளுன; (எ-று.)—¹சென்றிவ. ²என்பவர். ³முன்கைகொண்டெற்றி, முன்கையோடெற்றி, ஒருகையோ டொற்றி. ⁴மாறினி, என்னினி. ⁵பநர்வது. ⁶திருவை, திருப. ⁷நிகழ்த்தும். ()

௩௦.—‘இராவணன் இச்சேனைக்கு அணவுஎன்?’ எனத் தூதுவர் விடைஒறுத்தல்.

¹எத்தி றத்திதற் கெண்ணெனத் தொகைவகுத் தியன்ற ²அத்தி றத்தினை ³யறைதிரென் ⁴றுரைசெய வவர்கள் ஒத்த வெள்ளமோ ⁵ராயிர முளதென ⁶வுரைத்தார் பித்த ரிப்படைக் கெண்⁷சிறி தென்றனர் பெயர்த்தார்.

(இ-ள்.) 'இச்சேனைக்கு எண் எத்திறத்தில் என்று தொகையை வருத்துப் பொருந்திய அத்திறத்தினைச் சொல்லுங்கள்' என்று (இராவணன்) வினாவு, அத்தூதுவர்கள், — 'பொருந்திய வெள்ளம் ஓராயிரமுளது என உரைத்தவர் பித்தராவர்: இந்தப்படைக்கு (அளவிட்டுச் சொல்லுவதற்கு இப்பொழுதுள்ள) எண்ணே சிறியது' என்று சொன்னவர்களாய் விலகின்றார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹எத்துணைத்திறத்தது, எத்துணைத்திறத்தற்கு, ²இத். ³அறைதி. ⁴உரைசெய்வாரவர்கள். ⁵ஏழுதூறுமொ, ஆயிரம்மொ. ⁶உரைத்திவேர், உரைப்பார். ⁷அரிது. ()

௩.௧.—இராவணன் சேனாபதிகளை அழைத்துவாசி் சொல்லுதல்.

படைப்பெருங்குலத் தலைவரைக் ¹கொணருதி ரென்பாற்கிடைத்து ²நானவர்க்குற்றுள பொருளெலாங் ³கிளத்தி ⁴அடைத்த நல்லுரை விளம்பின னளவளா ⁵யமைவுற்று ⁶உடைத்த பூசனை வரன்முறை ⁷யியற்றவென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) (இராவணன், துரைநோக்கி), நான் நெருங்கி அந்தப் படைத்தலைவர்க்கு சிகழ்ந்துள்ள விஷயங்களை யெல்லாஞ்சொல்லி, ஏற்ற நல்வார்த்தைகளைச் சொல்லினவனாய் (மனம்பொருந்தி) அளவளாவி உள்ள பூசனைகளை வரன்முறையியற்றுமாறு பெருந்தொகுதியாயுள்ள படைத்தலைவர்களை என்னிடத்தில் இட்டுக்கொண்டு வாருங்கள்' என்று கூறினான்; (எ-று.)—உடைத்த=உடைய. பி-ம்:—¹கொணர் குதிரென்பாற், கொணருதிப்பண்பாற். ²நான் ³கிளத்தி. ⁴அடுத்து. ⁵உவந்தே. ⁶உடைத்தோர். ⁷இயற்றெனச்சொன்னான். (௩௨௩௬)

௩.௨.—இராவணன்தாளிற் சேனாபதிகள் விழந்துவணங்குதல்.

தூதர் கூறிடத்திசைதொறுந் திசைதொறுந் ¹தொடர்த்தார் ஓத வேலையி னாயக ரெவரும்வந் துற்றார்
போது தூவினர் வணங்கின ரிராவணன் பொலன்றான்
மோது ²மோலியின் ³பேரொலி ⁴வானினை ⁵முட்ட.

(இ-ள்.) பெருக்கைக்கொண்ட கடல்போற்பரந்தசேனைக்குத் தலைவரயாவரும்,-- தூதர் (இராவணன் கட்டையைச்) சொல்லவும் திக்கு கள்தோறுந் திக்குக்கள்தோறுந் தொடர்ந்துவந்தவராய் இராவணனுடைய அழகியதாள்களிலே மலர்களைத்தூவி (யருச்சித்து) மோதுகின்ற கிரீடத்தின் பேரொலியானது வானத்தைமுட்ட வணங்கினார்; (எ-று.)—வந்துற்றார்=உற்றுவந்தார். பி-ம்:—¹தொடர்த்த. ²மோலியர். ³பேரொழில். ⁴விசும்பினை, விசும்பின்மேல். ⁵முட்டங்க. (௩௨௩௭)

௩.௩.—இராவணன் வணங்கிவரை க்ஷேமம்விசாரித்தல்.

அணைய ரியாவரு மருகுசென் ¹றடிமுறை வணங்கி
வினய ²மேவின ரினிதினங் கிருந்ததோர் வேலை
³நினைபு ⁴நல்வர வாகதும் வரவென ⁵நிரம்பி
மனையு மக்களும் ⁶வலியரே பென்றனன் மறவோன்.

(இ-ள்.) அவர்களயாவரும் (இராவணனுடைய) அருகிற் சென்று பாதங்களை முறையேவணங்கி வணக்கம்பொருந்தியவராய் அங்கே

இனிதாக இருந்தபோது --வீரகுணத்தையுடையவன இராவணன்,—
(அவர்களைநோக்கி),—‘நும்முடையவரவு நினைக்கின்ற நல்வரவாகுக’
என்றுசொல்லி மனம்நிரம்பி, ‘(நும்முடைய) மனைவியரும் மக்களும்
திடமாகஇருக்கின்றார்களோ?’ என்று கேடும்விசாரித்தான்; (எ-று.)—
பி-ம்:—¹அடியுற, அடிமுடி. ²மேனியோரினிதினங்கு, மேவினனருகி
னங்கு, மேவினனருகுணங்கு. ³நினைய, நினையின். ⁴மன்னவர்முகந்தொ
றும்விரும்பின. ⁵நிரப்பி. ⁶வலியரோ. (நூ.உ.உ.அ)

நூ.சு.—சேனாதிபதிகளின் விடை.

பெரிய ¹திண்²புய னீயுளை தவவரம் பெரிதால்
உரிய வேண்டிய பொருளெலா முடிப்பதற் ³கொன்றோ
⁴இரியல் தேவரைக் கண்டனம் பகைபிறி தில்லை
⁵அரிய தென்னெமக் கென்றன ரவன்கருத் தறிவார்.

(இ-ள்.) பெரிய வலிய புயம்படைத்த நீ உள்ளாய்: தவத்தினுற்
பெற்ற வரமோ பெரியது: உரியனவாய் வேண்டியனவான பொருள்
களையெல்லாம் முடித்துக்கொள்வதற்கு ‘அருமையானதோ? [எக்காரி
யத்தையும் எளிதில்முடித்துக்கொள்ளலாமென்றபடி]: தேவர்களை
நிலைகெட்டோடச் செய்தோம்: பகையோ வேறேயில்லை: எமக்கு
அருமையானது என்னஉள்ளது? என்றுகூறினார்கள்: (யாவரெனில்?)—
அந்தஇராவணனுடைய கருத்தையறிபவர்களான சேனாதிபதிகள்;
(எ-று.)—‘அரியதென்’ என்ற சொற்றொடர் - நீ எப்பணிசெய்யச்
சொன்னாலும் அதனைச்செய்துமுடிப்போம் என்ற கருத்தினது: இவ்
வாறு கூறியதுபற்றியே அவர்களை ‘கருத்தறிவார்’ என்றது. பி-ம்:—
¹நின். ²புயமாயிரம், புயமுயர்ந்துள, புயயாமுளம். ³என்றோ. ⁴இரிய.
⁵அரிய. ⁶நமக்கு. (நூ.உ.நூ.க)

நூ.ரு.—சேனாபதியர்வினுவ, இராவணன் தர்செய்தீயை யவர்கட்கு
உரைத்தல்.

மாத ரார்களு மைந்தரு ¹நின்மருங் கிருந்தார்
பேது ருதவ ரில்லை நீ வருந்தினை பெரிதும்
யாது காரண மருளென ²வனையவ ரிசைத்தார்
சீதை காதலிற் ³பிறந்துள பரிசெலார் ⁴தெரித்தான்.

(இ-ள்.) ‘உன்பக்கத்திலிருந்த மாதரார்களும் மைந்தர்களும் என்ற
வர்களில் கலக்கமுருதவர்களில்லை: நீ மிகவும் வருந்தியுள்ளாய்:
(இவ்வாறுவருத) யாதுகாரணம்? சொல்லியருள்வாய்’ என்று அவர்
கள் கூறினார்கள்: (அதற்கு இராவணன்), சீதையினிடத்துக்காதலால்
(தனக்குத்)தோன்றியுள்ள நிலைமையையெல்லாம் கூறினான்; (எ-று.)—
பி-ம்:—¹நன்மருங்கிருந்தார், அருகிருந்தாரும். ²இனையவருரைத்தார்.
³புகுந்துளபொருளெலாம், புகுந்துளபரிசவன். ⁴செப்பும், தெரிந்தான்.
நூ.கூ.—சேனாதிபதிகள் அதுகேட்டுக் கிரித்துக்கூறுதலைத்தெரிவிக்கும்.

கும்ப கன்னனொ டிந்திர சித்தையுங் குலத்தின்
வெம்பு வெஞ்சினத் தரக்காதங் குழுவையும் வென்றார்

அம்பி னாற்¹சிறு மனிதரே நன்றுநம் மாற்றல்
நம்ப சேனையும் வானர மேயென²நக்கார்.

(இ - ள்.) கும்பகன்னனுடனே இந்நிரசித்தையும் (வீரக்குலத்துப் பிறந்த (மனம்) வெம்புகின்ற கொடுங்கோபத்தையுடைய அரக்கர்தங் கூட்டத்தையும் அம்புகொண்டு வென்றவர்,—சிறியமானுடரோ? நம் வல்லமை நன்று! நம்பனே! (அவர்களுடைய)சேனையும் வானரமேயோ! என்று சொல்லிச் சிரித்தார்; (எ-று.)---பி-ம்:—1சில,2நக்கான்.(நஉசக)

நூ. — இதுவும் அது.

உலகைச் சேடன்ற¹னுச்சினின் றெடுக்க²வன் றேரேழ்
மலையை வேரோடும் வாங்கவன் றங்கையால்³வாரி
அலைகொள் வேலையைக்⁴குடிக்கவன் றழைத்தது மலரோடு
இலைகள் கோதுமக் குரங்கின்மே லேவக்கொ லெம்மை.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) (5) எங்களை வரவழைத்தது,---இந்தஉலகத்தை ஆதி சேஷனுடைய உச்சியிலிருந்து அப்பாலெடுப்பதற்கன்று; ஒப்பற்ற சப்த குலாசலங்களை அகங்கையால் வேரோடும் பறிப்பதற்கன்று; அலைகொண்டகடலைக் குடிப்பதற்கன்று;மலரோடு இலைகளைக்கோதித்தின்கின்ற அந்தக்குரங்குப்படையின்மேல் (போர்செய்ய) விடுவதற்காகவோ?

அரும்பெருங் காரியத்தைச் செய்வதற்கு எங்களை ஏவவேண்டுமே தவிர, பொருமாறு அற்பக்குரங்குகளின்மேல் ஏவுவது தகுதியன்று என்றவாறு. வாரிவாங்குதல்-வேரோடும்பெயர்த்தெடுத்தல். இனி வாரி அலை - நீரிலயுமாம்: வாரிக்குடிக்க என்னவுமாம். பி - ம்:—1உச்சிமேல், 2ஒன்று. 3வாங்கி. 4இறைக்க, இழைக்க. (நஉசஉ)

நூ. — பரிசீலித்த அரக்கரைவிலக்கிப் புட்கரத்தீவிர்து அரகனா
வன்னியென்பவன் 'அந்தமானுடரின் வலியாது? என' விசாரித்தல்.

என்னக்¹கையெறிந் திடி²புரு மேறென³நக்க
மின்னும்⁴வெள்ளெயிற் றரக்கரை யங்கையால் விலக்கி
வன்னி⁵யென்பவன்⁶புட்கரத் தீவுக்கு மன்னன்
⁷அன்ன மானிடர் தம்வலி⁸யாதென வறைந்தான்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லிக் கைகொட்டிப் பேரிடிபோல(ப் பேரொலியுண்டாகுமாறு) சிரித்த விளங்குகின்ற வெண்ணிறப்பற்களையுடைய அரக்கர்களை, புட்கரத்தீவிர்துமன்னனான வன்னியென்பவன்,—(தன்னுடைய) அழகியகையினால்விலக்கி, 'அந்தமானிடரின் வலி எப்படிப்பட்டது?' என்று கூறினான் [வினாவினான்]; (எ - று.)

ஈற்றடிக்கு அந்தமானிடரின்வலி எப்படிப்பட்டது! [மிகப்பெரியது] என்றுகூறினான் என்றலும்ஒன்று. பி-ம்:—1கைம்மறித்து. 2உரு மாமென, உருவாமென. 3நக்கு. 4வான். 5என்றவன். 6புட்கலத். 7அன்னமானுடரார்வலி, அன்னமானுடர்யாவர். 8வலியென்றறைந்

தான், யாவதென்றைந்தான். 'அன்னதோர் நரர்வலியரென்றேயவர்க்
கறைந்தான்' என்று ஒருபிரதியில் நான்காமடியுள்ளது. (நூ.உசக)

நூ. — மாலியவாள் பதில் கூறத்தோடங்குதல்.

மற்ற வாசகங் கேட்டலு மாலிய வான்வந்து
உற்ற தன்மையு மனிதர தூற்றமு முடனும்
கொற்ற வானரத் தலைவர்தந்¹ தகைமையுந்² கூறக்
கிற்றுந்³ கேட்டிரா லென்றவன் கிளத்துவான்⁴ கிளர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பின்பு அந்த(வன்னியின்)வார்த்தையைக்கேட்டவுடனே,
மாலியவானென்பவன், -- (அப்போது) நிகழ்ந்துள்ள தன்மையையும் மனி
தருடையவல்லமையையும் உடன்றிற்கின்ற வெற்றிபொருந்தியவான
ரத்தலைவர்களின் குணத்தையும் கூறும்வல்லமையுடையோம் [சொல்
வோம்]: கேளுங்கள் என்று சொல்லி, அவன் சொல்லுவதற்குமுண்டான்;
(எ - று.) — 'வந்து' என்பது சொல்விழுக்காடாக வந்தது; இனி, வந்து-
முன்வந்து என்று உரைப்பாருமுள். பி - ம்: — 1 தலைமையும், வலிமையும்.
2 கூறிக். 3 கேட்டிரேயென்றவன், கேட்டிரேலென்றான், கேட்டிரே
யென்றான். 4 துணிந்தான். (நூ.உசச)

சு0. — இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - ஒருதொடர்: மாலியவாள்
ஸ்ரீராமனது வல்லமையைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆழி யன்னநீ ரறிதி¹ரன் நேகட லனைத்தும்
ஊழிக் காலெனக்² கடப்பவன் வாலியென் போனை
ஏழு³ குன்றமு மெடுக்குறு மிடுக்கனை யிந்நாள்
பாழி மார்பகம் பிளந்துயிர் குடித்ததோர் பகழி.

(இ - ள்.) கடலைப்போன்று பரந்த நீங்கள், (ஒருதினத்தில்தானே)
எல்லாக்கடலையும் யுகாந்தகாலத்துக் காற்றுப்போலக் கடப்பவனாகிய
வாலியென்போனை அறிவீரன்றோ? சப்தகுலாசலங்களையும் பெயர்த்
தெடுக்கவல்ல வலிமைபடைத்த அவனை, இந்நாளில் (இராமனுடைய)
ஒர்பகழியானது, -- வலியமார்பினிடத்தைப் பிளந்து உயிரைப் பருகிற்று;
(எ - று.) — இச்செய்யுள் அடுத்தசெய்யுளுக்குப்பின் ஒருபிரதியிலுள்ளது.
பி - ம்: — 1 அன்றேழ். 2 கடிப்பவன். 3 குன்றையும். (நூ.உசக)

சு1. பரிய தோளுடை¹ விராதன்மா ரீசனும் பட்டார்
கரிய பால்வரை நிகர்² கர தூடணர் கதிர்வேல்
திரிசி ராவவர் திரைக்கட³ லனபெருஞ் சேனை
ஒருவி லாலொரு நாழிகைப்⁴ பொழுதினி னுலந்தார்.

(இ - ள்.) பருத்ததோள்களையுடைய விராதனும் மாரீசனும் இறந்
தார்; கரிய பெரிய மலையையொத்த கரன் தூடணன் ஒளிபொருந்
தியவேலையுடைய திரிசிரா என்கின்ற அவர்கள் (தங்களுடைய) அலை
பொருந்திய கடலையொத்த பெருஞ்சேனையோடு (இராமனுடைய)
ஒரேவில்லால் ஒருநாழிகைப்பொழுதில் அழிந்தார்; (எ - று.) — பி - ம்: —
1 வீரமாரீசனும்பட்டான். 2 கரன் தூடணன். 3 எனும், எனப். 4 பொழுதிடை,

போதிடை. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளின் முதலடி, நான்காவதடியாக உள்ளது. ஒருபிரதியில் முதலடி 'பரியதோளுடை வீரமாரீசனும்பட்டான்' என்ற பாடத்தோடு நான்காம் அடியாகவுள்ளது. (௩௨௪௬)

௪௨. இங்கு ¹வந்துநீர் வினயதெ நெறிதிரைப் பரவை
அங்கு ²வெந்தில தோசிறி ³தறிந்தது யிலிரோ
கங்கை ⁴சூழ்தன் கடுஞ்சிலை யொடித்தவக் காலம்
உங்கள் வான்செவி ⁵புகுந்தில தோ¹முழங் கோதை.

(இ-ள்.) நீர் இங்குவந்து வினாவதுஎன்? அலைமோதுகின்றகடலை (ஆக்கினையாஸ்திரத்தினால் அவ்விராமன் எரித்தபொழுது நீரிருக்கும்) அந்தஇடத்தும் வெந்திலதோ? (அதனை நீங்கள்) சிறிதும் (கவனித்து) அறிந்ததும் இல்லீரோ? கங்கையை(சசிரசில்)சூடியசிவபெருமானுடைய வலிமைபொருந்திய (சீதையின்கன்னியாசுல்கமாக)வைத்தவில்லை. இராமன்) ஒடித்த அந்தக்காலத்து உங்கள்பெருஞ்செவியில் முழங்கியஒசை விழுந்ததில்லையோ? (எ-று.)—பி-ம்—¹நீர்வந்து. ²வெந்திலவோ. ³அறிந்துயிலிரோ ⁴சூழினன். ⁵கேட்டிலவோ. ⁶முழங்க்கோதை. (௩௨௪௭)

௪௩. ஆயி ரம்பெரு வெள்ளமுண்டிலங்கையி னளவில்
¹தீயின் வெய்யபோ ரரக்கர்தஞ் ²சேனையச் சேனை
போய ³தந்தகன் புரம்புக ⁴நிறைந்தது போலாம்
⁵ஏயு மும்மைநூன் மார்பின ரெய்தவில் லிரண்டால்.

(இ-ள்.) இலங்கையின் எல்லையில் தீப்போன்ற கொடிய போரரக்கரின் சேனை ஆயிரம்பெருவெள்ளமுண்டு: அப்படிப்பெருந்தொகையாயுள்ள சேனையானது,—முப்புரிநூலைப் பொருந்திய மார்பையுடைய அந்தராமலக்ஷ்மணர் அம்புதொடுத்துவிட்ட இரண்டுவிற்களால்யம்புரத்தில் உட்புகச்சென்றுநிறைந்ததுபோலும்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹தீய. ²சேனையைச்சேனை, சேனையுஞ்சேரப். ³அந்தகபுரம். ⁴நிறைந்து. ⁵ஏயு. ⁶நூறம்மவந்து, நூன்மார்பர்வந்து, நூன்மனிதரே. (௩௨௪௮)

௪௪. கொற்ற வெஞ்சிலைக் ¹கும்பகன் னனுதுங்கள் கோமான்
பெற்ற ²மக்களும் ³பிரகத்தன் ⁴முதலிய பிறரும்
மற்றை வீரரு மித்திர சித்தொடு மடிந்தார்
இற்றை நாள்வரை யானுமற் ⁵றிவருமே யிருந்தோம்.

(இ-ள்.)வெற்றிபொருந்திய கொடியவில்லையுடைய கும்பகன்னனும் உங்களது அரசுகுமிய இராவணன்பெற்ற(அதிகாயன்முதலிய)மக்களும் பிரகத்தன்முதலியபிறரும், மற்றுள்ளவீரரும் இத்திரசித்துடன் மடிந்தார்கள்: இன்றுவரையிலும் யானும் இவருமே யிருந்தோம்; (எ-று.)

மற்று-வினைமாற்று. இத்திரசித்தும் புதல்வனையாயினும் அவனைத் தனியே யெடுத்துக்கூறியது சிறப்புப்பற்றி. இங்குணங்கூறுவதனை வடநூலார் கோபவர்த்தநியாயம் என்பர். நங்கள்கோமான் பெற்ற மக்களென்பது - கும்பகர்ணனுடைய மக்களைக் குறிக்குமெனக் கொள்

வாருமுளர். பி - ம்:—¹கும்பகர்ணன்னுங்கள். ²மைந்தரும். ³பிதுக் களும். ⁴முதலினர். ⁵இவனும், அவனும். (௩௨௪௧)

சு01 மூலத் ¹தானையென்றுண்டது மும்மைநூ றமைந்த கூலச் ²சேனையின் வெள்ளமற் ³றதற்கின்று குறித்த காலச் செய்கையா ⁴னீர்வந்து ளீரினித் தக்க சிலச் ⁵சேனையுஞ் சேனையின் செய்கையுந் தெரிக்கில்.

(இ-ள்.) மூலச்சேனையென்று ஒன்றுஉண்டு: அது மூன்றுநூற மைந்த தொகுதியான சேனையின்வெள்ளம்: அதற்கு இன்று (போர் செய்யுமாறு) குறிக்கப்பட்டது: காலத்தன்மையால் நீர் வந்துளீர்; இனித்தகுதியானவீரவொழுக்கமுள்ள (மாற்றார்) சேனையையும் அதன் செய்கையையும் தெரிவிப்பின்,—(எ - று.)—“ஏகியது” என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

இங்கே தஞ்சேசமுத்திரங்களோடு வந்துள்ளவர் தவிர, மூல பலம் வேறே மும்மைநூறமைந்த சேனையுமுண்டுஎன்று கொள்க. இவரும் மூலச்சேனைகளிற்சேர்ந்தவரேயெனக் கொள்ளாது துணைப்படையாக வந்தவர்கள் வேற்றிடத்தினின்று வந்துள்ளயெனக்கொள்வாருமுளர்.—பி-ம்: ¹தானையை. ²சேனையிற். ³இதற்கு. ⁴நீர்வந்திலீரெனத்தக்க, நீர்வந்திலீரெலக்கமுலோர், நீர்வந்திராயினக்கமுலோர். ⁵செய்கையுங் கவிப்பெருஞ்சேனையுந், செய்கையைச்சேனையின் செய்கையும், செய்கையுஞ் சேனையின்செய்கையுந். (௩௨௫0)

சு02. ஒருகு ரங்குவந் திலங்கையை ¹மலங்கெரி யூட்டித் திருகு வெஞ்சினத் தக்கனை நிலத்தொடுந் தேய்த்துப் பொருது தூதுரைத் தேகிய தரக்கியர் புலம்பக் கருது ²சேனை யாந்³கடலுமாக் கடலையுங் கடந்து.

(இ - ள்.) ஒருகுரங்குவந்து இலங்கையை கலங்குதற்குக்காரணமான தீயைமூட்டி,—அரக்கியர் புலம்பும்படி, மாறுபடுகின்றகொடுஞ்சினத்தைபுடைய அக்கனை [அட்சகுமாரனை] நிலத்தொடுந் தேய்த்துப் பொருது மதிக்கத்தகுந்த சேனையாகியகடலையுங் கொன்றுதூதுரைத்துப் பெரியகடலையுங்கடந்து போய்விட்டது; (எ - று.)—பி - ம்:—¹மலங்கெரி. ²சேனையுந், சேனைமாக். ³கொன்றுமாக், கடலையுந். ()

சு03. கண்டி ளீர்¹கொலாந் கடலினை மலை²கொண்டு கட்டி மண்டு போர்³செய் ⁴வானர ரியற்றிய மார்க்கம் உண்டு வெள்ளமோ ரெழுபது மருந்⁵பொரு நொடியிற் கொண்டு வந்தது மேருவிற் கப்புறந் குதித்தது.

(இ - ள்.) கடலை மலைகொண்டு கட்டி நெருங்கிப்போரைச் செய்யுமாறு வானரர் கடலிலியற்றிய சேதுவைக் கண்டிலிரோ? (எதிரிகள் பக்கத்து) எழுபதுவெள்ளஞ்சேனையுள்ளது: (ஒருவானரம்) மேருவிற்கு அப்புறங்குதித்து ஒருநொடியில் மருந்துமலையைக் கொணர்ந்தது; (எ-று.)—இப்பாட்டின் போக்கால், ஒருநிமிஷத்திற் றுவிச்சென்று மேரு

விற்கு அப்பால் மருந்துமலையைக்கொணர்ந்துவந்த வானரத்தைப் போலவே பெருந்திறல்படைத்த எழுபதுவெள்ளம் வானரமுண்டுஎன்பது, பெறப்படும். 1-ம்.—1கொலோ. 2கொடு. 3செய்த. 4வானரம். ()

சஅ. இதுவி யற்கையேயார் சீதையென் 1நிருந்தவத் தியைந்தான் பொதுவி யற்கைதீர் கற்புடைப் பத்தினி பொருட்டால் விதிவினை தத்தவ வில்லியர் வெல்கநீர் வெல்க முது³மொழிப்பதஞ் சொல்லின னென்றுரைமுடித்தான்.

(இ-ள்.) இப்போரெழுந்த இயல்பு,—சீதையென்று மிக்கதவத்து இயைந்தவளான பொதுவியற்கைதீர்ந்த [வேறொருவர்க்கில்லாது தனக்கேசிறப்பியல்பாக அமைந்த] கற்பையுடைய ஒரு பத்தினியின் பொருட்டால் விதி வினைத்தது: அவ்வில்லியரே வெல்க: நீரே வெல்க: பழமையானமொழிகளால் [கிழப்பேச்சாக] சிதழ்ச்சியைச்சொல்லினே னென்று பேச்சைமுடித்தான், (மாலியவான்); (எ-று.)—1-ம்.—1இருந்தவத்தாயான். 2வினைத்தவா. 3மொழிப்பவன். (௩௨௫௩)

சகூ.--'இத்தனைநாள் நீ பொராமைகீதுக் காரணம் என்?' என, தூங்குதன் பொருதல்தகாதென்றிருந்தேனென்று இராவணன் கூறுதல்.

வன்னி மன்னனை நோக்கி¹யிவரெலா மடிய என்ன 2காரண மிகல்செயா திருந்ததென் றிசைத்தான் புன்மை 3நோக்கின 4னாணிஹ 5பொருதிலே னென்றான் 6அன்ன தேலினி யமையுமெங் 7கடனஃ தென்றான்.

(இ-ள்.) வன்னியென்ற அவன்,—(அரக்கர்)மன்னனான இராவணனை நோக்கி, 'நீ இவரெல்லாம்மடியவும் போர்செய்யா திருந்தது என்ன காரணம்?' என்றுவினாவினான்: (குரங்குச்சேனயின்) இழிவைநோக்கின வனாவெட்கத்தினுற்போர்செய்யா திருந்தேனென்றான், (இராவணன்): அவ்வாறாயின், இனி, எமதுகடமையாக அப்போர்செய்தல் அமையும் என்றான், (வன்னி); (எ-று.)—1-ம்.—1அவரெல்லாம். 2காரணத்து. 3நோக்கினான், கண்டியாம் 4நாணினன், நாணினன். 5பொருத்திலென், பொருதிலன், பொருதிலம். 6அன்னதே. 7கடமையவென்றான், கடமையுமென்றான், கடமையஃதன்றே, கடமையதென்றான். (௩௨௫௪)

௫௦.—இரண்டுநகரிகள் - மாலியவான்சொற்படி சமாதானத்தீர்த்து இது காலமன்றுஎன வன்னி கூறுதலைத் தெரிவித்தும்.

முது னார்ந்த விம் முதுமகன் கூறிய முயற்சி சீதையென்பவ டனைகிட¹டிம் மனிதரைச் 2சேர்தல் ஆதி யின்றலை 3செய்தக்க தினிச்செய 4லிழிவால் காத 5லிந்திர சித்தையா 6மியாண்டினிக் 7காண்டும்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) பழஞ்செய்தியையுணர்ந்தஇந்தமுதியமகன் [மாலியவான்] கூறியமுயற்சி, சீதையென்பவனைவிட்டு இம்மனிதரைச்சேர்ந்திடலாகும்: (அது), முதலிற் செய்யத்தக்கது: இனிச்செய்வது இழிவைத்தருவதாம்: அன்பிற்குடரிய இந்நிரசித்தையாம் இனி எங்கேகாண்போம்?

மாலியவான் 'சீதையை விட்டிட்டு இந்தமனிதரைச் சேர்த்தல் தக்கது' என்று இங்கு வெளிப்படையாகக் கூறாவிடினும் இராமாதியரின்றிறத்தைச் சொல்லும் முறைமையிலிருந்து மாலியவான் கருத்துத் தொனிப்பது கொண்டு, சீதையைக்கொடுத்து இராமனைச் சேர்த்தல் தக்கதென்று மாலியவான் கூறியதாக வன்னி கூறினானென்க. 1-ம்:—1 இம். 2 திருத்தல். 3 செய்த்தக்கது. 4 அழிவால். 5 இந்திரசித்தையும். 6 மாய்வித்தல். 7 கண்டும், காண்மே. (௩௨௫௫)

1 விட்ட மாரினு மாதிரி வெஞ்சமம் விரும்பிப் பட்ட வீரரைப் பெறுகிலம் பெறுவது 2 பழிப்பால் முட்டி மற்றவர் 3 குலத்தொடு முடிக்குவ தல்லாற் 4 கட்ட மத்தொழில் செருங் 5 தொழி லினிச்செயுங் கடமை.

(இ-ள்.) மாதிரி விட்டிடோமானாலும், கொடியபோரில் விரும்பி இறத்தவீரர்களை (இனிப்) பெறமாட்டோம்: (ஆகவே, நாம்) பெறுவது பழியேயாம்: சிரமமெடுத்துக்கொண்டு மாற்றவரைக்குலத்தோடுமுடிப்பது செய்யத்தக்கதல்லாமல், அச்சமாதானத்தொழில் கஷ்டமானது: [செய்யத்தகாதது] இனிச்செய்யவேண்டியகடமை சருத்தொழிலே; (எ-று.)—1-ம்:—1 விட்டமாதிரியினும், விட்டமாதரைவீயினும், விட்டம்மாதிரியாயினும். 2 பழியால். 3 குலத்தையும். 4 கட்டமைத்தொழில்செருங், கட்டமாத்தொழிலினிச். 5 தொழில்செருச் செயுங். (1) ௩௨.--அரக்கர் இராவணனிடம் தாம்மாற்றவைவென்றுவருவதாகச்சேறல்.

என் 1 நெழுந் தன னிராக்கத 2 ரிருக்க நீயாமே
 ரென்று மற்றவர் 3 சில்லுடைற் 4 குருநீர் தேக்கி
 5 வென்று 6 மீளுதம் 7 வெள்குது மேன்மிட லில்லாப்
 புன்றொழிற்குல 8 மாதமென்றுரைத்தனர் போனார்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லி(வன்னியென்பவன்)எழுந்தான்: (அவனுடனிருந்த)இராக்கதர் 'நீ (இங்குத்தானே)இருப்பாய்:நாமே போய் அத்தமானிடரின் சிறியஉடலின் இரத்தத்தைக் குடித்து வென்று மீள்வோம்: பின்வாங்குவோமேயானால், வலிமையற்ற புல்லியதொழிலையுடைய குலத்திற்பிறத்தவராவோம்' என்றுசொல்லிப்போகலானார்; (எ-று.)

வெவ்வேறிடத்திருந்து இராக்கதசேனைகளைத் தலைவரோடு வரவழைத்த விவரம் ஸ்ரீவான்மீகத்தில் இல்லை. 1-ம்:—1 எழுந்தனர். 2 இருத்தி. 3 சில்லுடைக். 4 குருதியுந். 5 கொன்று. 6 மீள்குதம். 7 வெள்குவதன் டிடலில்லா, வெகுள்வதென் கொற்றவவென்றார். 8 இன்றினியென்றவர்புகன்றார், இன்றியென்றனர்போனார். 'வென்றுமீளுதம் வெஃகுவதென்மிடலில்லாப், புன்றொழிற்குலமொன்றவேயென்றனர்புகன்றார்' என்று பின்னிசண்டடிகள் ஒருபிரதியில். (௩௨௫௬)

* படைக்காட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

* மூலபெலவரவுகாண்படலம்முற்றும் என்றும், மூலபலஞ்சேனை காண்படலம் முற்றும் என்றும் எட்டுப்பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றன.

நூ.—ஆவது மூலப்பலவதைப்படலம்.

மூலபலத்தை ஸ்ரீராமன் வதஞ்செய்ததைக் கூறும். படலமென்பது, பொருள். (பலம் - சேனை; சேனைகள்-நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை, மூலப்படை, கூலிப்படை என்று அறு வகைப்படும்: இவற்றுள் மூலப்படையாவது - தொன்றுதொட்டுவருஞ் சேனை.)

அரக்கர்கூறியதுகேட்டு இராவணன், 'நான் வானரச்சேனையை உயிருண்கின்றேன்: கீயிர் இராமலட்சுமணரை வதியுங்கள்' என்ன, அவர்கள் தம்மது வாகனங்களின்மீது ஏறிப்போய்த் தங்கள்சேனையுடன்சேர்ந்தார்கள்: இராவணன் அந்தச்சேனைகளுக்கு முன்னே தனது மூலபலத்தை அனுப்புமாறு கட்டளையிட்டு, தான் தேரிலேறிப் புறப்பட்டு யாவரும் அஞ்சிநடுங்கும்படி வானரசேனைகளின்மீது சென்றான். அப்போது வள்ளுவர், யானைமீது முரசுஅறைவித்துத் தெரிவிக்கஇராவணனுடைய மூலபலங்கள் பத்துத்திக்கிலும் நிறைந்து திரண்டன. எங்கும்அரக்கச்சேனையாகவே யிருந்ததுகண்டு தேவர்கள் நடுநடுங்கிச் சிவபிரானிடம் முறையிட, அப்பிரான் 'இவர்களையெல்லாம் ஸ்ரீராமமூர்த்தி சங்கரிப்பார்: அஞ்சற்க' எனச் சமாதானப்படுத்தினன். இது இங்ஙனமாக, வானரர்கள் அச்சேனைத்திரளைக் கண்டு அஞ்சிச் சிதறியோடலாயினர்: சுக்கிரீவன் அங்கதன் அந்நான் என்ற இவர்கள்தாம் அப்போது ஓடாதவர்கள். அப்போது ஸ்ரீராமன் விபீஷணனை வினவி அச்சேனைகளின் வரலாற்றையறிந்தபின், அஞ்சியோடின வானரர்களையழைக்குமாறு பணிக்க, அங்கதன் ஓடினவர்களை யழைக்கவும் வானரத்தலைவர்கள் தமது அச்சத்தைத்தெரிவித்து ஏற்க, அவ்வங்கதன் சாம்பவானைநோக்கி, 'யாவருக்கும் அறிவையுணர்த்துகிற கீர் இப்படி அஞ்சியோடலாமோ?' என்று பலபடி யெடுத்துக்கூறவே, சாம்பவான் எப்படிப்பட்டவரையும் அஞ்சிநடுங்கச்செய்யும் எதிரிகளின் பலபராக்கிரமங்களை எடுத்துக்கூறி நானிநிற்க, அங்கதகுமாரன் 'நம்மால் இச்சேனைகட்குமுன் செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை: ஸ்ரீராமனைச் சார்ந்திருப்போம்: வந்தது வரட்டும்' என்று கூறித் திருப்ப, ஜாம்பவானுடனே வானரர்களும் திரும்பிவந்துசேர்ந்தனர். அப்போது ஸ்ரீராமன் வானரசேனையைப்பாதுகாக்குமாறு இலட்சுமணனுக்குக் கட்டளையிட்டு, சுக்கிரீவன்முதலானோரை அன்னுனுக்குத் துணைவலிமையாக வைத்திட்டுத் தாம் தனியே போர்க்குச்செல்ல, அவ்வேளையில் அந்நான் தன்தோளின்மீது ஏறிக்கொண்டாவது அல்லது தான் அருகிருந்து குற்றேவல்புரியுடன்பட்டாவது பொருமாறு வேண்ட, அவனையும் இலட்சுமணனுக்கே துணைபுரியும்படிபணித்துத் தான் தனியே சென்று ஓய்ச்சலொழிவின்றிச் சாரியைதிரிந்து மாற்றாச்சேனையை மருட்டி அம்புமழைகளைப்பொழிந்து முன்னணிச்சேனைகளையெல்லாம் தொலைத்தனன்.

அதுகண்ட ராட்சசசேனாபதி வன்னியென்பவன் 'ஒருவனையெதிர்
 க்க நாம் இத்தனைபேரிருந்தும் முடியாமல் மயங்குவதா? நாம் ஒருமித்து
 மேல்விழுந்தாலும் அவ்விராயனை ஒன்றுஞ்செய்யாமற் செய்திடலாமே'
 என்றுசொல்ல, அப்போது ஏழுவெள்ளம்சேனைகள் ஒருங்கே இராமனை
 வளைந்துகொண்டுபடைக்கலங்களைப்பொழிய, இராமன் எல்லாவற்றை
 யும் ஒழித்துச் சின்னபின்னப்படுத்தியபின் மேன்மேலும் வந்து
 பொருந்தியும் அப்பிரானால் தூறுவெள்ளஞ்சேனை நொருங்கிவிட, அப்
 பால் பதினாயிரக்கோடிசேனைத்தலைவர் ஸ்ரீராமனைக்கிட்டி வெருகடுமை
 யாகப்பொரலானார்கள். அப்போது தேவர்களும் அஞ்ச சிவபிரான் சமா
 தானப்படுத்தினன். இராமபிரான் பெருவிசைகொண்டு பொருது
 அவ்வீரையும் வீழ்த்தி எஞ்சினவர்களை ஒடிப்போகாதவாறு சரக்
 கூடம்கட்டித்தடுத்துப்பொர, யாவும் அஞ்சிடுங்கின: அப்போதுவன்னி
 யென்பவன் தைரியங்கூறி யாவரையும் ஒன்றுசேர்த்துக் கடுமையாகப்
 பொருதனன். ஸ்ரீராமன் காந்தர்வாஸ்திரம் விடுக்க, இராவணன் மூல
 பலம் பெரும்பாலும் ஒழிய வெவ்வேறிடங்களிலிருந்த அரசுக்கர் திரண்
 டுபொரலாயினர்: ஸ்ரீராமன் சாரிகைசுற்றிப்பொருகின்ற விசையி
 னால் அப்போரில் அவர்கட்கு எங்கும் இராமனாகவேதோன்றிற்று:
 அன்றியும், தம்மவரே இராமனாகத்தோற்றிநபடியால் தம்மவரைத்
 தாமே வதிப்பவரு மாயினர். இராமனுடைய கோதண்டத்திற் கட்டிய
 கண்டை கண்கணவென்று ஒலித்தது. சிவபெருமானும்பிதாமகக்கட
 வுளும் அவ்விராமபிரானுடைய வில்லினின்று வெளிவரும் அம்புகளைக்
 கணக்கிடுவோமென்றுபார்த்து முடியாமல் திகைத்து, இராமனதுதிற
 லில் வியப்புக்கொண்டனர்.

ஸ்ரீராமனுக்குமுன்னிருந்த பலகோடி இராட்சதவீரர் மாண்டது
 கண்டு எஞ்சினநவரர் தெய்வப்படைகளைவிடுத்து வெவ்வோமென்று
 கருதி நாராயணஸ்திரம்முதலியபல அஸ்திரங்களை விடுக்க, ஸ்ரீராமனும்
 அந்தந்த அஸ்திரங்களினாலே அவற்றை யொழித்து, தாம் தனியே
 அவர்கள்மீது தெய்வப்படைகளைவிடுப்பின் உலகுக்குக் கேடுஉண்டா
 மென்று கடுமையான கண்களினாலேயே அந்த அரசுக்கச்சேனை
 முழுமையையும் ஒழித்தான். ஆயிரம்யானையும் பதினாயிரத்தேரும் ஒரு
 கோடி குதிரையும் ஆயிரஞ்சேனாபதிகளும் இறந்தால் ஸ்ரீராமனுடைய
 வில் ஒருதரம் கணீரெனவொலிக்கும்: அந்தமணி ஏழரை நாழிகை
 யோயாதுஒலித்ததென்றால், இறந்தவரின்தொகையை எவ்வாறு கணக்
 கிடுவது? இவ்வாறுஅரசுக்கர்ஒழியவே பூமிபராமரீங்கிற்று.

இவ்வண்ணம் மூலபலஅரசுக்கரையெல்லாம்ஒழித்தபின்பு, முனிவர்
 முதலியோர்மகிழ்த்தேவர்கள் பூமாரிபொழியப் பொருத இளைப்புத்திர்
 ந்துஸ்ரீராமன் அப்போர்க்களத்தைவிட்டு இளையபெருமாளோடு இராவ
 ணன் பொருகின்ற இரண்களத்தைநோக்கிச் சென்றனென்பது, இந்தப்
 படலத்துக் கூறும் பொருளாகும்.

க.—டோகத்தோடங்ங்யசேனூதிபதிக்து இராவணன்
 இராமலக்ஷ்மணரைக் கொல்லுமாறு கட்டளையிடுதல்.
 வான ரப்பெருஞ் சேனையை யானொரு வழிசென்று
 1 ஊன றக்குறைத் துயிருய்ப் பனீயிர் போ யொருங்கே
 ஆன 2 மற்றவ ரிருவரைக் கோறிரென் 3 றறைந்தான்
 தான வப்பெருங் 4 கரிகளை 5 வாட்கொண்டு தழிந்தான்.

(இ - ள்.) அசுரராகிய பெரிய யானைகளை வாள் கொண்டு வெட்
 டினவனாகிய இராவணன்,—(சேனாபதிகளை நோக்கி), 'யான் ஒருபுற
 மாகப்போய் வானரப்பெருஞ்சேனையை உடலறும்படிவெட்டி, உயிருண்
 பேன்: நீயிர் ஒருசேர்ச்சென்று, (எதிரிகளாகப்) பொருந்திய அந்த இரண்டு
 வீரர்களைக் கொல்லுமின்' என்று கூறினான்; (எ-று.)---பி-ம்:---1 ஊனூற.
 2 அப்பெயர். 3 அமைத்தான், அமைந்தான். 4 கரிகளை, கிளைகளை. 5 வாள்
 கொடு, வேரொடு. (௩௨௮)

உ.---இராவணன் மூலபலத்தை மூற்படச்செல்ல ஏவுமாறு பணித்தல்.
 எனவு ரைத்தலு மெழுந்து 1 தம் மிரத 2 மே லேறிக்
 களை 3 தி ரைக்கடற் சேனையைக் கலந்தது காணு
 வினைய மற்றலை மூலமாத் தானையை விரைவோடு
 4 இனையர் முற்செல 5 வேவுகென் றிராவண னிசைத்தான்.

(இ-ள்.) என்று (இராவணன்) சொன்னவுடனே, (அச்சேனாபதிகள்)
 எழுந்து தம்முடைய இரதத்தின்மீது ஏறி, ஒலிக்கின்ற அலையைக்
 கொண்ட கடல்போற்பரந்த சேனையைச் சேர்ந்ததைக்கண்டு, '(வேறு)
 செயலில்லை: பெரிய மூலபலத்தை விரைவாக இவர்க்கு முற்செல்லுமாறு
 ஏவுக' என்று இராவணன் கூறினான்; (எ-று.)--அவ்வரக்கர் சேனையோடு
 தன்வசத்திருந்த மூலச்சேனையைச் செல்லவிடுமாறு இராவணன்பணித்
 தனென்க. பி-ம்:---1 தம்மூர்தி. 2 போயேறிக். 3 கடற்பெருஞ், கடி
 பெருஞ். 4 இனைய. 5 ஏகென. (௩௨௯)

௩.---இராவணன் வானாசேனையின்மீது போர்க்கு எழுதல்.

1 ஏவியப் 2 பெருந் தானையைத் தானும் 3 வேட் டெழுந்தான்
 தேவர் மெய்ப் 4 புகழ் தேய்த்தவன் சில்லியந் தேர்மேற்
 காவன் மூவகை யுலகமு புனிவருங் கலங்கப்
 பூவை 5 வண்ணத்தன் சேனைமே லொரு 6 புறம் போனான்.

(இ-ள்.) தேவர்களுடைய உண்மையான புகழை யழித்தவனாகிய
 இராவணன்,—அந்த மூலபலத்தை ஏவி, தானும் (போரில்) விருப்பங்
 கொண்டு எழுந்தவனாய், காவலிலுள்ள மூவகையுலகமும் முனிவருங் கல
 ங்குமாறு, சில்லியைக்கொண்ட தேரின்மேல் (ஏறி), பூவைவண்ணத்தான
 இராமபிரானுடைய சேனைமேல் ஒருபுறஞ் சென்றான்; (எ-று.)—பூவை
 வண்ணன் - காயாம்பூப்போன்ற நிறமுள்ள திருமால்: இங்கே, இராம
 பிரான். பி - ம்:---1 ஏவிய. 2 பெருஞ்சேனைமேல், பெருஞ்சேனையை.
 3 விட்டெழுந்தான். 4 புகழ்துய்த்தவன், புகழ்செயிர்த்தவன். 5 வண்ணன்
 றன். 6 திறம். (௩௨௯0)

சு.---வள்ளுவர்முரசறைய மூலபலம் எங்கும் நெருங்குதல்.
எழுக சேனைபென் றி¹யானைமேல் மணிமுரா²செற்றி
வழுவில் வள்ளுவர் துறை³தொறும் விளித்தலும் வல்லைக்
⁴குழவி யீண்டிய தென்பராற் குவலய முழுதுந்
தழுவி விண்ணையுந் திசையையுந் தடவு⁵மத் தானை.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற வள்ளுவர்,—‘சேனையெழுக’ என்று யானைமீது அழகியமுரசத்தை அடிப்பித்து உரியஇடங்களிலெல்லாம் கூவிச் சொல்லுதலும்,—விரைவாக வானத்திலும் திக்குக்களிலும் பரவியிருந்த அந்தச்சேனை, பூமிமுழுவதும் திரள்திரளாகி நெருங்கியது; (எ-று.)--- இராவணன் ஏவியபடியே வள்ளுவர் தெரிவிக்க, அவ்விராவணனுடைய மூலபலம் எங்கும் நிறைந்த தென்க. என்பர், ஆல் - அசைகள். பி-ம்:---¹யானைமேலணி. ²துறை. ³குழவினீடியது, குழவுமீண்டியது, குழவினீண்டியது. ⁵மாத். ²என்றி என்றும்படிக்கலாம். (ந.உ.சு.க)

ரு.-- திரண்டசேனையிற் வருணனை.

அடங்கும் வேலைக ளண்டத்தி¹னகத்தகன் மலையும்
அடங்கு²மன்னுரி³ரனைத்துமவ் வரைப்பிடை⁴யவைபோல்
அடங்கு மேமற்றப்⁵பெரும்படை⁶யரக்கர்த மியாக்கை
அடங்கு மாயவன் குறொருத்⁷தன்மையி னல்லால்.

(இ-ள்.) (தன்னிடத்து) அடங்கிய கடல்களையுடைய அண்டத்தினுள்ளே அகன்ற மலைகளும் நிலைபெற்றஉயிர்களெல்லாமும் அடங்கி நிற்கும்: அவைபோல், (மிக்கவும்பரந்திருந்த) அந்தப்பெரும்படையேந்திய அரக்கரின் உடல்கள் சிற்றெல்லையையுடைய இலங்கைக்குள் (தன்னுள் உலகமூன்றும்) அடங்குதற்குக்காரணமான மாயவனுடைய வாமனத்திருவுருவத்தின்தன்மையில் (அடங்கியிருந்தவே) அல்லாமல் அடங்குமோ? (எ-று.)---

பெரிய அண்டத்தில் இருக்கத்தக்ககடல் மலை உயிர்கள் எல்லாம் வாமனத்திருவுருவங்கொண்ட திருமாலின் வயிற்றில் அடங்கியிருந்தது போல, மிக்கபெருந்தொகுதியான மூலத்தானை அவ்விலங்கையினுள் அடங்கியிருந்ததென்க: உவமையணி. பி - ம்:---¹அகத்தனமலைகள். ²முன். ³அனைத்தையும் அனைத்துமால். ⁴அவர்போல், அவைபோய். ⁵மற்றைப். ⁶இரும்படை. ⁷தன்மையாலல்லால், தன்மையினவரால். நான்காமடி ‘அடங்குமாய்வதற் குற்றொருதன்மையவல்லால்’ என்று ஒருபிரதி. (ந.உ.சு.உ)

சு.---இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - ஒருநொடர்: சேனையின்வீரரின் தன்மையைக் கூறும்.

அறத்தைத் தின்றருங் கருணையைப் பருகிவே றமைந்த
மறத்தைப் பூண்டு வெம் பாவத்தை மணம்புணர் மணுளர்
¹நிறத்துக் காரணன நெஞ்சினர்²நெருப்புக்கு நெருப்பாய்ப்
³புறத்துப்⁴பொங்கிய பங்கியர் காலனும் புகழ்வார்.

(இ-ள்.) (அந்தமூலபலத்திலுள்ளசேனைவீரர்),--அறத்தை வாயிற் போகட்டுக்கொண்டு அரிய கருணையைக் குடித்துவிட்டு (அற)த்திற்கு மாறாக அமைந்த மறத்தை மேற்கொண்டு கொடியபாவத்தைக் கட்டிக் கொள்கின்ற மணவாளப்பிள்ளைகளும், நிறத்தினால் மேகத்தையொத்த [கரிய] நெஞ்சையுடையவர்களும், ¹நெருப்புக்குநெருப்புப்போன்று [கடுஞ்சீற்றங்கொண்டு] (அம்மனத்திலுள்ளநெருப்பு) புறத்துப்பொங்கினூற் போன்ற [செம்பட்ட]மயிரையுடையவர்களும், காலனும்கொண்டாடத்தக்கவருமாவர்; (எ - று.)—தன்னினும் கொலைத்தொழிலில் முந்துறுதலால், காலனும் இவ்வீரைப் புகழ்வ னென்க. பி-ம்:--¹நிறத்துக்காரெனும், நிறத்திற்காரென்ற. ²நெருப்பிற்குநெருப்பாப். ³புறத்திற். ⁴போகிய. (நஉசுந)

எ. நீண்ட ¹தோள்களால் வேலையைப் புறஞ்செல நீக்கி வேண்டு மீனெடு மகரங்கள் வாயிட்டு விழுங்கித் ²தூண்டு வானுரு மேற்றினைச் செவிதொறுந் தூக்கி ³மூண்ட ⁴வான்மழைபுரித்துத் ⁵துலாவரு மூர்க்கர்.

(இ-ள்.) (அவ்வீரர்), நீண்டகைகளால் கடலினீரைப்புறத்தே செல்லநீக்கி வேண்டிய மீனுடனே மகரங்களை(த்தம்) வாயிலேயிட்டு விழுங்கி, மேகத்தினு லுண்டாக்கப்படுகின்றபேரிடியைக் காதுகளுக்கு அணிகலமாக அணிந்து, வானத்துமூண்ட மழைகளைபுரித்து உடுத்துக் கொண்டு உலாவுகின்றகொடுமைக்குணமுள்ளவர்; (எ - று.)

வீரரின் கொடுமையை விளக்கவந்த தோட்புயர்வுநவநிற்சீயணி. புறஞ்செலநீக்குதல் - ஒதுக்குதல்: வாரியிறைத்துவிடுதலெனக்கூறி னுருமுளர். வான்தூண்டுதல் - வானத்தினுலுண்டாக்கப்படுதல். உரு மேறு - பேரிடிதோன்றுவதற்குக்காரணமான பெருமின்னல். பி-ம்:--¹தாள்களால், கால்களால். ²தூண்டுவார். ³மூண்டு. ⁴மாமழை. ⁵புரிந் துடுத்து, முரித்துடுத்து. ⁶உலாய்நடைமுயல்வார், உலாவருமுருவர், உலாய்வருமுருவர். (நஉசுச)

அ. மால்வரைக்குலம் ¹பரலென மழைக்குலஞ் ²சிலம்பாக் கால்³வரைப் பெரும் பாம்புகொண்டசைத்தபைங் கழலார் மேல்வரைப்படர் கலுமுன்வன் காற்றெனும் ⁴விசையோர் நால்வரைக்கொணர்ந் துடன்பிணித் தாலன்ன நடையார்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அந்தக்கொடியவீரர்) பெரியமலைக்குலம் பரலென்னுமாறு அமைய, —மழைக்குலம் சிலம்பாக, தானுன்றிய மலைகளிலுள்ள பெரும்பாம்புகொண்டு கட்டிய பைம்பொன்றைச் செய்த கழல்களை யுடையவர்கள்: மேலெல்லையிற்றறத்துசெல்லுகின்ற கருடனும் கொடியகாற்றுமென்று சொல்லத்தக்க விசையை யுடையோரான நால்வரை ஒருசேரக்கொணர்ந்து பிணித்தாற்போன்ற நடையை யுடையவர்; (எ - று.)

வரைகளை பரலாக இட்டு அம்மலைக்களைக்கவித்தமழைகளைச் சிலம்பாகக்கொண்டு அணிந்தும், மலைப்பாம்பாகிய நாணிஊற் பசிய

வீரக்கழலைக் கட்டியுமுள்ள பாதத்தரென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கூறிய பொருள். ஈற்றடிக்கு - யானையைக்கொணர்ந்து உடன்பிணித் தாற்போன்ற கம்பீரமான நடைவையுடையா ரென்பாருமுள். இப்பொருளில், மூன்றாமடி, விரைவையுணர்த்துமென்க. வாய்தொங்குதல்பற்றி யானைக்கு 'நால்வாய்' என்று பேசிருத்தலால், யானையை நால்வரையென்றார்: நால்வரை - வாய்தொங்குகின்ற மலைபோன்ற யானை: பி-ம்:—¹மானென. ²சிலம்பக். ³வரைக்குலஞ்சிலம்பு. ⁴வெய்யோர். ()

கூ. உண்ணுந் ¹தன்மைய வுன்²முறை தப்பிடி. னுடனே ³மண்ணி னின்றபா லியானையை வாயிடும் பசியார் தண்ணி னீர்முறை தப்பிடிற் றடக்கையாற் றடவி விண்ணின் மேகத்தை ⁴வாரிவாய்ப்ப்பிழிந்திடும் விடாயர்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அவ்வீரர்),—உண்ணுந்தகுதியையுடைய ஊன் உண்ணவேண்டிய வேளைக்குக்கிடைக்காது தவறுமாயின், உடனேபூமியில் (திசைக்காலவாக) சின்றபெரியயானைகளை வாயிலிட்டு உண்ணுதற்கு ஏற்ற பசியையுடையவர்; தண்ணீர்குடிக்கவேண்டிய வேளைக்குக்கிடை யாவிடின் தமதுபெரியகையால் தடவி வானத்திலுள்ளமேகத்தை வாரி வாயிற் பிழிந்துகொள்ளுதற்கு ஏற்ற விடாயையுடையவர்; (எ-று.)— மண்ணினின்ற மாலியானை-புவியில் எட்டுத்திசையிலுமுள்ள திக்க ஜங்கள். பி - ம்:—¹தன்மையினுண், தன்மையவுண். ²பிழைத்துள தெனின், பிழைத்துளவெனின், முறைதப்பினவ். ³பண்ணின். ⁴வானின். ⁵பெய்திடும். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் “கீண்டதோள்களால்” (எ) என்பதற்குப் பின்னும், இதன்பின் “மால்வரைக்குலம்” (அ) என்றபாட லும் காணப்படுகின்றன. (ந.உசுக)

க0. உறைந்த மந்த ¹முதலிய கிரிகளை யுருவ ²எறிந்து வேனிலை காண்பவ ரிந்துவர லியாக்கை சொறிந்து தீர்வுறு தினலினர் ³மலைகளைச் சுற்றி அறைந்து கற்றமாத் தண்டின ரசனியி னூர்ப்பார்.

(இ-ள்.) (பின்னும் அவ்வீரர்கள்),—(பூமியில்) தங்கிய மந்தரம்முத லிய மலைகளை ஊடுருவுமாறுஎய்து (தம்முடைய)வேலின் சிலைமையைச் சோதித்து அறிபவர்: இந்துவினால் தம்முடலைச்சொறிந்து தினவுதீரப் பெறுபவர்; மலைகளைச்சுற்றியறைந்து கற்றுக்கொண்ட பெரியதண்டா யுத்தையுடையவர்; இடிபோன்று பெருஞ்சத்தஞ்செய்பவர்; (எ - று.)

முதலிரண்டடிகட்கு - குளிர்ச்சிநீங்குமாறு பனியுறைந்துள்ள மந்தரம்முதலிய கிரிகளைத் துளைபடும்படி கையாற்குத்தி வெம்மையை யுண்டாக்குபவ ரென்று பொருள்காண்பாரு முள்; இப்பொருளில், வேனிலைக்காண்பவர், எனயிகும். தாம் தண்டாயுதம் பயில்கையில் மலைகளின்மீது தண்டாயுதங்கொண்டு சுற்றியறைந்து கற்றவரென ஈற்றடிக்குப்பொருள் காண்க. மலைகளைச்சுற்றிவந்து அறைந்து என்றலும் ஒன்று.—பி - ம்:—¹முதலினுற். ²எறிந்தவேனுனைக். ³மலையெனச். ()

கக. சூலம் வாங்கிடிற் சுடர்மழு ¹வெறிந்திடிற் ²சுடர்வாள்
³கோல வெஞ்சிலை ⁴பிடித்திடிற் கொற்றவேல் கொள்ளின்
 சால ⁵வான்றண்டு ⁶தரித்திடிற் சக்கரத் தாங்கின்
 காலன் மால்சிவன் குமரனென் ⁷றிவரையுங் கடப்பார்.

(இ - ள்.) சூலாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டாலும் சுடருள்ள மழுவை யெறிந்தாலும், சுடருள்ள வாள் அழகியகொடியவில் இவை களைக் கையிற்கொண்டாலும், வெற்றிபொருந்திய. வேற்படையைக் கைக்கொண்டாலும், மிகவும் பெரிய தண்டாயுதத்தையேந்தினாலும், சக்கரப்படையைச் சுழற்றினாலும், யமன் திருமால் சிவன் குமாரக்கடவுள் என்ற இவரையும் வெல்ல வல்லவர்; (எ - று.)

இந்தச்சேனையிலுள்ள வீரர்கள் சூலம் முதலியவற்றைத் தாங்கு வாராயின், அந்தச்சூலம் முதலியவற்றைத் தாங்கும் யமன் முதலியோ ரையும் விஞ்சியிருப்ப ரென்க. சூலம் - காலனுக்கும், மழு - சிவபெரு மானுக்கும், வாள் சிலை தண்டு சக்கரம் என்பன-திருமாலுக்கும், வேல்- குமாரக்கடவுட்கும் உரிய பட்டக்கலங்களாம்.—பி - ம்:—¹வாங்கிடிற், எந்திடிற். ²சுடர்வாள். ³கோலும். ⁴பிடித்தலில். ⁵வான். ⁶தரித்திடிற், தரிக்கில். ⁷இவையையும். (நூகஅ)

கஉ. ஒருவ ரேவல்ல ரோருல கத்தினை ¹வெல்ல
 இருவர் ²வேண்டுவ ரேமுல கத்தையு மிறுக்கத்
 திரிவ ரேலுடன் நிரிதரு நெடுகிலஞ் செவ்வே
 வருவ ரே³லுடன் கடல்களுந் ⁴தொடர்ந்துபின் வருமால்.

(இ - ள்.) ஒருலகத்தினை வெல்வதற்கு ஒருத்தரே (போதுமான) வலியையுடையவர்; ஏழலகத்தையும் வெல்வதற்கு இருவரே வேண்டப் படுவார்; (அன்றா) திரிவராயின் அவருடனே நெடுகிலமும் உடன்திரி யும்; நேரேவருவராயின் (அவ்விசையால்) அவருடனே கடல்களும் தொ டர்ந்து பின்வரும்; (எ - று.)—ஆல்-தேற்றம். பி-ம்:—¹உண்ண, அண்ண. ²வேண்டுவதேமுலகத்தையுமிறுக்க, வேண்டுவரெழுதிற்றையு மிறுக்கிற். ³கனைகடல்களும், அகன்கடல்களும். ⁴கடந்து. 'ஒருவர்வேண்டு வரோருலகத்தினைபுண்ண' என்று ஒருபிரதியில் முதலடி. (நூகக)

கங.—சதுரங்கசேனகளின் மிகுதி.

மேக ¹மெத்தனை ²விரிஞ்சன்ற னண்டத்து விரிந்த
 நாக ³மத்தனை ⁴நளிர்பணித் தேர்களு நானு
⁵போக முற்றின வெத்தனை யத்தனை புரவி
⁶ஆக முற்றின வெத்தனை யத்தனை யனிகம்.

(இ-ள்.) பிரமனாற்படைக்கப்பட்ட அண்டத்திற்குள் விரிந்த மேகம் எத்தனையோ, அத்தனையானைகள் (அங்குள்ளன): ஒலிக்கின்ற மணிகளை யுடைய தேர்களும் மிகப்பல:(போரிற்) செல்லுமாறு தொழில்முற்றிய தேர்கள் எத்தனையோ, அத்தனை புரவிகள்: உடலில் (நல்லிலக்கணம்) நிரம்பினவான புரவிகள் எத்தனையோ, அத்தனைகாலாட்படை; (எ-று.)

பல அண்டங்கள் இருத்தலால் அவற்றினுள்ளெல்லா முள்ள மேகங்களையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்தால் எவ்வளவு இருக்குமோ அவ்வளவு யானைகள் அச்சேனையிலுள்ளன: அவ்வாறே தேர் புரவி காலாட்களும் உள்ளன என்றவாறு. யானைகளைப்போலவே தேர்கள் மிகப்பலவென்பார் 'நானூ' என்றார். அனிகம்-இங்குகாலாட்படை. 1-ம்:—1 அத்தனை. 2 அத்தனைமால்கரிவிரிந்த. 3 எத்தனை. 4 நளிமணித்தேர்களுநானூ, நளிர்மணித்தேர்களுமாளா, அத்தனைநளிர்மணித்தேர்கள், அத்தனைதேர்நளிநாளாப். 5 போகமெத்தனையத்தனை (யவன்) புரவியினீட்டம். 6 ஆகமேலனவெத்தனை யத்தனையனிகம், ஆகமெத்தனையத்தனையானையினவதி, ஆகமெத்தனையத்தனை யவன்படையவதி, ஆகமுற்றியவெத்தனையத்தனையவதி. (ந.உ.எ0)

கசா.—நால்வகைச்சேனைகளின் அலங்காரம்.

இன்ன தன்மைய யானைதே ரிவுளியென் றிவற்றின் பன்னு 1 பல்லணை 2 மருமம் றுறுப்பொடு பலவும் பொன்னு நன்னெடு மணியுங்கொண் டல்லது புனைந்த சின்ன 3 முள்ளன வில்லன மெய்ப்புற்றுந் 4 தெரிந்தால்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய யானை தேர் குதிரை என்ற இவற்றின் உடல்முழுதையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால், சிறப்பித்துச் சொல்லத்தக்க மேற்றவிசும் பலஅவயவங்களுடனே மருமத்தானங்களும் பொன்னையும் சிறந்த பெரியஇரத்தினங்களையும் கொண்டபுனைந்துள்ளனவன்றி, இந்தப் பொன்மணிகளினாலியலாத சின்னத்தை உடையன இல்லாதனவாயின; (எ-று.)—பல்லணை முதவியயாவும் பொன்மணிகளினாலியன்ற சின்னத்தோடு அமைந்துள்ளன என்றவாறு சதுரங்கங்களில் மூன்றைக்கூறியது, பதாதிக்கும் உபலட்சணம். 1-ம்:—1 பல்வண்ப்பல்படைப். 2 பருமம்ற்றுறுப்பொடு, பருவமுற்றுறுப்பொடு. 3 இல்லனவல்லனவே, அல்லனவல்லனவே. 4 தெரிந்தான். (ந.உ.எக)

கரு.—படைகளேழ்ப்பிய தூளியும் மதநீரும்.

இப்பெ ரும்படை 1 யெழுந்திரைத் தேகமே 2 லெழுந்த 3 துப்பு நீர்த்தன தூளியின் படலமீத் தூர்ப்பத் 4 தப்பில் கார்நிறந் தவிர்த்தது கரிமதந் தழுவ உப்பு நீங்கிய தோங்குநீர் 5 ிங்கொலி யுளரி.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட பெரியசேனை எழுந்து ஆரவாரஞ்செய்து கொண்டு செல்ல, மேலேகினம்பிய பவளத்தின் நிறத்தையுடைய தூளியின்தொகுதி மே லிடத்தை மறைத்ததனால், குற்றமில்லாத மேகமும் (தனது) கருநிறம் நீங்கியது. [செந்நிறத்தையடைந்தது]; யானைமதம் பாய்ந்து கலந்ததனால், மிக்கநீரையும் பேரொலியையுமுடைய உப்புக்கடல், (தன்) உவர்ப்புச்சுவை நீங்கியது; (எ-று.)

இந்தச்செய்யுளில் கார் தனதுகருநிறத்தை நீத்துச் செந்நிறத்தையடைந்ததாகக்கூறியதும், உப்புக்கடல் அத்தன்மைநீங்கிக் கரிமதச்

சுவையை யடைந்ததாகக் கூறியதும் - பிழிந்தினும்பெறலணியம்.
 பி-ம்:—¹எடுத்து. ²எழுந்து. ³துப்புதிர்ந்தன.....⁴தப்ப. ⁵வீங்கலை, விலங்கலை.()

கக. —மூலசேனைகள் புறப்பட்ட இலங்கைநகரின் வாயில்களையனை.
 மலையும் வேலையு மற்றுள் பொருள்களும் வானோர்
 நிலையு மப்புறத் துலகங்கள் யாவையு நிரம்ப
 உலையு ருவகை ¹யுண்டுபண் டிமிழ்ந்தபே ²ரொருமைத்
³தலைவன் வாயொத்த திலங்கையின் ⁴வாயில்க டருவ.

(இ - ள்.) (மூலசேனையை) வெளிவிடுவனவாகிய இலங்கையின்
 வாயில்கள்,—மலையும் கடல்களும் மற்றுமுள்ளபொருள்களும் தேவர்
 களின் இருப்பிடமும், அப்புறமுள்ளஉலகங்களும் ஆகியயாவும் அழி
 யாதபடி (தன் வயிற்றினுள்) நிரம்புமாறு முன்புஉண்டு (பின்னர்)
 உமிழ்ந்த பெரிய ஒப்பற்றதலைவனான கடவுளது வாயையொத்தது;
 (எ-று.)—வாயில்களொத்தது—ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். இலங்கையின்
 ஒவ்வொருவாயிலும் திருமாலின் வாயையொத்த தென்றலாறு. பி-ம்:—
¹உண்டிமிழ்ந்தளந்த, உண்டுமீண்டுமிழ்ந்த. ²உவமை. ³தலைவனையொத்
 தது, தலைவன்வாயொக்க, தலைவன்வாயொத்த. ⁴வாயில்கடோறும். ()

கக. —மூலசேனையின் மிததியும் வானங்கள் இரிந்தோடினமையும்.

கடம்பொ ருமதக் களிறுதேர் பரிமிடை காலாள்
 படம்பொ ருமையி னனந்தலை யனந்தனும் டதைத்தான்
 விடம்பொ ருதிரி யமரர்போற் குரங்கின மிதிக்கும்
 இடம்²பொ ருமைபுற் றிரிந்துபோய் ³வடகரை யிறுத்த.

(இ - ள்.) கன்னத்தில்தங்காதுபெருகுகின்ற மதநீரைக்கொண்ட
 களிற்று யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும் நெருங்கிய காலாள்
 களும் என்ற இவற்றின்பாரத்தைப் பரவியதலையுடைய அநந்தனும்
 (தன்) படம் தாங்கமுடியாமையால் துடித்தான்; (பாற்கடலினின்று)
 ஆலகாலம்விஷம்தோன்றியபோதுஅவ்)விஷவேகத்தைத் தாங்கமுடி
 யாமல் நிலைகெட்டோடிய அமரர்போல் குரங்குக்கட்டங்கள், (அரக்
 கின்மூலபலத்தைக் கண்டு அஞ்சித்தாங்கள்) ஊன்றிநிற்கின்ற இடத்
 தில் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கமுடியாமையினால் நிலைகெட்டுப்போய்
 வடகரையில் தங்கின; (எ - று.)—பி - ம்:—¹இடைக்காலாள், இடைக்
 கடவு, மிடைகடல்கள், படைகடற்றன். ²பெருமையிற்றிரிந்து,
 பொருமையினிரிந்து. ³வடதிசை. (நூஉஎச)

கக. —கவிக்கற்று - யமனும் விதியும் தீவினையும் இலங்கையில்

அரக்கவீரரை வேட்டையாடச் சேன்றமை.

ஆழி மால்வரை ¹வேலிசுற் றிடவகுத் தமைத்த

ஏழு வேலையு மிடு²வலை யரக்கரே யினமா

வாழி காலனும் விதியும்வெவ் வினையு³மே மள்ளர்

⁵தோழ மாமதி லிலங்கை⁶ரால் வேட்டமேற் றொடர்ந்தார்.

(இ-ள்.) சக்கரவானகிரிவேலியாக சுற்றிநிற்க(இடையே) வருத்து அமைத்துள்ள ஏழுசமுத்திரக்கரைகளைக்கொண்டஇடமும் வலையிடம் இடம்: அரக்கரே தொகுதியாகவுள்ள (வேட்டையாடும்) மிருகம்: காலனும்விதியும்தீவினையுமே (வேட்டையாடும்)வீரர்: (இவ்வீரர், அரக்கரடைபட்டுள்ள) பெரியமதிலாற் சூழப்பட்ட இலங்கையாகிய தொழுவத்திற் பெரிய வேட்டைத்தொழிலில் தொடர்ந்துவந்தனர்; (எ-று.)

மூலபலவீரர் விரைவில் தொலைவரென்று விளக்கியபடி. உருவகவணி. வேலை - வேலையைக்கொண்ட இடம். இடுவலை-இடுகின்ற வலையைக்கொண்டஇடம். அரக்கரை 'மா' என்று கூறியதனால், அவர்கள் வாழிடத்தை 'தோழம்' என்றார்: தோழம்=தொழுவம்: கொட்டில்: இங்கே, மிருகங்கள் வாழுமிட மென்ற பொருளைக் காட்டிற்று. வாழி - அசை.-பி - ம்:-1வேலை. 2சுற்றிடை. 3திரை. 4வேறுள்ள. 5தோழமாகிய, தோழிமாமதில். 6மாவேட்டை மேற் றொடர்ந்தார், மாறொடர்ந்திடவந்தார், மால்வேட்டமேற்றொடர்ந்தான். (௩௨௭௮)

ககூ.--பேரொல்தேயுறுதல்.

ஆர்த்த வோசையோ. வலங்குதே ருழியி 1னதிர்ப்போ கார்த்திண் மால்கரி முழக்கமோ வாசியின் கலிப்போ போர்த்த பல்லியத் தரவமோ நெருக்கிறை 2புழுங்கி வேர்த்த வண்டத்தை வெடித்திடப் 3பொலிந்ததுமேன்மேல்.

(இ-ள்.) (பதாதிவீரர்களின்) ஆரவாரித்த ஓசையோ, அசைந்து செல்லுகின்ற தேர்களின் சக்கரத்தின் அதிர்ப்பு ஒலியோ, கரியவலிய பெரியயானைகளின் வீரிடும்முழக்கமோ, குதிரைகளின்கீழ்ப்பொலியோ, (இவ்வொலிகளையெல்லாம்) மறைக்கின்ற பல்வகைவாச்சியங்கள் றெலியோ, நெருக்கிறை புழுங்கிவேர்க்கின்ற அண்டத்தை வெடித்திடும்படி மேன்மேல்விளங்கித் தோன்றிற்று; (எ-று.) பி-ம்:-1 அதிர்வோ. 2புழுங்கு. 3பொடித்தது. (௩௨௭௯)

௨௦—கேளுசமுத்திரத்தின் வருணை

வழங்கு பல்படை 1மீனது ம.தகரி மகரம் முழங்கு கின்றது 2முரிதிரைப் பரியது முரசுத் தழங்கு 3பேரொலி 4கலிப்பது தறுசண்மா 5நிருதப் புழுங்கு வெஞ்சினச் சுறவது 6நிறைபுடைப் புணரி.

(இ-ள்.) நிறைதலையுடைய (அந்த)மூலபலமாகியசமுத்திரம்,--விடுத் தற்குஉரிய பல படைக்கலங்களாகிய மீனைக்கொண்டது; மதயானையாகிறமகரம்[முதலை]முழங்கப்பெற்றது;மடங்குகின்ற அலையாகிய குதிரையைபுடையது; முரசம் ஒலிக்கின்றபேரொலியாகிய பேரோசையைக்கொண்டது; அஞ்சாமையைபுடையபெரிய நிருதராகிய மனம்புழுங்குகின்ற கொடுங்கோபத்தைபுடைய சுறாவையுடையது; (எ-று.)

உருவகவணி. நிறைபு-நிறைதல். பி-ம்:- 1மீனத்து. 2முது. 3போரொலி. 4களிப்புறுத். 5நிருதர். 6சினத்தரக்கராற், சினச்சுறவதின். 7குறைப்படைப், நிறைபடைப், நிறைபடப், இடைப்பட்ட. (௩௨௭௯)

உக.—இதுவும் உது.

தசம்பிற் பொங்கிய திரள்புயத் ¹தரக்கர்தந் தானை
பசம்புற் ²றிண்டல மிதித்தலிற் கரிபடு மதத்தின்
அசம்பிற் சேறுபட் ³டளறுபட் டமிழுமா லடங்க
விசம்பிற் சேறலிற் கிடந்ததவ் விலங்கன்மே விலங்கை.

(இ - ள்.) அந்தச்சவேலாசலத்தின்மீதுள்ள இலங்கையானது,—
குடம்போன்றுள்ள கிளர்ந்ததிரண்டபுயங்களைக்கொண்ட அரக்கரின்
சேனைபசம்புல்லைக்கொண்ட குளிர்ந்தஇடங்களை மிதித்தலாலும் யானை
களினின்றுதோன்றுகின்ற மதநீர்ப்பெருக்கினாலும் வழங்குரிலத்துச்
சேறுபோன்று குழைசேறுபட்டு எல்லாம் அமிழ்ந்திடும்: ஆனால், (பலரும்)
வானவழியைச் சேர்ந்திட்டதனால் (அழியாது) கிடந்தது; (எ - று.)

சேனையிலுள்ளார் பலரும் வானவழிசென்றதனால் இலங்கை குழை
சேற்றிற் பட்டு அழியாது எஞ்சிய தென, வருணனைமூலமாகச் சேனை
மிருதியை விளக்கியவாறு. பி - ட்:—¹இராக்கதர். ²பொற்றிண்டலம்,
புற்றண்டலை, ³அழுத்துப்பட்டழியும். (௩௨௭௮)

உஉ.—வானவர் மூலபலத்தைப்பார்த்து நடுங்குதல்.

படியைப் பார்த்தனர் பரவையைப் பார்த்தனர் படர்வான்
முடியைப் பார்த்தனர் பார்த்தனர் நெடுந்திசை முழுதும்
¹வெடியப் ²பார்ப்பதோர் வெள்ளிடை கண்டிலர் மிடைந்த
கொடியைப் பார்த்தனர் ³வேர்த்தனர் வானவர் குலைந்தார்.

(இ - ள்.) வானவர்கள்,—பூமியைப் பார்த்தனர்: கடலைப் பார்த்
தனர்: பரவிய வானத்தினுச்சியைப் பார்த்தனர்; நெடிய திசை
முழுதும் பார்த்தனர்; (எங்கும்) நெருங்கியகொடிகளைக் கண்டனர்;
சேனையில்லாதுபோகப் பார்க்கத்தக்கதொரு வெற்றிடத்தைக் கண்
டிலர்; (உடல்) வேர்த்தவராய் நடுங்கினார்கள்; (எ - று.)

வெடிதல் - சேனாமுத்திரம் இல்லாதிருத்தல்.—பி - ட்:—¹வெடிய.
²பார்த்தது. ³வேர்த்தன. (௩௨௭௯)

உ௩.—தேவர்கள் மூலபலத்தைக்கண்டு வியந்துகூறுதல்.

உலகி ¹மூலா வருவெலா மிராக்கத வருவா
²அலகில் பல்படை பிடித்தமர்க் கெழுந்தவோ வன்றேல்
³விலகு நீர்த்திசை ⁴வேலையோ ரேழும்போய் விதியால்
⁵அலகில் பல்லுருப் ⁶படைத்தன வோவென வயிர்த்தார்.

(இ-ள்.) 'உலகினுள் நாமல்லாத உருவங்களெல்லாம் இராக்கதவுரு
வாகி, எண்ணுக்கு அடங்காத பலபடைக்கலங்களை யேர்த்திப் போர்க்கு
எழுந்தனவோ? அன்றேல், விலகுகின்ற நீரைக்கொண்ட திரையையுடைய
கடல்களேழும் போய் விதியினால் அளவில்லாத பலஉருவங்களைப்
படைத்தனவோ?' என்று சந்தேகித்துக்கூறினர், (தேவர்கள்); (எ-று.)

தேவர்கட்குத் தம்மைத் தவிர அரக்கர்சேனையே புலப்படுவதனால்
'நாமலாவுரு' என்றார். தந்தறிப்பேற்றவணி. பி - ட்:—¹மால்வரை.

2அலகிலாப், 3விலகினீர், இலகுநீர், 4வேலையோடேழும், 5அலகொள் பல், புலகொள்பல், புலகள்வல், 6பொடித்தனவோவென்றுபுகன்றார், பொடித்தனவாமெனப்பொலிந்தார். (ந.உஅ0)

இங்கே ஒருபிரதியில்

முன்றி னூற்றினோ டாயிர முளவன வெள்ளம்
ஆன்ற தேர்பரி கரியவை யானையு மடங்கி
முன்று லோகமு முற்றும்போய் முடிவுறு மென்ன
என்று சென்றதவ் விராமன்மே விராக்கதப் பரவை.

என்று ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது.

உசு.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-தேவர்கள் சீவபெருமானிடத்து
அவ்வாக்கச்சேனையைப்பற்றி அஞ்சிநுகூறலைத் தெரிவிக்கும்.

நடுங்கி 1நஞ்சடை கண்டனை வானவர் நம்ப
ஒடுங்கி யாங்கரந் துறைவிட 2மறிகில முயிரைப்
பிடுங்கி யுண்குவ ரியாரிவர் பெருமை3பண் 4உறிந்தார்
முடிந்த 5தெம்வலி 6யென்றன ரோடுவான் 7முயல்வார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள், நஞ்சம் அடைந்தகண்டருன சிவனை நடுங்கி
யடைந்து, 'நம்பனே! யாங்கள் ஒடுங்கிமறைந்து வாழ்தற்குஉரிய
இடத்தை யறிகிலேம்: (இவர்களோ), உயிரைப் பிடுங்கி யுண்டிடுவர்:
இவர்பெருமையை முன்னம் உணர்ந்தவர் யாவர்? எம்வலி (இன்று)
முடிந்திட்டது' என்று கூறியவராய், ஒடுதற்கு முயல்பவரானார்கள்.

நஞ்சடைகண்டன்-கருத்துடையடை கோளியணி:முன்னர்ப் பாற்
கடலினின்றுஎழுந்த ஆலகாலவிஷத்தினின்று காத்ததுபோல, இப்
போது இவ்வாக்கர்கடலினுல்தோன்றும் கொடுமையைக் காத்தற்கு
ஏற்றவன் அப்பிரான் என்ற கருத்தை விளக்குதல் காண்க. பி-ம்:—
1நஞ்சண்ட. 2உணரலம். 3கண்டு. 4அறிவார். 5எங்குலம். 6என்றவர்.
7முயன்றார். (ந.உஅக)

உரு. ஒருவ ரைக்கொல்ல வாயிர மிராமர்வந் தொருங்கே
இருப திற்றிரண் டாண்டுநின் றமர்செய்தா லென்னும்
நிருத ரைக்கொல்வ திடம்1பெறா னிடையினின் றன்றோ
பொருவ திப்படை கண்டு2தம் முயிர்பொறுத் தன்றோ.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (இவர்களுள்) ஒருத்தரைக் கொல்லவும் ஆயிரம்இராமர்
ஒருக்கேவந்து இருபத்துநான்குவருடம் நின்று போர்புரிந்தால்தான்
என்னவாகும்? [அப்போதும் இவர்களுள் ஒருத்தரைக்கொல்லவும் முடி
யாதென்றபடி]: (நாங்களும் உடனிருந்து அவ்விராமனுக்கு உதவுவோ
மென்றால்), நிருதரைக் கொல்வதென்பது (நிற்க)இடம்பெற்று ஒரிடத்
தில் நிலையாகக் கின்றால்லவோ (கைகூடும்? மேலும் ஒருகால் நிற்க
இடம்பெற்றாலும், இவர்களுடன்) போர்செய்வது, இப்படையைக்
கண்களாற்கண்டு தம்முடையஉயிரைத் தாங்கும்வல்லமையைப் பெற்ற
பின்புஅல்லவோ (இயலும்)? (எ - று.)

பதிற்றிரண்டு - பன்னிரண்டு: இப்போது பன்னிரண்டாண்டு வன வாசஞ்செய்யவந்த ஸ்ரீராமன் இதைப்போல் இன்னொருமடங்கு காலம் வனவாசஞ்செய்தாலும் இவர்களைச் சங்கரிக்கமுடியா தென்ற கருத்தைக்காட்டி, 'இருபதிற்றிரண்டியாண்டு' என்றது இருபதிற்றிரண்டு என்பதற்கு-நாற்பது எனப் பொருள் கூறுவாரு முளர். பெறா-பெற்று: உடன்பாட்டெச்சம். 13 - ம்:—1பெற்றோர்சிலையில், பெற்றோரிடையில், பெற்றாரிடையில். 2தன்னுயிர். (௩௨௮௨)

உகூ.—'இராமபிராண் யாவரையுஞ் சங்கரிப்பார்: நீர் அஞ்சற்க' என்று சீவபெருமான் கூறுதல்.

என்றி றைஞ்சலு 1மணிமிடற் றிறைவனு மினிரீர்
ஒன்று மஞ்சலிர் வஞ்சனை யரக்கரை யொருங்கே
கொன்று நீக்குமக் கொற்றவ னிக்²குல மெல்லாம்
பொன்று விப்பதோர் ³விதிதந்த தாமெனப் புகன்றான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி (த் தேவர்கள்) வணங்கலும்,—நீலரத்தினம் போன்ற [கறுத்த] கண்டத்தையுடையவனான சிவனும்,—(அத்தேவர்களைநோக்கி), 'இனி நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சாதீர்: அந்தக்கொற்றவன், வஞ்சகக்குணமுள்ள அரக்கரை ஒருசேரக்கொன்று நீக்குவான்; இந்த அரக்கக்குலத்தையெல்லாம் அழிக்கச்செய்வதாகியவனானது (இங்கே இவர்களைக்)கொண்டுவந்துள்ளதாம்' என்று கூறினான்; (எ-று.)—13-ம்:—1இருள். 2குழு. 3விதிதந்த். (௩௨௮௩)

உஎ.---இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - வானார்கள் மூலபலத்தைக்கண்டு அஞ்சியோடியமையைத் தெரிவித்தும்.

1புற்றி னின்றவல் லரவினம் புறப்படப் பொருமி
இற்ற தெம்வலி யெனவிரைந் திரிதரு மெலிபோல்
மற்றை வானரப் ²பெருங்கடல் ³பயங்கொண்டு ⁴மறுகிக்
கொற்ற வீரரைப் பார்த்தில திரிந்தது குலைவால்.

(இ - ள்.) (பின்பு) புற்றிலிருந்து வலிய பாம்புக்கூட்டம் புறப்பட (அதுகண்டு) வருந்தி, 'எம்வலிமை ஒழிந்திட்டது' என்று விரைந்து நிலகெட்டோடும் எலியைப்போல, அந்த வானரப்பெருஞ்சேனை (அரக்கரின்பூலபலத்தைக்கண்டு)அச்சங்கொண்டு மனங்குழம்பி, வெற்றிப்பொருந்திய வீரரான இராமலட்சுமணரையும் கருதாமல் நடுக்கத்தோடு நிலகெட்டோடிற்று; (எ - று.)

கொற்றவீரரைப் பார்த்தல் - இதுவரையில் வெற்றியேபெற்று வந்த இராமலட்சுமணரின் திறமையை நினைத்துப்பார்த்தல்:இது-அச்சம் ஒழிதற்குஏதுவாம். "ஒலித்தக்காலென்றொழுவரி யெலிப்பகை, நாக முயிர்ப்பக்கெடும்" என்றது, இங்குக் காணத்தக்கது. 13-ம்:---1புற்று நின்றபல். 2பெரும்படை. 3பயத்தொடு,பயத்திடை. 4வெருவிக்க. (1)

உஅ. அணையின் 1மேற்சில சென்றன வாழிபை நீந்தப்
புணைக 2டேடின சிலசில 3நீந்தின 4போன

6 துணைக ளோடும் 6 புக் கழுந்தின சிலசில தோன்றும்
பணைக 7 ளேறின 8 மலைமுழைப் 9 புக்கவும் பலவால்.

(இ - ள்.) சிலவானரங்கள், அணையின்மீது (ஏறிச்)சென்றன: சில வானரங்கள், கடலைக் கடப்பதற்குப் புணைகளைத் தேடின: சிலவா னரங்கள், நீந்திப்போன: சிலவானரங்கள், துணைகளோடும்போய் நீரிற் சென்று அழுந்தின: சிலவானரங்கள், (கண்ணுக்குத்)தோன்றாமற் கிளைகளி லேறின: பலவானரங்கள், மலைக்குகைகளிற் புக்கன; (எ-று.)

பி-ம்:--1மேற்சென்றசிலசில. மேற்சிலர்சென்றனர் 2தேடினர்சி லர்சிலர். 3நீந்தினர். 4பொறாத, பொறாதார். 5துணைகடோறும். 6புக் கழுந்தினர்சிலர்சிலர். 7ஏறினர். 8பல. 9புக்கனர்பலரால், புக்கனபலரா ல். புக்கனபலவால். (ந.உஅடு)

உசு. அடைத்த பேரணை யளித்தது 1 நமக்குயி ரழிவால்
உடைத்துப் போதுரா லவர்தொட ராமலென் 2 றுரைத்த
புடைத்துச் 3 செல்குவர் 4 விசும்பினு மென்றன போதோன்
படைத்த திக்கெலாம் 5 பாய்ந்தன டென்றன பயத்தால்.

(இ - ள்.) '(கடலை) அடைக்குமாறு கட்டிய பெரிய அணையானது நமக்கு உயிரழிவை யுண்டாக்கிவிட்டது: (ஆகையால், நம்மை) அந்த அரக்கர் தொடராதபடி (அதனை) உடைத்துப் போவோம்' என்று(சில வானரங்கள்) கூறின:(சிலவானரங்கள்),வானத்திலும் (நம்மைஅரக்கர்) புடைத்துச் செல்குவரென்றன:(சிலவானரங்கள்),பிரமன் படைத்த திக் குக்களிலெல்லாம் (அரக்கர்)பாய்ந்துள்ளா ரென்று அச்சத்தாற்கூறின.

போதோன் - கமலத்தில்தீற்றிற்ருப்பவன்: பிரமன், பி-ம்:--1நமக் குயிரழிவான், நம்முயிரழிய, நமக்குயிரிடைய, பேருயிரடைய. 2உரைத் துப். 3செல்குவ. 4விசும்பினுடேறினவோதான், விசும்பினுமென்ற னர்போக்கென், விசும்பினுமென்றனர் போர்க்கப். 5பர்த்தனசென்றன, பர்த்தனர்சென்றனர், பாய்த்தனசென்றன, பர்த்தனரென்றனர். ()

ந.0.--சுக்கிரீவன் அநுமான் அங்கதன் தவிர மற்றையோர்
நிலைகெட்டோடியமையை இராமன் காணாதல்.

அரியின் வேந்தனு மனுமனு 1 மங்கத னவனும
பிரிய கிற்றில 2 ரிறைவனை நின்றனர் 3 பின்றர்
இரிய லுற்றனர் மற்றையோ ரியாவரு மெறிநீர்
விரியும் 4 வேலைபுப் 5 கடந்தது நோக்கினன் விரன்.

(இ - ள்.) 'குரங்குக்கு அரசனாகிய சுக்கிரீவனும் அநுமனும் அங் கதனும் இராமனைப்பிரிந்துசெல்லமாட்டாமல் பின்னிடாதவராய் நின் றார்; மற்றையோர்யாவரும், நிலைகெட்டுடத்தொடங்கினர்; அலைவீச கின்ற நீர்பரவப்பெற்ற கடலும் (தன்நிலையைக்)கடந்தது; (இவற்றை யெல்லாம்) மகாவீரனான ஸ்ரீராமன் கண்டான்; (எ - று.)

வானரர்கள்சென்றவிசையால் கடலும் நிலைகடந்ததென்க. பி-ம்:-- 1 அங்கதன்றானும். 2 இறைவரை. 3 பிரிந்தார். 4 வேலையைக், 5 கடந்தனர்,

நக.—முன்னுதவிகள் - ஒருதொடர்: ஸ்ரீராமன் 'இப்படைவந்தவகை யென்?' என்றுவினவ, விபீஷணன் கூறுதலைத் தெரிவித்தும்,

இக்கொடும்¹படை யெங்குள தியம்புதி யென்றான்
மெய்க்²கொடுந்திறல் வீடணன் விளம்புவான்³வீர
திக்கணத்தினு மேமுமாத் தீயினு⁴தீயோர்
புக⁵கழைத்திடப்⁶புகுந்துள திராக்கதப் புணரி.

(இ - ள்.) 'இந்தக்கொடும்படை எங்கே (இத்துணைக்காலம்) இருப்பைப்பெற்றது? சொல்வாய்' என்றுவினாவினான் (ஸ்ரீராமன்); உண்மையான கொடியவலிமையுள்ள விபீஷணன் (பின்வருமாறு) விடைகூறுவானான்: --- 'வீரனே! எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஏழுபெரிய தீவுகளிலும் கொடியதாதர் போயழைத்திட அரசுக்கரின்பெருந்திரள்வந்துளது; (எ - று.)—'அடிமலர்தொழுதவன்சொன்னான் என்றுமுடிபு காண்க. பி - ம்:—¹படை. ²கடும். ³வீரன். ⁴உறையோர். ⁵அமைந்திட, அழைத்தது. ⁶புகுந்தது. (நூ. 2 அ. 2)

நக. ஏழென்பபடுங் கீழுள தலத்தினின் றேறி
ஊழி முற்றிய கடலெனப் புகுந்தது¹முளதால்
வாழி²மற்றவன் மூலமாத் தானேமுன் வருவ
ஆழி வேறினி³யப்புறத் தில்லைவா ளரக்கர்.

(இ - ள்.) ஏழென்றுசொல்லப்படுகின்ற கீழுள்ளஉலகத்தினின்றும் (இங்கு) ஏறி, புகார்தகாலத்தில் உலகத்தைச் (சூழ்ந்த கடலைப்போலப்) புகுந்தசேனைத்திரளும், (இதில்) உள்ளது; முன்னேவருகின்ற இவை, அந்த இராவணனுடைய பெரிய மூலபலமாகும்: கொடிய அரசுக்கரின் (சேன) சமூத்திரம், இனி அப்புறத்தில் வேறேயில்லை; (எ - று.)—வாழி - முன்னிலையசை. பி - ம்:—¹உளவால். ²பெற்றவன், மற்றவன். ³இல்லை யப்புறத்தின். (நூ. 2 அ. 3)

நக. ஈண்டிவ் வண்டத்தி லிராக்கத செனும்பெய ரெல்லாம்
மூண்டு வந்தது தீவினை²முன்னின்று³முடுக்க
மாண்டு⁴வீழுவின் றென்கின்ற தென்மதி வலியூழ்
⁵தூண்டு கின்றதென் றேடிமலர் தொழுதவன் சொன்னான்.

(இ - ள்.) தீவினையானது நின்று முன்னேசெலுத்த, இவ்வண்டத்தில் இராக்கதரென்றுபெயர்படைத்த சேனையெல்லாம் இங்கே மூண்டு வந்தது; வலியுடையதீவினை தூண்டுவதனால் இன்று (இந்தச்சேனைத்திரள்) மாண்டுவிழுமென்று எண்புத்தி எண்ணுகின்றது என்று (ஸ்ரீராமன்) திருவடித்தாமரைகளைத் தொழுது அந்தவிபீஷணன் சொன்னான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹வந்துள, வந்துளது, இவ்வண்டத்துள். ²பினைநின்று, வின்னின்று. ³முடுக்க. ⁴வீழுவின் றென்பதென்னோம்மதவிதியார், வீழ்பவரென்பதெனவமதிவிதியார், வீழுமென்கின்றதென்மதிவலியார். ⁵தூண்டுகின்றனரென்று, தூண்டுகின்றனனென்று. ⁶அடிதொழுதனன்.)

* நக. — அந்நீயோடிய வானாசேனையை யழைத்துவருமாறு ஸ்ரீராமன் அங்கதனுக்குக் கட்டளையிடுதல்.

கேட்ட வண்ணலு முறுவலுஞ் சீற்றமுங் கிளரக்
காட்டு கின்றனன் காணுதி யொருகணத் தென்னு

1 ஓட்டின் மேற்கொண்ட தானையைப் பயந்துடைத் தூவோ
3 மீட்டி கொல்லென வங்கத னோடினன் 4 விரைந்தான். [ய

(இ - ள்.) (விலீஷணன்வார்த்தையைக்) கேட்ட பெருமையிற் சிறந்த ஸ்ரீராமனும், புன்சிரிப்பும் கோபமும் மூன, '(இவர்கள்படம் பாட்டை) ஒருகணத்திற் காட்டுகின்றேன்: காண்பாய்' என்றுசொல்லி, (பின்பு, அங்கதனைநோக்கி), 'வலியோனே! ஓட்டத்தைமேற்கொண்டு சென்ற (குரங்குச்) சேனையை அச்சமீக்கிமீட்பாயா?' என்னை, அங்கதன்(அச்சேனையை மீட்டுக்கொணர) விரைந்தோடலானான்; (எ-று.)
பி - டு:—1 ஓட்டமேற்றசென்ற. 2 உரங்கொடுத்து. 3 மீட்டுக்கொள்கென. 4 விரைந்து. (௩-௨௧௧)

௩௩.—வானரசேனத்தலைவர் மீண்டுவருதல்.

1 சென்று 2 சேனையை யுற்றனன் 3 சிறைசிறை கெடுவீர்
நின்று 4 கேட்டபி னீங்குமி னெனச்சொல்லி நேர்வான்
ஒன்றுங் கேட்கில 5 மென்றதக் குரக்கின 6 முறையால்
வென்றி வெந்திறற் படைப்பெருந் தலைவர்கண் மீண்டார்.

(இ - ள்.) (அங்கதன்) போய் (வானர) சேனையை யடைந்து, 'பற் பலபக்கங்களிலும் சிதறியோடுபவர்களே! நின்று (யான்சொல்வதைக்) கேட்டபின் (போகவேண்டுமென்று தோன்றினால்) போய்விடுங்கள்' என்று நல்வார்த்தையாகச் சொல்லி(ப் பின்னுஞ்) சொல்பவனானான்: 'நாங்கள் ஒன்றையுங் கேட்கமாட்டோம்' என்றது, அந்தக்குரக்கினம்: (இவன்)பேச்சினால், வெற்றியையும் கொடியவலிமையையும் பெற்றிருந்த வானரச்சேனையின் பெருந்தலைவர்கள்மாத்திரம் (ஒடுவதரின்று) மீண்டார்கள்; (எ - று.)

நேர்தல் - சொல்லுதல்: "நேர்தலாயிரத்து" என்றதுங் காண்க.—
பி-டு:—1 சென்ற. 2 தானையை. 3 சிறிதிறை, சிறிதின்ம். 4 கேட்டுப். 5 என்றனார், என்றன. 6 முறையால். (௩-௨௧௨)

௩௩௭.—அங்கதன் வினவ. நின்று சேனாபதியர் கார் ஓடியகாரணத்தை யுரைக்கத்தோடங்குதல்.

1 மீண்டு வேலையின் 2 வடகரை யாண்டொரு வெற்பின்
சுண்டி னூர்களை பென்குறித் 3 திரிவுற்ற தென்றான்
ஆண்ட நாயக கண்டிலை போலுந் யவரை
மாண்டு செய்வதெ 5 எனன்றுரை கூறினர் மறுப்பார்.

(இ - ள்.) (ஒடுவதரின்றும்)மீண்டு சமுத்திரத்தின் வடகரையின் அங்கே ஒருமலரில் நெருங்கிநின்றவரானசேனாபதிகளை நோக்கி, 'என்ன நெத்துக்கெண்டு (கீங்கள்)நிலைகெட்டு ஓடியது?' என்று (அங்கதன்) வினாவினான்: 'ஆண்டநாயகனே! நீ அந்தஅரக்கரை கண்டதில்லை போலும்: (நாம்) மாண்டு செய்யப்போவதுஎன்?' என்று (போர்க்குவருவதை). மறுப்பவராய்(ப் பின்வருமாறு) உரைகூறினார்கள்; (எ-று.)—
அதைமேல்எட்டுக்கவிகளில்காண்க. பி-டு:—1 மீண்ட. 2 வடவரை. 3 இரி கின்றது, இரிவுற்றீர். 4 கீவாரை. 5 ரீரவரை. 6 என்றனர். (௩-௨௧௩)

௩௪.—ஓதுமுதல் எட்டுக்கீவிகள்—ஒருதொடர்: சேனாதிபதிகளின்விடை.

ஒருவ னிந்திர சித்தென வுள்ளவ னுள்ளான்
செருவி¹ னுற்றவை கொற்றவ மறத்தியோ தெரியிற்
பெருவின்² மற்றவ ரிற்றில ரியாரொடும் பொருவார்
இருவர்³ விற்பிடித் தியாவரைத் தடுத்துநின்⁴ றெய்வார்.

(இ - ள்.) இந்திரசித்து என்று பேர்படைத்துள்ளவனான ஒருவன் உள்ளானால், கொற்றவனே! போரில் நிகழ்ந்தவற்றை மறக்கின்றாயோ? ஆலோசிக்குமிடத்து, ஒப்புமையில் அவ்வரக்கர் (அவ்வந்திரசித்துக்குத்) தோற்றவரல்லராய் யாவரொடும் பொருவார்; (இவ்வாறிருக்க), இருவீரர் விற்பிடித்து யாவரைத் தடுத்துநின்று எய்யவல்லவராவர்? (எ - று)

ஒரு இந்திரசித்து பொருதபோது என்னபாடுபடுத்தினான்! அவனைப்போன்ற பலகோடிவீரர் வந்திருக்கும்போது இவ்வீருவீரர் என்னசெய்யமாட்டுவ ரென்றே யஞ்சினே மென்றவாறு. ௫ - ம்.—¹உற்றன. ²மற்றவர், ³நிற்றிவர்...பொருவார், மற்றவனிற்றிரயின் யாரொடு பொருவீர், மற்றவருற்றனர்.....பொருவார்.⁴எய்தார். ()

௩௫.—புரங்க டந்தவப் புனிதனே முதலிய புலவோர்
வரங்க டந்துல களிப்பவ ரியாவ ரு மாட்டார்
கரந்த டங்கின¹ரினிமற்றல் வரக்கரைக் கடப்பார்
குரங்கு கொண்டு வந் தார்செயு மானுடர்²கொல்லாம்.

(இ - ள்.) வரங்களைக் கொடுத்து உலகத்தோரைக் காக்கின்ற திருமாலும் திரிபுரத்தைவென்ற பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய அந்தச் சிவபெருமானும் முதலிய தேவர்களயாவரும்,—முன்னிற்கமாட்டாராய் ஒளிந்து அடங்கிவிட்டனர்: இனி, அவ்வரக்கரை வெல்பவர், வானரங்களைத் துணையாகக்கொண்டுவந்து போர்செய்கின்ற மானுடரோ? (எ-று)—இரண்டாமடியில், வரங்கள்தந்து எனப்பிரிக்க, வரங்கள்தந்து அளிப்பவராகிய புரங்கடந்த அப்புனிதனேமுதலிய புலவோர்யாவரும்எனினுமாம். ௫ - ம்.—¹யாரினியரக்கரைக், மற்றிவ்வரக்கரைக், மற்றிவ் வுலகினைக், ²கொல்லோ. (௩௫௬)

௩௬.—ஊழி யாயிர கோடிநின்¹ றுருத்திர னேமும்
ஆழி யானுமற்² றயனெடு புரந்தர னவனுள்
³சூழ வோடின⁴ ரொருவனைக் கொன்றுநற் தோளால்
விழு மாசெய்ய⁵ வல்லரேல்⁶ வென்றியி னன்றே.

(இ - ள்.) உருத்திரனே திருமாலும் மற்றும் பிரமனுடனே இந்திரனும் ஆயிரகோடி ஊழிக்காலம் எதிர்த்து சூழவும்ஒடினராய் ஒருவனைத் தம்தோள்வலியாற் கொன்று வென்றியால் வீழுமாறுசெய்ய வல்லமையுடையரேல் என்றேயாம்; (எ - று.)

ஆயிரஆழிக்காலம் சிவபெருமான் முதலியோர் எதிர்த்து பொருது ஒருவரைக்கொன்று வீழ்த்தவும் வல்லமையற்றவராவ ரென்றால், இவ்வீருமானுடரால் அவ்வரக்கரை வெல்லுதல் கூடுமோ? என்ற

வற்று. 1-ம்:—1உருத்திரரோடும். 2அயனுமப், அமரரும். 3குழுமோடினால், குழுவோடினால். 4ஒருவரை. 5வல்லரோ, வல்லவோ, வல்லரே. 6யெனப்பினன்றே. (ந.உகக)

சு0. என்னப் பாமற்றில் வெழுபது வெள்ளமு -மொருவன் தின்னப் போதுமோ 2தேவரின் வலியமோ 3சிறியோம் 4முன்னிப் 5பாரொலாம் படைத்தவ னொளொ முறைநின்று உன்னிப் பார்த்துநின் 6றுறையிடக் 7குறையுமோ யுகம்.

(இ - ள்) என்ன ஆச்சரியம்!! இந்த எழுபதுவெள்ளம் வானரச்சேனையும் ஒருவன் தின்பதற்குத்தான் போதுமோ? சிறியோமாகிய யாம் தேவர்களைக்காட்டிலும் வலிமைபடைத்துனோமோ? (இந்தசேன) விபூகமானது, முறைநின்று ஆராய்ந்து உலகங்களையெல்லாம் (முன்பு) படைத்தவனான பிரமதேவன் ஒருநாளொலாம் உன்னித்துப்பார்த்து நின்று உறையிடொறு குறைத்தவளவையுடையதாகுமோ? (எ - று.)

ஒருவன் தின்னுதல் - ஒருவனொழிக்கப்படுதல். உறையிடக்குறை தல் - உறையிடமுடியாதவாறு பேரளவுடையதாதல். பிரமனே உறையிடொண்ணினாலும் எண்ணமுடியாது இந்த அரக்கச்சேனையென்பது, பின்னிர்ண்டடிகளின்கருத்து. உறையிடுதல் - பேரளவுள்ள பொருளை யெண்ணும்போது கணக்குத் தெரியுமாறு தூற்றுக்குஒன்றுஎன இவ்வாறாகக் குறித்தல். 1-ம்:—1ஒருவர். 2அவர்தம்மின். 3சீரின். 4முன்னி. 5பாரகம். 6அறையிடக். 7குறையுபிவ்யுகம், குறையுமோவோதம். ()

சுக. நாயகனறலை பத்துள கையுநா லீந்தென்று

1ஒயு நெஞ்சின மொருவன்மற் றிவண்வந் திங்குற்றார்

2ஆயிரந்தலை பதற்கிரட்டிக்கைய ரையா

3பாயும் வேலையிற் கூலத்து மணலினும் பலரால்.

(இ - ள்.) நாயகன் ஒருவனுக்குத் தலை பத்துள்ளன; கையும் இருபது என்று (கருதியே) ஒய்கின்ற மனத்தையுடையவரானே; இப்போது இங்கு வந்துற்றாரோ, ஆயிரந்தலைகளையும், அதற்குஇரட்டிப்பான [சூராயிரங்] கைகளையும் உடையார்: ஐயா! (அலை)பாயப்பெற்ற கடற்கரையிலுள்ள மணலினும் பலராவர்; (எ - று)

இவர்களைப்பற்றி எம்மனம் ஒய்வதைப்பற்றிச் சொல்லவேணுமோ? என்பது குறிப்பு. மிகப்பலருக்குக் கடல்மணலை யுவமைகாட்டுவதை “நினைப்பான்புகிற் கடலெக்கலி னுண்மணலிற்பலர்” என்ற பெரியார் பாசுரத்திலுங் காண்க. 1-ம்:—1ஒயுமுள்ளதேயொருவன் மற்றவன் வந்திங்குற்றார், ஒயுநெஞ்சின மொருவன்கவளில் வந்துற்று, ஒயுமுள்ளத்தேம்.....உற்றார், ஒயுநெஞ்சினன்...இவர்வந்திங்குற்றார். 2ஆயிரங்கரமைஞ்ஞாறுதலையினரையா, ஆயிரங்கையரைஞ்ஞாறுதலையினரையா. 3மாயவேலையிற். (ந.உகக)

சுஉ.சும்ப கன்னனென் 1றுளன்மற்றிங் கொருவன்கைக் கொண்ட அம்பு தாங்கவு 2மிடுக்கில மவன் 3செய்த தறிதி

உம்ப ரன்றியே யுணர்வுடை யார்பிற ருளரோ
நம்பி ¹நீயுமுன் றனிமையை யறிந்திலை நடந்தாய்.

(இ - ள்.) சும்பகன்னனென்றுள்ளவனான இங்கிருந்த ஒருவன் கையாண்ட அம்பைத் தாங்கவும் வலிமையற்றவராயிருந்தோம்; அவன் செய்ததை (நீ) அறிவாயே; (அவனைப்போற் பலர் இங்கிருக்கின்றார்களே); தேவர்களன்றியே உணர்வையுடையவர் பிறருளரோ? (அவர்களும், அஞ்சுகின்றார்களே); நம்பி! அறியாப்பின்னையாதலால், நீயும் தனிமைபுடையவனாய் (இங்கு) நடந்துவந்தாய்; (எ - று.)

நீ அறியாப்பின்னையாதலால், 'இளங்கன்று பயமறியாது' என்ற பழமொழிப்படி அச்சமின்றி இங்குவந்தாய்; அறிவுநிரம்பினபெரியோனாயின், நீயும் இவ்வாறு எங்களைக்கூட வந்திருக்கமாட்டாய்; அச்சத்தினால் எங்கேனும் மறைந்துகிடப்பாயென்றவாறு. 1 - ம்:—1 ஒருவனக் கவன்கையிற் 2 மிடுக்கிலன். 3 செய்தவறிவை. 4 நீயுனதருமையை, நீயுன் றனருமையை (நஉஉகக)

சஉ. அனும னுற்றலு¹மரசன தாற்றலு மிருவர்
தனுவி னுற்றலுந் ²தம்முயிர் தாங்கவுஞ் சாலா
கனியுங் காய்களு ³முணவுள முழையுள கரக்க
மனித ராளினெ ⁴னிராக்கத ⁵னாளினென் வையம்.

(இ - ள்.) அநுமன்வல்லமையும் சக்கிரீவன்வல்லமையும் இருவீரரான இராமலட்சுமணரின் வீற்களின் வல்லமையும் தம்முயிரைத் தாங்குவதற்கும் போதா; கனியும் காய்களுமாகிய உணவோ கிடைக்கின்றன: மறைந்துவாழ மலைமுழைகளோ இருக்கின்றன: (இவ்) வையத்தை மனிதரானடாலென்ன? இராக்கதனாண்டாலென்ன? (எ - று.)

“இராமனாண்டாலென்ன, இராவணனாண்டாலென்ன” என்ற பழமொழி, இந்தச் செய்யுளின் சுற்றடியாற்கூறப்பட்டதாகும்: ஆகவே, இச்செய்யுள்—உலகு வழக்குந விந்தியணியாம். வையம்—பூமி. 1 - ம்:—1 அரசன் றனுற்றலும், அரசன்ருளுற்றலும். 2 தங்கனையின்னுயிர்தாங்கா, தங்களைத்தாங்குவார் தாங்கார், தங்கடமுயிரினைத்தாங்கா. 3 காணுள். 4 இராக்கதர். 5 ஆள்கிலென். (நஉ00)

சச. 1 தாமுளா ரன்றே புகழினைத் திருவொடுந் ²தரிப்பார்
யாமு ளோமெனி ³னெங்கினை யுள்ளெதம் ⁴பெரும்
⁵போயி னீரென்று ⁶விடைதரத் ⁷தக்கனை ⁸புரப்போய்
⁹சாயி னீரென்றல் ¹⁰தருமமன் றென்றனர் தளர்ந்தார்.

(இ - ள்.) தாமுளாரான ரன்றே புகழினைத் திருவோடுதரிப்பவராவார்? யாங்களுளோமானால், எம்பெரும்! எமதுசுற்றமும் உள்ளதாகும்: நீங்கள் போங்களென்று (நீ எங்கட்கு) விடைதருதற்கு உரியவன்: காப்பவனே! நீர் சாயினென்றுகூறுதல் (உனக்குத்) தருமம் அன்று என்று மனந்தளர்ந்து கூறினார்கள்; (எ - று.)

சுவரைவைத்துக்கொண்டே சித்திரமெழுதலாகுமதுபோல, நாங்கள் நிலைத்த பிறகல்லவா எவ்வாறுசெய்யின் புகழுண்டாகுமென்று

ஆலோசிக்கவேண்டும்? எங்கட்கே ஆபத்து நேர்கின்ற காலத்தில் உயிர் தப்ப ஒடிவிடுவது பொருத்தமேயன்றிப், புகழைநாடி உயிரைவிடவோ? எம்முயிரைவிட்டால், அதனால் எமதுகிளைஞரும் மாள்வரே! ஆகவே, நீர் சுகமாய்ப்போய் வாருங்க னென்று விடைதருவதல்லாமல், சாகும்படி போர்க்குவருகஎன்றல் இளவரசனான உனக்குத் தருமமாகாதென்ற வாறு. பி-ம்:—1சேமுளாரலரேபுகழ்ந், தாமுளாரலரேபுகழ். 2திரிப்பார். 3எங்கனம். 4பெருமான். 5போமுனீர்; போமுனீர். 6விரைதரத். 7தக்கன. 8புகழோய், புரம்போய். 9சாமுன். 10தருமமோ. (௩௩0௧) வேறு.

சுரு.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்—ஒருதொடர்: அங்கதர் சாம்பவானிடம் ஓடுவதுதகாதென்றுப்பலபடி நியாயங்காட்டித் தெரிவித்தலைக்கூறும்.

சுரு. சாம்பனை வதன நோக்கி வாலிசே யறிவு 1சான்றோய்
பாம்பனை 2யமல நேமற் றிராமனென் றெமக்குப் பண்டே
3ஏம்பல்4வந் தெய்தச் சொல்லித் தேற்றின 5யல்லை யோநீ
6ஆம்பலம்பகைஞன் றன்னோடயிந்திரமமைந்தோனன்றாய்.

(இ - ள்.) வாலிபுத்திரனான அங்கதன், —சாம்பவானுடைய முகத் தைப்பார்த்து, 'அறிவுமிக்கவனே! ஆம்பல்மலருக்குப் பகைவனான குரியனிடத்து ஐந்திரவியாகரணங் கற்றவனான அருமானையொத்த வனே! நீ, ஆதிசேஷசயனத்திற் சயனித்துக்கொண்டெள்ள அமலனே இந்தவீரனான ஸ்ரீராமனென்று எமக்குமுன்னமே மகிழ்ச்சிவந்துபொருந் தச்சொல்லித் தேற்றினாயல்லையோ? (எ - று.)—ஏம்பல் - அங்கலாய்ப்பு மாம். ௨-இடப்பொருளில்வந்தது. பி-ம்:—1சார்ந்தோய். 2அமலன் மற்றிவ்விராமன், அமலன்மற்றிவ்வீரன். 3தேம்பல். 4வந்துதவச்சொல் லித்தேற்றினாய், வந்துற்றகாலத்தியம்பினாய். 5இல்லையோநீ, இரவி போலாம், இரதிபோலாம், இரதபோலாம். 6ஆம்பலன். 7நிறைந் தோன். (௩௩0௨)

சுக 1தேற்றுவாய் 2தெரிந்து சொல்லாற் 3ஹருட்டியித்
4தெருளி லோரை, ஆற்றுவா 5யல்லை நீயு 6ரஞ்சின 7போலு மாவி,
8போற்றுவாய் யென்ற போது புகழென்றும் புலமை பென்றும்,
கற்றின்வா யுற்றல் வீரன் 9குறைவரே 10யிறைமை 11கொண்டார்.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்து (நய)மொழியால் இந்தத்தெளிவில்லாத வானரங்களைத் தெளிவுறுத்தித் தேற்றத்தக்காய்; (அப்படிப்பட்ட) நீயும் ஆறுதலில்லாதவனாய் அஞ்சினாய்போலும்? (அன்றியும்உன்), உயிரையே போற்றுபவனாய் என்றபோழ்து புகழ்தான் என்னவாகும்? (உன்) புலமைதான் என்னவாகும்? தலைமைகொண்டவர் (ஒருகால்) யமன் வாயிலே பொருந்தினாலும் (அதற்காகத் தம்) வீரம் குறையப்பெறு வரோ? (எ - று.)—பி - ம்:—1தேற்றுவார், தேற்றுவார்த். 2சிறந்த, தெரிந்த. 3தெருட்டுவாய், திரட்டியத். 4தெளிவிலோரை. 5அல்ல. 6அஞ்சினார். 7போல. 8போற்றினாய். 9குறையுமோ, குறைவதே, குறை வதோ. 10விறன்மை. 11கொண்டாய். (௩௩0௩)

சுஎ. அஞ்சினும் பழியும் பூண்டா¹ மம்புளி யாண்டு மாலி, தஞ்சமா² நன்றி வாழ வொண்ணாமோ நான்மேற் றேன்றின், ³நஞ்சவா யிட்டா⁴ லன்ன⁵ வழதன்றே நம்மை யம்மா, தஞ்சமென்⁶ றேணந்த வரர்⁷ தனிமையிற்⁸ சாத நன்றே.

(இ-ள்.) (இப்போதுநாம்) அஞ்சினோம்: (அஞ்சினமையால்) அழகிய பூமியிற் பழியையும் பூண்டோம்: எங்கு (ச்சென்றாலும், (நம்முடைய) வாழ் நாள்மேல் (யமன்) தோன்றுவானாயின், ஆவி இறப்பதன்றி வாழமுடியுமோ? (நாம் இப்போது இராமபிரானோடு நில்வாது போய்விட்டால்), நஞ்சின வாயிலிட்டாற்போன்ற அமிருதம்போ லாகுவோ மல்லோமோ? நம்மைத் தஞ்சமென்று சேர்ந்த வீரரைத் தனிமையாகவிட்டிட்டுப் போவதிலும் (நாம்) சாதலே நல்லது: (எ - று) — அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்.

நஞ்சவாயிட்டாலன்ன வழதன்றே = அமிழ்து (என்றுகருதி) வாயிட்டாலன்ன நஞ்சன்றே - அமிழ்தென்றுகருதி வாயிலேயிட்ட நஞ்சுபோல்வோமல்லவோ என்றவாறு. 1 - ம்: — 1 அம்பினுல்யாண்டும், அமரி னிலாண்டும், அமரினாலாண்டும். 2 இன்றி. 3 நஞ்சினாயிட்டால். 4 அன்னது 5 அமிழ்தின்றே, அமுதன்றே. 6 அடைந்த, உணர்ந்த. 7 தனிமைநாஞ். 8 சார்தல். (நஉ0ச)

சுஅ. தானவ ரோடு மற்றைச் சக்கரத்¹ தலைவ னோடும்

வானவர்² கடைய³ மாட்டா மறிகடல் கடைந்த வாலி

யானவ னம்பொன் றாலே⁴ யயர்ந்தமை⁵ யயர்த்த தென்னீ

மீனலர் வேலை பட்ட துணர்ந்தில போலு மேலோய்

(இ - ள்.) தானவரோடும் மற்றைச் சக்கரப்படையையுடையனான திருமாலோடும் வானவர்கடையமாட்டாத (அலை) மடங்குகின்றகடலைக் கடைந்த வாலியானவன் (இராமபிரானுடைய) அம்பொன்றினாலே உயிர்சொந்தமைபை¹ மறத்தென்? மேலோனே! மீன்விளங்குகின்ற கடல் அடைந்ததிலையைய உணர்ந்தாயில்போலும்; (எ - று.) 19-ம்: — 1 தலைவரோடும். 2 செய்ய 3 மாட்டார். 4 அழிந்தமை, உலர்ந்தமை, உலந்தமை. 5 ஆர்த்ததென்ன. 6 மீனலர், மீனகு. (நஉ0டு)

சுஆ. எத்தனை யரக்க ரேனுக் தருமாண் டில்லை¹ யன்றே

அத்தனை யறத்தை வெல்லும் பாவமென்² றறிந்த துண்டோ

பித்தரைப் போல நீயு மிவருடன் பெயர்ந்த தன்மை

ஒத்தில தென்னச் சொன்னு னவனிவை³ யுரைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) அரக்கர் எத்தனைபேர் இருந்தாலும், தருமமென்பது, அங்கே இல்லையன்றே? மிகுதியாயுள்ள தருமத்தைப் பாவம் வெல்லுமென்பது, அறிந்தது உண்டோ? பித்தரைப்போல நீயும் இத்தவானரர்களோடும் (இராமனுள்ள இடத்தை) விட்டுச்சென்ற தன்மை (உந்தகுதிக்கு) ஒத்ததாக இல்லை என்று சொல்லி முடித்தான்: அந்தச்சாம்பவான் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்வதானான்: (எ - று.) — சாம்பவான் கூறுவனவற்றைமேல் ஐந்து கவிகளிற் காண்க.—19-ம்: — 1 என்றே, அன்றே. 2 அறிதல். 3 உரைப்பானானான். (நஉ0சு)

௫௦.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-சாம்பவான் கூறுவதைத்தேர்விக்கும். நாணத்தாற் சிறிது போது 1நலங்கின 2னிருந்து 3பின்னர் தூணுத்த திரடோள் 4வீர தோன்றிய வரக்கர் 5தோற்றம் காணத்தா னிற்கத் தானக் கறைமிடற் றவர்க்கு மாமே 8கோணற்பூ வுண்ணும் 9வாழ்க்கைக் குரங்கின்10மேற் குற்ற முண்டோ. ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அப்போது சாம்பவான்), நாணத்தினாலே சிறிது போழ்து மனம்வாடியவனாயிருந்து,---(பின்பு) அங்கதனை நோக்கிக்கூறு வான்:—தூணையொத்த திரண்டதோளையுடைய வீரனே!(இப்போது) வந்துள்ள அரக்கரின் தோற்றத்தைக் காணவாவது (அவர்முன்னே) நிற்கவாவது விஷக்கறைகொண்ட கண்டத்தையுடையவனான அந்த உருத்திரமூர்த்திக்குத்தான் முடியுமோ? (அவ்வாறாயின்), உடற்கோணு தலையுடைய மலரையுண்டொழும் வாழ்க்கையைக்கொண்ட குரங்குகள் (ஒடிப்போயினவென்றால் அவற்றின்)மேற்குற்றம்உண்டோ?(எ-று.)— ‘கோணல்’ என்பதைப் பூவுக்கு அடைமொழியென்று கொள்ளலுமாம். பி-ம்:-1நல்கினன். 2இருந்த. 3பின்னும். 4மைந்த, மைத்தன். 5வீரம். 6தானிறங்கவந்தக். 7மிடற்றவற்குமன்றே, விடற்றவனுக்காமோ. 8கோணல். 9யாக்கை. 10பாற். (௩௩௦௭)

௫௧. தேவரு மவுணர் தாமுஞ் 1செருப்பண்டு செய்த 2காலம் ஏவரே யென்றாற் காணப் பட்டில ரிருக்கை 3யான மூவகை யுலகி னுள்ளா 4ரிவர்துணை யாற்றன் முற்றும் பாவக் 5ருளரே கூற்று மிவருடன் பகைக்க வற்றே.

(இ - ள்.) தேவர்களும் அவுணர்களும் முன்பு போர்செய்த காலத்தில் என்றாற் காணப்பட்டிலாதவர்,எவர்? இருப்பிடமான மூவகையுலகினுள்ளாரில் இவரளவு வலிமைநிரம்பியகொடியோ ருளரோ? யமனும் இவருடன் பகைக்க வல்லமையுடையதோ? (எ-று.)—பி-ம்:— 1பண்டுபோர். 2காலம். 3ஆன்ற. 4அவர் 5உளரோகூற்றையஞ்சினாற் குற்ற முண்டோ, உளரோகூற்றையஞ்சினார் பழியமுண்டோ, உளரோற்றையஞ்சினார் பயமுண்டோ. (௩௩௦௮)

௫௨. மாலியைக் கண்டேன் 1பின்னை மாலிய வானைக் கண்டேன் காலநே மியையுங் கண்டே னிரணியன் 3றியையுங் கண்டேன் ஆலமா விடமுங் கண்டேன் மதுவினை 4யனுச னேடும் வேலையைக் கலக்கக் கண்டே 5னிவர்க்குள மிடுக்கு முண்டோ.

(இ - ள்.) மாலியைக் கண்டேன் :பின்னை மாலியவானைக் கண்டேன்: காலநேயியைக் கண்டேன்: இரணியனையும் கண்டேன்: கொடிய ஆலகாலவிஷத்தையும் கண்டிள்ளேன்: (கைடபனன்ற) தம்பியுடனே மதுவென்பானையும் கடலைக்கலக்குகையிற் கண்டேன்: இவ்வரக்கர்க்குள்ள வலிமை அவர்க்குஉண்டோ? (எ-று.)—பி-ம்:— 1பண்டை,மற்ற. 2நேயியைக். 3தன்னைக். 4அசனியோடு. 5உவர்க்குள்ள.

௫௩. 1வலியிதன் மேலே பெற்ற வரத்தினர் மாயம் வல்லோர் ஒலிகடன் மணலின் மிக்க 2கணக்கின ருள்ள நோக்கிற்

கலியினுங் கொடியர் கற்ற படைக்கலக் கரத்த ரென்றால்
மெலிகுவ தன்றியுண்டோ 3விண்ணவர்⁴வெருவல் கண்டால்.

(இ - ன்.) (இவ்வரக்கர்கள்), பலத்துக்குமேலே வரமும்பெற்றவர்: மாயம்வல்லர்: ஒலிக்கின்ற கடலின்மணலைக்காட்டிலும்மிக்க பேரெண்ணினராகவுள்ளவர்: (இவர்களின்) மனத்தைப் பார்த்தாலோ, கலியினுங் கொடியர்: (அன்றியும்) கற்ற படைக்கலத்தைக் கையிற்கொண்டவர்: இவ்வாறானால், விண்ணோர் வெருவுவதைக்கண்டால், (குரங்குகளாகிய நாம்) மெலிவதல்லாமல் (வேறேருசெயல் நமக்கு) உண்டாருமோ? (எ - று.)—பி - ம்:—1வலியிது, வலியது. 2கணக்கிலர். 3விண்ணுறு. 4மெலிவு. இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் இல்லை. (௩௩௧0)

௩௪ ஆகினு 1மையம் வேண்டா வழகிதன் றமரி னஞ்சிச்
2சாகினும் பெயர்ந்த தன்மை பழிதரு நரகிற் 3றள்ளும்
4ஏகுது மீள வின்னு மியம்புவ துளதா 5யை
மேகமே 6யலைபான் 7கண்ணி னெங்ஙனம் விழித்துநிற்றும்.

(இ-ன்.) இப்படியிருந்தாலும், சாவதாயிருந்தாலும், போருக்கு அஞ்சிப் பெயர்ந்ததன்மை, அழகியதன்று: (மேலும்), (இம்மையிற்) பழியை விளைக்கும்:(மறுமையில்) நரகத்திலே தள்ளும்: (இவ்விடயத்தில்) ஐயம் வேண்டா: (ஆதலால்), மீளச்செல்வோம்: ஐய! இன்னும் சொல்ல வேண்டுவது ஒன்றுண்டு: (அது), மேகத்தையொத்தவனான ஸ்ரீராமனுடைய கண்முன்னே எங்ஙனம் விழித்துநிற்போம்?(என்பதே);(எ-று.)—பி - ம்:—1ஐயவுண்டாலார்க்கேனும், ஐயமுண்டாலறத்தினும், ஐயமுண்டாமாகிலும். 2சாகிலம், போகிலும். 3போக்கும். 4ஏகுமே, ஏகுதி. 5எய்தி. 6அனையார். 7காண, கண்முன். (௩௩௧௧)

௩௫.—அந்தக் சாம்பவானுக்கு அங்கதன் சமாதானம்
கூறத்தொடங்குதல்.

என்றெடுத் தெண்கின் றுனைக் கிறையவ னியம்ப லோடும்
வன்றிறற் குலிச மோச்சி வரைசிற கரிந்து வெள்ளிக்
குன்றிடை லீலக் கொண்மு வமர்ந்தென மதத்தின் 1குன்றின்
நின்றய 2னளித்த மைந்தன் மகனிவை நிகழ்த்த லுற்றான்.

(இ - ன்.) என்று கரடிச்சேனைக்குத் தலைவனான சாம்பவன் எடுத்த சொல்லுதலோடும், மிக்கவலிமையையுடைய வச்சிராயுதத்தை யாங்கியெறிந்து மலைகளைச் சிறகரிந்து, வெள்ளிக்குன்றில் லீலநிற ன்ன மேகமொன்று பொருந்தினற்போல் மதத்தையுடையமலை பான்றஐராவதமென்ற யானையில் நின்றவனாகியஇந்திரனது புதல்வனானவாலிபெற்றமகனான அங்கதன் இவ்வார்த்தைகளைக் கூறலானான்; (எ-று.)—அங்கதன் கூறுபவற்றை மேல் இரண்டுகவிகளிற் காண்க. ன்று-யானைக்கு, உவமையாகுபெயர். பி-ம்:-1குன்றம். 2அருளும். 3ச்செய்யுள்பல பிரதியில் இல்லை. (௩௩௧௨)

௫௬.---சாம்பவானுக்கு நாணம்நீங்க, அங்கதன்கூறுஞ் சமாதானத்தை
இதுவும் அடுத்தகவியும் தெரிவிக்கும்.

எடுத்தலுஞ் ¹சாய்த ரூனு ²மெதிர்த்தலு மெதிர்த்தோர் தம்மைப்
படுத்தலும் வீர வாழ்க்கை ³பற்றினர்க் ⁴குற்ற மேனூன்
⁵அடுத்ததே யஃது ⁶நிற்க வன்றியு மொன்று ⁷கூறக்
கடுத்தது ⁸கேட்டீர் நீருங் கருத்துளீர் கருதி நோக்கின்.

(இ - ள்) (நாமே பகைவரை) விஞ்சதலும் தோற்றலும், (நம்
மைநாடிவந்தபகைவரை) எதிர்த்துநின்றலும், (நம்மால்) எதிர்த்தோரைக்
கொல்லதலும் வீரவாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்க்கு முன்னுள்
தொடங்கி அடுத்ததே: அஃது இருக்கட்டும்: அன்றியும் ஒன்றுகூற
விரைந்து அதுகேட்டு (இங்கு) இருந்துளீர்: அதலை, ஆராய்ந்து
பார்க்குவிடத்து நீரும் ஆராய்ச்சியுள்ளவரே: (எ-று.)—பி-ம்:—¹சாய்த்
தரூனும். ²இறத்தலும். ³பற்றிநற்கு. ⁴உற்று. ⁵அடுத்ததேயதெலாம்,
அடுத்ததேலாகும். ⁶நிற்ப. ⁷கூறற்கடுத்தது, கூற்றங்கடுத்தது, கூற்றுக்
கடுத்தது ⁸கேட்டீர்ண்டிங்கிருந்துளீரே துநோக்கின், கேட்டீர்ண்டிங்
கினர்ந்துநீர்தருதனோக்கின். (௩௩௩௩௩)

௫௭. ஒன்று¹நீ ரஞ்ச லைய யாமெலா ²மொருங்கே சென்று
நின்றுமொன் றியற்ற ³லாற்றே நேமியான் ருனே நேர்ந்து
கொன்றுபோர் கடக்கு மாயிற் கொள்ளுதம் வென்றி ⁴யன்றேல்
பொன்றுது ⁵மவனோ டென்றான் ⁶போதலோ புகழன்றென்றான்.

(இ - ள்.) நீர் சிறிதும் அஞ்சவேண்டா: ஐய! யாமெல்லாம்
ஒருங்கேசென்று நின்றும் ஒருசெயலும் இயற்றுதற்கு வல்லமையுடை
யோமல்லோம்: சக்ராயுதத்தையுடையவனாகிய திருமாலினியிசமான
ஸ்ரீராமனே (சென்று பகைவரை) பெதிர்த்துகொன்று போரைக்கடப்பா
னாயின் வெற்றிகொள்ளுவோம்: அல்லாவிடின், அவனுடனே உயிரொ
ழிவோமென்று கூறியவளாய், (அப்பிராணவிட்டு) ஒடிப்போதலோபுக
ழன்றென்று முடித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹நீ, ²ஒருங்கு. ³ஆற்றும்.
⁴அன்றிப். ⁵அவரோடென்றான், அவரோபொன்றார், அவரோபொன்
றார். ⁶போதலேயழகிற்றென்றான், போதலோபுகழின்னன்றே, பொரு
தலேபுகழீதன்றால். (௩௩௩௩௩)

௫௮.---சாம்பவான் சொற்படி தீரும்பிவந்த வானரசேனைகளைக்
கண்டு ஸ்ரீராமன் தம்பி துர் கூறத்தொடங்குதல்.

ஈண்டிய தானே நீங்க ¹நிற்பதென் யாமே ²சென்று
³பூண்டவெம் பழியி னோடும் ⁴போந்தனம் ⁵போவ தென்னு
மீண்டனர் தலைவ ரெல்லா மங்கத னோடும் வீரன்
மூண்டவெம் ⁶படையை நோக்கித் ⁷தம்பிமெல் மொழிவதானான்.

(இ - ள்.) (அப்போது சாம்பவான்), 'நெருங்கியசேனை நீங்க நிற
பது எதற்காக? யாமே (போர்க்களத்தை விட்டுச்) சென்று அதனாற்
பூண்ட கொடிய பழியினோடும் (திரும்பிப்) போகலானோம்: (ஆகவே,
யாவரும்) திரும்பிவரட்டும்' என்று கூற, தலைவரெல்லாம் அங்கதனோ

மும் திரும்பிவந்தனர்: மகாவீரனை ஸ்ரீராமன், மூண்டுள்ள கொடிய சேனைகளைப்பார்த்துத் தம்பியினிடம் (பின்வருமாறு) கூறலானான்.

போவது - ஒருவகைவியங்கோள்: இனி, தொழிற்பெயராகக். கொண்டு, 'தக்கது' என்று ஒருமுற்றுவருவித்து உரைத்தலும்ஒன்று. மூண்ட வெம்படைஎன்றது - போரில்மூண்டமூலபலத்தையென்க. 'தம் பிமேல்மொழிவதானான்' என்பதற்கு - இனையபெருமாள்பிறகு சொல்வ தானான் என்று உரைத்து, "அத்தரீ" என்றபாடலை இலக்குமணன் மொழியாகவுரைப்பினுமாம். சேனைமீண்டமை உரு-ஆங்கவியிற் கூற ப்படும். ௩ - ம்:---1சின்றதென். 2என்று. 3பூண்டனம். 4போர்த்தாம். 5போதும். 6பகையை. 7தம்பிக்கு. (௩௩௬௬)

௩௬.---ஸ்ரீராமன் நான் ஒருவனே இந்த அரக்கரையெல்லாம் கொல்வேனென்று.

அத்தரீ 1புணர்தி யன்றே 2யரக்கர்தா னவுண ரேதான்
3எத்தனை புளரென் றுலு மியான்சிலை யெடுத்த போது
4தொத்துறு கனலின் வீழ்ந்த பஞ்செனத் 5தொலையுந் தன்மை
6ஒத்ததோ ரிடையூ 7றுண்டென் றுணர்விடை 8புதிப்ப தன்றால்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இராமன் இலட்சுமணனைநோக்கிக்கூறுவான்:—அத் தனை! அரக்கரென்ன அவுணரென்ன (இவர்)எத்தனைபேர் உள்ளாரென் றாலும் (அவர்களையாவரும்), நான் வில்லையெடுத்து அம்புதொடுத்த போது, கிரளாகப்பொருந்தியநெருப்பிலே வீழ்ந்த பஞ்சுபோல அழியுந் தன்மையை நீ அறிவாயன்றே: (என்றிறமைக்கு) ஏற்ப தான ஒரிடையூறு உண்டென்று (என்) மதிக்குந் தோன்றுவது (எதுவும்) இல்லை; (எ-று.)
எதிர்ந்தவர் எல்லாரையும் ஒருங்கே என்வில்லினால் நான் மாய்ப் பே நென்பதிற் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை: என்றிறமை உனக்குந் தெரிந்த தன்றே! என்று ஸ்ரீராமன் வானரர்க்குத் தெளிவுண்டாகத் தன்றிறமையைப் பாராட்டிக் கூறினான். ௩ - ம்:---1உணர்த்தி, அறிதி. 2அரக்கரேயவுணர்தானென். 3எத்துணை. 4தொத்தது. 5தொலைந்த. 6ஒத்ததோ. 7உண்டோ. 8உதித்ததுண்டோ, உதித்ததென்றான். (.)

௩௦.—மூன்றுகவிகள் - வானரசேனையை மாநதிமுதலியவரோடிருந்து பாதுகாப்பாயென்று ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனுக்குக்கூறுதல்.

காக்குந் 1ரின்மை 2கண்ட கலக்கத்தாற் கவியின் சேனை போக்கறப் 3போகித் தத்த முறைவிடம் 4புகுத லுண்டால் 5தாக்கியிப் படையை முற்றுந் தலைதுயிப் பளவுந் தாங்கி 6நீக்குதி நிருத ராங்கு நெருங்குவார் 7நெருக்கா வண்ணம்.

(இ - ள்.) காப்பவரில்லாமையைக்கண்ட கலக்கத்தினால் குரங்குச் சேனை(புத்தத்திற்குச்) செல்லுதலொழிய ஒடிப்போய்த் தத்தம்வாழிடங் களிற் புக நேர்ந்ததுண்டு: ஆதலால், (நான்) இந்த இராட்சசசேனையைத் தாக்கி முற்றவும் தலையைவெட்டிவீழ்த்துமளவும் (நீ) இந்தக்குரங்குச்

சேனையைத்தாங்கி ஆங்கு நிருதர்நெருங்கிவந்து நெருக்காதபடி தவிர்ப்பாய்; (எ - று)---பி ம்:--1இன்னங். 2கண்டாற். 3பொங்கித்தந்தம், பொதிந்துதத்தம், போக்கித்தத்தம். 4புகுந்ததுண்டேல், புகுதலுண்டேல். 5தாக்கிய. 6நீக்குநீ. 7நெருங்கா. (௩௩௧௭)

௬௧. இப்புறத் தீனைய சேனை யேவியாண் டிருந்த தீயோன் அப்புறத் 1தமைந்த சூழ்ச்சி 2யறிந்தவ நையலே 3வந்து தப்பறக் கொன்று 4நீக்கி லவனையார் 5தடுக்க வல்லார் வெப்புறு கின்ற துள்ளம் வீரநீ 6யன்றி 7வில்லால்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்து இப்படிப்பட்ட சேனையையேவிவிட்டு அங்கேயிருந்த தீயோனும் பொருந்திய சூழ்ச்சியையுடையவனுமான இராவணன், அப்புறத்தில் அயலேவந்து தவறுதலின்றி வானரப்படைகளைக்கொன்று நீக்கினால், வீரனே! அந்தஇராவணனை நீயல்லது வில்லினால் தடுக்கவல்லவர் யாவர்? (இதுபற்றி) மனம் வருந்துகின்றது; (எ - று)---பி - ம்:--1அமைத்த. 2அறிந்தனன், அறிந்ததன். 3வந்தால். 4வீழ்க்கில், நீக்கும். 5தடுக்கற்பாலார், தடுக்கத்தக்கார். 6அவது. 7வில்லோர். (௩௩௧௮)

௬௨. மாருதி யோடு 1நீயும் 2வானரக் கோனும் வல்லே, பேருதிர்சேனை காக்க வென்னுடைத் தனிமை பேணிச், 3சோருதி 4ரெண்ணின் வெம்போர் தோற்றுநா மென்னச் சொன்னான், வீரன் 5மற்றதனைக் கேட்ட வினையவன் விளம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) மாருதியுடனே நீயும் வானரத்தலைவனான சுக்கிரீவனும் விரைந்து சேனையாக்கச் செல்லுங்கள்: என்னுடைய தனிமையைக் கருதி மனந்தளர்வீராயின், நாம் கொடும்போரில் தோற்போம் என்று மகாவீரனான ஸ்ரீராமன்சொன்னான்: அதனைக்கேட்ட இளைய பெருமான் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினார்: (எ - று)---பி-ம்:--1நீயிவ். 2வானரத்தலைவரோடும். 3சோருதி. 4எண்ணின். 5மற்றதனை.()

௬௩.—இலக்தமணன் இராமன்கூறியதை யுடன்படுதல்.

1அன்னதே கரும மைய வன்றியு 2மருகே நின்றால் என்னுனக் குதவி 3செய்வ திதுபடை யென்ற போது சென்னியிற் சமந்த 4கையர் 5தேவரே போல 6யாமும் பொன்னுடை வரிவி 7லாற்றல் புறனின்று 8காண்டல் போக்கி.

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன் ஸ்ரீராமனைநோக்கி), 'ஐயனே! அதுவே செய்யத்தக்கசெயல்: அன்றியும் உன்னருகேநின்றால், அரக்கப்படை இதுஆனபோது, [பேரளவினதும் பெருவலிபடைத்தது மாக இருந்தால்] தேவரைப்போல யாமும் சென்னியிலே கூப்பியகையை யுடையவராய்ப், பொற்கட்டையுடைய வில்லாற்றலைப் புறத்திலிருந்து பார்த்தலைத்தவிர்த்து, உனக்கு உதவிசெய்வது என்ன உள்ளது? (எ - று)---பி - ம்:--1அன்னது. 2அனைவேம். 3செய்தும். 4கையான். 5தேவரைப். 6யாமும். 7ஏந்திப். 8காண்டமென்றான், காண்டிபோக்கி, காண்டல்போக்கில். (௩௩௨0)

௬௪.—அப்போது அநுமான் ஸ்ரீராமனிடம் தன்வேண்டுகோளைத் தெரிவித்தல்.

என்றவனேக லுற்ற காலையி னனும னெந்தாய்
புன்றொழிற் குரங்கெ னுதென் றேளின்மே லேறிப் புக்கால்
நன்றெனக் ¹கருதாநின்றே னல்லது நாயி னேனுன்
பின்றனி ²நின்றபோது ³மடிமையிற் ⁴பிழைப்பி லென்றான்.

(இ-ள்.) என்று சொல்லி அந்த இலட்சுமணன் போகத்தொடங்கியபோது-அநுமான், (ஸ்ரீராமனை நோக்கி), 'எந்தாய்! புல்லியதொழிலுடைய குரங்கு என்று அவமதியாமல் என்னதோளின்மேலேறிக்கொண்டு போரிற் புகுந்தால், நல்லது என்று கருதுகின்றேன்: அல்லாவிடின், நாய்போற்கடைப்பட்டவனான நான் உன்பின்னேதனியே நின்றபோதும் அடிமையிற் பிழைப்பு இல்லாததாகும் என்று (தன் எண்ணத்தைத்) தெரிவித்துக்கொண்டான்; (எ-று.)--பி-ம்:--¹கருதுகின்றேன். ²நின்றமாயின். ³அடித்தொழில். ⁴பிரியேன். (௩௩௨௨)

௬௫.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-இராமன் 'நீ இலட்சுமணனுக்குத் துணையாயிரு' என்று அநுமானுக்குக் காரணத்துடன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

¹ஐயநிற் ²கியலா ³துண்டோ விராவண னயலே ⁴வந்துற்று
எய்யும்வீற் கரத்து வீர ⁵னிலக்குவன் றன்றே டேற்றால்
மொய்யமரக் ⁶களத்தி னுண்ணித் துணை ⁷பெறா னென்னின் ⁸முன்பு
⁹செய்யுமா வெற்றி யுண்டோ சேனையுஞ் ¹⁰சிதையு மன்றே.

மூன்று கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (இராமன் அநுமானை நோக்கிக் கூறுவான்:—) ஐயனே! உனக்கு முடியாத செயலும் உண்டோ? இராவணன் அருகிலேவந்து பொருந்தி, எய்கின்ற வில்லையேத்திய கையைபுடைய வீரனான இலக்குமணனோடு எதிர்த்தால், (அப்போது) நெருங்கிய போர்க்களத்திலே உண்ணித் துணைபெறாமற் போனால், வலியவனே! பெறக்கூடிய பெருவெற்றி விளையுமோ? (அன்றியும்), குரங்குச்சேனையும் கெடுமல்லவோ? (எ-று.)--பி-ம்:--¹ஐயனுக்கு. ²ஒண்ணுது. ³உண்டே. ⁴வந்தால். ⁵இளையவன். ⁶களத்தன். ⁷பெறாதொழியின். ⁸முன்பு, மொய்யம்ப. ⁹செய்யும் வெற்றியுமுண்டாமோ. ¹⁰சிந்துமன்றே. (௩௩௨௨)

௬௬. ஏரைக்கொண்டமைந்த குஞ்சி யிந்திர சித்தென் பான்
றன், போரைக்கொண்டிருந்த ²முன்னு ளினாயவன் றன்னைப்
³போக்கிற்று, ஆரைக்கொண்டு னென லன்றே ⁴வென்றதக் கவனை
யின்னம், வீரர்க்கும் ⁵வீர நினைப் ⁶பிரிகலன் வெல்லு மென்
பென்.

(இ-ள்.) அழகைக்கொண்டு அமைந்த மயிர்முடியையுடைய இந்திரசித்து என்பவன் தன் போரைக் கொண்டிருந்த முன்னுளில் இளையவனை அனுப்பியது? ஆரைக்கொண்டு (உன்வலிமையில் நம்பிக்கை கொண்டேயல்லவா!) அக்களத்தில் அவனை வென்றது உன்னாலே

யல்லவோ? வீரற்கும் வீரனே! நினைப்பிரியாதவனாய் (அந்தஇலட்சுமணன்) இன்னும் வெல்வானென்று கருதுவேன்; (எ-று.)—பி-ம்:—1கொண்டிருந்து, கண்டிருந்து. 2மேனான். 3போக்கின். 4வென்றதன் மென்னச் சொன்னான், வென்றதென்றென்னச்சொன்னான். 5வீரன். 6பிரிகிலன், பிரிகிலேன். (௩௩௨௩)

கூஎ.—ஸ்ரீராமன் சொல்லியதைக் கேட்டு அநுமான் இளையபெருமாள்பின்னே செல்லுதல்.

சேனையைக் காத்தென்¹பின்னே திருநகர் தீர்ந்து போந்த யானையைக் காத்து²மற்றையிறைவனைக் காத்தென் டீர்ந்த வாணியித் தலத்தி³னேடு மறையொடும் வளர்த்தி யென்றான் ஏனை⁴மற்றுரைக்கி லாதா⁵னிளவல்பின் நெழுந்து⁶சென்றான்.

(இ - ள்.) சேனையைக்காத்து, என்பின்னால் அழகியஅயோத்தியா புரியினின்று நீங்கிப்போந்த யானைபோன்றவனான இளவல்பு பாது காத்து, மற்றைச்சக்கிரீவனைப்பாதுகாத்து, மனவல்லமையைக்கடந்து நின்ற வானுலகத்தை இவ்வுலகத்தோடும் மறையொடும் வளரச்செய்வாய் என்றான்: மாறாக வேறு உரைக்கமாட்டாதவனாய்,(அ.நுமான்),-இளவல்பின்னே எழுந்துபோனான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1பின்னர், 2மற்றும், 3மற்றுரைத் திலாதான். 4இளவலோடு, 5போனான். (௩௩௨௪)

கூஅ.—வியீஷணனையும் இலட்சுமணன்துத் துணைபோகச் சொல்லுதல்.

விடண நீயு மற்றுன் றம்பியோடேகி வெம்மை
1கூடினர் செய்யு மாயந்²தெரிந்தனை கூறிக் கொற்றம்
3நீடுறு தானை தன்னைத்⁴தாங்கினை நிலலா யென்னிற்
5கேடுள தாகு மென்ற⁶னவனது⁷கேட்ப தானன்.

(இ - ள்.) வியீஷணனே! நீயும் உன் தம்பியோடு போகி வெம்மையுடையவராகிய அரக்கர் செய்கின்றமாயத்தை ஆராய்ந்து கூறி, கொற்றம்நீடுறுகின்ற தானையைத் தாங்கிநிலலாயென்றால், தீமையுண்டாகும் என்று கூறினான்: அவன் அதனைக் கேட்டு (அதன்படியே) நடப்பதானான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1கூடினான், 2தெரிந்தனை குறிக்கொண்டேகி, தெரிந்தனகுறிக்கொண்டேகி, தெரிந்தனைகூறிக்கொற்றம், தெரிந்தனை கூறிக்கொற்றம், தெரிந்தனை குறிக்கொண்டேகி, தெரித்திநீகூறிக்கொற்றம். 3நீடுள. 4தாங்கிநீ. 5கேடுள. 6கேட்டிய. 7தலைமேற்கொண்டான், கிடைப்புக்கொண்டான். (௩௩௨௫)

கூக.—யாவரும் இலட்சுமணனுக்குத் துணையாகச் செல்லுதல்.

சூரியன் 1சேயுஞ் செல்வன் சொற்றதே²யெண்ணுஞ்³சொல்லன் ஆரியன் பின்பு⁴போனானைவரு மதுவே நல்ல காரிய மென்னக் கொண்டார் கடற்படை காத்து நின்றார் வீரியன்⁵பின்னர்ச் செய்த செயலெலாம்⁶விரிக்க லுற்றும்.

(இ - ள்.) சூரியபுத்திரானை சக்கிரீவனும் ஸ்ரீராமன்கூறியதையே மதித்துக்கூறியசொல்லையுடையவனாகி, இலக்குமணன் பின்னேபோக

ஹர்ரூன்: யாவரும் அதுவே நல்லகாரியமென்று கொண்டார்களாய், கடல்போன்ற வானரப்படையைக் காத்துநின்றார்; வீரமுள்ளவனான ஸ்ரீராமன், பின்புசெய்த செயலை யெல்லாம் இனி விவரித்துச்சொல்லத் தொடங்கினோம்; (எ - று.)

ஈற்றடி - கவிக்கூற்று. 1 - ம்:—1செல்வன் மற்றச். 2என்னும். 3சொல்லால், சொல்லான். 4போனவனைவரும். 5பின்னைச். 6விளம்பல்.

எ௦.—இராமன் போர்க்கோலம் புணுதல்.

வில்லினைச் தொழுது வாங்கி யேற்றினான் 1விண்ணான் மேருக் கல்லெனச் 2சிறந்த 3தேயுங் 4கருணையங் கடலே யன்ன எல்லொளி மார்பில் 5வீரக் கவசமிட் 6டிழையா வேதச் சொல்லெனத் 7தொலையர் வாளித் தூணியும் புறத்துத் தூக்கி.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) கருணைக்கடலான ஸ்ரீராமமூர்த்திதாமே (கையால்) தொழுது வில்லை யெடுத்து வில்நாணியை யேற்றி, (பிறகு)மேருமலைபோலச் சிறந்ததாயினும் அந்தவிளங்குகின்ற ஒளியையுடைய(தனது)மாார்பிலே வீரக்கவசத்தையிட்டு, (ஒருவராற்) செய்யப்படாத வேதச்சொற்களைப்போலத் தொலையாத அம்புகளைக்கொண்ட தூணீரத்தையும் முதுகிலே கட்ட, —(எ - று.)—“கூசினபொடியாலெங்கும்” என்று மேலிற் கவியில்முடியும்.

விஷ்ணுவின்வில் லாதலால், அதனைத் தொழுது வாங்கினான். மார்பு மலைபோன்ற தேனும் அதற்கும் வீரக்கவசமிட்டா னென்றார். தூக்கி = தூக்க: எச்சத்திரிபு. 1-ம்:—1மெய்ந்நான். 2செறித்தது. 3ஏனும். 4கருணையின். 5தீராக். 6இமையோர். 7தொலைவிலாத. (௩௩௨௭)

எக - சேனையின்முன்னணிவந்து பொருதல்.

1ஒசனை நூற்றின் 2வட்டமிடை 3விடா 4துறைந்த சேனைத் தூசிவந் தண்ண றன்னைப் போக்கற வளைந்து சுற்றி வீசின படையு மம்பு 5மிடைதலும் விண்ணோ ராக்கை கூசின 6பொடியா லெங்குங் குமிழ்ந்தன வியோம கூடம்.

(இ - ள்.) நூறுயோசனைதூரம் வட்டமாக இடைவிடாது பொருந்தின சேனையின் முன்னணிவந்து பெருமையிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனைப் போக்குஇல்லாதபடிவளைந்து சூழ்ந்துகொண்டவீசின படைக்கலங்களும் அம்புகளும் நெருங்கவும், தேவர்தம் முடல்கள் கூச்சமடைந்தன: அப்போது எழுந்த தூளியால் ஆகாயத்தினிடமெங்கும் பரவின; 1(எ-று.)—1 - ம்:—1யோசனை. 2வட்டத்திடை. 3அருது. 4உற்ற. 5மிடைதலின். 6பொடியாவேணுங்குமிழ்த்தன ரோமக்கூட்டம், ஓடியாவேணுங்குமிழ்த்தனவுரோமக்கூட்டம். (௩௩௨௮)

எஉ.—இமையோர் இராமையேத்துதல்.

கண்ணனே யெளியே 1மிட்ட கவசமே கடலே யன்ன
வண்ணனே யறத்தின் வாழ்வே மறையவர் வலியே 2மாறாது
ஒண்ணுமே 3நீய லாதோ 4ரொருவர்க்கிப் படைமே லுன்ற
எண்ணமே முடித்தி யென்னு வேத்தின ரிமையோ ரெல்லாம்.

(இ - ள்) (அப்போது) தேவர்களெல்லாம்,—கண்ணனே! எளியவ
ராகிய எங்கட்குப் பாதுகாப்பாகப்பொருந்திய கவசமே! கடலையொத்த
நிறத்தையுடையவனே! அறத்தின்வாழ்வே! மறையவர்க்குவலிமையாகி
யிருப்பவனே! நீயல்லாத ஒருவர்க்குபின்வாங்கிவிடாமல் இப்படைமேல்
எதிர்த்தல் ஒண்ணுமோ? (எம்முடைய) எண்ணத்தை சிறைவேற்றுவாய்
என்று சொல்லித் துதித்தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—1விட்ட. 2மற்
றோர்க்கு. 3நீன். 4ஒருவர்க்குப், ஒருவரிப். (௩௩௨௧)

எ௩.—முனிவர் அஞ்சி ஸ்ரீராமன் வெல்கஎன்று ஆசீகூறுதல்.

முனிவரே முதல்வ ராய வறத்துறை முற்றி னோர்கள்
தனிமையு மரக்கர் தானைப் பெருமையுந் 1தரிக்க லாதார்
பனி²வரு கண்ணர் விம்மிப் பதைக்கின்ற நெஞ்சர் பாவத்து
அனைவருந் தோற்க வண்ணல் வெல்கவென் றுகி சொன்னார்.

(இ-ள்.) முனிவரே முதல்வராகிய அறத்துறையில்கிரம்பிநிற்பவர்,—
(ஸ்ரீராமனுடைய) தனிமையையும் அரக்கரின் சேனைப்பெருமையை
யும் (கண்டு) தரிக்கமாட்டாதவராய், கீர்த்துளிவருகின்ற கண்களை
யுடையவரும் விம்மிப்பதைக்கின்ற நெஞ்சையுடையவருமாகி, 'பாவத்
தையுடைய அனைவரும் தோற்க: அண்ணல் வெல்க' என்று வாழ்த்துக்
கூறினார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—1தரிக்கலாற்றார், தரித்திலாதார்.
2வருங். (௩௩௩0)

வேறு.

எ௪.—மற்றுமுள்ள தேவாதிபரும் இராமனை வாழ்த்துதல்.

மற்றும்வே றறத்து ணின்ற வான¹நா டனைத்துளோர்
கொற்ற வில்லி வெல்க வஞ்ச மாயர் 2நீக குவலயத்து
உற்ற தீமை தீர்க வின்றொ டென்று கூறி னார்³நிலம்
துற்ற வெம்ப டைக்கை நீச³ரின்ன வின்ன சொல்லினார்.

(இ - ள்.) மற்றும்வேறாக அறத்துள் சின்ற வானநாட்டில்முற்ற வுள்
ளவரெல்லாம்,—'வெற்றிபொருந்திய வில்லாளியான ஸ்ரீராமன் வெல்க:
வஞ்சனையுள்ள மாயாலிகள் அழிக: பூமியிற்பொருந்திய தீமை இன்
றொடுதீர்கஎன்றுகூறினார்கள்: நிலத்துநெருங்கிய கொடியபடைக்கல
மேந்திய கையையுடைய நீசர்கள் இவ்வாறு இவ்வாறு கூறலானார்
கள்: (எ-று.)—அவர்கள் கூறியவற்றை மேல்முன்றுகவிகளிற் காண்க.
இச்செய்யுள் அனைப்பிரதிகளி லில்ல. பி - ம்.—1நாட்டு. 2நிலத்.
3இன்னர். (௩௩௩௧)

எரு.—முன்றுகவிகள்—இராமன் தீர்த்தைக் கண்டு அரக்கர்வியந்து
கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

1இரிந்த 2சேனை சிந்தி யாரு 3மின்றி யேக நின்றுநம்
விரிந்த 2சேனை கண்டி யாது மஞ்ச லின்றி வெஞ்சரர்
5தெரிந்து 6சேவ கன்றி றம்பலின்றி யெய்து செய்கையான்
புரிந்த தன்மை வெற்றி மேலு நன்று மாலி பொய்க்குமோ.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) நிலைகெட்டோடிய சேனை சிதறி எவருயில்லாமற்போய்
விடவும், நம்முடையபரந்த சேனையைக்கண்டு சிறிதும் அஞ்சதலின்றி
(த் தான்தனித்து)சின்று கொடியஅம்புகளை ஆராய்ந்து (இந்த) வீரன்
மாறுபடுதலின்றி (நம்மோடுபொர)வருகின்ற செய்கையால், (இவன்)
புரிந்த (இச்)செய்கைவெற்றியினும்மேம்பட்டதே: மாலி பொய்கூறு
வானோ? (எ - று.)

நம்மைக் கண்டமாத்திரத்துவானரசேனைகளெல்லாம் ஒடிச்சிதறி
விடவும் தான் மனத்திடம் குறைதலின்றி நம்மோடு எதிர்த்து நிற்கின்
றான்: இவன் வெல்லவேணுமென்பதும்இல்லை:இவனதுஇச்செய்கையே
வெற்றியைவிட மெச்சத்தக்கது: இவன்திறமையைக்குறித்து மாலி
முன்பு பாராட்டிக்கூறியது சிறிதும் பொய்ப்படாதென்று இராக்கதர்
கூறினரென்க. மாலி=மாலியவான்: இராமன் திறமையை மாலியவான்
கூறியதைப் படைக்காட்சிப்படலத்துக் காண்க. பி - ம்:—1இரிந்து.
2தானை, 3இன்றியேயும். 4சமம். 5தெரிந்த. 6சேவகர். 7இன்றிசின்றசெய்
கையால், இன்றியேசெய்வீரியம். (௩௩௩௨)

எக. 1புரங்க டொய்த புங்க வற்கு முண்டு 2தேர்பொ ருந்திரா
பரந்த தேவர் 3மாய னம்மை வேர றுத்த பண்டைநாள்
விரைந்து புள்ளின் மீது விண்ணு ளோர்க ளோடு மேவினான்
கரந்தி லன்ற னித்கொ ருத்த னேரும் 4வந்து காலினான்

(இ-ள்.) முப்புரத்தைஎய்தழித்த பரமற்கும் பரவியதேவர் தேரிற்
பொருத்திராக இருந்தனர்: மாயன் நம்மை வேரறுத்த முன்னுளில்
கருடப்புள்ளின்மேல் தேவர்களோடும் விரைந்து பொருத்தினான்: (இப்
போதோ) தனித்தஒருத்தன் ஒளியாதவனாக் காலினால்வந்து(நம்மை)
எதிர்க்கின்றான்; (எ-று)—நேரும்முற்றும், வேற்றுமையணி. பி-ம்:—
1புரங்கடந்த. 2தேர்ப். 3மாய. 4வந்தகாலினான். (௩௩௩௩)

எஃ. தேரு மாவு மியான யோடு சீய 1மியாளி 2யாதியா
மேரு மானு 3மெய்ய நின்ற வேலை யேழின் 4போலவால்
வாரும் வாரு மென்றழைக்கு மானி டற்கிம் மண்ணிடைப்
பேரு மாறு 5நம்மி டைப்பிழைக்கு மாறு மெங்ஙனே.

(இ - ள்.) தேரும் குதிரைகளும் யானையுடன் சீயமும் யாளியும்
ஆதியாக மேருவையொத்தமேனியையுடையவை, ஏழுக்கடல்களினும்
மிக்கனவாய் உள்ளன: (அப்படியிருக்கவும்), 'வாருங்கள், வாருங்கள்

என்று அழைக்கின்ற மானுடற்கு இந்தப்பூமியில் தப்பிப்போகும் வகையும் கம்மிடத்து அகப்பட்டு உயிருயும்வகையும் எங்கனே? (எ-று.)—ஆல்-தேற்றம். பி-ம்:—1ஆளி. 2ஆதியாய். 3என்ன, மேய, மெய்யர். 4மேலவாய், மேலவா, வெய்யவாய். 5கம்முழைப். (நூ.நூ.சு)

எஅ.—இராமன் விண்ணுணைலியை யெழுப்புதல்.

என்று சென்றிரைத்தெ முந்தொர் சீய வேற்ற டர்த்ததைக்குன்று 3சூழ்வ னைத்த போற்றொ டர்ந்த சேனை கூடலும் நன்றி தென்று ஞால மேழு நாக மேழு 4மானுதன் வென்றி வில்லை வேத நாத னுணை றிந்த 5வேலைவாய்.

(இ-ள்.) என்றுசொல்லியவண்ணம் (அரக்கர்)சென்று ஆரவாரித்தெழுந்து (தனியே) ஓர்ஆண் சிங்கம் பொருததை யானைகள் சூழ வளைத்ததுபோலத் தொடர்ந்தசேனை (இராமனைச்) சுற்றிக்கொள்ளுதலும்,—‘இது நன்று’என்றுசொல்லி,கீழேமுலகமும் மேலேமுலகமும் ஒப்பாகப்பெற்ற [பெரும்பாரமமைந்த]தன்னுடையவெற்றிவில்லைவேத நாதன் நானெறிந்தபோதில்,—(எ-று.)—‘புலர்ந்த’ என மேற்கவியோடு முடியும். குன்று-உவமவாகுபெயரால், யானையைக் காட்டிற்று.பி-ம்:—1அடர்த்திரைத்து. 2எதிர்ந்ததை, அடர்ந்ததை. 3வந்துசூழ்வளைத்த போற்றொடர்ந்து, கூடலும், வந்துசூழ்வளைத்தபோற்றொடர்ந்து கூடலும். 4ஆன. 5எல்லைவாய். (நூ.நூ.இ)

எகூ.—இரண்டுகவிகள் அரக்கச் சேனையிலீ

துர்நீயித்தந்தோன்றியமையைத்தேரிவிக்கும்.

கதம்பு லர்ந்த சிந்தை 2வந்த காவல் யானை 3மாவொடு மதம்பு லர்ந்த நின்ற விரர் வாய்ப்பு லர்ந்த மாவெலரம் பதம்பு லர்ந்த 6வேக மாக வாள ரக்கர் பண்புசால் விதம்பு லர்ந்த தென்னின் வென்ற வென்றி சொல்லவேணுமோ.

(இ-ள்.) காவலாகவந்த யானை,—மதமயக்கத்தோடு மதமும் மாறி விட்டன; மனத்திற் பொங்கிவந்த கோபமும் மாறிவிட்டன; (அங்கு) நின்ற வீரரின் வாய், புலர்ந்தன; குதிரைகளெல்லாம், கால்வேகம் குறைந்தன; மாகம்போன்றபெருந்தோற்றமுடைய கொடிய அரக்கரின் (போர்செய்யும்) பண்பு யிக்கநிலைமையும் மாறிவிட்ட தென்றால், (இராமபிரான்)வென்ற வென்றியின் தன்மையைச் சொல்லவேண்டுமோ! (எ-று.)

வேகம்ஆக அரக்கரின் போர்ப் பண்பு சான்ற விதம்என்றும் உரைக்கலாம். வென்றவென்றி சொல்லவேணுமோ என்பதற்கு இங்ஙனம் அரக்கர்பக்கத்துத் தீநிமித்தந்தோன்றியதனால் அவர்களின் வெற்றியைப்பற்றி நாம் கூறவேண்டியதில்லை பென்றலும்ஒன்று.பி-ம்:--1புலந்தசிந்தை. 2வெந்த, வந்து. 3மாவொடும். 4புலந்து.புலர்ந்து. 5புலர்ந்து. 6வேகமோய். 7புலந்தது...வென்றி, புலம்புலர்ந்தவென்றியன்று, புலம்புலர்ந்த வென்றியன்று, புலர்ந்தவென்றியன்றுவேறு. (நூ.நூ.க)

அ0. 1வெறித்திரிந்த வாசியோடு 2சீய் மாவு மீளியுள்
 3செறித்த மைந்த 4சில்லி யென்னு மாழி கூடு தேரெலாம்
 5முறித்தெறிந்து முந்த யானை வீச மூசு பாகரைப்
 6பிறித்திரிந்து 7சின்த 8வந்தொ ராகு லம்9பி றந்ததால்.

(இ-ள்.) சிங்கமும் பேய்களும், திகைத்து நிலகெட்டோடிய குதி
 ரையுடனே (தாம்) கட்டப்பட்டிருந்த சில்லியென்னப்படும் சக்
 கரக்கூடியதேரை யெல்லாம் முறித்தெறிந்து முற்பட்டுப்போகவும்,
 யானைகள் (அங்குசத்தை) வீசுகின்ற நெருங்கிய பாகரை உயிர்போக்கி
 நிலகெட்டுச் சிதறவும், (அங்கே அரக்கச்சேனையில்) ஒரு கலக்கமான
 நிலை வந்துதோன்றிற்று; (எ - று.)—பி-ம்:—1வெறித்திரிந்து, எறித்
 திரிந்த, வெறித்திரிந்து. 2சீயமாவியாளியும், சீயமீளியாளியும்.
 3செறிந்து. 4சில்லிபுல்லுமாழிகூடுதேரெலாம், சில்லிபுல்லுமாழியோடு
 கூடுதேர், முந்தசில்லிபுல்லுமாழிகூடுதேர், சில்லியென்னுமாழியோடு
 தேரெலாம். 5முறித்தெறிந்துமுந்த, முறித்தெழுந்தமுந்த, முறித்தெ
 முந்தணின்த, முறித்தெழுந்தமுற்கை, முறித்தெழுந்தமுற்கை. 6பிறித்
 திருந்து, பிறித்திரிந்து. 7சின்தை. 8நொந்தொராகுலம். 9பிறந்தவால். ()

அக.—இதுவும் அடுத்த கவியும்—ஸ்ரீராமன் அரக்கச்சேனையின்மீது
 அம்புஏவியதைத் தெரிவிக்கும்.

1இந்நி மித்த மிப்ப டைக்2கி டைந்து வந்த டுத்த தேரர்
 3துந்நி மித்த மென்று கொண்டு வானு ளோர்க டுள்ளினார்
 4அந்நி மித்த முற்ற போத ரக்கர் 5கண்ண ரங்கமேன்
 மின்6னி மிர்த்த வன்ன வாளி வேத நாதன் விசினார்.

(இ - ள்) இந்த நிமித்தங்கள் இந்த (இரக்கத்த)சேனைக்கு இடை
 யூறுவந்து அடுத்ததாகிய ஒப்பற்ற துன்னிமித்தமென்று (மனத்துக்)
 கொண்டு வானுளோர்கள் துள்ளினார்கள்; அத்தீநிமித்தங்கள் தோன்
 றியபோது அரக்கர் வருந்த, அவர்மேல் மின்னைநிமிர்த்தாலொத்த
 அம்புகளை வேதநாதனாகிய ஸ்ரீராமன் எறிந்தான்; (எ - று.)—கண்
 ணரங்க, கண் - தமிழ்புசருக்கம். பி-ம்:—1என்னிமித்தம், எந்நிமித்
 தம். 2இடந்துடித்தடுத்தது, இடத்துவந்தெடுத்தது. 3துன்னிமித்தம்.
 4அன்னிமித்தம். 5மேலவர்க்குள், மேலவர்க்குதன், மேலவர்க்குதன்.
 6நிமிர்த்தது. (நூநூஅ)

அஉ. 1யாளி மேலு மானின் மேலு மானை மேலு மாடன்மா,
 மீளி மேலும் வீரர் மேலும் வீரர் 2தேரின் மீதினும், 3வாளி
 மேலும் வில்லின் மேலு மண்ணின் மேல்4வ ளர்ந்தமாத், தூளி
 5மேலு மேற வேற வீரன் வாளி தூவினான்.

(இ - ள்.) வீரனானஸ்ரீராமன்,—பூமியின்மீதுபெருகித் தோன்றிய
 மிக்ககூளிகள் மேன்மேலும் மிக,(தேர்களிற்பூட்டிய)யாளிமேலும்(தே
 ரையோட்டுகின்ற)ஆளின்மேலும் ஆனைமேலும்ஆடுதன்மையுள்ள குதி
 ரைகளின்மேலும் வீரர்மேலும் வீரரேறிய தேரின்மேலும் (அவர்கள்
 வீசிய) அம்புகளின்மேலும் வில்லின்மேலும் அம்புகளைத் தூவினான்.

வாளி தூவுவதனால் அரக்கர்சேனை ஓட்டமெடுப்பதனால் முன்னம் எழுந்த மன்னளி மேன்மேலும் மிகுவதாயிற்றென்க. இனி, மிகுதியாக அம்புதூவியதை தூள்பறக்கஎய்தானென்ற வழக்குப்பற்றிக் கூறினதாகக்கொள்வாருமுளர் பி-ம்:—1ஆளி. 2தேரின்மேலும்வெவ், தேரிண்மீதரும், 3வாளின். 4எழுந்தமா. 5மேல. (நடநடக)

அந்.—இதுமுதல் பதினேழ்கவிகள்-அரக்கர்சேனைகள் பட்ட வகையை வருணனைவகையாற் கூறும்.

1மலைவி முந்த வாலி முந்த மான யானை 2மள்ளர்செந்தலைவி முந்த 3வாலி முந்த 4தாய வாசி தாளறுஞ்சிலைவி முந்த வாலி முந்த 5திண்ப தாகை திங்களின் கலைவி முந்த வாலி முந்த வெள்ளெயிற்ற காடெலாம்.

(இ - ன்.) சீற்றமுள்ளயானைகள்,—மலைவிமுந்தவாறு விமுந்தன; தாலின குதிரைகள்,—வீரர்களின் செந்தலைவிமுந்தவாறு விமுந்த; அடியற்ற விற்கள் விமுந்தவகையாக வலிய பெருங்கொடிகள் விமுந்தன; வெள்ளிய கோரப்பற்களின் தொகுதியெல்லாம், திங்களின்கலைகள் விமுந்தவகையாக விமுந்தன; (எ - று.)

முதலடியிலும் நான்காமடியிலும் வந்துள்ள மலை திங்களின்கலையென்பன - அப்பிரகிருதமான உபமானங்கள். மற்றையிரண்டடிகளிலுள்ள மள்ளர்தலை, தாளறுஞ்சிலை என்பன-வரண்யங்களான உபமானங்கள். பதாகை-பெருங்கொடி. பி-ம்:—1. வைர²மன்னர். 3ஆய். 4தானைவாசிதள்ளுஞ், தாய...தாளிறும், தாரைவாளிதாளறுஞ். 5தேர்விமுந்த.

அச. வாடை நாலு பாலும் விச மாக 1மேக மாலெவெங்கோடை மாரி 2போல வாளி 3கூட வோடை யானையும் ஆடன் மாவும் வீரர் தேரு மாளு 4மாள்வ தானவாற்பாடு பேரு மாறு 5கண்டு 6கண்டெல் பண்பு 7மில்லையால்.

(இ - ன்.) நாற்புறத்திலுமாகக் காற்றுச் சமுற்றியடிக்கப் பெரியவானத்திலுள்ள மேகவரிசைகள் கொடுங்கோடையிற் பெய்யும் மாரிபோல இராமசரம் மிகுதியாகக்கூடுவதனால்,—நெற்றிப்பட்டமணிந்த ஆனையும் வலியகுதிரைகளும் வீரரின் தேர்களும் பதாகைகளும் மாள்வதான; (அங்ஙனம் மாள்வதனால்), பக்கத்தே பெருகிச்சென்ற (உதிரமயமான) ஆற்றைக்கண்டு கண்டெல்கின்ற பண்பும் இல்லையாயின; (எ-று.)

கண்கொண்டுபார்க்கமுடியாதபடி வெகு கோரமாக இரத்தநதி பெருகலாயிற் நென்றவாறு. ஆடல் - அடல்என்பதன்நீட்டல்: விகாரங்கொள்ளாமல், ஆடல்-ஆடுதன்மையுள்ள எனினுமாம். பி-ம்:—1மேகமலை, லோகமலை, 2போலும். 3கூடியோட. 4மாள்வதானவர். 5கொண்டு. 6பண்டெய், கண்டெய், போர்செய், பண்டெய். 7இன்மையால். ()

அரு. விழித்த கண்கள் 1கைகள் மெய்கள் வேறலைக்க முத்தினில், தெழித்த வாய்கள் செல்ல ஓற்ற தாள்க டோள்கள் செல்லினைப், பழித்த 2வாளி 3சுந்த நின்று 4பட்ட வன்றி 5விட்ட 6கோல், கழித்த வாயு தங்க ளொன்று செய்த தில்லை 7கண்டதே.

(இ - ள்.) விழித்த கண்களும் கைகளும் உடல்களும் கழுத்தின் மேலிருந்து வெல்லுதலைப்பழித்த வாய்களும் நடக்கலுற்ற தாள்களும் தோள்களும் ஆகியவை,--மேகத்தைப்பழித்த [மேகத்தினும் மிகுதியாகப் பொழிகின்ற] அம்புகளை (ஸ்ரீராமன்) தாவ அழிந்து நின்றனவன்றி, அவ்வீரர் விட்ட அம்பும் (உறை) கழித்த ஆயுதங்களும் (ஸ்ரீராமனை) ஒன்று செய்யக்கண்டதில்லை; (எ-று.)

ஸ்ரீராமனை அரக்கர்படைக்கலமும் அம்புகளும் ஒன்றுஞ் செய்ய மாட்டாவாயினவென்பது, ஈற்றடியிற் கூறிய பொருள். ஸ்ரீராமன் வீரம் கண்கூடாகத்தெரிவதனால், மனப்பூர்வமாகவன்றி வெளிக்குப் பழித்தன வென்பார் 'வேறலைக்கழுத்தினில் தெழித்தவாய்கள்' என்ற ரென்னலாம்: வேறல் - வெல்லுதல். 1-ம்:—1கைகள்மெய்கள்விற்கள் வேல்கள் வாளிகள், கைகள் விற்கள் வேல்கள் வாள்கள் விண்ணினுள். 2வாசி. 3சீறி. 4பட்டதன்றி, பட்டதின்றி. 5இட்ட. 6தோல். 7கண்டதால், கண்டிரே. (ந.உசஉ)

அசு. தொடுத்த வாளி யோடு விற்று ணிந்து 1வீழு முன்றுணிந்து எடுத்த வாள்க ளோடு தோள்க ளிற்று 2வீழு மற்றுடன் 3கடுத்த தாள்கள் கண்ட மாகு மெங்ங னே 4க லந்துநேர் 5தடுத்து வீரர் தாமு மொன்று செய்யு மா 6ச லத்தினால்.

(இ - ள்.) (அரக்கவீரர்)தொடுத்த அம்புகளோடு விற்கள் துணிந்துவீழுமுன், (அவர்கள்) துணிந்தெடுத்த வாள்களோடு தோள்கள் இற்றுவீழும்: மற்றும் உடனே வேகங்கொண்ட தாள்கள் துண்டமாகும்: (இவ்வாறாயின்), அரக்கவீரர் நேரேகலந்து (இராமபாணங்களைத்) தடுத்துத் தாமும் கோபத்தினால் (அவ்விராமபாணங்கட்குமாறாக) ஒன்று செய்யும் வகை எங்ஙனே? (எ - று.)

இதனால், வீரர்பட்டமை கூறப்பட்டது. தாம் முன்னர்த்தொடுத்து விடுத்த அம்புகளோடுவில்லும் துணிந்துவீழ்வதற்குமுன்னமே, பின்பு அவ்வரக்கர் துணிந்து கைகளிலெடுத்தவாள்களும் அவற்றையேத்திய கைகளும் துண்டுபட்டுவீழும்: உடனே, அவர்கள் அஞ்சியோட்டம் பிடிக்கவிரைந்தபாதங்களவீழுவன: இவ்வாறாயின், அவ்வரக்கர் பொருவது எங்ஙனம் முடியுமென்றவாறு: முன்னிரண்டடியில் முறைபிறழ்வுயர்நவநிச்சியணி. 1-ம்:—1வீழுமென். 2வீழுமற்றது, வீழுமுற்றுடன். 3கடுத்தவாள்கள். 4கலந்துடன். 5தடுத்த. 6சலத்தினார், சலத்தினான். இவ்கே சிலபிரதிகளில் "எட்டு" (அசு), "ஊர்" (அய), "குரந்துணிந்து" (அஎ), "தொடுத்த" (அசு) என்ற முறையில் பாடல்சள் காணப்படுகின்றன. (ந.உசஉ)

அஎ. குரந்¹து ணிந்து கண்²சு தைந்து பல்ல ளாங்³கு லைந்துபேர் உரந்⁴து ணிந்து வீழ்வ தன்றி யாவி யோட வொண்ணுமோ சரந்து ணிந்த வொன்றை நூறுசென்று சென்று 4தள்ளலா வரந்⁵து ணிந்த வீரர் போரின் முந்த வுந்து வாசியே. |ல்

(இ - ள்.) (இராமபிரானுடைய) அம்பு இலக்காகக்குறித்த ஒரு பொருளினமீது தூறுகச்சென்று சென்று வீழ்த்துவதனால், (தாம்

பெற்ற) வரத்தினால் துணிவுகொண்ட வீரர் போரிலே முந்துமாறு செலுத்திய குதிரைகள்,—குளம்புகள் துணிந்தும் கண்சிதைந்தும் பல்லுடன் மேல்வாயும் அழிந்தும் பெரியமார்புதுணிந்தும் வீழ்வதல்லாமல், உயிருடன் தப்பியோடத்தான் முடியுமோ? (எ - று.)

இதனால், குதிரைப்பட்டமை கூறப்பட்டது. பல்லணம் என்று ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு - முதுகிலிட்ட தவிசஎன்றல் மிகப்பொருந்தும்: பல்லணம் = பல்யயநமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. பி-ம்:—¹துணிந்த. ²சிகைத்த, சிதர்ந்து. ³குலைந்த. ⁴தள்ளினால். ⁵துணிந்துவந்தவீரர் போரிலுந்து. (ந.ந.சச)

அஅ. ஊர ¹வுன்னின் முன்பு பட்டு யர்ந்த வெம்பிணங்களால் பேர ²வொல்வ தன்று பேரி னாயி ரம்பெ ருஞ்சரம் தூர ³வொன்று நூறு கூறு ⁴பட்டு குந்து யக்கலால் தேர்க ளென்று ⁵வந்த பாவி யென்ன செய்கை ⁶செய்யுமே.

(இ - ள்.) ஊர்ந்துசெல்லக்கருதின் முன்புஇறந்து மேடாகக்கிடக்கின்ற கொடியபிணங்களால் (இடம்விட்டுப்)போகவும் கூடியதாக இல்லை; (அரிதிற்) பேர்ந்துசென்றாலோ, (நூராமன்விடுக்கின்ற) ஆயிரக்கணக்கான பெரியஅம்புகள் நிரம்பஅடைதலால் ஒருதேர் நூறுபகுதியாகிச் சிந்திவிடும்: (ஆகவே), சேர்வுகொள்வதன்றி, தேர்களைன்று வந்த பாவி என்னசெய்கைசெய்யும்? (எ - று.)

இதனால், தேர்கப்பட்டமை கூறப்பட்டது. இரதிகர்களின்செயலை 'ஊரவுன்னின்' என்றார். தேர்கள் நினைத்தபடி செல்லப்பெறாமையால் 'பாவித்தேர்' என்னப்பட்டன. பி-ம்:—¹உன்னி. ²உண்பது, ஒன்பது. ³நூறுகூறுசென்று. ⁴பட்டுகுத்துயக்கலால், பட்டுகுத்தயக்கலால். ⁵வந்தவாவி. ⁶செய்யுமே. (ந.ந.சஇ)

அகூ. எட்டு வன்றி சைக்கணின்ற ¹யாவும் வல்ல யாவருங் கிட்டி னுயந்து போகி லார்க ²ளென்ன நின்ற ³கேள்வியால் முட்டும் வெங்கண் ⁴மான யானை யம்பு ⁵ராய முன்னமே பட்டு வந்த போல்வி முந்த வென்ன தன்மை பண்ணுமே.

(இ - ள்.) முட்டுந்தன்மையுள்ள கொடிய கண்களையும் ரோஷத்தை யும்படைத்த யானைகள்,—அம்புஉராய்வதனால், முன்னமே இறந்து வந்தனபோல விழுந்தன: (அவை), என்னசெய்கை செய்யமாட்டும்? 'வலிய எட்டுத்திசைக்கணின்ற எல்லாச்சேனைகளும் வலிமைபெற்ற எல்லாவீரர்களும் கிட்டினால் உய்ந்துபோகார்' என்னுமாறு கேள்வியோடு நின்றன; (எ - று.)

இதனால், யானைகள்ப்பட்டமை கூறப்பட்டது. என்னநின்ற கேள்வியால் - என்றகாரணத்தால் அப்போரின் கடுமையைக் கேட்டல்மாதிரத்தோடு நின்றனஎன்க: இனி, இவ்வாறானசொல் எங்கும் கேட்கப்படுமாறு அந்தப்போர்க்கவத்தில் நிகழ்ந்தன வென்றுமாம். முன்னமே இறந்தபொருள் விழுந்தனபோல, யானைகள் அவ்வளவு இலகுவாக

விழுந்திட்டன என்பது, பின்னிரண்டடிகளிற்கூறிய பொருள். பி. ம்:—
 1. யாதமல்லவாய்வரும், யாதமல்லயாவரும். 2. என்று. 3. கேள்வியாய்.
 4. மாலியானை. 5. பாய. 6. விழுந்தது. (௩௩௪௪)

கூ0. வாவி கொண்ட புண்டரீக 1மன்ன கண்ணன் வாளியொன்று,
 2ஏவி னுண்டை நூறு கோடி கொல்லு மென்ன 3வெண்ணு
 வான், 4பூவி னண்டர் கோனு மென்ம யங்கு மன்ன போரின்
 வந்து, ஆவி கொண்ட கால னார்க் டிப்பு 5மென்ன 6தாசுமே.

(இ - ள்.) நீர்நிலையிலுள்ள செந்தாமரைமலரையொத்த கண்களை
 புடையவனான பூராமன், ஒருபாணத்தை யேவினால் அந்தவில்
 லுண்டை நூறுகோடிபிராணிகளைக்கொல்லு மென்ற காரணத்தினால்,
 (இறந்த உயிர்களை) எண்ணுபவனான பூவிலுறைகின்ற தேவர்தலைவ
 னான பிரமதேவனும், எண்ணுவதில் திகைப்புக்கொள்பவனான; அந்
 தப்போரில்வந்து (இறந்தபிராணிகளின்) உயிரைக்கொண்ட யமனாரு
 டைய விரைந்துதொழில்செய்யுந்தன்மையும் எப்படிப்பட்டதாசுமோ?

இறந்தவயிர்களைக் கணக்கிடுதலும் ஆகாது:வில் விரைந்து கொல்
 வதற்கேற்ப யமனால்விரைந்து அவ்வயிர்களைக் கொண்டசெல்லுதலு மா
 காடென்று, இராமபிரானது வில் செய்யுங் கொலைத்தொழிலைத் தோ
 டரீபுயர்வுநிற்சீயணி வகையால் வியந்தவாறு. பி. ம்:—1மன்னன்னன்,
 அன்னகண்ண. 2. ஏவிலுண்ட. 3. உன்னுவான். 4. பூவிலுண்டகோனுமெய்.
 5. அன்னது. 6. ஆசுமோ, ஆசுமால். (௩௩௪௪)

கூக. கொடிக்கு லங்க டேரின் மேல யானை ரோல கோடைநாள்
 இடிக்கு லங்கள் வீழ வெந்த காடு போலெ ரிந்தவால்
 முடிக்கு லங்கள் கோடி கோடி சிந்த வேக முற்றுறு
 வடிக்கு லங்கள் வாளியோட 1வாயி னாடு தீயினால்.

(இ - ள்.) கூறிய அம்புக்கூட்டங்கள் கோடிக்கணக்கான (அரக்க
 ரின்)முடிக்குலங்களைச் சிந்துமாறு வேகம்நிரம்பி ஓடுகையில், (அவ்வா
 புகளின்) வாயிலுள்ள தீயினாலே, தேரின்மீதும் யானைமீதுமுள்ள
 கொடிக்குலங்கள் கோடைக்காலத்தில் இடிக்குலங்கள் வீழ்வதனால்
 வெந்த காடுபோல எரிந்தன; (எ - று.)—வடிவாளிக்குலங்கள் என்று
 மாறுக. முற்றுறு - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டெச்
 சம்: உறு - துணைவினை. பி. ம்:—1வாயினோடு. (௩௩௪௪)

கூஉ. அற்ற வேலும் வாளு 1மாதி யாயு தங்கண் 2மீதெழுந்து
 உற்ற வேக முந்த வோடி யோத வேலை யூடுறத்
 துற்ற வெம்மை கைம்மி கச்சு றுக்கொ ளச்சு வைத்ததால்
 4மற்ற நீர்வ றந்து 5மீன்ம றிந்து மன்செ றிந்தவால்.

(இ - ள்.) (இராமபாணங்களினால்) முறிந்துபோன வேலும்வாளும்
 முதலிய ஆயுதங்கள், (யீரர்கள் வலிமைகொண்டெறிந்ததனால்) பொருந்
 திய வேகம் செலுத்த மேலெழுந்து ஓடி நீர்பெருக்கைக்கொண்ட

-லினுள்ளே பொருந்துகையில், (தம்மிடத்து) நெருங்கிய வெம்மை மிக்கிருக்கச் சுறுசுறுவென்னும் ஒலிதோன்றப் பருகியதனால், அந்த (க்கடலின்) நீர்வற்றி (அக்கடலில்வாழும்) மீன் உயிர்மடங்கி [இறந்து] மண்ணில் நெருங்கின; (எ - று.)—பி-ம்:—1ஆகி. 2மீ. 3துகைத்தவால். 4வற்றி. 5பின். (௩௩௪௯)

கூ. பொ¹ர ரிந்த மன்று ரந்த டுங்க வாளி பொங்கினார்
 ஊ²ரெ ரிந்த நாள் து ரந்த தென்ன மின்னி யோடலால்
 நீரெ ரிந்த வண்ண மேநெ ருப்³பெ ரிந்த நீனெடுந்
 தே³ரெ ரிந்த ⁴வீரர் தஞ்சி ரம் ⁵பொ டிந்து ⁶செந்தவே.

(இ - ள்.) போரிற் பகைவரையடக்கவல்ல ஸ்ரீராமன் செலுத்திய கூர்முனையுள்ள அம்பு, பொங்கிவந்த அசுரர்களின் திரிபுரம் எரிந்த நாளில் செலுத்திய அம்புஎன்னுமாறு மின்னி ஓடுவதனால், (கடலின்) நீர் எரிந்ததுபோலவே, வீரர்தம்சிரம் பொடியாகிச் சிந்துமாறு நெருப்புப் பற்றி யெரிந்தன: (அதனால்), மிகநீண்ட தேர்களும் எரிந்தன; (எ-று.) --- 'நீரெரிந்தவண்ணம்' என்று கடலில் ஆக்கேயாஸ்திரம்விடுத்தபோது அந்நீ ரெரிந்ததை உவமைகூறினார். பி - ம்:—1எறிந்தமன். 2எறிந்த. 3எரிந்து. 4வீரரஞ். 5பொதிந்த, பொரிந்து. 6செந்துமே. (௩௩௫0)

கூ. பிடித்த வரள்கள் வேல்க ளோடு தோள்கள் பேர ராவெனத்
 துடித்த ¹யானை மீதி ருந்து போர்தொ டங்கு சூரர்தம்
 மடித்த ²வாய்செ ழுந்த லைக்கு லம்³பு ரண்ட ⁴வானின்மின்
 இடித்த வாயி னிற்ற மாம லைக்கு லங்க ளென்னவே.

(இ - ள்.) யானையின்மீ திருந்து போர்தொடங்குகின்ற சூரருடைய தோள்கள், பிடித்த வான்களுடனும் வேல்களுடனும் (இற்றுப்) பெரிய அராப்போலத்துடித்தன: (அவர்களுடையசினத்தினால்) மடித்த வாயைக் கொண்டசெழுமையான தலைகளின் தொகுதிகள், —வானத்தில் இடிதா ள்கிய இடத்திலே இற்றுப்போன பெரியமலைத்தொகுதிபோல, (இற்றுப்) புரண்டன: (எ-று.) 1மின்-இலக்கணையால். இடையையுணர்த்திற்று. பி-ம்:—1வானம். 2வாய்செச், வாய்கள்செச். 3புரண்டு. 4வானமின். ()

கூ. கோர வாளி ¹சீய மீளி கூளி யோடு ²ஞாளியும்
 போர ³வாளி னோடு ⁴தேர்க ணூறு கோடி பொன்றுமால்
 நார வாளி ஞால வாளி ⁵ஞான வாளி நாந்தகப்
 பார வாளி ⁶வீரவாளி ⁷வேக வாளி பாயவே.

(இ - ள்.) நாரங்களையாள்பவனும் இவ்வுலகையாள்பவனும் ஞானஸ்வரூபியும் நாந்தகமென்ற பெருமைபெற்ற வாட்படையை யுடையவனுமாகி வீரத்தையாள்பவனான ஸ்ரீராமனுடைய வேகமுள்ள அம்பு பாய்வதனால், பயங்கரமான யாளிகளும் சிங்கங்களும் வலிமையுள்ள பேய்களோடு செந்நாயும் (ஒட்டுகின்ற) சாரதியுடனே உயிர்போய்விட, தேர்கள் நூறுகோடி அழிவனவாயின; (எ - று.)— ஆளிமுதலியவை தேறிந்கட்டியவை. 'போ' என்ற பகுதி - விரித்தலால்

சகரவொற்றும், அகரவிசுவமும் பெற்று 'போர' என்று வந்தது:
போர - போரினன்ன எனக் குறிப்புப்பெயரெச்சமுமாம். பி-ம்:—
1சீயமாளி. 2நாளியும். 3வாளியோடு. 4தோள்கள். 5நாகவாளி. 6வீரன்.
7எகவாளி. (௩௩௦௩)

௧௧. ஆழி 1பெற்ற தேர முந்து மாள முந்து 2மரனொடச்
சூழி பெற்ற மா³வ முந்தும் வாசி யுஞ்ச⁴ ரிக்குமால்
பூழி பெற்ற வெங்க ளங்⁵கு ழிப்ப டப்⁶பொ ழிந்தபேர்
ஊழி பெற்ற 7வாழி 8யென்ன சோரி 9ரி னுள்ளரோ

(இ - ன்.) (சோரிப்பெருக்கினால்), குழிப்பெம்படி (மேகம்)
பொழியப்பெற்ற பெரியபுகார்தகாலத்துத்தோன்றிய கடலைப் பழுதி
பெற்ற கொடிய போர்க்களம் ஒத்திருக்க, (அந்த) இரத்தப்பெருக்கி
னுள்ளே சக்கரங்களைக்கொண்ட தேர், அமுந்தும்: காலாட்
படை, அமுந்தும்: பாகனுடனே நெற்றிப்பட்டத்தைப்பெற்ற அப்படிப்
(பட்ட [மிச்சிறந்த] யானை, அமுந்தும்; குதிரையும், சுழித்துநிற்கும்;
(எ - று.)—ஆல், அரோ-ஈற்றசைகள். பி - ம்:--1அற்ற. 2ஆனொடும்,
ஆளுடன். 3எழுந்து. 4சருக்குமால். 5குளம்படப், குழம்பிடைப். 6பொழி
ந்து. 7வேலை. 8அன்ன. (௩௩௦௩)

௧௨. அற்றுமே 1லெழுந்த வன்சி ரங்க டம்மை 2யண்மி
மேல், ஒற்று மென்ன வங்கு மிங்கும் 3விண்ணு ளோ⁴ரொ துங்
குவார், 5சுற்றும் வீழ்த லைக்கு வங்கள் 6சொல்லு 7கல்லின் மாரி
போல், எற்று மென்று 8பாரு ளோரு 9மேங்கு வா¹⁰ரி ரங்குவார்.

(இ - ன்.) 'அற்று மேலெழுந்த வலிய தலைகள் தம்மைநெருங்கி
மேலேபெடும்' என்று விண்ணுள்ளார்கள் அங்கும்இங்கும் ஒதுங்குவார்;
சுற்றிலும் வீழ்கின்ற தலைக்குலங்கள் சொல்லப்படுகின்ற கல்லின் மாரி
போல (த் தம்மீது) தாக்குமென்று பூமியில்வாழ்வாரும் ஏக்கமுற்று
(அஞ்சி) வருந்துவார்; (எ - று.)--பி - ம்:--1எழுந்துவெஞ். 2அண்மை
யில். 3வானுள்ளார். 4ஒடுங்கினார், ஒதுங்கினார். 5சுற்று. 6சொல்லுங்.
7கல்லு. 8பாரினெங்கும். 9வாழுவார், வாழ்குவார். 10இறங்கினார்,
இறங்குவார். (௩௩௦௪)

௧௩. மழைத்த மேகம் 1விழ்வ வென்ன 2வான மானம்
வாடையிற், சுழித்து வந்து 3விழ்வ வென்ன மண்ணின் மீது
துண்ணுமால், அழித்⁴தொ டிங்கு கால மாரி 5பன்ன வாளி யோளி
யால், விழித்தெ முந்து வானி னூடு 6பொய்த்த பொய்யர் மெய்
யெலாம்.

(இ - ன்.) (உலகத்துப்பிராணிகளையெல்லாம்) அழித்தலால் (உல
கம்) ஒடுங்குகின்ற (புகார்த) காலத்து மாரியையொத்த (இராமபிரானு
டைய) பாணங்களின் தொகுதியால் (அறுபட்டு) விழித்தவண்ணம்
மேலெழுந்து ஆகாயத்து மொய்த்த பொய்யருடைய உடலெல்லாம்,---
மழைபொழியுந்தன்மையைக் கொண்ட மேகம், விழ்வனபோலவும்

வானத்துச்செல்லும் விமானங்கள் பெருங்காற்றினூற் சுழலுதலை யடைந்து வீழ்வனபோலவும் மண்ணின்மீதுவந்து நெருங்கும்; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் சிரங்கள் வீழ்வதை வருணித்த கவி, இச்செய்யுளில் உடல்விழும் வகையை வருணிக்கின்ற ரென்க. பி - ம்:--1வீழ்வது, வாழ்க. 2வானமானவாடையில். 3வீழ்வது. 4ஒதுங்கு. 5யாளியன்னவாளியால், ஆரியன்றன்வாளியால், அன்னமன்னன்வாளியால், அம்புபாயமுன்னமே. 6மொய்ய, 'சுழித்து வீழ்வதென்னமண்ணின்மீதுவந்து துன்னுமால்' என்று சிலபிரதிகளில் இரண்டாமடி. (௩௩௫௫)

வேறு.

சுசு.—அரக்கர்கள்சேய்த போர்.

தெய்வநெடும் படைக்கலங்கள்¹விடுவர்சிலர் சுடுகணைகள் சிலையிற் கோலி, எய்வர்சில ரெறிவர்சில ரெற்றுவர்²சுற்றுவர்மலைகள் பலவு மேந்திப், பெய்வர்சிலர் பிடித்துமெனக் கடுத்துறுவர் படைக்கலங்கள் பெறுது வாயால், வைவர்சிலர் தெழிப்பாசிலர் வருவர்சிலர் திரிவர்சிலர் வயவர் மன்றோ.

(இ - ள்.) சிலவயவர், சிறந்த தேவாஸ்திரங்களை விடுவர்: சிலர், சுடுகின்ற அம்புகளை வில்லிலிட்டு எய்வர்; சிலர், (எறிபடைக்கலங்களை) வீசியெறிவார்கள்; சிலர், மலைகள் பலவுமேந்திச்சாரிகைசுற்றிப்பொழிந்து; தாக்குவர்; (சிலர்), பிடித்துக் கொள்ளுகிறோமென்றுவிரைந்து வருவார்கள்; சிலர், படைக்கலங்கள் (தமக்குப்பொருதற்குக்) கிடையாமையால் வாயால் வைவர்; சிலர், அதட்டுவார்கள்; சிலர் (எதிர்த்து) வருவர்: சிலர், (மகிழ்ச்சிகொண்டு) திரிவார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:--1எறிவர். 2குத்துவர். (௩௩௫௬)

க௦௦.—இதுவும் அது.

ஆர்ப்பர்¹பல ரடர்ப்பர்பல²ரடுத்தடுத்தே படைக்கலங்களள்ளியள்ளித், தூர்ப்பர்பலர் மூலிலேவே³றுர்ப்பர்பலர் கர்ப்பர்பலர் சுடுதித் தோன்றப், பார்ப்பர்பலர் நெடு⁴வரையைப் பறிப்பர்பலர் பகலோனைப் பற்றிச் சுற்றுங், கார்ப்பருவ⁵மேகமென வேகநெடும் படையரக்கர்⁶கணிப்பி லாதார்.

(இ-ள்.) பகலோனைப் பற்றிச் சுற்றுகின்ற கார்க்காலமேகம்போல வேகமுள்ள நெடும்படைக்கலங்களை யேந்திய எண்ணற்ற அரக்கருள், பலர், ஆரவாரஞ் செய்வார்கள்; பலர், (நெருங்கிப்) பொருவார்கள்; பலர், அடுத்தடுத்துப் படைக்கலங்களை அள்ளியள்ளி மிகுதியாக எறிவார்கள்; பலர், மூலிலேவேலை விடுவார்கள்; பலர் ஒளிந்துகொள்வார்கள்; பலர் கண்களிற்சுடுகின்ற நெருப்பு வெளிப்பட (உக்கிரமாக விழித்துப்) பார்ப்பார்கள்; பலர் பெரியமலைகளை வேருடன் பேர்ப்பார்கள்; (எ-று.)—கரப்பது-சமயம்பார்த்துப் பகையை யொறுத்தற்கு. பி-ம்:--²அடுத்தடுத்த. ³தொடுப்பர். ⁴வரைகள். ⁵மேகநிற. ⁶கணக்கிலாதார். 1பலர்என்ற இடங்களிலெல்லாம் சிலர்என்று சிலபிரதிகளிற் பாடம். (௩௩௫௭)

க0க.---ஸ்ரீராமன் அரக்கரீபடைகளை வென்று விளங்குதல்.

எறிந்தனவு மெய்தனவு பெடுத்தனவும் பிடித்தனவும் படைக
ளெல்லாம், ¹முறிந்தனவெங் கணைகள் பட முற்றினசுற் றினதேரு
முரி மாவும், நெறிந்தனகுஞ் சிகளோடு நெடுந்தலைக ளுருண்டன
பே²ரிருளி னீங்கிப், பிறிந்தனவெய் யவனென்:னப் பெயர்ந்தனன்மீ
துயர்ந்ததடம் பெரிய தோளான்.

(இ-ள்.) (அரக்கர்கள்) எறிந்தவைகளும் எய்தவைகளும் (விடுமாறு)
எடுத்தனவும், (கையிற்) பிடித்தனவுமாகிய படைக்கலங்கள்யாவும் (ஸ்ரீரா
மனது) கொடியஅம்புகள் பட முறிந்திட்டன; (அப்பிராணை) முற்றுகை
யிட்டனவும் சாரிவந்தனவுமான தேர்களும் வலிய யானைகளும் நெறிந்த
னவும் மயிருடனே நெடுந்தலைக ளுருண்டனவுமாயின; மேலோங்கிய
மிக்க பெருந்தோளையுடையவனான ஸ்ரீராமன், பேரிருளினின்று நீங்கப்
பெற்றுப்பிரிந்த சூரியன்போலவெளிப்பட்டித் தோன்றினான்; (எ-று.)--
பகைப்படையினின்று வெளிப்புட்ட இராமபிரானுக்கு, இருளினின்று
பிரிந்துவெளிப்பட்ட சூரியன் உவமை. பி-ம்:---¹முறிந்தனவும். ²இருளை
நீங்கி, இருளைநீங்க. (௩௩௮௮)

க0உ.---இராமசாதீதீன் செயல்.

¹சொல்லறுக்கும் வலியரக்கர் தொடுகவசந் துகள்படுக்குந்
துணிக்கும் யாக்கை, வில்லறுக்குந் தகையறுக்கு மிடலறுக்கு மட
லறுக்கு மேன்மேல் வீசந், கல்லறுக்கு ²மரமறுக்குந் ³கையறுக்
குஞ் செய்யமள்ளர் கமலத் தோடு, நெல்லறுசுந் திருநாட
னெடுஞ்சரமென் று⁴லெவர்க்கு ⁵நிற்க லாமோ.

(இ - ள்.) கழனியிலுள்ள உழுதொழிலாளர் தாமரைகளுடனே
நெல்லை யறுக்கும் (நீர்வளமுள்ள) சிறந்த கோசலநாட்டையுடைய
ஸ்ரீராமனுடைய நெடியஅம்பு,--(பெரியோரின்) சொல்லைத் தட்டுகின்ற
உடல்வலிபடைத்த அரக்கர் பூண்டுள்ள கவசத்தைத் தூளாக்கும்: (அவர்
களின்) யாக்கையைத் துண்டிபடுத்தும்; வில்லை யறுக்கும்; சிரசைக்
கொய்யும்; வலிமையை யொழிக்கும்; போர்த்திறமையை யொழிக்கும்;
மேன்மேலும் வீசுகின்ற கல்லைத் துண்டாக்கும்; மரத்தை அறுக்கும்;
(கற்களையும் மரங்களையும்பற்றிய) கையை யறுக்கும்; என்றால், (இந்த
அம்புகட்குமுன்) எவர்க்கேனும் எதிராகநிற்கமுடியுமோ? (எ - று.)--
பி-ம்:---¹தொல்லறுக்கும். ²மார்பறுக்கும். ³கரம். ⁴அவர்க்கு. ⁵நிற்கலா
மே, நினைக்கலாமோ. (௩௩௮௯)

க0௩.---போர்கண்ட தேவரீபேசுவன்.

கா¹லிழந்தும் ²வாலிழந்துந் ³கையி ழந்துந் கழுத்திழந்தும்
⁴பருமக் கட்டின், மேலிழந்து மருப்பிழந்தும் விழுந்தன⁵வென்
துநல்லால் ⁶வேலை யென்ன, ⁷மாலிழந்து மழையணைய மதமிழந்து
⁸கதமிழந்து மலைபோல் வந்த, ⁹தோலிழந்த தொழிலொன்றுஞ்
¹⁰சொன்னூர்க ளில்லைநெடுஞ் சுரர்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற தேவர்களெல்லாம்,---காலிமுந்தும் வாலிமுந்தும் கையிமுந்தும் கழுத்திமுந்தும் பருமத்தின்மேலே கட்டுதலையுள்ள அம்பாரியிமுந்தும் தந்தய்களையிமுந்தும் யானைகள் விழுந்தன என்று சொல்பவரல்லாமல், (இராமபிரான்போரைக்கண்டதும்), கடல்போற் பரந்தனவாய், (வெல்லவேணுமென்ற) ஆசையை யிமுந்தும் மழைபோலப்பெருகும் மதத்தை யிமுந்தும், (இயற்கையாயமைந்த) கோபத்தையிமுந்தும் (இவ்வாறு)மலைபோலவந்த யானைகள் இழுந்துபோன (மாலிமுத்தல்முதலிய அத்) தொழிலொன்றையும் சொன்னார்களில்லை.

வாலிமுந்தமைமுதலியன கண்ணுக்குப் புல னாதலால், அவற்றைக் கூறினாரே யன்றி, வெருவிரைவாக இராமபிரான் அம்புதொடுக்கையில் அவ்யானைச்சேனைகள் மாலிமுந்தமைமுதலியன தேவர்களாலும் காண வரிதாயின வென்க. அன்ன-குறிப்புவினையாலணையும் பெயர். 1-ம்:---2வாயிமுந்தும். 3கழுத்திமுந்தகையிமுந்த. 4கனகக்காட்டின்,பாமக்கட்டின். 5எங்கினவல்லால், என்குவவல்லால், என்குரவல்லால். 6வேலையன்ன, வேறுவேறு. 7மாலுமுந்தமலையனையீ, மாலிமுந்துமையனைய, 8வலி. 9கோள். 10சொல்லினவரில்லை, சொல்லினாரில்லை. 1இமுந்தும் என்ற விடங்களில் 'இமுந்து' என்று பாடங்காண்கின்றது. (ந.ந.சு.0)

வேறு.

க0ச.—பலகோடி அரக்கர் போர, ஸ்ரீராமன் ஒருந்தனாகவே யாவரையும்வென்றமையை இதுமுதல் நான்கு கவிகள் கூறும்.

வேல்செல்வன சதகோடிகள் விண்மே¹னிமிர் விசிகக்
கோல்செல்வன சதகோடிகள் கொலைசெய்வன ²மலைபோல்
தோல்செல்வன சதகோடிக 3டுரகந்தொட ரிரதக்
கால்செல்வன சதகோடிக ளொருவன்னவை கடிவான்.

(இ - ள்.) (அந்தப்போரில் ஸ்ரீராமன்மீது) செல்வனவான வேல்கள், தூறுகோடிகள்: வானத்தில்கிரீரீர்த்துசெல்வனவான விசிகமென்று சொல்லப்படுகின்ற அம்புகள், சதகோடிகள்; கொலைசெய்யுந்தன்மையவாய் மலைபோல்செல்வனவான யானைகள், சதகோடிகள்; குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றுள்ள இரதங்கள் சக்கரங்களாற் செல்வன சதகோடிகள்: அவற்றையெல்லாம் கடிவான், (ஸ்ரீராமன்) ஒருவனே; (எ - று.)---1-ம்:---1விடு. 2மலைய, மலையக், மலையைக். 3தூரகத்தொடுமிரதக், தூரந்தோடினரிந்தக்.

இச்செய்யுளுக்குப் பின் சிலபிரதிகளில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது: அது வருமாறு:---

கோல்பொத்திய நெடுநாணினிற் கோமான்றொடை நெடுமு
மேல்பொத்திய நிருதக்குலம் வேரோடுடன் விளியத்
தோல்பொத்திய வுயிர்யாவையும் தொடக்கற்றுடன் மடியக்
கால்பொத்திய கையொத்தன காசுத்தன்னெங் கணையால்.

க0௫. ஒருவில்லியை யொருகாலையி னுலகேழையு 1முடற்றும்
 2பெருவில்லிகண் முடிவில்லவர் 3சரமாமழை 4பெய்வார்
 பொருவில்லவர் கணைமாரிகள் 6பொடியாமவகை பொழிய
 திருவில்லிக டலைபோய்நெடு மலைபோலுடல் சிதைவார். [த்

(இ - ள்.) உலகேழையும் வருத்துகின்ற பெரியவில்லாளிகளான
 கணக்கற்ற அரக்கர்,—ஒருவில்லாளியை, ஒரேகாலத்தில், (இலக்காகக்
 கொண்டு)மிக்கசரமழையைப்பெய்ப்பவரானார்; பொருகின்ற வில்லையுடைய
 வரின் அம்புமழைகள் பொடியாம்வகை (ஸ்ரீராமன் அம்புகளைப்) பொழி
 வதனால், பாக்கியமற்றவரான அரக்கர்கள் தலையறுப்பெய்ய நெடு
 மலைபோலுள்ள உடல் சிதைபவரானார்கள்; (எ-று.)—பீ-ம்:—1உற்றுப்,
 உழக்கும், ஒறுக்கும். 2பொரு. 3சரமாரிகள். 4பொழிவார், பெய்தார்.
 5வில்லியர், வில்லிவை. 6பொடியாவனபோழ்த்தது. 7போலுயர், போ
 லுயிர். (நூ.கூஉ)

க0கூ. நூருயிர மதயானையின் வலியோரென துவல்வோர்
 மாருயின ரொருகோல்பட மலைபோலுடன் மறிவார்
 ஆருயிர 1முளவாகுத 2லழிசெம்புன 3லவைபுக்கு
 4ஏறு5தெறி கடல்பாய்வன 6சினமால்கரி யினமால்.

(இ - ள்.) நூருயிரம்மதயானையின் வலிபெற்றவ ரென்று சொல்
 லப்படுபவரான அரக்கர், - (ஸ்ரீராமனுடைய) ஓரம்புபட (அந் நிலைமை)
 மாறுபட்டவராய், மலைபோன்ற உடல் ஒழியப்பெற்றார்கள்; அழிபட்
 டதனால்தோன்றிய இரத்தங்களினால் ஆயிரம் யாறுகள் தோன்றுவவா
 யினமையால், அவ்யாறுகளிலேபுகுந்து (நீந்திக்)கரையேறமுடியாமல்,
 சினமும் மதமயக்கமு முள்ளனவான யானையினம் அலையெறிகின்ற கட
 லிற் பாய்வனவாயின; (எ - று.)

உதிராரீர்ப்பெருக்குக்கள் கடலில் விரைந்துசெல்கையில் அவற்றால்
 ஈர்க்கப்பட்டு யானைகள் சென்று அக்கடலில் சேர்த்தனவென்க.
 பீ-ம்:—1உளவாகுவ, உளதாகுதல், உளராகுவர், உளவாகுவது. 2வழி.
 3அது. 4ஏறு. 5நெறி. 6சிலமால், சினமா. ஒருபிரதியில், க0ச-ஆம்பாடலின்
 கீழ்க்கொடுத்த “கோல்பொத்திய” என்ற பாடல், இப்பாடலின் பின்னே
 புள்ளது. (நூ.கூஉ)

க0எ. மழு1வற்றுகு மலை1யற்றுக்கும் வளை1யற்றுக்கும் வயிரத்து,
 எழு1வற்றுகு 2மெயிறற்றுகு மலை1யற்றுகு 3மெழுவேல், 4பழு1வற்
 துகு மதவெங்கரி பரி1யற்றுகு மிரதக், குழு1வற்றுகு 5மொரு
 வெங்கணை 6தொடைபெற்றதொர் குறியால்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற கொடியகணை தொடுக்கப்பெற்றதொர் குறியினால்,
 (அரக்கரெறிந்த) மழு அற்றுச் சிந்திவிடும்; மலையும் அற்றுஉகும்; வளை
 யென்னும்படையும் அற்றுக்கும்; உறுதியுள்ள எழுவும் அற்றுஉகும்; பற்
 கள் அற்றுஉகும்; மேலோங்கியவேல் இலையற்றுக்கும்; மதவெங்கரி விலா
 வெலும்பு அற்றுஉகும்; குதிரை அற்றுஉகும்; இரத்தத்தொகுதி அற்று

உகும்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹இற்று. ²இலையற்றுகுமயிலெற்றுக்கும், இலையற்றுகுமயிறற்றுக்கும். ³எறி. ⁴பழுதற்றுக்கும். ⁵ஒருவன். ⁶ஒருவன் ஒருதொடையால். (௩௩௬௪)

க0௮.—அரக்கர் மிகுதியாகப் போரிலறந்தல்.

ஒருகாலையி னுலகத்துறு முயிர்யாவையு முண்ணும் வருகாலனு மவன்றுதரு நமன்றுமுவ வரைப்பின் ¹இருகாலுடையவரியாவருந் ²திரிந்தாரினைத் திருந்தார் அருகாயிர முயிர்கொண்டுத மாறேகல ³ரயர்த்தார்.

(இ - ள்.) ஒருகாலத்திலே உலகத்திலே பொருந்திய உயிரெல்லாவற்றையும் உண்ணும்வல்லமையமைந்த (அப்போர்க்களத்து) வந்தகாலனும் அவன்தாதரும் நமனும் யாவரும் இருகாலுடையராதலால், திரிந்தவர்களாய் இளைத்திருந்து அருகேயுள்ள ஆயிரக்கணக்கானஉயிர்களைக்கொண்டு தம்முடைய வழியேசெல்வதற்கும் மறந்தார்கள்; (எ - று.)—நமன்-யமனுடைய பிரதானி; இனி, நமன் என்பது-யமனைக்காட்ட, காலன் என்பது அவ்யமனுடைய மந்திரியைக் காட்டுமென்றும் உண்டு. பி-ம்:—¹இருகாலுடைவரையாமென, இருகாலுடையவரயாவரும். ²விழுந்தார் திருந்தார், இரிந்தார். ³அயர்ந்தார். (௩௩௬௫)

க0௯.—போர்க்களத்துக் கவந்தங்க ளாடுதல்.

அடுக்குற்றன மத¹யானையு மழி²தேர்களும் பரியுந் ³தொடுக்குற்றன விசும்புடுழிச் சுமந்⁴தோங்கின வெனினும் மிடுக்குற்றன கவந்தக்குல மெழுந்⁵தாடலி நெல்லாம் நடுக்குற்றன பிணக்குன்றுக ⁶ரூயிரண்ணின வென்ன.

(இ - ள்.) வரிசையாகப்பொருந்தினவாய் அழிந்த மதயானைகளும் தேர்களும் பரியும் (ஒன்றன்மேலொன்று)தொடுத்தல்பொருந்தினவாகி வானத்திற்பொருந்த மிகுதியாக உயர்ந்தனவாயினும், மிடுக்குள்ளனவாய்க் கவந்தங்களின்கூட்டம் எழுந்தாடுவதனால், பிணக்குன்றுகள் உயிர்பெற்றனவென்று எல்லாப்பிராணிகளும் நடுக்கமடைந்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—கவந்தம் - தலையற்றதும் தொழிலுடன்கூடியதுமான உடல்: “பேரொத்த வாயிரம்பேர் மடிந்தாற் பிறக்குங்கவந்தம், நெரொத்தவாடும்”.—பி - ம்:—¹யானைகள். ²கோள்களும். ³தொடுக்குற்றற. ⁴எங்கின. ⁵ஆடின. ⁶உயிர்க்குற்றன. (௩௩௬௬)

கக0.—செந்நீர்ப்படிந்த ஸ்ரீராமன்வருணனை.

பட்டாருடற் ¹படுசெம்புன றிருமேனியிற் படலால் கட்டார்சிலைக் கரு²ஞாயிறு புரைவான்கடையுகநாள் சுட்டாசறுத் துலகுண்ணுமச் சுடரோனெனப்பொலிந்தான் ஓட்டாருடற் குருதிக்கி³குளித் தெழுந்தானையு மொத்தான்.

(இ - ள்.) இறந்தாருடைய உடலினின்று வெளிப்பட்ட இரத்த நீர்(தன்)திருமேனியிற் படுவதனால், கட்டுப்பொருந்தியவில்லைப் பிடத்த கருஞாயிற்பைப் போல்பவனான ஸ்ரீராமன்,—யுகாந்தகாலத்திலே உலகத்தைச் சுட்டு விரைவிலே யொழியுமாறு உண்ணுகின்ற அந்தச்சூரி

யனைப்போல் விளங்கினான்: (அன்றியும்), பகைவரின் உடற்குருதியாலே மூழ்கியெழுந்த பரசராமனையும் போன்றான்; (எ-று.)—கடையுக் = யுக்கடை: இலக்கணப்போலி, பகைவர் குருதியால்தோன்றிய சியமந்த பஞ்சிகமடுவில் பரசராமன் மூழ்கியெழுந்தானென்பது, வரலாறு. பி-ம்:-- 1பு. 2நாயிறு. 3களித்தது. (நூ.சுஎ)

ககக.—இறந்தவர் போக, மற்றையரக்கர் ஸ்ரீராமனைச் சூழ்ந்துகொள்ளுதல்.

தீயொத்தன வருமொத்தன சரஞ்சிந்திடச் சிரம்¹போய்
²மாயத்தமர் ³படுகின்றன ரெனவும்⁴மறங் ⁵குறையா
 காயத்திடை யுயிருண்⁶டிட வுடன்மொய்த்தன களியால்
⁷சுயொத்தன நிருதக்குல நறவொத்தன னிறைவன்.

(இ - ள்.) தீயையொத்தனவும் உருமையொத்தனவுமான பாணங்களை (ஸ்ரீராமன்) சிந்துவதனால் சிரம்போகப்பெற்று மாயத்தையுடைய தம்மவர் (அமரில்) இறக்கின்றார்க ளென்ற காரணத்தினாலும் வீரங்குறையாமல் (தமது) உடலிடையிலுள்ள உயிரையும் (அவ்வீராமசரங்கள்) உண்ணும்படி ஒருமகிழ்ச்சியோடு சேரமொய்த்தனவாகிய (மற்றுமுள்ள) நிருதக்குலம் ஈயை யொத்தன; இராமபிரானோ, நறவையொத்தனன்.

இங்கு, நறவு-தேன்: தேன்கூண்டுக்கு, இலக்கணை, தேன்கூண்டைத் தேனீக்கள் மொய்ப்பனபோல அரக்கர்குலங்கள் ஸ்ரீராமனை மொய்த்தன வென்க. பி - ம்: --¹போர். ²மாயத்தவர், மாயத்தனர். ³மடிகின்றவர். ⁴மனங், மதங். ⁵குறையார், குழையார். ⁶இடைகிழிந்தோடுவக்கணையால், இடையுடன் மொய்த்தெழுகளியால் ⁷சுமொய்த்தது, சுயொத்தது.

ககஉ.—ஸ்ரீராமன் அங்ஙனம் தன்னை மொய்த்தாரை யழித்தமையை இதுவும் அறித்தவாயும் கூறும்.

மொய்த்தாரையொ ரிமைப்பின்றலை ¹முடுகத்தொடு சீலையால், ²தைத்தானவர் ³கழற்றிண் பசங் கா⁴யொத்தனர் சரத்தால், ⁵கைத்தார்கடு களிறுங்கனத் தேருங்களத் தழுந்தக், ⁶குத்தானழி குழம்பாம்வகை ⁷வழுவாச்சரக் குழுவால்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம்) நெருங்கின அரக்கரை ஒரிமைப்பினில் வேகமாக (அம்புகளைத்) தொடுத்துவிடுகின்ற வில்லாற் பொத்தினான், (ஸ்ரீராமன்): அந்த அரக்கர், பொத்திய அம்புகளால் திண்ணியகழற்சிக்காயை யொத்தனர்: பகைவர்களுடைய வீரையுள்ள யானைகளும் கனமானதேரும் தவறாத அம்புக்கூட்டத்தினால் பெருகுகின்ற குழம்பாம்வகை செய்து (அவை) களத்திலேயழுந்த உகுத்தான்; (எ-று.)

கைத்தார் - பகைவர். உகுத்தானென்ற சொல், முதற்குறை விகாரம்பெற்று வந்தது. பி - ம்: --¹முடுகின்றொரு, முடுகின்றொடு. ²கைத்தான். ³கழலிற், ⁴ஒத்தன. ⁵கைத்தாரெடுந்தேரும் கடுங்களிறுங், கைத்தானவெங்களிறுங் கடுந்தேருங். ⁶குய்த்தாரழி. ⁷புரிந்தான் கணைக், வழுவாசரக். (நூ.சுசு)

கக௩. பிரிந்தார்பல ரிரிந்தார்பலர் பிழைத்தார்பல ருழைத்தார், புரிந்தார்பலர் நெரிந்தார்பலர் புரண்டார்பல ருருண்டார், எரிந்தார்பலர் ¹கரிந்தார்பல ரெழுந்தார்பலர் விழுந்தார், சொரிந்தார்பலர் ²றுமிந்தார்³ தலை தொலைந்தாரெதிர் தொடர்ந்தார்.

(இ-ள்.) (இராமபிரான் அம்புக்கணங்களை விடுத்தபோது), உயிர் பிரிந்தார்பலர்; நிலைகெட்டோடினார் பலர்; (இலக்காகாமல்) தவறி விலகினார்கள் பலர்; (பலர்) வருந்தினார்; பலர் (போரை)விரும்பிச்செய்தார்கள்; பலர், உடல்நெரிந்தார்; பலர், மண்ணிற் புரண்டார்; (பலர்), உருண்டார்; பலர், எரிந்தார்; பலர் கரிந்தார்கள்; பலர், எழுந்தார்; (பலர்),விழுந்தார்; (பலர் குடல்)துண்டிக்கப்பட்டவராய்,(அக்குடலை) வெளிச்சொரிந்தார்கள்; (பலர்), எதிர் தொடர்ந்து தலைதொலைந்தார்; (எ - று.)—³தலைதொலைந்தாரெதிர்கிடந்தார் என்றபாடத்துக்கு தலை தொலைந்து எதிரே தரையில் விழுந்துகிடந்தாரென்க. பி-ம்:—¹சரிந்தார், இரிந்தார். ²துணிந்தார்.³தலைகிடந்தாரெதிர் தொடர்ந்தார். (ந.ந.௭0)

ககச.—துணிப்புண்ட அரக்கரின்வரணனை.

மணிகுண்டலம் வலயங்குழை மகரஞ்சடர் மகுடம்
அணிகண்டிகை கவசங்கழல் ¹திலகம்முதலகலம்
²துணியுண்டவ ருடல்சின்தின³தொடர்கின்றன சுடருந்
திணிகொண்டலி னிடைமின் குல மினிர்கின்றன⁴சிவன.

(இ - ள்.) துணியுண்டவரின் உடலிலே இரத்தினகுண்டலமும் வலயமும் மகரக்குழைகளும், சுடர்கின்ற மகுடமும், அழகியகண்டிகையும் கவசமும் வீரக்கழலும் திலகம்முதலியனவான அணிகலங்கள்,-- சின்தினவாய்,—நெருங்கிய நீர்கொண்டமேகத்தினிடையே மிள்குலங்களின்வங்குவன ஒப்பத் தொடர்ந்துவிளங்கின; (எ-று.)—முதல கலம் எனப்பிரிக்க: கலம் - அணிகலம். பி-ம்:—¹அதிகமுதலிலகத், திலகம் முதலிகலும், திலகம்முதலகலத். ²துணியுண்டவர். ³தொடர்கின்றது, சுடர்கின்றது. ⁴சிவனி. (ந.ந.௭௧)

கக௫.—இதுமுதல் ஐயுகவிகள் - அரக்கர் அதிகயீக்தும்படி.

இராமர் சாரிகைநிரிந்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

முன்னேயுளன் பின்னேயுளன் ¹முகத்தேயுள னகத்தின்
²தன்னேயுளன் மருங்கேயுளன் றலைமேலுளன் ³பலைமேற்
கொன்னேயுள னிலத்தேயுளன் விசும்பேயுளன் ⁴கொடியோர்
என்னையொரு கடுப்பென்றிட விருஞ்சாரிகை ⁵திரிந்தான்.

(இ - ள்.) முன்னேயுள்ளான்: பின்னேயுள்ளான்: முகத்தினிடத்தள்ளான்: அகத்தினிடத்தே யுள்ளான்: பக்கத்திலே யுள்ளான்: தலைமேலுள்ளான்: மலைமேல் அச்சமுண்டாகவுள்ளான்: நிலத்தே யுள்ளான்: விசும்பிலே யுள்ளான்: (இவனுடைய) ஒப்பற்றவிரைவு இருந்தபடி என்னே! என்று கொடியோரான அரக்கர் வியந்துகூறுமாறு பெருஞ்சாரிகை

திரிந்தான்; (எ - று.)—௩-ம்.—¹முகத்தின். ²தன்னேரினன். ³தலை. ⁴கொடியோன். ⁵திரிந்தார். (௩௩௭௭)

ககக. என்னேரின நென்னேரின ¹நென்றியாவரு மெண்ணப், பொன்னேர்²வரு வரிவிற்கரத் ³தொருகோளரி போல்வான், ⁴ஒன்னூர்பெரும் படைப்போர்க்கட லுடைக்கின்றன நென்னும், ⁵அன்னேரல ருடனேதிரி நிழலேயென லானன்.

(இ - ள்.) யாவரும் 'என்றேரினனான், என்றேரினனான்' என்று கருத, பொன்னிறம் நேர்மையாகப் பொருந்தியதும் கட்டமைந்ததுமான வில்லேந்திய கரத்தைபுடைய ஒப்பற்ற மிடுக்குள்ள ஆண்சிக்கத்தையொத்தவனான ஸ்ரீராமன், பகைவரின் பெரும்படையாகிய கவிதையுடைய கடலை யுடைக்கின்றானுயினும் அல்லையொத்த அப்பகைவருடனே திரிகின்ற நிழலே யென்று சொல்லத்தக்கவனானான்; (எ-று.)

உடனிருந்தும் சாயை கைக்கு அகப்படாதவாறுபோல, அரசு கருக்கு அருகில்தானேயிருந்தும் கைக்கு அகப்படாதவனாயினன் ஸ்ரீராமனென்க. ௩ - ம்.—¹என...எண்ணப், என்றியாவருமியம்பப். ²பொரு. ³ஒருவன்புகுந்தேற்றார், ஒருகோளரிபொருவான், ஒருகோளரிபோவான். ⁴அன்னூர்விடுபெருவேற்படை யவர்தேர்கரிபரியாய், ஒன்னூர்நெடும்.....உறையன்றுளதெனினும், அன்னரைவிடும்வேற்படையவர்தேர்கரிபரியாய், ⁵அன்னேரலருடனேதிரிற் றழலேயென லானன், அன்னேருடனே திரேவரு...ஆன. (௩௩௭௭)

ககக. பள்ளம்படு கடலேழினும் படியேழினும் பகையின் வெள்ளம்பல வுள்வென்னினும் வினையம்பல தெரியாக் ¹கள்ளம்படர் ²பெருமாயயிற் ³கரந்தாருருப் பிறத்தார் உள்ளன்றியும் புறத்தேயு⁴முற் றுளனென வுற்றான்.

(இ - ள்.) பள்ளம்பொருந்திய கடலேழினும் ஏழுலகங்களிலும் பகைமையையுடையபலவெள்ளஞ்சேனைகள் உளவானாலும், பல வஞ்சனைத்தொழிலைஅறிந்து கள்ளம்படர்ந்த மிக்கமாயயால் (தம்) உருவைக் கரப்பவராய்ப்பிறத்தாரான அரசுகரின் உள்ளிடத்தன்றிப் புறத்தேயும் பொருந்தியுள்ளென்னுமாறு (சாரிகையாற்) பொருந்தியின்றான் (ஸ்ரீராமன்); (எ - று.)

ஸ்ரீராமன், “அந்திப்பரவிவந்தார்ஸால்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா [உள்ளேபுகுந்து ஜநங்களை ஸாஸநம்பண்ணுகிறவனான ஸர்வாத்மாவாவன்]” என்னப்படுகிற பரம்பொருளின் சொருபியாதலால், அவன் அந்தக்கள்ளவரக்கரிடத்தும்உட்புறத்தானென்பது,பெறப்படும்;அவன் இப்போது விரைந்து சாரிகைதிரிந்துபொருவதனால், ஒவ்வொருவரின் புறத்தும் உளனாயின நென்க. ஈற்றடிக்கு-அவ்வரக்கர்களுடைய உள்ளத்தின்கணிசுப்பதன்றியும் அவர்களுக்குப் புறத்தும் வியாபித்திருக்கின்ற தம்முடையஸ்வபாவத்தின்படியே எங்கும் இராமனாயிருந்தான் என்றுஉரைப்பாருமுளர்: “அந்தர்ப்ஹிஸ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய

நாராயணஸ்ஸ்தித: [உள்ளும்வெளியும் அவைகளையெல்லாம் வ்யாபித்து நாராயணன் இருக்கின்றான்]” என்று ஸ்ருதி கூறுதல் காண்க. அச்சத்தினால் அவ்வரக்கரினுட்புறத்தும் சாரிகைதிரிவதனால் வெளிப்புறத்தும் இருக்கின்றான் ஸ்ரீராமனென்க. பி - ம்:—1களன்மபடு. 2நெடு. 3கரந்தானுடன்பிறந்தான், கரந்தானுருப்பிறந்தான். கரந்தாலுடல்பிறந்தான். 4இன்றுளானென, அன்றுளதானென. (௩௩௭௭)

ககஅ. 1நானுவிதப் 2பெருஞ்சாரிகை திரிகின்றது 3நவிலார், போனானிடை 4புகுந்தானெனப் புலன்கொள்கிலர் 5மறந்தார், தானுவது முணர்ந்தானுணர்ந் துலகெங்கணுந் தானே, ஆனான் வினை துறந்தானென விமையோர்களு மயிர்த்தார்.

(இ-ள்.) (இருந்தஇடம்விட்டுப்)போனவனாய் இடையிலேபுகுந்தானென்பதை(த்தம்) அறிவினாற் கொள்ளமாட்டாதவராய், (ஸ்ரீராமன்) நானுவகையான பெருஞ்சாரிகை திரிவதைச் சொல்லாதவராய் மறந்து, (ஸ்ரீராமன்) உணர்வுமயமாய் உலகுஎங்கணுந்தானேயான பரம்பொருள் தான் ஆவதையும் உணர்ந்தவனாய், (தான் அவதாரத்திற்செய்ய வேண்டிய தொழிலாகிய ராட்சச சங்காரமாகிய) தொழிலைத் தவிர்ந்தான்போலும்’ என்று இமையோர்களும் சந்தேகித்தார்கள்; (எ -று.)

ஸ்ரீராமன் சாரிகைதிரிந்துபொருகையில், அவ்விரைவுத்தொழிலைக் கண்டறியமாட்டாமையால், தேவரும் ‘ஸ்ரீராமன் சாரிகைதிரிந்து பொருகின்றான்’ என்று அறிந்துசொல்லமுடியாமல், ‘இராட்சசசங்காரஞ்செய்யவேண்டியதொழிலைவிட்டுத் தானுதன்மையை மேற்கொண்டிட்டானே.’ என்று ஒர்ஜயப்பாட்டைக் கொண்டன ரென்பதாம். மறந்து = திகைப்புக்கொண்டு. பி-ம்:—1நானுவிதம். 2பெருஞ்சாரிகை. 3நவிலார். 4புகுந்தாரவன். 5மறுத்தார். 6எனவிமையோர்களுமமரே சருமயிர்த்தார். (௩௩௭௮)

ககக. சண்டக்கடு நெடுங்காற்றிடை 1துணிந்தெற்றிடத் தரைமேல் கண்டப்படு மலைபோனெடு மரம்போற்கடுந் தொழிலோர் 2துண்டப்படு கடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்சரஞ் 3சொரிந்தான் அண்டத்தினை யளந்தானெனக் கிளர்ந்தானியிர்ந் தகன்றான்.

(இ-ள்.) கொடிய நெடியசண்டமாருதம் இடையே துண்டபடும்படி வீசுவதனால் தரைமேற் கண்டப்படும் மலைபோலவும் நெடுமரம்போலவும் கொடுந்தொழிலையுடையஅரக்கர் துண்டாம்படி (ஸ்ரீராமன்) கடுஞ்சாரிகைதிரிந்தானாய், (முன்பு திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில்) ஒங்கியுயர்ந்தவனாகி அண்டத்தையளந்தவனான திருமலைப்போலக்கிளர்ந்தான்; சரங்களைச்சொரிந்தான்; (எ -று.)

சாரிகைதிரிகையில் எங்குங்காணப்பட்டமையால், திரிவிக்கிரமன்போலக் கிளர்ந்தானென்றார். சண்டமாருதம் வீசுவதனால் மலையும் மரமும் கண்டப்பட்டுத் தரைமேல் விழுவதுபோல, இராமன் அம்பெய்தவண்ணம் சாரிகைதிரிவதனால் கொடுந்தொழிலோர்

கண்டமாக்கப்பட்டுத் தரைமேல் விழுந்தாரென்க. ௫ - ம்;—¹தொடர்ந் தேறிட. ²துண்டப்படக். ³துரந்தான். (௩.௩௭௬)

௧௨௦. களியாணையு நெடுந்தேர்களுந் கடும்பாய்பரிக் கணனுந் தெளி¹யாளியு முரட்சியமுஞ் சினவீரர்தந்²திற்புழம் வெளிவானக மிலதாம்வகை விழுந்தோங்கிய³பிழம்பால்⁴ நளிமாமலை மலைதாவின னடந்தான்கடற்⁵கிடந்தான்.

(இ - ள்.) கடலிற்பள்ளிகொண்டருளுந் திருமாலினயிசமான ஸ்ரீராமன்,—களியாணையும் நெடுந்தேர்களுந் விரைந்துபாயுந் குதிரைத் திரளும் (மேம்பட்ட வலிமையுடையதென்று) தெளியப்பட்ட யாளியும் மாறுபாட்டையுடைய சீயமும் சினமுள்ளவீரர்தம் கூறுபாடும் கீழ் விழுந்து வானகமும் வெற்றிடம் இல்லாதபடி ஒங்கிய பிழம்பினால், பெரியதொருமலையிலிருந்து மற்றொருமலையில் தாவி நடப்பவனாயினான், (ஸ்ரீராமன்); (௭ - று.)

பிணக்குவியல் மலைமலைகளாகக் குவிந்துகிடத்தலால், சாரிகை திரியும் இராமன் ஒர்பிணமலையிலிருந்து மற்றொருபிணமலையில்தாவி நடக்கும்படி யாயிற்றென்பதாம்: பிழம்பு-திரள். ௫-ம்;—¹யாளியமுற்ற. ²சிரமும். ³மிளிரும், பிணப்பேர். ⁴நளிர்மாமலைமலை, நளிர்மாமலர்தலை, நளிர்மாமலைபல, ⁵கடந்தான். (௩.௩௭௭)

வேறு.

௧௨௧.—ஆறுகவிகள் - சேனையழிந்தமையின் வருணனை.

அம்ப ரங்க டொடுங்கொடி¹யாடையும்
²அப்ப ரங்க னொடுங்கனி³யாணையும்
அம்ப ரங்க வழுந்தின சோரியின்
⁴அம்ப ரங்க மருங்கல மாழ்ந்தென.

(இ - ள்.) அம்பரம் கம் - கடலின்ரீரிலே, அரு கலம் ஆழ்ந்து என - அரிய மரக்கலம் ஆழ்ந்தாற்போல,—அம்பு-(இராமபிரானெய்த) அம்புகள், அரங்க - அழித்தலால்,—அம்பரங்கள் தொடும் கொடி ஆடையும் - வானத்தைத் தொடுகின்ற கொடிச்சீலையுடனே, அம்பரங்க னொடும் - அம்பாரிகளுடனே, களி யாணை உம் - மதக்களிப்புள்ள யாணைகளும், சோரியின்-இரத்தவெள்ளத்திலே, அழுந்தின—;(௭-று.)

கொடிச்சீலையுடனே அம்பாரிகளைக்கொண்டயானைகள் சோரிவெ ள்ளத்தில் அமிழ்ந்தது மரக்கலங்கள் கூம்புடனே கடல்ரீரில் அமிழ்ந் ததுபோலு மென்றுகுறித்தார்: தந்தழிப்பெற்றவுமையணி. முதலடியில், அம்பரங்கள்-ஆகாயமன்றும், இரண்டாமடியில், அம்பரங்கள் - அம்பாரிகளென்றும், நான்காமடியில், அம்பரம்-கடல்என்றும் பொரு ள்பட்டன. ௫ - ம்;—¹ஆடைய. ²அம்பரங்கடொடுங். ³கொடி. ⁴யாணை கள், யாளியும். ⁵அம்பரங்கள்வருங், அம்பரங்கவரும், அம்பரங்களருங். (.)

௧௨௨. ¹தம்ம னத்திற் சலத்தர் மலைத்தலை
வெம்மையுற்றெழுந் தேறுவ²மீளுவ

தெம்முனைச்செரு மங்கைதன் ³செங்கையால்
⁴அம்மனைக்குல மாடுவ ⁵போன்றவே.

(இ - ள்.) தமதுமனத்திற் கபடங்கொண்டுள்ளவரான அரக்கரின் மலைபோன்ற தலைகள் கொடுஞ்செயலுக்கு [அறுக்கப்படுஞ்செயலுக்கு] உட்பட்டு (அவரது உடல்களினின்று) எழுந்து உயரச்சென்றன வாய் மீள்வன,—போர்முனையிலே போர்க்குரியவீரமகள் தனது செங்கையால் அம்மனைக்குலங்களை யாடுமவற்றைப்போன்றன. (எ-று.)

மேலெழுந்தமீளும் அரக்கர் சிரத்தை வருணித்தவாறு. அரக்க ரின்தலைகள் அறுபட்டு உடலினின்று மேலெழுந்து கீழ்விழுவன-வீசய மகள் மேலெறிந்த அம்மனைகள் கீழ்விழுவனபோலுமெனக் குறித்தார்; தந்தறிப்பேற்றவணி. வெம்மை - கொடுமை: கொடுஞ்செயலுக்கு ஆகுபெயர்: இங்கே கொடுஞ்செயலென்றது - அறுக்கப்படுதலாகிய தொழிலை யென்க, பி-ம்:—¹தம்மனத்த, தம்மததைததா. ²மீள்வன, வீழ்வன. ³கொங்கையால். ⁴அம்முலைக்குலம். ⁵பெற்றதே. இச்செய்யுள் சிலப்பிரதியில் “அங்கதங்கள்” (கஉச) என்றபாடலுக்குப்பின் உள்ளது.

கஉஉ. கேட கங்கண ¹வங்கையொடுங்கினர்
 கேட கங்க ²டுணிந்து கிடந்தன
 கேட கங்கி ளர்கின்ற ³களத்தநன்
 கேட கங்கண் மறிந்து ⁴கிடந்தவே.

(இ-ள்.) வேட்டைக்குடரிய கங்கணம்பூண்ட அழகியகையுடனே விளங்குகின்ற கேடகங்கள், துணிந்து கிடந்தன; தீமை தன்னிடம் விளங்குகின்ற போர்க்களத்தனவாய் அழகிய தும்பைமலர் மாலையை யுடைய தலைகள் உருண்டுகிடந்தன; (எ - று.)

இது - அரக்கர்களின் கைகளும் தலைகளும் அறுபட்டுக்கிடந்தமையத் தெரிவிக்கும். முதலடியில், கேடம்-வேட்டை: இங்கு, இலக்கணையால், கொலைத்தொழிலை யுணர்த்திற்று. இரண்டாமடியில், கேடகங்கள்-பரிசைகள். மூன்றாம் அடியை - கேடு அகம் கிளர்கின்ற களத்த நன்கு எனப் பிரிக்க. அகம்-இடம். களத்த - களம் என்ற பகுதியின்டியாப் பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம்: பலவின்பாற் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயராக்கொண்டு, களத்த - களத்திலுள்ளனவான சேனைகள், தம்முடைய கேடகங்கள் துணிந்து கிடந்தன: அன்றியும், ஏட-தும்பைமலரைக்குடிய, கங்கள்-சிரசுகள், மறிந்துகிடந்தன என்னலுமாம். ஏடு-பூவிதழ்: இங்கே, இலக்கணையால் (தும்பை)மலர்மாலையைக் காட்டிற்று. ஏட-குறிப்புப்பெயரெச்சம். கம் - சிரசு: அதன்பன்மை - கங்கள். நன்கு என்பது, நான்காமடியின் முதலிலுள்ள ‘ஏட’ என்பதற்கு விசேடணம். பி-ம்:—¹வங்கைநெடுங்கினர், அங்கையொடுகினர், அங்கையொடுங்கினர். ²துணிந்து. ³களத்தன, களத்தெனக், கரத்தன. ⁴கிடந்தன. (நூ.அ.0)

கஉசு. 1 அங்க தங்களத் தற்¹றழி தாரொடும்
 2 அங்க தங்களத் தற்⁴றழி புற்றவாற்
 புங்க வன்கணைப் புட்டில் 5 பொருந்திய
 புங்க வன்கணைப் 6 புற்றர வம்பொர.

(இ-ள்.) புருஷரிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனுடைய ஆவநாழிகையிற் பொருந்திய(அந்தக்) கூரியறுளியையுடைய வலியகணையாகியபுற்றரவம் பொருதலினால், (தம்)தோள்வளை கழுத்தையொத்தது: [கழுத்து அற்றதுபோல அறுபட்டது என்றபடி]; தேனொழுக்கெடுத்தமலர்மாலே கருடனே அழகியகோபமும் போர்க்களத்தில் நீங்கியழிவுற்றன.

இராமபிரான் கணையால் கழுத்தைப்போலவே அங்கதமும் அழிவுற, போர்வீரர் கழுத்தற்றதனால் தம்மாலையும்கோபமும் அழிபட்டவராயினரென்க. இரண்டாமடியில், அற்று-அறு என்றபகுதியினடியாகப் பிறந்தவினையெச்சம். முதலடியில் களம்-கழுத்து. முதலடியில், அற்று- 'அன்' என்ற இடைச்சொல்லினடியாப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு முற்று; களம்-போர்க்களம். பி-ம்:—1 அங்கவெங்களைத்தற்று, அங்கவகளைத்தற்று. 2 அழிதேரொடும், அழிந்தாரொடும். 3 அங்கவெங்களைத்தற்று, அங்கதங்களைத்தற்று. 4 அவியுற்றவால், அழிவுற்றவால். 5 பொருந்தவப், பொருந்தவம். 6 புற்றரவும். (௩௩-அக)

கஉரு. கயிறு சேர்கழற் 1 கார்நிறக் கண்டகர்
 எயிறு 2 வாளி படத்துணிந் தியானையின்
 வயிறு தோறு மறைவன வானிடைப்
 புயறொ றும்புகு வெண்பிறை 3 போன்றவே.

(இ - ள்.) கயிற்றினோடுபொருந்திய வீரக்கழலையணிந்த கார்நிறம்பொருந்திய கண்டகரின் கோரப்பற்கள் அம்புகள்பட்டதனால் துணிப்புண்டு யானையின் வயிறுதோறும் மறைபவை,—வானிடையிலுள்ளமேகங்கள்தோறும்புகுகின்ற வெண்ணிறப்பிறையை யொத்தன; (எ - று.)—யானைகள் - புயலையும், எயிறு - பிறைச்சந்திரனையும்போலுமென்க. பி-ம்:—1 காரினில். 2 வாளியினிற்றன. 3 போன்றவால். ()

கஉகூ. வென்றி வீர ரெயிறும் விடாமதக்
 குன்றின் வெள்ளை மருப்பும் 1 குவித்தன
 என்று மென்று 2 மமைந்த விளம்பிறை
 3 ஒன்றி மாநிலத் 4 துக்கவு. 5 மொத்தவால்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய வீரரின் கோரப்பற்களும் விடாமதமத்தையுடைய மலையையொத்தயானையின் வெண்மைகிறமுள்ள தந்தங்களும், குவித்தனவாய்,—பலநாளிலும் அமைந்த பிறைச்சந்திரர் ஒன்றுசேர்ந்து பெரியநிலத்திலே சிந்தினவற்றையும் ஒத்தன; (எ - று.)

எயிறும் மருப்பும் பல ஆதலால், அவற்றிற்கு ஏற்ப இளம்பிறைபலவாதற்காக 'என்றும் என்றுமமைந்த விளம்பிறை' என்றார். பி-ம்:—1 குவித்தன. 2 எழுந்த. 3 ஒன்றின், 4 உற்றவும். 5 ஒத்ததால், ஒக்குமால்.

கஉஎ.—இரத்தக்கடல் பாந்ததனால் பலதீவுகளிலும் உறைவோர்
நெடுமலைகளின்மீது ஏறுதல்.

¹ஒளி லாருட லுந்துதி ரப்புனல்
²பாவி வேலை புலகு பரத்தலால்
தீவு தோறு மினிதுறை ³செய்கையர்
ஈனி லாத நெடுமலை யேறினார்.

(இ-ள்) கணக்கற்றவரான அரக்கரின் உடலினின்று வெளிப்பட்ட இரத்தநீர்க்கடல் பரலித்தீவுகளெங்கும் பரத்தலினால், தீவுதோறும் இனிமையாக வாழுந்தன்மையரானவர் (கடல் பெருக்கினால்) அழிதலில் லாத நெடியமலைமீது ஏறினார்கள்; (எ-று.)

அவ்வத்தீவைச் சூழ்ந்த கடல்களிலும் இரத்தநீர்பாயப்பெற்று அவ்வக்கடல் தாம் வாழுமிடங்களிற் பெருகுவதனால் அவ்வத்தீவில்வாழுமவர் ஆங்காங்குள்ளமலைமீது ஏறினார்கள். கடலின்நீர் உலகமெங்கும் பரத்தலினால் பலதீவுகளினின்று வந்த அரக்கர் மலைமீதேறினார்களெனக் கூறினார்களு முளர். பி - டி:—¹ஒய்விலாதநதியுதிரப்புனல், ஒய்வில்காலத்தின் நீலினையொத்தன, ஒய்வில்காலுந்தியுதிரப்புனல். ²பாயவில்வேலையினூடு பரந்தவால், பாயவில்வேலையுலகுபரத்தலால். ³சேர்கையர். (ந.ந.அ.ச)

கஉஅ.—விண்முதலியவற்றில் உயிர்முதலியன நிறைதல்.

¹விண்ணி றைந்தன மெய்யுயிர் வேலையும்
புண்ணி றைந்த ²புனலி னிறைந்தன
மண்ணி றைந்தன பேருடல் வானவர்
கண் ³ணி றைந்தன கிற்றொழிற் கல்வியே.

(இ-ள்.) உடலிலுள்ள உயிரால், விண்ணிடங்கள் நிறைந்தன; கடலும், புண்ணினின்று வெளிப்பட்ட நிறைந்த இரத்தநீரினால் நிறைந்தன; (யுத்த) பூமி, (அறுபட்டி) விழுந்த உடலினால் நிறைந்தன; கிற்றொழிலைப்பற்றிய கல்வியால், வானவரின் கண்கள் நிறைந்தன; (எ - று.)

தூர்வித்தையைப்பற்றி என்னென்ன கூறியுள்ளனவோ, அவைகளை யெல்லாம் வானவர்கள் இப்போரிற் கண்கூடாகக் கண்டன ரென்க. பேருடல்-வினைத்தொகை: பண்புத்தொகையாகப் பெரிய உடலெனினுமாம். பி-டி:—¹விண்ணிறந்தன. ²புனலினிறந்தன. ³நிறைந்தவம். ()

கஉசு.—சோரீவெள்ளத்துடன் படைக்கலங்கள் கடலிப்புதல்.

¹செறுத்த வீரர் பெரும்படை சிந்தின
பொறுத்த சோரி புகக்கடல் புக்கன
²இறுத்த ³நீரிற் செறிந்தன வெங்கணும்
⁴அறுத்து ⁵மீன முலந்த ⁶வனந்தமே.

(இ - ள்.) கோபித்தவீரர்களின் பெரும்படைகள்,—சிந்தினவாடி, (நம்மைத்) தாங்கின இரத்தநீர்புக்கதனால் (தாமும் அவ்விரத்தநீருடனே)

கடலிற்புக்கு, (அக்கடலில்) தங்கிய நீரிலே நெருங்கினவாகி எங்கும் அறுத்தலால் உயிருலந்த மீன்கள் பலவாகும்; (எ - று.)

போர்க்களத்திற்சிந்தின வாள்முதலியவை குருதி வெள்ளத்தினு லடித்துக்கொண்டுபோகப்பெற்றுக் கடலிற்புக்கு அங்குள்ள மீன்களைத் துண்டிக்க, அதனாற் பலமீன்கள் உயிர் துறந்தனவென்பதாம். பி-ம்:— 1செறுத்து. 2இறுத்து. 3காளிற். 4அறுத்த. 5மீன்முதனந்த. 6அனந்த மால். (நூ.அக)

கந.0.—அப்போது வன்னியென்பவன் ஸ்ரீராமன் வெல்வதைப்பற்றித் தன்னுட் சிந்தித்தல்.

ஒல்வ தேயிவ் வொருவ¹னில் வுக்கத்தைக்
சொல்வ தே²நின்று ³குன்றன யாமெலாம்
⁴வெல்வ தேது மிலாமையின் ⁵வெண்பலை
மெல்வ தேயென ⁶வன்னி விளம்பினன்.

(இ - ள்.) வலிமைதேய்ந்த இந்த ஒருத்தன் இந்த(அரக்கரின்) வியூகத்தை (எதிர்த்து)நின்றுகொல்வதே! மலையையொத்த நாமெல்லாம் வெல்வதென்பது சிறிதும்இல்லாமையினால் வெண்பல்லை மெல்வதே! என்றுவன்னியென்பவன் (குருதிச் சேனாவீரர்களைப்பார்த்துப் பின்வரு மாறு) கூறலானான்; (எ - று.)—வன்னி கூறுவதை மேலிரண்டுகவி களிற் காண்க.

வன்னி-மூலபலத்தின் சேனைத்தலைவன்போலும், ஒல்வ-வெல்லக் கூடியவை: வலிமையும் பராக்கிரமும் இனி, இவ்வொருவன் இவ்வூகத் தைக் கொல்வதே! இச்செயல் (இவ்விராமனுக்கு) ஒல்வதாவதே! என்று உரைப்பினுமாம். பி - ம்:—1கம்பூகத்தை, இவ்வூகத்தை, இவ் வோகத்தை. 2நின்ற. 3குன்றன. 4வல்லது. 5வண்பனை, வண்பலை. 6மாலி. “ஆயிரம்” (கந.உ) என்றுதொடங்கும்பாடல் முதலிலும், அதன்பின் “கோல்”(கந.க)என்றுதொடங்கும் பாடலும், அதன்பின் இப்பாடலும் சிலபிரதியில்உள்ளன: சிலபிரதியில், “கோல்” என்பதன்பின் “ஆயிரம்” என்றபாடலும் அதன்பின் “ஒல்வது” என்ற இப்பாடலும் உள்ளன. ()

கந.க.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - வன்னி சேனாவீரர்கட்துக் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

கோல்வி முந்தமுந் தாமுனங் கூடியாம்
மேல்வி முந்திடி னும்²மிவன் வீடியுமால்
கால்வி முந்த மழையன்ன ³காட்சியுரீர்
⁴மால்வி முந்துளிரீர் போலு ⁵மயங்கிரீர்.

(இ-ள்.) (இராமனுடைய)பாணம் வந்து விழுந்து அமுந்தாதமுன் யாம் கூடி மேல்விமுந்திட்டாலும், இவன் அழிந்திடுவான்; கால் விமுந்த மழைபோலத் தோன்றுகின்ற காட்சியுடையீர்! நீர் அறிவு மயங்கி, திப்பிரமைக்கு உட்பட்டீர்போலும்; (எ - று.)—உளிர்=உள் ளீர்; முன்னிலிப்பன்மைக்குறிப்புமுற்று. பி - ம்:—1அமுந்தாதமுன்.

2அவன். 3காட்சியர். 4ஆல்விழுந்துளிர்போல, மால்விழுந்துளிர்போல, மால்விழுந்தளிர்போல. 5மயங்குவீர், மயங்கினீர். (௩௩௮௮)

௩௩௯. ஆயிரம்பெரு வெள்ள 1மரைபடத்
2தேய நிற்பது 3பின்னினி பென்செயப்
பாயு முற்றுட னேயெனப் பன்னினான்
காய கற்கொ ருதவியை நல்குவான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் பெருவெள்ளமாகிய சேனை (அம்புகளால்) அரைக்கப்படுதலினால் அழியநிற்பதாகும்: (இது அழிந்த) பின்பு இனி என்னசெய்ய (வேண்டுவது உள்ளது)? (ஆகையால்), உடனே மனவுறுதி கொண்டு (இராமன்மீது) பாயுங்கள் என்று (தன்) தலைவனுக்கு ஒருதலியைச் செய்வானாய்க்குறினான்; (எ-று.)—பி-ம்: 1அரைப்பட, அடிப்பிட. 2தேயில். 3பின்பினியென்செயப், புண்ணினிச்சேயகை. “காயமித்தனையும் மவன்மேற்செல, பாயுமுற்றுடனே யெனப்பன்னினான்” என்று பின்னிர்ண்டடிகள் சிலபிரதியி லுள்ளன. (௩௩௯௮)

௩௪௦.—அரக்கர் பலவகைப்படைகளைப் பொழிதல்.

உற்¹று ருத்²தெழு வெள்ள முடன்றெழாச்
சுற்று முற்றும் 3வளைந்தன 4தூவின
ஒற்றை மால்வரை 5மேலுயர் தாரைகள்
பற்றி மேகம் 6பொழிந்தெனப் பல்படை.

(இ - ள்.) பொருந்திக் கோபித்தெழுகின்ற (அரக்கரின் சேனை) வெள்ளம் மாறுபட்டெழுந்து சுற்றிலும் முற்றும் வளைந்தனவாய், ஒரு மால்வரைமேல் மேகங்கள் சிறந்தமழைத்தாரைகளைப் பற்றிப் பொழிந்தனபோலப் பலபடைக்கலங்களைத் தூவின; (எ-று.)

பொழியும் படைக்கலத்திற்கு - தூவும்மழைத்தாரைகள் உவமை. ஒன்று - ஒற்றையென ஆயிற்று. மால் - பெரிய. பி - ம்:—1ஒறுத்து. 2ஒருவெள்ளம். 3வளைத்தவர், வளைந்தனர். 4தூவினர். 5போல். 6பொழிந்தன. (௩௪௦௦)

௩௪௧.—அப்படைகள் சிந்தும்படி ஸீராமன் சரமழைபொழிதல்.

குறித்¹தெ றிந்தன 2வெய்தன 3கூற்றுறத்
4தறித்துத் தேரும் களிறுந் 5தரைப்பட
மறித்த வாசி துணித்தவர் மாப்படை
தெறித்துச் சிந்தச் சரமழை சிந்தினான்.

(இ-ள்.) (அரக்கர்) குறித்தெறிந்தனவும் எய்தனவுமானவற்றைப் பலபகுதிப்படத் துண்டித்து, தேரும் யானைகளும் தரையிற்படவும், மடக்கிய குதிரைகளைத் துண்டித்து அக்குதிரையிலேரியவரின் பெரிய படைகள் தெறித்துச்சிந்தவும் சரமழைகளை (இராமன்) தூவினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1எழுந்தன. 2வெய்யன. 3கூற்றுறத், கூற்றிறத், கூற்றிறத், கூற்றைத். 4தறித்ததேரும். தறித்ததேரும். 5கறைபட. (௩௪௧௧)

கந.௫.—இரத்தவெள்ளம் பெருகப் பேய்கள் கூத்தாடுதல்.

வாய்¹விளி²ளித்த³தெழு³பஃ³றலை வாளியிற்
போய்விளித்த⁴ குருகிகள் பொங்குவ
பேய்⁴விளிப்ப⁵நடிப்பன⁶பெட்டும்
தீ⁷விளித்திடு தீப நிகர்த்தவால்.

(இ - ள்.) வாய்ப்புறத்திற் சத்தித்துக்கொண்டு எழுகின்ற பலதலை களையுடைய அம்புகளினால் சத்தித்துக்கொண்டு ஓடிப்பெருகுவனவான இரத்தங்கள் பொங்கியெழுவனவாயின; (அங்குப்)பேய்கள் பாடநடிப்பவற்றின்(வாயில்தோன்றுகின்ற) தீ, விரும்பத்தக்க கலங்கரைவிளக்கத்தைப்போன்றன; (எ - று.)

இரத்தவெள்ளம்பெருகுவதுகண்டு அப்பெருக்கின்முகப்பே பாடிக்கூத்தாடும் கொள்ளிவாய்ப்பேய்களின் வாயிலேதோன்றும் நெருப்பு, கலங்களை இங்குவரலாமென்று தெரிவிக்கும் கலங்கரைவிளக்குப்போன்றன என்றவாறு; தந்தறிப்பேற்றவணி. போய்விளித்த=விளித்துப்போவன: விசுவாமிர்த்துக்கூட்டல். 1-ம்:—1விரித்து. 2எழு. 3பொன்றலை. 4காப்பு. 5நடிப்பன. 6வேட்டும். 7விளித்தன, விளிப்புறு.

கந.௬.—இரத்தவெள்ளம்பெருகப்பெற்ற பூம்தேவியின் வருணனை.

நெய்கொள் சோரி நிறைந்த¹நெடுங்கடல்
2செய்ய வாயைய ளன்ன³செஞ் சாந்தினள்
வைய மங்கை பொலிந்தனண் மங்கலச்
செய்ய கோலம்⁴புனைந்தன்ன செய்கையாள்.

(இ - ள்.) நினைத்தைக்கொண்ட சோரியினால் நிறைந்த பெருங்கடலாகிய செந்நிறமுள்ள ஆடையையுடுத்தவரும் அப்படிப்பட்ட செந்நிறச்சாந்து பூசிக்கொண்டிருப்பவளுமான பூமியாகியமங்கை, மங்கலகாலத்திற்கொள்ளும் செந்நிறக்கோலத்தைப் புனைந்தாலொத்த செய்கையை யுடையளானாள்; (எ - று.)

கணவனைக்கூடலுறுகின்ற மகளிர் செங்கோலம் பூன்ப ரென்பதனை “சேக்கைமேலினிதிருந்தாங்கு, அரத்தப்பூம்பட்டரைமிசையுட இக், குரற்றலைக்கூத்தற்குடசம்பொருந்திச், சிறுமலைச்சிலம்பிற் செங்குதாளமொடு, நறுமலர்க்குறிஞ்சி நாண்மலர்வேய்த்து, குங்குமவருணங்கொங்கையினிழைத்துச், செங்கொடுவேரிச் செழும்பூம் பிணையல், சிந்தூரச்சுண்ணஞ் சேர்ந்தமேனியில், அந்தீகிர்க்கோவை யணியொடு பூண்டு, ...செவ்வணிகாட்ட” என்ற சிலப்பதிகாரத்தாலும் அறியலாம். இனி, மணத்தின் கடைநாளில் ஆலத்தியை மேலேபெய்து செய்யவாடைதரித்தல் நிகழ்தலைக்கொண்டு கூறியதென்பாருமுளர். 1-ம்:—1பெருங். 2ஐய. 3செந்தாளினள். 4புனைந்தன்ன. (௩௩௬௩)

கந.௭.—இதுவும்-இரத்தப்பெருக்கின் வருணனை.

உப்புத்¹தேனுநெய் யொண்டயிர் பால்கரும்பு
அப்புத் சானென்²றுரைத்தன வாழிகள்

தப்புப் போற்குரு திப்புனல் ³கற்றலால்
தப்பிற் றவ்வுரையின்றொர் ⁴தனுவினல்.

(இ-ள்.) உப்புதேன் நெய் ஒண்டயிர் பால் கருப்பஞ்சாறு நன்னீர் என்று கூறப்படுகின்ற ஏழுகடல்களும் பவழம்போலுள்ள [செந்நிறமான] இரத்தக்கடலால் (எங்குஞ்) சூழ்தலால், இன்று ஒருதனுவினல் ஏழுகடல்கள் உள்ளன என்ற அந்தவார்த்தை தவறிற்று; (எ - று.)

ஏழுகடல்களுள்ளன என்று துல்களிற் கூறிய உரை தவறி, இரத்தக்கடலொன்றே எங்கும் உளதாயிற்றென்றவாறு. தேனு, உ-சாரியை. 19-ம்:—¹தேன்மது. ²உரைப்பன. ³உற்றலால். ⁴தனுவினே, (கூககச)

கூகஅ.—இராமன் தனு வளைநீநுத்தலும், அரக்கப்படைபின் அளவினீமையும்.

ஒன்று மேதொடை கோலொரு கோடிகள்
சென்று பாய்வன திங்க ளிளம்பிறை
அன்று ¹போலென வாகிய ²தச்சிலை
என்று ³மாள்வ ⁴ரெதிர் த்த விராக்கதர்.

(இ - ள்.) தொடுத்துவிடுகை, ஒருமுறையேதான்: அம்புகளோ, ஒருகோடிகள் சென்றுபாய்வன: (அவ்விராமனுடைய) அந்தச்சிலை அன்றுதோன்றிய இளம்பிறைத்திங்கள் போலுமென்னுமாறு வளைந்துள்ளது; (இவ்வாறு இருப்பினும்) எதிர்த்த அரக்கர் என்றுமாள்வரோ?

ஒருதொடையில் ஒருகோடியம்பு வெளிப்படுமாறு இராமன் தன் வில்லை வளைத்தவண்ணமே யிருந்தான்: அதாவது-இடைவிடாமல் அம்பு தொடுத்தவண்ணமே இருந்தானென்பது, முதல்முன்றடிகளிற் கூறிய பொருள். அரக்கர் அளவின்றி மிக்கிருந்ததுபற்றி, 'எதிர்த்த இராக்கதர் என்று மாள்வர்' என்றது. 19 - ம்:—¹போல்வனவாகிய, ²இசிலை. ³மாள்வது. ⁴எதிர்த்த. (கூககக)

கேறு

கூகச.—இதுமுதல் ஏழுகடல்கள்-ஸ்ரீராமன் மீண்டும் செய்த
கடும்போரினு ல் அச்சேனைபட்டமையைத் தெரிவிக்கும்.

¹எடுத்தவ ரிரைத்தவ ²ரெறிந்தவர் செறிந்தவர் மறங்கொடெதிரே, தடுத்தவர் சலித்தவர் ³சரிந்தவர் பிரிந்தவர் தனிக்க ளியு போல், கடுத்தவர் ⁴கலித்தவர் ⁵சறுத்தவர் செறுத்தவர் ⁶கலந்து சரமேல், தொடுத்தவர் ⁷துணிந்தவர் ⁸தொடர்ந்தனர் கிடந்தனர் தூரந்த கணையால்.

(இ - ள்.) (ஆயுதங்களை) எடுத்தவரும், (பொருவதிலுள்ள களிப்பினால்) பேராரவாரஞ் செய்தவர்களும்; (இராமனுடைய பராக்ரமத்தைக் கண்டு) நெருங்கியவராய் (ஆயுதத்தை) எறிந்தவரும், வீரகுணத்தைக் கொண்டு எதிரே (வந்து இராமன் அம்புகளைத்) தடுத்தவரும், சலித்துப் போனவரும், (முன்பு) தோற்றுப்பிரிந்து சென்றவரும், தனித்த மதயானை போல விசைகொண்டவரும், செருக்கினவரும், கோபித்தவரும், சீதியவ

ராய் நெருங்கிவந்துசரத்தைமேலேதொடுத்தவரும். (ஸ்ரீராமன்)தூரந்த அம்புகளினால் துண்டுபட்டவராய்த் தொடர்ந்துகிடந்தனர்; (எ-று.)

பி-ம்:—1எடுத்தவணிரைத்தவர். 2எதிர்த்தவர்செறிந்தவர், எதிர்த்தவரெதிர்த்தவர், எறித்தவரெதிர்த்தவர். 3கலித்தவரெதிர்த்தவர், சரிந்தவரிருந்தவர். 4கலித்தவர். 5செறுத்தவரிறுத்தவர். 6கவர்ந்து. 7துணித்தவர், துணிந்தனர். 8தொடர்ந்தவர், தொடர்ந்திலர். (௩௩௬௬)

கசு0. தொடுப்பது சடர்ப்பகழி யாயிர 1நிரைத்தவை 2தூரந்த துறைபோய்ப், படுப்பது 3வயப்பகழி யாயிரரை யன்று பதினாயிரவரைக், கடுப்பது கருத்துமது கட்புலன் மனங்கருதல் 4கல்வி யிலவேல், 5எடுப்பது படப்பொருவ தன்றி 7யிவர் செய்வதொரு நன்றி யுளதேர.

(இ - ள்.) தொடுப்பது, சுடரையுடைய பகழி ஆயிரமாகும்; வரிசையான அவை விரைந்து விடுக்கப்பட்ட துறையிற்போய்ப் படுப்பது, வெற்றிபொருந்திய பகழியைக்கொண்ட ஆயிரம்வீரரை யன்று; பதினாயிரவரை யாகும்; (அந்தஅம்புகளின்) விசை, அப்படிப்பட்டது; (அந்தஅம்பைவிடுத்தவரின்) கருத்தும், அவ்வாறானதே; கட்புலனும் மனமும் (அந்தஅம்புகளின்விசையைக்) கருதுதற்கும் கல்வியுடையன வல்ல; இந்தஅரக்கர், (தாம் கொண்டுள்ள) வேற்படையையெடுப்பது தாக்குமாறு பொருவதன்றி, (மாறாகச்) செய்வதற்குவற்றொருநட்செயலும் உள்ளதோ? (எ-று.)—பி-ம்:—1நீனந்தவது. 2தூரந்த, தூரந்து. 3வயப்படைஞர், வயப்பகைஞர். 4கையினயில்வேல், கல்வியின்றதுவே. 5அடுப்பது, படுப்பது. 6பெறுவது. 7அவர். (௩.௩௬௭)

கசுக. தூசியொடு நெற்றியிரு கையொடு பேரணி கடைக்குழை 1தொகுத்து, ஊசிறுமை யா²வகை சரத்தணி 3வகுக்கு மவை யுண்ணு முயிரை, 4ஆசைகளை 5புற்றுருவு டப்புறமு மோடு மதனிப்பு றமுளரர், ஈசனெதி ருற்றுருவ 6தல்லதிகள் முற்றுவதொர் கொற்ற மெவதே.

(இ - ள்.) முன்னணியும் நெற்றியும் இருசிறகும் (இடையிலுள்ள) பேரணியும் பின்னணியும் ஆகிய இவற்றைத்தொகுத்து ஊசியும்நுழையாவகை அம்புகளினால் அணியை வகுப்பவனையினான், (ஸ்ரீராமன்); அந்தஅம்புகள், (அரக்கரின்) உயிரையுண்ணும்; திக்குக்களிற்பொருந்தி ஊடுருவும்; அப்பாலும்ஓடும்; அந்தஅம்புக்கு (இலக்கான) இப்புறமுள்ள வராகிய அரக்கர், கடவுளாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு எதிரேபொருந்தி உயிர்சிறு துவதல்லதுவலிமைமுற்றிச் செய்வதாகிய ஒருவெற்றியென்பது ஏது? [அவ்வரக்கர்க்குவெற்றியுண்டாகாது என்றபடி]; (எ-று)—பி-ம்:—1வகுத்து. 2வெகு. 3வகுக்கும்வகை.....உயிரை, வகுத்துநிரையுண்ணுநசையால். 4ஆசைதனை. 5உற்றுருவவப். 6இல்லை. (௩.௩௬௮)

கசுஉ. ஊனகு வடிக்களைக ளாழியன லொத்தன வுலந்த வுலவைக், கானக நிகர்த்தன ராக்கர்மலை பொத்தன களித்த

1மதமா, மானவன் வயப்பகழி விசுவலையொத்தன²வளைப்புன
லுள்வாழ், மீனகுல³மொத்தன கடற்படை யினத்தொடும்
விளிந்⁴துறுதலால்.

(இ - ள்.) ஊன்விளங்குகின்ற கூரியஅம்புகள் யுகாந்தகாலத்
தீயை யொத்தன; அரக்கர்கள்(அவ்வழித்தீயினால்)அழிந்துபோன மரக்
கூட்டங்களைக்கொண்ட கானகத்தையொத்தார்கள்;களிப்புக்கொண்ட
மதயானைகள், (நெருப்புப்பட்டிவேகின்ற) மலைக்குச் சமமாகஇருந்தன:
(அன்றியும்), மனுகுலத்துத்தோன்றியவனான ஸ்ரீராமனது வலிபொருந்
திய அம்புகள், விசிய வலையை யொத்தன; கடல்போன்ற அரக்கப்
படைகள் இனத்தொடும் இறந்துபோனதனால், (உலகை) வளைத்தலைப்
பொருந்திய கடலுள் வாழ்வனவாகி(அவ்வலையிலகப்பட்ட) மீன்கூட்ட
த்தை யொத்தன; (எ - று.)

மீனகுலம் - வடசொற்றொடர்: ஆதலின், இயல்பு. பி - ிம்:--
1கதமா. 2வளைக்குளுவவா, வளைப்புளுவவா. 3ஒத்தது, ஒத்தனர்.
4இறுதலால், அறுதலால். (௩௩௯௯)

கசு௩. ஊழியிறு திக்கடுகு மாருதமு மொத்தன னிராம
1னுடனே, பூழியென வுக்குதிரு மால்²வரைக ளொத்தன ரரக்கர்
³பொருவார், ஏழலகு⁴முற்றுயிர்கள் யாவையு⁵முருக்கியிறு
திக்க ணின்வரும், ஆழியையு பொத்தன⁶னம் மன்னுயிரு
மொத்தன ரலைக்கு ரிருதர்.

(இ - ள்.)இராமன்,—யுகாந்தகாலத்து விரைந்துவிசுகிற சண்டமா
ருதத்தையும் ஒத்தான்: (அவ்வாறு சண்டமாருதம்விசுவதால்) உடனே
புழுதியாகச்சிந்தி உதிர்கின்ற பெரியமலைகளை யொத்தனர்,(அவ்விராம
னுடன்) பொருபவராகிய அரக்கர்; (அன்றியும் ஸ்ரீராமன்), ஏழலகங்
களையும் பொருந்தி உயிர்கள்யாவற்றையும் அழித்து யுகாந்தகாலத்திற்
பொங்குவருகின்ற கடலையும் ஒத்தனன்: (அவ்விராமபிரானால்) அலைக்
கப்படுகின்ற அரக்கர், (அவ்யுகாந்தத்துப்பொங்குங்கடலால் அழிக்கப்
படுகின்ற) நிலபெற்ற உயிர்களையும் ஒத்தனர்; (எ - று.) பி-ம்:—
1உழையே. 2வரையும். 3பொருதார். 4ஒத்தது. 5முறுக்கும், ஒறுக்கும், முறுக்
கி. 6இராமனுயிரொத்தனரரக்கர்மலைவார். (௩௪00)

கசு௪. மூலமுத லாயிடையு மாயிறுதி யாயெவையு 1முற்று
முயலுங், காலமென லாயினனி ராமனவ்வ ரக்கர்கடை நாளில்
²விளியுங், கூலயில் சராசர மனைத்திணையு மொத்தனர்³குரைக
டலெழும், ஆலமென லாயின⁴னிராமனவர் மீனமென லாயி
னர்களால்.

(இ - ள்.) இராமன், முதற்காரணமாயிருந்து இடையுமாய் இறுதி
யுமாகி எல்லாப்பொருளும் முற்றுவதற்குஇடனாகி முயல்கின்ற யுகாந்
தகாலமென்று சொல்லுதற்கு ஏற்றவனாயினன்; அந்தஅரக்கர்கள்,
—யுகாந்தகாலத்தில் இறக்கின்ற வரம்பில்லாத சராசரய்களெல்லாவற்ற

றையும் ஒத்தனர்; ஒலிக்கின்றகடலிலெழுகின்ற ஆலகாலவிஷத்திற்கு ஒப்பாயினன், இராமன், (அவ்வாலகாலத்தால்இறந்த) மீனென்று சொல்வதற்கு ஒற்றவராயினர் அவ்வரக்கர்கள்; (எ - று.)

யுகாந்தகாலம்என்பது இறுதியை விளைவிப்பதால்,அரக்கர்க்குஇறுதியைவிளைக்கின்றபூராமன் அவ்யுகாந்தகாலத்திற்கு ஒப்பாவனென்க. முற்றுங்காலம்,முயலுங்காலம் என இயையும்.இராமன் யுகாந்தத்தையும் ஆலத்தையும் ஒத்திருக்க,அரக்கர் யுகாந்தத்திலழியும் பொருளையும் ஆலத்தினால்இறக்கும் மீனத்தையும் ஒத்தனரென்க.பி-ம்:--1முற்றுமுறலும். 2விளையும். 3குரைக்கடல். 4அவ்வீரன். (ந.சு0க)

கசுந. வஞ்சவினை செய்துநெடு 1மன்றில்வள முண்டுகரி பொய்க்குமறமார்,நெஞ்சமுடை யோர்கள்குல மொத்தன ரக்க ரற 3மொக்கு நெடியோன், நஞ்சநெடு நீரினையு மொத்தன னடுத்தனை 4நக்கினரையும், பஞ்சமுறு 5நாளில்வறி யோர்களையு மொத்தன 6ரரக்கர் படுவார்.

(இ - ள்.) வஞ்சகமானதொழிலைச்செய்து பெருமைபுகுந்த நியாய சபையில் பொருளைப்பெற்றிக்கொண்டு பொய்க்கரிக்கறுகின்ற அநீதி பொருந்திய நெஞ்சத்தையுடையவர்களின் குலத்தை யொத்தனர், அரக்கர்: பெருமைபொருந்திய இராமன், அறனையொப்பவனான; (அன்றியும், இராமன்), நஞ்சத்துடன்சூடிய மிக்கநீரினையும் ஒத்தனர்; அதனை அடுத்தநக்கினவரையும், பஞ்சமுற்றகாலத்து வறியோர்களையும் ஒத்தவராய், அரக்கர், இறப்பவரானார்; (எ - று.)

மன்றிற் கரிபொய்த்தவர் குலத்தோடு கெடுவ ரென்க. இவ்வாறு அரக்கர்கள் மாண்டதற்குக் காரணம் - வஞ்சனையுடையராயிருந்தமையென்பார், 'அரக்கர்கள் வஞ்சவினைசெய்து கரிபொய்க்குமறமார்நெஞ்சமுடையோர்களுத்தனர்'என்றார். வளனுண்டு கரிபொய்த்தல் - இலஞ்சம்வாங்கிக்கொண்டு பொய்ச்சாட்சிகூறுதல். பி - ம்:--1மண்ணில். 2மறமா, மறவன். 3ஒத்த. 4நக்குநரையும். 5நாள்வறுமையோர்களையும். 6அவ்வீரர். (ந.சு0உ)

கசுக.— இலங்கையின்உள்ளும்புறமும்தேரியாதபடி.

இரத்தவெள்ளத்தோன்ற, அரக்கியர் கலங்கியலறியோடுதல்.

வெள்ளமொரு 1நூறுபடும் வேலையினவ் வேலையு²மி லங்கை வெளியும், பள்ளமொடு 3மேடுதெரி யாதவகை சோர்குருதி பம்பி யெழலும், 4உள்ளுமதி லும்புறமு மொன்றுமறி யாதலறி போடினர்களாற், கள்ளநெடு மான்விழி யரக்கியர் கலக்கமொடு கால் கள் சூலைவார்.

(இ - ள்.) ஒருநூறுவெள்ளஞ்சேனை யிறக்குஞ் சமயத்தில், அந்தக் கடலும் இலங்கையின் வெளியிடமும் பள்ளமும் மேடும் தெரியாதபடி பெருகுகின்ற இரத்தவெள்ளம் நிரம்பி யெழலும், கள்ளத்தன்மையைக் கொண்டு நெடிய மானின்விழியையொத்த விழியைக்கொண்ட அரக்கியர்கள், மதிலின் உள்ளும் புறமும் ஒன்றுத்தெரியாமல், கால்கள் சூலையக் கலக்கத்தோடு அலறியோடினர்; (எ - று.)—பி-ம்:--1நூறு டிருநூறுபடும்வேலையின், நூறுடிருநூறுபடவேலையும். 2இலங்கைகருமும், 3மேடுமறியாதபடி. 4உள்ள. (ந.சு0உ)

கசுஎ.—நூறுசதகோடி படைத்தலைவர் தாங்கிநின்றல்.

நீங்கினர் நெருங்கினர் முருங்கின ¹நூலீந்துலகி ²னீளு மலை போல், ³வீங்கின பெரும்பிணம் விசம்புற வசம்புபடு சோரி⁴விரி வுற்று, ⁵ஓங்கின நெடும்பரவை யொத்⁶துயர வெத்திசையு முற் ⁷றெ திருறத், ⁸தாங்கினர் படைத்தலைவர் நூறுசத கோடியர் ⁹தடு த்த லரியார்.

(இ - ள்.) (சேனாவீரர்), நெருங்கிப்பொருது உயிர்குன்றி அழிந்து (உயிர்) நீங்கினர்: (அதனால்), உலகில் நீரும் மலைபோற் பெரும் பிணங்கள்,வானத்திற் பொருந்த ஓங்கிமிக்கன; பெருக்குப்பொருந்திய இரத்தம்விரிவுற்று, பெரியகடலையொத்துயர எத்திசையினெல்லையிலும் சென்று எதிராகப்பொருந்தும்படி [நீண்டு] ஓங்கிகின்றன; (அவ்வேளையில்) தடுத்தற்குஅரியவரான நூறுசதகோடியினரான படைத்தலைவர், (இராமபிரானோடு) எதிர்த்துநின்றனர்; (எ-று.)—நூறுசதகோடி-பதினாயிரக்கோடி. பீ-ம்:—1உலந்து. 2வீழுவெருவில், ந்ருமலையில். 3வீங்கினர். 4வருவித்து. 5ஓங்கினன். 6இயைவ், இசைவ. 7எதிர்ப்புற. 8தாங்கின. 9தடுப்பவரியார். (௩௪௦௪)

கசுஅ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - படைத்தலைவரும் ஸ்ரீராமனும் பொருதமையைத் தெரிவிக்கும்.

தேருமத மாவும்¹வரையாளியொடு வாசியிடு சீய முதலா, ஊருமவை யாவையு ²நடாயினர்க டாயினர்க ளுந்தி னர்களாற், காருமுரு மேறுமெரி யேறுநிகர் வெம்படையொ டம்பு கடிதின், தூரும்வகை ³தூயினர் ⁴தூரந்தனர்க ளெய்தனர் ⁵தொடர்ந்த னர்களால்.

(இ - ள்.) (அந்தப்படைத்தலைவர்கள்), தேரும் மதம்பொருந்திய யானையும் மலையிற்சஞ்சரிக்குந்தன்மையுள்ள யாளியொடு குதிரையும் வலிமையிக்க சிங்கமும் முதலாக ஊர்தியாகவுள்ள எல்லாவற்றையும் கடாலிடத்தி, (ஸ்ரீராமரைநோக்கிச) செலுத்தினார்கள்; (அன்றியும்), மேகமும் பேரிடியும் பேரனலும் ஒத்த கொடிய படைகளுடனே அம்புகளையும் விரைவின் (போர்க்களம்) தூரும்படி தூவினார்கள்; விரைந்துஎய்தவண்ணம் நெருங்கித் தொடர்ந்தார்கள்; (எ-று.)

படைக்கலங்களைத் தூவுதலும், அம்புகளை எய்தவண்ணம் நெருங்கித்தொடர்தலுஞ் செய்தனர் படைத்தலைவ ரென்க. பீ-ம்:—1வய மாவும்வரையாளியொடு, வரையாளியொடுபாய்புரவி. 2நடாவினர்கடாவினர். 3வீசினர், சிந்தினர். 4எய்தனரெறிந்தனர். 5தொடர்ந்தனையரால்.

கசுசு. வம்மி¹னட வம்மினெதீர் வந்துதம தாருயிர் வரங்கள் ²பிறவுந், தம்மினென ³வின்னமொழி தந்தெதீர் பொழிந்தன ⁴தடுப்ப ரியவாம், வெம்மினென ⁵வெம்பகழி ⁶வேலைபென வேய்னனவ் வெய்ய வினையோர், தம்மின மனைத்தையு ⁷முனைக்கெதீர் ⁸தடுத்தனர் தனித்த னியரோ.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமன் அந்தப்படைத்தலைவர்களைப் பார்த்து), 'வாருங்கள்; (நான்) அமொறு வாருங்கள்: எதிரேவந்து நுமது அருமையான உயிரையும் வரங்களையும் மற்றுமுள்ளவற்றையும் தந்திடுங்கள்' என இம்மொழிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, எதிர்முகமாகப் பொழிந்தனவும் தடுப்பரியனவுமான கொடிய அம்புகளைக் கொடிய மின்னலைப்போலவும் கடலைப்போலவும் எவின்ன: அந்தக்கொடிய செயலையுடைய படைத்தலைவர், தம்மினம் எல்லாவற்றையும் போர்க்களத்திலே (அப்பாற்போகவொட்டாது) தனித்தனியே தடுத்தனர்: (எ - று.)

நடவம்மின்னஎனஎடுத்து நடந்துவம் பின் என்றுகூறி, வினையெச்சம் பகுதிமாத்திரமாய்வந்தது என்பாருமுளர். 15-ம்:—1எட. 2பலவும். 3இன்னனமொழிதந்தெதிர் பொழிந்தனர், இன்னமொழி மொழிந்தனர் மொழிந்தனர். 4தடுப்பவரியார், தடுப்பரியராய் 5வன்பகழி. 6வேலையில் கள்வேலை யென, வேலையினவெல்லையில, வேலையெனவம்பினனவ், வேலையெனவேலையில. 7முனிந்து, முனைந்து. 8தடுத்தனன், தடுத்தன.

கரு. — மூன்றுகவிகள் அரக்கர் கடும்போர்புரியத்தோர்கள்

சிவபிரானைக் கிட்டிவணங்கி 'குப்போர் எவ்வாறுஆகுந்?' என்று வினாவுதலைத் தெரிவிக்கும்.

அக்கணையையக்கணை மறுத்தனர் செறுத்திக 1லரக்க ரடையப், புக்கணைய லுற்றனர் 2மறைத்தனர் புயற்³கதிகம் வாளி பொழிவார், திக்கணை 4வகுத்தன ரெனச⁵செல நெருக்கினர் 6செருக்கின் 7மிகையால், முக்கணை யுற்றடி வணங்கியிமை யோ⁸ரிவை மொழிந்த னர்களால்.

(இ - ள்.) வலிமையுடைய அரக்கர்கள் யாவரும், புகுந்து ஒன்று சேர்தலைப்பொருந்தி, (இராமபிரான்விடுத்த) அவ்வம்புகளைக் கோபித்து அக்கணத்தில்தானே அறுத்தொழித்து, புயலைக்காட்டிலும்மிகுதியான அம்புகளைப்பொழிபவராய்(ஸ்ரீராமனை)மறைத்து, திக்குக்கு ஒரு அணையையகுத்தாற்போல மிக்க கருவத்தோடு மிகவும் நெருக்கினின்றூர்கள்: (அப்போது), இமையோர், — மூன்றுகண்களையுடையவனை சிவபிரானை நெருங்கி திருப்பாதங்களை வணங்கி இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லலானார்கள்: (எ - று.) — இமையோர் மொழிந்ததனை அடுத்த இருகவியிற் காண்க. 15-ம்:—1அரக்கரடரடி, அரக்கர்களாய்ப் 2மறைத்தன. 3அதிகமாரி. 4வகுத்தனவெனச். 5சிலர் 6நெருக்க, நெருக்கின். 7மிகையான். 8இது. (நூ. 0எ)

கரு. படைத்தலைவ ருற்றொருவர் முர்மடி யிராவண னெனு ம்¹படிமையோர், கிடைத்தன ரவர்க்கொரு 2கணக்கிலை லனைத்தனர் 3கிளர்ந்து லகெலரம், 4அடைத்தனர் தெழித்தன ரழித்தனர் 5தனித்துள னிராம எவரே, துடைத்தனர்⁶ரெம் வெற்றியென 7வுற்றன ரினிச்செயல் பணித்தி சுடரோய்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) படைத்தலைவர்களிற் பொருந்திய ஒவ்வொருவரும் இரா வணனினும் மும்மடங்கானவரென்று சொல்லத்தக்க தன்மையுடையவர்; போரில்வந்து நெருங்கினவரான அவர்க்கு ஒருஎல்லையில்லை; (அன்றர்) வளைத்துப் பொங்கி உலகினிடத்தையெல்லாம் அடைத்துக் கொண்டு அடட்டலுடனே அழிக்கத்தொடங்கியுள்ளார்; இராமன்தனித்துள்ளான்: அவ்வரக்கர்களோ எமதுவெற்றியைத்துடைத்துள்ளாரென்னுமாறு பொருந்தியவர்; தழல்வண்ணனே! இனி, நிகழுஞ்செயல் யாது? சொல்வாய்; (எ - று.)—படிமை - தன்மை. பி - ி:—¹பெயரினார். ²கணக்கிலர். ³இளைத்து. ⁴புடைத்தனரடித்தனர் தெழித்தனர், அடைத்தனர் தெழித்தனர் டர்த்தனர், அடைத்தனர் அழித்தனர் தெழித்தனர். ⁵தெரித்துள திராமனவனே. ⁶நம், செய். ⁷உற்றன. இச் செய்யுள் சிலபிரதிகளில் அடுத்தபாடலுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது.()

கருஉ. எய்தகணையெய்துவதன் ¹முன்பிடை ²யறுத்திவர்களேழுலகமும், ³மொய்கொள்கணை ⁴மாமுகி ⁵லெனும்படி வளைத்தனர் ⁶முனிந்த னர்களால், ⁷வைதுகொலி னல்லது மறப்படை கொடிப்படைகடக்கும் வலிதான், ⁸செய்ய⁹திரு மாலினெ னென்குமரி தென்றனர் திகைத்து ¹⁰விழுவார்.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமபிரான்) எய்த அம்பு வந்துசேர்வதற்கு முன்னம் நடுவிலேயே (அந்தக்கணையை) அறுத்துவிட்டு, இவ்வரக்கர்கள் எழுவகங்களிலும் நெருங்குதலைக்கொண்டு திரண்ட பெரிய முகிலென்னும்படி வளைத்துக்கொண்டவராய் முனிந்துள்ளார்கள்; இவ்வரக்கப்படையைச் சபித்து ஒழித்தால் ஒழிக்கலாமே தவிர, வீரத்தைக்கொண்ட படையைக்கொண்டு (எதிர்த்து) வெல்லக்கூடிய வலிமை, செவ்விய திருமாலினுடனே உனக்கும் அருமையானது என்று கூறினவராய்த் திகைத்துவிழலானார்கள்; (எ-று.) மறப்படைகொடு இப்படை எனப்பிரிக்க.—பி-ி:—¹முன்படை. ²துணித்திவர்கள். ³பெய்தகணை, மொய்தகணை. ⁴மாமுகிலினிற்புடை, மாமுகிலெனப்புடை. ⁵பிடித்தனர்கள் போல், உளைத்தனர்களால். ⁶வைதகலின். ⁷செய்த. ⁸திருமாலுடன். ⁹விரைவார். (௩௪௦௬)

கருஉ.—இதுவும் அடுத்தகவியும்—‘அரக்கர்தோற்க ஸ்ரீராமர் வெல்வார்’ என்று சிவபிரான்கூறியதைத் தெரிவிக்கும்.

¹அஞ்சலினி யாங்கவர்க ளெத்தனைவ ராயிடினு மத்த னைவரும், ²பஞ்சி யெரி யுற்றதென வெந்தழிவ ரிந்தவுரை பண்டு முளதால், ³ஞ்சமயிழ் தத்தை⁴நனி வென்றிடினு நல்லற நடக்கு மதனை, ⁵வஞ்ச⁶வினை பொய்க்கருமம் ⁷வெல்லினுரி ராமனை⁸யம் ⁹மாயர் கடவார்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (நீங்கள்) இனி அஞ்சற்க: அவ்வரக்கர் அங்கே எத்தனை பேராயிருந்தாலும் அத்தனைபேரும் பஞ்சில் நெருப்புப்பற்றிநுற்போல வெந்தழிந்தொழிவார்; இந்தப்பேச்சு முன்னமேயுண்டானது: நஞ்சுமானது அமிருதத்தை மிகவும் வென்றிட்டாலும், நடக்குமதானநல்லறத்தை வஞ்சலினையாகிய பொய்ச்செயல் வென்றாலும், மாய்ச்செயலையுடைய அந்வரக்கர் இராமனை வெல்லமாட்டார்: [ஸ்ரீராமனை அந்வரக்கரையெல்லாம் வெல்வான் என்றபடி]; (எ - று.)

வென்றிடினும், வெல்லினும் என்ற இடத்துள்ள உம்மைகள் வெல்லுதல்சிகழா என்ற பொருளைக் காட்டும். அஞ்சல்-எதிர்மறைவியங்கோள்முற்று. 19-ஓ:--1 அஞ்சியயரன்யினவர், அஞ்சியயரேலவர்கள். 2பஞ்சில். 3அனல். 4நலியாதுநளி. 5வினையைத்தரும், வினையக்கரும். 6வென்றிடினுமையனை. 7இவ்வஞ்சர். (உசக0)

௧௫௪. அரக்கருள் 1ரார்சிலரல் வீடண 2னலாதுலகி னாவி யுடையார், இரக்கமுள் 3தாகினது நல்லற மெழுந்துவளர் கின்ற தினிரீர், கரக்கமுழை தேடியுழல் கின்றிலீர்க 4ளின்றொரு கடும்ப கலிலே, 5குரக்கன்முத 6யையகனை 7யாளுடைய கோளுழவை கொல்லு 8மிவரை.

(இ - ள்.) அத்தலிடிவண்ணையல்லாது உலகில் ஆவியுடையராகிய அரக்கருள் எந்தச்சிலர்தான் உளர்? இரக்கமென்பது உள்ளதாயின், அதனால் நல்லஅறம் எழுத்துவளர்கின்றதாகும்; இனி, நீர் ஓளித்துக் கொள்ளும்படி குகைகளைத்தேடிக்கொண்டு உழலவேண்டா; இந்த ஒருநாளின் நடுப்பலிலே, குரங்குகட்குமுதன்மைத்தலைவனான சக்கிரீவனை அடிமையாகவுடைய வலியபுலிபோன்றவனான ஸ்ரீராமன், இவ்வரக்கரைக் கொல்லுவான்; (எ-று.)—19-ஓ:--1 ஆர்சிலர்கள், ஆகிடலவ். 2அலாலுலகிலாலி. 3ஆகியது, ஆகிறது. 4ளின்றொரு. 5குரக்கு. 6யையகரை. 7வான். 8அவரை. (உசகக)

௧௫௫.—பிரமணுந் உருத்திரமுத்தீ கூறியதை உடன்பட்டுச்சொல்ல, அப்போது ஸ்ரீராமன் வாளிமழையால் அரக்கநீதலையைக் துவித்தல்.

என்றுப்பர மன்பகர நான்முகனு மன்னபொருளே 2யி சைதலும், நின்றுநிலை யாறினர்கள் 3வானவரு மானவனு 4நேமி யெனலாம், 5துன்றுநெடு 6வாளிமழை 7மாரியினு 8மேலன தூர்த்த விரைவிற், 9கொன்றுகுல மால்வரைகண் மாணுதலை மாயலை குவித்த னனரோ.

(இ-ள்.) என்று சிவபெருமான் சொல்லப் பிரமதேவனும் அவன் கூறியதையே உடன்பட, வானவர்களும் (மனத்தடுமாற்றம் ஒழிந்து) நின்று (தம்)நிலையில் மனமமையப்பெற்றார்கள்; மனுகுலத்திற்பிற்தவ னாகிய ஸ்ரீராமனும், சக்கரம்போல் வட்டவடிவாகப் பொருந்திய நெருங்

கிய நெடியவாளிமழையை மாசியினும் மேலனவாகத் தூர்த்த விரை விலே கொன்று குலமலைகளை யொக்கின்ற பெரியதலைமலைகளைக் குவித் தனன்; (எ - று.)

பெருமலைபோல ஸ்ரீராமனா லறுக்கப்பட்ட அரக்கரின் சிரக்குவியல் குவிந்தன வென்க. தவறாமலறுத்தலால், வாளிமழைகன்றேமியெனற்கு ஏற்றனவாயின. 1 - ம்:—¹சிவனும். ²இசைத்தலும். ³வானவர்கள். ⁴நேமியெனலாத். ⁵வென்றி. ⁶வானினுழை, வாளியவை. ⁷வாளியினும், ஊளியினும். ⁸மேலவை. ⁹குன்று. (நசகஉ)

வேறு

கருசு.—¹குதுழதல் முன்றுகவிகள்-அரக்கர் அழித்துப்பட்டதன்வருணை. மகர ¹மறி²கடலின் வளையும் வயநிருதர் சிகர மணையவுடல் சிபறி ³யிறுவருயிர் பகர வரியபதம் விரவ வமார்⁴பழ நகர மிடமருக ⁵நவையர் நலிவுபட.

(இ - ள்.) மகரமென்னும்மீனைக் கொண்டனும் (அலை)மடங்கப் பெற்றதுமான கடல்போல(ஸ்ரீராமனை) வளைந்துகொண்ட வலிமையை யுடைய குற்றமுள்ளவரான அரக்கர்,—(தம்முடைய) உயிர் பகர்தற்கு அரிய [மிகச்சிறித்த] சுவர்க்கபதவியைப் பொருந்தவும் அமரருடைய பழைமையானதேவலோகம் இடம் இல்லாமற்போகவும், மலைச்சிகரத் தையொத்தஉடல் சிதறுண்டு வருத்தமுற முறியப்பெற்றார்கள்; (எ-று.) நவையரான நிருதர் எனக் கூட்டுக. குற்றெழுத்துப் பயின்றுவருத லால், இவ்வாறான வண்ணம்-துறுநீரீர் வண்ணமெனப்படும். 1 - ம்.—¹எறி. ²கடலில். ³உருளவுயிர், இரிவருயிர். ⁴படி ⁵அனையர். இச் செய்யுளின்பின் “தினகரணை” (கசுந) என்ற பாடல் சிலபிரதியிலுள்ளது. (நசகந)

கருஎ. உகளு ¹மிவுளிதலை தூரிய வுறு ²கழல்கள் ³அகழி யறவலிய ⁴தலைக ளறுதலைவர் துகளி னுடல்கள்⁵விழ வுயிர்கள் சுருலகின் மகளிர் ⁶வனமுலைக டழுவி யகமகிழ.

(இ - ள்.) வலியபாதங்கள் (தாம் வீழ்தலால்) (இலங்கையின்) அகழி யற்றிட [தூர்ந்திட] (த் தமது)வலியதலைகளறப்பெற்ற (குதிரைத்)தலைவர்களின் உடல்கள் தூளிபோல்பொடியாய்விழ, அவர்க ளுயிர்கள் சுருலகிலுள்ள மகளிரின் அழகியமுலைகளைத் தழுவிமனம் மகிழாநிற்க, (அவர்களேறிய) குதிரைகள் தலைதுண்டுபட்டதொற் புரண்டு வீழும்; (எ - று.)

குதிரைவீரரான நிருதருயிர்கள் சுவர்க்கமடைந்து தேவசீரத் தைப் பெற்றுத் தேவதாஸ்தீர்களின் வனமுலைகளைத் தழுவ, அவர்களேறியகுதிரைகளும் அவர்களுடலும் தலையறுப்புண்டுவீழ்வனவாயின வென்றவாறு. தலைதுமிய இவுளி உகளு மென்க. வீரர்களின் உடலினின்று கால்களும் தலைகளும் வேறு வேறாக அறுபட்டமை முன்னடிகளில்விளங்கும். 1 - ம்:--¹புரவிதலை ²தலைகள். ³துகளியுற. ⁴தலை வரறுகுவன. ⁵விழி. ⁶இள. இச்செய்யுளின்பின் “பாறுபடு” (கசுச) என்ற செய்யுள் சிலபிரதிகளில்உள்ளது. (நசகச)

கடுஅ. மலையு மறிகடலும் வணமு¹மருநிலும்
உலையி மமரருறை யுலகு முயிர்கொடு
தலையு முடலுமிடை²தமுவு தவழ்குருதி
அலையு மரியதொரு³திசையு மிலதணுக.

(இ-ள்.) மலைகளிலும்(அலை)மடங்குகின்ற கடல்களிலும் வணங்களிலும் மருப்பூயியிலும் அழிதலில்லாத அமரருறைகின்ற உலகத்திலும், (அரக்கரின்) தலைகளையும் உடல்களையும் இடையேதழுவிக்கொண்டு தவழ்கின்ற குருதிக்கடலும் உயிர்களும் இல்லாத ஒருதிசையும் அணுகு மாறு இல்லை; (எ-று.)—எங்கும் அரக்கருயிரும், தலைகளும் உடல்களும் பொருந்திய இரத்தக்கடலும் சிரம்பியிருந்தன வென்க. மரு-நீரில்லாத பிரதேசம்: வடசொல். அலை-கடல். பி-ம்:—¹வறுநிலனும், உறுநிலமும், அறுநிலமும். ²தமுவுமியி. ³திசையிலவைதருக, திசையுமிலதருகு. ()

கடுக.—அரக்கர்முதல்வர் விளிய, வானவர் பூமழைபொழிதல்.

இணைய செருநிகழு முளவி னெதிர்பொருக
விணைய¹முடை முதல்வ ரெவரு முடன்னிளிய
அணைய படைநெளிய²வமரர் சொரிமலர்கள்
³நணைய விசையினெழு துவலை⁴மழைகலிய.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள்—ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட போர் நிகழும்பொழுது, எதிரேபொருத வஞ்சனைக்குணமுள்ள முதல்வரான அரக்கரெல்லாம் ஒருசேர அழிய, (அவர்களின்) அந்தச்சேனை தத்தளிக்க, அமரர்சொரிந்தமலர்களின் மொட்டுகளிலுள்ள விசையாகஎழுந்த மதுத்திலைகளின் மழை மிக,— (எ-று.) ⁴‘மழைநலிய’ என்ற பாடத்திற்கு - மகிழ்ச்சியினால் தேவர்கள் மலர்மாரிபொழிய அம்மலர்மாரித்திலை தான் இடைவிடாதுநிற்றலால் வானத்தமழையைப் பூமியிற்பெய்யவொட்டாது தடுத்தன வென்க. இரியலுறுபடையை, விலகி, கடவ (கக0), விலகியது (ககக)என முடிபு காண்க. பி - ம்:—¹உடையமுதலவரும். ²அமரரழிகுருதி, அமரினழிகுருதி. ³துணையின். ⁴மழைபொழிய. இச்செய்யுள் சிலப்பரதியில் “அழகிது” (ககஉ) என்ற பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. (நூசகக)

கக0.—இரக்கநர் சிதறியோடிய சேனைகளை நிறுத்தி இராமன்மீது செலுத்துதல்.

இரிய துறுபடையை நிருத ரிடைவிலகி
¹எரிகள் சொரியுநெடு விழிய ரிமுதையர்கள்
²திரிக திரிகவென வரறு தெழிகுரலர்
³கரிக ளரிகள்பரி கடிதினெதிர்த்தகடவ.

(இ - ள்.) இரக்கநர்கள், நடுவேவிலகிப்போய், நிலைகெட்டுஒடுதலுற்ற-சேனையைக்கிட்டி, நெருப்பைச்சொரிக்கின்ற நீண்டகண்களையுடையவரும், ‘அசாரமானவர்களே! திரும்புக, திரும்புக’ என்று உரத்து அதட்

டிக் கூறுகின்ற குரலையுடையவருமாகி, யானைகளையும் சிங்கங்களையும் குதிரைகளையும் விரைவாக (ஸ்ரீராமனெதிரே) செலுத்த, — (எ - று.) — 1 - ம்: — 1 எரியகணல்சொரியும். 2 திருகையெனவுறுதெழிலர்மிகு குரலர். 3 கரிகளரிபரிகள், கரிகள்பரிகளரி. 4 கவவ. (உசுகள)

கசூக. — அரக்கரீபடை மும்முரமாகப் பொருதல்.

உலகு செவிடுபட மழைக 1 றுதிரவுயர்
அலகின் மலைகுலைய வயரர் தலையதிர
இலகு 2 தொடுபடைக ளிடியொ 3 டுருமனைய
விலகி யது 4 திபிரம் வளையும் வகைவினைய.

(இ - ள்.) உலகு செவிடுபடவும், (வானத்தினின்று) மேகங்கள் கீழேசிந்தவும், உயர்ந்த அளவிடமுடியாத மலைகள் சிலைகுலையவும், தேவர் களும் தலைநடுங்கவும், விளங்குகின்ற பிரயோகிக்கும் படைகள் இடியுடனே மின்னலையொத்தனவாக, (சிலைகெட்டோடிய அரக்கச் சேனை), இருள்வளையும்வகை வினையுமாறு (ஸ்ரீராமனேச குமுத்) திரும்பி நின்றது; (எ - று.)

விலகியது - விலகியசேனை யென்று கூறி, இதனையும் குளகமாகக்கொள்ளுதலும் ஒன்று. ஆரவாரிப்பினால் உலகு செவிடுபட்டன வென்க: அதிர்ச்சியினால் மழைக றுதிர்ந்தன. 4 'திமிலம்வளையும்வகை வினைய' என்ற பாடத்துக்கு - நெருங்கியபோர்குழ்த்துகொள்ளுந்தன்மை வினைய, (இரியலுற்றசேனை) விலகியது என்க. 1 - ம்: — 1 உயரவுயர். 2 கொடு. 3 உருமலைய. 4 திமிலம்வினையும்மதைநலிய, திமிலம்வினையும்வகை வினைய. இச்செய்யுள் "அழகிது" என்று தொடங்கும் அடுத்தபாடலுக்குப்பின் சிலப்பரதிகளி லுள்ளது. (உசுகள)

கசூஉ. — ஔனி, எட்டுக்கவிகள் - அரக்கருடன் ஸ்ரீராமன் கடுமையாக நடத்திய டோரைக் கூறும்.

அழகி தழகிதென வழக னுவகையொடு
பழகு பதிதியரை யெதிர்கொள் பரிசுபட
1 விழைவி னெதிரவதி ரெரிகொள் விரிபகழி
பழைகண் 2 முறைசொரிய வமரர் மலர்சொரிய.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) சுந்தரயுருவினனான ஸ்ரீராமனும், 'அழகாகவுள்ளது, அழகாகவுள்ளது' என்று சொல்லி, மகிழ்ச்சியுடனே பழகிய அதிதியரை எதிர்கொள்கின்ற தன்மைபொருந்த விருப்புடனே (அரக்கரை) எதிர்கொள்ளுமாறு அதிர்கின்ற எரியைக் கொண்ட விரிந்த அம்புமழைகளை முறையேசொரியவும், (அதுகண்ட) தேவர்கள் மலர்மாரி பொழியவும், — (எ - று.) — "தினகரணையணவு கொடிகள் திசையடைவ" என அடுத்தகவியில்முடியும். 1 - ம்: — 1 விழியி னெதிரெதிரி னெனிகள் விளிபகழி, விழைகுமெதிரவெதிரெதிர்கொள்விரிபகழி, விழகியொடு வெதிரெரிகொள்விரிபகழி, விழைவியெதிரெதிர்கொளிகள் விளிபகழி, 3 மழைசொரிய. (உசுகள)

ககூ௩. தினக ரீனையணவு கொடிக 2டிசையடைவ
3சினவு பொருபரிகள் செறிவ வணுகவுயர்
அனக னெடுமமரின் முடுகி யெதிரவெழு
கனக வரை³பொருவ கதிர்கொள் மணியிரதம்.

(இ - ன்.) சூரியனைத்தொடுகின்ற கொடிகள், திசைகளிற் சென்று
சேர்வன; கோபிக்கின்ற போர்செய்யுங் குதிரைகள், (போர்முனையில்) நெ
ருங்குவனவாகிச்செறிவன: ஒளியைக்கொண்ட மணிக ளழுத்திய
இரதம், — மேன்மைபெற்ற குற்றமற்ற ஸ்ரீராமனோடு போரிலே
விரைந்து எதிருமாறுவருகின்றமேருமலையையொத்தன; (எ - று.)—
பி - ம்:—1 அணைய. 2 திசைகளொடும். 3 வனசகனியுலகு வயிரயிலகு
வன, வனசகனியிலகு வயிரயிலதணுக. 4 அமரிலடுகிமுடுகுவன, அமரின்
முடுகியெழுபவன. 5 பொருதகடியபரியிரதம், பொருவுகடிகைபரியிரதம்.
இச்செய்யுள் - சிலபிரதிகளில் “மகரமறிகடல்” (ககூ௬) என்றபாடலுக்
குப்பின் உள்ளது. (நசஉ0)

ககூ௪. பாறு படுகிறகு கழுகு பகழிபட
நீறு படுமிரத நிரையி 1 னுடறழுவி
வேறு 2 படர்படர ஶிரவி சுடர்³வலையம்
மாறு பட⁴வுலக நிரைக ளளறுபட.

மூன்று கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) பருத்தும் பொருந்திய சிறகினையுடைய கழுகும் அம்பு
கள் படுவதனால் நீறுபடுகின்ற இரதவரிசைகளிலுள்ளவுடலைத் தழுவி
வேறுகச்செல்லுதலைப்பொருத்தவும், (அத்தவிசையினால்) சூரியனது
ஒளிவட்டம் சிலை மாறுபடவும், உலகநிரைகள் (மாறுபட்டனவாய்ச்) சேற்
றின்தன்மையைப் பொருத்தவும், — (எ - று.)

உடலுத்தழுவி அத்தக்குருதியோடு பகழிகள் படர்தவினால், உல
கநிரைகள் அளறுபட்டனவென்க. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் “உக
ளம்” (ககூ௭) என்பதன்பின்னிருக்க, இதன்பின் “மலையம்” (ககூ௮)
என்றபாடல் உள்ளது: சிலபிரதியில், இச்செய்யுள் “தேவர் திரி” (ககூ௭)
என்றசெய்யுளின் பின் உள்ளது பி - ம்:—1 உடல்விரவி, உடறவிர. 2 தொ
டர். 3 மலையம். 4 உலகின்மலைகளளறுபட, உலகிலாறுபலபடர. (நசஉ௧)

ககூ௫. அருகு கடறிரிய வலகின் 1 மலைகுலைய
2 உருகு சுடர்களிடை திரிய 3 வ்ரனுடைய
இருகை யொருகளிறு நிரிய விடுகுயவர்
நிரிகை யெனவுலகு முழுது முறை¹திரிய.

(இ - ன்.) இருகைகளைக்கொண்ட ஒப்பற்ற வலிமையையுடைய
களிறுபோன்ற ஸ்ரீராமன் (அம்பெய்தவண்ணம்) திரிவதனால், அருகி
லுள்ள கடல் திரியவும் அளவில்லாத [பேரளவுள்ள] மலைகள் நிலைகுலைய
வும், உருகுவதற்குக்காரணமான இருசுடர்களும் வானத்தினிடையே
மாறுபடவும், (மண்ணை) இடுகின்ற குயவரின் திரிகையைப்போல உலக

முழுவதும் (தாம் இருக்கும்)முறையினின்று மாறுபடவும்,—(எ-று.)—
இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் “தேவர்திரி” (க௬௭) என்றதன்பின் உள்ளது.
பி - ம்:—¹மலைதிரிய. ²அருகு. ³வரிவிலுடை. ⁴திரிவ. இச்செய்யுளின்
பின் ஒருபிரதியில்

திரிய வலகின்மலை திரிய வருசுடர்கள்
திரிய வொருவனெதிர் சினவி னொடுமடர
வரிகை யொருகளிற்று திரிய விடுகுயவர்
திரிகை யெனவுலகு முழுது மிடைதிரிய.

என்று ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது. (௩௪௨௨)

க௬௬. சிவனு மயனுமெழு திகிரி யமரர்பதி
யவனு மமரர்குல மெவரு ¹முனிவரொடு
²கவன முறுகரண ³மிடுவர்⁴கழுதினமும்
நமனும் வரிசிலையு மறனு நடனவில்.

(இ-ள்.) (அப்போது) பேய்க்கூட்டங்களும் யமனும் கட்டமைந்த
(ஸ்ரீராமனது) வில்லும் அறனும் கூத்தாட, சிவபெருமானும் பிரமதேவ
னும் (போர்செய்ய) எழுகின்ற சக்கரப்படையையுடைய அமரர்குழுவுக்
குத் தலைவனான திருமாலும் அமரர்குலத்தைச்சேர்ந்த எவரும் முனி
வர்களும் (மகிழ்ச்சியினால்) விரைவுபொருந்திய கரணம் போடுவாராயி
னர்; (எ - று.)

கரணமிடுதல் - தலையைக்கீழாகவைத்து உடலைத்தூக்கி யுருண்டு
விழுகை: இது, மகிழ்ச்சியினால்செய்யுஞ் செயலாகும். பி-ம்:—¹முனி
வரும், ²கவனமுதல் கரணம். ³இருவர், இடுவ ⁴கழுதினமும். இச்செய்யுள்
சிலபிரதியில் “அழகிது” (க௬௨) என்பதன்பின் உள்ளது. ‘கவனமுதல்
கரணமனகன்கவலைவிட’ என்று சிலபிரதிகளில் மூன்றாமடி.

இப்பாடலுக்குப்பின் சிலஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படும் பாடல்
வருமாறு:—

கரிய திலதமலை திரிய வலிர்சுடர்கள்
இரிய வொருவிலுடையிருகை யொருகளிற்று
திரிய விடுகுயவர் திரிகை யெனவுலகு
தெரிய வெழுக்கடலு முழுது முறை திரிய. (௩௪௨௩)

க௬௭. தேவர் திரிபுவன ¹கிலையர் ²செருவிதனை
ஏவ ரறிவுறுவ ரிறுதி முத³லறிவின்
மூவர் ⁴தலைகள்பொதி ரெறிவ ⁵ரறமுதல்வ
பூவ வ நிறவென வேத முறை⁶புகழ.

இரண்டு கவிகள்-ஒருதெடர்.

(இ - ள்.) ‘திரிபுவனங்களிலும் தம்மிருப்பைக்கொண்டவரான
தேவர்களில் ஏவர் இத்தச்செருவினது இறுதி இன்னவாகு மென்பதை
அறிவார்கள்? முதன்மையறிவைக்கொண்ட மூவர்கள் (இத்தச்செரு

வைக்கண்டு) தலைநடுக்கங்கொள்வார்கள்; அறத்திற்குமுதல்வனே! பூவைமலர்போன்றநிறமுள்ளவனே!' என்று வேதபுருஷன்முறைமை பட்டபுகழ்,—(எ - று.)—பி - ம்:—¹நிலையில், ²செருவிறழி, ³உணர்வின், ⁴தலைபொதிர்கள், ⁵உற, ⁶புகழ்வ. (௩௪௨௪)

க௬அ. எய்யு மொருபகழி யேழு கடலுமிடு

வெய்ய களிற்றுபரி யாளொ டிரதம்விழ

¹ஒய்ய வொருகதிரி னோட வுணரமரர்

²கைக ளெனவவுணர் கால்கள் கதி³குலைவ.

(இ-ள்.) (இராமபிரான்) எய்கின்ற ஒப்பற்றபகழியினாலே ஏழுகடலிலும், (முகபடாம்) இட்ட கொடியகளிறு குதிரை பதாதி இரதம்என்னும் நால்வகைச் சேனையும் விழவும், (பாற்கடலைக்கடையுமாறு) விரைய ஒரு கதிசொண்டுசெல்லுகின்ற அவுணர் அமரர் என்ற இவர்களின்கைகளைப் போல (அஞ்சியோடுகின்ற) அரக்கரின் கால்கள் கதிகுலைவனவாயின; (எ-று.)—பி-ம்:—¹ஒய்யினொரு, ²கையெனவவுணர், ³குலைவ (௩௪௨௫)

க௬க. ¹அண்ணல் விடுபகழி யானை யிரதமயல்

பண்ணு புரவி²படை வீரர் தொகுபகுதி

³புண்ணி னெடுகுறிகள் புள்ளி யென⁴விரைவின்

⁵எண்ணு வனவீனய ⁶வெல்லை யிலறுழைவ.

(இ - ள்.) பெருமையிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமன் விடுகின்ற பகழிகள்,--சமீபத்திலேயுள்ள யானை இரதம் சேணமமைந்தபுரவி படைவீரர் என்ற இவை கூடிய பகுதிகளிலே புண்ணெடுதோன்றிய வடுக்கள் புள்ளிபோலத்தோன்ற, (அச்சேனைகளை) விரைவில் எண்ணுபவற்றையொத்தனவாகி எல்லையில்லாதனவாய் நுழைவனவாயின; (எ - று.)

இராமபிரான் விடுத்த எல்லையற்ற சரம் சதுரங்கசேனைகளின் உடலிற்பாய்த்து புண்வடுவையுண்டாக்கியது-அந்தச்சேனைத்திரளை அந்தப்பாணங்கள் எண்ணுகையிற் புள்ளியிட்டதனைப்போன்றிருக்க, விரைவிற்கென்றன எனக்குறித்தார்; தன்மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. நூற்றுக்கு ஒருபுள்ளி அல்லது ஆயிரத்துக்கு ஒருபுள்ளி என இவ்வாறு கணக்கிடுவோர் புள்ளியிடும் இயற்கை, இங்குக் கருதத்தக்கது. பி-ம்:—¹அண்ணலடு, ²படைவர்தொகுதிபகுதி, ³புண்ணினிடு, ⁴விரவி, ⁵எண்ணுமளவு, ⁶எல்லையிலறுழைவ, எல்லையினிணுழைய. ' (௩௪௨௬)

வேறு.

க௬௦.—அப்போது ஸ்ரீராமன் அரக்கரை யோடாதபடி

சரமதில் சமைத்தல்.

சுருக்கமுற றதுபடை சுருக்கத் தாஸனிக

¹கரக்குமுற் றொருபுறத் ²தென்னுங் கண்ணினால்

அரக்கருக் கன்று³செல் வரிய தாம்வகை

சரக்⁴தொடு நெடுமதில் சமைத்திட்ட டானரோ.

(இ - ள்.) (அப்போது இராமன், 'இவ்வரக்கர்' படை குறைவதாயிற்று; (இங்ஙனம்) சுருங்குவதனால், இனி ஒருபுறத்தில் பொருத்தி ஒளித்துக்கொள்ளும்' என்கின்ற கருத்தினால், அப்போது அரக்கர்க்கு (அப்பாற்) செல்வது இயலாதபடி சரத்தாலியன்ற கொடிய நெடிய மகிலை அமைத்தான்; (எ-று.)

கண் - எண்ணம். கண்ணுதல் - கருதுதல். செல்வு - போகை: தொழிற்பெயர். பி.ம்:--1கரக்கமுற்று, கரக்கமற்று. 2என்றும். 3செல்லரியவாம், செல்வரியதாகிய, செல்வரியவாம். 4கடு. (நசஉஎ)

கஎக.—அரக்கர் சரமதிலைக் கடக்கமாட்டாமை.

மாலியை மாலிய வானை மால்வரை
போலுயர் கயிடனை மதுவைப் 1போன்றுளார்
சாலிகை 2பாக்கையர் 3தணிப்பில் வெஞ்சர
வேலியைக் கடந்தில 4ருலகை 5வென்றுளார்.

(இ - ள்.) உலகைவென்றுள்ளவரும், மாலியையும் மாலியவானையும் பெருமலைபோலுயர்ந்துள்ள கைடபனையும் மதுவையும் போன்று உள்ளாருமாகிய கவசமணிந்தஉடையுடையரான அவ்வரக்கர்கள், (இராமபிரானுண்டாக்கியதான) தணிதலில்லாத கொடியஅம்பினாலியன்ற (அம்) மகிலைக் கடக்கமாட்டாதவராயினர்; (எ-று.)—பி.ம்:—1போன்றுள. 2பாக்கையது. 3அளப்பில்வெஞ், அரக்கர்செஞ். 4உலகை. 5மேற்கொள்வார். (நசஉஅ)

கஎஉ.—அரக்கர்சேனை வந்துதல்.

1மாண்டவர் மாண்டனர் மற்று மோரொலாம்
2மீண்டன ரொருதிசை யேழு வேலையும்
மூண்டற 3முருக்கிய வழிக் 4காலத்திற்
தூண்டுறு சுடர்சுடச் சுருங்கித் தொக்கபோல்.

(இ - ள்.) (இராமபிரானது சரத்தால்) மாண்டவர் மாண்டொழிந்தனராக, மற்றுள்ளோரெல்லாம், தூண்டுதல் பொருத்தினுற்போன்று விளங்குகின்ற (வடவைத்)தீ மூண்டு மிகவும் [எல்லாவற்றையும்] அழிக்கின்ற யுகாந்தகாலத்திற் சுட, (அதனால்) எழுகடல்களும் வற்றிச் சுருங்கித்திரண்டதுபோல ஒருதிசையில் மீண்டனர்; (எ - று.)

போர்க்களமெங்கும் பரவியிருந்த அரக்கர் பலர் மாள எஞ்சியவர் அக்களத்தின் ஓரிடத்திலே 'தொக்கதற்கு, ஊழிக்காலத்து வடவைக்கணலால் வற்றியஎழுகடல் சுருங்கித்தொகுதலை உவமைகாட்டினார்: இதனால், இராமசரத்தின் கொடுமை விளங்கும். சுடர்-தீ. பி.ம்:--1மாண்டனர் மாண்டனர், மாண்டவர்மாண்டற. 2சுண்டினர். 3முருங்கிய. 4காலத்தித்.

கஎங.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-ஒருதொடர்: இராமனது சரக்கொடுமைகண்டு திகைத்த அரக்கர் கூறியமை தெரித்தும்.

புரஞ்சுடு கடவுளும் புள்ளின் பாகனும்
அரஞ்சுடு சூலிசவே லமரர் வேந்தனும்

உரஞ்சடு கிற்கில 1டொருவ னுமுடை
வரஞ்சடும் வலிகடும் வாழு நாள்சடும்.

(இ-ள்.) திரிபுரத்தையெரித்த சிவபெருமானும், கருடனை யேறிச் செலுத்துவோனாகிய திருமாலும், காய்ச்சி அரத்தினால் அராவப்பட்டுள்ள வச்சிரப்படையையுடைய தேவர்க்கதிபனை இர்திரனும் (நம்முடைய) வலிமையை அழிக்கமாட்டாதவராயினர்; (தனிப்பட்டமனிதனான) ஒருவன், நாம் பெற்றுள்ள வரத்தின்வலிமையைக் கெடுப்பான்: (நம் முடைய) வலிமையையும் அழிப்பான்: வாழ்நாளையும் போக்குவான்; (எ - று) — 1 - ம்: — 1 ஒருவர். (௩௪௩௦)

௧௪௪. ஆயிரம் வெள்ளமுண் 1டொருவ ராழிகுழ்
மாயிரு ஞாலத்தை, மறிக்குந் 2வன்மையோர்
3ஏயின பெரும்படை 4யிதனை யோர்விலால்
ஏயெனு மாத்திரத் தெய்து கொன்றனன்.

(இ - ள்) ஒருவரே, கடலாற்குழப்பட்ட மிகப்பெரியபூமியைத் தடுத்துப்போர்செய்யவல்ல வலிமையுடையோர்: (அப்படிப்பட்டவர்), ஆயிரம் வெள்ளமென்னுந் தொகையினர் (நம்சேனையில்) உண்டு; (அவ்வாறு) பொருந்தின இர்தப்பெரியசேனையை (இவ்விராமன் தனது) ஒரு வில்லினால் ஏ யென்னும் அளவிற்குள் எய்துகொன்றிட்டான்; (எ - று.) 1 - ம்: — 1 ஒருவன். 2பான்மையோர். 3மேயின. 4அதனை. (௩௪௩௧)

௧௪௫. இடைபடும் 1படாதன விமைப்பி லோர்படை
2புடைபட வலங்கொடு விலங்கிப் போகுநால்
படைபடு கோடியோர் 3பகழி யாற்பழிக்
கடைபடு 4மாக்கர்தம் 5பிறவி கட்டமால்.

(இ-ள்.) தேவர்களுடையபடையும் போர்க்களத்தில் (இவ்வரக்கர் படைக்குமுன்னே) இறந்துபடும்; (அங்ஙனம்) படாதவைகளும் புடைக்கப்படுவதனால், (அவ்வரக்கப்படை) வெற்றியைப்பெற்று அப்பாற்செல்லும்: (இப்படிப்பட்ட) படைகூறிப்பொருந்திக் கோடிக்கணக்கினராய் (இராமனது) ஒருசரத்தினால் தாழ்மையானபழியைப்பெற்ற அரக்கருடைய பிறவியானது கஷ்டத்தை உண்டாக்குவதற்கேயாயிற்று; (எ - று.)

தேவசேனைகளையும் வென்ற இவ்வரக்கப்படை இப்போது ஒருமனிதன் சரத்தினால் எளிமைப்பட்டுப் பழியடைந்தலால் இவ்வரக்கப்பிறவியே கஷ்டத்தைத் தருவதாயிற்றென்கின்றனர். இமைப்பிலோர் - தேவர். இடை - போர்க்களமாகிய இடம் 1 - ம்: — 1 படாதினி. 2புடைபடு, புடைபடும், உடைபடும். 3சரத்தினுற். 4அரக்கராம். 5பிறவிக்கட்டமால், பிறவிக்கட்டம்மா. (௩௪௩௨)

௧௪௬. பண்டுல 1குய்த்தவ னோடும் பண்ணமை
குண்டையின் பாகனும் 2பிறநும் கூடினார்
அண்டர்கள் விசுர்பினின் 3ரூர்க்கின் ருருழைக்
கண்டில மிவனெடு மாயக் கள்வனால்.

(இ - ள்) முன்பு உலகத்தைப்படைத்தவனான பிரமதேவனோடும், சேணமமைந்த எருதை ஏறிச்செலுத்துபவனான சிவனும், மற்றோரும் ஒருங்குதிரண்டவராய் வானத்திலின்று ஆர்க்கின்றவரான தேவர்க ளிடையில் (மாயவனான விஷ்ணுவைக்) காண்கின்றோமில்லை; (ஆகையால்), இந்தஇராமன் மிக்கமாயத்தையும் கள்ளத்தையுமுடைய திருமாலே யாவன்; (எ - று.) - 19 - ம்: - 1 அளித்தலைவனோடும், உதித்தவனோடும். 2 ஆர்க்கின்றாரிடை. (க.ச.ந.ந.)

சுஎஎ. சொன்றன னினியொரு கோடி கோடி. 1 மேற்று அன்றெனிற் 2 பதமமேற் றுகில் 3 வெள்ளமாய் 4 நின்றது நின்றினி நினைவ தென்பிற 5 ஒன்றொ வணர்கென வன்னி யோதினன்.

(இ-ள்.) இப்போது ஒருகோடி கோடிக்கணக்கினும்மேலாக, அன்றெனின் பதமமென்னுங் கணக்குக்கும்மேலாக (இவ்விராமன் நம்மைக்) கொன்றான்: ஆதலால், (இப்போது) நஞ்சேனை வெள்ளமென்னும் அளவினதாய் (எஞ்சி) நின்றது; வேறென்றை ஒருபொருளாக இப்போதுநின்று நினைவது என்ன (பயன் தரும்)? ஆராய்க என்று (படையிலுள்ள அரசுக்கர்கள்) கூற, வன்னியென்பவன் விடைகூறலானான்; (எ-று.)

பிறஒன்றெனநினைவதென் இவனைத் தெய்வமாகமதித்து வழிபடுவது செய்யத்தக்கதே தவிர, மாறுபட்டுச்செய்ய நினைக்கத்தக்கது ஒன்றில்லை யென்றவாறு. 19 - ம்: - 1 மற்றும் 2 விந்தமற்றுகில், பதமமன்றாயிம் 3 வெள்ளமாய். 4 நின்றனநின்றன. 5 ஒன்றெனநினைகென, என்னெண்ணர்கென. (க.ச.ந.ச)

சுஎஅ - இதுவும் அடுத்தகவியும் - வன்னியென்பவன்-அரசுக்கரை நோக்கி செய்யவேண்டியதைக் கூறுதலைத் தெரிவித்தார்.

விழித்துபோ விராவணன் முகத்து மீண்டியாம் பழித்துமோ நம்மைநாம் 1 படுத்த லஞ்சினால் அழித்துமோர் பிறப்புற நெறிசென் 2 நண்மயாந் 3 கழித்தாமிவ் வாக்கையைப் புகழைக் 4 கண்ணுற.

(இ-ள்.) (நாம் பகைவராற்) கொல்லப்படுதற்கு அஞ்சினோமானால், நீரும்பிச்சென்றயாம் இராவணன்முகத்த விழிப்போமோ? நம்மையே நாம் பழித்துக்கொண்டிருப்போமோ? [இவைசெய்யத்தக்கனவல்ல]; புகழைக் காணுமாறு (பெறுமாறு) (நம்மை) அழியச்செய்தாவது (நீண்டு) பிறத்தலில்லாத ஒருநெறியை யாம் சென்றுசேர இவயாக்கையைப் போக்கக்கடவோம்; (எ - று.)

போரிவிந்தால் அரசவர்க்கும்பெறலா மாதலால், 'பிறப்புறநெறி சென்றண்ம' என்றது: சுவர்க்கந்தையும் மோட்சத்தையும் அபேதமாகக் கூறும் மரபு, இங்குக் கருத்தத்தக்கது. 19 - ம்: - 1 படுவதஞ்சியே, படுவதஞ்சினால், படுதலஞ்சினால், படுத்தலஞ்சினும். 2 ஆங்குயாம், அண்மலாம், அண்முலாம். 3 கழித்துமேல். 4 கண்ணுற. (க.ச.ந.சு)

கஎகூ. 1 இடுக்கினிப் பெயர்ந்துறை யெண்ணு வேமெனின்
 2 அடுத்தகூர் வாளியி னரண நீங்கலோம்
 எடுத்தொரு முகத்தினு லெய்தி யாடுநினிக்
 கொடுத்தும் 3 முயிரென வொருரை 4 கூறினன்.

(இ - ள்.) இடுக்கான (இந்) சிலையில் இப்போது அப்பாற்சென்று உறைதலைப்பற்றி யெண்ணுவோமானால், அடுத்துள்ள கூரியவாளி யினுலியன்ற அரணத்தினின்று நீங்கமுடியாதவ ரானேம்; இனி, நாம் ஒருமுகமாகப்பொருந்திப்பொருது நம்முயிரைக் கொடுப்போ மென்று ஒருமைப்படக் கூறினன்; (எ - று.)

வன்னி பலபடி ஆலோசனைகூறாது, ஒரேநீர்மானமாகக் கூறின னென்பார்; ஒருமைகூறினன்' என்றார். எடுத்தல்-பகைவன்மீதுசென்று பொருதல். 1-ம்:--1 இடுக்கினிற்போத்துவேறு, இடுக்கினிப்பேர்ந்துறை, இடுத்தினிப்பெருந்துறை. 2-துத்தகூர்வாளியினுரைத்தாங்கலேம், தடுத்தகூர்வாளியின்றாரைநீக்கிலாது, அடுத்தகூர்வாளியினுனை நீங்கலால். 3-உயிரையென்று. 4-கூறினார். (௩௦௩௩௬)

கஅ௦.—அரக்கர் யாவரும் இராமபிரானை வளைத்துஅதீர்த்தல்.

இளக்கரு மெடுவரை யீர்க்கு 1 மாறெலாம்
 அளக்கறிற் 2 பாய்ந்தொப்பதங்க மாரமுல்
 விளக்கினில் விழ்ந்தென விதி³கொடுத்தலால்
 வளைத்தரைத் தடர்த்தனர் மலையின் மேனியார்.

(இ - ள்.) இளகுவதற்கு அரிய [கடினமான] நெடியமலையையும் இழுத்துச்செல்வவல்ல ஆறுகன்யாவும் கடலிற் பாய்ந்தாற்போலவும், விட்டிற்றூசசி நிறைந்த தீச்சடரையுடைய விளக்கினில் விழ்ந்தாற் போலவும், னைழ்வனை பிடரியைப் பிடித்துக்கொண்டு தள்ளுதலால் மலைபோன்ற மேனியையுடைய அ(வ்வ)ரக்கர்கள் (இராமபிரானை) வளைத்துக்கொண்டு இரைத்தவண்ணம் அடர்க்கலாயினர்; (எ-று.)— 1-ம்:--1 ஆறன. 2-பரந்தெனமதங்கியாரமுல். 3-கொண்டுத்தலால், கொடுத்தலால். (௩௦௩௩௭)

கஅ௧.—அரக்கர் பலாடைக்கலங்களை ஸ்ரீராமன்மீது தூவுதல்.

மழு¹வெழுந் தண்டுகோல் 2 வலய நாஞ்சில்வாள்
 எழுவயிற் 3 குந்தவே லீட்டி தோமரம்
 கழு⁴விசைற் 5 கப்பண முதல கைப்படை.
 6 தொழுவினிற் புலியனா னுடலிற் றாவினார்.

(இ - ள்.) மழவும் (போரில்) மூண்டெழுகின்ற தண்டும் அம்பும் வலயமும் நாஞ்சிலும் வானும் எழுவும் கூர்முனையை(த் தன்னிடத்து)க் கொண்ட குந்தமும் வேலும் ஈட்டியும் தோமரமும் கழுக்களும் பராக் கிரமத்தைக்காட்டுகின்ற கப்பணமும்முதலிய கையாற்பிரயோகித்தற்கு உரிய படைக்கலங்களை, தொழுவத்திலேயுள்ள புலியையொத்தவனான ஸ்ரீராமனுடையஉடலிலே (அவ்வரக்கர்) தூவினார்கள்; (எ - று.)

தொழுவத்துப்புலியை ஸ்ரீராமனுக்கு உவமைகூறியதனால், ஸ்ரீராமனுடைய பராக்கிரமத்திற்குமுன்னே அரசர்கர் பசப்போல்வ ரென்பது பெறப்படும். பி-ம்:—1எழுத். 2வலையம், வளைய. 3குவிசவேல். 4முதற், முழுக். 5கற்பணம். 6தொழுவிடைப், தொழுவனிற். (௩௪௩௮)

க௮௨.—இராமபிரான் அவ்வாங்கூர்மீது காந்தீரவாஸ்தீரம் விடுதல்.

காந்தருப் பம்மெனுங் கடவுண் மாப்படை
வேந்தருக் கரசனும் 1வில்லி 2னூக்கினுண்
பாந்தருக் கரசெனப் பறவைக் கேறெனப்
போந்தூருத் ததுறெருப் பனைய 3போர்க்கணை.

(இ - ள்.) காந்தருப்பமென்கின்ற தெய்வத்தன்மைபொருந்திய சிறந்த அஸ்திரத்தை, சக்கரவர்த்தியாதற்குஉரிய ஸ்ரீராமனும் வில்லில் தொடுத்து விடுத்தான்; நெருப்பையொத்த (அந்தப்)போர்வில்லித்த அஸ்திரம், பாம்புகட்குஅரசனான ஆதிசேஷனைப்போலவும் பறவைகட்குத் தலைவனை கருடனைப்போலவும் (வில்லினின்று) புறப்பட்டுச்சென்று கோபித்தது; (எ - று.)—பி-ம்:—1வில்லி. 2வக்கினுண். 3உருத்தன. 4பொற்கணை. (௩௪௩௯)

க௮௩.—அந்த அஸ்திரத்தின் வருணனை.

மூன்றுகண் ணமைந்தன 1வைம்மு கத்தன
2ஆன்றொய் தழுவன 3புனலு மாடுவ
வான்றொட 4நிமிர்வன வாளி மாமழை
தோன்றின புரஞ்சுகி மொருவன் றேற்றத்த.

(இ - ள்.) மூன்றுகண்ணமைந்தனவும் ஐந்துமுகங்களைபுடையனவும், சிறந்த உடம்புகள் தழுவல்போன்றனவும் புனலில்மழ்குவனவும் வானத்தையளாவ வளர்ந்தன அமான மிக்க (அந்தக்)கணை மழைகள், திரிபுரதகனஞ்செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமான்போன்ற தோற்றத்தவாய்க் காணப்பட்டன; (எ - று.)

சிவபெருமான் மூன்றுகண்களும் ஐந்துமுகங்களும் தழல்நிறவடிவும் கங்கையில்ஆடுதலும் வானொடநிமிர்ந்தலும் உடையவனாதல், இங்குக்கருத்தக்கது. காந்தீரவாஸ்திரத்தினின்று மூன்றுகண்கள் முதலியனபெற்ற அம்புகள் தோன்றினஎன்க: கணைப்பன்மைபற்றி, 'அமைந்தன'முதலிய பன்மைமுற்றுக்கள் வந்தன. பி-ம்:—1வைமுகத்தன. 2ஆன்றனநெய்கனல், ஆன்றருநெய்கனல். 3புகையுமாமென, புனலுமாடின. 4நிமிர்வன. (௩௪௪௦)

க௮௪.—பத்துக்கோடிச் சேனைத்தலைவர் அழிந்திட,
முலபலம் நோடிப்போதீல் ஒழிந்துபோதல்.

ஐயிரு கோடிய ரரசர்கர் வேந்தர்கள்
1மொய்வலி வீரர்க ளொழிய முற்றுற
எய்யெனு மாத்திரத் தவிந்த தென்பரால்
செய்தவத் திராவணன் மூலச் சேனையே.

(இ - ள்.) பத்துக்கோடிக்கணக்கினரான அரக்கவேந்தராகிய நெருங்கிய (உடல்)வலியுள்ள வீரர்கள் மிச்சமில்லாமலொழியுமாறு அழிந்திடவே, செய்த தவத்தையுடைய இராவணனது மூலப்பலம் ஏயெனுமளவில் அழிந்திட்டது; (எ - று.)—என்பர், ஆல் - அசைகள்: என்பர் என்பது, ஸ்ரீவான்ரீகமுனிவரைக்குறித்துக் கூறியதுமாம். ஏயெனுமளவில் - வெகுவிரைவிலென்றபடி. 1 - ம்:—1மெய்யெனும். 2பலத். (நசசசக)

கஅந —இதுவும் அடுத்தகவியும்—ஒருதோடர்: வெவ்வேறு இடங்களிலுள்ள அரக்கர் போர்கு வநதலைத் தெரிவிக்கும். மாப்பெருந் தீவுக ளேழு 1மாதிரம் 2பாப்பரும் பாதலத் துள்ளும் பல்வகைக் காப்பரு மலைகளும் பிறவுங் காப்பவர் 3பாப்புறு 4காதல ரிராவ ணற்கவர்.

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய எழுதீவுகளிலும் (எட்டுத்) திசைகளிலும் பாம்புகள்வசிக்கின்ற அருமையான பாதாளலோகத்திலும் பலவகைப் பட்ட காத்தற்குரிய மலைகளிலும் மற்றுமுள்ள இடங்களிலும் காப்பவராய் இராவணனிடத்து உறுதியாகப்பூண்ட அன்பையுள்ளவர்கள், (வந்த) அந்தவீரர்கள்; (எ - று.)—‘நண்ணினார்’ என்று மேற்செய்யுளிற் கூறுவதனால், இங்கு அவர்களின்தன்மையைக் கவி கூறுகின்றாரென்க. பாப்பு - பரப்புளினுமாம். 1-ம்:—1மாதிரப், மாகளப், மாதிரப். 2பாப்பெரும். 3ஆப்புறு. 4காவலர். (நசசசஉ)

கஅசு. மாத்தட 1மேருவை வளந்த வாண்சுடர் 2கோத்தகன் மார்பிடை 3யணியுந் கொள்கையார் பூத்தவி சுசந்தவன் புகன்று பொய்யறு நாத்தழும் 1பேறிய 5வரத்தர் நண்ணினார்.

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய மேருமலையைச் சூழ்த்துவருகின்ற சிறந்த சுடர்களாகிய சூரியசந்திரர்களைக்கோத்து அகன்ற மார்பிடத்து அணி கின்ற தன்மையுள்ளவர்களாகி, தாமரைமலரை இருப்பிடமாகவுகத்த பிரமதேவன் சொல்லிப்பொய்யற்ற நாத்தழும்பேறுதற்குக்காரணமான வரத்தையுடையவர் வந்துசேர்ந்தனர்; (எ - று.)—மிகப்பலவரங்களைப் பிரமதேவன் தரப் பெற்றுக்கொண்டவர் அவ்வரக்கரென்பது, பின்னி ரண்டடிகளின்கருத்து. 1-ம்:- 1மேருவையளந்துவாணுறை, மேருவை மறைந்தவானென, வையகமளந்தவானவன். 2கோத்தன. 3அணிந்த. 4ஏறியார். 5அரக்கர், வரத்தை. (நசசசந)

கஅஎ.—வந்த அரக்கர், ‘யாவரும் ஒருங்கு திரண்டா, தனித்தனியா போருவது?’ என்று சேனுதிபதியை வினுவதல். 1நம்முள்ளீண் 2டொருவனை 3வெல்லு நன்கெனின் வெம்முனை யிராவணன் றனையும் வெல்லுமால் இம்மென வுடனெடுத் தெழுந்து சேறுமோ செம்மையிற் றனித்தனிச் செய்து மோசெரு.

(இ - ள்.) 'இப்போது நமக்குள் ஒருவனை நன்றாக (இந்தராமன்) வெல்வானுஞல் கொடியபோர்முனையில் இராவணனையும் வென்றிடுவான்: (இது) சிச்சயம்: இப்போது இம்மென்னுமளவிலே ஒருசேரக்கினம்பிப்பொருமாறு செல்வோமா? (அன்றி), நேர்மையுடனே தனித்தனிப்போர்செய்வோமா?' (என்று வந்துசேர்ந்த அவ்வரக்கர்கள் எல்லாச்சேனைகட்குத் தலைவனாகிய வன்னியை வினாவினார்); (எ - று.) — ஒருத்தனோடு பலர் நிரண்டு பொருதல் முறைமையன்று ஆதலால், தனித்தனிப் பொரச்செல்வதனை, 'செம்மையிற் றனித்தனிச்செய்துமோசெரு' என்பனர். பி-டு:—1நம் பில், 2ஒருவரை, 3வெல்லினன்றிலாவெல்லுநன்றெனில். (௩-சசச)

(ஹு.)

கஅஅ.—வள்ளி ஒருங்கேசேன்று பொருவேண்டுமென்றுசொல்ல, யாவரும் அதனை உட்ப்பாடல்.

1எல்லோ மெல்லோ மொன்றி வளைத்திற் நெடியோனை

2வல்லே 'வல்ல போர்'வலி முற்றி யலையோமேல்

3வெல்லோம் வெல்லோ மென்றனன் வன்னி மிடலோருந்

4தொல்லோன் சொல்லே நன்றென 'வல்தே துணிவுற்றார்.

(இ - ள்.) எல்லோரும் எல்லோரும் ஒற்றுமைப்பட்டு சூழ்த்து கொண்டு கொடியவனான இந்த ஸ்ரீராமனை விரைவாக வல்ல போர்வல்லமைநிரம்பிப் போர்செய்யோமேயானால், வெல்லமாட்டோம் வெல்லமாட்டோமென்று வன்னியென்பவன் கூறினான்; வலிமையுள்ள அரசுக்கர்யாவரும் பழையனான சேனாபதியாகிய வன்னியின் சொல்லே நன்று என்றுசொல்லி, அச்செய்யலையே துணிந்திட்டனர்; (எ - று.)— பி - டு:—1நிலலோமெல்லோரின்று, 2வல்லேமெல்லாமொன்றி, எல்லோமெல்லோரின்று, 3வல்லோம், 4வல்லேயோர், 5வாழுற்றி, வலிகொண்டு, 6வெல்லேமெல்லேம், வெல்லாம் வெல்லேம், 7தொல்லோய்சொல்லே, தொல்லோர்சொல்லே, சொல்லோசொல்லோ, 8வந்து. ()

கஅக.—அரக்கர்கள் ஆர்ப்பாடம்.

அன்னார் தாமு மார்கலியேமு 1மெனவார்த்தார்

மின்னார் வான 2மிற்றுறு மென்றே விளிசங்கம்

கொன்னே யூதித் தோள்புடை கொட்டிக் கொடுசாரந்தார்

என்னும் வைய 4மென்படு மாலித் 5திசையேதாம்.

(இ - ள்.) அந்தஅரக்கர்களும் எழுகடல்போல ஆரவாரித்தனர்; (பின்பு),மின்னல்பொருந்திய வானம் இற்றுயிழ்த்திடுமென்று சொல்லுமாறு ஒலிக்கின்ற சங்கை அச்சமுண்டாக வந்தித் தோளிணிதத்துத் தட்டிக்கொண்டு சேர்ந்தார்: இவ்விலகம் என்னவாகும்? இத்திசையும் எப்பாடுபடுமோ? (எ - று.)—கொன்னே யூதிஎன்பதற்கு - வெற்றியில்லாதிருக்கையில் யீனையூதி என்றருளுள். பி-டு:— 1உடனூர்த்தால், 2யிற்றுறுமென்றால், 3ஈறுமென்றால், 4கொடித்தார்த்தால், கொடுசேர்ந்தால் 5என்படும்வானந், 6திசையெல்லாம்,

கக௦.—ஸ்ரீராமன் விண்ணையித்தேறித்து ஒலியெழுப்பதல்.

ஆர்க்கா ரன்னா ரன்ன கண்டோ யவராற்றல்

1தீர்த்தா னுந்தன் வெஞ்சிலை நாணைத் 2தெறிவுற்றான்

3பேர்த்தான் பேர்த்தான் முற்று மளந்தான் பிறழ்சங்கம்

ஆர்த்தா லொத்த 4தவ்வொலி யெல்லா வுலகுக்கும்.

(இ - ள்.) அவ்வரக்கர் ஆரவாரித்தார்கள்: அக்கணத்தில்தானே (இதுவரையில்) அவ்வரக்கரின் ஆற்றலைக்கீர்த்து வென்றுவந்தவனான ஸ்ரீராமனும் தன் கொடியவில் காணியைத்தேறித்தான்: அதனால் தோன்றிய அந்தஒலி, (தன் தாள்களைப்) பேர்த்துப்பேர்த்து எல்லாவுலகங்களையும் அளந்த திருமாலின் (வெற்றிப்புக்கழோதி) விளங்குஞ்சங்கம் எல்லாவுலகிலும் ஆரவாரித்ததை யொத்தது; (எ - று.)—1-ம்:—1தீர்த்தானா னும். 2தெறிப்பு, தெரிப்பு, தெரிவு. 3பேர்த்தான் பொற்றோள்...புகழ்ச்சங்கம், பேர்த்தான்...பிறசங்கம். 4வில்லொலியெல்லாம். (௩.சசஎ)

வேறு.

கக௧.—இதுழதல் நான்கு கவிகள்-அவ்வாக்கரின் தன்மையையும் அறிகள் மீராமனைவளைத்து பொருதலையும் தேறிவிக்கும்.

பல்லாயிர கோடியர் 1பல்கலைநூல்

வல்லா²ரவர் மெய்மை வழங்கவலார்

எல்லாவுல கங்களு டேறியபேர்

வில்லாள ரரக்கரின் மேசகையார்.

இதுவும் அடுத்த கலியும்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பல ஆயிரகோடிக்கணக்கானவரும் பல்கலை நூல்களிலும் வல்லவர்களும், கேர்வழியிலே (படைகளை) வழங்குதற்குவல்லவர்களும், எல்லாவுலகங்களிலும் பிரசித்திபெற்ற போரில்வல்ல வில்லா²ர்களும் அரக்கநன் மேர்மைபெற்றவர்களும்; - (எ - று.)—‘சென்று செறிந்தனர்’ என்று முடிவுகாண்க. வல்லாரவர், அவர் - முதல்வேற்றுமைச்சொல்லுருபு. இந்தவேறு என்பகிலடக்கியசெய்யுட்களைக் கவிவிருத்தமரகவும் அலகிடலாம். 1-ம்:—1பல்படையே. 2இவர். (௩.சசஅ)

கக௨. வென்றாருல கங்களை விண்ணாவரோடு

ஒன்றுவுயர் தானவ 1ரோதமெலாம்

கொன்றாநிமிர் கூற்றென வெவ்வுயிருந்

தின்றாரெதிர் சென்று செறிந்தனரால்.

(இ - ள்.) உலகங்களை யெல்லாம் வென்றவர்களும், விண்ணாவரோடு ஒருசேர (வலிமை)சிறந்த தானவரின் பெருங்கூட்டத்தையெல்லாம் கொன்றவரும், (உயிரைக்) கொண்டுபோவதற்கென்றேயேற்பட்ட யமன் போல எவ்வுயிரையும் தின்றவருமான அவ்வரக்கர்கள், (ஸ்ரீராமனை) நெருங்கினார்கள்; (எ - று.)—ஒதம்-கடல்: பெருந்திரளைக்காட்டிற்று. ஒன்று-சேராதனினுமாம். 1-ம்:—1யுகமெலாம். (௩.சசக)

கக௩. வளைத்தார் மதயானையை 1வன்றொழிவிடில்

தளைத்தா ரெனவந்து நனித்தனியே

உனையுடைய ருருமேறென ¹வொன்றலபோர்
வினையுடைய ரிமையோர்கள் வெதும்பினரால்.

(இ - ள்.) வந்து, மதயானையைத் தனையிட்டாற்போல் வலிய போர்த்தொழிலால் (ஸ்ரீராமனை) வளையுடையவர்கொண்டு தனித்தனியே (தடுத்தும்)பேரிடிபோலக்கர்ச்சித்து ஒருபடித்தல்லாத போரை வினையுடைய தார்; (அதுகண்டு) தேவர்களும், மனம்வாடினார்கள்; (எ - று.)—
பு-ம்:—¹வன்றொழுவில், வன்றொழுவில், ²ஒன்னலர். (௩௪௦)

ககூச. ¹விட்டைய ²வழங்கிய வெம்படையிற்
சுட்டைய நிரிந்த சுடர்ச்சுடரும்
கட்டைய மொருங்கு கலந்தெழலால்
உட்டையற வெந்தன வேழலகும்.

(இ - ள்.) (பகைவன் இரணகளைத்தை) விட்டொழியுமாறு (அரக்கர்) விடுத்த கொடியபடைக்கலங்களில் சுடும்படி எழுந்த சுடரையுடைய தீயும், (சினத்தினால் அவர்களுடைய) கண்களினின்றும்புறப்பட்ட தீயும் ஒருசேரக் கலந்து மேலெழுந்ததனால், எழுலகங்களும் உள்ளே தீயுற வெந்திட்டன; (எ-று.)

‘விட்டைய’ என்பது, அரக்கரின் கருத்துப்பற்றிக் கூறியது: இது செய்வென்னும் வாய்பாட்டுச்சொல்: சுட்டையஎன்பதும் இவ்வாறான சொல்லே. பு - ம்:—¹வெட்டைய ²விளங்கிய, இச்செய்யுள் “தேரார்ப்பொலி” என்ற அடுத்தபாடலுக்குப் பின் றிலிரதிகளிற் காண்கிறது.

ககூரு.—அவ்வாக்கச்சேனையில் தோன்றிய பலவகையொலி.

தேரார்ப்பொலி வீரர் தெழிப்பொலியும்
தாரார்ப்பொலி யுங்கழ றுக்கொலியும்
²போரார்சிலை நாணி புடைப்பொலியும்
³காரார்ப்பொலி யுங்களி றுப்பொலியும்.

(இ - ள்.) தேர்கள் (ஒடும்போது தோன்றுகின்ற) ஆரவாரமான ஒலியும், வீரர்கள் அதட்டிகின்ற ஒலியும், கிண்கிணியினால்களின் பேரொலியும், வீரக்கழல்(ஒன்றோடொன்று)தாக்குவதொலான ஒலியும், போரிலேமுண்ட வில்லின் நாணியைப் புடைத்தலினாலான ஒலியும், கருநிறத்தோடுவிளங்குகின்ற யானையின் வீரிடுதலினாலானஒலியும் (அந்தச்சேனையில் பிக்குத்தோன்றின:)(எ-று.)—வினை வருவித்து முடிக்க. பு-ம்:—¹கழலார்ப்பு ²போரார்ப்பொலி, போரார்ச்சிலை, போரார்ப்பொலி. ³காரார்ப்பொலியும். (௩௪௦உ)

ககூசு.—ஸ்ரீராமன் அவ்வாக்கச்சேனையுடைய முன்னே நின்றல்.

எல்லாரு நிராவண நேயனையார்
வெல்லாவுல கில்லவர் மெய் வலியார்
²தொல்லார்ப்படை வந்து தொடர்ந்ததென
நல்லானு முருத்தெதிர் நண்ணினால்.

(இ - ள்.) (அந்த அரக்கப்படையிலுள்ளவர்) எல்லாரும் இராவணனையே யொத்தவர்; (தாம்) வெல்லாத உலகம் இருக்கப்பெறுதவர்;

[எல்லாவலகங்கனையும் வென்றவரென்றபடி]: உடல்வலி படைத்தவர்: (இப்படிப்பட்ட) பழமையானவரின்படை வந்துதொடர்ந்ததென்று கருதி, நற்குணமுடையவனை ஸ்ரீராமனும் கோபித்துப் பொருமாறு அவர்களுடைய)எதிரே சென்றான்; (எ - று)—பி - ம்:—¹வலியாற்-²சொல்லார்புடை. (௩௪௫௩)

கக௭.—இராமபிரான் அம்புமழைபோழ்தல்.

ஊழிக்கனல் ¹போல்பவ ருந்தினபோர்
ஆழிப்படை ²யம்பொடு மற்றகலப்
பாழிக்கடை நாள்விடு பன்மழைபோல்
வாழிச்சுடர் வாளி வழங்கினனல்

(இ - ள்.) யுகாந்தகாலத்துத்தீக்கு ஒப்பானவரான அரக்கர் செலுத்தினபோர்க்குரிய சக்கரப்படை (எய்யக்கொண்ட) அம்புடனே அகன்றிடுமாறு, வலிய யுகாந்தகாலத்துப்பெய்கின்ற பெருமழைபோல வாழ்ச்சிபெற்றுச் சுடர்பொருந்திய அம்புகளை (ஸ்ரீராமன் மிகுதியாக)ப் பொழிந்தான்; (எ - று).—ஆழிப்படை - கடல்போற்பார்த்தபலவகைப் படைக்கலமுமாம். பி-ம்:—¹போலவருந்தின. ²அம்பொரு. (௩௪௫௪)

கக௮.—இனிப்பதினொருகவிகள் - இராமபாணங்களால் துணிப்புண்ட அரக்கப்படையிள் வரணனையைத் தெரிவித்தும்.

சூரோடு தொடர்ந்த சுடர்க்கணை ¹தான்
தாரோ டகலங்கள் தடிந்திடலும்
²தேரோடு மடிந்தனர் செங்கதிரோன்
³தேரோடு ⁴மடிந்தன னெ, ⁵துரவோர்.

(இ - ள்.) வலிமையோடு பொருந்திய [வலிமையுடன் செலுத்திய] ஒளிபொருந்திய (அவ்விராம)பாணம், (பகைஞரின்) வெற்றிமாலையுட்ப்பெற்ற மார்புகளை அறுத்திடவே, செந்நிறக்கதிரவனான சூரியன் ஊர்கோளோடும் மடிவதையொத்து, வலிய அவ்வரக்கர்(தம்)தேரோடும் மடிந்தனர்; (எ - று).—தேருக்கு-ஊர்கோளும், வீரர்க்குச சூரியனும் உவமை: தந்தறிப்பிற்றவணி. ஓடகலம்-ஓடுகின்றமார்பு: வினைத் தொகை. தாரோடு - மாலையுடனே என்பாருமுளர். பி - ம்:—¹தன். ²தேரோடும் விழுந்தனர். ³மறிந்தனவொத்து, மறிந்தனவொத்து, மடிந்தனவொத்து. ⁴உளதால். (௩௪௫௫)

கக௯. ¹கொல்லோடு சுடர்க்கணை ²கற்றினிணப் பல்லோடு ³தொடர்ந்தன ⁴பாய்கலினுற் செல்லோடெழு மாமுகில் சிந்தினபோல் வில்லோடும் விழுந்த ⁵மிடற்கரமே.

(இ - ள்.) கொல்லுதல் தொழில் மிகுஞ் சுடரையுடைய கணைகள் யமனுடைய நிணம்படிந்த (பற்கள்போன்ற) பற்களால்தொடர்ப்பெற்றனவாய்ப் பாய்தலினால்,(அறுபட்டுப்பிடித்த)வில்லுடனே விழுந்த வலிய(அவ்வரக்கர்)கை, மின்னலுடனே எழுகின்ற சூரியமேகங்கள் சிந்

தினபோற்(காணப்பட்டன);(எ-று.) கூற்றின், இன் - ஒப்பு, வச்சிரதம்
வூட்டம் அர்த்தசந்தரம் முதலியனவாகப் பலவகை அம்புகள் உள்ளமை
யறியத்தக்கது. 1-ம்:—¹சொல்லோடு,²கூற்றினரும்,சுற்றினரும், ³தொ
டர்ந்தெனப், ⁴பாய்தலநற், ⁵விடக்கரமே. (௩௪௫௧)

௨௦௦. செம்போ டுதிரத்திரை யாழியின்வாய்
வெம்போ டரவக்குல மேனிமிருந்
கொம்போடும் ¹விழுந்தன வெரத்த ²குறைத்து
அம்போடு விழுந்த வடந்கரமே.

(இ - ள்.) வெட்டுண்டு அம்போடும் விழுந்த வலிய கைகள்,—செந்
நிறத்தோடுபொருந்திய இரத்தங்களான அலைகடலிலே சிறியோடுகி
ன்ற அரவக்குலம் (தாம் தங்கிய) மேலோங்கியமரக்கிளைகளோடும்
விழுந்ததனை யொத்தன; (எ-று.)—வெம்பு-வெம்புதல்: கொதித்தல்:
முதனிலைத்தொழிற்பெயர்:இனி,வெம்பியோடுஎன்பதன்விகாரமுமாம்.
1-ம்:—¹விழுந்தன, ²குறைந்து. (௩௪௫௨)

௨௦௧. முன்னே ¹திரப்பினன் ²மூதுலகைப்
பின்னோடி ³வளைந்த பெருங்கடல்வாய்
மின்னோடும் ⁴விழுந்தன மேகமெனப்
பொன்னோடை நெடுங்⁵கரி புக்கனவால்.

(இ - ள்.) பொன்னோடையணிந்த நெடிய யானைகள், முன்னே
யோடுகின்ற உதிரகீரைப் பின்பற்றி ஓடி, பழமையானஉலகை வளைந்த
பெரியகடலினிடத்து மின்னோடுவிழுந்த மேகம்போலப்புக்கன;(எ-று.)

பொன்னோடையை யணிந்தகரியானைகள் உதிரப்பெருக்காலீர்க்
கப்பட்டுக் கடலிலேசேர்ந்தவை,கடலில்மின்னோடுவீழும் மேகம்போலு
மென்றார்: தந்திரிப்பேற்றவணி. இனி, போர்க்களத்தினின்றொடிய
உதிரகீர் உலகத்தைப் பின்பற்றிக் கடல்போலவளைய அந்தஉதிரகீரில்
மின்னலொடுமேகம் விழுந்தாற்போலப் பொன்னோடையணிந்த ஆனை
கள் புக்கனவென்றலும் ஒன்று. 1-ம்:—¹உதிரத்திடை, உதிரத்திரை.
²மூவுலகைப், ³வளைத்த, ⁴விழுந்தன, ⁵கிரி. (௩௪௫௩)

௨௦௨. மறவெற்றி யரக்கர் வலக்கையொடும்
¹நறவக்குரு திக்கடல் வீழ்கைவாள்
சுறவொத்தன மீது ²துடித்தெழலால்
இறவொத்தன ³வாவு மினப்பரியே.

(இ - ள்.) மணமுள்ள குருதிக்கடலிலே, வீரத்தையும் வெற்றி
யையுமுடைய அரக்கரின் வலக்கையுடனே வீழ்ந்த ஒளியுள்ள வாள்
கள்,—மேலேதுடித்து எழுதலாலே சுறவையொத்தன; அங்குளமே
தாவுகின்ற இனமானபரிகளும் இறவுமீனை யொத்தன; (எ - று.).

இராமபிரானதுசரத்தால் துணிப்புண்டு பிடித்த வாட்படையுடனே
இரத்தவெள்ளத்துவீழ்ந்த அரக்கர்களின்வலக்கைகள் துடிக்கும்போது

அவ்வார்ப்படைகள் பிறழ்ந்து தோன்றுவதால் நீரிப்பிறழ்ந்துசெல்லும் சுரமீன்கள் போன்றன: தந்திறிப்பேற்றவணி. சுரமீன்கட்கு முன்புறத்துக் கத்திபோன்ற ஒருறுப்புஇருப்பது இயல்பென்பது ஈண்டுக் கருதத்தக்கது. 'நீதுடித்தெழலால்' என்பது, பரிக்கும் சேரத்தக் கது. பி-ம்:—¹இறவக், ²தொடர்ந்தெழலால், ³வாயுயிரிப்பரியே. (ந.ச.கூக)

உ.௦௩. தாமச்சுடர் வாளி ¹தடிந்தகலப்
பாமக்குரு திப்படி கின்றபடைச்
²சேமப்படர் கேடக மால்கடல்சேர்
ஆமைக்குல ³மெத்தனை யத்தனையால்.

(இ-ள்.) பேரொளிபொருந்திய அம்புகளால் (கை) அறுக்கப்பட்ட செல்வதனால் பாலிய அந்தக்குருதியிலே படி கின்றனவாய்ப்படையிலுள்ள படர் (தமது) யட்சைக்காகக்கொண்டனவான கேடகங்கள், பெரியகடலைச்சேர்ந்த ஆமைக்குலமெத்தனை அத்தனையாகும்; (எ-று.)—தாமச்சுடர் - ஒருபொருட்பன்மொழி. பாம் அக்கடல் என்று பிரியும். படைப்படரின் [சேனையாரின்] சேமக்கேடகம் என்க. பி-ம்:—¹தடித்த கலப். ²சேமப்படி, சேமப்படை. ³ஒத்தன. (ந.ச.சு.௦)

உ.௦௪. காம்போடு பதாகைகள் காருதிரப்
பாம்போடு கடற்படி வுற்றனவால்
வாம்போர்நெடு வாடை ¹மலைந்தகலக்
கும்போடியர் பாய்கள் குறைந்தனபோல்.

(இ-ள்.) போர்புரிவதுபோன்று தாவுகின்ற பெருவாடை மிகுதியாகவீசப்பெற்றதனால் மரக்கலங்களின் உயர்ந்தபாய்கள் கும்புடனே (கடலுள்) மூழ்கியனபோல, காம்போடுகடிய பதாகைகள் கறுப்புநிற மடைந்திட்ட உதிரப்பரப்பாகிய ஒடுத்தன்மையுள்ள கடலிற் படிவுற்றன; (எ-று.)—போர்வாம் நெடுவாடை என்க மலைந்து அகலஎனப்பிரித்து - அகல மலைதலால் என்றலுமொன்று. தந்திறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—¹மலைத்தகலக், குறைந்தகலக். (ந.ச.சு.௧)

உ.௦௫. மண்டப்படு ¹சோரியின் வாரியின்யீழ்
²கண்டத்த கரத்தொகை கவ்வியதால்
³முண்டக்கிளர் தண்டன முட்டொருவன்
துண்டச்சுற வொத்த துடித்தனவால்.

(இ-ள்.) மிகுதியாகப் பெருகின்ற குருதிநீர்லே வீழ்ந்த துண்டிக்கப்பட்ட கைத்தொகுதியை (அம்புகள்) கவ்வியதனால், (அவை),—தாமரையின் விளங்குகின்ற தண்டினையொத்த முள் தொக்க வலியதுண்டத்தையுடைய சுறவுகனையொத்தனவாய்த் துடித்தன; (எ-று.)—முண்டம்—முண்டகம்என்பதன்விசாரம். 'கவ்வியதால், முண்டத்திரள்கண்டன முட்டொருவன்' என்ற பாடத்திற்கு - கண்டிக்கப்பட்டனவான கரத்தொகையும் (அம்புகளேக்) கவ்வியதானும் முண்டத்திரளும் காணப்பட்டவை முள்தொக்கவலிய துண்டச்சுறவையொத்தன வென்க. பி-ம்:—¹பல்கணைமாரியின். ²கண்டத்தொகைகவ்வியதோள். ³முண்டத்திரிதண்டின் முரட்டொருவன். (ந.ச.சு.௨)

உ.௦௬. தெளிவுற்ற பளிங்குறு சில்லிகொடேர்
¹விளிவுற்றற ²வேறுற வீழ்வனதாம்

3 அனிமுற்றிய 4 சோரிய வாழியிலாழ்
ஒளிபுற்றிய திங்களை 5 யொத்துளவால்.

(இ - ள்.) தெளிவுபொருந்திய பளிங்கிஹைப்பொருந்திய சில்லியைக் கொண்ட தேர் அழிந்துபோகையில் வேறுகவீழ்வனவாகிய அச்சில்லிகள்,--பாணங்களினால் நிரம்பத்தோன்றிய இரத்தநீரையடைந்தனவாய், கடலில் ஆழ்கின்ற ஒளிநிரம்பிய சந்திரர்களை யொத்துள்ளன; (எ-று.) பளிக்குச்சில்லிகள்-சந்திரர்போன்றிருந்தனவென்றார். நற்குறிப்பேற்றவணி. அளி-பாணம். பி-ம்:—1 விளிவுற்றுக், விளிபுற்றுற, விளிவிற்துக். 2 வேறுகவீழ்வனவும். 3 அளிபெற்றுகு, அளிவற்றுகு. 4 சோரியிலாழியிலாழ், சோரியின்வாரியினாழ், சோரியினாழியினாழ். 5 ஒத்துளதால். ()

உ0௭. நிலை 1 கோடலில் வென்று 2 யரக்கரைநேர்
கொலை 3 கோடலின் மன்குறி கோளுமேற்
சிலைகோடிய தோறு 4 சிரத்திரள்வன்
மலைகோடியின் மேலு 5 மறிந்திடுமால்.

(இ-ள்.) நல்வழியைக் கொள்ளுதலில்லாத (இதுவரையில்) வெற்றி பெற்றிருந்த அரக்கரை கோலகக் கொலைகொள்வதில் [கொல்வதில்] ஸ்ரீராமன் மனத்திலெண்ணங்கொள்கின்றானென்பதனால், (அப்பிராணுடைய) சிலை கோடியபோதெல்லாம் சிரத்திரளாகிய வலியமலைகள் கோடியின்மேலும் மறிந்திடுவனவாயின; (எ-று.)—சிலை-நல்வழி. பி-ம்:—1 கொண்டலில். 2 அரக்கரும். 3 கோடநமன், கோடிநமன். 4 சினத்தின். 5 மறிந்திடுமால், மறிந்துறுமால். (ந.ச.க.ச.)

உ0௮. திண்டார்பின் 1 மிசைச்செறி சாலிகையின்
கண்வாளி கடைச்செறி கானறுழைந்து
எண் 3 வாயுற மொய்த்தன 4 வின்னறையுற்று
உண்வாய்வரி வண்டின மொத்தனவால்.

(இ - ள்.) வலியமார்பின்மீது நெருங்கக்கட்டிய கவசத்தினிடத்து அம்புகளின் கடையாகிய செறிந்ததொகுதிமுழைந்து எண்ணுந்தன்மை பொருந்திமொய்த்தவை,--இனியதேனையுற்று உண்ணுகின்ற வாயையுடைய வரியமைந்த வண்டுகளின் இனத்தை யொத்தன; (எ - று.)

இது, இராமபிரானது அம்புகள் எதிரிகளின் கவசத்தில் பொத்தியவற்றின் வருணனை. கானம்-'திரள்' என்ற பொருளில் வந்தது. பி-ம்:—1 மிசைச்செறு. 2 சிறைக்கண்ணின், சிறைகாண. 3 வாயுற, வாயிற. 4 இன்னுறை, இன்னறவு. (ந.ச.க.ச.)

உ0௯.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-அரக்கப்பிடையைக் கொன்று தவிக்குமாறு ஸ்ரீராமன் சாரிவந்தமையை வருணனைவகையாக் கூறும்.

பாறடு களத்தொரு வண்பகலின்
கூறாகிய நாலிலொர் கூறிடையே
1 நூறுயின யேசனை 2 நூழில்கள்சால்
3 மாறுதமுல் சாரிகை வந்தனனால்.

(இ - ள்.) பருந்துகள் சஞ்சரிக்கின்ற நூறுயோசனைபரப்புள்ள போர்க்களத்தே தனிவீரனான ஸ்ரீராமன் பகலின்நான்கில்ஒருபகுதியானகாலத்திலே கொன்றுகுவித்தல்தொழிலை மிகவும்மாறாது செய்துகின்ற சாரிகை வந்தனன்; (எ - று.)

ஸ்ரீராமன் போர்க்களமுழுதும் சாரிகைவந்தவண்ணம் அரக்கரைக்கொன்றொழிக்குந்தொழிலை எழரைநாழிகை செய்தன னென்றவாறு. பி - ம்:—¹தூறாகிய, ²தூழில்களாம், தூழில்களாம். ³மாறாததொர்.

(நசசுக)

உக0. நின்றருட¹னின்று நிமிர்ந்தயலே

சென்றொரெதிர் சென்று ²திரிந்திடலால்

தன்றுதையை யோர்வுறு ³தன்மகனோர்

⁴கொன்றானவனேயிவனென்றுகொள்வார்.

(இ - ள்.) (இவ்விராமன்)நின்றருடனே நின்றும், வேற்றிடத்துப் புடைபெயர்ந்து சென்றொரெதிரே சென்றும், திரிந்துபொருதுகொல்லுதலால், தந்தாதையையோர் தல்பொருந்திய தன்மகனுக்கு நேரே கொன்றானாகிய அந்தநரசிங்கமூர்த்தியே யிவனென்று கருதுவார்கள்; (எ - று.)

“எங்குமுன் கண்ணன்” என்றபடி போர்க்களத்தில் எங்குந்திரிந்தகாணப்படுதலால் இவன் திருமாலேயென்று அப்போர்க்களத்திலுள்ளோர் கொள்வாராயின ரென்பதாம். ஓர்வுறுமகனென்றது பிரகலாதன் ஞானவானுதலால். இனி, ஈற்றடியில் ‘கொன்றானிவனென்பதெனன்றுகொள்வார்’ என்றபாடங்கொண்டு பின்னிரண்டடிகட்கு-தன் தாதையின் கருத்தையோர்ந்து அதன்படிநடப்பவனான அவனுடைய மகனுக்கு [இந்திரசித்துக்கு] ஒப்பாக இவன் கொன்றானென்பது எவ்வாறு? என்று பொருளுரைத்து, அவ்வவர்களுடன் இவ்விராமன் இருத்தலால் இந்திரசித்துவைப்போல இவன்கொன்றானென்றல் ஏற்குமோ என்றன ரெனினுமாம். அன்றி, ‘கொன்றானெனவெய்துகுறைத்தனனூல்’ என்றபாடத்தைக்கொண்டு - இவ்விராமனே, கிருந்ருடனேநின்றும் சென்றருடனேசென்றும் திரிபவனாயுள்ளான்: ஆகவே அரக்கச்சேனையை இவன் கொன்றானென்பது தக்கதன்று: தாதையருடனே இடைவிடாதுநிற்கும் புத்திரனே கொன்றானாகவேண்டுமென்று அச்சேனையிலுள்ளவர் கருதும்படி அம்பினற்கொன்றானென்று பொருள் கூறுவாருமுள்: இதன்கருதது¹ சாரிகைதிரிவதனூல் இராமன் எங்கும்இருந்து அம்புளய்து அம்புளய்து அழிக்கும்போது இவன் வேற்றிடத்துச்செல்வதனூலும் அருகிலிருந்து அம்புயிழ்வதனூலும் இராமன் எய்துகொன்றானென்ற கருத்துநீங்கி அருகேயிருக்கும் மைந்தனே அவந்தந்தையைக் கொன்றானென்றகருத்து அச்சேனையிலுள்ளார்க்கும் போர்காணுவார்க்கும் தோன்றிற்றென்பது. பி - ம்:—¹வந்து, ²சினதைந்திடலால், ³என்மகனோர், ⁴கொன்றானவனேயவனென்று கொள்ளா, கொன்றானிவனேயவனென்று கொளீர்.

(நசசுக)

உகக. இங்கேயுள் னிங்குள னிங்குளனென்று
அங்கே¹யுணர் கின்ற வலந்தலைவாய்
வெங்கோப²நெடும்படை வெஞ்சரம்விட்டு
எங்கேனுங் வழங்குவ³ரோகுவரால்.

(இ-ள்.) (இராமன் வெகுவிசையாகச் சாரிகை வருவதுபற்றி எங் குந்தோன்றுவதால்), 'இங்கே யுள்ளான், இங்கு உள்ளான், இங்கு உள் ளான்' என்று அந்தப்போர்க்களத்தில் அறிகின்ற கலக்கமானநிலையிலே (அச்சேனையிலுள்ளார்) கொடுங்கோபத்துடனே நெடியவிற்படையி னின்று கொடுஞ்சரத்தை விட்டு (இராமனை இலக்காகப்பெறாது) எங்கேனும் எய்து (தாம்) உயிர்செல்லப்பெறுவர்; (எ - று.)

சாரிகைதிரியும் விரைவினால் எங்குப்பார்த்தாலும் இராமனாகத் தோன்றுதலால் இராமன்மீது அம்பெய்யவேண்டிமென்று தொடுத்து அவனில்லாத வேறெங்கேயோ வீணில் அம்பெய்து அப்பிரானம்பு களால் தம்முயிர் நீங்கப்பெற்றனர் அச்சேனையிலுள்ளா ரென்றவாறு. பி - ம்:—¹உழல்கின்றவலந்தலையால், 'உணர்கின்ற வலந்தலைவாய். ²நெடுஞ்சரவெம்படை ³எய்குவரால். (ந.ச.ச.அ)

உகஉ. ஒருவன்னென வுன்னு¹முணர்ச்சியிலார்
இரவன்²றிது வேர்பக³லென்பர்களால்
⁴கரவன்றி திராமர்⁵கணக்கிலரால்
பரவைமண லிற்பல ரென்பர்களால்.

(இ - ள்.) (இராமனம்புகள் இருளை யோட்டித் தாம் சவாலித்த லால், அரக்கர்கள்), 'இதுஇரவுஅன்று; ஒருபகல்' என்பர்கள்: (அன்றியும், இராமன்) ஒருவன் (தான்உளன்) என்றுநினைக்கின்ற உணர்ச்சியில்லாத அவர்கள், இதுவஞ்சகம் அன்று: இராமர் கடலின்மணலைப்போல மிகப் பலராகிக்கணக்கில்லாதவராவர்' என்பார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹உணர்ச்சியிலீர், ²இதுவே, ³எய்தினரால். ⁴கரவன்றி. ⁵கணக்கில வாம், கணக்கறவப். ஒருபிரதியில் 'இரவன்றதுவோபகலெய்தினரால்' என்று இரண்டாமடி. (ந.ச.ச.க)

உகங்.—முலபலத்தில் ஒருவரையொருவர் தாமே யடித்துக்கொண்டு
மாண்டமை.

ஒருவன்ஒரு வன்மலை போ¹லுயர்வோன்
ஒருவன்படை வெள்ளமொ²ராயிரமே
ஒருவன்ஒரு வன்னுயி³ருண்டதலால்
ஒருவன்னுயி⁴ருண்பது⁵முள்ளதுவோ.

(இ - ள்.) (அந்தமுலபலத்தில்) ஒவ்வொருவனும் மலைபோலுயர் ந்த தோற்றமுள்ளவன்: (அங்குள்ள) ஒப்பற்ற வலிய படை, ஓராயிரம் வெள்ளமாகும்: (அப்படையில், தம்மைத் தாமே இராமனாகமயங்கி), ஒருவன் மற்றொருவனுடைய உயிரை யுண்ட தல்லாமல், ஒப்பற்றவீர னை ஸ்ரீராமன் (அப்போது அவர்களுடைய) உயிரை உண்டதும் உள்

எதோ? (எ - று.)—ஏகாரம் - வினாவகையால் எதிர்மறைப்பொருளை யுணர்த்திற்று

இதனால், இராமனார் கொலையுண்டவர்களினும் தம்மவரைத்தாமே யடித்துக்கொன்றவர் பலரென்று கூறியவாறு. இங்ஙனம் அவர்கள் செய்தது - இராமன் வெகுவிரைவுடன் சாரிகைதிரிகையால் ஓரிடத்துள்ளானாகத்தோற்ற, அவனைக்குறியாகக்கொண்டுவிடுத்த அப்படைக்கலம் அதற்குள் அவ்விராமன் வேற்றிடத்துச் சென்றிடுவதனால், அங்கிருந்த அரக்கன்மேல் தாக்குவதனாலேயாம்: இங்ஙனம் ஒவ்வொருத்தர்படையும் இராமன்மீதுபடாது தம்மவர்மீது படுதலால், அச்சேனையோர் தம்மைத் தாமே மாய்த்துக்கொள்பவராயினு ரென்க. இச்செய்யுளில், ஒருபொருளுள்ள 'ஒருவன்' என்றசொல் பன்முறை வந்தது, கோப்பொருட்பின்வருநிலையாம். இரண்டாமடியில் ஒரு வன்படை எனப்பிரியும். 1-ம்:—1உயர்வோர். 2ஆயிரமேல், ஆயிரமும். 3உண்ணுதலால். 4உண்டதும். 5உள்ளதுவே. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "தேர்மேல்" என்ற அடுத்தபாடலுக்குப்பின் உள்ளது. (ந.ச.எ.௦) உ.க.ச, உ.க.௫—அந்த மூலபலவாங்கீர்த்த இராமன்தோற்றிய தோற்றம்.

தேர்மேலுளர் மாவொடு செந்தறுகட்
கார்மேலுளர் மாகடன் மேலுளரிப்
பார்மேலுள ரும்பர் பரந்துளரார்
போர்மேல விராமர் புகுந்திடுவார்.

என்னும்படி யெங்கணு மெங்கணுமாய்த்
துன்னுஞ்சுழ லுந்திரி யுஞ்சுடரும்
பின்னும்புரு கும்முட லும்பிரியான்
மன்னன்மகன் விரர் மயங்கினரால்.

இரண்டுகவிகள் ஒருதொடர்: ஒருங்கே பொருளுரைக்கப்படும்.

(இ - ன்.) (உ.க.ச) 'போரை மேற்கொண்டவராய்ப் புகுந்து அழிப்பவராகிய இராமர்,—தேர்மீது உள்ளார்: குதிரையுடனே, அழிப்பனபோல்தோன்றுகின்ற செச்சிறக்கண்களைக்கொண்ட யானையின் மீது உள்ளார்: பெரிய கடல்மீது' உளர்: இத்தப்பூமியின்மீது உளார்: வானிற் பரந்துள்ளார்' என்று திகைக்குமீபடி, தசரதசக்கரவர்த்தி திருமகன் எவ்விடத்திலும் எவ்விடத்திலும் பொருந்தி, பின்புறமும் அருகிலும் உடலிலும் பிரியாதவனாகி, நெருங்குவான்: சுழல்வான்: திரிவான்: சுடர்வான்: (அதுகண்டு) அரக்கவீரர் மயங்குவா ராயினர்; (எ-று.)—1-ம்:—1மேலியவீரர், மேலயர்வீரர், மேலயிராமர். 2திரியுஞ் சுழலுந்தொடரும், திரியுஞ் சுடருஞ்சுழலும், திரியுந்தொடருஞ்சுழலும். 3அருகும்மெதிரும். "ஒருவன்" (உ.க.௩) என்றபாடலையும் அரக்கர்கடற்றுகக்கொண்டு மூன்றுபாடலையும் ஒருதொடராக்கி யுரைப்பினுமாம். ()

வேறு.

உககா.—ஸ்ரீராமனது சோதண்டத்திலுள்ள மணி கணகணென்று ஒலிக்க, சதுரங்கசேனைபடுதல் முதலியன நிகழ்தல்.

படுமத¹ கரிபரி சிந்தின பனி²வரையிரத மலிர்தன, ³விடு திசை செவிடு ⁴பிளந்தன விரிகட ⁵லளற தெழுந்தன, ⁶அடுபுளி ⁷யவுணர்த மங்கைய ரலர்விழி ⁸யருவிகள் சிந்தின, கடுமணி ⁹நெடிய வெனுஞ்சிலை கண¹⁰கண கணக ணெனுந்தொறும்.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமனுடைய) நெடியதெனப்படும் வில்லிலுள்ள கொடியஒசையையுடைய மணி கணகணகண வென்று ஒலிக்குந் தோறும், மதம்படு கரியும் பரியும் சிந்தின; இமயமலைபோன்ற இரதம் அழிர்தன; பரந்த திசை செவிடுபட்டுப் பிளந்தன; பரந்த கடல் சேறுபட்டெழுந்தன; கொல்லுகின்ற புலிபோன்ற அரக்க ருடைய மங்கையரின் பரந்தவிழியினின்று அவலக்கண்ணீரருவிகள் சிந்தின; (எ - று.) அளறதுஅது - பகுதிப்பொருள்விசுதி. பி - ம்:—¹கரிகள். ²வரையல்திரிந்தன. ³விடுபடைதிசை, ⁴பரந்தன. ⁵அளறெழுந்தன. ⁶விடு. ⁷அவுணர்மங்கையர். ⁸அருவி. ⁹நெடியவெஞ்சிலை, சிலையின சைந்தன, நெடியவன்வெஞ்சிலை. ¹⁰கடிகையொரரைசெழுகம்பலை, கண வெனுந்தொறும். இதன்பின் சிலபிரதிகளில் “ஆணையிரம்” (உஉஅ) என்ற பாடல் உள்ளது. (ந.ச.எஉ)

வேறு.

உகஎ.—இராமபிரானது விசை.

ஊனேறு ¹படைக்கை வீர ரெதிரெதி ²ருருவந் தோறுங் கூனேறு சிலையுந் தானுங் குதிக்கின்ற கடுப்பின் கொட்பால் வானேறி னூர்க டேரு ாலைகின்ற வயவர் தேருந் தானேறி ³வந்த தேரே யாக்கினான் றனியே றன்னான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற காளைபோன்றவனான ஸ்ரீராமன்,—ஊன்படிந்த படைக்கலமேந்திய கையையுடையவீரரின் ஏதிரெதிராக அவரவருரு வந்தோறும் வளைவுமிக்க சிலையுந் தானுமாகக் குதிக்கின்ற வேகத்தின்தன்மையால்,—இறந்தவரின்தேரும் பொருகின்றவீரரின்தேரும் தானேறிவந்த தேர்போலத் தோன்றுமாறு செய்தான்; (எ - று.)

விசையின்குதியால்,—வீரரில்லாததேரிலும் பொருகின்றவர்தேரிலும் தான் உளன்போலத் தோன்றலாயினன் ஸ்ரீராமனென்றவாறு. இவ்விராமன் கால்வைத்துவந்தது தரையிடமே யாகலாலும், அந்தத் தரை திரிபுரதகனகாலத்திற் சிவபிரானுக்குத் தேர்த்தட்டா யமைந்ததனாலும், தானேறிவந்த தேரேயாக்கினான் என்பதற்கு-தரைமட்ட மாக்கினு னென்று பொருள் கூறுவாரு முளர். பி-ம்:—¹பட. ²ஊருந் தோறும், உறுக்குந்தோறும். ³நின்ற. (ந.ச.எச)

உகஅ.—இராமபிரானது கைவிசையின் வருணனை.

காயிருஞ் சிலையொன் றேனுங் கணைப்புட்ட¹டிலொன்றதேனும். ²தூயெழு பகழி மாரி மழைத்துளித் ³தொகையின்மேல

ஆயிரங் கைகள் செய்த செய்தன வாலன் செங்கை
ஆயிரங் 4கையுங் கூடி பிரண்டுகை 5யாய வாரே.

(இ - ள்.) (பகைவரைக்) காயவல்ல பெரிய சிலை ஒன்றுதா நென்றாலும், அம்புப்பட்டில் ஒன்றுதா நென்றாலும் (அப்பிரானால்) தூவப்பட்டு எழுகின்ற அம்புமழை மழைத்துளிகளின்தொகையைக்காட்டிலும் மிக்கன: (அப்போது) குற்றமற்ற இராமனுடைய செங்கை, ஆயிரங்கைகள் செய்த செயலைச் செய்தன: ஆயிரங்கை யொன்றுகூடி இரண்டுகையானவாறு என்ன அதிசயம்!! (எ - று.)

இதும் அடுத்தசெய்யுளும் - கலிக்கூற்று. சேனையிலுள்ளோரின் கூற்று இவை யெனக் கொள்ளினுமாம். ஆயிரங் கைகள் கொண்டு அம்புவிடுதல் தொழிலைச் செய்தால் எவ்வளவு செய்யலாமோ, அவ்வளவு படத் தன் இரண்டுகைகளாலும் இராமன் அம்புகளை விடுத்தா நென்றவாறு. இங்கு ஆயிர மென்றது - மிகப்பல என்னும் பொருளது. பி - ம்: — 1 ஒன்றுமேனும், இரண்டுமேனும், ஆண்டுமேனும், காண்டுமேனும். 2 தூயவெம். 3 தொகைக்குமேலாம். 4 கைகள் கூடி, கையுங்கூட்டி. 5 ஆயவன்றே, ஆனதன்றே. (நசஎடு)

உககூ. — இராமனை அவன் செயலார் பலமுகத்தவனைல்.

பொய்யொரு 1 முகத்த னுகி மனிதனும் புணர்ப்பி 2 தன்றல்
மெய்யுற 3 னுணர்ந்தோம் வெள்ள மாயிர மிடைந்த 4 சேனை
5 செய்புறு 6 விசய மெல்லா மொருமுகந் தெரிவ துண்டே
7 னாயிரு தூறு மல்ல வனந்தமா முகங்க ளாம்மா.

(இ - ள்.) ஒருமுகத்தையுடையனுகி மனிதனாயிருக்கின்ற இத்தத் தோற்றம், (மெய் அன்று:) பொய்யேயாகும்: (இவ்விஷயத்தை), மெய்யாக அணர்ந்தோம்: ஆயிரம்வெள்ளம் கணக்கோடு நெருங்கிய சேனை செய்த போர்ச்செயலெயல்லாம் ஒருமுகம் அறிவதென்பது உண்டோ? (இவனதுமுகம்) ஆயிரம்முகமேயும் அன்று: முகங்கள், அளவற்றனவாகும்; (எ - று.)

ஆயிரவெள்ளஞ் சேனையையும் இராமன் ஒருவனே புணர்த்து அழிப்பதால், இவன் ஒருமுகத்தையுடையவன்போலத் தோன்றினும் இத்தோற்றம் பொய்த்தோற்றமேயன்றி உண்மைத்தோற்றமல்ல: இவனுக்கு ஆயிரத்தினும் மேற்பட்ட மிகப்பெரியமுகங்கள் கண்ணுக்குப்பலகாலது இருக்கவேண்டுமென்றவாறு. பி - ம்: — 1 மனித்தனுகி. 2 என்றல், என்ன, என்றல். 3 உணர்ந்த. 4 வீரர். 5 செய்புறு, செய்யுறும். 6 வினையமெல்லாம். 7 கையிருதூறுகோடி. (நசஎகூ)

உஉ0. — சிவபிரான் முதலியோர்க்கும் இராமனெய்த அம்புகள்
அளவிடமுடியாமற் போனமை.

கண்ணுதற் 1 பரமன் றுணு நான்முகக் கடவு டானும்
2 எண்ணுதற் தொடர 3 வெய்த கோலென வெண்ண லுற்றார்

பண்ணையால் ⁴வகுக்க மாட்டார் தனித்தனிப் பார்க்க ⁵லுற்றார் ண்ணுமோ கணிக்க ⁶வென்பா ருவகையி ⁷லுயர்ந்த தோளார்.

(இ - ள்.) கண்ணையாலேயுடைய பரமனான உருத்திரமூர்த்தியும் நான்முகக்கடவுளும் தொடர்ச்சிபொருந்த (ஸ்ரீராமன்)எய்த அம்பை எண்ணுவோமென்றுசொல்லி தனித்தனிப் பார்க்கலுற்று எண்ணத்தொடங்கினார்களாய், பெருந்திரளாயிருத்தலால் எண்ணமாட்டாதவராகி மகிழ்ச்சியினற்பூரித்த தோள்களையுடையவராய் '(இந்த அம்புகளை) எண்ணுதற்கு முடியுமோ?' என்பாராயினர்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹மூர்த்திதானும், ²மாயன்றானும், ³எண்ணுறும், ⁴எய்வகொல்லெனும், ⁵வகுப்ப, ⁶பகுக்க, ⁷ஆற்றார், ⁸என்றார், ⁹உணர்ந்துகொளார், ¹⁰கிமிர்ந்த தோளார். இது சிலபிரதியில், "குடைக்கெலாம்" (உஉஉ) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. (௩௪௭௭)

உஉ௧.—இந்திராதீதேவர்கள், அளவிடமுடியாத அம்புகளை ஸ்ரீராமன் எய்தமைபற்றி யதிசயித்தல்.

வெள்ளமீ ரைந்து ¹நூறே விடுகணை யவற்றின் ²மெய்யே ³உள்ளவா றுளவா மென்றே ருரைகணக் ⁴குரைத்து மேணுங் கொள்ளையோ ⁵ருருவை நூறு ⁶கொண்டன பலவாற்கொற்ற வள்ளலே ⁷வழங்கி னானே வென்றனர் மற்றை வானேர்.

(இ - ள்.) (பொரவந்த அரக்கர்சேனைத்தொகுதியோ), ஆயிரம் வெள்ளமாகும்: அந்தச்சேனைகளின்மீது (சொல்லுமாறு) விடுத்த கணைசேனையுள்ளவளவினவாக உள்ளவாமென்று பேச்சுக்காக ஒருகணக்குக் கூறுவோ மென்றாலும்மெய்யாகுமோ? [சரியாகுமோ?] (ஆகாது: ஏனெனின்), கொள்ளைகொள்கின்ற ஒவ்வொருருவையும் நூறுதுண்டாகச் செய்தவைபலஅம்புகளாகுமாதலால்: (ஆகவே, இவ்வாறான பெருந்திரளான அம்புகளையும்) வெற்றிபொருந்திய உதாரகுணமுடையவனான ஸ்ரீராமனே விடுத்தானே! என்று (வியந்து) மற்றைவானவர்கள் கூறினார்கள்; (எ - று.) கீழ்ச்சிவபெருமானும் பிரமனும் கூறியவற்றைச் சொல்லியதனால் இங்கு 'மற்றைவானேர்' என்றது. பி - ிம்:—¹நூறேல், ²மென்மை, ³மெய்மை, ⁴உள்ளவாறுளதாமென்றே ருரைக்கணக்கு, ⁵உள்ள ..உரைக்கணக்கு, ⁶உள்ளவாறுள்ளமென்றருரைக்குரைக்கு, ⁷உணர்ந்துமேனும், ⁸உணர்ந்துமேலும், ⁹உருவு, ¹⁰கொண்டனன்கொண்டாலன்ன. ¹¹வழங்கினானே. (௩௪௭௮)

உஉஉ.---முனிவர், ஸ்ரீராமபாணங்கள் அளவிடத்தமுடியாானல்.

குடைக்கெலாங் கொடிகட் கெல்லாங் ¹கொண்டன குவிந்த கொற்றப், படைக்கெலாம் பகழிக் கெல்லாம் ²யானைதேர் பரிபா வெள்ளக், கடைக்கெலாந் துரந்த வாளிக் ³கணிக், ததற் ⁴களவை காட்டி, ⁵அடைக்கலா மறிஞர் யாரேயென்றனர் முனிவர் ⁶ரப்பால்.

(இ - ள்.) அப்பால் முனிவர்கள், குடைகளும் கொடிகளும் (போர்க்களத்தை)வியாபித்துக்கொண்டனவாகித் திரண்டெள்ள வெற்றி பெற்ற படைக்கலங்களும் (அரக்கர்விடுத்த) அம்புகளும் யானை தேர் பரிமாஎன்ற வெள்ளவெல்லையுள்ளனவும் ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் (அழி

வுண்டாக ஸ்ரீராமன்) தூரத்த அம்புகளை எண்ணி யதற்கு ஓரளவைக்கா ட்டி அறுதியிடுதற்குத்தக்க அறிஞர் யாவர்தாம்? என்றனர்; (எ - று.)

யானேதேர் பரிமாவாதிக்கடைக்கெலாம் என்றபாடத்துக்கு - யானேதேர்பரிமாமுதலாக் (பதாதி) இறுதியாக உள்ள சேனைகட்டுகல் லாம் என்று பொருளுரைக்க. 1 - ம்:—¹கொண்டெனக், கொண்டனர். ²கணித்ததிற்கு. ³அளவைகாட்டி, அளவைக்காட்டி. ⁴அடைக்கெலா மறிஞர், இடைக்கலா முனிவர். ⁵இப்பால். ⁶கணித்ததிற்கு என்றும்படிக்க லாம். இங்கே ஒரு பிரதியில்

இட்டதோர்பெய ரினீரை யாயிரம்
பட்டபோ தோடுமோர் படுகு றைத்தலை
கட்டநூ ருயிரங் கவந்த மாடிடத்
தொட்டனன் சிலையணி மணிது ணுக்கென.

மாத்திரை மண்பதா னித்திடப
போர்த்தொழி லரக்கர்மேல் பொருத பூசலில்
ஏத்திடையிடையிடா தேழு நாழிகை
கீர்த்திறன் சிலைமணி கிணிகி ணென்றதே.

என்று இரண்டுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அந்தப்பிரதியில் 'ஆனையாயிரம்' (உஉஅ) என்ற பாடல் காணப்படவில்லை. (௩௪௭௬)

உஉ௩.---அரக்கரின் துண்டிக்கப்பட்ட கைகால் கழுத்து முதலியன
கீடத்தவற்றின் வருணை.

¹கண்டத்துங் கழுத்து மீதாய்க் கபாலத்துங் கடக்க ²லுற்ற
சண்டப்போ ரரக்கர் தம்மைத் ³தொடர்ந்துகொன் றமைந்த
பிண்டத்திற்⁴கருவார் தன்பே ருருக்களைப்⁵பிரமன் றர்க[தன்மை
அண்டத்தை நிறையப் பெய்து⁶குலுக்கிய தனைய தான.

(இ - ள்.) கொடும்போர்செய்கின்ற அரக்கரைத் தொடர்ந்து (அவர்களுடைய) கண்டத்திலும் கழுத்துக்குமீதாக மண்டையோட்டி லும் கடந்துசென்ற அம்புகள் கொண்டமைந்த தன்மை,—கருப்பிண்ட த்துப்பொருந்தியதன்லுடைய மிக்க உருக்களையும் பிரமன்படைத்த அண்டத்தில்திறைய இட்டுக்குலுக்கிய தன்மையையொத்தன; (எ-று.)

இராமசரங்களால் அறுபட்டுக் கைவேறு கால்வேறு கழுத்துவேறு கத்துண்டிக்கப்பட்டு அச்சேனைகிடந்ததன்மை, பிரமன் தான்படைக்க வேண்டிய பிராணிகள் கருவாயிருக்க, அக்கருக்களை அண்டத்துக் குள் இட்டுவைத்தாற்போலிருந்ததென்றவாறு: தன்மைத்தந்தறிப்பே ற்றவணி. 1 - ம்:—¹கண்டத்திற்கீழுமேலும், கண்டத்துங்கண்மீதுற்ற, கண்டத்துங்கீழுமீதிற். ²உற்றான். ³தொடர்ந்து கோட்புணருந்தன்மை, தொடர்ந்துகோல்புணருந்தன்மை. ⁴கருவதான. ⁵மற்றந்த. ⁶குலுக்கியத னயனன்றான், குலுக்கியதனையன்றான். 'பிண்டத்துக்கருவாரும் பேரு ருக்கனையவந்த' என்று ஒருபிரதியில்மூன்றாமடி காண்கின்றது. ^

உஉச.—பத்துக்கோடி அரக்கவீர ரிறந்துபட, மற்றையோர்
தெய்விகப்படைகளைப் பிரயோகிக்கக்கருதி ஸ்ரீராமனை நெருங்குதல்.

1கோடியை யிரண்டு தொக்க படைக்கல 2மள்ளர் கூவி
3ஓடியோர் 4பக்க மாக வுயிரிழந் 5துலத்த லோடும்
6வீடிநின் றழிவ தென்னே விண்ணவர் படைகள் வ்சி
மூடுது மிவனை 7யென்றி யாவரு 8மூண்டு மொய்த்தார்.

(இ - ள்.) பத்துக்கோடியென்னுந் தொகுதியினரான படைக்கல
மேந்திய அரக்கவீரர் கதறிக்கொண்டு ஒருபக்கமாகஓடிஉயிரையிழந்து
அழிந்தவளவிலே,—‘(நாம் சாதாரணப்படைக்கலங்களை)வீசி உயிர்
கொல்லப்பட்டு நின்று அழிவது எதற்காக? தேவர்களின் அஸ்திரங்களை
விடுத்து இவனை மறைப்போம்’ என்றுகூறி யாவரும் அவ்வண்ணெய்ய
ஒருப்பட்டு நெருங்கினார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1கோடியே. 2மன்னர்
கூடி, மள்ளர்கூடி. 3மூடி. 4பாகம். 5உலர்தலோடும், உழைத்தலோ
டும். 6வீடியின்றி. 7என்றி. 8மூடுகி. (நசஅக)

உஉரு.—அரக்கர் தேவாஸ்திரங்களை விட, ஸ்ரீராமன் அவைகளை
அந்தந்தத்தேவாஸ்திரங்களாலேயே தடுத்தல்.

விண்டு¹வின் படையே யாதி²மேவயன் படையீ ருகக்
கொண்டொருங் குடனே விட்டார் குலங்கிய தமரர் கூட்டம்
அண்டமும்³கீழ் மேலா வாகிய⁴ததனை யண்ணல்
கண்டொரு முறுவல் காட்டி யவற்றினை யவற்றாற் காத்தான்.

(இ - ள்.) திருமாலின்படைக்கலம்முதல் (பெருமை) பொருந்திய
பிரமன்படை ஈராகஉள்ளவற்றை (அரக்கர்) கைக்கொண்டு உடனே
ஒருசேரவிட்டார்கள்; (அதுகண்ட) தேவர்களின்கூட்டம் நடுகடுங்
கிற்று; அண்டமும் கீழ்மேலாக மாறியது; அவ்வாறு சேர்ந்தமையைப்
பெருமையிற்சிறந்தவனாகிய ஸ்ரீராமன் கண்டு ஒருபுன்சிரிப்புசெய்து
அந்தத்தேவாஸ்திரங்களை அத்தேவாஸ்திரங்களாலேயே தடுத்திட்
டான்; (எ - று.)

வைஷ்ணவாஸ்திரத்தை வைஷ்ணவாஸ்திரத்தினாலும், பிரமாஸ்
திரத்தைப் பிரமாஸ்திரத்தினாலும், ஐந்த்ராஸ்திரத்தை ஐந்த்ராஸ்திரத்
தினாலும் என இவ்வாறாக எய்து தடுத்திட்டான் ஸ்ரீராம னென்றவாறு.
விண்டுவின்படை - வைஷ்ணவாஸ்திரம். பி-ம்:—1வன். 2வெயிலவன்,
வெய்யவன். 3கீழ்மேலாய்த்தாக்கியது, கீழ்மேலதாகியது, கீழும்மேலு
மாகியது. 4அணைய. (நசஅஉ)

உஉகூ.—ஔராமன் அரக்கர்தலைகளை அம்புகளாற்கொய்து வீழ்த்தல்.
தானவை தொடுத்த போது தடுப்பரி துலகந் தானே
பூநனி வடவைத் தீயிற் புக்கெனப்¹பொரிந்து போமென்று
²ஆனது³தெரிந்த⁴வள்ள ளளப்பருங் கோடி யம்பால்
ஏணையர் தலைக ளெல்லா மிடியுண்ட மலையி னிட்டான்.

(இ - ள்.) 'தான் அவ்வாறான தெய்விகாஸ்திரங்களைத் தொடுத்தால் : அப்போது (பிறரால் அவை) தடுத்தல் அரியதாகும்: (மேலும்), மலரானது வடவைத்தீயில் நன்கு புகுந்தாற்போல, இவ்வுலகம் தானே பொரிந்துபோய்விடும்' என்று பொருந்திய அத்தவிவ்யயத்தை ஆராய்ந்தறிந்த உதாரகுணமுள்ள ஸ்ரீராமன், — (அவ்வரக்கரைக் கொல்லுமாறு தெய்வாஸ்திரங்களைவிடுக்காமல்), அளத்தற்கரியனவானகோடிக்கணக்கான அம்புகளாலேயே மாற்றாராகிய அரசுகரின் தலைகளை யெல்லாம் இடிவீழ்த்த மலைபோலத் தோன்றும்படி வீழ்த்தினான்; (எ - று.)—உலகம்பொரிந்து போமேயென்று கருணைகொண்டு தெய்வாஸ்திரத்தை விடாதிருந்தமையால், ஸ்ரீராமனை 'வள்ளல்' என்றார். பி - ம:—1போனதாமென்று, பொரித்துமென்றால். 2ஆணவை, தானவை. 3மறந்த. 4அண்ணல். (ந.ச.அ.ந.)

உஉஎ.—அரக்கவேள்ளம் அரியப் புமிதேவி பாய்நீங்குதல்.

ஆயிர வெள்ளத் தோரு மடுகளைத் தவிந்து விழ்ந்தார்
மாயிரு ஞாலத் தாடன் வன்பொறைப் பார கீங்கி
மீயுயர்ந்¹தெழுந்தா ளன்றே ளங்கொலி வேலை நின்றும்
²போயொருங் கண்டத் தோடுங் கோடியோ சனைகள் பொங்கி.

(இ - ள்.) ஆயிரவெள்ளத்தொகையுள்ள அரக்கப்படையைச்சேர்ந்தோர்யாவரும், போர்க்களத்திலே உயிரொழிந்து விழ்ந்தார்கள்; மிகப்பெரியபூமிக்குஉரியதேவி தனது வலியபாரமாயிருந்தசுமைக்கியதனால், பேரொலியையுடைய கடலினின்றும் ஒருசேர வெளிப்பட்டுத் தன்னண்டத்தோடும் கோடியோசனை தூரம் கிளர்ந்துபோய் மேலெழுந்து ஓங்கினான்; (எ-று.)—அன்றே - தேற்றம்.

பாரத்தாற் பெருங்கடலுக்குள் அழுத்திக்கிடத்த பூத்தேவி உலக அருண்டையோடு கோடியோசனை மேலெழுந்து கிளர்ந்து ஓங்கினான். பி - ம:—1எழுத்தானன்றே, எழுத்ததன்றே. 2போயொருகண்டத்தோடும். (ந.ச.அ.ச.)

(வ.று.)

உஉஅ.—கவிக்கூற்று: மகிமையால் நீ மடிந்தமையை நினைத்தல்.

ஆனை யாயிரத் தேர்பதி னாயிர¹மடர்பரி யொருகோடி [றுடுங்
சேனை காவல ராயிரம் பேர்படிற்²செழுமணிக் கவந்தமொன்
³கான மாயிர மாயிர கோடிக்குக் கவினமணி கணிலென்னும்
⁴ஏன வம்மணி யேழரை⁵நாழிகை யாடிய தினிதன்றே.

(இ-ள்.) யானைகள் ஆயிரமும் தேர்பதினாயிரமும் அடர்க்குந்தன்மையுள்ள குதிரைகள் ஒருகோடியும் சேனைகாவலர் ஆயிரவரும் இறந்தால், வளப்பமுள்ள அழகிய கவந்தம் ஒன்று (போர்க்களத்திலே எழுந்து) ஆடும்: காடுபோன்ற [பெருந்திரளான] ஆயிரமாயிரகோடிக்கவந்தம் எழுந்தாடுதற்கு. (ஸ்ரீராமனது கோதண்டத்திற்கட்டியுள்ள அழகியமணி (ஒருமுறை) கணீரென்று ஒலிக்கும்: மற்றை அம்மணி (இந்

தப்போரிலோ) இனிதாக ஏழரைநாழிகை யாடியது; (எ-று) — அன்றே-
தேற்றம்.

இப்போரில் இறந்தவர் மிகப்பலரென்பது, இவ்வாறு விளக்கப்
பட்டது: இச்செய்யுளிற் கூறிய விஷயத்தைப் பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்
“பேரொத்தவாயிரம்பேர்மடிந்தாற் பிறக்குங்கவந்த, நேரொத்தவாடு
மதாயிரமாடினெடுஞ்சிலையி, நேரொத்தகிண்கிண்சற்றேலிமெதொர்
யாமரின்று, காரொத்தமேனியரங்கர்தம்போரிற்கறங்கியதே” என்று
கூறியுள்ளமை காண்க. இச்செய்யுளையடியொற்றி, “அனேகமாயிரம்
பேர்படக்கவந்தமொன்றும் கக்கவந்தங்க, ளனேகமாயிர மாடவெஞ்
சிலைமணியசைந்தொரு குரலார்க்கு, மனேக நாழிகையருச்சுனன்
சிலைமணியார்த்த தக்களம்பட்ட, வனேகமாயிரம்விருதரை யளவ
றிந்தார்கொலோ வுரைக்கிற்பார்” என்று வில்லிபாரதத்திற் கூறிய
மையும் கருதத்தக்கது. பி - ம்: - 1 அடற்பரி. 2 கவந்தமொன்றெழுந்
தாடும். 3 கானமாயிரங்கவந்தநின்றாடல்விற் கட்டிய மணியொருதி
னென்னும், கானமாயிரங்கவந்த நின்றாடிடற்கட்டியகடைமணிகணி
னெனும். 4 ஏனையிம்மணி, ஏனையம்மணி. 5 இடைவிடாதாடினவிலங்
கை, இடைவிடாதாடினதிலங்கை, இடைவிடாதாடியவன்றே. “சேனை
காவலத்தாயிரத்தாயிரஞ்சிதைத்திடிந்கவந்த மொன்றும்” என்று இர
ண்டாமடி சிலபிரதியற்காணப்படுகின்றது. (ந.ச.அ.கி)

வேறு.

உஉசூ.—தேவரீழதலியோர் துயர்நீங்குதல்.

1 நினைந்தன முடித்தே மென்னு வானவர் துயர் 2 நீந்தார்
3 புனைந்தனன் வாகை 4 யென்னு விந்திர னுவகை பூத்தான்
5 வனைந்தன வல்லா வேதம் 6 வரம்புபெற் றுயர்ந்த 7 மாதோ
அனந்தனுந் தலைக ளேந்தி யயர்வுயிர்த் 8 தவலந் தீர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் நினைத்தவை முடியப்பெற்றேமென்று துன்
பம் நீங்கினார்கள்; (ஸ்ரீராமன்) வெற்றிமால சூடினென்று, இந்தி
ரன் மகிழ்ச்சிதோன்றப்பெற்றான்; (ஒருவராற்) செய்யப்படாதனவான
வேதம் நிலையைப்பெற்றுமேம்பட்டன; (பூமியின்கீழ்நின்றுநாங்குகின்ற)
ஆதிசேஷனும் (தலைப்பொறைகூறத்ததலை) தலையெடுத்து மூச்சு
வீடப்பெற்று வருத்தம்நீங்கினான்; (எ - று.) --- பி - ம்: --- 1 நினைந்தது
முடித்தோம். 2 தீர்ந்தார். 3 புனைந்தனன். 4 என்பான். 5 வனைந்தனரெல்
லாம், வனைந்தனவல்ல. 6 வாழ்வு. 7 மாந்தர். 8 அல்லல். (ந.ச.அ.க)

உஉஓ.—தேவரீழதலியோர் ஸ்ரீராமனை வாழ்த்துதல்.

தாய்ப்படைத் துடைய செல்வ 1 மீகனத் தம்பிக் கீந்து, வேய்
படைத் 2 துடைய கானம் விண்ணவர் தவத்தின் மேவி, தோய்
படைத் 3 தொழிலால் யார்க்குந் துயர் 4 துடைத் தானே நோக்கி,
5 வாய்ப்படைத் துடைபா ரெல்லாம் வாழ்த்தினார் வணக்கஞ் செய்
தார்.

(இ - ள்.) தாய் (சீ) படைத்த செல்வத்தை சுவாயாக' என்று சொல்ல, (தன்) தம்பிக்கு (அவ்வரச்செல்வத்தை)க்கொடுத்திட்டு, மூங்கில்பொருந்திய காட்டில் தேவர்கள்செய்த தவத்தினுற்பொருந்தி, மேற்கொண்ட படைச்சலத்தொழிலால் யாவர்க்கும் துன்பத்தைப் போக்கியவனான ஸ்ரீராமன்ப்பார்த்து,வாசைப்படத்தவர் யாவரும் வாழ்த்தினவராய் வணங்கலானார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹சுதென²அனைய, ³தொழிலோர், ⁴கெடுத்தானே, ⁵வாய்படைத்தார்களெல்லாம், வாய்படைத்துடையாரந்தோ. (௩௪௮௭)

உ௩.௧.—தேவர்கள்வாழ்த்தப் போர்க்களத்திலிந்தும்
ஸ்ரீராமபிரானது தோற்றம்.

¹தீமொய்த்த வனைய செங்க ²ணரக்கரை முழுதுஞ் சிந்திப்
பூமொய்த்த கரத்த ³ராகி விண்ணவர் போற்ற நின்றான்
பேய்மொய்த்து நரிக ளீண்டிப் பெரு ⁴பிணம் பிறங்கித் தோன்
சமத்துட் ⁵பிய வின்ற கறை⁶மிடற் றிறைவ னெத்தான். [றும்

(இ - ள்.) தீமொய்த்தாற்போன்ற சென்றிறம்படைத்த கண்களையுடைய அரக்கர்யாவரையும் (போர்க்களத்தில்) வீழ்த்தியதனால், பூநெருங்கியகைகளையுடையவராய்த் தேவர்கள்யாவராலும் துதிக்கசின்றவனான ஸ்ரீராமன்,பேய்மொய்த்து நரிகளநெருங்கி மிக்கபிணங்கள் விளங்கித்தோன்றுவதான மயானத்துள்ளே தனிப்பட்டவனாய் நின்ற (நஞ்சுக்) கறையைக்கண்டத்திற்கொண்டுள்ள சிவபிரானையொத்தான்; (எ - று.)—பி - ம:—¹தீயெரித்தனைய, ²இராக்கதர்தம்மைச், ³ஆதி, ⁴மொய்த்த, ⁵பிணக்களத்தில், ⁶தனியே, ⁷மிடற்றவனை,மிடற்றிறையும்.

உ௩.௨.—ஔதுவும் அது.

¹அண்டமாக் களமும் வந்த ²வரக்கரே வயிரு ³மாகக்
கொண்டதோ ருருவந் தன்னு லிறுதிநாள் வந்து ⁴கூட
⁵மண்டநாண் மறித்துங் ⁶காட்ட மன்னுயி ரனைத்தும் வாரி
⁷உண்டவன் றானே யான ⁸தன்னொரு மூர்த்தியை யொத்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய போர்க்களம் அண்டமும், வீந்த அரக்கரே (அவ்வண்டத்துள்ள) உயிர்களுமாக,(அங்கு ஸ்ரீராமன் தான்)கொண்டதான ஒருருவத்தினால் யுகாந்தகாலம் வந்துகூட, ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் மீண்டும் எல்லாவற்றையும் படைத்தற்கு நிலைபெற்றபிரானிகளையெல்லாம் வாரியுண்டவன் தானேயான தன்னொருமூர்த்தியை யொத்தான்.

அரக்கரைபெல்லாம் மடியச்செய்து தான் அங்குத் தனித்துநின்ற ஸ்ரீராமன் யுகாந்தகாலத்து(எல்லாவுயிர்களையும்)வாயுட்கொண்டுநிற்கும் திருமாலையொத்தானென்க. பி-ம்:—¹அண்டமீதளவுஞ்சேர்ந்த, அண்டமதளவவீந்த, ²அரக்கரெவ், ³மாளக், ⁴கூடி, ⁵மண்டநன்மறித்தும், மண்டநாண்மறித்துக், ⁶கொண்ட, ⁷உண்டதான், ⁸உருத்திர. (௩௪௮௯)

உக௩.—தேவர்கள் மலராலும் சந்தனத்தாலும் உபசரிக்க, ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனுள்ளிடம் நோக்கிச் செல்லல்.

ஆகுலர் ¹ துறந்த தேவ ரள்ளினர் சொரிந்த வெள்ளச் ²சேகறு மலருஞ் சாந்துஞ் செருத்தொழில் வருத்தந் தீர்க்க ³மாகொலை செய்த வள்ளல் வாளமர்க் களத்தைக் கைவிட்டு ஏகின னிளவ லோடு மிராவண னேற்ற ⁴கைம்மேல்.

(இ-ள்.) துன்பமீங்கிய தேவர், அள்ளிச்சொரிந்த பெருந்தொகையான குற்றமற்ற மலர்களும் சந்தனமும் போர்த்தொழிலால் விளைந்த வருத்தத்தைத் தீர்க்க, (அரக்கரைப்) பெருங்கொலைசெய்த வள்ளல் கொடிய அந்தப்போர்க்களத்தை விட்டு, இளையபெருமானுடனே இராவணன் எதிர்த்த போர்க்களத்தை நோக்கிச் சென்றான்; (எ - று.)

கீழ் அறுபதாஞ்செய்யுள்முதல் பத்துச்செய்யுள்வரை—இராவணன் பொருமாறுவரின் அவனைச் சார்த்தோரால் குரக்குச்சேனைக்குத் திங்குநேராதவண்ணம் அநுமான் வீடணன் சுக்கிரீவன் இவர்களையும் அவ்வளையபெருமானுக்குத் துணையாக அமையும்படி ஏவி, இப்பால் மூலபலத்தோடு ஸ்ரீராமன் பொருத்தாகக் கூறியதனால், அந்த மூலபலத்தை வென்ற ஸ்ரீராமன் இராவணனோடு தன்தம்பி பொரும் பக்கம் நோக்கிச் செல்லலானு னெனக் கூறுகின்றனரென்க. பி-ம்:—¹ துறக்கத். ² சேகறு. ³ மாகுலன். ⁴ போர்மேல். (உசக௦)

உக௪.—கவிக்கபற்று: மூலபலவதை கூறினோம்: இனி,

இராவணனுடன் இலங்குமணன்பொருதசெயலைக் கூறுவோமெனல். ¹ இவ்வழி ² யியன்ற வெல்லா மியம்பினு மிரிந்து போன தெவ்வழி யாற்றல் வெற்றிச் ³ சேனையின் செபலுஞ் சென்ற வெவ்வழி யரக்கர் கோமான் செய்கையு மினைய வீரன் எவ்வழி லாற்றற் போரு ⁴ முற்றுநா ⁵ மியம்ப லுற்றாம்.

(இ - ன்.) இங்கு [ஸ்ரீராமபிரான்போர்செய்தவிடத்து] நிகழ்த்தன எல்லாம் கூறினோம்: (இனி),—நிலகெட்டுச்சென்ற பகைவரையழிக்கவல்ல வல்லமைபொருந்திய வெற்றியுள்ள குரங்குச்) சேனையின் செயலும், எதிர்த்துச்சென்ற கொடியமுறைமையைக்கொண்ட அரக்கர் தலைவனான இராவணன் செய்கையும் இளையபெருமானுடைய குற்றமற்ற வல்லமைபொருந்திய போரும் முழுவதையும் நாம் சொல்லத்தொடங்கினோம்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹ இவ்வழி. ² இன்றெல்லாம். ³ சேனையுஞ்செயலும், சேனையின்செலவும். ⁴ உற்றதும். ⁵ வினம்பலுற்றும். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் “பெரும்படைத்தலைவர்” என்ற பாடலுக்குப் பின் அதிகப்படலத்தின் முதற்செய்யுளாக உள்ளது. ()

உக௫.—நிலகெட்டுச் சென்ற தூங்குநீச்சேனையும் மீளுதல்.

பெரும்படைத் ¹ தலைவர் யாரும் பெயர்ந்திலர் ² பெயர்ந்து போய்நாம், கிரும்பினம் வாழ்க்கை யென்றால் ³ யாரிடை கிலக்கற் பாலார், வரும்பழி துடைத்து ⁴ வானின் வைகுதும் யாமு

மென்னு, இருங்கடல் பெயர்ந்த தென்னத் ததானையு மீண்ட திப்பால்.

(இ - ன்) பெரியசேனைத்தலைவரெல்லாரும், (போர்க்களத்தினின்று) மீண்டாரில்லை: [மீண்டும் போர்க்களத்திற்கே சென்றிட்டார்கள்]; மீண்டுபோய் நாம் வாழ்க்கையை விரும்பினோமென்றால் [உயிர் வாழ்தலைவேண்டி நாம் போர்க்களத்தினின்று மீண்டிட்டோமானால்], இடையே தடுக்கத்தகுதியார் யாவர்? [எவருமில்லை]: ஆயினும், வரக்கடவ பழியைத் துடைப்போம்: (போர்க்களத்துச்செல்வதனால் இறப்போமென்றாலும்), யாமும் வீரசுவர்க்கத்துக்குச்செல்வோம் என்று உறுதிக்கொண்டு, பெரியகடல் நிலைபெயர்ந்தாற்போல வானரசேனையும் இங்குப் போர்க்களம் கோக்கி) நிலைபெயர்ந்ததென்றது: (எ-று.)

வானரச்சேனையோடியமை கீழ் இருபத்தேழாஞ்செய்யுள்முதல் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. அங்ஙனம் ஓடிச்சென்ற வானரங்கள் தமதுதலைவர்கள் மீண்டு போர்க்களத்தைச் சேர்ந்தமையாலும், இலக்குமணன் தம்மைக் காப்பாற்ற ஒருப்பட்டமையாலும், மனத்தில் துணிவு கொண்டு மீண்டதென்பது, இங்குக் கூறப்பட்டது. வானரத்தலைவர் மீண்டமை, கீழ் ஓம்பத்தெட்டாஞ்செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளது. ௧-ம்:— 1 தலைவர்பொன்றயாமெலாம், [தலைவர் போன்றயாமெலாம் என்று படிக்க இடமுண்டு]. 2 பிரிந்துபோனேம். 3 யார்பழி. 4 மாண்டுவைகுதம்வானி வென்னு. 5 சேனையும். ஒருபிரதயில் படைக்காட்சிப்படலம்முதல் இதுவரையிலுமுள்ளபகுதி. மூலபலவதைப்படலம் என்ற பெயரோடு காண்கின்றது. (௩சகஉ)

ஸ்ரீராமமீகீழ்நாயி இந்த மூலபலவதையைக்கூறிய வகையான மானு:—அரக்கரம் இராவணன் சபைகூடிச் சேனாபதிகளைகோக்கி 'நீலிர் உங்களுடைய முழுவலிமைகொண்டு ஸ்ரீராமனைத் தொலைக்க: அவனை யழிக்கமுடியாமற்போனாற் பெரும்போர்செய்து அவ்லிராமனுடையஉடலைப் புண்படுத்துக: நிறகு நாளை அவனைக்கொல்வேன்' என்றனன். சேனாபதிகள் இசைத்து தேரேறிச் சேனைகளுக்குச்சென்று போர்க்களம் குறுக, இருகிறத்தார்க்கும் கடும்போர் சிகழ்த்தது. அப்போது இராக்கதர்களின் கடும்போரைத் தாங்கமாட்டாது வானரங்கள் நிலைகெட்டு ஸ்ரீராமனைச் சரணமடைந்தன. அவ்லிராமன் வெகு விரைவோடு சாரிதிரித்து அரக்கச்சேனையையழிக்கையில் இங்குள்ளாடுணன்று அவனைக் காணமுடியவில்லை: இராமன் செல்லுமிடத்துள்ள அரக்கனையே இராமனாகத்திகைத்து, அரக்கர் தம்மைத்தாமே வதித்தலும் புரிந்தனர். அன்றியும், அச்சத்தினால் இராமனொருவனையே அனேகமாயிரம் இராமபிரானாகவும் கண்டனர். அப்போரில் முகூர்த்தகாலத்திற்குள், எழுகோடியே இருபதிலட்சக்கோர்களும், பதினமூன்று கோடியே பன்னிரண்டிலட்சத்து இருபதினாயிரம் யானைகளும், பத்துக்கோடியே யிருபதுலட்சத்துபதினாயிரம் குதிரைகளும், நூற்றுநூற்பத்தைத்துகோடியே எண்பதுலட்சம் காலாட்களும், சுதரிசனமென்ற சக்

கரம்போற் சமுன்று பொருந்த அந்த ஸ்ரீராமனால் தொலைந்தன. அந் தரம் எஞ்சின அரக்கர் அச்சத்தாற் குலைந்து இலங்கைக்குழுடினர். அந்தயுத்தபூமி பெரியமயானம்போற் காணப்பட்டது. அப்போது ஸ்ரீராமன் தன்னருகிலிருக்கும் சுக்கிரீவன் முதலியோரை நோக்கி, 'நான் முகூர்த்தகாலத்திற்குள் மூலபலத்தையெல்லாம் ஒழித்தது மாயையினாலன்று: அஸ்திரங்களைத் தொடுத்துவிடும் வல்லமையினால்தான் ஆயிற்று: இவ்வாறானதிறல் சங்காரத்தொழிலுக்கு உரிய சிவபிரானுக்கும் எனக்குமே உள்ளது' என்றான். அப்போது கடவுட்படைகளிலும் மற்றைப்படைக்கலங்களிலும் தேர்த்துள்ள வல்லமைவாய்ந்த அந்த ஸ்ரீராமன் அரக்கர்சேனையெல்லாம் ஒழித்தது குறித்துவானத்தில் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் சித்தர்களும் முனிவர்களும் கூடி வாயாரப்புசுழ்ந்துகொண்டாடினர்.

மூலபலவதைப்படலம் முற்றிற்று.

நக - ஆவது வேலேற்றபடலம்.

ஸ்ரீ விபீஷணமுதலானமீது இராவணனெறிந்த வேலை இளையபெருமான் தாம் ஏற்றதைக் கூறும் படல மென்பது, பொருள்

மூலபலத்தைக்கண்டு அஞ்சியோடி அங்கதனால்தேற்றப்பட்டுத் தலைவர்கள் மீளுதலும், தாமும் மீண்ட வானரசேனைகள் இராவணன் சேனையுடன் தம்மைநோக்கி யுத்தகோலாகலத்தோடு வருவதுகண்டு யுத்தத்தில் மூள, இருதிறத்துச்சேனைகளும் கைகலந்துபொருகையில், இராவணன் தன்னுடையசேனைவலியொடுக்குவதுகண்டு கொதித்துக் கடுங்கினை பொழிய, வானரசேனை நிலைகெடுவதாயிற்று: அப்போது இளையபெருமான் அவ்வானரசேனைகளை 'அஞ்சற்க' என்று நிலைநிறுத்தி, இராவணனோடு கிட்டிப்பொர, அரக்கன் இலட்சுமணனது திறமையைக் கண்டு சிந்தைகொண்டு மோகநாஸ்திரத்தை விடுக்க, விபீஷணன்பேச் சினால் இலக்குமணன் அதனை விஷ்ணுவின்படைகொண்டு தடுத்திட்டான். அதுகண்டு சினம்மூண்டு இராவணன் மயன் தந்த வேலைவிபீஷணன்மீது எறிய, விபீஷணன் அதன்மகிமையெடுத்துக் கூறவே இலக்குமணன் அதனைத் தன்மார்பில் ஏற்குமாறுசெல்ல, விபீஷணன் அவனைமுந்த அவர்களைவிலக்கி அங்கதனும் சுக்கிரீவனும் அநுமாமும் என இவ்வாறு முந்திறலானார்கள்: அதற்காக அவர்கள்ப்பட்ட அவத்தைக்கு ஒரெல்லையிலை. இறுதியாகச் சரணாதனைக் காக்கவேண்டுமென்ற உறுதியான கருத்துடனே இளையபெருமான் யாவரையும் முந்திஅந்தவேலைத் தன்மார்பிலேற்று மூர்ச்சையாயினான். அப்போது விபீஷணன் கடுங்கொபங்கொண்டு இராவணனது தேர்க்குதிரைகளை யொழித்தான். ஒழிக்கவும், இராவணன் வானத்தின்மீதுநின்று விபீஷணன்மீதும் அநுமான்மீதும் அம்புமழைபொழிந்தது, 'என்காரியம் முடிந்தது' என்று சொல்லி இலங்கைக்குச் செல்ல,

விபீஷணன் 'எங்கடா ஓடிப்போகிறாய்? இலட்சுமணனை வேலால் உயிர்வாடச் செய்த உன்னைக் கொன்று 'நானும் உயிர்மாய்வேன்' என்று தொடர, இராவணன் 'விபீஷணப்பசுவால் இனி நமக்கு என்ன? வந்த காரியம் முடிந்திட்டது' என்று அவன்பேச்சை இலட்சுமணன் செய்தாமல் இலங்கையிற்புகுந்திட்டான். பிறகு வானரரும் விபீஷணனும் பெருந்துன்பத் ததயடைந்தனராக, 'இலட்சுமணன் இறந்தபின் நான் உயிர் வாழேன்' என்று விபீஷணன் இறக்கத்துணிய, சாம்பவான் தடுத்து, 'அநுமான் ஓடிக்கொணர, இலட்சுமணன் உயிர் பெறுவான்' என்று கூறியாவரையும் சமாதானப்படுத்த, சாம்பவான் மொழிப்படியே அநுமான் ஓடிக்கொணர்ந்து இலட்சுமணனை யுயிர்ப்பிக்க, உயிர் பெற்றெழுந்த இலட்சுமணன் விபீஷணன் தீங்கின்றியிருப்பதை யுணர்ந்து மகிழ், பிறகு யாவரும் இராமபிரானைச் சேர்ந்து வணங்கினராக, சாம்பவான் நிகழ்ந்தவைகளை இராமபிரானிடம்கூறினான். அப்பிரான் அகமகிழ்ந்து அநுமானுக்கு முகமனுரைத்து வாழ்த்தி இலட்சுமணனைத் தழுவி அவன்செயலைப்பாராட்டி, ஒருமலைவிலினைப்பாறியிருந்தனனென்பது, இப்படலத்திற்கூறிய பொருள். வேலேற்றுப்படலம் என்று இப்படலத்துக்குப்பெயர் சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

வேறு.

க.—இராவணன் தேரேறிச் செல்லுதல்.

சில்லி யாயிரஞ் சில்லுளைப் பரியொடுஞ்¹சேர்ந்த
²எல்ல வன்கதிர் மண்டில மாறுகொண் டிமைக்குஞ்
 செல்லுந் தேர்மிசைச் சென்றனன் றேவரைத் தொலைத்த
 வில்லும்³ வெங்களைப் புட்டிலுவ் கொற்றழம் விளங்க.

(இ - ன்.) ஆயிரஞ்சக்கரங்களுடனே சிலவாகிய [தீட்சியற்ற]பிடரி மயிரோடுகூடிய ஆயிரங்குதிரைகளோடுபொருந்தியதும் சூரியனுடைய ஒளிபொருந்திய மண்டிலத்துடன் மாறுபாடுகொண்டவிலங்குவதுமான (விரைந்து) செல்லுந் தேரின்மீது, (இராவணன்), தேவர்களுையழித்த வில்லும் கொடிய அம்புகளைக்கொண்ட துணீரமும் வெற்றியும் விளங்க, (அப்போர்க்களத்தை நோக்கிச்)சென்றான்; (எ - று.)

கத்தரிக்கப்பட்டதனால், 'சில்லுளை' என்றது. 'ஆயிரம்' என்பது - மத்திமதீபமாய், 'சில்லி' என்பதனோடும், 'பரி' என்பதனோடும் இயையும். பி-ம்:—¹செறிந்த. ²எல்லவாம். ³வெல்களைப். (நசுகூ.)

உ.—இராவணன் ஓராயிரவேள்ளம் அரக்கர்சேனையை ராமலக்ஷ்மணர்மேற்செலுத்தி, நாள் வானரச்சேனையை யெதிர்ப்படுத்தல்.

அரக்கர் சேனையோ ராயிர வெள்ளத்தை யமரில்
 தூக்க மானுடர் தம்மையென் றெருபுடை தூந்து
 வெருக்கொள் வானரச் சேனைமேற் ருண்செல்வான் விரும்பி
 இருக்குந் தேரொடும் போயவ னிராவண னெதிர்த்தான்

(இ-ன்.) 'மானுடர்களைப் போரிலேவென்று ஓட்ட' என்று ஓராயிரம்வெள்ளம் அரக்கர்சேனையை ஒருபக்கத்தில் விரைவாகச்செலுத்தி,

அச்சங்கொண்டதான வானரச்சேனையின்மீது தான் செல்லவிரும்பி ஏறியிருக்குந் தேருடனே போனவனான இராவணன் (அவ்வானரசேனையைக்) கண்ணுற்றான்; (எ - று.)

‘இராமலட்சுமணர்களை நீங்கள் வெல்லுங்கள்: யான் வானரர்களை வெல்வேன்’ என்றுபடைத்தலைவர்களைநோக்கிச்சொல்லிய இராவணன் அப்படைத்தலைவரின் சேனைகள் போரில் மூண்டதுகண்டு தன்மூல பலத்தை அவற்றுடன்செல்லு மாறுபணித்துத் தான் வானரர்களுடன் பொருமாறு தேரிலெழுந்தானென்று மூலபலவதைப்படலத்து முதல் மூன்றுசெய்யுளிற் கூறியதையனுவதித்து, அவ்விராவணன் வானரசேனையைக் கண்ணுற்றமையை இங்குக்கூறுகின்றாரென்க. இங்ஙனம் வானரையும் நாரையும் வேறுபடுத்திற் கருத்துள்ளான் இராவணனென்பதை ஊகித்துணர்ந்த ஸ்ரீராமன் தான் மூலபலங்களை வெல்வதாகச்சொல்லி வானரர்க்குப் பாதுகாவலாக இலக்குமணனைச் செல்லுமாறு ஏலி, அவனுக்குத்துணையாகச்சுகர்வன் விஷ்ணுன் அப்பமான் முதலியோரை யனுப்பினென்பது, கீழ்க்கூறப்பட்டது. இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில் இல்லை. (௩௪௬௪)

௩.—இராவணனுடன் சென்ற சேனைகள்.

நூறு கோடிதேர் கொறில்பரி ¹நூற்றிரு கோடி
²யாறு போன்மத மாகரி யையிரு கோடி
ஏறு ³கோளுறு பதாதியு ⁴மிவற்றிவற் றிரட்டி
சீறு கோளரி யேறா ⁵னுடனன்று சென்ற.

(இ - ள்.) நூறுகோடித் தேர்களும், விரைவையுடைய இருநூறு கோடிக்குதிரைகளும், யாற்றைப்போல மதநீரைப்பெருக்குகின்ற பத்துக்கோடிப் பெரியயானைகளும், இங்குக்கூறிய சேனைகள்யாவற்றினுக்கும் இரட்டிப்பாயுள்ள ஆண்சிங்கம்போன்ற வலிமையைக்கொண்ட காலாட்சேனைகளும், கோபிக்கின்ற மிடுக்கைக்கொண்ட ஆண்சிங்கம்போன்றவனான இராவணனுடனே அன்று சென்றன; (எ - று.)—கோள் - வலிமையும், மிடுக்கும். பி - ம்:—¹நூற்றிருகோடி. ²மாறு கோளுடைமால்கரி, ஆறுகோடுடைமால்களிறு, யாறுமாமதமால்கரி. ³கோளறும், கோளறு. ⁴அவற்றினுச்சிரட்டி. ⁵உடன்சென்றசேனை, உடனவைசென்ற, உடனதுசென்ற. (௩௪௬௫)

௪.—பேரிகைகள் முதலியன ஒலித்தல்.

மூன்று வைப்பினு ¹மப்புறத் துலகினு முனையின்
என்று ²கோளுறும் வீரர்கள் வர்மினென் றிசைக்கும்
ஆன்ற ³பேரியு மதிர்குரற் சங்கமு மசனி
ஈன்ற காளமு மேழொடே ⁴மூலகமு மிசைப்ப.

(இ - ள்.) ‘(சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என்ற) மூன்று உலகத்திலும் அப்பாற்பட்டஉலகத்திலும் போர்க்களத்தில் எதிர்த்தலைப் பொருந்திய (அரக்க)வீரர்கள் வாருங்கள்’ என்றுசொல்லுகின்ற [சொல்வதுபோல் ஒலிக்கின்ற] பெரிய பேரிகையும், அதிற்கின்ற குர

வேலுடைய சங்கமும், இடிபோன்ற பேரொலியையுண்டாக்குகின்ற எக்காளமும் மேலேழ் கீழேழ் என்ற உலகங்களிலெல்லாம் ஒலிப்பன வாயின; (எ-று.)

பேரிசைகள் ஒலிப்பது - முனையில் எதிர்க்கவிநாற்பும் வீரர்களை வாருங்கள் என்று இசைப்பது போலுமென்றார்; தந்தறிப்பேற்றவணி; இங்குத் தந்தறிப்பேற்றவுருபு மறைத்துவந்தது: இவ்வாறுவருவதனை, வடநூலார் கம்யோத்திரேட்சை யென்பர். என்றுகோள்-எதிர்த்தல். முதனிலைதிரித்த தொழிற்பெயர். ௫-ம்:—1முப்புறத்து. 2கொள்ளுதும், கொன்னுறும். 3பேரிசையரி. 4உலகினும். (௩௪௬௬)

௫.—வானவீரர் இராவணனையும் குடாக்கதேனையுங் காணுதல்.

அனைய வாகிய வரக்கர்க்கு மரக்களை யவுணர்

1வினைய வானவர் 2வெவ்வினைப் பயத்தினை பரர்

3வினையு 4கெஞ்சினைச் 5சடுவதோர் 6கெருப்பினை 7நிபிர்த்து

கனையு 8மெண்ணையுங் கூடப்பதோர் கடலினைக் கண்டார்.

(இ - ள்.) அவுணரால் மாயச்சூழ்ச்சிசெய்யப்படுபவரான தேவர்களின் கொடியதீவினைப்பயன்போன்றவனும், வீரர்களின் கிளைக்குந் தன்மையுள்ளகெஞ்சைச் சடுவதான ஒப்பற்ற கெருப்புப்போன்றவனுமான அப்படிப்பட்ட அரக்கர்க்கெல்லாம் பெரிய அரக்கனை இராவணனையும், எண்ணிக்கையெல்லாங்கடப்பதாய் ஓங்கிஒலிப்பதான (அவனுடைய) ஒப்பற்ற (சேன) சமுத்திரத்தையும், (வானரவீரர்கள்), கண்டார்கள்; (எ - று.)—1-ம்:—1வினையை. 2வெவ்வினைப்புயத்தினை. 3வினைவில். 4கெஞ்சையும். 5சடுவதாய். 6கெருப்பினில். 7நிபிர்த்து. 8வின்னையுங்.....கடலினைக், கூற்றையுங்கடிப்பதோர்கூற்றினைக். (௩௪௬௭)

௬.—கண்ட வானவர்கள், யுத்தகோலாகலத்தோடு ஓடிவந்ததல்.

கண்டு 1கைகளோ டணிவகுத் 2துருமுறழ் கற்கள்

கொண்டு கூற்றமு கடுக்குறத் தோளபுடை கொட்டி

அண்ட 3கோளங்க ளடுக்கழிந் துலைவுற வார்த்தார்

மண்டு 4போரிடை மடிவதே நல்மென 5தித்தார்.

(இ - ள்.) (வானரவீரர்கள்;-அவ்வாறு வந்த அரக்களை அவன்) சேனையோடு கண்டு, (சம்மை) அணியாகவகுத்து, கெருங்கிப் போரில் (இராமகாரியத்துக்காக)உயிரையும்விடுவதே கன்மை என்றும்தித்தவர்களாய், யமனும் கடுக்கமடையும்படி தோட்புறங்குகிற்கொட்டிப் பேரிடிபோல்தாக்குவனவான மலைகளை(த் தம்மைகளில்) ஏத்கிக் கொண்டு, (அதிர்ச்சியினால்) அண்டகோளங்கள்(தாம்) அடுக்காகவுள்ள நிலைமை அழிந்துஒழியுமாறு பேராரவாரஞ்செய்தார்கள்; (எ - று.)—கை-சேனை, கற்கள் - மலைகள். 1-ம்:—1கண்களோடு. 2உருமுறழ், உருமுறு. 3கோடிகள், கோளகை. 4போர்செய்து. 5என்று வெலித்தார். (௩௪௬௮)

எ.---இருநிறத்துச்சேனைகளும் பொருதல்.

1அரக்கன் 2சேனையு மாருபிரிர் 3வழங்குவா னமைந்த
4குரக்கு வேலையு மொன்றொடொன் றெதிரெதிரிர் 5கோத்து
நெருக்கி நேர்ந்தன 6நெருப்பிமைப் 7பொடித்தன நெருப்பின்
8உருக்கு செம்பென வம்பரத் 9தோடின துதிரம்.

(இ - ள்.) இராட்சசனுடையசேனையும் (தமது) அரியஉயிரைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும் அதற்கும் சம்மதித்த குரங்குச்சேனையும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்திராகப்பொருந்தி நெருக்கிப் பொருதன; (அப்போர்க்களத்தில்), இமைப்பொழுதிற்குள் (எங்கும்) நெருப்புத் தோன்றின; நெருப்பில் உருக்கினசெப்புப்போல இரத்தம் கடலை நோக்கி யோடிற்று; (எ - று)---1-ம்---1அரக்கர். 2சேனையை. 3வாங்குவான் 4குரக்கின். 5கோத்த. 6நெருப்பிடை. 7பொடித்த தென. 8உருக்குசெம்பொன். 9ஓடின. (ந.சகக)

அ.---இதுமுதல் முன்றுகவிசுள்-இறுத்துவிட்டசேனைகளின் வருணனை.

அற்ற 1வன்றலை யறுகுறை யெழுந்தெழுந் 2தண்டத்து
3ஒற்ற 4வானக முயமண டிலமென வொளிரச்
5சுற்று மேகத்தைத் 6தொத்திய குருதிரீர் துளிப்ப
முற்றும் வையகம் 7போர்க்கள மாரொன முயன்ற.

(இ-ள்.) அறுபட்ட வலிய தலைகள் அற்ற உடற்குறைகளினின்றும் ஒங்கியெழுந்து வானத்திற்பொருந்துவதனால் வானினிடம் உதயமண்டி லம்போல் விளங்காநிற்க, வானத்தைச்சூழ்ந்துள்ள மேகத்தில் (அந்தத் தலைகளினின்றும்) தொத்திய இரத்திரீர் துளித்தலால் வையகம்முழுவதும் போர்க்களமென்றுசொல்லும்படியாக முயன்றன; (எ-று.)

குருதியோடுகூடியதலைகள் வானத்துச்சென்றதனால் அந்தவானத்தினிடம் உதயமண்டலம்போற் செங்கிறமாய்க் காணப்பட்டதென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்ட பொருள்; அவ்வாறான தலைகளினின்றும்இரத்தம் வானத்துச்சூழ்ந்துள்ள மேகத்திற்படியவே, அம்மேகம் நீரைப்பொழிவதுபோல் பூமியெங்கும் இரத்தத்தைப் பொழிந்ததனால், போர்க்களம்போலப் பூமியெங்கும் இரத்தம்பெருகலாயிற் றென்பது. பின்னிரண்டடியிற்கூறப்பட்டபொருள், இவ்வாறுகூறிய தொடர்புயரிவு நவீற்சியணியால், சிரம்அறுபட்டவர் நிகப்பலர் என்பது தொனிக்கும். 1-ம்---1வான்றலை. 2அண்டம், அண்ட. 3ஒற்றை. 4வாண்முகம். 5சுற்றிய. 6தோற்றிய. 7போர்க்களமாம்மெனமுயல, போர்க்களம் போன்றனமுதிர்த்தம், போதுரக்களமாமென்று முரட்சு. (ந.௫00)

கூ. தூவியம்பெடை 1யரியின மறிதரச் சூழி
தூவியம்பெடை 2சோர்ந்தன சொரியுடற் சுரிப்ப
மேவியம்படை படப்பிடக் குருதியின் விழ்ந்த
மேவியம்படைக் கடலிடைக் குடரொடு 4மிதந்த.

(இ - ள்.) அம் படை கடலிடை-அழகிய (அரக்கச்)சேனையாகிய சமுத்திரத்தில், மேலி - பொருந்தி, (இலட்சுமணன்), அம்பு எடை - அம்பையெடுக்கையில், —(மதநீருண்ணவந்த), தூவி - சிறகினையுடைய, அம் பெடை - அழகிய பேடையோடுகூடிய, அரி இனம் - ஆண் வண்டிகளின்தொகுதி, மறிதர - மீண்டுபோக, (அவ்யானைகள்), குழி - முகபடாத்தை, தூவி - அப்பாவெறிந்து, சோர்ந்தன-சோர்வையடைந்தனவாய்.—வியம் மே-பெருமைபொருந்திய, படை படபட - (இலட்சுமண) சரம் படுத்தோறும், குருதியின்-இரத்தத்திலே, சொரி உடல் - (இரத்தத்தைச்)சொரிகின்ற தம்முடல், சுரிப்ப - சுழன்றமிழும்படி, வீழ்ந்த - வீழ்ந்தனவாய், குடரொடும் - குடலுடனே, மிதந்த-மிதந்தன; (எ - று.)

இலட்சுமணன் அம்பையெடுக்கவும் யானைகள் தம்முகபடாத்தையெறிந்துசோர்ந்து, அம்புபடுத்தோறும் இரத்தப்பெருக்கில் தமதுஉடல் அழுந்தும்படிவீழ்ந்து குடலுடனே மிதந்தன என்றவாறு. இது - முன்னிரண்டடிகளின்முற்பகுதி ஒருவகையாகவும், பின்னிரண்டடிகளின் முற்பகுதிஒருவகையாகவும் அமைந்ததாகித்திரிபுய் யமகழும் கலந்துவந்த கலவையானி. 'அரியினம்' என்ற இடத்துள்ள 'இனம்' என்பது, பெடையென்பதனுடனும் இயையும். 'குழிதூவி' என்றமையால், 'யானைகள்' என்ற எழுவாய் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. 'மேலி' என்ற வினையெச்சம், அம்பெடை என்ற இடத்து 'எடை' என்பதிலுள்ள 'எடு' என்ற முதனிலையோடு முடியும். மூன்றாமடியில், 'மேவு' என்றபகுதி விகாரப்பட்டுவந்தது: மே படை - வினையெடுகை. 1-ம்:—¹இரிவன சொரிதர, அரியினமரிதர. ²படிந்தெனச்சோரியுட்சுரிப்ப, சோர்ந்தெனச்சோரியுட்சுழிப்ப. ³படாக், படர். ⁴பிதப்ப, மிதிப்ப. (கூடுக)

கூ. கண்¹டி றந்தனர் கணவர்தம் முகத்தவா முறுவல்
கண்¹டி றந்தனர் மடந்தைய ருயிரொடுங் கலந்தார்
²பண்¹டி றந்தன பழம்³புணர் வகம்புகப்¹பன்னிப்
⁵பண்¹டி றந்தன புலம்பொலி சிலம்பொலி¹பனிப்ப.

(இ - ள்.) மடந்தையர் - மகளிர், —கண் திறந்தனர் கணவர்தம் - கண்ணைத்திறந்தவராகிய (தம்) கணவரின், முகத்தலும் - முகத்திலே தோன்றிய, முறுவல் - சிரிப்பை, கண்டு - பார்த்து, —பண்டு இறந்தன பழம் புணர்வு - முன்(தாம் அனுபவித்துக்)கழிந்தனவான பழமையான (சுரததூவிற்கூறிய)கரணங்கள், அகம் புக - (தம்)கெஞ்சில் நினைவுக்கு வரவே, பன்னி-(அவற்றை)விவரித்துக்கூறி²பண் திறந்து அன புலம்பு-சம்பூர்ணராகங்களை விட்டுப்பாடினாற்போல(இன்னிசையுண்டாக)ப்புலம்புகின்ற, ஒலி - ஒலியுடனே, சிலம்பு ஒலி-சிலம்பினொலியும், பனிப்ப-ஒலிக்க, -(கணவருக்கு இறப்புநேர்கின்றதே! என்ற பெருவருத்தத்தைத் தாங்கமாட்டாமல்), இறந்தனர்-(தாமும்)உயிரொழிந்தவராய், உயிரொடும் கலந்தார்=(தம்)கணவருடனே (சுவர்க்கலோகத்திற்) சேர்ந்தார்கள்.

பதிவிரதையரான சிலஅரக்கியர் தம்கணவனிறக்குக துயரத்தினால் உயிரிழந்து அவனுடனே சுவர்க்கலோகத்துக்கலந்தன ரென்க.

இராமசரத்தாலடிபட்டு உயிர் போகும் நிலைமையை யடைந்த தம் கணவரை அவருடையமனைவியர்கிடும்போது அக்கணவர் தாம்சாகுந்தறுவாயில் அம்மனைவியரைக் கண்ணைத்திறந்துபார்க்க, அம்மகளிர்க்குத்தாம் முன்னர் அந்தக்கணவருடனே துய்த்த புணர்ச்சிக்கரணங்கள் நினைவுக்குவரப் பண்ணைத்திறந்தாற்போல் அவற்றையெல்லாம் கூறிப் புலம்பினர் அம்மகளி ரென்க. பெருவீரராதலால், சாகுந்தறுவாயிலும் அவ்வீரருக்கு முறுவல் மாறவில்லை. பண்-ஏழுசரங்களையுஞ்சொண்டது. 1-ம்:—1இறந்தன, இறந்தவர். 2பண்டிறந்தனர். 3புணர்க்கன்புகப், புணர்களம்புகப், புணர்க்கம்புகப். 4பண்ணிப். 5பண்மறந்தன. 6பணிப்பார், பணிப்ப. (௩0௫2)

கக.—மாற்றின் போரால் தன்சேனை தருக்கழியுமென்று இராவணன் கூறுதல்.

ஏழு மேழுமென் 1றுரைக்கின்ற வலகங்கள் 2யாவும் ஊழி 3போவதே யொப்பதோ நூலைவுற 4வுடற்றும் தூழில் வெள்ளம் 5நோக்கியல் விராவண னுவன்றான் தாழி லென்படை 6தருக்கறு மென்ப்தோர் தன்மை.

(இ - ள்.) மேலேழ் கீழேழ்என்று சொல்லுகின்ற உலகங்கள் எல்லாமும் யுகாத்தகாலத்து அழியப்போவதையொப்பதாகிய ஒப்பற்ற நாசத்தைப் பொருத்துமாறு கடுமையாகச்செய்யும் (எதிர்த்தவரைக்) கொன்றுகொல்லுதல்நன்மையுள்ள கொடியபோரைப் பார்த்து, அந்த இராவணன், தாழ்வில்லாத என்னுடையசேனை செருக்குழியுமென்ற ஒர்தன்மையைக் கூறினன்; (எ - று.)—1-ம்:—1இசைக்கின்ற. 2எவையும். 3போவனவொப்பன. 4இடற்று, உடற்று. 5நோக்கியராவணன். 6தளர்வுறும். (௩௫0௩)

கஉ.—வானரசேனகருடர் பொருத அரக்கச்சேனை முற்றுங்கடுதல்.

மரமுங் கல்லுமே வில்லொடு 1வாண்மழுச் சூலம் அரமுங் 2கல்லும்வேன் 3முதலிய வயிற்படை 4யடக்கிச் சிரமுங் கல்லெனச் சிந்தலிற் 5சிதைத்ததச் சேனை உரமுங் கல்விழு முடையவன் செரு6நின்ற தொருபால்.

(இ - ள்.) (வானரரெறிந்த) மரங்களும் கற்களுமே, (அரக்கரெறிந்த) வில்லும் வானும் மழுமும் சூலமும் அரமும் கண்ணகல்லும் வேலும் முதலிய கூறியபடைக்கலங்களை யடக்கி, (வில்முதலியவற்றை உபயோகித்த அரக்கர்களுடைய) சிரங்களையும் கல்லைப்போலச்சிந்துப்படி செய்ததனால், அவ்வரக்கச்சேனை சிதைத்திட்டது: வலிமையும் போர்க்கல்வியமுடையவனான இலக்குமணனுடைய போரோ ஒருபுறம் நிகழ்ந்து நின்றது; (எ - று.)

கீழ்தொட்டு இச்செயுளின் மூன்றடிவரையில் வானரர்களின் வெற்றியைக் கூறிமுடித்து, இச்செயுளின் நான்காவது அடிதொடங்கி இலட்சுமணன் போர்த்திறமையைக் கவி கூறுகின்றார். 1-ம்:—1வான்களும்வேலும். 2கல்லுமே. 3முதலியவியற்படை, முதலியவாய்ப்படை. 4அடக்கிச், 5சிதைத்தன, சிந்தின. 6சிதைத்ததென், சிதைத்தென. 6நின்ற. ()

கங.—அநுமானுடனேகூடிய இலக்குமணன் இராக்கதப்படையை
வென்றமை இரண்டுபாடல்களாற் கூறப்படும்.

அழலுங் 1கட் ளி றணிபொடு 2துணிபடு மாளி
சுழலும் பல்பரித் 3தேரொடு புரவிபுஞ் சுற்றக்
கழலுஞ் சோரிநீ ராற்றொடுங் கடலிடைக் கலக்கும்
குழலு நூலுந் 4போ லனுமனுந் தானுமக் குமரன்.

(இ - ள்.) அநுமனும் அந்தஇலக்குமணனென்ற குமரனும், நூற்
குழலும் நூலும்போல(ச் செல்ல), நெருப்பைவெளிவிடுகின்ற கண்களோ
யுடைய களிற்றுவரிசையுடனே துண்டிட்டதொலுயிர்சுழல்கின்ற பல
பரிகளைப்பூண்ட தேரும்,--குதிரைகளும் நாற்புறத்திலும் வெளிப்பட்டிப்
பாய்கின்ற இரத்தரீராற்றினுடனே சமுத்திரத்தினிடத்தே கலக்
கும்; (எ-று.)

அநுமானும் இலக்குமணனும் தொடர்ந்துசென்று பொரவே,பகை
வரின் களிற்றுமுதலியன இறந்து, இரத்தப்பெருக்காற்றின்வழியே கட
லிற் கலக்கு மென்பதாம். 1 - 2:—1கற்களோடு, 2துணிபடுமாலிச்,
துணிபடுமமலிச். 3தேரினத்தொகுதியுமன்ன, தேரொடுகுதிரையுமன்
ண. 4போன்ம். (௩௩0௫)

கசு. வில்லுங் கூற்றுவுற் குண்டெனத் திரிகின்ற வீரன்
கொல்லுங் 1கூற்றெனக் குறைக்குமிந் நிறைப்பெருங் குழுவை
ஒல்லுங் கோளரி யுருமன்ன குரங்கின துகிரும்
பல்லுங் 2கூர்க்கின்ற 3கூர்க்கிலா வரங்கர்தம் படைகள்.

(இ - ள்.) யமனுக்கு வில்லும்உண்டென்று (கண்டோர்)கருதும்
படி (வில்லுடனே) திரிகின்ற வீரனான இலக்குமணன்,--இத்தீர்த்த
(சேனைப்)பெருத்திரளைக் கொல்லுங் கூற்றுவுன்போலக் குறையச்
செய்வான்:வலிமைபெற்ற வலியசிக்கத்தையும் இடியையுமொத்த குரங்
கின் [அநுமானின்] கரும் பல்லும் கூர்மையைப்பெறுகின்றன: அரக்
கரின்படைகளோ, கூர்மையைப்பெறுதனவாயின; (எ - று.)

'கூர்க்கின்ற' என்ற - காரணப்பொருட்டான வினைச்சொல்,
கூராயிருத்தலினால் நிகழும் நாசத்தைக் குறிக்கும். 'கூர்க்கிலர்' என்ற
இடத்தும் இவ்வாறே காண்க. 1 - 2:—1கூற்றுறக், 2கூர்கின்ற, 3கூர்
கில,கூர்க்கில, 'பல்லுங் கூர்த்திலவரக்கர்தம்படைகளேப்பற்றி'என்றும்,
'பல்லுங்கூர்க்கில புதரக்கர்தம்படைகளையன்றி' என்றும்பிரகிகாரில்
காண்காமடி காணப்படுகின்றது. (௩௩0௬)

கரு.--இங்ஙனம் தன்சேனை யழிபடுவதைக் காண்டு
இராவணன் கொத்தீதல்.

கண்டு 1நின்றிறைப் பொழுதினிக் காலத்தைக் கழிப்பின
உண்டு கைவிடுங் கூற்றுவு 2னிநுதர்பே ருயிரை
மண்டு வெஞ்செரு நானொரு 3கணத்திடை மடித்தே
தொண்டு 4மீள்குவண் கொற்றமென் றிராவணன் கொதித்தான்.

(இ - ள்.) (அங்கனம்தன்படையழிவதைச்) சற்றுநேரம் கண்டு நின்று, 'இனிக் காலத்தைப்போக்கினால் யமன் (மிச்சமாகிநிற்கின்ற) அரக்கரின் பெரியஉயிரை முற்றவும்உண்டிட்டு (இப்போர்க்கனத்தை) விட்டிடுவான்: (ஆசையால்), மூள்கின்ற சொடியபோரிலே ஒருகணத்திலே நான் (பகைவரை) மடித்து, வெற்றியைப் பெற்றுமீள்வேன்' என்றுசொல்லி இராவணன் வெம்பினான்; (எ - று.)

அரக்கரின் பெருமையை உயிரின்மேலேற்றி, 'பேரூயிர்' எனப்பட்டது. பி - ம்:—¹நின்றப்பொழுதினக்காலத்தைக்கழிவின். ²இருந்த. ³கனத்திடையே. ⁴மீள்கவென். மண்டு வெஞ்செரு பொழுதினிற்செருக்களத்திடையே என்றசிலபிரதியில் மூன்றாமடி. ஒருபிரதியில் 'கண்டுநின்றிறைப் பொழுதினிற் செருக்களத்திடையே, கொண்டு மீள்வன் வெங்கூலத்தைக்கொடியவென்படையால், உண்டுகைவிடுங்கூற்றுவனிருத்த முயிரைச், கொண்டு கொற்றமென்றிராவணன் கரங்கொண்டு கொடுத்தான்' என்று பாடங் காண்கின்றது. (௩௫௦எ)

க௬. ---இராவணன் அம்புகளைத் தூர்த்தான்.

ஊதை போல்வன ¹வுருமுற்றத் திறலன வருவிப்
²பூத ரங்களைப் பிளப்பன வண்டத்தைப் பொதுப்ப
மாதி ரங்களை யளப்பன மாற்றருங் கூற்றின்
தூது போல்வன ³சுடுகளை முறைமுறையாக ⁴தூர்த்தான்.

(இ-ள்.) காற்றைப்போல் விரைவைப் பெற்றனவும், இடியையொத்த வலிமையையுடையனவும், மலைகளை ஊடுருவிப்பிளப்பனவும், அண்டத்தைத் தூளைப்பனவும், திக்குக்களையளப்பனவும் [திசையுள்ளவளவுஞ்செல்வனவும்], மாற்றுதற்கு அரிய யமனுடைய தூதுபோல்வனவுமான சுடுத்தன்மையுள்ள அம்புகளை முறைமுறையாக விரைந்துசெலுத்தினான், (இராவணன்); (எ-று.)—பி-ம்:—¹உருமுள. ²பூதலக்களை. ³சுடுங்களை. ⁴சொரிந்தான். (௩௫௦அ)

க௭. --இராவணன் கடுங்கணையால் வாழாசேனை நிலகெடுதல்.

ஆளி ¹போன்றுள நெதிரந்த²போ தமார்க்களத் ³தடைந்த
⁴ஞாளி ⁵போன்றுள வென்பதெ னள்ளிரு ளடைந்த
காளி போன்றன னிராவணன் வெள்ளிடைக் ⁷கரந்த
பூளை போன்ற, ⁸பொருசினத் தரிகடம் புணரி.

(இ - ள்.) சிங்கத்தையொத்தவனாகிய இராவணன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தபோது, போர்க்களத்திலேசேர்ந்திருந்த வானரங்கள் நாய்கள்போல (இழிவடைந்து) நின்றன என்பது எதற்காக? [சிங்கத்திற்கு முன்னாய்கள்போலும் இராவணனுக்குமுன் வானரங்கள் என்றுசொல்லவுந் தகாதென்றபடி]: ௩௫இராவிலே வந்தடைந்த காளிபோன்று (மிசக்குரூராக) இருந்தான், இராவணன்: வெற்றிடத்திலே (காற்றுக்கு முன்னே இருந்தஇடந்தெரியாது) ஒளித்த பூளைப்பூண்டைப் போன்

றது, அந்தப்பொருகின்ற சினத்தையுடைய வானர (சேனா)சமுத்திரம்; (எ-று.)—பி - ம்.—1போன்றுளது. 2பேர்மறக். 3எதிர்த்த, அடைந்தார். 4நாளி. 5போன்றுளது, போன்றுளர். 6எனவதெனள்ளிருளுடைந்த. 7கலந்த. (ந-நூக)

கஅ.--நிலகெட்டோடிய வானரசேனைகளை 'அஞ்சற்க' என்றுவிலக்கி, இலட்சுமணன் அநுமான்தோள்மீதுசென்று இராவணனையெதிர்த்தல்.

இரியல் போகின்ற சேனையை யிலக்குவன் விலக்கி அரிசு ளஞ்சன்மி னஞ்சன்மி னென்றருள் வழங்கித் 1திரியு மாருதி தோனொ னுந் 2தேர்விசைச் சென்றான். எரியும் வெஞ்சினத் திராவண் 3னெதிர்புகுந் தேற்றான்.

(இ-ள்.) இலட்சுமணன்;--நிலகெட்டுடிகின்ற(வானர) சேனையை 'வானரர்களே! அஞ்சாதேயுங்கள் அஞ்சாதேயுங்கள்' என்று கருணை செய்து தடுத்து, திரிகின்ற அநுமானுடையதோளென்கிற தேரினமீது (ஏறிச்)சென்றவனாய், எரிகின்ற கொடுங்கோபத்தையுடைய இராவணனுக்கு எதிரேபுகுந்து (அவனை) எதிர்த்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1தெரிய. 2தேரிடைச். 3தேர். (ந-நூக)

கக.--இரண்டு கவிகள் - இலட்சுமணனும் இராவணனும்

நெருங்கிப் பொருதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஏற்றுக் கோடலு மிராவண னெரிமுகப் பகழி நூற்றுக் கோடியின் மேற்செலச் சிலைகொடு 1நூக்கக் காற்றுக் கோடிய பஞ்செனத் 2திசைதொறுங் காக்க வேற்றுக் கோல்கொடு விலக்கின விலக்குவன் விசையால்

(இ - ள்.) (இலட்சுமணன் வானரசேனையைத் தாங்கியவண்ணம்) எதிர்த்துப்பொருதலும், இராவணன் நெருப்பை முகத்திலேயுடைய அம்புகளை நூற்றுக்கோடியினும் விஞ்ச வில்லைக்கொண்டு செலுத்த, (அந்தஅம்புகள்) காற்றுக்குமுன்னொடின பஞ்சபோலத் திக்குக்கள்தோறுஞ்சென்றுஒளிக்கும்படி இலக்குவன் விசையோடு வேறு அம்புகளைக் கொண்டு விலக்கினான்; (எ - று.)—பி - ம்,---1நூவக். 2தலந் தொறும். (ந-நூக)

உ0. விலக்கி னன்றடந் தோளினு மார்பினும் விசுகம் உலக்க வுய்தான விராவண னெந்தொடைந் துருவக் கலக்க 1முற்றில விராவண முள்ளத்திற் கணன்றான் அலக்க னெய்துவித் தானட லரக்கனை யம்பால்.

(இ - ள்.) (தன்கணைகளை) விலக்கினவனான இலட்சுமணனுடைய பெரியதோளின்மேலும் மார்பின்மேலும் அம்புகளை இராவணன் நன்கு பதியச் செலுத்தினான்: பத்துப்பாணங்கள் (தன்னுடலை) ஊடுருவிச் செல்லவுங், கலக்கத்தையடையாதவனாகி. இனையபெருமாளும்,—மனத்திற்கோபித்து, வலியஅரக்கனை (த் தன்னுடைய) அம்பினால் துன்பம்

அடைவித்தான்; (எ - று) — 1 - ம்; — 1 உற்றிலாவுள்ளத்தவீனவலும், உற்றிலாவுள்ளத்தினிலக்குவன். 2 அன்றவ்வரக்களை. (௩௫௧௨)

உக. — இதுமுதல் நான்குகவிகள் — ஒருதேடர்: இலக்குமணனது வலிமைகண்டு இராவணன் மோகனஸ்திரத்தைவிட, விநிஷ்டனன் மொழியால் திருமாலன்படைகொண்டு அதனையொழித்தலைக்கூறும்.

காக்க லாகலாக் கடுப்பினிற் றெடுப்பன கணைகள்

1 நூக்கி னுன்கணை துறுக்கினு ளரக்கனு நூழில்

2 ஆக்கும் வெஞ்சமத் தரிதிவன் றனை³ வெல்வ தம்மா

3 க்கு⁴ யென்னினிச் செய்வதென் றிராவண னினைந்தான்.

(இ - ள்.) தடுத்தற்குமுடியாத விசையோடு தொடுப்பனவாகிய அம்புகளைச் செலுத்தினவனான இலக்குமணனுடைய அம்புகளைக்கொரு க்கச்செய்தவனாகிய இராவணனென்ற அரக்கனும், ‘(பகைவரைக்) கொன்றுகவித்தலைபுடைய கொடியபோரில் இவனை வெல்வது அருமையானது: அம்மா! (இவனை) விட்டிட்டு இப்போது செய்யக்கூடியவீரம் என்?’ என்று இராவணன் எண்ணிட்டான்; (எ - று) — ‘அம்மா’ என்பது இலக்குமணன் வீரத்தை நினைந்து இராவணன்வியத்தமையைப் புலப்படுத்தும். 1 - ம்; — 1 அவை. 2 ஆக்கி. 3 வெல்வவம்பால், வெல்வ தம்பால். 4 எண். (௩௫௧௩)

உஉ. கடவுண் மாப்படை தொடுக்கின்மற் றவைமுற்றுங்¹ கடங்க விடவு மாற்றவும்² வல்லனன்றி யாரையும் வெல்லும் தடவு மாற்றலைக் கூற்றையுந் தமையனைப் போலச் சுடவு³ மாற்றுமெவ் வுலகையு⁴ மெவனுக்குந் தோலான்.

(இ - ள்.) தேவதைகளைக்கொண்ட பெரிய அஸ்திரங்களைத் தொடுத்தால், அவை முழுதும் கடந்துவிடவும் தாங்களும் வல்லமையுடையனாவதன்றி யாரையும் வென்றுவிடுவான்; யமனையும் வலிமையைச் சோதித்துப்பார்ப்பான்: தமையனைப்போலவே எவ்வுலகையும் சுடுதலையும் செய்யும்வல்லமையுள்ளான், எவர்க்குஞ்ச்தோலான்; (எ - று.) — 1 - ம்; — 1 மங்க. 2 வல்லனேல். 3 ஆற்றலும்வல்லனே. 4 அவனுக்கும், யாவர்க்கும். (௩௫௧௪)

உ௩. மோக மொன்றுண்டு முதலவன் வகுத்தது முன்னாள் ஆக மற்றது¹ கொற்றமுஞ் சிவன்றனை யழிப்பது ஏக² முற்றிய விஞ்சையை யிவன்வயி னேவிக்காக³ முற்றுமுல்⁴ களத்தினிற்⁵ கிடத்துவன் கடிதின.

(இ - ள்.) மோகனஸ்திரமென்று ஒன்றுஉண்டு: (அது) முதற்கடவுள் முன்னாளில் இயற்றியதாகும்: அது சிவனையும் வெற்றியை யழிக்கவல்லது: (ஒப்பற்றதாகி) மந்திரம் நிரம்பிய (அந்த) அஸ்திரத்தை இவன்மீது செலுத்தி, காக்கங்கள்நிரம்பிச் சஞ்சரிக்கின்ற களத்திலே (இவனை) விரைவில் வீழ்த்துகிடக்கச்செய்வேன்; (எ - று.) — மற்று-அசை.

முன்னாளாக - முன்னுளில்என்றபடி: இனி, ஆக மற்றது என்று தனியேயெடுத்து, ஆகம் - சுண்ணுக்குத் தெரியக்கூடியவடிவம், அற்றது - இல்லாதது என்று உரைப்பாருமுளர். சிவன்தனையும் கொற்றம் அழிப்பது என இயையும்: எதிர்ப்பவன் சிவபெருமானேயாயினும் அவன்மீது இத்தஅஸ்திரம் விடப்பட்டாலும் அவனையும் தோற்கச் செய்வதென்றபடி. தசைமுதலியன உண்ணும்பொருட்டுக் களத்தில் காக்கிரம்பியிருக்கு மென்க. பி - ம்:—¹கொற்றமீங்கிவன்றினையளிப்பது. ²முற்றியன்னவையவைதனையேலிக். ³உற்றுறழ். ⁴களத்திடைக். ⁵கிடப்பன, கடத்துவன். (௩௫௧௫)

உச. என்ப துன்னியல் கிஞ்சையை மனத்திடை யெண்ணி
முன்பன் மேல்வரத் துரந்தன னதுகண்டு முடுகி
¹அன்பின் வீடண னுழியான் படையினி னறுத்த
²என்ப தோதின னிலக்குவ னதுதொடுத் தெய்தான்.

(இ - ள்.) என்றஇதனையெண்ணி அத்தமோகனாஸ்திரமத்திரத்தை மனத்தினுற் கருதி, வலிமையுள்ள இலட்சுமணன்மேற் செல்லுமாறு விரைந்துசெலுத்தினன், (இராவணன்): அதுகண்டு விபீஷணன், அன்பினாலே விரைந்து 'திருமாலின்படையால் (இந்த மோகனாஸ்திரத்தை) அறுத்திடுவாய்'என்பதை (இலட்சுமணனுக்கு)ச் சொன்னான்; இலட்சுமணனும், அத்தஅஸ்திரத்தைத் தொடுத்திவிடுத்தான்; (எ - று.)— பி-ம்:—¹அன்பன். ²என்பதேயுன்னி. (௩௫௧௬)

உடு.—இலட்சுமணன் மோகனாஸ்திரத்தை நீங்குதுபுட
இராவணன் விபீஷணனிடந் சிவங்கொள்ளுதல்.

வீடணன்சொல ¹கிண்டுவின படைக்கலம் விட்டான்
முடு வெஞ்சின மோகத்தை நீக்கலு முனிந்தான்
மாடு ²நின்றவ னுபாயங்கண் மதித்திட வந்த
கேடு நந்தமக் கென்பது மனங்கொண்டு கிளர்ந்தான்.

(இ - ள்.) விபீஷணன்வான்சொல்லவே (இலட்சுமணன்) விஷ்ணு வன்படைக்கலத்தைவிடுத்தவனாய் சூடியவெஞ்சினத்தோடுகூடிய [மிக்கவுக்கிரமான] மோகனாஸ்திரத்தை நீக்குதலும், —முனிந்தவனாய், (இராவணன்), 'அருகேயிருப்பவனை விபீஷணன் உபாயங்களை யாலோசித்துச்சொல்ல விளைந்த தீங்கு நலக்கு' என்பதை மனத்திற்கொண்டு பொங்கினான்; (எ-று.)—³கேடு = தன்விருப்பின்படி தன்மாற்றினுயிரொழியாமல் தான் விடுத்த படையொழித்தமை. பி-ம்:—¹விட்டுவின். ²கின்றவன். (௩௫௧௭)

உசு.—மயன் தந்தவேலால் தன் தம்பியை யுயிர்கொள்ள
இராவணன் கருதுதல்.

மயன்கொடுத்தது ¹மகனொடு வயங்கனல் வேள்வி
அயன் ²படைத்துள தாழியுங் குலிசமு ³மனையது

உயர்ந்த ⁴கொற்றமு முழியுங் கடந்துள ⁵துருமிற்
சயந்தனைப்பொருந் தம்பியை யுயிர்கொளச் சமைந்தான்.

(இ - ள்.) மயனென்பவன் (தன்மகளை மணஞ்செய்துகொடுத்த போது அம்)மகளுடனே (தனக்குக்) கொடுத்ததும், விளங்குகின்ற நெருப்பையுடையவேள்வியிலே பிரமதேவன் படைத்ததும், சக்கராயுதத்தையும் வச்சிராயுதத்தையும் ஒத்ததும், (மாற்றாரின்) உயர்ந்த வெற்றியையும் யுகார்தகாலத்துத் தீயையும் கடந்துள்ளதுமான இடியைப் போன்றபடையால், வெற்றியே யொருவடிவுபடைத்தாற்போன்றுள்ள (தன்)தம்பியையுயிர்கொள்ளுமாறு கருதினான்; (எ - று.)

மயன்கொடுத்த வேலையெறியொருப்பட்டமையைக் கூறின ரென்க. கொற்றத்தைக்கடத்தல் - பிறருடைய வெற்றியைப்போக்குதல். ஊழியைக்கடத்தல் - ஊழியினும் கடுமை விஞ்சியிருத்தல். ஊழி-யுகார்தகாலத்துத் தீ யெனக் கொள்ளப்பட்டது:யுகார்தகாலமென்றே கொள்வதுமொன்று. உருயின்-உருமைப்போல எனக்கூறினுமாம். சயந்தனை-இந்திரகுமாரன ஜயந்தனைப்பவனை யென்று உரைத்தலுமாம். பொரும்=பொருவும். பி - ி: -1 மகளிடை.....வேள்வி, மகளுடைமங்கலவேள்வி. ²படைத்ததுவாழியும். ³அனைய. ⁴கொற்றமோ டியும். ⁵உருவின். (ந-டுகஅ)

உஎ.—இராவணன் விபீஷணன்மீது வேலையெடுத்தல்.

விட்ட போதினி ஒருவனை ¹வீட்டியே மீளும்
பட்ட ²போதவ ³னன்முக ஸ்யினும் படுக்கும்
வட்ட வேலது வலங்கொடு வாங்கினன் வணங்கி
எட்ட ⁴நிற்கலாத் தம்பிமேல் ⁵வல்விசைத் தெறிந்தான்.

(இ - ள்.) விட்டபோது ஒருத்தனை உயிர்கொண்டே மீளவதும், (அதுமேலே) பட்டபோது படப்பெற்றவன் நான்முகக்கட ளாகவே யிருந்தாலும் (அவனையும்) உயிரொழிக்கவல்லதுமான அந்தவேலை வட்டமாக வலங்கொண்டு வணங்கி வாங்கிச் சரிபத்தில்கிற்காத [தூரத்திலிருக்கிற] தம்பிமீது ²கடவும் வேகமுண்டாக்கிஎறிந்தான்; (எ - று.) —வேலது, அது-பகுதிப்பொருள்விசை. பி-ம்:---1வீட்டியே. ²போதது. ³நான்முகற்காயினும். ⁴நிற்கலாத். ⁵விமைந்ததையெறிந்தான் ()

உஅ.—விபீஷணன் 'இப்படை என்னுயிரைமாய்க்கும்'என்ன,
இலட்சுமணன் அஞ்சாதேயென்று தான் அங்குச் சார்தல்.

எறிந்த காலையில் வட்டண னாதனிலை யெல்லாம்
அறிந்த சிந்தைய நைய¹வ தென்னுயி ரழிக்கும்
பிறிந்து செய்யலாம் பொருளிலை யென்றலும் பெரியோன்
அறிந்து ²போக்குவ லஞ்சனீ யென்றிடை ³யனைந்தான்.

(இ-ள்.) (இராவணன் அந்தவேலை) எறிந்தபோது, அந்தப்படைக் கலத்தின் தன்மையையெல்லாம் உணர்ந்த மனத்தனான விபீஷணன் (இலட்சுமணனைநோக்கி), 'ஐயனே! இது என்னுயிரை யழிக்கும்;

(இதைக்) கடந்துசெய்யக்கூடிய [இதனினின்று தப்பக்கூடிய] செயல் ஒன்றுமில்லை' என்று கூறலும், பெருமையுடையோனான இலட்சுமணன் 'இதைப்போக்கும் வகையை அறிந்து போக்குவேன்: நீ அஞ்சாதே' என்று சொல்லி, அந்த இடத்தைச் சார்ந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1இது. 2போக்குவன், காக்குவன். 3அணைத்தான், நடந்தான். (நூஉ0)

உக.—இலக்குமணன் விடுத்த அம்புமுதலியன அவ்வேலினையொன்றுத் செய்யமாட்டாதொழியத் தேவர் மனம் வருத்துதல்.

எய்த வாளியு 1மேயின படைக்கலம் யாவுஞ்
 2செய்த மாதவத் தொருவனைச் சிறுதொழிற் 3மீயோன்
 4வைத வைவினி லொழிந்தன வீடணன் மாண்டான்
 உய்த வில்லையென் றும்பரும் 5பெரு மன முலைத்தார்.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணன்) தொடுத்துவிடுத்த கணைகளும் எவின் படைக்கலங்களும் எல்லாமும், செய்தபெருந்தவத்தையுடைய ஒப்பற்றவனை அறப்புகொழிவழியுட்புரியுத்தீயவன் திட்டிய வசவுபோலப் பயன் விளைக்காதனவாக,—(அப்போது) தேவர்களும் 'விலீஷணன் மாண்டான்: (இனிப்) பிழைப்பிலில்லை' என்று (தம்முடைய) பெருமனத்தில வருத்தினார்; (எ-று.)—பி-ம்:—1மேயின, எவின். 2செய்ய. 3மீயோர். 4வைதவாமெனமறிந்தன. 5திருமுகம். (நூஉக)

நூ.0.—இதுவும் அடுத்த கரியும்-அவ்வேலைத் தந்தம் மாப்பிலேந்து மாறு இலக்குமணன் முதலியோர் ஒருவரையொருவர் முத்துதலைக்கூறும்.

தோற்ப னென்னினும் புகழ்ச்சிற்குத் தருமமுற் 1தொடரும்
 2ஆர்ப்ப நல்லவ மடைக்கலம் புகுந்தவ 3எழியப்
 பார்ப்ப 4தென்னொடும் பழிவந்து தொடர்வதன் முன்னம்
 ஏற்ப 5என்றணி மாப்பினென் றிலக்குவ 6எனதிரந்தான்.

(இ-ள்.) 'நான் உயிரைத்) தோற்பேனையானாலும் புகழ் விலைத்து நிற்கும்: தருமப்பயனும் தொடர்ந்துநிற்கும்: நல்லவர் (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ்செய்வார்கள்: (தம்மை) அடைக்கலமாகவந்து சேர்த்தவன் அழிந்திடும்படி பார்த்துக்கொண்டிருப்பது ஏதுக்கு? (அடைக்கலம் புகுந்தோரைப் பாதுகாவாது விட்டனர் சூரியவட்சிசத்து அரசரென்ற) நெடியப்பழிவந்து தொடர்வதற்குமுன்பு என்னுடைய தனித்தமார்பில் நானே (அவ்வேலை) ஏற்பேன்' என்று சொல்லி, இலக்குவன், (அவ்வேலைக்கு) எதிராக சின்றான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1தொடங்கும். 2ஆர்ப்பார். 3உலக்கப், உலக்கிற், சிற்க. 4என்பெறப், என்றபிற். 5 என்றணி, என்றணி. 6சேர்த்தான். (நூஉஉ)

நூ.க. இலக்கு வற்குமுன் வீடணன் புகுமிரு வரையும் விலக்கி யங்கதன் மேற்செலு மணையும் விலக்கிக் கலக்கும் வானரக் காவல னனுமன்முன் 1கடுகும் அலக்க 2என்னதை யின்னதொர் றுரைசெய 3லாமோ.

(இ-ள்.) இலட்சுமணனுக்குமுன்னே விபீஷணன் புகுபவனானான்: அவ்விருவரையும் விலக்கி அங்கதன் முன்னே செல்பவனானான்: வான ரத்தலைவனான சுக்கிரீவன், அவ்வங்கதனையும் விலக்கி (த் தான்) சேர் பவனானான்: அநுமான் (அவனிணும்) விரைந்துசெல்லுவான்: (தங்குப் பிறந்த)அத்துன்பசிலையை இன்னதென்று சொல்லமுடியுமோ? (எ-று.)
—பு - ம்:--1கடுக. 2உற்றதை. 3ஆமே. (௩௫௨௩)

௩.௨.—இறுதியாக இலக்குமணன் அவ்வேலைத் தன்மார்பி லேற்றல்.

1முன்னின் றுரெலாம் பின்னுறக் 2காலினின் முடுகி
3நின்மின் 4யானிது விலக்குவ னென்றுரை நேரா
மின்னும் வேலின விண்ணவர் கண்புடைத் திரங்கப்
பொன்னின் மார்பிடை 5யேற்றன் முதுகிடைப் 6போக.

(இ - ள்.) முன்னையிருந்தவரெல்லாம் (தனக்குப்) பின்னேபொ ருந்துமாறு காற்றுப்போல விரைந்துசென்று, 'நில்லுங்கள்: யான் இதனை விலக்குவேன்' என்று உரைத்து, விண்ணவர் கண்ணில்மோ திக்கொண்டுவருந்த, முதுகினிடத்து, ாடுருவிச்செல்லுமாறு, பின்னு கின்ற (அந்த)வேலைப்பொன்போன்ற (தனது) மார்பிலே (இலக்குவன்) ஏற்றான்: (எ - று.)—பு - ம்:--1முன்னிருரெல்லாம். 2காலினும். 3நின்னில். 4யானது. 5எய்தனன். 6போன.

௩.௩.—விபீஷணன் தண்டாயுத்தால் இராவணனுடைய

தேர்த்துக்கொளையும் சாரதியையும் அழித்தல்.

எங்கு நீங்குதி 1நீயென வீடண னெழுந்தான்
சங்க வேறன் 2சீற்றத்தா னிராவணன் நேரில்
பொங்கு 3பாய்பரி சாரதியொடும்படப் புடைத்தான்
சங்க வானவர் தலையெடுத் திடெடுந் தண்டால்.

(இ - ள்.) விபீஷணன் 'நீ எங்கேஅப்பாற் போகின்றாய்?' என்று எழுந்து, ஆண்சிக்கம்போன்ற சீற்றத்தையுடையவனாய், இராவணனு டைய தேரிலே கிளர்ந்துபாய்கின்ற குதிரைகள் சாரதியுடனே இறந்து வீழவும், திரளாயுள்ள வானவர் தலையெடுத்திடவும் கெடியதண்டாற் புடைத்தான்:(எ-று.)--பு - ம்:--1இனியென. 2சீற்றத்தவிராவணன், சீற்றத்தினிராவணன். 3சாரதி புரவியின்றலையொடு. (௩௫௨௩)

௩.௪.—விபீஷணன்மீதும் அநுமான்மீதும் கணைகளையயிது, தன்காரியர்முடிந்ததென்று இராவணன் இலங்கைக்குக் செல்லுதல்.

சேய்வி சும்பினி னிமிர்ந்துநின் றிராவணன் சீறி
பாய்க டெக்கணை பத்தவ னுடல்புகப் பாய்ச்சி
ஆயி ரஞ்சர மனுமன்ற 1னுடலினி னமுத்திப்
போயி னன்செரு முடிந்ததென் றிலங்கையூர் புகுவான்.

(இ - ள்.) இராவணன்,—சேய்மையிலுள்ள விசும்பினில் உயரவிரு ந்துசீறி,பாய்கின்ற கடியபத்துக்கணைகளை அந்த விபீஷணனுடையஉட லிற்புகும்படி செலுத்தி, அநுமானுடையஉடலில் ஆயிரஞ்சரங்கயூ

யமுந்தச்செய்து, 'செரு முடிந்தது' என்றுசொல்லி இலங்கையூரிற்புரு
வானாய்ப் போயினன்; (எ - று.)—பி - ற்:—¹உயிரிடை, உகத்திடை,
உரத்திடை. (௩௫௨௬)

௩௫.—இராவணனைத்தொடர்ந்து விடீஷணன் வெகுறதல்.

தேடிச் ¹சேர்ந்தவென் பொருட்டினு னுலகுடைச் செல்வன்
வாடிப் போயின னீயினி வஞ்சனை ²மதியால்
ஓடிப் போகுவ தெங்கடா அன்னொடு முடனே
விடிப் போவெனன் றரக்கன்மேல் விடணன்³வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) (அடைக்கலமாகத்)தேடியடைந்த என்பொருட்டினுலே
உலகையெல்லாமுடையனான ஸ்ரீமான் [இலட்சுமணன்] (வேலாலுரு
வப்பட்டு) வாடிப்போயுள்ளான்: இப்படியாயினபின்பு¹ (உன்னுடைய)
வஞ்சனைப்புத்தியினால் எங்கடா ஓடிப்போவது? (உன்னோடுபொருது
உன்னைக்கொன்று)உன்னுடன் உடனேஉயிரொழிந்துபோவேனென்று
(அந்த)இராவணன்¹நீது விடீஷணன் வெகுண்டான்;(எ-று.)—பி-ற:—
¹சேர்ந்தவன். ²மதியாய். ³எழுந்தான். (௩௫௨௭)

௩௬.—காரியம் முடிந்தபின் 'ஆய்னோள்' என்று இராவணன்
இலங்கையிற் புறதல்.

வென்றி யென்¹வய மானது ²விடணப் பசுவைக்
³கொன்றி னிப்பய மில்லையென் றிராவணன் கொண்டான்
⁴நின்றி லன்னொன்று நோக்கிலன் முனிவெலா நீத்தான்
பொன்⁵றி னிரந்தன மதிலுடையிலங்கையூர் பெுக்கான்.

(இ - ள்.) 'வெற்றியோ என்வசமாகிவிட்டது: விடணனாகியபசு
வைக் கொன்று இனிப் பயனில்லை' என்று (மனத்துக்)கொண்டவனாய்,
இராவணன்,—எதிர்த்துநின்றல்செய்யாமலும் சிறிதும் (அந்தவிடண
னைக்) கண்ணெடுத்துப்பாராமலும் நோபத்தையெல்லாம் விட்டவ
னாய், பொன் நெருங்கியுள்ளனவான மதில்களைமுடைய இலங்கையூரி
லே புகுந்தான்; (எ - று.)—ஆழிஅதோன்ற 'விடணப்பசுவை' என்
றது. பி - ற்:—¹வசம். ²விடணன். ³கொன்றுமோர். ⁴நின்றதுதான்.
⁵நினைந்தவன். பெகுந்தான். (௩௫௨௮)

௩௭.—பிறகு விடீஷணனும் வானாரும் இலட்சுமணனுக்கடுத்த
நிலைமைக்காகப் பெருந்துன்பத்துளாழ்த்தல்.

அரக்க னேகினன் விடணன் வய்திறந் தரற்றி
இரக்கந் தானொன விலக்குவ னிணையடித் தலத்திற்
¹கரக்க லாகலாங் ²காதலன் வீழ்ந்தனன் ³கலுழ்ந்தான்
குரக்கு வெள்ளமுந் தலைவருந் துயரிடைக் குளித்தார்.

(இ - ள்.) இராவணன் போய்விட்டான்: விடீஷணன் ஒளிக்கமுடி
யாத அன்பையுடையவனாய், வாய்விட்டுக்கத்தி (ஒருருவெடுதலுடைய)த்
இரக்கமேயென்று (கண்டோர்) கருதும்படி இலட்சுமணனுடைய
பாதங்களிரண்டில் வீழ்ந்து கண்ணீர்பெருக்கி வருந்தினான்: குரக்கு

வெள்ளமும் (வான்ர)சேனாபதிகளும் துன்பத்தினுணாழ்ந்தார்;(எ-று.)
—“அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்தாமூர்வலர், புன்கணீர்சூசறரும்”
என்பவாதலால், ‘கரக்கலாகலாக்காதலன்’ என்றார். பி-ம்:---1கரக்க
லாதகக். 2காதலின். 3கலுழக, கவிழ்ந்தான். (௩௫௨௬)

௩௮.—“இலக்குமணனுயிர்போன்றநான்இருப்பதற் பயனில்லை”என்று
விபீஷணன் இறக்கமுயல, சாம்பவான் தடுத்தல்.

பொன்¹ன ரும்புறு தர்ப்புயப் பொருப்பினுள் பொன்ற
என்னி ருந்துநா னிறப்பனிக் கணத்²தெனை யாளும்
மன்னி ருத்தினி ³வாழ்கில னென்றனன் மறுக
நின்னி ⁴லென்றனன் சாம்பவ னுரையொன்று நிகழ்த்தும்.

(இ ள்.) அழகுபொருத்திய அரும்புகொண்டு தொடுக்கப்பெற்ற
மாலையையணிந்த மலைபோன்ற தோள்களையுடையவனான இலட்சுமண
னிறக்க, (நான்)இருந்து என்னபயன்? இக்கணத்தில்தானே நான்இறப்
பேன்: இனி [இலக்குமணன் உயிரொழிந்தபின்] என்னையாளும்மன்ன
வன் [சூராமன்]உயிருடனிருந்து வாழமாட்டானென்று மனஞ்சுழலக்
கூறினான்,(விபீஷணன்):(அப்போது),நிலநில் என்று(விபீடணன் இறப்
பதைத்)தடுத்துச் சாம்பவான் ஒருபேச்சைச் சொல்பவனான:(எ-று.)
—சாம்பவான் நிகழ்த்தும்உரையை அடுத்த கவியிற் காண்க.

இனி, ‘பொன்னிரும்புறுங்காளிமப் பொருப்பினுள்பொன்ற’என்ற
பாடத்திற்கு-‘இராவணனுடைய மோகனப்படையால் இலட்சுமணனிற
க்க’ என்ற உபமேயப்பொருளை, இரும்பிலேபொருத்திய காளிமைத்
தொகுதியால் பொன் அழிந்திட என்று முதலடி உவமையினால் தெரி
வித்தது,பிறிதுமொழிதலணியென்க.பி-ம்:--1இரும்புறுகார்தமாப்,இரும்
புறுகாளிம்பெனப். 2என்னை. 3வாழ்கிலனென்றனன், வாழ்கிலென்ற
வன். 4என்கிறை, என்றிறை, என்கின்ற. (௩௫௩௦)

௩௯.---‘அநுமான்இருக்கையில ஓஷிக்கொணர்ந்து பிழைப்பிப்பாறாத
லால் எவரும் வருந்தவேண்டா’என்று சாம்பவான் தேற்றுவதல்.

அனும னிற்கநா மாருயிர்க் ¹கிரங்குவ தறிவோ
நினையு ²மத்துணை மாத்திரத் துலகெலா நிமிர்வான்
வினையி னன்மருந் தளிக்கின்றூ ³னுயிர்க்கின்றூன் வீரன்
⁴தினையு மல்லலுற் றமுங்கன்மி னென்றிடர் ⁵தீர்த்தான்.

(இ-ள்.)நினையும் அந்தீ அளவினெல்லைக்குள் உலகெல்லாம் ஓங்கிச்
செல்லவல்லவனும்,(தன்)செயலால் நல்லஓஷதிகளைக் கொணர்ந்துதரு
கின்றானுமான அனுமான் இருக்கையில், நாம் அரியஉயிருக்கு இரக்கங்
கொள்வது அறிவுஆகுமோ?(அன்றியும்),வீரனான இலட்சுமணன் உயிர்ப்
புடையவராயிருக்கின்றான்:(ஆதலால்),சிறிதும் துன்பமுற்று வருந்தா
தீர்கள் என்றுகூறி(ச் சாம்பவான்) துன்பத்தைப் போக்கினான்:(எ-று.)
பி - ம்:---1இரங்குறில். 2இத்துணை. 3வீரர்க்குவீரன். 4இனையும். 5அறுத்
தான், நீத்தான். (௩௫௩௧)

சுர.---இது ழுத்தல் முன்றுகவிகள்-சாம்பவான்சொற்படி அதுமாள் மருந்து
கொணர்ந்து இலக்குமனை உயிர்ப்பித்தலைக்கூறும்.

மருத்தின் காதலன் மார்பிடை யம்பெலாம் வாங்கி
இருத்தி யோகடி தேகலை யிளவலை 1யின்னம்
வருத்தந் 2காணுமோ மன்னவ 3னென்னலு 4மன்னன்
கருத்தை 5யுன்னியம் மாருதி யுலகெலாங் கடந்தான்.

(இ - ள்.) வாயுபகவானுடைய அன்பிற்கு உரியமகனான அனுமானுடைய மார்பினிடத்துள்ள அம்பெல்லாவற்றையும் போக்கி (ப் பிறகு சாம்பவான்) 'இளையபெருமானே (இவ்வாறு) வருத்தத்துடனிருக்க இராம பிரான் காணப்பொறுப்பனே? இவ்வனுள்ள நிலையயறிந்து (நீ) விரைந்து (மருந்து கொணரச்) செல்லாதவனாய் இருக்கக்கடவாயோ? என்று கூறலும், அவன்கருத்தை யுணர்ந்து, அந்தமாருதி, (மருந்துகொணர) இவ்வுலகத்தினிடங்கன்பலவற்றையும் கடந்தான்; (எ - று.)—
பி - ம்:—1இங்ஙன், இஞ்ஞன். 2காணுமே, கான்றவோ. 3என்றான். 4மன்னன். 5உன்னிய. (௫௫௩௨)

வேறு.

சுக. உய்த்தொரு 1திசைமே லோடி யுலகெலாங் கடக்கப்
பாய்ந்து, 2மெய்த்தரு மருந்து தன்னை வெற்பொடுங் கொணர்ந்த
வீரன், பொய்த்தலில் 4குறிக டானே 5பொதுவற நோக்கிப்
6பொன்போல், 7வைத்தது வாங்கிக் கொண்டு வருதலில்
வருத்த முண்டோ.

(இ - ள்.) (தன்கருத்தை மருந்துகொணர்வதற்) செலுத்தி (வட
திசையென்னும்) ஒருதிக்கின் வழியில் ஓடி உலகினிடங்கன்பலவற்றை
யும் கடந்திமொறுபாய்ந்து சென்று மெய்ம்மையுடன்பொருந்திய [தவ
றமற்பயனை விளக்கின்ற] மருந்தினை வெற்புடனே முன்னர்க்கொ
ணர்ந்துவந்த வீரனாகிய அதுமாள்,--பொய்த்தலில்லாத அடையாளங்
களைத் தானே பொதுவல்லாமல் [விசேடமாகக்] கவனித்துப்பார்த்
துப் பொன்போற் போற்றிவைத்ததனை மீண்டும் கொண்டு வருதலில்
வருத்தமுண்டோ? [இல்லையன்றோ?] (எ - று.)

முன்னொருமுறை அரிதிற்பேடிக்கண் பிடித்து ஒஷதிமலையைக்
கொணர்ந்துவந்துள்ளவீரனான அதுமாள், அதனை மீண்டு வைத்த
போதே குறிபார்த்துவைத்துள்ளானாதலால், அவ்வோஷதிமலையை
யெளிதிற்கொணர்ந்தா னென்றவாறு. பி-ம்:—1திசையேயோடி, திசை
யேயொல்லு. 2மெய்த்தரு, மெய்த்தமெய். 3வேரொடும். 4குறிகெடாமே,
குறிகடாமே. 5பொதுவுற. 6பொன்மேல். 7வைத்தவை. (௫௫௩௩)

சுஉ. தந்தனன் மருந்து தன்னைத் தாக்குதன் 1முன்னே
யோகம், வந்தது மாண்டார்க் கெல்லா முயிர்தரும் வலத்ததென்
றால், 2நொந்தவர் நொய்வு 3தீர்க்கச் 4சுறிதன்றோ 5நொடித்தன்
முன்னே, இந்திர னுலக மார்க்க வெழுந்தன னினைய வரன்,

(இ - ள்.) மருந்துதன்னைக் கொணர்ந்தான், (அறுமான்; அது) மேற்படுதற்குமுன்னே உயிரின்சேக்கை (உடலுக்கு)வந்திட்டது; மாண்டவர்க்கெல்லாம் உயிரைத்தரும் வல்லமையுள்ளது (அம்மலையினோஷி)என்றால், (கணைபொத்தி)நொந்தவருடைய அந்நொவைத்தீர்த்தல் (அதற்கு)அற்பமானசெயலன்றோ [பெருங்காரியமல்லவன்றோ]? கைந்நொடிக்கும் அளவிற்குள் தேவலோகத்தவர் (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரிக்க, இனையவர்கள் எழுந்திட்டான்; (எ - று.)

வேல் அழுந்தத்தாக்கியதாலான நோவின்மிகுதியால் மூர்ச்சையடைந்துள்ளானேயன்றி, உயிரீத்திலென்பது தோன்ற, 'நொந்தவர்கொய்வுகீர்க்கச்சிறிதன்றோ' என்றார். பி - ம்:--1முன்னம்வேகம், முன்னமேக்கம். 2நொந்தனனோவு, நொந்தவர்கோவு. 3தீர்த்தல். 4வலிதன்றோ. 5நொடிதன்முன்னம், நொடித்தன்முன்னே. சிலபிரதிகளில் வேலேற்றபடலம் இதனுடன் முடிய, அடுத்தசெய்யுளில் வானாச்சேனைகளங்காண்படலம் தொடங்குகின்றது. (௩௫௩௪)

சு௩ — உயிர்பெற்றெழுந்த இலட்சுமணன் விபீஷணன் தீங்க்கீறி யிருப்பதை விகாரித்தறிந்துகளித்து, அரக்கப்படுவது திண்ணமென்று உவகை கொள்ளல்.

1எழுந்துநின் றனுமன் றன்னை யிருகையாற் றழுவியெந்தாய், விழுந்தில 2என்றோ 3மற்றவ் வீடண னென்று விம்மித், தொழுந் துனை டவனை நோக்கித் துணுக்கமுந் துயரு நீங்கிக், கொழுந்தியு மீண்டாள் பட்டா ாரக்கெனன் றுவகை கொண்டான்.

(இ-ள்.) (இலட்சுமணன்) எழுந்துநின்று அறுமானை (த்தன்) இருகையாலும் தழுவிநின்று, 'எந்தாய்! மற்றும் அந்தவிபீஷணன் இறவாமலிருக்கின்றனன்றோ!' என்று விசாரித்தறிந்து, தொழுகின்ற துனைவனை அவனை [விபீஷணனை] ப் பார்த்து (மனத்திலிருந்த) அச்சமும் துயரமும் நீங்கி, உவகைக்கண்ணீருகுத்து, 'கொழுந்தியும் (இனிச்) சிறை மீண்டாள்: இராவணனும் இறந்தான்' என்று மகிழ்ச்சிகொண்டான்; (எ - று.)

இனி, இராவணனை வதஞ்செய்து சந்தையைச் சிறைமீட்பது திண்ணமென்பான் 'கொழுந்தியும் மீண்டாள் பட்டான் அரக்கன்' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினான்: தெளிவினால்வந்த காலவழுவுமதி: விரைவினால் வந்ததுமாம். கொழுந்தி-சகோதரன் மனைவி. பி-ம்:--1எழுந்திருந்தி. 2அன்றே. 3மற்றவீடணன். (௩௫௩௫)

சு௪.— எல்லாரும் இராமனை நோக்கிச் செல்லுதல்.

தருமமென் றறிஞர் சொல்லுந் தனிப்பொரு டன்னை 1யின்னே கருமமென் றனும 2னாக்கிக் 3காட்டிய தன்மை 4கண்டால் 5அருமையென் னிராமற் கம்மா வறம்வெல்லும் பாவந் தோற்கும் இருமையு நோக்கினென்னு ஶிராமன்பா லெழுந்து சென்றார்.

(இ - ள்.) தருமமென்று அறிஞர் (கொண்டாடிச்) சொல்லுகின்ற ஒப்பற்றபொருளைச் செய்யத்தக்கதென்று இப்போதே அனுமன் நிரூபி

த்தக் காட்டியதன்மையை ஆலோசித்தால், இராமபிரானுக்கு (சிறை வேறுதற்கு) அருமையான செயல் என்ன உள்ளது? [ஒன்றுபில்லை]: ஆச்சரியம்!! இம்மை மறுமைகளைக் கவனித்துப் பார்க்குமிடத்து 'அறம் வெல்லும்: பாவம் தோழ்கும்' என்று சொல்லி (யாவரும்) இராமனிடத்து எழுந்து சென்றார்; (எ-று.)

'தருமம் முடிவில் சன்மையே விளைக்கும்' என்பதை அஃமான் இலக்குமணனுடைய நோயைத் தீர்த்து அவனை மூர்ச்சை தீர்த்து எழுந்திருக்குமாறு செய்ததனால், சிறுபித்துக் காட்டியவனாவன். பி-ம்:—1 பின்னே. 2 ஆகக். 3 காட்டியதினைய. 4 கண்டான். 5 அருமையோயே மதுக் கமாவறம், அருமையே திராமற்கம்மா. 6 என்றும். 7 போனார். (௩௫௩௬) சரு--இராமபிரானைத் தலைவர் சென்றடைந்து வலங்கி, இராமபிரான் 'விளைந்ததோர்' என்று விவரித்தல்.

ஒன்றல பலவென் 1 ரோங்கு முயர் 2 பிரானத் தும்ப ரொன்று குன்றுகள் பலவுஞ் சோரிக் குரைகட லீனைத்துந் தாவிச சென்றடைந் 4 திராமன் றன்னைத் திருவடி வணக்கஞ் செய்தார் வென்றியின் 5 தலைவர் கண்ட விராமனைன் விளைந்த தென்றான்.

(இ - ள்.) ஒன்றல்லாமற் பல என்று சொல்லுமாறு மிகவும் ஒங்கியுள்ள பிணங்கலின் வாணளையும் பொருந்திய குன்றுகள் பலவற்றையும் இரத்தங்களாலாகிய ஒல்க்கின்ற கடலெல்லாவற்றையும் கடந்து சென்று சேர்ந்து, இராமபிரானைத் திருவடியில் வெற்றி பெற்ற தலைவர் வணங்கினார்: (அவர்களைக்) கண்ட இராமன் 'நிகழ்த்து யாது' என்று விசாரித்தான்; (எ - று.)

இராவணன் வந்தாற் பொருமாறு அனுப்பிய தலைவர்கள் உற்சாகத்துடனே மீண்டு வந்து தன்னை வணங்கியதனால் ஆங்கு நிகழ்த்ததைக் கூறுமாறு ஸ்ரீராமன் அவர்களை வினாவினானென்க. இராமன் இலட்சுமணனுள்ள இடங்குறித்துச் செல்கையில், இடையிலே தலைவர் யாவரும் ஸ்ரீராமனைக் கண்டாரென்க. பி - ம்:--1 ஓதும். 2 பின்னத் தும்பரோங்கும். 3 பலவும். 4 இராமன் செம்பொற்றிருவடி. 5 தலைவர்க்கண்டானுரைத்திடும். 6 பிணத்தும்பரோடும் குன்றுகள் என்றபாடத்துக்கு-பிணத்தினையின்ற வானத்துச் செல்லுகின்ற குன்றுகள் என்க. (௩௫௩௭)

சரு.—இராமனிடத்து ஜாம்பவான் நிகழ்த்தவற்றையெல்லாம் கொல்ல, ஸ்ரீராமன் அதுமானைக் கொண்டாடி வாழ்த்துதல்.

உற்றது முழுது நோக்கி யொழிவற 1 வுணர்வு னறநச் சொற்றனன் சாம்பன் வ்ர னனுமனைத் 2 தொடரப் புல்லிப் பெற்றனெ னுன்னை 3 யென்னை பெருதன பெரியோ 4 யொன்றும் 5 மற்றிடை யூறு செல்லா வரபுளை 6 யாக வென்றான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட) ஜாம்பவான், நிகழ்த்ததை முழுதும் ஆலோசித்து (ஒன்றும்) விடாமல் (இராமன்) மனத்திற்பதியச் சொன்னான்: மகாவ்ரண ஸ்ரீராமன் அதுமானைத் தொடர்ச்சியாக [இடைவிடாது] கட்டியணைத்து, 'உன்னைப் பெற்றுள்ளேன்: பெருமையுடை

யோனே! (நான்) பெருதவை எவை? பின்னும் சிறிதும் இடைபூற்றூற யடையாத ஆயுளையுடையாயாகுக' என்று வாழ்த்தினான்; (எ - று.)

அநு வான் சிரஞ்சீவியாயினும், அன்பின்:பிகுதியால் மீண்டும்வாழ்த்தினான் ஸ்ரீராமனென்க. பி-ம்:—1உணர்வினூன்றச். 2தொடர்ந்து, 3என்னே, என்னோ. 4என்று. 5மற்றிடையூறென்றில்லா, மற்றிடையூறுவாரா, மற்றிடையீறுசெல்லா. 6ஆதி. (௩௫௩௮)

சஎ.—இலட்சுமணன் பெருமகழ்வோடு ஸ்ரீராமனைத் தொழுதுசார்தல். புயல்பொழி யருவிக்கண்ணன் 1பொருமலன் பொங்கு கின்றான் உயிர்புறத்தொழிய நின்ற 2வுடலன்ன வுருவத் தம்பி துயர்³தப.க் குதவி மீளாத துறக்கம்⁴போய வந்த தொல்லைத் தயரதற் கண்டா⁵லொத்தான் றம்முனைத் தொழுது⁶சார்வான்.

(இ - ள்.) மேகம்போற்பொழிகின்ற நீருவியைக்கொண்ட கண்களையுடையவனும், உவகையமுதையைக்கொண்டுநிற்பவனும், மகிழ்ச்சி பொங்கப்பெற்றவனும், உயிர் புறத்திலே தலிர்த்துநிற்கத் தனிப்பட்டு நின்றஉடலினையொத்தவனுமாகிய அழகிய இளையபெருமான், துயரத்தைத் தங்களுக்குக் கொடுத்திட்டு மீளாதசுவர்க்கத்தையடைந்து(மீண்டும்)வந்தபழமையான தயரதனைக்கண்டாலொத்தவனாகித் தமையான ஸ்ரீராமனை(க்கண்டு அவனை)த் தொழுது சேர்பவனானான்; (எ - று.)

இலட்சுமணன் இராமபிரானைத் தன்னுயிராகக் கருதுபவனென்பதும், தமையனைத்தத்தைபோலக் கருதுபவனென்பதும் இச்செய்யுளில் விளங்கும். பி-ம்:—1பொம்மலன், பொரு:யினான். 2உடலன்னவுறுவற், உடம்பன்னவுறுப்பிற், உடம்பன்னவுருவிற். 3மக்கு, 4பெற்றுயர்ந்த. 5ஒத்த. 6சார்ந்தான். (௩௫௩௯)

சஅ.—இதுவும் அறிந்தகவ்யும் - ஒருதொடர்: ஸ்ரீராமர் விபீஷணனுக்காக இலட்சுமணன் உயிரீந்தமையைப்பாராட்டிக்கூறல். இளவலைத் 1தழுவி யைய 2விரவிதன் குலத்துக் கேற்ற வளவின் 3மடைந்தோர்க் காகி மன்னுயிர் 4கொடுத்த வன்மைத் துளவிய ரொங்க லாய்நீ யன்னது துணிந்தா பென்றால் 5அளவிய லன்று செய்தற் கடுப்பதே யாகு 6மன்றே.

(இ - ள்.) இளையபெருமானைத் தழுவிக்கொண்டு, (ஸ்ரீராமன்), 'ஐயனே! அடைந்தவரைப் பாதுகாத்தற்காக மன்னுயிரைக்கொடுத்த வல்லமையால் இரவியின்குலத்திற்குஏற்ற வன்மைக்குணமுடையவரானோம்: துளவத்திலையின்ற மாலையைப்பூண்டவனே! நீ அச்செய்கையைத் துணிந்துசெய்தாயென்றால், (அச்செயல்) மிக்கபெருமையைத் தரக்கூடியசெயலாய் அப்போது செய்தற்கு அடுத்தசெயலேயாகுமல்லவோ?' (எ - று.)

அடைந்தோரைத்தன்னுயிரைக்கொடுத்தும்பாதுகாத்த லென்ற இத்தப்பெருமைபெற்ற செயல் சூரியகுலத்துப் பிறந்த நமக்கு ஏற்ற தாய்ச் சிறக்கு மென்றவாறு. பி-ம்:—1நோக்கி. 2இராகவகுலத்துக்கு, இரவிவங்கிசத்துக்கு, இராகவர்குலத்துக்கு. 3அடைந்தோர்த்தாங்கி,

அடைந்தோற்றங்கி. ⁴அளிக்குந்தன்மை, கொடுக்குந்தன்மை, கொடுக்கும்வண்மை. ⁵அளவியதன்று. ⁶என்றான். (௩௫௪௦)

சக. 1புறவொன்றின் 2பொருட்டா யாக்கை புண்ணுற வரிந்த புத்தேள், அறவனு ³மைய நினைநீ நிகர்க்கில னாப்பா னின்ற, ⁴பிற வினை யுரைப்ப தென்னே பேரரு ளாள் ரென்பார், கறவையுந் கன்று மொப்பார் ⁵தமர்க்கிடர் காண்கி லென்றான்.

(இ-ள்.) 'ஒருபுறவைக்காப்பதன்பொருட்டாக உடலைப்புண்ணுகு மாறு அரிந்துதந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தருமமூர்த்தியான சிபிசக்கரவர்த்தியும் ஐயனே! உன்னை ஒவ்வான்: அந்தச்சரித்தத்தினும் வேறுபட்டுநின்ற பிறசெயலை உரைப்பது எதற்காக? பேரருளாள் ரென்பார் தம்மைச்சார்த்தோர்க்கு இடரைக்காண்பாராயின் கறவையும் கன்றும்போன்றவராவர்' என்றான் (ஸ்ரீராமன்): (எ று)

தன்னுயிரை மாற்றுகையினின்று விடுவிக்கவேண்டுமென்று வேண்டிய புறவின்பொருட்டுத்தன்னுடலைக்கொய்துகொடுத்த சிபிசக்கரவர்த்தியினும், தன்னைவேண்டாத விபீஷணன்பொருட்டுத் தன்னுயிரையே கொடுத்த இலட்சுமணன் சிறப்புப்பெறுவ னென்க. 1பு-ம்:-- 1புறவதின். 2பொருட்டால், பொருட்டின். 3நினையைய. 4பிற வினி. 5தமர்க்கிடர். (௩௫௪௧)

௫௦.—இராமபிரான் இளைப்பாறுதல்.

சாலிகை முதல வான போர்ப்பரந் தாங்கிற் றெல்லாம், நீன்றி 1நாயி றன்ன நெடியவன் முறையி னீக்கிக், 2கோல்சொரி தலுவுந் கொற்ற வனுமன்கைக் கொடுத்துக் கொண்டல், 3மேனி றை குன்ற மொன்றின் மெய்மெலி வாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) கவசம்முதலவாகிய போர்க்காகத்தாங்கிய பாரத்தை யெல்லாம் முறைமையின் நீக்கி, நீலநிறமுள்ள சூரியனையொத்த ஸ்ரீராமன், அம்பைச்சொரியும் வில்லையும் வெற்றிபொருத்திய அனுமான் கையிற் கொடுத்து, மேகம் மேலேநிறையப்பெற்ற குன்றமொன்றிலே உடல்தளர்ச்சியை ஆற்றலானான்; (எ - று.)

இதற்கு - இலட்சுமணனது கவசத்தை நீக்கி அவனையிளைப்பாறச் செய்தானென்று கூறுவாரு முளர். 1பு-ம்:-- 1நாயிறென்னும். 2கோலியதலுவுந். 3மேலுறைகுன்றமொன்றின், மேலுயர்குன்றினின்று, மேலுறைகின்றகுன்றின். (௩௫௪௨)

முலபலாதைப்படலத்துக்குப்பின் வேலேற்றபடலமுடியும்வரை நிகழ்ந்தசரிதையை ஸ்ரீலாட்சுமிமுனிவர்கூறிய விதம் வருமாறு:—இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமன் அந்தமூலபலங்களை வளத்தில் வதைத்ததும், அந்தப் போரில் தப்பித்துக்கொண்டு ஒடினவர்களும் இலங்கையிலேயே யிருந்தவர்களும் தம்மனைவியரோடு சிந்தைக்கடலுள் ஆழ்த்தனர். அப்போது அரசுக்கமகளிர் ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு 'குர்ப்பணகையினுல்விளைந்த தீங்குஇது' என்றும், 'இராமன் விராதனையும் கரன் முதலியோரையும் கபத்தினையும் வாலியையும் கொன்றானே: இவற்றுள்

ஒவ்வொன்றுமே இராமனுடைய பேராற்றலுக்குப் போதுமான அத்தாட்சியாகாதோ? இராவணன் தன் தம்பியின்பேச்சைக் கேட்டிருப்பின் இவ்விதமான நிலைமை இலங்கைக்கு ஏற்பட்டிருந்தே: கும்பகர்ணன் அதிகாயன் இரத்திரசித்து முதலியோர் மாண்டபின்பும் இராவணனுக்கு அறிவுதோன்றவில்லையே! வீரீஷணன் இராமனையே சரணமடைந்ததனால் நல்லகாரியமே செய்தவனாயினன். நாம் அனாதைகளாய்ப் பரிதவிக்கிறோம்: நம்மை இந்த விபத்தினின்று காப்பாற்றுவாரில்லையே! என்றும் புலம்புபவரானார்கள்.

அந்தப்புலம்பலொலியைக்கேட்டதும் இராவணன் சற்றுக்கவலையிலாழ்ந்திருந்து, பிறகு சினம்பொங்க, அருகேயிருந்த மந்திரியரான மகோதரன் மகாபாரசுவன் விருபாட்சன் என்னும் அரசுக்களையப்பார்த்து, 'விரைவிற்போருக்குப் புறப்படும்படி சேனைகட்டுக் கட்டளையிடுக' என்றான். அவர்களும் மன்னவன்பணியைத் தெரிவிக்க, அரசுக்களும் முனைமுகம் நோக்கிச் சென்றனர். பிறகு மகோதரன் கைகூப்பியவண்ணம் நிற்க, இராவணன் 'பகைவெல்லப்போகின்றேன்: குரங்குகளெல்லாம் முனைமுகத்து உயிரிழக்கும்' என்று பலபடி சொல்லிக்கொண்டு, 'தேரைச்சித்தஞ்செய்து விற்களைக்கொணர்க: சேனைகள் என்னைத் தொடர்ந்துவரட்டும்' என்றான். மகாபாரசுவன் சேனையுட்குக்கு இராவணன் கட்டளையைத் தெரிவிக்க, அவர்கள் வீடுவீடாய்ச்செய்தி தெரிவித்து அரசுக்களையே யரிநிற்புரிட்டிக்கொணர்ந்தனர். பின்னர் தன் கட்டளையடிவந்த இரத்தத்தில் இராவணன் ஏறிக்கொண்டு சேனைகள் தொடர வடக்குவாயிலின் வழியாகப் புறப்பட்டுப் போர்க்களஞ்சென்றான்: அவ்வேளையிற் பலவகைத் தீக்குறிகள்தோன்றின: இராவணன் அவைகளைப் பொருட்படுத்தாமற் சென்றான். அங்கு அரசுக்கர்க்கும் வானரர்க்கும் நெருங்கியபோர் நிகழலாயிற்று. இராவணனும் உட்புகுந்துபொரவே, வானரசேனைகள் புகுந்துசேதமடைந்தன: இங்ஙனம் இராவணன் வானரசேனைகளைப் பறக்கடித்து ஸ்ரீராமனைக் கிட்டினன்.

அப்போது சுக்கிரீவன் வானரைப்பாதுகாக்கும்படி சேனாகுலமத்தில் சுஷேணனைப்பவனை நிறுத்தி கக்கடுமையாக அரசுக்களையே யோடுபொர, ராட்சசசேனைமுறிந்தது: அவ்வேளையில் அரசுக்கரைத்தாங்கி விருபாட்சன் சுக்கிரீவனோடுபொரவர இருவர்க்கும் கடும்போர் நிகழ்கையில், இறுதியாகச் சுக்கிரீவன் தன் உள்ளக்கையாலறைய, விருபாட்சன் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு தரையில் விழுந்திட்டான். அதனால், வானரசைனியம் பெருமகிழ்ச்சியடைய அரசுக்களையே பெருந்துயரடைந்தது.

தன்சைனியம் குறைவதைக் கண்ட இராவணன் மிகவருந்தி, மகோதரனைப்பார்த்து 'நீயே இந்தவேளையிற்பொருது எனக்கு வெற்றியைத்தரத்தக்கவன்' என்று புகழ்ந்து கூண்ட, அவ்வரசுகள் பெருந்

சாகத்துடன் பகைஞர்படையிற்புகுந்து வெகுமும்முரமாகப் பொருது வானரர்களை நிலைகெட்டோடச் செய்தனன். அங்குநம்ஒடிய வானரர் சுக்கிரீவனைச் சரணமடைய, அவன் அரக்கன்மீது மரங்களையும் மலைகளையும் எடுத்துஎறிய, அவைகள் மகோதரனால் நீரூக்கப்பட, பிறகு போர்க்களத்தில் விழுந்துகிடக்கும் பரிசும் முசலம்என்பவைகளைச் சுக்கிரீவன் பிரயோகிக்க, அவை அரக்கனெறிந்த தண்டாயுதங்களோடும் முறிந்து வீழ்ந்தன. பிறகு முஷ்டியுத்தஞ்செய்து சலித்துப் பின்னரும் கத்திகேடகங்களையெடுத்து இருவரும்பொருகையில் மகோதரனுடைய கத்தி சுக்கிரீவன்கேடகத்திற்பாய, அவ்வேளையிற் சுக்கிரீவன் மகோதரனுடையகழுத்தைக் கொய்திட்டனன். அதனால், அரக்கர்நிலகேட, சுக்கிரீவனை வானவர்முதலியோர் புகழ்ந்தனர்.

மகோதரன் மாண்டதைக்கண்டு மகாபார்சுவன் அங்கதனுடைய சேனையோடு கடுமையாகப் பொர, அங்கதன் தன் இருப்புத்தடியால் சாரதியையும் அந்தமகாபாரிசுவனையும் மூர்ச்சிக்கச்செய்ய, தவாட்சனும் சாம்பவானும் பெருஞ்சிலையரில் அவ்வரக்கனுடைய தேர்க்குதிரைகளையும் தேரையும் முறித்தனர். மூர்ச்சைதெளிந்ததும் மகாபாரிசுவன் பாணங்களால் தவாட்சனையும் சாம்பவானையும் தாக்கி அங்கதனுடன் கடுமையாகப் பொர, இறுதியாக அங்கதன் மகாபார்சுவனுடையமார்பில் முஷ்டியினால் மோத, அரக்கன் இதயம்வெடிக்கப்பெற்று வீழ்ந்தான். வானரர்கள் பெருமகிழ்ச்சியினால் இலங்கையைச் சார்ந்த பல இடங்களிலும் ஆரவாரஞ்செய்தனர்: தேவதைகளும் மகிழ்ச்சிகாட்டினர்.

அனந்தரம் இராவணன் கண்டு சினம்மூண்டு தேரினின்று பேரொலியுண்டாக இராமனை திரிந்துப்போயினன். பூட்டுமுழுவதும் இரதத்தின் பேரொலியால் அதிர்ந்தது. அப்போது இராவணன் தாமஸாஸ்திரத்தைச் சிரயோகிக்க, வானரர்கள் நாற்புறத்திலும் வீழ்ந்தனர். அக்காலத்து, இராமன் இலட்சுமணனோடு கூடியுத்தசன்னாகக்கொண்டு வில்நாணியைத்தெறித்து ஒலியெழுப்ப, அவ்வொலியைக் கேட்டமாதிரித்தில் பல அரக்கர்கள் வீழ்ந்தனர். இராவணன் கிட்டினானாக, இலட்சுமணன் சில அம்புகளெய்ய, அவற்றையெல்லாம் தன்னம்புகளாற்போக்கி இலட்சுமணனைப்பொருட்படுத்தாமல் இராமனோடுபொரலானான். அப்போரில் ஆஸுராஸ்திரத்தையிமந்திரித்துப் பலமுகங்களையுடைய அம்புகளை இராவணன் எழுப்ப, ஸ்ரீராமனுடைய ஆக்கேயாஸ்திரத்தினால் பலவகைமுகமுள்ள பாணங்கள் கிளம்பி அவைகளையெல்லாம் உருமாய்த்தன. இங்குநம் ஸ்ரீராமனும் இராவணனும் பலவகைக்கதிகளுடனே பல அஸ்திரங்களாலும் பாணங்களாலும் பொராரிற்றகையில், இலட்சுமணன் தன் ஒருபாணத்தினால் மனுஷ்யன் தலையைக்கொண்டதான இராவணன் தேர்த்துவசத்தையறுத்து, அவனுடைய தேர்ப்பாகனது தலையையும் கொய்து, அவனுடையவில்லையுந்துண்டித்தனன். அந்தவேளையில் விபீஷணன் அவ்விராவணனது தேர்க்குதிரைகளைக் கதாயுத்தினால் மாய்த்தனன்.

அப்போது இராவணன் தேரினின்றுகுதித்துச் சத்தியை விடீஷணன்மேல் விடுத்தான். அது விடீஷணனைச் சார்வதற்கு முன்னே இலட்சுமணன் தான் முன்போய்நின்று அதை மூன்றுபாணங்களால் துண்டித்துவிட்டான். அப்பால் இராவணன் மயன்நிருமித்த மஹாஸக்தியையெடுத்துச் சுழற்றினமாத் திரத்தில் விடீஷணன் பிராணசந்தேகமடைய, இலட்சுமணன் அவனைத் தப்புவிக்கும்பொருட்டு முன்னின்று இராவணன்மேற் கணைகள்பொழிய, இராவணன் விடீஷணன்மேல் அந்தமஹாசக்தியை எறியும்எண்ணமாறி இலட்சுமணன்மேல்விடுத்தான்: இராமன் அதுகண்டு 'இலட்சுமணனுக்கு மங்களமுண்டாகுக' என்றுசொல்ல, அதுவலிகுன்றி இலட்சுமணனுடைய மார்பில் ஆழமாகப் பொத்தியதால் இலட்சுமணன் கீழ்வீழ்ந்தான். அதுகண்ட ஸ்ரீராமன் சண்களில்நீர்ததும்பி இராவணன்மேற் சீற்றங்கொண்டு மற்றவர்களாற்பேர்த்தெடுக்க முடியாமற்போன அந்தமஹாசக்தியைப் பேர்த்தெடுத்து முறித்தெறிந்திட்டு அதுமான் சுக்கிரீவன்முதலியோரை இலட்சுமணனைக் காத்துக்கொண்டிருக்குமாறுபணித்து, இராவணனுடன் கடுமையாகப்பொருதான். அப்போரில் இறுதியாக இராவணன் இராமபாணங்களினால் அடியுண்டு அஞ்சியோடினான். அவ்வாறு இராவணன் மீது அம்பைப்பொழிந்துகொண்டுகின்ற ஸ்ரீராமன் சுஷேணனைப் பார்த்து இலட்சுமணனுக்கு நேர்த்தநிலையைக்கருதி (!) கவருந்த, சுஷேணன் இலட்சுமணனிடமுள்ள சுபலட்சணங்களைக்காட்டி ஸ்ரீராமனைத்தேற்றி, அங்குமானே ஓஷதிலையிலிருந்து விரல்கரணிமுதலிய ஓஷதிகளைக் கொணருமாறுசொல்ல, அதுமாள்சென்று அவ்வோஷதிகள் இன்னவையென்று காணமுடியாமையால் அம்மலைச்சிகரத்தையே பேர்த்துக் கொணர, சுஷேணன் ஓஷதியால் இலட்சுமணனைச் சொஸ்தனாகச் செய்ய, வானரர்யாவரும் சுஷேணனைக் கொண்டாடினர். ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனைத்தழுவி 'நீ மரணம்அடைவாயாயின் எனக்குப்பிராணனாலும் பயனில்லை: சீதையினாலும்பயனில்லை: போர்தான் எற்றுக்கு?' என்ன, இலட்சுமணன் ஸ்ரீராமனைநோக்கி 'நீர் இப்படி வலியற்றவன் போற்பேசுவதுதகாது: அத்தயித்தற்குள் இராவணனை நீர்கொல்வதைப் பார்க்கவிரும்புகின்றேன். போரில் இராவணன் இறந்துபடவேண்டுமென்று விரும்பினால், விடீஷணனுக்குச்செய்துகொடுத்த பிரதிஞ்சுஞ்சைய நிறைவேற்றவிரும்பினால், சீதையினிடம்விரும்புள்ளதானால் விரைவில் என்சொல்லச் செய்க' என்றனனென்பது.

வேலேற்றப்படலம் முற்றிற்று.

௩௨.—ஆய்வுத் துணை களங்காண்படலம்.

வானர்கள் (ஸ்ரீராமபிரான்பொருதுவென்ற சூலபலங்கள் வீழ்ந்து கிடக்கும்) போர்க்களத்தைக் கண்டதைக் கூறும் பகுதி.

இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்தபின்பு சுக்கிரீவமகாராசா தம்சேனையுடன் இராமனைக்கிடவணங்கி 'சூலபலத்தினும் அடங்காதசேனையை வென்றது எவ்வாறு?' என வினாவு, ஸ்ரீராமன் 'விலீஷணனோடு களத்திற்சென்று கண்டால்விளங்கும்' என்று மறுமொழிகூற, தலைவரயாவரும் ஆசைகண்டியதனால் விலீஷணனோடும் களத்திற்சேர்ந்து இறந்துவீழ்ந்திருக்குஞ்சேனைகளைக் கண்டு அஞ்சிநடுங்கி ஒடுங்கி மெல்லத்தேறி 'ஆயிரம்பருவங்கண்டாலும் காட்சிக்கு ஒரெல்லையில்லை: இதனைத் துறைப்படுத்துக்காட்டுவாய்' என்ன, விலீஷணனும் அங்குமேகாட்ட, வெகுநாழிகைகண்டும் முழுதும் காணாதல் இயலாது என்றுகொண்டு, யாவரும் 'பின்பு பார்த்துக்கொள்வோம்: இவ்வளவுநேரம்கண்டும் சிறிதளவும் கண்டபாடுஇல்லை: இராமனைச்சேர்வோம்' என்றுசொல்லி அவனைச்சார்ந்து வணங்கி அப்பிரானுடைய திறமையை நினைந்து பெருவியப்புக்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து தங்கியிருந்தனரென்பது இப்படலத்துக் கூறும் பொருள்.

இப்படலம் சிலபிரதியில் வானரர்சேனைகளங்காண்படலம் என்ற பேரோடு "எழுந்துநின்று" (வேலேற்றபடலம்-சுரு) என்ற செய்யுளில் தொடங்குகின்றது. சிலபிரதியில் "தொழுதனர்" என்ற இப்படலத்தின் மூன்றாம் செய்யுளில் வானரர்களங்காட்சிப்படலம் என்ற பெயரோடும், வானரத்தலைவர்களங்காட்சிப்படலம் என்ற பெயரோடும் தொடங்குகின்றது: சிலபிரதியில் படலம் இங்குத்தொடங்கி, இதுவும் இராவணன்களங்காண்படலமும் ஒன்றாகி, களங்காண்படலம் என்ற பெயருடன் காணப்படுகின்றது.

க.—சுக்கிரீவன் தந்தானையோடுவந்து வணங்கிநிற்க, வானரர் இராமபிரானுலொழிந்த சூலபலவாகுகரின் பெருமையைநோக்கி நடுக்கமும் திகைப்புமடைந்து நாணமுறுதல்.

1ஆயுதின் கவிதன் வேந்து 2மளப்பருந் தானையோடு
மேயின னிராமன் பாதம் விதிமுறை 3வணங்கி வந்த
தியவர் பெருமை நோக்கி நடுக்கமும் திகைப்பு 4முற்றார்
5ஒய்வுறு மனத்தா ரொன்று முணர்ந்திலர் நாண முற்றார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறானபின், வானரர் தலைவனாகிய சுக்கிரீவனும்,— அனக்கமுடியாத வானரசேனையுடனே இராமனுடைய சீர்பாதங்களில் விதிமுறை வணங்கிக் கிட்டினான்: (அப்போது யாவரும்), ஒழிந்திட்ட கொடியவரின் பெருமையைநோக்கி நடுக்கமும் திகைப்புக் கொண்டு ஒய்தலையடைந்தமனத்தையுடையவராய் ஒன்றும் உணர முடியாமல் நாணமடைந்தனர்; (எ . து.)

தாங்கள் பெருவீரரென்றும் இராமனுக்குத்துணைபுரிகின்றோமென்றும் வந்திட்டு எதிராளிகளின் பெருந் தொகுதியான மூலபலவீரரைக் கண்டதும் தமது மனநிலை வீரங்குன்றி மாறுபட்டு ஓடினராதலால் யாவரும்நாணங்கொண்டனரென்க. ௫-ம்:—¹ஆயவெங்கவியின் ²மடிப் பருந். ³வணங்கியிந்தத். ⁴தீர. ⁵ஓய்வுறுமனத்தனென்றுமுரைத்திலர். ()

உ.--‘மூன்றுலகத்தீனும் மிக்க அரக்கரின் மூலபலத்தை வென்றது எவ்வாறு?’ என்று சுக்கிரீவன்வினா, ஸ்ரீராமன் விடீஷணனோடு அதனைக் காணுமாறு பணித்தல்.

மூண்டெழு சேனை வெள்ள ¹மூலகொரு ²மூன்றின் மேலும் ³நீண்டுள வதனை யைய வெங்ஙனா நிமிர்ந்த ⁴தென்றான் தூண்டிரண் டனைய திண்டோட் சூரியன் ⁵புதல்வன் சொல்லக் ⁶காண்டிரீ யரக்கர் வேந்தன் றன்னொடுங் களத்துத யென்றான்.

(இ - ள்.) தூண் திரண்டாற்போன்ற வலியதோளையுடைய சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவன், (போரில்) மூண்டெழுந்த சேனைவெள்ளமானது, உலகம்மூன்றுக்கும் மேலாகவும் நீண்டிருந்தது: ஐயனே! அச்சேனையைக்கடந்துவென்றது எவ்வாறு? என்று வினாவினான், (அங்ஙனம்) வினாவு, (இராமன்), அரக்கர்வேந்தனான விடீஷணனோடு நீ களத்தைக் காண்பாயென்றான்; (எ - று.)

‘மூவுலகத்தினும் அடங்காத பெருமையையுடைய மூலச் சேனையை யெல்லாம் ஒருத்தகைக்கடந்திட்டுவென்றது எவ்வாறு, என்று சுக்கிரீவன் வினாவு, இராமன் தன்னால்வீழ்த்தப்பட்டுச் சேனைகள்வீழ்த்துகிடப்பதை விடீஷணனோடும் போர்க்களஞ்சென்று காண்பாயென்று கூறினனென்க. தன்வீரப்பெருமையைத் தன்வாயிறுற்சொல்லவிரும்பாமல் களத்தைக்காணுமாறுகூறினான். சிலபிரதிகளில் இங்குத்தான் வேலேற்றபடலம் முற்றுகின்ற தென்பது, முன்னரே குறிப்பிக்கப்பட்டது. ௫-ம்:—¹உலகொடு. ²மூன்றுமுற்றி. ³நீண்டுளது. ⁴என்ன. ⁵திறுவன். ⁶காண்டிரால். (௩.௫௪௪)

உ.--வணங்கிவிட்டு வானரத்தலைவர் விடீஷணனோடுசென்று

போர்க்களங் காணுதல்.

தொழுதனர் தலைவ ரெல்லார் தோன்றிய காத ழாண்ட, எழுகென விரைவிற¹சென்ற ரிராவணற் கிளவலோடுங், கழுக்கொடு பருந்தும் பாறும் பேய்களும் கணங்கண் மற்றுங், குழுவிய களத்தைக் கண்ணி னோக்கினர் துணுக்கங் கொண்டார்.

(இ - ள்.) தலைவர்களெல்லாம் (ஸ்ரீராமனைத்) தொழுது (உள்ளத்துத்)தோன்றிய விருப்பம் தூண்டுவதனால் இராவணன் தம்பியானவிடீஷணனோடும் ‘எழுக’ என்று சொல்லி விரைவிற்போய்,---கழுருடனே பருந்தும் பாறும் பேய்களும் ஆகியவற்றின் திரள்களும் மற்றுமுள்ளகாக்கைமுதலியனவும் திரண்ட படுகளத்தைக் கண்ணினால் நோக்கி அச்சுக்கொண்டனர்; (எ - று.)—பாறு-பருந்தின்சாதிபேதம். ௫-ம்:—¹தேந்தாரிராகவன், சென்றாரிராவணன். (௩.௫௪௫)

சு.—படுகளங்கண்ட வானரர் முதலிற் பேரச்சமடைந்து பிறகு
மகிழ்ச்சிமிகுதல்.

ஏங்கினார் நடுக்க முற்றா ரிரைத்திரைத் துள்ள மேற
விங்கினார் வெருவ் லுற்றார் விம்மினா ருள்ள 1வெப்ப
ஒங்கினார் மெள்ள மெள்ள வயிர்நிலைத் துவகை 2பூன்ற
3ஆங்கவ ருற்ற தன்மை 4யாரறிந் தறைய கிற்பார்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அவ்வானரர்),—ஏக்கங்கொண்டார்: நடுக்க
மடைந்தார்: நிகவும் ஆரவாரித்து மனத்தில் (அச்சம்) நிகப்பருக்கப்பெற்
றார்: வாய்புலற்றத் தொடங்கினார்; உள்ளம்வெதும்பவருத்தினார்:
மெள்ளமெள்ள உயிர்நிலைக்கப்பெற்று மகிழ்ச்சி பூன்ற மேம்பட்டனர்:
அப்போது அவருக்குநேர்ந்த தன்மையை எவர் அறிந்து சொல்ல
மாட்டுவர்? (எ - று.)—பி-ம்:—1வெம்பி. 2வாறு, 3வாறு. 3வாங்கினார்,
ஆங்கிவர். 4யார்கொலேபகரற்பாலார். (நூ. ௫௨௫)

௫.—மிகப்பெரிய மூலபலத்தைக் காணும்படி நெறிப்படுத்துக்
கூறுமாறு வானவரீ வினாவு, விபீஷணன் கூறத்தொடங்குதல்.

ஆயிரம் பருவங் 1கண்டுங் காட்சிக்கோர் 2கரையிற் றன்றால்
3மேயின 4துறைக டோறும் 5விம்மினார் நிற்ப தல்லால்
பாய்திரைப் 6பரவையேழுங் 7காண்குறு 8பதக ரென்ன
9நீயிருந் துரைத்தி 10யென்றார் விடண நெறியிற் 11சொல்வான்.

(இ - ள்.) 'பாய்கின்ற அலையையுடைய கடலேழும் (ஒருங்கு திரண்
டாற்போற்) காணப்படுகின்ற பாதகரான அரசுக்கர் பொருந்திய இடங்
கள்தோறும் (காண்பவர்கள் அச்சத்தினால்) அழுதுகொண்டு நிற்பதல்
லாமல் ஆயிரம்வருஷங்கண்டாலும் காண்பதற்கு ஓர் எல்லையிலையாகை
யால், 1 இருந்து உரைப்பாய்' என்று (வானரர்) வினாவினாராக, விபீஷ
ணன் முறைப்படி கூறலானான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1கண்டால். 2அள
விற்பன்றால். 3போயின. 4உவகையோடும். 5விம்மினார் நிற்பதல்லால்,
விம்மினார்புலம்பல்லால். 6வேலை. 7காண்குறும். 8பதகனென்ன.
9நீயிர்தேர்ந்து, 10என்றான். 11சொன்னான். (நூ. ௫௨௬)

வேறு.

கூ.—இதுமுதல் இருபத்தொன்பது கவிகள்-விபீஷணன் இறந்த
சேனைகளைக்கூட்டிக் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

காகப் பந்தர்ச் செங்கள மெங்குஞ் செறி¹கால
²வோகத் தம்பிற் பொன்றின வேனு ³முடலொன்றி
மேகச் சங்கந் தொக்கன ⁴வேழும் ⁵வெளியின்மை
நாகக் ⁶குன்றம் நின்றன காண்மி னமரங்காள்.

(இ-ள்.) நம்முடையவர்களே! காகப்பந்தலைக்கொண்டதும் (இரத்த
நீர்படுதலாற்) செந்நிறமடைந்ததுமான போர்க்களமெங்கும் நெருங்கிய
யமலுடையதொடர்பைக்கொண்ட அம்பினால் இறந்துகிடந்தனவாயி

னும், (தாம்)உடல்கள் ஒன்றுபட்டதனால் மேகத்திரள்பொருந்தப் பெற்றனவான யானைகளாலியன்ற ஏழுமலைகளும் வெளியில்லாமல் நின்றனவற்றைக் காண்மின்கள்; (எ - று.)

யானைகள் இராமனம்புகளால் உயிர்மீண்டு தரையிற்கிடந்தன வாயினும் ஒன்றன்மேலொன்றாக வீழ்ந்தனவாக, இங்ஙனம் யானைப் பிணங்களினாலியன்றனவான பலதிரள்கள் மேகம்படியப்பெறுஞ் சப்த குலாசலங்கள்போலக் காணப்படுபவற்றை சுட்டிக் காட்டியவாறு. கொலையுரிதலால், இராமபாணங்கள் 'காலயோகத்தம்பு' எனப்பட்டன. மாபிசம்மிக்க விடத்துக் காங்குகள் பந்தரிட்டாற்போல் வானத்தில் நெருங்கிப் பறத்தல் இயல்பு: ஆதலால், 'காகப்பந்தர்ச்செங்களம்' என்றது. ஒகத்து-யோகத்துஎன்பதன்திரிபு. 1 - மீ:--1காலம். 2மோகத்தம்பிற், வேகத்தம்பிற், யோகத்தம்பிற். 3உடனென்றி, உடலொன்றின். 4வீழும். 5வெளியின்றி. 6குன்றினின்றன. (௩௫௪௮)

எ. வென்றிச் செங்கண் வெம்மை யரக்கர் 1விசையூர்வ
2ஒன்றிற் கொன்றுற் றம்பு தலைப்பட்ட நியிற்றுங்கப்
பொன்றிச் சிங்க 3நாக வடுக்கல் பொலிகின்ற
குன்றிற் றஞ்சுந் தன்மை நிகர்க்குங் குறிகாணீர்.

(இ-ள்.) (முன்பெல்லாம்) வெற்றிபொருந்தியவரும் செங்கண்ணை யுடையவருமான வெம்மையைக்கொண்ட அரக்கர்கள், விரைந்து செல்வனவும் ஒன்றிற்கொன்று முத்துற்றனவுமான ராமசாங்கள் தம் மீதுபட்டு உயிரைக்கொள்ளுதலால் இறந்து (எழுகுலமலைபோற்கிடக்கும் யானைப்பிணங்களின் மீது விழுந்து), பாம்புகளைக்கொண்ட அடுக்கல் விளங்குகின்ற மலையில் ஆங்குகின்ற சிங்கத்தின் தன்மையையொத்திருக்குங் குறியைக் காண்மின்கள்; (எ - று.)

யானைப்பிணங்களின்மீது இராமபாணங்கள் பொத்தி யிறந்தஅரக்கர் வீழ்ந்துகிடத்தலைச் சுட்டிக்காட்டியது, இது. உற்றம்பு என்ற இடத்துஉற்றஎன்ற பெயரெச்சத்தின் அகரவீறுதொகுத்தல். அடுக்கல்- அடுக்கினாற்போலுங்கல். 1 - மீ:--1விசைஊர, விசையூர். 2ஒன்றுக்கொன்று, ஒன்றிச்சென்றுற்று. 3நாகமடுக்கிற், நாகமடுக்கப், நாகவடுக்கிற். (௩௫௪௯)

அ. அளியிற் பொங்கு 1மங்கண னேவு மயில்வாளிக்
களியிற் பட்டார் வீரணமுக 2மின்னுங் கரையில்லாப்
புளினத் 3திட்டிற் 4கண்ணகன் வாரிக் கடல்பூத்த
நளினக் 5காடே யொப்பன 6காண்மி னமரங்காள்.

(இ - ள்.) நம்மவர்களே! கருணையினால் ததும்பப்பெற்ற அழகிய கண்களையுடைய இராமன் ஏவுகின்ற கூரியஅம்பினால் மதக்களிப்போடு இறந்திட்டவரின் வாண்முகங்கள், விளங்குகின்ற கரையைப் பெற்றிராத இடமகன்ற நீரைக்கொண்ட கடல் (தன்னுடைய) புளினத்திட்டிலேபூத்த தாமரைத்தொகுதியை யொத்துத் தோன்றுவனவற்றைக் காண்மின்கள்; (எ-று.)

அம்பு பொத்தப்பெற்றுக் கடற்கரையில் மதக்களிப்பாற் செந்நிறம் பெற்ற வீரர்முகங்கள் விழுந்துகிடப்பவை - தாமரைக்காடு மணல் மேட்டில் மலர்ந்திருப்பவற்றை யொக்குமென்றார்: தந்திறிப்பேற்ற வணி. முகத்திற் பொத்திய பாணங்கள் - தாமரையில் மொய்க்கும் வண்டுகள் போலு மென்க. அனியிற்பொங்கும் - வண்டுகளால் மொய்க் கப்பெற்ற என்று கூறி நனினக்காட்டிற்கு அடையாக்குவாரு முளர். 1 - ம்:—1 கங்கமுதற்பல்குலமார்க்கக், கங்கைமுதற்பல்கணமார்க்கக். 2 என்னுங்கரையில்ல, பின்னுங்கரையில்ல, எங்குங்கரையில்லார். 3 திட்டைக். 4 கண்கனல்சோரிக், கண்ணகன்சேசரிக. 5 கானேயொத் தன. 6 பார்மின். (ந.௫௫௦)

கூ. 1 பூவாய் வாளிச் செல்லெறி காலைப்பரி 2 பொன்றக்
3 கோவார் விண்வாய் வெண்கொடி 4 திண்பா யொடுகூட
5 மாவார் திண்டேர் 6 மண்டுத லானீர் 7 மறிவேலை
நாவாய் மானச் செல்வன காண்மி 8 மரங்காள்.

(இ - ள்.) நம்மவர்களே! சிறப்புப்பொருந்திய வானத்திற்பொருந்திய வெண்கொடியையுடைய குதிரைகட்டுதலுறுகின்ற வலியதேர்கள், கூர்மைபொருந்திய அம்புகளாகிய இடி எறிந்தகாலத்து(த் தம்பாற் கட்டிய) குதிரைகள் இறந்துபடவும் இரத்தப்பெருக்கிற் செல்வத னால், நீர்த்திரைமடங்கப்பெற்ற கடலிலே திண்ணியபாயோடுசெல் வனவான மரக்கலங்களை யொத்திருக்கக் காணுங்கள்; (எ - று.)

பூட்டியகுதிரைகள் இராமசரங்களால் இறந்திடவும் வெண்கொடித் தேர்கள் இரத்தப்பெருக்கா லீர்க்கப்பட்டுச் செல்பவை, கடலிற்செல்லும் பாய்கட்டியமரக்கலம்போலு மென்றவாறு. குதிரைகள் பொன்றவும் தேர்கள் செல்வனவெனக்கூறியது - பிறிதாய் சீயணியாம்: இதனை, வடநூலார் விபாவநாலங்கார மென்பர்: இது தந்திறிப்பேற்ற வணிக்கு அங்கமாய் வந்தது. பூ - கூர்மை, செல் - இடி, கோ-தலைமை; சிறப்பு-சந்திரசூரியர் எனினுமாம். 1 - ம்:—1 பாவாய். 2 பொன்றக். 3 கோவாய்வன்பாய், தேவார்விண்வாய். 4 திண்கால்கொடு, திண்காலொடு. 5 மாவாய், மாவார்த். 6 மண்டுகுலாநீர், மண்டுகுலானீர். 7 மறு.

க௦. 1 ஒழுகிப் பாபு மும்மத வேழ முயிரோடும்
2 எழுகிற் கில்லாச் செம்புனல் வெள்ளத் திடையற்ற
3 பழுகிற் றல்லாப் பஃறிரை 4 தூங்கும் படர்வேலை
முழுகித் தோன்று 5 மீனர சொக்கு முறை 6 நோக்கீர்.

(இ-ள்.) வெளியேசிந்திப்பாய்கின்ற மூன்றமதங்களையுடைய யானை உயிருடனே இரத்தவெள்ளத்திலே எழுந்திருக்கமாட்டாமல் மூழ்கியது, (இதுவரையிற்) பழுகியிராத பலஅலைகள் மடங்கிவிழப்பெற்ற பரவியகடலிலே முழுகித் தோன்றுகின்ற மீனரசை யொத்திருக்கப் பெற்ற முறைமையைக் காண்மின்; (எ - று.)

இரத்தக்கடலில்முழுகுவதால், 'பழுகிற்றில்லா...வேலை' எனப்பட்டது. உயிருடனிருந்தும் இரத்தவெள்ளத்தினிடைப்பட்டு எழுந்து செல்லமுடியாமல் யானை அங்குத்தானே மூழ்கியிற்றது, அபூர்வமான தொருகடலிலே மீனரசு மூழ்கித்தோன்றுந்தன்மையைப் போலுமென்றார்: தந்திரிப்பேற்றவணி. மீனரசு - திமிங்கிலமென்பர். எழுந்து செல்லமாட்டாமைக்குக் காரணம் தம்மீது அம்புபாய்ந்தமை யெனக் கொள்ளலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹முழுகிமாயும். ²எழுதற்கில்லா, எழுகிற்கெல்லா, மெழுகிச்செல்லாச், ³பழுகிற்கில்லா. ⁴தாங்குர். ⁵மீனிறை, ⁶காணீர். (௩௫௫௨)

க௧. கடக்கா ரென்னப் பொங்கு கவந்தத் தொடுகைகள்
தொடக்கா நிற்கும் ¹பேயில யத்தின் நெழில்²பண்ணி
³மடக்கோ வில்லா வார்⁴படி மக்கூத் தமைவிப்பான்
⁵நடக்கால் காட்டுங் ⁶கண்ணுள் ⁷ரொக்குந் நமாங்காள்.

(இ-ள்.) நமரங்காள்! தம்முடல் மேகத்தையொத்திருக்கக் கிளர்ந்தெழுகின்ற கவந்தத்திற்குவற்பக் கைகளைச் சேர்க்காரிற்கின்ற [தாளம் போடுகின்ற]பேய், இலயத்தின்செயலைச் செய்தவண்ணம்மடங்குதலில்லாத [சோம்புதலில்லாத] நீண்ட அபிரயக்கூத்தை (மாணக்கர்க்கு)ப் பொருந்தச்செய்யும்பொருட்டு நடனக்கலைக் காட்டுகின்ற பரதாசாரியரை ஒக்கும்; (எ - று.)

கவந்தங்கள் கூத்தாடுகையில் அதற்குவற்பப் பேய்கள்தாம் கைத்தாளமிட்டுக் கூத்தாடுவது - கூத்துப்பயிலும் மாணக்கர்க்கு அக்கூத்தைக் கற்பிக்கும்பொருட்டுத் தாளமிட்டுக் கூத்தாடிக்காட்டுகின்ற பரதாசாரிநிகரைப்போலு மென்றவாறு. கண்ணுள் - கூத்து: அதனைச்செய்பவர் - கண்ணுள்: கூத்தர்: இங்குக்கூத்தைப் பயில்விக்கும் ஆசிரியரைக் காட்டிற்று. கூத்தரைபேகூறவதாக உரைப்பினுமாம். கடம் - உடல். கடக்காரென்ன - மதநீரையுடைய காரை [யானையை] யொத்தஎன்று பொருள் ஒதுவாருமுளர். மடக்குவல்லா-முடங்குதல் நீங்காத என்றலும், ⁴படிமைக்கூத்துஎன்று பாடமோதி-வெறியாளன் ஆடும் வெறியாட்டுஎன்றலும் உண்டு. பி-ம்:—¹பேய்சிலநாகத், பேய்நிலயத்தின். ²பூண்ட, பண்ண, பேணி. ³மடக்கோர், வடக்கோ. ⁵நடக்கோல். ⁶கண்ணினர். ⁷ஒப்பாம். (௩௫௫௩)

க௨. மழுவிற் ¹கூர்வாய் ஊன்ப லிடுக்கின் வயவீரர்
குழுவீற் ²கொண்டார் நாடி ³தொடக்கப் ⁴பொறிகூட்டத்
தழுவிக் கொள்ளக் கள்ள மனப்பே யவை⁵தள்ளி
நழுவிச் ⁶செல்லு மியல்பின காண்மின் நமரங்காள்.

(இ - ள்.) நமரங்காள்! வாயிலே மழுப்போலக்கூரிய வலிய பல்லையும் இடுங்குதலில்லாத வெற்றியையுமுடைய (அரக்க)வீரர் கூட்டமாக இருப்பவரின் (உடலின்) நரம்புகள், தொடக்குதலையுடைய [கட்டுதலையுடைய] யந்திரம்போல(த் தம்மையும்) உட்படுத்துமாறு தழுவித்

கொள்ள, வஞ்சகமுள்ளுமனத்தையுடைய பேய்கள் அவற்றைத் தள்ளி நழுவிச்செல்லுகின்றவற்றைக் காண்பின்கள்; (எ - று.)

கூட்டமாயிறந்த அரக்கவீரரின் உடலிலிருந்து அறுபட்டு எழுந்த நரம்புகள் தொடக்கப்பொறிபோல் தம்மைக்கட்டுப்படுத்துமாறுதழுவு, அவற்றைத்தப்பிச்செல்லும் பேய்களைக் காண்பின்களென்று காட்டுகின்றனன் விபீஷணனென்க. கவந்தங்களோடு நர்த்தனஞ்செய்யப்புகுக்க பேய்களின் கால்கள் அக்கபந்தங்களின்பல்லிடுங்கிலே சிக்கிக்கொள்ள, அவற்றின் உடல்நரம்புகள் கூட்டமாகத் தம்மைப் பொறிகளைப்போல் தொடக்குமாறு ஆரம்பிக்க, இக்கவந்தங்களோடு நம்மால் நர்த்தனஞ்செய்ய முடியாதென்று அப்பேய்கள் மெல்லவிலகிச்செல்வதைக் காணீரென்று இப்பாட்டுக்குப்பொருளுரைப்பாருமுளர். 1-ம்:—1கூர்வாள். 2கொண்டந்நாடி, கொண்டன்னாடி. 3துடித்தப், துடிக்கப். 4பொறிகூடித், பொறிகூட்டித். 5தள்ள, தம்மை. 6செல்லவீழ்வன, தள்ளிப்பேர்வன, செல்லவீழ்வன, செல்லவியல்பின. (௧௫௫௪)

௧௩. பொன்னின் னேடை 1மின்பிறழ் நெற்றிப் புகர்வேழம்
பின்னும் முன்னு மாறின விழ்வீற் 2பிணையுற்ற
தன்னின் னேரா மெய்யிரு பாலுந் 3தலைபெற்ற
என்னுந் தன்மைக் கேய்வன பல்வே றிவைகாணீர்.

(இ - ள்.) பொன்னுவியன்ற நெற்றிப்பட்டத்தினால் ஒளிவிளங்குகின்ற நெற்றியிலே (செம்)புள்ளிகளைப்பெற்ற யானைகள் (இராமசரங்களால்) விழ்கையில் பின்புறமாகவும் முன்புறமாகவும் மாறினவாய்ச்சேர்தல்பொருத்தியவை, தன்னில் (தான்) ஒப்பாக உடம்பின் இருபாலும் தலையைப்பெற்றன என்னுந் தன்மைக்கு ஏற்றன பல்வேறு இவைகளைக் காணீர்; (எ - று.)

யானைகள் இராமசரங்களால் அடிபட்டு வீழுகையில் ஒன்றன் பிருஷ்டபாகம் மற்றொன்றன் பிருஷ்டபாகத்தோடு பொருந்த மாறிவிழ்பவைபல, இருபுறத்திலும் ஒருகிரான தலையைப்பெற்ற மிருகங்கள் பல்வேறு போன்றுள்ளவற்றைக் காண்பி யென்றவாறு. நேரா-உடன் பாட்டெச்சம். 1 - மீன். 2பிணையுற்ற. 3தலைபெற்றது. (௧௫௫௫)

௧௪. நாமத் திண்போர் முற்றிய 1கோபந் நகை 2நாறும்
பாமத் 3தொன்னீ ரன்ன நிறத்தோர் பகுவாய்கள்
தாமத் தோடும் 4வெங்கன லின்னுஞ் சுடர்கின்ற
ஓரக் குண்ட மொப்பன பல்வே றிவைகாணீர்.

(இ - ள்.) அச்சத்தைவிளைக்கின்ற வலியபோரில் முதிர்ந்தகோபம் கடுஞ்சிரிப்பில்தோன்றப்பெற்றனவும் பரவுதலையுடைய பழமையான நீரையுடைய கடலையொத்தநிறத்தைக்கொண்டனவுமான ஒப்பற்ற பிளவுப்பட்டவாய்கள்,—புகையுடனே கொடியகனல் இன்னும் எரிகின்ற ஓமகுண்டங்களை யொப்பன பல்வேறு இவற்றைக் காணீர்; (எ - று.)

இறந்து கீழ்வீழ்ந்துகிடக்கின்ற வீரரின் பகுவாய்கள் - கோபத்தோற்றம்மாறாமையால் புகைகனல்களுடனே சுடர்கின்ற ஓமகுண்டம்

போலு மென்கின்றான். பி-ம்:—¹காலந், ²நாளிந், ³நின்றும், ⁴தெண்ணீர், ⁵வெங்கனலோடும், ⁶வேறுவை. (௩௫௫௬)

க௫. ¹மின்னும் மோடை யாடல் வயப்போர் ²மிடல்வேழக் கன்னம் மூலத் ³தற்றன வெண்சா மரை⁴காணீர் ⁵மன்னும் மாரீர்த் தாமரை மாணும் ⁶வதனத்த அன்னம் ⁷மெல்லத் ⁸துஞ்சுவ ⁹வொக்கும் மவை¹⁰காணீர்.

(இ - ள்.) மின்னுகின்ற நெற்றிப்பட்டத்தையும் ஆடலையுமுடைய வெற்றிபொருந்தியபோரிலே வலிமையைக்காட்டிய யானைகளின் காதினடிப்புறத்தினின்றூங்கிய வெண்சாமரைகளைக் காணீர்; அவைகள், நிலைபெற்ற மிக்கநீரிற்பொருந்திய தாமரைமலரையொத்த(வீரர்களின்) வதனத்தின்மீதுபடிந்தனவாய், அன்னப்பறவைகள்(தாமரைமலர்களில்) மெல்லத்துஞ்சுவவற்றையொக்கும்: காண்மின்கள்; (எ-று).—பி-ம்:—¹பின்னும், ²மத, ³உற்றன, இற்றன, ⁴காண, ⁵மன்னர்மன்னத், மன்னும்வாசத், மன்னர்மாளத், ⁶வதனத்தால், வணமீதே, ⁷பூவிற், பூமேற், மழுவில், ⁸துஞ்சின, ⁹ஒக்கின்றன, ஒக்கின்றவை, ¹⁰பாரீர்.

க௬. ¹ஒளின் முற்று ²துற்றுயர் வேழத் தொளிர்வெண்கோடு ஆளின் முற்றுச் செம்புனல் வெள்ளத் தவைகாணீர் கோளின் முற்றுச் ³செக்கரின் மேகக் ⁴குழுவின்கண் நாளின் முற்று வெண்டிறை ⁵போலுந் நமரங்காள்.

(இ - ள்.) நமரங்காள்! ஒழுங்காக முற்றுகைசெய்யாது (தனித்தனியே) உற்று உயர்ந்த வேழங்களின் விளங்குகின்ற வெண்கோடுகள் வீரர்களிரம்பாத செந்நீர்வெள்ளத்திலுள்ளவை,—ஒளியையுடைய முற்றுத செந்நிறமுள்ள மேகத்திரவிற் காணப்படும் நாளிரம்பாத வெண்டிறைபோலத்தோன்றும்: காண்மின்கள்; (எ - று.)

செந்நீரிற்படிந்ததொற் செந்நிறமான யானைகளின்தந்தங்கள் செந்நிறங்கொண்டவானத்துத்தோன்றும் இளம்பிறைபோலு மென்றார் திரண்டுவருமாயின் ஒன்றன்மேலொன்று விழுமாதலால், அதனைத் தவிர்க்க 'ஒளின்முற்றுது' என்றது. வீரர்களிரம்பியானைகள் விழுந்துகிடப்பின் அவ்யானைத்தந்தம் தோன்றுவதருமைபற்றி, 'ஆளின்முற்று' என்றது. கண்ணுக்குப்புலகை வேண்டுமாதலால், முற்றுச்செக்கர் மேகம் கூறப்பட்டது. பி - ம்:—¹வேளின், ஒளிம், ²உற்றிகல், ³செருக்கண், செக்கருள், ⁴குழிவிண்ணின், ⁵போல்வ. (௩௫௫௭)

க௭. கொடியும் வில்லும் ¹கோலொடு வேலும் குவிதேருந் துடியின் பாதக் குன்றின் மிசைத்தோல் விசியிண்கட்டு ஒடியும் வெய்யோர் கண்ணெரி ²செல்ல வுடன்வெந்த தடியுண் டாடிக் கூளி ³தடிக்கின் றனகாணீர்.

(இ - ள்.) கொடி வில் அம்பு வேல் என்றஇவைகள் குவிந்துள்ள தேரிலும், தடியென்னும் பறைபோன்றபாதங்கையுடையமலைபோன்ற

தோற்றத்தையுடைய யானையின்மேல் தோலாற்கட்டப்பட்ட அம் பாரியிலும், (இராமபாணங்களால் உயிர்) களையப்பெற்று அழிந்த கொடியேரான அரக்கரின் கண்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட தீச் சென்றதனால்; ஒருசேரவெந்த மயிசங்களை யுண்டு பேய்கள் (களிப்பினாற்) கூத்தாடி உடல்பருப்பனவற்றைக் காண்மின்; (எ - று.)—யானைவீரர் தேர் வீரர்களின் கண்ணினின்று பொங்குங் கோபத்தீயாற் பக்குவமாக வெந்த தசையைப் பேய்கள் உண்டு மகிழ்ந்து உடல்பருக்கப்பெறுமென்க. தேரிலும் விசியிலும் ஈட்டு ஓடியும் வீரர் என இயையும். கட்டு-இறந்தகாலவினையெச்சம். ஓடிதல் - அழிதல் பி-ஈ:—1 கோவொடுதண்டிங். 2 தோல்விசுமஞ்சுட்டொடியும், தோறுவர்ச்சுட்டொடியின், தோல்விசியஞ்சுட்டொடியும், தோல்விசியின் கட்டொடியின். 3 சிந்த. 4 தடிக்கின்றவை. (௩௩௩௧)

கஅ. சகரம் முந்ரீர்ச் செம்புனல் வெள்ளந் 1 தடுமாறி
மகரந் 2 தம்மின் 3 வந்தன 4 கண்டு மனமுட்கிச்
சுகரம் மன்ன 5 யாவுகொ வென்னச் சிலநாணி
1 நகரம் நோக்கிச் செல்வன காண்மி னமாங்கார்.

(இ-ள்.) சமரங்கார்! சுகரத்தோண்டியதான கடலோடு செந்ரீர்வெள்ளமுந் தடுமாறுவதனால், சில சுறாமீன்கள் சோரிவெள்ளங்களில் வந்தவை, —(யானைகளைக்) கண்டு 'மலையையொத்த இவை யாவையோ?' என்று மனத்து அஞ்சி நாணமுற்றுத் தம்பிடத்தை நோக்கிச் செல்வனவற்றைக் காண்மின்; (எ - று.)

இச்செய்யுளுக்கு, யானைகள் சுறாமீன்களைக்கண்டு அஞ்சி யானையோ என்று மயங்கி நாணி மனமுட்கித் தம்பிடத்துச்செல்வன காண்மினென்ற கருத்துப்படப் பொருள்கூறுவாரு முளர். நகரம் - தம்வாழிடம். பி - ஈ:—1 தடுமாறி, தடுமாற 2 தம்மின், நன்மின். 3 வந்தன. 4 காண, காண்மும். 5 யானைகொல். 6 நாளின். 7 நகரன்னைக்கி. (௩௩௩௦)

கக. விண்ணிற் 1 பட்டார் 2 வெற்புறழ் காயம் பலமென்மேல்
மண்ணிற் செல்வார் மேனியின் 3 வீழ படிவுற்றார்
எண்ணிற் 4 நீரா வன்னவை 5 தீரு மிடலில்லாக்
கண்ணிற் 6 நீயார் விம்மி 7 யுளைக்கும் படிகாணீர்.

(இ - ள்.) வானத்தில் இறந்தாரின் மலையையொத்த உடல்கள் பலமென்மேல் மண்ணிற் செல்வாரின்மேனியில் வீழவே, (அந்தமண்ணிற் செல்பவர்கள்) உயிர்சோர்ந்தாராய், கணக்குக்கு அடங்காத அவ்யாக்கைகளினுற்றேன்றிய துன்பத்தினின்று நீங்கிட வலிமையற்று, கண்ணிற் நீப்பொறியைக்கக்கினவராய் அழுது வருந்துகின்ற வகையைக் காணீர்; (எ - று.)

வானத்துச்செல்லும் அரக்கவீரர் சிலர்மீது இராமபாணம் பட்டு அவர்களைவீழ்த்த, அவ்வாறவீழ்ந்த அவ்யாக்கைகளினுற் பூமியிற் செல்லும் சில அரக்கவீரர் உயிருன்றிக் கண்ணில் தீப்பொறிபறக்க விம்பிக் கத்துவதைக் காட்டுகின்றான் விபீஷணனென்க பி-ஈ:—1 செல்வார். 2 வெற்புறழ். 3 விள. 4 நீவுமிடனல்லாக், தீருமிடலில்லாக், 5 தோன்றார். 6 உழக்கும். (௩௩௩௧)

உ. அச்சிற் றிண்டே ரானையின் மாமே¹லகன்வானின்
மொய்ச்சுச் சென்றார்²மொய்குரு தித்தா ரைகள்³முட்ட
உச்சிச் சென்ற னுயினும் வெய்யோ னுதயத்தின்
குச்சிச் சென்ற⁴ஒத்துள னாகுங் குறிகாணீர்.

(இ - ள்.) அச்சைப்பிரதானமாகக்கொண்ட வலியதேரின்மே லும் யானையின்மேலும் குதிரைமேலும் அகன்ற வானவழியாக நெருங் கிச்சென்றவரான அரக்கவீரர்களின் நெருங்கியஇரத்தவொழுக்குக்கள் மோதுவதனால், சூரியன் உச்சிப்போதிற் சென்றிருந்தானுயினும், உதய மலையின்சிகரத்திற் சென்றானை யொத்துத் தோன்றுங் குறியைக் காணீர்; (எ - று.)

இரத்தத்தாரை தன்மேல்முட்டியதனால் உச்சிக்காலத்துச் சூரி யன் உதயகாலத்துச் சூரியன் போலச் சென்றிறத்தவனாகக் காணப்பட்ட டன னென்பதாம். பி-ம்:—¹காலாளின். ²மொய்க். ³முட்ட. ⁴ஒத்துளது.()

உக. காரேயப் போனிக் கண்டகர் கண்டப் படுகாலை
ஆரே வென்ன¹விண்படர் செஞ்சோ ரியதாகி
²வேராய் நின்ற³வெண் மதி செங்கேழ் நிறம்⁴விம்பி
மாரேர் வெய்யோன் டண்டில⁵ரொக்கின் றதுகாணீர்.

(இ - ள்.) காற்றின்தன்மைபொருந்திய [விரைந்துசெல்லவல்ல] மேனியையுடைய பகைஞர் துண்டப்படும்பொழுது, விண்ணிற்படர்ந்த (அந்தச்) செந்நிறச்சோரியானது 'ஆரே!' என்று கருதும்படி தோன்றி யதனால், வேராகின்ற வெள்ளியசந்திரன் செந்நிறம்:யிக்கு(ச் சந்திர னுக்கு)மாறான ஒருசூரியமண்டிலத்தைப் போன்றிருப்பதைக் காணீர்.

இங்குச் சந்திரன் தன்வெண்மைநிறம்மாறிக் சூரியமண்டலம்போல் செந்நிறத்தவனான வென்று கூறியது - பிறிதீர்துணம்பெறலணியாம். கால் தோய் - இரத்தக்கால்படித்த என்று கூறினுமாம். இனி, காறு ஒய் என்றுபிரித்து, காறு - அளவு [அதாவது - பராக்கிரமம்] ஒய்ந்த என்று கூறினொழுநார். கண்டகர் - முட்போலக்கொடியவர்: எனவே, பகைவரைக்காட்டும். பி-ம்:—¹விண்டவர். ²வேரேர். ³வெண்மணி. ⁴விம்பி. ⁵ஒக்கும்வகை, ஒக்கும்மவை. (௩௫௬௩)

வேறு

உஉ. வானநைய மண்ணைய¹வளர்ந்தெழுந்த²பெருங்குருதி மகர வேலை,³தானைய வுற்றெழும்பா ரவைதெளித்த புதுமழையின்⁴துள்ளி தாங்கி, மீனைய நறும்⁵போதும் ஈரையருந் துஞ் சிறைவண்டு நிறம்⁶வே ரெய்திக், ⁷கானகமுந் கடிபொழிலு முறி⁸யின்ற போன்றொளிர்வ காண்மின் காண்மின்.

(இ - ள்.) வானநையவும் மண்நையவும் மிக்கு எழுந்த பேரிரத் தத்தினால் மகரம்வாழுமிடமான கடலும் தான் நனைந்திடவும் (இங்கு னம்பிணங்களினின்று) பொருந்தியெழுதின்ற தெளித்த புதுமழையின் துளியைப் பூமியினிடங்கள் தாங்குவதனால் நட்சத்திரம்போல் விளங்கு

கின்ற [வெள்ளிய] நறுமணமுள்ள மலர்களும் நறுமணமுள்ள தேனை நுகர்கின்ற சிறகையுடைய வண்டுகளும் வேற்றுநிறத்தையடையாநிற்க, காட்டினிடமும் நறுமணமுள்ள பொழில் களும் (தம்நீ துதெறித்தகுருதியினால்) தளிரையின்றி றுற்போலத்தோன்றும்வற்றைக் காண்மின் காண்மின்; (எ-று.)—¹நீனய ²நீனய ³நீனய தெளித்த மழைத்துள்ளியைப் பாரவை தாங்க, ஆங்குள்ள போதும் வண்டும் நிறம்வேறெய்தின என்க: எய்தி = எய்த: எச்சத்திரிபு. பி - ி:—¹வளைந்தெழுந்த. ²கொழுங். ³தானனைவுற் றெழும்பறவைச்சிறை. ⁴துளியதாகி. ⁵போதின்விரையரும்புங்கறை. ⁶வேறாகக் ⁷காளினமுங், காணமுங். ⁸என்றதென. (௩௩௬௪)

உ௩. வரைபொருத ¹மதவானைத் ²துணைமருப்புங் ³கிளர் முத்து மணியும் வாரித், திரைபொருது ⁴புறங்குவிப்பத் திறங் கொள்பனை மரமுருட்டிச் சிறைப்புள் ளார்ப்ப, நுரைக் கொடியும் ⁵வெண்குடையுந் ⁶சாமரையு மொச்சமந்து ⁷பிணத்தி னேன்மைக், கரை⁸பொருந்துங் கடன்மடுக்குங் கடுங்குருதிப் ⁹பேராறு காண்மின் காண்மின்.

(இ - ள்.) மலையோடுபொருத மதவானையின் இரட்டைத்தந்தங் களும் விளங்குகின்ற முத்துக்களும் மணிகளும் என்ற இவற்றை வாரிக் கொண்டு அலைகள்தோதி ஒருபுறத்திற் குவிப்பவும், கூறுபாட்டைக் கொண்ட கிளைகளையுடைய மரத்தை யுருட்டுதலாற் சிறைகளையுடைய பறவைகள் ஆரவாரிக்கவும், வெண்குடை கொடி சாமரை என்ற இவை களையெல்லாம் நுரையென்னுமாறுசுமந்துகொண்டு, பிணங்களின் பாரத்தைக் கரைபொருந்திய கடலிற் செலுத்தும் கொடியகுருதிப் பேராற்றைக் காணுங்கள், காணுங்கள்; (எ - று.)

மணிமுதலியவற்றை ஒருபுறத்திற் குவித்தும், தமக்கு வாழிடமான பெருங்கிளைகளையுடைய மரங்களையுருட்டுதலாற் பறவைகளை ஆரவாரிக்கச் செய்து, குடைமுதலியன நுரைபோல்தோன்ற அவற்றைச்சமந்தும், பிணச்சமைகளையும் கடலிற் செலுத்துவது குருதிப் பேராறு எனக் காட்டியவாறு. பி - ி:—¹மதவானை. ²வளை, வளர். ³கிளை. ⁴புறங்குவிப்ப. ⁵குடையும். ⁶கொடியுட்வெண். ⁷சாமரமும். ⁸பிணத்தினுண்மைக். ⁹பொருது. ¹⁰பேர்யாறு. (௩௩௬௫)

உ௪. கைக்குன்றப் பெருங்கரைய நிருதர்¹புயக் கற்செறிந்த ²கதலிக் கானம், மொய்க்கின்ற பரித்³திரைய முரட்⁴கரிக்கைக் ⁵கோய்வாவ முளரிக் கானினை, ⁶மெய்க்கின்ற வாண் முகத்த ஹிழுகுடரின் பாசடைய நிணமேற்⁷சேற்ற, உய்க்கின்ற ⁸விதிரிற் களங்குளங்க ளுலப்பிறந்த ⁹வுலவையுங் காண்மின்.

(இ - ள்.) கையையுடைய மலைபோன்றயானையாகிய பெருங்கரையைப்பெற்றனவும், நிருதருடைய புயங்களாகிய (திரள்)கல் செறிந்தனவும், கொடிகளின்தொகுதி பெருங்கிய குதிரைகளாகிய அலையையுடையனவும், மாறுபடுகின்ற யானைக்கைகளாகிய முதலையைக்கொண்டனவும், தாமரைக்காடுபோல மெய்யைப்படைத்த ஒள்ளியமுகத்தையுடைய

னவும் [ஒள்ளியமுகங்களாகிய தாமரைக்காட்டைப்பெற்றனவும்], விழு கின்ற குடராகிய பாசிலையையுடையனவும், நிணமாகிய சிறந்தசேற்றையுடையனவுமான (தன்னிற்பட்டோரை) உட்கொள்ளுகின்ற செந்நிற முள்ள களமாகிய உதிரக்குளங்கள் அளவிறந்தன இதோதோன்றுவன வற்றையும் காண்மின்; (எ-று.) - ழுற்றுநூல்கூவணி. கோண்மா-முதலை. பி-ம்:—¹பயக்காற்செறிந்த. ²பதனங்காப்ப. ³திரையும். ⁴கரியின். ⁵குரை மாவும். ⁶நெய்க்கின்ற. ⁷சேற்றில். ⁸உதிரநீர்க்குளங்கள். ⁹காண்மின் காண்மின். ⁷செற்றனப்படிப்பாருமுளர். 'உய்க்கின்ற வுதிரநீர்க்களங்க ளுலப்பிலவிறந்த வுவுகைக்காண்மின்' என்று ஒருபிரதியில் நான்காமடி.

உரு. நெடும்படைவா ணஞ்சிலுமு நிணச்சேற்றி னுதிரநீர் நிறைந்த காப்பிற், ²கடும்பகடு படி³கிடந்த⁴கடும்பரம்பி னினமள் ளர் ⁵பரந்த⁶கையிற், படுங்கமல மலர்⁷நாறு முடிபரந்த பெருங்கி டக்கைப் ⁸பரந்த பண்ணைத், தடம்பணையி னறும்பழனந் தமுலிய தே யெனப்பொலியுந் ⁹தகையுங் காண்மின்.

(இ - ள்.) நெடியவாட்படையாகிய கலப்பையினால் உழுகின்ற நிணமாகியசேற்றிலே உதிரநீராகிய நின்றந்த நீர்க்கட்டியையும், விரை வுள்ள யானைகளாகிய எருமைக்கடாக்கள்படிந்து கிடக்கப்பெற்றதாகி விரைவாகப்பரவுதலையுடைய இனமான வீரராகிய கடிய பரம்புஅடிக் குந் தொழிலினையுடைய கூட்டமான உழவர்கள் பரந்த (இரு)புறத் தினையும் (பெற்று), முளைத்ததாமரைமலரின் மணம்நாறுகின்ற தலை களாகிய நாற்றுமுடிகள்பரந்துகிடந்த பெரியஅந்தப்போர்க்களம், மிகுந்த மகளிர்கூட்டத்தையுடைய பெரியவயல்களைக்கொண்ட நறிய மருதநிலத்தின் தன்மையைத் தமுலியதெனப் பொலிகின்ற தன்மையை யுங் காண்மின்; (எ-று.)

போர்க்களத்தை மருதநிலம்போலு மென உருவகூவணிவகையாற் கூறினார்: இந்த உருவகத்திற்கு, 'நெடும்பகடு, கடும்பரம்பினினமள் ளர், நாறுமுடி' என்ற இடங்களிலுள்ள சீலேடையணி அங்கமாய்நின்றது. நெடும்பகடுஆகிய பகடு, கடும்பரம்பின் இனமள்ளராகிய கடும்பரம்பின் இனமள்ளர், நாறுகின்ற முடியாகிய நாற்றுமுடி என்க. கலப்பையும், உழுச்சேறும், நீர்தேக்குதலும், எருமைக்கடாக்கிடந்த பரம்படிக்குந் தொழிலைக்கொண்ட மள்ளர் பரந்த மருங்கும், நாறுமுடிபரந்தபெருங் கிடக்கையும், பண்ணைமகளிர்கூட்டமும் மருதநிலத்துக்காணப்படும்: வாட்படையும். நிணமும், உதிரத்தேக்கும், கடாக்களிறு தோய்ந்த பரப்பினினமள்ளர்பரந்த மருங்கும், தாமரைமலர்நாறுமுடி பரந்தகிடக் கையும் இந்தப் போர்க்களத்து உள்ளன என்க. பி-ம்:—¹உழ. ²படும். ³தோய்ந்த. ⁴கரும். ⁵கலத்த. ⁶கையுட். ⁷நாற்று ⁸கரந்த. ⁹பொலிந்த. ¹⁰தன்மை. (௩௫௧௭)

உகூ. லெளதீர்த்த ¹வரைபுரையு மிடலாக்க ருடல்விழவும் ிரன் ²வில்லின், ³ஹிதீர்த்த முழுநெடுநா னுருமேறு பலபடவு முலகங் கீண்டு, களிதீர்த்த ⁴நாகபுரம் புக்கிழிந்த பகழி⁵வழி நதியி னேடிக், களிதீர்த்துப் புகமண்டுங் ⁶கருங்குருதித் தடஞ்சுழிகள் காண்மின் காண்மின்.

(இ - ள்.) கட்டுத்தறியைப் போக்கிய யானையையொத்த வலிய அரக்கரின் உடல்கள் விழவும், மகாலீரண ழீராமனுடைய விளங்கு

கின்ற(காதுவரையில்)இழுக்கப்பெற்ற வில்லின் முழுநெடுநாணினால் பல இடியேறுபோன்ற ஓசை தோன்றவும், உலகத்தைக்கீண்டு நடுவிடத்துப் பிளவுபட்ட பாதாளலோகத்துப் போயிழிந்த (இராம) பாணங்களினூற் பெருகியதாய் நதிபோலேரீடிக் களிறுகளை இழுத்துநெருங்கச் செல்லு கின்ற மிக்க குருதிப்பெருக்கின் பெருஞ்சுழிகளைக் காண்மின்கள் காண்மின்கள்; (௭ - று.)

இராமசரங்கள் தாம்புறப்படும்போது காணினின்றுபேரொலியைப் பரப்பிப் பிறகு அரக்கருடலை மீழ்த்து இவ்வலகத்தைக்கீண்டு பாதாளத் திற்புகுமென்று அப்பிரானது கணைகளின்தன்மை முதல்முன்றடிகளிற் கூறப்பட்டது. அவ்வாறுசரங்கள் சேனைகளின் உடலைப்பிளந்து செல் லும்போது, அவ்வழியால்தோன்றிய இரத்தப்பெருக்கு நதி போல ஓடி யானைகளையும் தம்விடத்து அகப்பட இழுத்துச் செல்லும்போது அந்த இரத்தநதியில்பெருஞ்சுழிகள் தோன்றுவதைக் காட்டுகின்றனனென்க. வெளில் - கட்டுத்தறி. தடம்-நதி. தடஞ்சுழிகள்-பெருஞ்சுழிகளுமாம். நளில்-நடுவிடத்தில். மண்டப்புகும் எனமாறுக. பி - ி:—1வரைபுரைவ மிடலரக்கருடல், பைபுரவி ட்டலாட்கருடல். 2வில்லிற்று. 3ஒளிநீர்த்த முறநெடு. 4நாகர். 5தொறுநதியேடி, தொறுந்தீயேடி, வழிதொறும் போய். 6கடுங்குருதி. (௩௫௬அ)

௨௭. கைத்தலமுங் 1காத்திரமுங் 2கருங்கழுத்து நெடும்புமு முரமுங் கண்டித்து, 3எய்த்திலபோய்த் திசைகடொறு மிருகிலத் தைக் 4கிழித்திழிந்த தென்னி னல்லால், 5மத்தகரி வயமாவின் வாணிருதர் 6பெருங்கடலின் 7மற்றில் வாளி, 8தைத்துளதாய் னின்றதென வொன்றேயுங் காண்பரிய தகையுங் காண்மின்.

(இ - ள்.) கையினிடமும் முன்னங்காலும் கரியகழுத்தும் நெடும் புயமும் உரமும் கண்டித்து (அவ்வளவிலும்) இளையாதனவாய்ப்போய்த் திக்குக்கள்தோறும் (சென்று) பெருகிலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு (அந்தஇராமசரம்பாதாளத்திலும்) இழித்ததென்று சொன்றை சொல்ல லாமேதவிர, மதம்பிடித்தயானைகளிலும் வெற்றிபொருத்தியகுதிரை களிலும், கொடிய சிருதராகியபெருங்கடலிலும் இவ்வாறீசுநள் ஒன்றேனுங் தைத்ததாய் சின்றிட்டதுஎன்று காணமுடியாத சிறப் பையும் காணுங்கள்; (௭ - று.)

இராமபாணம் ஊடுருவி யப்பாலுஞ் சென்றிடாமற் சேனைகளின் உடலிற் பொத்தியவண்ணமாகவே சின்றிட்டது ஒன்றுவில்லையென் பதை யூன்றிப்பாருங்க ளெனக் காட்டுகின்றன என்க. காத்திரம் - முன்னங்கால். கைத்தலம் - துதிக்கையின் சளிப்பாகம். பி - ி:— 1காற்றரமும். 2கடுங்கண்கண்டித்து, கழுத்துநெடும்புமுமுரமுங்கடிது போக. 3எத்திசைபோய்த். 4குழித்திழிந்த 5மைத்தகரிநறினமா வின், மைக்களிற்றின்வயமாவின். 6பேருடலில். 7தெரியல்வாளி, மற்ற 8நிளவாளி. 8தைத்தனவானின்றவென, தைத்துளவாய் சின்றதென. ()

வேறு.

௨௮. குமுத ராறு 1மதத்தன 2கூற்றன
சமுத ரோடு 3மடிந்தன 4சார்தரும்

5திமிர மாவன்ன செய்கைய வித்திறம்
அயிர்தின் வந்தன வைபிரு 6கோடியால்.

(இ - ள்.) குழுதநூறும் மதத்தையுடையனவும், யமனையொத்தன
வும், பாசரோமெடிந்தனவும், சார்கின்ற கரும்பன்றிபோன்றசெய்
கையையுடையனவுமான இப்படியுள்ள பத்துக்கோடியானைகள் (பாற்
கடலில்தோன்றிய) அபிருதத்தோடு வந்தனவாம்; (எ - று.)

ஸம்மிதரென்ற வடசொல் - ஒத்தவரென்ற பொருளில் உள்ளது:
அது-ஒத்தபாகரென்ற பொருளில் இங்குவந்ததென்னலாம். இருளி
யென்றும் 'கருமா' என்றும் பன்றிக்குப் பெயரிருத்தலால், அதனை 'திமிர
மா' என்றார். பெருந்தொகுதியாக விழுந்தகிடப்பதுபற்றி, யானைகளை
'திமிரமாவன்னசெய்கைய' என்றது. 1 - ி:—1 முகத்தன. 2 மையன.
3 முடிந்தன. 4 தாந்தரும், சார்க்கரும். 5 திமிர்தமாலன்ன வின்னன, திமித
மாலன்னவின்னன. 6 கோடியே. (௩௩௭௮)

உகூ. ஏறு நான்முகன் வேள்வி யெழுந்தன
ஊறு மாரியு 1 மோங்கலை யோதமும்
மாறு மாயினு மாமத 2 மாய்வரும்
ஆறு மாரில வாரிறு 3 கோடியால்.

(இ - ள்.) சுரத்துபெய்கின்ற மழையும் ஒங்கிய அலையையுடைய
கடலும் நீர்மாறுமாயினும் திக்கமதராய்வருகின்ற ஆறு மாறப்பெறா
தனவான (இந்த) ஆறிரு [பன்னிரண்டு] கோடியானைகள்,— பெரு
மைதிக்க பிரமதேவனியற்றிய வேள்வியினின்று எழுந்தன; (எ - று.)—
1 - ி:—1 ஒங்கலையேதக. 2 மாறல. 3 க்கோடியே. (௩௩௭௯)

௩௦. உயிரி¹வ றந்து பூதிரம்²வ றந்துதம்
மயர்¹வ றந்து மதமற வாதன
புயல வன்றிசைப் போர்மத வாணையின்
³இயல்ப ரம்பரை⁴யேழிரு⁵கோடியால்.

(இ - ள்.) (இதோவுள்ள) எழிரு [பதினான்கு] கோடியானைகள்,—
உயிர்வறந்திடினும் உடலிலுள்ள இரத்தம் வறந்திடினும் தமது மத
மயக்கம் வறந்திடினும் மதம்மாத்திரம் நீங்காதனவாய், மேகத்
திற்குஉரிய தலைவனான இந்திரனுடைய திக்கில் [கீழ்த்திசையில்]
இருக்கும் போர்செய்யுந்தன்மையுள்ள மதங்கொண்ட (ஐராவதமென்ற)
யானையின் பொருந்திய பரம்பரையைச் சேர்ந்தன; (எ - று.)

இந்தப்பதியிரங்கோடியானைகள் - ஐராவதகுலத்தில்தோன்றி
யவையெனக் காட்டியவாறு. 1 - ி:—1 மறந்து. 2 மறந்துதம், மறந்துக.
3 இயிரமவர. 4 எழுழு. 5 கோடியே. (௩௩௮௦)

௩௧. கொடாது நிற்பலிற் கொற்ற நெடுந்திசை
1 எடாது நிற்பன நாட்ட மிமைப்பில
வடாது² திக்கின் மதவரையின்³வழிக்
கடாமு கத்த முளரிக் கணக்கவால்,

(இ - ள்.) (ரீவிர் இதனைத் தாங்குங்கள் என்று பிரமன் திசை பாரத்தைத் தாங்குந்தொழிலைக்) கொடாது நிற்பதனால், வெற்றிபொருந்திய நெடியதிசைகளை(த் தாம்) தாங்காதுநிற்பனவும், கண்கள் இமைத்தலில்லாதனவுமாகி, வடக்குத்திக்குற்றுகூரிய (சாருவபெனமமென்னும் பேரைக்கொண்ட) யானையின் சந்ததியாகத்தோன்றிய மதநீர்ப்பெருக்கைமுகத்திற்கொண்டஇவைகள் பதுமமென்ற பெருந்தொகையினவாம்; (எ-று.)—திக்கசங்களைப்போலத்திசைகளைத் தாங்க வல்லனஆயினும், பிரமன் நியாயாத குறையால் திசையானைகளாக இவைகளிருக்கவில்லை யென்பது முன்னிரண்டடிகளின் பொருள். 1-1:---1எடாதுபிட்டன. 2திக்கினிற்கைவரையின். 3விழிக். (௩௫௭௩)

௩.உ. வான வர்க்கிறை வன்¹நிறை தந்தன
ஆன²வர்க்கமோ ராயிர கோடியுந்
தான வர்க்கிறை வன்றிறை தந்தன
³ஏன வர்க்கங் ⁴கணக்கில விவ்வெலாம்.

(இ - ள்.) இவையெல்லாம்,—தேவர்க்குத்தலைவனான தேவேந்திரன் கப்பமாகத்தந்தனவான கரிற்றுவர்க்கம் ஓராயிரகோடியாம்; (இவையெல்லாம்),—தானவர்க்குத்தலைவன் திறையாகத் தந்தனவான மற்றோர் ஆனைவர்க்கம் கணக்கில்லாதன; (எ-று.)—1-1:---1இறைத்தன, திறைத்தவாறு, திறைத்தவற்று. 2வர்க்ககிவ், வர்க்கமது. 3ஆன. 4கணக்கிலையாமரோ, கணக்கிலவீதெலாம். (௩௫௭௪)

௩.௩. பாற்க டற்பண் டமிழ்தம் ¹பயந்தநாள்
ஆர்த்தெ முந்தன வாயிர மாயிரம்
மாற்க ணப்பரி யிங்கிவை ²மாறுவை
மேற்கின் வேலை வருணனை வென்றவால்

(இ - ள்.) முன்பு பாற்கடலில் அருதத்தை யுண்டாக்கியநாளில் ஆரவாரித்துக்கொண்டெழுந்தனவும், ஆயிரம்ஆயிரங்கணக்கான வுமான பெரியதொகுதியான குதிரைகளாகும் இங்கேயுள்ள இவை: மாறாக அதோ இருப்பவை-மேற்குக்கடலிலுள்ள வருணனைவென்றுபெற்றவை; (எ-று.)—1-1:---1எழுத்த. 2மற்றுவை, மாறுசெய். (௩௫௭௫)

௩.௪. இருநி திக்கிழ வன்¹னிழந் தேகின
²ஆரிய வப்பரி யாயிர மாயிரம்
விரி சினத்திகல் விஞ்சையர் ³வேந்தனைப்
பொருது பற்றிய தாரை போலுமால்.

(இ - ள்.) பெருநிதிக்குத் தலைவனான குபேரன் இழந்துவிட்டனவாய் அரியனவான அத்தக்குதிரைகள் ஆயிரமாயிரமாகும்: விரிந்த சினத்தையும் பராக்கிரமத்தையுமுடைய விஞ்சையர்க்கரசனைப் பொருது கவர்த்தவை, பதுமமென்னுங் கணக்கினபோலும்; (எ-று.)—1-1:---1இகழ்ந்தேகின. 2வரவயப்பரி, அரிவயப்பரி. 3சினத்திவை. 4வேந்தரைப். (௩௫௭௬)

௩௫.—இவ்வாறு விபீஷணன் காட்டுகையில் பின்னர் பார்த்துக் கொள்வோமென்று யாவரும் இராமனிடத்துச் செல்லத்தொடங்குதல்.

என்று காணினுங் காட்டினு மீ¹ திறைக்
 2 குன்று 3 காணினுங் 4 கோளில தர்தலால்
 நின்று காணுது நேமிரி இனுழைச்
 சென்று காண்டு மென்றேகினர் செவ்வியோர்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு (நாங்களே) கண்டாலும் (நீ காட்டிக்) கண்டாலும், இந்தமுலபலம், மலையரசனான இமயத்தினைக் கண்டாலும் காணமுடியுங் கொள்கையையுடையதன்று: ஆதலால், சிலகாலம்பொறுத்துப் பார்த்துக்கொள்வோம். (இப்போது) சக்கரப்படையேந்திய தீருமாலினவதாரமான ஸ்ரீராமனிடத்திற்போய் (அவனைக்) காண்போமென்று நற்குணமுடைய வானரர் (ஸ்ரீராமனுள்ள இடத்துக்குச்) சென்றார்கள்; (எ - று.)—இறைக்குன்று = குன்றுக்கிறை: மலையரசு: இமயமலை. பி - ம்:—1 இரைக். 2 குன்றுங். 3 காணினும். 4 கோது. (௩௫௭௭)

௩௬.—யாவரும் இராமபிரானருகே அவன்போர்த்திறமையை வியந்து பெருமச்சுக்கொண்டிருந்தல்.

ஆரி யற்றொழு¹ தாங்கவன் பாங்கரும்
 போரி யற்கை நினைந்தெழு பொம்மலார்
 பேரு யிர்ப்பொ டிருந்தனர் ரின்புறு
 காரி யத்தி னிலைமை கருதுவார்.

(இ - ள்.) ஆரியனை [இராமனைத்] தொழுது அங்கே அவனுடைய பக்கத்தில் (அவனுடைய) அருமையான போர்த்திறமையினியல்பை நினைந்து எழுகின்ற வியப்பையுடையவராய், பெருமச்சுடனே யிருந்தவராகிப் பின்பு நடக்கும் காரியத்தின் நிலைமையைக் கருதுபவராயினர்; (எ - று.)

இந்தப்படலத்திற் கூறியவிஷயமும், அடுத்த இராவணன் களங்காண்படலத்திற் கூறிய சரிதையும் ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்திற் காணப்பட்டில. 'பின்புறும் காரியத்தினிலைமை கழறுவாம்' என்பது பாடமாயின், கவிக்கூற்றும். பீ - ம்:—1 ஆங்கரும். (௩௫௭௮)

வானரர் களங்காண்படலம் முற்றிற்று.

௩௩—ஆவது இராவணன் களங்காண்படலம்.

இராவணன் (மூலபலம்மடிந்த உண்மையைத் தெளியும்பொருட்டு அச்சேனைகள் மடிந்துவீழ்ந்துகிடக்குங்) களத்தைக்காணுவதைக்கூறும் படலமென்பது பொருள்.

அமரர்கள் வருத்தமுறும்படி வானரர்களை ஒட்டி இலக்குமணனை மயன்கொடுத்தவேலால் வீட்டி இலங்கையிற் பெருமகிழ்ச்சியொடிருந்த இராவணன், போர்க்களத்துத் தனக்கு உதவிய வீரர்க்கு வீருந்தளிக்கும்

விருப்பமுடையவனாகி வானநாட்டவரை வருகெனக்கூவி, 'தேவ
 லோகத்துப்போகத்தை இவ்வரக்கவீரர் நுகருமாறு தருக' எனப் பணி
 க்க, சுவர்க்கலோகத்து உணவுமுதலியவற்றை அரக்கவீரர்க்கு வான
 நாட்டியர் நுகர்வித்துக்கொண்டிருக்கையில், மூலபலபிறந்ததைக்
 கண்ட தூதுவர் விரைந்து இராவணனருகில்வந்து பேரச்சத்துடனே
 அவன்காதிஸ் மூலபலம் ஒன்றொழியாதுஇறந்தமையை மெல்லத்தெரி
 விக்க, அதுகேட்ட இராவணன் சினத்துடனே அச்சமும் துன்பமும்
 தோன்றச் சற்றுநேரம் திகைத்துகின்று, பிறகு 'என்னினும்வலிய
 ராய்க் கடல்மணலினும்பலரான மூலபலவீரர் பிச்சியின்றி யிறந்தனர்
 என்பது பொய்போலும்' என்று அயிர்த்துக்கூற, தூதுவர் கூறியது
 மெய்யேயாகுமென்பதற்குப் பலசியாயங்களை யெடுத்துக்காட்டி,
 மாலியவான்'உன்பொருட்டினால் உன்கிளைஞரெல்லாம் கேடுஅடைந்த
 னராதலால், இப்போதாவது சிட்டர்தொழிலைக் கைக்கொள்வாய்'
 என்ன, இராவணன் சீறி 'நான் இலக்குமணனைக் கொன்றிட்டேனாத
 லால், இனி வானரெல்லாம் அழுங்க, இராமனும் தன்னுயிர்ப்
 பொறையைத்தாங்கமாட்டாது விட்டிடுவான்: எப்படியும் வெற்றி என்
 வயத்ததே' என்று பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அநுமான்கொணர்ந்த
 ஓடித்திடையால் இலக்குமணன் உயிர்த்தெழுந்ததைக் கண்கூடாகக்
 கண்ட தூதுவர் அங்கு நின்றும் வந்து அச்செய்தியைத் தெரிவித்தனர்.
 மூலபலம் பிச்சியில்லாதொழிந்திட்டதை இராவணன் நம்பவில்லையாத
 லால், அதனுண்மையைக் காணக் கோபுரத்தினிமீதுஏறி, அரக்கிய
 ரின் புலம்பலொலி செவிப்படப் போர்க்களத்து அலங்கோலநிலைபல
 வற்றையுங் கண்களாற் கண்டு, நெஞ்சம் புண்பட்டுக் கோபுரத்தினின்று
 இறங்கி அத்தானிமண்டபத்தைச் சேர்த்தனென்பது, இப்படலத்துக்
 கூறப்படுகின்றது.

— இலங்கையூர்க்கிசேன்ற இராவணன் வெற்றிபெற்றதனால்
 மகிழ்ந்திருந்தல்.

அலக்க னெய்தி யமர ரழிந்திட

உலக்க வானர வீரரை யோட்டியல்

விலக்கு வன்றனை விட்டி யிராவணை

துலக்க மெய்தினன் ரோயில் களிப்பினே.

(இ - ள்.) தேவர்கள் துன்பமடைந்து அழிந்திடுமாறு வானர
 வீரர்களை வலியழியும்படி தூரத்தியும் அந்தஇலக்குமணனைக்கொன்றும்
 குற்றமற்றகளிப்போடு இராவணன் விளக்கமுற்றிருந்தான்; (எ-று.)

கீழ் வேலேற்றபடலத்தில் இராவணன் இலங்கைக்கு ஏகின
 மையை ௩௬-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறிய கவி, இச்செய்யுளில் அவன் அங்கு
 அகமகிழ்ந் திருந்தமையைக் கூறுகின்றாரென்க. அங்குமகிழ்ச்சியோ
 டிருத்தற்குக்காரணம் - குரக்குச்சேனையை ஓட்டியமையும், இலக்கும
 ணனை விட்டியமையுமே: இவையே தேவர்கள் அலக்கனெய்துதற்குங்
 காரணமென்க. இச்செய்யுள் பலபிரதிகளில்லை: ஆகவே, இரண்டாம்
 பாடலில்தான் படலம் தொடங்குகின்றது. (௩௬௭௬)

உ.—போரில் தன்னிடத்து அன்போடு உதவியவர்க்கு விருந்தளிக்க
இராவணன் விரும்புதல்.

பொருந்து ¹போர்ப்பெருங் கோலத்திற் போர்த்தொழில்
²வருந்தி னர்க்கு, த மன்பினின் ³வந்தவர்க்கு
அருந்து தற்¹கமை வாயின ⁵வாக்குவான்
விருந்த மைக்க ⁶மிகுகின்ற வேட்கையான்.

(இ - ள்.) தம்முடைய அன்பினால் வந்தவராகி மேற்பூண்ட பெரு
மைபெற்ற போர்க்கோலத்தோடு போர்த்தொழிலில் வருந்தினவர்
களுக்கு, உண்பதற்கு ஏற்றவைகளை யாக்கும் பொருட்டு (இராவணன்)
விருந்தமைத்தற்கு மிகுகின்ற வேட்கையையுடையவனான்; (எ - று.)—
பி - ம்:—¹பொற்பெருங்கோயிலுட். ²வருந்தினன்குற்ற. ³வந்தவர்.
⁴அமைவாயுற. ⁵வாக்கினல். ⁶அமைக்கின்ற. (௩௫௮௦)

௩.—இராவணன் வானநாட்டாரை வருவித்து அவ்வுலகத்துப்
போகத்தை ஆங்கு அமைக்கவேண்டல்.

வான நாட்டை வருகென வல்விரைந்து
¹ஏனை நாட்டவ ரோடுவந் ²தெய்தினர்
³ஆன நாட்டந்த போக ⁴மமைத்திர்மற்று
ஊன நாட்டி ⁵னிழத்தி ருயிரென்றான்.

(இ - ள்.) மிகவிரைந்து வானநாட்டவரை வருக என்று (இராவ
ணன்) கூறுதலும், மற்றை நாட்டவராகிய தானவர் நாட்டிலுள்ளாரோடும்
(அவ்வானவர்) வந்துசேர்ந்தார்; (அவரைநோக்கி, இராவணன்),—‘அந்த
நாட்டிலுள்ள அப்படிப்பட்ட [மிகச்சிறந்த] போகத்தை (இங்குள்ள வீரர்
க்கு) அமைப்பீர்; மாறாகக் குறைவுசெய்தால் உயிரையிழப்பீர்’ என்று
கட்டளையிட்டான்; (எ - று.) பி - ம்:—¹ஏனை. ²எய்தலும். ³மானநா
ட்டந்த, ஆனநாட்டத்த. ⁴அமைந்த. ⁵இழத்தீர். (௩௫௮௧)

௪.—வானுலகத்து நறவுமுதலியன ஆங்குவருதல்.

நறவு ¹மூலு நவையற கல்லன
பிறவு மாயுஞ் சாந்தமும் பெய்ம்மலர்த்
²திறமு நானப் பூலொடு ³சேக்கையும்
புறமு முள்ளும் நிறையப் ⁴புகுந்தவால்.

(இ - ள்.) குற்றமற கல்லனவான கள்ளும் மாபிசமும் பிறஉண்
பொருளும், ஆடையும் சந்தனமும் பெய்தமலர்வகைகளும் ஸ்நானத்
திற்கு உரிய நீரும் படுக்கையும் (அரண்மனையின்) புறமும் உள்ளும் நிறை
யப்புகுந்தன; (எ - று.)—‘நானப்புனல்-கஸ்தூரிகலக்கப்பெற்ற திரவ
வடிவமான வாசனையீர்: இக்காலத்து அத்தர் எனப்படுவது’ என்றலும்
ஒன்று. பி - ம்:—¹ஊனும் ²திறவும். ³செய்கையின். ⁴புகுந்ததால். ()

௫.—அரக்கவீரர்க்குக் கூந்ததைலந்தேய்த்துநீராட்டல்முதலியன
செய்யுமாறு வானவமகளிர் வருதல்.

நான ¹நெய்நென் குரைத்து நறும்புனல்
ஆன ²கோதற ³வாட்டி யமுபொடும்
⁴பான மூட்டிச் சயனம் பரப்பவும்
⁵வான ⁶நாடிய ரியாவரும் ⁷வந்தரால்.

(இ - ள்.) சுத்தூரியமைந்தஎண்ணெயை நன்றாகத்தேய்த்து நறு
மணமுள்ள புனலினால் பொருத்தியகுற்றம்நீங்க நீராட்டி, உண்டற்
குரியபொருளுடனே பருகுதற்குஉரியவற்றையும் வாட்டி, படுக்கை
யைப் பரப்பும்படி வானநாட்டுமகளிர்யாவரும் வந்தனர்; (எ - று.)—
வந்தர் - வந்தாரென்பதன் விகாரம். சயனம்பரப்புதல் - இடக்க
ரடக்கல். நானம்-கத்தூரி. பி-ம்:—¹நெய்யுரைப்பாரும். ²தோதற.
³அட்டி. ⁴பானமுற்றுமுழுதும்பரப்பவும், பானமூட்டியடிசில்பரப்பு
வான். ⁵மான். ⁶நாட்டியர். ⁷வந்தவால், வந்ததால். (௩௫௮௩)

௬.—இதுவும்அடுத்தகவியும்-அரக்கவீரர் இன்பம்
அனுபவித்தலைத் தெரிவித்தார்.

பாடு வார்கள் பயி¹னடம் பாவகத்து
ஆடு வார்க ளமளியி ²வின்புறக்
³கூடு வார்கண் முதலுங் குறைவறத்
⁴தேடி னானைப் பண்ணையிற் ⁵சேர்ந்தவால்.

(இ - ள்.) (சிலதெய்வமகளிர்), பாடுவார்கள்: (சிலர், தாம்) பழ
கிய நடனத்தை அபிப்பிராயத்துடனே ஆடுவார்கள்: (சிலர்), படுக்கை
யில் இன்பமுண்டாகக் கூடுவார்கள்: முதற்பொருளும் குறைவறத்
தேடினவர்க்குப்போல அம்மகளிர்கூட்டத்தால் (எல்லாஇன்பக்களும்)
பொருந்தின; (எ-று.)

முதற்பொருள் அழியாமல் இலாபம்பெற்றார் அப்பொருளால் தாம்
•விரும்பியஇன்பங்களை அனுபவிக்கவல்லராதல்போல, அவ்வரசுகவீரா
•பிக்கஇன்பங்களைப் பெறலாயின ரென்பதாம். முதலும் என்ற எச்சவும்
மையால், இலாபமும்என்பது பெறப்பட்டது. பி - ம்:—¹நெய். ²அன்
புறக். ³கூடுவார்முதலியாருங்குறைவற, கூடுவார்கண்முதல்குறையற.
⁴தேடினான், தேடுவார். ⁵சேர்ந்ததால். • (௩௫௮௪)

௭. அரச ராதி யடியவ ¹ரந்தபா
வரைசெய் மேனி யிராக்கதர் ²வந்துளார்
³விவை வினித்திர போகம் ⁴வினைவுறக்
⁵கரையி லாத பெருவளங் ⁶கண்ணினார்.

(இ - ள்.) இராசகுலத்துப்பிறந்தார்முதலாக அடிமைசெய்வாரிற்
தியாக, வந்துள்ளாரான மலையையொத்த உடல்படைத்த இராக்க
தர், விரைவில் இந்திரபோகம் (தமக்கு) வினைத்தனால், அளவிட

முடியாத பெருவளத்தை அனுபவித்தனர்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹அந்த மால். ²வந்தவால். ³விரைசினிந்திரன், விரைசெயிந்திரன். ⁴வின்தர, விழைதர. ⁵கரைசெலாத. ⁶கண்ணினுள் என்றபாடத்துக்கு - கரைசெல்லாத அந்தப்பெருவளத்தை (ப் பாராட்டி யிராவணன்) கருதுபவனானென்க. (௩௫௮௫)

அ.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-மூலபலம் அழிந்ததைக் கண்ட தூதர் இராவணனிடம்வந்து அக்சேய்தீயைச் சொல்லத்தொடங்குவதைக்கூறும்.

இன்ன தன்மை ¹யமைந்த விராக்கதர்
மன்னன் மாடுவந் ²தெய்தி வணங்கினார்
அன்ன ³சேனை களப்பட்ட வாறெலார்
துன்னு தூதர் செவியிடைச் சொல்லுவார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறானதன்மையமைந்த இராக்கதரின் மன்னவனான இராவணன் அருகில்வந்துசேர்ந்து நெருங்கியதூதர், வணங்கி அந்தமூலபலம் போர்க்களத்திற்பட்ட வுகையெயல்லாம் (அவ்விராவணனுடைய) காதினிடம் [இரகசியமாகச்] சொல்லலானார்; (எ-று.)—பி - ம்:—¹அமைத்த. ²ஏத்தி. ³சேனைகள்பட்டதவ்வாறெலாம், சேனைகள்பட்டனவாறெலாம். (௩௫௮௬)

கூ நடுங்கு கின்ற வுடலினர் நாவலர்ந்து
ஓடுங்கு கின்ற வுயிர்ப்பின ¹ருள்ளழிந்து
இடுங்கு கின்ற விழியின ²ரேங்கினார்
பிடுங்கு கின்ற ³வரையினர் பேசுவார்.

(இ - ள்.) நடுங்குகின்ற உடலினையுடையவரும், நாவறண்டு குறைகின்றமூசசையுடையவரும், மனமழிதலால் இடுங்குகின்ற கணவிழிகளையுடையவரும், வலியவருகின்றசொற்களையுடையவருமாகி ஏக்கங்கொண்டு (அத்தூதுவர்) பேசலானார்கள்; (எ-று.)

இச்செய்யுள் - தூதுவர் செய்திசொல்லத்தொடங்கியபோது அத்தூதுவர்க்குநேர்ந்தநிலையைத்தெரிவிப்பது: கூறியதுகூறலன்று. பி-ம்:—¹உள்ளிழிந்து, உள்ளிலந்து. ²ஏங்கிமேல், ஏங்கின்மேற். ³மொழியினர், உணர்வினர். (௩௫௮௭)

வேறு.

க௦.—தூதுவர் மூலபலம் இராமர்வில்லால்
மாண்மையைத் தெரிவித்தல்.

¹இன்றியார் விருந்திற் குண்பா ரிகன்முகத் திமையோர் ²தந்த வென்றியா யேவச் சென்ற வாயிர ³வெள்ளச் சேனை ⁴நின்றது ⁵புறத்த தாக விராமன்கை ⁶நிமிர்ந்த சாபம் ஒன்றினு ⁷ன்கு மூன்று கடி கையி ⁸னுலந்த தென்றார்.

(இ - ள்.) போர்முகத்து இமையோரால்தரப்பட்டவெற்றியையுடையவனே! [தேவர்களாவென்றோனே!] (கீ) ஏவச்சென்ற ஆயிரமென்னுங்கணக்கினவான சேனை போர்க்களத்தினிடத்து நின்றதாக,

இராமன்கையில் ஓங்கியவில்லொன்றினால் ஏழுநாழிகையில் அழிந்திட்
டது! (இவ்வாறு இருக்க, இன்று இங்குவிருந்துண்பவர் யாவர்? (எ - று.)

‘நின்றுளார்’ என்றபாடத்தைக்கொண்டு, இன்றுயார் விருந்து
இங்கு உண்பார், (அவர்களே) நின்றுள்ளார் என்று உரைப்பதுமுண்டு.
புறத்தது - போர்க்களத்தினிடத்தது. ௫ - ம:—¹இன்றிரா. ²ஆத்த.
³வெள்ளஞ். ⁴நின்றுளார். ⁵புறத்தாராக. ⁶நெடிய. ⁷இரண்டு. ⁸உலைந்த
தென்றான். ‘சென்றுளாற்புறத்தராக விராமன்றன்றிரங்கைச்சாபம்’
என்றுசிலபிரதிகளில் மூன்றாமடி காண்கின்றது. (௩௫அஅ)

கங.—மகிழ்ச்சியைக்கொண்டாடுதற்கு உரியகாலம்அன்று எனல்.

வலிக் ¹கடன் வானு ளோரைக் கொண்டு² வகுத்த போகம்
கலிக்கட ³னளிப்ப லென்று நிருதர்க்குக் ⁴கருதி னாயேற்
பலிக்கட ⁵னளிக்கற் பாலை யல்லதுன் குலத்தன் ⁶பாலோர்
ஒலிக்கட லுலகத் தில்லை யு⁷ருளா ரு⁸ரே யுள்ளார்.

(இ - ள்.) நீ (உன்) வலிமையின் முறைமையால் வானுளோரைக்
கொண்டு (தேவலோகத்துப்) பலவகையாகவுள்ள போகத்தை அரக்
கர்க்கு மகிழ்ச்சியின்கடமையாகச்செய்வேனென்று கருதினாயேல்,
(அதுஇப்போது செய்யத்தக்கதன்று): ஊரிலிருப்பவர்தான் உயிரோடு
இருப்பவராகவுள்ளார்: அவரல்லது உன்குலத்துச்சேர்ந்தவர் ஒவியை
யுடைய கடலாற்குழப்பட்ட உலகத்தில்தில்லை: (ஆகையால் அவ்வனம்
இறந்தவர்க்கு) பலியாகக் கடனைக் கொடுத்தற்கு உரியை (என்றும்
அத்தூதுவர் கூறினார்); (எ - று.)

ஊரிலுள்ளார்தவிர, மற்றையரக்கரெல்லாம் மாண்டுவீட்டன ராத
லால், அவ்வனம் இறந்தோர்க்கு உத்தரகிரியைசெய்து பிண்டம்போடு
வது இப்போதுசெய்தற்குஉரியதல்லது தேவர்களைக்கொண்டு பல்
வகைப்பட்டபோகங்களை மகிழ்ச்சிக்குச் சூசகமாக அரக்கரை அகர்
விக்கச்செய்வதற்கு இதுகாலமன்றென்றவாறு. ௫ - ம:—¹கடம்.
²வகுத்தப்போகம், வகுத்த புண்கம். ³அளிப்பனென்று, கழிப்பா
னென்று. ⁴கருதினாயே. ⁵அமைக்கார்வல்லை. ⁶பாலர். ⁷உளாருள
ராலுள்ளார், உளாரேயிங்குள்ளார். (௩௫அக)

கஉ.—அதனைக்கேட்ட இராவணன் தீகைத்துநிற்றல்.

சுட்டரு முவகை யீட்டி யிருந்தவ ¹னிசைத்த மாற்றங்
கேட்டலும் வெகுளி யோடு துணுக்கமு ²மிழவுங் ³கிட்டி
ஊட்ட⁴டரக் கனைய செங்க னெருப்புக் வீயிர்ப்பு றங்கத்
தீட்டிய படிவ மென்சாத் தோற்றினன் றிகைத்த நெஞ்சன்.

(இ - ள்.) (மற்றவர்களாற்) பெறமுடியாத மகிழ்ச்சியைப்பெற்றி
ருந்தவனான இராவணன், (தூதுவர்) சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்
டலும், சினத்துடனே அச்சமும் துன்பமும் பொருந்தப்பெற்று, செவ்
வரக்கையூட்டியதுபோன்ற செந்நிறக்கண்கலினின்று நெருப்புச்சிந்தப்
பெருமூச்சுமிக, நிகைப்புக்கொண்ட நெஞ்சையுடையவனாய், எழுதிய
சித்திரம்போலத்தோன்றினான்; (எ - று.)—¹உரைத்த, இசை
ந்த, ²இழிவுங், ³கிட்ட, ⁴அரக்குண்டவெங். (௩௫க௦,

கந.—தூதர்பேச்சை இராவணன் ஐயுற்றுக்கூறுதல்.

என்னிலும் வலிய ரான விராக்கத ரியாண்டும் ¹வீயார் உன்னிலு முலப்பி லாதா ருவரியின் மணலி ²னீள்வார் பின்னொரு பெயரு மின்றி ³மாண்டன டென்று சொன்ன ⁴இந்நிலை யிதுவோ பொய்ம்மை ⁵விளம்பினர்⁶போலு மென்றான்.

(இ - ள்.) (மூலபலத்துச்சென்ற) என்னினும்வலியரான இராக்க தர் எங்கும் இறவார்: (மனத்தினால்)எண்ணுவோமென்றாலும் அளவிட முடியாதவராகிக் கடல்மணலிலும் மிக்கிருப்பார்: (அவர்களில்) பின் னொருவருயின்றி மாண்டன ரென்று பேசுகின்ற இந்நிலைமையான இதுவோ பொய்ம்மையாகக்கூறினீர்போலுமென்று (இராவணன் தூதர்மொழியை நம்பாது ஐயுற்றுக்) கூறினான்: (எ - று.)—பி-ம்:— ¹யாரும். ²மேலார். ³மாண்டிறப்பிறத்தோன்செய்த, மான்றனர் பிறத் தோன்செய்த, மாண்டனரென்று பேசும். ⁴விண்ணிலை. ⁵விளம்பினர், விளம்புதிர். ⁶விரைவின். (௩௩௬௧)

௩௪.—இதுமுதல் நான்குவிகள் - இராவணன்சொல்லக்கேட்ட மாலி தூதர்மொழி தவறியாதென்று நிருபித்துக்காட்டி, 'பெரியோர் செயல் மேற்கொள்க' என, இராவணன் சினத்ததைக் கூறும்.

கேட்டய ¹லிருந்த மாலி யீதொரு ²கிழமைத் தாமோ ஓட்டுறு தூதர் பொய்பே யுரைப்பீரோ வுலகம் யாவும் வட்டுவ திமைப்பி னன்றே ³வீங்கிரி ⁴விநிந்த வெல்லாப் மாட்டுவ னொருவ னன்றே யிறுதியின் ⁵மனத்தா லென்றான்.

(இ - ள்.) (அதனைக்)கேட்டு அருகிலேயிருந்த மாலியவான், 'மூல பலத்தை ஒன்றுவிடாமல் இராமன்கொன்றானென்ற) இது (ஐயுறு வதற்குஉரிய) ஒருமுறைமையையுடையதாமோ? [ஆகாது]: (கிகழ்ந் ததை) ஒடிவந்துகூறுதலுற்ற தூதவர் பொய்யாகவே (ஒன்றை) யுரைப்பாரோ? விரிந்தஎல்லாப்பொருளையும் இய்திக்காலத்தில் [யுகா ந்தகாலத்தில்] (தன்) சங்கற்பத்தினால் அழிக்கக்கருதுகின்றவனாகக் காரமூர்த்தி தான் ஒருத்தனைஇருந்தல்லவா (உலகம்எல்லாவற்றையும்) வீங்கிய [மிக்க] நெருப்பைக்கொண்டு இமைப்பொழுதில் நன்றாக அழிப்பது' என்றுகூறினான்; (எ - று.)

சங்காரக்கடவுள் தானொருத்தனைவே தன்னினின்றுதோன்றிய ளல்லாப்பொருள்களையும் உகாந்தத்தில் நெருப்பினாற் சிறிதும் விடா மல் அழிக்கின்றானன்றோ! கீடவுளே ஒருகாரியத்தைச் செய்யக்கருதி னாற் செய்யமுடியா தென்பதில்லை யாதலால், இராமன் மூலபலத்தை யறவொழித்தா னென்பது, பெரியதன்று: ஆகவே, தூதவர்வார்த்தை யை ஐயுறுதும்பலாமென்று மாலியவான் இராவணனைத்தெளிவித்த வாறு. மூன்றாமடியில், இமைப்பின் நன்றே எனப் பிரிக்கப்பட்டது. பி - டு:—¹இருந்து. ²கிழமைத்தாமோ. ³வீகிரித்தென்ன. ⁴மனத்தா லன்றே. (௩௩௬௨)

௧௩ அளப்பரு மூலகம் யாவு ¹மளித்துக்காத் ²தழிக்கின் றன்றன், உளப்³பெருந் தகைமை தன்னு லொருவனென் றுண்மை

4வேதங், 5கிளப்பது 6கேட்டு மன்றே 7யரவின்மேற் கிடந்து
 யேனார், முனைத்தபே ரிராமனென்ற விடணன் மொழிபொய்த்
 தாமோ.

மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய மனத்தின் பெருந்தகுதியினால் [சங்கற்பத்
 தினால்] அளத்தற்கு அரிய உலகம் எல்லாவற்றையும் படைத்துக் காத்து
 அழிக்கின்றவன் ஒப்பற்றபரம்பொருள் என்று உண்மையாக வேதம்
 கூறுவது கேட்டிருக்கின்றோமன்றோ! (அப்பரம்பொருள் திருப்பாற்
 கடலில்) முற்காலத்து ஆதிசேஷனிற்கிடந்து (இங்குத்) தோன்றிய
 பெருமைபெற்ற ஸ்ரீராமன் என்கூறிய (தத்துவஞானியான) விபீ
 ஷணனுடைய சொல் பொய்ம்மைப்பட்டதாகுமோ? (எ - று.)---பி-ம்:—
 1. அமைத்துக். 2. அழிக்கின்றாரும். 3. பருந்தன்மை, பருந்தகைமை,
 பெருந்தன்மை. 4. என்று. 5. கிளப்பதும், கிளப்புறக் 6. கேட்டி. 7. அவன்
 தன்மேற்கிளந்து. (௩௩௩௩)

க௩. ஒன்றிடி 1. எனனை யுண்ணு 2. முலகத்தி னுயிர்க்கொன்
 று 3. நின்றன வெல்லாம் 4. பெய்தா லுடனுங்கு ரெருப்புங் காண்டும்,
 குன்றொடு மரனும் புல்லும் 5. பல்லுயிர்க் குழுவங் கொல்லும்,
 வன்றிறற் காற்றுங் காண்டும் வலிக்கொரு 6. வரம்பு முண்டோ.

(இ - ள்.) பிராணிக்கு உலகத்துள் (உண்ணுதற்கு அரிய) ஒன்றை
 இட்டால் அதனை உண்ணும்: (அப்படியிருக்க அதற்குமாறாக,) ஒருதன்
 மைத்தனவாகாதனவாய் சிற்றவற்றையெல்லாம்பெய்தால் (அவற்றையெ
 ல்லாம்) உடனே விழுங்கவல்ல பெருப்பையும் கண்டுள்ளோம்: குன்
 றொடு மரனையும் புல்லையும் பலவகைப்பிராணிவர்க்கங்களையும் கொல்ல
 வல்ல வலியதிறலுடைய காற்றையும் கண்டுள்ளோம்: வலிக்கு
 ஒருவரம்பும் உள்ளதோ? (எ - று.)---பி-ம்:---1. உலகை. 2. உலகத்தினுயிர்க்
 கொன்றாக, உலகத்துளயிரொன்றோதி. 3. பொய்தானுடனுகு. 4. மாணு
 ம்; 5. பல்லுயிர்க்குமும் 6. வரம்புண்டாமோ. 'ஒன்றிடினனையுண்ணுமு
 லகத்தைவிறகென்றோத' என்று சிலிரதியில் முதலடி. (௩௩௩௩)

க௩. பட்டது முண்டே யுன்னை 1. யிந்திரச செல்வம் பற்று,
 விட்டது 2. மெய்ம்மை யைய 3. மீண்டொரு வினையு மில்லைக் கெட்ட
 துள் பொருட்டி னாலே நின்னுடைக் கேளி ரெல்லாஞ், சிட்டது
 செய்தி யென்ற 4. எனதற்கவன் சிற்றஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) உன்னை இந்திரனுடைய செல்வம் பொருந்தியகாலமும்
 உண்டு: (அது, இப்போது உன்னிடத்துப்பற்றுவிட்டது என்பதும்
 மெய்ம்மை: ஸ்யனே! நின்று (செய்வதற்கு அரியது) ஒருசெயலும் இல்லை:
 உன்பொருட்டினால் உன்னுடைய சுற்றமெல்லாம் கேடு அடைந்திட்டது:
 (ஆகையால்), சிட்டர்மேற்கொள்ளுவதாகிய அப்படிப்பட்ட செயலைச்
 செய்வாய் என்றான்: அதற்கு அவ்விராவணன் கோபங்கொண்
 டான்; (எ - று.)

சிட்டெ - சிட்டரின்தன்மை: சிட்டர் - ஸரிஷ்டர்: நல்லொழுக்க முடையவர். சிட்டதுசெய்திஎன்றது - பிறர்மனையைநயத்தலைவிட்டுச் சீதையை இராமனிடத்துக்கொடுத்து அவனைச் சரணமாக அடை தலை. பி - ம்:—¹இந்திரர், இந்திர. ²மேன்மையையா, மெய்யேயைய, ³மீட்டொருவினையம். ⁴இராவணன். (௩௫௬௫)

கஅ.—இலக்குமணனைக் கொன்றே ஐதலால், வெற்றி யென்னதே யென்று இராவணன் கூறுதல்.

இலக்குவன் றன்னை வேலா வெறிந்துயிர் கூற்றுக் கீர்தேன் அலக்கணிற் றலைவ ரெல்லா மமுந்தின ரதனைக் கண்டால் உலக்கு¹மா விராமன் ²பின்ன ருயிர்ப்பொறை ³யுகவா னுற்ற மலக்கமுண் ⁴டாகி னாக வாகையென் வயத்த தென்றான்.

(இ - ள்.) இலக்குமணனை வேலினவெறிந்து அவனுயிரை யமனுக்குக் கொடுத்திட்டேன்: (வானரத்) தலைவரெல்லாம் (இலக்குமணன் இறந்ததனால் தோன்றிய) வருத்தத்தில் அழுந்தியுள்ளார்: அதனைக் கண்டால், பின்னே உயிர்ச்சுமையை உகவானாய் இராமன் உயிரொழிவான்: (மூலபலநாசத்தால்) நேர்ந்த துன்பம் (எனக்கு) உண்டானால் உண்டாகட்டும்: (எப்படியும்) வெற்றி என்வயத்தில்தான் இருக்கின்றது என்றான்; (எ - று.)—¹மெய். ²பின்னே, பின்னை. ³உதவான். (௩௫௬௬)

கக.—இலக்குமணன் உயிர்பெற்றமையைக் கண்ட தூதுவர் அப்போதுவந்து அதனைக் கூறுதல்.

ஆண்டது ¹கண்டு நின்ற ²தூதுவ ரைய மெய்யே ³மீண்டதவ் வளவி னாவி மாருதி மருந்து ⁴மெய்யில் தீண்டவுந் ⁵தாழ்த்த தில்லை யாருமச் செங்க ணனைப் பூண்டனர் ⁶தழுவிப் புக்கார் காணுதி போதி ¹யென்றார்.

(இ-ள்.) அப்போர்க்களத்தில் (இராவணன் வேலாற்பட்ட இலக்குமணன் மருத்துமலையால் உயிர்பீண்ட) அதனைக் கண்டுநின்ற தூதுவர் (அப்போது இராவணனைக்கிட்டி), 'ஐயனே! மாருதிக்கொணர்ந்த ஒஷதி உடம்பிற்படவும் அந்த அளவில் (இலட்சுமணனுடைய) உயிர்பீண்டது (சிறிதும்) தாமதிக்கவில்லை: மெய்யே: தலைவரெல்லாம் அந்தச்செந்தாமரைக்கண்ணனை [இலட்சுமணனை]க் கவிந்து கொண்டவராய், தழுவிப் புகுந்தனர்: (அதனைச்) சென்று காண்பாய்' என்றார்; (எ - று.)

இராவணன் 'நான் இலக்குமணனைக் கொன்றிட்டேனாதலால், வெற்றிஎன்னதே' என்று சொல்லக்கொண்டிருக்கையில், போர்க்களத்து இலட்சுமணன் ஒஷதிமகிமையால் உயிர்பெற்றெழுந்ததைக் கண்டுகடாகக்கண்ட வேறுசிலதூதுவர் வந்து அந்தஇலக்குமணன் பிழைத்தெழுந்த செய்தியைக் கூறின ரென்க மூலபலம் மாண்டதைக் கூறிய தூதுவரே இலக்குமணன் பிழைத்தெழுந்தசெய்தியைக் கூறின ரெனப் பொருள் கூறினரு முளர்: அது சிறவாது. தமதுபேச்சில் ஐயுறுதல்குடிமென்று 'மெய்யே: காணுதிபோதி' என்றார். பி - ம்:—¹கேட்டு, ²தூதர்கள். ³மீண்டதவ்விளவல். ⁴மேனி. ⁵தாழ்த்தது.

6 மருந்துவெற்பைவீசிணைப்புக்கது, - தழுவிப்புக்கார்போதுதிகாணின்.
7 என்ருன், (௩௫௬)

உ௦.—முலபலமிறந்ததையெயுற்ற இராவணன் கோபுரத்தீர்மீதுஏறி,
அதனுமையையெக் காணுதல்.

தேறிலனாதலானே மறுகுறு சிந்தை 1தேற
ஏறினன் கணகத்தாரைக்கோபுரத்தும்ப ரெய்தி
ஊறின சேனை வெள்ள 2முலந்தபே ருண்மை யெல்லாம்
3காறின வுள்ள நோவக் 4கண்களாற்றெரியக் கண்டான்.

(இ - ள்.) முலபலம் அழிந்ததை) நம்பிலனாதலாற் கலக்கிரின்று
மனந்தெளியச் சுவர்ணமாலையாலலங்கரிக்கப்பெற்ற கோபுரத்தின்
மேலிடத்தை ஏறியடைந்து மேன்மேற்சுரந்துவருந் தன்மையவான
சேனைவெள்ளங்கள் ஒழிந்த பிக்கஉண்மையெயெல்லாம் வருந்தியஉள்
ளம் பின்னும்வருந்தக் கண்களாலுணரப்பார்த்தான்; (எ - று.)

நாகபாசத்தாலும் பிரமாத்திரத்தாலும்மாண்ட இலக்குமணன் உயிர்
பெற்றெழுந்ததைக்கண்டிருத்தலால், இராவணனுக்கு இலக்குவனுயிர்
பெற்றெழுந்ததில் ஐயமில்லையாதலால், முலபலத்தைப்பற்றிய ஐயந்
தீரவே கோபுரமேறிக் காணலாயினனென்க. பி-ம்:--1தேய. 2உலந்
தனபெருமை. 3காறினருள்ளநோவக், காறினவுள்ளனாய. 4கண்களிற்.

உ௧.—இராவணன் அரக்கியர் அழுகையொலியைக் கேட்டல்.

1கொய்தலைப் பூசற் பட்டோர் குலத்தியர் 2குவளை தோற்று
நெய்தலை வென்ற வாட்கண் குமுத்தி 3நீர்மை காட்டக்
கைதலை வைத்த பூசல் 4கடலொடு நிமிருங் காலைச்
செய்தலை யுற்ற வோசைச் செயல்துஞ் செவியிற் கேட்டான்.

(இ - ள்.) போரில் தலைகொய்யப்பெற்றுஇறந்தவரின் [தலையறுப்
புண்டவரின்]குலத்தீர்கள் [மனைவியர்]குவளைதோற்க நெய்தல்மலரை
யும்வென்ற வாள்போன்ற (தமது) கண்கள் செவ்வாம்பலின் தன்மை
யைக்காட்ட[கண்கள் அழுவதனாற்சிவந்துதோன்ற]க் கையைத் தலை
யிலேவைத்த(வண்ணம் கதறுகின்ற) அழுகையாரவாரம் கடலொலி
யோடுவிக்குத்தோன்றியவளவில்; (இங்ஙனம் அரக்கியர்) 'செய்தலைப்
பொருந்திய புலம்பலோசையாகிய அச்செயலையும் செவியிற்கேட்
டான்; (இராவணன்) (எ - று.)—கொய்தலைப்பூசற்பட்டோர்-பூசலில்
தலை கொய்யப்பட்டோரென்க; கொய் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.
கொய்தலைப்பூசற்பட்டோர் என்பதற்கு-உழுவரென்று கூறினொருமூள்.
பி-ம்:--1கொய்தலம். 2குவளையோடு. 3நேர்மை. 4உற்ற. 5கடலொலி
நிமிருங், கடலெலாமதிருங். 6இது, அது. (௩௫௬௬)

உ௨.—இதுமுதல் நான்துகவிகள் - பலவகைத்துக்கரமான
தோற்றங்களை இராவணன் காணுதலைக் கூறும்.

1எண்ணுநீர் 2கடந்த யானைப் பெரும்பிணை மேந்தி யாணர்
3மண்ணினீ ரளவுந் கல்லி நெடுமலை 4பறித்து மண்டும்
5புண்ணினீ ராறும் பல்பேய் புதுப்புன லாடும் பொம்மல்
கண்ணினீ ராறு 6மாறாக் கருங்கடன் மடுப்பக் கண்டான்.

(இ - ள்.) எண்ணுந்தன்மையைக்கடந்த யானையின் மிக்க பிணத்
வதத் தாங்கிக்கொண்டு, பூமியினடியிலுள்ள நீரளவுந்தோண்டி நெடிய
மலையைப்பறித்து மிக்குச்செல்லுகின்ற புண்களிலிருந்துபெருகியபுதிய
இரத்தநதிகளையும் (அந்தநதிப்) புதுப்புணலிலே மூழ்குகின்ற பலபேய்
களின் மிகுதியையும்(தன்) கண்களிலிருந்து (வருத்தத்தினூற்) பெருகு
கின்ற நீர்கள் மாறாமற்கருங்கடலிற்சேருமாறு (அவ்விராவணன்) கண்
டான்; (எ - று.)—பட்டவரின்புண்களிலிருந்து குருநீர்ஆறாய்
பெருக, அவ்யாறுகளில்மூழ்கும் பேய்களின்ரொகுதிகளைக் காணும்
போது இராவணனுடைய கண்களிலிருந்துதுயரத்தினூற் கண்ணீர்
ஆறாய்ப்பெருகலாயிற் றென்பதாம். 1 - டி - டி - 1 எண்ணிவீர். 2 கடந்த
வானைப். 3 மண்ணுநீர். 4 மறித்து. 5 புண்ணிவீராறு, புண்ணுநீராறு.
6 தூறாய்க், மாறக். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளையடுத்த “குமிழிநீர்”
(உரு) என்ற பாடல் உள்ளது. (க.கூ00)

உரு. முற்றியற் சிலைவ லாளன் மொய்க்கணை துமிப்ப வாண்
பெற்றியல் பெற்றி பெற்று மென்னவா ளரக்கர் யாக்கை[ய்
சிற்றியற் குறுங்கா லோரிக் குரல்கொனை யிசையாப் பல்பே
கற்றியல் பாணி கொட்டக் கவர்நடம் பயிலக் கண்டான்.

(இ - ள்.) சிறியதன்மையையும் குறியகாலையுமுடைய நரிக்குரல்
பாட்டினிராகமாக(அமைய), பலபேய்கள்(தாம்)கற்றற்புதிய தாளங்
கொட்டாநிற்கையில், நிரமபயகுணத்தைபுடையனாகி வில்லில்வல்ல
மையுள்ளவனாகிய ஸ்ரீராமனுடைய செருகுதலையுடைய அம்புகள்
(மிகுதியாகத்) துணிப்பதனால் (ஆப்போது) ஆவியைப்பெற்றவியல்
கின்ற இயல்பைப்பெற்றேமென்று கொடிய அரக்கரின்யாககைகள்
களிப்போடுநடனஞ்செய்வதனைக் கண்டான்; (எ - று.)—ஐச்செய்யுள்
பலபிரதிகளில்லீல. பலபேரைக் கொன்றால்தான் கவர்நடமெழுந்தாயி
மென்ற தூற்கொள்கைபற்றி, ‘மொய்க்கணைதுமிப்ப ஆவிபெற்றியல்
பெற்றிபெற்றும்’என்று கவந்தங்கக் கூறியனவாகச சொல்லியது. ()

உசு. வீண்களிற் சென்ற 1வன்றேட்ட கவைரை யலகை வெய்ய
புண்தளிற் கைக ணீட்டிப் புதுநினைங் 2கவர்வ நோக்கி
மண்களிற் றெடர்ந்துவானிற் பிடித்து3வன் னுகிரிவீ4மானக்
கண்களைச் 5சூன்று நீக்கு மரக்கியர் 6குழாமுங் கண்டான்.

(இ - ள்.) வானத்திற்சென்ற [ஓங்கிய] வலியதோள்களையுடைய
(தம்முடைய) கணவரைப் பேய்கள் வெவ்வியுண்களிலே கைகளைநீட்
டிப் புதுநினைங்களைக் கவர்வதைப்பார்த்து, மண்களிலும் வானிலும்
(சென்று)தொடர்ந்து (அப்பேய்களைப்)பிடித்து (சு. தமது) கூரியகங்க
ளாற் பேரளவுள்ள (அவற்றின்)கண்களைத் தோண்டி நீக்குகின்ற அரக்
கியர் குழாத்தையும் கண்டான்; (எ - று.)

பூமிகளிலும்வானத்திலுமுள்ள பேய்களைப் பிடிக்க அவ்விடங்களில்
தொடர்ந்துசென்றனர் அரக்கியர். கண்களிருப்பதுபற்றியே புண்ணின்
வழியாகத் தம்கணவரின் நிணத்தைக் கவர்கின்றன பேய்க் கொன்று
அவற்றின் கண்களைத் தோண்டலாயின வென்க. வானில்என்றவிடத்து

‘வாளில்’ என்று பாடமோதி - கோரக்காட்சியைக் காணநேர்ந்த தமது கண்களைப்பற்றிக்கொண்டு வாளினாலும் (வாள்கிடைக்கப்பெறாதவர்) நகங்களினாலும் சூன்றுகீக்கும் அரக்கியர்குழாத்தைக்கண்டான் என்று உரைப்பாருமுளர். மண்களில்வொடர்ந்தது-ரணகளத்திலுள்ள வானோ யெடுக்க: அவ்வாறு தொடர்கையில் வாள்கிடைக்கப்பெறாதவர் நகங்களினால் சூன்றன ரென்க. பி-ஈ:—1வான், 2கவரகோக்கி, கவரகோக்கும் 3வள்ளுகிரர், 4மாளக், 5சூழ்த்து, 6குழுவுங். (௩௬0௨)

௨௩. குறிழிகீ ரோடுஞ் சேரிக் கனலொடுங் கொழிக்குங் 1கண்ணன், நயினெறி 2வழக்க 3மன்ன தனிச்சிலை 4வழங்கச் சாயந்தார், 5அழிப்பெருங் குருதி வெள்ள நாற்றுவாய் முகத்திற் றேக்கி, ௬நிழுவேடு யொக்கும் வேலை யோசம்வந் துடற்றிக் கண்டான்.

(இ - ள்.) (கண்களிலிருந்து வருத்தத்தால்) குமிழ்த்தலைபுடைய கண்ணரோடு (சினத்தினால்) ஓடுருப்புடன் குருதியும் கொழிக்கின்றகண்களையுடையவனான இராவணன்;—தமிழ் மொழியில் மரபாகவுள்ள வழக்குக்கள் போல [] கப்பலவாகி ஒப்பற்ற (இராமனது) வில் (அம்புகளை) வழங்க இறந்த அரக்கரது, அழிக்கின்ற பெருங்குருதிப் பெருக்கைக் குடித்து ஆற்றின் முகத்துவாரத்தினால் உமிழ்வுபோலக் கடலின்வெள்ளம் வந்து அலைமோதுவதைக் கண்டான்; (எ - று.)

கடல்கீர் அலைமோதுகையில் முகத்துவாரவழியாகக் குருதிகீர் வெளிப்படுவது, மிகுதியாகப்பருகிய குருதிக்கரை யுமிழ்வுதபோலுமென்றார்: தந்திரிப்பெற்றவான், பி-ஈ:—1கண்ணன், 2வழக்கின், 3மன்னன், 4வழக்கிற், 5இழிவு. (௩௬0௩)

௨௪.—பேரகாட்சியைக் கண்ட இராவணன் கோபுரத்தினின்று குழிதவ்.

விண்பினன் 1தொல்க வார்த்த 2வானவர் வச்சங் கண்டான் மண்பினன் தழுந்த வாரிங் கவந்தத்தின் வருக்கங் கண்டான் கண்பினன் தசல நோக்கும் வானவர் களிப்புங் கண்டான் புண்பினன் 3தனைய ரெஞ்சன் 4கோபுரத் திழிந்து போர்தான்.

(இ - ள்.) வானம் பிசுந்து அசையுமாறு ஆரவாரித்த வானாரின் மிகுதியைக் கண்டான்: பூநீர் அடிபட்டுப்போனதில் அழுத்தும்படி ஆடுகின்ற கவந்தத்தின் தொகுதியைக் கண்டான்: (அச்சம்கீங்கித்) (தமது) கண்களை விரித்து விரிவாகப்பார்க்கும் தேவர்களின் மகிழ்ச்சியையுங் கண்டான்: (இவற்றையெல்லாம் சண்டமையால்) புண்பினவு பட்டிருந்தாற்போன்ற [வருத்தம்பிக்க] தொஞ்சந்தையுடைய இராவணன் கோபுரத்தினின்று குழிழிந்துபோனான்; (எ - று.)—பி-ஈ:—1 ஏக்க வார்க்கும், 2வானர், 3இனைய, 4கோபுரத்திழிந்துபோனான். சிலபிரதியில், மூன்றாமடியில் ‘கண்பினன் தொக்கவார்க்கும் வான்முனிகண்கள்கண்டான்’ என்று பாடம் காண்கின்றது. (௩௬0௪)

உஎ — அராசாட்சிமண்டபத்தை இராவணனடைதல்.

நகைபிறக்கின்ற வாய் னுக்கொடு கடைவாய் 1நக்கப்
புகைபிறக்கின்ற மூக்கன் பொறிபிறக்கின்ற கண்ணன்
பிகைபிறக்கின்ற நெஞ்சன் வெஞ்சினத் தீமேல் வீங்கிச்
சிகைப்பிறக்கின்ற சொல்லா நரசிய லீருக்கை சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிரிப்புத்தோன்றுகின்ற வாயையுடையவனும், (கோபந்
தோன்ற)நாவைக்கொண்டு கடைவாயைநக்கப் புகைவெளிப்படுகின்ற
மூக்கையுடையவனும், நெருப்புப்பொறி வெளிப்படுகின்ற கண்ணை
யுடையவனும், குற்றம்தோற்றுதற்குஇடனான நெஞ்சையுடையவ
னும், கொடுங்கோபத்தீ மேலோங்கப்பெற்று அனற்கொழுந்து [உக்கி
ரம்]தோன்றுகின்ற சொல்லையுடையவனுமான இராவணன் அராசாட்சி
யைப்பற்றி ஆராயும்இடமாகிய அத்தாணிமண்டபத்தைச்சேர்ந்தான்;
(எ - று.)—1நக்கிப். 2சிறக்கின்ற. (ந.௬0௫)

இராவணன் களங்கா ிபடலம் முற்றிற்று.

ந.௪.—ஆவது இராவணன் நேரேறு படலம்.

இராவணன் இராமபிரானோபொருமாறு தேரின்மீது ஏறிய
தைக் கூறும் படல மென்பது, பொருள்.

அத்தாணிமண்டபத்திலே சிங்காதனத்துச்சிற்றந்தோன்ற வீற்றி
ருந்த இராவணன் மகோதரனென்பவனைநோக்கி, 'எஞ்சியசேனைகளைப்
போர்க்குவருமாறு முாசறைக' என்றுகட்டினாயிட, இராவணன் சொற்
படியே முாசஅறைத்ததனால் அரக்கச்சேனை திரள, பிறகு அவ்விராவ
ணன் தானங்கள்புரிந்து போர்க்கோலம்பூண்டு தெய்விகத்தேரை
வரச்சொல்லி அதனைத்தொழுதுபூசித்து மறையவர்க்குத் தானஞ்
செய்து, தேரேறி 'பகைவனையாவது ஒழிக்கவேண்டும், காளுவது ஒழிய
வேண்டும்: இரண்டிலொன்று இன்றுகிழவேணும்' என்று பிரதிஞ்ஞை
செய்து வில்நாணெறித்து மிகுந்தஆர்ப்பாடத்துடனே போர்க்குப்
புறப்பட்டானாக, அதனால் எல்லாவுலகத்தோரும்நடுங்க, வானரத்தலை
வரெல்லாம் அஞ்சிக்குலைய, அப்போது விபீஷணன் இராவணன்
யுத்தசக்கத்தனும் வந்தன நென்பதை ஸ்ரீராமனுக்கு அறிவித்தானென்
பது, இப்படலத்துக்கூறப்படுகின்றது. அச்சிட்டபிரதிகளிலும் சில
எட்டுப்பிரதிகளிலும் இந்த இராவணன்றேரேறீபடலம் அடுத்துள்ள
இராமன் நேரேறுபடலம்என்ற இரண்டும் தனித்தனியாகக் காணப்
படாமல் ஒன்றாக, 'தேரேறுபடலம்' என்ற பெயரோடுகாணப்படும்.

க.—இராவணன் மகோதரனலோசனையிளிந்து 'எஞ்சியசேனைகளைத்
திரண்டுவருமாறு முாசஅறைக' என்று கட்டினாயிடுதல்.

பூதர மனைய மேனிப் புகைநிறப் புருவச் 1செந்தி
மோதர நென்னு நாமக் தொருவனை 2முறையி னோக்கி

³ஏதுள திறந்தி லாத ⁴திலங்கையு ளிருந்த சேனை

⁵யாதையு மெழுதென் றுனை ⁶மணிமுர செற்று கென்றான்.

(இ - ள்.) இறத்தலில்லாததான சேனை இலங்கையுருள்யாது உளது? இருந்த அச்சேனையெல்லாவற்றையும் எழுச்செய்யவேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறினவனும், மலைபோன்ற உடலையும் புகைநிறமமைந்த புருவங்களையும் (கண்களிற்) செந்தீயையுமுடைய மகோதரனென்று பேர் பெற்றவனுமான ஒருவனை முறைமையிற் பார்த்து, அழகிய முரசத்தை அடிப்பிக்களன்று (இராவணன்) கட்டளையிட்டான்; (எ-று.)--எழுத = எழுப்புக. கண்கள் தீப்போலத்தோன்ற அக்கண்களின் மீதுள்ள புருவங்கள் புகைபோலத்தோன்றுமென்க. 1-ம்:--1 செங்கண், செங்கேழ். ²முகத்து. ³யாதுளது. ⁴இலங்கையின். ⁵யாதுனை யெழுதென்றனை. ⁶மணிமுரசறைகவென்றான், அணிமுரசறைகெனென்றான். (௩௪0௧)

உ.—இலங்கையுரிருந்த சேனைகள் தீர்ந்தல்.

எற்றின முரசினு னேடு மேழிரு ¹நாறு கோடி.

கொற்றவா னிருநதர் ²சேனை குழிஇயது கொடித்திண்டேரு

³சுற்றுறு துளைக்கை மாவுந் தூரகமும் பிறவுந் தொக்க

வற்றிய வேலை யென்ன விலங்கையூர் ⁴வறளிற் றுக.

(இ-ள்.) சாற்றியமுரசத்துடனே பதினான்குநாறுகோடி வெற்றி பொருத்தியகொடியஅரக்கரின் சேனை திரண்டது: கொடிகளையுடைய வலியதேரும் குழிந்துகொள்ளுத்தன்மையதான துளையுள்ள கைகளை யுடைய யானையும் குதிரையும் மற்றும்பதானிகளும் வற்றிப்போன கடலென்னும்படி இலங்கையூர் வறுமையையுடையதாகத் தொக்கன; (எ-று.)—1-ம்:--1 கோடிக்கோடி. ²நாளை. ³துற்றுறுதுளைக். ⁴வறளிற்றான. (௩௪0௨)

௩.—இராவணன்செய்த யுத்தயாந்நாநாவம்.

ஈசனை யிமையா முக்க ¹ணிறைவனை யிருமைக் கேற்ற

பூசனை ²முறையிற் செய்து திருமறை புகன்ற தானம்

வசின னியற்றி மற்றும் ³வேட்டன வேட்டோர்க் கெல்லாம்

ஆசற நல்கி யொல்காப் போர்த்தொழிற் கவை தானான்.

(இ - ள்.) பரமைசுவரியமுடையவனும், இமைத்தலில்லாத முக்கண்களையுடையவனுமான சிவபெருமானே இம்மைமறுமைகளுக்கு ஏற்றபூசனையை முறைமையாகச்செய்து, சிறத்தவேதங்களிற் கூறுகின்ற தானங்களை (ஏற்றபாத்திரங்களைப்பார்த்து) வீசிக்கொடுத்துப் பின்னும் விரும்பினவைகளை விரும்பினோர்க்கெல்லாம் குற்றமறக் கொடுத்துத் தளர்தலில்லாத போர்செய்யுந் தொழிற்குப் பொருத்தியவனானான்; (எ-று.)—1-ம்:--1 ஒருவனை. ²முறையே. ³வேட்டவர் வேட்டதெல்லாம். (௩௪0௩)

வேறு.

சு.—இராவணர்கொண்ட போர்க்கொலத்தைப் பத்தினீந்து கவிகள் கூறும்.

அருவி யஞ்சனக் குன்றிடை யாயிர மருக்கர்

1உருவினோடும்வந் துதித்தன ராமென 2வொளிரக் கருவி நான்முகன் வேள்வியிற் படைத்ததுங் கட்டிச் செருவி லிந்திரன் றந்தபொற் கவசமுஞ் சேர்த்தான்.

(இ - ன்.) நீரருவிகளைக்கொண்ட கருசிறமலையிலே ஆயிரஞ்சூரியர் வேற்றுருவத்தோடும்வந்து உதித்தனரோ என்னும்படி ஒளிவிட, (உலகசிருஷ்டிக்குக்)காரணமான பிரமதேவன் வேள்வியிலேதோற்று வித்ததும் போரில் (இந்திரசித்து) கட்டியதனால் இந்திரன்(தோற்க அவ்வேளையில்) தந்ததுமான பொற்கவசத்தை(தந்தன்உடம்பிற்)கட்டியணிந்துகொண்டான்; (எ - று.)

அருவி - குன்றிற்கு, இயற்கையடைமொழி. இராவணன் மார்பில் அணிச்சுவசம், ஆயிரஞ்சூரியர் ஒருருவெடுத்து ஒருமலையில் உதித்தனரென்னுமாறு விளங்கிற்றென்றார்: தந்திரிப்பேற்றவணி. நான்காமடியில் உம்மை-எதிரதுதழுவியது. பி-ம்—1உருவினோடும். 2ஒளிரும். ()

௫. வாள்வ லன்பட மந்தரஞ் 1குழந்தமா சணத்தின் தாள்வ லந்தொளிர் தமலியக் கச்சொடுஞ் சார்த்திக் கோள்2வ லந்தன 3குவிந்தன வாமெனுங் கொள்கை 4மீள்வில் கிம்புரி 5மணிக்கடி சூத்திரம் வக்கி.

பதினென்கு கவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) மந்தரமலையைச்சூழ்த்த(வாசுகியென்னும்)பாம்புபோல முயற்சிகொண்டு (இடையிற்) சுற்றப்பட்டி ஒளிக்கின்ற பொன்னினாலியன்ற கச்சிலே உடைவான வலப்புறமாகப் பொருத்தச்சேர்த்தி, (மேருமலையை) வலம்வருவனவானகிருகங்கள் (ஒரிடத்துக்)குவிந்தனவாகு மென்றகொள்கை 1. இரதலில்லாமல் இரத்தினங்கனிஒலியின்ற கிம்புரிவடிவம்(தன்னிடம்)அமைந்த கடிசூத்திரத்தைக் கட்டி,-(எ-று.) இதுமுதல் ஓய்வொருபாடல்களிலுமுள்ள விணவியச்சங்கள் அகிக்கிப்பதினெட்டாவகவியில் முடியும்; ஆதலால் அங்குமுடிபுகாட்டப்படும்.

இரதால், பொற்கச்சையும் உடைவாளையும் இரத்தினக்கிம்புரியமைந்த கடிசூத்திரத்தையும் இடையிற் கட்டியமை கூறப்படுகின்றது. இராவணன் இடையைச்சூழ்த்த பொற்கச்ச மந்தரஞ்சூழ்த்தமாசணம்போன்றிருக்க, அப்பொற்கச்சிலே உடைவாளி வலப்புறமாகச்சேர்த்தியமை முன்னிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டது. பின்னிரண்டடிகளிற் கடிசூத்திரத்தில்திரத்தினத்தினாலியன்ற கிம்புரி-மேருமலையைச்சூழ்வரும் கோள்கள்ஒரிடத்துத் தொக்கிருத்தனபோலுமென்றார்: தந்திரிப்பேற்றவணி, கிம்புரி-மகரவாய், பி-ம்—1சுழன்ற. அணைந்த. 2வளர்ந்தன. 3குவிந்துளவாயன, குவிந்துளவாயன்ன. 4மீள்விளங்கிய. 5மணக். (௩௬௧0)

கூ. மறை¹வி ரித்தென்ன வாடுறு டானமாக் கலுழன்
சிறை²வி ரித்தென்ன ³கொய்க மருங்குறச் சேர்த்தி
முறை³வி ரித்தென முறுக்கிப கோசிக ⁵மருங்கிற்
பிறை³வி ரித்தென்ன வெள்ளெயிற் றேரவமும் பிணித்து.

(இ-ள்.) வேதங்களை விரித்தாற்போல ஆடுதல்பொருந்திய பெருமைபெற்ற பெரியகருடபகவானது சிறையைவிரித்தாற்போல [விரித்த சிறைபோலக்] கொய்சகத்தை (அடையாகவுடுத்திய கோசிகத்தின்) இடத்திலே பொருந்தச்சேர்த்து, முறுக்கமைந்த வெண்பட்டாடையை முறையேவிரித்தாற்போல (அணிந்த) இடையிலே பிறையைவெளிவிட்டாற்போல்தோன்றுகின்ற வெள்ளிய கோரப்பற்களையுடைய அரவத்தையும் கட்டி,—(எ-று.)

இதனால், முறுக்கமைந்த வெண்பட்டாடையை முன்னேகொய்சகமமைய விரித்துஉடுத்து, அந்தஆடை அவிழாதபடி வெள்ளெயிற்றரவத்தாற் பிணித்தமை கூறப்படுகின்றது. ஆடுறுசிறைஎன்க. 1-3:—1விரித்தென்ன, விரித்தென, விரித்தென்ன. 2மாடுறு, வாவுறு. 3விரித்தென்ன, விரித்தென, விரித்தென. 4கொய்யகம். 5முறையே, முறையில். 6அரிமுகம். ()

எ. மழை¹கு லத்தொடு ²வானுரு பேறெலாம் வாரி
³அழைத்தெடுத்தன வணையவா ளுடைமணி யார்த்து
முழைக்கி டந்தவல் லரியின ⁵முழங்குவ போல்வ
தழைக்கு ⁶மின்னொலிப் பொன்மலர்ச் சதங்கையுஞ் சாத்தி.

(இ-ள்) மேகக்கூட்டத்தினிடத்து இருக்கின்ற சிறந்த பேரிடிகளையெல்லாம் வரவழைத்து வாரியெடுத்தனபோன்ற ஒளிகளையுடைய மணிகள் பொறுத்தப்பெற்று, குகையிற்கிடந்த வலியசூழ்க்கங்களின் தொகுதிமுழங்குவற்றைப் போல்வனவாய்த் தழைக்கின்ற [கம்பீரமான] இன்னொலியைக்கொண்ட அழகியமலரின்வடிவையுடைய சதங்கையென்னும் அணியையும் (பாதங்களில்) அணிந்து,—(எ-று.)

மின்னல்கள்போன்று பேரொடர்வாய்த் த அரதனங்களை இழைத்து மலர்களின் வடிவாக அமைந்த சதங்கையென்னும் அணியை முழையிலுள்ள சிங்கலினங்களின் கர்ச்சனைபோன்று கம்பீரமான இன்னொலியுண்டாகப் பாடங்களில் அணிந்தமையை, இஃறற் கூறினார். ஆர்த்துத் தழைக்கும் இன்னொலிச் சதங்கையென்க. 1-3:—1குலத்தொடும். 2வானவல்லெறெலாம். 3இழைத்தொடுத்தன வணையவமுடைமணி, இழைத்தொடுத்தனவணையவாரிடைமணி. 4பல்லரி. 5முழங்குபோரார்ப்பிற்றழைக்கும், முழங்குவபோல்வந்தழைக்கும். 6மின்னொலிப்பொன்மலர்ச், இன்னொலிப்பொன்மலர்ச். (௩௪௧௨)

அ. உரு¹மி டித்தபோ தரவுறு மறுக்கம்வா னுலகின்
இரு²நி லத்திடை யெவ்வுல கத்திடை யாரும்
புரித ரப்பும் பொலங்கழ ³லிலங்குறப் பூட்டிச்
சரியு டைச்சுடர் ⁴சாய்நலஞ் சார்வுறச் சாத்தி.

(இ - ள்.) இடியிடித்தபோது அரவு அடைகின்ற கலக்கத்தை வானுலகத்திலும் பெரிய (இந்தப்) பூமியிலும் எவ்வகத்திலும் யாவரும் அடையுமாறு ஒலிக்கின்ற பொன்னாலியன்ற கழுலை விளக்கமுண்டாகப் பூட்டிச் சரிந்த உடையில் சுடர்சாய்தவினாலர் அழகுண்டாகச்சாத்தி, —(எ-று)—புரிதர-அடைய. பி - ிம்:—¹இடித்துழியரவெனக்கரக்கமாவலகின், ²இடித்தபோதயர்வுறுமறுக்கம்வானுலகின். ³நிலத்தினில். ⁴அலங்குறப். ⁵சாய்வலம், சாயலுஞ். (௫௬௧௩)

கூ. நாலஞ் சாகிய கரங்களி னனந்தலை யனந்தன்
அலஞ் சார்மிடற் றருங்கறை கிடந்தென ¹கிலங்கும்
²கோலஞ் சார்நெடுங் கோதையும் புட்டிலுங் கட்டித்
³தாலஞ் சார்ந்த⁴மா சணமெனக் கங்கணந் தழுவ.

(இ - ள்.) (நீண்ட) நாக்குச்சேர்ந்த பாம்புபோலத்தோன்றுங் கங்கணத்தை(க்கைகன்)தழுவிநிற்கையில்,—இருபதாகியகைகளில் அகன்ற தலைகளுள்ள அனந்தனுடைய விஷஞ்சார்ந்த கழுத்தினின்று (போக்குதற்கு) அரிய கறைகிடந்தாற்போல விளங்குகின்ற வடிவமமைந்த நெடிய முன்கைத்தோற்கட்டும் விரற்புட்டிலும் என்பவைகளைக் கட்டி,—(எ-று).—தாலம்=தாலு: நாக்கு: அம்-சாரியை. நாக்கைநீட்டுதல் பாம்பிற்கு இயல்பாதலால், 'தாலஞ்சார்ந்தமாசணம்' எனப்பட்டது. பி-ிம்:—¹இலங்கு. ²கோலஞ்சா. ³சாலம். ⁴மாதனமென. (௫௬௧௪)

க௦. கடல் கடைந்தமால் வரையினைச் சுற்றிய கயிற்றின்
¹அடல்க டந்ததோ ளலங்குபோர் வலயங்க ளிலங்க
உடல்க டைந்தநா ளொளியவ ²னுதிர்த்தபொற் கதிரின்
சுடர்³த யங்குறக் குண்டலஞ் ⁴செவியிடைத் ⁵தூக்கி.

(இ-ள்.) கடலைக் கடைந்த பெரிய (மந்தர) மலையினைச்சுற்றிய (வாசகியென்ற) கடைகயிறுபோல வலிமையைக்கடந்த [வலியோரையெல்லாம் வென்ற] தோளில் அசைகின்ற போர்வலயங்கள் விளங்குகையில், உடலை(த் துவஷ்டாவென்பவன் சாணையிவிட்டுக்) கடைச்சல்பிடித்தகாலத்திற் சூரியன் உதிர்ந்த பொன்கதிரின் சுடர்விளங்குமாறு குண்டலங்களைச் செவியிடையணிந்து,—(எ-று.)

த்வஷ்டாவின் புத்திரியான ஸம்ஜ்ஞாதேவி தன்கணவனான சூரியனுடைய ஒளியைத் தாங்கமுடியாமல் தன்சாயையைத் தேவியாக நிருமித்துத் தந்தையின் வீட்டிற்குச் சென்றிட, பிறகு பலகாலஞ்சென்றபின் அவளது தந்தையின் வேண்டுகோட்டுக்கு ஏற்ப அச்சூரியன் தன்ஒளிகுறையுமாறு சாணைபிடிக்க ஒருப்பட்டன நென்பது, புராணவரலாறு. இதனால், போர்வலயங்களைப் புயங்களிலணிந்தபின் செவிக்குக் குண்டலமும் அணிந்தமை கூறப்படுகின்றது. பி - ிம்: ¹அடைகிடந்த. ²உதித்த பொற்கதிரிற். ³தயங்குறு. ⁴செவிதொறுந். ⁵தூங்க. (௫௬௧௫)

கக. உதயக் ¹குன்றத்தோ டொத்ததி னுலாவறு கதிரின்
²துதையுங் குங்குமத் தோளொடு தோளிடைத் தொடரப்

புதையி ருட்பகைக் குண்டல மனையவை பொலியச்
சுதைவி நிற்களு மீனுட்போன் ³முத்தினர் திகழ.

(இ - ள்.) உதயபருவத்திலே பொருந்தி அந்தமலையில் உலா
வுறுகின்ற சூரியகிரணம்போல நெருங்கிய குங்குமச்சேற்றையணிந்த
தோளுடனே (கூடி அத்) தோள்களினிடத்து நெருங்கிய இருட்குப்
பகையான சூரியர்போன்ற அப்படிப்பட்ட குண்டலங்கள் தொடர்ச்சி
புறப்பொலிகையில் குறைதலில்லாத சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும்
போல் முத்துக்களின்கூட்டம் திகழவும், — (எ - று.)

இதனாற் குங்குமச்சேற்றணிந்த தோள்களினிமீது படும்படி குண்ட
லங்களணிந்தமையும், தோளையடுத்துக் கழுத்தில் முத்துவடம் அணிந்
தமையும் கூறப்பட்டன பி-ம்:—1 குன்றத்தொடத்தத்தின், குன்றத்தொ
டொத்தத்தின். ² துதையக். ³ முகத்தினம். (ந.சுககச)

கஉ. வேலை வாய் வந்து வெய்யவ ரனைவரும் ¹வெடியுந்
காலை யுற்றன ராமெனக் கதிர்க்குலம் ²காலும்
மாலை பத்தினரோன் ³மதியமுன் னுளிடைப் பலவாய்
⁴ஏல முற்றிய ⁵வனையமுத் தக்குடையிமைப்ப

(இ - ள்.) கடலினிடத்துச் சூரியரனைவரும் வெடியுங்காலையில்
வந்து பொருந்தினராமெனக் கிரணங்களைக் காலுகின்ற முடிமாலை
பத்தின்மேல் சந்திரன் முன்னுளினிற் பலவானவடிவம்பொருந்த முற்
றியதையொத்த முத்துக்குடைகள் விளங்கவும், — (எ - று.)

இதனாற், முடிமாலைகளும் அவற்றினிமீது வெண்குடைகளும்
விளங்குதல் வருணிக்கப்படுகின்றது. பி-ம்:—1 வெய்ய, மடியும்,
²சாலும். ³மதியமுநாளிடைப்பலவாம். ⁴மூலை, மூலம். ⁵முத்தினத்திரன்
குடைமொய்ப்ப, முத்தவெண்குடைகணினிறிமைப்ப. (ந.சுககஎ)

கங. பகுத்த பல்¹வளக் குன்றினின் முழையன்ன பருவாய்
வகுத்த ²வான்கடை ³கடைதொறும் வளையெயிற் றீட்டம்
மிசுத்த நீலவான் மேகஞ்சூழ் விசும்பிடைத் ⁴தசம்பூடு
உகுத்த செக்கரிற் பிறைக்குல முளைத்தன ⁵வொக்க.

(இ - ள்.) பகுத்துக்கூறப்படுகின்ற பலவளங்களை யுடைய குன்
றிலே குகையையொத்த பிளவுபட்டவாயிலே வகுக்கப்பெற்ற பெரிய
கடைவாய்தோறும் கடைவாய்தோறும் வளைந்த பற்களின்கூட்டம்,
மிகுதியாகவுள்ள நீலநிறமுள்ள பெரியமேகஞ்சூழ்ந்த ஆகாயத்தில்
பாலிகைப்பாத்திரங்களை ஊடேயுகுத்தாறீபோன்ற செவ்வானத்திலே
(தானியமுளையென்னத்தக்க) பிறைக்குலம் முளைத்தவற்றை யொத்
திருக்கவும், — (எ - று.)

கருநிறமுள்ள இராவணனது செந்நிறக்கடைவாயிலே வெண்ணி
றக்கோரப்பற்கள் தோன்றுவதை வருணித்தவாறு: உருவகத்தைத்
தன்னுட்கொண்ட நன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவணி. திட்டுத்திட்டான
செக்கர்-பாலிகையிடும்பாத்திரம்போலுமென்க. பி-ம்:—1 கலைக், வளங்,
²வான்கடைக். ³திசை. ⁴தசம்போடு. ⁵ஒத்த. (ந.சுககஅ)

கசு. ஒத்த தன்மையி¹ னொளிர்வன தரளத்தி² னொக்கத்
தத்து கின்றன வீரபட்டத்தொகை³ தயங்க
முத்த⁴ வோடையின் முரட்டிசை⁵ முழுமத⁶ யானை
பத்து நெற்றியுஞ்⁷ சுற்றிய⁸ பேரெழில் படைக்க.

(இ - ள்.) ஏற்பட்டுள்ளதன்மையோடு விளங்குகின்றனவான முத்
துக்களினொப்ப ஒளிவீசுவனவான வீரபட்டத்தொகை விளங்குவத
னால், முத்தினாலியன்ற நெற்றிப்பட்டத்தையுடைய மாறுபடுத்தன்மை
கொண்டிரம்பியமதத்தோடுகூடிய திக்கசங்களின் நெற்றிகும்பந்த
பேரெழிலைப்பத்துநெற்றியும் படைக்கவும்,—(எ - று.)

இதனால், இராவணன் நெற்றியில் வீரபட்டம்கட்டியதைக் கூறு
கின்றார். திக்கசங்களின் நெற்றியில் முத்துப்பட்டமணிந்தாற்போல
இராவணனுடைய பத்துநெற்றிகளில் வீரபட்டம் விளங்குகின்றன
வென்றவாறு. உவமையணி. மதயானை நெற்றிசுற்றிய ஒடையின்
பேரெழிலைப் பத்துநெற்றியும்படைக்கஎன்று, நெற்றியென்பதைப்
பதவுரையில் இருமுறை கூறிக்கொள்க. பி-ம்:—¹ஒளிர்வனதுயத்துள்.
²ஒத்தம். ³தகைத்த, தகைத்து. ⁴ஒடைய. ⁵மும்மத. ⁶கரிபோல். ⁷சுந்தி
ரன். ⁸படரெழில், போலெழில். (ந.சு.கக)

கரு. புலவி மங்கையர் பூஞ்சிலம் பரற்றடி போக்கித்
¹தலைமை² கண்ணினர்த் தாழ்கிலா மணிமுடித் தலங்கள்
உலக³ மொன்றினை விளக்குறுங்⁴ கதிரினை யோட்டி.
⁵அலகி வெவ்வுல கத்தினும் வயங்கிரு ளகற்ற.

(இ - ள்.) புலத்தலைக்கொண்ட மங்கையரின் அழகிய சிலம்புகள்
ஒலிக்கின்ற அடியைத் தவிர்த்துத் தலைமையைக்கருதுகின்றவர்களை
வணங்காத இரத்தின விழைத்துச்செய்யப்பட்ட முடித்தலங்கள், உலக
மொன்றை விளங்கச்செய்யுஞ் சூரியனை (த்தன்னொளிக்குமுன்னே)
புறங்கொடுத்தோடச்செய்து கணக்கில்லாத உலகினிடமெல்லாமும்
விளங்குகின்ற இருளையகற்றவும்,—(எ - று.)

இராவணன், புலவியைக்கொண்ட மகாரின் அந்தப்புலவியைப்
போக்க அவர்களைவணங்குவதன்றி 'நாம் தலைமையுடையோம்' என்று
செருக்குகின்றவர்களை ஒருபோதும் வணங்காதவ னென்பது, முன்
னிரண்டடிகளிற்கூறிய பொருள். சூரியனும் தோற்குமாறு அதனினும்
விஞ்ச இராவணன் கவித்த¹ முடித்தலங்கள் கதிரைவெளிவிடுகின்றன
என்பது, இச்செய்யுளிற் பின்னிரண்டடிகளிற்கூறிய பொருள். பி-ம்:—
¹தலைமைக். ²கண்ணினர். ³முன்றையும். ⁴அருக்கனை. ⁵அலைகுபல்லுல
கத்தினும்படரொளியெறிப்ப. (ந.சு.உ0)

கசு. ¹நாக நானில நான்முக னாடென நயந்த
²பாக³ முன்றையும் வென்றுகொண் டமரர்⁴ முன் பணிந்த
வாகை⁵ மாலைபு மருங்குற வரிவண்⁶ டொ டளவித்
தோகை யன்னவர் விழிதொடர் தும்பையுஞ்⁷ சூட்டி.

(இ - ள்) சுவர்க்கலோகமும் பூலோகமும் பிரமலோகமும் என்று விரும்பிச் சொல்லப்படுகின்ற மூன்றுபகுதியையும் வென்றுகைக்கொண்டதனால் தேவர்கள் முன்பு அணிந்த வெற்றிமாலையையும் (அதன்) பக்கத்திற்பொருந்த இரேகைகளையுடைய வண்டுகளோடுசேர்த்து மயிலையொத்தவர் விழிதொடரப்பெற்ற தும்பைமாலையையுஞ் சூட்டி, — (எ - று.)

மூவுலகையும் வென்றமைக்காக தேவர்கள் முன்புசூட்டிய வாகை மாலையின்பக்கத்தில் தும்பைமாலையை இப்போது தான் போர்க்குச் செல்லுவதற்கு அறிகுறியாகச் சூடினன் இராவணன் என்றவாறு. அத்தும்பைமாலையில் வண்டுகளும் மகளிரின்விழிகளும் மொய்க்கின்றன என்று கூறியது - உடனறிநிச்சியணியாம். 1 - ம்: — 1நாகர், 2பாகை, 3ஊன்றியும், 4முன்பணித்த, முன்பளித்த, 5மாலையின், 6ஏளவி, 7சூடி. (௩௪௨௧)

க௭. 1அகழி வேலையைக் காலத்தை யளக்காந்துன் மனை
2நிகழு மீன்களை விஞ்சையை 3நினைப்பதே னின்ற
இகழ்வில் பூதங்க ளிழப்பினு மிறுதி⁴டெல் லாத்தன்
புகழெ னர்ச்சரந் தொலைவிலாத் 5தூணியும் பூட்டி.

(இ - ள்.) (இலங்கைக்கு) அகழியாக அமைந்த கடலையும் காலத்தையும் கடலின் நண்மணலையும் (அக்கடலிற்) பொருந்திய மீனையும் கல்வியையும் (அளவிடமுடியாமலுடையவையாகச் சொல்லலாமா? என்று) நினைப்பது எதற்காக? சிலத்துவின்ற இகழ்வில்லாதபூதங்கள் ஒழிந்தாலும் ஒழிதவில்லாத தன்னுடைய புகழைப்போல அம்புகள் தொலைதவில்லாத அம்பறத்தூணியையும்பூட்டி, — (எ - று.)

அளவிடமுடியாமையில் பிரசித்த உவமையாகச் சொல்லப்படுகின்ற வேலைமுதலியவற்றை 'நினைப்பதென்' என்று மறுத்தது எந்நிலையணியின்பாற்படும். 1 - ம்: — 1அகழும், 2நிகழுமானில, நிகழுமாதிகள், நிகழுமாதியாம். 3நினைப்பதேவன்ற, நினைப்புநின்ற, 4டெல்லாத, 5தூணிபின். (௩௪௨௨)

க௮. — 'வருக' என்ன இராவணனுக்குத் தேவருதல்.

வருக தேரென வந்தது 1வையமும் வானும்
உரக தேயமு மொருங்குட னேறினு முச்சிர்
சொருகு பூ²வன்ன 3சுமையது தூக⁴மின் றெனினும்
நிருதர் கோமக னினைந்துழிச் செல்வதோர் 5நினைப்பில்.

(இ - ள்.) பூமியிலுள்ளாரும் வானுலகத்தாரும் நாகர்கள்வசிக்கின்ற பாதாளலோகத்தாரும் ஒருசேர எககாலத்தில் எறினாலும் உச்சியிற் சொருகுகின்ற உச்சிப்பூஎன்னும் அணியைப்போன்ற சுமையையுடையதும், குதிரைஇல்லாவிட்டாலும் அரக்கர்⁴லவனான இராவணன் நினைந்தவிடத்தில்கினைந்த அந்த ஓர்கணத்தே போகவல்லதமாகிய தேரானது, (இராவணன்) 'வருக' என்ன வந்திட்டது; (எ - று.)

மூவுலகத்தாரும் தன்மீதுஎறினாலும் அவற்றானசுமை உச்சிப்புவையணியதனால் எவ்வளவோ அவ்வளவேயாகத்தோன்றுமாறு

பெருமைவாய்ந்தது அந்தத்தேரென்பது, முதல்மூன்றடிகளிற் கூறிய பொருள். பி-ம்:--1வானமும்மண்ணும். 2என்னுஞ். 3சுமந்த. 4என்று. 5இமைப்பில். ஐந்தாம்பாடல்முதல் பதினெட்டாம்பாடல்வரையிற் பதினான்குபாடல்களுக்கு முடிபு:—சார்த்தி-வீக்கி (ஐ). சேர்த்தி-பிணித்து (சு), சாத்தி (எ), பூட்டி—சாத்தி (அ), கங்கணந்தழுவப் புட்டிலுங்கட்டி (சு), இலங்க-தூக்கி (க0), தொடரத்திகழ (கக), இமைப்ப(கஉ), ஒக்க (கஉ), படைக்க (கச), அகற்ற (கடு), குட்டி (கசு), பூட்டி (கஎ), தேர்வருகஎன, வந்தது (கஅ) என்க. (௩௬௨௩)

கசு.—இதுமுதல் 23ந்துகவிகள் - வந்த தேரின் வருணனை.

ஆயிரம்பரி 1யமுதொடு 2வந்தவு மருக்கன்
3பாய்வ யப்பசங் குதிரையின் 4வழியவும் படர்நீர்
வாய்ம டுக்குமா வடவையின் வடிற்பின்வன் காற்றின்
நாய கற்குவீவர் துதித்தவும் 7பூண்டது 8நலத்தின்.

(இ - ள்.) (அந்தத்தேர்),—அ நிருதத்தோடு தோன்றியனவும் குரியனுடைய பாயுந்தன்மையுள்ள வலிய* பச்சைக்குதிரையின் மரபில் தோன்றியனவும், பரவிய(கடலின்) கீரை (டிகாதபடி)வாயினால் உறிஞ்சுகின்ற சிறந்த வடவையின்வயிற்றிலே வலிய காற்றுக்குத்தலைவனான வாயுதேவனுக்குத் தோன்றியனவுமான ஆயிரங்குதிரைகளை அழகாகப் பூண்டது.

இதனால், அத்தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளைக் கூறினார்: இராவணன் பொருட்டுவந்த தேர் ஆயிரம்பரிகளை இனிது பூண்டிளந்து: அப்பரிகள்-அமுதத்தோடுவந்தவைமுதலியனவா மென்க. பி-ம்:--1 அமுதத்தின். 2வந்ததும். 3பாயசுப். 4வழியதும். 5மடுக்குறும். 6வந்துதித்ததும். 7பூண்டதோர். 8நலத்தால். (௩௬௨௪)

உ0. பாரிற் செல்வது விசம்பிடைச் 1செல்வது பரந்த
நீரிற் செல்வது 2நெருப்பிலுஞ் 3ொல்வது நிமிர்ந்த
3போரிற் றொல்வது 4போய்நெடு முகட்டிடை விரிஞ்சன்
ஊரிற் செல்வதெவ் வுலகினுஞ் செல்வதோ ரிமைப்பின்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அத்தேர்),—பாரிலேசெல்வதுபோலவே, வாணத்திலும் செல்வது: பரந்த நீரிலே செல்வது: நெருப்பிலுஞ் செல்வது: மூண்டபோரிலே செல்வது: அண்டமுகட்டிலும்போய் பிரமனுடைய ஊரிலுஞ்செல்வது: ஓர்மைப்பில் எவவுலகத்திலும் செல்வது; (எ - று.)

இதனால், அந்தத்தேரினுடைய கமனத்தின் சிறப்புக் கூறினார். பி-ம்:--1படர்வது. 2நெருப்பிடைச். 3மேருச். 4பொன்னெடு, போனெடு. 5எவ்வுலகத்துஞ், எவ்வுலகமும். (௩௬௨௫)

உக. எண்டி சைப்பெருந் 1களிற்றிடை மணியென விசைக்குங்
கண்டை 2யாயிர கோடியின் 3நெருகையது கதிரோன்
மண்டி லங்களை மேருவிற் குவித்தென வயங்கும்
4அண்டம் விற்குநன் 5காசினுற் 6குயற்றிய 7தடங்க.

(இ - ள்.) (பின்னும் அத்தேர்),—எட்டுத்திக்குலமுள்ள பெரிய திக்கஜங்களின் மணிபோல ஒலிக்கின்ற கண்டை ஆயிரகோடியென்னுந்தொகையின்புடையது; சூரியனுடையமண்டலங்களை மேருவிற்குவித்தாற்போல விளங்குகின்ற அண்டத்தை விடையாக்கொள்ளுஞ் சிறந்த இரத்தினத்தொகுதி முழுவதும் இழைக்கப்பெற்றது; (எ - று.)

இதனால், அத்தத்தேர் பலமணிகள்கட்டப்பட்டு இரத்தினங்களா விழைக்கப்பெற்று விளங்குந் தன்மை கூறப்படுகின்றது. ஒங்கியதேரில் பலஇரத்தினங்கள் அமைந்திருப்பது, மேருவிற்கு சூரியமண்டலத்தைக் குவித்தாற்போலும். ௩-ம்:—¹களிற்றிடு. ²ஆயிரங். ³தகையது. ⁴கண்டவிற்குன். ⁵காசினம். ⁶இயற்றியது. ⁷அலங்கை, அலங்க. (௩௪௨௬)

உஉ.¹முனைவர் வானவர் முதலின ரண்டத்து முதல்வர்

²எனைவ ரீந்தவு மிகலினி லிட்டவு மியம்பா

³வினையின் ⁴வெய்யன் ⁵படைக்கலம் வேலையென் றிரைக்குஞ் சீனையி னுண்மணற் றொகையன் ⁷சுமந்தது தொக்க.

(இ ள்.) (மற்றும் அத்தேர்), இவ்வுலகவுருண்டையுள் முதன்மை பெற்றவரான முனிவரும் வானவரும் முதலியோரான எப்படிப்பட்டவரும் [மிக்க பெருமைபெற்றவரும்] ஈந்தனவும், போரில் (தோற்றவர்) கொடுத்திட்டனவும் சொல்லமுடியாதவாறு போர்த்தொழிலிற்கொடுமையையுடையனவுமான படைக்கலங்கள் வேலையென்று சொல்லப்படுகின்ற சீர்சனையினுள் மணலின்பொகையையுடையனவாகித் திரண்டவற்றைச் சுமந்தது; (எ - று.)

பலருந்தந்த படைக்கலங்களை மிகுதியாகக்கொண்டது, அத்தத்தேரென்றவாறு. ¹தொக்க - பலவின்பாற்பெயர். மணற்றொகையன்னவாய்த்தொக்கவான படைக்கலம் சுமந்தது அத்தத்தேரென்க. ௩-ம்:—¹முனைவர். ²எனைவரன்னவரீந்தவுமிகலிலிட்டனவும், எனைவரன்னவரயாவரு மிகலினிட்டனவும். ³வினையும். ⁴வெய்யவன். ⁵படைக்கலவேலை. ⁶தொகையது ⁷சுமந்துபின்றொடர, சுமந்ததுதொகுத்த, அமைந்தவை தொகுத்த. (௩௪௨௭)

உ௩. கண்ண நேமியுங் கண்ணுதல் கணிச்சியுங் கமலத் தண்ணல் குண்டிகைக் ¹கலசமு மழியினு மழியாத் தின்மை ²சான்றது தேவரு ³முணர்வருஞ் ⁴செய்கை உண்மை யாமெனப் பெரியது வென்றியி னுறைபுள்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அத்தேர்),—திருமாலின்சக்கராயுதமும், கண்ணுதற்கடவுளான சிவபிரானது மழுப்பலையும், நாமரையில்வசிக்கும் பெருமையிற்சிறந்தவனான பிரமதேவனுடைய குண்டிகைய கியபாத் திரமும் அழித்தாலும் அழியாத வலிமைமிக்கது: தேவரும் உணருதற்கு அருமையான வேலைப்பாட்டுடனே வென்றிக்கு உறைவிடமாகி உண்மையைப்போற் பெரியது; (எ - று.)—¹கமலமும். ²ஆன்மறு. ³முனிவருஞ். ⁴உறிம்பா. (௩௪௨௮)

உ௪.—இராவணன் தேரைப்பூசித்து யாத்திராதானஞ் செய்தல்.

அணைய தேரினை யருச்சனை வரன்முறை ¹யாற்றி

²வினைய ரென்பதோர் கணக்கிலா மறையவ ரெவர்க்கும்

வினையி னன்னிதி முதலிய வளப்பரும் வெறுக்கை

3வினையி னீண்டதோர் பெருங்கொடை யருங்கட னேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டதேரினை அருச்சுனையை தூன்முறைப்படி செய்து, இத்தனைவரென்பதான ஒருகணக்குஇல்லாத பிராமணர் எவர்க்கும் செய்யவேண்டியமுறைப்படி நல்லதிமுதலிய அளக்கமுடியாத செல்வத்தை ரினைக்கப்பிக்கதான ஒப்பற்ற அருமையான தானமாக (ப்பிறர்க்குச்செய்தற்கு) அரியகடமையைச் செய்தான்; (எ - று.)— முன்னேகூறிய தானம் போர்க்குப் புறப்படுதற்காகச்செய்ததென்றும், இப்போதுசெய்யுந்தானம் தேரில்எறும்போது செய்வதென்றும்அறிக. எப்படியும் இன்றோடுபோர்முடியுமென்று தானஞ்செய்தான் போலும். பி - டி:—1இயற்றி. 2இனையர், 3இனையது. 3வினைய. (௫௬௨௬)

௨௫.—இராவணன் தேரிலேறுதல்.

ஏறி னுன்¹ரொழு தித்திரன் முதலிய விமையோர்

தேர் னார்களுந்²தியங்கினார் மயங்கினார் திகைத்தார்.

வேறு³தாஞ்சொழும் வினையிலை⁴மெய்யி⁴னைம் புலனும்

ஆறி னார்களு⁵மஞ்சினு ருலகெலா மனுங்க.

(இ-ள்.) (அத்தேரைச்) தொழுது (இராவணன் அதன்மீது) ஏறி னுன்: மனச்சேறினவர்களான தித்திரன்முதலிய தேவர்களும் அறிவு சோர்ந்து மயங்கினாராய்ப் பிரமிச்சார்கள்: வேறே தாம் செய்யக்கூடிய காரியம்இல்லாமையால், உடலிலுள்ள மூம்புலங்களும்அடங்கப்பெற்ற முனிவர்களும் உலகமெல்லாம்உருத்த (த்தாம்) அஞ்சினார்; (எ - று.)

இராட்சசசங்காரத்தின்பொருட்டே திருமால் இராமபிரானாகத் திருவவசரித்திருக்கின்றனென்றுதெரிந்த தேவர்கள்முதலியோரும் அஞ்சி அறிவுசோர்ந்து மயங்கித் திக்பிரமைகொள்ளும்படியாய்ற்று. அவ்வி ராவணன் அத்தத்தெய்வத்தேரிலேறியபோதுஎன்றபடி. பி - டி:— 1எழில். 2நடுங்கிடங்கெனினார். 3தான்செயும், தாஞ்சொலும், நான்சொலும். 4ஐம்புனலும். 5மயங்கினார். (௫௬௩௦)

௨௬.—இராவணனுடைய சபநம்.

மன்ற லங்குழற் சனகதன் மலர்க்கையான் வயிறு

1கொன்ற லந்தலைக் கொடுநெடுந் துயரிடைக் குளித்தல்

2அன்றி தென்றிடி.ன் மயன்மக ளத்தொழி 3லுறுதல்

இன்றி ராண்டினென் றுக்குவன் றலைப்படி. னென்றான்.

(இ - ள்.) (யான்) போர்செய்யத்தொடங்கின் [போர்செய்யத் தொடங்குவதனால்], சமணம்பொருத்திய அழகிய கூந்தலையுடைய சானகி தன்னுடையமலர்போன்ற கையினால் வயிற்றை வருத்தி (த்தான்)அலைச்சலைக்கொண்டுநெடியதுன்பக்கடவிலிடையேழமுக்குதல்; இதுசிகழாதாயின் மயனுடையபுத்திரியான மந்தோதரி அத்தொழிலை யடைதல், இவ்விரண்டிலொன்றை இன்றைக்கு ஆக்குவேன்' என்று கூறினான், (இராவணன்); (எ-று.)—பி-டி:—1கொன்றலந்தலையொடுதன் மலர்க்கணர்குரித்தல், கொன்றலந்தலையொடுதன்னெடுக்கணர்குறக்கு ளித்தல். 2அன்றவுன்றெனின். 3உழத்தல், உழைத்தல். (௫௬௩௧)

உஎ.—இராவணனுடைய தோற்றம்.

பலக ளந்தலை மௌலியோ ¹டிலங்கலிற் ²பலீரோள்
அலக ளந்தறி யானெடும் படைகளோ டலங்க
விலக ளந்³தரு கடற்றரை விசம்பொடு ⁴வியப்ப
உலக ளந்தவன் ⁵வளர்த்தன னுமென வுயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பலகமுத்துக்களின்மீது தலைகள் கிரீடங்களோடுவிளங்கு
கையில் பல [இருபது] கைகள் அளவினால் அனக்கமுடியாத [மிகப்
பல]நெடிய படைகளோடு அசையாநிற்க, —விலகியுள்ள உப்பளத்தைத்
தருகின்ற கடலினற்குழப்பட்ட பூமியுடனே விசம்பிலுள்ளவரீயியப்ப,
உலகள்ளந்தவன் வளர்த்தனனென்னும்படி வளர்த்தான்; (எ-று.)—தோள்-
கை. ௩-ம்:—¹இயங்கலிற். ²பல. ³திருகடற்றிரை, தருகடற்றிரை. ⁴வீய,
விம்ம. ⁵ஒங்கினனுமென. (௩௪௩-௨)

உஅ.—இராவணன் தோள்தட்டி யாவாரித்தல்.

¹விசம்பு விண்டிரு கூறுறத் ²கற்குலம் வெடிப்பப்
பசம்புண் விண்டெனப் ³புவிபடப் பகலவன் பசம்பொன்
⁴தசம்பி ⁵னின்றிடை திரிந்திட ⁶மதிதகை யமிழ்தின்
அசம்பு சிந்திரொந் தலைவுறத் தோள்புடைத் தார்த்தான்.

(இ - ள்.) வானம்விண்டு இரண்டுபகுதியாகவும், மலைக்குலம்வெடிக்க
வும், பூ ¹பசியுண் விண்டாற்போலாகவும், சூரியன் பசம்பொற்
குடம்போன்றிருந்து தன்னிருப்பிடத்தினின்று திரிந்திடவும், சந்திரன்
(தன்)குணமாகிய அ ²ருதத்துளியைச் சிந்திரொந்து வருந்தவும்
(தன்) தோள்புடைத்து ஆரவாரித்தான், (இராவணன்); (எ - று.)—
தோள்புடைத்த அதிர்ச்சியால் வானம்விள்ளுதல்முதலியன சிகழ்ந்தன
வென்றார்:தொடர்புயர்வுநயற்சியணி. அசம்பு-சிறுதிவலை. ௩-ம்:—¹விச
ம்புதன் மறுகூறுகக். ²குலவரைவெடிப்பப், குலவரைவெடித்த. ³புடை
படப். ⁴தசம்பு. ⁵சின்றிடைத்திரிந்திட, சின்றிடைத்திரிந்தன. ⁶மதித்தகை.

உகூ.—இராவணன் விந்நாயைத் தெழித்தல்.

¹நணித்து வெஞ்சம மென்பதோ ருவகையி னலத்தால்
திணித்த டங்கிரி ²வெடித்துகச் சிலையை⁴நாண் டெறித்தான்
³மணிக்கொ டங்குழை வானவர் தானவர் மகளிர்
துணுக்க மெய்தினர் மங்கல நாண்களைத் தொட்டார்.

(இ - ள்.) 'கொடியபோர் சமீபித்தது' என்பதைப்பற்றிய ஒப்பற்ற
உவகையின்நன்மையினால் வலிய பெரிய கிரிவெடித்துகச் சிலையைத்
தெறித்தான்: வளைந்த மணிக்குழைகளையணிந்த வானவர் தானவர்
என்ற இவர்களுடைய மகளிர் (மணத்தில்) அச்சங்கொண்டவராய் (த்
தமது) மங்கலநாண்களைத் தொடலாயினர்; (எ - று.)

'தமது மாங்கலியகுத்திரத்திற்குக் கேடு வந்திட்டதோ?' என்று
அவற்றைத் தானவ வானவமகளிர் தொட்டன ரென்க. எதைப்பற்றி
அச்சமுண்டாகின்றதோ, அதனைத் தொட்டுப்பார்த்தல், இயல்பு.

பி-ம்.--1நணித்த. 2சமர். 3இடிந்திடச், இரிந்திடச், இடந்துகச், 4நானெ
றிந்தான். 5தணிக். (௩௬௩௪)

௩ 0.—இராவணனதுதோற்றம்.

1சரிக்கு மண்டலந் தூங்குரீர்ச் 2சரிப்புற 3வீங்க
இரைக்கும் பல்லுயி ரியாவையு நடுக்கமுற் றிரியப்
பரித்தி லன்புவி படர்சுடர் 4மணித்தலை பலவும்
5விரித்தெ முந்தன னனந்தன்மீ தென்பதோர் 6மெய்யான.

(இ - ள்.) சூரியமண்டல சந்திரமண்டலங்கள் சுழன்றுதோன்று வதற்குஇடனை மிக்கநீரையுடையகடலிலே சுழற்சிபொருந்துமாறு (அக்கடலின்ரீர்)பொங்கவும், (எதேனும் ஆபத்துநேரின)ஆரவாரிக்குந் தன்மையுள்ள பலஉயிர்களெல்லாமும் நடுக்கமுற்று நிலைகுலையவும், அநந்தனானவன் புலியைப் பரிக்காதவனாய்ச், சுடரைக்கொண்ட மணி களையுடைய (தன்) பலதலைகளையும் மேலேவிரித்தெழுந்தானே என்னு மாறுதோன்றுகின்ற ஒப்பற்றஉடலையுடையனான, (அந்தஇராவணன்).

வளர்த்துதோன்றியவனானஅந்தஇராவணன், இவ்வுலகபாரத்தைத் தூங்குகின்ற அநந்தனென்ற ஆதிசேஷனே மணித்தலைபலவும் விரிச் தெழுந்தானே: என்னுமாறு தன்னுடலால் தோன்றினனென்க: தன் மைத்தந்தறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—1சரித்து, துரித்து. 2சுழியுற, கழி யுற. 3வீங்கி. 4மணித்தலை. 5விரைத்தெமுந்தன. 6மெய்யன். (௩௬௩௫)

௩ ௩.—இராவணன் போர்க்களத்துத்தோன்றுதல்.

தோன்றி னான்வந்து சுரர்களோ 1உசரரே தொடங்கி
மூன்று நாட்டி னு முள்ளவ 2ரியாவரு 3முடிய
என்றி னன் செரு வென்றுயி ருமிழ்தர 4வுதிரங்
கான்று நாட்டங்கள் வடவனற் கிருமடி கனல.

(இ - ள்.) சுரர்களுடனே அசுரர்தொடங்கி மூவுலகத்திலுமுள்ள வர்யாவரும் முடிய(இராவணன்)போரில் ஊற்றற்கொண்டான்'என்ற காரணத்தினால் இரத்தத்தைக்கக்கி உயிர்சிந்தவும், (தன்) கண்கள் வடவைத்தீயினும் இருமடங்கு ஜ்வலிக்கவும், (போர்க்களத்தில் அவ்வி ராவணன்) வந்து தோன்றினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1உசரரே. 2யாரொ டும். 3முடியும் 4வெந்தீக். (௩௬௩௬)

௩ ௨.—அப்போதுதோன்றிய நிலைமாறுபாட்டைச்
சுக்கிரீவன்முதலியோர் காணுதல்.

உலகிற் றேன்றிய மறுக்கமு மிமைப்பில ருலைவும்
மலையும் வானமும் வையமு 1மறுகுறு 2மறுக்கும்
அலைகொள் வேலைக ளஞ்சின 3சலிக்கின்ற வயர்வும்
தலைவ னேமுதற் றண்டலி லோரொலாங் கண்டார்.

(இ-ள்.) உலகிலேதோன்றிய கலக்கமும், தேவர்களின்வருத்தமும், மலைகளும் வானமும் பூமியும் ஆகியஇவைகள் சுழல்கின்ற சுழற்சியும்,

அலைகளைக்கொண்ட கடல்கள் அஞ்சினவாய்ச் சலிக்கின்ற தளர்நிலையும் சுக்கிரீவன்முதலிய தடுக்கப்படாதவலிமையையுடையவர் யாவரும் கண்டனர்; (எ - று.)—மறுக்கு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பி-ம்:—1நடுக்குறு, நடுக்குறு. 2மலைவும், வலியும். 3சலிக்கின்றயாவும். (௩௪௩௬)

௩௪.—அந்நிலவேறுபாட்டைக்கண்டு சுக்கிரீவன்முதலியோர் துணுக்குற்றெழுதல்.

பீறிற்று மண்ட மென்பதோ ராகுலம் பிறக்க
வேறிட் டோர்பெருங் கம்பலை பம்பிமேல் வீங்க
மாறிப் பல்பொருள் 1வகுக்குறுங் காலத்துண் மறுக்கம்
ஏறிற் றுற்றுள தென்னை²கொ லோவென ³வெழுந்தார்.

(இ - ள்.) இவ்வண்டமானது பீறிப்பெற்றதோ என்றுகருது மாறான ஒருதமொற்றநிலை தோன்றவும், (இதுவரையிற் கண்டநிலைமையினின்று) வேறுபட்ட ஒருபேரொலி நெருங்கி மேல்மிகவும், அழிந்திட்டதனாற் பலபொருள்களையும் படைத்தற்கு உற்ற காலத்திலே தோன்றுங் கலக்கம் (இப்போது): 'விகுதியானதாகத்தோன்றியுள்ளது (இது) என்னை கொலோ?' என்று (சுக்கிரீவன்முதலியோர்) எழலானார்கள்; (எ - று.)—மாறுதல்-நிலைமாறுதல்: எனவே, அழிதலாயிற்று. பி-ம்:—1மாய்வுறு, 2கொலாமென. 3எழுந்தான். (௩௪௩௭)

௩௪.—இராவணன் தேர்மீதேறித்தன்சேனையோடுவருகின்றென்பதை சுக்கிரீவன் முதலியோர் அறிதல்.

கடல்க ளியாவையுங் கன்மலைக் குலங்களுங் காருந்
திடல்¹கொண் மேருவும் விசும்பிடைச் செவ்வன சிவண
அடல்கொள் சேனையு ²மரக்கனூந் தேரும் வந்தார்க்குங்
³கடல்கொள் பேரொலிக் ⁴கம்பலை யென்பதுங் ⁵கண்டார்.

(இ - ள்.) கடல்களெல்லாமும் கன்மயமான மலைத்தொகுதிகளும் மேகமும் மிக்கமேடானநிலையைக்கொண்ட மேருவும் வானத்திற்செவ்வனவற்றை ஒத்திருக்க, வலிமையைக்கொண்ட (இராக்கத)சேனையும் இராவணனும் (அவன்) தேரும் வந்துஒலிக்கின்ற கடல்களின் பேரொலியையொத்த ஆரவாரம் (இது) என்பதையும் அறிந்தார்; (எ - று.)

முறையே நான்கடியிலுமுள்ள கடல் திடல் அடல் கடல்என்பன லகராகரப்போலிபெற்ற பாடமும் உண்டு. சப்தத்தைக் குணமாகக் கொண்ட வானவழியே பேரொலிவருவதனால், அங்ஙனம்வந்த சேனை முதலியவற்றின் ஒலி, கடல்முதலியவை வானத்தில்வந்ததனால் தோன்றியபேரொலியை யொத்திருந்ததென வருணித்தார். முறைநீரணிறைப்பொருள் கோள். வந்து-சொல்விழுக்காடி. பி-ம்:—1கொளமேரு. 2அரக்கரும். 3குடல்கள். 4கன்மலை. 5கொண்டார், கொண்டான். (௩௪௩௮)

௩௫.—இராவணன் வருகையை விபீஷணன் ஸ்ரீராமனுக்குக் கூறுதல்.

எழுந்து வந்தன னிராவண¹னிராக்கதத் தானைக்
கொழுந்து²முந்திய துற்றது கொற்றவ் குலுங்குற்று
அழுந்து கின்றது நம்பல மமரரு மஞ்சி
விழுந்து சிந்தின ரென்றனன் வீடணன்³விரைவான்.

(இ - ள்.) 'வெற்றியோனே! இராவணன் (தன்சேனையோடு) புறப் பட்டுவந்தான்: இராக்கதருடையசேனையின் முன்னணி முந்திவந்திட்டது: நம்சேனை நடுங்கி (அச்சத்தில்) மூழ்குகின்றது: தேவர்களும் அஞ்சிக் கீழ்விழுந்து சிதறினார்கள்' என்று விபீஷணன் விரைபவராய் (ஸ்ரீராமனிடம்) கூறினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹இராக்கதர்தானே. ²முற்றியதுற்றது; முந்தவந்துற்றது. ³விரைந்தான். (கூசுசு0)

இராவணன்றேறோறுபடலம் முற்றிற்று.

௩௫ - ஆவது இராமன்றேறோறுபடலம்.

ஸ்ரீராமன் இராவணனுடன்போர்புரியுமாறு இந்திரானுப்பிய தெரினமீது ஏறியதைத் தெரிவிக்கும் படலமென்பது, பொருள்.

விபீஷணனுவான் இராவணனதுவருகையைத் தெரிவிக்கவும், வானரசேனை கைகுவித்த வாய்குழறி அபயம்வேண்டிங் கூச்சல்மிக, ஸ்ரீராமன் எழுந்து போர்க்கோலங்கொள்ளாநிற்கையில், சிவபெருமான் தேவர்களேனோக்கி 'இன்றோடு போர்முடிகின்றது: இராவணன் ஒழிவான்: இராமனுக்குத் தேரனுப்புக்' என்ன, தேவர்களும் 'இது செய்தற்கு உரியது' என்ன, இந்திரனும் உடன்பட்டு மாதலியைத்தேர்கொணரு மாறுகட்டினையிட, அவன் கொணர்ந்தனன்: அப்போது தேவர்கள் இராதத்திற்கு உரியதேவதையைத்தி 'ஸ்ரீராமனுக்குவெற்றிதருக' என்று சொல்லி மலர்மாரி சூவியனுப்ப, மாதலி அத்தேரையோட்டிக்கொண்டுபோய் இராமன்முன் நிறுத்தினான்: ஸ்ரீராமன் அந்தத்தேரையும் தேரோட்டியையும்பற்றிவினவ, மாதலி தன்னை இன்றென்றுதெரிவித்து, அத்தேரைத் தான் இந்திரன்கட்டினையாற் கொணர்ந்தமையைத் தெரிவித்தானாக, ஸ்ரீராமன் அத்தேரைப்பற்றி மற்றும் ஐயுற, அத்தேர்க்குதிரைகள் ஸ்ரீராமபிரானுடைய ஐயத்தைத் தம்வேதக்குரலாற் போக்கவும், மீண்டும் ஸ்ரீராமன் அருமானையும் இலக்குமணையும் கருத்துவினவித் தெரிந்து அத்தேரிலேறியமை இதிர்கூறப்படுகின்றது. இராமன்றிருத்தேரோறுபடலமென்றுசிலபிரதியிலும், இராகவன்றிருத்தேரோறுபடலமென்றுசிலபிரதியிலும் இந்தப்படலத்திற்குப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

வேறு.

க.—ஸ்ரீராமன் போர்க்குளமுதல்.

தொழுங்கையொடு வாய்குழறி மெய்முறை¹துளங்கி
விழுந்துகவி சேனை²யிடு பூசன்மிக விண்ணோர்

அழுந்து¹படு பாலமளி²யஞ்சலென வந்நாள்
எழுந்தபடி யேகடி தெழுந்தன னிராமன்.

(இ - ள்.) கூப்பியகையுடனே வாய்குமுறி உடம்பின்கிலமை சலித்துக் கீழ்விழுந்து கவிசேனை செய்கின்ற பேராரவாரம் மிகவே, ஸ்ரீராமன்,—துன்பத்திலமுந்திய அந்தநாளில் 'பயப்படாதீர்கள்' என்று அபயமளித்துத் தேவர்களுக்காகப் பாற்கடலில் (ஆதிசேஷ) சயனத்திலே யோகநித்திரையினின்று, எழுந்ததன்மையொப்பக் கடிதெழுந்தனன்; (எ - று.)

பாற்கடலிற்பள்ளிகொண்டிருக்கையில் இராவணாதியரால் துன்புற்ற தேவர்கள் கூக்குரலிட்டனராக, அதனைச் செவியேற்று அவர்களின் துயரையொழிக்கத் திருமால் தசரதசக்கரவர்த்திக்குப் புதல்வனாகத் தோன்றுவதற்கு எழுந்ததுபோலவே, தேவாமிசமான வானரர்களின் பூசலைக்கேட்டு அவர்கள் துயர்தீர இராவணவதஞ்செய்யும்படி ஸ்ரீராமன் எழுந்தனனென்க. வானரர் கைகுவித்து வாய்குமுறிச்செய்த பூசல் - தம்மைக்காக்கவேண்டுமென்பதுகருதி. பி - ம்:—¹துளங்க. ²படு. ³படமீதமளி, பணிமீதமளி. ⁴அஞ்சியெழும், துஞ்சியெழும் ()

உ.—ஈன்றுகவிகள் - ஸ்ரீராமன் போர்க்கோலங்கொள்ளுதலைத் தெரிவித்தும்.

கடக்களி நெனத்தகைய கண்ணொரு காலன்
விடக்கயி நெனப்பிறழும் வாள்வலன் விசித்தான்
மடக்கொடி ¹துயர்க்குநெடு வானினுறை வோர்தம்
இடர்க்கட லினுக்குமுடி வின்றென ²விசைத்தான்.

(இ-ள்.) மதகீர்ப்பெருக்கையுடைய ஆண்யானையென்று சொல்லத்தக்க தன்மையையுடைய ஸ்ரீராமன், ஒப்பற்ற யமனுடைய விஷமுள்ள பாசாயுதம்போல் விளங்குகின்ற வாட்படையை வலப்புறத்திற் கட்டினானாகி, 'மடப்பத்தையுடைய கொடிபோன்றவான சீதையின் துயரத்திற்கும் நெடியவானத்தில் வாழ்பவரான தேவர்களுடைய துயர்க்கடலுக்கும் முடிவுகாலம் இன்றாகும்' என்று கூறினான்; (எ - று.)

இன்றைத்தினம் இராவணன் ஒழிந்திடுவா நென்றபடி. பி - ம்:—¹தனக்கும். ²இசைப்பான். (௩௬௪உ)

௩. தன்னக வசத் ¹துருவு தங்கவொரு தன்னிற்
பின்னகவ சத்தபொரு ளில்லைபேரி யோனை
²மன்னகவ சத்துற ³வரித்தெனல மாதோ
⁴இன்னகவ சத்தையுமொ ரீசனென லாமால்.

(இ - ள்.) பெரியோனாகிய அவ்விராமனை நிலைபெறக்கவ்வச் சத்துப்பொருந்த [வலிமைபொருந்த] (க் கவசம்) வரிந்தது என்று சொல்லத்துணியோம்: (எனினில்), தன்னெஞ்சின்வசமாக [ஸங்கல்பப்படி] சீரமுள்ள எல்லாப்பொருளுந் தங்க, தன்னினும் வேறாக (அக்கடவுளால்), வலிமைபெருத ஒருபொருளில்லை: (ஸ்ரீராமனைத் தன்

னிட்டுத்துக்கொண்டமையால்) இந்தக்கவசத்தையும் ஒப்பற்ற அந்தக் கடவுளையென்னலாம்; (எ-று.)

கடவுள் எல்லாப்பொருளிலுந்தங்கி அவ்வப்பொருட்டுக்குச் சத்தியைத்தருகின்றனென்பதும் அவனிலும் வேறாகி அவனாவலிவு பெறாத ஒருபொருளு மில்லை யென்பதும் தூற்கொள்கை யாதலால், அப்படிப்பட்ட கடவுளுக்குக் கவசமென்று ஒன்று உடலிற்பதிந்து ரட்சையாகநிற்கக் கட்டப்பட்டது என்றுசொல்வது பொருந்துவதாகாது: இக்காலத்து ஸ்ரீராமபிரானத் தன்னுட்கொண்டமையால் அந்தக்கவசத்தையும் ஒருகடவுள்போலப் பாராட்டுதலாகிய இவ்வளவே நம்மாற் செய்யத்தக்கதென்பதாம். இரண்டாமடியில், பின்னகம்-வேறுபட்டது: அசுத்தம் = அசுத்தம். மூன்றாம்அடியில், கவ = கவ்வ, செய்யுளின் பொருட்டு 'மன்ன கவ' என்பதும், 'கவ சத்து' என்பதும் இயல்பாயின. பி - ம்:—1 உலகு. 2 உன்ன. 3 விரிந்ததெனமாதேதா. 4 அன்ன. 'மன்னகவசத்துறவரித்ததெனவென்கோ' என்று சிலபிரதியில் மூன்றாமடி.

ச. புட்டி.லொடு 1 கோதைகள் 2 புழுங்கியெரி கூற்றின்
3 அட்டிலொ 4 லாயமல ரங்கையி னடக்கிக்
கட்டியுல கிற்பொரு ளொக்கரையில் வாளி
5 வட்டில்புறம் 6 வைத்தவை பொருந்திட விரிந்தான்.

(இ - ள்.) மனம்வேர்த்துக் கொடுக்கின்ற யமனுடைய அட்டிலென்றுசொல்லத்தக்கதான வீரற்புட்டிலுடனே கையுறையையும் மலர் போன்ற (தன்) அழகியகையிலே யடக்கச்செய்து கட்டி, உலகிலுள்ள பண்டங்கள்போலக் கரையில்லாதனவான வாளிசூழக் கொண்ட தூணிகளை முதுகிலேவைத்து அவைபொருந்தக் கட்டினான்; (எ-று.)—
வட்டில்-அம்புறுத்தூணி. பி - ம்:—1 கோதைமேய், 2 புழுங்க, 3 வட்டில், 4 ஆயமலங்கையிலடங்க, 5 ஆயமலர்மங்கையினடங்க, 6 வட்டிபுறம். 6 வைத்தவை வலங்குறவலித்தான், வைத்தவர்வயங்குறிவரித்தான், வைத்தவையலங்குறவரித்தான், வைத்தவைபொருந்திடவலித்தான்.

இங்குச் சிலபிரதிகளில் ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது வருமாறு:—

1 இத்தகைய ஏடுபிரல் செய்திவளை 2 யின்னே
கொத்துமுடி கொய்வென நின்றெதிர் குறிப்பயந்
தத்தமுறு வற்செப றுளிர்ந்ததென வாளிற்
சித்தர்கண் முனித்தலைவர் சிந்தைமகிழ் வற்றார்.

பி-ம்:—1 இத்தகையனையது. 2 என்னே.

(ரு ௬ ௨௪)

டு.--3 வபொருளி ஸ்ரீராமனுக்குத்தேறும்புறது (தூர்சுளிப்
கூறுதல்.)

மூண்டொரு வின்றளவின் 1 முற்றமுரினி வெற்றி
ஆண்³டகைய துண்மையினி யச்சமகல் வுற்றர்
பூண்ட மணி யாழிவய மாநிபிர் பொலந்தேர்
சுண்டயிடு வீ⁴ரமர ரென்⁵றா னிசைத்தான்.

(இ-ள்.) 'தேவர்களே! இப்போது மூண்டுள்ளபோர் இன்றளவில் முற்றுப்பெறும்: இனி, வெற்றியானது ஆண்மைக்குணமுடைய இராமனுடையதே:(இது), உண்மை: இனி அச்சமீங்கினவராய், சக்கரங்க ளோபுடையதும் வெற்றிபெரிருந்திய குதிரைகள் நியிர்ந்துசெல்லப்பெற்ற துமான மணிபூண்ட பொன்மயமான (ஸ்ரீராமனுக்கு) அமரி வே நெருங்கவிடுவீர்' என்று சிவபெருமான் (தேவர்களைநோக்கிக்) கூறினான்; (எ - று.)—தேவர்கள்-போர்காணுமாறு வானத்துவந்தவர்கள். இராவணபயத்தைவிட்டு ஸ்ரீராமனுக்குத் தேரனுப்புமாறு உருத்திரமூர்த்தி கூறினான். 1-ம்:—1 முற்ற. 2 முனிவானும், முனிவோனும், மிகவெற்றி. 3 தகையமுண்மை, தகையமும்மை, தகையதும்மை, தகையநம்மை. 4 அமரில். 5 அயன். (௩௬௪௫)

௬.—தேவர்களே! ஸ்ரீராமனுக்கு உதவக்கருதித் தேவர்களைநோக்கி மாதலிக்குச் சொல்லுதல்.

தேவரது கேட்டிது 2செயற்குரியதென்றார்
 ஏவல்புரி 3யித்திரனு மற்றென விசைத்தான்
 மூவுலகு1முற்று மொர் கணத்தின் 5விசை முற்றித்,
 1கோவில்புரி கேன்பொருளி நேர்1கொணர்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் அங்க உருத்திரமூர்த்தியின் வார்த்தையைக் கேட்டு, 'இது செய்தற்கு உரியது' என்று (இத்திரனிடம்) கூறினர்; ஏவல்புகின்ற இத்திரனும் 'அப்படியே' என்று கூறினவனும், 'மூவுலகும் முத்துத்தன்மையுள்ள அப்பற்ற தேரை ஒருகணத்திற்குள் அலங்கரித்து (ஸ்ரீராமனுக்கு) கோவிலாகச்செய்வேன்: கொணர்சி' என்று (மா உலையை நோக்கிக்) கூறினான்; (எ - று.)—1 இது. 2 செய்குறியதென்றார். 3 இத்திரனும் மத்தொழில்சைத்தான், இத்திரனெனத்தொழில்சைத்தார், இத்திரனென * * * இசைத்தான். 4 முத்தொரு. இன்றொரு, 5 முறை. 6 கோவல்புகள். 7 கவர்கியென்றான், கொணர்திகாலம். (1)

௭.—மாதலி தேகோணீதல்.

மாதலி 1கொணர்ந்தனன் மகோததி 2வளரவும்
 பூதல மெழுந்துபடர் தன்மைய பொலத்தேர்
 3சுதமைதி மண்டலமு மேனை1யுட துத்தன்
 பாதமென நின்றது 5படிந்தது விசம்பில்.

(இ - ள்.) கடல்குழத்துள்ள பூமியின்மீதாகநின்று செல்லுத்தன்மையுடைய பொற்றேரை மாதலி கொணர்த்தான்: அமைதலையுடைய இந்த(ச்சந்திர)மண்டலமும் மற்றுமுள்ளதும் தன்னுடைய அடிப்பகுதிஎன்று சொல்லுமாறு நின்றசான அத்தேர், வானத்தில் வந்தது; (எ - று.)

மண்டலம் - சூரியசந்திரமண்டலம்முதலியன. பூதலமேயெழுந்து படர்ந்தாற்போன்ற தன்மையது அத்தேர் என்று இரண்டாமடிக்குப் பொருள் கூறலுமாம். 1-ம்:---1 கொணர்த்தான். 2 அளரவும். 3 சீதமதி

4உளவும். 5திண். 6படர்ந்ததுவிசும்பின். “வந்ததனை (கடு)” என்ற பாடல் சிலபிரதிகளில் இங்கேயுள்ளது. (௩௬௪௭)

அ.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - வந்ததேரின் வருணனை.

குலக்கிரிகளேழின்வலி கொண்டயர் 1கொடிஞ்சும்

2அலைக்குமுயர் பாரின்வலி 3யாழியினி 4னச்சுங்

கலக்கற வகுத்தது கதத்தரவ 5மெட்டும்

வலக்கயிறு கட்டியது முட்டியது வாளை.

(இ - ள்.) (அந்தத்தேர்),—குலமலைகள் ஏழின் வலிமையைக்கொண்டு சிறந்த கொடிஞ்சும், அலைமோதுகின்ற சிறந்த பாரின் வலியுள்ள சக்கரத்துடனே அச்சும், கலக்கமில்லாமல் [உறுதியாக] அமைக்கப்பெற்றது; சீற்றமுள்ள அஷ்டமகாநாகங்களையும் வலிமையுள்ள கயிறுகக் கொண்டுகட்டப்பெற்றது; வாளை முட்டியது [மிகவோங்கியுள்ளது]; (எ-று).—பி-ம்:--1கொடிஞ்சின், 2அலக்குரியபாரும். 3ஆழியும். 4நலத்த, கலச்சும். 5எட்டின். சிலபிரதியில் ‘இலக்கணம்வகுத்தது லுகத்தரவமெட்டின்’ என்று மூன்றாமடி காண்கிறது. (௩௬௪௮)

கூ. ஆண்டொடு 1நாளிருது திங்களிவை 2யென்று

மீண்டனவு 3மேலனவும் 4வீட்டிவிசி தட்டின்

பூண்டுளது தாரகை மணிப் 5பொருவில் கோவை

6நீண்டபுனை தாரினது 7நின்றுளது குன்றின்.

(இ-ள்.) (அத்தேர்),—வருஷத்துடனே இருதாவும் மாதமும் நாளும் ஆகியஇவைஎன்று சொல்லப்பட்டு மீண்டனவும் இனிமேல்வருவனவும் என்ற இவற்றையடக்கி உறுதியாகவமைத்த தட்டிலே பூண்டுளது: தாரகையெனப்படுகின்ற இரத்தினங்களின் ஒப்பற்ற கோவையினாலாகிய நீண்ட அலக்கரிக்கின்ற மாலையுடையது: மலைபோல நிற்பது; (எ-று.) மீண்டன-கழிந்தன: மேலன - எதிர்காலத்துவருவன: இவ்விரண்டையும் கூறவே இப்போது இருப்பனவும் அடங்கும்: ஆண்டுமுதலியன அவற்றிற்குரிய தேவதைகள். தேவதாமயம் அத்தேரென்க. பி-ம்:--1நாளாயிடு. 2யாவும், என்னா. 3வெல்வனவும். 4வீட்டுவிரி, மீட்டுவிரி, விட்டுவிசி. 5பொருவு. 6நின்றுலவு, நின்றுளதொர். (௩௬௪௯)

கூ. மாதிர மனைத்தையு 1மணிச்சுவர்க ளாகக்

கோதற வகுத்தது மழைக்குழுவை யெல்லாம்

மீதுறு பதாகையென விசியது மெய்ம்மைப்

2பூதமவை 3யைந்தின்வலி யிற்பொலிவ தம்மா.

(இ - ள்.) (அத்தேர்),—திக்குக்கள் எல்லாவற்றையும் அழகிய சுவர்களாகக் குற்றமற வகுத்தது; மேகத்தின்கூட்டத்தையெல்லாம் மேலே பொருந்திய கொடியாகப் பறக்கப்பெறுவது: அழியாதபஞ்சபூதங்களின் வலிமைகொண்டு பொலிவது; (எ - று).—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல், பி - ம்:--1மணிச்சுவரின்மானக். 2பூதமவை, 3ஐந்தும்.

கக. 1மரத்தொடு 2மருந்துலகில் யாவுமுள வாரித்
தரத்தொடு 3தொடுத்தகொடி தங்கியது சங்கக்
கரத்தொடு தொடுத்தகடன் மீதுறிமீர் காலத்து
உரத்தொடு 4கடுத்தகத தோதையத தோதை.

(இ-ள்.) (அத்தேர்),—மரத்துடனே பூண்டுஆகிய உலகிலுள்ள எல்
லா ஓரறிவுயிர்களையும்வாரிச் சிறப்பாகத்தொடுத்தகொடியையுடையது:
தொகுதியான அலையோடு பொருந்திய சமுத்திரம் மேலேபொங்கியரு
கின்ற (ஊழிக்) காலத்து வலிமையோடு விரைத்துதோன்றுகின்ற உக்
கிரமான ஒதை, அந்தத்தேரினின்று தோன்றுகின்ற ஒதை; (எ-று.)

யுகார்த்தகாலத்திற் கடல் பொங்கியழிக்கும்போது உண்டாகும்
* ஒசைபோன்ற பேரோசை, அந்தத்தேரினின்று தோன்றுமென்க.
கதழ்தல்-உக்கிரமாதல் 1-ம்:—1வரத்தொடு. 2தொடுத்த. 3தொடுத்த.
4தொடுத்த. (௩௬௫௧)

கஉ பண்டரித னுந்தியயன் வந்தபழ முந்தைப்
புண்டரிக மொட்டினய் மொட்டினது பூதம்
1உண்டன வயிற்றிடை யொடுக்கி 2புறைகின்ற
3அண்டசன் மணிச்சயன 4மொப்ப தகலத்தின்.

(இ - ள்.) அத்தேர்,—முன்பு திருமாலினுடைய நாயியில் பிரமன்
வருதற்குக்காரணமான மிகப்பழமையான நாமரைமொட்டையொத்த
மொட்டையுடையது: உயர்களாகிய உண்டவற்றையெல்லாம் வயிற்றில்
ஒடுக்கிவாழ்கின்ற லோககர்த்தாவாகிய திருமாலின் அழகியசயனமாகிய
ஆதிசேஷனை அகலத்தில் ஒத்திருப்பது; (எ-று.)—3 அண்டசமணிச்சய
னம் என்றபாடத்திற்கு, அண்டசம்-முட்டையிற்றிற்றத்தான, மணிச்சய
னம் என்க. 1-ம்:—1உண்டவை. 2உமிழ்கின்றேன், உமிழ்கிற்போன்.
3அண்டவமணிச், அண்டசனியற், அண்டசனியச். 4ஒத்தது. (௩௬௫௨)

1௩. வேதமொரு நாலுநிறை வேள்விகளும் வெவ்வேறு
ஓதமவை 1யேழுமலை யேழுமுல கேழும்
பூதமவை யைந்தமெரி மூன்றுநனி பொய்தீர்
2மாதவமு மாவுதியு மைம்புலனு மற்றும்.

௧௪. அருங்கரண 3மைந்துசுட ரைந்து 4திசைநாலும்
5அருங்கரண மூன்றுமுழல் வாயுவொரு பத்தும்
பெரும்பகலு 6ஃவிரவு மென்றிவை 7புணிக்கும்
பொரும்பரிக 7நாகநனி பூண்டது 8பொலந்தேர்.

இரண்டுகவிகளும்-குளகம்: ஒருசேரப்பொருளுரைக்கப்படும்.

(இ-ள்.) (௧௪) அந்தஅழகியதேர்,—(௧௩) ஒருநான்குவேதங்களும்
நிறைந்த வேள்விகளும் வெவ்வேறான எழுசமுத்திரங்களும் எழுமலை
களும் உலகேழும் ஐந்துபூதங்களும் மூன்று அக்கினிகளும் மிகவும் பொ
ய்ம்மைதீர்ந்த மாதவமும் ஆவுதியும் ஐம்புலனும், மற்றும் (௧௪) அருமை
யான ஐந்துஇந்திரியங்களும் பஞ்சாக்கினிகளும் நான்குதிசைகளும்

ஒருசேரவமைந்தழன் றுமதிலும் சஞ்சரிக்கின்ற தசவாயுக்களும் பெரும் பகலும் நீண்டஇரவுள்ளன்ற இவற்றையெல்லாம் தேரிழ்ப்புட்டுகின்ற பொரும்பரிகளாக மிகவும்பூண்டது; (எ - று.)

அழிந்திடாமலிருத்தல் மிக்கவலிமை அளவிடமுடியாமல் ஒங்கியிருத்தல் சலிப்பில்லாமல் வேகமாகச்சஞ்சரித்தல் முதலிய தன்மைகளால் அத்தேரிற் பிணித்துள்ள பரிகட்கு வேதம்முதலியன உவமையாகுமென்பதுகுறித்து, வேதம்முதலியவற்றைப் பரிகளாகப்பூண்டது அத்தேர் என்றார். அக்கினிமூன்று - காருகபத்திவம் ஆகவரியம் தட்சிணக்கினியென்பன. பஞ்சாக்கினிகள் - காங்கு திசையில் காங்குஅக்கினியும் மேலே சூரியனும் என்பவை. மும்மதில் - பொன் வெள்ளி இரும்புஎன்ற இவற்றாலானவை. பி - ம்:—¹உலகேழுமலையேழும். ²மாதிராமமாகுதியும், மாதிராமாவுதியும். ³அஞ்சகடரஞ்ச. ⁴மறை. ⁵பொருங்கரணம், ஒருங்குகுணம். ⁶நன்விரவும். ⁷ஆகி. ⁸பொலன்றேர். ()

கரு.—தேவர்கள் அத்தேரை வேண்டித்.

வந்ததனை வானவர் வணங்கி வலியோய்நீ
எந்தைதர வந்தனை யெமக்குதவு கிற்பாய்
¹தந்தருள்வை வென்றியென ²நின்று ³தகை மென்பூர்
சிந்தினர்கள் மாதலி கடாவிநனி சென்றான்.

(இ - ள்.) வந்த அத்தேரை தேவர்கள் வணங்கி, 'வலிமையுடையோனே! நீ எமதுதலைவனாகிய இந்திரனதுகட்டையால் வந்துள்ளாய்: (ஆகவே), எமக்கு உதவுவாய்: (ஸ்ரீராமபிரானுக்கு) வெற்றியைத்தந்து எங்கட்கு அருள்புரிவாய்' என்று (எதிரே) நின்று, அழகிய மெல்லியபூவைச் சிந்தினார்கள்: மாதலிதேரைத் தூண்டின்குவிரைந்து சென்றான்; (எ-று.) —தெய்வத்தன்மையுள்ள தேராதலால், தேவர்கள் அதன் அதிதேவதையைநோக்கி இங்ஙனவேண்டினாரென்க. பி-ம்:—¹தந்துதவு, தந்துருவ. ²நின்று. ³தவ, தலம். இச்செய்யுள் "மாதலி" (எ) என்ற பாடலுக்குப்பின் இருக்க, இதன்பின் "குலக்கிரி" (அ) என்ற பாடல் சிலபிரதிகையில் உள்ளது. (௩.௬௫௩)

கசு.—தேர் ஸ்ரீராமபிரானிடத்து விரைந்துவருத்.

வினைப்பகை ¹விசைக்கொடு ²விசம்புருவி மாண
மனத்தின் விசை பெற்றுளது வந்ததென வானோடு
அனைத்துலக முந்தொழி வடைந்த தமலா: பால்
நினைப்புமிடை பிற்பட ³நிமிர்ந்தது நெடுந்தேர்.

(இ - ள்.) (அந்த) நெடுந்தேரானது, —(மாய) வினைக்குப் பகையான மெய்ஞ்ஞானத்தின் விசையுடனே பெருமைபெற்ற மனத்தின் விசையையும் பெற்றுளதாகி, விசம்பை ஊடுருவிக்கொண்டு வந்ததென்று (யாவரும்) பாராட்டிக்கூற, வானிலுள்ளாரோடு அனைத்துலகத்திலிருப்பவரும் தொழும்படி எண்ணமும் இடைந்து பிற்படக்குற்றமற்றவனான ஸ்ரீராமனிடத்து வந்துசேர்ந்ததாய் நிமிர்ந்துநின்றது;

(எ - று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளி லில்லை. ௫-ம்:—¹மிசை. ²விசம் புறுவிமானம். ³சிமிர்ந்துயர். (௩௬௫௬)

௧௭.—அத்தேரினை ஸ்ரீராமன் கொண்டாடுதல்.

அலரிதனி ¹யாழிபுனை ²தேரிதெனி லன்றால் உலகின்முடி விற³பெரிய வுமொளி யிதன்றால் நிலைகொண்டு மேருகிரி யன்றுநெடி தம்மா ⁴தலைவரொரு ⁵மூவர்தனி மான⁶யிது தானே.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) சூரியனுடைய ஒற்றைச்சக்கரம்பூண்ட தேர்(போன்றது) இது என்றால், அவ்வாறுசொல்லுதல் பொருந்தாது; உலகம் முடிவுறும் காலத்திற் பெரிதாகத்தோன்றுகின்ற ஊழித்தீயினொளியும் இது அன்று; (இது),—நிலைத்தலைக்கொண்ட நெடியமேருகிரியும் அன்று: (இது), நெடியது: அச்சரியம்! ஒப்பற்ற தலைவர்களான திரிமூர்த்திகளின் தனியான [பெருமை பெற்ற] விமானம் இதுவோ? (எ-று.)—

ஒற்றைச்சக்கர பின்மையாற் சூரியன்தேரன்று: மேருமலையினும் உயர்ந்திருத்தலால், மேரு அன்று: வெப்பின்றியிருத்தலால், இத னொளிக்கு ஊழித்தீயொளியும் ஒப்பாகாதுஎன்றான் ஸ்ரீராம னென்க. ௫ - ம்:—¹ஆழியிடுகு. ²தேரிதனிஎன்றால். ³பெரியவோமொழியினன்றால், பெரியவூமொளியதன்றால். ⁴தலைவரொடு. ⁵மூவர்தனின். ⁶அது தானே. (௩௬௫௭)

௧௮.—ஸ்ரீராமன் மாதலியை அத்தேர்கொண்டுநீதுவந்ததுகுறித்து

வினாவ, அவன் கூறத்தொடங்குதல்.

என்னையிது நம்மையிடை யெய்தவென வெண்ணை ¹மன்னவர்த மன்னன்மகன் மாதலியை வந்தாய் பொன்னினொளிர் தேரிது ²கொடார்புகல வென்றான் அன்னவனு மன்னதனை யாகவுரை செய்தான்.

(இ - ள்.) தசரதசக்கரவர்த்திகுமாரான ஸ்ரீராமன் 'இது, நம் பிடத்து வருவது என்னை?' என்றுநினைத்து, மாதலியைநோக்கி, 'பொன்னொலொளிர்கின்ற இந்தத்தேரைக்கொண்டு யார் சொல்ல வந்தாய்?' என்று வினாவினான்: அந்தமாதலியும் அவ்விஷயத்தைப் பொருந்த உரைசெய்தான்: (எ - று.)—தீழைச்செய்யுள்தொடங்கி இச்செய்யுளின் முதலடிவரையில் ஸ்ரீராமன் எண்ணியதைத்தெரிவிக்கும். ௫ - ம்:—¹மன்னவர்கள். ²கொடார்புகறி. (௩௬௫௮)

௧௯.—இனி ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்: மாதலிகூறிய விடையைத் தெரிவித்தும்.

முப்புர மொரித்தவனு நானமுகனு முனனாள் அபபக லியற்றியுள தாயிர ¹மருக்கர்க்கு ஒப்புடைய ²தூழிதிரி ³காலு⁴முலை வில்லா இப்பொருவி நேர்⁵வருவ ⁶திந்திரன தெந்தாய்.

(இ - ள்.) எனது தாய்போன்றவனே! திரிபுரதகனஞ்செய்த சிவ பிரானும் நான்குமுகமுடையவனான பிரமதேவனும் முன்னாள் (உலகத்தைப்படைத்த) அந்தக்காலத்தில் இயற்றியது: ஆயிரஞ்சூரியர்க்கு ஒப்பாகவுள்ளது: கற்பம்பெயர்கின்ற காலத்திலும் அழிதலில்லாததாகி வருவதான இந்த ஒப்பற்றதேர், இந்திரனுடையதாகும்: (எ - று.)— எந்தாய் என்பதற்கு - எனது தந்தைபோன்றவனே! எனினுமாம். பி - ம்:— 1 அருக்கர். 2 ஆழி. 3 காளும். 4 உலகில்லாது, உலகல்லா. 5 கொணர்வது. 6 இந்திரனில். (௩௫௬௬)

௨௦. அண்டமிது போல்வன 1 வளப்பில வநக்கிக்
கொண்டுபெய ருந்²குறுகு நீளு³மவை கோளுற்ற
உண்டவன் வயிற்றினையு மொக்கு⁴முவமைக்குப்
புண்டரிக நின்சர மெனக்கடிது⁵ போடால்.

(இ - ள்.) இதுபோல்வனவான அண்டங்கள் அளப்பில்லாதவற்றை (த்தன்மீது) அடுக்கிக்கொண்டு பெயரவல்லது: அவ்வண்டங்களைத் தன்னிடத்துக்கொண்டே குறுகவும் நீளவும் வல்லது: உவமை கூறுமிடத்து (அங்ஙனம் அண்டங்களைத் தன்னிடத்துக் கொண்டு அவற்றை) உண்டவனான திருமாலின்வயிற்றையும் ஒக்கும்: தாமரை மலர்போன்ற (கண் கால்முதலிய) உறுப்புக்களையுடையோனே! உன்னுடையசரம்போலக் கடிதுபோம்; (எ - று.)— இதுவும் அடுத்த கல்யும் “நீருமுளவே” (௨௨) என்றதன்பின் சிலபிரதியில் உள்ளன. பி - ம்:— 1 அலப்பிலவடுக்கில், அலப்பிலடுகின்ற. 2 குறுகி. 3 இவை. 4 உவமைக்கில். 5 போதும், போகில், போதில். (௩௫௬௭)

௨௧. கண்ணுமன முந்¹கடிய காறு²யிவை கண்டால்
உண்ணும்³விசை யாலுணர்வு பிற்படர வோடும்
விண்ணுநில னும்⁴மென விசேடமில த⁵தே
⁵எண்ணுநெடு நீரினு நெருப்பிடையு மெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய்! கண் மனம் கடியகாற்று என்ற இவைகளைக் கண்டால், (இத்தேர் தான்கொண்ட) விசையினால் (அவற்றை) உண்டுவிடும் [வெல்லும்]: (அன்றியும்), உணர்ச்சியும் பிற்படரும்படி (தான்முந்துற்று) ஒடும்; (இத்தேர் தான்ஒடிதற்கு) வானமும் பூமியும் என்று விசேஷம் இல்லை: (தேர் செல்லமுடியாதென்று) எண்ணப்படுகின்ற நெடியநீரிலும் நெருப்பினிடையும் (இத்தேரின் கதி) அவ்வாறுனதே; (எ - று.)

கண் மனம் முதலிய விரைந்துசெல்லும்பொருளினும் விரையையுடைய இத்தேர், விண் மண் நெருப்பு நீர் என்ற எந்த இடத்தும் வேறுபாடு இன்றி ஒருதன்மையதாக ஒடுமென்றவாறு. பி - ம்:— 1 நெடிய. 2 இடை. 3 இசையால். 4 விகடசேடனவிலத்தே. 5 எண்ணி. (௩௫௬௮)

௨௨. நீரு¹முள வேயவையொ ரேழுநிமிர் கிற்கும்
பாரு²முள வேயதி னிரட்டியவை பண்பிற்

பேரு³மொரு காலையொரு காலுமிடை பேராத்
தேரு⁴முள தேயிது வலாலகு செய்தோய்.

(இ - ள்.) உலகையெல்லாம்படைத்தகடவுளே! கடல்களும் உள் ளானவன்றே,--அவையேழும்,--அந்தக்கடலைக் காட்டிலும் இரட்டியாய் [பதினாக்காதி] நிபிடுகின்ற உலகமும் உள்ளனவன்றே,--அவையும், (தமது)தன்மையினின்றும் ஒருகாலத்தில் மாறுபடும்: ஒருகாலும் (தன் பண்பினின்றும்) நிலைமைமாறுபடாத தேரும் இதுவல்லால் வேறு உளதோ? (எ-று) ¹ஒருகாலையிருகாலையிடைபேராளன்ற பாடத்திற்கு-ஒருநூணக்காலத்தில் இருமுறை பேர்ந்து சூழ்த்துவருமென்று பொருள். 19 - ம்:—¹உளவெய்தினினைரிவெழுதிற்கும், உளதேயிதனினைரிவெழுதிற்கும். ²உளதேயதனில், உளதேயிதின். ⁴உளவேயிது வலாது, இதுவேயிதுவலாது. (௩௬௬௨)

உ௩. தேவரு முனித்தலைவ ருஞ்சிவனு ¹முன்னாள்
முவுல களித்த ²வவனும் ³முதல்வ முன்னின்று
ஏவினர் சுரர்க்கிறைவ ⁴நீந்துளவி தென்றான்
மாவின்மன மொப்பவுணர் மாதலி ⁵வலத்தான்.

(இ - ள்.) முதல்வனே! தேவரும் முனித்தலைவரும் சிவனும் முன்னாள் முவுலகுஅளித்த அத்தப்பிரமனும் முன்னின்றுஏவினர்: (அவர்களின்கட்டளைப்படியே) தேவர்கட்குத்தலைவனைஇந்திரன் ஈந் துள்ளது இத்தேர் என்று குதிரைகளின்மனத்தைத் தகுதியாக உணர்ந்த மாதலிதிடமாகக்கூறினான்: (எ - று.) முனித்தலைவரும் பிர மனும் ஏவினாரென்பதை இங்கு அவ்வாசமாகக்கூறியதனால், முன் னாரனும் தேவரும் கூறினாரென்ற விடத்து இவரும் கூறினாரென்று கொள்ளவேணும்.—19 - ம்:—¹மேனான். ²முதலும். ³முடுகி, முடுக. ⁴நந்துளவன், ஈந்துளவது. ⁵வலத்தான். (௩௬௬௩)

உ௪.—இராமன் 'இத்தேர் அரமகர்மாயையாத்தோற்றியதோ?' என்று
ஐயுற, தேரீக்குதல்கள் அந்நயுதல்பப் போகுதல்.

ஐய¹னிது கேட்²டிக லரக்கரகன் மாயச்
செய்ககொ லெனச்சிறிது சிந்தையி னினைந்தான்
³மெய்யவ னுரைத்ததென வேண்டியிடை பூண்ட
மொய்யுனை வயப்பரி மொழிந்த மூதுவேதம்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீராமன் இதுனைக்கேட்டு, 'வலியஇராக்கதரின் பரந்த மாயச்செய்கையோ?' என்று சிறிது மனத்திற்(சந்தேகங்கொண்டு) சிந் தித்தான்: அத்தேரினிடத்துப் பூண்ட நெருங்கிய பிடரியிரையுடைய வலிமைபொருத்திய குதிரைகள் பழமையானவேதவாக்கால் அந்த மாதலி யுரைத்தது மெய்யென்று (ஸ்ரீராமனை) வேண்டற்பாடுதோன்ற உரைத்தது; (எ-று.)—19-ம்:—¹அது. ²அதவ்வரக்கமகன். ³மெய் தவன், மெய்யுற. ⁴அரி. (௩௬௬௪)

உரு.—தெளிந்த ஸ்ரீராமன் மாதலியை நோக்கி, 'உள்பேரைக்கூறுக' என, அவர் தன் பெயரைக் கூறுதல்.

இல்லையினி பையமென வெண்ணிய விராமன்
 1 நல்லவனை 2 நீயுனது நாமம் 3 கவியில் கென்ன
 4 வல்லிதனை யூர்வதொரு மாதலி யெனப்பேர்
 சொல்லுவ ரெனத் 5 தொழுது நெஞ்சினொடு சொன்னான்.

(இ - ள்.) இனி ய்யமில்லையென்று கருகின ஸ்ரீராமன்,—நற்குண முடையவனான சாரதியை நோக்கி, 'உள்பேரைக் கூறுக' என்று வினாவ, (அவன்), 'வலியுட்கத்தேரை மாதலியுடைய ஒருமாதலி யென்று (என்)பேர் சொல்லுவார்கள்' என்று தொழுது மணப்பூர்வமாக விடைகூறினான்; (எ - று.)—பி - ற்:—1 நல்லவனை, 2 நீயெனையென்ன, நீயெனையுல்க. 3 கவியில்கிற்பான், கவியில்கிற்பார். 4 வல்லவனை, வல்ல தனை. 5 தொழுதெஞ்சினிவை, தொழுதுதெஞ்சினிலை. (௩௬௬௫) உகூ. ஸ்ரீராமன் அநாமனையும் இலக்தமணனையும் 'உம்கருத்துவான்' என, அவர் தாம் அத்தேரைப்பற்றி யுய்யவுடையள்ளமையைத் தெரித்தல்.

மாருதியை நோக்கியி ன வாளரியை நோக்கி
 நீர்கருது கின்றதை நிகழ்த்துமென நின்றான்
 1 ஆரியன் வணங்கியவ ரையமில் 2 யையா
 தேரிது புரந்தர வ தென்றனர் 3 தெளிந்தார்.

(இ - ள்.) ஆரியனான ஸ்ரீராமன், மாருதியை நோக்கியும் இளைய கொடுஞ்சிங்கம்போன்ற இலட்சுமணனை நோக்கியும் 'நீர் கருதுவதைச் சொல்லுங்கள்' என நின்றானை, அவரும் (ஸ்ரீராமனை) வணங்கி, 'ஐயனே! ஐயம் இலை: இத்தேர் இத்திரஹுடையதே' என்று மனத்தெளிந்தவராய்க் கூறினார்; (எ - று.)—பி - ற்:—1 ஆரியனையே வணங்கியபைய மிலை. 2 மெய்யே. 3 தெரிந்தான். (௩௬௬௬)

உள.—ஸ்ரீராமன் அத்தேரில் அறியுந்தல்.

விழுந்துபுர டவனை 1 நிலத்தொடு 2 வெதும்பத்
 தொழுந்தகைய நல்வினை 3 களிப்பினொடு தள்ள
 அழுத்துதய ரத்தமர 4 ரந்தணர்கை முந்தற்று
 எழுந்துதலை யேறவினி தேறின னிராமன்.

(இ - ள்.) தீவினை நிலத்துவிழுந்துபுரண்டவாடவும், தொழுந்தன்மையதான நல்வினை மகிழ்ச்சியொடு தள்ளவும், (இதுவரையில்) துயரத்து அழுந்தியிருந்தவரான அமரர் அந்தணர் என்ற இவர்களின்கை முற்பட்டு எழுந்து தலைமீதுவறவும் இராமன் இனிதாக (த்தேரினமீது) ஏறினான்; (எ - று.)—பி - ற்:—1 குலத்தொடும். 2 விலங்கத். 3 கணத்தினொடு. 4 அந்தணர்கள். 5 கரையேற. (௩௬௬௭)

ஸ்ரீ வாள்வீகிராமாயணத்தில வேலெற்று படலச் சரித்தந்திரப்பிள்ளை, இரதமேறுவதைப்பற்றிச் சொல்லிய சரிதைவருமாறு:—பின்பு இலக்

குமணன் கூறிய மொழியைச் செவியேற்றதும் ஸ்ரீராமன் யுத்தசன்ன த்களை, அதற்குள் இராவணன் மற்றோரிரத்தின்மீதுவறி, ஸ்ரீராமன்மேல் எதிர்த்துவந்து கணைகனாமழைபோற் பொழிந்து ஸ்ரீராமனை வருத்தினன். ஸ்ரீராமனும் அவ்வாறே கடுங்கணைகளால் இராவணனை வருத்தினன்: அப்போது தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் தானவர்களும் இராவணன்நேரிலிருந்தும் ஸ்ரீராமன் மணியீடுதிருத்தும் பொருவது ஒத்ததன்றென்று சொல்லிக்கொள்ள, தேவேந்திரன் ஆலோசித்து மாதலியை யழைத்துத் தந்தேரை ஸ்ரீராமனுக்குக் கொண்டுபோகும்படி கட்டடையிட்டான். மாதலியும் தேவேந்திரனது தேரை யோட்டிக்கொண்டு விண்ணினின்றுஇறங்கி ஸ்ரீராமனிடம் வந்து, உளவுகோலைக் கையிற்கொண்டு அஞ்சலிசெய்து, 'காருக்ஸ்தனே! உபகைவரையடக்கும் வலிமையுள்ளவன்: உனக்குவெற்றியுண்டாகும்பொருட்டுந் தேவேந்திரன் இத்தத்தேரை யனுப்பியுள்ளான்: தயசையும், அக்கினியையொத்த கவசத்தையும், சூரியனை யொத்த பாணங்கனையும், கூர்மையையுடைய இத்தசசக்தியையும் கொடுத்திருக்கிறான்: இவற்றையெல்லாம் கைக்கொண்டு இத்தஇரத்தகிலேறிப்பகைவனான இராவணனைவசிப்பாய்' என்றான். அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன் அத்தத்தெய்வத்தேரை வலம்வந்து வணங்கி அந்தத்தேரிலேறினென்பது.

இராமன்நேரோறுபடலம் முற்றிற்று.

௩௬.—ஆவது இராவணன்வதைப்படலம்.

ஸ்ரீராமன் இராவணனை வதித்ததைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள்.

ஸ்ரீராமன் தேவர்வாழ்த்தத் தேரேறிசெல்கையில் இராவணன் தேரேறி ஸ்ரீராமனைநோக்கிவராரின்றானாக, அப்போது மகேதரன் இராவணனிடத்து அந்நம்பெற்று இலக்குமணனோடு பொரச்சென்று இடையே இராமனைக் கண்டு பொருது மடித்திட; ஸ்ரீராமபிரானேநோக்கிப் புறப்பட்ட அவ்இராவணன் பலதீரீகத்தங்கண்டும் மனவறுதி குன்றது ஸ்ரீராமனைக் கிட்ட, இருவர்க்கும் பெரும்பொர்க்கித்தது: அத்தக்கடும்போரில் இராவணன் தேருடன் அத்தரத்திற் சென்றுபொர, ஸ்ரீராமனும் அவ்வாறுசெய்யப் பின் தேர்வானிலும் மண்ணிலும் திரிய இருவரும் பலபலஅஸ்திரங்களைவிடுத்துப் பொரலாயினர்: பின் அப்போரில் இராவணன் சிறப்புவாய்த் குலத்தகவிடுக்க. அதனை ஸ்ரீராமன் உங்காரத்தாற் பொடியாக்கினன். அதுகண்ட இராவணன் கடவுளின் அவதாரம்போலுமென்றுகருதி, யாராயினுமாகு: பொருவேனென்று பொர, இவ்வாறுபொருகையில் ஸ்ரீராமன் இராவணனுடைய தலையை யறுக்க அறுக்கத் தலை முளைப்பதாயிற்று: அப்போது ஸ்ரீராமன் அவனுடல்முழுவதையும் சமதுபாணங்களால் தொளைத்து மூர்ச்சிக்கச்செய்ய, அதுகண்ட இராவணசாரதி இரத்தத்தைவிட்டுக்கிச் செலுத்தினானாக, ஸ்ரீராமன் மூர்ச்சித்தவன்மீது படைவிடுத்தல் கூடாது என்று வாளாவிருக்க,

‘இதுவே இராவணனைக் கொல்லத்தக்க சமயம்’ என்று தன்தேரை இராவணன் தேரை நோக்கி மாதலிசெலுத்த, மாதலியின் சொல்லை ஸ்ரீராமன் மறுத்துக்கூறினன்: அப்பால், இராவணன் கணைக்கித் தன்தேர்ப்பாகனைக் கடியப் பாகன் நிகழ்ந்ததுகூறித் தன்செயலைப் பொறுக்குமாறு வேண்ட, பின்பு இராவணன் தேரை இராமனை நோக்கிவிடச் சொல்லி அப்பிரானோடு முன்னிலும் மக்கடுமையாகப்பொர, ஸ்ரீராமன் அவன் படைக்கலங்களைச் சிதைத்துப் பிரமாஸ்திரத்தைவிடுத்து அவனையும் மாய்த்தனன். அவன்இறந்தபின் அவ்விராவணனைக் கிட்டி அவனது முதுகில் தழுமிருத்தல்கண்டு, ஸ்ரீராமன் ‘இவனை வென்றது தனக்குப் பழியேவினைக்கும்’ என்று மிகவருந்த, விபீஷணன் உண்மைதெரிவித்துத் தெளிவிக்க, பிறகு ஸ்ரீராமன் ‘வயிரத்தைவிட்டு இராவணனுக்கு ஈமக்கடன்றடத்துக்’ என்று அவனுக்குக்கட்டளையிட்டனன். அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்ட விபீஷணனும் இராவணன்மீது விழுந்து துயர்மிகப் புலம்பிச் சாம்பவாந்தேற்ற ஒருவாறுதேறி எழுந்தனன். பிறகு, இராவணனது மனைவி மார்வந்து அவனைத் தழுவிப் புலம்புகையில் மண்டோதரி அவ்விராவணனுடலத்தழுவிப் புலம்பித் துயரத்தால் உயிரொழியப்பெற்றாள். அதுகண்டு யாவரும் அவனைக் கொண்டாடினர். அப்பால் விபீஷணன் இராவணனுக்கும் மண்டோதரிக்கும் ஈமக்கடனைச்செய்து மற்றும் இறந்த அரங்கர்க்கெல்லாம் செய்யவேண்டிய அந்திமச்சடங்குகளை முறைப்படி செய்து இராமபிரானைக்கிட்டித் துயர்சோன்றரிக்க, அப்பிரான் அவனைத்தேற்றினனென்பது, இப்படலத்துக் கூறும்பொருள்..

வேறு.

க.—தேரின்மீதேறிய இராமனைத் தேவர்களாழித்துத்.

ஆழியந் தடந்தேர் வர நேறலு 1 பாசி கூறிப்
 பூழியிற் சரித்த தன்மை நோக்கிய புலவர் 2 போத [லார்
 ஊழிவெங் காற்றின் 3 வெய்ய கலுழினை 4 யொன்றுஞ் சொல்
 வாழிய வனுமன் 5 ரோனை யேத்தினார் மலர்க ளீவி.

(இ - ன்.) வீரனான ஸ்ரீராமன் அழகிய பெரியதேரில் ஏறாதலும், (அத்தேரின்) சக்கரம் புழுதியிலே உருளுகின்றதன்மையை நோக்கிய தேவர்கள் வாழ்த்துக்கூறி, யுகார்த்தகாலத்துத்தோன்றுங்கொடிய காற்றுப்போலமிகவும் கொடுமைவாய்ந்த கருடனை யொன்றுஞ் சொல்லாதவர்களாய் அம்மான்தேரனை மலர்கள் தூவி, துடித்தார்கள்; (எ - று.)

ஆழி - சக்கரம். போத வெய்ய என இயையும். ஸ்ரீராமன்தேரேறியதும், தேவர்கள் அப்பிரானை வாழ்த்தி, இதுவரையும் இவ்வவதாரத்தில் ஸ்ரீராமபிரானை யெழுந்தருள்பண்ணிக்கொண்டு உதவிய அநுமான் தோனை மலர்கள் தூவி ஏத்தினு ரென் ன. வாழிய - முன்னிலையகை. பி-ய:—1 அமலச்சில்லி, அலங்கற்சில்லி. 2 எல்லாம், போல்வார். 3 அன்ன. 4 உவமை. 5 தானென்று... மலருந்தூவி, தோனென்றேத்தினார் மலருந்தூவி.

உ.—தேவர்களாரவாரிக்க, இராமபிரானேறியதேர் செல்லுதல்.

எழுகதேர் சுமக்க 1வெல்லோம் வலியும்புக் கின்றே 2பொன்றி
விழுக3போ ரரக்கன் வெல்க வேந்தர்க்கு வேந்தன் விம்மி
4அழுக5போ ரரக்கி மாரென் றார்த்தன ரமர ராழி
முழுகிமீ தெழுந்த தென்னச் சென்றது மூரித் திண்டேர்.

(இ - ள்.) ‘(இ)தேர் எழக்கடவது: (அன்றியும்), எல்லோ முடையவலிமையையும் பெறக்கடவது: (இ)த்தேர் புகுதலால் இன்றே போர்செய்யும் இராவணன் இறந்து போய்(ப் போர்க்களத்தில்) வீழக் கடவன்: வேந்தர்க்குவேந்தன் வெல்லக்கடவன்:போர்செய்யும் அரக் கருடையமனைவிமார் விம்மி யழக்கடவர்’ என்று அமரர் ஆரவாரித்த னர்: வலியஉறுகியான(அ)த்தேர், சக்கரம் (பூமியில்)முழுகி மேலெழுந் தாற்போற் சென்றது; (எ - று.)

அமரர்களின் ஆர்ப்பரவத்தினிடையே ஸ்ரீராமபிரானேறிய தேர் சென்ற தென்க. தேரின்மேற்பகுதி பாரமாயிருத்தலால், அத்தேரின் சக்கரம் புதைந்தாற்போலப் பூமியிற்படிந்துசென்றதென்றார் பி-ம்:— 1எல்லாவலியும். 2ஒன்றி. 3போயரக்கன், போரரக்கர். 4எழுக. 5அரக்கி மார்களென்றனர். (நூசூக)

ந.—இராவணன் தந்தேரை ஸ்ரீராமபிரான்மீது விமோறு

தன்சாரதீக்குக் கூறுதல்.

அன்னது கண்ணிற் கண்ட வரக்கனு மமர ரீந்தார்
மன்னெடுந் தேரென் றுன்னி 1வாய்மடித் தெயிறு தின்றான்
பின்னது 2கிடக்க வென்னாத் தன்னுடைப் பெருந்தின் டேரை
3பின்னிவர் வரிவிற் செங்கையிராமன்மேல் விடுதி பென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு இராமன்தேரின்மீதுவருவதைக் கண்ணினாற் கண்ட இராவணனும், ‘நிலபெற்ற நெடியதேரை அமரர் கொடுத்தார் கள்’ என்பதை நினைந்து (அவுர்கள்மீதுசினத்தினால்) வாயைமடித்துப் பல்லினாற் கடித்தான்; பிறகு அதுகிடக்கட்டுமென்று சொல்லித் தன்னுடையபெரியுலவியதேரை ‘ஒளியைவிடுகின்ற கட்டமைந்த வில்லை யேந்தியசெவ்வியகையையுடைய இராமன்மேல் விடுவாய்’ என்று (தன் பாகனுக்குக்) கட்டினையிட்டான்; (எ - று.)

இவ்வாறு மாற்றரான தேவர்களிடத்துக்காணாததை இப்போது காணும்படி நேரிட்ட தென்பார் ‘அன்னதுநீகண்ட வரக்கன்’ என்றார். ‘இதற்குமுன்பெல்லாம் நமக்குமுன்னே ஒடுங்கிக்கிடந்த இத்தேவர்கள் இப்போது நமக்குமாறாக அற்பமானுடன் வென்றுவிடு வா னென்றல்லவா இவ்வாறெல்லாஞ் செய்கிறார்கள்:இந்தப்பகைவனை வென்றதும் இவர்களைச் சும்மாலிடுவேனோ? அதஞ்செய்தேதீர்வேன்’ என்று இராவணன் கருதியமை ‘பின்னதுகிடக்க’என்ற சொற் றொடரில் தோன்றும். பி - ம்:—1வாய்கடித்து. 2முடிப்பன். 3பின்னகு.

(நூசூக)

ச.—நிலகெட்டோடிய வானர்கள் அச்சம்நீங்கிப் பொருதல்.

1இரிந்தவான் கவிக ளெல்லா மிமையவ ரிரத மீந்தார்
 அரிந்தமன் வெல்லு மென்றற் கையுற வில்லென் 2றஞ்சார்
 3திரிந்தனர் மரமுங் கல்லுஞ் சிந்தினர் 4திசையோ டண்டம்
 பிரிந்தன கொல்லென் றெண்ணப் 5பிறந்தது முழக்கின் பெற்றி.

(இ - ள்.) நிலகெட்டோடிய சிறந்த வானர்களெல்லாம் 'தேவர்கள் (இராமனுக்கு) இரதம் கொடுத்தனர்: (ஆகையால்), பகையைடக்கும் வல்லமையுள்ள இராமன் வெல்வானென்பதற்கு ஐயமில்லை' என்று சொல்லி, அச்சம்நீங்கியவராய் மீண்டும்வந்து மரங்களையும்கல்லையும் சிந்தினர்' (அதனால்), திசைகளுடனே இவ்வலகவுருண்டையும் பிளந்திட்டனவோ என்று எண்ணும்படி முழக்கத்தின்நிலதோன்றிற்று; (எ-று.)---'திசையோடண்டம்பிரிந்தனகொல்' என்று எண்ணியது - போரினைக் காணவந்த வானவரின் எண்ணமென்னலாம். வானரர்நிலகெட்டமை-இராவணன்றேறேறுபடலத்தின் இறுதிச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ளது. பி-ம்:—1இரிந்தன. 2அஞ்சார். 3திரிந்தன. 4மலையோ டண்டம். 5பிறந்தன. (௩௬௭௧)

௫.—பலவகையொலிகள்.

1வார்ப்பொலி முரசினுதை 2வாய்ப்புடை வயவ ரோதை
 போர்த்தொழிற் 3களத்தை முற்றஞ் சுற்றிய பொம்ம லோதை
 4ஆர்த்தலி னியாரும் பார்விழ்ந் தடங்கின ரிருவ 5ராடல்
 தேர்க்குர லோதை பொங்கச் செவிமுற்றுஞ் செவிடு 6செய்ய.

(இ - ள்.) வாரினால்விளங்குகின்ற முரசினுடையஒசையும், போர் செய்யத்தகுதிபொருந்திய வீரரின் ஒசையும், போர்த்தொழில்நிகழும் களத்தை முற்றிலும் (சதுரங்கசேனைகள்) குழுவதலான மிக்கஒசையும், (இராவணன் ஸ்ரீராமன்என்ற) இருவருடைய சஞ்சரித்தலைக் கொண்ட தேர்க்குரலினான ஒசையும் மிகுந்துஆரவாரித்தலினால் (தமது) செவிமுழுவதையும் செவிடுசெய்யவே, எவரும் பூமியில் விழுந்து (அச்சத்தினால்) உயிரொடுக்கினர்; (எ - று.) பி - ம்:—1வார்ப்பொலியியத்தின், 2வாய்ப்பொலியத்தின். 3வயவர்வீர்ப்புடைப்பினுதை. 4களத்தமற்றமுற்றிய. 5ஆர்த்தலர், பார்த்தலர். 6ஆற்றல். 6செய்த, செல்ல. (௩௬௭௨)

௬.—'நீ என்கருத்திடுகுசையத் தேர்ஓட்டோயி' என்று
 மாதலியினிடம் ஸ்ரீராமன்கூறுதல்.

மாதலி வதன நோக்கி மன்னர்த மன்னன் மைந்தன்
 1காதலாற் கரும மொன்று கேட்டியாற் களித்த சிந்தை
 2ஏதலன் மிகுதி யெல்லா 3மியற்றிய பின்றை பென்றன்
 சோதனை நோக்கிச் செய்தி 4துடிப்பிலை யென்னச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) சக்கரவர்த்திதிருமகனான இராமன், மாதலியின் முகத்தைநோக்கி, செய்யவேண்டியசெயலைக்குறித்து ஒன்று 'அன்புடனே

கேட்பாய்: 'களிப்புக்கொண்டஎண்ணமுடையவனான பகைவன்தன் னுடைய மிக்கசெயலெல்லாம் செய்தபின்பு, என்னுடைய தூண்டதலை யொட்டி(விரையத் தேரோட்டுந்தொழிலைச்) செய்வாய்: (இப்போது) விரையாதே' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

சோதனை - சோதநா: வடசொல்: தூண்டதென்றுபொருள். இராவணனுடைய ஆர்ப்பாடமெல்லாம் தீரட்டும். இப்போது அவசரப் படாதே: பிறகு நான் சொன்னபடி தேரைத்தூண்டலாமென்று இரா மன் கூறினனென்க. ௫-ம்:—¹காதுதல், ²காதலக், ³வதிலன். ⁴இடை யிற்றபின்றையென்றன், இயம்பினனன்றேயென்க. ⁵துப்பில.

எ.—மாதலி உடன்பட்டுக்கூறுதல்.

வள்ளனின் கருத்து மாவின் சிந்தையு மாற்ற லார்தம் உள்ளமு மிகையு ¹முற்ற குற்றமு ²முறுதி ³தானுங் கள்ளியில் காலப் பாடுங் கருமமுங் கருதே னாகில் தெள்ளிதென் விஞ்சை யென்ற நமலனுஞ் ⁴சீரி தென்றான்.

(இ - ள்.) 'விரையாதருந்தன்மையேர்னே! உன்னுடைய கருத்தையும், குதிரைகளின் எண்ணத்தையும், பகைவர்களின் மனத் தையும், நேர்த்திபுகுதியையும் குறையையும் உறுதியானதையும் வஞ்ச னையில்லாமற் பயன்விளைக்குங்காலத்தின் நிலைமையையும் (மேற்கொ ண்டுள்ள) காரியத்தையும் ஆராய்ந்து (என்தொழிலைச்) செய்யாவி டின் என்னுடையவித்தை மிக்கத்தெளிவுள்ளதாகும்' என்றமறுமொழி கூறினான் (மாதலி): குற்றமற்றவனான ஸ்ரீராமனும் நல்லதென்று கூறினான்; (எ - று.)

'உற்ற', என்பது மத்திமதிப்பமாய் மிகை குற்றம் என்ற இரண்ட னோடும் இயையத்தக்கது. 'என்விஞ்சைதெள்ளிது' என்றதொடர் - பிறகுறிப்புலகையால், தெள்ளிதன்று என்று பொருள்படும். என்விஞ் சை - நான்கற்றுள்ளவித்தை: குதிரையோட்டும் வித்தையென்னலாம். ௫-ம்:—¹மற்றகுற்றமும். ²இறுதி. ³காணும். ⁴செவ்விது. (௩௬௭௭)

௮.—'உணக்த இராமனோடு போர்நிகழ்கையிள், எனக்த வேறே பொர விடையளிக்கவேண்டும்' என்று மகோதரன்வேண்டினான்.

தோன்றின னிராம ¹னீதாற் புரந்தான் ²றுரந்த தேர்மேல் என்றிரு ஊருக்கும் வெம்போ ³ரெய்திய திடையே யானோர் சான்றென நிறறல் குற்றந் தருதியால் விடையிண் டென்றான் ⁴வான்றொடர் குன்ற மன்ன மகோதர னிலங்கை ⁵மன்னை.

(இ - ள்.) 'தேவேந்திரனனுப்பியதேரின்மீது இராமன் இதோ தோன்றியுள்ளான்: எதிர்த்துள்ள நும் இருவருக்கும் கொடும்போர் கிட்டியுள்ளது: (இவ்வாறாயிருத்தலால், நும்பிருவர்க்கும்) நடுவே யான் ஓர்சாட்சியாக [ப்போர் செய்யாமல்வாளா] இருத்தல் குற்றமாகும்: ஆதலால், இப்போது (பொருமாறு) விடைதருவாய்' என்று வானத்தைத் தொடர்சின்ற மலைபோன்றதோற்றமுள்ள மகோதரன் இலங்காதிபதி

யான் இராவணனைக் கேட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹எந்தாய். ²தூரகத். ³எய்தியவியைவையேவாரேர். ⁴வான்றெடுங். ⁵மன்னன்.

கூ.—‘நீ இலகருமணனோடுபோருக’ என்று இராவணன்கூறுதல்.

அம்புய மனைய கண்ணன் றன்னை¹யா னரியி னேறு | நின்ற
தம்பியைத் தொலைத்த தென்னத் தொலைக்குவன் றெட்டர்ந்து
தம்பியைத் தடுத்தி யாயிற் றந்தனை சொற்ற மென்றான்
²வெம்பிய லரக்க னஃதே செய்வனென்³றவனின் மீண்டான்.

(இ - ள்.) ‘செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனான ஸ்ரீராமனை யான் ஆண்டுகம் யானையைத் தொலைத்ததென்னும்படி அழித்திடுவேன்: (அவ்விராமனைத்) தொட்டர்ந்துநிற்கின்ற தம்பியைத் தடுத்துப்பொருதாயாயின், (நீ) வெற்றியைத்தந்தவனாவாய்’ என்று (மறு மொழி)கூறினான், (இராவணன்): வெம்புந்தன்மைகொண்ட அரக்க னான மகோதரன் ‘அதனையேசெய்வேன்’ என்று அவ்விராவண னிடத்தினின்று மீண்டான்: (எ - று.)—பி-ம்:—¹ஆளரியின். ²வெம்பி கல். ³அவனும். (நக௭௭௭)

க௦.—இலட்சுமணனை நெருங்குமுன் இராமன்(தேர்) நெருங்கிவ், மகோதரன் அவன்மீதே தேரைவிடுமாறு கூறுதல்.

மீண்டவ ளிளவ னின்ற பாணியின் ¹விலங்கா முன்னம்
ஆண்டகை ²தெய்வத் திண்டே ரணுகிய றணுகுங் காலை
முண்டெழு வெகுளி யோடு மகோதரன் ³வெகுண்டு முட்டத்
தூண்டுதி தேரை யென்றான் ⁴சாரதி தொழுது ⁵சொன்னான்.

(இ - ள்.) (அங்கனம்) மீண்டவனாகிய மகோதரன், இளையபெரு மாள்நின்றிருக்கின்ற இடத்துக்குச் சேர்வதற்குமுன்னம் ஆண்மைக் குணம்நிறைந்த ஸ்ரீராமனுடைய தெய்வத்தன்மையுள்ள வலியதேர் நெருங்கியது: நெருங்கும்போது, மகோதரன் முண்டெழுகின்றசினத் தோடும், (தன்சாரதியைநோக்கி), ‘(தேர்) சினங்கொண்டாற்போன்று (இராமன்தேரை) முட்டுமாறு (நம்)தேரைச் செலுத்துவாய்’ என்றான்: (அதற்கு அவனுடைய) சாரதி தொழுது (பின்வருமாறு) சொல்ல லானான்; (எ - று.)—சாரதி கூறுவதை அடுத்த செய்யுளிற் காண்க. பி-ம்:—¹விலங்கா. ²தெய்வத்தேர்வந்தணுகியதணுகாமுன்னம். ³முனி ந்து. ⁴மகோதரன்குதன், சாரதிதேர்ந்து. மகோதரன்முனிந்து. ⁵சொல்லும், சொல்வான். (நக௭௭௭)

கக.—சாரதி, ‘இராமபிரானக்கீட்டாமல் அப்பாற்போதலே சேமம்’என்று, மகோதரனுக்குக் கூறுதல்.

எண்ணருங் கோடி வெங்க னிராவண ரேயு ¹மின்று
நண்ணிய பொழுது மீண்டு நடப்பரோ கிடப்ப தல்லால்
அண்ணறன் ரேற்றந் கண்டா லையநீ கமல மன்ன
கண்ணை யொழிய ²விப்பாற் ³செல்வதே கரும மென்றான்.

(இ - ள்.) 'பெருமையிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனது தோற்றத்தைக் கண்டால், (பின்பு இந்தஇராவணனொருத்தனேயன்று:) எண்ணுதற்கு அரிய கோடிக்கணக்கான (இவனைக்காட்டிலும்) கொடுங்கண்களையுடைய இராவணர்கள் இன்று கிட்டிய சமயத்திலும், (இறந்து தரையிற்) கிடப்பதன்றி(உயிருடன்) மீண்டுசெல்லவல்லவரோ?(ஆதலால்), ஐயனே! நீ செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனான ஸ்ரீராமனை விட்டு இப்பாற்சேர்தலே செய்யத்தக்க செயலாம்'என்றான்,(சாரதி);(எ-று.)-- ஒழிய=ஒழிந்து: எச்சத்திரிபு. ௫-ம்:—1இன்னம், மீண்டு. 2அப்பால். 3போவதே, போதலே, பொருவதே, சேறலே. (௩௬௭௮)

கஉ.—ஸ்ரீராமனோடு மகோதரன்பொருதுமுடிதலை, இதுமுதல் நான்துகவிகள் கூறும்.

என்றலு மெயிற்றுப் பேழ்வாய்¹ மடித்தடா வெடுத்து நினைத் தின்றன² நென்னு முண்டாம் பழுதெனச் சீற்றஞ் சிந்துங் குன்றன தோற்றத் தான்றன்³ கொடிநெடுந் தேரி நேரே⁴ சென்றதவ் விராமன் நிண்டேர் விளைந்தது⁵ திமிலத் திண்போர்.

(இ - ள்.) என்று (சாரதி) கூறவும், (அவன்சொல்லக்கேளாமல் மகோதரன்) பற்கள்தோன்றுகின்ற பிளவுபட்டவாயை மடித்து, 'அடா! (நீ சொன்னசொற்கு நினை எடுத்துத்தின்றுவிடுவேன்: அங்ஙனம்) உன்னை எடுத்துத்தின்றேனென்றாலும் (சாரதியைத்தின்றிட்டா னென்ற) பழிப்பு உண்டாம்' என்றுகூற, (அப்போது) சினத்தை வெளிவிடுகின்ற மலையையொத்ததோற்றத்தையுடையவனான மகோதர னுடைய கொடிகட்டியநெடிய தேரின் நேராக அவ்விராமனது வலிய தேர்சென்றது: (அப்போது அவ்விருவர்க்கும்) நெருங்கியவலியபோர் நிகழ்ந்தது; (எ - று.) என சென்றது என இயையும். மகோதரன் தன்சேனையோடுகூடி இராமபிரானோடு பொருதமை, மேற்கவியில் விளங்கும். ௫-ம்:—1மடித்திடா, மடித்தெடா. 2என்னிலுண்டாம்பழி யெனச்சீற்றங்கொண்டான், என்னில்.....பழியெனச்சீற்றந்சீர்ந்து. 3அகடித்தற்றடந்தேர், கொடித்தடந்தேரின். 4சென்றன. 5திமிலத்தின் போர். (௩௬௭௯)

க௩. பொற்றடந்தேரு மாவும் பூட்கையு¹ மிலங்கு வாட்கைக், கற்றடந்² திண்டோ ளானு³ நெருங்கிய கடல்க ளெல்லாம், வற்றின விராமன் வாளி வடவனல் பருக⁴ வென்றான், ஒற்றை கவன் றடந்தே⁵ ரோடு மகோதர⁶ னொருவன் சென்றான்.

(இ - ள்.) பொன்னாலியன்ற பெரியதேரும் குதிரைகளும் யானை⁵ னும் விளங்குகின்ற வாளைக் கையிலேந்திய மலைபோற்பார்த திண்ணியதோளையுடைய பதாதிகளும் (ஆகிய) நெருங்கிய (சேனைக்) கடல்க ளெல்லாம்,--இராமபிரானுடைய அம்புகளாகிய வடவாக்கினிபருகு வதனால் வற்றினவாக, (அப்பிரான்) வென்றான்; (அதனால் தனது) வலியபெரிய ஒற்றைத்தேருடனே மகோதரன் ஒருவனாகவே (எதிர்த்

இராவணனுக்கு இடப்புறத்துள்ள பத்துத்தோள்களும் துடித்தன என்க, தோள் துடித்ததற்கு - மேருமுதலியமலைகள் ஊழிக்காலத்துச் சண்டமாருதத்தாற் சலித்தலை உவமையாக்கினார். பி-ம்:—¹எழுந்த. ²கடல்களும்ற்ற, ³மலைகளும் ⁴மானச், ⁵இடத்துப். (௩௬௮௫)

வேறு.

௧௬. உதிர மாரி செரிந்த துலகெலாம்

அதிர வான மிடித்த தருவரை

பிதிர 1வீழ்ந்த தசனி யொளிபெறாக்

²கதிர வன்றனை யூருங் ³கலந்ததால்.

(இ - ள்.) இரத்தமழை, உலகமுழுவதும் பெய்தது; வானத்தில் அதிர்ச்சியுண்டாக இடித்ததான இடி, பெருமலைகள் பொடிப்பொடியாகியுதிருமாறு வீழ்ந்தது; பரிவேடமும் ஒளிபெறாமலுள்ள சூரியனைச் சேர்ந்தது; (எ - று.)

ஒளிபெறா என்பதைக் கதிரவனுக்கு அடைமொழியாக்காமல் வீழ்ந்தது என்ற முற்றுடன் இயைத்தும், கலந்தது என்பதனோடு இயைத்தும் உரைப்பாருமுனர். இடித்ததான அசனியென்க, அசனி-இடி. பி-ம்:—¹வீழ்ந்த. ²கதிரவன்றணி. ³கலந்ததால். (௩௬௮௬)

௨௦. வாவும் 1வாசி நடுங்கின 2வாங்கலில்

ஏவும் வெஞ்சிலை நாணிடை ³யிற்றன

நாவும் வாயு முலர்ந்தன நாண்மலர்ப்

பூனின் மாலே புலால்வெறி ⁴பூத்ததால்.

(இ - ள்.) தாவிச்செல்லுந்தன்மையுள்ள குதிரைகள், நடுங்கின; (யின்) வாங்குதலில்லாத ஏயுந்தன்மையுள்ள கொடிய வீற்கள், நாண் இடையிலே அறுந்துவிடப்பெற்றன; (அவ்விராவணனுக்கு) நாயும் வாயும் உலர்ந்திட்டன; (அவன்பூண்டிருந்த) அன்றுமலர்ந்த மலர் கொண்டதொடுத்தமாலையும் புலால்நாற்றம் தோன்றப்பெற்றது; (எ-று.)

மாலையைப்பன்மையாகக் கொள்ளின், ⁴பூத்தஎனப் பலவீன்பால் முற்றானபாடத்தைக்கொண்டு உரைக்க. பி-ம்:—¹வாசிகடுங்கின. ²ஒங்கயில். ³அற்றன. ⁴பூத்ததால். (௩௬௮௭)

௨௧. 1எழுது வீணைகொ டேந்து பதாமைமேற்

²கமுகுங் காகமு மொய்த்தன கண்கணீர்

ஒழுகு கின்றன ³வேடிக லாடன்மாத்

⁴தொழுவி னின்றன போன்றன சூழிமா.

(இ - ள்.) எழுதிய [சித்திரவடிவாக அமைந்துள்ள] வீணையைக் கொண்டு மேம்பட்டுள்ள துவசத்தின்மீது கமுகுகளும் காகங்களும் நெருங்கின; ஒடிந்தன்மையுள்ள பிகவலிய குதிரைகளின், கண்களினின்றூரீர் ஒழுகுவனவாயின; முகபடாததையுடைய விலங்காகிய யானைகள், தொழுவில் அடைக்கப்பட்டனபோன்று கிடந்தன [வலிமைகாட்டாதனவாயின]; (எ - று.)—பி-ம்:—¹இமுகும், இமுகு. ²கமுகுங். ³ஒடின. ⁴தொழுது. (௩௬௮௮)

உஉ.—துந்நிமித்தங்களை இராவணன் இலட்சியஞ்செய்யாமே.

இன்ன 1வாகி யிமையவர்க் கின்பஞ்செய்
துந்நி மித்தங்க டோன்றின தோன்றவும்
2அன்ன தொன்று 3நினைந்தில னாற்றுமோ
என்னை 4வெல்ல 5மனித்கனென் றெண்ணுவான்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்டனவாகி இமையவர்க்கு இன்பத்தைச் செய்கின்ற தூர்நிமித்தங்கள் (இராவணனுக்குத்) தோன்றின; (அங்ஙனம்) தோன்றவும், 'மனிதனை இராமன் என்னை வெல்லமாட்டுவனோ?' என்று எண்ணுவனாய், அந்தத்தீர்நிமித்தம் ஒன்றையும் இலட்சியஞ்செய்யாதவனாயினான்; (எ - று.)--1-ம்:—1தன்மை. 2அன்னவொன்றும், அன்னதன்மை. 3நினைத்திலன், அறிந்திலன், உணர்ந்திலன். 4வல்ல. 5மனிதன். (நூ.அ.க)

உஉ.—இராவணன் தேர்வருதலும், வானரவீரர்
இருபாலும் ஒதுங்குதல்.

வீங்கு தேர்செலும் வேகத்து வேலைநீர்
ஒங்கு 1நாளி னொதுங்கு முலகுபோல்
தாங்க 2லாற்ற கிலார்3தடு மாறித்தாம்
நீங்கி 4ரிரு பாலு நெருங்கினார்.

(இ - ள்.) கடலீர் பொங்கிவரும்(உகாந்த)காலத்து ஒதுங்குகின்ற உலகுபோல, (வேகம்):நீக்கதேர் செல்லும் வேகத்தினால் இருபாலும் நெருங்கின வானரவீரர் தாம் தடுமாறிப்போய்த் தாங்கமாட்டாதவராய் அப்பாற் சென்றார்கள்; (எ - று.)

அவாந்தர பிரளயகாலத்தில் மேலுலகத்திலிருப்பவர் அதனின் மேலானவுலகத்துச் சென்றிருப்பரென்பது, இங்குக் கருதத்தக்கது. 1-ம்:—1நாளுக்கொதுங்கும். 2ஆற்றகலார். 3தடுமாற்றத்தான், தடுமாற்றத்தார். 4இருகாலும். (நூ.க.௧0)

உச.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - இராமாவணர் பொருவதைப் பற்றிய வருவனை.

கரும முந்1கடைக் கண்ணுறு ஞானமும்
2அருமை சேரு மவிஞ்சையும் விஞ்சையும்
பெருமை சால்3கொடும் பாவமும் பேர்கலாத்
தரும மும்மெனச் சென்றெதிர் 4தாக்கினார்.

(இ - ள்.) கருமமும் (அக்கருமத்தின்) முதிர்ந்தநிலையில் தோன்றும் ஞானமும் போலவும், (பண்டங்களின்நிலையை)உள்ளபடிதேரியவொட்டாமற்செய்கின்ற அவிச்சையும் விஞ்சையும்போலவும், வலிமை பொருந்திய கொடியபாவமும் அழிவில்லாததருமமும்போலவும் (இராவணனும் இராமனும்) எதிரெதிராகச்சென்று தாக்கினார்கள்; (எ-று.)

ஒருவன் கருமயோகத்தைச்செய்யின் அதனால் மனம் துய்மையடையப் பின்பு ஞானம் உதிக்கும்: அந்தஞானயோகத்தைப் பெற்றோர்க்குப்

பந்தத்தை யுண்டாக்குவதாகிய கர்மயோகம் மாறாகத்தோன்றுதல், இயற்கை. மாறுபட்டிருக்குந்தன்மையால் கர்மஞானங்கள் முதலியன இராமராவணர்க்கு உவமைகள். அருமைசேர்தல்-இவ்வாமையைச் செய்தல்: உண்மைத்தன்மையைத் தெரியவொட்டாமற்செய்தல். விஞ்சை—வித்யா: ஞானம்: அதற்கு எதிர்த்தட்டானது-அவிஞ்சை: அஞ்ஞானம். ௫ - ம்:—¹கடைகாணுறு. ²அருடமுந்தவவிஞ்சையும். ³நெடும். ⁴தாக்கினான். (௩௬௬௧)

உரு. சிரமொ ராயிரந் தாங்கிய சேடனும்
உரவு கொற்றத் துவணத் தரசனும்
பொரவு டன்றனர் போலப் ¹பொருந்தினர்
இரவு ²நண்பக லும்³மென லாயினர்.

(இ - ள்.) ஓராயிரஞ்சிரங்களைத்தாங்கிய ஆதிசேடனும் வலிமையுடனே வெற்றியையுமுடைய கருடராஜனும் பொருமாறு மாறுபட்டனர். போலப் பொருந்தி, (அந்த ராமராவணர்கள்) இரவும் நண்பகலும்போலவும் (தம்முள் மாறுபட்டுத்) தோன்றினார்கள்; (எ-று.)—¹பொலிந்தனர். ²நண்பகலும். ³எனவேற்றனர், எனலாயினான். (௩௬௬௨)

உகூ. வென்றி யந்திசை யானை வெகுண்டன
ஒன்றை யொன்று ¹முனிந்தன வொத்தனர்
அன்றி யுந்நர சிங்கமு ²மாடகக்
குன்ற மன்னவ னும்பொருங் கொள்கையார்.

(இ - ள்.) (அந்தராமராவணர்கள்),—(இயல்பாகவே) வெகுட்சி கொண்டனவான வெற்றிபொருந்திய அழகிய திசையானை (யிரண்டு) ஒன்றையொன்று சினந்தவற்றையும் ஒத்தனர்; அன்றியும், நரசிங்கமும் பொன்மலையையொத்தவனான இரணியகசிபுவும் பொருகின்றதன்மையை முடையவராயினர்; (எ - று.)

ஸ்ரீராமனுக்கு நரசிங்கமும், இராவணனுக்கு இரணியகசிபுவும் உவமை. ௫ - ம்:—¹முனிந்தவும். ²ஆதிமாப் பன்றியும் பொருமாறன்னபண்பினார், ஆதியாம்-பன்றியும்பொரவென்றனர் பண்பினால், ஆதியாம்-பன்றியும்மெனலாயினர் பண்பினால், ஆதிமாப் - பன்றியும்மென்கின்றதொர் பண்பினார். சிலபிரதியில் இச்செய்யுள் “துவனவில்லின்” என்று தொடங்கும் அடுத்த செய்யுளின் பின் காணப்படுகின்றது. (௩௬௬௩)

உஎ. ¹துவன வில்லின் பொருட்டொரு தொல்லோநர்
எவன விசனென் பார்²பொர வேற்றெதிர்
புவன மூன்றும் பொலங்கழ லாற்றொடும்
அவனு மச்சிவ னும்மென லாயினார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும் ராமராவணர்கள்),—பழமையான [முன்] ஒருகாலத்தில் ‘எவன் அந்தமுதற்கடவுள்’ என்பவராய் ஒலியுள்ள வில்லின் பொருட்டாகப் பொருமாறு மேற்கொண்டு எதிர்த்து மூன்றுபுவனங்களையும் (தம்முடைய) பொன்னங்கழலால் தீண்டிய அந்தத்திருமாலும் அச்சிவனும்போலவும் ஆயினர்; (எ - று.)

விசுவகருமாலினால் நிரூபிக்கப்பட்ட இரண்டு விற்களைக்கொண்டு தேவர்களின் தூண்டெலாற் சிவனும் விட்டுணுவும் பொருத வரலாறு, பாலகாண்டத்துப் பரசுராமப்படலத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. 'எதிர் அவனும் அச்சிவனும்' என இவையும்துவனம் = த்வாநம்: வடசொல். அ-உல சநிசுட்டி. அ வீசன்-தொகுத்தல். பி-ம்:—¹ துவனி. ² தொழ. 'எவனவில் வலியென்றிமையோர்தொழ' என்று சிலபிரதிகளில் இரண்டாமடி. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் "சிரமொராயிரம்" (உரு) என்ற செய்யுளுக்குப்பிறகு உள்ளது. (௩௬௬௪)

உஅ.—இராவணன் சங்கத்தொளி செய்தல்.

கண்ட ¹சங்கர னுண்முகன் கைத்தலம்
விண்ட ²சங்கத் தொல்லண்டம் ³வெடித்திட
அண்ட சங்கத் தமார்த மார்ப்பெலாம்
உண்ட ⁴சங்க மிராவண னூதினான்.

(இ - ள்.) (போரைக்) கண்டுகொண்டிருந்த சங்கரன் நான்முகன் என்பவரின் கைத்தலங்கள் (தாம்மேற்கொண்ட தொழிலினின்று) நீங்கி அசங்கவும் [நடுங்கவும்], பழமையான அண்டம் வெடித்திடவும், மேலுலகத்துத் தொகுதியாயுள்ள தேவர்களின் (வெற்றி) யாரவாரத்தை யெல்லாம் ஒழித்ததான சங்கத்தை இராவணன் ஊதினான்; (எ - று.)

இராவணன் தன்சங்கத்தை யூதியது, போரில் உற்சாகம்மூண்டெழுதற்காக. மூன்றாமடியில், அண்டம்-மேலுலகம், சங்கம்-தொகுதி என்க. தீர்புஎன்னுஞ்சொல்லணி. பி-ம்:—¹ சங்கரனுண்முகர். ² அசங்கித். ³ வெடிபட, வெடிப்புற. ⁴ சங்கை. (௩௬௬௫)

உக.—நீருமாலின் சங்கு தானும் ஒலித்தல்.

சொன்ன சங்கின தோசை ¹ துளக்குற
என்ன சங்கென் றிமையவ ² ரேங்கிட
அன்ன சங்கைப் ³ பொறமை யினுலரி
தன்ன ⁴ வெண்சங்கர் தானு ⁵ முழங்கிற்றால்.

(இ - ள்.) அந்தச்சங்கினோசையைப் பொறமையினால், சொல்லப் பெற்ற (அச்) சங்கினுடைய ஒசையும் நடுங்கவும், 'இதுஎன்னசங்கு' என்று இமையவர் ஏக்கக்கொள்ளவும், திருமாலினுடைய வெண்ணிறமுள்ள சங்கமாகிய ஸ்ரீபாஞ்சசன்னியமும் தானும் முழங்கிற்று; (எ - று.)---மூன்றாமடியில் சங்கு-ஆகுபெயரால், அதனோசையைக்காட்டிற்று. பி-ம்:---¹ துளக்குற ² ஏங்குற. ³ பொறமையினுரியன். ⁴ ஒன்சங்கந்தானும், வெண்சங்குதானே, வெண்சங்குதானும். ⁵ முழங்கிற்றால்.

௩௦.—பஞ்சாயுதங்கள் அடிமைசெய்யுமாறுவந்தருகேநிற்க,
ஸ்ரீராமன் அவற்றைக் காணுகிருத்தல்.

¹ ஐய னீரம்படை தானு ² மடித்தொழில்
செய்ய வந்தயல் நின்றன தேவரின்

மெய்யன் னன்னவை கண்டிலன் வேதங்கள்
பொய்யி றன்னைப்¹ புலன்றெரி யாமையோல்.

(இ - ள்.) திருமாவின் ஐம்படைகளும் திருவடித்தொண்டுசெய்யக் கருதி (இராமபிரானுக்கு) அருகே வந்து நின்றன; தேவர்களின் உண்மைக் கடவுளாகிய ஸ்ரீராமன், வேதங்கள் பொய்யில்லாததன்னைத் தம்மறிவால் அறியாமையோல் அவற்றைக் காணாதவனாய்கின்றான்; (எ - று.)

மெய்யன் - என்றும் அழியாது நிற்பவன். பஞ்சாயுதங்கள் அடிமை செய்யவந்து நிற்கவும், ஸ்ரீராமன் மானுட்பாவனையால் அவற்றைக் காணாதவன்போலின்றன னென்க. ஐம்படைகளாவன - சுதரிசனமென்ற சக்கரமும், பாஞ்சசனியமென்ற சங்கமும், கௌமோதகியென்ற கதையும், நந்தகமென்ற வாளும், சார்க்கமென்ற வில்லுமாம். 19-ம்:—1 ஐயனைப் படைத்தானும், 2 அமர்த்தொழில் 3 புறந்தெரியாமையோல், புலன்றெரியாமையால், பொலிந்தெரிதன்மையால். (19-5-கௌ)

ந.க.—மாதலி இத்தீரன் சங்கை யெடுத்தி னறுதுத¹.

ஆசை யும் விசம் பும்மலை¹ யாழியுந்
தேச மும்மலை யுந்நெடுந் தேவருங்
கூச வண்டங்² குலுங்கக் குலங்கொடார்
வாச வன்சங்கை மாதலி³ வாய்வைத்தான்.

(இ - ள்.) திக்குக்களும் வானமும் அலைபொருந்திய கடல்களும் நாடுகளும் மலையும் நெடியதேவரும் கூசசங்கொள்ளவும், அண்டம் குலுங்கவும், சிறப்பைக்கொண்ட வெற்றிமாலையையணிந்த இத்திரனுடைய சங்கை மாதலியானவன் (தன்)வாயில்வைத்து ஊதினான்; (எ - று.) —19-ம்:—1 ஆழியின். 2 குலுங்கிக்குலைத்திட. 3 ஊதினான். (19-5-கௌ)

ந.உ.—இராமபிரான்மீது இராவணன் அம்புதூவுதல்.

துயில வாளி யரக்கன் றுரப்பன
1 விமலன் மேனியின்² வீழ்வதன் முன்னமே
3 கமல வான்முக நாடியர் கட்கடை
4 அமலன் மேனியிற் றைத்த வனந்தமால்.

(இ - ள்.) அரக்கன் விரைவாகச் செலுத்துவனவான நெருங்கிய அம்புகள் குற்றமற்ற ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருமேனியில் வீழ்வதற்கு முன்னம், கமலம்போன்றமுகமுள்ள வானநாடியரின் கடைக்கண்ணைக்கம் குற்றமற்றவனை ஸ்ரீராமனதுமேனியில் தைத்தவை அநந்தமாகும்; (எ - று.)

ஸ்ரீராமபிரானது மெல்லிய திருமேனியில் இராவணபாணம் வீழ்கையில், 'இந்த அருமந்த திருமேனியில் கொடியராவணசரம் படுகின்றதே!' என்றகுறிப்போடு வானநாடியர் இராமன் திருமேனியைக்கண்டன ரென்க. விரைவில் தொழில் நிகழ்ந்ததை வற்புறுத்த 'மேனியின் வீழ்வதன்முன்னம்' எனப்பட்டது: இது, அத்தியந்தாதீராயோகீதி. 19-ம்:—1 விமலவாயவன், விமலவாயனன். 2 வீழ்தன். 3 கமலவானனநாடியர்

சட்கணை, கமலவானவர்நாடியர்கட்கணை, கமலவானகநாடியர்கட்கடை,
கமலமுகவானநாடியர்கட்கடை. 4அமல. (௩௬௬௬)

௩௩.—இராமராவணர்களின் தேரீக்துதிரைகள் ஒன்றையொன்று
கடுமையுறப் பார்த்தல்.

சென்ற தேரொ¹ரி ரண்டொடுஞ் சேர்த்திய
²குன்றி வெங்கட் குதிரை ³குதிப்பன
ஒன்றை யொன்றுற் றெரியுக நோக்கின
தின்று தீர்வன போலுஞ் சினத்தன.

(இ-ள்.) (போர்க்களத்துச்)சென்ற (இராமராவணர்களின்)ஒப்பற்ற
இரண்டுதேர்களிலும் பூட்டியனவாகிக் குன்றிமணிபோல (ச் சிவத்து)
வெம்மைதோன்றுகின்ற கண்களையுடையனவான குதிரைகள்.--தாவிச்
செல்வனவும், தின்றூல்தீருமென்றுதோன்றுகின்ற சினத்தையுடையனவு
மாகி, ஒன்றையொன்றுநெருங்கி நெருப்புச்சித்தப் பார்ப்பனவாயின;
(எ-று.)-19-ம்:—1இரண்டினும். 2குன்றின். 3குளிப்பன. (௩௬௦0)

௩௪.—தேரீக்துகொடிகள் ஒன்றினோடொன்று மேதுதல்.

கொடியின் மேலுறை வீணையுங் கொற்றமா
இடியி னேறு முறையி 1னிடித்தன
படியும் விண்ணும் பரவையும் ²பன்முறை
முடியு மென்பதொர் ³முரி ⁴முழக்கினால்.

(இ-ள்.) (இராவணனுடைய தேர்க்) கொடியின்மேல்தங்கியுள்ள
வீணையும் (இராமபிரானுடையதேர்க்) கொடியின்மேல் தங்கியுள்ள
வெற்றிபொருந்திய பெரிய இடியேறும் பூட்டியும் ஆகாசமும் கடல்களும்
அழிந்துவிடுமென்று கருதுதற்குஇடனான ஒப்பற்ற பெருமுழக்குடனே
(ஒன்றோடொன்று)பலமுறை முறைமையாக இடித்தன:(எ-று.)—இரா
வணன் காத்தர்வலித்தையில் தான் மிகவல்லவன்என்பதற்கு அறிகுறி
யாகத் தன் கொடியில் வீணையின்உருவத்தைக் கொண்டுள்ளானெ
னக் கூறினார்போலும். மாட்டத்தலையைக்கொண்ட துவசத்தை இரா
வணன் கொண்டிருந்தானென்று முதலூலில் வருகின்றது. இந்திரனு
டைய தேராதலால், கொடியில் இடியேறு இருந்தது. 15-ம்:—1இடித்
தன. 2பன்பற. 3மாறி. 4முழக்கென, முழக்கின. (௩௬0௧)

௩௫.—இருவர்வல்லொலிகளின் வருணனை.

ஏழு வேலையு¹மார்ப்பெடுத்தென்னலாம்
வீழி வெங்க ணிராவணன் வில்லொலி
ஆழி நாதன் சிலையொலி யண்டம் விண்டு
ஊழி ²பேர்வுழி மா³பழை யொத்ததால்.

(இ-ள்.) வீழிக்களிபோல (ச் சிவத்த) வெவ்வியகண்களையுடைய
இராவணனுடைய வில்லினொலி, ஏழுகடல்களும் ஆவாரஞ்செய்ய
லாயிற்றென்று சொல்லுதற்குஏற்பப் பொருந்தியது; சக்கரப்படை

கொண்ட தலைவனான திருமாலினமிசமாகிய இராமனுடையவில்லி
 னொலி (இவ்) அண்டத்தை விள்ளச்செய்து உலகம் அழியுங்காலத்துத்
 தோன்றுகின்ற பெரியமேகத்தினொலியை யொத்தது; (எ - று.)—
 ௩ - ம்:—1ஆர்ப்படுத்த. 2ஓயுழி. 3மறை. (௩௭0௨)

௩௭ — அநுமனோத்யோர் அவ்வொலிகளால்செய்கையற்று விழுந்தீடுதல்.

ஆங்கு நின்ற வனுமனை 1யாதியாய்
 வங்கு வெஞ்சின வீரர் 2விழுந்தனர்
 ஏங்கி நின்ற தலா³லொன் றிழைத்திலர்
 வாங்கு சிந்தையர் 4செய்கை மறந்துளார்.

(இ - ள்.) அங்கேநின்ற அ நுமனைமுதலாகவுள்ள டிக்க கொடிய
 சினத்தைக்கொண்ட வீரர்கள்,—சிந்தை (தம்மினின்று) நீங்கப்பெற்ற
 வரும் செய்கைமறந்தவருமாகி, ஏங்கிநின்றதல்லாமல் எதனைச்செய்வதற்
 கும்மாட்டாதவராகி விழுந்திட்டனர்; (எ - று.)—௩-ம்:—1ஆதியாய்,
 ஆழியாய். 2விழித்தனர். 3ஒன்றுமிழைத்திலார். 4செய்கை. (௩௭0௩)

௩௭.—தேவரின்சேயல்.

ஆவ தெண்ணைகொ லாமென் 1றறிகிலார்
 ஏவர் வெல்வரென் 2றெண்ணல ரேங்குவார்
 போவர் மீள்வர் பதைப்பர் பொருமலால்
 தேவ ருந்தங்கள் செய்கை 3மறந்தனர்.

(இ-ள்.) (அவ்வொலிகேட்ட) அச்சத்தினால், தேவரும்,—எவ்வெல்
 வரென்று எண்ணமாட்டாது ஏங்குபவராய், 'ஆகப்போவது என்
 னைகொலாம்' என்று அறியும் வல்லமையற்று, போவதும் மீள்வதும்
 பதைப்பதுஞ்செய்பவராகி, தங்கள்செய்கையை மறந்தவரானார்; (எ-று.)
 ௩ - ம்:—1அறைகுவார். 2எண்ணுவர். 3மறந்துளார். இச்செய்யுள் சில
 பிரதியி வில்லை. (௩௭0௪)

௩௮.—இராமபிரானுடைய சரமாரியினும் தேவர்களின் பூமாரி
 முத்துதல்.

1சேண வந்தர நோக்கலுந் திண்சரம்
 பூண முந்தின 2சிந்தின பூமழை
 காண வந்த கட ளுளர் 3கையெலாம்
 4ஆண வந்திணை 5பூராள ராவரோ.

(இ-ள்.) (இராமபிரானுடைய) வலியசரங்கள் அரத்திலுள்ள வா
 னத்துக்குறிநோக்கிப் பாயவும், (போர்)காணவந்த கடவுளரின்னைகளா
 வெல்லாஞ் சிந்தப்பெற்ற பூமழை (அவ்வானத்தை) அலங்கரிக்குமாறு
 முற்பட்டுத்தோன்றின; ஆணவத்துக்குத் துணையாகுபவர் யாவரோ
 தாம்? (எ - று.)

அரக்கன் ஆணவ முள்ளவனாதலால், அவனுக்குமாறான இராம
 பிரான் சரத்தை நோக்கவே தேவர்கள் மலர்மழைசிந்தினாரென்பதாம்.

இங்கு இராமபிரான் ஆணவமற்றவ னாதலால் அவனைத்தேவர்கள் கொண்டாடின ரென்பதைச் சமர்த்திக்க, எதிர்மறையாக 'ஆணவந்துணையாருளராவரோ?' என்றார். முதல்மூன்றடிகளை ஈற்றடியிற் கூறிய பொதுப்பொருள் சமர்த்தித்துநிற்பது - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியின்பாற்படும். ஆணவம்-செருக்கு. ௫ - ம்:—¹சேணிலத்தமர்நோக்கவந்தன்சிரம், ²சேணவந்தமர்...சிரம், ³சேணவந்தரநோக்கலுந்திண்சரம், ⁴சின்தினர், ⁵கண்ணெலாம். ⁶ஆணவன்றுணை, ஆணவந்தனை, ஆணவந்தனர். ⁷யாருளர்யாவரோ. யாருளராவரே. (௩௭௦௫)

௩௬.—இருவரீவல்லுந் தோன்றியதன் வநுணை.

நீண்ட ¹மின்னொடு ²வானெடு ³நீலவிற்
பூண்டி ரண்டெதிர் ⁴நின்றவும் போன்றன
ஆண்ட வில்லிதன் வில்லு மரக்கன்றன்
தீண்ட ⁵வல்லவ ரில்லாச் சிலையுமே.

(இ - ள்.) (என்னை)ஆண்ட வில்லாளியாகிய ஸ்ரீராமனுடையவில்லும் அரக்கனுடைய தீண்டவல்லவரில்லாத சிலையும்,—நீண்டஒளியோடு வானிலே நெடிய நீலவில் இரண்டு அணிந்து எதிர்நின்றவற்றையும் போன்றன; (எ - று.)

இராமராவணரதுவிற்கள் இரட்டைவானவிற்களைப் போலுமென்றார். வானவில்லிரண்டு உள்ளனவென்பதை, “வடுத்தவிர் விசும்பிற் செல்லும் வார்சிலையிரண்டும்”, “வானில்வந்திட்ட விற்களிரண்டு,” “இரட்டைவரிசிலையாற்பஞ்சவண்ணமகரதோரணநாட்டி” என்பவற்றால் லறிக. ௫ - ம்:—¹வின்னொடு. ²வானிடு. ³நீண்டவிற். ⁴நின்றன. ⁵வல்லரில்லாத, வல்லரில்லாத. (௩௭௦௬)

௪௦.—இராவணனுடைய ஆர்ப்பு வில்லின்மேழிப்புஇவற்றின் வநுணை.

அரக்க னன்றெடுத் ¹தார்க்கின்ற ²வார்ப்புமப்
³பொருப்பு மெய்வீற் ரெழிப்பு ⁴முண் டென்பபோல்
⁵குரைக்கும் வேலையு மேகக் குழாங்களும்
இரைத்தி ⁶டிக்கின்ற வின்றுமொ ரீறிலா.

(இ-ள்.)இராவணன் அன்று குரவெடுத்து ஆரவாரஞ்செய்த ஆரவாரமும், அந்தமலைபோன்ற உடலைப்படைத்தவீல்லின்பேரொலியும் உண்டு என்பதைத் தெரிவிப்பனபோல, ஒலிக்கின்ற கடலும் மேகக்குழாங்களும் இன்றும் ஒர்எல்லையில்லாமல் இரைத்து இடிக்கின்றன; (எ-று.)

இராவணன் செய்தஆர்ப்பும் அவன்வில்நானியைத்தெறித்து எழுப்பியஒலியும் - முறையே, கடலினுசையையும் மேககர்ச்சனையையும் போலு மென்பது கருத்து. ௫ - ம்:—¹ஆர்த்தன. ²ஆர்ப்புடன், ஆர்ப்பும்போர், ஆர்ப்பும்போர். ³பொருப்புவில்லிற், உரப்புமோவிற், குரப்புமாவின். ⁴உண்டேகொலாம். ⁵குரைக்குவேலையும். ⁶இடிக்கின்றது. (௩௭௦௭)

சக. — இது முதல் ஐந்து கவிகள் — இராவணனது சினத்தின் நிலையைத் தெரிவிக்கும்.

மண்ணிற் செல்வன செல்லினு மாசற
 1எண்ணிற் 2சூழ்மழை யல்ல விராவணன்
 கண்ணிற் 3சிந்திய தீக்கடு வேகத்த
 விண்ணிற் செல்வன 4விண்ணின்று விழ்வன.

(இ - ள்.) ஆலோசிக்குமிடத்து, இராவணனுடைய கண்ணினின்று சிந்திய (சினத்) தீக்கள், பிக்கவிரைவைப்படைத்தனவாய் வானத்திற் செல்வனவாயின: (அதனால்) கருக்கொண்டமழைகள் (அவ்)விண்ணினின்று விழ்வனவாய் மண்ணிற் செல்பவை, செல்லினும் மாசற (விண்ணில்) இல்லாதனவாயின; (எ - று.) — தொடர்புயர்வுநறிற்சியணி. பி - ம்: — 1விண்ணிற். 2சூழ்மழை. 3சிந்தைய...வேகத்த, சிந்தினதீக்கடு வெங்கணை, சிந்தினதீக்கடுவேகத்தின். 4விண்ணன்றுமின்றில வெந்தன விழ்வன. (ந.எ0அ)

சஉ. மால்க லங்கலில் 1சிந்தையன் மாதிரம்
 நால்² லங்க நகுந்தொறு 3நாவொடு
 கால்⁴ லங்குவர் 5தேவர் கணமழைச்
 சூல்⁶ கலங்கு மிலங்கை துளங்குமால்.

(இ - ள்.) திருமாலாகிய ஸ்ரீராமனுக்குக் கலங்குதலில்லாத சிந்தையையுடைய இராவணன் நான்கு திசைகளும் கலங்கும்படி சிரிக்குந் தோறும், தேவர்கள் நான்குடனே பாசங்களும் கலங்கப்பெறவர்; தொகுதியான மழைகளின்குலும் கலங்கும்; இலங்கையும் சலிக்கும்; (எ - று.) --- வீரகைகூறியது. மழைச்சூல் - மேகத்தின்கருப்பம். பி - ம்: — 1சிந்தைய, சிந்தையின். 2கலங்கும். 3நாவொடு. 4கலங்குவர். 5தேவர்தங். 6கலங்கவிழங்கத்துலங்குமால், கலங்கும்விலங்குறுங் துமால். இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் “இக்கணத்து” என்ற அடுத்தபாடலின்பின் உள்ளது. (ந.எ0க)

சங. இக்கணத்து மெறிப்ப 1தடித்தென
 2நெக்க மேகத் 3துதிக்கும் 4நெருப்பொப்
 பக்கம் விசும் 5படைச்சுடர் பஹிசை
 6புக்குப் போகப் பொடிப்பன போக்கில.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தும் [புதியிலும்] உன்னல் ஸ்சுவனபோலவும், பிளவுபட்டுத்தோன்றுகின்ற மேகத்திற் பிறக்கும் நெருப்புய் போலவும், போர்க்களத்துவீசும் படைக்கலங்களின் ஓசைகள் பலதிசைகளிலும் புரந்துசெல்ல, (அப்படைக்கலங்கள்) தூளாக்குந்தன்மைகளைத்தவிர் தலில்லாதன; (எ - று.)

பொடிப்பன என்பதற்கு - மயிர்க்கூச்செய்யுந்தன்மையைக் கொண்டவையெனினுமாம். இக்கண் - இவ்விடம்: அத்து-சாரியை. பக்கம் - போர்செய்யும்பக்கமான இடம். பி - ம்: --- 1தடித்தன. 2செக்கர். 3உதிர்க்கும். 4நெருப்பல. 5படர்சுடர். 6புக்கபோதப். (ந.எ0க)

சச. 1கொற்ற விற்கொடு கொல்லுதல் கோளிலாச்
 2சிற்பை யாளனைத் தேவர்தந் தேரொடும்
 பற்றி வானிற் சுழற்றிப் படியின்மேல்
 3எற்று வேனென் 4றுரைக்கு மிரைக்குமால்.

(இ - ள்.) (இப்போது என்) வெற்றியுடைய வில்லைக்கொண்டு
 கொல்லுதற்கு எண்ணங்கொள்ளாமல், சிறுமையைபுடையவனான இரா
 மனைத் தேவர்தந்தேருடனேபற்றி வானிற்சுழற்றிப் பூயியின்மேல்
 மோதுவேனென்று உரைப்பான்: கதறுவான்; (எ - று.)---அற்பமா
 னுடனை வில்லாலெதிர்த்துப்பொரவேண்டிய அவசியமூயில்லை: தேவ
 ரீந்த தேருடனே வானிலெடுத்து எறிவேனென்று இரைந்துகூறினான்
 இராவண னென்க. பி - ம்:—1குற்றவிற்கொடுகொல்லுதல், குற்றம்வற்
 கொடுகொல்லுதல், கொற்றம்பிற்கொடுகொள்ளுதல். 2சிற்பையாளனை.
 3எற்றுக்கமென்று, 4இசைக்கும், இரைக்கும். (௩௬௧௧)

சசு. தடித்து வைத்தன்ன வெங்கணை தாக்கற
 வடித்து 1வைத்தன்ன மானுடன் ரேள்வலி
 2ஒடித்துத் தேரை யுதிர்த்தொரு வில்லொடும்
 பிடித்துக் கொள்வன் சிறையெனப் 3பேசுமால்.

(இ - ள்.) (மற்றும் இராவணன்);--மின்னலை வைத்தாற்போன்ற
 வெவ்விய கணை தாக்கும்படி மிகவும் காச்ச்சியடித்துக்கூராக்கி, அப்ப
 டிப்பட்டமனிதனின் தோள்வலியை யொழித்து (அவனேறிய)தேரை
 (ப் பொடியாக) உதிரச்செய்து, (அவனுடைய) ஒருவில்லுடனே சிறை
 பிடித்துக்கொள்வேனென்றுபேசுவான்; (எ-று.)

தாக்கு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். தாக்கஎன்றசெய்வெனெச்
 சம், அகரம் தொக்குவந்த தென்றலுமாம். வடித்துவைத்து-கூராக்கி
 வைத்து.பி-ம்:---1வைத்ததுமானுடற்கே.2ஒடித்த.3பேசுமால்.(௩௬௧௨)

(ஃயறு.

சசு.—இராவணன் அம்புகளைத்.

பதைக்கின்றதொர் மனமும்1மிடை படர்கின்றதொர் சினமும்
 விதைக்கின்றன பொற்பொங்கின விழியும்2முடை வெய்யோன்
 3குதைக்கின்றன நிமிர்வெஞ்சிலை 4குழையக்5கழிந் காலால்
 உதைக்கின்றன 6சுடர்வெங்கணை யுருமேற்றென வெய்தான்.

(இ - ள்.) பதைக்கின்றதான ஒருமனமும்,இடையிடையேதோன்
 றுவதான ஒருசினமும்,(எங்கும்)வித்துவனபோல்தோன்றுகின்றனவான
 தீப்பொறிகள் கிளர்ந்தெழப்பெற்ற கண்விழியுமுடைய கொடியோனான
 இராவணன்,—(அம்புகளை)வெளியுமிழ்வனவாய் நிமிர்ந்த கொடியசிலை
 யை வளையுமாறுகொண்டு, விரைவுள்ள முனையாற் செலுத்துவனவான
 ஒளியுள்ள கொடிய அம்புகளை உருமேறுபோல எய்தான்; (எ - று.)

வெய்யோன் கணையெய்தான் என்க. குதைக்கின்றன - குதையி
 னின்றுவெளிவருவனவான அம்புகள்; பெயர். அம்புகளைநிமிர்க்கின்ற

வெஞ்சிலை என்று சிலையைச் சிறப்பித்தவாறு. ௫-ம்:—¹இடைப்பிடிக்கின்றதொர், படைபடிக்கின்றதொர். ²உள. ³குதைக்குன்றென, குதிகின்றன. ⁴குலையக். ⁵கொடுங்கால, கொடுங்கடுங்கால். ⁶என. ()

சுஎ.—இராவணன்விடுத்த அம்புகளின் வரணனை.

¹உருமொப்பன கனலொப்பன ஆற்றந்தரு கூற்றின் மருமத்தினு ²நுழைகிற்பன மழை³யொப்பன வானோர் நிருமித்தன ⁴படைபற்றற நிமிர்வுற்றன வயிழ்தப் பெருமத்தினை முறைசுற்றிய ⁵பெரும்பாம்பினும் பெரிய.

(இ - ள்.) (அவ்வரக்கன்விடுத்த அம்புகள்),—உருமையொப்பனவும், கனலையொப்பனவும், வலிமைபொருந்திய யமனுடைய மருமத்திலும் நுழையுந்தன்மையுள்ளனவும், மழையையொப்பனவும், வானவரால்நிருமிக்கப்பட்டனவான படைக்கலங்கள் பற்றறும்படி நிமிர்வனவும், அமுதமெழுமாறு கடைந்தபெரியமத்தாகிய மந்தரமலையை முறைமையாகச்சுற்றிய பெரிய வாசுகியென்னும்பாம்பினும் பெரியனவுமாகும்; (எ-று).—¹உருமொத்தனகனலொத்தன. ²நுழைகின்றென. ³ஒப்பன. ⁴படையுற்றன. ⁵பாம்பெனப். (௩௭௧௪)

சுஅ.—இராவணன்அம்புகளை இராமபிரான் தடுத்தல்.

துண்டப்¹பட நெடுமேருவைத் ²தொளைத்துள்ளுறை தொங்காது, அண்டத்தையும் பொதுத்தேருமென் நிமையேரர்களுமயிர்த்தார், கண்டத்தெறு கணைக்காற்றினைக் கருணைக்கடல் கனகச், சண்டச் ³சர மழைகொண்டவை யிடையேயறத் தடுத்தான்.

(இ - ள்.) 'நெடியமேருவைத் துண்டப்பெம்படி தொளைத்து (அங்குத்தானே) உள்ளுறைந்துதங்கிலிடாது அண்டத்தையுந் தொளைத்துச் செல்லும்' என்று தேவர்களும் (அவ்விராவணபாணத்தைப்பற்றிச்) சந்தேகித்தார்கள்; கிருபாசமுத்திரமானஸ்ரீராமன் துண்டிதுண்டாக அழிக்கவல்ல கணைகளாகிய காற்றை, பொன்மயமான கொடிய சரமழைகொண்டுஅவை இடையேயற்றுப்போம்படி தடுத்தான்; (எ-று).—¹பட. ²துணித்துள்ளிறத்தொங்க, துணித்துள்ளிடைத்தொங்கா, துணித்துள்ளுறைதொங்கா. ³சரஞ்சிலை. (௩௭௧௫)

சுகூ.—இராவணன் மீண்டும் சரமாரிபோழ்த்தல்.

உடையான்முயன் ¹நெருகாரிய ²முறுதீவினை ³யுடற்ற இடை⁴யூறுறச் ⁵சிதைந்தாங்கெனச் சரஞ்சிந்தின விறலும் தொடையூறிய சணைமாரிகள் தொகை ⁷தீர்த்தவை தூர்த்தான் ⁸கடையூறுறு ⁹கணமாமழை கால்விழ்ந்தெனத் ¹⁰கடியான்.

(இ - ள்.) வலிமையுடையவன் முயன்றொருகாரியம் மிக்கதீவினை வருத்துதலால் இடையூறுபொருந்தச் சிதைந்தாற்போலச் சரமும் வலிமைசிந்தின: (அப்போது) கொடியவனான இராவணன், -கடைக்காலத்தில் ஊறுவிளைக்கின்ற திரண்டபெரியமேகங்கள் காலிறங்கிப் பெய்

தாற்போல்,தொடுத்தல்தொழில்முற்றுப்பெற்றனவான அம்புமழைகள். கண்க்கிறந்தவைகளைச் செலுத்தினான்; (எ - று.)--பி-ம்.—¹உயர், உய் உறு.²முதுதீவினை. ³இயற்ற. ⁴ஊறறச், ஊறெனச். ⁵சிதைத்தாங்கென. ⁶சிந்தினன்விடலும், சிந்தினவிடலும். ⁷தீர்த்தன, தீர்த்தன. ⁸கடைபூறறு. ⁹கண்மாமழை, கணமாரிகள். ¹⁰கடிவான். (௩௭௧௬)

௫௦.—இராவணன்மட்புகளின்செயல்.

விண்போர்த்தன திசைபோர்த்தன மலைபோர்த்தன ¹விசையோர் கண்போர்த்தன கடல்போர்த்தன படிபோர்த்தன கலையோர் எண்போர்த்தன ²வெறிபோர்த்தன விருள்போர்த்தன³வெண்ணெ திண்போர்த்தொழி லென்றானையி னுரிபோர்த்தவன்றிகைத்தான்.

(இ - ள்.) ‘(இராவணனெய்த அம்புகள்) விண்ணப் போர்த்தன: திக்குக்களைப் போர்த்தன; மலைகளைப்போர்த்தன; விசையாக அறியுந் தன்மையுள்ள கண்களைப் போர்த்தன; கடலைப் போர்த்தன; பூமியைப் போர்த்தன; கலைவல்லோரிங் எண்ணப் போர்த்தன; வெறி மிக்கன; இருள்கொண்டுமூடின;(இந்தஇராவணனுடைய) வலியபோர்த்தொழில் என்ன வியப்பாயுள்ளது!’ என்று ஆனையின்தோலைப்போர்த்தவனான சிவபிரானும் திகைப்புக்கொண்டான்; (எ - று.)—பி - ம்.—¹இமையோர். ²எரிபோர்த்தனவிருள், இருள்போர்த்தனவெரி. ³விண்ணோர் திண்போர்த்தொழிலின்று. (௩௭௧௭)

௫௧.—இராவணபாணத்தால் வானாசேனை சிதற, ஸ்ரீராமன்

இராவணன்மட்புகளை விலக்குதல்.

¹அல்லாறெடு பெருந்தேவரு மறைவாணரு மஞ்சி

²எல்லார்களுங் கரங்கொண்³டிரு விழிபொத்தின ⁴ரிருந்தார்

செல்லாயிரம் விழுங்காலுக்கும் விலங்கொத்தது சேனை

வில்லாளனு மதுகண்டவை விலக்குந்தொழில் வேட்டான்.

(இ - ள்.) அந்தச்சிவபெருமானல்லாத நெடிய பெருமைபொருந்திய தேவரும் வேதவித்துக்களான பிராமணரும் ஆகிய எல்லாரும், அஞ்சி(த்தம்)கையைக்கொண்டு இருகண்களையும் மூடினவராயிருந்தார்கள்;(அக்காலையில், குரங்குச்)சேனை, ஆயிரம்இடிகள்விழும்போது பொடிப்பொடியாய்ச்சிந்துவதாகியமலையை யொத்தது;அதனைக் கண்டு, வில்லாளியாகியஸ்ரீராமனும்,அவ்வம்புகளை விலக்குந்தொழிலை விரும்பினான்; (எ - று.)—பி - ம்.—¹அல்லாறெடு. ²எல்லாருந்தம். ³தம். ⁴இரிந்தார். ⁵ஒத்தன. (௩௭௧௮)

௫௨.—ஸ்ரீராமபாணம் தழைக்க இராவணபாணங் கெடுதல்.

செந்தீவினை ¹மறைவாணனுக் கொருவன்²சிறு விலைநாள்

முந்தீர்த்தொ ருணவின்பய னெனலாயின முதல்வன்

³வந்தீர்த்தன வடிவெங்களை யணியான்வருத் ⁴தமைந்த

வெந்தீவினைப் பயனொத்தன வரக்கன் ⁵சொரி விசிகம்,

(இ-ள்.) முதற்கடவுளாகிய ஸ்ரீராமன் வந்து விடுத்த கூரியகொடிய அம்புகள்,--செந்நிறத்தியில் (ஒமஞ்செய்) தொழிலையுடைய வேதம்வல்ல அந்தணனுக்கு முன்னே பஞ்சகாலத்தில் ஒருவன் ஈந்ததான ஒரு உணவினால் விளையும் பயனென்று சொல்லுமாறு ஆயின; [பெரும் பயனை விளைத்தன என்றபடி]: அரக்கனாகிய இராவணன் சொரிந்த அம்புகள், அவ்விராவணனாற் செய்யப்பட்டிப்பொருந்திய கொடியடிவீளைப் பயனை யொத்தன [நற்பயனை விளைக்காவாயின]; (எ - று.)—பி - ம்:—¹மறையானனுக்கு, ²சிற்றுமலைநான். ³வந்தீர்ந்தன, ⁴அமைத்த, ⁵விடு. ()

106. —ஐந்துகவிகள்—இராமராவணிகள் ஒத்துப்பொருதமையைத் தெரிவிக்கும்.

நூறுயிரம் வடிவெங்களை நொடியொன்றினின் விடுவான்
¹ஆறாறன் மறவோனவை தனிநாயக ²னறுப்பான்
 கூறாயின கனல்³சிந்தின குடிக்கப்புனல் குறுகிச்
 சே⁴றாயின பொடி⁵யாயின திட⁶ராயின ⁷கடலும்.

(இ - ள்.) தணியாத வலிமையையுடைய கொடியோனாகிய இராவணன்,--ஒருநொடிப்போதில் லக்ஷக்கணக்கான கூரிய கொடிய அம்புகளை விடுவானாயின: ஒப்பற்றதலைவனாகிய ஸ்ரீராமன், அவைகளை அறுப்பவனான: துண்டிக்கப்பட்டனவான அம்புகள்,--நெருப்பைச் சிந்தினவையாய் (ச் சமுத்திரத்தை) நெருங்கி (அதன்) கீரைக் குடிக்கவே, அக்கடலினிடங்கள் (முதலிற்) சேறாகிப் பின்பு (ப் பொடியாகி) பிறகு மேடாயின; (எ - று.)—பி - ம்:—¹ஆறுத்திரமறவோன். ²தூரப்பான், தூரப்ப. ³சிந்துவ. ⁴ஆவன. ⁵கடலை, கடறன். (௩௭௨0)

107. வில்லாற்சரந் ¹தூரக்கின்றவற் குடனேமிடல் வெம்போர்
 வல்லா²னெழு பழுத்தோமர மணித்தண்டிருப் புலக்கை
 தொல்லார்³மிடல் வளைசக்கரஞ் சூலம்ரிவை தொடக்கத்து
 எல்லாநெடுங் ⁴கரத்தாலெடுத் தெறிந்தான்செரு வறிந்தான்.

(இ - ள்.) வலியகொடியபோரில் வல்லவனும் போர்முறைமையை யறிந்தவனுமாகிய இராவணன்,--வில்லினாலே சரத்தை வெளிவிடுபவனாகிய இராமனுக்கு எதிராக உடனே எழு,மழு,தோமரம்,அழகிய தண்டாயுதம், இருப்புலக்கை, மிகப்பழமைபொருந்திய வலிமையுடையவளை, சக்கரம், சூலம் இவை முதலாகிய எல்லாப்படைக்கலங்களையும் (தனது) நீண்டகரத்தால் எடுத்தெறியலாயினன்; (எ - று.)—வளையென்று ஓர்படைக்கலமுண்டென்பது, இந்திரன் முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் முதலியவற்றாற் பெறப்படும். பி - ம்:—¹தூரக்கின்றவற்றிடையே. ²மழுவெழுத், மழுவெழுந். ³அயில்சடர், அயில்வான். ⁴தடக்கையெடுத்து. (௩௭௨௧)

108. வேலாயிர மழுவாயிர மெழுவாயிரம் கிசிகக்
 கோலாயிரம் பிறவாயிர மொருகோல்படக் குறைவ

காலாயின கனலாயின ¹வுரு ராயின கதிய
சூலாயின ²மழையன்னவன் ரொடையல்வகை தொடுக்க.

(இ - ள்.) கருக்கொண்ட மழையையொத்தவனாகிய ஸ்ரீராமன், காற்றின்தன்மையமைந்தனவும் கனலின்தன்மையமைந்தனவும் இடியின்தன்மையமைந்தனவுமான பலவகையான போக்குக்களைக்கொண்ட அம்புகளைத் தொடுத்து விடுகையில், - (அவ்வம்புகளில்) ஒரு அம்பு பட வேலாயிரங்களும், (ஓரம்பு பட) மழுவாயிரங்களும், (ஓரம்பு பட) எழுவாயிரங்களும், (ஓரம்பு பட) விசிகென்று சொல்லப்படுகின்ற ஆயிரம் அம்புகளும் (ஓரம்பு பட) பிற (ஆபுதங்கள்) ஆயிரங்களும் துண்டப்படுவனவாயின; (எ - று.)

கோல் - அம்பு. கோல் என்பது தண்டாபுதமென்ற பொருளையுமுடையதனால் அப்பொருளை விலக்க, 'விசிகக்கோல்' என்றார். ஸ்ரீராம பாணங்களுள் ஒவ்வொரம்பினால் அரக்கனெய்த வேலாயிரம்முதலியவை குறைந்தன வென்க. பி - ம்: - ¹உருமாயினகதியின், எனலாயின கணியச். ²மழையன்றொடையலவாயினதொடுக்க. (நடஎஉஉ)

௫௬. ஒத்துச்செரு விளைக்கின்றதொ ரளவின்றலை யுடனே, பத்துச்சிலை யெடுத்தான்களை தொடுத்தான்பல ¹முகிலாத், தொத்துப் ²படு நெடுந்தாரைகள் சொரிந்தாலெனத் ³தூரந்தான், ⁴குத்துக்கொடு நெடுங்கோல்படு களிமுமெனக் கொதித்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு இருவரும்) ஒத்துப் போர்புகின்ற சமயத்தில், (இராமபாணம் தன்மீதுபொத்துவதனால்) கொடிய ரெடிய குத்துக்கோல் படப்பெற்ற களிமுமெனும்படி கொதித்தவனான இராவணன், உடனே பத்துச்சிலைகளை யெடுத்துக் களைகளைத் தொடுத்தவனாய், பலமுகில்களுமாக [எழுமேகங்களுஞ்சேர்த்து] தொகுதிப்படு ரெடியதாரைகளைச் சொரிந்தாற்போல வெளிச்சிந்தினான்; (எ - று.)

இருபதுகைகையுடையவ னாதலால், பத்துக்கைகளாற் பத்துவில்லை யெடுத்துப் பத்துக்கைகளால் அம்புதொடுத்து விடுத்தனன் இராவணன் என்க. பி - ம்: - ¹முகில்போற், ²பட, படும். ³தூறந்தான். ⁴குத்துப்படு. (நடஎஉஉ)

௫௭. ஈசன்விடு சரமாரியு மெரி¹சிந்துறு தறுகண்
ஈசன்விடு ²சரமாரியு மிடையெங்கணு ரெருங்கக்
தேசம்³முத லைம்பூதமுஞ் ⁴செருக்கண்டன செருக்கிக்
⁵கூசம்மயிர் பொடிப்⁶பற்றன் ¹வனலாயின கொடிய.

(இ - ள்.) தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன்விடுகின்ற சரமாரியும் எரியைச் சிந்துகின்ற அஞ்சாமையையுடைய ஈசனான இராவணன் விடுகின்ற சரமாரியும், --- இடையே எல்லாவிடங்களிலும் ரெருங்குதலால், -- (அப்பெரும்) போரைக்கண்டனவான நிலம்முதலிய ஐம்பூதங்களும், --- கொடிய அனற்படப்பெற்றனவாய், உற்சாகக்கொண்டு மயிர்க்கூச்சுப் பொடித்தலை அடியோடுநீக்கின; (எ - று.)

உற்சாகத்தோடு ராமராவணபுத்தத்தைக் கண்டுகொண்டிருந்த ஐம்பூதங்களும், கண்ணெருக்கத்தால் நெருப்புத்தோன்றி எரிக்கத் தொடங்கவே அவ்வற்சாகங் குன்றலாயின என்றபடி. ஐம்பூதம்-அவற்றிற்குஉரிய தேவதைகளைக் காட்டுமென்னலாம். தேரம் - வடசொல்: இனி, தேஜஸ்என்பதன் விகாரமெனக்கொண்டு, அக்கினியென்பாருமுளர். ௫-ம்:—1சின்துவ. 2கண்ணமாரியும். 3முதலிய. 4செருக்கண்டனர்நெருக்கக், செறிவுற்றனசெருவிற். 5கூ.சு. 6உற்றன, உற்றென, உற்றனர். 7மனம்வானவர்குலையா, மனம்வானவர்குலேந்தார், அனலாயினகுலைய ()

வேறு.

௫௮.—அரக்கத்தேர் வானத்தி லெழுதல்.

மந்தரக் கிரியென மருந்து மாருதி
தந்தவப் பொருப்பெனப் 1புரங்க டாமெனக்
கந்தருப் பந்நகர் விசும்பிற் 2கண்டன
அந்தரத் 3தெழுந்ததவ் வரக்கண் றேரோ.

(இ - ள்.) (அப்போது) அந்தஇராவணனுடைய தேரானது,—வானத்திற்காணப்பட்ட அப்படிப்பட்ட மந்தரக்கிரிபோலவும், மாருதி (இறந்தவரைப்பிழைப்பிக்கும்)மருந்துக்காகக்கொணர்ந்த அந்தச்சஞ்சீவிலைபோலவும், திரிபுரம்போலவும், கந்தருவநகரம்போலவும், வானத்தில் எழுந்து தோன்றிற்று; (எ - று.)

முப்புரமென்றராயினும், தேரொன்றுஆதலால், திரிபுரங்களில் ஒவ்வொன்றும் இத்தேர்க்கு உவமையென்க. கருடபகவான் பாற்கடலைக் கடையுமாறு மந்தரமலையை வானவழியாகக்கொணர்ந்து அப்பாற்கடலில் வீசினென்பது, முதலடியில் அறியத்தக்கது. கந்தருப்பந்நகர் = கந்தர்வநகரம்: மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் முதலிய அமைந்துள்ள நகரம்போல ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையுந் தன்மையதென்பர். கந்தருப்பந்நகர்என்பதன்பின், 'என' என்று ஒருசொல் வருவித்துக்கொள்ளப்பட்டது. இனி, 2கண்டன என்பதை ஒருசொல்லாகவேகொண்டு, மந்தரம்முதலிய பல உவமையாகவந்ததறற் பன்மை கூறியதென்றலும் ஒன்று. 2'கண்டன' என்ற பாடத்தைக்கொண்டு, கந்தருப்பந்நகர் விசும்பிற் கண்டாற்போலவும் என்று உரைத்தலும் ஒன்று. கண்ட அன்னஎன்புவை - கண்டனஎனத்தொக்கது: ௫-ம்:— 1புரங்கண்டாமென, புரங்கடாமென, படங்கண்டாமென. 3எழுந்தன.

௫௯.—இராமன் காண்கையில்தானே, இராவணன்விடுத்த சரத்தால் வானரசேன யொழிதல்.

எழுந்துயர் தேர்மிசை யிலங்கைக் காவலன்
1பொழிந்தன சரமழையுருவிப் 2போதலால்
ஒழிந்தது மொழிகில தென்ன வொல்லெனக்
கழிந்தது கவிக்குல மிராமன் காணவே,

(இ - ள்.) (வானத்து) எழுந்து ஓங்கிய தேரின்மேலிருந்து இலங்காதிபதியாகிய இராவணன் பொழிந்தனவான சரமழை (வானரசேனைகளினுடைய) யுருவிப்போதலால், இராமன்காண்கையில் தானேஒழிந்ததும் ஒழியாததமாயிற்றென்னும்படி விரைவாக வானரக்கூட்டம் உயர்நீங்குவதாயிற்று; (எ - று.)—பி - ம்:—¹பொழிந்தனன். ²போகலால். (௩௭௭௬)

௬௦.—இராமன் மாதலியைநோக்கி 'தேரை வானத்திலேழியிக' எனல்.

முழ¹விடு தோளொடு ²முடியும் ³பஃறலை
விழ⁴விடு வேனினி விசம்பு ⁵சேமமா
மழவிடை யனையநம் படைஞர் மாண்டனர்
எழவிடு தேரையென் றிராமன் கூறினான்.

(இ - ள்.) (அதுகண்ட) இராமன், '(இராவணனம்புகளால்) இளங்காளைபயப்போன்ற நம்படைஞர் மாண்டனர்: (ஆகவே, நான்) இனி (அந்த இராவணனுடைய) முழுவையொத்த தோளுடனே கிரீடமணிந்த பலதலைகளையும் விழவிடுவேன்: விசம்பிற் சேமமாக எழும்படி தேரை விடுக' என்று (மாதலியினிடம்) கூறினான்; (எ - று.)--- முடிப்பஃறலையும் என மாறுக. பி - ம்:—¹அடு. ²முடியப். ³வன்றலை. ⁴விடுகுவன். ⁵சேமமோ. (௩௭௭௭)

௬௧.—மாதலி உடன்பட, இராமபிரானேறிய தேரும்
வானத்துச் செல்லுதல்.

அந்துசெய் குவெனென ¹வறிந்த மாதலி
உந்தினன் நேரெனு முழிக் காற்றினை
இந்துமண் டிலத்தின்மே லீரவி மண்டிலம்
வந்தென ²வந்ததம் மானத் தேரரோ.

(இ - ள்.) அவ்வாறே செய்வெனென்று (இராமபிரான்கருத்தை) அறிந்துகூறிய மாதலியானவன், தேரென்ற யுகாந்தகாலத்துக்காற்றினைச் செலுத்தினான்; அந்தப்பெருமைபெற்றதோரானது, இந்துமண்டலத்தின்மீது சூரியமண்டலம்வந்தாற்போல வந்தது; (எ - று.)—
அரோ - ஈற்றசை.

இந்துமண்டலத்தின்மேலிரவிமண்டலம் வருதல் - இப்பொருளுவமை. சந்திரமண்டலத்துக்குமேலே அத்தேர் சென்றதால், இவ்வாறு வருணித்தார். இனி, இராவணனுடையதேரினும் ஒளிவிஞ்சிய மூராமன்தேர் அவ்விராவணன்தேருக்குமேலே சென்றதனால் இவ்வாறுவருணித்ததென்றலும் ஒன்று. அந்துஎன்பது கன்னடபாஷையிலிருந்து தமிழிலவந்து வழங்கிய திசைச்சொல்லென்பார். பி - ம்:—¹அறிந்து. ²வந்தது. (௩௭௭௮)

௬௨.—முன்றுகவிகள் - இரவர்தேரும் சாரிகைதீர்தலைத்தேரிவிக்கும்.

இரிந்தன மழைக்குல ¹மிழுகித் திக்கெலாம்
²உரிந்தன வுக்குல முதிர்ந்து சிந்தின

நெரிந்தன நெடுவரைக் குடுமி 3நேர்முறை
திரிந்தன சாரிகை தேருந் தேருமே.

(இ - ள்.) (இராவணன்) தேரும் (இராமன்) தேரும் (ஆகியஇரண்
டம்),—நேரானமுறைமையிற் சாரிகை திரிந்தன; (அந்தவிசையினால்)
மேகத்தொகுதிகள் திக்குக்களிலெல்லாம் பரந்து நிலைகெட்டோடின;
நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் உரிந்தனவாய்ப் பொடிப்பொடியாகச்சிந்தலா
யின; நெடியமலைகளின் சிகரங்கள் நெரிந்தன; (எ - று.) நேர்முறை -
வஞ்சனையில்லாத நிலை. இழுகுதல்-பரத்தல். பி - டி:—1இழுகு. 2முரிந்
தன. 3நேர்வரை. (௬௭௨௬)

௬௩. வலம்வரு மிடம்வரு மறுகி 1வானொடு
நிலம்வரு 2மிடம்வல 3நிமிரும் வேலைபுடும்
அலம்வருந் குலவரை யனைத்து மண்டபமும்
சலம்வருந் 4சூயமகன் திகிரித் 5தன்மைபோல்.

(இ-ள்.) (அத்தேர்களிரண்டும்),-வலம்வரும்:இடம்வரும்: கலங்கி,
வானினுடனே நிலத்து வரும்:இடமாகவும் வலமாகவும் ஓங்கும்: (அத
னால்), கடலும் குலவரையாவும் அண்டங்களும், சுற்றுந்தன்மையைக்
கொண்ட சூயவனுடைய சக்கரத்தின்தன்மைபோலச் சுழலமிடும்;
(எ-று.)—பி - டி:—1வான்வரும். 2இடம்வரும். 3நீருண், நெடிய, நீரும்.
4சூயவன். 5தன்மையே. (௬௭௩௦)

௬௪. எழும்புக 1ழிராமன்றே ரரக்கன் நேரிதென்று
உழுந்துருள் 2பொழுதினெவ் வுலகுஞ் சேர்வன
தழும்பிய தேவருந் தெரிவு 3தந்நிலர்
4பிழம்பின திரிவன வென்னும் பெற்றியார்.

(இ - ள்.) உழுந்துருள்பொழுதுக்குள் எவ்வுலகுஞ்சேர்வனவா
கிய அத்தேர்களைக்குறித்து, 'மிக்கெழுதின்றபுகழையுடைய இராம
னுடைய தேராகும் (இது), இது அரக்கனுடையதேராகும்' என்று பிரி
த்துணர்தலைப் பழகியதேவரும் அறியமுடியாதவராயினர்: (பின்னை
அவர்கள் என்ன உணர்ந்தாரென்னில்,—இருதேர்களும் தனித்தனி)
பிழம்பையுடையனவென்றும், திரிகின்றன என்று உணருந்தன்மையை
யுடையரானார்கள்; (எ - று.)

இராமராவணர்களின் தேர்ப்பிழம்பும் அவை திரிகின்றனவுமே
தேவர்களாலும் உணரக்கூடியனவாயினதன்றி, 'இன்னது ஸ்ரீராமன்
தேர் இன்னது இராவணன் தேர்' என்று அத்தேவர்களாலும் அறிய
முடியவில்லையென்பதாம். பி - டி:—1இறைவன். 2பொழுதினின்,
போதினும். 3தாங்கிலர். 4பிழம்பனறிவிவன, பிழம்புளதிரிவன, பிழம்
புளதீவினை. (௬௭௩௧)

௬௫.—தேர்களின் சாரிகைவிசைபால் நிகழ்ந்தவை.

உக்கிலா 1வுடுக்களு 2முருள்க டாக்கலின்
நெக்கிலா மலைகளு நெருப்புச் சிந்தலின்

வக்கிலாத் திசைகளு முதிரம் வாய்வழிக்
கக்கிலா வுயிர்களு மில்லைக் காண்பன.

(இ - ள்.) சக்கரங்கங் தாக்குதலால் சிந்திவிழாத நட்சத்திரங்க
ளும், (தாக்கும்போது) நெருப்புச்சிந்துதலாற் நெருதவில்லாத மலைக
ளும், பிளவுபடாத திசைகளும், உதிரத்தை வாயின்வழியாகக் கக்காத
உயிர்களும் காணக்கூடியனவாய் (எவையும்) இல்லை; (எ - று.)—வக்கு
தல்-எரிதலென்பாருமுளர். ௫ - ம்:—¹உயிர்களும். ²உருக்கடாக்கலின்,
உருள்கடாக்கலில். (௩௭௩௨)

கூகூ.--இதுமுதல் நான்குகவிகள் - அத்தேர்களின்விசையைத்
தேரிவிப்பன.

இந்திர னுலகத்தா ரென்ப ரென்றவர்
சந்திர னுலகத்தா ரென்பர் தாமரை
அந்தண னுலகத்தா ரென்ப ரல்லரால்
மந்தர மலையினு ¹ரென்பர் ²வானவர்.

(இ - ள்.) (போர்காணுமாறுகூடியிருந்த) தேவர்கள்,—(இராம
ராவணர்கள் தம்தேர்களுடனே) இந்திரனுலகத்திலுள்ளாரென்பர்:
அங்ஙனம்கூறினவரே, சந்திரனுலகத்தா ரென்பர்: (அன்றியும்), தாம
ரையில்வீற்றிருக்கின்ற அந்தணனாகிய பிரமனுடைய உலகத்தாரென்
பர்: (அங்ஙனம்கூறினவரே, ஆங்குஉள்ளார்) அல்லர்: மந்தரமலையி
லுள்ளாரென்பர்; (எ-று.)—இச்செய்யுள் சிலபிரதியி லில்லை. ௫-ம்:—
¹என்ப. ²தானவர். (௩௭௩௩)

கூஎ. பாற்கட ¹னடுவினு ரென்பர் பல்வகை
²மாற்கட லினுக்குமவ் ³வரம்பி ரென்பர்
மேற்கட லாரென்பர் கிழக்கு ளாரென்பர்
⁴ஆர்க்கிடை ⁵யுருமென்ப ⁶ரறிந்த வானவர்.

(இ - ள்.) பேரறிவுபடைத்த தேவர்கள், — (இராமராவணர்க
ளைப்பற்றி), பாற்கடலின்நடுவிலேயுள்ளா ரென்பர்: பல்வகை [எழு
வகை]யான பெரிய கடலுக்கும் அப்பாற்பட்ட எல்லையிலுள்ளா ரென்
பர்: மேற்கடலிடத்துள்ளா ரென்பர்: கிழக்கேயுள்ளா ரென்பர்; (அவர்
களுடைய)தேர்ச்சக்கரத்தினிலவடிவானஉறுப்பிலே(உள்ளது)என்பர்.

மனிதரறிவிலும் தேவர்களின் அறிவு ¹விக்கதாதலால், அவரை
'அறிந்தவானவர்' என்றார். ஆர்க்கடையுருமென்ப ரென்றது -
அவர்கள் மேகமண்டலத்தின ரென்று கூறியவாறு: ஆர்க்கடை-ஆரெ
ன்றுசொல்லப்படுகின்ற இலவடிவான சக்கரத்தினுறுப்பிலென்க.
௫ - ம்:—¹நடுவனோர், ²நடுவனார், ³நடுவனோ. ⁴மாற்கடலேழுக்குமவ்.
⁵வரம்பிலார். ⁶ஆர்ப்பிடை. ⁷இதுவென்பர். ⁸அறியும். (௩௭௩௪)

கூஅ. மீண்டன வோவென்பர் ¹விசம்பு விண்டுக்க
கீண்டன வோவென்பர் ²கீழ வோவென்பர்

பூண்டன புரவியோ புதிய காற்றென்பர்
மாண்டன வுலகமென் றிறணங்கும் வாயினார்.

(இ-ள்.) (இன்று) உலகங்கள் இறுதியடைந்ததாமென்று வருந்திக் கூறும்வாயையுடையவரான தேவர்முதலியோர்,—(தேர்கள்) திரும்பி யனவோ என்பர்; விசும்பு விண்டெரிந்தும்படி கீண்டனவோ என்பர்; பூமியிலுள்ளனவோ என்பர்: (தேரிற்) பூட்டப்பட்டுள்ளவை குதிரைகளோ? [அல்ல]: புதியதன்மையுள்ள காற்றுக்களையென்பர்; (எ-று.)

‘புரவியோ’ என்றொகாரம், வினாவகையால் எதிர்மறையுணர்த்திற்று. மூன்றாமடி - குதிரைகளிடத்து அத்தன்மையைமறுத்துக் காற்றாகக் கூறப்பட்டமையால், அவநுதியணி யாகும். ௪ - ம்:—1 விசும்பை, 2 குழுவோ, 3 உணரும், உரைக்கும். (௨௭௩௮)

௬௯. ஏழுடைக் கடலினுந் தீவொ ரேழினும்
ஏழுடை மலையினு 1 முலகொ ரேழினுஞ்
சூழுடை யண்டத்தின் 2 சுவர்க ளெல்லையா
3 ஊழிய காற்றெனத் திரிந்த 4 வேவில.

(இ - ள்.) ஏழுகடலிலும் ஒரேமுதீவுகளிலும் ஏழுமலையிலும் உலகு ஒரேழிலும் சூழ்தலைக்கொண்ட இவ்வண்டத்தின் சுவர்ப்புறங்கள் எல்லையாக, ஊழிக்காலத்துத்தோன்றிய காற்றுப்போல(அத்தேர்கள்) ஒழிவில்லாதனவாய்த் திரிந்தன; (எ - று.)

‘புரவியோபுதியகாற்றென்பர்’ என்றதற்குவற்ப, இங்கு ‘காற்று’ என்ற து-தேர்களிற்பூட்டிய குதிரைகளை யென்றல் ஏற்கும். ஊழிய - குறிப்புப்பெயரொச்சம். ௪-ம்:—1 உலகமேழினும், 2 சுவரினெல்லையே, 3 ஊழியிற், ஊழியக், 4 ஓய்வின. (௩.௭௩௯)

௭௦.—இராவணன் படைக்கலம்பொழிதல்.

உடைக்கட லேழினு 1 முலக மேழினும்
இடைப்படு தீவினு மலையொ ரேழினும்
அடைக்கலப் பொருளென 2 வரக்கன் வீசிய
படைக்கல மழைபடு 3 துளியின் பான்மைய.

(இ - ள்.) (பூமிக்கு) உடையாகவுள்ள கடல்களேழிலும் உலகம் ஏழிலும் பூமியினிடையேயுள்ள (ஏழு) தீவுகளிலும் மலையோரேழிலும் (வைத்திருந்த) அடைக்கலப்பொருளைப்போல அரசக்கன் எடுத்துவீசிய படைக்கலங்கள், (மழைபெய்கையில்) வீழ்கின்ற மழைத்துளியின் தன்மையையுடையனவாயின; (எ - று.)

அடைக்கலப்பொருள்-ஆபத்துக்காலத்துஉதவும்படி வைத்துள்ள பொருள். இதுவரையில் வழங்காது சேயித்துவைத்திருந்த படைக்கலங்களை மழைபோலப்பொழிந்தனன், இராவணன் என்றபடி. அருமையானபடைக்கலங்களை வீசியது, அடைக்கலப்பொருளையெடுத்து வீசினாற்போலு மென்றார். ௪-ம்:—1 உலகாரேழினும், 2 அரசக்கர், 3 துளியின்பன்மைய, துளியின்பன்மையால், (௩.௭௪௦)

எக.—இராவணன்விடுத்த படைக்கலங்களை இராமபிரான் அறுத்தொழித்தல்.

ஒறுத்துல கனைத்தையு 1முழுவு மோட்டிடை

2இறுத்தில விராவண னெறிந்த வெய்தன

அறுத்ததுந் தடுத்தது மன்றி யாரியன்

3செறுத்தொரு தொழிலிடைச் செய்த தில்லைபால்.

(இ - ள்.) இராவணனெறிந்தனவான படைக்கலங்களும் எய்தன வான அம்புகளும், தங்காதனவாய், உலகுஎல்லாவற்றையும் அழித்து ஒட்டத்தோடு சஞ்சரிக்கும்: இராமபிரான் (அந்தஎறிந்தனவற்றையும் எய்தனவற்றையும்) அறுத்ததுந் தடுத்தது மன்றி, இடையே கோபித்து ஒருதொழிலையும் செய்ததில்லை; (எ - று.)

இராவணன் விடுத்தவற்றைத் தடுப்பதற்கே இராமபிரானுக்குப் போது சரியாயிருந்த தென்றபடி. ஒட்டு - முதனிலைதிரிந்ததொழிற் பெயர். பி - ம்:—1மூன்றாம். 2இறுத்திலன். 3செறித்திடையொரு தொழில், செறுத்தொடையதீதொழில். (௩௬௩௮)

எஉ.—பலவிடத்துந் திரிந்த தேர் இலங்கையையனுததல்.

விலங்கலும் வேலையு மேலும் கீழரும்

அலங்கொளி 1திரிதரு முலக னைத்தையுங்

கலங்குறத் திரிந்ததோ 2ருழிக் காலக்காற்று

3இலங்கையை யெய்தின விமைப்பின் 4வந்ததே.

(இ-ள்.)மலைகளிலும், கடல்களிலும், மேலகலங்களிலும், கீழலகலங்களிலும், விளங்குகின்ற ஒளிவடிவானசந்திராதித்தியர் திரிகின்ற உலகம் எல்லாவற்றிலும் கலங்குதலுண்டாம்படி திரிந்ததாகிய ஒருழிக்காலக் காற்று இலங்கையை யடையும்பொருட்டு இமைப்பளவிற்குள் வந்தடைந்தது; (எ - று.)

ஊழிக்காலக்காற்று, தேரைக்குறிக்குமென்பர்: ஆயினும், குதிரையைக்குறிக்கு மென்றலே பொருந்து மென்பது முன்னர்க்கூறப்பட்டது. மேற்செய்யுளிலும் 'தேர்ப்பரி' என வருதல் காண்க. தேரை சாதியொருமையாக, 'வந்தது' என்றார். அலங்கொளி - அன்மொழித் தொகை. பி - ம்:—1தெரிதலும். 2ஊழிக்காற்றென. 3இலங்கையிற்போர்தன, இலங்கையையெய்திய. 4வந்தரோ. (௩௬௩௯)

எ௩.—தேர்ப்பரிகளின் திறம்.

உய்த்துல கனைத்தினு 1முழன்ற சாரிகை

2மொய்த்தது கடலிடை மணலின் 3மும்மைசால்

வித்தகர் கடவிய விசயத் 4தேர்ப்பரி

5எய்த்தில விபர்த்தில விரண்டு 6பாலவும்.

(இ - ள்.) திறமையுள்ளதேர்ப்பாகர் துண்டிச்செலுத்திய (இராம ராவணரென்ற) இருபாலாருடையனவுமானவெற்றிபொருத்திய தேர்ப்பரிகள்,—செலுத்தப்பட்டு, கடலினிடத்துநெருங்கியுள்ள மணலினும்

மும்மடங்கு அநிகமாக உலகமெல்லாவற்றிலும் சாரிகை திரிந்தன: (ஆயினும்), இளைப்படைந்தில: உடல்வேர்த்தனவுமல்ல: (எ - று.)--கடலிடை மொய்த்தாகிய மணலென்க. பி - ம்:--¹முயன்ற. ²மொய்த்துயர், மொய்த்துள். ³மும்மையால், மும்மைய. ⁴திண்பரி. ⁵எய்த்ததினுழைத்தில, எய்த்திலவுயிர்த்தில. ⁶பாலுமே. (ந.எச௦)

எ௪.---இராமனேறிய இரதத்துஇடிக்கொடியை
இராவணன் அறுத்துச்சீந்துதல்.

இந்திரன் நேரின்¹மே ஁யர்ந்த ²வெந்தொழில்
³உந்தரும் பெருவலி யுருமி நேற்றினைச்
சந்திர ⁴னையைதோர் சரத்த் னாற்றரைச்
சிந்தின னிராவணன் எனரியுஞ் ⁵செங்கணன்.

(இ - ள்.) (அப்போது) நெருப்புத்தோன்றுகின்ற செந்நிறக்கண் களையுடையவனுன இராவணன்,--இந்திரனனுப்பியதேரின்மே ஁யர்ந்துள்ளதும் கொடுத்தொழிலால் தன்னுட்கு அரியதுமான டிக்கவலியுள்ள இடியேற்றின்கொடியை, சந்திரனையொத்ததோர் சரத்தினால் தரையிலே சிந்தினன்; (எ-று.)--சந்திரனையைதோர் சரம்-அர்த்தசந்திரபாணமென்க. பி-ம்:--¹மீது. ²எந்தெழில். ³உய்ந்தரும். ⁴அன்னது. ⁵சிந்தையான்.

எ௫.---இடிக்கொடி கடலில்விழுதல்.

¹சாய்ந்தவல் ²஁ருமுபோ ³யவத் தாழ்கடற்
பாய்ந்த⁴வல் ஁ருமென முழங்கிப் பாய்தலும்
காய்ந்தபே ⁵ரிரும்பின்வன் கட்டி கா஁றத்
தோய்ந்தநீ ராமெனச் சுருங்கிற் றுழியே.

(இ - ள்.) (தரையில்)வீழ்ந்த வலிய இடிக்கொடிபோய் ஁லியையுடைய ஆழ்ந்த கடலிலே வலியஇடிபாய்ந்ததுபோல முழங்கிக்கொண்டு பாய்தலும்; காய்ந்த பெரிய வலிய ஁ரும்பின்கட்டியைப் பொருந்தத் தோய்ந்த நீர்போல கடலும் வற்றியது; (எ-று.)--கா஁ற,கால்-தமிழுபசருக்கம். பி-ம்:--¹சாய்ந்தபல், காய்ந்தவல். ²உருமும். ³உவரித்தாழ், உவரிக்கார்க். ⁴வெங்கனலெனமுருங்கிப், வெங்கனலெனமுருகிப், வெங்கனலெனமுழக்கப். ⁵஁ரும்பின்க்கட்டிக், ஁ரும்பின்ன்கட்டிக். (ந.எ௪௨)

எ௬.---இராமன் தேடிக்குதிரைகளின்மீதும் மாதலியின்மீதும்

கணைத்தொகுதிகளை இராவணன் விடுத்தல்.

¹எழுத்தெனச் சிதைவிலா ஁ராமன் நேர்ப்பரிக்க
²குழுக்களைக் கூர்ங்கணைக் குப்பை ³யாக்கினேர்
⁴வழுத்தரு மாதலி வயிர மார்பிடை
அழுத்தினன் ⁵கொடுஞ்சர மாறொ டாற்றோ.

(இ - ள்.) (அப்போது இராவணன்),--சுப்தப்பிரமம்போல அழிவில்லாதனவான இராமனுடைய தேரிப்பூட்டிய குதிரைத்தொகுதிகளின்மீது கூரிய அம்புத்தொகுதிகளைப் பிரயோகித்து, நேரேயுள்ள

துதிப்பதற்கு அரிய [பெரும்புகழ்படைத்த] மாதலியின் வயிரம்போன்ற [உறுதியான] மார்பின்நடுவிற்கொடிய பன்னிரண்டு அம்புகளை அழுந்தமாறு செலுத்தினான்; (எ - று.)--பி - ம்:--1எழுக்கெனச். 2குழுத்தனை. 3ஆக்கினான். 4வழுத்தலில். 5வெஞ்சரம் (ந.எச.ந.)

எஎ.—மாதலியின்மார்பில் இராவணன் அம்புசெலுத்தியது காட்டு, ஸ்ரீராமன் ரிகவும் வருந்துதல்.

நீன்றிருதர்கோனெய்த 1கீதியின்
சால்புடை மாதலி மார்பிற் றைத்தன
2கோலினு மிலக்குவன் கோல 3மார்பின் அம்பு
வேலினும் 4வெம்மையே 5விளைந்த 6வீரர்க்கு.

(இ - ள்.) கருசிறமுள்ள அரக்கர்தலைவனான இராவணன் எய்தவையாய், நீதியோடுமேன்மைக்குணமுடைய மாதலியின்மார்பில் தைத்தனவான அம்புகளினாலும், ஸ்ரீராமனுக்கு, --- இலக்குமணனுடைய அழகியமாற்பிற் பாய்ச்சதானீ வேலைக்காட்டிலும் வெம்மைய விளைந்தன; (எ-று.)

இலட்சுமணனுடையமார்பில் வேல்தைத்தபோது எவ்வளவுவருத்தம் உண்டாயிற்றோ அதனினும்மிருதியாக வருத்தம் மாதலிமார்பிற் றைத்த அம்புகளினால், ஸ்ரீராமபிரானுக்குண்டாயிற் றென்றபடி: இத்தனால், ஸ்ரீராமன் தன்னையடைந்தார்திறத்துக் கருணையைக் காட்டுபவனென்பதை விளக்கிய வாறு. பி-ம்:--1கீதியிற். 2கோலினை 3மார்பின். 4வெம்மையை. 5விளைத்த. 6வீரற்கும். இசெய்யுள் அச்சிட்டபிரதிகளிலும் சிலஎட்டுப்பிரதிகளிலும் “வானரத்தலைவனும்” (அஉ) என்பதன்பின்இருப்பினும், பலஎட்டுப்பிரதிகளில் இங்கு இருப்பதாலும், பொருட்பொருத்தமிருத்தலாலும் இங்குப் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

எஅ.—இராமன் இராவணன் அம்புகளினால் மறைபடுதல்.

மண்டில வரிசிலை 1வான 2வில்லொடு
3துண்டவெண் பிறையெனத் 4தோன்றத் தூவிய
5உண்டை 6வெங் கடுங்கணை யொருங்கு மூடலார்
7கண்டில ரிராமனை யிமைப்பில் 8கண்ணினார்.

(இ - ள்.) மண்டிலமாகவளைத்த கட்டமைந்த (இராவணனுடைய) வில்லானது இத்திரதனுஃபோலவும் துண்டுபட்ட வெள்ளியபிறைச்சந்திரனைப்போலவும் தோன்றிக்கொண்டிருக்க, (அந்த வில்லினின்றும்) தூவிய உண்டையான மிகக்கொடிய அம்புகள் ஒருசேர மூடுதலால், இமைப்பில்லாதகண்ணையுடையவர்களான தேவர்களும் இராமபிரானைக் காணமாட்டாதவராயினர்; (எ - று.)--பி-ம்:--1மான, 2வில்லொடு, வில்லொடும். 3துண்டவன். 4தோன்றறூவிய. 5உண்ட. 6வெங்கணையவை. 7கண்ணினான். (ந.எச.ந.)

எகூ.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - தேவரீழதலையோர் அப்போதடைந்த நிலையைத் தெரிவிக்கும்.

தோற்றன னேயினி யென்னுந் தோற்றத்தால்

¹ஆற்றல்சா லமரரு ²மச்ச மெய்தீனார்

³வேற்றவ ரார்த்தனர் மேலும் ⁴கீழுமாய்க்

⁵காற்றியக் கற்றது கலங்கிற் ⁶றண்டமே.

(இ-ள்.) (அறிவில்) வலிமையமைந்த தேவர்களும்,—(அப்போது) இனி (இராமபிரான்) தோற்றேவிட்டா னென்கின்ற எண்ணத்தினால் அச்சமடைந்தனர்; பகைவர்களாகிய அரசக்கர் (மகிழ்ந்து) ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்: காற்றானது மேலும் கீழும் இயங்குதலொழிந்தது; இவ்வண்டமே நிலைகலங்கிற்று; (எ-று.)—¹பி-ம்:—¹ஆற்றலார், ஆற்றலர். ²அச்சத்தாழ்த்தனர். ³வேற்றலரார்த்தனர், எர்த்தனதாலற. ⁴கீழரும். ⁵காற்றது கனலது. ⁶உம்பரே. (ந.எசகூ)

அ0. அங்கியுந் தன்னொள் யடங்கிற், ¹றூர்கலி
²பொங்கில ³திமிர்த்தன விசம்பிற் ⁴போக்கில
வெங்கதிர் ⁵தண்கதிர் விலங்கி மீண்டன
⁶மங்குலி னெடும்¹புயல் மழை³வ றந்ததால்.

(இ - ள்.) அக்கினியும் தன்னொளி குறையப்பெற்றது; கடல்களும் (அலைகளினூற்) கிளர்தலொழிந்து அசைவற்றுக்கிடந்தன; சூரியசந்திரர்கள் வானத்தில் இயங்குதலொழிந்து விலகி அப்பாற்சென்றன; மேகத்திற் பெருமேகம் மழை வறண்டிட்டது; (எ-று.)--¹ஆர்கலி-வினைத்தொகையன்மொழி. ²பி-ம்:--¹ஆதலின். ²பொங்கின, பொங்கலபொங்கியது. ³அமர்த்தன. ⁴போகில. ⁵இரவியும். ⁶மங்குவ. ⁷புனல். ⁸தழந்ததால். (ந.எசஎ)

அ1. திசைநிலை கடகரி செருக்குச் சிந்தின
¹அசைவில வேலைக ²ளார்க்க வஞ்சின
³விசையொடு ⁴மேகத்தை ⁵நெருக்கி ⁶யேறின
குசையறு மேருவுங் குலுக்க முற்றதே.

(இ - ள்.) திக்குக்களில் நிலையாகவுள்ள மதயானைகளுட்டும், (தமது) செருக்கு ஒழிந்தன; கடல்கள், அசைதவில்லாதனவாய் ஒலி செய்வதற்கும் அஞ்சின; (இராவணனெய்தஅம்புகள்), விசையுடனே மேகத்தை நெருக்கி யேறின; நாணியையுடையமேருவும் சலித்தலை அடைந்தது; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் கடல் கிளர்தலில்லாது தம்பித்திருந்தமையைக் கூறினார்: இங்கு ஆர்க்க அஞ்சினமையைக் கூறின ரெனவேறுபாடு காண்க. குசை-குசம்: கடிவாளக்கயிறு: இலக்கணையால், நாணியைக் காட்டிற்று. சிவபிரானுக்கு மேருவில்லா யமைந்தபோது நாணியைப் பெற்றிருந்தமை காண்க. இனி, குசை - குஜம் என்பதன்விகார மெனக் கொண்டு, மரங்களையுடைய மேரு என்னவும் இடமுண்டு. குசை

[குபரம்=] நீர் எனக்கொண்டு, குசையுறு மேகம்எனஇயைப்பினுமாம்.
 'விசைகொடுவிசாகத்தை' நெருக்கியேறினன் - குசனென.....உற்றதே'
 என்று பின்னிர்ண்டமுதலிற் பாடமானபோது - நுதன் - அங்காரகன்,
 ரகத்தை—, நெருக்கி—ஆக்கிரமித்தது ஏறினனென்க: விசைகொடு
 த—இட்சவாகுவமிசத்தவரின் எட்சத்திரமாதலாக், அதை அங்கார
 கன் ஆக்கிரமித்தாக், இட்சவாகுவமிசத்தாரக்குத் திக்குநெருமென
 விடத்து ஸ்ரீகாமமீபிபவாளும் "ஆக்ரம்யாங்காரகன் தன்நெரு
 காரகா மபி சாம்பரே"என்றது காண்ட.பி-ம்:—1அசைவினா.2ஆர்ப்
 பசைகொடு. 3விசைவத்தை, 4ஆகத்தை, 5நெருக்க. 6மேற்போண்ட.

அஉ. வானரத்¹ தலைவனு மீனாய மைந்தனும்

²ஏனையத் தலைவனைக் ³காண்கி லேமெனக்

கானகக் ⁴கரியெனக் கலங்கி னூர்கடல்

மீனெனக் கலங்கினார் ⁵வீரர் வேறுளார்,

(இ - ள்.) வானரத்தலைவனான சக்கிரீவனும்இனையபெருமானும்,—
 மற்றையோரும், ('போர்க்களத்தில்) (நாம்) தலைவனான அவ்விராமபி
 ரானைக் காணவல்லமை அற்றீவராயினேம்'என்றுசொல்லி (த் தம் இன
 த்திற்குத்தலைமையான யானையரசைக் காணப்.பெருத)காட்டு யானைகள்
 போலக் கலங்கினார்கள்; மற்றுமுள்ள வீரர்கள், (திருவணைகட்டிய
 காலத்துக்) கடலிலுள்ள மீன்போலக் கலங்கினார்கள்;(எ - று.)—
 பி-ம்:—1தலைவரும். 2யாமுனைத்தலைவனைக். 3காண்கிலாரெனக். 4கிரி
 யெனக். 5வீரர்மேலுள்ளார், அம்புயிந்தநாள், ஆர்ப்புயிழந்தநாள். ()
 அந.---அப்போது இராமபிரான் இராவணன்மீது பலஅம்புகளையெய்து
 நோவச்செய்யத் தேவர்கள்தேறுதல்.

1எய்தன சரமெலா மிமைப்பின் ²முந்நறக்

கொய்தன எனகற்றிவெங் கோலின் கோவையால்

³நொய்தென வரக்களை நெருங்க ⁴நொந்தன

செய்தன னிராகவ னமரர் தேறினார்.

(இ - ள்.) (இராவணன்) எய்தனவான அம்புகளையெல்லாம் இமைப்
 பொழுதிற்கும்முற்பட வெவ்விய சரத்தொகுதியாற் கொய்துபோக்கி,
 இராகவன், — விரைவாக (அம்புகள்) நெருங்குமாறு (விடுத்து)
 அவ்வரக்கள் மனம்கோவுதற்குஆனசெயலைச் செய்தான்: (அதனால்),
 தேவர்கள் தேறுதலடைந்தனர்; (எ-று.)—நொந்தன=நோவன: இயல்
 பினால்வந்த காலவழுவமைதி, பி-ம்:—1எய்ததற். 2முன்னுறக். 3நெய்
 தனன்விசும்பினிரப்பி, நெய்தனன்விசும்பினிரப்பி. 4நேந்தன,
 நேந்தெனச். (௩௭௫0)

வேறு

அச.--இராவணன்விற்களையெல்லாம் ஸ்ரீராமன் இடையே துறைத்தல்.

1தூணுடை நிரைபுரை கரமவை தொறுமக்

2கோணுடை ³மலைநீகர் சிலையிடை ⁴குறையச்

⁵சேணுடை ⁶நிகர்க்களை சிதறின னுணர்வொடு

⁷ஊணுடை யுயிர்தொறு ⁸முறைவுறு மொருவன்.

(இ - ள்.) நல்லறிவோடு (தன்னை) ஊணாகவுடையரான ஞானிகளினிடத்தெல்லாம் (மனவுவப்போடு) உறைபவனான திருமாலினபிசமான ஸ்ரீராமன்,--தூண்களினுடைய வரிசையையொத்தனவான(பத்துக்)கைகளிலுங்கொண்டுள்ள அந்த வளைதலையுடையமலைகளைநிகர்த்த வீற்களை இடையிலே துண்டுபடும்படி, வெகுதூரம் (செல்லுதலைக்) கொண்டனவாய்(த் தம்மைத் தாமே) நிகர்த்த அம்புகளைச் சிதறினன்; (எ-று)

எம்பெருமான் எல்லாப்பொருள்களிலும் எள்ளினுள் எண்ணெய்போல நீங்காது உறைகின்றனானுலும், ஞானிகளின் ஆன்மாவினுள் மிக்கமனவுவப்போடு எழுந்தருளியிருக்கின்றனென்பது, தூற்கொள்கை.உபநிடதங்களில் பரம்பொருளை “அந்நம்” என்றுகூறியிருப்பதும், நம்மாழ்வார் “உண்ணுஞ்சோறு.....கண்ணன்” என்று அருளிச்செய்திருப்பதும் இங்குக் காண்க. இச்செய்யுளிற் குற்றெழுத்துப்பயின்று வந்தது-தறுநீர்வண்ணம் எனப்படும்: மேலும் இது காண்க. பீ-ம்:— 1. தூண்களை. 2. கோண்களை. 3. மலைநகர். 4. குலையச். 5. சேண்களை. 6. நிரிர்களை, நிரிர்னச். 7. உணர்வுடை, முறையுறும். (உஎகிக)

அரு.—இராமபிரானுடையதேரிக் கருடன் கொடியாய்நின்றல்.

படையுக் கிமையவர் பருவரல் கெடவந்து
இடையுறு 1 திசைதிசையிறுகுற 2 விறைவன்
அடையுறு கொடியிசையணுகின ளளவில்
கடையுக் 3 முடிவெழு கடல்புரை கலுமுன்.

(இ - ள்.) யுகார்த்தகாலத்துப் பொங்கியெழுகின்ற அளவில்லாத கடல்போற்பெருந்தோற்றமுள்ள கருடன்,--(இராவணனுடைய) விற்படை குறைபடுகையில், இமையவரின்துன்பக்கெட (இவ்வுலகில்) வந்து, இடம் பொருந்திய பலதிசைகளும் (நிலைகெடாமல்) உறுதியாகக்கச்சங்குதல்பொருந்த தலைவனாகிய ஸ்ரீராமனுடைய (தேறிற்) பொருந்தியுள்ள கொடியிது அணுகிச்சேர்ந்தான்; (எ-று.) --இடித்துவசம் வீழ்ந்திட்ட தலை, ஆங்குக்கருடன் வந்து தங்கினன். பீ-ம்:—1. சிறைதிசையிறுகுற, சிறைதிசையிறுகுற. 2. இணைய. 3. முடியெழு. இச்செய்யுள் சிலப்பரதியில் “திசையுறு” (அஎ)என்பதன்பின் உள்ளது. (உஎகிஉ)

அசு.—இதுவும் அடுத்த கவியும் -

இராமபிரான் கண்தாவி அரக்கனுடைய கவசத்தை யுருவந்செய்து
வீணக்கொடியைத் தரைபாடுத்தீயமையைத் தேரிவிக்கம்.

1 கயில்விரி வறவரு கவசமு முருவிப்

2 பயில்விரி குருதிகள் பருகிட வெயிலோடு

அயில்விரி சுடுகணை கடவின 3 னறிவின்

4 தயில்வுழி யுணர்தரு சுடரொளி யொருவன்.

முன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தயிலும்போதே (தன்)முற்றுணர்வினால்(யாவற்றையும்) அறியவல்ல பரஞ்சோதியாகிய ஒப்பற்றமுதற்கடவுள் [ஸ்ரீராமன்],— மூட்டுவாய் விரிதலில்லாமலுள்ள கவசத்தையும் இடையேதொனைத்துக் கொண்டு, (உடலிற்) பொருந்தியுள்ள பிக்க இரத்தத்தைப் பருகும்படி

ஒளியுடனே கூர்மைவிரிந்த சுடுகின்ற அம்புகளைச் செலுத்தினான்;
(எ - று.)—பி - ம்:—¹கயில்விரிவறவரி, கயில்விரிவுறவரு, கயில்பிரிவ
றவறக், கயில்விரிகடைபுணர். ²பயில்வரு. ³அறியும், அறிவுற்று. ⁴உயிரு
டனெனவுறை, துயில்விரிவீழியுணர், துயில்பிரிவளியுணர். (௩௭௭௩)

அஎ. திசையுறு துகிலது செறிமழை சிதறும்
விசையுறு முகிழ்து விரிதரு சிரனொடு
இசையுறு கருவியி னினிதுறை கொடியைத்
தசையுறு கண்கொடு ²தரையுற விடலும்.

(இ - ள்.) திசையிற்பொருந்திய துகிலையுடையதும் நெருங்கிய
மழையைச் சிதறவல்ல விசைபொருந்திய அரும்புபோன்ற உறுப்பை
யுடையதும், பரந்தசிரத்துடனே இசையும்பொருந்திய கருவியாகிய
வீணை இனிதாக்கப்பொருந்தப்பெற்றதுமான (இராவணனது தேர்க்)
கொடியை, (ஸ்ரீராமன்) தசைபடிந்துள்ள அம்புகளைக்கொண்டு
தரையிற்பொருந்துமாறு தள்ளுதலும்,—(எ - று.)—‘விடலும்’ என்ற
எச்சம், அடுத்த செய்யுளிலுள்ள ‘நண்ணலும்’ என்ற சொல்லோடு இயை
பும். பி - ம்:—¹இலகுறு, இனிதுயர். ²ததையுறவுறறி. (௩௭௭௪)

அஅ.—‘அராமன்கொடியில் கருடன்தங்கிவிட்டதனல் இனி
நமக்குக் கவலையில்லை’ என்று தேவர்கள் கூறுதல்.

பண்ணவ னுயர்¹கொடி யெனவொரு ²பரவைக்
கண்ணக னுலகினை வலம்வரு கலுழன்
நண்ணலு மிமையவர் நமதுறு கருமம்
³எண்ணல முனிவினி னிவறின னெனவே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற கடலாற்குழப்பட்ட இடம்கன்ற உலகை வலம
வருந்தன்மையுள்ள கருடன் ஸ்ரீராமனுடைய சிறப்பமைந்த கொடியாகு
மென்று (அப்பிரானுடைய தேர்க்கொடியின்மேற்) பொருந்துதலும்,
தேவர்கள் ‘நமக்கு ஆகவேண்டிய செயலெப்பற்றி இனி எண்ணமாட்
டோம்: (ஏனெனில்,—கருடன்) சினமுடையவனாகி(இப்பிரானுடைய
தேர்க்கொடியில்தங்கியிருக்க) ஆசைகொண்டுள்ளான்’ என்றுசொல்லு
தலும்,—(எ - று.)—‘ஏயினன்’ என அடுத்த கவியில் முடியும். இச்செய்
புள் “படையுக்” (அடு) என்றதன்பின் இருப்பின் நல மெனத் தோன்று
கின்றது. பி - ம்:—¹கொடியினை. ²பறவை. ³எண்ணலமுனிவின்னறவ
றினெனவே, எண்ணலாமுனிவன்றிவறினென்னெனவே, எண்ணின
முனிவரொட்டியதினெனவே. (௩௭௭௫)

அக.—ஸ்ரீராமன்மீது இராவணன் தாமதாத்திரம் விடுதல்.

ஆயதொ ரமைதியி னறிவினி னறிவான்
நாயக னொருவனை ²நல்கில துணர்வான்
ஏயின னிருளுறு ³தாமத மெனுமத்
⁴திவினை தருபடை தெறுதொழின் மறவோன்.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்டதான ஓர்சமயத்தில், அழிக்குந்தொழிவை மேற்கொண்டு மறக்குணமுடையோனான இராவணன், ஞானத்தினால் (உணர்தற்கு)உரியவனான ஒப்பற்ற (லோக)நாயகனாகிய ஸ்ரீராமனை (த்தான்விடுத்தஅம்புகள்) நலியாமற்போனகை புணர்ந்தவனாய், இருளை யுண்டாக்குகின்ற தாமதமென்கின்ற அந்தத்தீவினையைத்தருகின்ற படையை ஏவினன்; (எ - று.)

எப்படிப்பட்டவர்க்கும் மனத்தி லிருளைத் தருதலால் 'தீவினை தரு படை' எனப்பட்டது. - இனி, நலிகிலதுணர்வான் என்பதற்கு - தான் இப்போது எய்யப்போகின்ற தாமதாத் திரம் அவ்விராமனை நலியமாட் டாதென்பதை யறிந்தவனாகிய இராவணன் அப்படையை யேவினான் எனக் கூறினானு முளர். பி-ம்:—¹அறிவினுவறிவன், அறிவினமையும். ²நலிகிலதுணரான், நலிகிலதுணரா, நல்கினனுணரான். ³சரமழை. ⁴தீயெனவருபடை. (௩௭௫௬)

க0.—அந்தத்தாமதாத் திரத்தீன் தன்மையும் செயலும்
 ழன்றுபாடல்களாற் கூறப்படும்.

தீமுக முடையன சிலமுக முதிரந்
 தோய்முக முடையன சுரர்முக முடைய
 பேய்முக முடையன பிலமுக துழையும்
¹வாய்முகம் வரியர லீனயன வருவ.

(இ - ள்.) (அந்தத்தாமதாத் திரத்தால்தோன்றிய அம்புகளிற்) சில வற்றின்முகம், நெருப்பைக்கக்குகின்ற முகமுடையனவாம்; (சிலமுகம்), இரத்தம்படிந்த முகங்களைமுடையன; (சிலமுகம்), சுரர்முகமுடையன; (சிலமுகம்), பேய்முகமுடையன: (சிலமுகம்), பிலத்தில் துழைகின்ற வாயோடுகூடிய முகத்தைக் கொண்டனவாய் வரியமைந்தனவான அர வையொத்தனவாய் வருவன; (எ-று.)—பி-ம்:—¹வான்முகம். (௩௭௫௭)

கக. ஒருதிசை முதல்கடை யொருதிசை யாவும்
 இருதிசை யெயிறுற வருவன ¹பெரிய
 கருதிய ²கருதிய புரிவன கனலும்
 பருதியை மதியொடு பருகுவ பகழி.

(இ - ள்.) (அன்றியும் அப்) பகழிகள், — ஒருதிசையின் ஆரம்பமுதல் (அதற்குளதிரான) ஒருதிசையின் முடிவுவரையிலும் இருதிசைகளிலும் (தம்விஷப்) பற்கள் பொருந்த வருவன: மிகப்பெரியவை: (தன்னை விடுத்த வன்) நினைத்தவற்றையெல்லாம் செய்யவல்லன: எரியுத்தன்மையுள்ள சூரியனைச் சந்திரனோடு பருகுந் தன்மையுள்ளன; (எ - று.)—பி-ம்:—¹எரியக், வெருவ. ²புர்வனவழலுறுதழலும். (௩௭௫௮)

கஉ. இருளொரு திசையொரு திசை ¹வெயில் விரியும்
 சுருளொரு திசையொரு திசைமழை தொடரும்
 உருளொரு திசையொரு திசை ²புரு முரலும்
 மருளொரு திசையொரு ³திசைசிலை வருடும்.

(இ - ள்.) (இராவணன்விடுத்த அந்தத்தாமசாத் திரத்தினால்), ஒரு திசையில் இருளும், மற்றொருதிசையில் வெயிலும் விரியும்: ஒருதிசையில் சுழல்காற்றும், மற்றொருதிசையில் மழையும் தொடரப்பெறும்: ஒருதிசை சக்கரமும், ஒருதிசை இடியும் முரலும்: ஒருபுறத்தில் மருள் (யிக), ஒருபுறத்தில் கல்மழை (பொழியும்); (எ-று.)—பி-ம்:—1எரியெரியின். 2உருமிடலும். 3திசைசெலவருடம், திசையில்வருடம். (௩௭௮௯)

௬௩.--இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஸ்ரீராமன் ஜராய்ந்து சீவாஸ்தீர்த்தைவிடுத்தலைத் தெரிவிக்கும்.

இனையன நிகழ்வுற வெழுவகையுலகும்
கனையிருள் கதுவிட 1வமரர்கள் கதற
2வினையுறு 3தொழிலிடை விரவலும் விமலன்
4வினையுறு 5தனை மையி நெறியுறு முறையின்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இவ்வாரூனநிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, நெருங்கியுள்ள இருள் எழுவகையுலகங்களையும் கவிந்துகொள்ளவும், அமரர்கள் கதறவும், தீவினையினுநேர்ந்தாற்போன்ற செயலிலே (இவ்வுலகம்) அகப்பட்டுப்பொருந்துதலும், குற்றமற்றவனான ஸ்ரீராமபிரான்,--நேராகியமுறைமையின் நினைகின்றதன்மையினால்,--(எ - று.)--'கருதிவிடுதலும்' என அடுத்த கவியோடுதொடரும். பி-ம்:—1உயிரிடைகதற. 2வினையுறு. 3தொழிலிசை. 4வினையுறு. 5தகையினன். (௩௭௯0)

௬௪. கண்ணுத 1லொருவன 2தடுபடை கருதிப்
பண்ணவன் விடுதலு மது3நனி பருக
4எண்ணுறு கவினொடுணர்வென 5விமையில்
துண்ணெனு 6நிலையினி நெறிபடை தொலைய.

(இ-ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய ஒப்பற்றவனான சிவபெருமானது கொல்லுந்தன்மையுள்ள அஸ்திரத்தைக் கருதி ஸ்ரீராமன் வீடுதலும்,--அது சீகவும்(அந்தத்தாமஸாஸ்திரத்தைப்)பருகியதனால், எண்ணப்படுகின்றகனவோடு நனவுபோல [கனவில்தோன்றிய பொருள் உணர்வு தோன்றியபோது மறைந்துவிடுதல்போல] இமைப்போதில் வெகுவிசைவில் (அரக்கன்)எறிந்த தாமஸாஸ்திரம் தொலைந்துவிட,--(எ - று.)--'எரிந்தகண்ணினன்' என அடுத்தகவியோடு தொடரும். துண்ணெனல்-விரைவுக்குறிப்பு. வெகுவிசைவில் அஸ்திரந்தொலைந்த தென்பார்'இமையில் துண்ணெனுநிலையினின்' என்றார். பி - ம்:—1ஒருவனை. 2தரு. 3தனி. 4எண்ணிறு, எண்ணுவ. 5விடவிற். 6நிலையின, நிலைமையின். () வேறு.

௬௫ --இராவணன் பலபாணங்களை இராமன் தீருமேனியில் அழுந்தவிடுதல்.

விரிந்த தன்படை 1மெய்கண்ட பொய்யென வியந்த
எரிந்த கண்ணின 2நெயிற்றிடை 3மடித்தவா யினன்றன்

4தெரிந்த வெங்கணை கங்கவெஞ் சிறையன்ன திறத்தான்
அரிந்த மன்றரு மேனிமே லழுத்திரின் றுர்த்தான்.

(இ - ள்.) பரவியிருந்த தான் விடுத்த தாமஸாஸ்திரமானது மெய்யைக்கண்ட பொய்ப்போல் அழிந்ததாக, எரிந்த [நெருப்புவெளிப்படுகின்ற] கண்களையுடையவனும் பற்களினிடையே மடித்தவாயையுடையவனுமான இராவணன் கொடிய பருந்திறகு கட்டப்பட்டனவும் தெரிந்தெடுத்தனவுமான தன்னுடைய வெவ்வியகணைகளைப்பகைவரையடக்குபவனான ஸ்ரீராமன் திருமேனியில் அப்படிப்பட்ட [வாயாற்சொல்லுதற்குஅரிய] திறமையுடனே அழுத்தமாகப் பதியவைத்துநின்று ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ-று.)---இச்செய்யுளின்முதலடி, 'எறிபடைதொலை' என்றதன்அறுவாதம். பி-ம்:--1மெலியவீந்தமைகண்டே, மெய்...வீய. 2எயிற்றினை. 3கடித்தனனெரியத். 4நெரிந்தவெங்கணையவீந்திடவெஞ்சமரதனல், தெரிந்த... திறத்த. (௩-௭௬௨)

கூகூ.--இராவணன் ஆகாஸ்தீரம்விடுத்தல்.

1ஆர்த்து வெஞ்சினத் 2தாசரப் படைக்கல மமரர்
வார்த்தை யுண்டதின் னுயிர்களான் றறலிதன் வயிற்றைத்
தூர்த்த திர்திரன் 3றுணுக்குறு தொழிலது தொடுத்துத்
தீர்த்தன் மேல்4வரத் துரந்தன 5னுலகெலார் தெரிய.

(இ - ள்.) (இராவணன்) ஆரவாரஞ்செய்து (பின்னும்) தேவர்களின் புகழையுண்டதும், இனியஉயிர்களால் யமனுடையவயிற்றை சிரப்பியதும், இந்திரனும் திடுக்கிடும்படியானசெயலையுடையதுமான மிகவுக்கிரமான ஆசராஸ்திரத்தை உலகெல்லாம் அறியும்படி, பரிசுத்தமூர்த்தியான ஸ்ரீராமன்மேல்வரத் தொடுத்துவிடுத்தான்; (எ - று.)---பி - ம்:--1ஆர்த்த. 2அரக்கன்வெய், அசரர்தம். 3பலந்தனைத்தொலைத்தது. 4செலத். 5உலகங்கடியிய. (௩-௭௬௩)

கூக௭.--ஆகாஸ்தீரம் ஸ்ரீராமன்மேற் செல்லுதல்.

ஆச ரப்பெரும் படைக்கல மமரரைய யரின
ஏச விப்பதெவ் 1வுலகமு மெவரையும் வென்று
2வீச வெற்பிறத் துரந்தவெங் கணையது விசையின்
பூச ரர்க்கொரு கடவுண்மேற் 3சென்றது 4போலார்.

(இ-ள்.) தேவர்களைப்போரில் ஏசவிப்பதும், எவ்வுலகத்திலுமுள்ள எவரையும்வென்று (தன்மீது) வீசிய மலைகளையும் முறித்துபோம்படி வெளிவிட்ட கொடியஅம்புகளையுடையதுமான (அந்த) ஆசரமென்ற பெரிய அஸ்திரமானது,--விசையுடனே பிராமணர்தொழும் முக்கியக்கடவுளான ஸ்ரீராமன்மேற் சென்றது; (எ - று.)-- போல், ஆம் - அசைகள்.

பூசரர் - சிலத்தேவர்: அந்தணர். 'பூவின்மேலிருக்கும் சுரர்-பிரமா' என்கொண்டு, பிரமனுக்குக்கடவுளாகிய திருமால்என்றுகொள்வாரமுளர். பி-ம்:--1உலகையும். 2வீசிவெற்புறுவெங்கணையெனவவைவிசை

யிற், வீசுவெற்புறத் துரந்தனவெங்கணைவிசையிற், வீசு***கணையென விசையின். 3சென்றன. 4போலும். (௩.௨௬௪)

௬௮.---ஸ்ரீராமன் ஆக்கனேயாஸ்திரத்தினால்
ஆஸ-ரீஸ்திரத்தை யழித்தல்.

நாங்கு கின்றதீவ் வுலகையோர் நொடிவரை யென்ன
1எங்கு சீன்றுநின் றலமரு மமரர்கண் டிசைப்ப
மங்குல் வல்லுரு மேற்றின்மே லெரிமடுத் தென்ன
அங்கி தன்னெடும் படைதொடுத் திராகவ னறுத்தான்.

(இ - ள்.) ஓர்நொடிப்போதில் இவ்வுலகை (இராவணன் விடுத்த ஆசராஸ்திரம்) விழுங்குகின்றதென்று எங்கும்நின்றின்று அலமரு கின்ற தேவர் கண்டு (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரஞ்செய்ய, மேகத்தி லுள்ள வலியஉருமேற்றின்மீது எரிமடுத்தாற்போல வெடிய ஆக்கி நேயாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து இராகவன் (அத்தஆஸுராஸ்திரத்தை) அறுத்தான்; (எ - று.)---பி-ம்:---1எங்குமெங்குநின்றமரர்க்கண்புடை த்து, எங்குமெங்குநின்றலம்வருமமரர்கண்டு. 2இமைப்ப. (௩.௨௬௫)

௬௯.---இராவணன் மீயூர் அம்புளத்தல்.

கூற்றுக் 1கோடி னுங் கோடல 2கடலெலாங் குடிப்ப
3நீற்றுக் குப்பையின் மேருவை 4நூறுவ வெடிய
காற்றுப் பின்செலச் செல்வன வுலகெலாங் கடப்ப
நூற்றுக் 6கோடியம் பெய்தன னிராவண னெடியில்.

(இ - ள்.) யமன் (தன்னுடையகொல்லுதற்றொழிலினின்று) கோடி னாலும் கோடாதனவும், கடலெல்லாகுகுடிப்பனவும், மேருமலையைப் புழுதித்திரன்போலாகுமாறு நூறுவனவும் வெடியனவும், (விசையில்) காற்றும் (தமக்குப்) பின்செல்லுமாறு செல்வனவும், உலகெல்லாவற் றையும் கடப்பனவுமான நூற்றுக்கோடி அம்புகளை ஒருநொடிப்போ தில் இராவணன் எய்தான்; (எ - று.)---பி - ம்:---1கோடலுங்கோடுங். 2உலகெலாங். 3நீற்றிற். 4நூறுவவெடிய, நூறுவவெரியக். 5வருவன. 6கோடியிற். (௩.௨௬௬)

௭00.---இராவணன் எய்த அம்புகளை முனிவர் பாராட்டிக்கூறுதல்.

என்ன கைக்கடுப் போவென்பர் சிலர்சில 1ரிவையும்
அன்ன 2மாயமே யம்பல வென்பரல் வம்புக்கு
இன்ன முண்டுகொ லிடமென்பர் சீலர்சில ரிகற்போர்
முன்ன மித்தனை முயன்றில னாமென்பர் 3முனிவர்.

(இ - ள்.) முனிவர்களிற்சிலர், 'என்னகைவிசையோ!'என்பர்: சிலர் 'இவையும் அப்படிப்பட்டமாயமே, அம்புஅல்'என்பர்: சிலர் 'அப்படிப்பட்ட அம்புகட்கு இன்னும் இடம்உண்டுகொல்!'என்பர்: சிலர் 'வலிமையுள்ளபோரை முன்னம் இத்தனை முயன்றுசெய்திலனும்'என் பர்; (எ-று.)---பி-ம்:---1இயையும். 2மாயமேயம்பரம்புக்கதென்றயிர் தார், மாயமாமம்பலம்புக்கதென்றயிர்த்தார், மாயமோவமலவம்பமேனை புக்கு, மாயமாமரவென்ப ரவ்வம்புக்கு. 3முனைவர். (௩.௨௬௭)

403.--இராவணனெய்த அம்புகளை இராமன் பிளந்தமை.

மறைமு தறறனி நாயகன வானினை யறைதத

¹சிறையு டைக்கொடுஞ் சரமெலா மிமைப்பொன்றிற் றிரியப்
பொறைசிகைப் பெருந் தலைநின் றும் புநகத்தி னளவும்
பிறைமு கக்¹கடு வெஞ்சர மவைகொண்டு பிளந்தான்.

(இ - ள்.) வேதத்தினுற்பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற ஒப்பற்றதலைவ
னான ஸ்ரீராமன், — ஆகாயத்தைமறைத்த சிறகையுடையனவான (இரா
வணன்விடுத்த) கொடியசரங்களையெல்லாம் ஓரிமைப்போதில் மாறும்
படி, அர்த்தசந்திர மெனப்படும் பிகக்கொடிய பாணங்களைக்கொண்டு
பாரமானஉச்சியைக்கொண்ட பெரிய தலைப்பாகத்திலிருந்து கூரிய
முனிவரையிலும் பிளவுறச் செய்தான்; (எ - று.) -- பி - ம்:—¹சிறை...
இமையொன்றில், சிறைமுசுக்கடுங்கணையெலாமம்பினிற். ²அறை
சிறைப், அறைநிறைப். ³பொருந். ⁴கொடுஞ்சரங்களிற்றுமந்தெனப், கொடு
ஞ்சரங்களாலங்கத்தைப், தடங்கடுங்கொடுஞ்சரங்கொண்டு, கொடு
கெடுங்கடுஞ்சரங்களால். (க. எ. சு. அ)

404.--இராவணன் மயஸ்தபத்தை விடுத்தல்.

அயன்ப டைத்தபே ரண்டத்தி னருந்தவ மாற்றிப்

பயன்ப டைத்தவ ¹ரியாரினும் படைத்தவன் பல்போர்

வியன்ப டைக்கலந் தொடுப்பனா னினியென விரைந்தான்

மயன்ப டைக்கலந் ²தூரந்தனன் றயரதன் மகன்மேல்.

(இ-ள்.) பிரமதேவ ஞற்படைக்கப்பட்ட பெரிய அண்டத்தினுள்
(செய்தற்கு) அரிய தவத்தைச்செய்து பயன்படைத்தவர்யாவரினும்
(பெரும்பயன்) படைத்தவனான இராவணன், — 'இப்போது பலவான
போரினும் உபயோகித்த பெருமைபெற்றபடைக்கலங்களை நான் தொடு
த்துவிடுவேன்' என்று விரைந்தவனாய்த் தயரதகுமாரனான ஸ்ரீராமன்
மேல் மயன்படைக்கலத்தை விடுத்தான்; (எ - று.) — இனி, பலபோரி
னும் பெருமைபெற்றபடைக்கலமென்றது - மயன்படைக்கலத்தையே
குறிக்கு மென்றது மொன்று. பி - ம்:—¹யாரையும். ²தொடுத்தான். ()

405.--தேவமுத்தலியோர் அநுகையீல், இராமன் அநதப்

படைக்கலத்தின்நிலையத் தேரீதல்.

விட்டான்¹ விடு படைக்கலம் வேரோடு முலகைச்

சுட்டான்² எனவூர் துணுக்கமுற் றமரருஞ் சுருண்டார்

கெட்டனம்மென வானரத் தலைவருங் ³கிழிந்தார்

சிட்டர் தந்தனித் தேவனு மதனிலை தெரிந்தான்.

(இ - ள்.) ('இராவணன் தான்) விடுத்தற்குரிய படைக்கலத்தை
விட்டவனாய், வேரோடும் உலகைச் சுட்டான்' என்று அச்சங்
கொண்டு தேவருஞ் சுருண்டார்; ('நாம்) அழிந்திட்டோம்' என்று
வானரத்தலைவரும் பிளவுபட்டோடினர்; சிட்டரின் ஒப்பற்றதேவனான
கிருமாலும், -- அந்தப்படையின்நிலையைத் தெரிந்தான்; (எ - று.) --
பி - ம்:--¹மயன். ²எனூர். ³கிளர்ந்தார். (க. எ. சு. அ)

௧௦௪.—இராமன் காந்தீவாஸ்தீரத்தால் அதனை யழித்தல்.
பார்த்தப் பஃறலைப் ¹பரந்தகன் புவியிடைப் பயிலும்
மாந்தர்க் கில்லையால் வாழ்வென வருகின்ற வதனைக்
காந்தர்ப் பம்மெனும் ²கடுங்கொடுங் கணையினற் கடந்தான்
ஏந்தற் பன்மணி யெறுழ்வலித் ³திரள்புயத் திராமன்.

(இ - ள்.) 'ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரந்தலைகளிலே பரந்து அகன்று
கிடந்துள்ள பூமியிலே வாழ்கின்ற மாந்தர்க்கு [இராமர்க்கு] வாழ்ச்சி
யில்லை' என்று வருகின்ற அந்தப்படைக்கலத்தை [மயாஸ்திரத்தை],--
மலைபோன்றனவும் பலமணிகளாலியன்ற அணிகலன்பூணுதற்கு உரியன
வுமான பெருவலிபடைத்த திரண்டபுயத்தைபுடைய ஸ்ரீராமன்,--காந்
தர்வமெனப்படுகின்ற மிகக்கொடிய அஸ்திரத்தினால் வென்றிட்டான்;
(எ - று.)—¹பரந்தகன்...பரந்த, பரந்தகன்றவிசுடைப்பார்
மேல், பரப்பதன்றவிசுடைப்பார்மேல், பரந்தகன்.....பயிலும். ²கட
வுண்மாப்படையினால், கடுங்கொடும்படையினால். ³தடம். (௩௭௭௧)

௧௦௫.—இராவணன் தண்டாயுதத்தை யெறிதல்.

பண்டு நான்முகன் படைத்தது ¹கண்கனிப் பாரைத்
²தொண்டு கொண்டது மதுவெனு ³மவுணன்முன் றொட்டது
⁴உண்டிங் கென்வயி ⁵னதுதூரந் துயிருண்ப ⁶னென்னுத்
தண்டுகொண்டெறிந் தானெந்தொ டைந் ⁷துடைத் தலையான்.

(இ - ள்.) 'முன்பு பிரமதேவனாற்படைக்கப்பட்டதும், இரணியன்
இந்தப்பூமியைத் தன்னடிப்படுத்தற்கு உதவியாயிருந்ததும், மதுவென்
னும் அசுரன் முன்பு உபயோகித்ததுமான ஒருதண்டு இங்கு என்னிட
த்து உள்ளது: அதனைச் செலுத்தி (இப்பகைவனை) உயிரை யுண்பேன்'
என்று சொல்லி, பத்துத்தலைகளையுடைய இராவணன் (அந்தத்) தண்டாயு
தத்தைக் கையிற்கொண்டு (பகைஞன்மேல்) வீசியெறிந்தான்: (எ - று.)--
¹பர - ம்—¹கனிப்பரும்பாரை, கண்கனிப்பாரை. ²கொண்டு. ³அவுண
னுந். ⁴உண்டதென், உண்டுதன், உண்டதன். ⁵இது. ⁶என்றோர்.
⁷உயர். (௩௭௭௨)

௧௦௬.—இராவணனெறிந்த தண்டாயுதம் வருதலைக்கூறும்.

தாரு கன்பண்டு தேவரைத் தகர்த்தது தனிமா
மேரு ¹மந்தரம் புரைவது ²வெயிலன்ன வொளியது
³ஒரு கந்தனி னுலகநின் அருட்டினு முருளாச்
⁴ஓரு கந்தது ⁵முகந்தது வானவர் சிரங்கள்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்:

(இ-ள்.) முன்னொருகாலத்தில் தாருகனென்னும் அசுரன் தேவரை
முறியவடித்தற்குக்கருவியானதும், ஒப்பற்ற பெரிய மேருவையும் மந்
தரத்தையும் ஒத்ததும், வெயிலையொத்த ஒளியை யுடையதும், ஒருகத்தள
வும் உலகமெல்லாம் ஒன்றுகூடி உருட்டினாலும் உருளாத சிறப்பினற்
கொண்டாடப்படுவதும், வானவர் சிரங்களை முகந்ததும்,--(எ - று.)--

அடுத்த கவியோடுதொடரும். இச்செய்யுள் - சிலபிரதியில் “பண்டு நான்முகன்” (க0௫) என்ற செய்யுளின்முன்உள்ளது. 19-ம்:—1கந்த ரம்புனைவது. 2வெயிலினுமொளியது, வெயிலெனமிளர்வது. 3ஒருகஞ் செல, ஒருகந்தனி. 4நெரித்ததுதானவர்கிரத்தை, முகந்தன...சிரங்கள், முகந்ததுதானவர்கிரங்கள். (௩௭௭௩)

க0௭.பசும்1பு னற்பெரும் பரவைபண் 2ஊண்டது பணிப்புற்று
அசம்பு பாய்கின்ற தருக்கனி னொளிர்கின்ற தண்டர்
தசம்பு போலுடைந் 3தொழியுமென் 4றனைவருந் தவர
விசம்பு பாழ்பட வந்தது 5மந்தரர் வெருவ.

(இ - ள்.) பசியநிறமுள்ள பெரிய பரவையை முன்பு உண்டதும், குளிர்ச்சிபொருந்தி நீர்க்கியப்பெற்றதும், சூரியனைக்காட்டிலும் விளங்குகின்றதுமான அந்தத்தண்டாயுதம், இவ்வண்டமானது நீர்க்குடம்போலுடைந்து ஒழிந்திடுமென்று யாவரும் மனஞ்சேரவும், (விசம்பிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் தாக்கப்பட்டதனால், அவ்) விசம்பு பாழாய்விடவும் மந்தரம்வெருவுவும் வந்தது; (௭ - று.)--மந்தரம்வெருவுவது, தன்னினும் ஒங்கிநிற்பதனால். அசம்பு-பகைவருடைய உதிரநீர்க்கசியு என்னலாம். 19-ம்:—1பு னற்பெடு. 2உண்டெனப்பணிப்புற்று, உண்டன பணியாது, உண்டெனப்பணிவுற்று, உண்டவன்பணிப்புற்று. 3அழியுமென்று. 4யாவரும். 5மேருவும், தேவரும். (௩௭௭௪)

௩0௮.---இராமசீரன் அம்பெய்து அந்த ஸ்டாயுதத்தைப்
பொடியா ததத்.

1கண்ட தாமரைக் கண்ணனக் கடவுண்மாக்கதைதான்
2அண்டர் நாயக 3ஆயிரத் சண்ணினு மடங்காப்
4புண்டரீகத்தின் முகையன்ன புகர்முகம் விட்டான்
உண்டை நூறுடை 5நூறுபட்டுள்தென வுதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (அதனைக்) கண்ட செத்தாமரைக்கண்ணனான ஸ்ரீராமன்,--அத்தத்தெய்வத்தன்மையுள்ள பெரிய சுதாயுதத்தை, தேவர்களின்தலைவனான இந்திரனுடைய ஆயிரங்கண்களிலும் அடங்காத தாய் நூறுஉண்டைகளையுடையதும் தாமரை மொட்டையொத்த ஒளி பொருந்திய முகமுள்ளதுமான அம்பைவிடுத்து ‘முன்னமே நூறுபட்டுள்ளதோ?’ என்று (கண்டவர்) கருதும்படி (பொடிப்பொடியாக) உதிரச்செய்திட்டான்; (௭ - று.)--புகர்முகம் - அம்புக்கு, அன்மொழித்தொகை. 19-ம்:—1கண்டிராமரைக்கடவுண்மாப்படையெனக்கருதா, கண்டிராமரைக்கடவுண்மாக்கதையெனக்கமுறா, கண்டிராமரைக்கடவுண்மாப்படையன்னகதையை. 2அண்டநாயகன். 3ஆயிரத்தளவினுமடங்காப், ஆயிரத்தளவினுமடங்கப். 4புண்டரீகத்தின் பொருட்டன்னபுகர்முகம்விட்டான், புண்டரீகமொட்டனையதோர்புகர்முகவம்பால், புண்டரீகத்தின் பொருட்டன்னபுகர் முகக்கணையால். 5தீறுபட்டுளது, நூறுபட்டுள. 6ஒல்லியினுதிர்ந்தான், பொரிந்துதிர்ந்த.

க0க.---இராவணன் மாயாஸ்தீரம் விடக்கருதுதல்.

1தேய 2நின்றவன் சிலைவலங் 3காட்டினான் றீராய்
4பேயை யென்பல் 5 தூரப்பதிங் கிவன்பிழை யாமல்
ஆய தன்பெரும் பகையொடு 6மடுகளத் தவிய
மாயை யின்படை தொடுப்பனென் றிராவணன் 7மதித்தான்.

(இ - ள்.) அழியுமாறுநின்றவன்,—(நாம் அற்பஅஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்ததனால் நம்பகைவன் தன்னுடைய) வில்வலிமையைக் காட்டினான்;(இவனைத்) தீர்க்கமாட்டாதபேய்போன்ற[உபயோகமற்ற] பலஅஸ்திரங்களை (இவன்மீது) தூரப்பதில் என்ன பயன்? இப்போது இவன் பிழையாமல் பொருந்திய தன்பெரும்படைக்கலத்தோடும் அடுகின்றபோர்க்களத்திலேயவிந்துவிடும்படி(பெரும்படையாகிய)மாயாஸ்திரத்தைத் தொடுப்பேன்' என்று இராவணன் நினைத்தான்; (எ-று.)—
டி-ம்:---1'சேயைநின்றவன்'என்ற பாடத்திற்கு - சேயைப்போலின்றவனென்பர்: சேய்-குமாரக்கடவுள். 2நின்றிவன். 3காட்டியான். 4பேயை யென்பதில். 5 தூரக்குவதினிப். 6கிளையொடும்படிய, கிளையொடுமடங்க. 7வலித்தான். (௩௭௭௭)

கக0.---இராவணன் மாயாஸ்தீரம் விடுதல்.

பூசனைத்தொழிற் புரிந்துதான் முறைமையிற் போற்றும்
ஈசனைத்தொழு திருடியுஞ் 1சந்தமு மெண்ணி
ஆசை பத்தினு மந்தரப் பரப்பினு மடங்கா
2வீசி னன்செல 3வில்லிடைத் தொடைகொடு விட்டான்.

(இ - ள்.) (அந்தஅஸ்திரத்தைப்) பூசிக் குந்தொழிலைச்செய்து, தான் முறைமையாகத் துதிக்கின்றசிவபிரானைத் தொழுது, (அந்தஅஸ்திரமந்திரத்துக்குஉரிய) இருடியையும் சந்தசையும் எண்ணி (உச்சரித்து), ப்பத்துத்திக்குக்களிலும் வானகப்பரப்பிலும் அடங்காது (எங்குஞ்) செல்லும்படி வில்லிடையில் அம்புகொண்டவீசித் தொடுத்துவிட்டான்; (எ-று.)---டி - ம:—1சாந்தமும். 2வீசிமுற், வீசிமேற், ஈசன்மேற். 3வில்விசை. (௩௭௭௭)

கக௧.—மாயாஸ்தீரத்தால் முன்புஇறந்த அரக்கர்

உயிர் பெற்றெழுந்தாற்போற் பேரொலிசேய்தல்.

மாயம் 1பொத்திய வயப்படை 2விடுதலும் வரம்பில்
காய 3மெத்தனை யுளநெடுங் காயங்கள் கதுவ
ஆய முற்றெழுந் தாரென வார்த்தன ரமரில்
தூய 4கொற்றவர் சுடுசரத் தான் 5முன்பு துணிந்தார்.

(இ - ள்.) மாயைநிரம்பியுள்ள வெற்றிபொருந்திய அஸ்திரத்தை (இராவணன்) விடுதலும், பரிசுத்தமானவெற்றிபெற்ற ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுடைய சுடுகின்றஅம்பினால் போரில்முன்பு துணிக்கப்பட்டு உயிரிழந்து கிடந்தவரான அரக்கர்களின் வரம்பில்லாதஉடல் எத்தனையுள அவைகளெல்லாம் நெடியவானத்தை யளவும்படி(பிராண) லாபத்தை

யடைந்து எழுந்தனர்போல ஆரவாரித்தார்கள்; (எ - று.)—ஆயம்
 லாபம். 1-ம்:—1பொத்தியல். 2விடுத்தலும். 3அத்தனையுள், அத்தனையும்.
 4கொற்றவன். 5அமர்துணிந்தார், முனந்தொலைத்தான். (௩௭௭௮)

ககஉ.---இதுவும் அது.

1இந்தி ரற்கொரு பகைஞனு மவற் 2கிளை யோரும் ,
 தந்தி ரப் 3பெருந் தலைவருந் 4தலைத்தலையோரும்
 மந்தி ரச் 5சுற்றத் தவர்களும் 6வரம்பிலர் 7பிறரும்
 அந்த ரத்தினை 8மறைத்தனர் மழையுக் வார்ப்பார்.

(இ - ள்.) இந்திரசித்தும், அவனுக்குத் தம்பிமாரான அதிகாயன்
 கும்பன் நிகும்பன் என்பவர்களும், பெரும் படைத்தலைவர்களும், (மற்
 றுந்)தலைமையாக அமைந்தோரும், (மகோதான் முதலிய) மந்திரிமாரும்
 எல்லையற்றவரான பிறரும் ஆகாயத்தினை மறைத்தார்களாய், மழை
 யுஞ் சிந்தும்படி ஆரவாரிப்பவரானார்; (எ-று.)---1-ம்:—1இந்திரர்களும்.
 2இளையோனும். 3பெரும்பரவையின், பெரும்பரவையும். 4தலைத்தலை
 யெவரும். 5சுற்றத்தெவர்களும். 6வரம்பில. 7மற்றும். 8நிறைந்தனர்.()

கக௩.—இதுவும் அடுத்த கவியும். - இறந்த சேனைகளெல்லாம் வந்து
 எங்கும் நெருங்கியதைத் தெரிவிக்கும்.

1குடப்பெருஞ்செவிக் குன்றமு மற்றுள குழுவும்
 படைத்த 2மூலராத் தானையு 3முதலிய பட்ட
 விடைத் 4தெ முந்தன யானதேர் பரிமுதல் 5வெவ்வேறு
 6அடைத்த வூர்திக ளினைத்துர்வந் தவ்வழி 7யடைய.

(இ-ள்.) குடம்போன்ற பெருஞ்செவிகளைப்படைத்த மலைபோன்ற
 தோற்றமுள்ள கும்பகருணனும், மற்றுள்ள வீரவர்க்கமும், (இராவணன்)
 பெற்றிருந்த மூலப்படையும்முதலிய இறந்தவைகளும், (மற்றும்) யானை
 தேர் பரிமுதல் வெவ்வேறுகப் பொருந்திய வாகனங்களெல்லாமும்
 வந்து அவ்வழிப் பொருந்தச் சினந்தெழுந்தன: (எ - று.)—1 - ம்:—
 1குடைப், கடப். 2வீரமா. 3முந்துளர்பட்டார், முதலினர்பட்டார்.
 4எழுந்தனர். 5வெவ்வேல். 6படைத்த. 7அடைந்த. ஒருபிரதியில் 'குடச்
 செவிக்கும்பகருணனும் மற்றுளகுழுவும்' என்று முதலடி காண்கின்றது.

கக௪. 1ஆயிரம்பெரு வெள்ளமென் றறிஞரே 2யறைந்த
 காய்சி னப் 3பெருந் கடற்படை களப்பட்ட வெல்லாம்
 ஈச னிற்பெற்ற வரத்தினு 4லெய்திய வென்னத்
 5தேச முற்றவுஞ் 6செறிந்தன திசைகளுந் 7திசைக்க.

(இ-ள்.) பெரிய ஆயிரம்வெள்ளமென்று அறிஞரேசொன்னவும்கள
 த்திலிறந்தனவுமான காயுந்தன்மையுள்ள சினத்தைக்கொண்ட பெரிய
 கடற்படையெல்லாம்,—ஈசனிடத்துப்பெற்ற வரத்தினுல் மீண்டும் உயிர்
 பெற்றெழுந்தன என்னும்படி திக்குக்களிலுள்ளாரெல்லார் திசைப்பத்
 தேசமெங்கும் நெருங்கின; (எ-று.)—கடற்படை - கடல்போன்றபடை:
 உவமைத்தொகை. 1 1-ம்:—1ஆசிலப். 2அறைந்தார். 3பெரும்படை

களத்திடைப்பட்ட தெல்லாம். 4 எய்தியது, 5 தேசு. 6 தெரிந்தது, செறிந்தது. 7 திசைப்ப. (௩௭௮௧)

௧௧௩. — மாயத்தீனலுயிர்பெற்றெழுந்தார் போன்ற
சேனைவீரர்கள் அறைகூவுதல்.

1 சென்ற வெங்கணுந் தேவரு முனிவருஞ் 2 சிந்த
3 வென்ற தெங்களைப் 4 போலும்பாம் விளிவது 5 முனதே
இன்று காட்டுது மெய்துமி னெய்துமி னென்னைக்
கொன்ற கொற்றவர் தம்பெயர் குறித்தே 6 தறை கூவி.

(இ - ள்.) 'வென்றது எங்களைப் போலும்: யாம் இறப்பதும் உவதோ? இன்று (எமது திறமையைக்) காட்டுவோம்: (பொருமாறு) வாருங்கள், வாருங்கள்' என்று (தம்மைக்) கொன்ற வெற்றியாளரின் பெயரைக் கூறி அறைகூவிக் கொண்டு, தேவரும் முனிவரும் (அஞ்சிச்) சிதறியோடும்படி (உயிர்த்தெழுந்த அச்சேனைகள்) எங்குஞ் சென்றன: (எ-று.) — 1-ம்: — 1 சென்றது. 2 திசைப்ப, 3 வென்ற, 4 போலுமால், போலுமாம். 5 உளதேல், விதியே. 6 அறைகூறி, அறைகூற. (௩௭௮௨)

௧௧௪. — அஸ்திரத்தினுப் பூதங்களும் பேய்களும் தோன்றுதல்.

பாரி டந்துகொண் 1 டெழுந்தன பாம்பெனும் 2 படிய
பாரி டந் 3 துனைந் தெழுந்தன மலையன்ன 4 படிய
பேரி டந் 5 கது வரிதினி விசம்பெனப் பிறந்த
பேரி டந்கரின் கொடுங்குழை யணிந்தன பேய்கள்.

(இ - ள்.) (மாயாஸ்திரத்தினால் பாதாளலோகத்துள்ள) வாசுகி முதலிய பாம்புகள் பூமியை இடந்துகொண்டு எழுந்தன என்னுந் தன்மையனவும், '(இவற்றிற்கு இர்தப்) பெரிய இடம் தங்குதற்குப் போதாது; இனி விசம்பே (தங்குதற்குரியது)' என்று தோன்ற மலையன்ன உடல் படைத்தனவுமான பூதங்கள் விரைந்து மேலெழுந்தன: (நீரில்) உலாவுகின்ற முதலையை யொத்த வளைந்த குழைகளை [மகரகுண்டலங்களை] அணிந்திருந்தனவான பேய்கள் பிறந்தன; (எ - று.)

இரண்டாமடியில் பாரிடம் — பாரிவதம்: பூதம்: வடசொல் முதலடியில், படிய - தன்மையவை: இரண்டாமடியில், உடலையுடையவை: இரண்டிடத்தும் வினையாலணையும் பெயர்கள். மூன்றாமடியில், பேரிடம் - பண்புத்தொகை: பண்புத்தொகையன்மொழியாய், பெரிய இடத்தை யுடைய பூமி எனினுமாம். கதுவு-நூதனிலைத் தொழிற்பெயர்: இனி, கதுவ என்ற செயவெனெச்சம், ஈறு தொக்குவந்த தெனினுமாம். பேரிடங்கர் - வினைத்தொகை, 1-ம்: — 1 எழுந்துளவாமெனும், எழுந்தனவாமெனும். 2 படியப். 3 தொடர்ந்தெழுந்தன. 4 படியப். 5 பெறலரிதினி விசம்பெனப், பெறலரிதினிவிசம்பினர். (௩௭௮௩)

௧௧௫. — முனிவர் அஞ்ச மாயாஸ்திரத்தீனலுயிர்பெற்றவர்கள்
பலவகைப்படைக்கல மேந்திநின்றல்.

தம சத்தினிற் பிறந்தவ ரறந்தெயுந் தகையர்
தாம சத்தினிற் 1 செல்கிலாச் சது 2 முகத் தவற்குத்

³தாம சத்திரஞ் செய்பவர் பரிந்தனர் ⁴தளரத்
தாம சத்திரஞ் சித்திரம் ⁵பொருந்தினர் தயங்க.

(இ-ள்.) தாமசத்தினில் பிறந்தவர்-மாபாஸ்திரத்தினுல்தோன்றிய வரும், அறம் தெறு தகையர் - அறத்தையழிக்கவல்ல வல்லமையுள்ளவரும்,—தாம்,—அசத்தினில் - நேர்மையற்றவழியில், செல்கிலா - செல்லாமல், சதுமுகத்தவற்கு-சதுமுகனைபிரமதேவனுக்கு, உத்தாமம் - சிறந்த, சத்திரம் - யாகத்தை, செய்பவர் - செய்பவரான முனிவர், பரிந்தனர் தளர - மணம்வருந்தினவராய்த் தளர, தாமம்-ஒளிபொருந்திய, சத்திரம் - படைக்கலங்கள், தயங்க - விளங்க, சித்திரம் - விசித்திரமாக, பொருந்தினர்; (எ - று.)- -தாமசம் = தாமஸம். மூன்றாமடியில், சத்திரம் - ஸத்ரம்: நான்காமடியில், ஸஸ்த்ரம்: ஈரிடத்தும் வடசொற்கள். பி - ம்:—¹செல்கிலர். ²முகத்தவர்க்குத் ³தாமசத்தினைத்தொடர்ந்தவர்பரிந்தனர் தாழ்ந்தார், தாமசத்தினைத்தொடர்வர்பரந்தவாளரக்கர், தாமசத்தினை ... தளரத். ⁴தாமசத்தினை மதித்தனர். ⁵பொருதனர் தயங்கி, பொருந்திய தயங்க, பொருதன தயங்க. (௩௭௮௪)

ககஅ.—அசுரர் விஞ்சையர் இவர்களும் அந்தமாயாஸ்திரத்தினுல் திசைதொறும் தோன்றி நெருங்குதல்.

தாம விந்துமீ தெழுந்தவர்க் கிரட்டியின் றகையர்
தாம ¹விந்துவின் பிளவெனத் தயங்குவா ளெயிற்றர்
²தாம விஞ்சையர் ³கடற்பெருந் தகையினர் ⁴தளரத்
தாம ⁵விஞ்சையர் துவன்றினர் திசைதொறுந் தருக்கி.

(இ - ள்.) தாம் அவிந்து [இறந்து] அதன்பிறகு உயிர்பெற்றெழுந்தவரான அரக்கர்கட்கு இரட்டியான பெருமைபெற்றவர்-எனும், ஒளியுள்ள இந்துவன்பிளவுபோலவிளங்கும் ஒளிபொருந்தியகோரப்பற்களை யுடையவர்களும், தாவுகின்ற அவிஞ்சையையுடையவர்களும், கடல் போற்பெருந்தகையையுடையவருமான அசுரர்களும், முத்துத்தாமமணிந்த வித்தியாதாரும் திக்குக்கள்தோறும் செருக்கிநெருங்கினர்; (எ-று.)

முதலடியில், 'தாம் அவிந்து' என்றும், இரண்டாமடியில், 'தாமம் [ஒளியுள்ள] இந்துவின்' என்றும் மூன்றாம் அடியில், 'தா(வு)ம் [தாவுகின்ற] அவிஞ்சையர்' என்றும் பிரிக்க: அவிஞ்சை-மாயம். தளரத்தாமம் - முத்தாஹாரம்: தாமம் - ஹாரம். பி - ம்:—¹இந்துவிற்பிளவன்ன. ²தாமவிஞ்சையிற், தாமவிஞ்சையாற். ³கடப்பெருந். ⁴தளராத், சார்ந்த, சாரத். ⁵விஞ்சைய. (௩௭௮௫)

ககக.—மாயத்தினுல்தோன்றிய அவர்கள் படைதாங்கிற்றல்.

தாம டங்கலு முடங்குளை யாளியுந் ¹தகுவார்
தாம டங்கலு நெடுந்திசை ²யுலகொடுந் தகைவார்
தாம டங்கலுங் ³கடலுமொத் ⁴தார்தரும் தகையார்
தாம டங்கலுங் கொடுஞ்சுடர்ப் ⁵படைகளுந் தரித்தார்.

(இ - ள்.) தாம் - தாவுந்தன்மையுள்ள, மடங்கலும் - சிங்கத்தையும், முடங்கு உளை-முடங்கிய பிடரிமயிரையுடைய, யாளியும் - யாளியென்ற மிருகவிசேடத்தையும், தருவார் - ஒப்பவரும், -தாம் அடங்கலும்-தாங்களையாவரும், நெடுதிசை-நெடிய திசைகளை, உலகொடும்-உலகுடனே, தகைவார் - (போரில்) தடுக்கவல்லவர்களும், -தா - வலியையுடைய, மடங்கலும் - ஊழித்தீயையும், கடலும் - கடலையும், ஒத்து - (உருவத்தால்) ஒப்பாகி, ஆர்தரும் - (போர்க்களமெங்கும்) நிறைகின்ற-தகையார் - பெருமையையுடையவருமான அவர்கள், தாம் - ஒளியுள்ள, மடங்கலும் - இடிகளையும், கொடு சுடர் படைகளும்-ஒளியுள்ளகொடிய படைகளையும், தரித்தார் - தாங்கினின்றார்; (எ - று.)

‘படைகளுடன்இடியையும்தரித்தார்’ என்றுகூறியதனால், இடியைப்பறித்து அவற்றையும் படைக்கலமாக அவ்வரசுக்கர் கொண்டா ரென்பது, பெறப்படும். நான்காம்அடியில், தாம் - தாமமென்பதன்விகாரம். ௩-ம்:—¹தகைவார், தகையார், தருக்கார். ²உலகெலாந். ³காரை. ⁴ஒத்தார் தருந்தகைத்தார், ஒத்தார்த்திடும்தகையார், ஒத்தார்த்தரும்பகையைத், ஒத்தனர்தருவகையனையார். ⁵படையொடுந். (௩௭௮௬)

௬௨௦—மாயாஸ்திரத்தின் செயலைக் கண்ட இராமன் மாதலியை வினாவுதல்.

இனைய தன்மையை நோக்கிய விந்திரை கொழுநன்
வினைய மற்றிது மாயமோ விதியது வினாவோ
வனையும் வன்கழ லரக்கர்தம் ¹வரத்தினே மற்றோ
நினைதி யாபொனிற் பகரென மாதலி ²நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) இப்படிநிகழ்த்த தன்மையை நோக்கிய திருமகள் கொழுநனை ஸ்ரீராமன்:—(மாதலியைநோக்கி), ‘இந்தச்செயல் மாயமோ? (அல்லது) விதியின் வினாவோ? அணிந்த வலிய கழலையுடைய அரக்கருடைய வரத்தினால் நிகழ்ந்ததோ: வேறே? அறிந்தாயானால், (இதனை இன்னதெனச்) சொல்வாய்’ என்று வினவ, மாதலி கூறுபவனானான்; (எ-று.)—மாதலி கூறுவதை அடுத்த கவியிற் காண்க. ௩ - ம்:—¹மாயையோ. ²நிரப்பும். (௩௭௮௭)

௬௨௧— மாதலி இது மாயச்சேய லென்னுதல்.

இருப்புக் ¹கம்மியற் கிழை²துழை யூசி³யொன் றியற்றி
கிருப்பிற் ⁴கோடியால் விலைக்கெனும் ⁵பதடியின் விட்டான்
கருப்புக் காந்⁶தழை ⁷வண்ணவக் கடுந்திசைக் களிற்றின்
மருப்புக் கல்லிய ⁸தோளவன் மீளரு மாயம்.

(இ-ள்.) ‘கருப்புக்காலத்துத்தோன்றிய கரிய[நீர்கொண்ட]மேகத்தைப்போன்றவண்ணனே!’ இரும்பு வேலை செய்கின்ற கம்மியனுக்கு தூலிழை நுழைகின்ற ஊசியொன்றைச்செய்து விருப்பினேடு‘(இதனை) விலைக்குக்கொள்வாய்’ என்கின்ற அறிவிலான்போல, கடுமையுள்ள அந்தத் திக்கஜத்தின் தந்தத்தினுற்றேண்டப்பட்ட தோளையுடையவ

ஞான இராவணன் மீள்வதற்கு அருமையான மாயாஸ்திரத்தை விடுத்த
துள்ளான்; (எ - று.)

வண்ணம் என்றசொல் - இரட்டுறமொழிதலால், நிறத்தையும் தன்
மையையும் ஒருங்கேயுணர்த்திற் றென்க. மாயவஞான உன்னிடத்து
மாயாஸ்திரத்தை விடுத்தது-இருப்புக்கம்மியனிடத்துணுகியைச்செய்து
கொண்டு வந்து விலைகூறும் மூடன் நிலைமையை யொத்ததாகு மென்ற
வாறு. 'கொண்டுழிப்பண்டம் விலையொர்இக்கொற்சேரி, றுண்டுளைத்
துன்னுசிவிற்பாரின்'; 'வைகொண்டயூசி கொற்சேரியின்விற்பெற்றம்மில்
வண்ணவண்ணப், பொய்கொண்டுநிற்கலுற்றோ புலயாத்தின்னிபோற்
ததுவே', 'கற்றதொன்றின்நிலிடினும் குடிப்பிறந்தார், மற்றொன்றறி
வாரின். ாணமிகநல்லர், பொற்பவுரைப்பான்புகவேண்டா கொற்சே
ரித், துன்னுசிவிற்பவரில்' என்பன காண்க; பயனின்முயற்சிக்கு. இது
கூறப்படும். 'அஸ்ரோத்ரியபித்ருகாச சீரோத்ரியாதபி ஸ்ரோத்ரியபித்
ருகோ ஸ்ரோத்ரியோ ஸ்ரேஷ்ட.' என்பது, வடசொற் பழமொழி.
பி - ற்:—¹கம்மியர்க்கு, கம்மியர். ²துளை. ³என்று. ⁴கோடியால், ⁵பதக
ரில், தன்மையின். ⁶நிற. ⁷அன்ன. ⁸தோளிஞானே செய்தமாயை. ()

கூஉஉ.—மாதலி இத்தமாயாஸ்திரம் உன்னுல் ஒருநோடியில்
நீங்குமெனல்.

¹வீக்கு வாயயில் வெள்ளெயிற் றரவின்வெவ் விடத்தை
மாய்க்கு மாநெடு மந்திரந் தந்ததோர் ²வலியின்
நோய்க்கு நோய்தரு வினைக்கு³நின் பெரும்பெயர் நொடியின்
நீக்கு வாயுனை நினைக்குவார் பிறப்பென நீங்கும்.

(இ-ள்.) நோயைப்போக்குவதன்பொருட்டும், துன்பந் தருகின்ற
வினைகளைப் போக்குவதன்பொருட்டும் உனது பெருமைபெற்ற
பெயரைக் கீர்த்தனஞ்செய்தால், (அங்குனங் கீர்த்தனஞ் செய்ப
வர்க்கு அவற்றை) நீக்குபவனே! வாயிலேகூரிய வெள்ளிய எயிற்றைக்
கொண்ட அரவினுடைய உயிரையழிக்கவல்ல கொடிய விடத்தை
மாய்க்குமாறு நெடுமந்திரம் தந்ததான ஒப்பற்றவலிமைபோல (உன்
னுடைய அஸ்திர விசேஷத்தினால் மாய்க்கப்பட்டு இந்தமாயாஸ்திர
மானது) நின்னை நினைப்பவரின் பிறப்புப்போல நீங்கிவிடும்; (எ-று.)--
உவமையணி. நொடித்தல் - சொல்லுதல். வீதல்-இறத்தல்: யீக்குதல்-
இறக்கச்செய்தல், வீக்கு-பிறவுனை முதனிலை. பி-றம்:—¹வீக்கும் மாயின்,
வீக்குவாயன், வீய்க்கு வாயன்ன. ²வலியும், ³துன். (௩௭௮௧)

கூஉ௩.--ஸ்ரீராமன் ஞானஸ்திரம் விடுத்தல்.

வரத்தி னாயினு மாயையி னாயினும் ¹வலியோன்
உரத்தி னாயினு முண்மையி னாயினு மோடத்
²தூரத்தி யாலென ஞானமாக் ³கடுங்களை தூரந்தான்
சிரத்தி னன்மறையிறைஞ்சவுந் ⁴தேடவுஞ் ⁵சேயோன்.

(இ - ள்.) வேதங்கள் (தம்முடைய) சிரோபாகமாகியஉபநிடதங்
களினாலும் வணங்குவதற்கும் தேடுவதற்கும் முடியாதவாறு அப்பாற்

பட்ட பரம்பொருளாகிய ஸ்ரீராமன்,—‘(இங்குத்தோன்றியுள்ளது)வலி மையுள்ளவனான இராவணனுடைய வரத்தினாலேனும் மாயையினாலேனும் அல்லது (இயற்கை) உடல்வலிமையினாலேனும், அல்லது உண்மையினாலேனும் சரி (எய்படியினாலாயினும்) ஒடுமாறு (இதனை) அப்பாற்படுத்தவாய்’ என்றுசொல்லிப் பெருமைபொருந்திய விரைவுள்ள ஞானஸ்திரத்தை விடுத்தான்; (எ - று.)—தூத்தியென்று அஸ்திர தேவதையைக்குறித்துக் கூறியது - தூரத்தியால்என - தூரத்துவாயென்று (மாதவி)தூண்ட என்றலும் ஒன்று. 1-ம்:—1வலியோர், வலிய. 2தூரத்தினுலென. 3கொடுங். 4தொடரவுள், தொடர்வருஞ். 5தெரியான், செய்யோன். (௩௭௬0)

௧௨௪.—மாயாஸ்திரம் அழிதல்.

தூறத்த லாற்றுறு ஞானமாக் கடுங்கணை தொடர
1அறத்த லாதுசெல் லாதுநல் லறிவுவந் தணுகப்
பிறத்த 3லாற்றுறும் பேதைமை பிணிப்புறத் தம்மை
4மறத்த லாற்றந்த மீயையின் 5மாய்ந்தது மாயம்.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமபிரான்) விடுத்ததனால் நெருங்கிய கடிய ஞான மாக்கணை தொடரவே,—அறத்திலே யல்லாது (வேறுஅதருமவழியிற்) செல்லாதபடி நல்லறிவுவந்துசேர்வதனால், பிறத்தலாலே [பிறப்பினாலே]நெருங்கிய பேதைமை(தம்மைப்)பந்தப்படுத்தத் தம்சிலைமையை [ஆன்மஸ்வரூபத்தை] மறந்திட்டதனால் தோன்றிய மாயை (யழிவது) போல அந்தமாயாஸ்திரம் அழிந்தது; (எ - று.)

ஞானஸ்திரத்தினால் அந்தஇராவணனுடையமாயாஸ்திரம் அழிந்ததற்கு, ஞானத்தினால் பிறவிக்குக்காரணமான மாயை யொழிவதை உவமைகூறினர். பிறவியினால் இத்தப்பிரபஞ்சத்திற் பிணிப்புறுமாறு பேதைமைதோன்றுகின்றது: அப்பேதைமையினால், ஆத்மஸ்வரூபம் மறைக்கப்படுகின்றது. அதனால், மாயைக்கு உட்படுகின்றது ஆன்மா: அந்தமாயையைக் கட்டினுள்ளாற்பிறக்கும் ஆன்மஞானம் போக்குமென்க. 1-ம்:—1அறத்தலாறது, அறத்தினானது. 2சேறலால், தேறலால், 3ஆற்றுமப். 4மறத்தலால். 5மாய்ந்ததம்மாயை. (௩௭௬௧)

வேறு.

௧௨௫.—இராவணன் துலங்கொள்ளுதல்.

நீலங் 1கொண்டார் கண்டனு நேமிப் பட்டையோனும்
மூலங் 1கொண்டார் கண்டக ராவி 2முடிவிப்பான்
காலங் கொண்டார் 3கண்டன முன்னே கழிவிப்பான்
சூலங் கொண்டா னண்டரை யெல்லார் 4தொழில்ல்கொண்டான்.

(இ - ள்.) நீலநிறங்கொண்டுபொருந்திய கண்டத்தைபுடையவனான சிவபெருமானும், சக்கரப்படையைத்தரித்த திருமாலும்,(திருமாலினது காரீகமலமாகிய)பிறப்பிடத்தைக்கொண்ட பிரமதேவனும்,--லோக கண்டகரான அரக்கரின் ஆவியைமுடிப்பதற்குக் காலங்கொண்டார்:

அண்டரையெல்லாந் தொழில்கொண்டவனான இராவணன், எதிரிற் காணப்படும்பொருளையெல்லாம் ஒழிக்கக் கருதிச் சூலப்படையைக் (கையிற்) கொண்டான்; (எ - று.)

பலபொருள்களும் இச்சூலத்தாலழியுமென்று 'கண்டனமுன்னே கழிவிப்பான்' என்றார். 1 - ம்:—¹கொண்ட. ²முடிகிற்பார், முடிவிப்பார். ³கொண்டனர்முன்னேகழிவிப்பான், ஆயினுமுன்னிற்கழிவிக்கும், கொண்டெனமுன்னேகழிவிக்கும். ⁴தொலைவித்தான், தொலை கொண்டான். (௩௭௬௨)

கஉ௬—இராவணன் சூலம்விட்டதை இராமபிரான் காணுதல்.

1கண்டர சூலமுற் றுயிர மார்க்கின் றதுகண்ணிற்
கண்டர சூலமுற் றும்ப ²ரயிர்க்கின் றதுவீரர்
கண்டர சூலமுற் றஞ்சடு மென்றக் கழல்வெய்யோன்
³கண்டர சூதன்முன் செல்லவி சைத்துள் ளதுகண்டான்.

(இ - ள்) ஆயிரம் கண்டர சூலம் - ஆயிரம்கண்டையின் தொகுதி, முற்று-முற்றிலும், ஆர்க்கின்றது-ஒலிக்கப் பெற்றதும், உம்பர்-தேவர்கள், கண்டு-கண்ணின் கண்டு-, ஆசூலம் உற்று-துன்பமடைந்து, அயர்க்கின் றது-(யாதாய் முடியுமோ? என்று)சுத்தேகிக்கின்றதும், வீரர்கள்-(எதிர்ப்பக்கத்து) வீரரிடத்துள்ள, தா - வலிமையையும், சூலம்-சிறப்பையும்-முற்றும் சுடும்-அடியோடு எரித்துவிடும், என்று-, அ கடில் வெய்யோன்-வீரக்கூலையணிந்த அந்தக் கொடிய இராவணன், கண்டர சூலம் முன்- (பிறருடைய கண்)பார்ப்பதற்கு முன்னம், செல்ல-செல்லும்படி, விசைத்து உள்ளது-விரைந்து விடுத்துள்ள துமாகிய சூலத்தை, (பூரிராமபிரான்), கண்டான்-பார்த்தான்; (எ - று)

சுடுமென்று விசைத்துள்ளது என இயையும். 1-ம்:— 1கண்டார், 2பதைக்கின்றது கண்ணிற், அயர்க்கின்றது வீரர். 3கண்டரயுதன்முன், கண்டரயுதன்முன். (௩௭௬௩)

கஉ௭—சூலத்தின் தர்மை.

எரியா நிற்கும் ¹பஃறலை மூன்று மெரியஞ்சத்
²திரியா ³நிற்கத் ⁴தேவர்களோடத் திரளோட
இரியா நிற்கு மெவ்வுல குந்⁵தன் னொளியேயாய்
விரியா நிற்கு ⁶நிற்கில தார்ப்கும் விழிச்செல்லா.

(இ-ள்.) எரிவதான(அந்தத்) திரிசூலமானது மூன்று அக்கினிகளும் அஞ்சுமாறு திரியாநிற்க, (அது கண்டு) தேவர்களோடயும் (வானரத்திரன்) ஓடயும், நிலைகெடுகின்ற எவ்வுலகத்திலும் தன்னொளியேயாகி விரியாநிற்கும்: எவர்க்கும் (அதனைக்கண்டால்) விழிச்செல்லாமல் நிற்கிலது; (எ-று.)

வடதூன் முறைப்படி மூன்றுமுதல் பன்மை யெனப்படுதலால், முத்தலைச் சூலத்தைப் பஃறையென்றார்: இது-பண்புத்தொகையன் மொழி. பி-ம்:—1என்றிலை மூன்றினெரியஞ்சித் 'பஃறலை:.....சிந்தித்' 2தெரியா. 3நற்கும். 4தேவரை நாடித்திரளோடும், தேவர்களோடே திரளோட, தேவரையோடத்திரளோடும். 5பேரொளியாக. 6நின்றவர யார்க்கும், 7செல்ல. (௩௬௯௪)

௧௨௮.—இச்சூலத்தை வெல்வாயென்று ஸ்ரீராமனைத் தேவர் வேண்டுகல்.

செல்வா யென்னச் செல்ல விடுத்தா னிதுதீர்த்தற்கு ஒல்வாய் நீயே வேறொரு வர்க்கும் 1முடையாதால் வல்வாய் வெங்கட் சூல மெனுங்கா லனை²வள்ளால் வெல்வாய் வெல்வா யென்றனர் வானோர் மெலிகின்றார்.

(இ-ள்.) வானவர்,—(மனம்)மெலிகின்றாராய், 'வள்ளால்! செல்வா யென்றுசொல்லி (த் திரிகூலத்தைச்) செல்லுமாறு (இராவணன்)விடுத்தான்: இதுனைத் தீர்த்தற்கு வலிமையுடையாய் நீயே: (இது), வேறொரு வர்க்கும் அழியாது: (ஆதலால்), வலியவாயையுடைய கொடுமையைக் கொண்ட சூலமென்கின்ற காலனை (நீயே)வெல்வாய், வெல்வாய்' என்று கூறினார்; (எ - று.)—பி - ம்:—1முடையாதால், முடியாதால். 2வள்ளல், வாளா. (௩௬௯௫)

௧௨௯.—இராமபிரான் அந்தச்சூலாயுதத்தினீமீது எறிந்த சரங்கள் வினாதல்.

துனையும் வேகத் தாலுரு மேறுந் 1துண்ணென்ன வனையுங் காலிற் 2செல்வன தன்னை மறவாதே நினையு ஞானக் கண்³ணுடை யார்மே னினையாதார் வினையம் 4போலச் 5சிந்தின வீரன் சரம்வெய்ய.

(இ - ள்.) (அந்தச்சூலாயுதம்) விரைந்துவருகின்ற விசையினால் பேரிடியும் அச்சவ்கொள்ளாநிற்க,—தன்னை மறவாதே தியானிக்கின்ற ஞானக்கண்ணுடையரான பரம்பாகவதர்மேல் '(எம்பெருமான் ஒருவன் உள்ள' என்று தானும்) நினைக்கமாட்டாதாருடைய தீச்செயல்கள் (பயன்படாமற்போவன)போலப் (பயன்படாதொழியுமாறு), சஞ்சரிக்கின்ற காற்றுப்போல விரைந்துசெல்வனவான் ஸ்ரீராமன்விடுத்த வெவ்விய சரங்கள் சிந்தின; (எ - று.)

சூலாயுதத்தினீமீது வீரன் சிந்தின பாணங்கள் பரம்பாகவதர்க்குச் செய்தீச்செயல்கள் பயன்படாமற்போவனபோலப் பயன்படாவாயின என்பதாம் பிரகலாதனைக்கொல்லுமாறு இரணியசெயு செய்தவை பயன்படாமற்போனது, இங்குக் கருதத்தக்கது. பி - ம்:—1துனி னென்ன. 2செல்வனதன்மை, செல்வதறன்னை. 3உடையான். 4என்ன. 5சிந்தினன். (௩௬௯௬)

கந.0.—அஸ்திரங்களை யெய்தும் ஒன்றும்பயன்படாமற்போகச்

செய்வகையறியாதான் போல் ஸ்ரீராமன்ருத்தல்.

எய்யு மெய்யுந் தேவ ருடைத்தின் படையெல்லாம்
பொய்யுந் 1 துய்யு 2 மொத்தவை சிந்தும் புலிதந்தான்
வையுஞ் சாப 3 மொப்பென வெப்பின் வலி 4 கண்டான்
ஐய னின்றான் 5 செய்வகை 6 யொன்று 7 மறிகில்லான்.

(இ - ள்.) புலிதந்தவனுன ஸ்ரீராமன்,—தேவருடையதிண்ணிய
படைகளையெல்லாம் விடாதுஎய்பவளுண்: அவை பொய்யும் துய்
யும் ஒத்தி (அந்தச்சூலத்தை ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது) சிந்தின;
ஐயன் வைகின்ற சாபம்போல வெம்மையையுடைய அந்தச்சூலத்தின்
வலிமையைக் கண்டாலும், செய்யும்வகைஒன்றையும் அறியாதாலும்
[அறியாதான் போல] சின்றான்; (எ - று.)—துய் - பஞ்சின்சிறுங்ளி:
பஞ்சுஎனினுமாம். பி - ி:—1 மெய்யும். 2 ஒப்பன, ஒத்திவை 3 ஒப்
பதின்வெம்பும், ஒப்பனவொப்பின், ஒப்பனவம்பின். 4 கண்டே. 5 செய்
வகை. 6 எல்லாம். 7 அறிவில்லான். (க.எகஉ)

கந.க.—நூல் இராமனை நெருங்கிவருதல்.

மறந்தான் செய்கை 1 மற்றெதிர் 2 செய்யும் வகையெல்லாம்
துறந்தா னென்ன வும்பர் துணுக்கந் தொடர்வுற்றார்
அறந்தா னஞ்சிக் கால்குலையத்தா 3 னறியாதே
பிறந்தா 4 னின்றான் 5 வந்தது சூலம் பிறரஞ்சு.

(இ - ள்.) (அப்போது, 'இந்தச்சூலத்திற்கு) எதிராகச்செய்யும்
செய்கையின் வகையெல்லாம் மறந்தவனும் துறந்தான்' என்று சொல்
லித் தேவர்கள் அச்சம் தொடர்பெற்றனர்: தருமதேவகையும் அஞ்சிக்
கால்குலையுடன் (மாணுடனும்) பிறந்தவனுன இராமன் தன் தெய்வத்தன்மை
யை அறியாமலே சின்றான்; (அவ்வேளையில், அந்தச்) சூலம் பிறர் அச்சம்
படி (நெருங்கி) வந்தது; (எ - று.)—செய்யும் செய்ய்கை வகையென்று கூட்
டப்பட்டது. பி - ி:—1 மாறு. 2 சொல்லுமதியெல்லாம். 3 அறியாது.
4 என்றான். 5 வந்தன.

இங்கு ஒருபிரதியில் இரண்டுசெய்யுங்கள் காணப்படுகின்றன.
அவைவருமாறு:—

நெற்றியிழி பாணய் னிறைந்த மறையாள
மற்றையம ரர்புலியில் வானவர்க ளீரைந்து
உற்றதலை தானவன் விடுங்கொடிய சூலம்
இற்றெழிய வான்றளியு மோவென விசைத்தான்.

வேதமொரு நாலுமுள வேள்விகளும் வெவ்வேறு
ஓதமுத லாயுதவு பூதமவை யைந்தும்
நீதியொடு கால்குலைய நீசன்விடு சூலம்
யீதளியு மென்றிதய மெண்ணின னிராமன். (க.எகஅ)

க.உ.—இராவணனது உங்காரத்தால் அந்தலம் பொடியாயுதிந்தல்.

¹சங்காரத்தால் ²கண்டை யொலிப்பத் தழல்சிற்தப்
³பொங்காரத்தான் மார்பெதி ரோடிப் புகலோடும்
⁴வெங்காரத்தான் ⁵முற்று முனிந்தான் வெகுளிப்பேர்
 உங்காரத்தா லுக்கது பன்னூ றுதிராகி.

(இ - ள்.) (அந்தச்சூலாயுதம்),—சங்காரத்தொழிலோடு மணிகள் ஒலிக்கவும், நெருப்புச் சிந்தவும், பிக்க ஆரத்தை அணிதற்கு உரியவனான ஸ்ரீராமபிரானது மார்புக்குள் திராக ஒடிப் புருந்தவனவில்,—(அவ்விராமன்) கொடிய உக்கிரத்தோடு மிகவும் கோபித்தான்: (அவனுடைய) கோபத்தினுல்தோன்றிய பெரிய உங்காரத்தினால் (அந்தச்சூலம்) ப்லந்து பொடிகளாகிச் சிந்தியது; (எ - று.)—மாதலித்த மஹாசக்தியால் இராவணனெறிந்த சக்தியை நீராக்கினான் ஸ்ரீராமனென்று வான்மீகத்திலுள்ளது. பி - ம்:—¹சங்காரத்தா, சங்கராரத்தார். ²தண்டை. ³பொங்காரத்தான். ⁴வெங்காரத்தான். ⁵முற்று. (ந.எகக)

க.உ.—அதுகண்ட வானோள் கொண்டாட்டம்.

ஆர்ப்பாரான ¹அச்சமு மற்று ரலர்மாரி
 தூர்ப்பாரானார் துள்ளல் புரிந்தார் ²தொழுகின்றார்
 தீர்ப்பாய் நீயே ³தீயென வேறாய் வருதீமை
 பேர்ப்பாய் போலா மென்றனர் வானோ ருயிர்பெற்றார்.

(இ - ள்.) (அதுகண்ட) வானவர்கள்,—(போனாற்போன்ற தம்முடைய) உயிர் நீண்டு வரப்பெற்றவராய் ஆரவாரிப்பவரானார்: அச்சமும் நீங்கப்பெற்றார்; மலர்மழையைத் தூர்ப்பவரானார்: துள்ளுதலைச் செய்தார்: தொழுகின்றவராய் (இந்தச்சூலத்தின் கொடுமையைத்) தீர்க்கவல்லவனாகிய நீயே தீப்போல (இனியும்) வெவவேறாய் வரக்கூடிய தீமைகளை யெல்லாம் நீக்குவாய் என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)—போல்-ஒப்பில் போலி. பி - ம்:—¹அச்சமுன். ²தொடர்கின்றார் ³தீயனநீயே... தீமை. தீயெனநீயே... தீமை, தீயன தீயாருயர் தீமை (ந.அ00)

க.உ.—அதுவும் அந்த கவியும் - இராவணன் இராமனைப் பார்ப்பொருளாயிருக்கலாமெனக் கருதியமையைத் தெரிவித்தும்.

¹வென்ற நென்றே யுள்ளம் ²வியந்தான் விடுசூலம் [டான்
³பொன்ற நென்னிற் போகல் பென்னும் பொருள் கொண்
 ஒன்ற முங்காரத்திடை யுக்கோடு தல்காண
 நின்ற ⁴வநநாள் வடண னூசொன் னினைவுற்றான்.

(இ-ள்.) (நாம்) விட்ட சூலம் (எந்த அஸ்திரங்களினாலும்) அழியாது என்கின்ற விஷயத்தை மனத்திற்கொண்டவனான இராவணன்,—ஒப்பற்றதாகிய (ஸ்ரீராமபிரானது) உங்காரத்தினால் (அந்தச்சூலம்) பொடியாய் உதிர்ந்துபோதலைக் கண்டடக்கக் கண்டிற்றவனாகி,—(நாம்) விட்ட சூலத்தினால் அழியாமற் போவானே யானால், (இவன் நம்மை) வென்றவனேயாவன் என்று மனத்தில் வியந்தவனாகி, அப்போது விபீஷணனூர் சொல்லி நினைக்கலுற்றான்; (எ - று.)

போகலதென்னும் பொருள்கொண்டான்-இராவணன்: போதல்-
அழிதல். பி - ம்:—1வென்றேனென்றே, வென்றேநின்றே. 2வெயர்ந்
தான். 3பொன்றூகின்ற, பொன்றூவாயன், பொன்றூவென்னில். 4தீயுற்
றேடுதல்காண. 5அன்னான். (கூ.அ0க)

கூடடு. சிவனோ வல்ல னான்முக னல்லன் றிருமாலாம்
அவனோ வல்லன் மெய்வர மெல்லா மடிகின்றான்
தவனோ வென்றிற் செய்து முடிக்குந் 1தநனல்லன்
இவனோ தானவ் வேத.முதற்கா ரண²னென்றான்.

(இ - ள்.) ‘(கமது) உண்மையான வரத்தையெல்லாம் பயன்படா
மற்செய்ப்பவனாகிய இவன்,--சிவனாயிருக்கலாமோஎன்றால் (அவன்) அல்
லன்; நான்முகனாயிருக்கலாமோஎன்றால் (அவனும்) அல்லன்; (ஒருகால்)
திருமாலாகிய அந்தமூர்த்தியாயிருக்கலாமோ வென்றால், (அவனும்)
அல்லன்; (இனிப்பெருந்) தவமுடையான் ஒருவனாயிருப்பனோவென்றால்
(அவன் இவ்வளவு பராக்கிரமச்செயலைச்) செய்துமுடிப்பதற்குவற்ற
தகுதியையுடையவனல்லன்: (ஆகையால்), இவன் அந்த வேதமுதற்
காரணனான பரம்பொருள்தானே’ என்றான், (இராவணன்); (எ - று.)

திரிமூர்த்திகளும் இதற்குமுன், ன்னெனதிரில் வலியொடுங்கிக் கிடந்
தமையால், ‘அம்மூவரும் அல்லர்’ என்றான். ஆக்கல், அளித்தல்,
அழித்தல்என்ற முத்தொழிலைச்செய்வதற்காகத் திரிமூர்த்திகள் தோன்
றியுள்ளா ரென்பதும், பரம்பொருள் மனோவாக்காயங்களுக்குஎட்டாத
பரமபதத்தில் தனியேவாழ்கின்ற தென்பதும் தூற்கொள்கை. பி-ம்:—
1தரம். 2என்பான், ஆவான். (கூ.அ0உ)

கூடசு.—எதிர்ப்பவன் எவனாகஇருப்பினும் போர்செய்வதாக
இராவணன் உறுதிக்கொள்ளதல்.

1யாரே னுந்தா னாகுக யானென் றனியாண்மை
2பேரே னீன்றே வென்றி முடிப்பன் 3புகழ்பெற்றேன்
நேரே 4செல்லுங் 5கொல்லு மென்றி று னியிர்வென்றி
6வேரே 7நிற்கு 8மீள்கில னென்ற 9விடலுற்றான்.

(இ-ள்.) ‘(எதிர்ப்பவன்) எவனாகஇருந்தாலும் இருக்கட்டும்: யான்
(இதுவரையும்) என்னுடைய தனிப்பட்டஆண்மையினின்று பேரே
றையின்றே வென்றியைமுடிப்பவனாய் புகழ்பெற்றவனானேன்: ‘(இப்
போது அந்தப்பரம்பொருளே) நேரேவரும்: கொல்லுமென்றால், (அப்
போது, மிக்கவென்றியின்றீவர் (அப்பிராணிதத்து) நிலைத்துநிற்கும்:
(ஆயினும், நான் போரில்நின்றும்) மீள்கிலேன்’ என்றுசொல்லி (மேலும்
அம்புகளைத்) தொடுத்தற்குப் பொருந்தினான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1ஆர்.
2பேரேநின்றே, பேரேநின்றேன். 3பெயர்கில்லேன், அகலல்வேன்.
4செல்வன். 5கொல்லெனரக்கனிமிர்வெய்தி, கொல்லுமாக்கனிமிரெ
ய்தி, 6வேரா. 7நிற்க. 8மீள்கலது. 9மிடல். (கூ.அ0கூ)

கூடஎ.—இராவணன் நீருநதிப்படையை விடுத்தல்.
நிருதித் திக்கி 1னின்றவன் வென்றிப் படைவெஞ்சிற்
கருதித் தன்பால் 2வந்த தவன்கைக் கொடு³காலன்

‘¹விருதைச் ²சிர்த்தம் ³வில்லின் வலித்துச் செலவிட்டான்
குருதிச் செங்கண் டயுக ஞாலங் குலைவெய்த.

(இ - ள்.) நிருருதிதிக்கில் [தென்மேற்கில்] நிற்குந் திக்குப் பாலகனது வெற்றிபொருந்திய படையை(விடுவதாக) மனத்தில் எண்ண, (அப்போது) தன்னிடத்தில் வந்ததான (அப்)படையை அவ்விராவணன் (தன்னுடைய) கையிற்கொண்டு, யமனுடைய விருதைச்சிந்தவல்ல வில்லிற் பூட்டி(த் தன்னுடைய) இரத்தம்போற்சிவந்த கண்களினின்று சீப்பொறிபறக்கவும் உலகம்நடுங்கவும் செல்லுமாறு விடுத்தான்; (எ - று.)

நிருதித்திக்கின் நின்றவன்படை நிருருதிதிக்க்பாலகனிடைத்தினின்று கிடைத்தபடை: நிருருதியென்ற திசைக்காவல் செய்யுந்தேவதை பெண்பாலாயினும், இன்னதிக்குப்பாலகன் இன்னொன்றுகூறும் வழக்குப்பற்றி, ஆண்பாலாற்கூறினர்: இனி, ‘நின்றவன்’ என்று பாடங் கொள்வாருமுளர்: அன்றி, தென்மேற்குத்திசையின் கீழிருந்து பூமிடைத்தாங்குபவனை சங்கபலனென்னும் நாகனதுபடை என்பாருமுளர். அதுபொருந்தாது, (நிருருதியின் மரபினரான நைத்ருதரே அரக்க ரென்பது, இங்குக்கருத்தக்கது பி - ம்:—¹நின்றவர், ²வந்ததைவன்கைக்கொடு, வைத்ததைவன்கைக்கொடு, வைத்தவன்கைக்கொடு. ³காண. ⁴விருதிற். ⁵சிந்தி. ⁶வில்லினிலுத்திச். (௩௮௦௪)

௩௩௮.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்—ஒருதொடர்: இராவணன் விட்ட படையிள்தன்மையைத் தெரிவிக்கும்.

வையந் தஞ்சம் ¹வன்பிடர் நாக மன²மஞ்சப்
³பையுங் கோடிப் பஃறலை யோடு ⁴மனவில்லா
மெய்யும் வாயும் பெறன ⁵மேருக் கிரி⁶சால
நொய்தென் றோதுந் தன்மைய⁷வாக நுழைகின்ற.

(இ - ள்.) இவ்வுலகம் தங்குகின்ற வலியபிடரையுடைய ஆதிசேஷன் மனமஞ்சம்படி வரிசையாகவுள்ளபலதலையோடு படமும் அளவில்லாதவுடலும் வாயும் பெற்றனவும் மேருமலையும் நிகிலேசானது என்று சொல்லும்படியான தன்மையவாய் நுழைகின்றனவும்,—(எ - று.)--- இராவணன்விடுத்த நிருருதிப்படையினின்று நாகங்கள் தோன்றின வென்க. ‘இராவணன் ராட்சஸாஸ்திரத்தைவிடுக்க நாகங்கள் அதனினின்று தோன்றின என முதுநூல்கூறும். பி - ம்:—¹வல்விடநாகம், மன்பிடர்நாகம். ²அஞ்சாப். ³ஐயங்கோடிப், ஐயங்கொள்ளப். ⁴அமைவில்லா ⁵மேருத்திரி. ⁶காலன், தானும். ⁷வானின், ஆன. (௩௮௦௫)

௩௩௯. வாய்வாய் தோறு மாகடல் போலும் விடவாரி
போய்வார் கின்ற ¹பொங்கனல் கண்ணிற் ²பொழிகின்ற
³மீவா யெங்கும் வெள்ளிடை யின்றி ⁴மிடையென்ற
⁵பேய்வா யென்ன வெள்ளெயி றெங்கும் பிறழ்கின்ற.

(இ - ள்.) ஒவ்வொருவாயினிடமாகவும் பெரியகடல்போலும் விஷநீர் மிகுதியாகப்பெருகப்பெற்றனவும், மிக்கநெருப்பைக் கண்ணின்

மூலமாக வெளிப்படுத்துவனவும், மேலிடமெங்கும் வெற்றிடமின்றி நெருங்குகின்றனவும், பேயின்வாய்போல எப்பற்றத்திலும் வெள்ளிய கோரப்பற்கள் விளங்கப்பெற்றனவும்,---(எ-று.)---பி-ம்:--1வெங்கனன்.. 2பொலிகின்ற. 3நீவான், நீய்வாய், 4மெலிகிற்ப, 5பேன்வாயென்ன, பேய்வாயெங்கும். (ந.அ0க.)

கச0. கடித்தே தீருங் கண்ணகன் ஞாலங்¹கடலோடுங் குடித்தே தீரு மென்²றுல கெல்லாங் கு³ல்கின்ற முடித்தா³னன்றே வெங்³ணாக்கன் முழுமுற்றும் பொடித்தா⁴னாகு மிப்பொழு தென்னப்⁴புகைகின்ற.

(இ - ள்.) (இந்த அஸ்திரம் இராமபிரானக்) கடித்தேதீரும்: இடமகன்றஞாலத்தைக் கடலோடும் குடித்தேதீரும்' என்றுகருதி உலகமெல்லாம் நடுங்குதற்குக் காரணமானவையும், 'கொடுங்கண்ணையுடைய இராவணன் பிரபஞ்சம்முழுவதையும் முடித்தாலும் இப்பொழுதே படுகுரணப்படுத்தினவனானன்றே' என்னுமாறு சீறுந்தன்மையுள்ள அடிமாயின, (இராவணன் விடுத்த அந்தப்படைகள்); (எ - று.)---பி-ம்:--1கடலேழும் 2உயிரெல்லாம். 3என்றே. 4புகைகின்றார், புகைகின்றான். (ந.அ0எ)

கச1.---இராமபிரான் காருடாஸ்திரத்தினுல் நிருநதிப்படையை எதிர்த்தல்.

அவ்வா றுற்ற வாடர வங்கா லகல்வாயாற் கவ்வா நின்ற மால்வரை²முற்று மவைகண்டான் எவ்வாய் தோறு³மெய்தின வென்னு வெதிரெய்தான் தவ்வா⁴வுண்மைக் காருட மென்னும் படைதன்னால்.

(இ - ள்.) அவ்வாறுபொருந்திய ஆடுந்தன்மையையுடைய நாகம் (விஷத்தைக்) கக்குகின்ற பரந்தவாயினுற் கவ்வப்பெற்ற பெரியஎல்லை யையுடையஅந்த இடங்கள் [போர்க்களம்]முழுவதையும் கண்டவனாகிய ஸ்ரீராமன், (இந்தநாகங்க ளுடமும்விடாமல்) எல்லாவிடங்களிலும் பொருந்தின' என்றுஎண்ணி, (அந்தஅஸ்திரத்தைப் போக்குவதற்கு) நீங்காத உண்மையையுடைய [தவறாமலழிக்கவல்ல] காருடமென்கின்ற அஸ்திரத்தைக் கொண்டு எதிராகப் பிரயோகித்தான்; (எ - று.)---வாயால் மால்வரைமுற்றும் கவ்வாகின்றனவான அரவம் அவற்றைக் கண்டான் எனினுமாம். பி - ம:--1தன்னடல், 2காலன்ல், தன்னகல், தானகல். 3முற்றும்வகை. 4எகினவென்ன. 4மெய்ம்மைக், மேன்மைக். (ந.அ0அ)

கச2.---காருடாஸ்திரத்தின் தன்மை.

எவ்¹வணத் தன்மைத் தேகின நாகத் தின்பென்னப் பவணத் தன்ன²வெஞ்சிறை வேகத் தொழில்பம்பச் சுவணத்³கோலத் துண்ட நகந்தொல் சிறை⁴வெல்போர் உவணப் புள்ளே யாயின⁵வாறே ருலகெல்லாம்.

(இ - ள்.) (இராவணன் விடுத்த அந்) நாகத்தின்கூட்டம் எவ்விடத்து எத்தன்மையையுடையதாய்ச் சென்றதோ அவ்வகையைஒப்ப

வீ, காற்றையொத்த கொடிய சிறகின் வேகத்தொழில் நிரம்பப்பொன்
யமான மேனிநிறத்தையும் மூக்கையும் நகத்தையும் பழமையானசிறகை
யும் கொண்டபோர் வெல்லும் தன்மையுள்ள சுருடப்பறவைமயமாகவே
மலுலகமெல்லாமாயின; (எ - று) —சுவணம் = ஸ்வர்ணம். பி - ம்:—
அத்தன்மைத்து. ²வெஞ்சினவேகத்தொழில், வெஞ்சிறைவேகத்தழல்.
கொல்லத்தண்டங்கத்தோர், கோலத்துண்ட நகத்தோர். ⁴வெம்
பார், வேல்போல். ⁵எல்லாம். (ந.அ.0க)

வேறு.

கசு.க.—இதுமுதல் முன்று கவிகள் - அந்தக்காருடாஸ்திரத்தின்
வருணனையைக் கூறும்.

அளக்கரும் புள்ளின ¹மடைய வாரமுல்

²துளச்ச்கரும் வாய்தொறு ³மெரியத் தொட்டன

⁴இளக்கரு மிலங்கைத்தி ⁵பிடுறு மீண்டென

விளக்கின ⁶மெடுத்தன போன்ற ⁷விண்ணெலாம்.

(இ - ள்.) அளப்பதற்கரிய (கருடப்)புள்ளினங்கள் யாவும் சலிப்
பித்தற்கு அரிய வாய்கள்தோறும் சிறைகை அக்கினியை எரியுமாறு
கொண்டவை, —இளகச்செய்வதற்கு அரியதான இலங்கையிலே விரை
பாகத் தீயிடுவோமென்று விண்ணுலகத்திலிருப்பவரெல்லாம்விளக்குக்
களினினத்தை எடுத்தவற்றை யொத்திருந்தன; (எ - று.)

அந்தக்காருடாஸ்திரத்தினால் தோன்றிய கருடப்புட்களின் வாயில்
கோபாக்கினி பற்றியெரிவதைத் தடுத்திப்போற்றுவணியால் வருணிக்
கின்ற ரென்க. பி - ம்:—¹ஆயவாரமுல், ஆவமாரமுத், அவமாரமுல்.
துளக்கறு. ³எரியிற்றேன்றுவ, எரியத்தோன்றுவ. ⁴வளப்பெரு. ⁵இடு
பின். ⁶எடுத்தது ⁷விண்ணின, விண்ணென, விண்ணினே (ந.அ.க0)

கசு.ச. குயின்றன சுடர்மணிக் ¹கனலின் குப்பையிற்

பயின்றன ²சுடர்தரப் ³பதும நாளங்கள்

வயின்றொறுங் ⁴கவர்த்தெனத் ⁵துண்ட ⁶வாஸ்களால்

அயின்றன புள்ளின ⁷முகிரி னள்ளின.

(இ - ள்.) (அராக்களின்சிரசிற)பதிந்தனவான ஒளியுள்ள மணிகள்
அக்கினித்திரையொப்பப் பொருத்தியனவாய் விளங்க, (அந்தக்
கருடப்புட்கள்), --பதுமநாளங்களை இடந்தோறும் கவர்த்தாற்போல
நாகங்களைக் கால்நகங்களால் அள்ளினவாய் மூக்குக்களாகிய வாள்
களாற் (கொத்தித்)தின்றன; (எ-று.)

கருடப்புட்களாற்சுவப்பெற்றநாகங்கள் தாமரைநாளங்கள்போன்
நிருக்க, அந்தநாகங்களின் சிரசிலுள்ளமாணிக்கங்கள் கனற்குப்பை
போற்சுடர்வனவாயினவென்க. நாகங்கள் தாமரைநாளங்களை யொத்
கிருந்தமைக்குஏற்ப, மணிகள் தாமரைமலரையொக்கு மென்க.
பி - ம்:—¹கலின். குடர்சுடர்ப். ³பதுமநாகங்கள். ⁴கவர்த்தன ⁵பணி
யை. ⁶வாய்களால். ⁷உகிரும். (ந.அ.கக)

கசு.சூ. எவ்வகை யுரகமு மிரியல் போயின

நொவ்விய. ஒற்றென நொடிப்ப தென்னினி

அவ்வயி னரனணி யடல ராவுமே

கவ்வயி னுழந்தன சிறையின் காற்றினே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது சிவபிரானணித்த வலிய நாகக்களுமே, (கருடப்பறவைகளின்) சிறகுகளினின்றுதோன்றிய காற்றினால் துன்புற்று வருந்தின: (இனி) எவ்வகைநாகமும் கோருந்தன்மையைப்பெற்று நிலைகெட்டு ஓடினவென்று பாராட்டிச்சொல்வதிற் பயனென்னே? (எ - று.)—இச்செய்யுள் பலபிரதிகளிலும் இல்லை. (௩-அகஉ)

கசுக.---இராவணன் சீனத்துடன் சரங்களைத் தூவுதல்.

ஆயிடை யரக்கனு பழன்ற மெஞ்சினன்

1தீயிடைப் 2பொடிந்தெழு முயிர்ப்பன் சிற்றத்தன்

மாயிரு ஞாலமும் விசம்பும் 3வைப்பறத்

தூயினவ சடுசர முருயின் 4ரோற்றத்த.

(இ - ள்.) அப்போது, இராவணனும்;---கொதித்த மனமுடையவனாகி, தீயானது இடையே பொறியாகப்பறக்கின்ற பெருமூச்சுடையவனும் கோபத்தையுடையவனுமாகி, பெரியஇந்த உலகமும் வானமும் வெற்றிடநிலாதுபோக இடிபோன்ற கொடுந்தோற்றமுடைய பாணங்களைத் தூவினான்; (எ - று.)---பி-ம்:---1தீயினிற். 2பொடித்தெழு. 3மாய்ந்தறத். 4தோற்றத்தான். (௩-அக௩)

கசு௭.---இராவணசாய் வீழ்த்திட, இராமசாய் அவ்வாக்கள் மார்பிற் புதுதல்.

1அங்கவெங் கடுங்களை 2யயிலின் வாய்தொறும்

வெங்களை படப்பட விசையின் 3வீழ்ந்தன

புங்கமே தலையெனப் புக்க போலுமால்

துங்கவா 4ளரக்கன துரத்திற் 5ரோற்றல.

(இ-ள்.) அப்போது அந்தமிகக் கொடிய கணைகள்(தம்முடைய)கூர்மையையுடைய முனைதொறும் (இராமனுடைய) கொடியகணைகள்ப்படப்பட விசையுடனே(திரும்பி) 1வீழ்ந்தனவாய், மேம்பாடுபொருத்திய வாளரக்கனுடையமார்பிலே புங்கமே தலையாகப் புக்கனவாய்க் காணப்படாதனவாயின; (எ - று.)

அங்கு அ வெம் எனப்பிரிக்க. போலும்-உரையசை: வாக்கியாலங்காரம். இராவணனுடையபாணங்கள் இராமபாணங்களால் நீண்டு அவ்விராவணனுடைய மார்பிலேபுக்கு அங்குத்தானேயழுந்திக்கிடந்தனவெனக். புங்கம் - அம்பின் துணி. அமபுமுனை மேலே காணப்படத்தலைகளே உடலிற்பொத்தியனவென்பது, 'புங்கமேதலையெனப்புக்க' என்பதன் கருத்து. பி-ம்:---1அங்கவங். 2அயில, அயிலை. 3மீண்டன. 4அரக்கன் நன்றிறத்தில் 5தோன்றல, தோன்றலை. (௩-அகச)

கசு௮.-- இராவணனுடைய தளர்ச்சியும் இராமனுடைய ஊக்கமும்.

ஒக்கரின் மெதிரம 1ருடற்றுங் காலையின்

முக்கணுன் றடவரை யெடுத்த மொய்ம்பற்கு

2நெக்கன 3விஞ்சைக ணிலையிற் தீர்ந்தன

மிக்கன விராமற்கு வலிபும் 4வீரமும்.

* (இ - ள்.) பொருந்தின்று எதிர்த்துப் போரைச்செய்யும்போது, திரிநேத்திரனான சிவபெருமானுடைய மலையை யெடுத்தவனான வலிமையையுடைய இராவணனுக்குக்கற்றவித்தைகள் (ரூபகத்துக்குவருந்) தன்மை குறைந்தனவாய், தம்நிலையில் நீங்கின: இராமற்கு வலியும் வீரமும் மிகுந்தன; (எ - று.)--பி-ம்:--1 உழக்கும். 2 நெக்கென: 3 விஞ்சையும், விஞ்சையின். 4 வேகமும். (௩௮௧௮)

௧௪௬.--இராவணன் தலையை இராம னறுத்தல்.

1 வேதியர் 2 வேதத்து 3 மெய்யன் வெய்யவர்க்கு
4 ஆதிய 5 அணுகிய 6 வற்ற நோக்கினான்
சாதியி னியிரந்தகோர் தலையைத் தள்ளினான்
பாதியின் 7 மதிமுகப் பகழி யொன்றினால்.

(இ - ள்.) அந்தணர்கள் ஒதுகின்ற வேதத்தின் உண்மைப்பொருளாகிய ஸ்ரீராமன்,--கொடியோர்களான அரக்கருக்குமுதல்வனான இராவணன் நெருங்கிய சமயம்பார்த்து, தொகுதியில் நியிரந்த தோற்றமுள்ள தொரு தலையை அர்த்தசந்திரபாணமொன்றினால் அறுத்துத்தள்ளினான்; (எ - று.)--பி - ம்:--1 வேதியன். 2 வைத்தது. 3 மெய்யும். 4 ஆதியின், ஆதியை. 5 அணுகினான். 6 ஆற்றல், ஆறை. 7 பிறைமுகப். ஒருபிரதியில்முன்னிரண்டடிகள் 'வேதியர்வேதத்துமெய்தவித்தக, நீதிமுறைமையுநெறியுநிகலா' என்று உள்ளன. (௩௮௧௯)

௧௫0.--இராவணன் தலை கடலில் வீழ்ந்தல்.

மேருவின் கொடுமுடி 1 வீசு காலெறி
போரிடை 2 யொடிந்துபோய்ப் புணரி புக்கென
ஆரியன் சரம்பட வரக்கன் வன்றலை
நீரிடை விழுந்தது நெருப்பொ 3 டன்று போய்.

(இ - ள்.) வீசுந்தன்மையுள்ள வாயுபகவானோடு (ஆதிசேஷன்) செய்த போரிலே மேருவின் கொடுமுடி ஒடிந்துபோய்க் கடலிற்புகுந்தாற்போல, ஆரியனான ஸ்ரீராமனது சரம்பட்டதனால் அரக்கனுடைய வலிய தலை நெருப்புடனே அன்றுபோய் (க் கடலின்) நீரிடைவிழுந்தது; (எ - று.)--பி-ம்:--1 வீசுந். 2 ஒடித்துப். 3 ஒன்று, என்று. ()

௧௫௧.--இராவணன் சிரம் வீழ்ந்ததுகண்டு வானவர் கொண்டாடுதல்.

குதித்தனர் பாரிடைக் 1 குன்று 2 கூட்டற
மிதித்தனர் 3 வடகமுந் தூசும் விசினார்
துதித்தனர் பாடின ராடித் துள்ளினார்
4 மதித்தனர் நிராமனை வானு ளோரெலாம்.

(இ - ள்.) வானுளோரெல்லாம்,--குதித்துப் பூமியிலே திரிகூடமலையானது நெக்குவிடும்படி மிதித்தார்கள்: வடகத்தையும் தூசையும் விசினார்கள்; துதித்தனர்: பாடினர்: ஆடித் துள்ளினர்: இராமனைப் பாராட்டினார்கள்; (எ - று.)--வடகம்-மேலாடை. தூசு-அரையாடை. பி-ம்:--1 குன்றம். 2 கூற்று. 3 வடமொடு, படமுகம். 4 மதித்தனர். ()

௧௫௨.—இராவணஸ்தலை மீண்டும் முனைத்தல்.

1இறந்ததோ 2ருயிருடன் 3கருமத் தீட்டினார்
பிறந்துள தாமெனப் பெயர்த்து 4மத்தலை
மறந்தில தெழுந்தது மடித்த வாய்து
சிறந்தது தவமலாற் செயலுண் டாகுமோ.

(இ - ள்.) இறந்ததான ஒருபிராணி கருமத்தொகுதியினால் உடனே பிறந்துளதாவது போல மீண்டும் (முன்கொண்டநிலையை) மறவாமல் (சினத்தினால்) மடித்த வாயையுடையதாய், அத்தலை எழுந்தது; சிறந்ததான தவம்இல்லாவிடின் (இவ்வாறான) செயல் நிகழுமோ? [நிகழாது]; (எ - று.)

அறுபட்டதலை மீண்டெழுந்தது தவத்தினுற்றலாலென்பதை ஈற்றடி விளக்கிற்று. 'சிறந்ததாகியசெயல் தவமல்லாமற் பிறிதாகுமோ' என்று ஈற்றடிக்குப் பொருள்கூறின, வெற்றுப்பொருள்வைப்பணியாம். ஈட்டு - தொகுதி. பி - ி:—1பிறந்தது. 2உயிரிடைக். 3கருமத்து. 4ஓர் சலை. 5உண்டாகுமே. (ந.அ.௧௧)

௧௫௩.—தோன்றியதலை ஸ்ரீராமனை வைது ஆரவாரித்தல்.

கொய்தது 1கொய்தில தென்னுங் 2கொள்கையின்
3எய்தவந் தக்கணந் தெழுந்த தோர்சிரஞ்
4செய்தவெஞ் சினத்துடன் சிறக்குஞ் செல்வனை
5வைத்தது தெழித்தது மழையி னூர்ப்பினால்.

(ஐ - ள்.) கொய்யப்பெற்றதாகிக் 'கொய்யப்பட்டிலது' என்ற எண்ணமுண்டாகும்படி அக்கணத்தில்தானேவந்து தோன்றியதான ஒரு சலை. —கொண்ட கொடுங்கோபத்துடனே, சிறப்புப்பெற்றசெல்வனான ஸ்ரீராமனை மழையோன்ற ஆரவாரத்தினுடனே திட்டிய யட்டியது; (எ - று.)— 1 - ி:—1கொய்திலனேறுங், கொய்திலவென்னும். 2கொணெறி 3ஐகதுதெரிந்திலவமரர்க்கச்சந்தான், ஐததுதெரிகிலவமரர்க்காயினும், 3யதுதெரிந்துமோவமரராயினும், ஐததுதெரிசுவதமரர்க்காயினும், ஐததுதெரிந்தமரர்க்காயினும். 4செய்ததுதெரிந்ததுஞ் சிலக்குத்தேவனை, செய்ததுதொன்றிடர்ச்சிலைக்குச்செல்வனை, செய்ததுதெரிந்ததில்சிலைக்கைச் செல்வனை, செய்தது தெரிந்தது சிவற்குஞ் செல்வனை, செய்ததுதெரிந்திலைசிலைக்குத்தேவனை. 5வைத்ததுதெழித்ததுமழையினூர்ப்பதும், வைத்தது.....ஆர்ப்பது. (ந.அ.௨0)

௧௫௪.—கடலில்லீழ்ந்த இராவணஸ்தலையும் ஆரவாரித்தல்.

1இடந்தது கிரிக்குவ டென்ன வெங்கணும்
படர்ந்தது குரைகடல் பருகும் பண்பது
விடந்2தரு3விழியது 4முடுகி வேலையிற்
5கிடந்தது மார்த்தது மழையின் கேழது.

(இ - ள்.) விஷத்தைக்கக்குகின்ற கண்களையுடையதாகி விரைந்து கடலிற்கிடந்ததான தலையும்,—மலைச்சிகரம் குத்தியெடுக்கப்பட்டதெ

ன்றபடி (தோன்றி)எங்கும் சென்றதாகி ஒலிக்கின்ற கடலினீரைப் பருகுகின்ற தன்மையைப்பெற்று,மேகத்தின் ஒப்பைக்கொண்டு ஆரவாரித்தது;(எ - று)—மழையின்கேழுத - மழைபோன்ற சுருகிறமுடையதானதுஎனத் தலையைக் கீட்டிவதாகக் கொள்ளுதலும் எற்கும். 13-14:—
1இடைந்தது. 2தரு, தழு. 3விழியின். 4முழுகி, முழுதும். 5கிடந்ததுவார்த்ததுகீழ்மையோன்றலை, கிடந்தனவார்த்தன மழையின் கேழுன, கிடந்தது.....கேழுன. 'படர்ந்தன பண்பின விழியன கிடந்தன ஆர்த்தன,கேழுனஎன்ற பன்மையானபாடம் ஒரு பிரதியிலுள்ளது.(ந.அ.௨.௧)

௧௫௫.--இராமபிரான்தோளில் இராவணன் பதினாறுஅம்புகளை யெய்தல்.

விழுத்தினன் 1சிரமெனும் வெகுளி மீக்கொள
2வழுத்தின வுயிர்களின் முதலின் 3வைத்தவோர்
4எழுத்தினன் ரோள்களி னேழொ டேழுதோல்
அழுத்தின னசனியே றயிர்க்கு மார்ப்பினுள்.

(இ - ள்.) பேரிடியும் அயிர்க்கவல்ல ஆரவாரத்தைமுடையவனான இராவணன்,—(தன்)சிரத்தை வீழ்த்தினென்கின்ற சினம் பிசுவதனால், (யாவராலும்)துதிக்கப்பட்டு உயிரெழுத்துக்களின் முதலிலே வைக்கப்பட்டதொரு அகாரத்தின் ரூபியாயிருக்கின்றவனான ஸ்ரீராமனுடைய தோள்களிலே பதினாறுபாணங்களைப் பதியுமாறுவிடுத்தான்; (எ - று.)

உயிர்களின்முதலில்வைத்ததோரெழுத்து - அகாரம்: திருமால் அகாரரூபியாயிருக்கின்ற னென்பதை “அஷ்டாணம் அகாரோஸ்யி” என்றதனாலும் அறியலாம். வழுத்தின எழுத்தினன் என இயையும். 4எழுத்தின்வல் என்றபாடத்துக்கு, எழுத்து - எழுத்துவடிவானவனைக் காட்டியது, ஆகுபெயர். வல்தோள்எனஇயையும். 13 - 14:—1தலை யெனும், தலையென. 2வழுத்தினன். 3வைத்ததோர், வைத்தவோர், வைத்தபேர். (ந.அ.௨.௨)

௧௫௬.--இராவணன்கையை இராமபிரான் அறுத்தல்.

1தலையறிற் றருவதோர் 2தவழு முண்டென
3நிலையுறு நேமிபா னறிந்து நீசனைக்
கலையுறு திங்களின் 4வடிவு காட்டிய
சிலையுறு கையையுந் 5தலத்திற் சேர்த்தினுள்.

(இ - ள்.) 'தலையற்றால்(மீண்டும் அதனைத்) தருவதாகிய ஒருதவப் பயனும் (இவனுக்கு) உண்டு'என்று அறிந்து, நிலையாகப்பொருந்திய சக்கரப்படையையுடையவனான ஸ்ரீராமன்,நீசனான(அந்த)இராவணனை, (சில)கலைகள்பொருந்திய திங்களின்வடிவைக்காட்டிய[அர்த்தசந்திரன் போல் வளைந்துள்ள]வில்லைப்பிடித்த கையையும்(அறுத்துத்)தரையில் தள்ளினான்; (எ - று.)—13-14:—1தலையறித், தலையறித். 2தவமுண்டென்பதை. 3நிலையுறநோக்கியநேமியோன்மகன். 4வளைவுகாட்டிய, வளைபுங்காட்சிய, வளைபுங்காட்சியிற். 5நிலத்திற், தலத்துச். (ந.அ.௨.௩)

கடு௭.—அறுபட்ட கையும் மீண்டும் முனைத்தல்.

1கொற்றவெஞ் சரம்படக் குறைந்து போனகை
2பற்றிய கிடந்தது சிலையைப் பரங்குற
மற்றொர்கை 3பிடித்தது போல4வவ்வியது
அற்றகை 5பிறந்ததை 6யார றிந்துளார்.

(இ - ள்.) (இராமபிரானுடைய) வெற்றிபொருந்தியகொடிய சரம் பட்டதனாற் குறைந்துபோன கை பற்றியிருந்ததான சிலையை, அழகு பொருந்த மற்றொரு கை பிடித்ததுபோல(த் தோன்றியகையானது பிடித்துக்கொண்டது: அற்றுப்போன கை பிறந்ததை அறிபவர்) யாவர்? (எ-று.)

அற்றகையிலிருந்த வில்லை ஏற்கெனவேயிருந்த கை பற்றியது போல முனைத்தகை பிடித்துக்கொண்டதனால், வேறொருகை தோன்றிற்றென்பதும் காண்பவர்க்குத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதாயிற்றென்பதாம். பி-ஈ:—1கொற்றவன், 2பற்றியே, 3அடுத்ததுகாலே, பிடித்தது சிலையை, 4வவ்வியது, வறுவியது, வவ்வியை5எறிந்ததை, பிறந்தகை, 6யாரதோர்குவார், யாவதோர்குவார். (௩-அஉச)

கடு௮.—இராவணன், அற்ற தன் கையை மாதலிமீது மற்றொருகையால் எடுத்தேறிதல்.

பொன் 1கயிற் றார்தியான் வலியைப் 2போக்குவான்
முன்கையிற் றுறுமயிர் 3முள்ளிற் 4துள்ளுற
5மின்கையிற் 6கொண்டென வில்லை விட்டிலா
வன்கையைத் தன்கையின் வலியின் வாங்கினான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்),—அழகிய கயிற்றைப்பிடித்துக்கொண்டு தேரைநடத்துபவனான [சாரதியான்] மாதலியின் வலிமையைப் போக்குபவனாகி, முன்னகையிலே நெருங்கிய மயிர் முள்ளுப்போல் துள்ளிக்கொண்டிருக்க, மின்னைக் கையிற்கொண்டாலொத்துத் தோன்றுகின்ற வில்லை விட்டிலாததான வலிய கையைத் தன்கையின் வலிமையா லெடுத்துவீசினான்; (எ - று.)

இராவணன் கை வில்லைப்பிடித்திருப்பது, மின்னைப்பிடித்திருப்பதுபோலு மென்க. மாதலிமீது அற்றகையை யெடுத்துவீசும்போது அதனைப்பற்றியகையில் மகிழ்ச்சியால் மயிர்க்கூச்சுஎறிந்ததை 'முன்கையில் துறுமயிர் முள்ளிற் றுள்ளுற'என்றார். கீழ்ச்செய்யுளில் 'பற்றிய கிடந்தது சிலையை மற்றொர்கைபிடித்தது'என வந்ததனால், 'வில்லைவிட்டிலாவன்கை'என்பதற்கு - இதற்குமுன்னொருபோதும் வில்லை விட்டிலாத [வீரகுணத்துக்குஅடையாளமாகவில்லையேந்திய வண்ணமேயுள்ள]வன்கை என்றுபொருள்காண்க. பி-ஈ:—1கையிற்று, 2போக்கினான், போக்கென, 3முன்னில், 4துள்ளுறும், 5பின், 6கொண்டெனன், கொண்டென. இச்செய்யுள் பலஏட்டுப்பிரதிகளில்வில்லை. (௩-அஉ௮)

௧௩௬.—இராவணன் அற்றதன்கையை யெறியவே,
மாதலநிலைதளர்தல்.

விளங்கொளி வயிரவா ளரக்கன் வீசிய
தளங்கிளர் ¹தடக்கைதன் மார்பிற் றுக்கலும்
உளங்கிளர் பெருவலி ³யுலையின் மாதலி
துளங்கினன் வாய்வழி யுதிரந் ⁴தூவுவான்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வயிரவானைப்பெற்ற அரக்கனான இராவணன் வீசிய பருத்துக் கிளர்ந்த பெரிய கை தன்மார்பில் தாக்கியவுடனே, உள்ளத்துக்கிளர்கின்ற பெருவலி அழிதலில்லாத மாதலி, வாயின்வழியாக உதிரத்தை வெளிச்சிந்துவானாய் நிலைகலங்கினான்; (எ - று.)—¹பி-ம்:--¹களி, ²தடக்கைவில், ³உலவி, ⁴தூங்குவான், தூங்குவார். (௩-அ-௨௬)

௧௩௭.—தோமரத்தை அந்த மாதலமேல் இராவணன் செலுத்துதல்.

மாமரத் ¹தாரகையால் வருந்து வானேயோர்
தோமரத் தாலுயிர் ²தொலைப்பத் தூண்டினன்
³தாமரத் தாற்பொராத் ⁴தகைகொள் வாட்படை
காமரத் தாற்சிவன் கரத்து ⁵வாங்கினான்.

(இ-ள்.) அரத்தால் அராவப்படாத தன்மையைக்கொண்ட [அராவப்படாமலே இயற்கையாகக் கூர்மையாகவுள்ள] வாட்படையைக் காமரமென்றபண்ணைப்பாடிச் சிவபிரானுடைய கையினின்றுவாங்கினவனாகிய இராவணன்,--பெரிய மரம்போற்பொருந்தின (தன்)கை(மார்பிலேதாக்கி)யதனால் வருந்துபவனான மாதலியை ஓர்தோமரத்தினால் உயிரைப்போக்க (எண்ணி)ச் செலுத்தினான்; (எ - று.)

மூன்றாமடியின்முதலிலுள்ள தாம்-அசை. தாம்-தாட்கின்ற, அரமுமாம். மாமரத்தார் கைஎன்பதற்கு - பெருமைபெற்ற மரமாகிய வில்லிதேடுபொருந்திய கை என்றுஉரைப்பாருமுள். பி - ம்:--¹தடக். ²தொலையத். ³தாமரத்தார்ப்பெறு, தாமரத்தாற் பெற்ற, தாம்வரத்தாற் பெற்ற, தாம்வரத்தாற்பெறுந்தன்மைமுற்றுறக். ⁴தவத்தனென்னினும், தவநன்றென்னவுங், தவயின்றென்னன், தவயின்றென்னவுங். ⁵வாட்கொண்டான். (௩-அ-௨௭)

வேறு.

௧௩௮.--இராமன் அந்தத்தோமரத்தை யழித்தல்.

• மாண்ட தின்றொடு மாதலி வாழ்வென
மூண்ட ¹வெந்தழல் சிந்த முடுக்கலும்
ஆண்ட வில்லியோ ²ரைம்முக வெங்களை
தூண்டி னான்³றுக ளானது தோமரம்.

(இ - ள்.) 'இன்றோடு மாதலியின் உயிர்வாழ்க்கை ஒழிந்திட்டது' என்னுமாறு மூண்ட கொடிய தழிலைச்சிந்துமாறு (தோமரப்படையை) விரையச்செலுத்தவும்,--(யாவரையும்) அடிமைகொண்ட வில்லாளியான

இராமன் ஒருபஞ்சமுகாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினான்: (அதனால்) தோமரம் துகளாய்விட்டது; (எ - று.)—பி - ம்:—¹வெம்படை சிந்தமுடுக்கினான், வெந்தழல்சிந்தமுடுகலும், வெந்தழல்சிந்திமுடுக்கலும். ²ஆயின் முக. ³நெடுந்தோமரந்தோமுற, நெடுந்தோமரம்தோய்வர, நெடுந்தோமரந்தோமற. (ந.அ.உ.அ)

ககூ.உ.—இராவணனதுதலையை ஸ்ரீராமன் ஓய்வில்லாமல் அறுத்தல்.

ஓய்¹வ கன்ற தொருதலை. ²நூறுறப்
போய கன்று புரளப் பொருகளை
ஆயி ரந்தொடுக் தா³னறி வின்றனி
நாய கன்கைக் கடுமை ⁴நடத்துவான்.

(இ - ள்.) ஞானத்திற்குரிய ஒப்பற்றதலைவனான இராமன்,— (தனது) கைவிசையைச் செலுத்துபவனும், ஓய்தலில்லாமல் ஒருதலை நூறுமுறை முளைக்கவும் (அவையாவும்) அப்பாற்பட்டுப்போய்ப் புரளும் படி போர்செய்வல்ல அம்புகள் ஆயிரத்தைத் தொடுத்தான்; (எ-று.)—‘அறிவின் நளிநாயகன்’ என்றவிடத்து—“ஒண்டாமரையாள்கேள்வ, நெருவளையேனோக்குமுணர்வு” என்ற பெரியார்பாசரம், கருத்தக்கது. பி-ம்:—¹அகன்ற. ²நூறுறை, நூற்றுறை, நூற்றை, நூற்றப். ³திருவின்றனி. ⁴நடத்தியே. (ந.அ.உ.க)

ககூ.உ.—அறுபட்ட இராவணன்தலைகள் பலவிடங்களிலும் விழுதல்.

நீர்த்¹த ரங்கங்க டோறு நிலந்தொறுஞ்
சீர்த்த மால்வரை தோறுந் ²திசைதொறும்
பார்த்த பார்த்த விடந்தொறும் பஃறலை
ஆர்த்து ³விழ்ந்த ⁴வசனிகள் ⁵விழ்ந்தன.

(இ - ள்.) (அறுபட்ட) பல தலைகளும்,--கடலின் அலைகளிலும் சிலங்களிலும் சிறப்புப்பெற்ற பெரியமலைகளிலும் திசைகளிலும் கண்ட கண்டவிடங்களிலும் இடிகள் விழுந்தாற்போலப் பேராரவாரஞ்செய்து கொண்டு விழுந்தன; (எ-று.)--பி - ம்:--¹தடங்கடரேறும். ²சிலை தொறும். ³விழ்ந்தது, விழ்ந்தவன். ⁴அசனியின், நாணிகள். ⁵விழ்ந்தன.

ககூ.ச.—மலைமுதலியவிடங்களில் அறுபட்ட இராவணனுடைய

சிரங்களால் நேர்த்தலை.

தகர்ந்து மால்வரை ¹சாய்வுறத் தாக்கின
மிகுந்த ²வான்மிசை மீன மலைந்தன
புகுந்த மாமந ரக்குலம் போக்கற
முகந்த ³வாயிற் ⁴புனலினை ⁵முற்றற.

(இ - ள்.) (அறுபட்டுவிழுந்த இராவணனுடைய சிரங்கள்), பெரிய மலைகள் பிளவுபட்டுச் சாயும்படி தாக்கின; பரந்த வான்மீதுள்ள நட்சத்திரங்களை மோதின; (அன்றியும், கடலிற்) புகுந்தனவாய், பெரிய சுரமீன்திரங்கள் போக்கிடம் அறறுப்போகும்படி கடல்கீரை முழுவதும் (தம்)வாயினால் மொண்டிட்டன; (எ-று.)—பி-ம்:—¹சாயறத். ²வாம்

விசையாற்றலை வீழ்த்தன, வான்... மீளமலைத்தன. ³வாரிப் ⁴புணரியை.
⁵முற்றவும். (௩௩௩௩௬)

௧௬௩. — அறுபட்ட இராவணனது சிரங்களின் கண்களைப்
பேய்கள் தோண்டின.

பொழுது ¹நீட்டிய புண்ணியம் போனபின்
பழுது ²செல்லுமன் நேமற்றப் பண்பெலாம்
தொழுது சூழ்வன் ³முன்னின்று தோன்றவே
கழுது ⁴சூன்ற விராவணன் ⁵கண்ணெலாம்

(இ-ள்.) நெடுநாளாக அனுபவித்துவந்த புண்ணியப்பயன் நீங்கிய
பின், மற்றை (க்கீர்த்திமுதலிய) நற்குணங்களெல்லாம் பழுதுபட்டுப்
போகும்ன்றோ! (ஆகவே, முன்பெல்லாம்) தொழுது வலம்வருவனவாகிய
பேய்கள், எதிரேநின்று வெளிப்படையாக இராவணன் கண்களைத்
தோண்டின; (எ - று.)

‘முன்பெல்லாம் இராவணனுக்கு அஞ்சி அவனை வணங்கி வலம்வருந்
தன்மையனவான பேய்கள் அவன்கண்ணெதிரில்தானே யாவருமறிய
அவ்விராவணன் கண்ணைத் தோண்டியெடுக்கவாயின’ என்ற சிறப்புப்
பொருளை, ‘ஒருவனுடைய புண்ணியம் நீங்கினபின் அவனுடைபகீர்த்தி
பிரதாபம் முதலிய நற்குணங்கள் பழுதுபடுமன்றோ’ என்ற பொதுப்
பொருள் சமர்த்தித்துகின்றது: வெற்றுப்பொருள்வைப்பணி. பி - ம: —
¹நீட்டித்த, செல்லினும். ²சொல்லும், காட்டும், போகும், போக்கும்.
³ஆதலின்றேன்றிய, முன்னின்றுதோற்றவெவ. ⁴சூழ்ந்த, சூழ்ந்து, சூழ்
வன், சூர்கின்ற. ⁵முன்னெலாம். (௩௩௩௩௬)

௧௬௪. — இராவணன் இராமபிரான்மீது வால்முதலியன வீசுதல்.

வாளும் வேலு முலக்கையும் வச்சிரக்
கோளுந் தண்டு ¹மழுவெனுங் கூற்றமும்
தோளின் பத்திக டோறுஞ் ²சுமந்தன
மீளி ³மொய்ம்ப னுருமென வீசினான்.

(இ - ள்.) பெருவலிபடைத்தவனான இராவணன், (தன்) தோளின்
வரிசைகள்தோறும் சுமந்தனவாகிய வாளும் வேலும் உலக்கையும் வலி
மையுடைய வச்சிரப்படையும் தண்டாயுதமும் மழுவென்கின்ற யமனும்
ஆகிய இவற்றை, இடிபோலவிழும்படி (இராமன்மேல்) வீசியெறிந்தான்;
(எ - று.) -- கோள் வச்சிரமும் என மாறுக: கோள்-வலிமை. மீளி
மொய்ம்பன் - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி - ம: — ¹எழு. ²சுமந்தவன்,
சுமந்ததம். ³மொய்ம்பின். (௩௩௩௩௬)

௧௬௫. — ‘இராவணனை வெல்லும்வகை யாது?’ என்று இராமபிரான்
ஆலோசித்தல்.

அணைய ¹சிந்திட வாண்டகை வீசினும்
விணைய மென்னினி. ²யாதுகொல் வெல்லலாம்

3நினைவே நென்ன நிசாசரன் மேனியைப்
புனைவன் வாளியி னுலெனப் 4பொங்கினான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட படைக்கலங்களை (இராவணன்) வீசியெறிய வும், ஆண்களிற் பெருமைபெற்றவனும் மகர்வீரனுமாகிய ஸ்ரீராமனும், 'இனிச் செய்யவேண்டிய தொழில் யாது? (இராவணனை) வெல்லும் ஆலோசனை யென்?' என்று ஆராய்ந்து (பின்) 'அரக்கனான இராவண னுடைய மேனியை அம்புகளால் அலங்கரிப்பேன்' என்று தீர்மானித் துக் கோபித்தான்; (எ-று.)--'மூன்றாமடியில் 'நினைவு என்' என்று இர ண்டுசொல்லாகக்கொள்ளாமல், 'நினைவேன்' என்று தன்மையொருமை முற்றாக ஒரேசொல்லாகக்கொள்ளலும் ஒன்று. பி-ம்:—1சின்திய, 2யாது கொலோவேனா, யாதுகொல்வேறலாம், யாதுகொல்வெல்லுமா, 3நினை வைநானினைந்தானெடு, நினைவைமன்னினைந்தான், நினைவைமூன்னினைந் தான், நினைவென்னினைந்தீர், நினைவென்னினைந்தான். 4பொங்கு வான். (ந.அ.௩௪)

௧௬௪ — இராவணனது மேனியெங்கும் இராமபிரான் தன் அம்புகளாற்
டொத்திவிடுதல்.

மஞ்ச ரங்கிய மார்பினுந் தோளினும்

நஞ்ச ரங்கிய கண்ணினு நாவினும்

1வஞ்சன் மேனியை வாரகனை 2யட்டிய

பஞ்ச ரம்மென லாம் 3வகை பண்ணினான்.

(இ - ள்.) மேகத்தைத் தோற்கடித்த [மிக்ககருநிறமுள்ள] (இரா வணன்) மார்பிலும், தோளிலும், விஷத்தைத் தோற்கடித்த [கொடுந் தோற்றமுள்ள] கண்களிலும் நாக்கிலுமாக (எங்கும்) அம்புகளையெய்து, வஞ்சனைக்குணமுடைய இராவணன் மேனியை, நீண்ட அம்புகள் தங்குவதற்கு ஏற்பட்ட கூடு என்று சொல்லும்படி செய்தான் (ஸ்ரீ ராமன்); (எ - று.)

பஞ்சரம் - அம்புக்கூடு: பறவைக்கூடு எனினுமாம்: அவ்வாறாயின், இராவணன் மேனியைப் பறவைகூடாகக்கொண்டதற்கு ஏற்ப அவ் வீராமன்களைகளைப் பறவைகளாகக் கொள்க. பி - ம்:—1வஞ்சமேனி யை, 2வட்டியின், வட்டியாய்ப். 3படி. (ந.அ.௩௫)

௧௬௬.—இராமாணங்கள் எங்கும் நிறைதல்.

1வாய்நி றைந்தன கண்கள் மறைந்தன

2மீநி றங்களி னெங்கு மிடைந்தன

தோய்வு றுங் 3கனை செம்புன 4ரேய்ந்தில

போய் 5நி றைந்தன வண்டப் புறமெலாம்.

(இ-ள்.) (இராவணன்) வாய்களில் நிறைந்தனவும், கண்களில் மறைந்தனவும், சிறந்த மார்பின் இடங்களிலெல்லாம் நெருங்கியனவுமாகிப் பதிதலுற்ற அம்புகள்,— இரத்தம் தோய்ப்பெறாமல் (அவனது உடலைத் துளைத்து விட்டு) அண்டத்தினப்புறமெல்லாம் போய் நிறைந்தன; (எ-று.)

உடலில் துழைந்து வெளிப்பட்ட விசையை விளக்க, 'உதிரமுந்
தோய்ப்பெறாமல்' என்றது. 1-ம்:—1வாய்மறைந்தன, வாயுமடைந்
தன. 2மே...மிடைந்தன, வீயமேனிகளெங்குமிடைந்தன, மீயமேனி
கள்...மிடைந்தன. 3கனல். 4தோய்ந்ததின். 5நிறைந்ததிவ். (௩௮௩௬)

௧௪0.—இராமனம்பால் இராவணன் அயர்ந்துவருந்ததல்.

மயிரின் காரொறும் வர்களை 1மாரிபுக்கு
உயிருந் 2தீர வுருவின வேடலுஞ்
செயிருஞ் சீற்றமு நிற்கத் 3திறல்திரிந்து
4அயர்வு தோன்றத் துளங்கி 5யமுங்கினான்.

(இ - ன்.) (தனது) மயிர்க்கால்கள்தோறும் நீண்ட (இராமபிரா
னுடைய) அம்புமழை புகுந்து உயிரும்ஒடுங்கும்படி ஊடுருவினவாய் ஒடு
தலும்,—பகைமையும் கோபமும்நிற்கவும் வலிமைதிரிந்து தளர்ச்சி
தோன்ற நிலைகலங்கி வருந்தினான், (இராவணன்); (எ-று).—1-ம்:—
1வாரி. 2தீய. 3திறம். 4அயர்வும். 5அழுந்தினான். (௩௮௩௭)

௧௪௧.—இராவணன் தந்தேரிமீது முர்ச்சித்துக் கிடந்தல்.

வாரி நீர்நின் நெதிர் 1மக ரம்படச்
சோரிசோர வுணர்வு 2துளங்கினான்
தேரின் மேலிருந் தான்பண்டு தேவர்தம்
ஊரின் மேலும் பவனி 3புலாவுவான்.

(இ - ன்.) முன்பு தேவர்களின் ஊரிலும் பவனியாக உலாவுபவ
னாகிய இராவணன், கடலின்நீரிலிருந்து எதிர்த்துவந்த மகரங்கள்
இறந்துபடும்படி (தன்னுடலினின்று) இரத்தஞ் சோர அறிவு கலங்கின
வனாய் [முர்ச்சித்தவனாய்] த் தேரின்மேற் கிடந்தான்; (எ - று)

வெம்மையான இரத்தம் மிகுதியாகப் பாய்வதனால், வாரிநீர்நின்
நெதிர்மகரம் பட்டன. 1-ம்:—1வந்திழிந்தென, மகரம்வர, மகரம்
படர். 2துளங்கியே. 3உலாவினான். (௩௮௩௮)

௧௪௨.—இராவணசாரதி தேரை விலக்கிநிறுத்தல்.

ஆர்த்துக் கொண்டெழுந் தும்பர்க ளாடினார்
வேர்த்துத் தீவினை 1வெம்பி விழுந்தது
2போர்த்துப் பொய்த்தன னென்று பொலங்கொடேர்
பேர்த்துச் சாரதி போயினன் 3பின் றுவான்.

(இ - ன்.) (அதுகண்டு மகிழ்ச்சியினால்) தேவர்கள் ஆரவாரஞ்
செய்துகொண்டு மேலெழும்பிக்குதித்துக் கூத்தாடினார்கள்; தீவினை
'உடல்'வேர்த்து (மனம்)வருந்தி விழுந்திட்டது; (இராவணனுடைய)
2தர்ப்பாகன்' (இராவணன் இராமபாணத்தால்உடலெங்கும்) மூடப்பட்டு
அறிவுசோர்ந்தான்' என்று (அங்குநிற்கப்) பின்வாங்கினவனாய், அழகு
கொண்ட தேரை (அவ்விடத்தினின்றும்) திருப்பிச் சென்றான்;

(எ - று.)--பி - ம்:—¹வெந்து. ²போர்த்துப்போந்தனென்று, போர்த்துக்கொய்தனென்று, போர்க்கயர்ந்தனென்று. ³பின்னறு. ()

கஎ௩.—அப்போது இராமபிரான் அம்புஎய்தலைத் தவிர்தல்.

கைது றந்த படையினன் கண்ணகன்
மெய்து றந்த வுணர்வினன் வீழ்தலும்
எய்தி றந்¹த விர்த் தானிமை யோர்களை
உய்தி றந்துணிந் தா²ன்ற முன்னுவான்.

(இ - ள்.) இமையோர்களை உய்யச்செய்கின்றவகையிலே துணிவு கொண்டதொழில்செய்பவளுகிய ஸ்ரீராமன்,--கையைவிட்டுநடுவிய படைக்கலமுடையவனும் இடம் பரந்த உடலைவிட்டுநீங்கிய பிரஞ்ஞையையுடையவனுமாகி (இராவணன் மூர்ச்சித்து)விழுதலும், அறத்தை நனைப்பவளும், அம்புஎய்யுஞ்செயலேநீங்கினான்; (எ - று.)

‘எய்திற்ற்தவிர்தான்’ என்பதை, அறமுன்னுவானென்பது சமர்த்தித்தநின்றது: தொடர்நிலைச்செய்யுட்துறியணி. பி-ம்:—¹துறந்தான். ²தவம், என்னது. (௩௮௪0)

கஎ௪.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - மாதலி இராவணனைக்

கொல்லச்சொல்ல, இராமன் ‘நீதியன்று’ என
மறுத்தலைத் தெரிவிக்கும்.

¹தேறி னாற்பின்னை ²யாதுஞ்செயற்கரிது
ஊறு தானுற்ற ³போதே யுயர்தவன்
நூறு வாயென மாதலி ⁴நூக்கினன்
ஏறு சேவக னும்மிதி யம்பினன்.

(இ - ள்.) (அப்போது) மாதலியானவன், (இராமபிரானேரோக்கி), ‘யிக்கதவத்தையுடையவளுகிய இராவணனை (உணர்வு)செளரிந்தாற்பிறகு ஒன்றுஞ்செய்யமுடியாது: (அகையால் அவன்) மூர்ச்சித்திருக்கின்ற இப்போதே அழித்திடுவாய்’ என்று தூண்டினான்; யிக்க வீரமுள்ளவனை ஸ்ரீராமனும், இதுகூறினான்; (எ - று.) ‘இது’ என்றது மேலிற்கவியில்வருவதனை. பி-ம்:—¹தேறினான். ²யாரும். ³போழ்த்திவனின்னுயிர், போழ்த்தேயுயர்த்தவன், போதவுயிர்தனை, போதினும்யாதவர். ⁴நூக்கினான். (௩௮௪௧)

கஎ௫. படைது றந்து¹மயங்கிய ²பண்பினு
னிடை³தெ றும்படி ⁴பார்த்திக னீதியின்
நடைது றந்துயிர் ⁵கோடலு ⁶நன்மையோ
கடை ⁷துறந்தது போரென் கருத்தென்றான்.

(இ - ள்.) ‘படைக்கலத்தைக்கைவிட்டு அறிவுசோர்ந்த நிலைமையை யுடையவளுகிய இராவணனிடத்து (அவனை) அழிக்கக்கூடியநிலைமை எற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, போர்முறையின் ஒழுங்கைக்கைவிட்டு உயிர்கொள்வதும் நன்மையோ? என்மனம் போர்செய்வதை (இப்போது) முற்றும்விட்டுள்ளது’ என்று (இராமன்) கூறினான்; (எ-று.)

பண்பினிடை, இடை-ஏழனுருபு. 1 - ம்:—1 மயங்கினன். 2 பண்
பினேர், பண்பினேடு. 3 பெறும்படி, பெறுந்துயர். 4 பார்தக. 5 கோடல்
செய், கொள்வது. 6 நன்மையைக். 7 திறந்ததுபேரின், துறந்த
போருன்ற, துறந்துபேரென்ன. (ந.அ.ச.உ.)

க௭கூ.—இராவணன் உணர்வுபெற நெழதல்.

1 கூனி ரஞ்செறி பொற்கொடித் தேரோடும்
போவ ரஞ்சின ரன்னதொர் போழ்தினின்
ஏவ 2 ரஞ்சலி யாதவ ரெண்ணுடைத்
தேவ ரஞ்ச விராவணன் நேறினான்.

(இ-ள்.) கூவரம்பொருந்திய பொற்கொடியோடுகூடின தேரி
டத்துப் போகுவாராய் அச்சங்கொண்டவரான அரக்கர்கள், அப்போது
(இராமபிரானுடைய தருமகுணத்திற்காக அவனை) அஞ்சலிசெய்யாத
வர் யாவர்? [எவரும் இராமனை வணங்கினார்கள்]; (பிறகு) மதிப்பை
யுடைய தேவர்கள் அஞ்ச, இராவணன் மூர்ச்சைதெளிந்தான்; (எ-று.)
—கூவரம்-தேரில் ஆசனத்துக்கு எதிராக நடப்பெறுவதும ஸ்ரீரம்பற்றிக்
கொள்வதற்கு உதவுவதுமான தாமரைமொட்டு வடிவினதான உறுப்பு:
தேரின் தலையலங்காரமென்றும் பொருளுண்டு. கூபரம் என்ற வட
சொல். நுகத்தடிபைத் தாங்கும்மரமெனப் பொருள்படும். 1 - ம்:—
1 கோவரம். 2 அஞ்சலி யாதவரென்றுடைத், அஞ்சினரென்னும்பொழு
தினில். (ந.அ.ச.ந.)

க௭௭.—தேரை விலக்கி நிறுத்தியதற்காகச்
சாரதிமேல் இராவணன் சிலங்கொள்ளுதல்.

உறக்க நீங்கி 1 யுணர்ச்சியுற் றானென
மறக்கண் வஞ்ச னிராமனை 4 வான் றிசைச்
3 சிறக்குந் தேரோடுங் கண்டிலன் சீற்றத்தீப்
பிறக்க நோக்கினன் பின்னுற நோக்கினான்.

(இ-ள்.) கொடுமையை வெளிக்காட்டுகின்ற கண்களையுடைய வஞ்
சனான அவ்விராவணன் உறக்கம் நீங்கி உணர்வுபெற்றவனாக, (அப்
போது), பெரியதிக்குக்களிற் சிறந்துதோன்றுத் தேருடனே ஸ்ரீராம
னைக் கருணைவளம், (நாணத்தினுற்) பின்புறம் கோக்குபவளம் (த் தன்சார
தியைக்) கோபத்தீப்பிறக்க விழித்துப்பாழ்த்தான்; (எ-று.)

பின்னுற நோக்கினான் என்பதற்கு - தன்பின்புறத்தில் இராமனைப்
பார்த்தான் என்று கூறுதலு முண்டு. 1 - ம்:—1 உணர்வுபெற்றானென,
உணர்ச்சியுற்றானவன். 2 வான் றனி, வன் றனி, வன் றிசை. 3 திறக்கும். ()

க௭௮.—முன்றுகவிகள் ஒருதோடர்: இராவணன் தன் தேரீப்பாகனை
வெறுத்துக்கடிந்து வாளோக்கி, அவன்பணிதலைத் தேர்வில்க்கும்.

தேர்தி ரித்தனை தேவருங் 1 காணவே
வ்ர விற்கை யிராமற்கு வெண்ணகை

பேர வய்த்தனை ²யேபிழைத் தாயெனச்
சார திப்பெய ரோனைச் சலிப்புற.

(இ - ள்.) 'தேவரும் காணும்படி தேரைத் திருப்பிச் செலுத்தியும்; (அதனால்), வீரமுள்ள வில்லையேந்தியகையையுடைய இராமற்குப் பரிகாசச்சிரிப்புத்தோன்றச் செய்தாய்; (ஆகவே,) பிழைசெய்தவனாயும்' என்று சொல்லிச் சாரதியென்று பெயர்கூறப்படுபவனை வெறுத்து, — (எ-று.)-- 'உருத்தெழா' என அடுத்த கலியோடு தொடரும். தன்பகைவரான தேவர்கள் முன்னிலையில் மாற்றானுக்குப் பின்னிடைந்தது தனக்குப் பேரவமானம் பயக்கு மென்ற கருத்தினால் 'தேவருங்காணத் தேர்திரித்தனை' என்கின்றான். பி - ம்:—1காணவோ. ²என். (௩௮௪௫)

க௭௯. தஞ்ச ¹நானுனைத் தேற்றத் தரிக்கிலா
²வஞ்ச நீபெருஞ் ³செல்வத்து ⁴வைகினை
⁵அஞ்சி னெனெனச் செய்தனை யாதலால்
உஞ்சி போதி⁶கொ லாமென் றுருத்தெழா.

(இ - ள்.) 'தாங்குதற்குமிக்க வஞ்சனையுடையோனே! இரட்சகனாகி நான் உன்னைத் தேற்ற[மேம்படுத்தி], ²பெருஞ்செல்வத்து வைகினாய்; (நான் உனக்குச் செய்த உதவிக்குமாறாக) அஞ்சினெனென்று (என்னைப் பகைவர்) கருதும்படி செய்தாய். ஆதலால், (இவ்வாறு செய்த நீ) உயிருடன் பிழைத்துப்போவாயோ?' என்று கோபித்தெழுந்து, — (எ-று.)-- 'வாங்கடைக்கணித்தோச்சலும்' எனத் தொடரும். வஞ்சன்பகைவரிடத்துப்பரிதானம் வாங்கிக்கொண்டு உரியதலைவனுக்குத் தீமை விளைப்பவன்: இவ்வாறு மெல்லாம் திட்டியதாக முதுகுலிலும் வந்துள்ளது. பி - ம்:—1என்றுனையெண்ணத்தருதலால், நானுனைத்தேற்றத்தருக்கிலா, நானுனைத்தேற்றத்தருக்கெலாம். ²வஞ்சம். ³சோபத்து. ⁴மல்கினாய். ⁵அஞ்சினான், அஞ்சினாய். ⁶கொலோ. (௩௮௪௬)

க௮0. வாங்க டைக்கணித் தோச்சலும் வந்தவன்
தாங்க டைக்கணி யாத்தலை ¹தாழ்வறு
²மூள்க டைக்கடுந் தீயின் முனிவொழி
கோள்க டைக்கணித் தென்றவன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்) வாளைக்கடைக்கண்ணாற்பார்த்து (அந்தச் சாரதிமீது விடுக்குமாறு) ஒங்கியவளவில், அந்தப்பாகன், — கிட்டி அந்த இராவணனுடைய பாதங்களைப் பார்த்துத் தலைதாழ்ந்து 'என்' எண்ணத்தை அருள்கொண்டு ஆராய்ந்து யுகாந்தகாலத்துத்தோன்றுகின்ற கொடிய கனல்போல மூள்கின்ற சினத்தை ஒழிவாயாக' என்று சொல்லியவனும் (மீண்டுங்) கூறுவான்; (எ-று.)-- தேர்ப்பாகன் கூறுவதை அடுத்த இரண்டுகவிகளிறு காண்க. கடைக்கடுந்தீயின் மூள்முனிவுஎன்க. பி-ம்:—¹தாழ்வறு, சாய்குறு. ²நீள்கடைக்கடுந்தீயின் முனி - யாங்கடைத்தின்றறிவிப்பதுண்டென, மூள்கடைக்கடுந்தீயென நீமுனி-யாங்கடைத்தொன்றறிவிப்பதுண்டென, மூள்கடைக்குறுந்தீயினின்மூன்மம்வந்.

தார்கடைத்தொன்றறிவிப்பதுண்டென, மூள்கடைக்கெடுத்தீயின் முனி
வரா...என. (ந.அ.ச.எ)

கஅக.—இரண்டுசுவிகள் - சாதி தேரைத் திருப்பிச்செலுத்தியதன்

காரணத்தை இராவணனுக்குக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆண்டொழிற்றுணிவோய்ந்தனை 1யாண்டிறை

சண்ட... 2நிற்றிடினையனே நின்னுயிர்

3மாண்டதக்கணமென்றிடர் மாற்றுவான்

மீண்டதித்தொழிவெம்வினை 4மெய்ம்மையால்.

நான்குசுவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஓயனே! பராக்கிரமச்செயலைத்துணிந்து செய்தலினின்று
ஓய்ந்து உயிரொடுக்கினாய்: [மூர்ச்சித்துவிட்டாய்]; அங்குத்தானே
ஒருகணப்போது பொருத்தநின்றால், நின்னுயிர் அக்கணமே மாவது
ரிச்சயமென்றுகருதி, (உனக்குத்) துன்பம்நேரானதுதவிர்க்கும்பொருட்டு
மீண்டதாகிய இத்தொழில் (செய்தது); (உனது அடியவாகிய) எமது
செயல், (எப்போதும்) உண்மையானதாகும்: (எ - று.)—பு-ம்:—1ஆங்கி
கிறை. 2நிற்பினையெடுக்கையாய், நிற்பினையெகலையே, நிற்றிடினையனே
ளின். 3மாண்டொழித்தியினையது, மாண்டதிக்கணமென்று. 4மெய்
மையால். ஒருபிரதியில் 'மீண்டெதிர்ப்படிந் மேலிலையெயுயிர்: என்று
இரண்டாமடி. (ந.அ.ச.அ)

கஅஉ. ஓய்வு 1முற்றமுநோக்கி 2யுயிர்ப்பொறைச்

சாய்வு நீக்குதல் சாரதி 3தன்மைத்தால்

மாய்வு நிச்சயம் 4வந்துழி வாளினாற்

காய்வு தக்கதன் றற்கடை காண்டியால்.

(இ - ள்.) சாரதிசெய்யவேண்டியதொழில், (தன்னுடைய இரதி
கன்) ஓய்ந்திருப்பதையும் வலிமையுடனிருப்பதையும் கவனித்தறிந்து
கொண்டிருந்து மாய்வுநிச்சயமாகவந்திட்டதெனத் தோன்றியபோது
[வருமென்றுதோன்றியபோது] (அவனது) உயிராகியபாரத்துக்குத்
தளர்வு நேராமல் அப்பாற்கொண்டவைத்தல் (ஆகும்): (ஆதலால், என்
மீது) வாளினாற் சினங்கொண்டுகொல்லுதல், தக்கதன்று முடிவாக:
[தீர்] ஆலோசித்துப்பார்; (எ - று.)—பு-ம்:—1முற்றவும். 2உயிர்பெற்ற.
3தன்மையால். 4வந்துது, வந்துள. (ந.அ.ச.க)

கஅங.---இராவணன் இரக்கங்கொண்டு தேரைமீட்குள்ள, பாகன்

அய்வாறேசெல்ல, இராவணன் இராமனைக் காணுதல்.

என்றிறைஞ்சலுமெண்ணி 1யிரங்கினான்

வென்றி யந்தடர் தேரினை 2மீட்கெனச்

சென்றெதிர்த்தது தேருமத் 3தேர்மிசை

நின்ற வஞ்சனிராமனை நேர்வுறு.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்;

(இ - ள்.) என்று சொல்லி (அந்தப்பாகன்) வணங்குதலும், (இராவணன் அவன்செயலை) ஆராய்ந்து (அவன்மீது) இரக்கங்கொண்டவனாய், 'வெற்றிபொருந்திய அழகிய பெரியதேரைமீட்பாய்' என்று சொல்ல, தேரும்போய் (இராமனை) எதிர்ப்பட்டது; அந்தத்தேர்மீதுநின்ற வஞ்சனைக்குணமுள்ள இராவணன் இராமனைச் சந்தித்து,—(எ - று.)— 'வெங்கணைகோடியின்கோடிகள் தூற்றினான்' என அடித்தகவியோடு தொடரும். பி - ம்:—¹இரங்குவான். ²நீளொஞ்சு. ³தேர்த்திசை. ()

க.அ.ச.—இராவணன் இராமன்மீது அம்புவிடுத்தல்.

கூற்றின் வெங்கணை ¹கோடியின் கோடிகள்
தூற்றி னான்வலி ²மும்மடி தோற்றினான்
வேற்றொர் வாளரக் கன்னென வெம்மைபால்
ஆற்றி னான்செருக் கண்டவ ரஞ்சினார்.

(இ-ள்.) யமனைக்காட்டிலும் கொடிய அம்புகள் பலகோடிக்கணக்காயுள்ளவைகளைப் பொழிந்தான்: '(இவன்) வேறொர்கொடியஅரக்கனோ?' என்னுமாறு வலிமை (முன்னிலும்) மும்மடங்கு தோன்றப் பெற்றவனாய், கொடுமையோடு போரைச் செய்தான்: (அதனைக்) கண்டவர்(யாவரும்) அஞ்சினார்கள்; (எ-று.)—பி - ம்:—¹கோடிய ²மும்முறை.

இங்கே ஒருசெய்யுள் காணப்படுவது வருமாறு:—

அஞ்ச லின்றி யமர்க்களத் தாரியன்
வெஞ்சி னத்தொடு வேலரக் கன்பொர
எஞ்ச வேழு திவச மிராப்பகல்
விஞ்ச போர்செயும் வேலையில் வீரனும். (ந.அ.க)

க.அ.ந.—இதுவும் அடித்தகவியும் - இராமன் கணைசிந்தி

இராவணன் வில்லைத் துண்டித்தமையைக் கூறும்.

எல்லுண் டாகி னெருப்புண் ¹டெனுமிதொர்
சொல்லுண் டாயது ²போலவன் ரோளிடை
வில்லுண் டாகின் வெலற்கரி தாமெனஞ்ச
செல்லுண் டாலன்ன தோர்களை ³சிந்தினான்.

(இ - ள்.) 'புகையுண்டானால் நெருப்புஉண்டு' என்கின்ற இது ஒரு சொல் உண்டாகியதுபோல், 'அந்தஇராவணனுடைய தோளினிடத்து வில்இருக்குமாயின் வெல்லுதற்கு அரிதுஆம்' என்று கருதி, இடியையுட்கொண்டதையொத்த ஓர்கணையை விடுத்தான், (இராமன்); (எ-று.)

'புகையுண்டாயின் நெருப்புண்டு என்பதுபோல இவன்தோளில் வில்லுண்டாயின் நமக்குவெற்றியில்லையென்பது நிச்சயம்' என்று துணிந்து அவ்விராவணன் வில்லை முறிக்கக் கணையை இராமன் விடுத்தானென்பதாம். "புகையுளவிடத்து நெருப்புண்டு" என்பது, மணிமேகலை, எல்-இலக்கணையால், இருள்நிறமுள்ளபுகையை யுணர்த்திற்று: எல் - ஒளி யென்பாருமுளர். பி - ம்:—¹எனுமிதச், ²எனுமியற், ³போலிவன். ⁴சிந்தியார்.

௧௮௬. நாரணன்படை¹நாயகனுய்ப்புறப்
பாரணங்கினைத்²தாங்குறும் பலவகை
வாரணங்களை வென்றவன் வார்சிலை
ஆரணங்கை³யிருதுணி யாக்கினான்.

(இ - ள்.) திருமாலின் அவதாரமூர்த்தியான தலைவன்,—[இராமன்] (அங்கனம்) கணைகளைச்செலுத்தி, பூமிதேவியைத் தாங்குகின்ற பலவகை [எட்டான.] (திக்கு)யானைகளை வென்றவனான இராவணனுடைய நீண்டவில்லாகியநிறைந்த அச்சந்தருவதை இருதுண்டாக்கினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹ஆகிரயப்புறப், ஆகிரயப்புறப், ஆகிரயப்புறப். ²தாங்கும்பலவகை. (௩௮௬)

௧௮௭.—அதுகண்ட தேவரிம்மகீழ்ச்சி.
அயன்படைத்தவில் லாயிரம் பேரினான்
வியன்படைக்கலத் தாலற்று விழ்தலும்
உயர்ந்து யர்ந்து¹குதித்தன²ரும்பரால்
பயன்படைத்தனம் பஃறவத் தாலென்றார்.

(இ - ள்.) பிரமதேவனார்: படைக்கப்பட்ட வில், ஆயிரத்திருநாமங்களை யுடையவனான பூரீராமனுடைய பெரியபடைக்கலத்தினால் துண்டிபட்டுவிழ்தலும், தேவர்கள் உயர்ந்துயர்ந்துகுதித்தார்களாய்ப்பலவகைத் தவத்தினால் பயன்பெற்றோமென்று கூறினார்; (எ - று.)

இங்கு 'ஆயிரம்பேரினான் வியன்படைக்கலம்' என வந்ததனாலும், 'நாரணன்படை' எனக் கீழ்ச்செய்யுளில் வந்ததனாலும், ௧௮௬-ஆம்பாடலின், 'செல்லுண்டாலன்னதோர்களை' என்பதற்கு - நாராயணஸ்திரம் என்றுபொருள் கூறுதலுமொன்று: அயன்வில்லைத்துண்டிப்பதற்கு, பிக்ச்சிறந்த நாராயணஸ்திரத்தை விடுத்தா னென்று கொள்வது சிறப்பே. பி - ம்:—¹குனித்தனர். ²உம்பரார், உம்பரும், உம்பரே. (௩௮௭)

௧௮௮.—இராவணன் வில்லை யெடுத்துக்கொண்டேயிருந்த, இராமன்
அவந்நயை யழித்துக்கொண்டேயிருந்தல்.

மாறி மாறி வரிசிலை வாங்கினான்
¹நாறு நூறினொடையிரு நூறவை
வேறு வேறு²திசையுற வெங்களை
நூறி நூறி யிராம³னுறுக்கினான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்) மாறிமாறிக் கட்டமைத்தவில்லை எடுத்த வண்ணிருந்தான்; இராமன், அந்தக்கோடிநிற்களை வெவ்வேறு திசையிலே பொருந்தக் கொடியஅம்புகளாற் பொடிப்பொடியாக்கி நூறுக்கிட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹ஆறுநூறினொடு, ஆறினூறினொடு, நூறிநூறினொடு, நூறிநூறினொடு ²விளிவுற. ³நுணுக்கினான்.()

௧௮௯.—இராவணன் இராமனுடைய மாப்பிள்மீது

. இருப்புலக்கைழதலியவந்நயை விடுத்தல்.

இருப்புலக்கை¹வேறண்டுகோலீட்டிவாள்
இருப்புலக்கை வருநெடுங்²கப்பணம்

திருப்புலக்க வய்த்தான் நிசையானியின்
மருப்புலக்க வழங்கிய மார்பினான்.

(இ-ள்.) திக்கச்சங்களின் தந்தங்கள்முறியும்படி எதிர்கொடுத்த மார்பையுடையவனான இராவணன், (அந்தஇராமபிரானுடையமார்பிலே நீங்காதுஉறைகின்ற) இலட்சுமி புலவிகொண்டாற்போல் (அம்மார்பை விட்டு) அப்பற்செல்லும்படி, இருப்புலக்கை வேல் தண்டு குத்துக்கோல் ஈட்டி வாள் நெருப்பும்(தன்)வெம்மைகுறையும்படி [மிக்ககொடுமையுடன்] வருகின்ற நெடியகப்பணம் ஆகியஇவற்றை விடுத்தான்; (எ-று.)---பி-ம்:—1நீண்டு வேலீட்டி, கோறண்டு வேலீட்டி, 2கற்பணம். (௩-௮௫௬)

௧௬௦.—இராவணன் விடுத்தவற்றையெல்லாம் பொடிபடுத்தி, 'இவனை யொழிக்க, உபாயம் யாது?' என்று ஸ்ரீராமன் நாடுதல்.

அவையனைத்து 1மறுத்தகன் வேலையிற்
சுவையனைத்து மெனக்²குவித் தான்குறித்து
இவையனைத்து மிவனை³வெல் லாவென
நவையனைத்துந் துறந்தவ னாடினான்.

(இ-ள்.) (இராவணனெறிந்தஇருப்புலக்கைமுதலிய) அவ்வாயுதங்கள் என்வாவற்றையும் (தன்னம்புகளினால்) அறுத்தொழித்து அவையெல்லாம் அகன்றகடலில் திட்டுஎன்றரினைக்குமாறு குவித்தவனாய், குற்றம்யாவையும் நீங்கினவனான ஸ்ரீராமன்,---இவையாலும் இவனைவெல்லா என்றுஎண்ணி (அவனைக் கொல்ல யாதுசெய்வதென்று) ஆராய்பவனாயினான்;(எ-று.)---பி-ம்:—1அறுத்தனன்வேலையிற், அறுத்தலைவேலையைக், அறுத்தகன்வேலையைக். 2குறித்தான். 3வெல்லாதென. (௩-௮௫௬)

௧௬௧.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்:இராமன்நாடிப் பிரமாஸ்திரம் விடுக்கத்தீர்மானித்ததைத் தெரிவித்தும்.

கண்ணி னுண்மணி யூடு கழிந்தன
1எண்ணி னுண்மணி லிற்பல 2வெங்களை
புண்ணி னுண்னுழைந்³தோடிய புந்தியோர்
4எண்ணி னுண்ணிய வென்செயற்பாற்⁵றென.

(இ - ள்.) ஆலோசிக்குமிடத்து நுண்ணியமணலினும்பலவாகிப் புத்திமாண்களின் எண்ணினும், நுண்ணியனவான வெங்களை" கண்ணினுள் மணியினும் நுழைந்துசென்றன: (அன்றியும்) புண்ணினுள்ளும், நுழைந்தோடிய: (அவையாலும் இவனை ஒன்றும் செய்யமாட்டிற்றில்: ஆதலால், இப்போது) என்னசெய்யத்தக்கது? என்றுஆலோசித்து,---(எ - று.)---'எண்ணிவலித்தனன்' என்று அடுத்த கவியோடு முடியும். பி - ம்:—1எண்ணு. 2ஈர்க்களை. 3ஒடினபுந்தியோர், ஒடியபுண்ணியர். 4எண்ணுநுண்ணிய, எண்ணினுன்னிலது. 5என்றான். ()

௧௬௨. 1நாரணன்றிரு வந்தியி னுன்முகன்
பார 2வெம்படை வாங்கியிப் பாதகன்

3மாரி நெய்வனென் நெண்ணி 4வலித்தனன்
ஆரி யன்னவ

(இ-ள்.) ஸ்ரீராமன் அந்தஇராவணனுடைய உயிரைப்போக்கும்பொருட்டு ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய திருவுந்தியிலேயுள்ள நான்முகனது பெருமைபெற்ற கொடியகணையெடுத்து, 'இந்தப்பாதகனுடைய மார்பின் எய்வென்' என்று எண்ணித் தீர்மானித்தான்; (எ - று.)—அகற்று வான்—முற்றெச்சம்: வானீற்று எதிர்காலவினையெச்சமுமாம். மார் = மார்பு: மருஉ. பி-ம்:—1நாரநாண்மலர்மேல்வந்த, 2வாளியைவாங்கினன் பார்த்தனன், வாளியைவாங்கியபாதகன், வாளியைநோக்குடன்பார்த்திலன். 3மார்பிலெய்வன், மார்பினுய்ப்பன். 4மதித்தனன். (௩௮௫௬)

௧௬௩.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஸ்ரீராமன் பிரமாஸ்திரத்தை விடுத்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

1முந்தி வந்துலகின்ற முதற் 2பெயர்
அந்த ணன்படை 3வாங்கி யருச்சியாச்
4சந்த ரன்சிலை நாணிற் 5ரெடுப்புறு
மந்த ரம்புரை தோளுற வாங்கினன்.

(இ - ள்.) முற்பட்டுத்தோன்றி உலகைப்படைத்த முதல்வனென்ப பெயர்பெற்ற அந்தணனான பிரமதேவனுடைய அஸ்திரத்தைஎடுத்து அருச்சித்து, கட்டமுகுடையவனான ஸ்ரீராமன், (தன்) வில்நாணியில் தொடுத்து, மந்தரமலையெடுத்த தோளிற்பொருந்த இழுத்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1முந்து. 2பொருள். 3ஆங்கு. 4சந்தரச். 5தொடுக்குறு.

௧௬௪. புரஞ்சு டப்பண் 1டமைத்தது 2பொற்பீணை
மரந்து ளைத்தது வாலியை 3மாய்த்துளது
4அரஞ்சு டச்சுடர் 5நெஞ்ச நரக்கர்கோன்
உரஞ்சு டச்சு 6ரோன்மக னுந்தினன்.

(இ - ள்.) திரிபுரத்தைக் சுட்டெரிப்பதற்கு முன்புஅமைத்ததும், அழகியகிளைகளுள்ளமரங்களை [எழு சாலமரங்களை] துளைத்ததும், வாலியை மாய்த்துள்ளதுமான அந்தஅஸ்திரத்தை, அரம் தாக்க (அஞ்சாது மகிழ்ச்சியால்) விளங்குகின்ற நெஞ்சைக்கொண்ட அரக்கர் தலைவனான இராவணன் மார்பைத்தாக்கும்படி, சூரியகுலத்துத் தோன்றியவனான ஸ்ரீராமன் செலுத்தினன்; (எ - று.)—அரஞ்சுடச்சுடர்நெஞ்சன் - மாற்றாற்படைக்கலத்துக்கு அஞ்சாதவென்றபடி. பி-ம்:—1அமைத்தது, அமர்த்தது. 2பொர்ப்பீணை. 3மாய்த்தது, மாய்த்துளது. 4அரஞ்சுடர். 5அம்புவரத்தினால், அம்பதவரத்தினால், அம்பதவாற்றலான். 6சுடரோன்மகன்தோன்றினன், சுடர்மேனியினுந்தினன். ()

௧௬௫.—பிரமாஸ்திரம் இராவணன்மீது செல்லுதல்.

காலும் வெங்கன லுங்கடை காண்கிலா
1மாலுங் 2கொண்ட வடிக்களை மாழுகம்

நாலுங் கொண்டு நடந்தது நான்முகன்
மூல மந்திரந் தன்னொடு ¹மூட்டலால்.

(இ - ள்.) திருமாலினயிசமான ஸ்ரீராமன் கொண்டதாகிக் காற்றும்
கொடுங்கனலும் முடிவுகாணமாட்டாத (வேகமும் கொடுமையுமுடைய)
கூரிய(அந்தக்)கணையானது, நான்முகனுக்குஉரிய ஸீஜாட்சரத்தைக்
கொண்ட மந்திரத்தோடு அபிமந்திரித்துவிட்டதனால், பெரியநான்கு
முகங்களையுங் கொண்டு சென்றது; (எ - று.)—¹பி - ம்:—¹மேலும்.
²கொண்டிவ். ³மூட்டலால். (௩ அசுஉ)

௩௬௬.—பிரமாஸ்திரத்தினால் ஏற்பட்ட நிலை.

ஆழி மால்வரைக் கப்புறத் ¹தப்புறம்
பாழி ²மாகட லும்வெளிப் ³பாய்ந்ததால்
ஊழி ஞாயிறு மின்மினி ⁴யொப்புற
வாழி வெஞ்சுடர் பேரிருள் வரவே.

(இ - ள்.) (அந்த அஸ்திரம்தன்னுடைய) கொடியுடையசுடரினால் மிக்க
இருளைப் போக்குகையில், யுகார்த்தத்தில்தோன்றும் சூரியனுந் மின்
மினியை யொத்துத்தோன்ற, பெரிய சக்கரவானமலைக்கு அப்புறத்
துள்ள நீர்ஹைந்த வலியபெரியகடலும் [பெரும்புறக்கடலும்] வெளிப்
பாய்ந்தது; (எ - று.)—வாழி - அசை. பி-ம்:—¹அப்புறம், அப்புறப்.
²மால்வரையும். ³பாய்தலால். ⁴ஒத்தவால், ஒப்புறும். ⁵சுடர்ப்பேரிருள்.

௩௬௭.—பிரமாஸ்திரம் இராவணன்மாஃபிற் புததல்.

அக்க ணத்தி ¹னையன்படை ²யாண்டகை
சக்க ரப்படை யோடுந் தழீஇச்சென்று
புக்க தக்³கொடி யோனும் பூமியும்
திக்க ணத்தும் விசும்புந் ⁴திரிந்தவே.

(இ - ள்.) அக்கணத்தில் பிரமாஸ்திரமானது புருஷோத்தம
னான ஸ்ரீராமனுடைய சக்கரப்படையுடனே சேர்ந்து [சுதரிசனழ்வா
னது அபிசத்தையும்பெற்று]சென்று அந்தக்கொடியோனை இராவண
னுடைய மார்பிற் புக்கது: (அக்கணத்து) பூமியும் திக்குக்கள்யாவும்
விசும்பும் (நிலை)திரிந்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—¹அயல்வின்ற. ²ஆண்டகைச்.
³கொடிபோல். ⁴திரியவே, தெரியவே. (௩ அசுசு)
வேறு.

௩௬௮.—இராவணனுயிரிழத்தல்.

மக்கோடி வாணான முயன்றுடைய ¹பெருந்தவழு ²முதல்
வன் முன்னாள், எக்கோடி ³யாராலும் ⁴வெலப்படா பெனக்
கொடுத்த வரமு ⁵மேனைத், ⁶திக்கோடு ⁷முலகனைத்துஞ் செருக்க
டந்த ⁸புயவலியுந் தின்று மார்பிற், முக்கோடி யுயிர்ப்பருகிப் புறம்
போயிற் றிராகவன்றன் புனித வாளி

(இ-ள்.) இராமபிரானெய்தபரிசுத்தமான அந்தஅஸ்திரமானது,—
(இராவணனது) முக்கோடியாயுடையும் முயன்றுசெய்த பெருந்தவத்தை

பும், முதற்கடவுளரிற்சேர்ந்தவனானபிரமதேவன் முன்காலத்தில் 'முப் பத்துமுக்கோடிதேவர்களில் எந்தவரிசையிற் சேர்ந்தவராலும் வெல் லப்படாய்' என்றுகொடுத்தவரத்தையும், மற்றும் திக்கோடும்உலகனைத் திலும் போரினல்வென்ற புயவலியையும் ஒழித்துவிட்டு, (அவனுடைய) மார்பிலேபுகுந்து உடலெங்குங்குடைந்து உயிரைப்பருகிவிட்டுப்பறத் திற்போயிற்று; (௩ - று.)—“முதலாவார் மூவரேயம்மூவருள்ளும், முத லாவான்மூரிசீர்வண்ணன்” என்பது, பெரியார்பாசரம். அவ்உலகசக் கள் ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாதித்யர் இரட்டையரான அசுவினீ தேவதைகள்ளைத் தேவர்கள் பலதிறப்பட்டிருத்தல் காண்க. 1-10:— 1பெருவரமும். 2முனிவர்தாமே, முதல்வர்தாமே, முனைவர்தாமே 3எவ ராலும் 4வெல்படாது, வெல்படான். 5மேன்மை. 6திக்கோடி. 7எவ்வலகு. 8பெரு. (௩-அசுடு)

கககூ.—இராவணனைநொன்ற அட்பு மீனாடு இராமபிரானுடைய தூணியிற் புததல்.

ஆர்க்கின்ற 1வானவரு 2மந்தனா முனிவர்களு மாசி கூறித், தூர்க்கின்ற 3மலர்மாரி 1தொடரப்போய்ப் பாற்கடலிற், தூய்ரீரா டித், 5தேர்க்குன்ற விராவணன்றன் 6செழுங்குருநிப் பெருந் பர வைத் திரைமேற்சென்று, கார்க்குன்ற மனையானன்றன் கடுங்கணைப் புட் டிலினெவட் கரந்த தம்மா.

(இ - ள்.) (மகிழ்ச்சியினால்) ஆரவாரஞ்செய்கின்ற வானவரும் அந் தணர்களும் முனிவர்களும் வாழ்த்துக்கூறி(ப் பூமியினிடத்தை)தூர்த்து விடுமாறு யுகதியாகப்பொழிகின்ற புஷ்பவர்ஷம்தொடரப்போய்ப்பாற் கடலிற் பரிசுத்தமாகரீராடி, (திரும்பிச்) குன்றம்போன்றதேரையுடைய இராவணனுடைய வளனுள்ள இரத்தப்பெருங்கடலின் அலமேற் செ ன்று, கரியகுன்றையொத்தவனான இராமபிரானுடைய விசையுள்ள கணையானது புட்டிலினுட் புக்குளித்தது; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்: அக்கணைச்செய்கையை வியத்தவாறு. 1-10:-- 1அமரர்களும். 2முனிவரருமந்தணரும். முனிவர்களும்ந்தணரும். 3அவர். 4சொரிய 5தீர்க்கின்ற, போர்க்கின்ற, தேர்க்கின்ற. 6பெருங்குருதிச் செழும. 7நடுவுட்.

ஒருபிரதியில் இச்செய்யுளோடு இராவணன்வதைப்படலம் முடிய, மேல் வீடணன்வண்டோதரிபுலம்பல்படலம் என்று காண்கின்றது. ()

௨௦௦—தலைகீழ்ப்பட இராவணன் விழுதல்.

கடர்¹நின்ற மழைநின்று முரு²முதிர்வ வெனத்திணிதோட் காட்டி னின்றும், தார்நின்ற மலை³நின்றும் 4பணிக் குலமு மணிக்குலமுந் 5தகர்ந்து சிந்தப், போர்நின்ற 6கீழிநின்றும் 7பொறி நின்று புகையோடுங் குருதி 8பொங்கத், 9தேர்நின்று 10நிலத் துச் சிரமுகங்கீழ்ப் படவிழுந்தான் சிகரம் போல்வான்.

(இ-ள்.) (அரக்கர்க்குச்)சிகரம்போலிருந்தவனான இராவணன்,— குருநிறம்பொருந்திய மேகத்தினின்றும் இடிஉதிர்வதுபோல நெருங்

கிய தோள்தொகுதியினின்றும் மலைதங்கிய மலைபோன்றமார்பினின்றும் இரத்தினத்தொகுதிகளும் ஆபரணத்தொகுதிகளும் உடைந்துசிந்தவும், போரில்நின்றவழியினின்றும் தீப்பொறி(வெளிப்பட்டி)நின்றும் புகையுடனேகுருதிபொங்கவும் தேரினின்றும் பெரியநிலத்திலேசரசுடன்சேர்ந்த முகம் கீழ்ப்படவிழுந்தான்; (எ-று)---சிரமுகம்-பிரதானமுகமுமாம். 1-ஈ:—1நின்றும், 2அதிர்வ, அதிர்ந்த, அதிர்ப்ப, 3நின்ற, 4மணிக் குலமும் பணி, 5தளர்ந்து, 6வழிநின்றும், வழிநின்றும், விழிநின்றும், 7பொறிநின்ற, பொறைநின்ற, 8பொங்கித், 9பேர்நின்ற, 10நிலத்தின் முகங்கள், நிலத்து சசினமுகம். (௩௮௬)

௨௦௧.—இராவணனுடைய முகம் பொலிவுற்றிருந்தல்.

வெம்மடங்கல் வெகுண்டனைய சினைடங்க மனமடங்க வினையம் வீயத், தெம்மடங்கப் 1பொருதடங்கைச் செயலடங்க 2மயலடங்க வாற்றறேயத், தம்மடங்கு முனிவரையுந் 3தலையடங்க நிலையடங்கச் 4சாய்த்த நாளின், மும்மடங்கு பொலிந்தனவா. முறைதாறந்தா னுயிர் துறந்த முகங்களம்மா.

(இ-ள்.) கொடியசிக்கம் வெகுண்டாற்போன்ற கோபம் அடங்கவும், மனம் ஒடுங்கிவிடவும், வஞ்சனையொழியவும், பகைவரொடுங்கும்படி போர்செய்த பெரிய கைகளின்செயல் அடங்கவும், (காம)மயல் அடங்கவும், வலிமையொடுங்கவும், உயிர் துறந்த அந்த நீதிமுறையைத் துறந்த வனான இராவணனுடைய முகங்கள்,--தமக்குள்ளே அடங்கியிருக்கின்ற முனிவரையும் தலையடங்கவும் தலையடங்கவும் முறியடித்த நாளினும் மும்மடங்கு பொலிந்தன; (எ-று.)

மகாவீரனாதலால், இறக்கும்போது முசுப்பொலிவு மிக்கதென்க: அம்மா என்பது - அங்ஙனம் பொலிந்தமைக்கு வியந்தமையைத் தெரிவிக்கும். முனிவரையும், உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. 1-ஈ:—1பொருந்தடங்க, 2மயலடங்கா 3தலையடங்கு, தலையடங்கா, 4சாய்த்தவேனும், சாய்த்தவேனும், சாய்த்தவேனும். (௩௮௬)

௨௦௨.—இராமன் இரத்தினைக் கழிந்தபின்னும் இராவணனைப் பார்த்தல்.

1பூதலத்தி னைக்குவாய் நீவிடுமிப் பொலந்தேரை. யென்ற போதின், மாதலிப்பே ரவன்கடவ மண்டலத்தி னப்பொழுதே வருதலோடும், 2மீதலித்த 3பெருந்தாரை விசும்பளப்பக் கிடந்தான்றன் மேனி முற்றுந், காதலித்த வுருவாகி யறம் வளர்க்குந் கண்ணுளன் றெரியக் கண்டான்.

(இ-ள்.) 1 சாரத்தியஞ்செய்கின்ற இந்த அழகிய தேரைப் பூதலத்தில் ஆக்குவாயாக' என்று (ஸ்ரீராமன் மாதலிக்குக் கட்டளையிட்ட) போதிலே, மாதலியென்ற பேரையுடைய அந்தப்பாகன் னுண்டப் பூதலத்தில் அப்பொழுதே (தேர்) வருதலோடும்,--மேலே அலைமோதிக்கொண்டிள்ள மிக்க (இரத்திப்) பெருக்கு விசும்புவரையிற் செல்லக் கிடந்தானுடைய மேளரி

முழுவதையும் அறத்தைவளர்க்கின்ற கருணையுடையவனாகிய ஸ்ரீராமன் (தான்) காதலித்த உருவேயாகித்தோன்றக் கண்டனன்; (எ - று.)

‘இராவணனது உள்ளேயிருந்தராகம் [ராகம் - காதலும் செந்திரமும்: சீலேடை.] மேலேஎங்கும்வழிந்ததோ?’ என்று கருதப்படுமாறு உடலெங்கும் இரத்தப் பெருக்கினால் ராகத்தையடைந்துவிழுந்திருப்பதை ஸ்ரீராமன் கண்டா னென்பதாம் தன்மேனிமுற்றும் காதலித்த உருவாகி அறம்வளர்க்கும் கண்ணான் என்றதொடர் - தன்உடல்முழுதும் கண்டாவெவரும் விரும்பத்தக்க எல்லால்சணங்களும் அமையப் பெற்றுத் தருமம்வளர்க்கத்தோன்றிய கருணவான் என்ற பொருள் பட ஸ்ரீராமனைக் காட்டு மெனினுமாம். இது, இராவணன்விழுந்துகிடந்த இடத்தை இரதம்நணுகியதும் அத்தேரிலிருந்தபடியே அவனைக் கண்டமை கூறிற்று. தேரினின்றுஇறங்கி இராவணனைக் கண்டமையை அடுத்த செய்யுள் கூறும் 1-ல்—¹பூதலத்தசதாக்குவாயாகவினிப், பூதலத்ததாக்குவாயாபினியிப். ²மீதலத்த. ³பெருஞ்சோரி. ⁴அலைச, அலச, அளக்க. ⁵காக்கும். (௩-அச௬)

உ.௦௩.—தேரை இத்தினிடம் கொண்டுபோமாறு மாதலியை அனுப்பிவிட்டு, ஸ்ரீராமன் இராவணனை நணுகிச் சாணுதல்.

தேரினைக் கொடுவிசும்பிற் செல்கென்ன ¹மாதலியைச் செலுத்திப் பின்னர், ²பாரிடமீ தினினணுகித் தம்பியொடும் படைத்தலைவ ரெவருஞ் சுற்றப், போரிடைமீண் டொருவருக்கும் புறங்கொடாப் ⁴போர் ிரன் பொருது விழந்த, சீரினையே மனமுவப்ப வருமுற்றுந் ⁵திருவானன் றெரியக் கண்டான்.

(இ - ள்.) ‘¹தேரைக்கொண்டு விசும்பிற் செல்க’ என்றுசொல்லி மாதலியை யனுப்பிவிட்டுப் பின்பு பாரிடமீ தினிற் சேர்த்து, திருமகள் கணவனான ஸ்ரீராமன், தம்பியுடனே படைத்தலைவர்எல்லோரும் (தன்னைச்) குழு, (இதுவரையிற்) போரிலேமீண்டு ஒருவற்குப் புறங்கொடாப் போர்வீரனாகிய இராவணன் பொருதுவிழ்துள்ள சிறந்தசிலையையே (தன்)மனமுவக்கும்படி (அவனது) உருவமுற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியக் கண்டான்; (எ-று.)—1-ல்—¹மாதலியுஞ்சென்ற. ²பாரிடைப் போயினிது. ³பலருஞ் ⁴தீரனையே. ⁵திருமாற்பன். இச்செய்யுள் சில எட்டுப்பீர்திகளி லில்லை. (௩-அஎ௦)

உ.௦௪.—இராவணனுடைய தலை முகலிய உறுப்புக்களிள்மீது வானாங்கள்ஏறிக் கூத்தாடுதல்.

அலைமேவுங் கடல்புடைசூழுவனியெலாங் காத்தளிக்கு மடற்கை வரன், சிலைமேவுங் கடுங்கணையாற் படுகளத்தே மனத்தீமை சிதைந்து விழந்தோன், தலைமேலுந் தோண்மேலுந் தடமுதுகிற் ¹படர்ப்புயத்துந் ²தாவியேறி, ³மலையினின் ⁴குருவியேபோலாடினவால் வானரங்கள் வரம்பி லாத.

(இ - ள்.) அலைபொருந்திய கடலினால் நாற்புறமுஞ்சூழப்பெற்ற பூமிமுழுவதையும் காத்து இரட்சிக்கின்ற வலியகையையுடைய வீர

னையநீராமனது வில்லிற் பொருந்திய கொடிய அம்பினாலே போர்க்களத்தே மனத்திமைகெட்டு இறந்துவீழ்ந்தவனான இராவணனுடைய தலைமீதும் தோளின்மீதும் பெரியமுதுகிலும் படர்ந்தபுயத்திலும் தாலியேறி, வரம்பில்லாதனவான வானரங்கள் மலையினின்று ஆடுவன போல ஆடின; (எறு)

19-1-1பிடர்ப்புறத்தும். 2தாலித்தாலி. 3மலமேல். 4நின்றமுடின. முன்னிரண்டடியில் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்ற 'புலமேலுஞ் செலற்கொத்துப்பொதுகின்ற செல்வத்தின்புன்மைத்தன்மை, நிலமேலுமினி¹புண்டோ நீர்²மேலக்கோலமெனு நீர்மைத்தன்றே' என்ற பாடத்துக்கு - இழிந்தஇடத்துஞ் செல்லுதற்குப் பொருந்திநின்று (ஒருவர்க்கேயுரியதாகாமல் பலர்க்கும்) பொதுவாந்தன்மையுள்ள செல்வத்தினுடைய இழிந்ததன்மை நிலைத்திருக்குந்திறத்திலும் (இராவணனே செல்வமொழிய அவனுடலின்மீது வானரங்கள்கூத்தாட உயிர்நீத்துச் சென்றபின்பு) இனியும் (எண்ணுதற்குஇடம்)உண்டோ? (அச்செல்வம்) நீரின்றிதுஎழுதியகோலத்தின் தன்மையுடையதன்றேஎன்க. 19-ம்:— 1உண்டே. 2மேலிற். 3நிலமைத்தன்றே. (19-அஎக)

200.—இராவணனதுமார்பிற் பாயந்த தீங்குதீனித்தந்தம் அணிபோல்விளங்க ஸ்ரீராமன்காணுதல்.

தோடு¹முத நறுந்²தொடையற் றொகையுமுத ³கிளைவண்டின் சுழியத் தொங்கற், பாடுமுத படர்வெரிநின் ⁴பணியுமுத வணி ⁵நிகர்ப்பப்³பணைக்கை யானைக், கோடுமுத நெடுந்⁹தழும்பின் குவை தமுவி யெழுமேகக் குழுவிந் கோவைக், காடுமுத ¹⁰கொழும் ¹¹பிறைபிற் கறை¹³தமுன்று ¹கிடந்தனபோற்கிடக்கக் கண்டான்.

(இ - ள்.) அகவிதழ்பொருந்திய நறுமணமுள்ள மலரால்தொடுக்கப்பட்டமலைத்தொகுதிகளில் தங்குந்தன்மையுள்ளபல (சாதிகளான) பிரிவுகளைக்கொண்டவண்டுகள் வந்துபடிகின்றசுழிய்வன்ற மலர்மலைகள் பக்கங்களிற் படியப்பெற்ற பரவிய முதுகு இனிய வேலைப்பாடு கொண்ட அணிகலத்தை ஒக்குமாறு பருத்தகையையுடைய (திக்க)கஜத்தின்தந்தங்கள்(தாம்)உழுவதலைத் தோன்றிய டெடியதழும்பின்தொகுதியைப்பொருந்தி, எழுகின்ற மேகத்திரளின் வரிசையாகியகாடு சஞ்சரிக் குந்தன்மையுள்ள தொழுவியபிறையினோடு களங்கம் நீங்கிக்கிடந்தன போலக்கிடத்தலைக்கண்டான்; (எ - று.)

தொடையல்-தோளணிமலை. தொடையலிலிருந்த வண்டுகள் சுழியத்தில் வந்து மொய்க்கின்றனஎன்க. சுழியம்-முடியைச்சுற்றிவைக்கும் மலர்மலை: வளையமெனப்படுவது. சுழியத்தொங்கல்-சுழியமாகியமலை. மார்பிற்பாய்ந்துகுத்திய திக்கஜங்களின் தந்தங்கள் முதுகின்வழியாய் வெளிப்பட்டுக்கிடப்பவை பிறைச்சந்திரனையும், அத்தந்தத்தையடுத்துத் தோன்றும் தழும்பு பிறையினின்றுநீங்கித்தனிகிடக்குங்களங்கத்தையும் போன்றிருக்க, இராவணன்முதுகு மேகம்போலுமென்க. இச்செய்யுளில் தந்திறிப்பேற்றவுவமையணிகாண்க. சுழியம் - முடியணியென்க

கொள்ளுதலும் ஒன்று. ௧-ம்:—1உழுது, 2தெரியல், தொடையில், 3திளை, 4சுழியிற், சுழியற். 5வென்னில், 6மணி, 7நிரைய, நிகர்த்த, 8பகைநல் யானை, 9தழுமும், 10கொடும், 11பிறையின், 12சுழன்ற, 13கிடப்பன. ()

இச்செய்யுளோடு இராவணன்வதைப்படலம் முடிய, அடுத்தபாடல் முதல் “மற்றையோர்க்கும்” (உருஉ) என்ற பாடல் முடியும் வரையில் மண்டோதரிசோகப்படலம் என்று சிலபிரதியிற்காணப்பட வேறுசில பிரதிகளில் “அன்னதோவென்து” (உகசு) என்ற செய்யுளோடு இராவணன்வதைப்படலம் முடிய, “அவ்வகையருளிவள்ளல்” (உக௭) என்ற பாடலில் மண்டோதரிபுலம்புறுபடலம் தொடங்குகின்றது. (௩௮௭உ)

வேறு.

உ௦௬.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - இராவணனைத் தான் வென்றமை தனக்குச்சிறப்பைத்தாடுதன்று ஸ்ரீராமன் புன்சிரிப்புடன் கூறுவதைத் தேரிவித்தல்.

தளிரியல் பொருட்டின் வந்த 1சீற்றமுந் 2தருக்கி இனென்றன் கிளரிய லுருவினெடுந் 3கிழிப்புறக் கிளர்ந்து தோன்றும் வளரியல் 4வநிற் செம்மைத் தன்மையுடனுவ நின்ற 5முளரியங் கண்ணன் மூரன் மூறுவலன் பொழிவ தானான்.

(இ - ள்.) (இராவணனை) அணுகின்ற தாமரைமலரைப்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீராமன்,—தளிர்போன்ற மெல்லிய தன்மையை யுடைய சீதாதேவியின்பொருட்டுத் தோன்றிய கோபமும் செருக்குக் கொண்டவனான இராவணனது விளங்குந்தன்மையுள்ள வடிவோடுங் கிழிபட்டுப்போக, விளங்கித்தோன்றுகின்ற வளருந்தன்மை யுள்ள தழும்பினிலே (தன்வீரச்செயல்)செம்மையுடையதல்லாமையையும்(மன த்துட்கொண்டு புன்சிரிப்புவெளித்தோன்றப்பெற்றவனாய்ப் பின்வரு மாறு) கூறலானான்.

‘தருக்கிஇனென்றன் உருவினெடு சீற்றம் கிழிப்புற’ என்றது-இராவணன்உருவம் இராமபாணத்தால் துண்டிக்கப்பட்டதனால் அப்பிரானது சீற்றம் நீங்குவாயிற்று என்றவாறு: உடனளிற்சியணி. ‘செம்மைத்து’ என்ற குறிப்புமுற்றிற்கு ‘தன்செயல்’என்ற தோன்றுவெழுவாய் வருவிக்க. வெளிகோக்கிற்குச் செம்மையுடையதுபோலத்தோன்றினும், தன்வீரச்செயல் பகைவன்முதுகின் தழும்பைக்காணுமிடத்துச் செம்மையுடையதல்லாமையுங்கொண்டுள்ளதென்பார், ‘செம்மைத்தன்மை யும்’என்றார். ௧ - ி:—1சீற்றத்தான், 2தரிக்கினுன்றன், 3குழிப்புறக், கிழிவுறக், 4திலகமன்னசெம்மையை மருவிநின்ற, உலகமன்ன செம்மையை மருவிவாய்த்த, கருணைச்செம்மைத்.....மருவகின்ற, வகிரிற் செம்மைத்...மருவ நின்று 5முளரியல். (௩௮௭௩)

உ௦௭ 1வென்றியா லுலக மூன்று 2மெய்ம்மையான் மேவி னாலும், 3பொன்றினு னென்றுதோனைப் 4பொதுவற நோக்கும்

5பொற்பும், 6குன்றியா சுற்றதன்றே 7யிவனெதிர் 8குறித்த போ ரிற், பின்றியான் முதுகிற் பட்ட 9பிழம்புள தழும்பி னம்மா.

(இ - ள்.) (சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம்என்ற) மூன்றுலகங்களை யும் உண்மையில் வெல்லுஞ்செயலோடு பொருந்தினாலும், (இவ்விராவ ணன்) இறந்துபட்டானென்ற காரணத்தினால் (என்) தோள்வலியைப் பற்றிப் பொதுவற நோக்கக்கூடிய அழகு, இவ்விராவணன் எதிராகக் குறித்துச் செய்தபோரிற் பின்னிட்டவனும் (அதனால்)முதுகிற்பட்ட தழும்பாகஉள்ள பிழம்பினால் குன்றிக் குற்றம்பொருந்தியதாகு மன் றோ? (எ - று.)

மூவுலகையும் வென்றிட்ட இராவணனைவென்றதனால் எந்தோள் வலி பொதுவறப் பாராட்டற்குரிய தென்று தோன்றலாம்: ஆயினும், இப்போது இராவணன்முதுகில்தழும்பு காணப்படுவதனால் அஞ்சி முதுகுகொடுத்து ஒடியவனைத் தோள்வலிகொண்டு தொலைத்தேனென் பது பெறப்படு மாதலால், எந்தோள்வலிக்குப் பழிப்புஉண்டாகுமே தவிர மேன்மையுண்டாகா தென ஸ்ரீராமன்கூறுகின்றனென்க. 1பி-ஈ:- 1வென்றியான். 2வெம்மையின்மேயினாலும், மெய்ம்மையின்மெய்யினாலும். 3பொன்றியானென்னுந், பொன்றியார்கின்ற, பொன்றியானென்று. 4பொதுவுற. 5பொற்புக். 6குன்றியாசுற்றதன்றே, குன்றியாச்சுற்ற தன்றே, குன்றிமாசுற்றதன்றே. 7அவன். 8குறிப்ப. 9தழும்புள பிழம்பின். (ந அ எ ச)

உ0அ. கார்த்தவீரிய1னென் பாறை கட்டுண்டா னென்னக் 2கற்கும், வார்த்தையுண் டதனைக் கேட்டு நாணுறு 3மனத்தி னேற் குப், போர்த்தலை 4புறகிட் டேற்ற புண்ணுடைத் 5தழும்பும் போ லாம், 6நேர்த்ததுங் காண 7லுற்ற ஈசனா ரிருக்கை 8நிற்க.

(இ - ள்.) 'கார்த்தவீரியாச்சுன்னென்பவனால் (இவ்விராவணன்) கட்டுண்டான் என்று' சொல்லப்பட்ட வார்த்தையுண்டு: (இவ்விலகிற் கேட்கப்படும்) அதனைக் கேட்டதனாலேயே நாணங்கொண்டானத் தையுடையு எனக்கு, போரிலே முதுகுகாட்டியதனால் தோன்றிய புண்ணினுடைய தழும்பும் நேராகக் காணப்பட்டது! சிவபெருமானுடைய இருப்பிடமாகிய கைலாசம் நிற்கட்டும்; (எ - று.)

இராவணனென்பவன் முன்னமே கார்த்தவீரியனால் வெல்லப்பெற் றுக் கட்டுப்பட்டுள்ளானாலால், அவனை வென்றவைப்பற்றி ஏற்கெ ளவே நாணங்கொண்டுகின்ற எனக்கு, அந்தஎன்னாணத்தை மிகுவிக்கு மாறு முதுகின்றழும்பும் காணநேர்த்தே! முதுகுகொடுத்தவனையா நாம் வென்றது! இதனை நினைக்க என்னாணம் மிகுகின்ற தென்பதாம். ஈசனாரிருக்கைநிற்கஎன்று-இவன் கைலாயத்தின் கீழ் கைந்சுக்குண்டு நடுங்கியவனாலும் இவனை வென்றதிற் சிறப்பில்லையென்பதுபெறப் படும்: ஆயினும், அது குறித்துத் தெய்வமலையென்று ஒருபோக்குச் சொல்லலாமாதலால், அதனை இங்குக் கூறியது விலக்கினெனென்ற

சுருத்தைத் தெரிவிக்கும். 1 - ம்: — 1 என்பான்கைக். 2 கேட்கும், கேட்
 மும். 3 மனத்தினேற்கும்.. 4 புறகிட்டேற்ற, பிறகடேற்றம். 5 தழும்பு.
 6 ஏற்றமும். 7 உற்றது. 8 நிற்கும் (ந. அ. எ. ௭)

20 கூ. மாண்டொழிந் 1 துலகி னிற்கும் வயங்கிசை 2 முயங்க
 மாட்டாது, 3 ஊண்டொழி 4 லுகந்து செவ்வர் முறுவலென் புகழை
 யுண்ணப், 5 பூண்டொழி லுடைய மார்பா போர்ப்புறங் கொடுத்
 தோர்ப் போன்ற, ஆண்டொழி லோரிற் பெற்ற வெற்றியு
 7 மவத்த மென்றான்.

(இ - ள்.) (ஆபரணங்களைப்) பூணுந்தொழிலைக் கொண்ட மார்பை
 யுடையவனே! உண்ணுந்தொழிலையே விரும்பிப் பகைவரின் பரிசாசச்
 சிரிப்புத் தம்புகழை ஒழித்துவிடப் போரிற் புறங்கொடுத்தோரைப்
 போன்ற ஆண்மைத்தொழிலையுடைய இவ்விராவணனாற்பெற்ற வெற்றி
 யும் உண்மையானதல்ல; (ஆகையால்), (போரில் இராவணன்) மாண்டு
 ஒழிந்ததனால் உலகில் நிலைத்துநிற்கும் விளங்குகின்ற கீர்த்தியும் (இனி
 என்னைச்) சேரமாட்டாது என்று சொன்னான்; (எ - று.)

அடுத்தசெய்யுளில் வீடணன் மறுமொழிகூறுவதாக வருவதனால்,
 இச்செய்யுளிலுள்ள விளி விபீடணனைக் குறிக்கும். சுத்தவீரனை வெல்
 லும் வெற்றியே புகழைத் தரும்: இவ்விராவணன் புறங்கொடுத்தவனெ
 ன்று இவனதுமுதுகின் தழும்பினால் ஏற்படுவதுபற்றிச் சுத்தவீரனாகாத
 இவனை வென்றதனால், புறங்கொடுத்தோரைப்போன்ற இவனைவென்ற
 எனக்கும் பழியுண்டாகுமே யன்றிப் புகழ்உண்டாகாதென்றவாறு.
 1 - ம்: — 1 உலகமேத்த. 2 முழங்கமாட்டார், முயங்கமாட்டார். 3 வீண். 4 உயர்
 ந்ததெவ்வார்கைசெய்யுயிரையோம்பிப், உகந்துதேவர்முறுவறம்புகழை
 யுண்ணப் 5 ஊண்டொழிற்றுறந்ததோளாற் றம்முயிர்க்குதவரேற்ற,
 ஊண்டொழிற்றொடர்ந்ததோளிற்றம்முயிர்க்குதவத்தோற்ற, ஊண்டொ
 ழிற்றுறந்ததோளின்ருயிருதவற்கொத்த, ஊண்டொழிற்றுறந்ததோளி
 ற்றருவியரேற்றந்தோற்ற. 6 தொழிலறிவு. 7 அழகிற்று, அழகிது,
 விசைத்தது, அசைத்தது. (ந. அ. எ. ௬)

200. — விபீடணன் கூறத் தொடங்குதல்.

அவ்விவரை யுரைப்பக் கேட்ட வீடண னருவிக் கண்ணன்
 வெவ்வுயிர்ப் போடு நீண்ட விம்மலன் வெதுப்பு நெஞ்சன்
 3 செவ்வியிற் றொடர்ந்த வல்ல செப்பலை செவ்வென்னு
 எவ்வுயிர்ப் 4 பொறையு நீங்க விரங்கினின் றினையசொன்னான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறானவார்த்தையை (புநீராமன்) கூறக்கேட்ட
 விபீடணன், அருவிபோற்கண்ணீர்பெருகுகின்ற கண்களையுடையவ
 னாய், வெவ்வியபெருமூச்சடனே மிக்கஇரக்கங்கொண்டு வாடுகின்ற

மன்ருடையவனாகி, 'செவ்வணை! செம்மைபொருந்தர் தசொற்களைச் சொல்லக் கடவையல்ல' என்று சொல்லி, உயிரைப்பொறுத்தல் சிறிது மில்லையென்னுமாறு நீங்க [பெருவருத்தத்தினால் உயிரொடுங்கினால் போலத்தோன்றி இரக்கங்கொண்டு (பின்வருமாறு) சொல்லலானான்; (எ - று.)—வியீஷணன் கூறுவதை மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க.

இராவணனை வென்றது பெருஞ்செயலாயிருக்க, அதனைப் பழிப் புடையதாகக் கருதிக் கூறிய சொல்லைக் கேட்டு வியீஷணன் வருந்திக் கூறலானான். பி-ம்:—1உரைக்கிறுதிநோக்கி. 2உயிர்ப்பொடுங்கிநீண்ட, உயிர்ப்போடுகின்ற. 3செவ்வியால். 4பொறையினோடு, பொறையுநீங்கி, பொறையுமேங்கி, பொறையினோடும். பொறையுநீங்கி. (௩௮௭௭)

உகக.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - இராமபிரானுக்கு வியீஷணன் சமாதானங்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆயிரந்தோளி னானும் வாலிய மரிதினை ய
மேயின வென்றி விண்ணோர் சாபத்தின்²னைந்த மெய்ம்மை
தாயினுந் தொழத்தக் காண்மேற் றங்கிய காதற் றன்மை
நோயுநின் முனிவு மல்லால் வெவ்வரோ நுவலற் பாலார்.

(இ - ள்.) ஐயனே! ஆயிரந்தோளையுடையவனான கார்த்தவீரியார்ச் சுன்னும் வாலியும் அருமையாகப்பெற்ற வெற்றியானது தேவர்களின் சாபத்தினால் நேர்ந்தன: (இவ்விஷயம்), மெய்ம்மையாகும்: தாயினிடத்துக்காட்டிலும் (பெரும்பணிவுகொண்டு) தொழத்தகுதியுள்ளவ ளான சீதாபிராட்டியினிடத்துத் தங்கிய காதலின்வடிவமான நோயும் உன்முனிவும் இல்லாவிட்டால், (வாயினால்) வீரம்பேசுத்திரிகின்றவர் வெவ்வல்லரோ? [அல்லரென்றபடி]; (எ - று.)

நுவலற்பாலார்-சிறப்பித்துச்சொல்லுதற்குஉரிய வீரரெனினுமாம். எதிர்ந்தார்வலிமையின்பாதிபெறுமாறு வாலி வரம்பெற்றுள்ளதனாலும், முகம் மாறுபட்டபிரானிகளினால் தீங்குநேருமென்று நந்தி சாபிட்டத னாலும்,வாலி இராவணனை வென்றா னென்க. கார்த்தவீரியன் இராவண னைவென்றதற்குஏற்ப நேர்ந்த சாபவரலாறு புலப்படவில்லை. பி-ம்:--- 1இண்ணோர். 2விழைந்தமென்னும்த், வினைத்தமேன்மை. (௩௮௭௮)

உகஉ.நாடுள தனையு 1மோயு 2நண்ணலார் காண்கி லாமற்
?பிடுள குன்றம் யோதும் பெருந்திசை 4யெல்லை யானைக்
கோடுள தனையும் புக்குக் 5கொடும்புறத் 6தழுந்து புண்ணின்
பாடுள 7தன்றித் தெவ்வர் படைக்கலம் பட்டென் செய்யும்.

(இ - ள்.) உககம்உள்ள எல்லைவரையுஞ்சென்று பகைவரைக் காண மாட்டாமல் [கிடைக்கப்பெறாமல்], பெருமைபொருந்திய மலையை யொத்த பெரியதிக்குக்களினெல்லையிலுள்ள யானை(களோடுபொரு தலால் அவை)களின் தந்தங்கள் உள்ள அளவெல்லாம் (மார்பின்வழி யாகப்) புக்கு வளைந்த முதுகின்வெளிவரையில் அமுந்துவதனாலான புண்ணினுடைய வெளிப்பாடு (இவன்முதுகில்) உள்ளதேயன்றிப்

பகைவரின் படைக்கலம் இவன்மீதுபட்டு இவனை என்செய்ய மாட்டும்? (எ-று.)

முதுகில் தழும்புதோன்றியதற்குக் காரணத்தை விளங்கச்சொல்லுகின்றனன், விடீஷணனென்க. 1பி-ம்:—1உற்று. 2வலிந்தநாளரிமுன்கை, நலிந்தநாளரிமுன்கை. 3மாளாதனையுமுற்றும்வவ்வின். 4வலியினுளை. 5கொழும். 6எழுந்தபுண்கோட், தழும்புண்கொண்ட, அமுந்தும்புண்ணின். 7இவன்மேற்றேவர். (நட அஎக)

உக௩. அப்பனை யனைத்து மார்புக் கணியெனக் கிடந்த 1வீரக் கைப்பனை முழங்க மேனா ளமரிடைக் 2கிடைத்த 3காலன் 4துப்பினை வயிர வாளி விசையினுங் 5காலின் றேன்றல் வெப்பனை 6குத்தி னாலும் வெரிநிடைப் 7போய வன்றே.

(இ - ள்.) அந்தத்தந்தங்கள் யாவும் (தன்) மார்புக்கு ஆபரணமாகக் கிடந்தவை, முற்காலத்தில் வீரத்துக்கு அறிகுறியாகக் கைச்சங்கம் ஒலிக்கப் போரில் எதிரிட்ட யமனுடைய வலிமைபொருந்திய உறுதியுள்ள அம்புகளின் விசையினாலும் வாயுகுமாரனான அனுமானுடைய வெம்மைபொருந்திய குத்தினாலும் முதுகினிடத்தில் போயினவன்றோ? (எ-று.)—கிடந்த - பெயர்: இச்சொல், போயஎன்ற பலவின்பால்முற்றுக்கு எழுவாயாகும் பி-ம்:—1வீரன். 2கலந்த, கலந்தான். 3நாளில், என்று. 4துப்பன, துப்பனை. 5கானற்றேன்றல். 6குத்தினாலே. 7போயது. சிலபிரதியில் “வென்றியாய்” (உகடு) என்ற பாடலின்பின் இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் உள்ளன. (நட அஅ0)

உக௪. அவ்வடு 1வன்றி யிந்த 2வண்டத்தும் 3புறத்து 4மான்ற தெவ்வடு 5படைக ளஞ்சு 6திவன்வயிற் 7செல்லிற் றேவ வெவ்விட மீசன் றன்னை விழுங்கினும் பறவை வேந்தை அவ்விட 8நாக மெல்லா 9மணுகினு 10மணுக லாற்றா.

(இ - ள்.) தலைவனே! ஆராய்ந்தறியுமிடத்து அந்தத் (தந்தம்பாய்ந்ததனாலுண்டான) தழும்பேயல்லாமல், கொடியவிஷம் சிவபெருமானை விழுங்கினாலும் பறவைகட்கு அரணான கருடனை அந்த விஷமுள்ள நாகமெல்லாம் (துன்புறுத்துமாறு) நெருங்கினாலும், இந்த உலகிலும் வெளியுலகங்களிலும் சிறப்புப்பொருந்திய பகைவரைக்கொல்லவல்ல படைக்கலங்கள் அச்சமில்லாமல் இவனிடத்தில் (தழும்பை உண்டாக்குமாறு) நெருங்குவதற்கு வல்லமையுள்ளனவாகா; (எ - று.)

‘செல்லுதற்பொருளையுடைய வினைச்சொற்கள் அறிதற்பொருளையு முடையன’ என்ப வாதலால், ‘செல்லில்’ என்பதற்கு - ஆராய்ந்தறியின் எனப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது; செல்லுதல் - புத்திசெல்லுதல் என்க. படைக்கலங்களை எந்தியவரின் அஞ்சுதற்றன்மையைப் படைக்கலத்தின்மீது ஏற்றிக்கூறியது, உபசாரவழக்கு. பி-ம்:--- 1இன்றி. 2அண்டத்தின், அண்டத்துப். 3திறத்தும். 4மற்ற, மானத்.

5படைக்கணஞ்சாது, படைக்கண்சாலின், 6அவன், 7செல்லுமன்றே, 8மறுகாவெல்லாம், 9அடுகினும், 10அணுகாதன்றே, இச்செய்யுள், சில பிரதியில்லை. (க அஅக)

உகடு. 1வென்றியாய் பிறிது முண்டோ வேலைகுழ் 2ஞால மாண்டோர், பன்றியா யெயிற்றுக் கொண்ட 3பரம்பரன். முதல பல்வோர், என்றியா மிடுக்கன் டீர்வ 4தென்கின்ற 5ரிவனின் றுன்னால், 6பொன்றினு னென்ற 7போதும் 8புலப்படார் 9பொய்கொலென்பார்.

(இ-ள்.) வெற்றியோனே! கடலினற்குழப்பெற்ற பூமிபை அக்காலத்தில் [முற்காலத்தில்] ஒப்பற்ற வராகாவதாரமாய் (த தன்னுடைய) கோரப்பற்களிற்கொண்ட பராபரனை முதலாகவுள்ள பலரும் 'நாங்கள் (இவனால்தோன்றும்) துன்பத்தினின்று நீங்குவது என்றைக்கு?' என்கின்றவராய், 'உன்னால் இவ்விராவணன் இன்று இறந்தான்' என்ற போதும் (அச்சத்தினால்) வெளிப்பட்டுத்தோன்றாதவராய், ' (இராவணன் இறந்தது) பொய்யோ' என்று கூறுபவராகின்றார்கள்; (எ-று.)--இதனால், இவ்விராவணனைக் கொன்றது, அரும்பெருஞ்செயலென்று விளக்கியவாறு. பி - ம:--1வென்றியா, 2ஞாலம்விண்டோர், ஞானமெல்லாம், ஞாலமுண்டோய், 3பராபரன், 4எனநின்றார், 5இவனின் றுன்றார், இவனை நின்றால், இவனினுன்றால், 6பொன்றியான், 7போது, 8புலப்பட்டார், 9பொய்யெயென்பார். (ந அஅஉ)

உககூ.—இராமபிரான் விபீஷணனை நோக்கி 'இராவணனிடத்துப் பகைமையை விட்டு நமக்கீரியைச் செய்க' என்று பணித்தல்.

அன்னதோ வென்ற 1விச னையமு நாணு நீங்கித் தன்னதோ 2வினையை நோக்கி 3வடனா தக்க தன்றால் என்னதோ 4விற்றது ளான் மேல் 5வயிர்த் புனீ யிவனுக் 6கீண்டச் சொன்னதோர் விதியி னாலே கடன்செயத் துணிந் தெயன்றான்.

(இ - ள்.) 'அப்படியா?' என்று சொல்லி, (யாவர்க்குந்) தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன், —ஐயமும் (அதனால்தோன்றிய) நாணமும் நீங்கி, தன்னுடைய தோளிணையைப் (பாராட்டுவதற்குறிப்பினாற்) பார்த்து, (பிறகு, வீடணனை நோக்கி), 'விபீஷண! இறந்துவிட்டவன் மேல் (பின்னும்) வயிரங்கொண்டு (வாளா) இருத்தல் என்ன செய்யல்? (இது) தக்கதன்று: நீ இவனுக்கு விரைவாக (தூல்களிற்) சொல்லியுள்ளதான ஒருமுறைமையினால் நமக்கடனைச் செய்யத் துணிவாய்' என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)—பி-ம்:--1வீரன், 2அணைய, 3வீடணன்றகர்த்ததன்றால், 4இறந்துளார்மேல், இறந்துளான்பால், 5வயிரநீ, 6சுண்டு. (ந அஅகூ)

உகஎ.—ஸ்ரீராமன் தன்னைத் தொழுவந்த தேவர்களைக் காணுமாறு செல்லுதல்.

அவ்வகை 1யருளி வள்ள லனைத் 2துல சங்க ளோடும் எவ்வகை யுள்ள தேவ ரியாவரு 3மிரைத்துப் பொங்கிக்

⁴கவ்வையிற் தீர்ந்தார் வந்து விழுகின்றார் தம்மைக் காணச்

⁵செவ்வையி னவர்முற் ⁶செல்வான் விடண னிதனைச் செய்தான்.

(இ - ள்.) வரையாதருந்தன்மையனாகிய ஸ்ரீராமன் அவ்வாறு (விபீஷணனைநோக்கி) அருளிச்செய்துவிட்டு, (இராவணனைக்கொன்ற தற்காக இராமனிடத்து)மகிழ்ந்து துதித்துத் துன்பத்தினின்று நீங்கினவராய் வந்துதொழுகின்றவரான எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள பல வகையாகவுள்ள தேவர்யாவரையுங் காண்பதற்காக நேர்மையோடு அவர்கள்முன்னே செல்பவனான: விபீஷணன் இதனைச் செய்யலானான்; (எ-று.)—விபீஷணன் செய்வதனை அடுத்த செய்யுளிற் காண்க. 1-ம்:—1 அருள. 2 உலகங்கடோறும் 3 உரைத்துப். 4 கவ்வையிற்றிரிந்தார். 5 வ்வையற்றிருந்தார். 6 செவ்வையின்றவமுன். 7 சென்றான். இச்செய்யுள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் லில்லை. (௩-அஅச)

உகஅ.—இதுமுதல் ஓன்பதுகவிகள் -இராமபிரான் கட்டளைப்படி

சமக்கடன் செய்யக்கருதிய விபீஷணன், துயரிலுள்ள இராவணன்மீது விழுந்துபுலிடபுதலைத் தெரிவிக்கும்.

1 போழ்ந்தென வரக்கன் ²செய்த புன்றொழில் ³பொறையிற் றுமாவாழ்ந்தநீ யிவனுக் கேற்ற ⁴வரன்முறை ⁵வருத்தி யென்னத் [ல் தாழ்ந்ததோர் கருணை தன்னுற் றலைமக னருளத் ⁶தள்ளி ⁷விழ்ந்தன னவன்மேல் விழ்ந்த மலையின்மேன் மலைவிழ்ந் தென்ன.

(இ-ள்.) 'பிள்ள்தாற்போல அரக்கன்செய்த புல்லியதொழில், (இப்போது) பொறுக்கத்தக்கது: (இராவணனைப்போலவாகாமல்) வாழ்ச்சி பெற்றநீ இவனுக்குத்தக்க சமக்கடனை முறைப்படி செய்வாய்' என்று மனவிரக்கத்தைத்தெரிவிக்கின்ற ஒப்பற்ற கருணையினால் தலைமகன் [ஸ்ரீராமன்] அருள்புரிய, விழ்ந்துள்ளமலையின்மேல் மலைவிழுந்தாற்போல(த்துயரத்தால்) தள்ளப்பட்டி அத்தஇராவணன்மேல் விழுந்தனன், (ஸ்ரீவிபீஷணன்); (எ - று.)

'மரணத்தாநிவையராணி [சாவுவரையில் தான் பகைமை]' என்றபடி இறந்தவனிடத்துப் பகைமைநீங்கி உரிமையைப் பாராட்டவேண்டுமென்று ஸ்ரீராமபிரான் கருணையோடு அருளிச்செய்ததனால், ஸ்ரீவிபீஷணன்வான் இராவணனிடத்துப் பகைமைநீங்கி அவனுக்குசமக்கடன்புரியக்கருதுகையில் தமையன்முறைமையைக் கருதியதனால் துயரம் யிக அவன்மீதுவிழுந்து பின்வருமாறு புலம்பலாயினென்க. முதல்புன்றடிகள் 'வீடண!... துணிதி' (உகசு) என்று கீழ்வந்ததன் அநுவாதம். 1-ம்:—1 போழ்ந்தன, போழ்ந்தெழ. 2 செய்கை. 3 பொறையினுற்றல், பொறையினுன்றன். 4 வழிக்கடன். 5 வருத்தி. 6 தாளின். 7 விழ்ந்தவன் றன்மேல்விழ்ந்தான் (௩-அஅடு)

உகசு. ¹ஒவரு முலகத் தெல்லா வுயிர்களு ²மிரங்கி யேங்கத் தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சிந்தையி ³னிர்க்கஞ் சேரத் தாவரும் ⁴பொறையி னுன்ற ⁵னறிவினாற் றகையத் தக்க ⁶ஆவலுந் ⁷துயருந் தீர வற்றினுன் பருவா யார.

(இ - ள்.) அழிதலில்லாத உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பிராணிகளும் இரக்கங்கொண்டு ஏக்கமுறவும், தேவரும் முனிவரும் (தம்) சிந்தையில் இரக்கம் பொருந்தவும், அழிவில்லாதபொறுமையைபுடைய விபீஷணன் தன்னறிவினால் மாற்றிக்கொள்ளாததற்குரிய ஆவலும் துயருந் தீரப் பிளவுபட்டவாய்நிரம்பக கதறிப் புலம்பத்தொடங்கினான்; (எ-று.) — விபீஷணன்புலம்புதலை மேல் எழுகவிகளிற் காண்க.

ஒவு-அழிவு. ஆவல்-பற்று. துயர்-வருத்தம்: இவ்விரண்டும்விவேகத்தினுற்போக்குதற்குஉரியனவாதலால், 'அறிவினால்தகையத்தக்க' என்று அவற்றுக்கு அடைமொழி கொடுத்தார். இனி, 'அறிவினைத்தகைந்து நிற்கும்' என்ற பாடம்கொள்ளாதல் ஏற்கும். அரற்றுவது, ஆவலும் துயருந் தீர்தற்கு ஒருவழி யாதலால், விபீஷணன் அரற்றினு னென்க. பி-ஈ:—1எவரும். 2இரங்குகெஞ்சிற், இரங்குகெஞ்சிற், எரியினெஞ்சின். 3அவலவகூர, இரக்கஞ்செய்ய, இரக்கஞ்செய்த. 4பொறையினானும். 5தாங்கலாந்தரத்ததல்லால், அறிவினற்றகைத்துநின்ற, அறிவினற்றகைக்கநின்ற, அறிவினைத்தகைத்துநிற்கும். 6யாவரும். 7துயரம் (ந.அ.அசு)

வேறு.

உஉ0. 1உண்ணாதே 2புயிருண்ணு தெ1ரு³நஞ்சு சன்கியெனும் 4பெருநஞ்சுனைக், கண்ணாலே நோக்கவே 6போக்கியதே7புயிர் நீயும் களப்பட் டாயே, 8எண்ணாதே எண்ணியசொ லின்றி னித்தா 9எண்ணுதியோ வெண்ணி லாற்றல், அண்ணுவோ வண்ணுவோ 10வசுரர்கடப் பிரளயமே யமரர் கூற்றே.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அளவிடுதற்குஅரிய வல்லமையைபுடைய அண்ணுவோ! அண்ணுவோ! அசுரர்க்குப் பிரளயகாலம்போன்றவனே [அசுரர்களை யொழிப்பவனே!] அமரர்க்கு யமனே! உட்கொள்ளாமலே ஒருநஞ்சானது உயிரைக்கொள்ளமாட்டாது: (அதற்குமாறாக), சானகியென்ற பெருநஞ்சானது உன்னைக் கண்ணாலே நோக்கியமாத் திரத்தில் உன்னு யிரைப் போக்கிவிட்டதே! நீயும் களத்தில் உயிரொழிந்துகிடக்கின்றாயே!! (உன்னை அண்ணென்று) எண்ணாமல்விட்டுச்சென்றவனான என்னுடைய ஆராய்ந்துகூறிய சொல்லே இன்று இப்போதுதான் எண்ணப்போகின்றாயோ? (எ - று.)

தான் தமையனைவிட்டுச்சென்ற கொடுமைக்கு இரங்குவான் 'எண்ணாதேன்' என்று தன்னைக் கூறிக்கொள்கின்றான். சானகியென்னும் நஞ்சு உண்ணாநிலையிற் கண்ணாலே நோக்கிய மாத் திரத்து உயிரைப் போக்கியதனால் 'பெருநஞ்சு' எனப்பட்டது: இங்கு வேற்றுமையணி காண்க. பி-ஈ:—1உண்ணாத. 2உண்ணவொரு, உயிருண்ணு, உண்ணு மொரு. 3மருந்து. 4ஒரு. 5உன்றன். 6போகியதே, போக்கினும். 7நீயு யிருங். 8எண்ணாதே. 9எண்ணுதியே. 10அசுரர்கடப். 'உண்ணாநஞ்சயிருண்ணவொரு...நஞ்சுனை' என்று ஒருபிரதியில் முதலடி. (ந.அ.அஎ)

2.உக. 1 ஓரா தே 2 யொருவன்ற னுயிராசைக் குலமகண்மே 3 லுற்ற காதல், 4 தீராத 5 வசையென்றே நெனைமுனிந்த முனிவா றித் தேறி னாயோ, 6 போராசைப் பட்டெழுந்த குலமுற்றும் பொன்றவுந்தான் 7 பொங்கி நின்ற, 8 பேராசை 9 பெயர்ந்ததோ 10 பெயர்ந்தாசைக் 11 கரி¹²யிரியப் புருவம் பேர்த்தாய்.

(இ - ள்.) திசையானைகள் நிலபெயர்ந்து ஒடுமாறு புருவத்தை நிலபெயரச்செய்தவனே! 'ஆராய்ச்சியின்றி ஒருவனுடைய உயிர் போல் விருப்பிற்கு உரிய குடிப்பிறந்த ஸ்திரீயினிடத்துப் பொருந்திய காதலானது, தீராதபழி(யை விளைக்கும்)' என்று கூறினேன்: (அப்போது நீ) என்னைச்சினந்த சினம் தணிந்து (இப்போது அவ்வுண்மையை) அறிந்தாயோ? போரிலே விருப்பங்கொண்டு எழுந்த (அரக்கரின்) குலம் முழுவதும் இறக்கவும் தான் மேன்மேல்வளர்கின்ற பேராசை கீங்கியதோ?

உன்னுடைய பெருங்காதலால் அரக்கர்குலமே மடித்து விட்டதே! நான் சொன்னபோது என்பேச்சைக் கேட்டு நடந்திருந்தால், இந்த ராட்சசகுலமே யன்றி நீயும் உயிருடன் இனிதிருக்கலாமே!! என்ற வாறு. ஆசைக்கரி - திசையானை. பி:--1 ஓராசை 2 ஒருவன்மேல். 3 உய்த்த, உடைய. 4 தீராசை. 5 பழி ..என, பழி...றனை, வழியன்றென்றெனை. 6 பேராசை 7 பொங்குகின்ற, பொன்றுகின்ற. 8 பேராசை. 9 தீர்ந்தனையே, பெயர்ந்ததே. 10 பிறவாசை. 11 கிரி. 12 முரிய. 'பேராசைக் கிரியிரியத்திசையானை மருப்பொசித்த பெரியதோளாய்' என்று ஒரு பிரதியில் ஈற்றடியுள்ளது. (௩அஅஅ)

2உஉ. அன்றெரியில் விழுவேத வதியிவள்கா 1 னுலகுக்கோ ரன்னை யென்று, குன்றினைய நெடுந்தோளாய் கூறினே னதுமனத்துட் 2 கொள்ளா தேபோய், 3 உன்றனது குலமடங்க வுருத்தமரிற் படக்கண்டு முறவா காசே, பொன்றினையே 4 யிராகவனார் 5 புயவலியை யின்றறிந்து 6 போயினையே.

(இ - ள்.) 'அக்காலத்து அக்கினி பிரவேசஞ்செய்த வேதவதியென்பவனே உலகுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற தாயான இவள்காண்' என்று குன்றையொத்த நெடியதோளையுடையவனே! கூறினேன்: அதனை மனத்தினுட் கொள்ளமாட்டாதவனாய்ப்போய், உன்னுடைய குலமெல்லாம் இறந்தொழியும்படி கோபித்துச் செய்கின்ற போரில் இறந்துவீழ்தலைக்கண்டும் (நீ இராமபிரானோடு) உறவுபூண்டு ஒற்றுமையாயிராமல் இறந்திட்டாயே! இராகவனருடைய புயவலியை இன்று நேரே கண்டறிந்து உயிர்நீங்கினாயே!! (எ - று.)

இறந்துவீழ்ந்துகிடக்கின்ற இராவணனைப்பார்த்துப் புலம்பிக்கூறுகின்றனன் ஸ்ரீவிபீஷணனென்க. குன்றினைய நெடுந்தோளாய் முதலியன - இராவணனைக் குறித்த விளிகள். பி:--1 அமருலகுக்கு, உலகு தனக்கு. 2 கொள்கிலாதாய், கொள்ளாதேயே 3 இன்றுனது. 4 இராகவன்றன். 5 புயவலியின்றறிந்துதான், புயவலியின்றறிந்து. 6 போகின்றாயே. சிலபிரதியில் இறத்த்செய்யுள் உஉக - ஆம் பாடலின்பின்னாகவல்லாமல் "போர்மகளை" (உஉசு) என்றதன்பின் உள்ளது. (௩அஅக)

உஉ௩. 1மன்றன்மா மலரோனும் 2வடிமழுவாட் படையோ
னும் வரங்க ளீந்த, ஒன்றலா தன³வுடைய முடியோடும் 4பொடி
யாகி யுதிர்ந்து 5போன, அன்றுதா 6னுணர்ந்திலையேயானாலும்
7வாடாட்டை 8யணுகா நின்ற, இன்றுதா 9னுணர்ந்தனையே 10யிரா
மனா ரியாவருக்கு 11யிறைவ னாதல்

(இ - ள்.) நறுமணமுள்ள பெரிய தாமரைமலரினுள்ளவனான பிரம
தேவனும், கூரிய மழுப்படையென்கின்ற ஆயுதத்தையுடையவனான
சிவபெருமானும் ஈந்த வரங்கள் ஒன்றுஅல்லாதனவாக [பத்தாக]வுள்ள
முடியோடும்பொடியாகி உதிர்ந்துபோயின: நீ சீதையைக் கவர்ந்துவந்த
அப்போது அறிந்தாயில்லையேயாகிலும், சவர்க்கலோகத்தை யணுகி
நின்ற இன்றைக்காவது அவ்விராமனார் யாவர்க்குந் தலைவராதலை அறிந்
தனையா? (எ-று.)—வரங்கள் முடியோடும் உதிர்ந்துபோன-உடனவ்நிச்சி
யணி. பி-ம்:—1மன்றலார், மன்றல்கமழ். 2மழுவாளி. 3உடைவ.
4பொடியாக. 5போனது. 6அறிந்திலையே. 7அவனாட்டை. 8அடைய
நின்ற, அணுகிநின்ற. 9தெரிந்தனையே, தெரிந்ததே, அறிந்திலையே.
10இராமன்றன். 11இறைவர், ஈசன்.

இங்கே சிலபிரதிகளிற்காணப்படும் பாடல்வருமாறு:—

அருவினைவந் தெய்தியபோ தாரர சேயுன்(றன்)
திருவினைநீ பெறுவதற்குத் திருநாமங் களைப்பரவ
ஒருபதுவா யுளவணங்க வொண்முடிபத் துளவியிய
இருபதுகை யுளவிலங்கை யென்கை 1¹ந்தாயே.

பி-ம்:—1இறந்தாயே. வேறு சிலபிரதிகளிற் காணப்படும் பாடல்
வருமாறு:—

அருவினைவந் தெய்தியபோழ் தார்தடுப்பா ராரதனை யறி
வார் விட்டின், திருவினைநீ பெறுவதற்கிங் கிவன்றருநா மங்கட
னைச் சிந்தித் தேத்த, ஒருபதுநா வுளவணங்க வொண்முடிகள் பத்
துளவே 1யிறைஞ்ச மேரு, இருபதுகை யுளவிலங்கை யென்கை
வுயிரோடு மிழந்திட்டாயே.

பி-ம்:—1எழில்கொள். சிலபிரதியில் இந்தச்செய்யுள் (உஉ௩-ஆம்
பாடலின் பின்னாகவல்லாமல் “போர்மகளை” (உஉ௬) என்றதன்பின்
உள்ளது. (உஅ௬0)

உஉ௪. 1வீரநா டுற்றயோ 2விரிஞ்சனும் யாவருக்கு மேலா
3முன்பன், 4பேரநா டுற்றயோ பிறைகூடும் 5பிஞ்சுகன்றன் புரம்
6பெற்றயோ, ஆரண வன்னுயிரை யஞ்சாதே கொண்டகன்ற
7ரதெலா நிற்க, மாரனார் 8வலியாட்டந் 9தவிரந்தாரோ 10குளிர்ந்
தானே 11மதிய மென்பான்.

(இ - ள்.) வீரர்போய்ச்சேரும்நாட்டை யடைந்தாயோ? விரிஞ்ச
னுகிய யாவர்க்கும்மேலாகி முற்பட்டவனாகிய பிதாமகனது நாட்டை.

யடைந்தாயோ? பிறைச்சந்திரனை முடிக்கு அணியாகக்கொண்ட சிவ பெருமானது நாட்டை யடைந்தாயோ? அண்ண! உன்னுயிரை அஞ்சாமற்கொண்டகன்றவர் யார்? அஃது எல்லாம் இருக்கட்டும்: மன்மதனார் (தம்முடைய) வலிமையினுட்டத்தை (இப்போதாவது) தவிர்ந்தாரா? மதியமென்பான் குளிர்ந்திட்டானா? (எ - று.)

மகாவீரனையும் தன்வழிப்படும்படிசெய்த சிறப்புப்பற்றி 'மாரனார்' என்று பன்மையாற்கூறினது; இனி, அவனுடையகொடுமையைக்கருதி இழிப்பினாற் கூறியதுமாம். பேரன் - பிதாமகன்: இங்கு, பிரமதேவன். பேரன் பிதாமகனென்ற பொருளில்வருதலை "உங்கள்பேரனார்தந்தேசுடையெழுத்தேயாகில்" என்றவிடத்துங் காண்க. ௧-ம்:—1வீரனாடு, வீரர்நாடு. 2விரிஞ்சனார். 3உன்றன். 4பேரனாடு. 5இறையவனார், பெருமானார், ஒருவன்றன். 6உற்றயோ. 7அதுதான்தேவர். 8வலியாரே, அமராட்டம், போராட்டம். 9தவிந்தாரே. 10குளிர்ந்தானே. 11வதனமம்மா, மதியினார்தாம், மதியினரும். (௩௮௯௧)

௨௨௫. கொல்லாத மைத்துனைக் 1கொன்றா²யென்றது 3குறித்துக் கொடுமை 4சூழ்ந்து, பல்லாலேயித⁵முதுக்குங் கொடும்பாவி 6நெடும்பாரிற் 7பழிதீர்ந்தானே, நல்லாருந் தீயாரு நரகத்தார் 8சொர்க்கத்தார் நம்பி நம்மோடு, எல்லாரும் பகைஞரே யார்முகத்தே விழிக்கின்றா⁹யெளியையானாய்.

(இ - ள்.) கொல்லுதற்கு அரிய மைத்துனைக் கொன்றாயென்ற அதனைக்குறித்துக் கொடுஞ்செயலைச்செய்யச் சூழ்ச்சிசெய்துகொண்டு பல்லினாலே உதட்டைக்கடிக்குங் கொடியபாவியாகிய சூர்ப்பணகை நெடிய பூமியிற் பழியைத் தீர்த்துக்கொண்டானே? நம்பி! நரகத்தார் துறக்கத்தார் ஆகிய தீயாரும் நல்லாரும் என்ற எல்லோரும் நம்மோடு பகைவரேயாவர்: (ஆகையால்), (இப்போது) யார்முகத்தே விழிக்கப்போகின்றாய்? (நீ) எளியவனாய்விட்டாய்: (எ - று.)

தன்கணவனைக் கொன்றவனைப் பழிக்குப் பழிவாங்கவேண்டுமென்று சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிசெய்து உன்னை மாய்வித்தானென்பான் 'கொடும்பாவிநெடும்பாரிற்பழிதீர்ந்தானே' என்றான். ௧-ம்:—1கொன்றான். 2என்பது. 3கேட்டு. 4கூர்ந்து, கூறி. 5மறைக்கும். 6நெடும்பார்ப். 7பகை. 8துறக்கத்தார். 9எளிமை. (௩௮௯௨)

௨௨௬. போர்மகளைக் 1கலைமகளைப் புகழ்மகளைத் 2தழுவியகை பொறுடை 3கூரச், சீர்மகளைத் 4திருமகளைத் தேவர்க்குந் தெரிவரிய 5தெய்வக் கற்பின், போர்மகளைத் 6தழுவுவா னுயிர்கொடுத்துப்பழி 7கொண்ட பித்தா பின்னைப், பார்மகளைத் தழுவினையோ திசையானே 8பிணையிறுத்த 9பிணைத்த மார்பால்.

(இ - ள்.) விசயலக்ஷ்மியையும் சரசுவதியையும் கீர்த்தியாகியமகளை யும் தழுவிய கையானது பொருமைமிக, சிறப்புப்பொருந்தியமகளான

திருமகனும் தேவர்களாலும் உணர்தற்குரிய தெய்வத்தன்மை கொண்ட கற்பினாற்புகழ்பெற்றவளுமான சீதாதேவியைத் தழுவுவதற்கு (விரும்பி அதனால்) உயிரையே கொடுத்துப் பழியையேகொண்ட காமப்பித்தனே! திசையானைகளின் சொம்புகளை முறித்தபருத்த மாறிபிற பிறகு பூமிதேவியைத் தழுவினாயே! (எ - று.)

பேருத்தமியாகிய திருமகளைத் தழுவுவிரும்புவது கண்டு போர்மகன்முதலியவரைத் தழுவிய கைகள் பொருமை கொண்டனஎன்க. கைகூடாதசெய்கையை விரும்பி உயிரையே பறிகொடுத்ததனால், இராவணனை 'பித்தா' என்றது; இங்கு ஒன்றைக்கொடுத்து மற்றொன்றைப் பெறுதலாகிய மாற்றுநிலையனிகாண்க: வடநூலார் பரிவ்ருத்தயலங்காரமென்பர் 'கீர்த்தி' என்ற வடசொல் அந்தப்பாஷையிற் பெண்பாலாதலால் 'புகழ்மகளை' என்றது. பார்மகளைத் தழுவுதல்-பூமியிற் பிணமாகக்கிடத்தல். பி-ம்:--1 குலமகளை. 2 தழுவியவா, தழுவிவவப். 3 போகச். 4 தேவர்க்குந்தேவர்தந்திருமகளைத், திரு தம்மோயைத். 5 தெய்வக்கற்பை. 6 தழுவினையோ, தழுகூதன். 7 பூண்ட. 8 மருப்பொசித்த. 9 பருதிமார்பால், பருதிமார்பா. (ந. அகந.)

உஉஎ.—சாம்பலானால் லிபீஷணன் தேறிநிற்க, மண்டோதரி

இராவணனிறந்தசெய்தியை யுணர்நீதல்.

என்றேங்கி யாற்றுவான் றனையெடுத்துச் சார்பவனா மென்கின் 1 வேந்தன், குன்றோங்கு 2 நெடுந்தோளாய் விதிநிலையை 3 மதியாத கொள்கைச் தாகிச், சென்றோங்கு 4 முணர்வினையோ தேராதே யமுந்துதியோ வென்னத் தேறி, 5 கின்றானப் புறத்தரக்க நிலைக்கட்டாண் மயன்பயந்த நெடுங்கட் பாவை

(இ - ள்.) என்று ஏக்கங்கொண்டு வாய்விட்டுக்கதறுகின்றவனான லிபீஷணனை யெடுத்து, சாம்பவனென்கின்ற கரடிகட்கு அரசன்,— 'மலைபோலோங்கிய நெடிய தோளையுடையவனே! விதியின்நிலைமையை யறியாத கொள்கையைக்கொண்டதாய்ச் சென்று ஒங்குகின்ற உணர்வையோ செய்வனெபெராதே (இங்கனம் நீ) துயரில் அழுந்து தலைச் செய்யக்கடவையோ?' என்று சொல்ல, (ஸ்ரீ லிபீஷணன்) தேறி அப்புறத்துகின்றான்: மயன்பெற்ற நெடியகண்ணையுடைய பாவைபோல்பவளான மண்டோதரி அரக்கன்நிலைமையை [இராவணன் இறந்தானென்பதை]க் கேள்வியுற்றான்; (எ - று.)

விதிநிலையை மதியாத கொள்கையாவது, துயரத்திலழுந்துதலென்பது: விதியின்நிலைமையை யறிந்த ஒங்கிய உணர்வையுடைய நீ இராவணன் இறந்தது விதியின்செய லென்று அறியாது இரங்குவது சிறிதுந் தகுதியன் நென்றவாறு. பி-ம்:--1 மன்னன். 2 திரள். 3 உணராதே, மதியாதே, உணராத. 4 உணர்வினையோ வருந்துதியோ, உணர்விலர்போற்றேராதே வருந்தினையோ, உணர்வினர் போற்றேராதே வருந்துதியோ, உணர்விலர்போற்றேராதே வருந்துவரோ, உணர்வினர்

போற்றேறாதுவருந்துதியோ, உணர்விலரிற்போற்றாதேவருந்தினையோ
நின்றுக்குப். (௩௮௧௬)

வேறு,

உ௨௮.—மண்டோதரி பலமாதருள் இராவணன் இறந்து
வீழ்ந்துகிடக்கும் இடத்துக்கு வருதல்.

அனந்தநா றுயிர மரக்கர் மங்கைமார்
புனைந்தபூங் குழல்விரித் தரற்றும் பூசலார்
இனர்¹தொடர்ந் துடன்வர ²வெய்ந் னுளரோ
நினைந்தது மறந்தது மிலாத ³நெஞ்சினான்.

(இ - ள்.) பலஇலட்சம் தொகையினரான அரக்கஸ்திரீகள் அலங்
கரித்திருந்த அழகிய தம்கூந்தலை விரித்துக்கொண்டு கதறுகின்ற புலம்
பலையுடையவராய், கூட்டமாகத்தொடர்ந்து தன்னுடனே வர, நினைப்ப
தம் மறப்பதும் இல்லாத நெஞ்சையுடையவளான மண்டோதரி வந்
தனள்; (எ - று.)

இராவணனை மறந்துவிடுவது பிறகு நினைப்பது என்பது இல்லாமல்
எப்போதும் அவனைக் கருத்திற் கொண்டிருப்பவ ளென மண்டோதரி
யின் கற்புத்தன்மையைக் கூறியவாறு. பி - ம்:—¹திரிந்து. ²எய்
தினென்ப, எகினென்ப ³நெஞ்சினார். (௩௮௧௭)

உ௨௯.—அரக்கியரின் புலம்பலோலி.

இரக்கமுந் தருமமுந் துணைக்கொண் டின்னுயிர்
புரக்கு¹நன் குலத்துவர் தொருவன் பூண்டதோர்
பரக்கழி யாமெனப் பரந்து நீண்டதால்
அரக்கியர் வாய்திறந் தரற்று மோதையே.

(இ-ள்.) தயையும் தருமமும் என்றவற்றைத் துணையாகக்கொண்டு
இனியஉயிரைப் பாதுகாக்கின்ற சிறந்தகுலத்திலே பிறந்த ஒருவன்
மேற்கொண்டதொரு நாணமற்றசெயல்போல, அரக்கியர்வாய்திறந்து
அரற்றுகின்ற ஓசையானது பரவிமிக்கது; (எ - று.)—வந்தொருவன் -
தொகுத்தல். பி - ம்:—¹நம். (௩௮௧௮)

உ௩௦. இதுவும் அடுத்த கவியும்-பின்னும் அரக்கமங்கையர்
இராவணன் இறந்துகிடக்கும் இடத்திந்துவந்தமையைக்கூறும்.

நூபுரம் ¹புலம்பிடச் சிலம்பு ²நொந்தழக்
கோபுரம் ³தொறும்புறங் குறுகி னார்சிலர்
ஆபுரம் தரன்பகை யற்ற தாமென
மாபுரம் ⁴தவிர்ந்துவிண் வழிச்⁵சென் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) நூபுரம் ஒலிக்கவும், சிலம்பு வருந்தியழவும், (நகரவா
யிற்)கோபுரந்தோறும் வெளியே சிலர் நெருங்கிவந்தனர் சிலர்; சிலர்,
¹புரந்தானுக்குப்பகை அற்றதாகும்: ஆ!!² என்றுசொல்லிப் பெரிய

(தமது) உடலைவிட்டு (உயிர்நீங்க)ச் சுவர்க்கவழியிற் சென்றார்; (எ - று.)—
 சிலம்புஒலிப்பது அழுவதுபோலுமென்க. தூபுரம் சிலம்புஎன்பன -
 காலணிவகைகள். பி - ம்:—¹அலம்பிடச், சிலம்பிடச் ²நொந்தெழக்,
³புறந்தொறும், தொறுந்தொறும். ⁴தவிர. ⁵ஆசல்வார். (ந.அ.க௭)
 உ.க.க. ¹அழைப்பொலி ²முழக்கெழ ³வழகு ⁴மின்னிடக்
⁵குழைப்பொலி ⁶நல்லணிக் குலங்கள் ⁷வில்லிட
⁸உழைப்பொலி வுண்கணீர்த் தாரை மீதுக
 மழைப்பெருங் குலமென ¹⁰வான்வந் தார்சிலர்.

(இ - ள்.) கூவுகின்ற ஒலி இடிமுழக்கம்போலெழவும், அழகு
 மின்னிடவும், குழைமுதலிய விளங்குகின்ற நல்ல அணிகலன்களின்
 திரள் வில்லிடவும், மான்போல்விளங்குகின்ற மையுண்ட கண்களி
 னின்ற நீர்த்தாரைமேலேசின்தவும், மழையின்பெருங்குலம்போல
 வானின்மீதுசிலர் வந்தார்; (எ - று.)—முழக்கெழுதல், மின்னிடெதல்,
 வில்லிடெதல், தாரையுதல், வான்வருதல் என்ற தன்மைகள் வந்த
 சிலர்க்கும் மழைக்குலத்திற்கும் உள்ளமை காண்க. வில் - ஒளியும்,
 இரத்திரவில்லும். ¹அழைப்பொடு, அழைப்பனேல். ²முழக்கிட,
 முழக்கென. ³அலங்க, வழங்கு. ⁴மின்னிடைக், மன்னிடைக்.
⁵குழைப்பொரு. ⁶நன்மணிக். ⁷மின்னிட. ⁸உழைப்பன. ⁹கருங்.
¹⁰வீழ்ந்துமாழ்கினார். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் “அனந்தநூறு”
 (உ.உ.அ) என்ற பாடலின்பின் உள்ளது. (ந.அ.க௮)

உ.க.உ.—மகளிர் வீழ்ந்தழதலின்வருணையை இதுமுதல்
 ஆறுகவிகள்கூறும்.

தலைமிசைத் தாங்கிய ¹கரத்தர் தாரைநீர்
 முலைமிசைத் ²தூங்கிய ³முகத்தர் மொய்த்துவந்து
 அலைமிசைக் கடலின் ⁴வீழ் முன்னம் போலவன்
 மலைமிசைத் தோள்கண்மேல் வீழ்ந்து மாழ்கினார்.

(இ - ள்.) தலைமீதுதாங்கிய கையையுடையவரும், கண்விழியி
 னின்றுபெருகிய நீர் முலைமிசைச் சோர்ந்துவீழ்தற்குக்காரணமான
 [கவிந்த] முகத்தையுடையவருமான மகளிர், நெருங்கிவந்து கடலின்
 அலைமீது வீழ்கின்ற அன்னம்போல அவ்விராவணனுடைய மலையினும்
 உயர்ந்த தோள்களின்மேல் வீழ்ந்து அறிவுசோர்ந்தனர்; (எ - று.)—
 பி - ம்:—¹கரத்தின், ²தூக்கிய, ³கண்ணர், ⁴வீழ்ந்தன்னம். (ந.அ.க௯)

உ.க.ந. தழுவினர் தழுவினர் தலைபுந் தாள்களும்
¹எழுவுயர் புயங்களு மார்பு மெங்கணும்
²குழுவினர் முறைமுறை ³கூறு கொண்டனர்
⁴அழுதன ரயர்த்தன ரரக்கி மார்களே.

(இ - ள்.) அரக்கிமார்கள்,—திரண்டவராய், தலையும் தாள்களும்
 எழுப்போலுயர்ந்த தோள்களும் மார்பும் ஆகிய எல்லாவிடத்தும்
 முறைமுறையாகப்பாகக்கொண்டவராகிப் பலமுறை தழுவி, அழுத
 வண்ணம் அறிவு ஒடுங்கினர்; (எ - று.)

தழுவினர் தழுவினர் - அடுக்கு, பன்மைப்பொருளது. சிலர் தலையையும், சிலர் தாங்களையும், சிலர் புயங்களையும், சிலர் மாம்பையும் என இவ்வாறு இராவணனுறுப்புகளைக் கூறுகொண்டு தழுவியமுது அயர்த்தனர் அரக்கிய ஓரன்க. 1-ம்:—¹எழுலிய. ²குழுவின். ³கூறு கூறுகொண்டு. ⁴அழுதிலருயிர்த்திலராவிதீர்த்திலர், அழுதிலருயிர்த்திலராவிதீர்த்திலர். (௩௬00)

௨௩௪. வருத்தமே தெனினது புலவி வைகலும்

பொருத்தமே ¹வாழ்வெனப் ²பொழுது ³போக்கினர்
ஒருத்தர்மே லொருத்தர்⁴ விழ்ந்துயிரிற் ⁵புல்லினர்
⁶திருத்தமே யனைபவன் சிகரத் ⁷தோள்கண்மேல்.

(இ-ள்.) (அந்தமகளிர்க்கு இதுவரையில் நேர்ந்த)வருத்தம் யாது? என்ற ஆராய்வோமானால், அது (இராவணன்விடம்நேர்ந்த)புலவியாகும்: (அப்புலவி) நேர்ந்தபோதும், (அவனுடன்) வாழ்வு பொருந்துவதே என்று கருதிப்பொழுதுபோக்கினார்கள்: (இப்போது இராவணன் இறந்திட்டதனால், வீரத்தங்கிய) துறையென்னத்தக்கவனான அந்தஇராவணனுடைய மலைபோன்ற தோளின்மேல் ஒருத்தர்மேல் ஒருத்தர்விழ்ந்து உயிரைத்தழுவுவதுபோல (அம்மகளிர்)தழுவினர்; (எ - று.)

திருத்தம் = தீர்த்தம்: இலக்கணையால், வீரத்தங்கியதுறையைக் காட்டிற்று. திருத்தம் என்பதனைத் திரு தாம்என்பதன் திரிபு எனக் கொண்டு, இலக்குமியே தாம் எனக் கண்டவர்கூறுமாறு எனப் பொருளுரைத்தலும் ஒன்று. இதுவரையில் புலவிவருத்தம் தவிர வேறுவருத்தத்தைபுணராத இராவணனுடையமனைவிமாரான மகளிர் அவ்விராவணன் இறந்ததனால், ஒருவர்மே லொருவர்விழ்ந்து அவனதுதோள்களைத் தழுவினாரென்பதாம். 1-ம்:—¹வாழ்வெனும். ²புலவி. ³போக்குவார். ⁴வந்துயிரிற். ⁵புல்லுவார். ⁶திருத்தமேதென, திருத்தமேயென. ⁷தோளின்மேல். (௩௬0௧)

௨௩௫. இயக்கிய ரக்கிய ரூக ரேழையர்

¹மயக்கமில் ²சித்தியர் விஞ்சை மங்கையர்
³முயக்கியன் முறைகெட ⁴முயங்கி னூர்க்கள்தர்
துயக்கிலா வன்பு⁵மூண் டெவருஞ் சோரவே.

(இ - ள்.) இயக்கியரும், அரக்கியரும், நாகசாதிப்பெண்களும், மயக்கமற்ற சித்தசாதிப்பெண்களும், வித்தியாதரஸ்திரீகளும் ஆகிய எவரும், (தம்முடைய) மாறுபாடில்லாத அன்பு மூண்டிருத்தலால், (இராவணன் இறந்துகிடத்தலைக்கண்டு அறிவு) சோர, தழுவுகின்ற முறைமைகெட அவனைத் தழுவினார்கள்; (எ - று.)

இறந்துகிடப்பவனைத் துயர்முள இயக்கியர்முதலியோர் தழுவுவதனால், முயக்கியன்முறை கெடுவ தாயிற்று. இயக்கியர்முதலியோர், இராவணனுடைய காதலிமார். உரகரேழையர் - நாகரின்பெண்கள்.

பி-ம்:—1மயக்கலில். 2சித்திய. 3முயக்கியென், முயக்கிய, முயக்கினர். 4முயக்கினார். 5கிடந்த. 6கொண்டு, கண்டு. (௩௬0௨)

உ.௩௬. அறந்¹சொலை வுறமனத்² அடைத்த சீதையை
³மறந்திலே யோவினு ⁴மொக்குன் வாய்மலர்
 திறந்திலே விழித்திலே யருளுஞ் செய்கிலே
 இறந்தனை யோவென விரங்கி ⁵யேங்கினார்.

(இ - ள்.) (அங்கனம் முயங்கிய மகளிர்), தருமம் அழியும்படி (காதல்கொண்டு) மனத்திலைவைத்துள்ள சீதையை இன்னும் [இறந்த பின்பும்] மறந்திலையோ? (அவ்வண்ணம் சீதையை மனத்து அடைத்த பின்) எமக்கு உன்வாய்மலரை அளித்தாயில்லை; (எங்களைக்) கண்விழித்துப்பார்த்தாயில்லை; எம்மீது அருளுந் புரிந்தாயில்லை; (நீ) இறந்திட்டாயோ! என்று (மனத்தில்) வருத்தங்கொண்டு ஏக்கமுற்றழுதனர்; (எ-று.)—பி-ம்:—1தலையுற, தொலைவிவர். 2அடைந்த. 3மறந்திலையோ யினும், மறந்திலையோவென. 4எமக்குவாய்மலர், மெய்க்கண். 5ஏங்கினார்.

உ.௩௭.—இனிஒன்பதுகவிகள் - மண்டோதரி இராவணன்மாட்பீடம் வீழ்ந்து இரங்கிப்பலம்புதலைக் கூறும்.

தரங்கநீர் வேலையிற் றடித்து வீழ்ந்தென
 உரங்கினர் ¹மதுகையா ²னுரத்தி ³னுற்றனள்
 மரங்களு மலைகளு முருக வாய்திறந்து
 இரங்கினண் மயன்மக ளினைய பன்னினாள்.

(இ - ள்.) மயனுடையகுமாரியாகிய மண்டோதரியானவள்,— மனவலிமையோடு விளங்குகின்ற உடல்வலிமையுள்ளவளுள் இராவணனுடைய மார்பின்மேலே, அலைகளைக்கொண்ட நீரையுடைய கடலிலே மின்னல் வீழ்ந்தாற்போலப் பெருருந்தினவளாய் [வீழ்ந்தவளாய்], மரங்களும் மலைகளும் உருகுமாறு வாய்விட்டு அழுது இவ்வாறுகூறலானாள்; (எ - று.)—மண்டோதரி புலம்பலிற் பன்னியதை மேல் எட்டுக்கவிக ளிற் காண்க. இவ்வுவமை ஸ்ரீவான்மீகத்திலும் வந்துள்ளது. மதுகை - உடல்வலி, பி - ம்:—1இராவணன். 2உருவின். 3வீழ்ந்தனள். இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில்லை. (௩௬0௪)

வேறு.

உ.௩௮. ¹அன்னேயோ வன்னேயோ ²வாகொடியீற் கடுத்த வா றாக்கர் வேந்தன், ³பின்னேயோ ⁴விறப்பதுமுன் ⁵பிடித்திருந்த⁶கருத்ததுவும் ⁷பிடித்தி லேனோ, ⁸முன்னேயோ ⁹விழுந்ததுவு ¹⁰முடித்தலையோ ¹¹படித்தலைய ¹²முகங்காட்டாயோ, ¹³என்னேயோ வென்னேயோ விராவணனார் ¹⁴முடிந்தபரி சிதுவோ பாவம்.

ஒன்பதுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தாயே தாயே! கொடியஎனக்கு நேர்த்திலைமை மிகவும் கஷ்டமானது! (யான்) அரக்கர்தலைவனாகியஇராவணன் இறந்த பின்போ இறப்பது? முன்புதொடங்கி உறுதியாகக்கொண்டிருந்த

மணக்கருத்தையும் அடையாதுபோய்விட்டானோ? பூமியினிடத்ததாய் (என்) முன்புறத்தில்தானே விழுந்திருப்பதும் (இராவணனுருடைய) கிரீடந்தரித்த தலைதானோ? (இராவண! நீ இனி உன்) முகத்தை எனக்குக்காட்டமாட்டாயே? இராவணனார் உயிர்முடிந்திட்ட நிலைமை என்னேயோ என்னேயோ! இதுவோ மிக்கபாவத்தின்விளைவு!! (எ - று.)

ஓகாரம் - தெரிநிலை: முதலடியில், ஆ - துயரக்குறிப்பு. 'அரக்கர் வேந்தன்பின்னேயோ இறப்பது' என்பதையடுத்து 'முன்பிடித்திருந்த கருத்தையும்பிடித்திலேனோ' என வந்ததனால், இராவணனுக்குச் சாவு நேருமென்று தோன்றினால் அவனுக்கு அதுநேர்வதற்குமுன்னம் தன்னுயிரைமாய்ப்பதாக மண்டோதரி எண்ணியிருந்தாளென்பது, பெறப்பெய்தி. 'இதுவோபாவம்' என்றதொடர் - மகாவீரனான இராவணன் கொலையுண்டு தரையில்வீழ்ந்து கிடக்கும் இந்தநிலைமை ஏற்பட்டது-எம்முடையபாவமென்றும், இராவணனார்செய்த தீவினைப்பயனென்றும் பொருள்படும் பி - ம:—¹அன்னேயோ வன்னேயோ. ²ஆகொடியோர்க்கென்னேநான், அறக்கொடியோர்க்க கடித்ததுதான், ஆகொடியேற்கடித்தநான், ஆகொடியேற்கடித்ததுயில். ³பின்னேயோ. ⁴இருப்பதுமுன். ⁵பிடித்திருந்தன். ⁶மணக்கருத்தும். ⁷பெற்றிலேனோ, பெற்றிலேனே, பிடித்திலேனே. ⁸முன்னேயோ. ⁹இரப்பதுவும், இறப்பதுவும், விழுந்ததிவன். ¹⁰முடித்தொகையோகல். ¹¹கரத்தொகையோ, படித்தலையே. ¹²முகங்காட்டானோ, முகங்கடானோ. ¹³என்னேயோவென்னேயோ. ¹⁴முடிந்ததுவும், கிடந்தபரிசு. (௩௩௬௦௭)

உ.௩௬. ¹வெள்ளொருக்கஞ் சடைமுடியான் வெற்பெடுத்த திருமேனி மேலுங் கீழும், எள்ளிருக்கு மிடமின்றி யுயிரிருக்கு மிடநாடி ²யிழைத்த வானோ, கள்ளிருக்கு மலர்க்கூந்தற் சானகிபை ³மனச்சிறைபிற் ⁴கரந்த காதல், எள்ளிருக்கு ⁵மெனக்கருதியுடல்⁶புகுந்து தடவியதோ வொருவன் வாளி.

(இ-ள்.) ஒப்பற்றஇராமனுடைய வாளி,-வெண்ணிறமுள்ள எருக்க மலரையணிந்த சடைமுடியையுடையவனான சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற கைலாசமலையைத் தூக்கியெடுத்த (இராவணனுடைய) அழகியஉடலின் மேலும் கீழும் எள்ளிருத்தற்குஉரிய இடமுமில்லாமல் உயிரிருக்கின்ற இடத்தைத் தேடிச் செய்தவகையோ? தேன்பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய சானகிப் பிராட்டியைக்குறித்து மனமாகியசிறையில் ஒளித்துவைத்துள்ள காதலானது எள்ளிருக்கு மெனக் கருதி உடல்முழுதும் புகுந்துதடவியதோ? (எ - று.)

உடலெங்கும் எள்ளிடவும் இடமின்றி இராமபாணம் தொளைத்திருப்பது கண்ட மண்டோதரி, அவ்விராமபாணம் இராவணனுருடைய உயிரிருக்குமிடம் தேடியதனாலாகியதா? அன்றிப் புறத்திற் சீதையைச் சிறைவைத்தற்குக் காரணம் மனச்சிறையிலுள்ள காதலாத

லால், அதனையொழித்தற்கு அவ்விராமபாணம் திரிந்ததனாலாகியதோ? என்று தந்திரிப்பேற்றவகையாற் கூறுகின்றான். 'கற்புடையமகளிர் பிறருடைய மனத்தில் தங்குதல் செய்யார்' என்பது தமிழ்நூல்களிற் பயிலுதலால் அதற்குமாறாக இராவணனுடைய ஆதல் சீதையைமனத்துத் தங்குமாறு புரிந்ததனால் மாறானதொழிலை யொழிக்கவே இராமபாணம், காதலைத் துருவித்தேடிப்போக்கியதாக்கக் கற்பித்தது இப்பாடலின்பின் ஒருபிரதியில் "ஆராவமுதாய்" (உசடு) என்ற பாடலும். "அன்னையவள் சீதை" என்ற பாடல் அதனையடுத்தும் உள்ளன. ௫-ம்:—1 வெள்ளெருக்கின்மலர், வெள்ளெருக்குமலர். 2 நுழைந்தவாரே. 3 கடுஞ்சிறையில், கடுந்துயரில். 4 வைத்த. 5 என்றெண்ணி. 6 பிளந்துதடவினதோ, புகுந்திங்குலாவினதோ, பிளந்துதடவினதே. (௩௬௦௬)

உச௦. 1 ஆரம்போர் 2 திருமார்பை யகன்முழைக ளெனத்திறந்தி³வ் வுலகுக் கப்பால், தூரம்போ பினவொருவன் சிலைதூரந்த 4 சரங்களே 5 போரிற் றேற்றும், விரம்போ யுரங்⁶குறைந்து வரங்குறைந்து 7 விழ்ந்தானே 8 வேறே கெட்டேன், ஒ⁹ரம்போ யுயிர்பருகிற் 10 திராவணனை மானுடவ னூற்ற மீதோ.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றவனான ஸ்ரீராமனுடைய வில் விரைந்துவெளிவிட்ட அம்புகள், முத்தாகாரத்தை யணிந்த அழகிய மார்பை வாய்கன்று குகைபோலப் பிளவுபடும்படிசெய்து இவ்வுலகத்திற்கு அப்பால் வெகுதூரஞ் சென்றன; (அப்பாணங்களினால்) போரிலே காணப்படுகின்ற வீரம்போய் மனவலிமைகுறைந்து வரமும்குறைந்து (முன்னிலும் தன்னிலே) வேறாக (இராவணன்) விழ்ந்திட்டானே! கெட்டேன்: (அவ்விராமபாணம்) பட்சபாதம்நீங்கி இராவணனையும் உயிரைப் பருகியிட்டது: மானுடனருடைய வலிமை இப்படிப்பட்டதோ! (எ - று.)

'மானுடவனூற்றமீதோ' என்ற தொடரில் இவன் கேவலமானுடனல்லன்: மானுடவேடம்புண்ட பரம்பொருள் என்பது, தொனிக்கும். ௫-ம்:—1 ஆரம்போர். 2 நன், அகல், பெரு. 3 வைத்தும். 4 நெடுஞ்சரங்கள், சரணங்களெனப். 5 போரிற்றேற்று. 6 குறைத்து. 7 விழ்ந்தானே, விழந்தனையே. 8 ஏறே, ஒருவன், வேறே, ஒருங்கே. 9 அம்போ. 10 அறிகின்றேனிராவணனார், இராவணனைமானிடவன், இராவணனைமானுடனார்.

உச௧. காந்தையருக் 1 கணியனைய 2 சானகியார் பேரழகு மவர்தங் கற்பும், ஏந்துபுயித் திராவணனார் 3 காதலுமச் சூர்ப்பணகையிழந்த மூக்கும், வேந்தர்பிரான் நயரதனார் பணியினால் வெவ்⁴கானில் விரதம் பூண்டு, 5 போந்ததுவுங் 6 கடைமுறையே புரந்தரனார் பெருந்தவமாய்ப் போயிற் 7 றம்மா.

(இ - ள்.) பெண்பாலார்க்கெல்லாம் அணிபோலவிளங்குகின்ற சானகியாருடைய பேரழகு, அவருடையகற்பும், ஒங்கியபுயத்தைக் கொண்ட இராவணனருடைய காதலும், அந்தச்சூர்ப்பணகையிழந்த மூக்கும், சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதனருடைய கட்டளையினுற்

*கொடுங்காளில் விரதவொழுக்கத்தை மேற்கொண்டு (இராமன்) வந்ததிலும், முடிவாகத் தேவேந்திரன்செய்த தவப்பயனாக ஆயிட்டது ஆச்சரியம்! (௭ - று.)

இராமன் தந்தையுடையப்போற்றக் கானகத்துவந்தநிலையில், சூர்ப்பணகை அப்பிராணிடத்துக் காதல்கொண்டு அங்கபங்கஞ்செய்யப் பெற்றுச், சீதையினழகை இராவணனுக்கு வருணித்துக்கூறிக் காதலை மூட்ட, அவன் பெருங்கற்புடையளான அச்சீதையைச் சிறைப்படுத்தியதே அவனுடைய வதத்திற்குக்காரணமாய்த் தேவர்கட்கெல்லாம் நன்மையைவிளைத்த தாகையால், அந்நிகழ்ச்சியை எடுத்துச்சொல்லிப் புலம்புகின்றனள், மண்டோதரி யென்க. 1-ம்:—¹அணியான, ²சானகியாரசுமவர்கற்புள்வெற்போடி, ³காமமும் ⁴கானம், ⁵போந்தனவும், ⁶கடைமுறையிற், ⁷கடைமுறைபோய். ⁷ அன்றே. (௩௬௦அ)

உ௪௨. தேவர்க்குர் திசைக்கரிக்குஞ் சிவனார்க்கு மயனார்க்குஞ் செங்கண் மாற்கும், ²ஏவ நுக்கும் வலியானுக் கென்றுண்டா மிறுதியென வேமாப் புற்றேன், ³ஆவற்க ணீயுமுன்ற ⁴வருந்தவத்தின் பெருங்கடற்கும் ⁵வரமென் றுன்ற, காவற்கும் வலியானேர் ⁶மாறுடவ னுளனென்னக் கருதினேனே.

(2-ள்.) தேவர்கட்குத் திசையானேகட்கும் சிவனார்க்கும் பிரமனார்க்கும் புண்டரீகாட்சுணை திருமாற்கும் மற்றமுள்ள எவர்க்கும் விஞ்சிய வலிமைபுடையவளுள் இராவணனுக்கு, முடிவுகாலம் எப்போது உண்டாகப்போகின்றது? (ஒருபோதும் உண்டாகாது) என்று மனச்செருக்குக் கொண்டு நுத்தேன்: (அந்த இறுமாப்பில்) 'நீ ஆவலோடு வருந்திச்செய்த பெருங்கடல் போற்பாந்த அரிய தவத்திற்கும் (அத்தவத்தினுற்பெற்ற) வரமென் னப்படுகின்ற சிறந்த காவற்கும் (அழிவையுண்டாக்கவல்ல) வலிமைபடைத் தவளுள் ஒருமானுடன் உள்ளன்?' என்றுதான் எண்ணங்கொண்டேனே! (௭ - று.)

நீ தவப்பயனுற்பெற்ற வரம், உன்னுயிருக்குக்காவலாக எப்போதும் இருக்குமென்று இறுமாப்பினுற் கருதினேனேயன்றி, இவ்வரக்கர்களைத் தொலைக்க ஒரு மனிதன் வருவனென்ற எண்ணத்தையும் கொள்ளாமற்போனேனே! என்று வருந்துகின்றாள். எதிர்பாராதபோது ¹கேர்த்துண்பம் பேரிடர்விளைத்தல், ²இயற்கை 1-ம்:—¹செங்கணற்கும், ²யாவார்க்கும், ³யாவார்க்குரியிழைத்த, ⁴யாவார்க்குரியிழைத்த, ⁵வாவற்குரியிழைத்த, ⁶இருத், ⁷வரமென்றேதும், இறையானெய்தும், ⁸மானுடனானுரென்னக், மானிடனானுரென்று. (௩௬௦க)

உ௪௩. அரைகடையிட் டமைவுற்ற ¹முக்கோடி யாயுவுப்பேரறிஞர்க் கேயும், உரைகடையிட் டளப்பரிய பேராற்றற்²றேளாற்றற் குலப்போ ளில்லை, திரைகடையிட் ⁴டளப்பரிய வரமென்னும் பாற்கடல்³ச் சீதை யென்னும், பிரைகடையிட் ⁵டழிப்பதனை யறிந்தேனே தவப்பயனின் பெருமை பார்ப்பேன்.

(இ - ள்.) மூன்றரைக்கோடி யாயுளுக்கும் பேரறிஞராலும் வாய்ப்பேச்சால் முடிவிட்டு அளவுசெய்துரைக்கமுடியாத பெருவலிமை கொண்ட புயவலிமைக்கும் அழிவோஇல்லை(என்று எண்ணினேன்); (அதனால்), தவப்பயனின் பெருமையையே, பெரிதாக எண்ணியிருந்த கான்,—வரமென்னப்படுகின்ற அலைகளை முடிவிட்டு அளக்கமுடியாத பாற்கடலைச் சீதையென்கின்ற பிரையானது இறுதிக்காலத்து இடப்பட்டு அழிக்கப்போவதனை யறிந்தேனோ? (எ - று.)

வரபலத்தைச் சீதாபிராட்டி திரித்துவிட்டாளே! இவ்வாறு நிகழுமென்று எண்ணுமற் போனேனே!! என்று மண்டோதரி வருந்துகின்றாள். வரத்தைப் பாற்கடலாக உருவகஞ்செய்ததற்கு ஏற்ப அதனைநிலை திரியச் செய்த சீதையைப் பிரையாகக்கொண்டனர்: முற்றுநுலகவணி. 'திரைகடையிட்டளப்பரிய' என்றது - பாற்கடலுக்கு இயற்கையடைமொழி. பி - ிம்:—¹கோடிமூன்றாயுவினும் முக்கோடியாயுவுமுன், கோடிமூன்றாயுளப்பேர், கோடிமூன்றாயுப்பேர். ²அரிது ³போராரற்றற்கு. ⁴அமைப்பரிய ⁵அழிப்பரிய. (௩௬௧0)

உசச. ¹ஆரனா ருலகியற்கை ²யறித்தக்கா ரவையேழு பேழு ³மஞ்சம், ⁴விரனா ருடறுறந்து விண்புக்கார் கண்புக்க வேழ ⁵வில்லால், ⁶நாரநான் மலர்க்கணையா ⁷னொளெல்லார் தோளெல்லா ரைய வெய்யும், ⁸மாரனார் தனியிலக்கை ⁹மனித்தனா ரழித்தனரே வரத்தினலே.

(இ-ள்.) உலகினியல்பை யறிதற்குத் தக்கவரான அவர் யார்தாம்? [எவராலும் உலகவியற்கையை உண்மையாக முற்றும் அறிதல் இயலாது என்றபடி]; அந்த மேலுலகமேழும் கீழுலகமேழும் அஞ்சுதற்கு உரிய வீரனாரும் உடலைத்துறந்து விண்ணிற் புக்கனர்; கணுப்பொருந்திய கரும்புவில்லால் (வண்டொழுங்காகிய)நாணியைக்கொண்ட நாண்மலராகிய அம்பினுல் நானொல்லாம் தோளெல்லாம் னைந்திடும்படி எய்கின்ற மன்மதனுடையதனிப்பட்ட இலக்கை [இராவணனை] மனிதராயிருப்பவர் தமதுடேன்மையானபலத்தினலே அழித்துவிட்டனரே!

முதலடியிற்கூறிய பொதுப்பொருளைப் பின்மூன்றடிகள் சமர்த்தித்தநின்றன: வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி 'வேழவில்லான்' என்றும்பிரித்துப்படிக்கலாம். பி-ம்:—¹ஆரனார். ²அறிதற்கார். ³அஞ்ச. ⁴வில்லான், வில்லார். ⁵நாடோறும். ⁶நாரனார். ⁷அழித்தாரேமனிதனார், மனிதனாழித்தார்தம். இசெய்யுள் சிலபிரதிகளி வில்லை.

இங்கே ஒருசெய்யுள் சிலபிரதியற் காணப்படுவது வருமாறு:—

அன்னை யவள்சீதை யனைத்துலகு மீன்றாளென்று
உன்னி ¹புரைத்தே னுரைகளா துத்தமனே
பின்னை யிராமன் சரத்தாற் பிளப்புண்ட
உன்னுடைய பேருடல முற்றொருகால் நோக்காயோ.

பி - ிம்:—¹உரைமறைத்த.

(௩௬௧௧)

வேறு.

உசடு. ஆராவமுதா யலைகடலிற்¹கண்வளரும்
நாரா யணனென்²நிருப்பே னிராமனைநான்

³புத்தமனா தேந்தனைப

⁴பாராயோ நின்னுடைய மார்பகலம்⁵பட்டவெல்லாம்.

(இ - ள்.) நான் இராமனைத் திருத்திபிறவாத அயிருதம்போன்றவனாய் அலைகின்ற(பாற்)கடலிலே நித்திரைபுகின்ற நாராயணனென்று அறுதியிட்டிருக்குந்தன்மையேன்; (என்னுடைய கொள்கையைச் சிறிதும்)ஆராய்ச்சிசெய்யாமல் (அந்த)உத்தமனாருடைய மனைவியைத்(தண்டகாரணியத்தினின்று) கவர்ந்துகொண்டு(அங்குநின்று) அப்பாற்சென்றிட்டாய்; (அதன்பயனாக இப்போது) உன்னுடைய மார்பின்பரப்பு அடைந்தனவற்றையெல்லாம் பார்க்கமாட்டாயோ? (எ - று.)

மண்டோதரி துயரத்தினால் மனம்மாறுபட்டுச் சொல்வதனால், 'பாராயோ நின்னுடையமார்பகலம் பட்டவெல்லாம்' என்றாள். இவ்வாறே முன்பின்வருவனவற்றிற்குங் காரணங் காண்க. தேவர்களாலும் வெல்லமுடியாதவனைக் கேவலமானுடன் வெல்வது பொருந்தாததலால், பிரமன் கொடுத்தவரத்தைப் பழுதாக்காதபடியும் தன்னுடைய விபூதியை நலியும்வனை நிரசிக்கும்படியும் ஏற்ப மானுடவருக்கொண்டு சங்கசக்கரதாரியான ஸ்ரீமந் நாராயணனே இங்ஙனம் வந்துள்ளானென்று இராமனுடைய பரத்வத்தை மண்டோதரி அறுதியிட்டுக்கூறுகின்றனனென்க. 1 - ம்:--¹கண்வளர்ந்த. ²பலகாலுநானுரைப்ப. ³உத்தமன்றன். ⁴பாராய்நீ, ⁵பட்டது. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்லை. (நூககஉ)

வேறு.

உசகூ.—மண்டோதரி இராவணனுடலைத்தழுவிக் தன்னுயிர் நீங்குதல்.

என்றழைத்தன ளேங்கி யெழுந்தவன்
பொன்றழைத்த பொருவரு மார்பினைத்
தன்¹றழைக்கைக ளாற்ற முயித்தனி
நின்றழைத்துயிர்த் தானுயிர் நீங்கினான்.

(இ - ள்.) என்றுபுலம்பினவளாய், (அந்தமண்டோதரி), ஏக்கங்கொண்டு, (பிறகு), எழுந்து அந்தஇராவணனுடைய. பொன்னணிகலம் தழைந்திருக்கப்பெற்ற ஒப்பற்ற மார்பைத் தன்னுடைய தளிர் போன்ற கைகளால் தழுவிக் தனித்துநின்று உரக்கக்கூலிப் புலம்பிப்பெருமூச்சுவிட்டாள்; (உடனே) தன்னுயிர் நீங்கப்பெற்றாள்; (எ - று.) 1 - ம்:--¹தழிக், தனிக், தளிக். (நூககஉ)

உச௪.—மண்டோதரியை யாவரும் புகழ்தல்.

வான¹மங்கையர் விஞ்சையர்²மற்றுமத்
தான மங்கைய ருந்தவப் பாலவர்
ஆன மங்கைய ரும்மருங் கற்புடை
மான மங்கையர் தாமும் வழத்தினார்.

(இ - ள்.) வானநாட்டிலுள்ளமகளிரும் விஞ்சையரும் மற்றும் அந்த(ப்பாதா)த்தானத்திலுள்ளமங்கையரும் தவத்தின்கூற்றிலேபொருந்திய முனிவரின்பத்தினிமாரும் அரியகற்பையுடைய மறுவ்யஸ்திரீகளும் (அந்தமண்டோதரியைக்) கொண்டாடினார்கள்; (எ - று.)

தன்கணவன்இறந்தானென்பதைக் கேள்வியுற்றதும் அடக்கமுடியாத்துன்பம் பிடர்பிடித்துந்தப் போர்க்களத்துவந்து அவ்விராவணன்ரீது விழுந்து புலம்பி உயிர்த்தமாத்திரத்தில் தன்னுயிரீங்கப்பெற்றமகாபதிவிரதையான மண்டோதரியின்செயல், யாவராலும் புகழ்த்தக்கதாயிற் றென்க. மானமங்கையர் = மானவமங்கையர். இரண்டாமடியில், தானமங்கையர் - தானவமங்கையரெனிலுமாம். முன்னும்பின்னும்மகளிரைக்குறிக்குஞ் சொற்கள் வந்ததனால், விஞ்சையரென்பது வித்தியாதரமகளிரையுணர்த்தும். பி - ற்:—1மங்கையரும் மற்றும். 2மற்றுயர், மற்றுமெத், மற்றுமுற்றுடைத். (உ.கூகச)

உசஅ.—விபீஷணன் அமர்தீலீ ஓராவணனையெற்றுநடல்.

1பின்னர் வடணன் பேரெழிற் 2தம்முனை
வன்னி கூவி வரன்முறை யான்மறை
4சொன்ன வீம விதிமுறை யாற்றொகுத்து
இன்ன நெஞ்சினொ 6டிந்தனத் 7தேற்றினான்.

(இ-ள்.) பிறகு விபீஷணன், கிரமப்படி அக்கினியைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அமலிதியை வேதம்கூறியமுறையால் தொகுத்து, வருத்தமுற்றமனத்துடனே பிக்கவழியையுடைய தன்னண்ணனை (அசு) அமலிதிகிலேயேற்றினான்; (எ - று.)

..விபீஷணன் முன்னர்செய்யவேண்டியமுறைமைகளை முறையிற்செய்து தகனஞ்செய்யுமாறு சிதையில் இராவணனை வைத்தனென்பதாம். அமலிதி - அந்திமச்சடங்கு. அமலிதகு - இறந்தஉடலை யெரிக்குமாறு அடுக்கி வைத்த காஷ்டம்: இது, சிதையெனவும்படும். பி - ற்:—1பின்னை. 2தம்முரை. 3மன்னிமுன்னு, மன்னமுன்னும், மன்னிகழ்ந்த, மன்னிமுன்னி, வன்னிமுன்னம். 4சொன்னநன்னர், சொன்னவீமம், சொன்னசொன்ன, நன்னர்சொன்ன. 5வழியால். 6அஞ்சலித்து, இந்தனம். 7ஏற்றினான். (உ.கூகஞ)

உசகூ.—விபீஷணன் ஓராவணனுத்தத் தகனம்முதலியனசெய்தலை முன்றுகவிகள் கூறும்.

1இந்த நனத்தகில் சந்தன 2மிட்டுமேல்
அந்த 3மானத் தழகுறத் தானமைத்து
எந்த 4வோசையுங் கீமுற 5வார்த்திடை
6முந்து சங்கொலி 7யெங்கு 8முழங்கிட.

இரண்டுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) எரிகின்ற காஷ்டமாக அகிற்கட்டைகளையும் சந்தனக் கட்டைகளையும் இட்டு, பிறகு, அப்படிப்பட்ட பெருமையுடனே,

அழகுபொருந்த (இராவணனுடையச்சிதையிலே) கிடத்தி, எந்தவுசையும்
கீழ்ப்படும்படி இடையேயிடையே ஆரவாரித்து முந்துகின்ற சங்கொலி
எங்கும் ஒலிக்க,—(எ-று.)—அகரசசுட்டி - பிரசித்தியையுணர்ந்திற்று,
பி-ம்:--1இத்தனத்தொடு 2ஏற்படுத்து, ஏற்படுத்து. 3மானமழகுடன்,
வானமழகுடன். 4காமமும். 5ஆர்த்தெழு. 6தந்த. 7ஓங்கி. 8தழங்கிட,
முழங்கிட. இதுவும், அடுத்த செய்யுளும் சிலபிரதிகளில் வில்லை. (1)

உரு0. கொற்ற வெண்துடையோடு கொடியிடைந்து

உற்ற நிம விதியி 1னுடம்படிநிச்

சுற்று மாதர் 2தொடர்ந்துடன் சூழ்வர

மற்ற ஈரன் 3விதியின் 4வழங்கினான்.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக்குடையோடு கொடியும் செருங்கிப்
பொருத்திய சமலிதிக்கு உடம்பட்டிருந்து, சுற்றும் மாதர்தொடர்
ந்து உடன்குந்துவர, பின்பு அந்தமீரன் [விதிக்கணன்] விதியின்படி
(செருப்பை) வழங்கினான்; (எ-று.)—அரசனானதனக்குடைகொடகன்
சமலிதியில்வந்தனன்க. பி - ம்:--1உடம்பட்டி 2பதித்துடன்.
3மதியின், விதியின். 4வணங்கினான் ஒருபிரதியில் 'உற்றுவிம்பிமதி
யினுடன்படச்' என்று இரண்டாமடி காண்கின்றது (கூசுகள்)

உரு ௧. 1கடன்கள் செய்து முடித்துந் 2கணவனோடு
3உடைந்து போன மயன்மக 4னோடுடன்
5அடங்க வெங்கண லுக்கவி யாக்கினான்
குடங்கொணீரினுள் கண்ணோர் குடிழியான்.

(இ - ள்.) குடங்கொண்ட கீரினும் சித, சியாகக் குடிழியுண்டா
கும்படி கண்ணீரைப்பெருக்குபயனாக விட்டணன்,—(செய்யவேண்
டிய) கடமைகளையெல்லாம் செய்துமுடித்து, கணவனுடைய உயி
ரொழிந்துபோன மயன்மகனான மண்மீடாதரியுடன் (அதிராவணன்)
அடங்கும்படி (அலர்களாக) கொடியகாலுக்கு, அலிசாகச் செய்கான்.

மண்மீடாதரியையும் இராவணனையும் அக்கினியி விட, அவவக்
கினி அவிசை பெரிப்பதுபோல அவர்களை யெரித்தலாயின னென்க.
அவிச - ஹலிஸ்: அக்கினிதேவனுக்கு தீயும் உணவுப்பண்டம். பி - ம்:--
1கடன்செய்செய்கை, கடன்கொள்செய்கை. 2கணவன்றோள், கண
வனை. 3தொடர்ந்துபோன, உடன்றுடர்ந்த. 4தன்னுடன். 5அடங்க
லும். 6கணலிற்கரி. (கூசுகள்)

உரு ௨.—விதிஷணன் இறந்தவர்களைவர்க்கும்
சமநகடன்செய்து ஸ்ரீராமனையடைதல்.

மற்றையோர்க்கும் வரன்முறை யால்வகுத்து
உற்ற தீக்கொடுத் 1துண்குறு நீருகுத்து
2எற்றையோர்க்கு 3மியனல தில்லென
வெற்றி வரன் குரைகழன் மேகினான்.

(இ-ள்.) மற்றையோர்க்கும் (தூல்களிற்) கூறிய முறைப்படி (செய்ய வேண்டிய கடமைகளை) யாராய்ந்து, 'எவர்க்கும் இவனையல்லாமல் (சிரத்தையுடன் ஈமக்கடன் செய்யக்கூடியவர்) இல்லை' என்னுமாறு, பொருந்திய தகனம் முதலிய ஈமக்கடனைச் செய்து, உண்ணுமாறு ஜல தர்ப்பணங்களும் கொடுத்து, (பிறகு) வெற்றிபொருந்திய வீரனான ஸ்ரீராமனுடைய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகளினிடம் வந்துசேர்ந்தான், (விபீஷணன்); (எ - று.)

அடியவன் அடையவேண்டிய துறை சுவாமியின் திருவடிகளே யாதலால் 'வீரன் குரைகழன் மேவினான்' என்றார். உண்ணுநீருக்குத்தல்-வாலோதகதிலோதகங்கொடுத்தல். 1 - டி:—¹உற்றவைசெய்தனன், உண்குறு நீர்கொடுத்து. ²இற்றையோர்க்கும். ³எவர்க்குமிவனென, இங்கியானலதில்லென, இன்றியானலதில்லென. மண்டோதரி புலம்புதலைத்தனியே ஒருபடலமாகக் குறித்த பிரதிகளில் இதனோடி படலம்முடிய அடுத்தபாடல்முதல் வேறுபடலம் தொடங்குகின்றது. ஒருபிரதியில் "கார்கின்ற" (உ00) என்றபாடல் தொடங்கி இது வரையில் வீடணன்வண்டோதரிபுலம்பற்படலம் என்று உள்ளது. ()

உ0௩. வந்து தாழ்ந்த துணைவனை வள்ளலும்
 சிந்தை வெந்துயர் ¹தீருதி தெள்ளியோய்
²முந்தை செய்து ³முறைமை யிதாமென
⁴அந்த மில்லிடர்ப் ⁵பார மகற்றினான்.

(இ-ள்.) வந்துவணங்கின ரண்பனை விபீஷணனைநோக்கி, உதார குணமுடையவனான ஸ்ரீராமனும், 'அறிவுள்ளவனை! (உன்) மனத்துள்ள கொடுத்துயர் தீர்க: முற்காலந்தொட்டுநடக்கும்முறைமை இதுவே' என்றுசொல்லி, எல்லையில்லாத் துன்பச்சுமையைப் போக்கினான்.

விபீஷணன் இறந்தோர்க்கெல்லாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்துவிட்டு மனத்திற்கொண்ட வருத்தம் முகத்துத் தோன்ற ஸ்ரீராமபிரானருகில் வந்து நின்றானாக, அப்பிரான் 'பிறந்தோர்இறப்பது முன்றொட்டுநிகழ்வதுதானே; விவேகியான நீ இறந்தோர்பொருட்டுத் துயருறுதல் தக்கதோ?' என்றுசொல்லித் தேற்றினானென்க. தெள்ளியோய் - கருத்துடையடைகொளி. 1-டி:—¹தீரினித். ²முந்தையோது, முந்தையோர்க்கு, முந்தையோர்கள், முந்தியெய்து. ³முறைமைபுளையு. ⁴அந்தவில்லிடர்ப். ⁵பாசம். சிலபிரதிகளில் இந்தப் பாடலில், பிராட்டியார்தீருவடிதொழுதபடலம் என்றும், சிலபிரதிகளில் சீதைநீருவடிதொழுதபடலம் என்றும், சிலபிரதிகளில் விபீஷணன்முடி சூட்டுபடலம் என்றும் விபீஷணன்பட்டாபிஷேகப்படலம் என்றும் பெயர்கொண்டு படலம் தொடங்குகின்றது. (௩௬௨0)

இக்கே ஒருபிரதியிற் காணப்படும் பாடல் வருமாறு:—

இனைய வீர னிளவலை நோக்கிநீ
 புனையு நன்முடி சூட்டுதி போயென

அனைய வீரனடியி னிறைஞ்சவே

அனைய னேடு மனுமனைச் சார்க்கே.

இப்பாடலுள்ளபிரதியில் இந்தச் செய்யுளோடு படலம்முடிய, அடுத்தபாடல்முதல் விபீஷணனபிஷேகப்படலம் என்று காண்கின்றது.

இராமராவணரிருவரும் தேரேறியபின் இராவணன் வதைப்படலத்துச்சரிதையை ஸ்ரீவான்மீகமுனிவர்கூறியவகை:—அப்பால் இராமராவணர்கட்குப் பெரும்போர்நிகழ்ந்தது. அப்போரில் இராமன் இராவணன் விடுத்த கார்தர்வாஸ்திரத்தைக் கார்தர்வாஸ்திரத்தினாலும் தெய்வாஸ்திரத்தைத் தெய்வாஸ்திரத்தினாலும் தடுக்க, இராவணன் சினம்மூண்டு ராஹஸாஸ்திரத்தைத் தொடுக்க, அதினின்று பலசர்ப்பங்கள் தோன்றிப் பலதிக்குக்களிலுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு இராமன்மேல் எதிர்த்தன: இராமன் அதுகண்டு காருடாஸ்திரத்தைத் தொடுக்க, கருடப்புட்கள் தோன்றி, அந்தநாகங்களை உருமாய்த்தன. இப்படித்தான்விடுத்த அஸ்திரங்கள் பயனற்றனவாகவே, இராவணன்சீறி ஆயிரங்கணைகளைத் தொடுத்து இராமனை வருத்திப் பலகணைகளை மாதவியின்மீதும் பொழிந்து ஒருகணையால் இரத்திரத்துவசத்தைக் குறிவைத்து எய்து, கணைத்தொகுதியால் தேர்ப்பரிகளையும் நோவச்செய்தனன் அதுகண்ட சித்தர்முதலியோர் வருந்தினர். அப்போது வானத்திலும் சிலகோளறுகள் புலப்பட்டன. இராவணன் தன்திறலைக் காட்டவே, இராமன் எரிப்பதுபோன்ற சிற்றங்கொண்டான். இருவரும்மும்முரமாகப்பொருகையில், போர்காணுந் தேவதானவர் 'இராமன்வெல்க' என்றும், 'இராவணன்வெல்க' என்றும் தந்தமதுபட்சபாதத்திற்குஏற்பக் கூறினர். இராவணன் அப்போது இராமன்மீது எதனைவிடுக்கலாமென்று ஆலோசித்து, மஹாகுலத்தைக் கையிற்கொண்டு ஆர்ப்பவத்துடனே வீரவாதஞ்செய்து விடுத்தனன். எட்டுமணிகளையுடைய அந்தச்சூலத்தை பலகணைகளால்தடுக்கமுயன்றும் அந்தச்சூலத்தின்மேற்பட்டகணைகளெல்லாம் பொடிப்பொடியாய்ச் சிதறிவிடவே, ஸ்ரீராமன் மாதலிகொணர்ந்துகொடுத்ததான பலகண்டைகளையுடைய இரத்திரனதுமஹாஸக்தியையெடுத்துச் சுழற்றிவிடுக்க, அது இராவணனுடையசூலத்தை முறித்துத் தரையில் விழுத்தியது. அப்பால் இராமன் பலகணைகளைத்தொடுத்து அவ்விராவணனுடைய தேர்க்குதிரைகளை நோயுறுத்தி, அவ்விராவணனுடையமார்பிற் பலகணைகளையும் நெற்றியில் மூன்றுகணைகளையும் விடுக்க, அவன் உடலெல்லாம் இரத்தம்பெருகச் சிற்றம்விஞ்சி இராமன்மேற் சரமாரிபொழிந்தான். இராமனும் இராவணன்விடுத்தகணைகளைத் தடுப்பதும் மேலும் கணைகளைப்பொழிவதுமாயிருந்தான்.

வானத்தில் கணைகள் இருளைப்போற் சூழ்ந்துநிற்கையில், வீரான ஸ்ரீராமன் சுபசகுனத்தோன்ற உற்சாகம்மூண்டு இராவணனைப்பார்த்து ஏசிக் கணைமழைகளைப்பொழிந்துமிதமின்றி இமிசித்தனன். இராவணன் அப்போது ஊக்கங்குன்றி மாறுசெய்ய இயலாதுசோர்ந்துநிற்க, அவ

னுடையதேர்ப்பாகன் போர்செய்யுமிடத்தினின்று தேரை மெல்லஅப் பாற்கொண்டுபோயினன். பின்னர்த்தேறுதலடைந்த இராவணன் தன் பாகனை முனைமுகத்திலிருந்து தேரை அப்பாலோட்டிக்கொண்டுவந்ததுகுறித்துச் சினந்து 'உலபடிகடுமையாகப் பிபசு, பாகன் தன்மீது குற்றமில்லாமையையும் பாகன்செய்யவேண்டியமுறை இன்னதென்பதையும் எடுத்துக்காட்டி அவ்விராவணன்மனங்கொள்ளும்படி சமாதானங்கூறித் தான் இதுவரையில் உண்ட கடன் தீர அவன்விரும்பின படியே நடப்பதாகஉறுதிசூற, இராவணன் அந்தப்புாகனுக்குப் பொற்றொடியைப் பரிசுஅளிக்க, பாகன் தேரை இராமனுக்குநேர்முகமாக நடத்தினான். தேரும் இராமனருகில் வந்தது.

(* போர்காணத் தேவர்களோடு வந்திருந்த அகஸ்தியமுனிவர் 'இராவணனைவெல்வதுஎவ்வாறு?' என்று இராமன் கவலைகொண்டிருப்பதையும் இராவணன்மீண்டுவந்திருப்பதையுங் கண்டு அவ்விராமனுக்கு ஆதித்யஹ்ருதயத்தை உபதேசித்தனராக, ஸ்ரீராமன் அந்தஸ்தோத்திரத்தைஐயிக்க, ஸூரியபகவான் இராமனை யறுக்கிரகித்தான்.) பகைவந்தேர் அணுகுவது கண்டு பாகனை ஜாக்கிரத்தைப்படுத்தி, ஸ்ரீராமன் மாதலிகொடுத்த இராவணன்மீண்டும்பாணங்களையும் எடுத்துப் பொரலாயினன். இருவர்க்கும் பெரும்போரிகழ்ந்தது. இராவணனுக்குத் தீமையைத்தெரிவிக்கும் பலசீபிரிதீரங்களும் இராமனுக்குநன்மையைத் தெரிவிக்கும் சபசுகுணங்களும் தோன்றின. இருவரும் மிக்கதைரியத்துடனே வெகுநடுமையாகப்பொருகையில், ராட்சசசேனைகளும் வானரசேனைகளும் தாம் படையேர்ந்திர்ப்பினும் பொராத அவர்கள்செய்யும் போரையே இமைகொட்டாது பார்த்தவண்ணம் எழுதுகின்றிரங்கன் போல நின்றன. அங்கு இராவணன் இராமனுடையதவ்ஹத்தைவீழ்த்த முயல இராவணனைறிந்த பாணங்கள் இத்திராதத்தின்மகிமையால் அதனை நணுகாதனவாக, இராமன் இராவணனது தேர்க்கொடியையறுத்து வீழ்த்தினான்: அப்போது இராவணன் கடுஞ்சினங்கொண்டு எதிரியின் தேர்க்குதிரைகளைக் களைத்தொகுதியால் தாக்கவும் அவை தாமரைத்தண்டினால் தாக்கப்பட்டனபோல் இலட்சியஞ்செய்யாதனவாக, அளவில்லாச்சிற்றத்துடனே மீளவும் சரமாரிபொழிந்தும் தடிசக்கரம் உலக்கை முதலியபடைக்கலங்கொண்டும் ஸ்ரீராமனைத் தாக்கினன். அவையாவும் இராமபாணங்களால் தடையுண்ணவும், இராவணன் ஊக்கங்குறையாமற் கணைகளைப்பொழிய, இராமனும் அநாயாஸமாக அங்கனமேபொழிய, கணையினல்வேறொருஆகாயம் இயன்றதுபோலப் புலப்பட்டது. முகூர்த்தகாலம்நிகழ்ந்த அந்தப்பெரும்போரில் இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் மாறுசெய்துகொண்டுபொருகையில் இராமன் இராவணனுடைய தேர்க்குதிரைகளைத் தன்குதிரைகளுக்கு அருகு

* அகஸ்தியர்உபதேசிக்க, ஆதித்யஹ்ருதயம்நிரத்தை ஸ்ரீராமன் ஐயித்து சூரியனுடைய அறுக்கிரகத்தைப்பெற்றதைக் கூறும்வான்மீகிராமாயணப்பகுதி இடைச்செருகலாய்வந்ததென்பது, சிலர் கொள்கை.

இருக்கவொட்டாது துரத்தினான். இராவணன்சீறி இராமன்மீதுகணை கொண்டுதாக்கவும் அப்பிரான் இலட்சியஞ்செய்யாதிருக்க, மாதலியையும் தாக்கலானான். இராவணபாணங்கள் மாதலியை யொன்றுஞ்செய்ய மாட்டாமற் போயினவாயினும், ஸ்ரீராமன், தன்னைத் தாக்கியதற்குச் சினவாது மாதலியைத் தாக்கியதற்கு வெகுண்டு தன்னெதிரில் அவ்விராவணனை நிற்கவொட்டாது செய்தனன்.

மீண்டும் கடும்போர் மூண்டது. அப்போரில் இராவணனெறிந்த படைக்கலவிசைத்தொனியால் கடல்கள் கலங்கின: பூமி நடுங்கிற்று: காற்று வீசாதுஅடங்கிற்று. தேவர்கள்முதலியோர் இராமனுக்கு வெற்றியுண்டாகுமாறு ஜபஞ்செய்து அந்தப்போரை நிகரற்ற தெனக் கொண்டாடினர். அப்போது ஸ்ரீராமன் மிகக்கொடிய அம்பினால் இராவணன்சிரத்தை யறுக்க, அது முளைக்கலாயிற்று: இங்ஙன நூற்றொருமுறையறுக்கவும் நூற்றொருமுறையும் அச்சிரம் முளைத்தது. அப்போது ஸ்ரீராமன் 'மாரீசன் கரன் கவந்தன் முதலியோரைக் கொன்ற கணை இவ்விராவணனைக் கொல்லத் திறனற்றதே!' என்ற சிந்தையுடனே கடுமையாகப் போரை நடத்தினான். அவ்விருவர்க்கும் இரவும் பகலும் ஓயாக்கடும்போர் நிகழ்ந்தது.

அப்போது மாதலி ஸ்ரீராமனைநோக்கி, 'நீ ஒன்றும் அறியாதவன் போன்று இராவணன்விடம் அஸ்திரத்துக்குப் பிரதியஸ்திரம் தொடுப்பதுமாத்திரமே பணியாகக்கொண்டுள்ளாயே! இராவணனுக்கு மரணகாலம் அணுகிவிட்டது. பிரமாஸ்திரத்தைத் தொடுப்பாயாக' என்று நினைவுமூட்டினான். பிரமதேவன் அகஸ்தியருக்குக் கொடுக்க, அம்முனிவர் தனக்குக்கொடுத்த கணையை யெடுத்து வில்லிப்பூட்டி இராமன் அந்தத்திய்யாஸ்திரத்தை இராவணன்மீது எய்ய, இராவணன் மார்புபிளவுண்டுவில்லிப்பிடித்த கைப்பிடி சோர உயிரீங்கி மண்மீதுவிழுந்தனன். எஞ்சிய அரசர்கள் அஞ்சியோடினர்: வானார் இராமஜயத்தையும் இராவணநாசத்தையும் கூறியவண்ணம் கர்ச்சித்தனர். வானத்துத் துந்துபிமுழங்கிற்று; மலர்மாரி ஸ்ரீராமனதுதேர்மீது வானத்தினின்று விழுந்தது. வானரருடையகொண்டாட்டத்துடனே வானவர்புரியுந்துதியும் கேட்கலாயின. சக்கிரீவன் அங்கதன் விபீஷணன்முதலியவர்களும் சாம்பவான்முதலிய நண்பர்களும் இலட்சமணனுடன் வெற்றிபெற்ற இராமனைப் புகித்தனர். இலட்சமணனுகியோரார் குழப்பெற்ற இராமன்வானவர்களார்குழப்பெற்ற தேவேந்திரன்போல விளங்கினான்.

இராவணன் மாண்டு தரையில்விழுந்திருப்பதைக்கண்டு விபீஷணன் துயரத்தைத் காங்கமுடியாது பிரலாபிக்க, ஸ்ரீராமன் 'வீரதருமத்திற்சலியாது உறுதியாககின்று பொருது உயிந்துறந்து துறக்கமடைந்தவனைக் குறித்துப் புலம்புதல் தகாது. போரில் வெற்றிதோல்விகளில் ஒன்று நியதியின்றி விளைவது திண்ண மாத்லாலும், பிறத்தோர்க்கு இறப்பென்பது இயற்கையேயாதலாலும் இவ்வுண்மையை மனத்திலாராய்ந்து துயரொழிந்து மேல் நிகழ்த்த வேண்டியதைக் குறித்து

ஆராய்க' என்றான். விபீஷணன் இராவணனுடைய நன்மைகளை யெடுத்துக்கூறி 'இவனுக்குப் பிரேதகாரியங்களைச் செய்ய உடன்பாடு தருக'என்ன, நீராமன்'பகைமை மரணம்வரையில் தான்: நம்பயன் கை கூடிற்று: இவனுக்கு ஸம்ஸ்காரஞ்செய்க: உனக்குப்போலவே இவன் எனக்கும்'என்றான்.

இராவணனிறந்ததுகேட்டு அவனுடையமனைவியர் கோவென்று கதறிக்கொண்டு அந்தப்புரத்தினின்றுவெளிப்பட்டுப்போர்க்களத்தைச் சேர்ந்து, தம்கணவனுடைய தோளின்மீது ஒருத்தியும் முகத்தின் மீது ஒருத்தியும் மார்பின்மீது ஒருத்தியும் தாளின்மீது ஒருத்தியுமாக இங்வனம் அவனுடைய உறுப்புக்களின்மீதுவிழுந்து அன்றிற் பறவைபோற் புலம்பலாயினர். அவ்வண்ணம் அவர்கள்புலம்பு கையிற் பட்டமகிஷியான மண்டோதரி தன்கணவன் மாண்டவீழ்ந் திருப்பதுகண்டு பொறுக்கொண்ணாத துயரத்துடனே கதறியமுபவ ளாகி, 'மானுடர்க்குக்கிட்டவொண்ணாத நிலத்திலேநின்று ஒருடம்பிலே அம்புபட்டால் அவ்வடிவத்தைவிட்டு வேற்றருக்கொள்ளவல்ல உன்னை இராமன்கொன்ற நென்பது எவ்வாறுபொருந்தும்? இந்திராதிதேவர் களோ உன்னைக் கொல்லவல்லவரல்லர்! போர்க்கருவிகள் அனைத்தும் நிறைந்துள்ள உன்னைப் போரில்எதிர்த்து இராமன்வென்றானென்பதை ஆராயுமிடத்து, இராமன் கேவலமனுஷ்யனன்று: தம்வடிவத்தைமறை த்துத் தேவர்கள் வானரர் முதலியோராக உருக்கொண்டுத் துணையாக அமைய வந்த பரம்பொருளினமிச மென்று தே ன்றுகின்றது. கரன் வதம் வாலிவதம் ஓர்வானரத்தைக்கொண்டு அசோகவனிகையை, முறிப்பிக்கை வேதுநீர்மாணம் முதலியவற்றைக் கேட்டபோதே இராமன் கேவலமானுடனல்ல நென்று உணர்ந்தேன். தீவினை புரிந்தோன் அதன்பயனை யனுபவித்தே தீரவேண்டும்: விபீஷ ணன் நன்மைபுரிந்தோ னாகையால் இராமனையடைந்து நலம் பெற்றான். நீயோ விபீஷணனும் மற்றையோரும் சொல்லவும் கேளாது தீவினைப்பயனைப்பெற்றாய்: தேவாதியர்களால் சாவுநேராத படி வரம்பெற்றாயாதலால், பரம்பொருளான விஷ்ணுவே தன்விபூ தியான உலகத்தை நலியும் உன்னைப் பரிவாரங்களோடு முடித்துப் புக முடனவீற்றிருக்கின்றான்: எல்லாப் பிராணிகட்கும் சாவுக்கு, நிமித்தம் வேண்டுமாகையால், சீதைழிந்நிமித்தம் உனக்கு மரணம் ஏற்பட்டது: 'மகனே இந்திரனையும் வென்றவன்: கணவன்முவுலகையும்வென்ற வன்' என்று இவ்வாறாகச் செருக்குக்கொண்ட எனக்குக் கைம்பெண் னாகவேண்டிய நிலை நேர்ந்ததே! சீதை இனித் துயரொழிந்து தன்கண வனுடன் இனிதிருக்கப் போகின்றாள்: நானே முட்டாக்கிட்டுக் கொண்டு துயரத்திற்கிடக்கவேண்டியகாலம் வந்திட்டது. ஐயோ! உன்னுடல் போர்க்களத்திற் புழுதிபடியப் புரண்டுகிடக்கும் காலமும் வந்ததே! போரில்மாண்டவனைக்குறித்துச் சோகிக்கக்கூடாதாயினும், பெண்ணாகையால், என்மனந்துயரப்படுகின்றது. நீ மரணமடைந்த

தைக்கேள்வியுற்றும் என்றெஞ்சும் ஆயிரஞ்சுக்கலாய்ப்போகாமையால், நான் உன்னிடம் அன்புடையவளென்பது பொய்' என்று இங்கனம்பல வாறுபுலம்பி இராவணன்மார்பில்வீழ்ந்து மேகத்தினிடையிற்றேன்றும் மின்னற்கொடிபோல விளங்கினான்.

அவ்வாறுவீழ்ந்து மூர்ச்சித்த மண்டோதரியை அவளுடையச் சக்களத்திமார் எடுத்துத்தேற்றி அவர்களெல்லாரும் கதறுகையில், ஸ்ரீராமன் விடீஷணனைப்பார்த்து, 'ஈமக்கடனைச்செய்க' என்ன, இராமனுடையமனப்பூர்வமான அ.ந.மதியைப் பெற்றே ஈமச்சடங்கைச் செய்யக்கருதிய விடீஷணழ்வான் இவ்விராவணன்என்னுடன் பிறந்தவனேயாயினும், இவனுடையதீக்குணங்களைக் கருதுமிடத்து நான் ஈமச்சடங்கைச்செய்யாது தவிர்தலே தகுதி:இதனால், எனக்குப்பழிப்புண்டாகாது'என்ன, ஸ்ரீராமன் விடீஷணனைப்பார்த்து, 'விடீஷண! நீ என் விருப்பத்தையே செய்யவேண்டியவன்: உன்னால் எனக்கு வெற்றியுண்டானதனால், உன்நன்மையையே யான் சொல்லவேண்டியவன். இவனை ஸம்ஸ்கரிப்பது எனக்குவிருப்பமானது:உனக்கும்நலமானது:இவனிடத்துச் சிலதீக்குணங்கள்இருந்தனவாயினும் உத்தமகுணங்கள்பலவும் உள்ளன. மரணம்வரையிலும்தான் பகை: உனக்கு எப்படியோ அப்படியே இவன் எனக்கும் சுற்றத்தான். இவனுடைய ஈமக்கடனைச்செய்க: இதனால் உனக்குப் புகழே விளையும்' என்ன, உடனேவிடீஷணன் ஸ்திரீகளையெல்லாம் அப்பால் அனுப்பிவிட்டு யாகசீலனுக்குச் செய்வதுபோல் ஸம்ஸ்காரஞ்செய்தனன். தகனஞ்செய்து மூழ்கித்தருப்பணஞ்செய்து ராவணஸ்திரீகளைப் பட்டணத்திற்குள் பிரவேசிக்கச்செய்தபின்னர், விடீஷணன் இராமனிடம்வந்து வணங்கி அவன் மருங்கே பணிவுடன் நின்றானாக, ஸ்ரீராமன் சேனைகளும் சக்கிரவனும் இலட்சுமணனும் சூழ்ந்திருக்க மகிழ்வோடிருந்தனனென்பது.

இராவணன்வதைப்படலம் முழிற்று.

ந.எ-ஆவது மீட்சிப்படலம்.

இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்றபின் சீதையை மீட்டுக் கொண்டு இலங்கையினின்று திருவயோத்திக்குமீண்டெவந்த செய்தியை உணர்த்தும் பாக மென்று பொருள்.

ஸ்ரீராமன் விடீஷணனைத் தேற்றியபின் இலட்சுமணனைநோக்கி 'நீ வானரவீரர்களுடன்சென்று விடீஷணனுக்கு முடிசூட்டுக' என்ன, தேவர்களும் விடீஷணனுடைய பட்டாபிஷேகத்துக்கு வேண்டுவன செய்ய, இளையபெருமான் முடிசூட்டினன்: தேவர்கள் மலர்மாரிபொழிந்துவாழ்த்தினர், விடீஷணன் ஸ்ரீராமனைத் தொழவேணவாக்கொண்டு இலக்குமணனிடம் இராச்சியத்தையொப்பித்து அப்பிராணைத்தொழு, ஸ்ரீராமன் விடீஷணனை எடுத்துத் தழுவி நீதிகளையுபதேசித்தபின், ஸ்ரீராமனேவலால் அநுமான் இராவணனிற்றந்த செய்தியைப் பிராட்டிக்குத்

தெரிவிக்க அவன் உடல் பூரித்துப் பெருமகிழ்ச்சியாற் பேசுவதுவழி அன்று. சேரமன்னர் வாளாவிருந்து பிறகு அனுமனைப் புகழ்ந்து 'உனக்கு யான் செய்யத்தக்கது யாது உளது?' என்ன, அனுமான் 'உன்னை நலிந்த அரக்கியரைக்கொல்லுமாறு வரம்தருக' என்ன, அது கேட்ட அரக்கியர் சீதா பிராட்டியைச் சரணம்புக, அவ்வரக்கியர்க்குப் பிராட்டி அபயமளித்து, அனுமனை நோக்கி 'இவ்வரக்கியர் தலைவனேவலைச் செய்தனராதலால், இவரீது குற்றமில்லை: இவர்களைக்கொல்லுதல் தக்கதன்று' என்ன, 'அனுமான் உந்தயவு' என்றான்.

அவ்வேளையில் விபீஷணனை நோக்கிச் சீதையை யலங்கரித்து இட்டுக்கொண்டுவருமாறு இராமபிரான் பணிச்சு, கோலங்கொள்ளுதற்குப் பிராட்டி உடன்படாதிருப்பினும் விபீஷணன் இராமனது பணியென்று இசைவித்துத் தேவமங்கையர் பலவகையாகப் புனைப்பின்னர் அப்பிராட்டியை விமானத்தினின்று ஏற்றி இராமனிடம் அழைத்துச் செல்கையில் தேவர் முனிவர் வித்தியாதரர் முதலியோரின் மங்கைமாந்தொடர்ந்து வரச் சானகிப்பிராட்டி ஸ்ரீராமனைக் கண்டு பூமியிலிறங்கி மகிழ்ச்சிக்கண்ணீர் பெருக வணங்கினின்றான்.

சீதையைக்கண்ட இராமன் கடுஞ்சொற்களாற் பலவாறு கடிந்து 'நீ இறத்தலே தக்கது' என்ன, கேட்டவரனைவரும் அரற்றினர்: சீதை கலக்கமுற்றுப் பொறுக்கொண்ணாத துயரத்துடனே தன்னிலையை நொந்து 'எனக்கு இறத்தலே தக்கது' என்று மொழிந்து இளையபெருமானைக்கொண்டு அக்கினியை மூட்டுவித்து, வேதம் முதலியன வருந்தவும் இந்திராணி முதலிய தேவமங்கையர் கண்ணில்மோதிக்கொண்டு துள்ளவும் பிரமாதியர் நடுங்கவும் 'யான் கற்பு இழந்தேனெனின், தீக்கடவுளே! நீ என்னைச் சுக' என்று அச்சியிற் பாய்ந்தனர். பாய்தலும் அப்பிராட்டியின் கற்புக்கனலால் தன்னுடலெரியப்பெற்ற தீக்கடவுள் அப்பிராட்டியையேந்திவந்து ஸ்ரீராமன் முன்னிலையில் வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீராமன் சீதையைக்குற்றமற்றவனென்று உணர்ந்து அங்கீகரித்தனன்.

அப்போது தேவர்களின் வேண்டுகோளினால் பிரமதேவனும் உருத்திரமூர்த்தியும் இராமபிரானிடம் வந்து அப்பிரானுடைய உண்மை நிலையைக்கூறித் துதித்துச் சீதையின் கற்புத்திறத்தையும் தெரிவித்துச் சென்றனராகப்பின் 'உருத்திரமூர்த்தியின் மொழியினால் தசரதன்வந்து இராமனைத் தழுவுமகிழ்ந்து, கைகேயியையும் பரதனையும் துறவாது மனைவியும் மகனுமாகக்கொள்ளுமாறு அவ்விராமன் வேண்டிய இருவரங்களை யும் அரிதிற்றந்து மீண்டு துறக்கம்புக்கான், பின்னர் 'தேவர்கள்வந்து' வேண்டியவர்களை என்று இராமனிடம் கூற, அப்பிரான்களத்து இறந்தவானரங்களெல்லாம் உயிர்பெற்று எழுமாறு வேண்ட, அவ்வாறே யளித்து விரைவிலயோத்திசேருமாறு சொல்ல, ஸ்ரீராமன் விபீஷணர்கொணர்ந்த புஷ்பகவிமானத்தில் சீதா லட்சுமணசமேதனும் விபீஷணசக்கிரீவ ஆஞ்சனையாதிபரிவாரங்களுக்கு முப்புட்பகம்வானவழியே அயோத்திநோக்கிச் செல்லலாயிற்று. ஸ்ரீராமன், சானகிக்கு இலங்கை திருவணைமுதலியகாட்

சிகளைக்காட்டிக்கொண்டேவர, அவ்விமானம் கிட்கிந்தையைச் சேர்ந்தது; சேரவும் சீதையின்விருப்பின்படி அந்தக்கிட்கிந்தையிலுள்ள வானரங்களையும் விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீராமன் 'இது கோதாவரி: இது உன்பிரிவுத்துயரை*புண்டாக்கியஇடம்' என்று காட்டியவண்ணம் நிற்க, புட்பகர்செல்லுகையில் இது பரத்துவாசாச்சிரமமென்று கூறி அங்கு இறங்கி முனிவனடிபணிந்து அம்முனிவன்சற்கரிக்கப் பின்பு வானரர் செல்லுமிடம்வளம்பெற வரம்பெற்றபின் பரத்துவாசமுனிவன் யாவர்க்கும் விருந்தமைக்கவே அநுமானப் பரதனுக்குத் தன்மீட்சியையறிவிக்குமாறு அனுப்பினான். அனுமான் குகனுக்கும் செய்தி தெரிவித்துப் பரதனைச்சேர்ந்த, சமயத்து பதினான்குவருடஞ்சென்றும் ஸ்ரீராமன் வராமையால் அந்தப்பரதன் அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்ய நிச்சயித்துச் சத்துருக்கனுக்குத் தன்கருத்தெதிரிவித்துக் கௌசலேதெக்கவும்கௌமல் தீயிலிழ முந்தினனாக, அநுமான் ஆங்குச்சேர்ந்து தடுத்து எரியையவித்து ஸ்ரீராமன்வருகையைக் கூறிச் சணையையளிச்சு, யாவரும் ஆனந்தபரீவசராயினர்.

அப்பால் பரதன் அனுமானத் தன்வரலாறுகூறச்சொல்லிக்கேட்டு நகரையலங்கரிப்பித்து ஸ்ரீராமனை யெதிர்கொள்ளப் பரிவாரங்களோடு நடந்து இராவணாதியரக்கர்களையொழித்த ஸ்ரீராமனது பராக்ரமம் செயலையோதக்கேட்டவண்ணம் செல்ல, அக்கால் தபோதனன்செய்தலிருந்தை யாவருமுண்டபின் ஸ்ரீராமன் தன்னைக்காணவந்த குகப்பெருமானை ஆதரித்து அன்றிரவுநீக்கிச் சூரியோதயத்து யாவரும்புட்பகவிமானமேறி அயோத்திகோக்கிச்செல்லுகையில் அநுமான் சட்டிக்காட்ட, பரதன் ஸ்ரீராமனைக்கண்டு சேலிக்கையில் அவ்வநுமன் விமானத்திற்பாய்ந்து ஸ்ரீராமனுக்குப் பரதன் திறம்முதலியனகூற, அப்போதுபுட்பகவிமானம் இராமன்னைவின்படி புலியிலிறங்கிற்று. தாய்மார்வசிட்டன்முதலியோரை இராமனாதியோர்வணங்க இராமனாதியோரைப் பரதன்முதலியோர்வணங்க இவ்வனம்நிகழ்த்தபின், ஸ்ரீராமன் யாவரையும் புட்பகவிமானத்தி லேற்றிக்கொண்டு அயோத்தியையடுத்த நந்திக்கிராமத்தையடைந்து புலியிற்சேர்ந்தமை இந்தமீட்சிப்பலத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.

௩.—இராமன் விசீஷணனுக்குத் தேறுதல்கூறி, இலக்துமனை நோக்கி ஒன்றுசொல்லத்தொடங்கல்.

¹வருந்த நீதி மனுநெறி யாவையும்

பொருந்து ²கேள்விப் ³புலமையி னேயென

அருந்த வப்பய னாலடைந் தாற் ⁴சுறைந்து

⁵இருந்த வத்தினை யோற்கி தியர்பினான்.

(இ - ன்.) 'மனுதருமசாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட நியாயவழிகளெல்லாம் பொருந்திய நூற்கேள்வியையையும் அறிவுத்தேர்ச்சியையுமுடையவனே! (நீ) வருந்தாதே' என்று, (செய்தற்கு) அரிய தவத்தைச் செய்துள்ளதன் பயனால் (முன்புவந்து தன்னைச்) சரண

மடைந்தவனான விபீடணனுக்குச் சொல்லி,—பெரிய தவவொழுக்கத்தைபுடைய (தன்) தம்பியான இலக்குமணனுக்கு இவ்வார்த்தையைச் சொல்பவனான (ஸ்ரீராமன்); (எ-று)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க. இதற்கு 'இராமன்' என்ற தோன்றாளமுடியாய் வருவிக்க.

புலமை - இயற்கையறிவோடு, நூற்பயிற்சியாலாகும் செயற்கையறிவையும், நூல்வழக்கையேயன்றி உலகவழக்கையும் அறிதலைபும் உணர்த்தும். எல்லாவுயிர்க்கும் புகலிடம் சரணாகதரகூடிகளான ஸ்ரீராம பிரானே யென்ற சாஸ்திரசித்தாந்தத்தை உள்ளபடியுணர்ந்து அப்பெருமானைப் பிரதியகூடமாகத் தரிசித்துத் திருவடியில் வீழ்ந்து அடைக்கலமடைந்து உய்ப்பெறுதல் அரிய பெரிய தவத்தின் பயனானவன்றி இயலாததாலும், விபீடணன் பெருந்தவம்புரிகையில் இராவணனுக்குக் காட்சிதந்து வேண்டியவரங்களைக்கொடுத்தருளிய பிரமதேவன் அவ்வீதிஷணனைநோக்கி 'நீ யாதுவரம் வரிக்கின்றனை?' என்றபோது அவன் 'அடியேனுக்கு எவ்வளவுசங்கடம் நேர்த்திருக்கையிலும் அதருமத்திற் புத்திசெல்லாதிருக்கவும், எதுதோன்றினும் அதெல்லாம் தருமத்திற்குஇணங்கிப் பயன்படவும் வரந்தரவேண்டும்' என்றுவேண்டி அத்தவத்தின்பயனாகப்பெற்றவரத்தின்படி ஆபத்காலத்தில் நல்லறிவு தோன்றப்பெற்று இராவணசம்பந்தத்தைத் துறந்து பெருமானைச் சரணமடைந்தவனானவராலும், விபீடணனை 'அருந்தவப்பயனானடைந்தான்' என்றார். இளையபெருமானுக்குப் பெருந்தவம் - அநாதியாய் ஆதிசேஷனாகிறநிலையில் திருமாலுக்கு அநேகவித கைக்கரியங்களைச் செய்துவருதல் மாத்திரமேயன்றி அவதாரவிசேஷத்திலும் பிரியாமல் உடனிருந்து பலவகைப் பணிவிடைகளைச் செய்து பேறபெறுந்தன்மை; இனி, மரவுரியுடுத்தல் சடைமுடிதரித்தல் காமவின்பங்கைவிடுத்தல் ஊணுறக்கமொழிதல் முதலிய தவவிரதங்களைப் பதினான்குவருஷகாலம் சிறிதுந்தவருது அநுட்டித்த சிறப்புடைமைபற்றி, 'இருந்தவத்தினையேன்' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம். உலகத்திற் பிறப்பெடுத்த உயிர்க்கு இறப்புநேர்தல் இயல்பாதலையும், தீத்தொழில் செய்தவர் தவருது முடிவிற்கேடடைதலும் முற்பிறப்பின் வினைப்பயன் பிற்பிறப்பில் அனுபவித்தே தீரவேண்டிய தாதலும் முதலிய தருமசாஸ்திரக் கொள்கையையும் உணர்ந்த நீ, தமையனான இராவணன் இறந்ததற்குச் சோகித்தல் தகுதியன்றே யென்பார், 'நீதி மனுநெறி யாவையும் பொருந்து கேள்விப் புலமையினேயும்' என்றுவிரித்து, 'வருந்தல்' என்று தேற்றினார்; கருத்துடையடைகொளியணி. 1 - ம்:—1வருந்தொல், வருந்துநீதி. 2கோவிற்புலமையிதாமென. 3அறம், 4இருந்தநல், திருந்தநல். 5இளையோன்முகநோக்கியே. (௩௬௨௧)

உ.—'நீ வாநரவீரர்களுடன் சென்று விபீஷணனுக்கு முடித்து' என்று

இராமன் இலக்குமணனை ஏவுதல்.

சோதியான்மகன் வாயுயிர் ரோன்றன்மற்று

ஏதில் 1வானர வீரரொடேகிரீ

ஆதி²நாயக னுக்கிய நூன்முறை
³நீதி யானை⁴நெடுமுடி சூட்டுவாய்

இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) சூரியனது னீந்தனான சக்கிரீவனும் வாயுவின் குமாரசனான அநுமானும் மற்றுமுள்ள குற்றமற்றவாநரவீரர்களும் ஆகிய இவர்களுடனே நீ (இலங்கைநகரினுட்) சென்று, (எல்லாவற்றுக்கும்) முதன்மைத் தலைவனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் வெளியிட்ட (வேதம்முதலிய) நூல்களிற் கூறிய முறைப்படி நீதிநெறிதவறாதவனான விபீஷணனுக்குச் சிறந்தகிரீடத்தைச் சூட்டுவாய்; (௭ - று-)--'என்றுகூறி' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

தலைமைபற்றி, சக்கிரீவன் அநுமான் என்ற இவ்விருவரும் எடுத்துக் கூறப்பட்டனர்; இவர்கள் இராமனுக்குப் பலவகையாக மிகவும் உதவிசெய்தமை, பிரசித்தம் சோதியான் - ஆயிரங்கிரணங்களை யுடையவன்கூரியன். வாநரம் என்ற வடசொல் - கொஞ்சங்குறைய மனிதர் போலவுள்ள தென்று காரணப்பொருள்படும் சகலசாஸ்திரங்களும் ஆதியில்முழுமுதற்கடவுளான எம்பெருமானிடத்தினின்று வெளிப்பட்டன வென்பது, நூற்கொள்கை. ஏது=ஏதம்: குற்றம். 'நீதியானை'--உருபு மயக்கம். நெடுமுடி - தொன்றுதொட்டுவந்த முடியுமாம். தோன்றல் - தொழிலாகுபெயர்.

(இராமபிரான் தனது சிறியதாயாகிய கைகேயிக்குத் தனது தந்தை கொடுத்திருந்த வரத்தை நிறைவேற்றுதற்பொருட்டுப் பதினான்குவருஷம் வனவாசஞ்செய்ய உடன்பட்டு வந்தன னாதலால், அங்கனம் காட்டில் வசித்தற்கேயுரிய அக்காலத்தில் நகரப்பிரவேசஞ் செய்தல் தகாதென்ற கருத்தினால், தான் இலங்கையினுட் செல்லாமல், தம்பியைச் சென்று முடிசூட்டக் கட்டினையிட்டன னென்க; முன்பு சக்கிரீவனுக்கும் இலக்குமணனைக்கொண்டே முடிசூட்டி இராமன் கிஷ்கிந்தாபுரியினுட் செல்லாமை காண்க). பி - ி:—1வானரர்யாவரொடு²நான் முகன். ³நீதியோடு. ⁴நிலச்சகரீண்முடி. (௩௭௨௨)

௩௭.—இராமர் இலக்குமணனுக்கும் மற்றையோர்க்கும்
 விடையளிச்சு, தேவர்கள் விபீஷணபட்டாபிஷேகத்துக்கு
 வேண்டுவன செய்யத்தொடங்குதல்.

என்று¹கூறி யிளவலொடாரையும்
 வென்றி வீரன் விடையருள் வேலையிற்
 சின்ற தேவர் நெடுநீதிசை யோரொடுஞ்
 சென்று தத்தட செய்கை புரிந்தனர்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லி வெற்றிபெற்ற வீரனான ஸ்ரீராமன், (கனது) தம்பியாகிய இலக்குமணனுக்கும் மற்றும்யாவர்க்கும் அநுமதித்து (அவர்களனைவரையும்) அனுப்பியபொழுது, (அச்செய்தியையறிந்து) சின்ற தேவர்கள் நீண்டதிக்குக்களின் காவலர்களுடனே

[அஷ்டதிக்பாலகர்களுடனே] சென்று தம்மக்கு இயன்ற உதவிச் செயல்களைச் செய்வாராயினர்; (எ - று.)—இதன்விவரத்தை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

அஷ்டதிக்பாலகர் - இந்திரன், அக்கினீ, யமன், நிருருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என இவர்; இவர்களைக் கிழக்கு முதலாக முறையேகொள்க. நெடுங்காலமாகத் தங்களுக்குப் பலவகைத்துன்பங்களை விளைத்துவந்த இராவணனைச் சங்கரித்த இராம பிரானது கருத்தைத் தழுவி அவனதுநிருவுள்ளத்துக்கு உகப்பையுண்டாக்கும்பொருட்டும், அந்தஇராவணனைக் கொல்லுதற்கு ஏற்ற உதவி புரிந்த விபீஷணனுக்குத் தாம் கைம்மாறுசெய்யக் கருதியும், இங்ஙனம் தேவர்கள் அவனது பட்டாபிஷேகத்துக்கு ஏற்ற செயல்களை அன்போடு செய்வாராயின ரென்க. பி - ம்:—¹இளவலொடியாரையும். ²திசையாரொடு. (௩௬௨௩)

சு.—தேவர்கள் புண்ணியதீர்த்தம் முதலியன கொணரீதல்.

சூழ்க டற்புன லும்பல ¹தேரயமும்
நீள்முடித்தொகையும்பிற நீர்மையும்
பாழி துற்றரி பற்றிய பீடமும்
தாழ்வில் கொற்றத் தமரர்கள் தந்தனர்

(இ - ள்.) (உலகத்தைச்) சூழ்ந்துள்ள கடல்களின் தீர்த்தத்தை யும் (மற்றும்)பல (கங்கைமுதலியவற்றின்) புண்ணிய தீர்த்தங்களையும், நீண்ட கிரீடங்களின் தொகுதியையும், வலிமைமிக்க சிங்கம்தாங்குவது போல உருவமமையச் சித்திரிக்கப்பட்ட பீடத்தையும் [சிங்காசனத்தையும்], மற்றும் (பட்டாபிஷேகத்துக்கு வேண்டிய) உபகரணங்களையும், குறைவில்லாத வெற்றியையுடைய தேவர்கள் (விரைவாகக்) கொண்டுவந்தார்கள்; (எ - று.)

நீள் + முடி என்பது சந்தியில் நீண்முடி யென்று ஆகாது¹நீள்முடி² யென்றே நின்றது, எதுகையம்நோக்கி யென்க; முகரத்துக்கு ளகரம் இனவெதுகை யெனக் காண்க: (வடநூலாரும், யாப்பிலக்கணத்துக்கு ஏற்ப, 'வேண்டாதவிடத்துச் சந்தியைக் கொள்ளாது விடுவர்.) இங்கு வேண்டுவது ஒருகிரீடமேயாயினும், தேவர்கள் உபகாரமாகப் பல கிரீடங்களைக் கொணர்ந்தமை தோன்ற, 'முடித்தொகை' எனப்பட்டது; அன்றி, இராவணன் தனதுபத்துத்தலையிலும் அணிந்திருந்த பத்துக்கிரீடங்களையும் கொணர்ந்தன ரென்பதுபற்றி, 'முடித்தொகை' என்றதாகவுங் கூறுவர். பி - ம்:—¹தோசமும். இங்கே சிலபிரதியில் ஒருபாடல்காணப்படுவது வருமாறு:—

மாரு திசவ்சல மங்கலம் யாவையும்
மாரு திப்பெயர் கொண்டுடன் வந்தனன்
வீர விற்கை யிளவலவ் வீடணன்
வீர பட்ட மெனறுதல் வீக்கினன்.

௫.—பிரமன் கூறியபடி மயன் ஒருமண்டபம் நிரும்ப்தல்.

1வாச நாண்மல ரோன்சொல 2மாண்முகன்
3காசு மாரிதி யுங்கொடு கங்கைகூடு
4சசனேமுதலோர்சியந் 4தேத்திடத்
தேச லாமணி மண்டபஞ் 5செய்தனன்.

(இ - ள்.) வாசனையுடைய புதிய [அன்றுபூத்த] (திருமாலின் நாபித்) தாமரைமலரில் தோன்றியவனான பிரமன் கட்டளையிட, மானினது முகம்போன்ற முகத்தையுடையவனான மயன், இரத்தினங்களை யும் மிக்க பொன்னையுங் கொண்டு கங்காநதியை முடிமேற்கொண்டிள்ள சிவபிரான் முதலான தேவர்கள் (கண்டு) அதிசயித்துக்கொண்டாடும்படி ஒளிவீசுகிற அழகியமண்டபத்தைப் பட்டாபிஷேகத்தின் பொருட்டு அமைத்தான்; (எ - று.)

பிரளயசமுத்திரத்திற் பள்ளிகொண்டிருந்த திருமாலின் நாபியினின்று ஒரு தாமரைமலர் எழுந்து விரிய, அதனினின்று பிரமன் தோன்றின னென அறிக. அசுரத்தச்சனான மயன் மாண்முகமுடையவனானதலை, கீழ்க் கிட்கிர்தாகாண்டத்தில் “மாண்முகமுகத்தவன் மயன்” என்றதனாலும் அறிக. காசு - 3வரத்தினங்களுக்கும் பொதுப்பெயர். நிதி - செல்வத்தொகுதி; இங்கு இலக்கணையாய்ப் பொன்னை யுணர்த்திற்று. பி-ம்:—1வாசமா, 2மாமுகன், வாசவன், 3காசலாநிதியும், காசு மாமணியும். 4எய்திடத். 5சேர்ந்தனர். இச்செய்யுள் “சூழ்கடல்” (ச) என்றதன்முன் சிலபிரதிகளில் உள்ளது. (நகூஉரு)

கூ.—இளையபெருமாள் விபீஷணழ்வானுக்கு முடிதட்டேதல்.

மெய்கொள் வேத விதிமுறை விண்ணுளோர்
1தெய்வ 2நீள்புன லாடல் 3திருத்திட
ஐய 4னணையி னாலிளங் கோளரி
கையி னன்மகு டங்கவித் தானரோ.

(இ - ள்.) மெய்க்மையைக்கொண்ட வேதங்களிற்கூறிய விதியின் முறைமைப்படி தேவர்கள் தெய்வத்தன்மையுள்ள சிறந்த தீர்த்தங்களைக்கொண்டு அபிஷேகத்தைச் செவ்விதாகச் செய்ய, (யாவர்க்குந்) தலைவனான இராமபிரானது கட்டளைப்படி இளமையான வலிமையுள்ள சிங்கம்போன்ற இலக்குமணன் (தனது) கையினிற் கிரீடத்தையெடுத்த (விபீஷணன்முடியிலே) சூட்டினான்; (எ - று.)

மெய்கொள்வேதம்-தத்துவப்பொருள்களை உள்ளபடி யுணர்த்தும் தூல். விண்ணுளோர்-இந்திரன்முதலியோர். புனலுக்குத் தெய்வத்தன்மை - தனதுஸ்பர்சமாதந்திரத்தால் தீவினை தீர்த்து எல்லாநன்மைகளை யும் உண்டாக்குதல். நீள்புனல்=மகாதீர்த்தம்; இனி, நெடுநூரத்தினின்று கொணர்ந்த புனலுமாம். ஆர்யன், ஆஜ்ஞா என்ற வடசொற்கள் - ஐயன், ஆணை எனச் சிதைந்தன. இளங்கோளரி-பலபராக்கிரமங்களிற் சிங்கவேறுபோன்ற இளையபெருமாள்; உவமையாகுபெயர், வேத

விதிப்படி தேவர்கள் அபிஷேகஞ்செய்ய, இராமன்கட்டளைப்படி இலக் குமணன் முடிசூட்டினு னென்ற இதில், இராமன்கட்டளை வேதவிதி போலத்தவறாது சிரமேற்கொண்டு நன்குமதிக்கத்தக்கதென்பது விளங்கும்; எம்பெருமானது ஆஜ்ஞாருபமாக இருத்தலினாலன்றோ, வேதத்திற்கும் விசேஷகௌரவம். பி - ம்:—1செய்ய. 2நீர்ப். 3திருத்தினார். 4ஆரியனிலிளங், ஆணையினய், ஆணையிலங்கிளங். இதன்பின் ஒருபாடல் ஒருபிரதியிற் காணப்படுவது வருமாறு:—

வேத வோசை விழாவொலி மேலிட
நாத துந்துமி யெங்கு நடித்திட
வேத பாரக ராசி விளம்பிட
ஆதி தேவ ரலர்மழை யார்த்திட. (ந.கஉக)

எ.—விபீஷணன் சிங்காசனத்து வீற்றிருத்தலின் வருணனை.

கரிய குன்று கதிரினைச் 1சூடியோர்
எரிம ணித்ஃவி சிற்பொலிந் தென்னவே
விரியும் வெற்றி யிலங்கையர் 2வேந்தனீடு
அரிய ணைப்பொலிந் தான்3றம ரார்த்தெழ.

(இ - ள்.) கருநிறமுடைய [பெரிய] மலையொன்று சூரியனை(த்தனது) சிகரத்தின்மீது கொண்டு தீப்போலவ்ளங்குகிற இரத்தினங்கன்பதித்த ஆசனமொன்றில் (இருந்து)வ்ளங்கினூற்போல, மிகுதியான சயத்தையுடையவனும் இலங்காபுரியிலுள்ளார்க்கு அரசனுமாகிய விபீஷணன், (தனது)உறவின்ராகிய அரசர்கள் (மகிழ்ச்சியால்);ஆரவாரஞ்செய்து உற்சாகமுடையப்பெரிய சிங்காசனத்தில்(முடிசூடிவீற்றிருந்து)வ்ளங்கினுன்; (எ - று.)

உவமையணி. கரிய குன்று-கருநிறத்தையும் பெருவடிவையும் வலிமையைமுமுடைய விபீடணனுக்கும், சூரியன் - மிக்கவ்ளங்குகிற கிரீடத்துக்கும் உவமை. கதிர் - சூரியனுக்குச் சினையாகுபெயர். 3அறமார்த்தெழ என்றபாடத்திற்கு - இராவணன்காலத்தில் வலியுழிந்து ஒடுங்கிக்கிடந்த தருமம் தருமர்த்துமாவான விபீஷணன் முடிசூடியமைபற்றிமகிழ்ச்சிகொண்டு ஆரவாரத்தோடு தலையெடுக்க என்று பொருள் டும். பி - ம்:—1சூட்டியோர், சூடியே. 2வேந்தனவ், வேந்தன. 3அறமார்த்தெழ. (ந.கஉஎ)

அ.—தேவர்கள்முதலியோர் மலர்மாரிசொரிதலும், வாழ்த்தலும்.

தேவர் பூமழை 1சித்தர் முதலினோர்
மேவு காதல் விரைமலர் 2வேறிலா
மூவ ரோடு முனிவர்மற் றியாவரும்
நாவி லாசி நறைமலர் தூவினார்.

(இ - ள்.) (சுவர்க்கலோகத்தில் வசிக்கின்ற) தேவர்கள் (கற்பக) மலர்மாரியையும், சித்தர்முதலானவர்கள் மிக்கஅன்போடு வாசனை யுடைய (பலவகைப்) புஷ்பங்களையும், (தம்மில் ஒருவர்க்குஒருவர்)மாறு

பாடில்லாத திரிமூர்த்திகளுடன் முனிவர்களும் மற்றும் (வேதியர் முதலியோர்) எல்லோரும் (தமது) நாவிறைக்கூறும் ஆசீர்வசனங்களாகிய நல்லமலர்களையும் (விபீஷணன்மீது) சொரிந்தார்கள்; (எ-று.)

சித்தர் முதலியோர் - வித்தியாதாரர், யக்ஷர், கந்தர்வர், கருடர், கின்னரர், கிம்புருஷர், சாரணர் முதலிய பதினெட்டுத் தேவகணங்களின்பாற் பட்டவர். வித்தீநர் - யோகசித்திபெற்றவர். படைப்பு அளிப்பு அழிப்புத் தொழில்களிலும் மற்றும் பல காரியங்களிலும் திரிமூர்த்திகள் தம்மில் மாறுகொள்ளாது ஒற்றுமையுடையராயிருந்ததால், 'வேறிலாமுவர்' என்றார். நறை=நறுமை; 'ஐ'விகுதிபெற்ற பண்புப் பெயர். மங்கலவாழ்த்தாக இனியமொழிகளை விபீஷணன்பொருட்டு வெளியிடெல், மென்மலர்களைச் சொரிதலாக வருணிக்கப்பட்டது.

இனி, இச்செய்யுளுக்கு-பதினெட்டுத் தேவகணங்களுள் ஒருதிறத்தாரான தேவர்கள் தாமே கற்பகவிருஷங்களின் மலர்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொரிந்துவிட்டதனால் மற்றையோரான சித்தர்முதலானவர்கள் தங்கட்கு வேறுமலர் கிடையாமையால் திரிமூர்த்திகளோடும் முனிவர்களோடும் மற்றும் வேதியர்முதலிய அனைவரோடும் கூடி ஆசீர்வசனங்களாகிய நறுமலர்களைத் தூவினார்களென்று உரைப்பாரும் உளர். முந்தினபொருளில், இலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; இப்பொருளில், எதிர்மறைவினையெச்சம் பி-ம்:—1சிந்திச்செறிந்தற. 2வேறிலார். (நகஉஅ)

கூ.—இங்ஙனம் முடிதூட்டப்பெற்ற விபீஷணன் இராமபிரானத் தொழவேண்டுமென்ற அவாவினால் உடனே இலக்தமணன் இராக்சியத்தை ஒப்பித்து இராமபிரானிடம் வருதலை இதுவும் அடுத்த செய்யுறங்கூறும்.

முடி¹புனைந்த நிருதர் முதலவன்
அடி²வணங்கி யிளவலை³ யாண்டையந்
நெடிய⁴ காதலினோற்⁵ குயர்⁶ நீர்மைசெய்து
இடிகொள்⁷ சொல்லனவற்கி தியம்பினான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு) மருடாபிஷேகம்பெற்ற அரசுக்கர்தலைவனான விபீஷணன் (இராமபிரானது) திருத்தம்பியான இலக்குமணனைத் திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்கரித்து அப்பொழுது [அல்லது அவ்விடத்தில்] மிக்க அன்பையுடைய அவ்வினையபெருமானுக்குச் சிறந்த உபசாரங்களைச் செய்து இடிமுழக்கம்போலக் கம்பீரமாகப்பேசுவ் குரலையுடையவனாய் அவ்விலக்குமணனை நோக்கி இவ்வார்த்தையைச் சொல்பவனான; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

உயர் நீர்மை - உயர்ந்தசிறப்பு. சொல்லன் - குறிப்புமுற்றெச்சம். இனி, 'இடிகொள்சொல்லன்' என்றது, இராக்கதனுக்கு இயற்கை குறிக்கும் பெயரெனினுமாம். பி-ம்:—1புனைந்தங்கிருந்த. 2வணங்க. 3யாண்டையின், ஆண்டுறு, யாண்டையான். 4காதலினோர்க்கு. 5உறு. 6நீர்மையின், நீர்மைசேர். 7சொல்லனனலற்கியம்பினான், சொல்லற்கினி தினியம்பினான். (நகஉக)

கூ0. விலங்க னுண்¹மிடை. தரு தோளி²யை
 இலங்கை மாநகர்³பான்வரு மெல்லை⁴
 கலங்க லாடு⁵மெ⁶க்⁷காவ லிபற்⁸றொ
 அலங்கல் வீர னடியினை பெய்தினான்.

(இ-ள்.) 'மலை (ஒப்பாகமாட்டாது) வெட்கமடையும்படி (பருமையும் வலிமையும்)மிக்க தோள்களையுடையவனே! யான் (இராமபிரசுனிட்டுஞ்சென்று) இலங்கைமாநகரத்திற்கு மீண்டுவருமளவும் நீ சோர்வுஉண்டாகாதபடி பெரிய (இந்நகரத்தின்) அரசாட்சியைச் செய்தருள்வாய்' என்றுசொல்லி வேண்டி (அவ்விலக்குமணனிடம் தன் அரசாட்சியை ஒப்பித்து, விபீஷணன்),—வெற்றிமாலையையுடைய மகாவீரனான ஸ்ரீராமபிரானது உபயதிருவடியினிடம் வந்து சேர்ந்தான்.

விலங்கல் - ஊர்க்கு ஒருபுறமாக விலகிநிற்ப தெனப் பொருள்படுங் காரணக்குறி; ("இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும், வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு" என்ற திருக்குறளில் 'வாய்ந்தமலை' என்ற விடத்துப், பரிமேலழகர், இடையதன்றி ஒருபுடையதாதலை மலைக்கு வாய்ப்பாகக்கூறியமை உணர்க.) பி - ம்:--1விலங்கருந். 2குழ்வரும். 3கலங்கலாய். 4காவலினாற்றொ. இச்செய்யுளின்பின் ஒருபிரதியிற் காணப்படும் பாடல் வருமாறு:—

வீர மாமுடி சூடிய வீடணன்

வீர ராகவன் றுளினை மேவிட

ஆர மார்பொ டழுந்திடப் புல்லினான்

ஆரி னனு மறிவரு மாதியான்.

(ந. கூ. ௩0)

கக.—சுக்கிரீவனோடும் அங்கதனோடும் வந்துவணங்கிய விபீஷணனைத் தழுவி இராமன் ஒன்று சொல்லத்தோடங்குதல்.

குரக்கு வீர னரசிளங்கோளரி

அரக்கர் கோமக னோடடி¹தாழ்த்தலும்

பொருக்கெ னப்புக்²வற் புல்லியத்

திருக்கொண் மார்ப னினையன செப்பினான்

(இ - ள்.) இராக்கதராசனான விபீஷணன், -வானரர்களிற் சிறந்த வீரனாய் மகாராசனென்று பெயர்பெற்ற சுக்கிரீவனோடும், (வானரர்களுக்கு) இனவாசனான வலியசிங்கம் போன்ற அங்கதனோடும் (இராமபிரானது) திருவடிகளில் வணங்கிய வளவிலே,—திருமகளைக்கொண்ட மார்பையுடைய அந்தஸ்ரீராமன்,—விரைவாக (ஒடிவந்துமுன்பு தன்னைச்) சரணமடைந்தவனான விபீடணனை (வெடுத்து)த் தழுவிக்கொண்டு இச்சொற்களைச் சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அவற்றை அடுத்த கலியிற் காண்க.

'ஒடி' என்ற மூன்றனுருபு, 'வீரன்' என்பதனோடும், 'கோளரி' என்பதனோடும் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. தீப்பட்டவீட்டினின்ற விரைந்து வெளிப்படுதல்போல நீதிநெறியில்லாத இராவணனது அரசு

ரீதியை விட்டு முன்பு விரைவாக வெளிவந்தமை தோன்றி,
 'பொருக்கெனப்புக்கல்புக்கவன்' என்றார். பொருக்கென - விரைவுக்
 குறிப்பிடைச்சொல். புக்கல் - சரணமடையு மிடம்; தொழிலாகுபெயர்.
 திருக்கொள்மார்பன் - திருமகள்வீற்றிருக்கும் மார்பினனான திருமால்;
 இனி, திரு - சயலக்ஷயியுமாம். பி - ம்:—¹தாழ்தரப், தாழலும். ²புக்க
 னர் புல்லிய, புக்கவனைத்தழீஇத். இதன்பின் ஒருபாடல் ஒரு பிரதி
 யிற்காணப்படுவது வருமாறு:—

ஆதி நாளி லருண்முடி நின்ன தென்று
 ஓதி னேனவை யுற்றுள துத்தம
 வேத பாரகர் வேறுளர் யாவரும்
 ஓது நீதி யொழுக்கி னொழுக்குவாய். (௩௬௩௬)

கஉ.—இராமபிரான் விபீஷணனுக்கு நீதியை உபதேசித்தல்.

¹உரிமை ²மூவுல குந்தொழி ³வுட்பர்தம்
 பெருமை நீதி யறன்வழிப் பேர்கிலா து
⁴இருமை யேயா சாளுதி யீறிலாத்
 தரும சீலவென் றுன்மறை தந்துளான்.

(இ - ள்.) வேதங்களை (ஆதியில்) வெளியிட்டருளியவனான திரு
 மாலினது திருவவதாரமாகிய ஸ்ரீராமன்,—(விபீஷணனைநோக்கி),
 'அழிவில்லாத அறவொழுக்கத்தைபுடையவனே! மூன்று உலகத்தி
 லுள்ளாரும்(நன்குமதித்து)வணங்கத் தேவர்களின்மகிமைக்கும்(இராச)
 நீதிமுறைமைக்கும் தருமமார்க்கத்துக்கும் உரியநிலையில் நின்று,
 இம்மைமறுமைப்பயன்களான புகழும் புண்ணிடமும்மாறாது நிலைநிற்கும்
 படி (உனக்கு உரிய இலங்காராச்சியத்தை) அரசாளுவாய்' என்று
 கூறினான்; (எ - று.)

உனது அண்ணனான இராவணன் தேவர்களின் மகிமைக்கும்
 இராசநீதிக்கும் சாஸ்திரதருமத்துக்கும் மாறான வழியில்நின்று புகழ்
 புண்ணியங்களையிழந்து பழிபாவங்களைப் பெற்றுத் திரிலோகாதிபத்
 தியத்தைக் கைக்கொள்ள முயன்றற்போ லன்றி, நீ, தேவர்களைக்
 கொண்டாடி வந்தனை வழிபாடுகள் செய்யும் வேள்விமுதலிய வைதிகச்
 சடங்குகள் ஆங்காங்குத் தடையறிகழும்படி இராசநீதியும் தருமமார்க்
 கமும் தவறாமல் நல்லொழுக்கத்தில் நின்று புகழ்புண்ணியங்களைப்
 பெற்று இராக்கதராசதானியான இலங்கையை அரசுபுரிவாயென்றன
 னென்பதாம். விபீஷணன் மரணமின்றிச் சிரஞ்சீலியா யிருக்கும்படி
 பிரமனிடத்தினின்று வரம்பெற்றவ னாதலால், அவனுக்கு 'நறிலா'
 என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பிரமன் துயில்கையில் வேத
 ங்களைக் கவர்ந்துசென்ற சோமகாசுரனைத் தேவர்களின் வேண்டு
 கோளின்படி திருமால் மதல்யாவதாரஞ்செய்து கொன்றபின்பு தான்
 மீட்டுக்கொணர்ந்த அவ்வேதங்களைப் பிரமனுக்குஹம்ஸருபியாயிருந்து
 கூறியருளினான். எனப்பது, 'மறைதந்துளான்' என்பதிலுள்ளகதை.

அன்றி, எவராலும் ஒருகாலத்திலும் இயற்றப்படாமல் முக்கால்த்திலும் ஒருபடிப்பட நித்தியமாயிருத்தலால் அபெனருவேயமென்று பிரசித்திபெற்றுச் செய்யாமொழியென்று கூறப்படுகிற வேதங்களைத் திருமால் உண்டாக்கின னென்று உரைத்தற்கு இடமின்மை உணர்க. தொழ அரசானுதி என இயையும். புதிய அரசாட்சிபெற்றோர்க்கு நீதிகளைப் பெரியோருபதேசித்தல் முறைமையாம். உரிமைபேர்கிலாது, இருமைபேர்கிலாது என இயையும். பி - ம்:—¹உருமை. ²மூன்று. ³ஒங்குமுன். ⁴இருமையும், இருமையோய். (ந.கூ.உ)

கூ.—இராமன் விபீஷணனுக்கு நீதிக்கூறியபின் அநுமானை நோக்குதல்.

பன்னு நீதிகள் பற்பல கூறிமற்று
¹உன்னு டைத்தவ ரோடுயர் ²கீர்த்தியோய்
 மன்னி³ வாழ்கென் றுரைத்தடன் மாருதி
 தன்னை நோக்கினன் ⁴றாய்சொ ளுக்கினான்

(இ - ள்.) (தனது மாற்றாந்)தாயான கைகேயியினது சொல்லைப் பரிபாலித்தவனான இராமபிரான்,—ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுத்த பலபலநீதிகளை (இவ்வாறு) சொல்லி மற்றும் (விபீஷணனை நோக்கி), 'சிறந்தபுகழையுடையவனே! உன்னுடைய இனத்தாருடன் சேர்ந்து வாழ்வாயாக' என்று உரைத்து, வலிமையையுடைய அநுமானை நோக்கினான்; (எ-று.)

உன் உடைத்தவர்-உன்னுடையவர். உடைத்தவர் என்ற இதில், துவேண்டாவழிச்சாரியை; த் - சந்தி. தனது தந்தையான தசரதன் தனது சிறியதாயான கைகேயிக்கு முன்புகொடுத்திருந்த இரண்டுவரங்களை நிறைவேற்றுதற்குக் கட்டுப்பட்டவரையிற்றிற் நிலையில், இராமன் அக்கைகேயி தன்னை நோக்கிச் சொன்ன சொல்லின் படி இராச்சியத்தை விட்டு வனவாசஞ்சென்றனாதலால், 'தாயர் சொல் நோக்கினான்' எனப்பட்டான். பி - ம்:—¹உன்னடைத்தவரோடு. ²கீர்த்தியின், கீர்த்தியே. ³வாழ்கவரைத்திடம், வாழ்கென்றுரைத்தனன். ⁴தாய்சொலை, தாய்சொல்லல். இச்செய்யுளில் விபீஷணனபிஷே; கப்பலம்முடிய, அடுத்தபாடல் முதல்* பிராட்டி திருவடிதொழுபடலம் சில பிரதிகளில் தொடங்குகின்றது.

“வஞ்ச கக்கொடி யான்முனம் வவ்விடப்
 பஞ்ச ரக்கிளி யென்னப் பதைப்பவள்
 நெஞ்சி னிற்றுயர் நீங்கிய தென்றுநீ
 அஞ்ச னைப்புதல்¹ வாவருள்வா யென்றான்”

என்று ஒருபாடல் இந்தப்பாடலின்பின் ஒருபிரதியிற் காணப்படுகின்றது. இப்பாடலினை பின் சீதாபிராட்டி திருவடிப்படலம் இந்தப் பிரதியில் தொடங்குகின்றது. (ந.கூ.உ)

கசு—இராமன் அநுமானிடம் சீதைக்குச் செய்து கூறி யனுப்புதல்.

¹இப்புறத்தின வெய்துறு காலையில்
²அப்புறத்தை ³புன்னியனுமனைத்

* பிராட்டி திருவடிதொழுபடலம் என்று சில பிரதிகள்.

தப்புறச்செய்ய வாய் மணித் தோகைபாற்
செப்புறிப் பெடி. போயெனச் செப்பினன்.

(இ - ள்.) இப்புறத்து இத்தன்மையனவான செயல்கள் நிகழ்ந்த போழுது, (இராமன்), இனிநடக்கவேண்டியதை ஆலோசித்து அறுமானை (நோக்கி), 'பவமுத்தையொத்த அழகிய சிவந்த வாயையுடைய அழகிய மயில்போன்ற சாநகியினிடத்தில் (நீ) சென்று இங்குநடந்த செய்திகளையெல்லாம் சொல்வாய்' என்று சொல்லினான்; (எ-று.)

இன = இன்ன: இராவணவதம், விபீஷணனுக்கு இராமன்நீதி போதித்தல் முதலியன. பத்துப்பாட்டுள் பெரும்பாணற்றுப்படையில் "அவ்வாய் வளர்பிறை" என்பதற்கு - 'அழகிய இடத்தைபுடைய வளரும்பிறை' என்றும், நெடுநல்வாடையில் "அவ்வித முவிழ்பதம்" என்பதற்கு - 'அழகிய இடங்கள் விரியுஞ் செவ்வி' என்றும் ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் உரையெழுதிப்போந்தமைகொண்டு, இங்கு 'அச்செய்ய வாய்' என்பதற்கு - 'அழகிய சிவந்த வாய்' என்று உரைகூறப்பட்டது. இனி, அகரத்தைச் சுட்டாகக்கொண்டு, 'தோகை' என்பதனோடு இயைத்து, அத்தோகைபால் - அந்தச் சாநகியினிடத்து என்று உரைத்தலும் ஒன்று. பி - ம்:—¹இப்புறத்தின்னசெயலுறும்வேலையில், இப்புறத்தினிதெய்துறு மெல்லையில், இப்புறத்தின்னது...காலையில், இப்புறத்தினசெய்கையிக்காலையென்று. ²அப்புறத்துனை, அப்புறத்தினை. ³உன்னும். ⁴உறழ். ⁵பெருந். ⁶படியோய். (௩௬௩௪)

௩௯.—அநுமான் இராமன்கூறியசெய்தியைத் சீதையினிடம் சொல்லத் தொடங்குதல்.

¹வணங்கி யந்தமின் மாருதி ²மாமலர்
³அணங்கு ⁴சேர்கடி காவுசென் ⁵றண்மினன்
உணங்கு கொம்புக் குயிர் ⁶தரு நீரெனச்
சுணங்கு தோய்முலை யாட்கிவை ⁷சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) சிஞ்சீவியான அநுமான், (இராமனை) வணங்கி (விடை பெற்றுச் சென்று), சிறந்த தாமரைமலரில்வசிக்கும் பெண்டெய்வமான இலக்குமியினமிசமாகிய சீதாபிராட்டி (சிறை)யிருந்த காவலுள்ள அசோகவனத்தை யடைந்து, வாட்டமுற்ற பூங்கொம்புக்கு (மீனத்) தழைத்தற்குக்காரணமான நீர்போலச் சுணங்குபொருந்திய முலையை புடையளான அப்பிராட்டிக்கு (நடந்த) இச்செயல்களைச் சொல்வானாயினன்; (எ - று.)—அநுமான்கூறியதை க௭-ஆவ் கவிமுதல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க. பி - ம்:—¹வணங்கியேநின்ற, வணங்கியேகியே, வணங்கியேகிய, வணங்கியெய்திய ²வாரணம் ³இணங்கு. ⁴தன், தண். ⁵எய்தினான். ⁶பெறு, வரு. ⁷அவை. ⁸சொல்லினான். (௩௬௩௫)

௩௬.—அநுமான் களிப்புப்பராட்டிக்கொண்டு

சீதையின் முன்னிலையிற் பாடி ஆடுதல்.

பாடி னான் ¹நீரு நாமங்கள் பன்முறை
கூடு ²சாரியிற் குப்புற்றுக் கூத்துரின்று

ஆடி யங்கை யிரண்டு ¹மலங்குறச்
சூடி நின்றனன் குன்றன்ன தோளிணன்.

(இ - ள்.) மலைபோன்ற தோள்களையுடையவனான அநுமான்,—
(இராமபிரானுடைய) திருப்பெயர்களைப் பீலமுறைசொல்லிப் பாடித்
கொண்டும், பொருந்திய வல்சாரிஇடசாரிமுறையிலே குறித்துத் திரிந்
துகொண்டும், (ஒருநிலையில்)நின்று ஆந்ததாண்டவஞ்செய்துகொண்
டும், அழகிய கைகளிரண்டையும் நடுக்கமடையக் கூப்பித் தலைமேல்
வைத்துக்கொண்டும், (பிராட்டியின் எதிரிலே) நின்றான்; (எ - று.)—
இது செய்திசொல்லிய அநுமான் நிலையை மொழிந்தது.

அலங்குற-மிகுதியாக நடுக்க; களிப்பின் மிகுதியால் உடம்புநடுக்கு
தல், இயல்பு. இனி, அலங்குற என்பதற்கு - ஒளிசெய்ய என்றும்,
மலர்போலப் பொருந்த என்றும், அலங்காரமமைய என்றும் உரைப்
பினும் அமையும். தலைமேற் கைகளிரண்டையுக் கூப்பிவைத்துத்
தொழுதல், தர்யங்கநமஸ்கார மெனப்படும். 1 - ம்:—1மெய்ப்படித்
தலமண்டலம். ²சாரிகைகூத்துக்குனித்துநின்று, சாரிகைக்கொட்டிக்
குனித்துநின்று, சாரியிற்கூட்டிக் குனித்துநின்று. ³இணங்குற. இச்செய்
யுள் சிலபிரதியில் “ஏழைசோபனம்” (கஎ) என்றதன்பின் உள்ளது.(.)

கஎ.---அநுமான் சோபனம்பாடிக்கொண்டு செய்தீகூறியதை

இதுமுதல் முன்றுகவிகளிற் கூறுகிறார்.

ஏழை சோபன மேந்திழை சோபனம்
வாழி சோபன ¹மங்கல சோபனம்
²ஆழி யான வரக்களை ³யாரியச்
சூழி யானை ⁴துகைத்தது சோபனம்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (மகளிர்க்குஉரிய குணமாகிய) பேதைமையுடையாளே!
சோபனம்: தரித்த ஆபரணங்கையுடையாளே! சோபனம்: வாழ்வா
யாக: சோபனம்: மிக்க மங்களம்: (தீக்குணங்கட்கும் தீச்செயல்கட்
கும்) வரம்பெல்லையான இராக்கதனாகிய இராவணனை நன்குமதிக்கத்
தக்கவனான இராமபிரானாகிய முகபடாத்தையுடைய பட்டத்துயானை
(காலினால்) துகைத்து அழித்துவிட்டது; சோபனம்; (எ - று.)

சோபனம் என்பதற்கு - (நினக்கு) மங்களமுண்டாயிற்று என்றும்,
(நினக்கு) மங்கலச்செய்தி (கூறுகின்றேன் யான்) என்றும் நகுத்து. மங்
கலசோபனம் என்பது-ஒருபொருட்பன்மொழி. ஏழை-ஏழைமையுடை
யான்; பண்பாகுபெயர். ஏழைமையென்பது - மகளிர்க்கு உரிய குணம்
நான்கனுள் ஒன்றாகிய ‘மடமை’ என்பதன் பரியாயப்பெயராய் நின்
றது: இனி, சிலகாலமாக எளிமையடைந்திருந்தமையைக் குறித்து
‘ஏழை’ என விளித்ததாகவுங் கொள்ளலாம். ஆழிஆன - கடல்போன்ற
எனினுமாம். அரக்களை ஆரியச்சூழியானை துகைத்தது - உருவகம்,
வலிமை, நடை, மேன்மையானதோற்றம் என்பனபற்றி, இராமனை

யானையென்றார். 1-ம்:—1மங்கலஞ். 2ஆழியானைய. 3அண்ணலாஞ். 4தொலைத்தது. இங்கே ஒருபிரதியிற் சிலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவைவருமாறு:—

1. மங்கை சோபன மாயில் சோபனம்
பங்க யத்துறை பாவையே சோபனம்
மங்குல் வாளி யரக்கனை யாரியச்
சிங்க மின்று சிதைத்தது சோபனம்.
2. வல்லி சோபன மாகரே சோபனம்
சொல்லி னல்லநற் றோகையே சோபனம்
ஆல்லி னாளி யரக்கனை யாரிய
வல்லி யங்கள் வதைத்தது சோபனம்.
3. அன்னை சோபன மாயிழை சோபனம்
மின்னி னுண்ணிடை மெல்லியல் சோபனம்
அன்ன வாளி னரக்கனை யாரிய
மன்ன னின்று வதைத்தது சோபனம்.
4. நாமு பூங்குழ னாயகி சோபனம்
நாமு பூங்குழ னாரியே சோபனம்
ஆறு வாளி யரக்கனை யாரிய
வேறு மின்று மெரித்தது சோபனம்.
5. சொன்ன சோபனந் தோகை செவிபுக
அன்ன முன்னி யனுமனை நோக்கியே
அன்ன போரி லறிந்துள தையீ
இன்ன மின்ன மிப்பிதி யாவென்றாள். (ந.க.௭)

கஅ தலைகி டந்தன தாரணி தாங்கிய
மலைகி டந்தன போன்மணித் 3தோளெனும்
அலைகி டந்தன வாழி 4கிடந்தென
நிலைகி டந்த வுடனிலத் தேயென்றான்.

(இ - ள்.) ‘(அந்த இராவணனுடைய) தலைகள் பூமியைத்தாங்குகிற மலைகள்(விழுந்து)கிடந்தனபோலக்(கீழேவிழுந்து)கிடந்தன; இரத்தினபரணங்குளையணிந்த (அவனுடைய) தோள்கள் கடலிற் பொருந்தின வாகிய அலைகள்போலக் கீழ்விழுந்துபுரண்டன; (அவனுடைய) உடம்பு தரையிலே (விழுந்து)அசைவின்றிக்கிடந்தது’ என்று (அநாமான் சீதைக்குச்) செய்துகூறினான்; (எ - று.)

பருத்தவடிவத்தோடு நிலத்திற்கிடத்தல் பற்றித் தலைக்கு மலையையும், நீண்டவடிவத்தோடும் புண்ணீர்ப்பெருக்கோடும் வரிசைவரிசையாய்ப் புரளுதல்பற்றித் தோளுக்குக் கடலின் அலையையும் உவமைகூறினார். மலைகள் பூமியின்கீழ் செருந்தாரமளவும் வேருன்றிநின்று பூமியைத் தாங்குதல்பற்றி ‘பூதரம்’ என்று ஒருபெயர் பெறுதலால், ‘தாரணிதாங்கிய மலை’ எனப்பட்டது. தாரணி-நாரணியென்பதன் விகாரம். மணி -

அழகும், உறுதியுமாம். 'கிடந்தன' என்ற சொல் மூன்றனுள், முதல்வதும், மூன்றாவதும் - முற்று; மற்றையது-பெயர். கிடந்த - கிடந்தது என்பதன் விகாரம். பி-ம்:--1கிடந்ததும், 2கிடந்தது. 3தோணிரை. 4கிடந்தன. 5கிடந்ததும்வாளி, கிடந்ததுடல். 6அநிலத்து. (நகூநஅ)

ககூ. அண்ண 1லாணையின் 2வீடண னுமறக்
3கண்ண லாதவன் 4காத ரொடர்தலாற்
பெண்ண லாது பிழைத்⁵துள தாகுமென்று
எண்ண லாவதொர் பேரீரில தாலென்றான்.

(இ - ள்.) 'பெருமையிற்சிறந்தவனை ஸ்ரீராமபிரானது கட்டினயினுலும் வீடீஷணனாகிய கொடுத்தன்மையுடையனல்லாதவனது அன்பு இடைவிடாமல்நுத்ததனாலும் பெண்பால்ஒழியப் பிழைத்துள்ளதென்று நினைக்கத்தக்கபேர் ஒன்றும் (இலங்கையில்) இல்லையாயிற்று' என்றும் (அநுமான் சீதைக்குச் செய்தி) கூறினான்; (எ - று.)

இலங்கையில் மகளிர் பிழைத்திருத்தல் உண்டேயன்றி ஆடவரில் பிழைத்துள்ளபேர் எவரும் இல்லையென்னும்படி அரக்கரீனவரும் அழிக் கப்பட்டன ரென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. அந்த அரக்கரழிவுக்குக்காரணம், இராமபிரானது சங்கல்பமும், அதற்குஏற்ப இலங்கையினின்றுவந்து சரணமடைந்த விடீஷணன் அவ்விடத்து மருமங்களை யெல்லாம் உரியசமயங்களில் எடுத்துச்சொல்லி அன்போடு துணைபுரிந்தமையு மாதலால், அவை, முன்னிரண்டடியிற் குறிக்கப்பட்டன. மற்ற கண்ணலாதவன் - தருமாத்துமா வென்றபடி. பி - ம்:--1ஆணையன். 2வீடண னுமகற். 3கண்ண னுனவன், கண்ணிலாதவன். 4காரொடர்தலாற், காரொடர்த்தானலாற். 5உள. 6இலதாம். (நகூநகூ)

உ0.—அச்செய்திகேட்டவுடனே பிராட்டியினுடம்பு பூரித்தல்.

ஒருக லைத்¹தனி 2யொண்மதி நாளொடும்
வரு³க லைக்குள் 4வளர்வது 5மானுறப்
பொரு⁶க லைக்குலம் 7பூத்தது 8போன்றன்
9பருக லுற்ற வழது பயந்தநாள்.

(இ - ள்.) பாணஞ்செய்தற்குஉரிய அமிருதம்போன்ற அவ்வசனங்களை (அநுமான் சீதைக்கு)ச் சொன்னபொழுது,--(அவள்),--ஒற்றைக்கலையொன்றையேயுடைய ஒள்ளிய பிறைச்சந்திரன் நான்தோறும் (ஒவ்வொன்றாகத்) தோன்றுகின்றே கலையில் வளர்வதாகிய மான் பொருந்துதலால் அங்ஙனங் களங்கமாகிய மான் தோன்றாம லிருக்கும் பொருட்டு நெருங்கிய அக்கலைகலின் தொகுதியாவும் ஒருங்கே நிரம்பப்பெற்றதைப் போன்றனள்; (எ - று.)

பருகலுற்ற அமுது பயந்த நாள் - சபசெய்தியைக்குறித்த இன் சொற்களாகிய திவ்வியாமிருதத்தை அநுமான் இவ்வாறு பிராட்டிக்குத் தந்தபொழுது என்க. முன்பு விரகதாபத்தாலும் மற்றும் பலவகைச் சோகத்தாலும் நாளடைவிலே மிகவும் மெலிந்துகிடந்த பிராட்டியின் அவயவங்கள், அநுமான் கூறிய சபவசனத்தைச் செவியுற்று உணர்ந்தவள்வி

லே, சடக்கென்று பூரிப்படைந்தன; அதனால், ஒற்றைக்கலைபுள்ள பிறைச்சந்திரன் நாளடைவிலன்றிச் சடக்கென்று மற்றைக்கலைகள் பதினாற்தும் ஒருங்கே நிரம்பப்பெற்றற்போன்றனளென்றார். பாற்கடல் கடைந்தகாலத்தில் தேவாயிருத்ததுளே ஒற்றைக்கலைபுடையதாய்த் தோன்றிய பிறைச்சந்திரன், பின்புநாளடைவில் தன்கலைகள் வளர்ந்து வருதலையும், தன்வடிவத்திற் களங்கம் நன்குவிளங்குதலையும் கண்டு, தனக்கு இக்களங்கம் நேர்த்தற்கு ஏது கலைகள் ஒருங்கேவளராது நான்தோறும் வளர்தலாகியகுறையென்று கருதி, அக்களங்கத்தை யொழித்தற்பொருட்டு ஒருங்கு கலைகள் வளர்ப்பெற்றற் போன்றனெனக் கற்பித்துக்கூறியவாரும்: நந்தூழிப்பேற்றவணி. 8போன்றன என்றபாடத்தைக் கொண்டு பிராட்டியின் திருமேனியிற் பூரித்த அவயவங்கள் தனித்தனி களங்கமில்லாத பூர்ணசந்திரன்போலு மென்றலுமொன்றுகலை - சந்திரன்பங்கு. 1 - ம்:—1சவின். 2வெண். 3கலைக்கு. 4வளர்ந்தது, வருவது, வருமறு. 5மானுறு, மாறுறப். 6வரை. 7பூத்தன. 8பருக லுற்றவமுதன்னபான்மையானீ. (௩௬௪0)

உக.—அகத்துமகிழ்ச்சிதோன்றப் பிராட்டியின்கொங்கை பருந்தல்.

ஆம்பல் வாயு முகமு 1மலர்ந்திடத்
தேம்பு நுண்ணிடை 2தேயத் திரண்முலை
ஏம்ப³லாசைக் கிரட்டி⁴வந் தெய்தினுள்
பாம்பு 5கான்ற பனிமதிப் 6பான்மையாள்.

(இ-ள்.) (இராகுகே துக்களென்ற) பாம்பினுலுட்கொள்ளப்பெற்று வெளிப்பட்டகுளிர்ந்த சந்திரன்போன்ற தன்மையையுடையவளான சீதை,—ஆம்பல்லமரையொத்த வாயும் முகமும் (மகிழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாக) அலர்ந்திடாநிற்க, வாடுகின்ற நுண்ணிய இடை பின்னும்வருந்தும்படி திரண்டமுலை மகிழ்ச்சியோடுதோன்றிய காதலினால் இரட்டிப்பாகவந்து பொருந்தப்பெற்றாள்; (எ - று.)—1 - ம்:—1அலர்ந்தன. 2நோவத். 3ஆசைக்கிடாம். 4விசைத்திடப். 5பாவையாள். 6'கான்ற' என்றும் படிக்கலாம். (௩௬௪௧)

உஉ.—பிராட்டியின் உவகைப்பூரிப்புமுதலியவற்றின் வருணை.

1புந்தி யோங்கு முவகைப் பொருமலோ
உந்தி யோங்கு 2மொளிவளைத் 3தோள்கொலோ
4சுந்தி யோடு 5கலைபுடைத் தேர்கொலோ
முந்தி⁶யோங்கின யாவை 7முலைகொலோ.

(இ - ள்.) (அந்தப்பிராட்டியின்) மனத்திலொங்குகின்ற உவகையினுண்டான பூரிப்போ, (உடற்பூரித்தலால்) தள்ளப்பட்டு அகல்கின்ற ஒளிபொருந்திய வளையலையணிந்த தோள்களோ, அவிழ்ந்து அப்பாற்போய்விடுகின்ற ஆடையணிந்த அல்குலோ, தனங்களோ, முற்பட்டுநிலங்கினவை யாவையோ? (எ - று.)

தேர்=தேர்த்தட்டு. அல்குலை உவமையினாலேயே கூறினார். உவமைக்குதியில் அரையிலாடைநில்தொடக்க. பி - ம்:—1புந்தியோர். 2புந்தியோர், 3ஒளிர். 4தோள்களோ. 5சிறந்தையோடு, சிந்தியோங்கு. 6கடையுடைத். 7ஒங்கியது. 8முலைகளோ. (ந.கசஉ)

உஉ.—பிராட்டியினிடம்தோன்றிய மகிழ்ச்சியின்நிலை.

குனித்த கோலப் புருவங்கள் கொம்மைவேர்
பனித்த கொங்கை மழலைப் பணிமொழி
2நுனித்த 3தொன்று நுவல்வ தொன் ருயினுள்
4கனித்த கின்களி 5களினிற் காட்டுமோ.

(இ - ள்.) அழகியபுருவங்கள் வளையப்பெற்றன; கொங்கைகள் பருமையோடு வெயர்வை யரும்பப்பெற்றன; கொச்சையாகச் சொல்லப் படுகின்ற சொற்களையுடைய அச்சிதை கூர்ந்து ஆலோசித்தது ஒன்றும் சொல்லுவதும்ற்றொன்றுமாகப் பெற்றன; முதிர்ந்த இனியமகிழ்ச்சி கள்ளைப்போன்றுதோன்றுமோ? (எ-று.) •

புருவங்குனித்தல்முதலியன கள்ளுண்டார்க்கும் நிகழ்வனவாதலால், பிராட்டியினிடத்து அவை நிகழ்ந்ததுகண்டு 'களி கள்ளினிற் காட்டுமோ' என்றார். பி-ம்:--1பனி. 2நுனிப்பது. 3ஒன்றாய். 4கனிக்க வின். 5கள்ளுண்டுகாட்டுவான், கள்ளினைக்காட்டுமால், கள்ளென்று காட்டுமால், கண்ணின்துகாட்டுமால். (ந.கசஉ)

உச.—பிராட்டி களிப்புரிததீயால் ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டாது
வாளாவிருத்தல்.

அனைய ளாகி யனுமனை நோக்கினுள்
இனைய தின்ன தியம்புவ தென்பதோர்
1நினையி லாது நெடிநீருந் தானெடு
மனையின்²மாசு துடைத்த மனத்தினுள்.

(இ - ள்.) பெருமையையுடைய இல்லறவாழ்க்கையினது குற்றத்தைப் போக்கிய மனநிலையையுடையவளான சீதை,—அத்தன்மையளாய் [உள்ளமும் உடலும் பூரித்தவளாய்],—அனுமனைப் பார்த்து, இத்தன்மையான இன்னவார்த்தையைச் சொல்ல தென்ற ஓர் எண்ணம் தோன்றாமலே விரும்பொழுது சும்மா இருந்தாள்; (எ - று.) •

'நெடுமனையின் மாசு துடைத்த மனத்தினுள்' என்பதன் கருத்து:-- இல்லறம் துறவறம் என்ற இருவகையறத்துள் இல்லறம் சிறந்ததோ துறவறம் சிறந்ததோ என்று ஆராயுமிடத்து, இல்லறவாழ்வில் வாழ்க்கைத்துணைவியரான மகளிர் சிறுபான்மை கற்பழிவு நாணமின்மை அடங்காமை முதலிய குணக்கேடு உடையராதல் காணப்படுதலால், அத்தன்மை இல்லறவாழ்க்கைக்கே ஒருகளங்கமாய், 'மனைவிமாண்புடையளாயின் இல்லறம் சிறந்தது; இல்லையாயின், துறவறமே சிறந்தது' என்று விகற்பித்துச் சொல்லும்படி ஆகிறதன்றோ? அப்படிப்பட்ட அபவாதம் முற்றும் ஒழியும்படி, பிராட்டி, தான் பிறன்வசப்பட்டுப் பத்து

மாசகாலம் அவனதுநகரத்திற் பலவகைத்துன்பங்கட்கும் இடமாகச் சிறையிருப்பிலிருக்கையிலும் கற்புநிலையைக் கைவிடாமையாகிய மன நிறையையுடையவ னென்பதாம். மனை - வீடு: இல்வாழ்க்கைக்கு ஆகு பெயர். ஒரு பெண்ணினுடைய நடக்கை தனது நன்மைதீமைகளால் தான் பிறத்த குடும்பத்துக்கும் புகுந்த குடும்பத்துக்கும் புகழையும் பழியையும் முறையே உண்டாக்கக்கூடுமே: அங்ஙனம் தான் வளர்ந்த குடியாகிய சனககுலத்துக்கும், புகுந்தகுடியாகிய ரகுலத்துக்கும் சிறிதும் நளங்கமுண்டாகாதபடி மனத்தைக் கற்பு நெறியில் சிறுத்திய பிராட்டி யென்றுங் கருத்துக்கொள்ளலாம்; மனை-குடி, குலம். பி-ம்:—¹நினைவிலாமை. ²மாட்சி. (ந.கூசச)

உரு.--அநுமாஸ்பிராட்டியைநோக்கி 'ஒன்றும்சொல்லாததேன்?' என்றல்.

¹யாதி தற்கொன் ²றியம்புவ லென்பது
மீது யர்ந்த வுவுகையின் விம்மலோ
துது பொய்க் குடும்பன் றோவெனச் சொல்லினான்
நீதி வித்தக னங்கை ³நிகழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) சியாயமுணர்ந்து அவவழியில்நடப்பவனான அநுமான், —(சீதையை நோக்கி, 'யான்செய்திகூறியதற்கு ¹மறுமாற்றமொன்றுங் கூறாமல் மௌனமாயிருத்தல்), வரம்புகடந்து மேலிட்ட களிப்பின் பூரிப்பினால் 'இம்மொழிக்குஏற்ப என்னமறுமொழி கூறுவேன்?' என்று ஒன்றும் தோன்றாதிருந்தபடியோ? (அன்றி), இத்தாதன்வார்த்தை பொய்யாயிருக்கக்கூடுமென்றுஎண்ணி, ('இம்மொழிக்கு என்ன மறுமொழி கூறுவேன்?' என்று)உபேக்ஷித்துவிட்டபடியோ? என்று (விகற்பமகாச்) சொல்லிவினாவினான்; மகளிரிற்சிறந்தவளான பிராட்டி (அதற்கு ஏற்ற மறுமொழி) கூறுபவளானாள்; (எ-று.)—அகனை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

நான்வகுத்துக்கூறுவான், கூறியதுகூறுவான், ஒலைகொடுத்து நிற்பான் என்று மூன்றுதிறத்தராய்த் தலை இடை கடையென்றுவகுக்கப்படுகிற தூதர்களுள் தான்வகுத்துக்கூறுதலாகிய உத்தமவிலக்கணம் அமைந்தவன் மந்திரிக்குச்சமானமானவ னாதலின் அத்தன்மைய சிறப்பையுடைய தூதன் ஆஞ்சநேய னென்பார், 'ஃதிவீத்தகன்' என்றார். பி-ம்:—¹ஏது. ²இயம்பலை, இயம்பலம். ³நிகழ்த்துவான் (ந.கூசரு) உகூ.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்—ஒருநொடர்: பிராட்டியின் மறுமொழி.

மேக்கு ¹நீங்கிய வெள்ள வுவுகையால்
²ஏக்க முற்³றொன் றியம்புவ தியாதென
நோக்கி நோக்கி ⁴யரிதென நொந்துளென்
பாக்கி யம்பெரும் பித்தும் பயக்குமோ.

(இ - ள்.) (தனக்கு) மேலானது (ஒன்று)இல்லாததான . களிப்புப் பெருக்கினால் (யான்) நிகைப்படைந்து (இச்சுபவசனத்திற்கு ஏற்ப)

என்னமறுமொழி கூறுவது என்று ஆராய்ந்துகொண்டு, 'இதற்கு ஏற்ற படி என்னாற் சொல்லக்கூடியவார்த்தை ஒன்றும் இல்லை' என்று எண்ணி, (அதனால்) சிந்தைகொண்டுள்ளேன்; (ஒருவர்க்குப்) பாக்கியம் (நேர்தல்) இப்படிப்பட்ட பெரியபித்தத்தையும் தரவல்லதோ? (எ-று.)

மேக்குநீங்கிய வெள்ளவுவகையால் எக்கமுற்று - அளவிலானந்தத் தாற் பரவசப்பட்டு, வெள்ளவுவகை-உவகைவெள்ளம், பயக்குமோ என்ற ஓகாரம்-வினாவகையால், வியப்பை விளக்கும்; பித்தத்தைப்போக்கக் கூடியதாகிய பாக்கியம் பெரும்பித்தத்தைத் தருவதாமோ வென்று வியந்தபடியாம். பாக்கியம்-நல்வினைப்பயனால் நன்மைநேர்தல். பி-ம்:— 1. வீங்கிய. 2. ஆக்கம். 3. இங்கு. 4. இருந்துழி, இருந்தன்ன. 5. இது, வேறு. ()

உஎ. முன்னை நீக்குவென் மொய்சிறை பென்றநீ
பின்னை 1. நீக்கியுவுகையும் பேசினே
3. என்ன பேற்றினே யீசுவ தென்பதை
உன்னி நோக்கி யுரைமறந் 4. தோவினேன்.

(இ - ள்.) முன்பு[முதன்முறை ஊதனாய்க் கடல்தாவிவந்தபோது] 'வலிய (உனது) சிறையிருப்பை (நான்) நீக்குவேன்' என்று (எனக்கு) அபயங்கூறிய நீ பின்னை (அவ்வாறே சொன்ன சொல் தவறாமல் என் சிறையிருப்பை) நீக்கி [சிறையிருப்புக்குக் காரணமான இராவணனைத் தொலைத்தற்கு உதவி] அச்சந்தோஷமாசாரத்தை (எனக்குவந்து) கூறுதலுஞ்செய்தாய்; '(இப்படி மகோபகாரஞ்செய்த உனக்கு), என்ன பாக்கியத்தைக் (கைம்மாறாகக்) கொடுப்பது? [நீசெய்த உதவிக்கு ஏற்ப ஈயத்தகுதியுடையது யாதொன்றும் இல்லையே]' என்கிற இவ்வொன்றையே எண்ணிச் சிந்தித்து, (அச்சிந்தையின்மிகுதியால்) பேசமறந்து ஒன்றுஞ் சொல்லாது விட்டேன்; (எ - று.)

உம்-இறந்ததுதமுலிய எச்சம். ஈசுவது - தொழிற்பெயர், வினை முற்றுத்தன்மைப்பட்டது; இதனை, வடநூலார் 'பாவே ப்ரயோகம்' என்பர். நோக்குதல் - மனத்தினால் ஆராய்தல். பி - ம்:— 1. நோக்கி, நீக்கினே. 2. ஓகையும். 3. என்னபேற்றினே யீசுவனென்பதை, என்னவின் றுனக்கீசுவனென்பதை, என்னையீசுவனென்பதுபெற்றிலன். 4. ஓயினேன், ஓய்வினேன். (ந.கூசஎ)

உஅ. உலக மூன்று¹முதவற் கொருதனி
விலையி லாமைபு²முன்னினென்³மேலவை
⁵நிலையி லாமை நினைந்தனெ னின்னையென்
தலையி னாற்⁶ரொழ வேதகுந்⁷தன்மையோய்.

(இ - ள்.) தன்மையையுடையவனே! (நீசெய்த பேருதவிக்குக் கைம்மாறாக) மூன்று உலகங்களையும் (உனக்குக்) கொடுக்கலாமென்று ஆலோசிக்குமிடத்து (அவை நீ செய்த பேருதவிக்கு) ஒருசிறிதும் ஈடா காமையையும் அறிந்தேன்; மற்றும் அவ்வுலகங்கள் என்றும் நிலைநிப்பனவன்றி அழியுந்தன்மையனவாதலையும் கருதினேன்; (இங்ஙனம் கைம்

மாறு யாதும் இன்றாகவே), உன்னை (நான்) என் தலையினால் வணங்கு தலேதகுதியாம்; (எ - று.)

விலையிலாமையும் என்ற உம்மை - எதிரதுதழுவிய எச்சப் பொருளோடு இழிவுசிறப்புப் பொருளுமுடையது. 'அவைநிலையிலாமை நினைந்தனென்' என்பதன் கருத்து-அவ்விலகங்கள் பெருவிலையனவாயினும் நிலையில்லாதனவாதலால், நீ செய்த நிலையான உதவிக்கு ஈடாகா என்பதாம்; 'காலத்திறற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும், ஞாலத்தின் மாண்பு பெரிது', 'பயன் தூக்கார்செய்த வுதவி நயன் தூக்கின், நன்மைகடலிற் பெரிது' என்ற திருக்குறள்கள் இங்குக் காணத்தக்கன. 'தொழுவேதகும்' என்ற ஏகாரம் - பிரிநிலையோடு உயர்வுசிறப்புப்பொருளது. ஆண்டாள் "தலையல்லாற் கைம்மாறிலேனே" என்று அருளிச்செய்ததை இங்கே அறிக. அதற்குப் பூர்வாசாரியர்கள் 'நீ பண்ணின உபகாரத்துக்கு இத்தலையாற்செய்வது ஒன்று உண்டோவென்று என் தலையை உனக்கு ஆக்கிக் காலமெல்லாம் உன்காலிலேவணங்கி வர்த்திக்குமத்தனையென்கிறான்' என்று வியாக்கியாசமும், "ஸர்வஸ்யகாத்ரஸ்ய ஸரீர்ப்ரதூநம்" என்கிறபடியே அவயவவிசிஷ்டனான என்னை உனக்குச் சேஷமாக்கிக் காலமெல்லாம் அடிமைசெய்கை யொழிய வேறுஉபகாரமில்லை யென்றான்' என்று அரும்பதமும் இட்டருளியவாரும் காண்க. தன்மை-ஆடவர்க்கு உரிய குணமாகிய அறிவு சிறை ஒர்ப்பு கடைப்பிடி என்பனவும், மற்றும்பல உத்தமகுணங்களுமாம். 1. பி-ம்:--1 உதவினுமுத்தம. 2 இலாமையின். 3 முன்னலன். 4 மேவுசீர். 5 நிலையினுவதென்றெண்ணினன், நிலையிலாவதென்றெண்ணியும், நிலைநிலாதவென்றெண்ணினன். 6 தொழுவந். 7 தண்ணையோய், தன்மையே. (௩.௧௪அ)

உசு. ஆத லானென் 1 றுதவுத லாற்றலேன்
யாது செவ்வதென் றெண்ணி யிருந்தனென்
2 வேத நன்மணி 3 வேகடஞ் செய்தன்ன
தூத வென்னினிச் செய்திறஞ் சொல்லென்றான்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் ஆகுதலால் யாதொன்றையும் (உனக்குக் கைம்மாறாகக்) கொடுக்க இயலாதவளான நான் என்னசெய்யக்கடவதென்று சிந்தித்துச் சும்மா இருந்தேன்; (அன்றி, வேறன்று): தூளையிட்டு உபயோகித்தற்கு உரிய நல்ல இரத்தினத்தை, சாண்பிடித்து அழுக்ககற்றி ஒப்பனைசெய்தாற்போன்ற தூதனே! இனி (யான் உன்பக்கல்) செய்யத்தகும் செயல் யாது? (நீயே) சொல்வாய்? என்றான், (பிராட்டி); (எ-று.)

'மீதுயர்ந்த வுலகையின் விம்மலோ தூதுபொய்க்கு மென்றோ' என்று அநுமான் ஐயப்பட்டு வினாவியதற்கு, பிராட்டி 'பின்னதன்று முன்னதே' என ஐயமகற்றி விடையளித்தவாரும். வேதம் - வடசொல். தொளையிடுகையென்று பொருள். மாசமறுவற்ற இரத்தினம்போலச் சிறந்தவனாய் அனைவரும் தலைமேற்கொண்டு கொண்டாடத்தக்க உத்தமனாதன் அநுமானென்க. பி - டு:--1 இயம்புதல். 2 வேதநாயகன். 3 ஏவியசெய்திடும், வேகடஞ்செய்மணி, மேவியசெய்திடும். (௩.௧௪க)

௩.௦.—அநுமான் 'இன்னதுசெய்யவேண்டுவது' என்றல்.

எனக்க ளிக்கும் வரமெம் பிராட்டினின்
மனக் 1களிக்குமற் 2றுண்ணையம் மானவன்
றனக்க ளிக்கும் 3பணியினுந் தக்கதோ
புனக்க ளிக்குல மாமயில் போன்றுளாய்.

இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எமது தலைவியே! வனத்திலே களிப்போடுதிரிகிற சிறந்தசாதி மயிற்பேடையைஒத்துக் களித்துள்ளவளே! எனக்கு(நீ)கொடுத்தருளும் வரம் நீ அடைந்திருக்கிற மனக்களிப்புக்கு ஏற்ப உன்னை (உடன்கொண்டுபோய்) அந்த ம.நுகுலதிலகளுன ஸ்ரீராமபிரானுக்குச் சமர்ப்பிக்கின்ற அடிமைத்தொழிலினும் தகுதியானது வேறொன்று உண்டோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)—'எனவுரைத்து'என வருங்கவியோடு தொடரும்.

நீ இப்பொழுது அடைந்த மனக்களிப்புக்கு ஏற்ப, இனி உடனே நான் உன்னை அழைத்துக்கொண்டுபோய் இராமனது சன்னிதியிற் சேர்க்கும்படி எனக்கு அநுமதியளித்தலே நீதந்தருளவேண்டும் வரம்'என்றான், அ.நுமான். மா.நவன் - (வைவசுத)ம.நுவினது குலத்திற் பிறந்தவன்:வடமொழித் தத்திதாந்தநாமம். 13-ம்:--1களிப்பும், 2உன்னி. 3பணியிது. (௩.௦௬0)

௩.௧.—மற்றும் அநுமான் சீதையை நோக்கி 'கொடிய அரக்கியரை யான் வதைக்குமாறு அனுமதித்தருக்' என்றல்.

எனவு ரைத்துத் 1திரிசடை யானெம்மோய்
2மனவி னிற்3சுடர் மாமுக மாட்சியாளர்
தனையொ ழித்திவ் வரக்கியர் தங்களை
வினையி னிற்சுட வேண்டுவென் யானென்றான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லி (மற்றும் அநுமான் பிராட்டியை நோக்கி), 'எமது தாயே! இரத்தினம்போலக் களங்கமற்றுவிளங்குகிற அழகிய முகத்தின்மலர்ந்ததோற்றமுடையவளான த்ரிஜடையென்னும் இராக்கதமாதைத்தவிர்த்து, (மற்ற) இந்த இராஷ்டிரிகளை யான் கொடியவகையால் எரித்தழிக்க விரும்புவேன்,' என (மற்றொருவரம்) வேண்டினன்; (எ - று.)

அரக்கியரனைவரும் இராவணனது கட்டளைப்படி சீதையை இணக்கும்பொருட்டுப் பற்பலவாறு வெருட்டிவருத்த அப்பொழுதெல்லாம் திரிசடை அச்சீதைக்கு உற்றதுணையாய்நின்று இன்சொற்களால் தேறுதல்கூறிவந்தமையை அநுமான் தூதுசென்றபோது கட்டிலனாகக் கண்டன னாதலால், அவளைவிட்டுக்காவற்றொழில்பூண்ட மற்றையரக்கியர்களையெல்லாம் யான் இப்பொழுது பலவாறு உபத்திரவித்து வதைக்க விரும்புவேனென்றான். மனவு - இரத்தினப்பொதுப்பெயர்.

எம்மோய் என்றதைத், திரிசடைக்கு அடைமொழியாக்கி, எமது தாய்போன்றவளான திரிசடையை யென்றலும் ஒன்று; அவவுரைக்கு,

பிராட்டிபக்கல் அன்புடையவளாயிருந்தமைபற்றித் திரிசடை அநுமா
னால் எமதுதாய்போன்றவ ளென்ற பாராட்டப்பட்டன ளென்க.
பீ-ம் —¹திரிசடையாளெனும், திரிசடையாயசெம், திரிசடை-யெம்மை
செம். ²மீனையினிற், ³தொடருமனமாட்சியாள். (நகடுக)

ந.உ.—இதுவும் அது.

உரை¹ய லாவுரை யுன்னை ²யுரைத்தாராய்
³விரைய வோடி. ⁴விழுங்குவ மென்றுளார்
⁵வரைசெய் மேனியை வள்ளுகி ராற்பினந்து
⁶இரைசெய் வேன்மற லிக்⁷கினி யென்னுமால்.

(இ - ள்.) சொல்லத்தகுதியல்லாதவார்த்தைகளைச் சொல்லி,
விரைய ஓடி மேல்விழுந்து உன்னை விழுங்குவோ மென்று உறுக்கிப்
பேசியுள்ளவர்களாகிய அரக்கியர்களுடைய மலைபோன்ற [மிகப்
பெரிய] உடம்பை இப்பொழுது கூரிய (என் கைந்) நகங்களாற் பிளந்தி
ட்டு யமனுக்கு உணவாக்குவேன் என்று சொல்வன், (அநுமான்); (எ-று.)

கீழ்த் தொகுத்துக்கூறியதை இங்ஙனம் வகுத்துக்கூறியவாரும்.
இவ்வரக்கியர்களைத் தான் வதைப்பதற்குக் காரணம், இங்கு விவரிக்
கப்பட்டது. கொல்வே னென்ற பொருளை 'மறலிக்கிரைசெய்வேன்'
என வேறுவாய்பாட்டாற் கூறினது, பிறிதின்விற்சியணி. உராய் =
உராய்ந்து; பகுதியே வினையெச்சப்பொருள்பட்டது: "வரிப்புனைபந்து"
என்பதில்வரி என்பது வரிந்து என்று பொருள்படுதல் காண்க. பீ-ம்:--
¹இலர, ²உரைத்துளார், ³விரைவின், ⁴விழுங்குவன், ⁵வரைசெ, ⁶இரைசெ,
⁷இனிதென்பனல். (நகடுஉ)

ந.ந.—அனுமான்சொற்கேட்ட அரக்கியர் சீதையைச் சரணமடைதல்.

¹குடல்கு றைத்துக் குருதி ²குடித்திவர்
உடன்மு நக்கியிட் டெண்குவெ னென்றலும்
அடல ரக்கிய ரன்னைநின் பாசுமே
விடல மெய்ச்சர னென்று ³விளாம்பலும்.

இதுமுதல் நான்குகவிகள்-குளகம்.

(இ - ள்.) 'இவ்வரக்கியர்களுடைய குடல்களைப் பறித்தெடுத்து
இரத்தத்தைக்குடித்து உடம்பைச் சின்னப்பின்னமாகச்சிதைத்து
உண்பேன்' என்று (அநுமான் கோபத்தோடு) சொன்னவுடனே, (அது
கேட்ட) கொடுமையையுடைய ராஷசிகள், 'தாயே! உன்னுடைய திரு
வடியே (எங்கட்கு) உண்மையான ரஷசம்: (அதனை நாங்கள்) விடமாட்
டோம்' என்று சொல்லிச் (சீதையைச்) சரணமடைந்தவளவிலே,
(எ - று.)—'அன்னை அஞ்சன்மீன்எனா மாருதிமுகம்நோக்கி (நகடு)
நோய்செயல் என்றனள் (நகடு)' என அடுத்த கவிகளோடு தொடரும்.

'குருதிகுடித்து உடல்உண்குவென்' என்றது, கோபாவேசத்தா
லாகியவார்த்தை. முருக்கி - முருங்கியென்பதன் பிறவினை; முருங்கு
தல்-அழிதல். முன்னிரண்டிடி - முன்னிரண்டுசெய்யுள்களின் அது

வாதம்: தொடர்ச்சிதோன்றக் கூறியது. 1-ம்:--1குடர். 2குடித்த வந்து-இட, குடித்தவர்-உடல். 3வெருவலும். (1ககருந.)

1௩௪.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - சீதை அநுமானுக்தக் கூறுந் சமாதான வார்த்தையைத் தெரிவிக்கும்.

அன்னை யஞ்சன்மி னஞ்சன்மி னீரென
மன்னு மாருதி மாமுக நோக்கிவேறு
என்ன தீமையிவரிழைத் தா 1ரவன்
சொன்ன 2சொல்லின தல்லது 3தூய்மையோய்.

(இ - ள்.) (லோச)மாதாவான சீதாபிராட்டி, 'சீங்சன் பயப்படா திருங்கன்பயப்படா திருங்கள்' என்றுசொல்லி (அவ்வரக்கியர்க்கு அபய மளித்து), நிலைபெற்ற அநுமானுடைய சிரந்தமுகத்தைப் பார்த்து,— பரிசுத்தகுணமுடையவனே! இந்த அரசக்கியர்கள் (தங்கள் தலைவனான) அவ்விராவணன் (தங்கட்குக்) கட்டளையிட்டபடியே கடுஞ்சொற்களை (என்னைநோக்கி)ச் சொன்னதே யல்லாமல், (தாமாக எனக்கு) வேறு என்னதீங்குசெய்தார்கள்? [ஒன்றுமில்லையே யென்றபடி]; (எ - று.)— இக்கவியில் 'என' என்றதும், 'நோக்கி' என்றதும் - மேல் 1௩௪ - ஆம் கவியில்வருகிற 'என்றன்' என்ற முற்றைக் கொள்ளும்.

தலைவன்கட்டளைப்படியே அடிமைகள் தொழில்செய்தல் முறையேயாதலால், ராஜஸூரரான இராவணனது கட்டளைப்படியே இந்த ராஜஸூரிகள் என்னை உறுக்கிக் கடுஞ்சொற்கள் கூறினது குற்றமாகாது என்றன் பிராட்டி யென்க இவர்கள் தாமாக ஏதேனும் தீங்குசெய்திருந்தால் மாத்திரமே குற்றமாகலா மென்பான், 'என்னதீமையிவரிழைத்தார்' என்றான்; இதில், தம்தலைவன்கட்டளைப்படி செய்யாவிடின் இவர்குற்றஞ்செய்தவராவரே யன்றி, தலைவன்சொற்படிநடந்தபோது குற்றமற்றவரேயாவரென்ற பொருளுந் தோன்றும். இங்கு வினா - இன்

மக்கள் அறிந்தேனும் அறியாமலேனும் செய்தபிழைகளைப் பொறுத்தல் தாயின் இயல்பாதலின், அங்ஙனம் உலகினன்னையான பிராட்டி அரசக்கியர்பிழையைப் பொறுத்தருளின னென்பதுபட, 'அன்னை அஞ்சன்மின் அஞ்சன்மின் நீர் என' என்றார். பிராட்டி தன்னுயிரைவிடுவதாகக்கருதுகையில் திரிசடைதன்களுகிகழ்ச்சியைக் கூறித்தேற்ற, அதுகேட்ட காவலாளியரான அரசக்கியர் அஞ்சிப் பிராட்டியைச் சரணம்புக, 'உங்கட்குச்சரணமாவேன்' என்று பிராட்டி அபயமளித்தானென ஸ்ரீவான்மீகத்திற் சுந்தரகாண்டத்து வந்துள்ளது. தூய்மை-மனமொழிமெய்களின் பரிசுத்தி; கருத்துச்சொற்செயல்களில் தீமையின்மை. 1 - ி:--1எனச். 2சொல்லினவல்லது, தூய்மையோ. (1)

1௩5. யா¹னி ழைத்த விணியினி னிவ்விடர்
தா²ன டுத்தது தாயினு மன்பிடுய்ய
கூனி யிற்கொடி யாரல ரேயிவர்
போன வப்பொருள் போற்றலை புந்தியோய்.

(இ - ள்.) பெற்றதாய் (மக்களிடத்திற்) கொள்ளும் அன்பினும் மிக்க அன்பை என்பக்கலுடையவனே! யான்செய்த தீவினைப்பயனால் இரத்தத்துன்பம் (எனக்கு) நேர்ந்தது; இவ்வரக்கியர்கள் கூனிபோலக் கொடுமையுடையவர்களல்லரே! தேர்ந்த அறிவுடையவனே! ஒழிந்து போன அச்செயலை நீ பாராட்டவேண்டா; (எ - று.)

வினைப்பயன் தவறாததவின், யான்செய்த தீவினையால் எனக்கு இத்தகையஇடர் நேர்ந்தது; இதன்பொருட்டுப் பிறர்மேற் கோபிக்கக் காரணமில்லை யென்பது, முதல்வாக்கியத்தின் தாற்பரியம். நீ இத்தன்மையை அறியாயல்லை; ஆயினும், என்னிடத்து மிக்க அன்பினால் இவ்வாறு சிற்றங்கொள்கின்றனையாமித்தனையென்பதுபட, 'தாயினுமன்பினேய்' என்றும், 'புந்தியோய்' என்றும் விளித்தாள். "நன்றல்ல, தன்றே மறப்பது நன்று" என்றபடி இவர்கள்கொல்லையும் செயலையும் பொருள்செய்யாது விடுதலே தகுதியென்பது, "போனவப்பொருள் போற்றலை" என்பதன் கருத்து. பெருந்தீங்குகட்கெல்லாம் நாற்றங்காலாய்நின்ற கொடியகூனியினிடத்தும்சிறிதும் சிற்றங்கொள்ளாதஇராம பிரானது பெருந்தகைமையை நீ அறிவாயன்றே; அங்ஙனம் இருக்க, எளிய இவர்கள்திறத்திற்சிற்றங்கொள்ளலாமோ வென்பாள், 'கூனியிற்கொடியாரலரே யிவர்' என்றாள். மூன்றாமடிக்கு - இவர்கள் (நீசொல்லுகிறபடி கொடியவர்களென்றே கொண்டாலும்) கூனியைக்காட்டிலும் கொடியவர்களல்லரே என்று பொருள்கொள்ளினுமாம்; மிகக் கொடிய அக்கூனிவிஷயத்தில் இராமன் ஏதேனும் தண்டனைசெய்யக் கண்டதுண்டோவென்பது, இதன் உட்கோள். தான் இராமனை மாயமானின் பின்னே வலியச்செலுத்தியதும், பின்பு அவன்பின்னே இலக்குமணனையும் வலியத்தாரத்தியதுமாகிய தீயவினையின் பயனாக இராவணன் தன்னைக்கவர்ந்து சிறைவைத்தலாகிய தீங்கு நேர்ந்தமை பற்றி, 'யானிழைத்தவினையினிவிவ்விடர் தானடுத்தது' என்றன ளென்னலாம். 'பகவதபசாரத்தினும் பாகவதாபசாரம் கொடியது; அது உடனே தவறாது பெருந்தீங்கு வீளைக்கும்' என்கிற தத்துவப்பொருளுக்குத் திருஷ்டாந்தமாக, சீதை இலக்குமணனைக் கடிந்து வெருட்டியவுடனே அவ ட்குச் சிறையிருப்பாகிய கொடியதண்டனை நேர்ந்த தென்பர், உணர்ந்தோர். 1-ம்:--1 அடித்த. 2 அடித்துளவாயினுந்தன்மையூற். (நககடுக)

நகக. எனக்கு நீயருளிவ்வரர் தீவினை

தனக்கு வாழ்விட மாய சமூக்கியர்

• மனக்கு நோய்செய் லென்றணன் மாமதி

1 தனக்கு மாமறுத் தந்த முகத்தினுள்.

(இ - ள்.) கொடிய பாவச்செயல்களுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ள அறிவில்லாதவர்களான இவ்வரக்கியர்களுடைய மனத்துக்குத் துன்பஞ்செய்யாதே; நீ எனக்கு இரத்தவரத்தைத் தந்தருள்வாயாக என்று (அருமானை கோக்கிக்) கூறினாள். (யாவளெனில்), பெரியபூர்ணசந்திரமண்டலத்

துக்குப் பெரியகளங்கத்தையுண்டாக்கிய திருமுகமண்டலத்தின் அழகுடையவளான சானகிப்பிராட்டி; (எ - று.)

அரக்கியர்களை நான் கொல்லும்படி அனுமதிசெய்தலாகிய வரத்தை எனக்கு நீ தந்தருளவேண்டுமென்று அந்நான் சீதையை வேண்டி, தயாநிகியாகிய அப்பிராட்டி, அதற்கு இணங்காமல், அவ்வரக்கியரைச் சிறிதும் வருத்தா திருத்தலாகிய வரத்தை எனக்கு நீ தந்தருளவேண்டுமென்று மாறாக அநுமானவேண்டி மறுத்தனளென்பதாம். நீ சொல்லுகிறபடி இவ்வரக்கியர்கள் கொடியவர்க ளென்றே கொண்டாலும், பாபஜந்மமாகிய ராக்ஷசன்மத்துக்குத் தீவினைசெய்தல் இயல்பே யாதலால், அதனைப்பொறுத்தல்வேண்டுமென்னுங் கருத்துப்படி, 'தீவினை தனக்கு வாழ்விடமாய சமூகியர் மனக்குநோய்செயல்' என்றனர். "பாபாநாம்வாஸுபாநா.வா - வதூர்ஹாணம்ப்லவங்கம்கார்யம் கருணமார்யேண-நகர்சிந்நாபராத்யதி" என்பர் ஸ்ரீவான்மீகி.—சந்திரனுக்கு இயல்பாகவுள்ள களங்கத்தை, சீதையின் முகத்துக்கு அது தான் ஒப்பாக மாட்டாமையால் அடைந்த அவமானத்தின் குறியாகக் கற்பித்து 'மாமதி தனக்கு மாமறுத்தந்தமுகத்தினால்' என்றார்; தழுகறிப்பேற்றவணி. சந்திரமண்டலத்தைக்காட்டிலும் அழகியதாய்க் காண்பவர்கண் கவர்ந்து அவர்கள் மனத்தை மகிழ்வித்து விளங்கும் முகமென்க. இராவணவதத்தையும் இராமவிரைத்தையும் அந்நான் சொல்லக் கேட்டதனாலாகிய ஆநந்தத்தாற்பிராட்டியின் திருமுகத்தில் தோன்றியபுதுமலர்ச்சி, இதில்விளங்கும். 19-ம்.—1 தனக்குலாமறு, தனக்குலாமதி. ()

18. எ.—அதற்கு அந்நான் இசைதலும், இராமன் வீடணனைநோக்கிச்

'சீதையைக் கொணர்' என்றுவும்.

1 என்ற போதினிறைஞ்சின வெம்பிரான்
தன்றுணைப்பெருந் தேவி தயாவென
நின்ற காலே நெடியவன் வீடண
சென்று தாநம தேவியைச் சீரொடும்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ன்.) என்று (பிராட்டி) கூறியபொழுது, (அந்நான்), 'எமது தலைவனான இராமபிரானது இவ்வாழ்க்கைத்துணைவியான சிறந்த மனையாளாகிய உனது திருவருளின்படியே (யாவது)' என்று சொல்லி வணங்கி நின்ற வளவிலே, (நற்குணங்களால் அனைவரினும்) பெரியவனான ஸ்ரீராமன், (இராட்சசரானேநோக்கி) 'வீடண! (நீ) போய் என்னுடைய மனையான அவங்காரத்தோடு அழைத்துக்கொண்டுவா'—(எ - று.)—'என்னுங்காலே' என வருங் கவியோடு தொடரும்.

பெருந்தேவி-கற்பென்னுங் கலங்காரிலைமையாலாகும் பிக்கமேம்பாட்டைக்கொண்ட தேவி என்ற பொருளைக் குறிக்கும். 'எம்பிரான்தன் துணைப்பெருந்தேவி தயா வென' என்றதில், இங்ஙனம் தன்பக்கல் தீமைகளைச் செய்தவர்களிடத்திலும் மாறாத திருவருளையுடைமை "என்னடியா ரதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்னும்

இயல்பினான பெருமாளினது பெருந்தன்மைக்கு ஏற்ற தேவிக்குத் தகுதியே என்பது தோன்றும். இனி, இரண்டாமடிக்கு - இப்பிராட்டி தயைவடிவமானவள் என்று எண்ணி யெனவும் பொருள்கொள்ளலாம். தயா - வடசொல்: சீரொடும் - வைபவத்துடன். பி-ம்:—¹என்றகாலே. ²இறைஞ்சிசின்று. ³வீடணன், வீடணை. ⁴தாழ்ந்தனன்சீதையை. தம்மினச்சீதையை, தாநந்தந்தேவியை. (நகூ௭)

ந.அ.—விபீஷணன் சென்று பிராட்டியை வணங்குதல்.

என்னுங் காலே யிருளும் ¹வெயிலுங்கார்
மின்னுங் ²காலே யியற்கைய வீடணன்
உன்னுங் காலேக் ³கொணர்தியென்றே துமப்
பொன்னின் ஊற்றளிர் சூடினன் ⁴போந்துவான்.

(இ - ள்.) என்று (இராமபிரான் கட்டளையிட்டவளவிலே,—இருளையும் வெயிலையும் மேகத்தினிடத்தே தோன்றும்மின்னலையும் வெளிச் சொரிகிற அழகிய இயல்பையுடையவனான விபீஷணன், (அங்குகின்ற பிராட்டியிருக்கும் அசோகவளிகைக்கு)வந்து,--சினைக்குமளவிலே[வெகுவிரைவிலே] அழைத்துக்கொண்டுவா என்று (இராமபிரானுள்)சொல்லப்பட்ட அந்த இலக்குமியினிசடான சீதாபிராட்டியினது திருவடிகளாகிய தளிர்களை(த் தனது)முடியிற் சூடினன்; (எ - று.)

இராமன் கட்டளையிட்டவுடனே விபீஷணன், பிராட்டியினது தளிர்போல்மெல்லிய சிவந்த திருவடி தனதுமுடியிற்படும்படி அவள் பாதத்திற் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தண்டளிட்டனென்பதாம். விபீஷணன் தனதுமேனியின் கருநிறத்தால் இருளையும், தான் இப்பொழுதுதரித்த திவ்வியகிரீடத்தின்ஒளியால் சூரியகாந்தியையும், தனது கரியஉடம்பிலணிந்துள்ள ஆடையாபரணங்களின் விளக்கத்தால் காளமேகத்தில்தோன்றும் மின்னலையும் வெளித்தோன்றுவித்தல் பற்றி, அவனுக்கு, 'இருளும் வெயிலுங் கார்பின்னுங் கால் ஐயியற்கைய' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. கால்-வினைத்தொகை; காலுதல்-சொரிதல். ஐ - அழகியஎன்ற பொருளைத்தந்த உரிச்சொல். இனி, காலே யென ஒருசொல்லாகவே கொண்டு, இருளோடும் வெயிலோடும்சூடி மேகம் மின்னுமாயின் அவ்வியற்கை போன்ற தன்மையையுடைய விபீஷணனென்று பதவுரைசூறி இக்கருத்தமைப்பினுமாம். 'கால்தளிர்கூடினன்' - உருவகம். பி-ம்:—¹வெயிலும்போல், பயிலுங்கார், வெயிலுங்கான். ²மோலி. ³கொணர்வனென்றே தியப், கொணர்வனென்றேடியப், கொணர்வனென்றே தவப், கொணர்தியென்றே தவப். ⁴போற்றினான்; போயினான், போதுவான். (நகூ௮)

வேறு.

நகூ.—விபீஷணன் பிராட்டியைநோக்கி 'அலங்கரித்துக்கொண்டு

இராமன்பக்கல் எழுந்தருள்க' என்று.

வேண்டிற்று முடிந்த தன்றே ¹வேதியர் வேதனின்னைக்
காண்டற்கு யிரும்புகின்ற னும்பருங் காண் ²வந்தார்

3பூண்டகக் கோலம் 4வல்லி புனைந்தனை வருத்தம் போக்கி [ன்.
5சுண்டுகொண்டனைதி யென்ற நெழுந்தரு ளீறையி யென்ற

(இ - ள்.) (எல்லாப்பொருள்களுக்குந்) தலைவியே! விரும்பப்பட்ட தாகிய சத்துருசபம் நிறைவேறிவிட்டது: வேதமுணர்ந்தவர்களான முனிவர்களால் தியானித்து உணரப்படுபவனாகிய ஸ்ரீராமன், உன்னைப் பார்க்க விரும்புகிறான்; தேவர்களும் (உன்னைத்) தரிசிக்க வந்துள்ளார்; 'இவ்விடத்தில் [என்னிடத்தில்] அழைத்துக்கொண்டுவா' என்று (இராமன் எனக்குக்) கட்டளைகூறியுள்ளான்; (ஆதலால் நீ), மனத்துயரத்தைவிட்டு, விரைவாக ஆபரணங்களால் தகுதியாக அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு வந்தருள்வாய்' என்று (விஷ்ணுமூர்த்தன் பிராட்டியைகோக்கிக்) கூறினான்; (எ - று.) - 1-10:—1வேதியர்தேவர், வேதியர்தேவன். 2நின்றார். 3பூண்டகக். 4வல்லி. 5சுண்டுகொண்டு. (ந.க.க.க)

சு0.—'அலங்காரமின்றி யான்வருதல் தகுதி' என்று பிராட்டி கூறுதல்.

யானிவ ணிருந்த 1தன்மை யிரையவர் குழுவு மெங்கள்
கோணுமம் முனிவர் தங்கள் கூட்டமுங் குலத்துக் கேற்ற
வானுயர் கற்பின் மாத 2ரிட்டமுங் 3காண்டன் மாட்சி
4மேனினி கோலங் 5கோடல் விழுமிய தன்று வீர.

இதவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வீரனே! நான் இவ்விடத்திலிருந்த விதத்தைத் தேவர்களுடைய கூட்டமும், நமக்கெல்லாந்தலைவனான இராகவனும், அங்கு வருகிற முனிவர்களுடைய கூட்டமும், (தமது) குலத்துக்கு ஏற்ற மிகச் சிறந்த கற்புநிலையையுடைய தேவமாதர்களின் கூட்டமும் பார்த்தல் தகுதியாம்: இங்ஙனம் ஆண்பின்பு (உன்னாற்) கருதிச் சொல்லப்பட்ட அலங்காரத்தை (நான் செய்து) கொள்ளுதல் சிறப்புடையதன்று; (எ - று.)—'என்றனள் இறைவி' என வருங்கவியோடு முடியும்.

யான் இவ்விலங்கைநகரினுட் சிறையிருந்தபோது உள்ள நிலைமை இன்னதென்று எனதுகணவனான எம்பெருமானும் தேவர்களும் முனிவர்களும் கற்புடையமாதர்களும் உள்ளபடி காணுமாறு யான் இப்பொழுது உள்ள தோற்றத்துடனே இராமபிரான்சன்னிதியில் வருதலைக்ருதி; அலங்கரித்துக்கொண்டவருதல் உரியதன்று என்று விஷ்ணுமூர்த்தன் சொல்லிப் பிராட்டி ஒருசார்மறுத்தனென்பதாம். 'எங்கள்' என்ற தன்மைப்பன்மை - எல்லாவுயிர்களையும் உள்படுத்தியது; எனக்குத் தலைவனாதல்போலவே எல்லாவுயிர்கட்குந் தலைவனென்றவாறு. திருமாலுக்கு அடிமையாகுந் திறத்தில் திருமகளோடு மற்றையனைத்துயிர்களோடு வாசியில்லை யென்க. திருமகள் ஜீவகோடியிற்சேர்ந்தவனென்பது, இங்குப் போதரும். 1-10:—1வண்ணம் 2வருக்கமும். 3கண்டால், 4மேனினி, மேலினிக். 5கண்டால், கொள்ளல். (ந.க.க.க.0)

சக.—அலங்காரஞ்செய்துகொண்டவரும்படி இராமபிரான் கட்டளை என்று விபீஷணன் கூற, பிராட்டி உடன்பட்டவுடன் தேவமாதர்கள் அலங்கரித்தற்கு வருதல்.

என்றன ளிறைவி ¹கேட்ட கிராக்கதர்க் கிறைவ ²னீலக் குன்றன தோளி னுன்றன் ³பணியினிற் ⁴குறிப்பி தென்றான் நன்றென நங்கை நேர்ந்தா னாயகக் கோலங் கொள்ளச் சென்னநர் வான நாட்டுத் திலோத்தமை ⁵முதலோர் சேர.

(இ - ள்.) என்று (மறுத்துச்)சொன்னான், பிராட்டி; (அது)கேட்ட ராஷ்சராசனான விபீஷணன், 'நீலமலைபோன்ற திருத்தோள்களை புடையவனான ஸ்ரீராமனது கட்டளையினால் (யான்)விண்ணப்பித்தவாறும் இது' என்றுகூறினான்; (அங்ஙனஞ்சொன்னவுடனே), உத்தமஸ்திரீ யான சீதை, 'நல்லது' என்றுசொல்லி (சீ சிறந்த அலங்காரத்தைச் செய்து கொள்ள) உடன்பட்டாள்; (அங்ஙனம் அப்பிராட்டிக்கு ஏற்ற)சிறந்த அலங்காரஞ்செய்யும்பொருட்டுத் திலோத்தமைமுதலிய தேவலோகத்து அப்சரஸ்ஸ்கிரீகள் ஒரீங்கு வந்துசேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

அலங்காரஞ்செய்துகொண்டவரும்படி சொன்னது, இராமபிரான் கட்டளைப்பற்றியே யன்றி என்கற்பனையாலன்று என்றுவிபீஷணன் கூறினான். கணவன்கட்டளையென்றவுடனே, அதிலுள்ள குண தோஷங்களைப்பாராமலேஅதற்கு இணங்குவது மகளிரின்உத்தமவிலக்கண மாதலால், 'நன்றென நங்கைநேர்ந்தாள்' என்றார். 'நன்று' என்றது, அங்கீகாரத்தைவிளக்கும் வார்த்தை. நாயகக்கோலம் - அனைத்துலகுக்குந் தலைவனான எம்பெருமானதுமனைவிக்கு உரிய அலங்காரம். திலோத்தமை-ஆவீறுஐயான வடசொல்; உலகத்திற் படைக்கப்பட்ட அழகுடைமங்கையரது உடம்பிற்சிறந்த அழகை எள்ளளவுள்ளளவாக எடுத்துத் திரட்டிஅதுகொண்டு பிரமனால் அமைக்கப்பட்ட பெண்; (திலம் - எள், உத்தமா - மேலானவள்.) தேவமாதர்கள் அலங்காரஞ் செய்யவந்தது, தேவாதிதேவனான இராமனது திருவுள்ளக்குறிப்பை நோக்கிய தேவர்களின் கட்டளையினு லென்க. பி-ம்;--¹கேட்டான். ²அந்தத், ³திக், ⁴நீதக். ⁵பணியெனக், பணியினும், பணியினிக். ⁴குறிப்பே, குறிப்போன், குறிப்பன். ⁵முதலோர்சேர்ந்தார், முதலசெய்யோர், முதலர்சேர்ந்தார். (௩௭௭௧)

சஉ.—தேவமாதர்கள்நீராட்டத்திப்பூரியவாணைப்பண்டங்கொணர்தல்.

மேனகை யரம்பை ¹மற்றை யுருப்பசி வேறு ²முள்ள ³வரனக நாட்டு மாதர் ⁴யாருமஞ் சனத்துக் கேற்ற ⁵நானநெய் ⁶பூட்டப் பட்ட ⁷நவையில ⁸கலவை ⁹தாங்கிப் போனகந் துறந்த தையன் மருங்குற ¹⁰நெருங்கிப் புக்கார்.

(இ - ள்.) மேனகையும் ரம்பையும், மற்றை ஊர்வசியும் வேறுமுள்ள தேவலோகத்து மகளி ரெல்லோரும் (பிராட்டிக்குத்) திருமஞ்சனஞ் செய்தற்கு உரிய கஸ்தூரிப்புழுகுகலந்த குற்றமற்ற கலவைச்சாந்தை

எடுத்துக்கொண்டு, (இராவணன் கைப்பட்டது முதல் இலங்கையிற் சிறையிருந்த பத்துமாசகாலமாக) உணவை ஒழித்துநின்ற உத்தமஸ்திரீ யான சானகியினது பக்கத்திலே பொருத்த (த் தம்மில்) நெருக்கமாக வந்துசேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

குரு சிஷ்யக்கிரமத்தை உலகத்தார்க்கு உணர்த்தும்பொருட்டுத் திருமால் தானே நரனென்ற சிஷ்யனும் நாராயணனென்ற குருவுமாக இரண்டுவடிவங்கொண்டு பதரி காச்சிரமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கையில், இந்திரனேவலால் அவர்கள் தவநிலையைக் குலைக்குமாறு அங்கு வந்து ஆடல்பாடல்முதலிய விநோதங்களைச் செய்த அப்ஸரஸ்ஸ்திரீ களை மயக்கும்பொருட்டு மிக்க அழகுடைய ஒருபெண்ணை யுண்டாக்கும் படி அந்நாராயணமூர்த்தி திருவுள்ளங்கொள்ள, அச்சங்கற்பத்தால் அப் பெருமானது ஊருவினின்று தோன்றிய பெண் அக்காரணத்தால் ஊர்வசியெனப் பெயர்பெற்றனள். (ஊரு-தொடை; அதிற்பிறந்தவள் ஊர்வசீ.) மஞ்சனம் - 1 மஜ்ஜந மென்ற வடமொழியின் விகாரம். 2 - ம:--1 மற்றவுருப்பசி. 3 எண்ணும். 4 வானகை. 5 யாவருமனத்திற்கேற்ற, ஆமெஞ்சனத்தின்வாய்ந்த. 6 நானகை. 7 உடனீராடி, உடன்பட்டாய, உட்பட்டாய. 8 கவையிலா, 9 நனைமலர், 10 நனைபலன் 8 கன்னீர், உழையர், அமைய 9 தாங்கப். 10 சோக்கிப் (ருககஉ)

சுஉ. — அரம்பை பிராட்டிக்குச் கூந்தல்வகிந்தல்.

காணியைப் 1 பெண்மைக் கெல்லாங் கற்பினுக் 2 கணியைப் 3 பொற் ஆணியை யமிழ்தின் வந்த 4 வமிழ்தினை யறத்தின் றுயைச் [பின் சேணுயர் 5 மறையை யெல்லா 6 முறைசெய்த 7 செல்வ நென்ன வேணியை 8 யரம்மை 9 மெல்ல 10 வரன்முறை சுகிர்த்து விட்டாள்.

(இ - ள்.) பெண்ணிலக்கணங்களுக்கெல்லாம் வினோநிலமானவளும், பதிவிரதாதருமத்துக்கு (ஒர்) ஆபரணமாக அழகுசெய்பவளும், அழகென்னும் பொன்னின் (மாற்றுமதிப்புக்களை யறிதற்கு) உரையாணிப்பொன் போலுள்ளவளும், (திருப்பாற்கடலினின்று) தேவாமிருதத்துடனே திருவவதரித்த (ஒரு) திவ்வியாமிருதம்போன்ற திருமகளினது அம்சமானவளும், தருமத்தைவளர்க்குந் தாய்போன்றவளுமான பிராட்டியினது தலைமயிர்ச்சடையை, - அரம்பையென்னுந்தேவமாதூ, - மிகச்சிறந்த வேதம்முழுவதையும் ஒழுங்குபடுத்துகிற திருமால்போல, 0 மெல்ல ஒழுங்காகச்சிக்குவிடுத்து வாகப்படுத்தி வாரிவிட்டனள்; (எ - று.)

இனி, வானமாதர் பிராட்டியை நீராட்டியவங்கரித்தலை நான்குகவிக ளாற்கூறுகின்றாரென்க. பிராட்டி இராவணன் கைப்பட்டது முதல் கூந்தலை ஒப்பினை செய்திலளாதலால் அக்கூந்தல் சிக்குப்பட்டுச் சடைத்தன்மையடைந்திருந்ததாக, அங்ஙனம் சிக்குப்பட்ட தலைமயிரை அரம்பை மெல்லவகிர்த்து செம்மைசெய்ததற்கு - வேதம் சிலைகுலைய, திருமால் தான் பிரவேசித்து வேதவியாச நென்று பெயர் பெறுபவளாய் அவ் வேதத்தைத் தக்கபடி எளிதில்வகுத்து ஒழுங்குபடுத்துதலை உவமை

கூறினர். அயோசிஜையான பிராட்டியின் வேணிக்கு, அபௌருஷேயமான வேதம் உவமை கூறப்பட்டது; இதனால், அக்கூந்தலினது தாய்மையும், அது எம்பெருமானது திருவுள்ளத்துக்கு மிகப்பாங்காயிருக்குந்தன்மையும் புலனாம். பிராட்டியாகிய ஒருபமேயப்பொருளினிடத்து 'பெண்மைக்கெல்லாங் காணி' என்பது முதலிய பல உபமானப்பொருள்களின் தன்மையை ஏற்றிக்கூறியது - பலபடப்புனைவணி. காணி போன்றவளைக் காணியென்றே கூறினது, உபசாரவழக்கு. அமிழ்தின் வந்தவமிழ்து - "அமுதில்வரும்பெண்ணமுது" என்றார் பெரியாரும்.

கிருதபுகம் திரேதாபுகம் துவாபரபுகம் கலியுகம் என முறையே வருகிற நால்வகையுகங்களுள் திரேதாபுகத்தில்கூந்தலான இராமசரித் திரத்தில் பிராட்டியின்கூந்தலை அரம்பை செம்மைசெய்ததற்குத் துவாபரபுகத்தில் வியாசர் வேதத்தை வகுத்தல் உவமை கூறத்தகுமோ? எனின், -காரணம் காரியத்துக்கு முந்தியதாதல் வேண்டுமென்ற நியதி போல உபமானம் உபமேயத்துக்கு முந்தியதாதல் வேண்டுமென்ற நியதியில்லாமையால், கவி தான் அறிந்ததும் லோகப்பிரசித்தமுமான எதையும் உவமைகூறத்தகுமென்க. 1. பி-ம்:-- 1. பெண்ணுக்கு. 2. இடைந்த, அமைந்த. 3. பொற்பார். 4. அழகினை. 5. முறையை. 6. உரைசெய்த. 7. செல்வனன்ன, செய்கையென்ன. 8. வகிர்ந்து, சுகிர்ந்து. 9. வரன்முறைத்திறத்து..., . வரன்முறைசுருக்கு..., வரன்முறைசுருக்கவிட்டார், வரன்முறைசுகிர்ந்து.... (உககூட)

சச.—தேவமாதர் பிராட்டி துப் பல்லிளக்கி நீராட்டல்.

பாகடர் தமுது 2பில்கும் பவளவாய்த் தரளப் பத்தி
சேகற 3விளக்கி நானந் தீட்டி:ணன் சேர்ந்த காசை
வேகடஞ் 4செய்யு மாபோன் மஞ்சன விதியின் வேதத்து
5ஓகைமங் கலங்கள் 6பாட 7வாட்டி:ன ரும்பர் மாதர்.

(இ - ள்.) தேவஸ்திரீகள், —சர்க்கரைப்பாகுபோன்று (இன்சுவை) மிகுந்து அமிருதம்போன்ற இன்சொற்களை வெளிவிடுத்தன்மையதான பவழம்போலச் சிவந்த (பிராட்டியின்) திருவாய்மலரிலுள்ள முத்துவரிசைபோன்ற பல்வரிசையை (ப் பத்துமாசகாலமாக விளக்காமையால்) வைரம்பற்றிய அழுக்கு நீங்கும்படி தேய்த்துச்சுத்திசெய்து, பரிமளதைலத்தை (அப்பிராட்டியின் சிரசில் இட்டி)த் தேய்த்து மண்படிந்த இரத்தினத்தைச் சாண்பிடித்துச்சுத்தஞ்செய்யும்விதம்போல, வேதங்களில்விதித்த ஸ்நானத்துக்கு உரியமுறைமைப்படி, களிப்போடு மங்கலவாழ்த்துப் பாடல்களைப் (பலமகளிர்) பாடாநிற்க நீராட்டினார்கள்.

'பாகு அடர்ந்து' என்றது, அதராமிருதத்தின் இனிமைமிகுதியைக்குறித்தது. அமுது, தரளப்பத்தி - உவமையாகுபெயர்கள். வேதத்து ஓகைஎனப்பிரியாமல் வேதம் தோகைஎனப்பிரித்து - வேதத்தினால் (யாவர்க்கும் மாதாவெனக்) கூறப்பட்ட பெண்ணை [சீதையை] என்று உரைப்பாருமுளர்; அது மோனைக்கு ஏற்காது. பி-ம்:—1. அமர்

ந்து. ²நல்கும், பல்கும், மல்கும். ³விளங்கி. ⁴செய்யுமாறின், செய்யுமாற்
பில். ⁵ஓதை. ⁶பாடி. ⁷வாழ்த்தினர். (௩.௧௧௬)

சுரு.—தேவமாதர் சீதைக்குக் கலவைச்சாந்துபூசிக் குங்குமமப்பிப்
பட்டாடையணிந்து மேகலைபூட்டியமை.

உரு¹வினை பவள வல்லி பாணுரை யுண்ட தென்ன
மருவினை ²கலவை யூட்டிக் குங்கும முலையின் ³மாட்டிக்
கருவினை ⁴மலரின் ⁵காட்சிக் காசறு தூசு ⁶காமன்
⁷திருவினை யல்குற் கேற்ப மேகலை தழுவச் ⁸செய்தார்.

(இ - ள்.) அழகுமிக்க பவழக்கொடி பால்நுரையால் மூடப்பட்ட
தென்னும்படி (பிராட்டியின் சிவந்த திருமேனியில்) பரிமளம்மிக்க
(வெண்ணிறமான) கலவைச்சந்தனத்தைப் பூசிக் குங்குமப்பூங்குழம்பை
(அவள்) சொங்கையில் அப்பி கருவிளமலர்போன்ற தோற்றமுள்ள
குற்றமற்ற [சிறந்த] பட்டாடையோடு காமனதுசெல்வம் விளங்குகின்ற
இடைக்கு ஏற்ப மேகலையென்னும் இடையணியையும் பொருந்தச் சாத்
தினர், (தேவமாதர்); (எ-று.)—மேகலை-எண்கோவை யிடையணி. பி-ம்:--
¹வினைப். ²சாந்தம்பூசி. ³ஆட்டி. ⁴கமலங். ⁵காட்சிக்காசறு தூசும், காட்சிக்
காசறு தூசும், நாட்டத்தஞ்சனமெழுதிக். ⁶சாத்தித். ⁷திருவினையுலகுக்
கேற்ப, திருவினையல்குற்கேற்ற. ⁸சேர்த்தார். (௩.௧௧௭)

சுசு.—தேவமாதர் பிராட்டிக்கு மன்றுஞ்சில அலங்காரஞ் செய்து
மங்களவாலத்தீ சுழற்றல்.

சந்திரன் நேவி மாரிற் றகை¹யுறு ²தரளப் பைம்பூண்
³இந்திரன் நேவிக் ⁴கேற்ப விபைவன பூட்டி யாணர்ச்
சிந்திரப் பவளச் செவ்வாய்த் தேம்பசும் ⁵பாகு தீற்றி
⁶மெந்திரத் தயினி ⁷நீரால் வலஞ்செய்து காப்பு மிட்டார்.

(இ - ள்.) இந்திராணியணிவதற்கு ஏற்கும்படி பொருந்தியவையும்
சந்திரனதுமனைவியரான நகைத்திரங்கள்போல அழகுமிக்க முத்துக்
களினாலாகியவையும் பசும்பொன்வேலைப்பாடு உடையவையுமாகிய
(ஆரம்முதலிய) ஆபரணங்களைப் பூட்டி, புதிய சிந்திரம்போலவும்
பவழம் போலவும் செந்நிறமுடையதான (அப்பிராட்டியின்) வாயில்
இனிய பசிய +தாம்பூலசாரத்தைத் தடவி, மந்திரோச்சாரணத்தோடு
ஆலத்திரை வலமாகச்சுழற்றி (அதனால்) ரணையையும் செய்தார்கள்.

அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் தட்சமுனிவனது
புத்திரிகளாய்ச் சந்திரனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டவ ரென அறிக. நட்சத்
திரங்களை முத்துக்களுக்கு உவமைகூறியது, அழகும் ஒளியும் பற்றி.
வாயிதழ் மிக்கசெந்நிறமுடையதாய் விளங்கி அழகுசெய்யும்படி அதற்
குச் செஞ்சாயத்தீற்றுகிறதொரு வழக்கத்தின்படி, வெற்றிலைபாக்குச்
சுண்ணம்புகலந்திடித்த சாரத்தை வாயில்தீற்றின ரென்க. தின் என்
னும் பகுதியிலிருந்து தீற்றியெனப் பிறவினை இறந்தகாலவினையெச்
சும் வந்ததெனக் கொண்டால், பிராட்டிக்கு வெற்றிலைமடித்துக்கொடு

த்து அத்தாம்பூலத்தை அவள் வாயினால் மெல்லும்படிசெய்து என்று பொருள் கொள்ளலாம்; தீற்றி = தின்பித்து. பாகு-பாக்கு; இது, வெற்றிலைசண்ணாம்புகளுக்கும் உபலக்ஷணம். அயினி - செந்நிறச்சோறு; அதனோடுகூடிய மஞ்சள்நீர், அயினிநீர். ஆலத்திசுழற்றுதல் திருவ்ஷ்டிதோஷம் கழித்தற்பொருட்டாதலின், 'மந்திரத்தயினிநீரால்வலஞ்செய்து காப்புமிட்டார்' என்றார். இனி, மங்களவாலத்திசுழற்றி மற்றும்பலவகை ரட்சைகளைச் செய்தார்களென்று உரைப்பினுமாம். ஆலத்திநீரைக் கைவீரலால் தொட்டு நெற்றியிற் காப்பாகஇடுதலும், சிறுவெண்கடுகின் பொடிகளை நெற்றியிற் காப்பாகஇடுதலும் முதலிய ரட்சைகள் செய்யும் மரபும்உண்டு. ௧-ம்:-1பெறு. 4பவளப். 3இந்திரை. 4ஏற்ற. 5பாகுத்தீற்றி, பாகும்பற்றி. 6மந்திரித்தயினி, மந்திரத்தயனீர். 7சுற்றிவலஞ்செய்தார், சுற்றிவாழ்த்தினர்.

இங்கே ஒருபிரதியிற் சிலபாடல்கள் காணப்படுவன வருமாறு:—

1. சென்றவன் நன்னை நோக்கித் திருவினா ளெங்கே யென்ன மன்றலங் கோதை யானும் வந்தனண் மானந் தன்னில் என்றன னென்ன லோடு மீண்டுநீ கொணர்க வென்ன [ன். நன்றென வணங்கிப் போந்து நால்வரைக் கொணர்க வென்றா
2. காத்திர மிகுத்தோர் நால்வர் கஞ்சுகிப் போர்வை யாளர் வேத்திரக் கையோ ரீண்டி விரைவுடன் வெள்ளந் தன்னைப் பாத்திடப் பரந்த சேனை பாறிடப் பரமன் சீறி ஆர்த்தபே ரொலியென் னென்ன வரிகளார்ப் பரவ மென்றார்.
3. என்றபோ திராமனைய வீடணு வென்ன கொள்கை மன்றலங் குழலி னானை மணம்புணர் கால மன்றில் துன்றிய குழலி னார்தஞ் சுயம்வர வாஞ்சை(குழு)போதும் வென்றிசேர் களத்தும் வீர விழுமிய தன்று வேலோய்.
4. அற்புத னினைய கூற வையவீ டணனு மெய்க்ச்ச செப்பினு முலையா டன்பாற் செப்பவுந் திருவ னாளும் அப்பினுட் டுயிலை நீத்து வயோத்தியி லடைந்த வண்ணல் ஒப்பினைக் கண்ணிற் கண்டே யுளநினைந் தினைய சொன்னான்.

ச௭.—பிராட்டியை விமானத்திலேற்றி இராமனிடம் அழைத்துச் செல்லுதல்.

மண்டல மதியி னுப்பண் 1மானிருந் தென்ன மானங்
2கொண்டன ரேற்றி 3வான மடந்தையர் தொடர்ந்து கூட
4மண்டி⁵வா னரரு மோட வரக்கரும் 6புறஞ்சூழ்ந் தோட
அண்டர்நா யகன்பா லண்ணல் வீடண னருளிற் சென்றான்.

(இ - ள்.) சந்திரமண்டலத்தின் நடுவிலே மான் இருந்தாற்போல விமானத்திலே (பிராட்டி வீற்றிருக்கும்படி அதில் அவளைக்) கொண்டு ஏற்றித் தேவமாதர்கள் (விடாது) அருகிற் சூழ்ந்து உடன்வர, வான வீரர்களும் (அவர்களைச் சார)நெருங்கி ஓடிவர, இராக்கதர்களும்

(அவர்களைச்சார) வெளியிற் சூழ்ந்து ஓடிவர, பெருந்தன்மையைடைய வனாகிய விபீஷணன் தேவர்க்கெல்லாந்தலைவனான ஸ்ரீராமபிரானிடத்து (அப்பெருமான்) கட்டளையிட்டருளியபடி (பிராட்டியை அழைத்துக்கொண்டு) சென்றான்; (எ - று.)

மிக்கவிளக்கத்தையுடைய விமானத்துக்குச் சந்திரமண்டலத்தையும், மானின்பார்வைபோன்ற பார்வையழகையுடைமையால் மானைப்படுகிற பிராட்டி அவ்விமானத்தின்நடுவில் வீற்றிருத்தற்கு அந்தச் சந்திரமண்டலத்தினடுவிற் காணப்படுகிறமான்வடிவையும் உவமைகூறினார். சந்திரன்வடிவில் தெரிகிற களங்கத்தோற்றத்தை மான்வடிவென்றல், கவிமரபு. மானம் = விமானம்: விகாரம், பிராட்டியையேற்றிய விமானத்தை யடுத்துத் தேவமாதரும், அவர்களையடுத்து வானாரும், அவர்களையடுத்துப் புறத்தில் அரக்கர்களும் சூழ்ந்து வந்தனர்.

விலங்கினமாகிய வானரங்களை 'வானரர்' என உயர்திணையாகக் கூறுதல் இலக்கணத்துக்கு ஒக்குமோ வெனில்,—உயர்திணை அஃறிணையென்ற பகுப்பிற்குக் காரணம் முறையே அறிவின்றிறையும் குறைவுமே யாதலால், அவ்வறிவிற் குறைவின்றி ஐம்பொறியறிவோடு பகுத்தறிவையுங் கொண்டு மனிதர்போலவே தொழில் திறமமைந்த தெய்வக் குரங்குகளை உயர்திணையின்பாற்படுத்துதல் ஒக்கு மென்க; இத்தன்மை, கரடியாகிய சாம்பவானுக்கும், கழுகாகிய சடாயு சம்பாதி.யென்பவர்க்கும் பொருந்தும். தொல்காப்பியது மரபியலில் உரைகாரர் "மாமும் மாக்களும் ஐயறிவினவே" என்ற சூத்திரத்தின் கீழ்க் குரங்கை விலங்கினமென்று பொதுவகையாற் கூறியவந்தாமே "மக்கள்தாமே ஆறறிவுயிரே" என்ற அடுத்த சூத்திரத்தின் கீழ் 'குரங்கு முதலாகிய விலங்கினுள் அறிவுடையன எனப்படும் மனவுணர்வுடையன உளவாயின் அமையும் ஈண்டு ஆறறிவுயிராய் அடங்கும்' என்றமை காண்க 'ஓரோ வழி அஃறிணைப்பொருள்கள் மொழியாற்பேசுவன உளவாயின், அது தெய்வத்தன்மைமுதலிய விசேடத்தானன்றிப் பொருட்டன்மையான் அன்மையின் அமைத்துக்கொள்வது' என்ற இலக்கணவிளக்கச்சூற வளியும் இங்குக் காணத்தக்கது. 1-ம்:--1.மின். 2.கொண்டதில். 3.மான. 4.உண்டை, உண்ட. 5.வானவருமொள்வாள். 6.ஒருங்குமுது. (நகுகள)

வேறு.

சஅ.—அளவிற்றதேவர்களும் நுஷ்களும் தேவஸ்தீர்களும் நுஷ்பத்தினியரும் வித்தியாதாமாதிகளும் முதலியோர் பிராட்டியை நெருங்கல்.

இப்புறத் திசையவா 1.முனிவ ரேழையர்
 துப்புறச் சிவந்தவாய் 2.விஞ்சைச் தோகையர்
 முப்புறத் தலகினு 3.மெண்ணின் 4.முற்றினோர்
 5.ஒப்புறக் குயிர்தன ரோகை 6.கூறுவார்.

(இ - ள்.) இப்பால் [பிராட்டி இராமபிரான் பாற் சென்றவிடத்தில்] தேவர்களும், இருடிகளும், (அவர்களின்) பெண்பாலாரும், பவழத்தை

யொப்பச் சிவந்த வாயுடைய வித்தியாதரஸ்திரீகளும், (மற்றும்) மூவகையுலகங்களிலுமுள்ள தொகையில்மிக்கவர்களான பிற மகளிரும் ஆனந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே ஒருசேர(வந்து)திரண்டார்கள்;(எ-று.) 1-ம்:---1 முனிவரேனையர், முனையர்சேனையர். 2 தெய்வத்தோகையர். 3 எண்ணி. 4 முற்றிலார். 5 ஒப்பிற. 6 வெவர், கூறவே. இதுமுதல்ஐம்பத்தொன்பதாவது கவிவரையிலுமுள்ளபாடல்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை. சிலபிரதிகளில் “எச்சிலென்னுடல்” (௫௭) என்ற பாடல் ச அ-ஆவதாகவும், “மானமீது” (௫௮) என்ற பாடல் ச கூ-ஆவதாகவும், “பிறப்பினும்” (௫௯) என்ற பாடல் ௫௦-ஆவதாகவும், “சீலமும்” (௬௦) என்ற பாடல் ௫௧ - ஆவதாகவும், “இப்புறத்து” என்ற இறத்தப்பாடல்முதல் “அருந்ததியனைய” (௬௧) என்ற பாடல்வரையிலுமுள்ள பாடல்கள் முறையே ௫௨ - ஆவதுதொடங்கி ௬௧-ஆவதுபாடலாகவும் உள்ளன.()

சகூ.—இங்ஙனம் அனைவரும் பிராட்டியைச் சுற்றி நெருங்குகையால் அவர்களை அவர்கள் அடித்துத் தூரத்த அவர்கள் மிகக்கதறுதல்.

அருங்குலக் கற்பினுக் கணியை 1 யண்மினார்
2 மருங்குபின் முன்செல் வழியின் நென்னலாய்
நெருங்கினர் நெருங்குழி நிருக ரோச்சலாற்
கருங்கடன் முழக்கெனப் 3 பிறந்த கம்பலை.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு அனைவரும்),—அருமையான [உயர்]குலத்தில் வளர்ந்தவரும் பதிவிரதாதருமத்துக்கு அலங்காரமானவருமான பிராட்டியை யடுத்துச்சூழ்ந்து, பக்கங்களிலும் பின்னும் முன்னும் ஒதுங்குதற்கும் வழியில்லை யென்னும்படி மிகுதியாக நெருங்கினார்கள்: (அங்ஙனம் அடர்த்தியாக) நெருங்கினவிடத்து, அரக்கர்கள் (அவர்களை விலகும்படி) வெருட்டியடித்துத்தூரத்தியதிறற் கருநிறமான கடலின் முழக்கம்போலப் பேரொலிகள் உண்டாயின; (எ-று.)

கம்பலை - ஓச்சப்பட்டவர்க்கதறிய ஒலி. அருங்குலம்-ஐக்கலம். முழக்கு-முழங்கும்ஒலி; முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயர். 1-ம்:— 1 அன்பினால், அன்பினார். 2 மருங்குற. 3 பொலிந்த. (௩௬௬௬)

௫௦—அங்ஙனங்கத்தறிய ஒலி கேட்ட இராமன், ‘அதந்தக்காரணம் என்ன’ என்று வினவி, முனிவர்களாற் செய்தியறிதல்
அவ்வழி யிராமனு மலர்ந்த தாமரைச்
1 செவ்விராண் முகங்கொடு செயிர்த்து நோக்குறூ
இவ்வொலி யாவதென் 2 நியம்ப விற்றெடுக்க
கவ்வையின் முனிவார் 3 கழறி ராரேர்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது இராமனும், மலர்ந்த தாமரைமலர்போல அழகியதாய்விளங்குகிற(தன்)முகத்திறற்கோபித்து[முகத்திற் கோபக்குறிகொண்டு] கோக்கி ‘இந்தஒசை எதனாலாகியது?’ என்றுவினாவு, கபடமில்லாத் இருடிச்சிறேஷ்டர்கள் (அதன்காரணத்தை) இன்ன தென்று சொல்லினார்கள்; (எ-று.)

பிராட்டியைச் சூழ்ந்து நெருங்குகிற சனங்களை அரக்கர்கள் அடித் தலால் அச்சனங்கள் கதறுகிற ஆரவாரம் இதுவென்று உள்ளபடி முனிவர்கள் பெருமானுக்குச் செய்திகூறினர். கவ்வை-பழிமொழியுமாம். கவ்வையின் - துன்பமுள்ள என்னுமாம். கவ்வையின்-பேரொலியோடு, கழறினர் என்னவுமாம். பி - டி:--¹செவ்வியான். ²இயம்புகிற்பெறா. ³கூறினாரே. (நக௭0)

நக. — உடனே இராமன் கோபத்தோடு விபீஷணனைக் கண்டித்தலை மூன்றுகவிகள் கூறும்.

¹முனிவரர் வாசகங் கேட்பு றுதமுன்
²நியிதழ் துடித்திட ³நகைத்து வ்டணன்
 றனை⁴யெழ நோக்கி⁵ தகாத செய்தியோ
 புனிததூல் கற்றுணர் புந்தி யோயென்றான்.

(இ - ள்.) (அங்கனம்) சிறந்த முனிவர்கள் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டற்கு முன்னமே (இராமபிரான்), உதடு மிகத்துடிக்கக் கோபச்சிரிப்புக்கொண்டு விபீஷணனை நன்றாக உறுக்கிப்பார்த்து, 'பரிசுத்தமானசாஸ்திரங்களைக்கற்றறிந்த அறிவுடையவனே! நீ தகுதியற்ற செயல்களைச்செய்யக்கடவையோ?' என்று (கடிந்து)கூறினான்; (எ-று.)

தேவர்முதலியோரை அரக்கர்கள் ஒச்சினமையாகிய குற்றத்தை அவ்வரக்கர்தலைவனை விபீஷணன்மேலேற்றி இராமபிரான் அவனைக் கண்டித்து அறிவுகூறுவானாயின னென்க: அடிமைகளின் குற்றத்தைத் தலைவனதாகப் பாவித்தல், இயல்பு. 'கேட்புறதமுன்...என்றான்' என்றது-விரைவுதான்றக் கூறியவாறு. பி - டி:--¹முனிவர்கள். ²நகைத்த. ³உற. ⁴தகாது. (நக௭௧)

நக. கடுந்திற ¹லமர்க்களங் காணு யாரையால்
 நெடுந்திசைத் தேவரு நின்ற யாவரும்
 அடைந்தன ருவகையி ²னடைகின் றூர்களைக்
³கடிந்திட ⁴யார்சொனார் கருது தூல்⁵வலாய்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) நன்குமதிக்கப்படுகிற சாஸ்திரங்களில் வல்லவனே! கொடியஆற்றலோடு போர்நடத்திய இடத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆசையினால் நெருக்கங்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு வந்துசேர்கிறவர்களான நீண்டதிக்குக்களில் வசிக்கிற தேவர்களையும் மற்றுமுள்ள எல்லோரையும் வெருட்டியோட்டும்படி சொன்னவர் எவர்? (எ - று.)

தேவர்கள்முதலியோர்வந்து நெருங்கியதற்குப் போர்க்களங்காணும் அவாவும் ஒருகாரண மாதலால், அது இங்குக் குறிக்கப்பட்டது. 'அடைகின்றூர்களை' என்பதிலுள்ள இரண்டனுருபு, பிரித்தெடுத்து, 'தேவர்' என்பதனோடும், 'யாவர்' என்பதனோடும் கூட்டப்பட்டது. 'யார்சொனார்' என்பது-யான் கட்டினையிட்டேனா என்றும், நீ கட்டினையிட்டிருந்தால் அது தகுதியோ என்றும், எவரும் கட்டின

யிடா திருக்கையிலே அரக்கர்கள் சாதுக்களுக்கு இங்ஙனம் திங்குசெய்தல் பெருங்குற்றமன்றோ என்றும் உணர்த்தியபடியாம். பி-ம்:—1 அமரர்கள். 2 அணைகின்றார்களை. 3 கடிந்திடல். 4 ஆர், நீதி. 5 வலார். (நூகஎஉ)

வேறு.

நூ. பரசுடைக் கடவு னேயிப் பண்ணவன் பதுமத் தண்ணல்
1 அரசுடைத் தெரிவை மாரை யின்றியே யமைவ துண்டோ
கரைசெயற் கரிய தேவ 2 ரேணையோர் 3 கலந்து காண்பான்
விரசுநின் 4 விலக்கு வாரோ வேறுளார்க் கென்கொல் 5 வீர.

(இ - ள்.) வீரனே! மழுவென்னும் ஆயுதத்தையுடைய சிவபெருமானும் சக்கராயுதத்தையுடைய கடவுளாகிய திருமாலும் (அத்திருமாலினது நாபித்) தாமரைமலரில் தோன்றிய பெரியோனான பிரமனும், தலைமையையுடைய (தம் தம் மனைவியாராகிய) மகளிரை உடன்கொள்ளாமலேயிருப்பது உண்டோ? (தலைமைத்தேவர்களான திரிமூர்த்திகளே இங்ஙனமாகிறபோது) மற்றுமுள்ளோரைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுவது என்னோ? எல்லகாணவொண்ணை [பெருந்திரளான] தேவர்களும், மற்றைமுனிவர் முதலியோரும், கூடிப் (போர்க்களத்தையும் எம்மையும) காணுதற்கு வந்துநெருங்கினால் (அவர்களை) வெருட்டித்தரத்துவாருண்டோ? (எ - று.)

அன்போடு காண வருகின்றவர்களைக் கடிந்தமை குற்றமென்று கீழ்க்கவியிற் பொதுப்படக்கூறி, அங்ஙனம்வரும் மகளிரைக்கடிந்தமை முறையன்றென்பதைச் சிறப்பாக இக்கவியிற் கூறியவாறு. திரிமூர்த்திகளும் மனைவியரை இன்றியமையாதவராகக் கொண்டிருத்தல், முன்னிரண்டடியில் உணர்த்தப்பட்டது. அத்தன்மைகொண்டு, யாவர்க்கும் மனைவியர் இன்றியமையாதவ ரென்பதனைச் சாதிப்பார், 'வேறுளார்க்கு என்கொல்' என்றார்: இங்ஙனம் ஒருபொருளைச்சொல்லி அதுகொண்டு கைமுதிகநியாய மென்னும் தண்டாயுதபாநியாயத்தால் மற்றொரு பொருளைச் சாதித்தல், தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணி. 'வீர' என விளித்தது, 'நின்வீரத்தன்மைகாட்ட இதுவோஇடம்!' என்றற்கு. பி-ம்:—1 அரசுடைத்தேவிமாரை, அரைகடந்தேவிமாரை. 2 என்னையோர். 3 கலந்துகாண்பான், காண்கின்றோரை. 4 விலக்குவாரோ, விலக்குவாமோ. 5 வீரம். (நூகஎஉ)

நூ. — இராமன் கண்டித்துக்கூறிய சொற் கேட்டு விழிவுணன் அஞ்சீ
உள்ளழம் உடலழம் நடுங்குதல்.

ஆதலா னரக்கர் கோவே யடுப்பதன் றுனக்கு 1 மின்னே
2 சாதுகை மாந்தர் தம்மைத் தடுப்பதென் றருளிச் செங்கண்
வேதநா யகன்று னிற்ப வெய்துயிர்க் தலக்க னெய்திக்
கோதிலா மன்னு மெய்யுங் குலைத்தனன் குணங்க டீயோன்.

(இ - ள்.) ஆதலால், இராட்சசராசனே! இப்பொழுது சாதுவான ஒழுக்கத்தையுடைய சனங்களைத் தடுப்பது உனக்கும் அடுப்பது அன்று

என்று அருளோடுசொல்லி, சிவந்திருக்கண்களையுடையவனும் வேதங் கட்டுத்தலைவனுமான இராமபிரான் நிற்க, குணங்களிற்பரிசுத்தான விபீஷணன் வருத்தமடைந்து, வெவ்விதாகப் பெருமூச்சுவிட்டு, குற்ற மில்லாத மனமும் உடம்பும் (அச்சத்தால்) நடுங்குவானாயினன்; (எ-று.) சாது - சற்குண அமைதி. சாது - ஸாது. பி-ம்:—¹பின்னே, முன்னே. ²சாதுதை, சாதுவாம். ³குலங்கினன், குலந்தன். (நுகஎச)

நூ.—சானகி போர்க்களஞ்சார்ந்து இராமனதுதிருக்கோலத்தைக் காண்பவளாய்த் தன்னிலே தான் கூறுதல்.

அருந்ததி யனைய நங்கை யமர்க்க¹கள மணுகி யாடற் பருந்தொடு கழுகும் பேயும் பசிப்பிணி தீரு மாறு விருந்திடு வில்லின் ²செல்வன் விழாவணி விரும்பி நோக்கிக் கருந்தடங் கண்ணு நெஞ்சங் களித்திட ³வினைய சொன்னாள்.

(இ - ள்.) (கற்பில்) அருந்ததீ தேவீயைப்போன்ற பிராட்டி, போர்க் களத்தைச் சமீபித்து, வலிமையைபுடைய பருந்துகளும் கழுகுகளும் பேய்களும் (தம்தம்) பசிரோய் நீங்கும்படி (அவற்றிற்கு அரக்கருடல் தசையை) விருந்துணவாகஇட்ட (கோதண்டமென்னும்) வில்லையேந் திய ஸ்ரீமானை இராமபிரானது அழகியபோர்க்கோலக்காட்சியை விருப்பத்தோடு நோக்குபவளாய் கரியபெரிய (தனது) கண்களும் மன மும் களிப்படைய இத்தன்மையனவான சொற்களைச் சொல்பவளா னாள்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

அருந்ததீ - வசிஷ்டமுனிவனது பத்தினி; இவள், பதிவிரதாதரு மத்திற் சிறத்தலால், கற்புடையமாதர்க்கு உவமைகூறப்படுவள்: என யோரினும் இவட்குச் சிறப்பு, நட்சத்திரநிலையிலும் கணவனைவிட்டுப்பிரி யாதுஉடனிருத்தல். பதினெட்டுவகை உடற்குற்றங்களுள் ஒன்றாத லால், பசி, பிணியெனப்பட்டது. பி - ம்:—¹களத்தணுகி, களங்கு றுகி, களநணுகி. ²செல்வவிழா. ³விருப்பமுற்றாள், விருப்புமுற்றாள்.

வேறு.

நூ.—அநுமான்செய்த உதவியைச் சீதை பாராட்டி, கூறுதல்.

சீலமுங் காட்டியென் கணவன் ¹சேவகக் கோலமுங் காட்டியென் ²குலமுங் காட்டியிஞ் ஞாலமுங் ³காட்டிய கவிக்கு நாளறாக் காலமுங் ⁴காட்டுங்கொல் லென்றன் கற்பென்றாள்.

(இ - ள்.) (என்னுடைய) நல்லொழுக்கத்தின் நிலைமையையும் (என்கணவனுக்குத்) தெரியச்சொல்லி, எனது கணவனாகிய (அப்) பெருமா னது பராக்கிரமத்தின் தோற்றத்தையும் (உலகம்) அறியச்செய்து, எனது குலத்தின்பெருமையையும் (யாவர்க்கும்) விளக்கி, இவ்வுலகத்தையும் (அழிவில்லாது) காண்ப்படும்படிசெய்த குரங்காகிய அநுமானுக்கு என்கற்பு நாள்கள்இடையறாத காலமுள்ளளவும் வாழ்தலாகிய சிரஞ்

சீவித்தன்மையைத் தவறாமல் உண்டாக்குமா? என்று (தன்னிலே தான்) சொல்லினான்; (எ-று.)

தமக்கு மிக்கான்மையுண்டாம்பொழுது அக்களிப்பினால் அந்நன்மைக்குக் காரணமானவகை மறவாமல் உள்ளத்திற்கொண்டு வாழ்த்துதல் செய்ந்நன்றிமறவாத சான்றோரது இயல்பு. ௫-ம்:—¹செய்தவக். ²குணமும், ³காட்டியக். ⁴காட்டுமே கொல்லென். (௩௧௭௭)

௫௭.—சீதை இராமபிரானக் காணுதல்.

எச்சிலென் னுடலுயி ¹ரேகிற் றேயினி
நச்சிலை யென்பதோர் ²நவையி லானெதிர்
பச்சிலை வண்ணமும் பவள வர்யுமாய்க்
கைச்சிலை ³யேந்தி ⁴நின் றதனைக் கண்ணுற்றான்

(இ - ள்.) 'எனது உடம்பு (இராவணன் கொணர்ந்து சிறைவைத்ததனால்) அசுத்தி(யடைந்தது):(அவ்வுடம்பு), உயிர்நீங்கியதேயாம்; இனி (எனக்கு) ஆசை யொன்றுமில்லை' என்று சிந்தித்தசிந்தனையையுடைய குற்றம்சிறிதுமில்லாதவளான பிராட்டி,—(தன்) எதிரிலே பச்சிலை போன்ற திருமேனிநிறத்தையும் பவழம்போன்ற திருவாயையுமுடையனாய் (பூரீராமன்) கையில் வில்லேந்திநின்ற காட்சியைப் பார்த்தான்.

'எச்சிலென்னுடலுயிரேகிற்றே யினிநச்சிலை' என்பது, சீதை இராவணன்கைப்பட்டு இலங்கையிற் சிறையிருந்தகாலத்தி லெல்லாம் சிந்தித்திருந்த சிந்தை; அதாவது - என்உடம்பு, இராவணன்கொணர்ந்து சிறைவைத்ததனால் அசுத்தப்பட்டது; இதுனை என்கணவன் விரும்பான்: ஆதலின், எனது பிராணநாயகனைப்பிரிந்த இவ்வுடம்பு, உயிரையொழித்துத் தற்கொலைசெய்துகொண்டு இறத்தற்கே யுரியது; இனி, எனக்கு உயிர்வாழ்வின்மேலும் வேறுஎதன்மேலும் ஆசைகொள்ளத் தகுதியில்லை யென்று பலவாறு பிராட்டி அப்பொழுதெல்லாம் சிந்தித்திருந்தன ளென்க. ௫-ம்:—¹எய்திற்றேயினி, ஏகிற்றேனென. ²நவைவந்துள் றுறப். ³தாங்கி. ⁴நின்றனை. (௩௧௭௭)

௫௮.—சீதை விமானத்தினின்று இறங்குதல்.

மானமீ தரம்பையர் சூழ ¹வந்துளாள்
போனபே ருயிரினைக் கண்ட பொய்யுடல்
தாளது கவர்வுறுந் தன்மைத் தாமென
ஆனனங் காட்டுற வவனி ²யெய்தினள்.

(இ-ள்.) தேவமாதர்கள் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவர விமானத்தின்மேல் (ஏறி)வந்தவளான சீதை,—(தன்னை விட்டு)நீங்கிச்சென்ற சிறந்தஉயிரை மீளக்கண்ட நிலையற்றதானஉடம்பு தான் அவ்வுயிரை உட்கொள்ளமுயலுந்தன்மையதாருமென்னுமாறு[பிராணநாயகனான இராமனைச் சாரும்படி](இருந்து, தன்) முகத்தை (அவ்விராமபிரானுக்கு)க் காட்டுமாறு (விமானத்தினின்று) நிலத்திலிறங்கினள், (எ - று.)

சீதை தரையில் இறங்கி இராமபிரான் தன்முகத்தைக்காணுமாறு அவன்கண்ணுக்கு இலக்காய்நின்றன னென்க. இடையிரண்டடியில் வந்த உவமை - மாயமானின்பின்னே தொடர்ந்துசென்றதுமுதல் தன்னேப்பிரிந்துகின்ற தனதுபிராணநாயகனான ஸ்ரீராமனைக் கண்ட சீதை உடனே அப்பெருமானைச் சாரவிரும்புந்தன்மையளானதை விளக்கும். அரம்பை - ஒரு தேவமாத: இதன்பன்மையாகிய அரம்பையரென்பது - இலக்கணையாய்த் தேவமாதரைக் குறித்துநிற்கும்; அரம்பைமுதலியோர் என்றுபொருள்கொள்ளலாம். பி - ம்:—¹வந்துளார். ²ஏசினார். (௩௬௭௮)

ருகூ. — கணவனைக் கண்டு தொழுததனும் சீதை கவலையொழிதல்.

பிறப்பினுந் துணைவனைப் பிறவிப் பேரிடர்
 தறப்பினுந் துணைவனைத் ¹தொழுது ²நானினி
 மறப்பினு ³நன்றிது ⁴மாறு ⁵வேறுவிழ்ந்து
 இறப்பினு நன்றென வேக்க நீங்கினுள்.

(இ - ள்.) ‘(இப்பிறப்பில்மாத்திரமேயன்றி) எப்பிறப்பெடுத்தாலும் துணைவனாகின்றவனும் பெரிய பிறப்புத்துன்பம் நீங்கினாலும் துணைவனாகின்றவனுமான பெருமானை நான் (கண்டு) சேவித்திட்டதனால், இனி (அப்பெருமானை நான்) மறந்துவிட்டாலும் நல்லதே; இதற்கு மாறாக, வேறுவகையாய் (நான்) விழ்ந்தொழிந்தாலும் நல்லதே’ என்று எண்ணி(ப்பிராட்டி) கவலையொழிந்தாள்; (எ - று.)

‘என்கணவனை நான் காணாமலே போய்விடுவேனோ?’ என்று நெடுநாளாகப் பிராட்டி ஏங்கிக்கிடந்தவ ளாதலால், அக்கணவனைக் கண்டவுடன் ‘நான் என்கணவனைக் கண்டு சேவிக்கப்பெற்றேன்; இனி எனக்கு யாது தீங்குஉறினும் குற்றமில்லை’ என்று எண்ணி அந்தஏக்கம்நீங்கினளென்பதாம். நருமவசத்தால் உடம்போடுகூடிப் பிறப்பெடுத்து இவ்வுலகில் வாழ்கிற நிலையிலும், அரியபெரிய அப்பிறப்புத்துன்பம் ஒழிந்து முத்தியையடைகிற நிலையிலும் சீவாத்மாவுக்குப் பரமாத்மாவே உற்றனசெய்து உதவுபவனென்ற சாஸ்திரார்த்தம், ‘பிறப்பினுந் துணைவனைப் பிறவிப்பேரிடர் தறப்பினுந் துணைவனை’ என்ற தொடர்களில் விளக்கப்பட்டது. பி - ம்:—¹தொழுது. ²நானெனை, நானெனை, நானுனை. ³நன்றினி, நன்றென. ⁴மற்றும் ⁵வேறுவந்து. (௩௬௭௯)

ருகூ. — இராமன் சீதையை நோக்குதல்.

கற்பினுக் ¹கரசினைப் பெண்மைந் காப்பினைப்
 பொற்பினுக் ²கழகினைப் புகழின் வாழ்க்கையைத்
³தற்பிரிந் தருள்புரி ⁴தருமம் போலியை
 னெனத் தலைவனு மமைய

(இ - ள்.) (எல்லாவுயிர்களிடத்தும்) அன்பையுடைய நாயகனான அந்தஇராமபிரானும், -பதிவிரதாநருமத்துக்குத் தலைவியும், (நாணம்முதலிய) பெண்மைக்குணங்கட்குப் பாதுகாவலாகவுள்ளவளும், (எல்லாவகை) அழகுக்கும் அழகுசெய்பவளாயிருப்பவளும், கீர்த்தி (அழிவின்றி

* எங்கும்பரவி) நிலைத்துவாழ்தற்குக் காரணமானவரும், (தலைவஞ்சிய) தன்னையிப்பிரிந்து (தனியேயின்று) கருணைசெய்கிற தருமத்தின்வடிவம் போன்றவனான சானகியை நன்றாகப் பார்த்தான்; (எ - று.)

சிறந்த கற்பையும் நீங்காத பெண்மைக்குணங்களையும் நல்ல அழகையும் மிக்கபுகழையும் முடையவள் சீதை யென்பது, முன்னிரண்டடியின் கருத்து. பிராட்டி சிறையிருந்தது தேவஸ்திரீகளின் சிறையை விடுவிக்கக்காக வாகையாலும், சிறைமீளும் முன்னரே தன்னை நலிந்த அரக்கியரின் நடுக்கங்கண்டு 'அஞ்சன்மின்' என்று அபயமளித்ததனாலும் சீதையை 'தற்பிரிந்தருள்புரிதருமம்போலியை' என்றது, இங்கு, "பிராட்டி முற்படப்பிரிந்தது தன்குணையை வெளியிடுகக்காக" என்ற ஸ்ரீவசனபூஷணவாக்யமும், அதன்வியாக்கியானமும் காணத்தக்கன. அற்பின் நோக்கினான் என இயைத்தலும் ஒன்று. பி - டி:— 1. அரகியைப். 2. அணியினைப். 3. தப்புறம்புரிந்தருள், தப்புறந்தருள்புரி, தற்புரிந்தருள்புரி. 4. தருமபோலியை. 5. அப்பினுட், அற்பெனும். அற்புறம், அற்புதம். (நகஅ0)

கூக.—இராமன் சீதையின்கற்புறுதியைப்பிரசோதிக்கக்கடிந்துகூறத் தொடங்குதல்.

சுணங்குறு துணைமுலை 1. முன்றிற் றாங்கிய
அணங்குறு நெடுங்கணீ ராறு 2. பாய்தர
3. வணங்கியன் 4. மயிலினைக் 5. கற்பின் வாழ்வினைப்
பணங்கிள ரரவென 6. வெழுந்து 7. பார்ப்புறு.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) நிறவேறுபாடுபொருந்திய இரட்டையானமுலையின்மேற்புறத்து(க் கண்களினின்று)சோர்ந்த வருத்தத்தைத்தெரிவிப்பதான மிக்க கண்ணீராறுபாய வணங்கிய தன்மையையுடைய மயில்போன்ற சாயலுள்ளவனும் கற்புவாழ்ச்சிபெறுதற்கு இடனுமான சீதாபிராட்டியை, படமெடுத்தபாம்புபோலப் பொங்கிச்சீறிப்பார்த்தது,—(எ - று.)— 'பார்ப்புறு' என்ற 'செய்யா'வென்னும் வாய்பாட்டுடன்பாட்டுடச்சம் கூஅ - ஆஞ் செய்புளிவுள்ள 'என்றனன்' என்ற முற்றோடு முடியும்.

ஆனந்தக்கண்ணீராறுபாயத் தன்னை வணங்கின சீதையை இராமன் கோபக்குறிதோன்ற நோக்கிச் சிலகடுஞ்சொற் சொல்வானாயினனென்க. பி - டி:— 1. முன்பிற். 2. வார்வுற, பாருற, யாடுற. 3. வணங்கிய. 4. மயிலியல். 5. மாசில்கற்பினைப். 6. முனிந்து, முனிவன். 7. பன்னுவான், பண்ணவன். (நகஅக)

கூஉ.—ஏழகவிகள்—இராமன் சீதையைப் பலவாறு

கடிந்துகூறியதைத்தெரிவிக்கும்.

ஊண்டிற முவந்தனை பொழுக்கம் பாழ்பட
மாண்டிலை முறைதிறம் பரக்கன் 1. மாநகர்
ஆண்டுறைந் 2. தடங்கினை யச்சந் தீர்ந்திவண்
மீண்டதென் 3. னினைவெனை விரும்பு மென்பதோ.

(இ - ள்.) நீதிநெறிதவறிய இராக்கதனை இராங்ணனது பெரிய இலங்கைநகரமாகிய அவ்விடத்தில் (நெடுநாள்)வசித்து (அவன்கீழ்) அடங்கியிருந்தாய்; (அங்கு) அறுசுவையுள்ள உணவுவகைகளை விரும்பியுண்டு வாழ்ந்தாய்; (உனது) நல்லொழுக்கம் அழிந்திடவும் (நீ) இறந்தாயில்லை; (இத்தன்மையளான நீ), அச்சயின்றி இவ்விடத்தில் [இப்பொழுது] மீண்டுவந்தது யாதுகருதி? '(இராமன்) என்னை விரும்புவான்' என்பது (உன்)கருத்தோ? (எ - று.)

சீதை சிறையிருந்த பத்தமாசகாலத்திலும் யாதோருணவையும் சிறிதும் உட்கொள்ளாமல் "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல்லாம், கண்ணன்" என்றபடி இராமசிந்தனையாலும் இராமனது ஸத்தாமாத்திரத்தாலும் தெய்வசங்கற்பத்தாலும் உயிர்த்திருக்கவும், இராமன் அவனைநோக்கி 'ஊண் திற முவந்தனை' என்றது-நெடுநாள் இறவாது உயிர்வாழ்ந்திருந்தனை யாதலால் உணவுஉண்டேயிருப்பா யென்று அநுமானப்பிரமாணவகையால் அவன்மேற் குற்றமேற்றிக் கூறியவாரும்; பிறவற்றுக்கும் இங்ஙனமேகண்டு கொள்க. பி-ம்.—¹மாணகர். ²அடங்கிநீ. ³இவனெனை, இவனமை. (ந.க.அஉ)

கூ.ந. உன்னை மீட்டுபான் பொருட்டு வெரி தூர்த்தொளிர்

மின்னை¹ மீட்டுறுபடை யரக்கர் ²வேரறப்

³பின்னை மீட்டுறுபகை ⁴கடந்தி லேன் ⁵பிழை

என்னை மீட்டுபான்⁶ பொருட்டு டிலங்கை யெய்தினேன்

(இ - ள்.) உன்னை (ச்சிறை) மீட்டு அழைத்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு, -கடலை (மலைகளைக்கொண்டு) விரப்பியடைத்து (அணைகட்டி), விளங்குகிற மின்னலை (த்தமது ஒளிக்கு ஒப்பாகாமையாற்) புரங்கொடுத்தோடச்செய்கிற [பேரொளியுள்ள] ஆயுதங்களை யுடைய இராக்கதர் வேரோடழிய (ச்செய்து), பின்பும் மேன்மேற் போர்செய்து பெரும்பகையாகிய இராவணனை அழித்தேனில்லை; (மற்றுஎதற்காக எனில்), -(தன்மனையானைக் கவர்ந்துசென்றவனைக் கொன்றிலென்ற) பிழையினின்று என்னை மீட்டுக்கொள்ளுதற்பொருட்டே (நான்) இலங்கைக்கு வந்து பகைவென்றேன்; (எ - று.)

நான் கடல்கடந்து இலங்கைசேர்ந்து ஆயுதபாணிகளான அநேகராட்சிகளை கிரமூலப்படுத்தி விடாதுபொருது இராவணனைக் கொன்றது, உன்னைச்சிறைமீட்டு அழைத்துக்கொள்ள விரும்பியன்று; மனையானை மாற்றுகொள மாறுசெய்யாது விட்டனென்ற பழி எனக்கு வாராமைப்பொருட்டேயென்றனென்பதாம். பி-ம்.—¹மீட்டுறுபகை, வீட்டுறுபடை. ²வேரறுத்து. ³இன்ன பன்னி, பன்னை. ⁴இடித்திலேன். ⁵பழி. ⁶அமைந்து. இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் "பெண்மையும்" (கூக) என்பதன்பின் உள்ளது. (ந.க.அந.)

கூ.ச. மருந்தினு¹ மினியமன் னுயிரின் வான்றகை

அருந்தினை² யேநற வமைய ³வுண்டியே

இருந்தனை ¹யேயினி ²யெமக்கு மேற்பன
³விருந்துள வேவுரை ⁴வெம்மை நீங்கினாய்.

(இ - ள்.) (என்பக்கல்) அன்புநீங்கியவளே! மிக்க பிராணிகளின் பெரிய மாமிசங்களை அமிருதத்தைக்காட்டிலும் சுவைமிக்கனவாகக் கொண்டு (இலங்கையிற்) புசித்தனையே; மதுவை மிகுதியாகக் குடித்தனையே; (இவ்வாறு மதுமாமிசபட்சணஞ்செய்துஉயிருடன்) இருந்தாயன்றோ? (அத்தன்மையளான நீ), இனி எமக்கும் தகுதியாகச்செய்யும் (அத்தன்மையவாகிய)விருந்துகள் உள்ளனவோ? உரை; (எ - று.)

ராஷ்டிராசனது ராசதானியில் அவன்கீழுடங்கிப் பலரால் உயிர் வாழ்த்திருந்த நீ, அவ்வாக்கரது வழக்கப்படி மதுமாமிசங்களை வெறுப்பின்றி விருப்பத்தோடு புசித்தேயிருப்பாய்; அப்படிப்பட்ட நீ இப்பொழுது இவ்வுவந்தது, உன்னோடு முன்புஉறவுடைய எங்கட்கும் அந்த மதுமாமிசவிருந்து செய்விக்கக் கருதியோ? சொல் என்றன னென்பதாம். “வெம்மை வேண்டல்” என்ற தொல்காப்பிய உரிச்சொல்லியற்குத்திரத்தால், வெம்மை யென்பது - விருப்பத்தை யுணர்த்தும்போது உரிச்சொல்லாதலை யுணர்க. இனி, வெம்மைநீங்கினாய் என்பதற்கு - (கணவனைப் பிரிந்து பிறர்மனையில் வாழ்த்தமைபற்றித்) தவித்த வில்லாதவளே! என்று உரைப்பினும் அமையும். மதுமாமிசங்கள் அரக்கர்கட்குத் தேவாமிருதத்தினும் உருசிக்கின்றன வென்பதுபற்றி, அவற்றிற்கு ‘மருத்தினுமினிய’ என்ற அடைமொழி கொடுத்தது. பி - ம்:—
¹அரிய, ²உரிய, ³பெரு, ⁴உண்டனை, ⁵போய், ⁶எமர்க்குமேற்பன, எமக்குமேயென, ⁷விருந்துளவே, ⁸வெறுமை. (நூ.அச)

கூடு. கலத்தினிற் ¹பிறந்தமா மணியிற் காந்துறு

நலத்தினிற் ²பிறந்தன ³நடந்த நன்மைசால்

குலத்தினிற் பிறந்திலே கோளில் ⁴கீடம்போல்

நிலத்தினிற் பிறந்தமை நிரப்பி னாயரோ.

(இ - ள்.) ஆபரணங்களிற் பதிக்கப்படுகிற சிறந்தஇரத்தினங்கள் போல(ச் சிறப்புப்பெற்று)விளங்குகிறநன்மையோடுபொருத்தியனவான குணஞ் செயல்கள் (உன்னிடம்) ஒழிந்தன: (ஆகவே), மேன்மைமிக்க உயர்ந்தகுலத்திற் பிறவாமல் வலிமையில்லாத புழுப்போல நிலத்தினின்று (நீ) தோன்றியதற்குஏற்றதன்மையைப் பூர்ணமாகச் செய்து விட்டாய்; (எ - று.)--அரோ-நற்றசை

தேர்ந்தெடுத்து ஆபரணங்களிற் பதிக்கப்படும் விலையுயர்ந்த சிறந்த இரத்தினங்கள் விளங்குதல்போலப் புகழ்பெற்று எங்கும்விளங்கத்தக்க நற்குணநற்செய்கைகள் உன்னிடம் ஒழிந்தன வென்பது, முன்னீரண்டடிகளின் கருத்து. கருப்பத்தினின்று பிறவாமல் நிலத்தினின்று தோன்றினவளான நீ நற்குணநற்செய்கையுடையளாயிருப்பின் அயோநிஜையென்று பேர்பெறுவை; அதற்கு இப்பொழுது இடமில்லை: நற்குணநற்செய்கைகள் மிக்க உயர்குலத்தில் நீ பிறந்தவளாயிருப்பின் அக்

குலத்துக்கு ஏற்ற நல்லொழுக்கமுடையளாயிருத்தல் கூடும்; அங்ஙனம் பிறவாது புழுப்போலத் தரையிற் பிறந்தமைபற்றி, அதற்கு ஏற்ப அற்பத்தன்மையையே முற்றிலும் உடையளாயினே யென்பது, பின்னி ரண்டடியின் கருத்து. 'கலத்தினிற் பிறந்தமாமணி' என்பதற்கு-இரத்தி ஞகரமான கடலில் தோன்றி மரக்கலத்திற் கொணரப்பட்ட சிறந்த இரத்தினமென்று பொருள்கொள்ளுதலு மொன்று. 1-ம்: --1பிறந்து. 2பிறந்தது. 3பிறந்தொளி. நடந்து, 4நடாத்து 5கிட்டம்பொன். ஒருபிரதியில் 'நலத்தினர்குலம்பிறந்துடந்து நன்மைசால்' என்று இரண்டாமடி. (௩௬௮௫)

௬௬ பெண்மையும் பெருரையும் 1பிறப்புங் கற்பெணுந் தின்மைபு மொழக்கமுந் தெளிவுஞ் சீர்மையும் உண்மையு நீயெனு மொருத்தி தோன்றலால் வண்மையின் மன்னவன் புகழின் 2மாயந்ததால்.

(இ - ள்.) (நாணம்முதலிய) மகளிர்க்கு உரிய குணங்களும் இழி குணமில்லாமையும் உயர்குடிப்பிறப்புக்கு ஏற்ற இயல்பும் பதிவிரதா தருமமென்கிற உறுதியும் நல்லொழுக்கமும் (சுணவனையே தெய்வமாகக் கொள்ளும்) அறிவுத்தேர்ச்சியும் புகழும் பொய்யொழுக்கமில்லாமையு மாகிய இவை, --1 ஒருத்திதோன்றியதனால் ஈகையில்லாத அரசனது கீர்த்தி (அழிதல்) போல (உலகத்தில்) அழிந்தன; (௭ - று.)

இங்ஙனம் தீயொழுக்கமுடையளான தீயொருத்தி உலகத்தில் தோன்றியமைபற்றி, உலகத்திற் பெண்மைமுதலியன கேடடைந்தன என்றவாறு. அங்ஙனம் கேடடைதற்கு, தானஞ்செய்யாதவனது புகழ் அழிதல் உவமைகூறப்பட்டது: "ஈதல் இசைபட வாழ்தல்" என்ற படி புகழுக்கு ஈகையே சிறந்த காரண மென்பதும், அது இல்லாத வன் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்க ளாற்படைத்தபுகழும் அழியு மென்பதும் அறியத்தக்கன. திருக்குறளில் "கற்பென்னுந் தின்மை" என்றவிடத்து, பரிமேலழகர் 'கற்பென்னுங் கலங்காநிலமை' என்று உரைத்தது, இங்கு உரைத்தக்கது. உண்மை-மனமொழிமெய்கள் மாறு படாமை; அகமாகிய மனத்தின் கருத்தும், புறமாகிய சொற்செயல் களும் தம்மில் மாறுபாடின்றியிருத்தல், பெண்மையும்..... உண்மையும் மாயந்தது. பண்மையொருமை மயக்கம். "ஏக: பாபாநி குருதே பலம் புங்கதே மஹாஜந" [ஒருவன் தீவினைகளைச் செய்கின்றான்; அதன்பயனைப் பலசனங்கள் அனுபவிக்கின்றார்கள்] என்றபடி உன் ஒருத்தியின் ஒருக்கக்கேட்டினால், உலகத்து மகளிர்க்கெல்லாம் பழிப்பு விளைகின்றது என்க. 1-ம்: --1பிறப்பில். 2மாயந்தவால், மாய்த்ததால்.()

௬௭. அடைப்பரைம் புலன்களை யொழுக்க மாணியாச் சடைப்பரந் 1தகைந்ததோர் தகைவின் மாதவம் 2படைப்பர்வந் திடையொரு பழிவந் தாலது துடைப்பர்தம் 3முயிரொடுங் குலத்திற் 4ரோகைமார்.

(இ-ள்.) உயர்குலத்துமகளிர்,—(தம்கணவரைப் பிரிந்தகாலத்து) பஞ்சேந்திரியங்களை (தந்தமக்குஉரியபுலன்களில்தடையின்றிச் செல்லவொண்ணாதபடி) அடக்கிவைப்பர்; நல்லொழுக்கத்தையே உறுதியாகக்கொண்டு (தமதுதலைமயிரைச் சிக்கற வாரிமுடியாமல் சடைத்தொகுதியாகத் திரித்துவிட்டு அந்தச்) சடாபாரத்தைத் தரித்தலோடு கூடிய ஒப்பற்ற தடையில்லாத (கற்பென்னும்) பெருந்தவத்தை யுடையராயிருப்பர்; (அங்ஙனமிருக்கையிலே தமக்கு) ஒருபழிஇடையேவந்துநேர்ந்தால், தம் உயிரை விட்டொழிந்து அப்பழியைப் போக்கிக்கொள்வர்; (௭ - று.)—இப்படியுள்ள குலஸ்திரீகளுக்குஉரியநற்குண நற்செயல்கள் உன்னிடத்தில் இல்லையே யென்பதாம். இது-பிரிந்தமகளிருக்கு இருக்கவேண்டிய குணங்கூறியது. ௩-ம்:—¹புனைந்தொளிர்ந்தகைவின், ²புனைந்தொளிர்ந்தகையின், தவிர்ந்ததோர் தன்மை. ³படைப்பரந்து. ⁴உயிர்கொடு. ⁵தோகையார். இங்கே ஒருபிரதியில் மூன்றுசெய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன: அவைவருமாறு:—

1. அழிபுகழ் செய்திடு மரக்க ராகையால்
பழிபடு மென்பரால் பாரு ளோரெலாம்
விழுவிய சன்றுநீ மீண்ட திவ்விடம்
கழிபடு மென்றன் கமலக் கண்ணனே.
2. கண்ணுடை நாயகன் கழிப்பெனன்றின்
மண்ணிடை தோன்றிய மாது சொல்லுவாள்
எண்ணுடை நங்கையர்க் கினிய ளென்றநான்
விண்ணிடை யடைவதே விழுமி தென்றாள்.
3. பொங்கிய சிந்தையன் பொருமி விர்முவாள்
சங்கையென்றசொற் றரிக்கி லாமையால்
மங்கையர் குழுக்களு மண்ணுங் காணவே
அங்கியின் வீழலே யழகி தாமரோ. (௩௬௮௭)

௩௮. ¹யாதியா ²னியம்புவ துணர்வை ³யீடறச்
சேதியா ந்நந்தது ⁴னெழுக்கஞ் செய்வது
⁵சாதியா லன்றெனிற் றென்ச தோர்நெறி
போதியா லென்றன் புலவர் புந்தியான்.

(இ - ள்.) யான் (பல)கூறவேண்டுவது என்ன? உனது தீயொழுக்கம் (என்)அறிவை [மனத்தை] வலியற அறுக்கின்றது;(ஆதலால்),(இப்பொழுது நீ) செய்யக்கடவது (யாதெனில்),—இறந்தொழி; அங்ஙனமன்றாயின், (உனக்குத்) தக்கதோரிடத்திற் சென்றிடு என்று(சீதையை நோக்கிக்) கூறினான்: (யாவெனில்),--ஞானிகளுடைய மனத்தில் வீற்றிருப்பவனாகிய ஸீராமன்; (௭ - று.)

நீ இறந்தாவது ஒழி; அன்றி, உனக்கு இஷ்டமானபடி வேறுஎங்கேயாவதுபோ; நான் உன்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளே னென்றனென்க. 'செய்வதுசாதியா லன்றெனின் தக்கதோர்நெறி போதி' என்பதற்கு -

உன்னுடையநடக்கை சாதிக்குவற்றதன்றாலால் நீஇங்குவாராத உனக்குஉரியவிடத்தே செல்வென்றுஉரைப்பாரும்உளர். புலவர்புந்தியான் அறிவுடையார் கொண்டாடும் அறிவுடையான் என்று பொருளுரைத்தலும் ஒன்று. அதிபரிசுத்தையும் மகாபதிவிரூதையுமான பிராட்டியை நோக்கிப்பெருமாள் இங்ஙனம் நிர்த்தாக்ஷிணயமாகச் சொன்னது, அவளுடைய கற்பின்நிலைமையை யாவரும் கண்டு உணரும்படி செய்ய வேண்டுமென்னுங் கருத்தினாலேயென்றும், அவளிடம் தாய்மையிலாமையினாலாவது அவளுடையதாய்மையைத் தான் அறியாமையாலாவது அன்று என்றும் அறிக. இவ்வுண்மை, மேல் விளங்கும். பி-ம்:-- 1 ஏது. 2 இயம்புவன். 3 ஈண்டறச். 4 ஒழுக்கச்செய்தியாற், ஒழுக்கஞ்செய்தியாற், 5 சாதியான். 6 தக்கதோ. (௩௬௮௮)

௬௬.—இராமன்சொன்ன கடுஞ்சொற்களைக்கேட்டு அனைவரும் கலங்குதல்.

1 முனைவரு மமரரு மற்று முற்றிய
நினைவரு மகளிநு 2 நிருத ரென்றுளார்
எனைவரும் வானரத் தெவரும் வேறுளார்
அனைவரும் வாய்திறந் தரற்றி ராரோ.

(இ - ள்.) பெரியோரான முனிவர்களும் தேவர்களும் மற்றும் நிறைந்த எண்ணவொண்ணாத [மிகப்பலரான] மாதர்களும் அரக்கர்களாகவுள்ளவர் எல்லோரும் வானரவகையிற் சேர்ந்தவர்களெல்லோரும் மற்றும் (கரடிமுதலிய வர்க்கங்களிற்) சேர்ந்தவர்க ளெல்லோரும் (இராமன் பிராட்டியைநோக்கிக் கடிந்துகூறிய கடுஞ்சொற்களைக்கேட்டு மனம்பொருமையால்) வாய்திறந்து கதறினார்கள்; (எ - று.)

முனைவர்-முன்னோர்; 'முன்னோனை முனைவன் என்பது, ஓர் சொல் விழுக்காடாம்; முன்என்பதனை முனையென்பவாகலின்' என்பது, தொல் காப்பியவுரை. வேறுளார்என்றது, கரடியாகிய ஜாம்பவான் முதலியவரை அடக்குதற்கு. பி-ம்:-- 1 முனிவரும். 2 நிருபர். (௩௬௮௯)

௭௦.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - இராமனது கடுஞ்சொற்களைச் செவியுற்ற சீதையின் வருத்தத்தைக் கூறும்.

கண்ணினை யுதிரமும் புனலுங் 1 கான்றுக
மண்ணினை 2 நோக்கிய மலரின் வைகுலவர்
3 புண்ணினைக் கோலுறுத் தனைய 4 பொம்மலால்
உண்5 ணினைப் போலினின் றுயிர்ப்பு 6 விங்கினார்.

(இ - ள்.) (வெட்கத்தால்) தரையைநோக்கி(த் தலைகவிழ்த்து)நின்ற செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளினது திருவவதாரமான சீதாபிராட்டி, -(இவ்வளவுகாலம் இராமனைப் பிரிந்துவருந்தியவள் இப்பொழுது அவ்விராமன் சொன்ன கடுஞ்சொற்களைக்கேட்டவளவிலே), புண்ணைக்கோல்கொண்டு கிளறினாற்போன்ற மிக்கவருத்தத்தால், (தனது) இரண்டு கண்களினின்றும் இரத்தமும் நீரும் மிகுதியாகச்சிந்த மனத்திற்பிரஜ்ஞைதவறிநின்று பெருமூச்சவிட்டாள்; (எ - று.)

கண்கள் உதிரஞ்சொரிதல் - கோபத்தின் காரியமும், அவை நீர் சொரிதல் - விசனத்தின் காரியமுமாம். 1-ம்:—1கான்றது. 2நோக்கியே, நோக்கியம், நோக்கினள். 3புண்ணினிற், புண்ணிடைக். 4பொம் மலரள். 5நினைவோய, நினைவேட, நினைப்போடு. 6வீங்குவாள். (௩௬௬0)

எக. 1பருந்தடர் சுரத்திடைப் பருகு நீர்நசை
வருந்தருந் துயரினான் மாள ஒற்றமான்
இருந்தடங் 2கண்டதி செய்து ருவகைப்
பெருந்தடை யுற்றெனப் பேதுற் றுளரோ.

(இ - ள்.) பருந்துகள் மிக்க பாலவனத்திலே (அகப்பட்டு) நீர் குடிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் [தாகத்தால்] வருந்துதலாகிய அரிய துன்பத்தால் இறக்கிறநிலையையடைந்த மான் பெரியதடாகத் தைப் பார்த்து அத்தடாகத்தில் இறங்கவொண்ணாதபடி பெரியதடை நேரப்பெற்றாற்போல(அப்போதுபிராட்டி அறிவு)கலங்கினாள்; (எ-று.)

கொடியஅரக்கர்கள் வசிக்கும் ஊராகிய இலங்கையிலே அகப் பட்டு இராமபிரானைச்சேரவேண்டுமென்னும் ஆசையினாலாகியதுன்பத் தால் மிகவருந்திய ஜாநகி அவ்விராமபிரானைக் கண்டும் அவனிடம் சாரவொண்ணாதபடி பெருந்தடைப்பட்டதை உவமையால் விளக்கினார். சுரம்-ஐவகைநிலங்களுள் நீரும் நிழலு மில்லாததும் பிராணிசஞ்சாரத் துக்குச் சிறந்ததல்லாததுமான பாலநிலம். அதன்கருப்பொருள்களுள், பறவை - கழுமும் பருந்தும் புறவுமெனக் காண்க. 1-ம்:—1பருந்தடை. 2கண்டத்தில். (௩௬௬௧)

எஉ.—கீதை சிந்தித்துச் சிலசொல்லத் தொடங்குதல்.

உற்றுநின் றுலகினை நோக்கி 1யோடரி
முற்றுறு நெடுங்கனி ராஸி மொய்த்துக
2இற்றது போலும்யா னிருந்து பெற்றபேறு
உற்றதா 3லென்றவ மின்றென் றோதுவாள்.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு மதிமயக்கம்) அடைந்துநின்ற, —(பிராட்டி),— பரந்துசெல்லும் செவ்வரி நிரம்பிய நீண்டகண்களினின்று நீர்மழை மிக் குச்சிந்த உலகினைநோக்கி 'நான் (இவ்வளவுநாள் தீயொழுக்கமின்றி நல்லொழுக்கத்தோடு) உயிர்வாழ்ந்திருந்து பெற்ற பயன் இவ்வளவின தேபோலும்: என துல்லினை இவ்வளவோடு பயன் தந்தகழிந்தது' என்று (இராமனைநோக்கிச் சிலவார்த்தை) சொல்பவளானாள்; (எ - று.) —அவற்றை, அடுத்த ஐந்துகவிகளிற் காண்க.

நெடுமையைக் கண்ணுக்கு அடைமொழியாக்காமல், நீராலிக்கு அடைமொழியாக்குதலும் ஒன்று. யான்பெற்றபேறு என்கணவனைக் கண்டு தொழுதலாகிய இவ்வளவினதேபோலு மென்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. இனி, பின்னிரண்டடிகளுக்கு - 'யான் இருந்து பெற்ற பேறு—, இற்றதுபோலும் - அழிந்ததுபோலும்,' என்று - என்றும், இன்று அவம் உற்றது என்று - 'இப்பொழுது (எனக்குத்) தீங்குகேள்'

தது' என்றும் சிந்தித்த, ஒதுவாள் என்று பதம்பிரித்து உரைத்தலும் ஒன்று. பி - ம்:--1¹ஒரடி. ²இற்றிது. ³இன்றென்றவமென்று, இன்றெடுன்றென்று, இன்றவமென்றென்று. (௩௧௧௨)

௭௩.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் ஒருதோடர்:கீதகசொல்லும்மறுமொழி.

மாருதி ¹வந்தெனைக் ²கண்டு வள்ளன்
சாருதி யீண்டெனச் சமையச் ³சொல்லினான்
யாரினு ⁴மேன்மையா னிசைத்த திலையோ
சோருமென் னிலையவன் றுது மல்லீனே

(இ - ள்.) வரையாது அருளுந் தன்மை யுடையவனே! அறுமான், (முன்பு இவ்விடங்கைக்கு) வந்து,என்னைப் பார்த்து, 'நீ இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருள்வாய்' என்று (எனக்குத்)தேறுதலாம்படி கூறிப்போனான்; எல்லோரினும் மேலானவனான அவ்வறுமான், (இங்குச்) சோர்ந்திடந்த என்னுடைய நிலைமையை (உள்ளபடி உனக்கு) க் கூறினதிலையோ? அவ்வறுமான் தூதலட்சணபூர்த்தியுடையவனல்லன் போலும்; (௭-று)

'அறுமான், முன்பு கடல்கடந்து இலங்கைக்கு வந்து என்னைக் கண்டு இராமதூதனென்று தன்னைத் தெரிவித்தபோது, என்னைப் பிரிந்திருக்கிற உன்னுடைய நிலைமையை எனக்குச் சொன்னதுமன்றி, பகைவென்று என்னைமீட்டற்பொருட்டு நீ விரைவில் இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருள்வாயென்று எனக்குத் தேறுதலுண்டாம்படி கூறினான்' என்றது - உன்னைப் பிரிந்தவருத்தத்தால் மரணமடையிருந்த நான் அந்தத்தேறுதல்வார்த்தையினாலேயே மனத்தை ஒருவாறு சமாதானப் படுத்திக்கொண்டு இதுவரை உயிர்வைத்திருந்தேன்; இல்லையாயின், முன்னமே இறந்திருப்பேனென்றவாறு; இது - 'மாண்டிலே' என்று இராமன் குற்றஞ்சாட்டியதற்குக் கூறிய மறுமொழி. 'தான்வருத்துக் கூறுதலாகிய உத்தமலிலக்கண மமைந்த சிறந்த தூதன்போல வந்து உன்னுடையநிலைமையை எனக்குக் கூறிய அந்தஅறுமான் உன்னைப் பிரிந்து இங்கு வசித்த காலத்தில் யான் சோர்ந்திருந்த நிலைமையை உனக்குக் கூறியதிலையோ?' என்றது - அங்கனங் கூறியிருந்தால் 'ஊண்டிற முவந்தனை' என்பதுமுதலாக நீ என்மீது குற்றஞ்சாட்டக் காரணமில்லையே யென்றவாறு. இவ்வனம் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லாதுவிட்டதனால் அவன் தூதலக்ஷணம் சரிவர அமையப்பெற்ற வனல்லனோ வென்று வெறுத்துக்கூறினான். முன்பு தான் மிகவருந்தி உயிர் துறப்பதாக இருந்த சமயத்தில் அறுமான் சடக்கெனவந்து இராமகுணங்களை யெடுத்துக்கூறித் தன்னை உயிர்ப்பித்த உதவியைக் கருதி, அவனை 'யாரினும்மேன்மையான்' என்றான். பி - ம்:--1¹வந்தெனக்கு, ²ஆண்டு, ³சொல்லிப்பின். ⁴மெய்ம்மையான். இச்செய்யுள், சிலப்பரதியில் "எத்தவம்" என்ற அடித்த பாடலின்பின் உள்ளது. (௩௧௧௩)

௭௩. எத்தவ மெந்நல ¹மென்ன கற்புநான்

இத்தனை ²காலமு ³முழந்த ⁴வீதெலாம்

5பித்தென லாயவம் 6பிழைத்த தா⁷லன்றே
உத்தம 8நீமனத் துணர்ந்தி லாயபால்.

(இ - ள்.) புருஷோத்தமனே! இவ்வளவுகாலமாக நான் சிரமத் தோடுகாத்துவந்தனவாகிய எத்துணைச்சிறந்த தவமும் எத்துணைநற் குணநற்செய்கைகளும் எத்துணைச்சிறந்த பதிவிரதாதருமமும் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் நீ (உனது) திருவுள்ளத்தில் அறிந்திடாததனால், (ஒவ்வொன்றும்) பைத்தியச்செயலென்னும்படி வீணே பழுதுபட்டது.

இங்குத் தவமென்றது - ஊழாறக்கமின்றித் தன்உடம்பை ஒறுத்துத் துன்பங்களைப்பொறுத்து ஐம்பொறியடக்கி மனத்தை யொரு வழிப்படுத்திக் கற்புடையளான தனக்குத் தெய்வமும் அனைத்துயிர்க்குத் தெய்வமுமான இராமபிரானையே நியானித்திருத்தல். 1-ம்:—¹என்றன், ²என்னல். ³காலமாய். ⁴உளைந்த, உழன்ற. ⁵இவ். ⁶பித்தென லாயவம், பித்தெனலாயது. ⁷பிழைத்ததாம். ⁸என்றே, மன்றே. ⁹நின். சிலபிரதியில், “மாருதி” (எந்) என்பதன்பின் “பங்கயத்து” (எந்) என்ற பாடலிருக்க, அதன்பின் இப்பாடலுள்ளது. (நககச)

எரு. பார்க்கெலாம் பத்தினி பதுமத் தானுக்கும்
பேர்க்கலாஞ் சிந்தைய ளல்லள் 1பேதையேன்
²ஆர்க்கெலாந் ³கண்ணவ னன்றென் 4⁵லது
•⁶திர்க்கலாந் ⁷தகையது தெய்வந் தேறுமோ.

(இ - ள்.) பேதைமையுடையளான நான் நிலவுலகமுழுவதிலுஞ் (சிறந்த)பதிவிரதை:(படைத்தற்கடவுளான)பிரமனுக்கும்மாற்றக்கூடிய மனநிலையுடையேனல்லேன்; (இங்ஙனம்இருந்தும்), உலகத்தவரெல்லோர்க்கும் கண்ணாகிய இராமபிரான் (என்னுடையநிறை) அத்தன்மையதன் றென்று கூறினால், அக்கருத்தை மாற்றும்படியான வகையை (வேறொரு)தெய்வம் அறிவதோ? (எ - று.)

உலகமுழுவதுக்கும் நான் உத்தமபத்தினியென்றும், பிரமனாலும் மாற்றமுடியாத மனநிறையை யுடையேன் என்றும் பிராட்டி தன்னைத் தானே புகழ்ந்துகூறியது, தன்னுடையகுணத்தைத் திருவுள்ளத்திற்கொள்ளாமல் தன்னை எதிரிலே பழித்த இராமபிரானது உள்ளத்தின் ஐயத்தை அகற்றும்பொருட்டு. உலகமெங்கும் எப்பொழுதும் நடக்கிற செயல்க ளெல்லாவற்றையும் அறியவல்ல திவ்விய ஞானக்கண்ணையுடையவனும், எல்லோருடைய காட்சியறிவுக்கும் காரணமகிற் குரியனைத் தோற்றுவித்த திருக்கண்ணையுடையவனும், அனைவர்க்கும் உள்ளத்தினுணர்வை உண்டாக்குபவனும், யாவராலுங்கண்போல் அருமையாகப்பாராட்டப்படுபவனும், யாவர்க்கும் கண்போல இன்றியமையாதவனு மாதலால், எம்பெருமான், ‘ஆர்க்கெலாந் கண்ணவன்’ எனப்பட்டான். “கண்ணவா னெனறும், மண்ணோர் விண்ணோர்க்குத், தண்ணோர்வேங்கட, விண்ணோர் வெற்பனே” என்றார் திருவாய்மொழியிலும். மேற்காட்டிய பாசுரத்தின் வியாக்கியானத்தில்

‘கண் என்று கிர்வாஹகன்’ என்று உரைத்தது கொண்டு, இங்கும், எல்லோர்க்கும் களைகனாகிய அவனென்று உரைப்பினுமாம்; களைகண் இரட்சகன்: சரணமடையிடம். ‘அப்படிப்பட்ட இராமபிரான்தானே அறியாதவன்போல எனதுகற்புநிலைமையைத் தக்கதன்றென்று உபேட்சித்துவிட்டால், அப்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்துக்கு ஐயமகற்றி நம்பிக்கையுண்டாக்கவல்ல தெய்வந்தான் வேறு உண்டோ?’ என்றது, அனைவர்க்கும் இயலாது என்றவாறு. இப்படித் தன்னை இராமன் பின்பு உபேக்ஷிக்கக்கூடு மென்று முன்னமே உணராது தான். இதுகாறும் உயிர்வைத்திருந்தமைபற்றி, ‘பேதையேன்’ என்று தன்னைத் தானே வெறுத்துக்கொண்டான். பி-ம்:--1பேதையென்று. 2ஆர்க்கலாம். 3கனிவனும், கணவனது, சொல்லியென். 4இனித். 5தகையதோ. (௩௬௬)

எசு. பங்கயந் தொருவனும் லீடையின் பாகனும்
சங்குகைத் தாங்கிய தரும மூர்த்தியும்
அங்கையி னொல்லிபோ லனைத்து நோக்கினும்
மங்கையர் மனநிலை யுணர வல்லரோ.

(இ - ள்.) தாமரைமலரித்தோன்றிய ஒரு மூர்த்தியான பிரமனும் விருஷபத்தை வாகனமாகக்கொண்டு ஏறிடத்துகிற சிவனும் (பாஞ்ச சந்நியமென்னுஞ்) சங்கத்தைக் கையிலேந்திய தருமசொருபியான திருமாலும் (ஆகிய திரிமூர்த்திகளும்),--உள்ளங்கைநெல்லிக்கனியைப்போல எல்லாப்பொருள்களையும் உள்ளபடியுணரவல்லராயினும் மாதர்களுடைய மனத்தின் நிலைமையை (இன்னதன்மையதென்று உள்ளபடி) அறிய வல்லரோ? [அல்ல ரென்றபடி]; (எ - று.)

அங்கையின்நெல்லி - வடமொழியில் ‘கரதலாமலகம்’ எனப்படும். அகங்கையிற் கொண்ட நெல்லிப்பழம், முழுவதும் எளிதில் நன்கு பார்க்கக்கூடியதும் மேலுள்ள வரைகளைநோக்கி அவற்றைக்கொண்டே உள்ளேயுள்ள விதையின் வரைகளையும் உணரக்கூடியதும் ஆதலால், ஐயந்திரிபற நன்குநோக்கி யுணரப்படுதற்கு உவமைகூறப்படும். மங்கையர்மனத்தின் தூய்மையும் தூய்மையின்மையும் அவர்களுடைய சொற்செயல்களைக்கொண்டு எவர்க்கும் நன்கு உணரத்தக்கனவல்ல வென்பது கருத்து. ஆதலால், யான் நெஞ்சைக் கற்புநெறியில்நிறுத்தி யிருந்த நிலையை என்கொழுநன் அறிந்தில நென்றவாறு. (௩௬௬)

எஎ. ஆதலிற்¹ புறத்தினி² யாருக் காகவென்
கோதறு தவத்தினைக் கூறிக்³ காட்டுகேன்
சாதலிற் சிறந்ததொன் றில்லை தக்கதே
வேதநின் பணி⁴ யது விதியு மென்றனர்.

(இ - ள்.) வேதசொருபியே! இங்குணமாகுதலால், இனி எனது குற்றமற்ற கற்புநெறியை (வேறு)யாருக்குத்தான் சொல்லி யுணர்த்தக் கடவேன்? (இந்நிலையில் எனக்கு), இறத்தல்போலச்சிறந்தது வேறென் றில்லை; ‘சாதி’ என்று நீ கட்டளையிட்டது தகுதியானதே; (எனது)

வீண்ப்பயனும் * அங்ஙனமே உள்ளதுபோலும் என்றுசொன்னான்,
(பிராட்டி); (எ - று.)—விதியும் என்பதற்கு - என்கடமையு மென்றும்
உரைகூறலாம். பி - ம்:—¹பிறர்க்கினி, புறத்தினின், புறத்துநான்.
²ஆருக்காகுகேன், உழிருக்காகுவென், ஆருக்காகவிக். ³காட்டு
வேன். ⁴இது. (௩௭௭௭)

௭௮.—கீதை இலக்குமணைநோக்கித் தீயமைக்கச்சொல்ல,
இராமனும் அநுமதிசெய்தல்.

இளையவன் றனை¹யழைத் திடுதி தீயெயன்
வளையொலி முன்கையாள் வாயிற் ²கூறினான்
³உளைவுறு ⁴மனத்தவ னுலகம் யாவுக்குங்
⁵களைகனைத் தொழுவவன் கண்ணிற் கூறினான்.

(இ - ள்.) வளையல்கள் ஒலிக்கின்ற முன்னங்கையையுடையவ
ளான பிராட்டி, இளையபெருமானை (அருகில்) அழைத்து 'யான் குதித்தற்
பொருட்டு அக்கினியை அமைப்பாய்' என்று வாயினால் (வெளிப்படையாகச்)
சொன்னான்; (அதுகேட்டு) வருத்தம் மிக்க மனத்தையுடையவ
னான அவ்விலக்குமணன், (இராமபிரானது திருவுள்ளத்தை அறிதற்
பொருட்டு) உலகத்து உயிர்களெல்லாவற்றிற்கும் புகலிடமான அப்
பெருமானை வணங்க, அந்த ஸ்ரீராமனும் கண்பார்வையின்குறிப்பினால்
(அவ்வாறே தீயமைக்கச்) சொன்னான்; (எ - று.)

'கூறினான்' என்றவிடத்து 'வாயின்' என்றது வேண்டாதாயினும்,
பின் 'கண்ணிற்கூறினான்' என வருவதை நோக்கிச் சொல்லவேண்டிற்
றென்க. இங்கு 'கூறுதல்' என்றது, கருத்தைப் புலப்படுத்தல்;
'முகனுரைக்கும் உள்ளின்ற வேட்கை' என்பதில் 'உரைத்தல்' என்
பதுபோல. உலகம்-இங்கு, சீவான்மா. பி-ம்:—¹அமைத்திடுதி, அமைத்
தீதி, அமைத்திடுக. ²கூறலும். ³உளைவறு. ⁴மனத்தினன், மனத்தற்கு.
⁵களைகனைதொழிலவன், களைகணையினையவன், கடவுளேயினையவன். ()

௭௯.—இலக்குமணன் தீழட்ட, கீதை அதனை அழித்தல்.

ஏங்கிய ¹பொருமலி னிழிக ணீரினன்
வாங்கிய வுயிரின ²னனைப மைந்தனும்
ஆங்கெரி ³விதிமுறை ⁴யமைவித் தானதன்
பாங்குற நடந்தனள் ⁵பதுமப் போதினான்.

(இ - ள்.) (இராமனது கருத்தை யறிந்தவளவிலே) உயிர்நீங்கியவன்
போலான [மரணவேதனைக்கு ஒப்பான மிக்கசோகத்தை யடைந்த]
அந்தவீரனான இலக்குமணனும், விம்மிவிம்மி அழுதலாற் சொரிகிற கண்
ணீரையுடையவனும், அவ்விடத்தில் [அப்பொழுது] தீயை (அக்கினிப்பிர
வேசவிதியைக் கூறுகிற) சாஸ்திரங்களிற்சொன்ன முறைப்படி (மூட்
டிச்) சித்தஞ்செய்தான்; செந்தாமரைமலரில்வாழும் திருமகளினது அவ
தாரமான சீதை, அத்தீயினருகில் பொருந்தச் சென்றாள்; (எ - று.)

மெல்லியசெந்தாமரையில் வாழ்பவன் கொடியசெந்நீயிற் குதித்
தற்கு அணுகினனென இரக்கந்தோன்றக் கூறினார். வாங்கிய உயிரினன்,

செடிதாகஎறிந்த பெருமூச்சையுடையவனாய் என்றுமாம். பி - ம்:—
 1பொருமலன். 2இனைய. 3விரி. 4அமைப்பித்தான். 5பதுமப்போதனான்,
 பதுமத்தாளினான். (௩௯௯௯)

அ0.—அப்பொழுது உல்கத்திலுண்டான தடுமாற்றத்தை,
 இதுமுதல் நான்குகவிகள் கூறுகிறார்.

1தீயிடையருகுறச் சென்று தேவர்க்குந்
 தாய்தனிக் 2குறுகலுந் தரிக்கி லாமையால்
 வாய்திறந் தரற்றின 3மறைக ணன்கொடும்
 4ஓய்வினல் லறமுமற் றுயிர்கள் யாவையும்.

(இ - ள்.) (மற்றையெல்லாவுயிர்கட்கும்மாத்திரமேயன்றிச் சிறப்
 புடையுயிரான)தேவர்கட்கும் தாயான ஜாககிப்பிராட்டி தனியே அக்கி
 னியிலே (பிர?வசிப்பவளாய் அதன்)சரிபத்திலே பொருந்தச் சென்று
 சேர்ந்தவளவிலே,—(அந்தக்கடுஞ்செயலிச்) சகிக்கமாட்டாமையால்,
 நான்கு வேதங்களுடனே, ஒழிவற்றதான சிறந்ததருமமும்மற்றை
 அனைத்துயிர்களும் (தம்தம்) வாயைத்திறந்து கதறின; (எ - று.)

மறை - வேதபுருஷன். அறம் - தருமதேவதை. உயிர்-பிராணி.
 தேவர்க்கும் தாய் - லோகமாதா. எல்லாப்பிராணிகட்கும் மூலகாரண
 மாதலாலும் தந்தையாகிற பெருமாளுடைய தேவி யாதலாலும்; அவற்
 றிற்கெல்லாம் தாயாகிறவள்; எல்லாவுயிர்களிடத்தும் தாய்போல மிக்க
 அன்புடையவள்; அவ்வுயிர்களால் அன்போடு தாய்போல மகித்துப்
 பாராட்டத்தக்கவள். பி - ம்:—1தீயினே. 2உறுதலும். 3வரைக்கண்.
 4மாய்வினல் லறமுமற்று, ஓய்வி லாவறமுது, ஓய்வுறுமறமுமற்று. (௪000)

அ௧. வலம்வரு மளவையின் மறுகி வான்முதல்
 உலகமு முயிர்களு மோல மிட்டன
 அலம்வர லுற்றன 1வலறி யையவிச்
 சலமிது தக்கில தென்னச் 2சாற்றின.

(இ - ள்.) (பிராட்டி அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்தற்பொருட்டு அவ்
 வக்கினிதேவனைப்) பிரதட்சிணஞ்செய்யுமளவிலே, சுவர்க்கம்முதலிய
 உலகங்களும் (அவ்வுலகங்களிலுள்ள) பிராணிவர்களும், (தாம்) நிலை
 பெயர்ந்துசுழன்று கோவென்றுகதறின; மிகத்துன்பப்பட்டன; கதறி
 யொலித்து (இராமனைநோக்கி), 'ஐய! இத்தன்மையதான இத்தனி
 யாக்கோபம் தகுதியில்லாதது' என்று சொல்லின; (எ - று.)

வலம்வருதல் - வலப்பக்கமாகச்சூழ்ந்துவருதல். அலம் - மிக்க
 சஞ்சலம். பி - ம்:—1அமுதவையனச், அலறியையனச், அலறியையினே.
 2சாற்றினான். (௪00௧)

அ௨. இந்திரன் 1நேவியர் 2முதல வேழையர்
 அந்தர வாணினின் றரற்று கின்றவர்
 செந்தளிர்க் கைகளாற் சேய ரிப்பெருஞ்
 சுந்தரக் 3கண்களை யெற்றித் 4துள்ளினார்.

(இ - ள்.) 'இந்திரனது மணவிமார் முதலான தேவமாதர்கள், ஆகாயவெளியிலேநின்று கதறுகின்றவர்களாய்ச்சிவந்த தளிர்போன்ற (தங்கள்)கைகளால்,சிவந்தரேகைகளையுடைய பெரிய அழகிய(தங்கள்) கண்களை மோதிக்கொண்டு துடித்தார்கள்; (எ - று.)

இப்படிப்பட்ட மகாசோகத்துக்குக் காரணமான செயலைத் தங்கள் கண்களாற் பார்க்க நேர்ந்த வருத்தம்பற்றி, அக்கண்களைக் கைகளால் மோதுவாராயினர். பி - ம்:—1தேவியே, தேவியை. 2முதலா. 3கணவனை. 4சோர்ந்தனர். (௪00௨)

அ௩. நடுங்கினர் 1நான்முகன் 2முதல நாயகர்
படங்குறைந் ததுபடி சமந்த 3பாப்புவாய்
விடம் 4பரந் துளதென வெதும்பிற் றுலுலகு
5இடந்திரிந் தனகடர் கடல்க 6ளேங்கின.

(இ - ள்.) பிரமன்முதலிய தலைமைத்தேவர்களெல்லோரும் (உள்ளமும் உடலும்) நடுங்கினார்கள்; (கீழிருந்து) பூமிடைச்சமக்கிற ஆதிசேஷனும் படம் ஒடுக்கிற்ற; உலகமுழுவதும் (அப்பாம்பின்) வாயினின்று விஷம் (கக்க) எங்கும்பரவுதலால் தவிப்பதுபோலத் தவிப்படைந்தது; சூரியன் முதலிய சோதிகள் இடம் பிறழ்ந்தன; கடல்கள் அழுகையொலியைச்செய்தன; (எ - று.) பி - ம்:—1நாயகன். 2முதலா. 3பாந்தளும். 4பிறந்துளது, பரந்துள. 5இடந்தனகடர்கடாம். 6ஏந்திய. (௪00௩)

அ௪.—கீதை அங்கியங்கடவுளைநோக்கி, 'நான் கற்புக்குறையுடையே றுயிள் என்னைக் கூடுக' எனல்.

1கணத்தினுற் 2கடந்த3பூண் 4முலைய 5கைவளை
மனத்தினால் 6வாக்கினுன் மறுவுற் றேனெனின்
சினத்தினுற் சுடுதியாற் றீச்செல் வாவென்றான்
7வனத்துழாய்க் 8கணவற்கும் வணக்கம் போக்கினுன்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது) பருமையினால் மிக்குள்ளனவும் பூணணிந்தனவுமான தனங்கையுடைய கைவளையாளான பிராட்டி, -(அக்கினியைநோக்கி), 'அக்கினிபகவானே! (நான்) மனமொழிமெய் என்னுந்திரிகரணங்களில் ஒன்றினாலேனும் களங்கமுடையேனாயின், (என்னை நீ) கடுமையாகளரித்திடு' என்றுசொல்லி, வனத்தில்தோன்றுந் திருத்துழாயையணிந்த கணவனான இராமனையும் நூல்கரித்தாள்; (எ - று.)—அவதாரங்களில்திருமாலணியும்மால்கள்திருத்துழாயினமிசமாகுமென்பர். மடுளவாக்குக்களைக்கூறியது, காயத்திற்கும் உபலட்சணம். பி-ம்:—1கணத்தினால். 2கடைந்த. 3பூ. 4முலையள், முலையைக், முலையக். 5கற்பினால். 6வாங்கினுன். 7புனத். 8கணவற்கு. (௪00௪)

அ௫.—பிராட்டி அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்ய, அவளை அனல்கடாதிருக்க, அவளுடையகற்புத்தீயினால் அனல்கடவுள் வேதல்.

நீந்தரும் புனலிடை நிவந்த தாமரை

1ஏய்ந்ததன் 2கோயிலே யெய்து வாளெய்ப்

பாய்ந்தனள் பாய்தலும் 3பாலின் பஞ்சினத்
தீந்ததவ் வெரியவள் கற்பின் றீயினால்.

(இ - ள்.) நீந்தவொண்ணாத நீரில் [ஆழ்ந்த பெரிய நீர்நிலையில்] ஓங்கியெழுந்த செந்தாமரைமலராகிய பொருந்திய தனதுவாழிடத்தையே சென்று சேர்பவள்போல (அந்தச்செந்தீயிற் பிராட்டி)விரைவாகப் பிரவேசித்தாள்; (அங்ஙனம் அவள்) குதித்தவளவிலே அந்தத்தீ அப்பிராட்டியினுடைய பதிவிரதாதருமமாகியநெருப்பினால் வெண்ணிறமுள்ள[சுத்தமான] பஞ்சுபோல எரிந்திட்டது; (எ - று.)

அழுக்கற்ற பஞ்சைத் தீ விரைவில் எளிதில் எரித்தழித்தல்போல, பரிசுத்தமான அந்தஅக்கினியைப் பிராட்டியின் பதிவிரதாதருமமாகிய அக்கினி எரிக்கத்தொடங்க, அது பிராட்டியைச்சுடமாட்டாமற்போயிற்றென்க. பால் என்றது, இங்கு இலக்கணையாய் வெண்ணிறத்தின்மேல் நின்றது. நிறம்பற்றிச் செந்தாமரையும் செந்தீயும் தம்மில் ஒக்கும் இங்கு, ஜாகிப்பிராட்டி திருமகளாகியதனக்கு வாழ்விடமான செந்தாமரைமலரினுள்ளே இனிது சென்றுசேர்தல்போல அச்செந்தீயிலே இனிதுசென்றுசேர்ந்தன ளென்பது விளங்க, உவமைகூறினார். இவ்வுவமை-சீதைக்கு நெருப்பு வெப்பஞ்செய்யமாட்டாதுதட்பஞ்செய்தலை விளக்கும். பி - ம்:—1எய்ந்தன. 2கோயிலுள். 3பாலின், அனலிற், பாலிற். (ச00இ)

அக. — அக்கினிதேவன் தவிப்படைந்து பிராட்டியை ஏந்திக்கொண்டு
இராமபிரானைக்குறித்து ஓலமீடுதல்.

1அழுந்தின 2ணங்கைமற் றங்கை யாற்3சுமந்து
எழுந்தன 4னங்கிவெந் தெரியு மேனியான்
தொழுந்5கரத் துணையினன் சுருதி ஞானத்தின்
கொழுந்தினைப் பூசலிட்டரற்றுங் கொள்கையான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு தன்னில் அழுந்தினவளாகிய உத்தமஸ்திரீயான சீதையை, (அவளது கற்பின் அனலால்) தவிப்படைந்து எரிகிற வடிவையுடையவனாகி, உடனே (அந்த) அக்கினிதேவன், வேதங்களினால் உணர்த்தப்படுகிற தத்துவஞானத்தின் கொழுந்தாகிய இராமபிரானைக் குறித்து (அபயம்வேண்டி)ப் பேரொலிசெய்து கதறுகிற தன்மையை யுடையவனும் குலித்துவணங்குகிற இரண்முகைகளை யுடையவனுமாகி, அழகிய தனதுகைகளால் தாங்கிக்கொண்டு எழுந்தான்; (எ - று.)

சுருதிஞானத்தின்கொழுந்து-வேதப்ரதிபாத்யமான பரப்ரஹ்மம். இராமபிரானேநோக்கிப் பூசலிட்டது, தனது தவிப்பை யுணர்த்துத் தற்கென்க. அக்கினிதேவன் ஏழுகைகளையுடையவனாதல் இங்கு அறியத்தக்கதும். பி - ம்:—1அழுந்தின. 2நங்கையை. 3எடுத்து. 4அங்கம். 5துணைக்கரத்தினன். இச்செய்யுளின் பின் சிலபிரதிகளில் ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது; வருமாறு:—

அஞ்சின னஞ்சின னைய வஞ்சினன்

¹பஞ்சிவர் மெல்லடிப் பதுமத் தாடன்மேல்

²விஞ்சிய கோபத்தால் வினையு மீதெலாம்

³தஞ்சமோ முறைமுதற் றலைவ ிதென்றான்.

பி-ம்:—¹பஞ்சினின். ²மிஞ்சிய. ³தஞ்சினையலைத்தன. (ச00௬)

அள.—தீக்குதித்ததனால் பிராட்டியின்மேனி சிறிதும்வாட்டமுறமை.

¹ஊடின சீற்றத்தா ²லுதித்த வேர்களும்

³வாடின வில்லை⁴யா லுணர்த்து மாறுண்டோ

பாடிய வண்டொடுப் பனித்த தேனெடும்

சூடின ⁵மலர்கணிர் ⁶தோய்த்த ⁷போன்றவால்.

(இ - ள்.) (தன்பக்கல் தன்கணவன்) காட்டிய கோபத்தாலாகிய தாபத்தால் (சீதையின்மேனியில்) அரும்பிய வேர்வைரீர்த்துளிகளும், உலரவில்லை; (அப்பிராட்டி கூந்தலிற்)சூடிய பூக்கள், (தம்மிடம்மொய்த்து) இசைபாடுகிற வண்டுகளோடும் (இடைவிடாது)துளிக்கின்ற தேனெடும் (நெருப்பிலாழ்ந்த அடையாளம் சிறிதுமின்றி) நீரில்தோய்த்து எடுக்கப்பட்டனபோலக் குளிர்ந்துகாணப்பட்டன; (இன்னும் 'இதைப்பற்றி' மாறுசொல்லவேண்டிவது உண்டோ? (எ - று.)

சீழ் இராமன் சீதையினிடங் காட்டிய கோபம் அவளது கற்பு நிலையை உலகம் அறியச்செய்விக்கவேண்டு மென்னுங் கருத்தினால் அன்புபற்றி நிகழ்ந்த தென்பது தோன்ற, 'ஊடினசீற்றம்' எனப்பட்டது. இனி, 'ஊடினசீற்றத்தால்' என்பதற்கு - (பிராட்டி பெருமாளிடம்)கொண்ட கோபத்தா லென்று உரைப்பாரு முளர். மோனைத் தொடைக்குளற்ப, உணர்த்தும் மாறு எனப்பதம்பிரிக்க. மாறு-வேறு வழி யென்க. பி - ம்:—¹ஊறின. ²உதிர்ந்த. ³மாரின, வாடினது. ⁴மற்ற. ⁵மலர்க். ⁶தோய்த்த. ⁷போலுமால். (ச00௭)

அள.—அப்பொழுது உலகம் தடுமாற்றமொழிய உயிர்கள் களித்தல்.

திரிந்தன வுலகமுஞ் ¹செவ்வ னின்றன

²பரிந்தவர் றுயிரெலாம் ³பயந்த விரந்தன

அருந்ததி முதலிய ⁴மகளி ராடுதல்

⁵புரிந்தனர் நாணமும் பொழையு ⁶நீங்கினார்.

(இ - ள்.) (பிராட்டி தீக்குதிக்கச்சென்றபொழுது), நிலைகுலைந்தன வான உலகங்களும், (இப்பொழுது அப்பிறழ்ச்சியொழிந்து) சரிவர நின்றன; இரங்கியவர்களுடைய உயிர்களெல்லாம், அச்சமொழிந்தன; அருந்ததிமுதலான மாதர்கள், (களிப்புமிகுதியாற்) கூத்தாடுபவராகி வெட்கமும் அடக்கமும் நீங்கப்பெற்றனர்; (எ - று.)—இதுவும், சீழ்க் கவியும் - கவிக்கூற்றும்; இவற்றை, அக்கினிதேவன் வார்த்தையாகக் கொண்டு அமைக்கவும் இடமுண்டு. பி-ம்:—¹செவ்வை,செம்மை. ²பரிந்தன. ³பயமும்நீங்கின, பயத்தினீங்கின, பயந்துநீங்கின, பயத்தநீங்கின,

4மகளிராவரும், மகளிராரொடும். 5பொருந்தியநானோடும். 6போற்றி னார், ஏந்தினார். (ச00அ)

அக. — அக்கினிதேவன் இராமபிரான் பக்கல் முறையிடுதல்.

கனிந்துயர் கற்பெனுங் கடவுட்¹ டியினால்

²நினைந்திலை ³யென்வலி ⁴நீக்கி னாயென

⁵அநிந்தனை யங்கிநீ யயர்வி லென்னையும்

முனிந்தனை யாமென முறையிட் டானரோ.

(இ - ள்.) ‘(நீ எனதுஎளிமையைத்) திருவுள்ளத்திற் கொள்ளாமல் முதிர்ந்துகிறந்த (உன்மனைவியினது) பதிவிரதாதருமமாகிய தெய்வத் தன்மையுள்ள அக்கினியைக்கொண்டு என்வலிமையையொழித்திட்டாய்’ என்றும், ‘நீ (சீதாதேவியைமாத்திரமே யன்றி உன்பக்கல்) யாதோரபசாரமும்படாதஎன்னையும் கோபித்தனைபோலும்’ என்றும், பழிப்புக்கு இடமில்லாதவனான அக்கினிதேவன், (இராமபிரானை நோக்கித் தன் குறைகூறி) முறையிட்டான்; (எ - று.)⁰

கனிந்து - உரியபக்குவமடைந்து, பதப்பட்டு. அயர்வு-சோர்வு; தவறிப்பிழைசெய்கை. அநிந்தனையங்கிநீ என்றளபெடுத்து, பழிப்பற்ற யாகாக்கினி சொல்லியாகிய நீ யென்று¹ உரைத்தால், ‘முறையிட்டான்’ என்பதற்கு அக்கினி யென்ற தோன்றாளுமுறைய வ்ருவிக்கவேண்டும். பி-ம்:—¹தீயைநீ, தீமைநீ. ²நினைந்தனை. ³என்வலின். ⁴நீக்கினும். ⁵அநிந்தனைவழங்கிநீ மனத்தினாலெனை, அனந்தனைமயங்கிநீ மனத்தினென்னை யும், அநிந்தனையங்கியான்மனத்தினாலென, அநிந்தனையங்கிநீயயர்வி லென்னையும், அநிந்தனையங்கிநீயாகிலென்னையும். (ச00க)

கூ0. — அந்த அக்கினிதேவனை இராமன் சீலவினாடல்.

1இன்னதோர் காலையி னிராமன் யாரைநீ

என்னைநீ² யியம்பிய தெரியுட் டோன்றியிப்

புன்மைசா லொருத்தியைச் சடாது³ போற்றினாய்

அன்னதார்⁴ சொல்லவீ⁵ தறைதியாலென்றான்.

(இ - ள்.) இத்தன்மையதான ஒருநுங்கனம் அக்கினிமுறையிட்ட அச் சமயத்தில், இராமன், — (அவனைநோக்கி), ‘நீ யார்? நீ ஒருப்பி ணுள்ளே தோன்றிக் கூறியது என்ன? தீயொழுக்கம் மிக்க ஒருத்தி யான இவனை (நீ) எரித்திடாமல் பாதுகாத்தாய்; அத்தன்மை யார்சொல்ல (நிகழ்ந்தது)? இவலினாவகைக்கு விடை கூறு’ என்று சொன்னான்.

அன்னது ஆர் சொல்ல - யார்சொல்லைக்கேட்டு அப்படி¹ நீசெய்தா யென்றபடி. பி - ம்:—¹இன்னதே. ²இயம்புவது. ³போக்கினும். ⁴சொல்லுவது. ⁵அறிதி. (ச00க)

கூக. — இதுமுதல் ஐந்து கவிகள் - அக்கினிதேவன் மறுமொழி.

அங்கியா¹ னென்னையில்² வன்னை கற்பெனும்

பொங்கு³ வெந் தீச்சுடப் பொறுக்கி லாமையால்

இங்குணைந் தே¹னுறு மியற்கை நோக்கியும்
²சங்கியா நிற்பியோ வெவர்க்குஞ் சான்றுளாய்.

(இ-ள்.) யான் அக்கினிதேவன்: என்னை லோகமாதாவாகிய இத் தேவியினது பதிவிரத³தருமமாகிய பொங்கியெழுகிற வெவ்விய நெருப்பு எரிக்க, (அந்தத்தாபத்தை யான்) பொறுக்கமாட்டாமையால் இங்கு அணைந்தேன்: எல்லோரினும் மேம்பட்டுள்ளவனே! (இங்ஙனம் எனக்கு) நேர்ந்த தன்மையைப் பார்த்தபின்பும், (இப்பிராட்டியின் ஒழுக்கத்தைப்பற்றி நீ) சங்கித்துநிற்கக்கடவையோ? (எ-று.)

சான்றுளாய் - (எல்லாக்கருமங்களுக்கும்) சாக்ஷியாகவுள்ளவனே! என்றமாம். 1-ல்:--¹இணைவிலா, ²இணையிலாள். ³அணையின். ⁴திச் சடவது. ⁵என தியற்கைநோக்கியும், என் திறத்தையெண்ணியும். ⁶சங்கையாய். (ச0கக)

கூஉ. வேட்பது ¹மங்கையர் விலங்கி னொரெளிற்
²கேட்பதும் பல்பொருட் கையங் கேடற
மீட்பது ³மென்வயி னென்னு மெய்ப்பொருள்
⁴வாட்பெருந் தோளினாய் மறைகள் ⁵சொல்லுமால்.

(இ-ள்.) 'ஒளியையுடைய பருத்த தோள்களையுடையவனே! (குலஸ்திரீகளை) விவாகஞ்செய்துகொள்வதும், (அந்த) மாதர்கள் (இல்லறத்தினின்று) விலகினார்களாயின் (அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தைக்குறித்துப் பிரமாணமாகவைத்துக்) கேட்பதும், (மற்றும்) பலவிஷயங்களிலுண்டான சந்தேகத்தைப் பிழையில்லாதபடி நிவிர்த்திசெய்துகொள்வதும் (ஆகிய இவையெல்லாம்), என்பக்கவிலேயே (நிகழக்கடவன)' என்கிற தத்துவார்த்தத்தை வேதங்கள் (வெளிப்படையாகக்) கூறுமன்றே!

அக்கினிசாட்சியாக விவாகஞ்செய்துகொள்ளுதலும், மங்கைய ரொழுக்கத்தைப்பற்றி ஐயமுண்டானபோது அவர்களை அக்கினிசாக்ஷியாகச் சொல்லும்படி கேட்பதும், மற்றும் பலவிஷயங்களில் 'நெருப்பிலிடினும் கெடாதிருப்பின் தாய்மையுடையது' என்று சந்தேகநிவிர்த்தி செய்துகொள்ளுதலும் இங்குக்குறிக்கப்பட்டன. இல்லறத்தினின்று விலகிய மகளிர் தீக்குதித்து மீளின் ஒழுக்கந்தவறுதவ ரென்று கொள்ளப்படும் மரபுபற்றி அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தைக்குறித்துச் சோதிப்பது என்ற பொருளும், 'மங்கையர்விலங்கினொரெளிற் கேட்பது' என்றதில் அடங்கும். (பல்பொருட்கு ஐயம்கேடறமீட்பது -- "உங்க்கள்மந்திரம் ஏடுஒன்றில் தீட்டுக ஒரேஉ, டெங்கள்மந்திரந்தன் னையுந் தீட்டுக இரண்டும், அங்கிவாயிடின வெந்ததுதோற்றது அவ்வங்கி, துங்கிடாதது வென்றது" என்று சபதஞ்செய்து சமணர்க்கும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார்க்கும் நடந்த கனல்வாதத்தின் முடிவு போல்வன காண்க.) 'வாட்பெருந்தோளினாய்' என்பதற்கு - வாள் முதலிய படைக்கலங்களிற் பயின்ற பெருமையுள்ள கையையுடைய

வனே! என்று உரைத்தலு மொன்று. பி-ம்:-- 1 மங்கையை. 2 கேட்பது. 3 மேன்மையின். 4 வாட்பொரு. 5 கூறுமால். (௪0௧௨)

கூரு. 1 ஐயுறு பொருள்களை 2 யாசின் மாசொரீஇக்கையுறு 3 நெல்லியின் கனியிற் 4 காட்டுமென்மெய்யுறு கட்டுரை கேட்டு மீட்டியோ 5 பொய்யுறு மாருதி யுரையும் 6 போற்றலாய்.

(இ - ள்.) பொய்ம்மையில்லாத அறுமானுகடைய வார்த்தையை யும் நன்குமதித்து (ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி சானகியைக்) கைக்கொள்ளாத நீ, சந்தேகிக்கப்பட்ட பொருள்களின் உண்மைநிலையை விரைவாக (அந்தஐயமாகிய) குற்றத்தை நீக்கி (அகங்கையிற்) பொருந்திய நெல்லிக்கனியைப்போல நன்கு காட்டுந்தன்மையுள்ள எனது உண்மைபொருந்திய உறுதிமொழியைக் கேட்டாயினும் (அச்சிதையை) மீட்டு அழைத்துச் சேர்த்துக்கொள்வாயோ? (எ - று.)—இது, மீட்டருளுக வென்று வேண்டியபடி. பி-ம்:-- 1 ஐயுறு. 2 நெல்லியன். 3 காட்டுவென். 4 பொய்யுறு. 5 பொய்யுறும். 6 போக்குமோ 2 அரசின் என்று படிக்கவுமாம்.

கூசு. தேவரு முனிவருந் 1 திரிவ நிற்பவுர். மூவகையுலகையுங் கண்கண் மோதிநின்று 2 ஆவெனல் கேட்கிலை யறத்தை 3 கேக்கிவேறு ஏவமென் றொருபொருள் 4 யாண்டுக் 5 கொண்டியோ.

(இ - ள்.) தேவர்களும் முனிவர்களும் சஞ்சரித்துநிற்பனவான மற்றைப்பிரானிகளும் (மேல் கீழ் நடு என்னும்) மூன்றுவகையுலகத்துப் பிரானிகளும் (பிராட்டி அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்யத்தொடங்கியபோது அதனைப்பார்த்துச் சகிக்கமாட்டாமல்தம் தம்) கண்களை (கண்களால்) மோதிக்கொண்டிநின்று ஆவென்று கதறியதை (3) கேட்டுணர்ந்தாயில்லை போலும்; (ந்) தருமத்தைக் கைவிட்டு (அதற்கு) மாறான (இவ்வகை) அதருமமாகிய ஒருபொருளை எங்கிருந்து கொண்டாயோ? (எ - று.)—ஆ - இரக்கக்குறிப்பு இடைசொல். எவ்வம் என்பது - எதுகை நோக்கி, ஏவம் என விகாரப்பட்டது. பி-ம்:-- 1 தெரிய, திரிய, திரிப. 2 ஆவெனக். 3 க்கவே. 4 எவ்வன். 5 கண்டியோ, காண்டியால். (௪0௧௩)

கூரு. 1 பெய்யுமே மழையுளி பிளப்ப தன்றியே செய்யுமே பொறையறம் நெறியிற் செல்லுமே உய்யுமே 2 யுலகிவ ஞ்ணர்வு சீறினால் 3 வையுமேன் 4 மலர்மிசையயனு மாயுமே.

(இ - ள்.) (மகாபதிவிரதையான) இச்சீதாதேவி மனத்திற்கோபங்கொண்டால், மேகம் (மழை) பொழியுமோ? பூமி (உடனே) பிளந்து விடுவதல்லாமல் (எல்லாப்பாரங்களையும்) பொறுத்துக்கொண்டிருக்குமோ? தருமம் செவ்வீதாக நடக்குமோ? உலகம் நிலைத்திருக்குமோ? (இவள்கோபங்கொண்டு) சரிப்பாளானால், தாமரைமலரின்மேல் வாழும் பிரமவானன்றோ? (எ - று.)—என்று அக்கினிதேவன் கூறி

முடித்தானென் கீ. பி - ி:—¹மெய்யுமே. ²உலகில்வாழ். ³வையமேல், வையுமே. ⁴மலரயனுலகுமாயுமால். (௪0௧௫)

கூகா.—அங்கின்தேவன் பிராட்டியை இராமனநகிற் கொணர்தல்.

பாடுறு ¹பனிமொழி யினைப் பன்னிரின்று

ஆடுறு தேவரோடு லக மார்த்தெழச்

சூடுறு ²மேனிய வலரி ந்தாகையை

மாடுறக் கொணர்ந்தனன் வள்ளல் கூறுவான்.

(இ - ள்.) (பிராட்டியின்சற்பினனலால்) தாபம்மிக்க வடிவத்தை யுடைய அக்கினிதேவன்,—இத்தன்மையனவான பெருமையிக்க பல வார்த்தைகளைச் சொல்லிநின்று, (பிராட்டியின் கற்புநிலையைக் கண்ட களிப்பினாற்) கூத்தாடுகின்ற தேவர்களுடனே (மற்றையுலகத்து உயிர்களும் ஆரவாரித்து மகிழ்ச்சியிக, மயில்போலுஞ் சாயலுடைய பிராட்டியைப் (பெருமாள்) பக்கத்திலே பொருந்தக் கொண்டுவந்துசேர்த்தான்; (அப்பொழுது), வரையாதருளும் இயல்பினனான இராமபிரான், (சில) சொல்லியருள்வான்; (௭ - று.)— அவறறை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

அலரி - (சுவாலகனாற்) பரந்துவிளங்குபவ னென்று பொருள் படுங் காரணக்குறி: இ - பெயர்விசுதி; இப்பெயர், பெரும்பாலும் சூரியனுக்குவழங்கும்; சிறுபான்மை இலக்கணையாய், முச்சுடர்களுள் மற்றொருசுடராகிய அக்கினிக்கு வழங்கிய தென்க. பி-ி:—¹பணி. ²மேனியன்வணங்கித், மேனியவங்கி. (௪0௧௬)

கூகா.—அப்பொழுது இராமன் சொன்ன அங்கிரவார்த்தை.

அழிப்பில சான்றுநீ யுலகுக் காதலால்

இழிப்பில ¹சொல்லி நீ யிவளை யாதுமோர்

பழிப்பில ²ளென்றனை பழியு மின்றினிக்

கழிப்பில ளென்றனன் கருணை யுள்ளத்தான்.

(இ - ள்.) 'நீ உலகத்துஉயிர்கட்கெல்லாம் (நீதுநெறி)தவறுதலில்லாத சாட்சியாகிறாய்; ஆதலால், இகழ்ச்சிக்குஇடமில்லாத சிறந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லி நீ இவளை யாதொருதற்றமுயில்லாதவ ளென்று சொல்லினே: (ஆதலால் இவளிடத்து யாதொரு)பழியு மில்லை; இனி (இவள் என்னால்) நீக்கத்தக்கவளல்லள்' என்றுகூறியருளினன்: (யாவனெனின்),— திருவருளையுடைய திருவுள்ளத்தை யுடையவனான ஸ்ரீராமபிரான்; (௭ - று.)

கருணையுள்ளத்தானுதலின் 'இனிக்கழிப்பில்ள்' என்றனென்க; கருத்துடையடைகொளியணி. பி-ி:—¹சொல்லிவந்து. ²என்றெனையமரங்கினி. சிலபிரதியில் இதனோடு சீதாபிராட்டி திருவடிதொழுபடலம் அல்லது பிராட்டிதிருவடிதொழுபடலம் முடிய, அதன்மேல் "இன்றுசென்று" (௧௪௧) என்றபாடல்வரையிற் கடவுள்காட்சிபாடலம் என்று காண்கின்றது. (௪0௧௭)

வேறு.

கூஅ -- அச்சமயத்தில் இராமனுக்கு அவனது யதார்த்தசொருபத்தை உணர்த்தும்படி தேவர்கள் பிரமனைத் தூண்டினால்.

உணர்த்து வாயுண்மை யொழிவின்று அலம்வந் துளதால்
 1புணர்த்து மாயையிற் 2பொதுவுற 3நின்றவை 4புணரா
 இணர்த்து மூய்த்தொங்க 5லிராமற்கென் றிமையவ ரிசைப்பத்
 தணப்பி ருமரைச் சதுமுக னுரைசெயச் சைந்தான்.

(இ - ள்.) ‘(தானே தனது சங்கற்பத்தால்) உண்டாக்கிய மாயையிலே மற்றைச்சீவாத்மாக்கள்போலவே(பரமாத்மாவாகிய தானும் ஆழ்ந்து)நின்று (தனது உண்மையான) அந்நிலைகளை அறியாதவன்போலுள்ள பூங்கொத்துக்களையுடைய திருத்துழாய்மாலையைத் தரித்த இராமபிரானுக்கு (அந்த) உண்மை நிலைகளை விடாமல் (ஈ) அறிவிப்பாய்; (அதற்கு ஏற்ற) காலம் (இப்பொழுது) வந்துள்ளது’ என்று தேவர்கள் சொல்ல, பிரிதலில்லாத (திருமாலின்காபித்) தாமரைமலரில்தோன்றிய நான்கு முகமுடையவனை பிரமன்(அந்தப்பகவானுடைய ரிஜசொருபங்களைச்) சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)--அவற்றை, அடுத்த பதினான்கு கவிகளிற் காண்க.

‘முழுமுதற்கடவுளாகிய ஸ்ரீமங்காராயணனது திருவவதாரமூர்த்தியான இராமபிரான், ஆத்மாக்களை வசப்படுத்துதற்குத் தான் இப்பொழுதுகொண்ட மனிதவடிவத்துக்கு ஏற்பத் தானும் அம்மாயையேற்றுக்கொண்டு அதன்வசப்பட்டுகின்று, சிலநாள்பிரிந்த மனைவியைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிற விஷயத்திற் சங்கைகொண்டு தடுமாற்றமுற்றுநின்றால், இச்சமயத்தில் அவனது உண்மைநிலைகளை அவனுக்கு உணர்த்தவேண்டுவது அவசியம்; இல்லாவிடின், அவன் பிராட்டியை அங்கீகரியாமல் விலக்கிவிட்டால் கீங்குவீளையும்’ என்று இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் பிரமனைத் தூண்ட, அவன் அங்கானமே அப்பரமனுக்கு யதார்த்தத்திதிகளைச் சொல்லத்தொடங்கின னென்பதாம். பொதுவுறநின்று - சீவாத்மாக்களினும் பரமாத்மாவாகிய தனக்கு யாதொருவிசேஷமும் தோன்றாதபடி அவைபேரலவே தானும்நின்று. 1-ம்:--1புணர்த்த. 2பொதுவுற 3நின்றவப். 4புணரா, புராணன், புராணம், புராண. 5இராமன்னென்று. (ச0கஅ)

கூகூ.—பிரமன் இராமனுக்கு அவனது சொருபத்தை யுணர்த்துதல், இதுமுதற் பதினான்கு கவிகளிற் கூறப்படுகிறது.

மன்னர் தொல்¹குலத் தவரினத் துணையொரு மனிதன்
 என்ன வுன்னலை 3யுண்ணீ³ யிராமகே ளிதனைச்
 சொன்ன நான்மறை⁴முடிவினிற்⁵ றுணிந்தமெய்த் துணிவு
 நின்ன லா தில்லை⁶ நின்னின்⁷வே றுளதிலை நெடியோய்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீராமனே! பெருமையுடையவனே! உன்னை, தொன்று தொடர்வருகிற சூரியகுலத்தவரான அரசரது வருக்கத்தில்தோன்றிய

ஒரு மறுவ்யயென்று எண்ணுதே: உன்னுடைய இந்த உண்மைநிலையைக்குறித்து (யான் சொல்லும்) இவ்விண்ணப்பத்தை நீகேட்டருள்வாய்; சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகிற நான்குவேதங்களின் முடிவில் [வேதாந்தத்தில்] சித்தாந்தஞ்செய்யப்பட்ட உண்மையான தத்துவம், உன்னையல்லாமல் வேறுஇல்லை; உன்னையல்லாது வேறு என்றும் நிலைத்துநிற்கும்பொருள் இல்லை; (எ-று.)

‘சின்னலாநிலை’ என்றும், ‘சின்னின்வேறுளதிலை’ என்றும் இரண்டுவகை வாய்பாட்டால் ஒருகருத்தையே சொன்னது, வற்புறுத்துதற்கென்க. 1-10: --1குலத்தவதரித்தனை, குலத்தவரினத்துணை, குலத்தவரினத்துளன். 2உன்னினை. 3இன்னமுயிறைவ. 4துணிவினில் 5துணிபெருந்துணிவு, துணிந்தவெத்துணிவும். 6ஆகிலும். 7பழையது, வேறுள்ளிலை, வேறுள்ளன, வேறுலகமும். (௪0௧௧)

௧00. பகுதி யென்றுள தியாதினும் பழையது பயந்த
 1விசுதி யால்வந்த விளவுமற் றதற்குமே 2வின்ற
 3பகுதி 3யாவர்க்கு மரியவப் புருடனு 4நீயிம்
 5பிசுதி புன்பெரு மாயையி னால்வந்த ிக்கம்.

(இ - ள்.) எப்பொருளினும் பழமையதான மூலப்பிரகிருதியென்று உள்ள தத்துவமும், (அந்த மூலப்பிரகிருதி) தந்த லீகாமத்தாலுண்டான காரியங்களாகிய தத்துவங்களும், அத்தத்துவப்பொருள்களைத்துக்கும் மேலாய்வின்ற எவர்க்கும் கண்ணெதற்குஅரியனான அந்த ஜீவாத்மாவாகிய தத்துவமும் (ஆகஎல்லாப்பொருள்களும்), நீ: பிகப்பரந்ததாகக்காணப்படுகிற இந்தப்பிரபஞ்சத்தோற்றமெல்லாம், உனது பெரியமாயையாகிய சங்கற்பத்தாலுண்டான பரப்பாம்; (எ - று.)

சப்தஸ்பர்ச ரூபரஸ கந்தம் என்னும் பஞ்ச தந்திரத்திரைகளும், மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் பஞ்ச ஞானேந்திரியங்களும், வாக்கு பாணி பாத பாயுர் உபத்தம் என்னும் பஞ்ச கர்மேந்திரியங்களும், நிலம் நீர் தீ காற்று வானம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களும், மணம் அகங்காரம் மிகத்திரிபிரகிருதி என்னும் நான்கும், ஆக, பிரகிருதி தத்துவங்கள்-இருபத்துநாலு. இருபத்தைந்தாவது தத்துவம்-ஆத்மா; இருபத்தாறாவது தத்துவம் - பரப்ரஹ்மம். சித்தியமாய் அளவில்லாத தாய்த் திரிகுணாத்மமாய் ஐகத்துக்குக்கூடாமாய்த் தனக்கு ஒருகாரணம் உற்பத்தி விநாசம் இல்லாததாயிருக்கிற மூலப்பிரகிருதி யென்பது பரமாத்மாவின் கிரியாசாதகரூபமென்றும், சித்தியமான ஆத்மாவும் அத்தன்மையதே யென்றும், சிருஷ்டி காரியத்தில் விருப்பங்கொண்ட பரமாத்மாவின் இச்சையாகிய சங்கற்பத்தாற் சலனப்பட்டமூலப்பிரகிருதியினின்று மகத்தத்துவமும், அநிளின்று அகங்காரமும், அதினின்று சப்தமும், சப்தத்தினின்று ஆகாசமும், ஆகாசத்தினின்று ஸ்பர்சமும், ஸ்பர்சத்தினின்று வாயுயும், வாயுவினின்று ரூபமும், ரூபத்தினின்று அக்கினியும், அக்கினியினின்று ரஸமும், ரஸத்தினின்று

ஜலமும், ஜலத்தினின்று கந்தமும், கந்தத்தினின்று பூமியும் உண்டாயினவென்றும், சாத்திவிகம் ராஜசம் தாமசம் என மூவகைப்பட்ட அகங்காரத்தில் சப்ததந்மாத்திரை தாமசஅகங்காரத்தின் காரியமென்றும், பஞ்சஞானேந்திரியங்களும் பஞ்சகன்மேந்திரியங்களும் மனமும் சாத்துலிகாகங்காரத்தில் தோன்றியவை யென்றும், தாமசாகங்காரமும் சாத்துலிகாகங்காரமும் சுவகாரியங்களைப்பிறப்பிக்கும்போது ராஜசாகங்காரம் துணைக்கருவியாயிருக்குமென்றும் அறிக். ஆதிகாரணமும் அவ்யக்தமுமான மூலப்பிரகிருதியும், அதன்காரியமான இருபத்துமூன்று தத்துவங்களும், சீவாத்மாவும்க் பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனதுசொருபமே யென்பதும், அந்தஇருபத்தைந்து தத்துவங்களின் சம்பந்தத்தினு லாகிய பிரபஞ்சமூழுவதும் அந்தஎம்பெருமானது அங்க்கிரகநுபமான சங்கல்பத்தால் ஆகியதே யென்பதும், இப்பாட்டின்கருத்து. எல்லாத்தத்துவங்களிலும் எம்பெருமான் நின்று அவற்றைத்தனக்குச் சீரமாகக்கொண்டிருத்தலால், 'அவையெல்லாம் நீ' என்றது

'ப்ரகிருதியென்கிறது - விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே' என்ற தத்துவதர்யவாக்யமும், 'ப்ரகிருதியென்கிறது,மஹாதாதி விகாரங்களைத் தன்பக்கவீனின்று ஜிப்பிக்கையாலே' என்ற அதன்வியாக்கியாநவாக்யமும் இங்கு உணரத்தக்கன. பிரகிருதி நித்தியமாதலாலும், சிருஷ்டிக்குமுன்னமே உள்ளதாதலாலும், மற்றைப்பிராகிருத தத்துவங்களுக்கும் காரண மாதலாலும், 'புகுதியென்றுளது யாதினும்பழையது' எனப்பட்டது. ஆத்மாவுக்கு 'அதற்குமேல்நின்ற' என்ற அடைமொழி கொடுத்தது, பிரகிருதிபோலவே நித்தியமாய்ப் பிராகிருதத்தத்துவங்களுக்கும்முன்னமே யுள்ளதான ஆத்மா லிபீந்ஞானத்தைபுண்டாச்சுகிற அசித்தாகிய பிரகிருதிபோ லன்றிச் சித்தாகிய தான் ஞானத்துக்கு இடமாயிருத்தலினு லென்க. அந்தஆத்மா கண்முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் புலனாகாமல் மனத்தினுணர்வுக்கே புலனும்படியிருத்தலால், அதற்கு 'புகுதியாவர்க்குமரிய' என்ற அடைமொழி கொடுத்தது: இது பற்றியே, ஆழ்வார் ஆத்மஸ்வரூபத்தை 'ஞானங்கடந்ததே' என்றதும்.

மூலப்பிரகிருதியும், அதன் காரியமான இருபத்துமூன்றுதத்துவங்களும், அவையனைத்துக்கும் மேல்நின்ற [இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாகிய] ஆத்மாக்களும், எவர்க்கும்சென்றுசேர்த்தற்குஅரிய பரமபுருஷனாகிய ஸர்வேசுவரனும் இராமனாகியகீயே யென்று உரைகூறினும் அமையும்; இவ்வுரைக்கு, 'நின்ற' என்பது - பெயர். 1-ம்:—1. மிகுதியால். 2. விளம்பும். 3. யாவும். 4. புசலும், 5. யே, 6. யும். 7. யம். 8. மிகுதியாவுநின்மாயையினுல்வந்த, தகுதி... தந்த. (ச0உ0)

8.0க முன்பு 1.பின்பிரு புடையெனுங் குணிப்பரு 2.முறைமைத் தன்பெ ருந்தன்மை தான்3.றெரி மறைகளின் றலைகள் மன்பெ ரும்4.பர மார்த்தமென் றுரைக்கின்ற 'மாற்றம்' 5.அன்ப நின்னையல் லான்மற்றிங் கியாரையு மறையா.

(இ - ள்.) (எல்லாவுயிர்களிடத்தும்) அன்பையுடையவனே! முதல் நிலையாகிய தோற்றமும் இறுதிநிலையாகிய நாசமும் ஆகிய இரண்டு எல்லைகளென்று சொல்லப்படுகிற அளவு இல்லாத ஒழுங்கையுடைய தமது பெருந்தன்மையை (ப் பிறர் அறியமுடியாமல்) தாமே அறிவனவான வேதங்களின் சிரசுகள் [வேதாந்தமாகிய உபநிஷத்துக்கள்], மிகமேலான பரம்பொரு ளென்று சொல்லுகிற உண்னையே குறிக்குமேயல்லாமல் இங்குவந்துள்ள (யானும் சிவனும் இந்திரனும் முதலிய) மற்றைத்தேவர்களுள் எவரையும் குறித்துச் சொல்லாட்டா; (எ - று.)

வேதம் தான் உற்பத்திவிநாசமில்லாமல் கடவுள்போல நித்தியமாயிருக்கும் பெருந்தன்மையை யுடைமையாலும், அத்தன்மைதான் யார்க்கும் எளிதில் அறியவொண்ணாமையாலும், அவ்வேதம் இருக்குமுதலாகப் பலவகைப்படுதலாலும், 'முன்பு பின்பு இருபுடையெனுங் குணிப்பருமுறைமைத் தன்பெருந்தன்மை தான்தெரிமறைகள்' எனப்பட்டன. மறைகளின் தலைகள்-வேதத்தின் முடிவாகிய உபநிஷத்துக்கள். ௩-ம்:— 1. பின்பிடை, பின்பின. 2. முறைய. 3. தெரியாமறைகணின்ற, தெரிமறைகளின்றிலைய, தெரியாமறைத்தலைய, தெரிமறைகளின்றிலைகொள். 4. பேர்மாயை, பரமாற்பன், பரமாற்பம், பரமார்த்தன். 5. அன்ப, அன்பின். 6. இன்றூரையும், இங்காரையும். (ச0௨௧)

௧0௨. எனக்கு 1. மெண்வகை யொருவற்கு மிமையவர்க் கிறைவன்
றனக்கும் 2. பல்பெரு முனிவர்க்கு முயி³ருடன் றழீ⁴இய
அனைத்தி னுக்கு⁵ யே 4. பர மென்பதை 5. யறிந்தார்
வினைத்து வக்குடை விட்டருந் தனைநின்று 3. மீள்வார்.

(இ - ள்.) ('பிரமனாகிய) எனக்கும் எட்டுவகைவடிவையுடைய ஒரு கடவுளான சிவனுக்கும் தேவராசனான இந்திரனுக்கும் பலரான சிறந்தமுனிவர்களுக்கும் உயிரோடுகூடிய எல்லாப்பொருள்களுக்கும், 'நீயே பரம்' என்கிற உண்மைப்பொருளை யறிந்தார், (இரு) வினைகளின் தொடர்ச்சியையுடைய விடுவித்தற்கு அரிய பாசபந்தத்தினின்று மீண்டுமத்தியடைவார்கள்; (எ - று.)

நிலம் நீர் தீ காற்று ஊனம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும், சூரியசந்திரர் என்னும் இருசுடரும், யஜ்மாநனும் ஆகிய எட்டுவகைவடிவமுடைமையால், சிவபிரான், 'எண்வகையொருவன்' எனப்பட்டான்; இதுபற்றி, அஷ்டமூர்த்தியென்று ஒருபெயர். பெருமுனிவர்-மகாருஷிகள்; பிரமவிருடிகள். பல்முனிவர் என்க. எம்பெருமான் அசேதநங்களுக்கும் இறைவனே யாயினும், சிறப்புப்பற்றி, 'உயிருடன் தழீஇய அனைத்தினுக்கும் நீயே பரம்' என்று சேதனப்பொருள் எடுத்துக்கூறப்பட்டது. ௩-ம்:— 1. எண்வகைமூர்த்திக்கும், எண்வகையருவற்கும், எண்களாய் மூர்த்திக்கும். 2. பல்வகை, 3. உடற்றழீஇய. 4. பரன். 5. அறியார். 6. துடக்குடை, துடக்கிடை. 7. இருந். 8. விடுவார். (ச0௨௨)

௧0௩. என்னைத் தான்முத 1. லாகிய 2. வருவங்க ளெவையும்
முன்னைத் தாய்தந்தை யெனும்பெரு மாயையின் 3. மூழ்கித்

தன்னைத் தானறி யாமையிற் ⁴சலிப்பவச் சலந்தீர்ந்து
உன்னைத் ⁵தாயையென் றுணர்குவ முத்திவித் தொழிந்த.

(இ - ள்.) என்னை முதலாகவுடைய: பிராணிகளிற் பலவும்,--(உற் பத்திக்குக்) காரணமான தாயும் தந்தையென்கிற[சுற்றத்தாரிடத்துப் பாசமாகிய] பெரியமாயையில் அழுந்தி, தனது நிலைமையை [ஆத்தம கொருபத்தைத் தான்உணராமையால் (நற்பேறுபெறாமல்) துன்பப்படு வனவாம்; அந்த அறியாமையீங்கியொழிந்தசில சீவராசிகள், உன்னையே (அனைத்துக்கும்) மூலகாரணமென்று உண்மையுணர்வனவாய் வீட்டுலகத்துக்கு விதையாம்; (எ-று.)

என்னை முதலாகவுடைய ஆத்தமகோடிகளிற் பெரும்பாலன, பா மாத்மாவாகிய உனக்குச் சீவாத்மாவாகிய தாம் அடிமையென்றும், “அத்தனாகியன்னையாகி யானு மெம்பிரானுமாய், ஒத்தொவ்வாத பல் பிறப்பொழித்து நம்மையாட்கொள்வான்” னீயே யென்றும் சீவாத்ம பரமாத்மசொருபங்களை யுணர்த வின்றி, தம்மது சன்மத்துக்குப் பிரதிய னுட்காரணமான தாயும் தந்தையும்முதலிய உறவினரிடத்து அன்பு செய்தலாகிய பாசபந்தத்திற்பட்டு மீள்வில்லாது முத்திபெறாமல் மாறி மாறிப் பல்பிறப்பும்பிறந்து இறந்து வருதும்; இவையொழியச் சில சேதநங்களை அங்ஙனமின்றி நின் அருளால் ஜீவபரஸ்வரூபங்களை உணர் வனவாய் அதனால் உறவினரிடத்து ஆசாபாசம் ஒழிந்து ‘உன்னையே சகலவிதபந்துவாகக்கொண்டு உனக்கு அடிமைப்பட்டிப் பிறப்பு அற்று முத்திபெறுவன என்றனன் பிரம னென்க. இவ்வுலகத்தில் தனது நிலையையும் கடவுளின் நிலையையும் அறிந்த ஆன்மா வீட்டுலகத்திற் சென்று முளைத்தலால், அதனை ‘முத்திவித்து’ என்றார்; இதனைத் திருக் குறளில் “வரனென்னும் வைப்பிற்கு ஓர்வித்து” என்றார்போலக் கொள்க: அங்குப் பரிமேலழகர் ‘அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தவின், வித்து என்றார்: ஈண்டுப்பிறந்திறந்துவரும் மகனல்லன் என்பதாம்’ என உரைத்தது உணரத்தக்கது. 1-ம்:--1 ஆக்கியிவ். 2 உருவந்த. 3 முய ங்கித், முடங்கித். 4 சலித்தலிற்சலம், சலித்ததுசலம், சலித்ததச்சலம், சலித் தவத்தனை. 5 தானினைந்து... தானெனவுணர்வது..., தாயெனவுணர் வதுமுந்திவித்தொழிந்தாய், தாயெனவுணர்வது முற்றிவித்தொழிந் தாய், தாமெனவுணர்வதுமுற்றுவித்தொழிந்த, தாயெனவுணர்வதுமுற் றுவித்தொழிந்தாய், தாமெனவுணர்வதுமோகிவித்தொழிந்தீர். (சு0உந.)

க0சு. 1 ஐயஞ் சாகிய தத்துவந் 2 தெரிந்தறிந் தவற்றின
மெய்யெஞ் சாவகை மேனின்ற 3 நினக்கு⁵மேல் யாதும்
பொய்யெஞ் சா⁷வில் தென்னுமீ தருமறை புகலும்
வையஞ் சான்றினிச் 8 சான்றுக்குஞ் சான்றிலை 9 வழக்கால்.

(இ - ள்.) ‘இருபத்தைத்தான தத்துவங்களை ஆராய்ந்து அறியுமிட த்து,—உண்மைகுறையாதபடி அந்த இருபத்தைத்து தத்துவங்களுக்கும் மேலே (இருபத்தாறாவது தத்துவமாய்) நின்ற உக்குமேலே யாதும்

பொய்ம்மைமிகாமல் [மெய்யாக] இல்லை' என்னும் இவ்வுண்மைப்பொருளை அறிதற்கு அரிய வேதம் கூறும்; (இதற்கு), உலகத்து உயர்ந்தோரும் சாட்சியாவர்; இனி, (அவர்களை நம்புவதற்கு வேறொரு சாட்சி வேண்டியதில்லை: ஏனெனின்).—வியவகாரதருமத்தில் சாட்சியை நம்புதற்கு ஒரு சாட்சி வேண்டப்படுவதில்லை யன்றோ? (எ - று.)

“உலகமென்பது உயர்ந்தோர் மட்டே” என்றதனால், வையம் என்பதற்கு - உயர்ந்தோரென்று உரைக்கப்பட்டது. “வழக்கெனப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே, நிகழ்ச்சியவர்கட் டாகலான” என்றதும் காண்க. சாட்சிக்கு ஒரு சாட்சியில்லை யென்பது, வழக்கு நூல்வல்லார் துணிபு. 1 - ம: --- 1 ஐயைஞ்சு, ஐயைந்து. 2 தேர்ந்தறிந்து, தேர்ந்தறிவு. 3 அஞ்சா. 4 எனக்கு. 5 மேலாகிப், மேலாயோர், மேல்யாரோ. 6 அஞ்சார், அஞ்சா. 7 உளது, நின்றது. 8 சான்றுக்குச் 9 வழக்கே. (சு 0 உச)

க 0 0. அளவை யா 1 ளந் தாமன்றென் 2 றறிவுறு மமைதி
உளவை யாவையு முனக்கில்லை 3 யுபநிடத் துனது
களவை 4 யாய்ந்துறத் தெளிந்தில தாயினுங் 5 கண்ணால்
6 துளவை யாய் 7 முடி யாயுளை நீயெனத் துணியும்.

(இ - ள்.) திருத்தழாயை (ச் சிறந்ததென்று) தேர்ந்தெடுத்துத் தரித்த திருமுடியையுடையவனே! பிரமாணங்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து ஆம் என்றும் அன்று என்றும் அறிகிற நிகழ்ச்சியாகவுள்ளவையெல்லாம் உனக்கு இல்லை: உபநிடத்து உனது ஒளிப்பை ஆராய்ந்து முழுவதும் நன்கு அறிந்திலதானாலும், (தனது ஞானக்) கண்ணினால் நீ உள்ளாயென்று நிச்சயித்துச் சொல்லும்; (எ - று.)

அளவையாவது - பொருளின் உண்மை நிலையை அளவிட்டு அறிதற்குக் கருவியான பிரமாணம். அது எட்டுவகைப்படும்; அவையாவன - பிரதியட்சம், அநுமானம், ஆகமம், உபமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம், ஐதிகியம், சம்பவம் என்பன. அவற்றுள் ஐம்பொறிகளின் உணர்வு கொண்டு அறிதல் - பிரதியட்சம். புகையைக்கண்டு அது கொண்டு நெருப்பு உண்டெனல் - அநுமானம். பெரியோர் வாழ்ச்சொல் - ஆகமம். மறை பசுப்போல் எனல் - உபமானம். ‘பகலுண்ணன், பருத்திருப்பான்’ என்றவிடத்து இரவில் ஒளித்து உண்பான் என உணர்தல் - அருத்தாபத்தி முன்னும் இல்லை, பின்னும் இல்லை; ஒன்றினொன்றில்லை, ஒரு காலத்தும் இல்லை யெனல் - அபாவம். இம்மாத் திற்பேயுளது என்பது - ஐதிகியம். ஆயிரத்தில் நூறு உண்டு எனல் - சம்பவம். இவற்றுள் ஐதிகியம், சம்பவம் என்பவற்றைப் பலர் வேறு பிரமாணங்களாகக் கொள்ளார். இவை எட்டையும், காட்சி அநுமானம் ஆகமம் என்னும் மூன்றில் அடக்குவர். உபமானம் பிரதியட்சத்திலும், அருத்தாபத்தியும் சம்பவமும் அநுமானத்திலும், ஐதிகியம் ஆகமத்திலும், அபாவம் மூன்றிலும் அடக்கப்படும். இதன்விரிவைத் தர்க்கதூல்களின் காணலாம்.

ஜீவாத்மாக்களாகிய எங்கெல்லோராலும் பலவகைப் பிரமாணங்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பரமாத்மாவாகிய உனது சொருபம் உண்

டென்றும் இல்லையென்றும் கூடப்படுவதே யன்றி இங்ஙனம் நீ ஆராயத் தக்க பரம்பொருள் ஒன்றுமில்லை யென்பதும், நீ ஆராய்ச்சியில்லாமலே நினது இயற்கையுணர்வினால் யாவும் உணர்கின்ற யென்பதும், முதல் வாக்கியத்தின் கருத்து. உள்ளவை யென்பது, உளவை யெனத் தொக்கது. எம்பெருமானது சொரூபத்தை உள்ளபடி கண்டுணர்த்தக் கருதி அதனை ஆராய்ந்துகொண்டேசென்ற உபநிஷத்துத் தனக்கு அதுஎட்டாமையால் மீண்டுவிட்ட தென்பதை அவ்வுபநிஷத்தினாலேயே அறியலாம். ஆயினும், அவ்வுபநிஷத்துத் தனதுதெய்வத்தன்மையால் அறிந்த அளவுகொண்டு கடவுளின் உண்மையை அறுதியிட்டு வெளியிட்டு மூலப்பிரமாணமாய் நின்றல் பிரசித்தம். கண்ணால் தெளிந்திலது என இயைத்தலும் ஒன்று 15-1:—¹அனந்தமாகுமென்று, அறிந்தாமன்றென்று, அளந்தாமென, அளந்துறுமென்று ²அளவுறும். ³உபநிடதத்துண, உபநிடத்துணக்கு, உபநிடதத்துநின், உபநிடத்தம் முன். ⁴யாவையுமறிந்திலது, ஆய்ந்துறத்தெரிகிலது, ஆய்ந்துறத்தெளிந்தில. ⁵கண்ணற், கள்ளார். ⁶துளவையார். ⁷முடியாயவனுளன், முடியானவனுளன், முடியாவனுளன், முடியானுளது. (சுபுஉக)

க0கூ. 1கரண மென்றுள வுன்னைவர் தறிவுகாணாமே

²அரண மல்லவர்க் கிவைகடந் தறிவரி சாக

மரணந் தோற்றமென் ³றிவற்றிடை⁴மயங்குப வவர்க்குன் சரண மல்லதோர் சரணில்லை ⁵உன்னவை தவிர்ப்பான்.

(இ - ள்.) (நின்கருணைக்கு) இலக்காகாதவர்க்கு அறிவு அடித்து உனதுசொரூபத்தை உணர வொண்ணாதபடி (ஐம்)பொறிதளென்று உள்ளவை பெருந்தடையாம்; இவ்வைம்பொறிகளை வென்று (உன்னை) அறிதல் அரியதாதலினால், (அவர்கள்), இறத்தலும் (மீளப்)பிறத்தலும் ஆகிய இத்துன்பங்களிலே மாறிமாறி உழல்வார்கள்; அவர்க்கு அத்துன்பங்களை நீக்குதற்கு உனதுதிருவடியன்றி வேறுபுகவிடமில்லை; (எ-று.) ---அரணம் - அரண: இலக்கணையாற் பெருந்தடையென்ற பொருளது. 15 - 1:--¹அரணமாவையும், கரணமொன்றுள, கரணமொன்றுளது. ²அரணமவ்வவர்க்கியைந்தனநடத்தற்குமரிதாம், கரணமற்றவையாவையுங்கடந்திலதாக, அரணமவ்வறிவகைகடந்தகல்வறிவரிதாக, கரணமவ்வறிவைக்கடந்தகல்வரிதாக. ³அவற்றிடை, ⁴மயங்குறுமவற்றுள், மயக்குறுமவற்றுள், மயக்குறுமவற்றுள், மயக்குறுமவற்றுள் ⁵அன்னது. ()

க0௦௭. தோற்ற மென்பதொன் றுனக்கில்லை ¹நின்கணை²தோற்றும் ஆற்றல் சான் ³முதற் பகுதிமற் ⁴றதனுளாம் பண்பால் ⁵காற்றை முன்னுடைப் பூதங்க ளவை⁶சென்று கடைக்கால் வீற்று ⁷வீற்றுற்று வவுது ⁸யென்றும் ⁹விளியாய்.

(இ - ள்.) உனக்கு (ஒருபொருளினிடத்துத்) தோன்றுத வென்ற ஒரு நிலை [உற்பத்தி] இல்லை; வல்லமையிக்க மூலப்பிரகிருதி, உன்னிடத்தினின்றே வெளிப்பட்டது: மற்றை யெல்லாத் தத்துவங்களும் அந்தமூலப்பிரகிருதியினின்று வருகையினால் வாயுமுதலான பஞ்ச

பூதங்களும், (மீற்றுமுள்ள) அத்தத்துவங்களும் சங்காரகாலத்தில் தனித்தனி பிரிபட்டு வயித்து அழிவடையும்; நீயோ எப்பொழுதும் அழியாய்; (எ - று.)

சர்வேசுவரன் ஒருவனே உற்பத்திவிநாசமின்றி நித்தியனென்க. மூலப்பிரகிருதி நித்தியமாயினும் பரமாத்மாவின் சொரூபத்தினின்று வெளிப்படுதலால்-; 'நின்கணே தோற்றும் ஆற்றல்சால் முதற்பகுதி' எனப்பட்டது. இருபத்தைதத்துவங்களுள் புருஷன் மற்றை இருபத்து மூன்றுதத்துவம்போலமூலப்பிரகிருதியின் காரியமல்லாவிடினும், அவன் உரைமெழுக்கிற் பொன்போல மூலப்பிரகிருதியில் அடங்கியிருந்து அதனினின்று ஆதியில் வெளிப்பட்டனென்பதை "நிறைபரஞ்சடர் நெடுமலர்க்கட்கடை சிறிது, பிறழ மாயையிற் பிறந்தன நெரு பெரும் புருடன்" என்ற பாகவதத்தாலும் அறியலாம். விசித்திரமான சிருஷ்டிக்குச் சாதன மாதலால், முதற்பகுதிக்கு 'ஆற்றல்சால்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. சிருஷ்டிகாலத்தில் எந்தப்பொருள் எந்தப்பொருளினின்று தோன்றியதோ, அந்தக் காரியப்பொருள் அந்தக் காரணப்பொருளிலே மகாப்பிரளயகாலத்தில் அடங்கு மென்பது, நூல்துணிபு. பிரளயத்தில் நிலம் தன்குணமாகிய கந்தத்துடன் நீரிலும், அந்தநீர் தன்குணமாகிய ரசத்துடன் தீயிலும், அத்தீத் தன்குணமாகிய ரூபத்துடன் காற்றிலும், அக்காற்றுத் தன்குணமாகிய ஸ்பரிசத்துடன் வானத்திலும், அவ்வானம் தன்குணமாகிய சப்தத்துடன் அகங்காரத்திலும் வயிக்க, இவ்வாறே ஞானேந்திரியங்களும் கர்மோந்திரியங்களும் மனமும் தம் தம் உற்பத்தித்தானமான அகங்காரத்திலே வயிக்க, அகங்காரம் மகத்தில் வயிக்க, அது பிரகிருதியில் வயிக்க, அதுவும் புருஷனும் பரமாத்மாவிலே வயிக்க, பரமாத்மா ஒருவனே என்றும் வயமின்றி சிற்கின்றனென்க. எம்பெருமானது திருவவதாரம் கருமவசத்ததன்றி இச்சையின் வசப்பட்ட தென்பது, 'தோற்றமென்பதொன்றுனக்கில்லை' என்றதில் வெளியாம். பி-ம்:— 1. நினக்கொன்று, 2. நினக்கெனத். 3. தோற்றம். 4. முகப். 5. அதனுள்ளம் மாறக், அதனுள்ளம்மாறா, அதனுளவாமாற. 6. காற்று 7. இடைக்காலம். 8. வீற்றுற. 9. வியாய். (ச0உஎ)

க0அ. 1. நினைக் 2. காட்டுதல் போல்வந்து 3. விளியுயிர் வவுலகம் தன்னைக் காட்டவுந் தருமத்தை 4. நாட்டவுந் தனியே என்னைக் 5. காட்டுதி யிறுதியுந் 6. காட்டுதி யெனக்கு முன்னைக் 7. காட்டிலை 8. யொளிக்கினு மிலைமறை 9. யுரையால்.

(இ - ள்.) (விரைவில் அழியுந்தன்மையதான) மின்னலை (மேகம்) தோன்றுவித்தல்போலத் தோன்றி யழியுந்தன்மையையுடைய இவ்வுலகங்களைத் தோன்றுவிக்குமாறும், (அவ்வுலகங்களில்) தருமத்தை கிலேகிறுத்துமாறும், (நீ) அநாதியாய் ஒருவனாயிருந்து (முதலில்) என்னைப் படைக்கின்றாய்; (அவ்வுலகங்களோடு எனக்கு) அழிவையும் செயலிக்கின்றாய்; எனக்கும் (காரணமாகிய) உன்னுடைய உண்மைநிலைமுழு

வதையும் காட்டுகின்றாயில்லை; (அப்படி நீ) மறைந்துநின்றாலும், வேத வாக்கியங்களைக்கொண்டு (நான் உன்னுடைய சொரூபத்தைச் சிறிது அறிவதால், உன்னை எனக்கு) முற்றும் ஒளிக்கின்றாயுமில்லை; (எ-று.)

‘இறுதியுள் காட்டுதி’ என்பதற்கு - சங்கராசுரத்தாவாகிய சிவனை (என்னைக்கொண்டு) உண்டாக்குகின்றாயென்று உரைத்தலும் ஒன்று. எனக்கும், உம்-உயர்வுசிறப்பு. 1-ம்:—1மின்னுக், 2மின்னிக். 2காட்டுவ, காட்டிய. 3விளியுமே, விளியுமாம், விளியுமெய். 4காட்டவும். 5காட்டினே. 6காட்டலை. 7ஒளிக்கின்றும். 8உரையாய். (ச0உஅ)

க0கூ. என்னு ருக்கொடிய வ் வலகினை 1யீனுதி யிடையே உன்னு ருக்கொடு புருந்துநின் ரேம்புதி 2யுமையோன் றன்னு ருக்கொடு துடைத்திமற் 3றிதுதனி யருக்கன் முன்4னு ருக்கொடு பகல்செயுந் 5தரத்தது முதலோய்.

(இ - ள்.) முதற்பொருளானவனே! (பிரமனாகிய) எனது வடிவத்தைக்கொண்டு (நீ) இவ்வுலகங்களைப் படைக்கின்றாய்; (திருமாலாகிய) உனதுவடிவத்தைக்கொண்டு இடையில் எழுந்தருளினின்று (அவ்வுலகங்களைப்) பாதுகாக்கின்றாய்; சிவனதுவடிவத்தைக்கொண்டு (அவற்றை) அழிக்கின்றாய்; இது ஒப்பற்றவனான சூரியன், (யாவார்க்கும்) எதிரில் (கட்புலனாக விளங்குகிற தன்)வடிவத்தைக்கொண்டு பகற்பொழுதைச் செய்கின்ற தரத்தது; (எ - று.)—மற்று அசை.

சூரியன் தனதுஉதயத்தாற்பகலையுண்டாக்கித் தான் சஞ்சரித்து உச்சமடைந்து கழிதலால் அப்பகலைடைத்தித் தனது அஸ்தமனத்தால் அப்பகலை முடித்தல்போல, நீ திரிமூர்த்திசொரூபத்தில் பிரமனுக்கு அந்தராத்மாவாய்நின்று உலகத்தின்தோற்றத்தையும், திருமாலாகிய தானானிலையில்நின்று அவ்வுலகத்தின்காப்பையும், சிவனுக்கு அந்தராத்மாவாய்நின்று அவ்வுலகத்தின் அழிவைபுஞ் செய்கின்றனையென்பதாம். 1 - ம்:—1பூணுதி. 2உமைகோன். 3அது. 4உருக்கொடவ்வுருள் செய்யும்,உருத்தொரு...,உருக்கொண்டிங்குருத்தெய்யும். 5தரத்தினே.()

க0க0. திருக்கு வான்மலி செல்வத்துச் செருக்குவேந் திறத்துத் தருக்கு மாய்வுறத் தானவ ராக்கர்வெஞ் சமரில் இரிக்க மாழ்கினொந் துணைப்புகல் யாம்புக வியையாக கருக்கு ளாய்வந்து தோற்றுதி யீங்கிது கடனே.

(இ - ள்.) பொருட்குவிபுலாக நிறைந்த ஐசுவரியத்தினால் கருவப் படுகிற எவ்களிடமுள்ள அகங்காரம் அழியும்படி தானவரும் அரக்கரும் கொடியபோர்செய்து அதில் (எங்களை) அஞ்சியோடச்செய்ய,—யாம் மனம்வருந்தி உடல்நொந்து உன்னைச் சரணமாகஅடைய, (அக்கொடியவர்களையழித்து எங்களைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டு நீ, உனக்குத்) தகுதியில்லாத பிறவிகளிற் பொருந்திவந்து இங்கு அவதரிக்கின்றாய்; இது (உனக்குக்) கடமையோ? (எ - று.)

பிரமன்முதலிய தேவர்கள் தாம் எம்பெருமானருளால் அளவிறந்த ஐசுவரியத்தைப்பெற்று அதனாற்செருக்கிப் பகவானை மறந்து களிப்புந்

நிருக்கையில் அசூரர் ராஜசூரர் முதலிய பல துஷ்டவர்க்கங்கள் அவர்களை எதிர்த்துப் போர்செய்து வென்று துரத்த, அத்தேவர்கள் ஒடிச் சென்று எம்பெருமானைச் சரணமடைய, அப்பெருமான் துஷ்டநிக் கிரக சிஷ்டபரிபாலநஞ்செய்தற்போருட்டுத் திருவருளால் மதல்யம் கூர்மம் வராகம் நரசிங்கம்முதலிய பிறவிகளைக் கொண்டும், அத்திரேணுகை கௌசல்யை முதலியோரது கருப்பத்தில் வாமநன் பரசுராமன் ஸ்ரீராமன் முதலாகவும் அவதரிக்கின்றன என்க. நித்யனாய்க் கர்மவசப்படாதவனாய்ப் பிறப்பு இறப்புஇல்லாத பகவானுக்குக் கர்ம வசப்பட்ட உயிர்கள் பிறத்தற்குஉரிய எப்பிறப்பும் தகுதியல்லாமை பற்றி, 'இயையாக்கரு' எனப்பட்டது. அந்தப்பிறப்பில் அவதரிக்கும் போது சிறிதும்வேறுபாடுதோன்றாதபடி அதற்குஉரிய குணந்தொழில் களில் ஊன்றிநிற்கிற தன்மை, 'ஆய்வந்து' என்றதனால் விளங்கும். திரு-பொருள்: குவால் - குவியல். இது கடனே - அடியார்கள்வருந் தும்போது வந்து அவர்கள்வருத்தத்தை யாற்றாத தலைவனான உனக்குக் கடமையோ என்றபடி: உனதுஇயல்பான கேவலகிருபையாலே இங்ஙனம் தோன்றுகின்றனை யென்பது உட்கோள். இச்செய்யுள், பல பிரதிகளி வில்லை. (௪0௩0)

௧௧௧. ஓங்காரப்¹பொரு டேருவோர் தாமுன்னை யுணர்வோர்
ஓங்காரப்²பொரு ளென்றுணர்ந் திருவினை யுயுகுப்போர்
ஓங்காரப்³பொரு ளாமன்றென் னாழிசென்றலும்
ஓங்காரப்⁴பொரு ளேபொரு ளென்கலா வுரவோர்.

(இ - ள்.) ஓங்காரப் பொருள் தேருவோர்தாம்: உன்தன்மையை உள்ளபடி அறிந்தோராவார்; (அவர்கள் உன்னை) ஓங்காரப் பொரு ளென்று அறிதலால், இருவினைகளை ஒழிப்பார்கள்; பிரணவப்பொரு ளே பரம்பொருளாகும்என்று உண்மையுணரமாட்டாத (உலகசம்பந்தமான) அறிவையுடையவர்கள், பிரணவப்பொருளாகிய உன்னை உண்மைப்பொருளென்றும் அன்றென்றும் சந்தேகங்கொண்டு நெடுங்காலங் கழித்தாலும், (இருவினையுக்குக் கமாட்டாதவராவார்); (௭ - று.)

'இருவினையுகுப்போர்' என்று கூறினதற்கு ஏற்ப, 'இருவினையுக்குக் கார்' என்பது, பின்னேவருவிக்கப்பட்டது; இந்த எதிரிலைச்சொல் லெச்சம், அவாய்நிலையின்பாற்படும். ஒம், என்பது - பிரணவம்; அது, அ உ ம் எனப் பிரிந்து, அகாரவாச்யனான திருமாலுக்கு மகாரவாச்யனான ஜீவன் அடிமை எனப் பொருள்படும். இதன் கருத்தை நோக்க, திருமால் எல்லாவுயிர்களையும் அடிமையாக வுடையவன் என முடிதலால், திருமால் 'ஓங்காரப்பொருள்' எனக் கூறினார்; "ப்ரணவோ பகவத்வாசி - ப்ராநாந்யாத் அர்த்த ஸம்பவாத்" என்ற வடதூல்மேற்கோளையுங் காண்க. இங்ஙனமன்றி, பிரணவந்தானே பரம்பொருளை யுணர்ந்து மென்றலு மொன்று; "ஓமித்யேகாசூரம் ப்ரஹ்ம" என்பது முதலியவற்றையுங் காண்க. 'இருவினையுகுப்போர்' என்றது, இரு

வினையையும் ஒழித்து எப்பொழுதும் அழியாநிலைமைத்தாகிய முத்திப் பேரின்பத்தினை யடைவர் என்றவாறு.

முத்திபெறுவோர் அவசியம் அறியவேண்டிய ஸ்வஸ்வரூபம், பரஸ்வரூபம், புருஷார்த்தஸ்வரூபம்^௧; உபாயஸ்வரூபம், விரோதிஸ்வரூபம் என்னும் ஐந்தினையும் சகல வேதசாரமாகிய பிரணவம் தன்சொல்லாற்றலாலும் பொருளாற்றலாலும் உணர்த்துவதனால், அதனை யறிபவரே இருவினையுக்கும்வல்லமை யுடையோ ராவர். பிரணவப் பொருளை உள்ளபடி அறியாதவர்கள் பலயுகங்கள் கழிந்தாலும் இவ்வலகத்திலேயே பிறந்தும் இறந்தும் இடர்ப்பட்டுக்கொண்டேயிருப்ப ரென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. 'என்று' என்பதை ஆம், அன்று என்ற இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. உரவோர் - பிரபஞ்ச விஷயமான அறிவுடையோர். பி - ம்:—¹பொருளாவுனையுணர்வுறு முரவோர். ²பொருளென்றுவந்து, பொருளென்றென்று, பொருளென்றுகொண்டு, பொருளென்றுணர்ந்து. ³உருப்போர். ⁴என்றுகண்டுருவக்கண்டாலும், இடையறிந்துழிகண்டாலும், இடையறிந்துழி சென்றாலும், ஆமென்றென்றுழிகண்டாலும். ⁵பொருண்மெய்ப்பொருளென மனத்துன்றார், பொருணீயெனவுணர்குவராவோர். (௪௦௩௧)

கக௨. ¹இனைய தாகலி னெம்மையு ²மூன்றுல கையு³மீன்று மனையின் மாட்சியை ⁴வளர்த்தவெம் மோயினை வாளா ⁵முனைய லென்றது முடித்தனன் ⁶முந்துநீர் முனைத்த ⁷சினையின் பந்தமும் பகுதிக ளினைத்தையுஞ் செய்தோன்.

(இ - ள்.) (உனதுசொருபம்) இத்தன்மையதானதனால்;—எம்மையும் மூன்று உலகையும் பெற்று இல்லறத்தின் மேன்மையை (அழகு பெற) நடத்திக்காட்டுகிற (இந்த) எமது தாயை [சீதையை], வாளா வெறுக்கவேண்டா என்று (தான்கூறத்தொடங்கிய) அவ்விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்தான்: (யாவனெனில்,—எல்லாவற்றிற்கும்) முற்பட்ட தன்மையையுடைய திருமாலினிடத்தினின்று தோன்றிய வனும் (ஜீவராசிகளுக்குத்) தேகங்களின் சம்பந்தத்தையும் பலவகைப்பட்ட பகுப்புக்களையும் உண்டாக்கியவனுமான விரமன்; (எ-று.)

முந்துநீர் - முற்பட்ட தன்மையையுடைய திருமால்: வினைத் தொகையன்மொழி. சினை - அங்கம்; எனவே, தேகமாயிற்று: அதன் பந்தமாவது-உயிரை உடம்பினுட்புகுத்தல். பகுதி - பிரிவு, இங்கே தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்ற எழுவகைப்பிறப்புக்களின் விரிவான எண்பத்துரான்ஞலட்சம் யோனிபேதங்களைக் குறிக்கும். 'முந்துநீர்முனைத்தசினையின்பந்தம்' என்பதற்கு - முற்பட்டநீரில்தோன்றிய உருண்டைவடிவான அண்டமென்றும் பொருள் கூறலாம். பி - ம்:—¹இனையகாதலின்எம்மை. ²மூவுலகையும். ³சுன்றிம், சுன்ற. ⁴வளர்த்து. ⁵முனியலென்றது, முனியலென்றுரை. ⁶முன்புநீர்முளரிச். ⁷சினையில்வந்து தொல்மந்திரமயாவையுஞ்செய்தாய், சினையின்வந்தரும்பவுதிகமனைத்தையுஞ்செய்தோன். ()

ககஉ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - சிவபிரான் இராமபிரானுக்கு
அவன்தன்மையுணர்ந்துதலைக் கூறும்.

என்னு மாத்திரத் தேறமர் தடவுளு ¹மிசைத்தான்
உன்னை நீயொன்று ²முணர்ந்திலே போலுமா லுவோய்
முன்னை ³பாதிபா மூர்த்தி ⁴மூவகை யுலகின்
அன்னை ⁵சீதைபா மாதுநின் ⁶மார்பின்வந் தமைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று (பிரமன்கூறி) முடித்தவளவில்,—இடபவாக
னத்தில் வீற்றிருப்பவனான சிவபெருமானும் சொல்பவனான:—வலி
மையுள்ளவனே! நீ உன் தன்மையை (இன்னதென்று) சிறிதும் அறியவில்லை
போலும்; நீ மிகவும் அநாதியாயுள்ள முழுமுதற்கடவுளாவாய்; மூன்று
வகையான உலகங்களுக்குத் தாயான சீதையாகிய தேவி (திருமா
லான) உனது திருமார்பில்வந்து பொருந்தியுள்ள இலக்குமியே.

'¹யுன்னை யொன்று முணர்ந்திலே' என்றது, நீ கொண்டுள்ள
மனிதத்தன்மைக்கு ஏற்ப நீடிக்கின்ற யென்றபடி. இலக்குமி திரு
மாலின் திருமார்பில் உறைகின்ற னென்பது, தூற்கொள்கை, பி-ம்:---
¹இசைப்பான். ²அறிந்திலே. ³ஆகிய. ⁴மூவுலகிற்கும். ⁵மார்பகத்தமைந்
தான், மார்புறைந்தமைந்தான், மார்பில்வந்திணைந்தான். (ச௦நக.)

ககச. துறக்குந் தன்மைய எல்லளாற் றொல்லையெவ் வுலகும்
பிறக்கும் ¹பொன்வயிற் றன்னையிப் பெய்வளை பிழைக்கின்
இறக்கும் பல்லுயி ²ரிறைவீ யிவடிநக் திகழ்ச்சி
மறக்குந் ³தன்மைய தென்றனை ⁴மழுவலான் வழத்தி.

(இ - ள்.) (யாவர்க்குந்) தலைவனே! பழமையான எல்லாவுலகங்
களும் தோன்றுதற்கிடமான அழகிய வயிற்றையுடைய தாயாகிய
சீதை, (உன்னால் வெறுத்துக்) கைவிடத்தக்க தீயொழுக்க முடையவ
ளல்லன்; (அன்றியும்), அணிந்த வளையல்களையுடைய இச்சீதைவியயத்
தில் (நீ) தவறுகினைத்துக் கைவிட்டால், எல்லாவுயிர்களும் இறக்கும்:
(ஆதலால்), நீ இவள்வியயத்தில் அவமதிப்புக்கொள்ளாதல் மறந்து
விடத்தக்கதே என்று சிவபெருமான் துதித்துக்கூறினான்; (எ - று.)

பெய்வளை - வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொ
கை. 'இப்பெய்வளை பிழைக்கின் இறக்கும்பல்லுயிர்'-காத் தல்தொழிலைக்
கைக்கொண்ட திருமாலினது மனைவியாயிருந்து உலகங்களையெல்லாங்
காக்கிற தாயாகிய இவளுக்கே தீங்குநேரிட்டால் காப்பாற்றுவாரின்றி
உயிர்களையும் அழிந்துவிடுமென்றபடி. பி - ம்:—¹மென்மையிற்றன்
மை. ²யாவையும், இராமனீ. ³தன்மைய. ⁴வரதார்க்கும்வரதன். (ச௦நச)

ககரு.—சிவபெருமான் மேலுலகத்திலிருந்த தசாதனை இராமனைக் கண்ட
துயர்நீக்கக் சொல்லுதல்.

பின்னு நோக்கினான் பெருந்தகைப் ¹புதல்வனைப் பிரிந்த
இன்ன லாலுயிர் துறந்திருந் துறக்கத்து ளிருந்த

3மன்னர் சென்றுநின் மைந்தனை மனங்கொளத் தெருட்டி முன்னை 3வான்றுயர் 4நீக்குதி மொயம்பினே யென்றான்.

(இ - ள்.) (சிவபெருமான்),—மேலும் (செய்யவேண்டுவதை) ஆலோசித்தவனாகி, பெருமைக்குணமுடைய (தனது) குமாரனாகிய இராமனைப்பிரிந்ததனாலுண்டான துன்பத்தினால் இறந்துபெருமையையுடைய விஷ்ணுலோகத்தி லிருந்தவனான தசரதமகாராசனிடத்தைச்சேர்ந்து, 'வலிமையுள்ளவனே! உனது குமாரனாகிய இராமனை (ப்பார்த்து, அவன்) மனம் திருப்தியடையும்படி அறிவுமூட்டி (உன் மனத்தில்) நெடுநாளாக வுள்ள யிக்க துன்பத்தைப் போக்குவாய்' என்று கூறினான்; (௭-று)

முன்னைவான்றுயர் - இராமன் வணத்துக்குப்போனபோது அவனைப்பிரிந்ததனாலுண்டான துன்பம். அயோத்தியாகாண்டத்தில் தசரதசக்கரவர்த்திமரணமடைந்த செய்தி கூறியவிடத்து "இந்திரன் முதல்வராய கடவுளர் யாருமண்டிச், சந்திரனனையதாங்கோர் மானத்தின்தலையில் தாங்கி, வந்தனனெந்தை தந்தையென மனங்கலரித்து வள்ள, லந்தியானால்கினும்பர் மீள்கிலாவுலகத்துய்த்தார்" என்றதை நோக்கி, இருந்துறக்கத்துள் என்பதற்கு-பெருமையையுடைய விஷ்ணுலோகத்தி லென்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது; இது, பிரமலோகத்துக்கு மேற்பட்டதாய்ப் பரமபதம்போலவே கருமவசத்தால் மறித்து வருதலில்லாத மேம்பாடுடையது. பிம்:—1முன்புதான், முன்புதற், உன்னைமுன். 2மன்னர் மன்னவன்றசரதற்காண்டலும்வணங்கி, மன்னனூங்குளவண்ணலைச் சென்றுகண்ணைந்து, மன்னவற்சென்றுகண்ணின் மைந்தனைத்தெருட்டி, மன்னனூங்குவற்சென்று நீ கண்டனைவணங்க, மன்னனூங்குவற்சென்று நீ கண்டிவண்வணங்கி, 3உன்றுயர், வன்றுயர். 4நீக்குவானயன்றனைமொழிந்தான், நீக்குதியென்பது முறையால், நீக்குதிமுன்பினேயென்றான். இந்தப்பாடலுக்குப்பின் ஒருபாடல் சிலவிரகிகளிற்காணப்படுவது வருமாறு:—

ஏன்ற வாசக 1மெறுழ்வலித் தோளினை நியம்ப
பன்ற நங்கிய மலரவன் வாசவற் கூவித்
துன்று 2தாரினேன் சுருடன் 3துருவினை துடரச்
சென்று 4மற்றவற் றருகென வணங்கினன் சென்றான்.

பி - ம்:—1ஏறுகத்தேறினான், ஏறமர்கடவுளும், 2தாரினும், 3வரு, 4மன்னவன். (௪௦௩௩)

ககக. —தசரதன் பூமியில் வருதலும், இராமன் அவனை வணங்குதலும்.

1ஆதி யான்பணி யருள்பெற்ற 2வரசருக் கரசன்
காதன் மைந்தனைக் 3காணிய வுவந்ததோர் கருத்தால்
பூக லத்திடைப் 4புக்கனன் புகுதலும் 5பொருவில்
வேத 6வேந்தனு மவன்மலர்த் 7தாண்பிசை விழுந்தான்.

(இ - ள்.) முதற்கடவுளான சிவபெருமான் அருளிய கட்டளைபயிற் பெற்ற அரசர்க்கரசனான தசரதன் அன்பிற்குடமான (தன்) அன்

பிற்குஉரியகுமாரனைக் காணும்படி கிளர்கின்ற மனத்தோடு பூமியில்வந்தான்; வந்தவுடனே, ஒப்பில்லாத வேதங்களுக்குத் தலைவனான இராம பிரானும், அத்தசரதனுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களில் விழுந்துவணங்கினான்.

சிவபெருமான், முதற்கடவுளர் மூவரில் ஒருவனாகலால், 'ஆதியான்' எனப்பட்டான். ⁶வேதவேத்தன் என்ற பாடத்துக்கு, 'வேதவேதயன்' என்ற வடசொல்லின் விகார மென்க. பி-ம்:—¹ஆதியாய், ²அரசர்க்குமரசன். ³காணியவந்ததோர், காணியவிருப்புறுங், காணியவமைந்ததோர், காணியவுயர்ந்ததோர். ⁴புகுந்தனன். ⁵பொருமி. ⁷தாளினில், தாளினை. (ச௦௩௬)

கக௭.—தசரதன் மகிழ்ந்து கூறத்தொடங்குதல்.

விழ்ந்த மைந்தனை ¹யெடுத்துத்தன் விலங்க²லா கத்தின் ஆழ்ந்த³த முந்திடத் ⁴தழுவித்தன் கண்ணினீ ராட்டி வாழ்ந்த ⁵சின்தையின் ⁶மனங்களுங் களிப்புற மன்னன் போழ்ந்த துன்பங்கள் புறப்பட நின்றிவை புகன்றான்.

(இ - ள்.) (தசரதமகா)ராசன் (தன்பாதத்தில்) விழுந்துவணங்கிய குமாரனைக் (கைகளால்)எடுத்துத்தனது மலைபோன்ற மார்பில் நன்றாக அழுந்தும்படி [இறுகக்]கட்டியனைத்துத்தனது கண்ணீர்ப்பெருக்கினு (அவனை) முழுக்கப்பண்ணி, நல்வாழ்வுபெற்றோமென்ற எண்ணத்தோடு அந்தக்கரணங்கள் களிப்பு மிகவும் (இராமனைப்பிரித்ததனால் தன்னை) வருத்திய துன்பங்கள் நீங்கியொழியவும், (இராமனெதிரில்) நின்று கொண்டு இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்வானாயினான்; (எ-று.)—அதனை, மேல்மூன்று கவிகளிற் கூறுகின்றார்.

கண்ணினீர்-உவகையிலாகியது; இது, ஆந்தபாஷ்பமெனப்படும். ம்னம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என நால்வகைப்படுகிற அந்தக்கரணங்கள், இங்கு 'மனங்கள்' எனப்பட்டன. புறப்பட-வெளிப்பட எனினு மாம். பி - ம்:—¹எடுத்தனன். ²மாற்பத்தில். ³அழுந்தற. ⁴தழுவிக்கண்ணருவிநீராட்டி, தன்கண்ணருவிநீராடி. ⁵சின்தையன். ⁶மனமிகக் களிப்புற்று. (ச௦௩௭)

கக௮.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - தசரதன்வார்த்தை.

அன்று கேகயன் மகன்கொண்ட வச மெனு ¹மயில்வேல் இன்று காறுபென் னிதயத்தி னிடைநின்ற தென்னைக் கொன்று நீங்கல திப்பொழு ²தகன்றதுன் குலப்பூண் மன்ற ³லாகமாங் ⁴காந்தமா மணியின்று வாங்க.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் [முதலிற் பட்டாபிஷேகத்துக்கு நிச்சயித்த சமயத்தில்] கேகயராசனது மகளாகிய கைகேயி நிறைவேற்றிக் கொண்ட வரமென்று பெயர்பூண்ட கூரிய வேலாயுதமானது-இது வரையிலும் எனது இதயத்தினிடைநின்றது; எனது உயிரைக்கீழும் (என்னை)விடாமலே பற்றியிருந்தது: (அது), இன்று உனது சிறந்த

ஆபரணங்களை யணிந்ததும் (இயற்கையில் திவ்விய) கந்தமுடையதுமான மார்பாகிய சிறந்த காந்தமணி (உன்னைத்தழுவிய) இச்சமயத்தில் ஒழித்ததனால், அகன்றது; (எ - று.)

வரமெனும் அயில் வேல்-அயில்வேலே வரமென்று பெயர்பூண்டு தன் தன்மை மறைந்துள்ளது எனக்கூறியதனால், அவநுத்யணி. மணி. - சிறந்தபொருள்; வடசொல். காந்தமணி - காந்தக்கல். கைகேயி கொண்டவரத்தினால் இராமனைப்பிரிந்து அதனால் தனக்குநேர்ந்த மனத்துன்பம் இப்பொழுது அவனைத்தழுவினமைபற்றி நீங்கியதை, 'வரமெனும் அயில்வேல் உன் ஆகமாங்காந்தமாமணி இன்றுவாங்க அகன்றது' என்றார். வரத்தை இரும்புமயமான வேலென்றதற்கு ஏற்ப, இராமனது மார்பை அதனைக் கவருங் காந்த மென்றார்; உருவகவணி. காந்தம் - இரும்பைக்கவரவல்லதொரு பொருள் என்பது பிரசித்தம். இங்கே 'கைகேயிவரம்' என்றது, இராமன் நாடுதறந்து பதினாண்டுவருஷம் காட்டுக்குச் செல்லவேண்டுமென்றதை. பி - ம்:--1௨௫. 2அகன்றது குலப்பூண், அகன்றநிள்குலப்பூண். 3மார்பமாம், ஆகமாள். 4வரந்தரமணியினின், வரந்தந்தமணியினின், மரகதத்தாணியின். (ச௦௩அ)

கககூ. நைந்த ரைப்பெற்று வானுயர் 1தோற்றத்து 2மலர்ந்தார் சந்த ரப்பெருந் 3தோளினு யென்றுணைத் தாளின் பைந்து கட்களு மொக்கில ராமெனப் படைத்தாய் 4உய்ந்த வர்க்கருந் துறக்கமும் புகழும்பெற றுயர்ந்தேன்.

(இ - ள்.) அழகிய பெரிய தோள்களையுடையவனே! (நல்ல) புத்திரரைப் பெற்று மிகச்சிறப்படைந்து விளங்கினவர்களும் எனது இரண்டு கால்களிலுள்ள சிறிய தூளிகளுக்கும் ஒப்பாகாரென்னும்படி (திருமாலாகிய நீ என்னிடம் தோன்றி எனக்கு விந்த பெருமையை) உண்டாக்கினாய்: (தீவினையினின்று) நீங்கினவர்க்கும் (கிடைப்பதற்கு) அரிய மேலுலகத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைந்து சிறப்புற்றேன்; (எ - று.)

மேலுலகத்தை யடைந்த தசரதன் தன்புதல்வனான இராமனை இங்ஙனம் துதித்தற்குக் காரணம், உண்மையறிவு தன்மனத்தில் வெளிப்பட்டமை யென்க. நன்மகப்பெற்றோர் யாவரினும் தசரதனுக்குச் சிறப்பு, திருமாலே மகனாகவுடைமை. திருக்குறளில் "வானுயர்தோற்றம்" என்றவிடத்து "வான்றோய்குடி" என்றற்போல இலக்கண வழக்கு' என்ற பரிமேலழகருரை வாக்கியம், இங்கு உரைத்தக்கது. பி - ம்:--1கொற்றத்து. 2மலர்ந்த, வாழ்ந்தார். 3தோளினார். 4உய்ந்தவர்க்கும்வன், உய்ந்தவர்க்குறும். "மைந்தரைப் பெற்று வானுலகாள்வரென்றுலகில், அந்தரத்தவருரைக்கின்ற வாய்மையின்றகவால், நின்றுணைப்பெற்று நேயமா லெழுத்தெட்டுநினையா, உய்ந்தமாதவ ருயருறுந்துறக்கநாடுற்றேன்" என்று சில ஏட்டுப்பிரதியிற் பாடம். (ச௦௩க)

கஉ௦. பண்டு நானறொழுந் தேவரு முனிவரும் பாராய் கண்டு 1கண்டெனைக் கைத்தலங் குவிக்கின்ற காட்சி

2புண்ட ரீக்த்துப் புராதனன் றன்னெடும் 3பொருந்தி
4அண்ட மூலத்தொ ராசனத் திருத்தினை யழக.

(இ - ள்.) அழகுடையவனே! முன்பு பூமியில் மனிதனாயிருந்த போது என்னால் வணங்கப்பட்ட தேவர்களும் முனிவர்களும் (இப் பொழுது), என்னைப் பலமுறையும் நோக்கிக் கைகூப்பித்தொழுகின்ற தோற்றத்தைப்பாராய்: (இன்னும் என்னை, திருமாவின் நாபி) கமலத்தில் தோன்றிய பழையவனான பிரமனோடு சமானனாய் அண்டகோளத்தின்மேலுள்ளதோரிடத்தில் இருக்கச்செய்தாய்; (எ-று.)

இவ்வெல்லாச்சிறப்புக்களும் எனக்கு மகனும்பிறந்த உன்மகிமையாலேயே நேர்ந்தன வென்பதாம் பி-ம்:—1கொண்டெமைக் 2புண்ட ரீக்ப். 3பொருந்த, பொருந்தத். 4துண்டமூலத்தொராசனத்து, அண்டர் மூவரோடாசனத்து, அண்டமூலத்திலரசென. (ஸ0ஸ0)

கஉக.—தசாதன் சீதையினருகிற் செல்லுதலும்,
அவள் அயனை வணங்குதலும்.

என்று மைந்தனை 1யெடுத்தெடுத்திற்று குறத்தழவிக்குன்று போன் 2றுள தோளினான் சீதையைப் 3குறுயுத்தன்று னைக்கழல் 4வணங்கலுங் கருணையாற்றமுவிநின்று மற்றிவை நிகழ்த்தினு நிகழ்த்தரும் புகழோன்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி, மலையையொத்து [உயர்ந்து] விளங்குகிற தோள்களையுடையனான தசாதன்,--புத்திரனான இராமனைப் பல முறையெடுத்து அழுந்தக்கட்டியணைத்து(ப்பின்பு) சீதையைச் சென்று கிட்ட, (அவள்) தன்னுடைய இரண்டுபாதங்களையும் வணங்கினவளவில், சொல்லுதற்கு அரிய கீர்த்தியையுடையனான தசாதன் (அவளைப்) பரிவுடன் அணைத்துநின்று இவற்றைக் கூறுபவனான; (எ-று.)—அவற்றை அடுத்தமூன்றுகவிகளிற் கூறுகின்றார். மற்று - அசை; பின்பு என்னுமாம். பி-ம்:--1எடுத்தணைத்து. 2உயர். 3குறுகித். 4தாழ்தலும். (ஸ0ஸக)

கஉஉ.—இதுமுதல் ழன்றுகவிகள்-தசாதன்
சீதைக்குத் தேற்றாவு கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நங்கை 1மற்றுநின் கற்பினை 2யுலகுக்கு 3நாட்ட
அங்கி புக்கிடென் 4றுணர்த்திய வதுமனத் தடையேல்
சங்கை யுற்றவர் பெறுவது முண்டது சரதம்
கங்கை நாடுடைக் கணவனை முனிவுறக் கருதேல்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) நங்காய்! உனது கற்பின்பெருமையை உலகத்தார்க்கு அறிவிக்க அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்' என்று (இராமன் உன்னைநோக்கிக்) கூறிய அவ்வார்த்தையை (ஒருகுறையாக) மனத்திற்கொள்ளாதே; (உலகத்திலே) சந்தேகங்கொண்டவர்கள் (அச்சந்தேகம் கீங்குதற்காகச்) சத்தியஞ்செய்யச்சொல்லி அதுசெய்யக்கண்டு தெளிதலும் உண்டு:

(இது உலகவழக்கமே ஆதலால், அப்படி உன்னைச் சத்தியஞ்செய்யச் சொன்னவனான) கங்காநதிபாயப்பெற்ற நாட்டுக்குத்தலைவனாகிய உனது கணவனான இராமன்! நீது சீற்றங்கொள்ளக் கருதவேண்டா; (எ - று.)

சத்தியஞ்செய்தல்-அக்கினிப்பிரவேசம், 'குடப்பாம்பிற் கையிடுதல் முதலியன. இச்செய்யுளின் மூன்றாமடிக்கு-உலகத்தில் எவரேனும் உனது கற்பிற் சந்தேகங்கொண்டிருப்பராயின் அவர் அதுநீங்கி உண்மையுணரப்பெறுவதாகிய பயன் இதனானுண்டன்றோ! என்றும் உரைக்கலாம். 1-ம்:—1. நின்றபெருங்கற்பினை. 2. உலகினின். 3. காட்ட. 4. உரைத்தனன். 5. மனத்திடையே. 6. தேறுவதுண்டது. 7. முனிவெனக். (௪0௪௨)

கஉ௩. பொன்னைத் தீயிடைப்பெய்வதப் பொன்னுடைத் தூய்மை தன்னைக் காட்டுதற் கென்பது மனக்கொளறகுதி உன்னைக் காட்டினன் கற்பினுக் கரசியென் றுலகிற் பின்னைக் 3காட்டுவ 4தரியதென் றெண்ணியிப் பெரியோன்.

(இ - ள்.) 'பொன்னை பெருப்பிலிட்டுக்காய்ச்சுதல் அந்தப்பொன்னினது குற்றமற்றதன்மையைக் காட்டுதற்கேயாகும்' என்கிற இத்தன்மையை மனத்திற்கொள்ளாதலேதக்கதாம்; சிறந்தநற்குணங்களையுடைய இவ்விராமன் இவ்வுலகத்தில் (இச்சமயம் தப்பினால்) பிறகு (உனதுகற்பிற்சிறப்பை இங்ஙனம் தலைமைத்தேவர்கள் முதலியோருங் காணும்படி) தெரிவிக்க முடியாதென்று நினைத்து (இப்பொழுதே) உன்னை (அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்யச்சொல்லி அதனால்) நீ கற்பினுக்குத்தலைவியென்று தெரிவித்தான்; (எ - று.)

'உன்னை அக்கினியிற் பிரவேசிப்பித்தது உன்குற்றமற்ற தன்மையைத் தெரிவித்தற்காக' என்னும் உபமேயத்தை உபமானமுகத்தாற் பெறவைத்ததனால், முன்னிரண்டடி - பிறிதுமொழித் தென்னும் அலங்காரம். 1-ம்:—1. பெய்தலப், பெய்வது. 2. கொளக்கருதி, கொளத்தகுதி. 3. காட்டுதற்கு. 4. அருமை. 5. அப். (௪0௪௩)

கஉ௪. பெண்பிற் றந்தவ ரருந்ததி 2யேமுதற் பெருமைப் பண்பி றந்தவர்க் கருங்கல மாகிய பாவாய் மண்பி றந்தக முனக்குநீ 3வானின்றும் வந்தாய் என்பி றந்தநின் குணங்களுக் 4கினியிழுக் கிலையால்.

(இ - ள்.) பெண்ணாகப்பிறந்தவர்களாகிய அருந்ததிமுதலான சிறந்த கற்பின்குணம் மிக்கவர்களுக்கு அருமையான அணிகலம்போல விளக்கத்தைச்செய்கிற பாவையோன்ற சீதையே! உனக்குப் பிறப்பிடமோ, (உலகத்தார்க்குப்போலன்றிப்) பூமியேயாகும்; நீ பரமபத்திலிருந்து (திருமால் இராமனாகத்திருவவதரித்தபோது சீதையாக) வந்து தோன்றினாய்; (இவ்வாறு சிறப்புற்றதனால்), இனி எண்ணிறந்த உனது நற்குணங்களுக்கு யாதொருகுற்றமுமில்லை; (எ - று.)

'ஆகாசம்போட்டது, பூமி எந்திற்று' என்னும் பழமொழி, மூன்றாவது அடியில் அமைந்திருப்பது - உலகவழக்குநவ்ற்சியணி. சீதை

அயோரிணையென்பதும், திருமகளின் அவதாரமென்பதும் இங்குவெளியாம். எண்பு - நன்குமதிப்புமாம். 1-ம்: -1பிறந்தவர்க்கு. 2எனும். 3மாரின்று. 4இழுக்கெனநினையேல், இனியிழுக்கில்லை, இனியிழுக்கிமையேல். இச்செய்யுள் சிலப்பரதிகளில் இல்லை: இங்குப்பலபிரதிகளில் ஒரு பாடல் காணப்படுகின்றது: அது வருமாறு:—

எனக்கு மெண்வகை முனிவர்க்கு மிமையவ ருலகந்
தனக்கு மற்றிவன் தாபென மனங்கொளத் தருதி
மனத்தின் யாவர்க்கு மறுவறுத் திடுமிவண் மலராள்
புனத்து மாய்முடிப் புரவலன்¹நின்ற புகழோய்.

1-ம்:—1அறுத்தருளுயிம்மதுவார். 2பெற்ற. (௪0௪௪)

௧௨௫.—பிறகு தசாதன் இலக்குமணனைத் தழுவுதல்.

1என்னச் 2சொல்லியவ் வேந்திழை திருமனத் தியாதும்
3உன்னச் செய்வோர் முனிவின்மை 4மனங்கொளா வுவந்தான்
பின்னைச் 5செம்மலல் விளவலை யுள்ளன்பு 6பிணிப்பத்
தன்னைத் தானெனத் தழுவினன் கண்கணீர் ததும்ப.

(இ-ள்.) என்று, சிறந்தவனாகிய தசாதன், -சொல்லி அபரணங்களை யணிந்த அந்தசசீதை (இராமன் தீயற்குதிக்கச்சொன்னதைப் பற்றித்) (தன்)சிறந்தமனத்தில் நினைத்தலைச் செய்கின்ற கோபத்தைச் சிறிதுங் கொள்ளாமையைத் (தான்)மனத்தினால் எண்ணி மகிழ்ந்தான்; பிறகு, மனத்தை அன்பானதுகட்ட [அன்புற்றமனமுடையவனாய்], கண்களில் (ஆனந்தத்தால்) கீர்தனும்ப, அங்கிருந்த (இராமனது)தம்பியான இலக்குமணனை, தன்னையே தான் தழுவினதுபோல [சுருடம்பென்றுதோன்றாது ஒருடம்பென்றே தோன்றும்படி இறுகி]த்தழுவினான்; (எ-று.) 1-ம்:---1என்னைச். 2சொல்லியது, கூறிட, சொல்லிய. 3உன்னற் செய்வோர், முன்னிச்செய்வதோர், முன்னைச்செய்யவோர். முன்னைச் செய்வினே. 4மனக்கொளாவுவந்தான் 5செம்மலை. 6பிணிக்குந். (௪0௪௫)

௧௨௬.—இதுவும், 210த்த கவியும் - தசாதன்

இலக்குமணனைநோக்கிக் கூறுதலைத் தெரித்தும்.

கண்ணி னீர்ப்பெருந் தாரைமற்றவன்சடைக் கற்றை
1மண்ணி னீத்தமொத் தழிதரத் தழி¹இ²நின்றி மைந்த
3எண்ணி னீக்கரும் 4பிறையு மென்னென்சி னிறந்த
புண்ணு 5கீக்கினைபுமையனைத் தொடர்ந்துடன்¹போந்தாய்.

மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (தசாதன், -தனது) கண்களினின்று சொரிநிற னீர்ப்பெருக்கானது அவ்விலக்குமணனது தொகுதியானசடையினின்று ஸ்கானத்திறப்பெருகுநிற நீர்வெள்ளம்போன்று இழியும்படி (அவனைத்) தழுவிக்கொண்டே, 'மைந்த! உன் தமையனை (வனத்துக்குப்புறப்பட்டதுமுதல்) விடாது தொடர்ந்து (அவனுக்குவேண்டிய பலஉபசாரங்களையுஞ்செய்து) அவனுடனே வந்தாய்; (அதனால்), கணக்கில்லாத

நீக்குதற்கு அரிய (உனது) பிறப்புக்களையும் என்மனத்தில் மிகுந்துள்ள துன்பங்களையும் நீக்கினை; (எ - று.)

தசரதன் இலக்குமணனை இறுகத்தழுவியபொழுது பெருக்கிய கண்ணீர் இலக்குமணன்மேற்பெருகி, அவன்சடையின்வழியே தரையில்விழுந்ததை, கீராட்டின நீர் கீழ்விழுவதுபோலு மெனக் குறித்தார்; தந்தறிப்பேற்றவணி. மண்ணுதல்-கழுவுதல்: இங்கேஸ்நாநஞ்செய்தல். இனி, மண்ணில் நீத்தம் - பூமியில் (ஓடும்)வெள்ளமுமாம். 1-ம்:—
1மண்ணு. 2சின்ற. 3எண்ணி. 4துன்பமென்னெஞ்சினின்றகலாப். 5நீக்கி, நீத்தனை. 6உனையனை, அமையனை, தமையனை. 7போந்து. (ச0சச)

கஉஎ. புரந்த ரன்பெரும் பகைகளைப் 1போர் 2வென்ற வுன்றன்
3பரந்த 4யர்ந்ததோ ளாற்றலே 5தேவரும் பலரும்
நிரந்தரம் 6புகல் கின்றது 7நீயிந்த வுலகின்
அரந்தை யாம்பகை துடைத்தற் றிறுத்தினை யைய.

(இ - ள்.) ஐய! இந்திரனது பெரும்பகைவனான இந்திரசித்தைப் போர்செய்து அழித்து வெற்றிபெற்ற உனது விசாலமான உயர்ந்த தோள்களின் வல்லமையே, தேவரும் பலரும் நிரந்தரம் புகல்கின்ற தாகும்; நீ இந்த உலகத்திற்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்குகிற பகையை யொழித்துத் தருமத்தை நிலைபெறச்செய்தாய்; (எ - று.)

பதினான்குவருஷம் சித்திரையின்றியிருந்த ஒருவனன்றி மற்று எவராலும் தன்னைக் கொல்லமுடியாதபடி வரம்பெற்றிருந்த இந்திரசித்தை, அங்ஙனமே வனத்தில் இராமனுக்குப் பாதுகாவலாகும் பொருட்டுத் துயிலின்றியிருந்த இலக்குமணன் கொன்ற னெனவறிக. ஆற்றலே புகல்கின்றது - செயப்படுபொருள் செய்வதுபோலச் சொல்லப்பட்டது. 1-ம்:—1பொரா. 2வென்றது. 3வரம்பு, பரம்பு. 4உய்ந்த. 5வாணமுண்ணும், தேவரும்பிறரும். 6புகல்கின்றது. 7நீதியினில்லா, நிமிர்ந்ததுவுலகின். (ச0சஎ)

கஉஅ.—தசரதன் இராமனை வரங்கேளென, அப்பிரான் என்
விரும்பும் நிறைவேற்றினென்.

என்று பின்னரு பிராமனை யானுனக் கீவது
ஒன்று கூறுதியுயர்குணத் தோயென 1வனியான்
சென்று வானிடைக் கண்டிடர் தீர்வெனென் றிருந்தேன்
இன்று காணப்பெற் றேனிளிப் பெறுவதென் னென்றார்.

(இ-ள்.)என்றுசொல்லி(த் தசரதன்),பின்பும் இராமனை (கோக்கி), 'உயர் குணத்தோய்!' யான் உனக்குத் தரத்தக்கதொரு 'வரத்தைக் கேட்பாயாக'என்றுசொல்ல,--(அதற்கு இராமன்), 'நான் உன்னை மேலுலகத்திற்சென்றுதரிசித்து (எனது) மனத்துயரை நீக்கிக்கொள்ளலா மென்று நினைத்திருந்தேன்; (அங்ஙனமன்றி நீயே வந்ததனால்) இப்பொழுது (உன்னைத்) தரிசிக்கப்பெற்றேன்; இனி (யான்) பெறக் கூடிய (உன்னைத் தரிசித்தவினுள் சிறந்த) பேறு யாது உளது? என்றுன்; (எ - று.)

இராமனுக்கு இடர், தான் வனவாசஞ்செல்லத் தன்பிரிவுத்துயரால் தசரதன் உயிர்துறந்ததனாலும் அக்காலத்துத் தான் அத்தந்தையைப் பார்க்கப்பெறாமையாலும், நேர்ந்தது. பி - ம்:—¹அனையான், உரைபாச். (௪0௪௮)

க௨௬.—கைகேயியையும் பரதனையும் அங்கீகரிக்குமாறு வேண்டிதல்.

ஆயி னும்முனக் கமைந்ததொன்றுரையென வழகன்
தீய னென்றுநீ துறந்த¹வென் றெய்வமு²மகனும்
தாயுந் தம்பியு மாம்வரந் தருகெனத் தாழ்ந்தான்
வாய்தி றந்³தெழுந் தார்த்தன⁴வுயிரெலாம்⁵வழுத்தி

(இ - ள்.) 'ஆனாலும், உனக்குத் தக்கதொருவரத்தை (நீ) கேட்பாயாக' என்று (தசரதன் இராமனை நோக்கிக்) கூற, (அதற்குக்) கட்டழகையுடையான இராமன், 'தீயவனென்று நீ கைவிட்ட எனக்குத்தெய்வம்போற் சிறந்தவளான கைகேயியும் (அவளது) புதல்வனான பரதனும் (எனக்கு முறையே) தாயும் தம்பியும் ஆம்படியான வரத்தைத் தந்தருள்வாயாக' என்று கூறி வணங்கினான்; (அப்பொழுது இவனது நற்குண விசேடத்தைக்கண்டு, உலகத்திலுள்ள) ஜீவராசிகளையாவும் உற்சாகங்கொண்டு (இவனை) வாய்விட்டுத் துதித்து ஆரவாரித்தன; (எ - று.)

'தாயும் தம்பியும் ஆம் வரம் தருக' என்றது - அநாதியாய் வருகிற கூத்திரியதருமத்துக்கு விரோதமாக மூத்தவனான இராமனைக் காடு செல்லும்படியும், இனையவனான தன்மகனை நாடாளும்படியும் கைகேயி வரம்பேண்டினமைக்காகத் தசரதன் அவள்மீது கோபங்கொண்டு 'நீ என்மனைவியு மல்லே; உன்மகன்என்மகனும்ல்லன்' என்று மனப்பூர்வமாக அவ்விருவரையும் வெறுத்து உறவொழிந்ததை இப்பொழுது மறந்து மீண்டும் அவர்களது உறவுமுறையைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டியபடி. தசரதன் துறந்த விவரத்தை "இன்னே பலவும் பகர்வான் இரங்காதானேநோக்கிச், சொன்னே னின்றே யிவனென் தாரமல்லன் துறந்தேன், மன்னே யாவான் வருமப்பரதன் தனையும் மகனென்று, உன்னேன்முனிவா வவனு மாகா னுரிமைக் கென்றான்" என்ற அயோத்தியாகாண்டச்செய்யுளினால் அறிக. இராமன் தனது இயற்கைநற்குணத்தாலும், தாயைத் தெய்வமாகப் பாலிப்பது முறையாதலாலும், கைகேயியை 'என் தெய்வம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறினான் பி - ம்:—¹உன்தேவியும். ²சேயும். ³எடுத்தார்த்தன, எடுத்தழைத்தன. ⁴உலகெலாம். ⁵வாழ்த்தி. (௪0௪௯)

க௩0—தசரதன் மறுமொழி.

வரத் கேளெனத் தயரத னுரைசெய்வான் மறுவில்
பரத னன்னது பெறுகதான்¹முடியினைப்²பறித்திவ்
விரத வேட³ மற் றுதவிய பாவிமேல் விளிவு
சரத நீங்கல தாமென்றான் றழீஇயகை தளர.

(இ-ள்.) '(வேண்டுவோர்க்கு வேண்டிய) வரங்களைத் தருபவனே! (யான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக' என்று தசரதன் (இராமனைநோக்

கிக் கூறுவானி,--'குற்றமற்ற பரதன் (மாத்திரம் நீ கேட்டபடி எனக்கு மகனாகும்) அத்தன்மையைப் பெறக்கடவன்: (உனக்குச் சூட்டும்படி நிச்சயிக்கிருந்த) கிரீடத்தை (சூட்டவொண்ணாது) தடுத்து (அதற்குமாறாக உனக்குத்) தான் இந்தத் தவவேடத்தைக் கொடுத்த பாலியான கைகேயியின்மீது (நான்கொண்ட) கோபமானது நிச்சயமாய் நீங்காதாரும்' என்று (இராமனைத்) தழுவிய கைகள் நழுவக் கூறினான்; (௭ - று.)

இராமனை வனஞ்செல்லச் சொல்லி மரவுரி முதலியவற்றைக் கைகேயி தானே கொணர்ந்து கொடுத்ததனால், 'விரதவேடம் மற்ற உதவிய பாலி' என்றான். தாய் தனக்கென்று இராச்சியத்தை வரமாகப் பெற்றிருக்கவும் மறுத்து அயோத்திமாநகரிலும்வாழாமல் நங்கிக்கிராமத்திலே அவனது வருகையையே நோக்கியிருக்கும் பரதனது நல்லொழுக்கத்தைக்கருதி, அவனுக்கு, 'மறுவில்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. தழுவியகை தளர்த்தற்குக் காரணம் - கைகேயிவிஷயமான கோபத்தினாலுண்டாகிய உள்ளச்சோர்வினாலான உடற்சோர்வு. பி-ம்:- 1 முடியுண்ப். 2 பறித்து 3 அன்று, என்று. (௪0௫0)

ககக. — இராமபிரானதுமொழியால் தசரதன் கோபந்தவிரீதல்.

ஊன்¹பிழைக்கிலா வுயிர்²நெடி³தளிக்குரீ⁴ளரசை
வான்⁵பிழைக்கிது முதலென⁶தாள்வுற⁷மதித்து
யான்⁸பிழைத்ததல்⁹லாவென¹⁰யின்றவெம்¹¹பிராட்டி
தான்¹²பிழைத்ததுண்¹³டோவென்ற¹⁴னவன்சலர்¹⁵தவிர்த்தான்.

(இ - ள்.) (அதற்கு இராமபிரான்),--'சிறிதும் தவறுதலுண்டாகாமற், பிராணிகளை நன்றாகப்பாதுகாக்கவேண்டிய பெரிய அரசரிமையை 'இது மிக்ககுற்றத்திற்குக் காரணமானது' என்று நினையாமல் ஆளும்படி சினைவுகொண்டதனால் நான் தவறுசெய்தேனே யன்றி, என்னைப்பெற்று வளர்த்த என் அன்னை [கைகேயி] தான் தவறுசெய்தது உளதோ?' என்றான்: (அதுகேட்டவளவில்), அந்தத்தசரதன் கோபம்நீங்கினான்; (௭ - று.)

ஊன்பிழைக்கிலா வுயிர் என்பதற்கு - தேகசம்பந்தத்தைத் தவறாது [நீங்காது] பெற்றுள்ள பிராணிகளை யெனினுமாம். இனி, இச்செய்யுளுக்கு - நிலையில்லாத தேக போஷணத்துக்கே உபயோகியாகிற இராச்சியபாரத்தை இது பெருங்குற்றத்துக்கு மூலமானதென்றெண்ணாமல் ஆளவிரும்பி முதலில் அதற்கு இசைந்தது எனது குற்றமாமே யன்றி அன்புள்ள எனதுதாயான கைகேயி என்பக்கலருளினால் எனக்கு அதனைநீக்கினது குற்றமாகுமோ வென்றான் இராமன்: அதுகேட்டவுடனே தசரதன் அவன்மேற் கோபந்தணிந்தானென்னுங் கருத்துப்பட உரைத்தலு மொன்று. ("பிங்குற்ற மன்னும் பயக்கும் மரசென்றல் பேணென், முன்கொற்றமன்னன் முடிக்கொள்கெனக் கொள்ள மூண்டது, என்குற்றமன்றே இகன்மன்னவன் குற்றம் யாதோ") என்று அயோத்தியாகாண்டத்தில் இராமன் இலக்குமணனை நோக்கிச்சொன்ன வார்த்தையோடு இவ்வார்த்தையை ஒப்பிக்க. பி-ம்:—1 பிழைத்திலா,

பிழைத்திடா, பிழைக்கிலாது. ¹அளிக்கநின்னுரையை, அளித்தரசரிமை, அளித்திடுமுரவோய், நின்னாசை. ²பிழைக்கிதுமுதலெனாதனை யேமதித்த, பிழைக்கிலாமதத்ததுமுதலென (வாள்வதென்) மதித்த, பிழைக்கிதுமுதலெனத்தளர்வதேமதித்த. (௪௦௮௧)

௧௩௨.—தசரதன் இராமனுக்கு வரமளித்தது கண்டு தேவர்கள்வியந்துகூறுதல்.

எவ்வ ரங்களுங் கடந்தவ ¹னப்பொரு ²ளிசைப்பத் தெவ்வ ரம்பறு காணிடைச் செலுத்தினுட்கீந்த அவ்வ ரங்களு மிரண்டவை ³யாற்றினு ⁴கீந்த இவ்வ ரங்களு மிரண்டென்றார் ⁵தேவரு மிரங்கி.

(இ - ள்.) எல்லாவரங்களையும் கடந்துள்ளவனான இராமபிரான், அவ்வாறு சொல்லி வரம்வேண்டிப்பெற,—(அவற்றைக் கேட்ட) தேவர்களும், (இராமன்மீது) பரிவுகொண்டு,—‘எல்லையிலாத பகை வர்களையுடைய காட்டிலே(இராமனைப்)போகச் செய்தவளான கைகேயிக்கு (த் தசரதன் முன்பு) கொடுத்த அந்தவரங்களும் இரண்டு; அவ்வரங்களின்படியே கடந்தவனாகிய இராமபிரானுக்கு (அத்தசரதனே இப்பொழுது) கொடுத்த இந்தவரங்களும் இரண்டு!’ என்று வியந்து கூறினார்கள்; (எ - று.)

பிரமன்முதலியோர் இராவணதிராசூசர்களுக்குக் கொடுத்த பல வகை வரங்களுக்குத் தவறுண்டாகாதபடி திருமால் அவற்றிற்கு ஏற்பத் தான் திருவருக்கொண்டு தொழில்களைநடத்தி வரங்களை அழித்தருளுகின்றதனால், ‘எவ்வரங்களுங் கடந்தவன்’ எனப்பட்டான். இனி, இதற்கு - எவ்விரங்களுக்கும் வேண்டாதவனென்றும், எல்லாமேன்மைகளையும் கடந்து அவற்றிற்கெல்லாம்மேலுள்ளவனென்றும் பொருள் கொள்ளுதலுமாம். இத்தொடர்-தசரதனைக் குறிப்பதனைக் கொண்டு, (இராமன்வார்த்தையாற் கோபந்தணிந்தவனான) தசரதன் அவ்விராமன்வேண்டிகோட்டு இணங்கி வாக்கு அளிக்கஎளிதும் அமையும். தான் பெற்றவரங்களைக்கொண்டு தன் திறத்தில்தீங்கிழைத்தவளான கைகேயி விஷயத்தில் இராமபிரான் சிறிதும் சினங்கொள்ளாது அவன்மீது தசரதன்கொண்டிருந்த கோபத்தையும் ஆற்றி அவருக்கு நன்மையையே செய்யத்துணிந்து அத்தசரதனிடத்து வரங்கள் வேண்டின அருமையைப்பாராட்டி, தேவர்கள் இங்ஙனம் இராமனது குணதீசயத்தை வியந்தனர். பி-ம்:—¹இது, இப். ²இசையத். ³ஆற்றினுட்கு. ⁴அளித்த. ⁵இமையவர், அமரரும். (௪௦௮௨)

௧௩௩.—தசரதன் விமானமேறி மீண்டு மேலுலகந் செல்லுதல்.

வரமி ரண்டளித் தழகளை யினவலை மலர்மேல்
விரவு பொன்னினை மண்ணிடை நிறுத்திவிண் ணிடையே
உரவு ¹மானமீ தேகின னும்பரு முலகும்
பரவு மெய்யினுக் குயிரளித் துறுபுகழ் படைத்தோன்.

(இ - ன்.) வீண்ணுலகத்தவரான தேவர்களும் மற்றையுலகத்தவர்களும் சிறப்பித்துக்கூறுகின்ற சத்தியத்தின்பொருட்டு உயிரைவிட்டு [இறந்து] (சத்தியந்தவறுதவனென்று) மிக்க கீர்த்திபெற்றவனுை தசரதன்,—(இராமபிரான் கேட்டபடி அவனுக்கு அந்த) இரண்டு வரங்களை யுங் கொடுத்தபின்பு,—பேரழகையுடையனான இராமனையும் (அவனது) தம்பியாகிய இலக்குமணனையும் தாமரைமலரின்மேல் வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமியின் அமிசமான சீதையையும் பூமியில்நிற்கும்படி அறுமதிக்கொடுத்து வலிய விமானத்தின்மேலேறி மேலுலகுசென்றான்.

தசரதன் தான் கைகேயிக்குக்கொடுத்திருந்த வரங்களைப் பொய்க்கமாட்டாது இராமனை வனஞ்செல்லவிட்டு அப்புத்திரசோகத்தாலே தான் உயிர்துறந்தமையால், 'மெய்யினுக்கு உயிரளித்து உறுபுகழ்படைத்தோன்' என்றார். இதுமுதல் நான்குசெய்யுள்கள் சிலபிரதியில்லை. ஆயினும், ஐந்தாவதுசெய்யுளாகிய "முந்தைநான்" (க௩௭) என்பதைநோக்குமிடத்து க௩௩ - முதலிய பாடல்கள் இன்றியமையாதன வெனத் தோன்றுகின்றது. பி-ம்:—¹வாளமீது. (௪௦௫௩)

க௩௪.—இராமன் தேவர்களிடம் வரம்பேண்டதல்.

கோட்டு வார்சிலைக் குரிசிலை யமர்த்தம் ¹குழாங்கள்
மீட்டு நோக்குற விரீ வேண்டுவ வரங்கள்
கேட்டி யாலென ²வரக்கர்கள் ³கிளப்பருஞ் செருவில்
⁴வீட்ட மாண்டுள குரங்கெலா மெழுகென ⁵விளம்பி.

. இதுவும், அடுத்த சலியும் - குளகம்.

(இ - ன்.) தொகுதியாகக்கூடியுள்ள தேவர்கள் வளைக்கின்றரிண்ட வில்லையேந்தியபுருஷோத்தமனான இராமபிரானைத்திரும்பவும்பார்த்து, 'வீரனே! நீ விரும்பியவரங்களை (எம்மிடத்து)க் கேட்பாயாக' என்று கூற,—(இராமபிரான்), சொல்லுதற்கு அரிய (பெரும்)போரில் இராக் கதர்கள் அழிக்க உயிர்மாய்ந்த குரங்குகளெல்லாம் உயிர்பெற்று எழுவனவாக' என்று ஒருவரம் வேண்டி, (எ-று.)—'என்றான்' என அடுத்தகவியோடு முடியும். பி-ம்:—¹குழுவும். ²அரக்கர்த்தம். ³கிளப்பெருஞ். ⁴வீட்டி. ⁵இயம்பி. (௪௦௫௪)

க௩௫ பின்னு மோர்வரம் வானரப் பெருங்கடல் பெயர்ந்து
மன்னு¹பல்வன மால்வரைக் குலங்கண்²மற் றின்ன
துன்³னி டங்கள்⁴காய் கனிகிழங்கோடுதேன் ⁵றுற்ற
⁶இன்னு ணீருள வாகென ⁷வியம்பிடு கென்றான்.

(இ - ன்.) 'பெருங்கடல்போலுள்ள [பரந்த] வானரசேனை போய்ச் சேர்கிற பலகாடுகளும் பெரிய மலைகளின்தொடர்களும் இவைபோன்ற (குரங்குகள்) சேரத்தக்க வேறிடங்களும் (இவ்வானரங்களுக்கு இரையாகிற) காய்கனிகிழங்குகளுடனே தேன்களும் நெருங்கியனவும் இனிய பருகுதற்குஉரிய நீர் உள்ளனவும் ஆக்ககடவன என்று மற்றும் ஒருவரம் தரவேண்டும்' என்றுகூறினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹அவ்வ

ணம், ³மற்றிவர்கள், மற்றவைகள், மற்றவர்கள். ³இடங்களில், ⁴தேன்
காய் கனி கிழங்கோடு. ⁵தற்றும், தற்றி, தன்றி. ⁶இன்னுந்ருளவா
கென, இன்னினீருளவகென, பின்னூரீள்வரவகமே, இன்றுநீள்வா
வாகமேல். ⁷விளம்பிடும். (ச00௫)

கந.சு.—இராமன் வேண்டியபடி தேவர்கள் வரமளித்தல்.

வரந்த ரும்முதன் ¹முழவலான் முனிவரர் வாரோர்
²புரந்த ராதிமற் றேனையோர் தனித்தனிப் புகழ்ந்தாங்கு
அரந்தை வெம்பிறப் பறுக்குநா யக³நின தருளாற்
குரங்கி னம்பெறு கென்றன ருள்ளமுங் ⁴குளிர்ப்பார்.

(இ-ள்.) வரங்கொடுக்குந் தன்மையுள்ள பிரமனும் சிவபெருமா
னும் இருடிச்சிரேஷ்டர்களும் தேவர்களும் இத்திரன்முதலிய மற்ற
வர்களும்,--(இராமனைத்) தனித்தனியே துதித்து மனமும்குளிரப்
பெற்றவராய்,—அப்பொழுது 'துன்பத்துக்குஇடமான கொடியபிறப்
புக்களை அறுத்தொழிக்குந் தலைவனே! உனது கிருபையினால் வானரக்
கூட்டம்(உயிரையும் உணவுகளையும்) பெறக்கடவது'என்றனர்; (எ-று.)
—மற்று-அசை.

பிரமனை 'முதல்' என்றதற்குக் காரணம், ஸூரஜ்யேஷ்டன்
லோகேசன் ஸ்வயம்பூ ப்ராஜாபதி விதி முதலாக அவனுக்கு வழங்கும்
பெயர்களின் பொருள்களை நோக்கிக் காண்க. இங்கு 'முனிவரர்' என்
றது, தேவரிஷிகளையெனக் கொள்க; அன்றேல், கீழ்ச்செய்யுளில்
'அமரர்தங்குழாங்கள்' என்றதனோடு மாறுகொளக்கூறலாம். பதி
னெட்டுத் தேவகணங்களுள் தேவவிருடியரும் ஒருவகையினராதல்
காண்க. பி-ம்:--¹மலரவன் மழுவலான், ²புரந்தராதியர்தனித்தனியவர்
களேபுகல, புரந்தராதிமற்று.....புகல்வார். ³நின்றன். ⁴குளிர்ப்பான். ()

கந.எ.—இறந்த வாநரங்கள் உயிர் பெற்றெழுந்து இராமனை வணங்குதல்.

முந்தை நாண்முதற் ¹கடைமுறை ²யளவையு முடிந்த
அந்த ³வானர மடங்கலு ⁴மெழுந்துட னார்த்துச்
⁵சின்தை யோடுகண் களிப்புறச் செருவெலா நினையா
⁶வந்து தாமரைக் கண்ணனை ⁷வணங்கின ⁸மகிழ்ந்து.

(இ-ள்.) (போர்)தொடங்கிய நாள் முதலாகப் போர்முடிந்தநாள்வ
ரையிலும் இறந்தனவான அந்த வானரங்கள்யாவும் உடனேஉயிர்
பெற்று எழுந்து யுத்தத்தையெல்லாம் நினைத்து, (தம்பக்கத்து
நேர்ந்த வெற்றியைப்பற்றி) ஆரவாரஞ்செய்து, மனமும் கண்களும்
களிப்படையச் செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையனான
இராமபிரானைச் சமீபித்து மகிழ்ச்சியோடு வணங்கின; (எ-று.)—பி-ம்:--
¹கடன்முறை, ²யாவையும், அளவையின், ³வானரர், ⁴எழுந்துடனார்த்து,
எழுந்தெழுந்தார்த்துச், எழுந்துறலுற்றுச், ⁵சின்தைகண்ணினை, ⁶வந்து,
⁷வணங்கினர், வணங்கியே ⁸மகிழ்ந்தார். (ச00௭)

க௩அ.—வானரங்கள் ஆரவாரித்தலும், தேவர்கள்
இராமனை நோக்கி¹ ஒன்றுகூறத்தொடங்கலும்.

சூப்பகன்னனோடிந்திரசித்தவெங் குலப்போர்
வெம்பு வெஞ்சினத் திராவணன் முதலிய வீரர்
அம்பின் மாண்டுள வானர¹மங்குவர் தார்ப்ப
உம்பர் யாவரு மிராமனைப் பார்த்திவை யுரைத்தார்.

(இ-ள்.) சும்பகர்ணனும் இந்திரசித்தும் கொடிய சிறந்த போரிற்
கொதிக்கின்ற கஞ்சினத்தையுடைய இராவணனும் முதலான வீரர்
களுடைய அம்புகளினால் இறந்து பட்டனவான குரங்குக்கூட்டங்கள்,
(பிழைத்தெழுந்து) இராமனதுபக்கத்தில் (கிரண்டு)வந்து பேரொலி
செய்ய, (அப்பொழுது) தேவர்களெல்லோரும், இராமனைப்பார்த்து
இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுபவரானார்கள்; (எ - று.)-- அவற்றை, அடுத்த
முன்றுகவிகளின் கூறுகின்றார். பி - ம்:--¹அடங்கவந்து, அடங்கலும்.

க௩க.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்: இராமனை
நோக்கிய தேவர்கள்வார்த்தை.

இடையு வாவினிற் சுவேலம்வந் திறுத்தெயி லிலங்கைப்
¹புடைய வாவுறச் சேனையை²வளைப்புறப் போக்கிப்
³படைய வாவுறு மரக்கர்தங் குலமுற்றும் படுத்துக்
கடையு வாவினி லிராவணன் றன்னையு⁴கட்டு.

க௪௦. வஞ்ச ரில்லையிவ் வண்டத்தி⁵னெனும்படி⁶மடித்த
கஞ்ச நாண்மலர்க்⁷கையிலு யன்னைசொற்⁸கடவா
அஞ்சொடஞ்ச⁹நான் கென்றெனு மாண்டுபோய் முடிந்த
பஞ்ச மிப்பெயர் படைத்து¹⁰ திதி¹¹யின்று¹¹பயந்த.

இவ்விரண்டு கவிகளும் குளகம்.

(இ - ள்.) (க௩க) கிருஷ்ணபட்சத்து இடையில் [அஷ்டாபிதிதி
யில்] (இலங்காநகரமுள்ள இடமான) சுவேலமலையில் வந்துதங்கி,
(அன்றைக்கே) மதில்கள் சூழ்ந்த இலங்கையின் சுற்றுப்பக்கத்தில்
வானரசேனைகளைவிரும்பி முற்றுகைசெய்யும்படி செலுத்தி, ஆயுதங்களை
விரும்புகிற [அல்லது போர்செய்தலில் உற்சாகமுடைய] இராக்கதர்
களுடைய வயிச முழுவதையும் கொன்றொழித்து, (அந்தக் கிருஷ்ண
பட்சத்தின்) கடைசிகாளில் [அமாவாசையில்] (அரக்கர்தலைவனான)
இராவணையும் கொன்று, (க௪௦) இவ்வுலகத்தில் (இனி) வஞ்சகர்க
ளான அரக்கர்கள் இல்ல வென்றுசொல்லும்படி யொழித்த அன்று
பூத்த தாமரை மலர்போன்ற கைகையுடையவனே! (நீ), தாயான
கைகேயியின்வார்த்தையை மறுக்காமல், 'எப்பொழுது பதினான்கு வரு
ஷமும் (முடியும்)' என்று நினைக்கின்ற வருஷங்கள் சென்று கழிந்து
விட்டன: இன்றைத்தினமானது, பஞ்சமியென்னும் பெயர்கொண்ட
திதியை உண்டாக்கிற்று; (எ-று.)

‘இராமபிரான் பங்குனிமாசத்திற் கிருஷ்ணபக்ஷத்து அஷ்டமிதிதியன்றை மாலைக்காலத்தில் இலங்காநகரமுள்ள இடமான சுவேலமலையில் வாநரசேனையுடன் ஏறி, அன்றிரவே சேனையைக் கொண்டு இலங்கையை முற்றுகைசெய்து, மறுநாள் [நவமிதிதி] பகற்பொழுதுக்கு மேல் அரக்கரோடு போர்தொடங்கி, ஆறுநாட்களில் கும்பகர்ணன் இந்நிரசித்து முதலிய பல அரக்கர்களையும் கொன்று மூலபலத்தையும் வதைத்து வெற்றிபெற்று, ஏழாநாள் [அமாவாசை] அன்றை இராவணனுடன் மீண்டும் போர்தொடங்கி அன்றிரவின் பிற்பொழுதில் அவனையும் கொன்று வெற்றிபெற்றனன்’ என்று வால்மீகிராமாயணத்தின் ஶுட்பமானகருத்துகளை ஆராய்ந்து தெளியக்கூறுகின்றதான ராமாயணஸாரஸங்கீரணமென்னும் வடநூல் கூறும். ஒவ்வொருபக்ஷத்திலும் பதினைந்தாந்தியாகிய இறுதிநாளேக்குறிக்கிற ‘உவா’ என்னும்பதம், இங்கு இலக்கணையாய்ப் பக்ஷமென்னுமாத்திரமாகி நின்றது. இடையுவா - உவாவிரிடை; முன்பின்கைத்தொக்க ஆரூர்மேற்றுமைத்தொகை; இலக்கணப்பேரலி. இடையுவாஎன்பதற்கு - நிகண்டுகளில் பூர்ணிமையென்று பொருள்கூறி யிருப்பதுகொண்டு, அவ்வாறே யுரைப்பாரு முளர். உவா - என்னும் பதத்திற்கு ‘கடை’ என்ற அடைமொழி கொடுத்தது, பூர்வபக்ஷத்துப் பதினைந்தாநாளேக்குறியாமல், அபரபக்ஷத்துப்பதினைந்தாநாளையே குறிக்க; இது, இணம்விலக்கவந்த அடைமொழி. [பூர்வபக்ஷம் - முத்தின பக்ஷம், சக்ல பக்ஷம், வளர்பிறைக்காலம்; அபரபக்ஷம் - பித்தினபக்ஷம், கிருஷ்ண பக்ஷம், தேய்பிறைக்காலம்.] கடையுவா - கடையாகிய உவா எனப்பண்புத்தொகை.

‘இன்று பஞ்சமிப்பெயர் படைத்துள திதி பயந்த’ என்ற சொற்போக்கினால், பெரும்பாலும் அன்றைக்குச் சதுர்த்திதிதி இருந்ததென்றும், பின்பு பஞ்சமிதிதி வருகிற தென்றும் பெறப்படும். இவ்விடத்து, ‘அமாவாசையில் இராவணசங்காரம் ஆனபின்பு, பிரதமையில் இராவணசம்ஸ்காரமும், துவிதியையன்று விபீஷணப்பட்டாபிஷேகமும், திருதியையன்று ஜாநகீபரிசோதனையும் நடந்து, மறுநாளாகிய சதுர்த்தியில் இராமன் வாநரசேனையுடன் புஷ்பகத்தின்மீது ஏறிப் புறப்பட்டு அன்றிரவிற்கு கிஷ்கிந்தைசேர்ந்து, அங்குள்ள வாநாமகனிரைக் கூட்டிக்கொண்டு, பஞ்சமியன்று பரத்துவாசரது ஆச்சிரமஞ்சேர்ந்து, அன்றைத்தினமே பதினான்குவருஷமும் முடிக்கிறபடியால், தன்வருகையைத் தெரிவிக்கும்படி அநாமானப் பரதனிடம் தூதுஅனுப்பினன்’ என்ற ராமாயணஸாரஸங்கீரணம் உணரத்தக்கது. 1-ஓ:—1உடை. 2வளைவுற. 3படையைவீழ்வுறும். 4கட்டும், கரந்தாய். 5புறத்தென. 6மடித்தாய். 7கையனை, கையினால். 8காத்த, கடவாது, காரும், காறும். 9காடென்றது. 10என்று. 11பகர்ந்து.

(ச0௫௬, ச0௬0)

கசுக. இன்று 1சென்றுநீ பரதனை யெய்திலை யென்னில்
பொன்று மாலவ னெரியிடை யன்னது போக்க

வென்றி வீரநீ போதியா லென்பது ²விளம்பா
நின்ற தேவர்க ³ணீங்கினு ரிராகவ னினீந்தான்.

(இ - ள்.) 'வெற்றிபெற்ற வீரனே! நீ இன்றைக்குப் புறப்பட்டிப் போய்ப் பரதனைச்சேர்ந்திடாயானால், அந்தப்பரதன் (முன்பு பிரதிஜ்ஞைசெய்துள்ளபடி நீ வரவில்லையென்னுங் காரணத்தால்) அக்கினியில் வீழ்ந்து உயிரை விடுவான்; அவ்வாறு அவனிற் ப்பதைத் தடுக்க (இப் பொழுதே) நீபோகவேண்டும்' என்பதைச் சொல்லி (அங்கு இராமனெதிரில்) வந்திருந்த தேவர்கள் (இராமனை நீங்கித் தங்கள் தங்களிருப்பிடத்துக்குச்) சென்றார்கள்; (உடனே), இராமபிரான் பரதனைச்சென்று சேர்வதைப்பற்றிச்) சிந்திப்பவனான; (எ - று.)

“ஆமெனி லேழிரண் டாண்டி லையநீ, நாமநீர் நெடுநகர் நண்ணி நானிலங், கோமுறை புரிகில யென்னிற் கூரெரிச், சாயிது சரதம் நின்னாணை சாற்றினேன்” என்று முன்பு சித்திரகூடபருவத்தில் இராமபிரான் முன்னிலையிலே பரதாழ்வான் பிரதிஜ்ஞைசெய்திருத்தலை அயோத்தியாகாண்டத்திற் காண்க. பீ-ம்:—¹நீசென்று. ²விளம்பி, இயம்பா. ³ஏகினார். சிலபிரதிகளில் ப்ராட்டியார்த்திருவடிதொழுபடலம் இச்செய்யுளோடுமுடிய, மேல் மீட்சிப்படலம் தொடங்குகின்றது. “உணர்த்துவாயுண்மை” (௬௮) என்றபாடலிற் கடவுளர்காட்சிப்படலம் தொடங்குகின்ற பிரதியொன்றிலும் இங்கு மீட்சிப்படலம் தொடங்குகின்றது: வேறுசிலபிரதிகளில் “எழுபதுவெள்ளம்” (௧௬0) என்ற பாடலில் மீட்சிப்படலம் தொடங்கும். (௪0௬௧)

௧௬௨.—இராமன் 'அயோத்திக்கு விரைந்துசெல்ல ஊர்தியுண்டோ?' என்று வினாவ, விபீஷணன் விமானமுண்டென்றல்.

ஆண்டு ¹பத்தொடு நாலுமின் ரோடறு மாயின்
மாண்ட தா²மினி யென்குலம் ³பரதனை ⁴மாயின்
ஈண்டுப் ⁵போகவோ ⁶நூர்தியுண் டோவென வின்றே
தூண்டு மானமுண் ⁷டென்றடல் வீடணன் ⁸ரொழுதான்.

(இ - ள்.) 'பதினான்குவருஷங்களும் இன்றோடே முடியுமானால், (நான் வரவில்லையென்ற காரணத்தாற்) பரதன் (இறப்பான்: அப்படி) இறந்தால், இனி எனதுவயிசம் அழிந்ததேயாகும்: (ஆகையால்), இப் பொழுதே சென்று சேரத்தக்கதொரு வாகனம் உள்ளதோ?' என்று (இராமன் விபீஷணனை) வினாவ, —(அதற்கு), வலிமையுடைய விபீஷணன் 'இன்றைக்கே (சென்றுசேரும்படி) தூண்டத்தக்கவிமானம் (இங்கு) உளது' என்று தொழுதுகூறினான்; (எ - று.)

மாண்டதாம்—தெளிவுபற்றியகாலவழுவமைதி. பரதனெருவன் இறந்தால் அதுகாரணமாக மனவொற்றுமையையுடைய மற்றெல்லாரும் இறந்தொழிவது நிச்சயமென்று, தனக்குப் பரதன்மேலுள்ள அன்பை இராமன்வெளியிட்டபடி. பீ - ம்:—¹பத்தொரு. ²அன்றே, என்றே, இன்றே, பரதனும், ³பரதனே. ⁴மானும். ⁵இன்றே, ⁶போவது, ⁷போவ

தோர், ¹உபாயமேதென்றவன்வினவ, உபாயமென்னேவெனவின்றே. ²என்றனன். ³சொன்னான். இச்செய்யுளின்பின் ஒருபிரதியில் காணப்படும்பாடல் வருமாறு:—

வங்க நீ னெடு வட்திசை வானவன் விமானம்
துங்க மாகவி யெழுபது வெள்ளமுஞ் சூழ்ந்தால்
எங்கு ளாரெனு மிடமுள தந்நிமிசை யேறிப்
பொங்கு மாககர் புகுதியிப் பொழுதினி லென்றான். (௪௦௬௨)

௧௪௩ —விபீஷணன் புட்பகவிமானத்தின் தன்மையைக் கூறி

‘இதனிற் செல்வாய்’ எனல்.

வாங்கி னுனிநு நிதியொடு தனதனில் வள்ளால்
ஒங்கு மால்வெள்ள மெழுபட் தேறினு மொல்காது
ஈங்கு ளாரெலா மிவருவ திவரினீ யினிது
பூங்கு லாககர் புகுதியிஞ் ஞான்றெனப் புகன்றான்.

(இ - ள்.) (மீண்டும் விபீஷணன் இராமனைநோக்கி), ‘வரையாது அருளுந்தன்மையுடையவனே! குபேரனிடத்தினின்று (இராவணன் இவ்விமானத்தைப்) பெருஞ்செல்வத்துடனே கவர்ந்துகொண்டான்; (இவ்விமானம், உன்னிடமுள்ள) மிகப்பெரிய எழுபதுவெள்ளம் சேனை (தன்மீது) ஏறினாலும் தளராதது: இங்குள்ளவர் யாவரும் ஏறக்கூடியது: நீ(இதன்மீது) ஏறுவாயாயின், இன்றைக்கே அழகுவிளங்குகின்ற அயோத்தியாபட்டணத்திற் சுகமாகப்போய்ச்சேர்வாய்’ எனப் புகன்றான்.

தநதன் - (தன்னையடுத்தவர்க்குச்) செல்வத்தைத் தருபவனென்று குபேரனுக்குக் காரணப்பெயர். இவன் இளமையில் பிரமனைநோக்கித் தவஞ்செய்துபெற்றிருந்ததான நினைத்தபடி தடையின்றிச்செல்ல வல்ல இப்புஷ்பகவிமானத்தை இராவணன் இவனோடு போர்செய்து வென்று வலியக் கவர்ந்து சென்றன னென அறிக. 1-ம்:—¹புகலா, சில பிரதியில் இப்பாடல் இல்லை: “மங்கலா நிதி வட்திசை வானவன்மானம், துங்கமார் கவி யெழுபது வெள்ளமுஞ் சூழ்ந்தா, லெங்குளாரெனு மிடமுள திதன்மிசை யேறிப், பொங்குமாககர் புகுதியிப் பொழுதினிலென்றான்” என்று சிலபிரதியிலும், “வாங்கினுளை கேசனைத் ²தூர்த்து மிம்மானம், ஒங்குமுவுல கத்தவ ரேறினு முரவோய், ஆங்கிடம் ³பினு முடையதாமதுதனி லேறிப், பூங்குலாககர்புகுதியிப்பொழுதினி லென்றான்” (1-ம்:—²தூர்த்தித்தவிமானம். ³பின்னுமுடையதொன்றதுதனில்), என்று வேறு சிலபிரதியிலும் பாடல் காணப்படுகின்றது. பின்னும் வேறொரு பிரதியில் “வாங்கி னுனது மாரிதி யோடவண்மானம், எங்கு வெள்ளமோரெழுபது மேறின லின்னும், ஆங்கு ளாரெலா மேறுவதனை நீ யேறிப், பூங்கு லாககர் புகுதியிப் பொழுதினிலென்றான்” என்று இங்குக் காணப்பட, இதனையடுத்துப் பின்வரும்பாடல்கள் உள்ளன: வருமாறு:—

௧. என்று ¹தேரினை வ்டண னெய்திய ²தென்றான்
³நன்று தானென நரபுக னேறின ⁴னலுரோடு

ஒன்று தானிளம் ¹கோவொடு மக்கவி வெள்ளம்
²ஒன்று தானொன் வொருதிசை யிருந்தது மொக்கும்.

பி - ம்:—¹தேரினிலீண்டவந்தேறுதி. ²என்ன. ³நன்றிதாமென்;
 நன்றிதாகென். ⁴எலனோடு. ⁵கோவுடன் கவிப்பெருவெள்ளம், கோவு
 டன் கவிவெள்ளமொருங்கே. ⁶ஒன்றினொரெலாம். இங்கே ஒருபிரதியில்
 படலம்முடிகின்றது. இனி,

* இயமப்படலம்.

1. வேறு, ஏறினன் விமானந் தன்னி லீராமனு மினைய கோவும்
 மாறிலாச் சனகி யோடு வளநக ரில்லகை வேந்தும்
 கூறிய வனுமன் சாம்பன் குமரன்வெங் கவிவந் தேற
 மாறிலோர் நிலத்து நின்றார் வயந்தனார் கொத்தி லுள்ளார்.
2. மாறதாய் வெள்ளஞ் சேனை மானத்தின் வராமை கோக்கி
 ஏறுநீர் தேரி லென்னக் கருணன்வந் தெதிர்த்த போது
 சீறிய நாமரி லெங்கோன் ருக்கிட. வரக்கன் சீறி
 நீறெழப் பிசைந்தே யிட்டா னெற்றியி லென்னச் சொன்னார்.
3. வேறு, என்ற வாசகங் கேட்டலும் வானர ரிறங்கி
 நின்ற போதினி லீராகவன் றேரினின் நிழிந்தான்
 பொன்று மாவரக் காரண மென்னெனப் புழுங்காத்
 துன்று தார்ப்புயத் திலக்குவ பொறியெனச் சொன்னான்.
4. வேறு, வரிசிலை யிராம னோலை 1மறம்புரி மறலி காண்க
 எரிகொளு மிலக்கை ²போரி லின்னுயிர் ³துறந்து போந்த
⁴குரிசிலை வியந்தன் றன்னைத் தேடியே ⁵கொணர்க வன்றேல்
 உரியதன் ⁶பதமும் வாழ்வு மொழிப்பனென் ⁷றெழுதி விட்டான்.

பி - ம்:—¹மறப்பிலாமறலிகாண ²பூசல். ³இழந்துபொன்சேர்,
 இழந்துபொன்றும். ⁴உருவிலான்றன்னைத்தேடித்தேடியே, தெரிவிலா

* வசந்தனுயிர் வநுபடலம் என்ற பெயருடன் இங்குக்கூறிய விஷயத்தைத் தெர்விக்கும் பாடல்கள் கடுஅ - ஆம் பாடலுக்குப்பின் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றன: இங்குள்ளபாடல்களிற் பலவும் ஆங்கு உள்ளன: அவை இடையிற்புள்ளிகளிட்டு முதலும் இறுதியுமே ஆங்குக் காட்டப்படும்: இங்கு இல்லாதபாடல்கள் முழுதும் காட்டப்படும். அந்தப்பிரதியிலும் 'வாங்கினுனி' என்ற செய்யுளுக்குப்பின் "என்றுதேரினை" என்ற இச்செய்யுளும் உள்ளது. வசந்த நென்றுபேர்ப்பூண்ட வானரவீரனைக்கும் பகர்ணன்பிசைந்து உயிர்போக்கி அவனதுதசை முதலியவற்றை உடலிற்றுசிகொண்டானென்ற விஷயம் உத்தரகாண்டத்து அசுவமேதப்படலத்துள்ள "வெய்யவன்மறுத்து, வயந்தனைப்பிசைந்து" (உஉஅ) என்பதனாற் பெறப்படு மென்க. அசுவமேதப்படலத்து கடுக-ஆவதுபாடல் முதல் உசு0-வரையிலுமுள்ளசெய்யுட்கள் சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை: ஆகவே, வசந்தனைப்பற்றிக்கூறியபாடல்களைக் குறித்து ஐயம்மிருகின்றது.

வசந்தன் றன்னைத்தேடியே. 5கொணராளுகில், கொணர்வதன்றேல், கொணர்ராகில். 6குலமும். 7உணர்த்தி.

5. அக்கணத் தருகு நின்ற வனுமன்கைத் திருமு கத்தைத்
1தக்கவ னீட்ட வாங்கித் 2தன்றலை மிசையிற் குடி
இக்கணம் வருவன் வாழி 3யிராமவென் றிருதோள் கொட்டி
மிக்கமா மடங்கல் போல 4விண்ணிடை 5விசைத்துப் பாய்ந்தான்.

பு - ம்:—1தக்கவாரீட்டை. 2தாழ்ந்துதன்றலைமேற், தளர்ந்துதன்
றலைமேற். 3இராமன் 4விண்மிசை. 5விசைந்து, விரைந்து.

6. வேறு. மண்டிப் 1புக்கனன் மறலிதன் 2பெரும்பத நரகில்
தண்டிப் புண்3டறுப் புண்டெரிப் புண்டவர் தம்மைக்
கண்டு மாருதி கண்புதைத் 4தரியரி பென்ன
5மிண்டி யேறினர் நரகிடை வீழ்ந்தவ ரெல்லாம்.

பு - ம்:—1பாய்ந்தவன். 2பதத்தினிற்செல்லத். 3அறுப்புண்டெரி
புண்பவர் தம்மைக், அருநரகிடைப்படு முயிர்தன்னைக். 4அரிகரி.
5மண்டி, மிண்டெரி.

7. துளங்கி யந்தகன் வந்தடி தொழுதலுந் 1தோலா
வளங்கொள் மாருதி வசந்தனைக் காட்டென வவனும்
உளங்க லங்கியுன் னுயக னடியரிங் குறூர்கள்
2விளங்கு கீர்த்தியாய் தேடு 3விண் ணவர் புரத் தென்றான்.

பு-ம்:—1தேராளர். 2விளைந்த. 3வானவர்.

8. சொன்ன கூற்றுடன் 1றன்னைத்தன் வாலிடை2த் துவக்கிப்
பொன்னின் கற்பக3்ப்பதியிடைக்4கொண்டுபோய்ப் புகலும்
5முன்னை வந்துகண் டிந்திரன் 6முனிவெனே வென்ன
7மன்ன வேகுவன் வயந்தனைக் காட்டுதி பென்றான்.

பு - ம்:—1தன்னையும்வாலினிற். 2சுருக்கிப். 3காட்டிடை. 4குதிக்
கொண்டுபோக, குதிக்கொண்டுபுகலும். 5முன்னின்வந்துகண்டு, முன்
னிற் கண்டுவந்து. 6முனைவனே. 7மன்னனேதவன்காட்டுதிவசந்தனை.

9. வல்ல ரக்கரை மடித்தெமை பெடுத்தமா ருதியே
இல்லை 1யிங்கய் 2னுலகிடை யறிதியென் றிசைப்பச்
சொல்லு மங்கவன் றன்னையும் வாலிடைத் 3துவக்கிப்
பல்லு யிர்த்திறம் படைத்தவ 4னுலகிடைப் பாய்ந்தான்.

பு - ம்:—1மற்று. 2உலகிலுண்டேயறியென்னச் - சொல்ல உலகி
லுண்டேயெனவிய-சொல்ல. 3சுருக்கிப். 4உலகத்திற்.

10 கிந்தை 1தூயவன் செலவுளந் துளங்கு நான்முகனும்
2வந்த காரிய மேதென வயந்தனைப் பார்த்துச்
சுந்த ரத்3தடந் தோள்வில்லி நின்றன னவன்றான்
4உந்த னீள்பதத் துளானெனிற் காட்டென வுணர்த்தும்.

பு - ம்:—1நான்முகனனுமன்முன் செலமனந்துளங்கி, தூயவன்
செலவுளநெங்குநான்முகனும், தூயநான்முகன் றனைவணங்கவுஞ் சிந்தி.

²வந்துகண்டேனாவென, ³பெருந்தோளவன், பெருந்தோள்வில்லி,
⁴இந்தநீள்பதத்துளனெனிற்கொணர் தியீண்டென்றான்.

11. என்னு டைப் ¹பெரும் பதத்தின்மே லாகிய வெந்தை
தன்னு டைப்பெருஞ் ²சேர்தியிற் கீழ்தாய்த் தழைத்த
³மின்னு நீரொளி விண்டுவின ⁴பதத்துளான் கிறலோய்
அன்ன வன்றனைக் கொணருதி யாங்கணைச் சென்றான்.

பி-ம்:—¹பதந்தனக்குத்தான்மேலவாவெந்தை, பதந்தனக்குமேலா
யெந்தைவாமுந். ²சோதிக்குக்கீழ்தாய்த்தழைத்த, சோதியாந்தயாபர
மூர்த்தி. ³மின்றிகழ்ந்தொளிர், மின்னுநீடொளி. ⁴பதத்தினுள்விற
லோன், பதத்திலான்விறலோன்.

12. 1என்று நான்முகன் சொல்லவு மியமனிந் திரனை
ஒன்ற ²வால்கொடு துவக்கின னொருகுதி ³கொண்டான்
மின்றி கழ்ந்தொளி விளங்கும் விண்டுவின ⁴பதத்திற்
சென்று கண்டுகொண் டிழிந்தனன் றிசைமுகன் பதியில்.

பி - ம்:—¹என்றநான்முகன்றன்னைடி மிந்திரன்யமனோடு, என்று
நான்முகன்றன்னைவிட்டியமனிந்திரனோடு, ²வாலொடுந்துவக்கிமே
லொருகுதி. ³கொள்ளா, ⁴பதத்தே.

13. மலரின் மேலயன் வசந்தற்கு முன்னுரு வழங்கக்
குலவு ¹வாசவன் யடனைவிட் டிருநிலங் குறுகி
அலகில் வீரன்ற னடியினை யவனொழும். வணங்கிச்
²சலமுந் தீர்த்தனன் படையையு ³மேற்றினன் நேர்மேல்.

பி-ம்:—¹வாலிலங்கவரை, வாலின்மேலவரை. ²சலமுந் தீர்த்தவன்ப
டையை, சலமுந் தீர்த்தனன் ..., சலமுந் தீர்த்தவன் ..., சலமுந் தீர்த்தவன்ப
டையொழும். ³உய்த்தனன்றடந்தேர்மேல் உய்த்தனன்றடந்தோளான்.

வேறுபிரதியில் “வாங்கினுன்” (கசக) என்ற இந்தச்செய்யுளுக்கும்ப்
பின் காணப்படுகின்றவர்கள் வருமாறு:—

1. * என்று.... ஒக்கும். [கசக-க]

2. ஏறினா னிராமன் நேர்மே லெழின்மலர் மாதினோடும்
ஏறினா னினைய கோவு மிராக்கதர் வேந்த னோடும்
ஏறினா னனுமன் சாம்ப னிடபனே முத்தலோ ரேற
மாறினார் நிலத்து நின்றார் வசந்தகோத் திரத்தி லுள்ளார்.

3. ஏறின னினைய கோவு மிரகிசேய் சாம்ப னீலன்
ஏறினன் வாலி மைந்த னென்றனர் பலரு மேறச்
சீறிய கும்ப கன்னன் ¹கிணத்திடைச் சிதைந்து ²பட்டோன்
மாறிலா வசந்தன் சேனை நின்றது ³பாரின் மண்மேல்.

பி - ம்:—¹கிணத்திடைச், ²பட்ட, ³மாறி.

4. வேறு. பாரி னின்றதங் கொருவெள்ளப் படைவரத் தம்மை
வாருந் தேரின்மே லெனக்கும்ப கர்ணன்வந்தேன்ற

* இயம்பப்படலத்துவந்த செய்யுள்கள் முதலும் இறுதியுமே காட்
டப்படும்.

போரி லெம்படைத் தலைவனே பொன்றின னவனை
நீறு நேர்மிசைந் திட்டன நெற்றியி லென்றார்.

5. ஆழி வெள்ளமோ ரெழுபது மனுமனே முதலாம்
ஏழு மூன்று¹மாம்²பெரும்படைத் தலைவரை யிராமன்
சூழ நோக்கினன் சுக்கிரீ பன்றனைப் பாரா
வாழி மாப்படை யனைத்தும்வந் தனகொலோ வென்றான்.

பி - ம்:—¹மூன்றெனும், மூன்றிரு.

6. இரவி காண் முனை ¹யிறங்கிவந் திராமனை ²யிறைஞ்சி
சுருதி யாயொரு பொருள்³சொல் லுவதொ டர்ந்து
வருவ தான⁴விச் சேனையில் வசந்தனைன் றுரைக்கும்
ஒருவன் வந்திலன் ⁵கண்டரு ளுதியென வுரைத்தான்.

பி - ம்:—¹திரிந்து, திருந்த. ²எய்தி. ³சொல்லுவதுணர்ந்து. ⁴நஞ்.

⁵கண்டருணி.

7. கசிந்த ¹ஞானங்கள் கலங்கலில் கழற்கும்ப கருணன்
இசைந்த ²போரின்வந் தெய்தலு மிவன்றனை யெடுத்து
தசைந்த தோல்மயி ரெ லும்பிவை தனைத்தெரி யாமல்
பிசைந்து ³மோந்துடற் பூசினன் பெருதுதற் ⁴கணிந்தே.

பி - ம்:—¹கானங்கள் கமழ்தலில், கானங்கள் கவர்ந்தொளிர். ²தே
ரின். ³பேர்ந்து. ⁴அணிந்தான்.

8. வேறு இசைந்தசீ ராம னேலை யிலங்கையிற் பூச றன்னில்
வசந்தனைக் கண்டதில்லை ¹மதித்தவா றழகி தம்மா
வசந்தனைக் கொண்டு தானும் வருகனே வாரானுகில்
நமன்குலங் களைவ நென்றா ²னைவர வென்ற லீரன்.

பி - ம்:—¹மதித்தயான். ²நானைவாவென்றவீரன், ஐவரைவென்ற
வீரன்.

9. வரிசிலையிராமனேலை.... விட்டான். [கசாந-4]

10. அக்கணத்து.... பாய்ந்தான். [,, -5]

11. மண்டி எல்லாம். [,, -6]

12. துளங்கி ரத்தென்றான். [,, -7]

13. செல்வனே யின்னங் கேளா யான்றெரி பாசக் கையால்
அல்லென மரக்கர் தம்மை வம்பினென் றழைத்து மெள்ள
¹நல்லிருட் பரவை மேனி ²நாரணன் றமரைக் கண்டால்
செல்லவே போயினென்று விடுக்குவன் செவியிற் செப்பி.

பி - ம்:—¹நல்லிதழ்ப்பாவை. ²நாயகன்.

14. சொன்ன என்றான். [கசாந-8]

15. வல்லரக்கரை பாய்ந்தான். [,, -9]

16. சிந்தை என்றான். [,, -10]

- 17. என்னுடை என்னுன். [,, -11]
- 18. என்ற பதியில். [,, -12]
- 19. மலரின் தேர்மேல். [,, -13]

ஒருபிரதியில் கடவுளர்காட்சிப்படலம் இங்கேமுடிய, கசஎ - ஆம் பாடலில் திருவணைச்சீறப்புப்பாடலம் தொடங்குகின்றது. (ச0ச௩)

கசச.—இராமன் அவ்விமானத்தைக் கொணருமாறு கூறுதல்.

இயக்கர் வேந்தனுக் கருமறைக் கிழவனன் றீந்த
துயக்கி லாதவர் மனமெனத் தூயது சுரர்கள்
வியக்க வான்செலும் புட்பக விமானமுண் டென்றே
மயக்கி லான்சொலக் கொணருதி வல்லையி னென்றான்.

(இ - ள்.) 'யக்ஷர்களின் அரசனை குபேரனுக்கு (அவன் தவஞ் செய்த) அக்காலத்தில் (உணர்தற்கு) அரிய வேதங்களுக்கு உரியவனை பிரமன் கொடுத்ததும், குற்றமற்ற பெரியோரது மனம்போலப் பரிசுத்தமானதும், தேவர்களும் அதிசயிக்கும் படி ஆகாசத்தில் (விரைந்து) செல்லக்கூடியதுமான புட்பகவிமானம் (இங்கே) உள்ளது' என்று அஜ்ஞாநமில்லாதவனான விபீஷணன் சொல்ல, (இராமன்), '(நீ அதனை) விரைவிற் கொணர்வாயாக' என்று கூறினான்; (எ - று.)—வசந்தனை நீட்டுக்கொணர்ந்ததைத் தெரிவிக்கும் பாடல்களைப் பெற்றுள்ள பிரதிகளெவற்றிலும் கசச, கசடு, கசசு-பாடல்கள் இல்லை. (ச0சச)

கசடு.—விபீஷணன் புட்பகவிமானத்தைக் கொண்டுவருதல்.

அண்ட கோடிக ளந்தமொத் தாயிர மருக்கர்
1விண்ட தானெ 2விசுப்பிடைத் திசையெலாம் விளங்கக்
கண்டையாயிர கோடிக 3னொலிப்புறக் களுலக்
கொண்டணைந்தன னொடியினி 4னரக்கர்தங் கோமான்

(இ-ள்.) அநேக வுலகவுருண்டைகள் கிரண்டதை யொத்து [யிகப் பெரிதாய்], ஆகாயத்தில் ஆயிரஞ்சூரியர்கள் (ஏககாலத்தில்). தோன்றினாற்போல (தன்பேரொளியால்) எல்லாத்திக்குக்களும் விளங்கமடையவும், (தன்னிடங்கட்டிய) நிகப்பலவான மணிகள் அதிகமாகச்சத்திக்கவும்,—இராக்கதர்தலைவனான விபீஷணன்,—(இராமபிரான்கட்டளைப்படியே அந்தப்புட்பகவிமானத்தை) ஒருமாதிரைப்பொழுதிலே கொண்டுவந்தான்; (எ - றீ.)—அண்டங்கள் - விமானத்தின்பரப்புக்கும், அருக்கர் அதன்ஒளிக்கும் உவமை. பி - ி:—1விண்டொடியென, 2விசும்பொதிசைகளும், 3மறையெனக்கலிப்ப, 4இலங்கையர். (ச0சடு)

கசசு.—புட்பகத்தின்மேலே தேவர் பூமார்பொழிதல்.

அணைய 1புட்பக விமானம்வந் 2தவனியை யணுக
இனிய 3சிந்தனை யிராகவ 4னுவகையோ டினிரம்
வினைய முற்றிய தென்றுகொண் 5டேறினன் விண்ணோர்
6புனைம லர்சொரிந் தார்த்தன ராசிகள் 7புகன்றே.

(இ - ள்.) அந்தப் புஷ்பகவிமானம் (ஆகாயமார்க்கமாய்ப்) பூமியில் வந்து சேர, (எப்பொழுதும்) நல்லஎண்ணக்களையேயுடைய இராம பிரான், (அவ்விமானத்தைக் கண்டதனால்) மனமகிழ்ச்சியுடனே 'இனிமேல் நமதுகாரியம் [இன்றைக்கே' பரதனைச்சென்றுசேர்வது] நிச்சயமாக நிறைவேறும்' என்றுநினைத்துக்கொண்டு (அதன்மேல், ஏறியருளி னான்; அப்பொழுது) தேவர்கள் வாழ்த்துக்கூறி, அழகியமலர்களை வருஷித்து (மகிழ்ந்து) ஆரவாரித்தார்கள்; (எ - று.)

புஷ்பகம் - நினைத்தபடி செல்லவல்லதெனக் காரணப்பொருள் படும். 1 - மீ:—1புஷ்பகமானம். 2அவநிடை. 3சிந்தையன். 4உவகையன். 5எழுந்தனன். 6புனையுமாமலர்பொழிந்தனர். 7புகன்றார். (௪0௬௬)

௧௪௭.—புஷ்பகத்தீர்மீது சீதையும் இலக்துமணனும் ஏறுதல்

வணங்கு நுண்ணிடைத் திரிசடை 1வணங்குவான் கற்பிற்கு இணங்க 2ரின்மையா னேக்கியோ ரிடரின்றி யிலங்கைக்கு அணங்கு 3தானென விருத்தியென் றையன்மாட் டனைந்தான் 4மணங்கொள் வேலிளங் கோளரி மானமீப் படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிறத்தபதிவிரதாதருமத்தில் ஒப்பற்றவளான சீதை,— ஓசிகின்ற மெல்லிய இடையையுடைய திரிசடையென்பவன் (தன்னை) வணங்க, (அவனைப்) பார்த்து, '(ஶீ) சிறிதுத்துன்பயில்லாமல் இவ்வி லங்காகரத்துக்கு ஒருதெய்வப்பெண்போல (இங்கேயே) இருப்பா யாக' என்று (அவட்குக்) கூறி, இராமனருகிற் சேர்ந்தான் [விமானத் தின்மீது ஏறினான்]; (பகைவிரத்தத்தோய்தலால்)முடைநாற்றம் வீசப் பெற்ற வேலாயுதத்தையுடைய வலியஇளஞ்சிங்கம்போன்ற இலக்கும னனும் அவ்விமானத்தின்மேலேறினான்; (எ-று.)—1பு-மீ:—1வணங்கு. 2இன்மையான். 3தார். 4பணங்கொள்வேலிளங்கோள்வரி. சிலபிரதி யில், பணங்கொ னைகளைப் பள்ளியான்மானமீப் படர்ந்தான் என நான்காவதடி. ஒருபிரதியில் இத்தப்பாட்டுள்ளவிடத்து இரண்பொடல் கள் காணப்படுகின்றன: வருமாறு:—

- 1 வணங்கு நுண்ணிடைத் திரிசடை வணங்குவான் கற்பிற்கு இணங்க ரின்மையா னேக்கியோ ரிடரின்றி யிலங்கைக்கு அணங்கு தானென விருத்திய நயன்றந்தை யருளப் பணங்கொள் வேலிளங் கண்ணினான் சீதைபா டனைந்தான்.
2. மைய லின்றியே யிலங்கைமா நகர்காத்து மாதே செய்ய ளாகிய திருவெனப் பொலிந்தினி திருத்தி கைக ளாள்மிகப் புல்கியே கண்கணீர் ததும்பப் பொய்யி லாமனத் திரிசடை விடையெனப்போனான். (௪0௬௭)

கசஅ.—விமானத்தின்மீதுஉள்ள இராமன், விபீஷணனை முதலியோரைப் பார்த்துக் கூறுதல்.

அண்ட முண்டவன் ¹மணியணி யுதரமொத் தனிலன்
சண்ட வேகமுந் குறைதர நினைவேனுந் ²தகைத்தாய்
விண்ட லந்திகழ் ³புட்பக விமானபா மதன்மேற்
கொண்ட கொண்டறன் றுணைவரைப் பார்த்திவை ⁴குணித்தான்.

(இ-ள்.) (பிரளயகாலத்தில்) அண்டங்களையெல்லாம் உட்கொண்டருளிய திருமாலினது அழகுடொருந்திய திருவயிற்றையொத்து, வாயுவினது உக்கிரமானவேகமும் குறைந்த தென்னும்படி (வேகத்தில்) மனத்தை உவமைகூறத்தக்கதன்மையுடையதாய் ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற விமானமாகிய அந்தப் புட்பகத்தின்மேலேறிக்கொண்டுள்ள காளமேகம்போன்றவனான இராமபிரான், -(விபீஷணன்முதலிய)தனது சினேகிதர்களைநோக்கி, இவ்வார்த்தைகளை ஆலோசித்துக் கூறுபவனானான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

எககாலத்தில் அநேகபிராணிகளை உட்கொள்ளுந் தன்மைபற்றித் திருமாலின் திருவுதரமும், நினைந்தவிடங்களி லெல்லாம் விரைந்து செல்லுந்தன்மைபற்றி மனமும் புட்பகத்திற்கு உவமையாம். பி-ம்:—¹அணிமணி. ²தரத்தாய். ³விமானமாம்புட்பகமதன்மேல், புட்பக விமானத்தின்மேல், புட்பகமானமாமதன்மேல், விமானப்புட்பகமென்னும். ⁴குறித்தான். (ச0சஅ)

கசக.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-துளகம்: விபீஷணனைநோக்கிய இராமன்வார்த்தை.

வீட ணன்றனை யன்புற நோக்குற ¹விமலன்
தோ²ட ணைந்ததார் மவுலியாய் சொல்வதொன் றுளதுன்
மாட ணைந்தவர்க் கின்பமே வழங்கி³ ⁴ளபசின்
நாட ணைந்தவர் புகழ்ந்திட வற்றிறு நலத்தால்.

(இ - ள்.) குற்றமற்றவனான இராமபிரான், விபீஷணனை அன்போடு பார்த்து,—பூவிதழ்களாற் கட்டப்பட்ட மாலையை யணிந்த முடியையுடையவனே! (நான் உனக்குச்) சொல்லவேண்டுவது ஒன்று உண்டு: உன்னிடஞ் சேர்ந்துள்ளவர்க்கு நன்மையையே செய்து, நாட்டிலுள்ளார்யாவரும் கொண்டாடும்படி பெரிய இவ்வரசாட்சியிலேயே (எல்லா)நன்மைகளோடும் வாழ்வாயாக; (எ - று.)—வீடணந்தனை, நோக்குற, விமலன் என்றவற்றிற்கு முடிக்குஞ் சொல்-அடுத்தகவியில் 'புகன்றனன்'என்பது. பி - ம்:—¹விரைப்பூந். ²அணிந்த. ³வான-நாடு, வீர-நாடு. (ச0சக)

கரு0. நீதி யாறெனத் தெரிவுறு ¹நிலைமைபெற் றுடையாய்
ஆதி நான்மறைக் கிழவனின் குலமென ²வமைந்தாய்
ஏதி லார்தொழு மில்லங்கைமா ³நகரினு னினி⁴
போதி யாலெனப் புகன்றன னுன்மறை புகன்றான்.

(இ - ன்.) 'நீதிநெறி (இததான்) என்று (உன்குணஞ்செயல்களை நோக்கி உலகத்தார்) தெரிந்துகொள்ளும்படியான நிலைமையையடைந்துள்ளவனே! அநாதியான நான்குவேதங்களுக்கும் உரியனான பிரமன் உன்குலத்துக்குப் பெரியோ'னென்று சொல்லுஞ் சிறப்பைப் பொருந்தியவனே! இனி நீ பகைவர்கள் வணங்கும்படியான [அரண்வலிமையுடைய] இலங்காநகரத்திற்குட் செல்வாயாக' என்று கூறி அநாமதிகொடுத்தான்: (யாவனெனில்),—நான்குவேதங்களையும் வெளியிட்டருளிய திருமாவின் திருவவதாரமான இராமபிரான்; (எ - று.)

பிரமனதுமகனான புலஸ்தியனுக்குப் பிறந்த விச்சிரவசின் புதல்வனான தலால், விபீஷணனை, 'ஆ திநான்மறைக் கிழவனின்குலமெனவமைந்தாய்' என்றான். பி - ம்:—¹கீர்மை. ²அமைத்தாய். ³நகரினுக்கினிர். ()

கருக.—சுக்கிரீவனை நோக்கிய இராமன்வார்த்தை.

சுக்கிரீவனின் ¹ரோளுடை ²வன்மையாற் றெசந்தொ ³சுக்கிரீவனைத் ⁴தடிந்துவெம் ⁵படையினு லசைத்த மிக்க வாடாரச் ⁶சேனையி ⁷வினைப்பற மீண்டுர் புக்கு வாழ்கெனப் புகன்றன னீரிலாப் புகழோன்.

(இ - ன்.) எல்லையில்லாத புகழையுடையனான இராமபிரான், (சுக்கிரீவனை நோக்கி), 'சுக்கிரீவ! உன்னுடைய புயவலியினால் [உன்னுடைய உதவியினால்] பத்துஎன்னும் எண்கூட (ப் பெற்றுள்ள) கழுத்துக்களை யுடையவனான இராவணனைக் கொன்றேன்; (பகைவர்களுடைய) கொடிய ஆபுதங்களினூற் சோர்வடைந்த கூட்டமான குரங்குச்சேனையினது தளர்ச்சி நீங்கும்படி மீண்டு ஊர் புக்கு வாழ்க' என்றுகூறினான்.

தசம் தொகு அக் கிரீவன் என்றும் பிரித்துப் பொருள் கூறலாம்; அ-சுட்டு. தசக்கிரீவனைத் தொகத் தடிந்து என்று கூட்டியும் பொருள் கூறலாம்; தொகுதல்-இங்கே, அழிதல். அசா-தளர்ச்சி. பி-ம்:—¹தோளிடைய. ²வன்மையிற்றொகைத்த, வன்மையினூற்றுணிவால், வன்மையினூற்றச், வன்மையாற்றசந்தோய். ³சுக்கிரீவனை, அக்கிரீவனை. ⁴தடிந்தகம். ⁵படைகளாலசந்து, படைகளாற்றளர்ந்து. ⁶சேனையும். ⁷வினைப்புற மீண்டுர், இளைப்புறமீண்டுர். (ச௦எக)

கருஉ.—அங்கதன்முதலியோரை நோக்கி இராமன் கூறுதல்.

வாலி சேனைச் சாம்பனைப் பனசனை ¹வயப்போர் ²நீல³னாதிய நெடும்படைத் தலைவரை நெடிய காளின் வேலையைத் ⁴தாவிமீண்டருளிய காணை போலும் வீரனை நோக்கி⁵மற் றிம்மொழி புகன்றான்.

(இ-ன்.) (பின்னும்,) (இராமபிரான்),—வாலியின்மகனான அங்கதனையும், சாம்பவானையும், பனசனையும், வலிய போர்செய்யுந்திறமுள்ள நீலன்முதலிய பெரிய படைத்தலைவர்களையும், நீண்டகால்களினூற் சமுத்திரத்தைத் தாண்டி (இலங்கை⁶சார்ந்து சீதையின் வரலாறுதெரிந்து) திரும்பி

வந்த கிருபையே ஒருவடிவெடுத்தாற்போன்ற வீரனான அனுமானையும் கோக்கி, இவ்வார்த்தையை [ஊர்புக்குவாழ்க என்பதை]க் கூறினான்.

இராமனும் சீதையும் பிரிந்து வருத்தமுற்றிருக்கையில் அநுமான் கைம்மாறுகருதாது இராமனிடத்தினின்று ஊதுசென்று உயிர்போம் நிலையிலிருந்த சீதையைத் தேற்றி அவளிடத்தினின்று மீண்டு இராமனையடைந்து செய்தி தெரிவித்து இவ்வாறு இருவர் கவலையையும் ஆற்று வித்த சூரனாதலால், அவனை 'நெடியகாலின் வேலையைத் தாவ மீண்ட ருளிய கருணைபோலும் வரன்' என்றார். காலின்-காற்றுப்போலஎனினு மாம். பி - டி:- 1மறப்போர். 2ஆதியா, ஆதியா. 3கடந்தநீ, தாவில. 4நின்று. (ச0௭௨)

௧௫௩.—அதந்த அலர்கள் உடல்படாமை.

ஐய 1னிம்மொழி புகன்றிடத் துணுக்கமோ டவர்கள்
மெய்யு பாவிபுங் குலைதர விழிகணீர் 2ததும்பச்
செய்ய தாமரைத் 3தாளினை முடியுறச் சேர்த்தி
4உய்கி லேவினை 5கீங்கிவொன் றினையன வுரைத்தார்.

(இ - ள்.) இராமபிரான் இவ்வார்த்தையைக் கூற, அவர்கள் (இராமனைப்பிரிதலைப்பற்றிய) அச்சத்தால் உடம்பும் உயிரும் ஈடுங்கவும் கண்களில் கீர்த்தனையும் (இராமனது) செந்தாமரைமலர்போன்ற இரண்டு கிருவடிகளிலும் (தங்கள்) கலைபடும்படி வணங்கி, 'நாங்கள்' உன்னை விட்டுப்பிரிவோமானாற் பிழைக்கமாட்டோம்' என்று சொல்லி, (மற்றும்) இவ்வார்த்தைகளை உரைத்தார்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த கவியிற் காண்க. பி - டி:—1அம். 2அரும்பச். 3தாளினை. 4உய்கிலோமுன்னை. 5பிரியில். (ச0௭௩)

௧௫௪.—விழிஷணன்முதலியோர் இராமனைநோக்கிக் கூறுதல்.

பார மாமதி லயோத்தியி னெய்திநின் பைம்பொன்
ஆர மாமுடிக்கோலமுஞ் செவ்வியு மழகுஞ்
1சோர்வி லாதியாங் 2காண்குறு ாளவையுந் தொடர்ந்து
3போ வேயரு ளென்றன ருள்ளன்பு 4பிணிப்பார்.

(இ - ள்.) (இராமனிடத்து) மனத்தில் (நிறைந்த) அன்பினற கட்டுப்பட்டவராகிய விழிஷணன் முதலியோர்,—(இராமனை நோக்கி), 'பிகப்பெரிய மதிக்குழந்த அயோத்தியிற் சேர்ந்து, உனது (பட்டாபிஷேகநகரத்தில்) பசும்பொன்னாலாகியதும் முத்துவரிசையுடையதுமான கிரீடத்தை (கீ) குடுங்கோலத்தையும் (அக்காலத்து நடக்குஞ்) சிறப்புக்களையும் (அப்பொழுது உண்டாகும்) சோபையையும் கண்டு களிக்குமளவும், நாங்கள் (உன்னைப்) பிரியாமலே தொடர்ந்து மீண்டு (ஊர்க்குத்) திரும்பும்படி கிருபைசெய்வாய்' என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்; (எ - று.)—பி - டி:—1சோர்கிலாது. 2காண்டறும். 3போகவே 4பிரியார், பிணித்தார். (ச0௭௪)

கடுகு.—இராமன் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டுக் கூறுதல்.

அன்பி னாலவர் ¹மொழிந்தவா சகங்களு ாவர்கள்
துன்ப மெய்திய நடுக்கமு ²நோக்கிரீர் துளங்கல்
முன்பு ³நானினைந் திருந்ததப் ⁴பரிசுறும் முயற்சி
பின்பு காணுமா ⁵றுரைத்ததென் றுரைத்தனன்பெரியோன்.

(இ - ள்.) பெருமையையுடையவனான இராமபிரான், — அன்பினால் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளையும் அவர்கள் துன்பத்தினால் அடைந்த நடுக்கத்தையும் கருதி, (அவர்களைப்பார்த்து), 'நீங்கள் கலங்க வேண்டா; முதலில் நான் நினைத்திருந்தது அவ்விதமே [உங்களையும் உடன் அழைத்துச் செல்லவேண்டுமென்பதே]; (ஆயினும்) பின்பு (நான் இவ்வாறு) கூறியது, நமதுயத்தனத்தை [உள்ளக்கருத்தை] அறிவதற்காகவே' என்று உரைத்தனன்; (எ - று.)— துன்பம் - இராமனது பிரிவை நினைத்ததனாலாகியது. பி-ம்:—¹துணிந்த. ²நோக்கியதுயோன். ³நானினைந்து. ⁴பரிசினும். ⁵உற்றது. (ச0எடு)

கடுகூ.—சுக்கிரீவன்முதலியோர் இராமன்வார்த்தையால் மமைகிழ்தல்.

ஐயன் வாசகங் கேட்டலு மரிசுலத் தரசம்
மொய்கொள் சேனையு டிலங்கையர் வேந்தனு ¹முதலோர்
வைய மாளுடை நாயகன் மலர்ச்சரண் வணங்கி
மெய்யி னே ²டருந் துறக்கமுற் றுரென வியந்தார்.

(இ-ள்.) இராமபிரானது வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, வானரக்கூட்டங்களுக்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனும் நெருக்கடிகொண்ட (வானர)சேனையும் இலங்கையிலுள்ளார்க்குத் தலைவனான விஷ்ணுனும் முதலிய யாவரும், —பூமியை யானுதலையுடைய அரசனான இராமபிரானது திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி, (தம்மம்) உடம்புடனே (பெருதற்கு) அருமையான சுவர்க்கத்தையடைந்தவர்போல மகிழ்ந்து அதிசயித்தார்கள்; (எ - று.)—வையம் ஆளுடை நாயகன் - விஷ்ணுவின் அவதாரமாகிய இராமன் எனக்கூறுதலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹முதலேழ். ²இருந். (ச0எகூ)

கடுஎ.—சுக்கிரீவன்முதலியோர்விமானமென்று இராமன் கூட்டினாயிடல்.

¹அனைய தாகிய சேனையோ டரசுனை ²யனிலன்
தனய னாதியாம் படைப்பெருந் தலைவர்க டம்மை
வுனையும் வர்கழ லிலங்கையர் மன்னை வந்திங்கு
இனிதி னேறுமின் விரானமென் றிராகவ ³னிசைத்தான்

(இ-ள்.) அவ்வாறு அதிசயங்கொண்டுள்ள (வானர)சேனையுடனே (அவர்கட்குத்) தலைவனான சுக்கிரீவனையும், வாயுமுமாரனான அநுமான் முதலிய பெரிய சேனைத்தலைவர்களையும், கட்டிய நீண்ட வீரக்கழலையுடைய இலங்காரரசனான விஷ்ணுனையும் (நோக்கி), 'நீங்கள் இவ்வேவந்து விமானத்தின்மீது சுகமாக ஏறுங்கள்' என்று இராம

பிரான் இசைத்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹அணையர். ²அமலன்.
³உரைத்தான், இரைத்தான். (ச0எஎ)

கருஅ.—அவர்கள்யாவரும் புட்பகத்தீநீமீது ஏறுதல்.

சொன்ன வாசகம் பிற்படச் சூரியன் ¹மகனும்
மன்னு வ்ரநு மெழுபது வெள்ளவா னாரும்
கன்னி மாமதி விலங்கைமன் னெடுகடற் படையும்
துன்னி னூர்'நெடும் புட்பக மிசையொரு சூழல்.

(இ-ள்.) (இராமபிரான்) சொன்னவார்த்தையும் பின்னும்படி [மிக
விரைவில்] சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவனும் பொருந்திய படைத்தலை
வர்களும் எழுபதுவெள்ளம் குரங்குச்சேனைகளும் அழியாத பெரிய
மதின்கள் சூழ்ந்த இலங்கைக்கு அரசனான விஷ்ணுவும் கடல்போ
லப்பரந்த (அவனது இராக்கத) சேனையும், பெரிய (அப்பு)ஷ்பகவிமா
னத்தின்மீது ஒருபக்கத்தில் (ஏறித்) தங்கினூர்கள்; (எ - று)

மிகப்பெரிய சேனையும் விமானத்தின் ஒருமூலையில் அடங்கிய தெ
னக் கூறியது, பெருமையணி; இதனை வடநூலார் அதிகாலங்காரமென்
பர். பி-ம்:—¹புதல்வன். ²பெரும்புட்பகமீதொரு.

சிலபிரதிகளில் கடவுளர்காட்சிப்படலமும், சிலபிரதிகளில் பிராட்டி
திருவடி தொழுபடலம் இங்குமுடிய, இதன்மேல் வசந்தனுயிரீவருபட
லம் என்ற பெயர்கொண்டு சிலபாடல்கள் உள்ளன; அவைவ்ருமாறு:—

1. ஏறினான் மண்மேல். [கசாந-3]

2. ஆழி என்றான். [, 5]

3. என்ற காலையி லெழுந்தவ னியற்கையை நோக்கி
நன்று நாயக னறிவொடு நினைவா நயந்தான்
சென்று சேனையை நாடினன் திரிந்துவந் தெய்தி
வென்றி வீரரில் வசந்தனைக் ²கண்டிலா வெறுத்தான்.

பி - ம்:—¹நினைவென. ²கண்டிலர்வெறுத்தார்.

4. இரவி காண்முளை உரைத்தான். [கசாந-6]

5. என்னுங் காலையிராமனும் யடபடர் யாரும்
மன்னுந் தொல்புர நோக்கியே மணிநகை முறுவல்
¹உன்னி னன்றியான்' நேவருக் குதவிசெய் தென்னுப்[வே.
பொன்னின் வார்சிலை யெடுத்தனன் பொறுத்தனன் பொர
பி-ம்:—¹உன்னினின்று. ²உதவியது.

6. எண்டி சாமுக மிரிந்துக யம்புரங் குலைய
அண்ட கோளகை யடுக்கழிந் துலைவுற ¹வழியாப்
புண்ட ரீகத்துப் புராதனன் முதலிய புலவோர்
தொண்டை வாயுலர்ந் தலமரத் தொடுவினா னெறிந்தான்.

பி-ம்:—¹அலையால்.

7. ¹பாக வான்பிறை யாமெனப் பலர்நின்று துதிப்ப
வாஃ கொண்டவெஞ் சிலையினை வளைவுற வாங்கி
மேக சாலங்கள் ²குலைவுற ³ஹெயிற்கதிர் மாட்சி
சோக மெய்திமெய் துளங்கிடச் சுடுசரந் தூரந்தான்.
பி - ம்:—¹ஆகவெல்லையிரக்கர்தம்வருக் கமோடறுத்து. ²குலவுற

8. வல்லை மாதிர மறைந்திட வானவர் மயங்க
எல்லை காண்குறு யாவரு மிரியலிலேக
வில்லை வாங்கிய கரமவை விதிர்விதிர்ப் பெய்த
தொல்லை நான்மறை துளங்கிடச் சுடுசரந் தூரந்தான்.

9. வன்பு லங்கினர் நிருதரை வருக்கமோ டறுக்க
¹மின்பு லங்கொரு முருமென்ன வீங்கிய வில்லைத்
தன்பொ லங்கையிற் றீக்கியே தொடுத்தவச் சரங்கள்
தென்²பு லன்றனை நிறைத்தது ³செறிந்தது சேணில்.
பி - ம்:—¹சின். ²புலங்களை. ³தேவர்களிரிய.

10. தரும ராசனும் காலனும் யமபடர் தாமுந்
உருமு விழ்ந்தெனச் சரம்வந்து விழ்ந்ததை யுணர்ந்தும்
மரும தாரைவற் பட்டதோர் வடிக்களை வாங்கி
நிருமி யாஃது விராகவன் சரமென நினைந்தார்.

11. கெட்ட தின்றினித் தென்புலங் கேடுவந் தெய்தி
பட்ட னம்மினிப் ¹பிழைப்பில மென்பதோர் பயத்தான்
முட்ட வெய்திய முயற்சியோ டியாவரு மொப்ப்பச்
சிட்டர் தந்தனித் தேவனை வணங்கினார் சென்றார்.
பி - ம்:—¹பிழைப்பில்லை.

12. வேறு: சிறந்தநின் கருணை யல்லாற் செய்தவம் பிறிதிலார்மேற்
¹புறந்தரு முனிவு சாலப் போதுமோ புத்தே ணின்னை
²மறந்திருந் துவ் துண்டோ மலர்ழிசை யயனைத் தந்த
அறந்தரு சிந்தை யைய வபயநின் னபய மென்றார்.
பி - ம்:—¹புறந்தர. ²மறைத்துறைந்து.

13. வேறு: ஐய நேயெமை யாளுடை யண்டர்நா யகளை
மெய்ய நே¹யெனச் சரணின்வந் தியாவரும் விழ்ந்தார்
பொய்யி னோர்செய்த பிழைபொறுத் தருளெனப் போர்மூண்டு
²எய்ய நேரிலாச் சிலையினை மடக்கின னிராமன்.
பி-ம்:—¹நினக்கபயமென்று. ²எய்யும்வாளியைத் துணியிலிட்டனன்.

14. * வந்த டைந்துனக் கபடமென் றடியினில் வணங்கி
எந்த னிப்பிழை பொறுத்தியென் றியம்பினி ரிதனால்
உந்தன் மேற்சலந் தவிர்ந்தனன் யூகநா யகன்றான்
தந்த சேனையில் வந்ததன் வந்தில்ந் தரு கென்றான்.
- 15 அண்ண லாரியன் றருதியென் றருள் லு 1மவர்போய்
விண்ண லாம்²புகுந் தோ ய்யே வசந்தனை விவாஹிற்
சண்ணி னாடிநல் லுயிரினைக் காண்கிலா திருந்தார்
திண்ணன் யாக்கையெங் கேயெனச் சாம்புவன் செப்பும்.
- பி - றி:—¹அவன். ²பரந்து.
- 16 கசிந்த துணிந்தான். [க௪௩-7]
17. வரிசிலை விட்டான். [,, 9]
18. அக்கணத்து வேலை. [,, 10]
19. வேறு அன்ன தேயென வவனுயிர்க் கமரர்தம் பதிக்கே
முன்ன தோருடற் கொண்டிவண் டருகென மொழியச்
சொன்ன வாய்மைகேட் டனுமனுந் துணைவரைப் பாராப்
பொன்னின் பாதுகம் பணிந்தான் விடையெனப் போனான்.
20. மண்டி வழந்தவ ரெல்லாம். [க௪௩-11]
21. துளங்கி புரத்தென்றான். [க௪௩-12]
22. செல்வனே ... செப்பி [,, 13]
- 23 சொன்ன என்றான். [,, 14]
24. வல்ல ரக்கரை பாய்ந்தான் [,, 15]
25. சிந்தை துயவன் என்றான். [,, 16]
26. என்னு டைப்பாம் என்றான். [,, 17]
- 27 என்ற நான்முகன் பதியில். [,, 18]

இதனோடு வசந்தலுயிர்வருபடலம் முடிய, இனித் திருவிணைக்
சிறப்புப்படலம் என்று காண்கின்றது.

* இப்பாடலுக்குப்பதிலாக ஒருபிரதியில் வேறொருபாடல் காணப்
படுவது வருமாறு:—

தன்ற னிச்சரண் வணக்கலு பிராகவன் சாற்றும்
என்ற னிப்பிழை பொறுத்தியென் றயம்பினை யதனால்
உன்றன் மேற்சலந் தவிர்ந்தனம் யூபநா யகன்றான்
தந்த சேனையின் வசந்தன் வந்திலன் றருகென்றான்.

28. *அன்ன காதலி மாரு நகரிடை யாங்கள்
முன்ன தோருடல் நாடியேகொணர்ந் திட முந்திச்
சொன்ன வாயுவைத் தரிசிக்க வசந்தனும் தோன்றிப்
பொன்னின் பாதுகம் புணர்தனன் தருமனும் போனன்.

இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில்மாத்திரம் உள்ளது இங்கே வேறொரு
பிரதியில்மாத்திரம் ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது: அது வருமாறு:---

அன்ன காலையிற் புட்பக விமானமாங் கடைய
முன்னி ராகவன் சானகியிலந்துவன் முதலா
மன்னு வானர றொழுபது வெள்ளமும் வரையா
உன்னி யேறலு முச்சியிற்சொருகுபுப் போன்ற. (௪0௭௮)

கடுகூ.—இது, கவிக்கூற்று: விமானத்தின் சிறப்பு.

பத்து நாலென வடுக்கிய வுலகங்கள் 1பலவின்
2மெத்தி யோனிக ளேறினும் 3வெற்றிட. 4மிகுமால்
முத்த ரானவ 5ரித்திலை மொழிகுவ தல்லால்
இத் த ராதலத் தியம்புதற் குரியவர் யாரே.

(இ-ள்.) பதினாண்டாக (ஒன்றன்மேவிலான்றாக) அடுக்கிய பலவுல
கவுகளிலும் நிறைந்துள்ள ஜீவராசிகளெல்லாம் ஏறினும் (இவ்விமா
னத்தின்)வெறமையான இடர் அடிகப்பட்டிருக்கும்; இவ்விமானத்தின்
தன்மையை முத்தரிகள் சொல்லக்கூடுமெ யல்லாமல் இப்பூமியிற்
சொல்லுதற்கு உரியவர் யார்தான் [ஒருவருமில்லை]; (௭ - ௩.)

சிலவுலகத்தார்போலன்றி வீடுபெற்றவர் அஜ்ஞாகம் சிறிதுமின்றி
எல்லாவற்றையும் அறியவல்ல முற்றணர்வுடையவ ராதலால், அவர்
களாலேயே இதன் தலமை கூறப்படு மெனப் புட்பகத்தின் சிறப்பை
வியத்து கூறினார். மெத்து + யோனிகள் = மெத்தீயோனிகள்: குற்றிய
லிகரம் ப் - ி:—1பலவும், 2மெய்த்த, 3வெளியிடம், 4மிகுமா, 5அத
னிலை, 6தராதலமொழிதரலாற்றலர். (௪0௭௯)

வேறு.

ககூ0.—இதுவும், அடுத்தகவியும்-இராமன் புட்பகத்தின்மீது
விளங்குதலைச் கூறுர்.

எழுபது வெள்ளத் தோரு நிரவிக்கான் முனையு மெண்ணின்
வழுவினா விலங்கை வேந்தும் வான்பெரும் படையுள்¹குழத்
தழுவுச் சிறைய கோவுஞ் சனகன்மா 2மயிலுந் போற்ற
நிழமிய 3குணத்து வர்ன் விளங்கினன் விமானத் தும்பர்.

(இ - ள்.) எழுபதுவெள்ளம் வாசரசேனைகளும் (அவற்றிற்கெல்
லாந்தலைவனான) குரியகுமாரனாகிய சுக்கீவனும் மனத்திற் குற்ற
மில்லாத இலங்கையாசனான விஷ்ணுனும், (அவனுடைய)மிகப்பெரிய
(இராக்கத)சேனையும் சுற்றிலும் நெருங்கிசிற்கவும்;—நிறைந்த சிறப்பை

யுடைய இனையபெருமானும் சனகராசன் மகளான சிறந்தமயில்போன்ற சாயலையுடைய சீதையும் வணக்கத்தோடு (பக்கங்களில்) வீற்றிருக்கவும்,—சிறந்த நற்குணங்களை யுடைய வீரனாகிய இராமபிரான் புஷ்பக் விமானத்தின்மேல் விளங்கினான்; (எ - று.)—பி - டி:—1 குழந்த. 2 மகனும். 3 குணத்தினாலும். (சு0அ0)

ககூக அண்டமே போன்ற 1 தையன் புட்பக மண்டத் தும்பர் எண்டருந் 2 குணங்க ளின்றி முதலிடையீறின் ருகிப்போற் பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பரஞ்சுடர் பொலிவ தே புண்டர் கக்கண் வென்றிப் புரவலன் பொலிந்தான் மன்றே.

(இ - ள்.) இராமபிரான் ஏறியருளிய புஷ்பகவிமானமானது, உலக வருண்டையையே ஒத்திருந்தது; (அவ்விமானத்தின்மேல்) தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையவனாகிய வெற்றிபெற்ற காக்குந்தொழிற்கடவுளான இராமபிரான்,—எல்லாவுலகங்களுக்கும்மேலே (பரமபதத்தில்) எண்ணத்தக்க குணங்களில்லாமல் [அளவிறந்த குணங்களுடன் கூடி], பிறத்தலும் வளர்தலும் அழித்தலும் இல்லாமல் [என்றும் ஒரே தன்மைகொண்டு], அநாதியான நான்குவேதங்கட்கும் புலனாகாத சிறந்த ஒளிவடிவமான பரமாத்மா விளங்குவதுபோலப் பொலிந்தான்; (எ - று.)

தந்தறிப்பேற்றவுமையணி. அண்டம் - பரமபதமுமாம். என்தரும் குணங்கள் இன்றி என்பதற்கு - எண்ணத்தக்க தீயகுணங்களில்லாம வென்றலுமாம். பி - டி:—1 அன்றே. 2 கணங்கள். 3 காண்முகற்கும்.

ககூஉ.—இராமன்கட்டளையினு ல் யாவரும் மனிதவடிவங்கொள்ளல்.

தேனுடையலங்கள் மொளசிச் செங்கதிர்ச் செல்வன் சேயும் மீனுடையகழி வேலையிலங்கையர் வேந்தம் வெற்றித் தானையும் பிறரு மற்றைப் படைப்பெருந் தலைவர் தாமும் மாணுட வடிவங் கொண்டார் வள்ளறன் வாய்மை தன்னால்.

(இ - ள்.) தேனையுடைய மலர்மாலையைச் சூடிய முடியையுடையவனும் சிவந்த கிரணங்களையே செல்வமாகக்கொண்ட சூரியனது மகனுமான சக்கிரீவனும் மீன்களையுடைய கடலையே அகழியாகக்கொண்ட இலங்கையி லுள்ளார்க்கு அரசனாகிய விபீஷணனும், வெற்றியையுடைய (இருதிறத்துச்) சேனைகளும் பிறரும் மற்றும் பெரியசேனைத் தலைவர்களும்,—வரையாதுகொடுக்குந் தன்மையுடைய இராமபிரானது வார்த்தையின்படி மனிதரூபத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்; (எ - று.)

இராக்கதவடிவத்துடனும் குரங்குவடிவத்துடனுமே இவர்கள் சென்றால் அயோத்திமாநகரத்திலுள்ளவர் அஞ்சுவார்களென்று இங்ஙனம் இவர்கள் யாவரையும் மனிதவடிவங்கொள்ளும்படி இராமன் கட்டளையிட்டனனென்க. துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்யத் திருமால் மாணிடவுருவங்கொண்டு இராமனாகத் திருவவதரித்தபோது உதவிசெய்யத் தேவர்கள் வாராவருவங் கொண்டு பிறந்தமையால், தெய்வத்தன்மையுடைய அவர்கட்கு வேண்டியவுருவங்கொள்ளும் வல்

லமை புண்டென்றும், இராக்கதர்க்கும் இவ்ஊடமானவுருவங்கொள்ளுந்
தன்மை இயற்கையிலேயே புள்ளதென்றும் அறிக. இச்செய்புள் சில
பிரதியில்லை. (ச0அஉ)

ககூஉ.--விமானம் வடக்குழக்கமாகச் செல்லுகையில் இராமன் சீதையை
நோக்கி ஒன்று கூறத் தொடங்குதல்.

குடதிசை¹ மறைந்த பின்னர்க் குணதிசை யுதயன்² செய்வான்
வடதிசை³ யயன முன்னி வருவதே⁴ கடுப்ப மானம்
தடையொரு சிறிதின் றுகித்⁵ தானிவான் படரும் வேலை
படையமை விழியாட் கைய னினையன⁶ பகர லுற்றான்.

(இ-ள்.) (மாலைக்காலத்து) மேற்குத்திக்கில் மறைந்தபிறகு (கால
யிற்) கிழக்குத்திக்கில் உதிப்பவனை சூரியன் (அவ்வியல்பையொழித்
துத் தெற்கினின்று) வடக்குவழியிற் செல்லுகின்றது வருவதுபோலப்
புஷ்பகவிமானம் தடை சிறிது மில்லாமல் ஆயிரவழியிற் பாய்ந்து
செல்லத்தொடங்கும்பொழுது, இராமபிரான்,—வேலாயுதம்போன்ற
கண்களையுடையளான சீதைக்கு, இவ்வார்த்தைகளைக் கூறத்தொடங்
கினான்; (எ-று.)—அவற்றை, அடுத்த கவிகளிற் காண்க. இவ்வொருருவ
மையணி. அயநம்-வழி: வடசொல். பி-ம்:—¹மறைந்து, மறையப்.²கொ
ள்வான். ³வெய்யொன், ⁴வாயில்.⁵போல.⁶தானிவான். ⁶பகர்வதானான். இதன்
பின் சிலபாடல்கள் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுவனவருமாறு:—

1 * வென்றிவி டணன்கொ ணர்ந்த புட்பக விமானந் தன்மேல்
ஒன்றுநற் சீதை யோடு¹ மும்பரும் பிறருங் காண
வென்றுயர் சேனை யோடு மிராமனும் விரைவி² நெய்தித்
தென்றிசை பிலங்கை யாதி தேவிக்குத் தெரியக் காட்டும்.
பி-ம்:--¹இளையவனோடுமேறி. ²மீண்டு.

2. மன்னுபொற் கொடிக ளாட மாடமா ளிகையி னாங்குத்
¹ தன்னுபைம் பொழில்கள்² சுற்றத் தோரணந் துவன்றி ஊ
பொன்னக³ ரொக்கு மென்று புகழ்தலிற் புலவ ராலும் [ரோர்
பன்னரு மிலங்கை மூதூர் பவளவாய்⁴ மயிலே பாராய்.
பி-ம்:--¹ தன்னுமப். ² சுற்றித். ³ சிகர்க்கையன்று, இயற்கையன்று.
⁴ வரையே.

3. வெதிரெதி ரஞ்ச மென்றோள் வெண்ணகைக் கனிவாய் வல்லி
எதிர்பொர வந்த விண்ணோ ரிறைவனைச் சிறையில் வைத்த
அதிரீகழ¹ லரக்கன் றானை² யஞ்சலி லாறு செல்லக்
கதிர்மதி விலங்கி³ யேகுங் கடிமதின் மூன்றுங் காணாய்.
பி-ம்:—¹ அரக்கர். ² அஞ்சலிலாறுசெல்லாக். ³ ஓடும்.

* இந்தச்செய்புள், திருவணைச்சிறப்புப்படலமுள்ள எல்லாப்பிரதி
களிலும் இல்லை: ஒருபிரதியில் “குடதிசை”(ககூஉ) என்றதன்முன்
உள்ளது.

4. வென்றிவேற் கருங்கண் மானே பென்னொடு மிகலி வெய்ய வன்றிற வரக்க¹னேற்ற வடதிசை வாயி னேக்காய் கன்றிய வரக்கண் சேனைக் காவலன் றன்னை நீலன் கொன்றுயிர் கூற்றுக் கீர்த் குணதிசை வாயி னேக்காய்.

பி - ம்:—¹ஏறும்.

5. மறத்திறல் வாலி மைந்தன் வச்சிரத் தெயிற்றோன் றன்னைச்¹ செறுத்துயிர் செருத்து நின்ற தென்றிசை வாயி னேக்காய் அறத்தினுக் கலக்கண் செய்யு²மகம்பன்ற னுடலை யாவி வெறுத்³தெதி ரனும னின்ற மேற்றிசை வாயி னேக்காய்.

பி-ம்:—¹செயிற்றுயிர்.²அகம்பனையனுமனன்று.³உயிர்செருத்தவித்தது இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் அடுத்தபாடலின்பின் உள்ளது.

6. கருங்கட னிகர்ப்ப வான¹வகழியேசர் மூன்றுங் காணாய் மருங்கடர் களபக் கொங்கை மதிததல் மிதிலை வல்லி இருங்²கட³முகத்த யானை யிவுஷ்டேர்⁴காலாள் தஞ்சிப்⁵ பொருங்கடர் றிறத்தர் வியந்த⁶போர்க்களர் தன்னைப்⁷பாராய்.

பி-ம்:—¹அகழிகள். ²கடன். ³முகப்ப. ⁴முடியவஞ்சாப். ⁵பெருங் கடநிறத்தாய், பொருங்கடனிறைய. ⁶போர்க்களமதனை. ⁷காணாய், நோக்காய். ஒருபிரதியில் இரண்டாவது அடி முதலடியாகவுள்ளது. ஒருபிரதியில் “மறத்திறல்” (5) என்ற பாடலின்முன் இது உள்ளது.

7. கொடிமதி லிலங்கை வேந்தன் கோபுரத் தும்பர் தோன்ற அடுதிறற் பரிதி மைந்த னவனிலை குலையத் தாக்கிச் சடர்முடி பறித்த வந்நா என்னவன் றொல்லை வெம்போர்ப் படியினை நோக்கி நின்ற சுவேதமால் வரையைப் பாராய்.

8. பூக்கமழ் குழலி னாய்நின்¹பொருட்டியான்²புகலா நின்றேன் மேக்குயர் தச்சன் மைந்த னாளிவன் விலங்கலா லன்று ஆக்கிய விதனைவெய்ய பாதக மனைத்தும் வந்து நோக்கிய பொழுதே நூறுஞ் சேதுவை நீயு நோக்காய்.

பி - ம்:—¹பொருட்டினார். ²புகலாநின்ற. * (ச0அந)

ககச.—இதுவும், அடுத்த கவியும்—கீதையைநோக்கி இராமன் சீல கூறுதலைத் தெரிவித்தும்.

இலங்கையை வலஞ்செய் தேக வெனநினைந் திடுமுன் மாணம் வலங்கிளர் கீழை வாயில்¹வரப்பிர கத்த னீலன் நலங்கிளர் கையின் மாண்ட திவணை நமன்றன் வாயில்²கலந்திட வீங்குக் கண்டாய் சபாரிசற் கட்ட தென்றான்.

(இ-ள்.) இலங்காநகரத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து செல்லவேண்டுமென்று (இராமன்) நினைத்தற்குமுன்னமே (அவ்)விமானம் (அங்ங)னமே வலமாகஎழுந்து வலிமையிக்க (அவ்)விலங்கையின் கிழக்குவாயில் வருகையில், ‘பிரகத்தனென்னும் அரக்கன் நீலனென்னும்வாசு

னது அழகுமிக்கணிகளினால் இறந்தது இவ்விடம்' என்று (இராமன் சீதையைரோக்கிச்) சொல்ல, (பிறகு அவ்விமானம்), யமனுக்குஉரிய தெற்குத்திக்கின்வாயிலிற் சேர்கையில், 'சுபார்சுவனென்னும் அரசர்களைக் கொன்றது இவ்விடம்' என்று (இராமன் சீதைக்குக்) கூறினான்.

பி - ம்:—1வருதலும். 2. ?...வாலிசேய்வச்சிரத்தெயிற்றூனைக்கண்டான். இதுவும் அடுத்தகவியும் தீருவணைச்சிறப்புப்படலமுள்ள பிரதிகளிலெல்லாம் இல்லை. (சு0அச)

ககூடு குடதிகை 1வாயில் வேகக் குன்றரிர் தவனை வென்ற விடநிகர் மேக நாத னிளவலால் 2விழ்ந்த தென்முன் வடதிகை வாயின் மேவ விராவணன் மவுளி பத்தும் உடலமு 3மிழ்ந்த திங்கென் றுணர்த்திவே 4றுரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) மேற்குத்திக்கின்வாயிலில் (விமானம் வர),—(இங்கு) வேகமாகப்பறந்துசெல்லும்இயல்புடைய மலைகளின் இறகுகளை அறுத் தொழித்த இர்திரனைச் சயித்தவனான விஷம் போற்கொடிய இர்திர சித்தி, (எனது) தம்பியான இலக்குமணனால் இறந்து விழுந்தது' என்று (இராமன் சீதைக்குச்) சொல்லுதற்குமுன்னே [அதிவிரைவிலே] (அவ்விமானம்) வடக்குத்திக்கின் வாயிலையடைய, 'இவ்விடம், இராவணன் (தனது) பத்துத்தலைகளையும் உடம்பையும் (என்னால்) இழந்து இறந்தது' என்று(இராமன் சீதைக்கு) அறிவித்து,மற்றும் கூறத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—பி - ம்:--1வாயுமைந்தனகம்பனைக்குறைத்தான் வென்றி 2விளிந்தது 3மேலவ். 4உரைப்பதானான். (சு0அடு)

ககூகூ.—இதுமுதல் ஏழுக்கவிஞ்சேதுவின் சிறப்பைத்தெரிவிக்கும்.

நன்னுத னின்னை நீங்கி நாள்பல கழிந்த பின்றை
மன்னவ னிரவி மைந்தன் வான்றுணை யாக நட்ட
பின்னைமா ருதிவந் துன்னைப் பேதறுத் துனது பெற்றி
சொன்னபின் வான ரேசர் தொகுத்ததிச் சேது கண்டாய்.
எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அழகிய நெற்றியையுடையவனே! (நான்) உன்னைவிட்டுப்பிரிந்து பலநாள் கழிந்தபிறகு, (குரங்குகளுக்கு) அரசனும் சூரியுத்திரனுமான சக்கிரீவனைச் சிறந்ததுணைவனாகச் சிநேகித்தபின்பு, (அச்சக்கிரீவனுடைய கட்டளையினால்) அநுமான் (இலங்கையில் நீ சிறையிருந்த அசோகவனத்தில்) வந்து (எனது) செய்தியைத் தெரிவித்து உன்சலக்கத்தை யொழித்து, (அங்கிருந்துவந்து எங்களுக்கு) உன்வரலாற்றைத் தெரிவித்த பின்பு, (உன்னைச்சிறைமீட்கக்கருதி இராவணனுடன் போர்செய்யப்பறப்பட்ட வானரசேனிகள் கடலைக்கடக்கும் பொருட்டுக்) குரங்குத்தலைவர்கள் கட்டியது, இந்தச்சேதுவாகும்: (நீ இதனைக்) காண்பாயாக; (எ - று.) (சு0அக)

ககூஎ. மற்¹றிதன் றாய்மை யெண்ணின் மலரயன் றனக்கு
டிமட்டா,பொற்றொடித் தெரிவை 2யானென் புகலுகேன்³கேட்டி

யன்பாற், பெற்றதாய் தந்தை யோடு தேசிகற் பிழைத்துச் சூழ்ந்த, சுற்றமுங் கெடுத்து னோரு ¹மெதிர் திறற் சுரர்க ளாவார்.

(இ - ள்.) பொன்னாலாகிய வளையல்களையணிந்த பெண்ணே! ஆலோசித்துப்பார்த்தால், இந்தச் சேதுவின் பரிசுத்தியை (எடுத்துக் கூறத் திருமாவின் நாடீ) கமலத்தினின்று தோன்றிய பிரமனுக்கும் முடியாது: (அதைப்பற்றி) யான் என்னசொல்லமாட்டுவேன்? (ஆயினும் நான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக: அன்புடன் பெற்றுவளர்த்த தாய்தந்தையார்க்கும் ஆசிரியனுக்கும் தீங்குசெய்து, (தன்னை) அடுத்தள்ள சுற்றத்தாராயுங் கெடுத்து வாழ்கின்ற மகாபாலிகளும் (இச்சேதுவைப்) பார்த்தமாத் திரத்தால், (அப்பாவம்நீங்கித்) தேவர்களாவார்கள்; (எ - று.)—¹பி-ம்:—¹அதன். ²அரிவையானே, தெரி ளவநல்லாய். ³புகழிற்றேன்றப், கேண்மினம்பால், அப்பாற்றேன்றிப். ⁴திர்ந்திடிற், எதிர்தலிற். (ச0அஎ)

ககஅ இந்திரற் கஞ்சி ¹மேனா ளிருங்கடல் புக்கு நீங்காக் ²கந்தர சயிலற் ³தன்னைக் கண்டவர் வினைக⁴டர்க்குங் கந்தமா தன்மென் றேறுதுங் கிரியிவண் ⁵கிடப்ப கண்டாய் பைந்தொடி யடைத்த சேது பாவன ⁶மாய தென்றான்.

(இ - ள்.) பசும்பொன்னாலாகிய வளையல்களையுடையவளே! முற்காலத்தில் இந்திரனுக்குப் பயந்து பெரியகடலினுட் புகுந்து வெளிப்படாத குகைகளையுடையமலைகளுள் கந்தமாதநமென்று பெயர்கூறப்படுவதும் தன்னை (ஒருகாற்) கண்டவரது தீவினைகளையெல்லாம் ஒழிக்க வல்லதமாகிய மலை இங்கே இருப்பதைக் காண்பாயாக; (அம்மலை, கடலை) அடைத்துக்கட்டப்பட்ட சேதுவின் சம்பந்தத்தால் பரிசுத்தியடைந்தது என்று (சீதையைநோக்கிக்) கூறினான், (இராமன்); (எ-று.)

கந்தமாதனத்தின் சம்பந்தத்தாற் சேதுவுக்குப் பாவனமுண்டாயிற் றென்பாருமுளர். இந்திரன் வச்சிராயுத்ததால் மலைகளின்சிறகுளையறுத்தகாலத்திற் சிலமலைகள் அஞ்சிக் கடலிற்புக்குஒளித்தன வென்பது, வரலாறு. ¹பி-ம்:--¹முன்னான். ²கந்தமா. ³தன்னுட். ⁴தீரும். ⁵கிடத்தலாலே. ⁶ஆவது. (ச0அஅ)

ககக. கங்கையோ¹டியமுனை²கோதா விரியொடு நருமதை காவேரி பொங்குரீர் ³நதிகள் யாவும் படிந்தலாற் புன்மை போகா சங்கெறி தரங்க வேலை ⁴தட்டவிச் சேது வென்னும் இங்கிதி னெதிர்ந்தோர் புன்மை ⁵யாவையு நீக்குமன்றே.

(இ - ள்.) கங்காநதி யமுநாநதி கோதாவரிநதி நருமதைநதி காவேரிநதி (இவைமுதலாகிய) மிச்ச நீரையுடைய புண்ணியநதி களெல்லாவற்றிலும் முழுகினுல்லாமல் தீவினைகள் தீரமாட்டா; சங்குகளை வீசுகிற அலைகளையுடைய கடலில் தடுத்துக் கட்டிய இந்தச் சேது வென்னப்பட்ட இங்கேயுள்ள புண்ணியதீர்த்தத்தைப் பார்த்தவர்களுடைய தீவினைகளையெல்லாவற்றையுங்கூட, (இச்சேது) ஒழித்துவிடும்.

நதிகள் தம்பில் முழுகினால்மாதிரும் பாவத்தை நீக்க, இது தன்னைக் கண்டமாதிரத்திலும் பாவத்தை நீக்கு மெனச் சேதுவின் சிறப்புக் கூறியவாறு; வேற்றுமையணி. பி - ம்:—1இயலும். 2கோதாவிரியொடுகளிந்தைகுழந்த, கோதாவிரியொடுகளிந்திருழந்த. 3கன்னி. 4தந்த. 5எழுமையுநீங்கும். 6என்றான். (ச0அக)

கஎ0. ஆவினைக் 1குரவ ரோடு மருமறை முனிவர் தம்மைப் பாவையர் குழுவையின்சொற் பாலரைப் பயந்து தம்மின் மேவின வவரைச் செற்றோர் விரிகடற் 2சேது வந்து தோய்வரேலவர்கள் கண்டாய் சுரர்தொழுஞ்சுரர்களாவார்.

(இ - ன்.) பசக்களையும் ஐங்குரவர்களையும் (ஒதுதற்கு) அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர்களையும் மகளிர்கூட்டங்களையும் இனிய மழலைச்சொற்களையுடைய குழந்தைகளையும் அசசங்கொண்டு தம்மிடத்துச் சரணமாகவந்து அடைந்தவர்களையும் கொன்றவர்களும், பரந்த சமுத்திரத்திலுள்ள (இச்)சேதுகட்டத்தில்வந்து மூழ்குவரானால், அவர்கள் தேவர்களும் வணங்கும்படியான தேவர்களாவார்; (எ-று.)

ஆவினைக் கொல்லுதல்-கோலுத்தி யென்றும், குரவரைக் கொல்லுதல்-குருஹத்தியென்றும், முனிவரைக்கொல்லுதல்-பிரமஹத்தியென்றும், பாவையரைக்கொல்லுதல்-ஸ்திரீஹத்தியென்றும், பாலரைக்கொல்லுதல்-சிசுஹத்தியென்றும், நம்பிவந்து அடைந்தவர்களைக் கெடுத்தல்-விசுவாசகாதுகமென்றும் சொல்லப்படும். ஐங்குரவர்-“அரசன் உவாத்தியான் தாய் தந்தை தம்முன்” என்பவர். பி - ம்:---1குரவர்தம்மை. 2பாவை. இதுவும் அடுத்தகவியும் சிலபிரதிகளி லில்லை. (ச0க0)

கஎக. மரக்கல மியங்க வேண்டி வரிசிலைக் 1குதையாற் கீறித் தருக்கிய விடத்துப் பஞ்ச பாதக ரேனுஞ் சாரிற் பெருக்கிய வேழு மூன்று பிறவியும் பிணிக ணீங்கி நெருக்கிய வமரர்க் கெல்லா நீணிதி யாவ²ன்றே.

(இ - ன்.) மரக்கலங்கள் (கடலில் இங்குத் தடையின்றிச்) செல்ல விரும்பிக் கட்டமைந்த வில்லின் நுனியினுற் கீறி (நான்) உடைத்துத் தள்ளிய இவ்விடத்திற் பஞ்சமகாபாதகர்கள் வந்து மூழ்கினாலும், (அவர்கள்) ஏழு என்னும் எண்ணினுற் பெருக்கின மூன்று [இருபத்தொரு] பிறப்புக்களிலும் வியாதிக ளில்லாமல் *கூட்டமான எல்லாத்தேவர் கட்டும் பெருஞ்செல்வம் போலப் பாராட்டத்தக்கவராவர்; (எ - று.)

இராமன் புஷ்பகத்தின்மீது ஏறிச்செல்லுகையில் கடலில் அவ்விடத்து மரக்கலங்கள் இடையே இனிது செல்லுதற்பொருட்டுத் தனது வில்லின் நுனியாற் சேதுவைக்கீறி யுடைத்து வழிவிட்ட வரலாற்றை விதிமுகத்தாற் கூறாது அநுவாதமுகத்தாற்கூறிப் பெறவைத்தார். இக்காரணத்தால், இவ்விடம் தங்ஷ்கோடி யெனப்படும். தருக்கிய-சினதைத்த. பஞ்சமகாபாதகர் - கொலை, பொய்சொல்லுதல், களவு, கட்

குடித்தல், குருநிர்தை என்ற ஐந்து பெரும்பாவங்களைச் செய்தவர்.
—பு - ம்:—¹குறையினீக்கி. ²என்றான். (௪௦௬௧)

௧௭௨. நெற்றியி னழலுஞ் செங்க ணீறணி கடவு ணீடு
¹கற்றையஞ் சடையின் மேவு² கங்கையுஞ் சேது வாகப்
பெற்றில மென்று ²கொண்டு பெருந்தவம் புரிகின் றுளால்
மற்றிதன் றாய்மையெவ்வா றுரைப்பது ³மலர்க்கண் வந்தாய்.

(இ - ள்.) தாமரைமலரில் தோன்றிய இலக்குமியின் அமிசமான வளே! நெற்றியிலே எரிகிற சிவந்த நெருப்புக்கண்ணையும் விபூதியையும் பூண்டுள்ள பரமசிவனது நீண்ட தொகுதியான அழகியசடையிற் பொருந்திய கங்காநதியும், (நாம்) சேதுவாகும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிலோமே' என்று (மனத்திற்) குறைகொண்டு, (அங்குப்) பெருந்தவஞ் செய்கிறான் என்றால், இந்தச் சேதுவின் பரிசுத்தத்தன்மையை எப்படி (நாம்) எடுத்துக்கூறுவது? (எ - று.)

நெற்றியில் நெருப்புக்கண்ணையுடைய சிவபிரானது முடியின்மேற் சடைக்கற்றையில் கங்கை இருப்பதை, கங்காதேவி காட்டில் தீயிடையில்நிற்குகொண்டு தான் சேதுவாம்படி தவஞ்செய்வதுபோலு மென்று குறித்தார்: தந்திரிப்பேற்றவணி. பு-ம்.—¹கற்றையின். ²நாளும், கொண்டே. ³மலரின்மாதே. இதன்பின் சிலபாடல்கள் ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றிற் காணப்படுவன வருமாறு:—

1. ஆங்கது காட்டக் கண்ட வாயிழை கமல மன்ன
பூங்கழற் புயல்போன் மேனிப் புனிதவென் பொருட்டாற்
ஈங்கிதற் கேற்ற நீயே விய:பென் ¹விமானத் தின்று [செய்த
²பாங்குற நிறுவி நின்றிங் கிவையிவை பகர லுற்றான்.

பு-ம்:—¹இரதமாங்கே. ²பாங்கினினிறுவி நின்றிங்கிவை, பாங்ககென..., பாங்கரோடிழிந்துதேவி தனக்கிவை.

2. அந்தனர் தம்மைக் கொன்றோ ரருந்தவர்க் கிடுக்கண்
செய்தோர், ¹செந்தொழில் வேள்வி செற்றோர் தீமனை யிடுவோர்
²தம்பால், ³வந்திரந் தவற்கொன் றியா ⁴வைக்கும்வன் னெஞ்சர்
பெற்ற, தந்தையைத் தாயைப் பேணுத் தறுகணர் பசுவைச் செற்
றோர்.

பு-ம்:—¹செந்தழல். ²சேர்ந்து. ³வந்தவரவர்க்கீயாதே. ⁴வெய்ய...
பெற்ற, வன்னெஞ்சுக்கிளந்துபெற்ற.

3. குருக்களை யீகழ்வோர் கொண்ட குலமக னொழியத்
தங்கள், செருக்கினாற் ¹கணிகை மாரைச் சேர்பவ ருயிர்கொல்
²தீம்பர், இருக்குட னமருந் தெய்வ மிகழ்பவ னுன்க ³டின்று,
பெருக்கிய வுடலர் ⁴பொய்ம்மை பிதற்றுலோர் பீடைசெய்வோர்.

பு-ம்:—¹கணிகைமாதைச், கணிகைமாதர்ச. ²தீயர். ³தின்னும்.
⁴பொய்யைப்.

4. *வெய்யவ னுச்சி சேர மிகவழி நடந்து போவோர்
மையறு முன்னோன் றன்னை வலிசெய்யுந் தம்பி மார்கள்
கையுள முதல்கள் தம்மைக் கரந்துதம்பிக்கொன் றீயார்[வோர்.
துய்யனசொற்கள் சொல்வோர் சோம்பரைச் சுளித்துக் கொல்

5. ஊரது முனிய வாழ்வோ ருண்ணும்போ துண்ண 1வந்
தோர்க்கு, ஆர்வமோ டளியா²தில்லமடைப்பவ ரமணை சென்று,
³நீரினு ளிழிவோர் பாவ நெறிகளில் முயல்வோர் சான்றோர்,
⁴தாரம தணைவோர் மூத்தோர் தமையிக முறிவி லாதோர்.

பு-ம்:—¹வந்தால். ²இல்லை. ³நீரினிதனையோர். ⁴தாரமதனையோர்.

6. பின்னைவா தருவ னென்று பேசித்தட்டுவிக்கும் பேதை,
கன்னியைக் கலக்கும் புல்லோர் காதலாற் கள்ளு ¹மாந்தர், துண்
னிய கலைவல் லோரைச் சுளிந்துரைத் திகழ்வோர் சுற்றம், இன்
னலுற் றிடத்தாம் வாழ்வோ ரெளியரை ²யின்னல் செய்வோர்.

பு-ம்:—¹மைந்தர். ²வலுமை.

7. ஆண்டவன் படவுந் தாங்க ளாருயிர் கொண்டு மீண்டோர்,
நாண்டுறந் தழுவ்வோர் நட்பா னவரைவஞ் சிப்போர் ¹நன்மை,
²வேண்டிடா திகழ்ந்துதீமை ³செய்பவர் விருந்தை நீப்போர், பூண்
டுமேல் வந்த பேதை யடைக்கலம் ⁴போக்கி வாழ்வோர்.

பு-ம்:—¹நன்மை. ²வேண்டிலர். ³விரும்புவார். ⁴பொதுக்கி.

8. ¹கயிற்றிலாக் கண்டத் தாரைக் காதலித் தணைவோர் தங்
கள், வயிற்றிடைக் கருவைத் தாமே ²வதைப்பவர் மாற்றார் தம்
மைச், செயிர்க்குவ தன்றிச் சேர்ந்த ³மாந்தரி னுயிரைச் ⁴செற்
றோர், ⁵மயிர்க்குரு ளொழியப் பெற்றம் வெளவுவோர் வாய்மை
யில்லோர்.

பு-ம்:—¹கயிறகல். ²வதிப்பவர். ³மாதரின். ⁴கொல்வோர். ⁵மறி
களையொழியப் பெற்றமாறுவோர்.

9. கொண்டவன் றன்னைப் பேணுக் குலமகள் கோயி லுள்
ளே, பெண்டிரைச் சேர்வோர் தங்கள் பிதிர்க்களை யிகழும் பேதை,
¹உண்டலே தரும²மென்போ ருடைப்பொரு ளுலோப ருரைத்,
²தெண்டமே யிடுவோர் மன்று பறித்துண்ணுந் தறுகண் ணுளர்.

பு-ம்:—¹உண்டில. ²எண்டர விகழ்வோரென்று மேற்றவர்க்கில்லை
மென்போர்.

10. ¹தேவதா னங்கள் மாற்றித் ²தேவர்கள் தனங்கள் வெள
வும், ³பாவகா ரியர்க ணெஞ்சிற் பரிவினா தவர்கள் வந்து, காவெ
னா வபய மென்று கழலடைந் தோரை விட்டோர், பூவைமாந்
தம்மைக் கொல்லும் புல்லர் ⁴பொய்ச் சான்று போவோர்.

பு - ம்:—¹தேவர். ²தெய்வங்கள், செல்வம். ³பாவகாரியர்தம்.
⁴பொய்ச்சான்று பொய்த்தோர்.

11. முறையது மயக்கி வாழ்வோர் மூங்கைப் பந்தர்க்குத் தியோர், மறையவர் நிலங்க டன்னை வன்மையால் வாங்கு ¹மாந்தர், கறைபடு மகளிர் ²கொங்கை கலப்பவர் காட்டில் வாழும், பறவைகள் ³மிருகம் பற்றிப் பஞ்சீரத் தடைக்கும் ⁴பாவர்.

பு-ம்:—¹மூர்க்கர். ²கூடச். ³விருகம். ⁴பாதர்.

12. கார்க்கன ¹வரைசேர் கானில் கடுங்குழி ²கல்லுங் கட்டர், நீர்க்கரை யதனி லோட்டி நெடுங்கலை முயல்மான் கொல்வோர், ஊர்க்கெழு கூவல் வீழ்ந்த வுயிர்ப்பசு வெடாது போவோர், வார்³கெழு தனமின் னாரை வழியில்விட் டேகு மாக்கள்.

பு-ம்:—¹வழியின்மீதே. ²கண்ணியொட்டி, கண்ணிகட்டி. ³கொழுங்கொங்கைமாரை.

13. *வழியடித் துண்போர் கேட்டால் வழிசொல்லா தவர்கள் வைப்பைப், பொழியிருள் களவு காண்போர் பொய்சொல்லிப் பண்டம் விற்போர், அழிவிலா வசய்மை கொன்றே ரடைந்தது.....,.....தெரிசிக்கத் தீர்க வென்றான்.

14. †ஆதியர் மூவர்க் கந்ரா ளருமறை யறைந்த வந்த நீதியாம் புராணன் றன்னை யிகழ்பவர் நிரயக் கேளார் பாதியில் விட்டு வைப்போர் படித்தவர் பிரியப் படுத்தார் போதமி லாதார் மற்றச் சமயம்பொல் லாத தென்பார்.

15. என்றிவர் முதலா மற்று மெழுநர கடையும் பாவம் ஒன்றினர் நன்றி தன்னை மறந்தவ ரொழிய ¹வுள்ளோர் துன்றிய வினைக ளெல்லாஞ் சுடர்கண்ட விருளே போலத் தென்றிசை வந்து சேதுத் தரிசிக்கத் தீரு மென்றான்.

பு-ம்:—¹முன்னோர்.

16. வேறு ஆங்கதகேட் டருந்ததியே யனையாளு ¹மவதியுடன் ²தீங்கணுகுஞ் செய்ந்நன்றி மறந்திடுந்தீ மனத்தோர்கள் தாங்கரும்³பா வங்களையு மெனக்காகத் தவீர்கவென நீங்கிடுக ⁴வதுவுமென்ற ⁵னிமமட ந்தை பொறைதீர்த்தான்.

பு-ம்:—¹அறிவினுடன். ²தீங்ககலத்திருமொழிந்தாய் செய்ந்நன்றி மறந்தோரும். ³பாதகங்களையும். ⁴அதுவென்றான். ⁵நிலமகடன்.

1.7 ¹பாரெழுவி ²வாழ்வோர்கள் பஞ்சமாபா தகமுதலாச் ³சீரெழுவு திருவணையைத் தெரிசிக்கத் தீர்கவெனக் ⁴காடெழுவு திருமேனிக் ⁵கண்ணினினைப் பின்படியே ⁶சுரெழுவர் நால்வரெனு மிருடிகளு மெழுதி னரால்.

* இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் மாத்திரமே காணப்பட்டது.

† இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் 13-ஆஞ் செய்யுளுள்ள பிரதியில் இல்லை. 15-ஆஞ் செய்யுளின் பின் “தெவ்வடு” (கஎஊ) என்ற செய்யுளும், அதன்பின் “மாருதி” என்றபாடலும், அதன்பின் “இதுதமிழ்” (கஎச) என்ற பாடலுமாக முறையேயுள்ளன:மற்றைப்பாடல்களில்லை.

பி - ம்:—¹பாரேழில். ²வாழ்வோர்தம். ³சேரேழு, சீர்கெழுவு.
⁴காரேழு ⁵கண்ணர் நினைவின். ⁶நரேழுபேர்.

18. வேறு. என்பன பலவு மந்தவேந்திழைக் கிருந்து கூறித்
தன்பெருஞ் சேனையோடுந் தம்பிபு மரக்கர் கோவும்
பொன்பொரு விமானந் தன்மேற் போகின்ற போது மிக்க
இன்புடையிராமன் வேலைக் கிப்புறத் திழிந்தென் செய்வான்.
பூசைப்படலமுள்ள ஒருபிரதியில்தான் இச்செய்யுளுள்ளது.

19. வேறு. ¹திருவணையுயர்பதஞ் செப்பி மீண்டபின்
அருகணை திருமகட் காங்கு மற்றுள
தருவணை திரள்²புயச் சனக வல்லிக்காந்
³கருவரை முகில்நிற வண்ணன் காட்டுவான்.

பி - ம்:—¹திருவணைக் குயர்புகழ் செப்பிமீண்டான். ²புயத்தளக
வல்லிக்காந். ³கருவணை. இச்செய்யுள் இரண்டுபிரதியில்தான்காணப்பட்
ட்டது அவற்றுள், ஒருபிரதியில் இப்பாடலினீற்றில் திருவணைச்சிறப்பு
முற்றும் என்று எழுதி, மேல் * 'பூசைப்படலம்' என்று தொடங்கு
கிறது; அப்படலச்செய்யுள்கள் வருமாறு:—

20. வேறு. கப்பையெனுங் கன்னியையும் ¹கந்தனாதந் தாதையை
அப்பொழுதே திருவணைக்குக் ²காவலரா யங்கிருத்திச் [யும்
செப்பரிய சிலையாலே ³திருவணையை வாய்கீறி
ஒப்பரியா டன்னுடனே யுயர்சேனைக் கடலுடனே.

பி - ம்:—¹கந்தமாதனந்தன்னில், கந்தமாதத்திரந்தனிலே. ²காவ
லாய். ³திருவாறு.

21. வேறு. வேந்தர் வேந்தனும் வேலையின் கரையினில் வரவே
வாய்ந்த சாய்கையும் வந்தது வானவர் வணங்க
ஏந்து தோள்புயத் திராமனு மிலக்குவன் றுனும்
வாய்ந்த சீதையு மானமும் வானர வேந்தும்.

22. நின்ற போதினில் நிகரிலா வகத்தியன் முதலோர்
குன்று போற்புயத் திராகவன் றனைவந்து குறுக
நன்று நின்வர வென்னவே காதனும் வணங்கி
வென்றி வேந்தனும் வேதியர் தம்மொடு வியந்து.

23. சேறு வின்கரை சேர்ந்தவத் திறல்புனை ழிராமன்
ஏது வித்தல மெனக்குறு முனிவனைக் கேட்ப
வாத ராசனும் வாசுகி தானுமுன் மலைந்த
போது வந்ததிப் பொன்னக ரென்றவன் புகன்றான்

* பூசைப்படலமென்பது ஒருவட்டில்தான் காணப்பட்டது. 21-
முதல் 41 - வரையிலுமுள்ள பாடல்கள் பூசைப்படலமிருக்கும்பிரதியி
லன்றி வேறு எந்தப்பிரதியிலும் காணப்படவில்லை.

24. புகன்ற வன்றனைப் பூங்குழ லிராகவன் சாய்கை
அகன்ற காரணந் குறுமுனி யுரைசெய வவனும்
பகர்ந்த தேவரும் பாற்கடற் பள்ளியான் பரமன்
புகுந்த திவ்வழிப் பூவில்வந் தவனுமற் றியாரும்.
25. இருப்ப தித்தில மாகையா லிராவணன் சாய்கை
அருத்தி யின்றியே யகன்றதென் றருள்முனி யறையப்
பெருத்த தோளுடை யண்ணலும் பிரியம்வந் தெய்திக்
கருத்து மற்றினி யுரையெனக் குறுமுனி கழறும்.
26. இந்த மாநகர் தன்னிலே யிறைவனை யருச்சித்து
உந்தன் மாநக ரெய்திறை சாய்கைபோ முரவோய்
அந்த றீதியே செய்துமென் றனுமனை யழைத்திட்டு
எந்த னை யிமைப்பினிற் கொடுவர வென்றான்.
27. வேறு அந்த வேலை முனிவ னளிதெருள்
இந்த மாநிலத் தியாவரு மின்புறக்
கந்த மேவிய கங்கையி லோர்சிலை
தந்து காணென மாருதி தர்வினான்.
28. வேறு போதி யென்றவற் போக்கிய விராமனு மிந்த
மாது சிதையு மைந்தனா மிலக்கவன் றுனும்
திது தீரவே தீர்த்தங்கள் யாவையு மாடி
ஆதி நாதனு மிருந்தன னமரர்கள் வியப்ப.
29. வேறு ஆன போதினி லையன் மனத்துளே
தானி னைந்தது தானா ரறிகுவார்
ஞான மோர்வடி வாகிய நாரணன்
மோன மாகி யிருந்தன(ன்) ழுவரான்.
30. காலஞ் சென்ற தெனக்கருதிக் கையால்
கோல மான மணலினைக் கூட்டியே
ஆல முண்ட தேவிவ ராமென
ஞால முண்டவர் தம்மன நாட்டவே.
31. வேறு முகுத்த மானதென முனிவனு மொழிதலு மிராமன்
மிகுத்த தோரிடத் தெய்தியே வெண்மணல் கூப்பி
அகத்தி னிற்புறம் பூசித்தே யடி மல ரிறைஞ்சிச்
செகுத்த தோளுடைத் தம்பியுஞ் சிதையுந் தானும்.
32. ஒத்த பூசனை செய்யவு மமைதியி னுள்ள
சித்தி மேவிய ஞானமுந் தொடர்விடா திருந்தோன்
அத்தன் பாதக மானவை யழிதர வியற்றிச்
சித்தம் வாழ்தர நின்றனன் றேவர்க டிதிப்ப.
33. நின்ற போதினி னிறங்கரும் படலமுங் கொண்டு
வென்றி சேர்புய மாருதி விரைவினிற் வந்து

நன்று செய்தனை யெனப்போய் நாதனைப் பிடுங்கி
வென்றி வாலற்று மேதினி மீழ்ந்தனன் விரன்.

34. விழுந்த வன்றனை வெந்திற விராகவ னோக்கி
அழுந்து சிந்தையர் யறிவிலா ததனையென் செய்தாய்
பொழிந்து மாமல ரிட்டுநீ யருச்சியென் றுரைப்ப
எழுந்து போயவ னிறைவனை யருச்சனை செய்தான்.
35. வேறு. அவ்விடத் தனுமான் றந்த கங்கைமேல்
வவ்வி டப்படும் வந்திடு வான்சிலை
அவ்வி டத்தினி லியாவரு மேத்தெதை
தெவ்வ டக்குஞ் சிலையவன் செப்பினான்.
36. எந்த னாத னிவனென் றிறைமகன்
தந்த நாமஞ் சராசரஞ் சார்ந்தபோது
இந்தி ரன்பிர மாமுத லெய்தினார்
வந்து வானவர் யாவருந் வாழ்த்தினார்.
37. இத்த லத்தினில் யாருமங் கோர்சிலை
வைத்து மாமனத் துள்ளே வழத்துவார்
நத்து லாயகை நாரண னுன்முகன்
பித்தன் மூவரு மேத்தப் பெறுகென.
38. என்றி ரான? வரசன் பெருமையின்
நன்றி தன்னை நவில வடங்குமோ
சென்று சென்று செயசெய போற்றியென்று
அன்றி ராச குமார (எல)றகுவான்.
39. வேறு. பூச னைத்தொழில் முடிந்தபின் பூங்கழ விராமன்
தேவத் தச்சனை யழைத்துநீ திரைகடற் கிடந்த
காவல் மாமலை கொணர்ந்துக் கண்ணுதற் கோயில்
பூவில் வந்தவன் சொல்வழிச் சமையெனப் புகன்றான்.
40. நந்தி யம்பதி யிறைவனை நாதனு மழைத்தே
இந்த மாமலை யிருமென யாவையு நல்கி
விந்தை தங்கிய தோளினீர் வேந்தனைப் பூசித்து
இந்த மாநக ரிருமென விராமனு மகன்றான்.
41. வேறு. * தேரேறி ¹மாணசுஞ் சென்னியிகைச் சென்றேறக்
காரேறு கண்ணிரான் ²காவலவன் ³கமழ்துளபத்

* இச்செய்யுள் எமக்குக்கிடைத்த பிரதிகளில் இரண்டில்தான்
காணப்பட்டது: பூசைப்படலமில்லாத மற்றொரு பிரதியில் இச்செய்யுளி
னீற்றில் திருவிணை சீர்ப்புழையும் என்று எழுதப்பட்டு, மேல் மீட்சிப்
படலம் தொடங்குகின்றது. அந்தப்பிரதியில் (க) "திருவணை," (உ) "தே
ய்ந்தமாமதி," (ஊ) "மாருதி," (ச) "தெய்வடி" (க௭௩) என
யிற் பாடலுள்ளது.

தாரேறு தடந்தோளான் தனிவயிரக்⁴குனிசிலைக்கைப்
போரேறு பொலிவுடனே வடதிசையிற்⁵போயினனூல்.

பி - ம்:—¹மானகரஞ். ²காவலர்கோன். ³மகிம்துளபத். ⁴சிலை
குனி. ⁵போயினரால்.

பூசைப்படலம் மற்றும். இனி மீட்சிப்படலம்:—

42. சேர்ந்து சேதுவின் றென்கரை கடந்துவந் தெய்திக்
கூந்தன் மானமே ¹லிருந்தவன் வடதிசை குறுகிப்
போந்து ²வானரப் புதுமையுஞ் சனகிக்குப் புகன்று
³தீர்ந்த சேதுவின் கரையையும் காட்டி நன் ⁴றிறலோன்.

பி-ம்:—¹கொண்டென். ²வானவர். ³தீர்ந்து. ⁴தெரிந்தான்

43. நின்னை மீட்பதே நினைந்துசின் நெறியெலா நீந்தி
என்னை யீட்டிய திறத்தினிற் றிருவுட னிருப்பச்
சொன்ன வேற்படை யரக்கரைக் குறைத்தவிச் சேனை
மன்ன னாற்பெற்ற வழியிது வெஹ்றியு மதலை.

கஎஉ.—வருணன்சாரணமடைந்தஇடத்தை இராமன்சீதைக்குக் காட்டுதல்.

தெவ்வடுஞ் சிலைக்கை வீரன் சேதுவின் பெருமை ¹யாவும்
வெவ்விடம் பொருது³நீண்டு மினிர்தருந் கருங்கட் செவ்வாய்
நொவ்விடை ³மயில னாட்டு ⁴துவன்றுழி வருண னேதை
இவ்விடை வந்து ⁵கண்டாய் சரணென வியம்பிற் றென்றான்.

(இ - ள்.) பகைவர்களைக் கொன்ற (கோதண்டமென்னும்) வில்லை
யேந்திய வீரனான இராமபிரான், சேதுவின் சிறப்புமுழுவதையும்,
கொடியவிலுத்ததுன்போர்செய்து(காதளவும்)நீண்டுவிளங்குகின்ற கரு
மையான கண்களையும் சிவந்தவாயையும் (நுண்மையால்) வருந்துகின்ற
இடையையுமுடைய மயில்போன்றவனான சீதைக்குச் சொல்லிக்கொ
ண்டு வருகையில், (புஷ்பகவிமானம் தர்ப்பசயனத்தைச் சேர),—‘இந்த
இடம், வருணபகவான் (எனது ஆக்நேயாஸ்திரத்தின் கொடுமையைப்)
பொறுக்கமாட்டாமல் வந்து (என்னைநோக்கி) அடைக்கலமென்று
கூறியது: அறிவாய்’ என்றான்; (எ - று.)—இராமன் சீதைக்குக் காண்
பித்தது, திருப்புல்லாணி என்று வழங்குகிற தருப்பசயனம். பி-ம்:—
¹எல்லாம். ²நீண்டு. ³குயிலனாட்டு, அல்குலாட்டு. ⁴நுவன்றுழிவருண
னேதை, நுவன்றுபின்வருணனானேன். ⁵கண்டான். (ச0கஉ)

44. வேறு. தேய்ந்த மாமதி போலுஞ் சிலைநுதல்
வாய்ந்த வான¹வாரண மாருதி
யாய்ந்த மாமணி ²யாழியை யன்றுகான்
பாய்ந்த வெற்பு மயேந்திரம் ³பார்த்தியால்.

பி-ம்:—¹வானர. ²ஆயிழையாய்மதி. ³பார்த்தியால். இச்செய்யுள்
இரண்டுபிரதியில்தான் காணப்பட்டது: ஒரு பிரதியில் “மாருதி”
என்றபாடலின்பின் உள்ளது.

45. வேறு. மர்ருதி நினை நாடி வருபவ ¹னேறிப் பாயப், பாரி
டைக் குளித்து நின்ற ²பவளமால் வரையைப் பாராய், போ
ரிடைப் ³பொலன்கொள் பொன்றாய் புரவிகள் ⁴போக்கிற்றெ
ன்ன, நீரிடைத் தாங்க ⁵மோங்கு ⁶நெறிகட லதனை நோக்காய்.

பீ-ம்:—¹நெறியைப்பாராய். ²மயேந்திரவரையை. ³புலன்கள்வென்
றோர். ⁴பொங்கிற்றென்ன. ⁵நிறை.

க௭௪.—இராமன் பொதியமலை திருமாலிருஞ்சோலைமலை திருவேங்கட
மலை முதலியவற்றைச் சீதைக்குக் காட்டுதல்.

இதுதமிழ் முனிவன் வைகு ¹மியறகு குன்ற ²முன்னுன்
³அது⁴வளர் மணி⁵மே லோங்க ⁶லப்புறத் துயர்ந்து தோன்றும்
⁷அதிதிக முகந்த வெற்பென் றருடர ⁸வனுமன் றேன்றிற்று
⁹எதுவென் வணங்கை நோக்கி யிற்றென விராமன் சொன்னான்.

(இ - ள்.) இராமன், 'இம்மலை, தமிழ்ப்பாஷைக்கு உரியவனுள்
அகஸ்தியமுனிவன்வசிக்கிற பெருமைபொருந்திய பொதியமலை; அதோ
தெரிகிறது, முழுமுதற்கடவுளான திருமாலெழுந்தருளியுள்ள இரத்தி
னங்களைபுடைய உயர்ந்த திருமாலிருஞ்சோலைமலை; மிகவும் விளங்கு
கின்ற திருவேங்கடமலை அதோ உயர்ந்து காணப்படுகின்றது' என்று
(சீதைக்குச் சுட்டிக்) கூற, (அப்பொழுது சீதை), 'அநுமான் காணப்
பட்ட இடம் எது?' என்று வினாவ, (உடனே இராமபிரான்), திருமக
ளின் அவதாரமான சீதையைப் பார்த்து, (ருசியமுகபருவதத்தைச் சுட்
டிக் காட்டி) 'இதுதான்' என்று சொன்னான்; (எ - று.)

அகஸ்தியன் வசிக்கும் பொதியமலை பாண்டியநாட்டி லுள்ளது;
இது, மலயமென்று பெயர்பெறும். 'முன்னுன் வளர்' என்று அடை
மொழி கொடுத்ததனாலும், உடனே திருவேங்கடமலையைக் கூறுத
லாலும், ஒங்கல்என்பதற்கு-திருமாலிருஞ்சோலைமலை யெனப் பொருள்
கொள்ளப்பட்டது. இப்படி இவ்விரண்டுமலைகளையும் ஒருசேரக் கூறு
தலை, "தென்னனுயர்பொருப்புந் தெய்வவடமலையும்;" "சோலைமலை
யோடிரண்டாய், மேதினியாள் கொங்கைகரிகர் வேங்கடம்" என்னும்
பெரியார்பாசரங்களினாலும் அறிக. இம்மலை - திருமால் திருப்பதி
கள் நூற்றெட்டனுள் ஒன்றும், அவற்றிற் பாண்டியநாட்டுத்திருப்பதி
கள் பதினெட்டனுள் முதலதுமாகிய தலம், திருவேங்கடமலை சேஷ
கிரி யென்று ஒருபெயர் பெறுதலால், அதன் பரியாயநாமமாக 'அந்த
வெற்பு' எனப்பட்டது. பரமபதநாதனது ஆஜ்ஞனூயின்படி ஆதிசேஷன்
மலைபுருவமானதனாலும், மேருமலையிலிருந்து ஆதிசேஷனுடனே வாயுவி
னாற்கொணரப்பட்டதனாலும், இதற்கு இப்பெயர் வாய்த்ததென்பர்.
இது, திருமாலினது திவ்வியதேசங்கள் நூற்றெட்டனுள் ஒன்றும்,
வடநாட்டுத்திருப்பதிகள் பன்னிரண்டில் முதலதுமாகிய தலம். தமக்
குப் பலவகையிலும் அநுமான் உதவிபுரிந்ததுபற்றி அவன்மீது அன்பு
கொண்டு, சீதை, அவன் இராமபிரானை முதலிற் சந்தித்த இடத்தைக்

குறித்து வினாவின ளென்க. அதுமான் பிறந்த இடம்¹ வடக்குத்திக்கி லுள்ள சுமேருமலை யாதலால். 'தோன்றிற்று' என்பதற்கு - பிறந்தது எனப் பொருள்கூற இடமில்லை; இப்பொழுது விமானஞ்செல்லுமிடம் அவ்விடத்துக்கு மிகத்தெற்காதலால். 1-ம்:-¹இயலுறு, இகலறு. ²முன்னொறு, முன்றோர், முன்றோன்றும். ³உது ⁴வனம், ⁵மால். ⁶உப். ⁷மதி திகழ், அதுகழல். ⁸அமலன், உம்பர்த். ⁹அது. (ச0கச)

க௭௫.—இராமன் சுக்கிரீவனது நகரைக் காட்டுதல்.

வாலியென் ரளவி லாற்றல்¹ வன்மையான் மகர நீர்கூழ்
²வேலையைக் ³கடக்கப் பாயும் விறலுடையவனை விட்டி
 நூலியற் றரும நீதி நுனித்தறங் ⁴குணித்த மேலோர்
 போலியற் றபனன் மைந்த னுறைதரும்⁵ புரமீ தென்றான்.

(இ - ள்.) அளவில்லாத சாமர்த்தியத்தின் உறுதியையுடையவனும் சுரமீன்களையுடைய நீர்நிறைந்த கடல்களைத் தாண்டிப்படி பாயவல்ல பலமுடையவனு மாகிய வாலியென்னும் பெயருடைய வானனை அழித்து, சாஸ்திரங்களைற் கூறியுள்ள நீதிநெறிகளையே ஆராய்ந்து தரு மங்களையே மதித்த பெரியோர் போன்ற தன்மையையுடைய சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவன் வசிக்கின்ற புரம் இதுதானென்று (சீதைடை நோக்கிக்) கூறினான்; (இராமன்); (எ-று.)—1-ம்:—¹வன்மையான் ²வே லியை. ³கட.த்தலாயும். ⁴குணிக்கும். ⁵பொறைமீது. இசெசெய்யுளுக்குப் பின் ஒருபிரதியில் ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது: அதுவருமாறு:—

ஆரிய னையை கூற வடியினை யிறைஞ்சி யைய
 வேரியங் கமலை செப்பும் விரிந்தகிட் கிந்தை யுள்ளார்
 சீரிய வயோத்தி சேரத் திருவுளஞ்செய்தி யென்னக்
 காரீரிற் வண்ணல் பாணங் காசினி குறுக வென்றான். (ச0க௭)

க௭௬.—வாநாமகளிரையும் உடனழைத்துச் செல்லவேண்டுமென்று சீதை கூறுதல்.

கிட்கிந்தை யிதுவே லைய கேட்டியா லெனது பெண்மை
 மட்குந்தா னைய வெள்ள மகளி ரின் றுகி லானோர்
 உட்கும்போர் சேனை சூழ வொருத்தியே யயோத்தி²யெய்தின்
 கட்கொந்தார் குழலி னாரே யேற்றுதல் கடன்மைத் தென்றான்.

(இ-ள்.) 'தலைவனே! இது கிஷ்கிந்தாநகர மாயின், (யரன் கூறு வதைக்) கேட்டருள்வாயாக: தான் (பல்) வெள்ளமென்னுங் கணக்கை யுடையதாகித் தேவர்களும் (கண்டு) அஞ்சும்படியான போர்செய்ய வல்ல சேனை சுற்றிலும்இருக்க, பெண்களின் துணையில்லாமல் (நான்) ஒருத்திமாத்திரமே அயோத்தியாபட்டணத்தைச சேர்ந்தால், எனது பெண்தன்மை பெருமையடையாதாகும்: (ஆதலால்), தேனையுடைய பூங்கொத்துக்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய (இப்பட்டணத்திலுள்ள

வரான) வாநரமகளிரை (ப் புஷ்பகத்தின்மீது) உடன் ஏற்றிக்கொண்டு செல்லுதல் முறைமையையுடையதாகும்' என்று கூறினான், (சீதை).

சீதை இராமபிரானருகில் தான் இருப்பதனால் தனக்குச் சிறிதும் அச்சமில்லாதிருக்கவும், மீக்க ஆடவர்திரளில் மகளிர் துணையின்றித் தனியேயிருத்தல் தகுதியன்றென்று கருதி, வானரமகளிரைத் துணை வேண்டின னென்க. பெண்மை - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலிய மகடேஉக்குணங்கள். ஆயம்-தோழிப்பெண்கள்: மகளிர்கூட்ட முமாம். பி-ம்:—1இன்றாகில். 2எய்தக். சிலபிரதியில் இச்செய்யுளுக்குப் பின் "இதுதமிழ்"(கஎச), "வாலி" (கஎநி) என்ற பாடல்களுள்ளன.()

இங்கே ஒரு பிரதியில் இரண்டுசெய்யுள்களுள்ளன: அவை வருமாறு:-

1. என்றவன் சேயை நோக்கி யிசைந்தகிட் கிந்தையுள்ளார் நன்றுநம் பதியைக் காண நாயக வழைத்தி யென்னச் சென்றவன் சாம்பன் றன்னைத் திசையெட்டுந் திரியச் சாற்றி இன்றுநஞ் சுற்ற மெல்லா மியல்புட னழைத்தி யென்றான்.
2. என்றபோ தெழுந்து சாம்ப னிசைந்தகிட் திந்தையுள்ளார்க்கு ஒன்றொழி யாத வண்ண மோதினா னோகக் கேட்டே ஒன்றிய கடல்க ளேழு முற்றுட னுவாவற் றென்ன மன்றலங் குழலி னார்கள் துவன்றினர் மகிழ்ச்சி கூட.

கஎஎ.—வானரமகளிரைக்கொணரும்படி இராமன் கட்டளைபிட்டுக் கக்கிரீவன்கட்டளைப்படி அநுமான் அவர்களைக் கொணர்ந்தல்.

அம்மொழி யிரவி¹மைந்தற் கண்ணற னுரைப்ப வன்னான்²மெய்மமைசே ர துமன் றன்னை நோக்கி வீரைவின் வீர மைம்மலி குழலி னாரை மரபினாற் கொணர்ந்தி³யென்னைச் செம்மைசே ருள்ளத் தண்ணல் கொணர்ந்தனன் சென்றுமன்னே.

(இ - ள்) (சீதை சொன்ன) அவ்வார்த்தையைச் சூரியன்மகனான சுக்கிரீவனுக்கு இராமபிரான் சொல்ல, —அந்தச்சுக்கிரீவன், வாய்மையுள்ள அநுமானைப் பார்த்து, 'வீரனே! நீ விரைவிற் கருமையிக்க கூந்தலையுடைய வாநரமகளிரை முறைப்படி அழைத்துக்கொண்டுவா' என்ன, நேர்மைபொருந்திய மனத்தையுடைய பெருமையிற்சிறந்தவனான அநுமான் போய் (அவர்களை) அழைத்துக்கொண்டு வந்தான்.

மரபினாற் கொணர்தல் - அந்தந்தஸ்திரீகளுக்கு உரியபடி சிறப்புடனே வரிசைவழாமற் கொணர்தல். ஒழித்தற்கு அரிய பெண்ணுசையை யெழுபித்தவ னாதலால், அநுமானை, 'செம்மைசே ருள்ளத் தண்ணல்' என்றார்; இதுபற்றியே, மகளிரை யழைத்துவருவதில் மற்றவரை யேவாது சுக்கிரீவன். இவனையே ஏவின் னென்க. 'மைம்மலி குழலினார்' என்று மாணுடமகளிரைக் கூறுதல்போல வாநரமகளிரைக் கூறியுள்ளதனால், ஆண்குரங்குகள்போலவே இவர்களும் இராமபிரானது திருவுள்ளத்தின்படி மனிதவடிவங்கொண்டன ரென்பது பெறப்படும். பி - ம்:—1மைந்தர்க்கு. 2மென்மை. 3என்றான். "என்றவன்,"

“என்றபோது” என்று கீழேகாட்டிய பாடல்களுள் பிரதிகளில் “அம் முறை வரவுதாழ்க்க வருக்கன்சேயருளினோம்” என்று இச்செய்யுளின் முதலடி காண்கின்றது. (ச0க௭)

க௭அ.—வானரமகளிர் சுக்கிரீவனையும் இராமனையும் சீதையையும் வணங்குதல்.

வரிசையின் வழாமை நோக்கி மாருதி மாதர் வெள்ளம் கரைசெய வரிய வண்ணங் கொணர்ந்தனன் கணத்தின் முன்னம் விரைசெறி சூழலி னார்¹ தம் வேந்தனை வணங்கிப் பெண்மைக்கு அரசியை யைய னோடு மடியினை தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) அந்நமான், வரம்பு காணவொண்ணாதபடியுள்ள (வானர) மகளிர்கூட்டத்தை ஒருநொடிப்பொழுதிற்குள் (அவரவர்க்குஉரிய) சிறப்புக்களிற் குறைவுண்டாகாதபடி பார்த்துக் கொணர்ந்தனன்; (உடனே), வாசனையிடுகக் கூந்தலையுடையரான அம்மகளிர், (விமானத்தின்மீது ஏறி), தமது அரசனான சுக்கிரீவனை வணங்கி, இராமபிரானையும் ஸ்திரீநாயகமான சீதாபிராட்டியையும் இரண்டுபாதங்களிலும் வணங்கி நின்றார்; (எ - று.)

இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடி - அந்வாதம். விரைசெறிசூழல் - அகிற்புகை முதலியவற்றால் வாசனையூட்டப்பெற்ற கூந்தல். பீ-ம்:—¹தாம்வேந்தரை. இதன்பின் சிலபிரதிகளில் சிலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:—

1. சந்திர மானந் தன்மேற் றரகை சூழ்ந்த தென்ன
இந்திரன் மகனார் தாரத் தாரையும் ருமையுங் கூடி
வந்தனர் வந்து மொய்த்தார் வானர மடந்தை மார்கள்
இந்திரை கொழுநன் றன்னை யேத்தன ரிறைஞ்சி நின்றார்.
2. நின்றவா ரிதியை முன்பு நெருப்பெழக் கடைந்த போதங்கு
ஒன்றல பலவு மாங்கே யுற்பவித் தவற்றி னுள்ளே
தன்னுடன் பிறந்த முத்து மாலையைத் தரையிற் றேன்றி
மின்னென நின்ற சீதைக் களித்தனள் விரைவிற றாரை.
3. தாரையைச் சீதை புல்கித் தாமரைக் கண்ண னன்பாந்
பாரைவிட்டகன்றான் லாலி பாருளோர்க் கவதி யுண்டோ
ரீரிது மலரோன் செய்கை தெரியுமோ தெரியா தன்றே
யாரது தெரிய கிற்பார் காலத்தி னளவையம்மா.
4. என்றிடத் தாரை நிற்க வெதிர்கநர்க் கடக மொன்று
மின்றிரிந் தனைய கொள்கை மேலைநாள் விரிஞ்ச னீந்தது
அன்றது விரவி பெற்று நாயகற் கீந்த தன்று
சென்றடி யிணையி லிட்டே யிறைஞ்சியே ருமையு நின்றாள்.
5. நின்றவள் தன்னை நங்கை யங்கையாற் றமுவி நின்ற
வன்றுனை மங்கை மாரு மைந்தரு மங்குச் சூழத்

தன்றிருக்கைக ளாலே தழுவின னென்னக் கண்ணால்
ஒன்றல பலவுந் கூற வுணர்ந்துள முவகை யுற்றே. (௪௦௬அ)

௧௭௬.—விமானம் மீண்டும் எழுந்து செல்லுதல்.

1மங்கல முதலா வுள்ள மரபினிற் 2கொணர்ந்த யாவும்
அங்கவர் 3வைத்துப் பெண்மைக் கரசியைத் தொழுது சூழ
நங்கையு முவந்து வேரோர் நவையிலை யினிமற் 4றென்றார்
பொங்கிய விமானந் தானு மனமென வெழுந்து போன.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவ்வாநரமகளிர், முறைப்படிக்கொண்டு
வந்த அஷ்டமங்கலங்கள் முதலாகவுள்ள எல்லாப்பொருள்களையும்
(எதிரில்) வைத்து, மகளிர்க்குரியதன்மைகளிற் சிறந்தவளான சீதா
பிராட்டியை வணங்கிச் சுற்றிலும்இருக்க, சீதையும் மகிழ்ந்து 'இனி
மேல் யாதொருகுறையும் இல்லை' என்று கூறினாள்; (ஒளி)யிருந்த புஷ்பக
விமானமும் (ஆகாயத்தில்)எழுந்து மனோவேகமாகச்சென்றது; (எ-று.)

இராமனையடைந்தபின்பு சீதைக்கு இருந்த மகளிர் துணையின்மை
யென்னும் ஒருகுறையும் இப்பொழுது நீங்கியதனால், 'வேரோர் கவை
யிலை' என்றார். 'விமானம் எழுந்துபோன' என்று இங்குக்கூறியதனால்,
முன்பு அவ்விமானம் கீழிறங்கித் தங்கியமை பெறப்படும். அஷ்டமங்க
லங்களை "சாமரை தீபம் தமனியப்பொற்றூடும், காமர்கயலினினை முத
லாத் - தேமருவு, கண்ணடி தோட்டி கதலிகைவெண் முரசும், எண்
ணிய மங்கலங்க ளெட்டு" என்பதனால் அறிக. ௫-ம்:—1மங்கல முதல
வாய். 2கலப்பையாவும், கலங்கள்யாவும். 3கொணர்ந்து. 4என்ன.

இங்கே சிலபிரதிகளிற் காணப்படுஞ்செய்யுள்கள் வருமாறு:—

1. கடிக்கமழ் குழலி னாளே கார்காலம் யாங்கள் வைகும்
1வடிவுடைச் சிகர மோங்கு 2மாலியவானை நோக்காய்
அடுதிறற் பரிதி மைந்த 3னகரத னழகு பாராய்
வடிவுள மலையே 4மென்ன மராமர 5மேழு கோக்காய்.

௫ - ம்:—1வடிவடைச். 2மதங்கனதிருக்கை. 3கிட்கிந்தை, அரணி
னது. 4என்னும். 5எழை.

2. கனிவளர் பவளச் செவ்வாய்க் 1கனங்குழை நின்னைக்
கரணத், துனிவளர் துன்ப நீங்கத் 2தோழமை நாங்கள் கொண்ட,
பனிவள 3ரிருளை மாற்றும் 4பகலவன் சேயும் யாமும், நனிவளர்
நட்புக் 5கொண்ட நலந்தரு நாக நோக்காய்.

௫ - ம்:—1கருங்குழல். 2தொடர்கின்ற நடவீண்மானப். 3இருளகற்
றும், இருளையெல்லாம். 4பற்றுறும் புதல்வனோடும், பருதிதன்புதல்வ
னோடும். 5நாங்கள் நயந்தவிந் நாகம்நோக்காய், நாங்கள் செய்தடயிது
கண்டாயே.

3. மாழையொண் கண்ணு யுன்னைப் பிரிந்தியான் வருந்து
நாளில், தாழ்விலாத் துயரம் நீங்கத் தாமரை யுந்தி யான்கை,

ஆழியா மாற்றலானை யனுமனை ¹பரக்க ரஞ்சும், ²பாழியான் றன்னைக் கண்ட பம்பையா ³றதனைப் பாராய்.

பு-ம்:—¹அரக்கன்.

4. பொய்வித்தி வஞ்சங் காத்துப் புலிவினைத் தறத்தைத் ¹தின்றோன், கைவித்துஞ் ²சரத்தி னானக் கடற்பெரும் படையை பெல்லாம், நைவித்த ³வீரவு நான்கான் மருந்துக்கு நடந்து நம்மை, உய்வித்த வீரன் றன்னைக் கண்டிட மிதுகண்டாயே.

பு-ம்:—¹தின்றோர். ²சரத்தினான்கடற்படைவெள்ளம். ³இரவு நாற்கால், வீரனாகால்.

5. சுவரிய திருக்கை ¹தானுங் கவந்தனைத் ²தடிந்த கானும் ³இவர்செய ⁴வெழுந்த வாற்றற் கரனுயி ⁵ரிழந்த பாரும் ⁶சவையுறு ⁷சகுட்டன் மைந்கன் சரபங்கன் முகலோர்காதற் ⁸சவையறு முனிவர் தங்க ளிடங்களுங் கருதி நோக்காய்.

பு-ம்:—¹கானுங். ²கண்டதாங்கன். ³அமர்செய, இவர்செயல். ⁴கண்டு மாற்றல், எழுந்தவாறும். ⁵அழித்தவாறும். ⁶சமைபுறு, நவையறு. ⁷வளிட்டன். ⁸கமைபுறு.

6. விரைகம தோதி மாதே விராதன்வந் தெதிர்த்து போர்செய் நிரைதவ முருவி ¹யோங்கு நெடுவரை யதனை நோக்காய் சரதநா னரச வேண்டேன் றடமுடி ²குடு ³கென்று பரதன்வந் ⁴தழுது வேண்டும் ⁵ப நுவரை யதனைப் பாராய்

பு-ம்:—¹ஓங்கல். ²புனைநீ. ³யென்னும். ⁴எய்தி. ⁵பனிவரை யிதனை.

7. வளைபயி றளிர்க்கை மாதே ¹வருபுனல் ²பெருக்கக் கண்டு துளை ³பயில் வேயின் ⁴றெப்ப ⁵மியற்றியான் றுயரமின்றி வினை தரு புனை நோக்கி ⁶வியந்துட னிருப்ப வெல்போர் இளையவன் ⁷றனியே நீர்தும் யமுனையா ⁸றிதனைப் ⁹பாராய்.

பு-ம்:—¹வரும். ²பெருக்கைக். ³உடை. ⁴தெற்பம். ⁵இயக்கியான், இயற்றியார், இயற்றியே. ⁶அன்றுடன். ⁷தனையே. ⁸அதனை. ⁹நோக்காய்.

8. பயனுறு தவத்தின் மிக்க பரத்துவ னிருக்கை பாராய், கயல்பொரு க்கங்கை யாறுங் குகனுறை நகருங் ¹கானாய், அயன் முத லமார் போற்ற வனந்தன்மே லாதி ²மூலம், ³துயல்வருங் கடலே யன்ன வயோத்தியைத் தொழுது நோக்காய்.

பு-ம்:—¹பாராய். ²மூர்த்தி ³துயிலுமாவரங்க மென்னும்.

9. என்றுரைத் திளவ லோடு சனகியு மிரவி சேயும் வென்றிளி டணனுஞ் சேனை வெள்ளமும் விளங்கித் தோன்ற பொன்றிகழ் புட்ப கத்தேர் ¹பூதலத் திழிய வேவி [ப் ²இன்றுனைப் பரத்து வாச ³னிடைவகை ⁴யிழிந்தா னன்றே.

பு-ம்:—¹பூதலத்தீயப்போக்கி. ²இன்றுவன். ³இடவரை. ⁴சேர்ந்ததன்றே. “திருவினை” என்ற பாடலில் மீட்சிப்படலம் தொடர்

சிய பிரதியில், இங்கு மீட்சிப்படலம்முடிய, இதன்பின் “உன்னுமாத் திரத்த” (கஅடு) என்ற பாடலைக்கொண்டு பரத்துவாசனுச்சீரமப் படலம் தொடங்குகின்றது; கஅ௦-முதலிய பாடல்கள் “கடிகமழ்” முதலிய இப்பாடல்களுள்ள பிரதியிலில்லை: ஒருபிரதியில் கஎஅ-முதற் கொண்டே கஅச-ஆவது பாடல் வரையில் இல்லை. (ச௦கக)

வேறு.

கஅ௦.—கோதாவரி சீதையைப்பிரிந்த இடம் என்ற இவற்றை இராமன் சீதைக்குக் காட்டுதல்.

1போதா விசம்பிற் திகழ்புட்பகம் போத லோடும்
சூதார் முலைத்தோகையை நோக்கிமுன் ரேன்று சூழல்
கோதா விரிமற்றதன் மாடுயர் குன்று நின்னைப்
பேதாய் பிரிவுத்துயர் பீழை பிணித்த தென்றால்.

(இ - ள்.) எழுந்து வானத்தில் விளங்குகின்ற புட்பகவிமானம் போகவும், சூதாட்டத்தில் வைக்கப்படும் வல்லுக்காயையொத்த முலையையுடைய சீதையைநோக்கி, (இராமன்),—‘பேதாய்! எதிரில் தோன்றுகிற இடம், கோதாவரி: அதனருகிலுள்ள உயர்ந்தகுன்றுபோன்ற இடந்தான் (நாம் ஒருவரையொருவர்) பிரிந்துவருந்துந்துயரை உண்டாக்கியது’ என்றான்; (எ - று.)—பி - ட்:—1போதார் (சக௦௦)

வேறு.

கஅக.—தண்டகாரணியம் சித்திரகூடபருவதம், பரத்துவாஜாச்சீரமம் இவற்றை இராமன் சீதைக்குக் காட்டிக்காட்டுதல்.

சிரத்து வாசவன் டலம்பிடு தெரிவைகே ளிதுநீள்
தரத்த¹து வாசவர் வேள்வியர் தண்டக மதுதான்
வரத்து வாசவன் வணங்குறு சித்திர கூடம்
²பரத்து வாசவ னுறைவிட யிதுவென்ப பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (இராமன் சீதையைநோக்கி), ‘முடியிலுள்ள நறுமணத்தால்(அங்கு)வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற தெரிவையே! கேள்: இது, மிக்க பெருமையுடைய உபாசனைசெய்பவர்களும் யாக்குச்செய்பவர்களும் உறைகின்ற தண்டகாரணியமாகும்; அது, பெருமைபெற்ற தேவேந்திரனும் வணங்கத்தக்க(சிறப்பையுடைய)சித்திரகூடபருவதமாம்; இது, பரத்துவாசமுனிவன் வசிக்கும் ஆச்சிரமமாகும்’ எனப் பீகர்ந்தான்.

திரபுன்னுஞ் சொல்லணி. இரண்டாமடியில், தரத்துவாசவர் எனப்பிரிக்க: உவாசவர் - உபாஸகர். உபாசனையாவது - மனத்தைப் பொறிகளின்வழியே போக்காது ஒருவழிப்படிக் கடவுளினிடத்துச் செலுத்ததல். சித்திரகூடம்-விசித்திரமான சிகரங்களை யுடையது; காரணக்குறி. பரத்துவாஜன் என்ற வடமொழிப் பெயர்க்கு - பிரணைகளைக் காப்பவன் என்று பொருள்கூறுவர்: பரத் - பரிப்பவன், வாஜம்-ஐநம்; அச்சொல், பரத்துவாசவ னென விகாரப்பட்டது. வாஸவன் என்னும் வடசொல்லுக்கு - வசுக்களுக்குத்தலைவனென்று பொருள்; வசு-தேவர்களில் ஒருசாதியார்; செல்வமுமாம்.

தண்டகவனமென்னும் பெயர்க் காரணம்:—சூரியகுலத்தில் மறு சக்கரவர்த்தியினது குமாரனான இச்சுவாகுமகாராசனூடைய மக்கள் தூற்றுவருட்கடைப்பட்டவனும் மூடனும் மூர்க்கனூர் துஷ்டனுமாய்த் தண்டனைக்கு உரியவ னென்ற காரணங்கருதி எதிர்காலவுணர்ச்சியை யுடைய தந்தையால் தண்ட னென்று பெயரிடப்பட்டவனும், தண்டக னென்று வழங்கப்படுபவனுமாகிய ஓர் அரசன், விந்தியமலைக்கும் சைவமலைக்கும் இடையிலுள்ள நிலத்தைத் தன்ஆட்சிக்கு உரியதாகக் கொண்டு மதுமந்தமென்னும் பட்டணத்தை யமைத்து அங்கு அரச சாண்டுவருகையில், ஒருநாள் தனதுபுரோகிதரான சக்கிராசாரியனது ஆச்சிரமத்துட் சென்று அவன்மகளாகிய அரசனையென்பானைக் காத லித்து வலியக் கற்பழிக்க, பின்பு அதனையுணர்ந்த அந்தப் பார்க்கவன் சினந்து 'ஏழுநாள்களில் அவன் குடும்பத்தோடும் சேனைமுதலிய பரி வாரத்தோடும் அழிந்து போக, அவனதுநாடு மண்மழையால் யாதொரு ஜீவஜந்துவுமில்லாமற் பாழாகக் கடவது' என்று சபிக்க, அங்ஙனமே அந்நாடும் அவ்வரசனும் ஏழாநாள் மண்டுகழையால் அழிந்துபோய்விட, அவ்விடம் பின்பு காடாகித் தண்டகாரணியமென வழங்கியது என்பது. பின்பு நாளடைவில் பற்பல இருடிகள் வந்த அவ்வனத்திற் குடியேறின ரென்க. பி-ம்:—1உவாசனை. 2பரத்துவாசனது. (சக0க)

கஅஉ.—பாத்துவாசமுனிவன் இராமனை எதிர்கொள்ளுதல்.

மின்னை நோக்கியவ் வீரனீ தியம்பிடும் வேலை
தன்னை 1நேரிலா முனிவர னுணர்ந்து, தன் னகத்தின்
என்னை யாளுடை நாயக னெய்தின னென்னாத்
துன்னுமாதவர் சூழ்தர வெதிர்கொள்வான் 2ரொடர்ந்தான்.

(இ-ள்.) சீதையைப்பார்த்து அந்தவீரனாகியஇராமபிரான் இவ்வாறு கூறிவருகிற பொழுது,—தன்னை ஒப்பவரைப்பெறாத [தனக்குத் தானே சமானமான] இருடிச்சிரேஷ்டனாகிய பரத்துவாசமுனிவன் — (இராமபிரான் எழுந்தருள்வதை) அறிந்து, தானிருக்கிற இடத்தில் என்னையாட்கொண்ட கடவுளான ஸ்ரீராமபிரான் வந்தருளுகின்ற னென்று மனமகிழ்ச்சிகொண்டு, (அந்த எம்பெருமானை) எதிர்கொண்டு உபசரிக்கும்பொருட்டு நெருங்கிய பெரிய இருடிகள் (தன்னைச்) சூழ்ந்து வரச் சென்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1நோக்கிய. 2துணிந்தான். ()

கஅங்.—இராமன் பாத்துவாசனைக் காணுதல்.

ஆத பத்திரங் குண்டிகை யொருகையி னனைத்துப்
போத முற்றிய தண்டொரு கையினிற் பொலிய
மாத வப்பய னுருவுகொண் டெதிர்வரு மாபோல்
நீதி வித்தக னடந்தமை நோக்கின னெடியோன்.

(இ - ள்.) குடையையும் கமண்டலமென்னும் ஜலபாத்திரத்தையும் ஒருகையாற் பிடித்துக்கொண்டு, மற்றொருகையில் தண்டம் விளங்க, தத்துவஞானம்நிறைந்த நீதிநெறியையுடைய சிறந்த இருடியான பரத்

துவாசன், பெருந்தவத்தின்பலன் இருடிவடிவுகொண்டு (தன்)எதிரில் வருவதுபோல வந்தமையை, பெருமைமிக்க இராமன் கண்டான்.

ஆதபத்தரம்-வடசொல்; வெயிலினின்று காப்பது எனக் காரணப் பொருள்படும். “நூலே சூரகம் முங்கோல் மணையே, ஆயுங்காலை அந்தணர்க்கு உரிய” என்ற தொல்காப்பியத்து மரபியற் குத்திரமும், ‘ஆயுங்காலை’ என்றதனாற் குடையுஞ் செருப்பும் முதலாயினவும் ஒப்பன அறிந்துகொள்க’ என்ற அதன் விசேடவுரையும் இங்கு உணரத்தக்கன.

கஅச.—பரத்துவாசமுனிவனது ஆச்சீரமத்திற் புடிபகம்

இறங்குமாறு இராமன் கருதுதல்.

எட்ப கத்தினை யளவையுந் கருணையோ ¹டிசைந்த
நட்ப கத்திலா வரக்கரை நருக்கிமா மேரு
விட்ப கத்துறை கோளரி யெனப்பொலி வீரன்
புட்ப கத்தினை வதிசென நினைந்தனன் புனியில்.

(இ - ள்.) தமையோடுகூடிய சிநேகத்தன்மை மிகச்சிறிதளவே னும் மனத்திலில்லாத இராக்கதர்களை (த்தனது)மனம் முறிந்த தனாற் கொன்று, பெரியமேருமலையினது குகையினுள்ளே வசிக்கிற வலிய ஆண்சிங்கம்போல் விளங்குகின்ற (மகா)வீரனான இராமபிரான், புடிபகவிமானம் (அங்குத்)தரையில் தங்கும்படி நினைத்தான்; (எ - று.)

கருணாநிதியாகிய இராமபிரானது மனமும் நோம்படி பலவகைத் தீங்குகளைச் செய்ததனால், அவ்வரக்கர்களை இராமபிரான் கொன்றன னென்பார், ‘எட்பக நருக்கி’ என்றார். என்பக - மனம்முறிந்ததனால். மேருமலையின் குகையிலுள்ள ஆண்சிங்கம், விமானத்தின் நடுவில் வீற்றிருக்கின்ற இராமனுக்கு உவமை; இதனால், இராமனாற்கொல்லப்பட்ட அரக்கர் சிங்கத்தாற் கொல்லப்பட்ட யானைகட்கு ஒப்பாவ ரென்ற உவமை தொனிக்கும். விட்பு - மலையிற் பிளப்பாயுள்ள இடம். அகம் - மனமும், இடமும். பீ-ம்:—¹இயைந்த. இதன்பின் சிலபிரதியிற் காணப்படும் பாடல்கள் வருமாறு:—

1. என்று மன்னவன் பற்பல புதுமையும் யாவும்
மன்ற லங்குழிற் சனகிக்குக் காட்டினன் மகிழ்ந்து
குன்று துன்றிய நெறிபயிற் குடதிசைச் செவ்வே
சேன்று கங்கையின் றிருநதித் தென்கரை சேர்ந்தான்.
2. *ஆர்த்து விண்ணவ ராடின ராடகத் தேரும்
பேர்த்த போதினி நிலமிசை யணுகுறப் பெரியோர்க்கு

* ஒருபிரதியில் இந்தப்பாடற்குப் பிரதியாகவேறொருபாடல் காணப்படுகின்றது வருமாறு:---

மான மானமீப் போனது வடதிசை வருவது

ஆன காலை லறிவனு மாயிழை யறியச்

சேனை யோர்திறல் சேதுவின் பெருமையுஞ் செப்பத்

தான மாகிய தீர்த்தமார் திருநதி சார்ந்தார்.

ஆர்த்த மாகிய வடற்கரு மலையென நடந்து
தீர்த்த மாகிய கங்கையின் றென்கரை சேர்ந்தார்.

3. பாக மங்கையொ டமர்ந்தவன் பயில்வுறு கங்கை
ஆகு மீதென வறநெறி வழுவுறா வலங்கல்
மேக வண்ணனுந் துணைவரும் வியந்துட னாடித்
தாசு நீங்கின ரல்விடைத் தேவருஞ் சார்ந்தார்.

“ஆண்டுபத்து” (கசஉ) என்றபாடலில் மீட்சுப்படலம் தொடங்கும் பிரதியொன்றில் அப்படலம் இங்குமுடிய, மேல் பரத்துவாசுப்படலம் தொடங்குகின்றது.

- * இறுத்த தேரினை யிருபுக ளெவரும்வந் தெய்தி
வெறித்தாழ்முடி வேதமெய்ப் பொருளினை வியவாப்
புறத்த தாமுயிர் பெற்றன னெனவகம் பொங்கத்
புறத்தி ராமன்பால் திருமுனி யவனும்வந் துற்றான். (சுக௦௪)

க௮௫.—இராமன் பரத்துவாசமுன்வனை வணங்குதல்.

உன்னு மாத்தரத் துலகினை யெடுத்தும்ப ரோங்கும்
பொன்னி னாடு¹ வந் திழிந்தெனப் புட்பகந் தாழ்
என்னை யானுடை நாயகன் வல்லையி னெதிர்போய்ப்
பன்னு² மாமறைத் தபோதனன் ருண்மிசைப் பணிந்தான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்) சினைத்தவளவில்,—புட்பகம் உலகத்திலுள்ள சனங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்தில் உயர்ந்துசெல்லுகிற பொன்மயமான தேவலோகம் வந்து இறங்கினாற்போல (த் தரையில்) இறங்கு--இராமபிரான், விரைவாக எதிரிற்சென்ற, இடைவிடாது ஒதுகின்ற சிறந்த வேதங்களை யுணர்ந்தவனான பரத்துவாசமுனிவனது பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான்; (எ - று)

பொன்மயமான புட்பகம் பூலோகத்தவரை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயவழியாகச் சென்றதை, பொன்னுலகம் பூலோகத்திலுள்ளாரைத் தூக்கிக்கொண்டு சென்றதை யொங்கு மென்று குறித்தார். தபோதனன் - தவத்தையே தனமாகக்கொண்டவன். பி - ம்:—¹வந்துளது. ²நான்மறை. (சுக௦௫)

க௮௬.—பரத்துவாசன் இராமனைத் தழுவி ஜனந்தங் கொள்ளுதல்.

அடியின் விழ்தலு மெடுத்துநல் லாசியோ டணைத்து
முடியை ¹மோமின ²னின்றுழி முளரியங் கண்ணன்
சடி.ல ³நீடுக ளொழிதரத் தனதுகண் ணருவி
நெடிய ⁴காதலங் ⁵கலசம ⁶தாட்டின னெடியோன்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்தனது) பாதத்தில் விழுந்துவணங்கியவுடனே, பெருமைமிக்கவனான பரத்துவாசன்,—(அவனை)எடுத்துச் சிறந்த

* இந்தப்பாடல் இரண்டுபிரதியில்தான் காணப்பட்டது.

ஆசீர்வாதத்தோடு கட்டித்தழுவி உச்சிமோந்து நின்றபொழுது,--
தாமரைமலர்போன்ற அழகியகண்களையுடையனான இராமபிரானது
சடைக்கற்றையிலுள்ள மிக்கபுழுதிகள் நீங்கும்படி (அவனிடத்துள்ள)
மிக்க அன்பினு லுண்டாகிய தனதுகண்ணீராகிய அழகிய கலசதீர்த்தத்
தினால் நீராட்டினான்; (எ-று.)--பி-ம்:--1மோந்துடல். 2நின்றனன், நின்
றவிழ். 3நீர்கினர்ந்திழிதரத், நீர்கழிந்திழிதரத். 4காதலின். 5கலசநீர்.
6ஆடினன். (சக0௬)

கஅ௭.—சீதையும் இலக்குமணனும் முனிவனை வணங்க, அவன் மகிழ்தல்.

1கருகும் வார்²குழற் சனகியோ டிளவல்கை தொழுதே

3அருகு சார்தர வருந்தவ னுசிகள் வழங்கி

உருகு 4காதலி னொழுகுகண் ணீரின னுவகை

பருகு மாரமிழ் தொத்துளங் களித்தனன் பரிவால்

(இ - ள்.) கறுத்த கீண்டுகூந்தலையுடைய சீதையும் இலக்குமண
னும் கைதொழுது (பரத்துவாசனது) சமீபத்தை யடைய, அருமையான
தவத்தைச செய்துள்ளவனான அவ்விருடி (அவ்விருவர்க்கும்)
வாழ்த்துக்களைக் கூறி, (அவ்விருவரையும் நோக்குதலால்) மனமுருகு
தற்குக்காரணமான அன்பினுற் பெருகுகிற(ஆனந்தக்)கண்ணீரையுடைய
யவனும், சந்தோஷத்தோடு பருகுகிற அருமையான தேவாபிருதத்தை
யொத்து [தேவாபிருதத்தை யுண்டாற்போலச் சந்தோஷத்தை
யடைந்து](அவர்களிடத்து உள்ள)அன்பினால் மனம்பூரித்தான்;(எ-று.)
—பி - ம்:--1கருகு. 2குழல். 3சாகுழி. 4காதலன். (சக0௭)

கஅ௮.—கங்கிரீவன்விடீ டிணர்முதலியோர் முனிவனை வணங்க, அவன்
இராமன்முதலியோரைத் தன்னுரிசிரமத்தினுள் அழைத்துச்செல்லுதல்.

வான ரேசனும் வீடணக் குரிசிலு மற்றை

1ஏனை விரருந் தொழுந்தொறு 2மாசிக ளியம்பி

ஞான நாதனைத் திருவொடு நன்மனை கொணர்ந்தான்

ஆன மாதவர் குழாத்தொடு மருமறை 3புகன்றே.

(இ - ள்.) (பரத்துவாசமுனிவன்),--வாநராசனாகிய சக்கிரீவனும்
வீடீஷணனென்னும் இராக்கதராசனும், மற்றுமுள்ள வீரர்களும்,
(தன்னை)வணங்குந்தோறும்(ஒவ்வொருவர்க்கும்)வாழ்த்துக்களைக் கூறி
(ப் பின்பு, தன்னைச்)சார்ந்த பெரிய முனிவர்கூட்டத்தோடும் அருமையான
வேதங்களை ஒதிக்கொண்டு தத்துவஞானத்தினால் அறியப்படுகிற
தலைவனான இராமபிரானை இலக்குமியின் அமிசமான சீதையுடனே அழ
கிய (தனது) பர்ணசாலையில் அழைத்துச்சென்றான்; (எ - று.)

‘மற்றை’, ‘ஏனை’ என இரண்டுகூறினது, இவ்விருவரைச் சார்ந்த
வானரவீரரையும் இராக்கதவீரரையும் தனித்தனி குறித்தற்கு என்னு
மாம்,பி-ம்:--1ஏனையோர்களும். 2ஆசிகள் பகர்த்தே. 3பகர்த்தே. (சக0௮)

கஅகூ.—முனிவன் இராமனை யுபசரித்து ஒன்றுகூறத் தொடங்கல்.

பன்ன சாலையுட் புகுந்துநீ டருச்சீனை பலவும்
சொன்ன நீதியிற் புரிந்தபின் சூரியன் மருமான்
றன்னை நோக்கினன் பன்முறை கண்ணீர் ததும்பப்
பின்னொர் ¹வாசக ²முறைத்தனன் றபோதரிற் பெரியோன்.

(இ - ள்.) இருடிகளுட்சிறந்தவனாகிய பரத்துவாசமுனிவன், (தனது) பர்ணசாலையினுள்ளே சென்று (இராமபிரானுக்குச்) சிறந்த உபசாரங்கள் பலவற்றையும் சாஸ்திரங்களிற் கூறிய முறைமைப்படி செய்த பிறகு, சூரியவயிசத்திற்பிறந்தவனாகிய அவ்விராமனை (ஆனந்தக்) கண்ணீர் பெருகப் பலதரம் பார்த்தவனாகிப் பின்பு ஒருவார்த்தை சொல்பவனான; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த கவிகளிற் காண்க.

பன்னசாலை = பர்ணசாலை: தழைக்குடிசை. மருமான்-வழித்தோன்றல். பன்முறை நோக்கினது, அன்பு பற்றி. தபோதர் = தபோதநர்; விகாரம். அன்றி, தபோதநர் என்பதன் திரிபுமாம். பி-ம்:—¹காரியம். ²உணர்த்தினன். (சக0க)

ககூ0.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-பரத்துவாசன் இராமனதுசிறப்பைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

முனிவர் ¹வானவர் மூவுலகத்துளோர் யாரும்
துனியு முந்திடத் ²துயர்தரு கொடுமனத் தொழிலோர்
நனிம டிந்திட வலகைக ண்டக நடிப்பக்
குனியும் வார்சிலைக் குரிசிலே யென்னினிக் குணிப்பாம்.

மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) முனிவர்களும் தேவர்களும் (இன்னும்) மூவுலகத்திலுள்ள வர்யாவரும் அச்சங்கொண்டுவருத்தும்படி துன்பங்களைச் செய்த கொடியமனத்தையும் கொடுந்தொழிலையுமுடைய அரக்கர்கள் நன்றாக [அடியோடு] இறந்துபடவும், (போர்க்களத்திற்) பேய்கள் கூத்தாடவும், வளைந்த நீண்ட (கோதண்டமென்னும்) வில்லை யேந்திய வீரனே! (எங்கள் எண்ணங்களையாவும் நிறைவேறியதனால் நீங்கள்) இப்பொழுது யாது சொல்வோம்? [சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை யன்றோ]? (எ-று.)

‘மூவுலகத்துளோர்’ என்பதில் யாவரும் அடங்கவும், ‘முனிவர் வானவர்’ என்று தனியே யெடுத்துக்கூறினது, அவர்கட்கு உள்ள சிறப்புப்பற்றி. பேய்கள் கூத்தாடினது, தமக்குப் போரில் அரக்கநிறைச்சியாகிய மிக்கவுணவு கிடைத்ததனால். முனிவர்கள் நெடுநாளாய் எதிர் பார்த்திருந்த இராக்கதசங்காரம் நிறைவேறினதனால், பரத்துவாச முனிவன் ‘என்னினிக் குணிப்பாம்’ என்றான். ‘இனி என் குணிப்பாம்’ என்பதற்கு - இங்ஙனம் செயற்கரியசெய்ததனால் (உன்மகிமையை) எங்ஙனம் சொல்லமாட்டுவோம்? எனினுமாம். பி - ம:—¹வானுளோர். ²துயருறுங், துயர்தொடர், துணர்தரு. (சகக0)

வேறு.

ககக. விராதனுங் கரனு மானும் விறல்செழு கவந்தன் ருனும்
மராமர மேழும் வாலி மார்பமு மகர நீரும்
இராவண னுரழிங்¹கும்ப கருணை தேற்றந் தானும்
அராவரும் பகழி யொன்ற லழிந்துல களித்தா²யைய.

(இ - ள்.) தலைவனே! விராதனையும் கரனையும் மான்வடிவ மெடுத்துவந்த மானீசனையும் வலிமைமிக்க கவந்தனையும் ஏழுஆச்சா மரங்களையும் வாலியினது மார்பையும் சுராமீன்களையுடைய கடலையும் கும்பகர்ணனது சிறப்புக்களையும் இராவணனதுமார்பையும் அராவிச் செய்யப்பட்ட அருமையான ஒப்பற்ற ஆயுதத்தா லழித்து, (நீ) எல்லா வுலகங்களையும் காத்தருளினாய்; (எ-று.)—பி - ம்:—¹கும்பகர்ணன் றன் றேற்றந். ²என்றான். ஒருபிரதியில் இச்செய்யுளில்லை. சில எட்டுப்பி³ திகளில் ககஉ-முதல் ௨௦க - வரையிலுமுள்ள செய்யுள்கள் காணப் பட்டாமல், வேறேசெய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:—

1. வேறு. இந்த வாசக¹மியம்பினன் பின்னரு மிசைப்பான்
எந்தை நீயின்றிங் கிருந்துள வருத்தமும் போக்கிச்
சின்தை யன்புசெய் திருநகர் நாளை நீ சேர்கென்று
அந்த மில்பரத் துவன்சொல²வவ்விடத் தடைந்தான்.

பி-ம்:—¹இயம்பிய. ²இவணிருந்துநின். ³அவனிடத்து.

2. அடைந்த மாமுனித் தலைவனை யருச்சனை⁴செய்து
மிடைந்த சேனையம் பெருங்கடல் சூழ்தர மேனாள்
கடைந்த பாற்கடல் கண்டியில் நீங்கிவா னவர்கள்
²படிந்து போற்றிட விருந்தெனப் பரிவுட னிருந்தான்.

பி-ம்:—¹ஆற்றி. ²பரிந்துஇருந்தனன்பரமன்.

3. வேறு. இருந்தபோ திராமன் றன்னை யிருடியு மியம்பு
மெந்தாய், பெருந்திற லிலங்கை தன்னை யெங்கனம் பெரியோய்
நீயே, வருந்தினை குரங்கு கொண்டு மாயவல் லரக்கன் றன்னை
¹திருந்தவப் போரின் வென்று²மீண்டவா செப்பு கென்றான்.

பி-ம்:—¹திருந்திய. ²மீண்டது.

4. இராகவ னவனை நோக்கி யிறந்தவா ளரக்க ரெல்லாம்
¹அராவினமா ருதியு²மேன்மை விடணன் ருனு³மாங்கே

* சிலபிரதிகளில் இங்குக்காட்டிய பாடல்களுள் முதலிரண்டே யிருக்க, வேறுசிலபிரதிகளில் பலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. முதலிரண்டு செய்யுட்களைக்கொண்ட சிலபிரதிகளில் பரத்துவாசன்விருந்த ளித்தல் முதலியவற்றைத் தெரிவிக்கும் பாடல்கள் உகக-ஆம் செய்யு ளின்பின்னும் ஒருபிரதியில் ஊகக-ஆம் செய்யுளின் பின்னும் உள்ளன; அவை ஆங்காங்குக்காட்டப்படும்.

தன்று தாரவன் பாதுகம் தொழு³தருந் தொல்லோய்
ஒன்று ⁴கேளென வுவுகையின் மாருதி யுரைக்கும்.

பு - ம்:—¹கேட்டந்தவிருந்தவன் முதலோர். ²நன்றுநின் கருணை
யென்றியாவரும்புகல்த். ³இனித்தோன்றல். ⁴கூறுவன்கேளென.

20. ¹செய்த மாதவ முடைமையி னினக்கன்பு சிறந்து
பொய்யில் சாதனம் பூண்டான் ²புண்டரீ கக்கண்
ஐய நின்³பெருங் கருணைதா னடியனேற் கமையும்
⁴உய்யு மாறிகல் வேறுள சோவென்று மொழிந்தான்.

பு - ம்:—¹செய்யும். ²புண்டரிகத்தின். ³பேரருளுண்டியென்றினை
யடியமையும். ⁴உய்யுமாறெனக்காணை யென்றடிதொழவுவந்தான்.

21. ¹திருந்து மாதவன் செய்ததோர் பூசனை செயவாண்டு
²இருந்த போதுதன் திருவுளத் திராகவ னினைந்தான்
பொருந்த மாமுடி புனைகெனப் பொருந்துறன் போத
வருந்து தம்பிக்கு வருவன்யா னென்பதோர் ³வார்க்கை.

பு - ம்:—¹பரிந்தமாதவப் பரத்துவன் பூசனை பகர்ந்தாண்டு. ²இருந்
தகாலையில்.....எண்ணும். ³வார்த்தை. (சுககக)

கக௨.—‘இன்று எம்விருந்தாளியாக இருக்க’ என்று பரத்துவாசன்
இராமனை வேண்டினான்.

சித்திர கூடந் தீர்ந்து தென்றிசைத் தீமை தீர்த்திட்டிடு
இத்திசை யடைந்தெம் மில்லி னிறுத்தமையிறுதி யாக
வித்தக ¹மறந்தி லேன்யான் விருந்தினை யாகி யெய்மோடு
இத்தின மிருத்தி யென்றான் மறைகளி னிறுதி கண்டான்.

(இ - ள்.) ‘ஞானசொரூபியே! (நீ), (முன்னே) சித்திரகூடத்தை
நீங்கி (த் தண்டகாரணியத்தைநோக்கிச் சென்றதுமுதல்) தெற்குத்திக்
கில் (விராதன்முதல் இராவணன்இறுதியாகவுள்ள இராக்கதர்களால்
உண்டான) தீங்குகளை நீக்கி(த்திரும்பி)இந்தவடக்குத்திக்கையடைந்து
எமது ஆச்சிரமத்தில் தங்கினது வரையில்(நடந்தவரலாற்றைத் தத்துவ
ஞானத்தினால் உணர்ந்த) யான், மறந்திலேன்: (நீ) விருந்தாளியாகி எம்
முடன் இன்றைக்குமாத்திரம் இருப்பாயாக’ என்று (இராமனைநோக்கி)
வேண்டினான்:(யாவனெனில்),-வேதங்களின் முடிவை[வேதாந்தத்தை]
யறிந்தவனுபரத்துவாசமுனிவன்;(எ-று)பு-ம்: -¹மறந்திலேம் யாம்.

கக௩.—பரத்துவாசன் இராமனிடம் பரதனியல்பைக்கூறுவேனெனல்.

கரதல மதனி னீடு கார்முகம் வளைய வாங்கிச்
¹சரதவா னவர்க டுன்பந் தணித்²துல கங்க டாங்கும்
மரகத மேனிச் செங்கண் வள்ளலே வழுவா நீதிப்
பரதன தியல்பு ³மின்றே பணிக்குவென் ⁴கேட்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் பரத்துவாசன் இராமனை நோக்கி), ‘கையி
னால் நீண்டவில்லில் வளையும்படிசெய்து,சத்தியத்தைபுடையதேவர்களது

துன்பத்தைத் தீர்த்து [பகைவர்களான அரக்கர்களை யொழித்து] உலகங்களைக் காப்பாற்றின மரகதரத்தினம் போன்ற திருமேனிரிந்ததையும் சிவந்தகண்களையுடைய வரையாதருளு மியல்புள்ளவனே! தவறாதீர்தியையுடைய பரதனது தன்மைகளையும் இப்பொழுதே சொல்வேன்: கேட்டி' என்றான்; (எ-று.)—அத்தன்மையை, அடுத்த இரண்டி கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—¹சரதம் ²அளித்துலகந்தாங்கும். ³இன்னே. ⁴கேண்மின். (சுகநகூ)

௭ று.

கூசு. —இதுவும் அடுத்த கவியும் - பரத்துவாசர் பரதன் தன்மையை இராமனுக்கு எடுத்துக்கூறலைத் தெரிவிக்கும்.

வெயர்த்த மேனியன் விழிபொழி பழையன்மூ வினையைச் செயிர்த்த சிந்தையன் நெருமர லுழந்தாழர் ¹தழிவான் அயர்த்து நோக்கினுந் தென்றிசையன்றிவேற்றியான் பயத்த துன்பமே யுருவுகொண்டென்னலாம் படியான்.

(இ - ள்.) (பரதன்), வேர்க்கின்ற உடம்பையுடையவன்: கண்களினின்று வழிகின்ற நீர்ப்பெருக்கையுடையவன்: மூத்த [பழைய] ஊழ்வினையை வெறுத்த மனமுடையவன்: மனக்கலக்கத்தை அனுபவித்து அனுபவித்து வருந்துவான்: மறந்து (எதையாவது) நோக்கினாலும் (நீ எழுந்தருளியிருந்த) தெற்குத்திக்கையேயன்றி வேறென்றையும் பார்ப்பவனல்லன்; அச்சத்தோடுகூடிய துன்பமே ஒருருவுகொண்டதென்று சொல்லும்படியான வடிவமுடையவன்; (எ - று.)

மூ வினை - மூத்த வினை யென வினைத்தொகை. மூன்றாகிய வினையெனப் பண்புத்தொகையாக்கி, மனம் மொழி மெய் என்னுந் திரிகரணங்களின் செயலையும் எனினுமாம். செய்தல் செய்வித்தல் உடன்படல் என்னும் புண்ணியபாவவழக்கம் மூன்றைக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. நோக்கினும் என்ற சொல்லாற்றலால், அவன் துன்பப்புகுதியால் ஒன்றையும் கண்ணெடுத்துப்பார்ப்பதில்லை யென்பது பெறப்படும். பரதனுக்குப் பயம், இராமன் தன்சொற்படி பதினான்குவருஷங்கழித்ததும் வருவனோ வாரானோ என்ற ஐயத்தினாலாகியது பிறவற்றுக்குங் காரணம் இதுவே. பி-ம்:—¹இழிவான். (சுககசு)

கூசூ. இந்தியங்களைந் திருங்கனி காழ்துகர்ந் திவுளிப் பந்தி ¹வந்தபுற் பாயலான் பழம்பதி புகாத நந்தியம்பந் யிருந்தனன் பரதனின் னாமம் அந்தியும்பக ²லதனினு மறப்பில னுகி.

(இ - ள்.) பரதன்,—ஐம்பொறிகளையும் (அதனதன்வழியே செல்லவொட்டாது) தடுத்து, (நல்லவுணவுகொள்ளாமல்) மிக்ககாய்களிகளையே உண்டு, குதிரைகளின் வரிசை (மேய்தற்கு) எற்ற புல்லையே படுக்கையாகவுடையவன்: உனது பெயரையே இரவிலும் பகவிலும் மறவாமல் (ஐயித்துக்கொண்டு சூரியவயிச்சத்தார்க்குப்) பழைய இராச

தானியான அயோத்தியில் துழையாமல் (அதனையடுத்த) நந்திக்கிராமத்தில் இருக்கிறான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹ஏய்ந்த, ²தன்னினும், ()

வேறு.

ககசு.—பாத்துவாசமுனிவன் இராமனுக்கு முகமன் கூறுதல்.

என்றுரைத் தரக்கர் வேந்த நிருபதென் றுரைக்கு நீலக் குன்றுரைத் தனைய தோளுங் குலவரைக் குவடு மேய்க்கும் ¹என்றுரைத் தனைய மெளலித் தலைபத்து மிறுத்த விர நின்றலைப் பிரிந்த ²துண்டே யானென நிகழ்த்தி னுனால்.

(இ - ன்.) என்று உரைத்து, (மீண்டும் அம்முனிவன்),—‘ராஷசராச னான இராவணனது இருபதென்று சொல்லப்பட்ட நீலநிழலுள்ள மலைகளை உவமைகூறத்தக்க தோள்களையும் குலபர்வதங்களின் சிகரங்களையும் ஒத்திருக்கு மென்று உவமைகூறினால் அதற்கு ஏற்ற கிரீடம் அணிந்த பத்துத்தலைகளையும் அறுத்தொழித்த வீரனே! யான் உன்னைப் பிரிந்தது உண்டோ? [எப்பொழுதும் மனத்தில் உன்னையே தியானித்துள்ளதனாற் பிரிந்தேனல்லேன்]’ என்று (ங்) கூறினான், பரத்துவாசன்.

இராவணனது தலைகளுக்குக் குலபருவதமும், அவற்றிலணிந்த கிரீடங்களுக்கு அம்மலைகளின் சிகரங்களும் ஏற்ற உவமையாம். கைலாசம், இமயம், மந்தரம், வந்தியம், நிஷதம், ஏமகூடம், நீலகிரி, கந்தமாதனம் என்ற இந்தவெட்டும் குலவரைகளாம். பி-ம்:—¹மின்றிரைத் தனைய, ²உண்டோ. (சககசு)

ககசு.—இராமன் பாத்துவாசனை நோக்கிக் கூறிய விநயவார்த்தை.

¹மின்னையே ²புழையி னானும் விரைமலர்த் தவிசி னானும் நின்னையே புகழ்தற் கொத்த நீதிமா தவத்தின் மிக்கோய் ³உன்னையே வணங்கி புன்ற னருள்சமந் துயர்ந்தேன் மற்றிங்கு என்னையே பொருவு மைந்தன் யானலா தில்லை யென்றான்.

(இ - ன்.) ‘மின்னலைப்போன்ற உமாதேவியை அழகிய (தனது இடப்) பாகத்தி லுடையவனான சிவபெருமானும் வாசனையுள்ள தாமரை மலரை இருப்பிடமாகக்கொண்ட பிரமனும் உன்னையே துதிப்பதற்குத் தகுந்த முறைமையையுடைய சிறந்த தவத்தில் உயர்ந்தவனே! உன்னை வணங்கி (நான் அனைவரினுஞ்சிறந்தவனான) உனது அருளை மிகுதியாகப்பெற்று மேன்மையடைந்தேன்; (ஆதலால்), என்னையொத்த மைந்தன் யானன்றி வேறுஎவரும் இவ்வுலகத்தில் இல்லை’ என்று (இராமன் பரத்துவாசனை நோக்கிக்) கூறினான்; (எ - று.)

‘மின்னையே நுழையினான்’ என்பதற்கு - மின்னலைப்போல விளங்குகிற மாளை இடக்கையிற் கொண்டவ னென்றும் கூறலாம். மான்-தாருகவன முனிவரால் ஏவப்பட்டித் தன்னைக்கொல்ல வந்தது. பி - ம்:—¹மின்னையேர், ²மழவினானும், ³என்னையே, (சககசு)

ககஅ, ககக. — இரண்டுகவிகள்—ஒருதொடர்: பரத்துவாசமுனிவன்
இராமனை 'வேண்டியவாங்கேள்' என்றலையும், இராமன்கேட்டபடி
முனிவன்வரந்தருதலையும் கூறும்.

அவ்வரை புகலக் கேட்ட வறிவனு மருளி னேக்கி [று
வெவ்வரம் பொருத 1வேலாய் 2விளம்புகேன் கேட்டி வேண்டிற்
எவ்வர மெனினுந் தந்தே நியம்புதி 3யெனலு மையன்
கவ்வையின் றுகி வென்றிக் கவிக்குலம் 4பெற்று வாழ்க.

அரியினஞ் சென்ற சென்ற வடவிக ளனைத்தும் வானஞ்
சொரிதரு பருவம் 5போன்று கிழங்கொடு 6கனிகாய் துன்றி
விரிபுனல் செழுந்சேன் மிக்கு 7விளங்குகென் றியம்பு கென்றான்
புரியுமா தவனு மஃதே யாகெனப்புகன்றிட்ட டானால்.

(இ-ள்.) (ககஅ) (இராமபிரான்) அவ்வார்த்தைசொல்லக்கேட்ட தத்
துவளுன முடையனான பரத்துவாசமுனிவனும், (அவனை) அன்புடன்
பார்த்து, 'கொடிய அரத்தினால் அராவிக்கூர் செய்யப்பட்ட வேலையுடைய
வனே! (ஒன்று) கூறுவேன்: (நீ அதனைக்) தேட்பாயாக: (அது
யாதெனில், நீ விரும்பியது எந்தவரமாயினும் (அதனை உனக்கு உண்
மையாகத்) தந்தேன்: (உன் விருப்பத்தைச்) சொல்வாயாக' என்று
கூறினவுடனே, அவ்விராமபிரான், 'வெற்றிபெற்ற வாரநரக்கூட்டம் துன்
பயில்லாமல் (வேண்டியவற்றைப்) பெற்று வாழக்கடவது: (ககக) வார
நரக்கூட்டம் இவ்ஊட்டப்படி செல்லுகின்ற வனங்களெல்லாம் மழைபொழி
கின்ற காலத்தில் (செழித்திருப்பது) போன்று கிழங்குகளும் பழங்
களும் காய்களும் நிறையப்பெற்று மிக்கநீரும் சிறந்த தேனும் நிறை
யப்பெற்று விளங்கக்கடவன என்று வரங்கொடுப்பாயாக' என்று (பரத்
துவாசனை நோக்கி) வேண்டினான்; மிக்கதவத்தைச் செய்பவனாகிய
அம்முனிவனும், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி வரம் அருளி
னான்; (எ - று.)

இராமபிரான் முன்பு தேவர்களிடத்தும் இப்பொழுது பரத்துவாச
னிடத்தும் வாரநரக்கூட்டப்பற்றிய ஒருவரத்தையே கேட்டது, அப்பெரு
மான் குரங்குகளிடத்துச் செய்நன்றி பாராட்டினமையை விளக்கும்.
பு-ம்:—1வேலாய், 2விரும்பியே, 3என்ன, 4வாழ்கவென்றான், 5போலக்,
6கனியுந்துன்னி, 7விளங்குகென் விளம்புகென்றான். (சககக)

உ00.—பரத்துவாசமுனிவன் எல்லோரிக்கும் விருந்தளித்தல்.

அருந்தவ னைய நின்னோ டனிகவெஞ் சேனைக் கெல்லாம்
விருந்தினி தமைப்பெ னென்ன விளங்குமுதீ தீயி னுப்பண்
புரிந்தொரா குதியை யீந்து புறப்படு மளவிற் போகம்
திருந்திய வான நாடு சேரவந் திறுத்த தன்றே.

(இ - ள்.) அருமையான தவத்தைச் செய்துள்ளவனான பரத்து
வாசமுனிவன், (இராமனை நோக்கி), 'தலைவனே! உனக்கும் அணிவகுப்
பையுடைய (உன்னுடைய) விரும்பத்தக்க எல்லாச்சேனைகட்கும் இனி

மையாக விருந்துணவு அளிப்பேன்' என்று கூறி, சொலிக்கின்ற (ஆகவநீ யம் கார்ஹபத்தியம் தக்பிணாக்கினி என்னும்) மூன்றுபகுப்பினையுடைய அக்கினியின் நடுவில் ஓர் ஆகுதியை (இஷ்ட தேவதை யைக்குறித்து) வீரம் பிச்செய்து (முடித்து) வெளிவரும்போது, இன்பங்கள் நிறைந்த சுவர்க்கவுலகம் அங்குச் சமீபத்தில் வந்து தங்கியது; (எ - று.)

பரத்துவாசன் இராமனுக்கு விருந்தளிக்கவேண்டித் தேவர்களைக் குறித்து அக்கினியில் ஒழுங்கெய்தபொழுது, அவர்களது அருளால் தேவலோகத்திலுள்ள பலவகைச் சிறப்புக்களும் முனிவனது ஆச்சிரமத்தில் வந்து நிறைந்தன வென்க. வானநாடு - அதிலுள்ள பலவளங்களுக்கு ஆகுபெயர். (சுகஉ௦)

உ௦௧.--அப்பொழுது இராமன் அநுமானே நோக்கி ஒன்று கூறத் தொடங்கல்.

அரசரே யாதி யாக வடியவ ரந்த மாகக்
கரைசெய லரிய போகந் துய்க்குமா கண்டி ராமற்கு
அரசியல் வழாமை நோக்கி யறுசுவை யமைக்கும் வேலை
விரைசெறி கமலங் கண்ண னனுமனை விளித்துச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரீவமகாராசன் முதலாக அடிமை செய்வோர் வரையிலும் [யாவரும்] (தான் செய்வீக்கிற விருந்துபசாரத்தினால்) அளவு காணமுடியாத இன்பத்தை அனுபவிக்கும்விதத்தை (பரத்துவாசன்) பார்த்து (ப்பின்பு), இராமபிரானுக்கு அரசுரிமை தவறாதபடி கவனித்து அறுவகைச் சுவையையுடைய உணவுகளை அமைக்கும்போது,--வாசனையிக்க தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய ஒரு இராமன் அநுமானே அழைத்து (ஒன்று) கூறுபவனானான்; (எ - று.)--அதனை, மேற்கவியிற் காண்க.

அறுசுவை - பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிற்த அன்மொழித் தொகை. ஆறுசுவைகளாவன - கைப்பு, தித்திப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு. அரசனான இராமனுக்கு உதவியெய்ததனால், சுக்ரீவன், மகாராஜனெனப்படுவன்; அத்தன்மை தோன்ற, சிறப்பாக 'அரசர்' என்றார்: இதில் ராஜசராசனான விஷ்ணுவும் அடங்குவன். பி-ம்:--¹சொல்வான், (சுகஉ௧)

வேறு.

உ௦௨.--இராமன் அநுமானேப் பாரதனிடம் அனுப்புதல்.

இன்று ¹நாம் பதி ²வருதுமுன் மாருதி ³யீண்டச்
சென்று ⁴தீதின்மை செப்பியத் ⁵தியனித் தீனயோன்
நின்ற ⁶நீர்மையு நினைவுநீ தேர்ந்தெம்மி நேர்தல்
நன்றெ னாவவன் ⁷மோதிரங் கைக்கொடு நடந்தான்.

(இ - ள்.) 'அநுமானே! நீ நாம் அயோத்திக்கு வருதற்குமுன்பே இப்பொழுது விரைவாகச் சென்று, (நந்திக்கிராமத்திலுள்ள பரதனுக்கு எனது) ¹நீர்மத்தைக் கூறி, (அவன் மனத்திலுள்ள பயமாகிய) அந்த அக்கினியைத் தணித்து (எனது) தம்பியாகிய அப்பரதன் மேற்கொண்டு நின்ற

ஒழுக்கத்தையும் (அவனது) எண்ணத்தையும் ஆராய்ந்தறிந்து, எம்மிடத்து வந்து சேர்தல் நல்லது' என்று கூறி, (அடையாளமாகத் தனது மோதிரத்தைக் கொடுக்க), அவ்வறுமான், அந்தமோதிரத்தைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டு சென்றான்; (௭ - 2 று.)

இராமன் தான் குறித்தகாலத்தில் வாராவிடின் அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்வேனென்று முன்பு பிரதிஜ্ঞைசெய்திருந்தபடி பாதன் தீமூட்டியிருப்பா னென ஊகித்து 'அத்தீயலித்து' என்று கூறியதாகவுங் கொள்ளலாம். இளையோன்றினவு-தானே அரசாள்வது, இராமன் அரசாள்வது, இராமன் தன் நாட்டில்வராமலேயிருப்பது ஆகியஇம்மூன்றில் அவனுடைய விருப்பமானது. 1-ம்:--1நம், 2போகலம், ஏகலம், ஏகுமுன் 3ஈண்டிச், இன்னே, அன்னே. 4நம்வரவுரைத்துவெந். 5தீயையுந்தீர்த்து, தீமையும்விலக்கி. 6காலையின்வருதுமென்றேயினனெடியோன், காலையின்வருதியென்றேயினனெடியோன். 8ஆழியும். ஒருபிரதியில் பாத்நுவாசப்பிடலம் இதனோடுமுடிய, மேல் பாதநுயிர்வருபிடலம் தொடங்குகின்றது. அந்தப்பிரதியில் குகனைப்பற்றிப் பின்பு காட்டப்படும் செய்யுள்களில்லை. சிலபிரதிகளில் பாத்நுவாசனீச்சீரமப்பிடலம் இதனோடுமுடிய, மேல் பாதன்விரதப்பிடலம் தொடங்குகின்றது. அந்தப்பிரதிகளில் குகன்செய்தியைத்தெரிவிக்கும் பாடல்களுள்படப் பாதன்விரதப்பிடலம் என்ற பெயர்பெற, வேறொருபிரதியில், குகன் விரதப்பிடலம்என்று பெயர்பூண்டு ஒருபிடலம் தொடங்குகின்றது. (சகஉஉ)

உ௦௩.—அநுமான் பாதனிடத்துக்குச் செல்லுதல்.

தந்தை வேகமுந் தனதுநா யகன்றனிச் சிலையின் முந்து சாயகக் கடுமையும் பிற்பட முடுகிச் சிந்தை பின்வரச் செல்பவன் குகற்குமச் 1சேயோன் வந்த வாசகங் 2கூறிமேல்3வான்வழி போனான்.

(இ - ள்.) (தனது) தந்தையாகிய வாயுவின்வேகமும் தனதுதலைவனான இராமபிரானது ஒப்பற்றவில்லினின்று புறப்படுகிற அம்பின் வேகமும் (தனதுவேகத்துக்கு ஈடாகாமற்) பிற்படும்படி விரைந்து, (தனது) மனமும் பின்னாகும்படி போகின்றவனாகிய அ.றுமான்,-- (இடைவழியிலுள்ள) குகனுக்கும், செவ்வியகுணங்களையுடைய அந்த இராமபிரான் எழுந்தருளிய செய்தியைக்கூறி, பின்பு, ஆகர்ச்சமார்க்கமாக (ப் பாதனைநோக்கி) ச் சென்றான்; (௭ - 2 று.)--1-ம்:--1செல்வன், 2கூறவும், கூறென, கூறியே, 3வான்வழிச்சென்றான். குகன் விரதப்பிடலம் உள்ள பிரதியில் ஒருசெய்யுள் உள்ளது வருமாறு:--

*மாருதி விடைகொண் டேக வரதனு மறையோன் பாதம் ஆரரு ளோடு நீட வணங்கின னவனு மாசி சீரிது கூறிச் சேறி பென்றலும் மானஞ் சேர்ந்து போரியல் தானே யோடும் பொருக்கென வெழுந்து போனான்.

* இச்செய்யுளின் சொற்பொருள்கள் பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கச் செய்யுள்வருவதை [உசுக-21-இல்] காணலாம்.

சிலபிரதிகளில் இங்குச் சிலசெய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன: அவை குகன்செய்தியைக் கூறும்: அவை வருமாறு:---

1. வேறு. மானேர் விழியா ஞடனே வனமுன்
1போனா னொருநாள் வருநா ளிலிதீர்
தேனே யமுதே தெளிவே 2தெளிவின்
ஊனே யுயிரே வுலகா ஞடையாய்.

பி - ம்:---1போனார். 2தெளிவின்று.

2. வேறு. அம்பவளச் செவ்வா யணிகடகச் சேவகனை
வம்பவிழுஞ் 1சோலை கோசலநா டுடைவள்ளல்
எம்பெருமா னென்னை யிழிகுலத்து நாயேனைத்
தம்பியென வுரைத்த தாசரதி தோன்றானே.

பி - ம்:---1சோலைகுழ்.

3. வாழி மலைத்திண்டோட் சனகன்றன்¹மாமயிலை
ஏழுலக மாளு மிறைவன் மருமகளைத்
தாழ்வில் பெருங்குணத்தாள் தானுன் கொழுந்திரீ
தோழ னென்²வுரைத்த தோன்றலார் தோன்றாரோ.

பி - ம்:---1மாமகளை. 2உரைக்குந்.

4. வேறு. துங்க விற்கரத் தோழனார் சொன்னநாள்
இங்கு வந்திலர் யானிறப் பேனெனா
மங்கை மாறும் படையும்வன் சுற்றமும்
அங்கு நீர்க்கங்கை யம்பியி லேற்றினான்.

5. வேறு. *வேத நாதனும் வில்லியும் விரைமலர்த் திருவும்
ஏது செய்யினு மென்னுயிர் முடிப்பனென் 1றெண்ணி
ஓத 2நீரிடை யோடம துடைத்துயிர் விடுவான்
காத லாருடன் கங்கையி னடுவுறச் சென்றான்.

பி - ம்:---1உன்னி. 2நீரினில், நீரிலே.

6. வேறு. கண்ணுந் தோளும் வலந்துடிக் குங்கரை
வண்ணப் புள்ளும் வலியும் வலத்திலே
1எண்ணுங் காலையி லேயெழில் மாருதி
அண்ணல் வந்தன னென்றுரை யாடினான்.

பி - ம்:---1பண்ணுங்காலவந்தே. ஒருபிரதியில் இச்செய்யுள் "உள்
ளவான்கினை" என்ற அடுத்தசெய்யுளின்பின் உள்ளது.

7. உள்ள வான்கினை யேற்றி யுயர்குகன்
வெள்ளக் 1கங்கையி னுக்கி விரைந்தவண்
2உள்ளு நெற்றி யுடைப்பள விற்புகும்
வள்ள லார்விடு மாருதி தோறினான்.

பி - ம்:---1கங்கையினுக்கி. 2உள்ளிலேற்றி.

* குகப்படலமென்று தனியேயிராதபிரதியொன்றில், 5, 8, 10, 11, பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

8. ஒங்கு வாலினை யோட்டியல் வோடங்கள்

1 தீங்கு றுவகைச் சுற்றிக் குறுகிரீர்

ஆங்கு 2 நின்றம் கவைவலித் தானவை

3 தீங்கி லாவகை டுதன்கரை சேர்ந்தவால்.

பி - ம்:—1 நீங்கிடாவகைச்சுற்றினெருக்கினன். 2 நின்றவலித்தனன்; 3 தீங்குதீர்த்தெனத்...சேரவே.

9. வேறு. கையார் வெஞ்சி லைக்கருணா கரற்குக் காது
லுடைத்தோழி, மையார் சிருங்க வேர்புர முடையாய் மிகுகோ
சலைகளிறு, மையார் நிறத்தான் வந்தொழிந்தான் மிதிலை வல்லி
யவருடனே, ஐயா வந்தான் நம்பியொடு மடியே முய்ய
வந்தானே.

10. வேறு. ஆருளை யுரையென வனுமன் கூறுவான்

சிரிய வாயுயின் 1 ரேன்றல் 2 சீரியோய்

3 குருடை யிராமற்குத் தூத 4 எனன்றுள தூ

5 ஏருடைத் தலையின்மே லெழுதப் பட்டுளேன்.

பி - ம்:—1 புதல்வன். 2 செவ்வியோய். 3 தாருடை, ஏருடை. 4 என்
றென. 5 ஏர்கொள்வேல்தோளினுயென்றுகூறினான், ஏருள...தானென.

11. பரதனைத் தீயையும் விலக்கிப் பாருடை

வரதனை யிராமனை 1 மாறிக் காண்பது

சரதமே யினியிறை தாழ்க்கொ ணுதெனாக்

கரதலத் தாழியுங் காட்டிப் போயினான்.

பி - ம்:—1 மறித்துங்.

(சகஉஉ)

வேறு.

உ0ச.—கவிக்கூற்று-இராமன் தென்றிசையிற்செய்த செயலைக்
கூறின நாம், இனி அயோத்தியின்செயலைக் கூறுவோமெனல்.

இன்றி சைக் 1 கிட மாய விராகவன்

தென்றி சைக்கரு மச்செயல் செப்பினும்

2 அன்றி சைக்கு 3 மரிய 4 வயோத்தியில்

சைத்துள தன்மை நிகழ்த்துவாம்.

(இ-ள்.) இதுவரையிலும் புகழ்க்கு ஆதாரமாயுள்ள இராம
பிரான் தெற்குத்திக்கிற் சென்று செய்த 3 செய்திகளைச் சொன்னோம்;
(இனிமேல் அதுமான சென்ற) அக்காலத்தில், (யாவராலும்) புகழ்ப்
படுகிற (பகைவர்களாற் கிட்டெற்கு) அருமைமான அயோத்தியாபட்
டணத்தில் பொருந்திநடந்த வரலாற்றைக் கூறுவோம்; (எ-று.)

ஒருநகரத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ள சிற்றூரி லுள்ளவர் அந்நகரத்
தைத் தமக்குஇடமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுதல்போல, அயோத்தியின்
மிகச்சமீபமான நந்திக்கிராமத்தில் நடந்த பரதன் வரலாற்றையும்
அயோத்தியில் நடந்ததாகவே குறித்தார். பி-ம்:—1 இடன். 2 இன்று.

3இனிய. 4அயோத்தியுள். 5இசைக்கின்ற. குகன்விரதப்படலம் என்று பெயருள்ள பிரதியில் இதனோடு அப்படலம் முடிய, இனிப் பாதன்விரதப்படலம் என்று காண்கின்றது. (சகஉச)

உ0௫.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள்-பாதனதுநிலைமையைக் கூறும்.

1நந்தி யம்பதி யின்றலை 2நாடொறுஞ்

சந்தி யின்றி நிரந்தரர் தம்முரை

3பந்தி யங்கழற் 4பாத மருச்சியா

இந்தி யங்களை வென்றிருந் தானரோ.

ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) நந்திக்கிராமத்திலே தினந்தோறும் (பூசனைக்கென்று ஏற்பட்ட கால நண்பகல் மால எனற மூன்று)சந்தியாகாலங்களை(யே பூசாகாலமாகக்கொள்ளுதலை) யின்றி இடைவிடாமல் [எப்பொழுதும்] தனதுதமையரான இராமபிரானது ஒழுங்கான அழகிய வீரக்கழலைய ணிந்ததிருவடிகளை [பாதுகையை]ப் பூசித்துக்கொண்டு, (தனது) ஐம் பொறிகளையும்(புலன்வழிப்போக்காமற்)பாதுகாத்துத் தன்வசப்படுத்தி யிருக்குந் தன்மையையுடையவனும்,—(எ - று.)

“நந்தியம் பதியிடை நாதன் பாதுகஞ், செந்தனிக்கோன்முறை செலுத்தச் சிந்தையான், இந்தியங்களை யவித்திருத்தல் மேயினான், அந்தியும் பகலும் நீரறாத கண்ணினான்” என்றார் அயோத்தியாகாண்டத்திலும். இருந்தான்என முற்றுகக்கொள்ளுதலுமொன்று. மேலிற்கவிகளிலும்இப்படியே. பி - ம:---1நந்தியின். 2நாடொலாம், நான்வரும். 3அந்தி. 4பாதமதர்ச்சியா. (சகஉ௫)

உ0௬. துன்பு ருக்கவுஞ் 1சுற்றி யுருக்கொண

என்பு ருக்குந் 2தகைமைய திட்டதாய்

முன்பு ருக்கொண் டொருவழி 3முற்றுறு

அன்பு ருக்கொண்ட தாமென 4லாகுவான்.

(இ - ன்.) (இராமனைப் பிரிந்த) துன்பமாகிய பெருக்கொடுத்தி குழந்துவெதுப்புதலால் (வேறுஎவ்வகையினாலும்) உருக்கமுடியாத தான எலும்பும் உருக்கப்படுந்தன்மை பொருந்தியதாக,—முன்பு ஓரிடத்திலும் [ஒருகாலத்திலும்] வடிவங்கொண்டு நிரம்பாததான அன்பென்னுங்குணந் தானே ஒரு வடிவங்கொண்டதாகுமென்று சொல்லும்படியிருப்பவனும்,—(எ - று.)

எவ்வாற்றாலும் உருகாததான எலும்பும் இராமவிரகதாபத்தால் உருகும்படியாயினன் பாதனென்பது, முன்னிரண்டடியின் கருத்து. ‘உருக்கவும்’ என்ற உம்மை, எடுத்து ‘என்பு’ என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் வடிவங்கொண்டு காணப்படாததான அன்பு ஒருவடிவங்கொண்டதுபோலத் தோன்றுகிறான் இவனென்று காண்பவரனைவருஞ் சொல்லும்படியாயினன் பாதன் என்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. “குடத்துள் விளக்கும் தடற்

றுள் வாளும்பேல இதுகாண் அன்பென்று தந்துகாட்டீலாகாது; அன்புடையரான குணங் கண்டவிடத்து இவை உண்மையான் ஈங்கு அன்புஉண்டென்று அநுமித்துக்கொள்ளற்பாற்று: அன்புடையரான குணம் யாவையோ வெளிள்?—சாவிற்சாதல், நோவின்நோதல், ஒண் பொருள்கொடுத்தல், நன்கினிதுமொழிதல், புணர்வுநனிவேட்டல் பிரிவுநனியிரங்கல் என இவை” என்ற இறையனாகப்பொருளுரை யாலும், “நோயும் வேட்கையும் நுகர்வும் என்றங்கு, ஆவயின்வருஉங் கிளவியெல்லாம், நாட்டிய மரபின் நெஞ்சுகொளினல்லது, காட்ட லாகாப் பொருளவென்ப” என்ற தொல்காப்பியத்தாலும் அன்பிற்கு இயல்பில் உருவமில்லாமையை உணர்க: அது, உண்மையாத் திர முணர்த்திப் பிழம்பு உணர்த்தப்படாத தெனப்படும். பி-ம்:—1சுற்ற முருக்கவும், சுற்றமுருக்கொணு, துற்றியுருக்கொணு. 2தன்மையினீட்ட தாய், தகைமையினீட்டத்தான், தகைமையினீட்டத்தாய், தகைமையீ டீட்டிதாய். 3முற்றற, முற்றற. 4ஆயினான். (சகஉச)

உ௦௭. 1நினைக்க வுந்2தடங் கண்ணினை நீர்வர
3இனத்த தண்டலை நாட்டிருந் தேயுமக்
4கனத்த கந்தமுந் காயுந் 5கனிகளும்
6வனத்த 7வல்ல வருந்தலில் வாழ்க்கையான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான் காட்டுக்குச்சென்றதை) நினைத்தமாத்திரத்திலே விசாலமான(தனது)இரண்டு கண்களினின்றும் நீர்பெருகக் கூட்டமான சோலைகளையுடைய நாட்டிலே (தான்) இருந்தும், அந்தப் பருத்த கிழங்குகளும் காய்களும் பழங்களும் ஆகிய வனத்திலுள்ளன அல்லாதவற்றை [நாட்டினுள்ளபொருள்களை] உண்ணுதலில்லாத[உண்ணாது] உயிர்வாழ்க்கையைுடையவனும்,—(எ - று.)

பரதன் தான் காட்டிலன்றி நாட்டிலே வசித்தாலும் நாட்டாருண் ணும்உணவுகளைக் கொள்ளாமல், வனவாசஞ்செய்கிற இராமபிரான் போலவே காட்டிலுள்ளனவான காய்கனிகிழங்குகளையேயுண்டு உயிர்வாழ்வனயிருந்தன னென்க. பி - ம்:—1நினைத்த, நினைந்த, 2தருங்கற்பகநேர்வரும், தடங்கண்ணினைநீரவாய், 3நனைத்த, நனைந்த, 4கனிந்த, 5கனியுமல், 6வனைந்த, 7அல்லது. (சகஉஎ)

உ௦௮. நோக்கிற் றென்றிசையல்லது1நோக்குறான்
ஏக்குற் றேக்குற் றிரவி குலத்துளான்
வாக்கிற் பொய்யான் வரும்வரு மென்றுயிர்
போக்கிப் போக்கி 2புழுக்கும் பொருமலான்.

(இ - ள்.) கண்ணெடுத்துப்பார்ப்பதாயிருந்தால் (இராமன் வனத்தினின்று வரக்கூடிய) தெற்குத்திக்கைப் பார்ப்பதேயன்றி (வேறொரு திக்கையும்) பாராதவனும்,—(தமையனாரைநினைத்து மனம்) மிகவும் ஏங்கி 'சூரியகுலத்தவனாகிய இராமபிரான் வாக்கினுற் பொய்கூறாத

லால் நிச்சயமாய் வருவன்' என்று எண்ணி, மிகுதியாகப் பெருமூச்சு விட்டு வருந்துகின்ற புலம்புதலையுடையவனும்,—(எ - று.)

'வாக்கின்' என வேண்டாது கூறினது, தான் ஒருகாற் பேசுகின்ற தாலும் தன்வாய் ஒருபொய்யையும் பேசா தென்று அறிவித்தற்காக. பி-ம்:—¹நோக்குரு. ²அழைக்கும், இழைக்கும், உழைக்கும். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் "உண்ணுநீர்க்கு" என்ற அடுத்தபாடலின்பின் உள்ளது.

உ. 0 கூ. உண்ணு நீர்க்கு முயிர்க்கு ¹முயிரவன்
எண்ணுங் கீர்த்தி யிராமன் ²நிருமுடி
மண்ணு நீர்க்கு ³வரம்புகண் டாலன்றிக்
கண்ணி⁴னீர்க்கொர்⁵கரையெங்குங் காண்கிலான்.

(இ - ள்.) (பிராணாதாரமாகப்) பருகுகின்ற தண்ணீர்க்கும் ஜீவாத். மாவுக்கும் உயிர்போன்ற தன்மையையுடையவனான (யாவராலும்) கண்முகத்திக்கப்படுகிற புகழையுடைய இராமபிரானது (பட்டாபிஷேக காலத்தில்) திருமுடியைக் கழுவிவிழும் நீர்க்கு ஒருவழியைக் கண்டால்லாமல் (தன்) கண்ணினின்று பெருகும் நீர்க்கு ஒருமுடிவை எவ்விடத்தும் காணப்பெறாதவனும்,—(எ - று.)

இராமபிரானுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்தேறினான்றிப் பரதனுக்குத் தயரம் நீங்காது என்பது, கருத்து. வரம்பு - சமயம். கரைமுடிவெல்ல. நீர்க்கு உயிரவன் என்றது-எல்லாப்பிராணிகளும் தரித்திருப்பதற்கு இன்றியமையாததான நீரும் அவனதீனமாயிருக்குமென்ற படி. பி - ம்:—¹உயிரதாய், உயிர்தர, உயரவைத்து, உயர்வதே. ²திருவடி. ³வரம்புமுண்டாலன்றிக், வரம்புமுண்டாமென்பான். ⁴நீர்க்குங், நீர்க்குக். ⁵கரையொன்றும். (சகஉக)

உ. 0. -- 'இராமன் வரவேண்டியது எந்நாள்?' என்று பரதன் ஆலோசித்தல்.

அணைய யை பரத னலங்கலிற்
புனையுந் தம்முரை ¹பாதுகைப் பூசனை
நினையுங் ²கால ³நினைத்தனா னாமரோ
மனையின் வந்தவ னெய்த மதித்தநாள்.

(இ-ள்.) (கீழ்க்கூறிய) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையனான பரதன் பூமாலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்டனவான தமையனானது மரவடிகளின் பூசையைச் செய்ய எண்ணின காலத்தில், அவ்விராமபிரான் (தன்) அரண்மனையில் மீண்டுவந்து சேர்த்தற்குக் குறிப்பிட்டுள்ள நானாப்பற்றி ஆலோசித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹பாதுகையூசனை. ²காலம். ³நினைந்தனன். (சகஉ0)

உ. 0 க. -- 'இராமன் வரவேண்டியநாள் இன்றுதான்' என்று சொந்தர்கள் பரதனுக்குத் தெரிவித்தல்.

¹யாண்டு வந்திங் கிறுக்குமென் றெண்ணினான்
மாண்ட சோநிட வாய்மைப் புலவரை
கண்டுக் கூய்த்தரு ²கென்னவந் தெய்தினார்
ஆண்ட கைக்கின் ³றறுதியென் றாரரோ.

(இ-ள்.) '(இராமபிரான்) எப்பொழுது இங்கே வந்துசேர்வான்?' என்றுநீனத்தவளுன பரதன்,—(தனது ஏவலாளரைநோக்கி), 'மாட்சிமைப்பட்ட சோதிடமவல்ல உண்மைப்புவர்களை இங்கு அழைத்துக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று கட்டளையிட, (அவர்கள் போய்ச் சொன்ன வளவில் அச்சோதிடர்கள், அங்கு)வந்து சேர்ந்து, (இராமபிரான் வரவேண்டியநாளைக்குறித்து உடனே பரதன் வினாவியதற்கு), 'ஆண்மைக்குணமுடையான இராமபிரானுக்கு இன்றைத்தினம் (பதினான்குவருடமும்) முடியுங் காலம்' என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)—அறுதி-மீண்டு வந்துசேரவேண்டிய எல்லை யென்க. பி-ம்:---1ஆண்டுவந்திங்கடுக்கும், ஈண்டுதான்வந்திருக்கும், யாண்டுமின்றொடறுதி. 2என்றான். 3அவதி. ௨௧௨.—சோதிடர்வார்த்தையைக்கேட்டுப் பரதன் ழர்க்கீச்சித்துவிழுதல்.

என்ற 1போதத் திராமன் வனத்திடைச்
சென்ற 2போதத்த தவ்³வுரை செல்வத்தை
வென்ற 4போதத்து வீரனும் வீழ்ந்தனன்
கொன்ற 5போதத் துயிர்ப்புக் குறைந்துளான்.

(இ - ள்.) என்று (சோதிடர்கள்) சொன்னபோது, (அரசாட்சிச்) செல்வத்தை (த் தனக்கு வேண்டாவென்று) வெறுத்துவிட்ட நல்லறிவுடைய வீரனாகிய பரதனும், (இராமனைத் திருப்பியழைத்துவருதற்காகத் தான்) வனத்திற் சென்றபோது (தன்னைநோக்கிக்) கூறியதாகிய இராமனது அந்தவார்த்தை (தன்மனத்திற்குவந்து தன்னை) மிக வருத்தியபோது மூச்சு அடங்கியவளும் [மூர்ச்சித்து] விழுந்திட்டான்.

தனது தாயின் முயற்சியால் தனக்குக்கிடைத்த அரசச்செல்வத்தைக் கைக்கொள்ளாது பற்றுவிட்டு அதனை மூத்தவளுன இராமற்கே யுரியதாகி அவன் வனஞ்சென்றிருந்தகாலத்தும் அவனது திருவடநிலைக்கே முடிசூட்டி ஆண்டமையால், பரதனை 'செல்வத்தை வென்ற போதத்த வீரன்' என்றார். ௩ வனத்திற் சித்திரகூடத்திலே "ஆமெனிலேழிரண் டாண்டிலையீர், சாமகீர் நெடுநகர் நண்ணிகானிலங், கோமுறை புரிகிலை யென்னிற்கூரெரி, சாமிது சரதம் சின் னுணை சாற்றினேன்" என்று பரதன் கூறினதற்கு, இராமன் உடன்பட்டு "அன்னதாக" என்றதை, இங்கே 'அவ்வுரை' என்றது குறிக்கும். அங்ஙனம் வாராமை குறித்து வருந்தலானன். பி - ம்:---1போதில், 2போழ்தொத்து, போதொத்தது. 3உரைச்செல்வனை. 4ஒத்து, போதத்து. 5போழ்தொத்து, போதொத்து. (சக௩௨)

௨௧௩.—நான்தகவிகள் - இராமன் வாராமைப்பற்றிப் பரதன் பலவாறு சீர்க்கீத்து வருந்துதலைத் தெரிவிக்கும்.

மீட்டெ முந்து 1விரிந்தசெந் தாமரைக்
காட்டை 2வென்றெழு கண்கலு ழிப்புனல்
3ஒட்ட 4வுள்ள முயிரினை 5பூசனின்று
வும் 6மவ லத்தழிந் தானரோ.

(இ - ள்.) (பரதன் மூர்ச்சைதெளீர்து) கிரும்பவும் எழுந்த, மலர்ந்த செந்தாமரைத்தொகுதியை வென்றுவிளங்குகின்ற(தனது)கண்கள் கலங்கியநீரை உருக்கவும், (தன்)மனம் (இராமன் வராமையைப்பற்றிய கவலையைக்கொண்டு) நின்று உயிரை ஊசலாட்டவும், துன்பத்தினால் நிலைதலங்கினான்; (எ - று.)

இராமன் வரவில்லையே யென்னுங் கலக்கத்தினூற் பரதனுக்கு உயிர்போவதும், மீண்டும் இராமன் எழுந்தருளினூற் காணலாமே யென்னும் ஆசையினால் அவ்வுயிர் மீண்டெவருவதுமாயிருந்த தென்க.பி-ம்:—¹விரைச்செழுந். ²வென்றதன், வென்றொளிர். ³ஆட்ட. ⁴உள்ள. ⁵ஊசினின்று. ⁶மலர்த்தாள் களருச்சியா. (சகநட)

உக௪. எனக்கி யம்பிய நாளுமென் னின்னலுந்
தனைப்ப யந்தவ¹னையமுந் தாங்கியவ்
வனத்து வைகல்செய் யான்வந்²தடுத்தேதோர்
வினைக்கொ டும்பகை யுண்³டென விம்மினான்.

(இ - ள்.) (இராமன்), என்னேநோக்கிப் (பதினென்குவருடங்கழிந்ததும் வருகிறேனென்று) கூறிய தவணையான தினத்தையும், (அவன் இங்குஇல்லாமையால்)நான் படுகின்ற வருத்தத்தையும் தன்னிப்பெற்ற தாயான கௌசல்யை (தன்னிடம்வைத்துள்ள) அன்பையும் தன்மேல் தாங்கிக்கொண்டு, அக்காட்டில் வசித்திரான்[இங்கு வந்தேயிருப்பன்]; (அங்நனம் அவன் இங்கு இப்பொழுது வாராமைக்குக் காரணமாக வனத்தில்)வந்து நேர்ந்துள்ள(அவனுயிரை யொழிப்பது)ஒரு கொடிய தீவினைப்பயனாகிய பகை உண்டுபோலும்! என்றுஎண்ணிக்கலங்கினான்.

இராமன் மீண்டெவருவதற்கு ஒவ்வொன்றே போதுமான மூன்று காரணங்கள் இருக்கவும் அவன்சொன்னபடி திரும்பிவாராமையால் அவனுக்குப் பெரும்பகைவனால் ஏதோ தீங்கு நேரிட்டிருக்கவேண்டுமென்று நினைத்துப் பரதன் கலங்கினனென்க. விம்முதல் - தேம்பித் தேம்பி யமுதலுமாம். பி-ம்:—¹துன்பமும். ²அடுத்ததோ. ³என்று. ()

உக௫. மூவ கைத்திரு மூர்த்திய ராயினும்
பூவ கத்தில் விசும்பிற் புறத்தினில்
¹ஏவர் ²கிற்ப ரெ திர்நிற்க ³வென்னுடைச்
சேவ கற்கென லையமுந் தேறினான்.

(இ - ள்.) 'எனது (தமையனான) வீரனுக்கு எதிரில்நின்றுபோர் செய்ய, (பிரம விஷ்ணு ருத்திர ரென்னும்) சிறந்த மும்மூர்த்திகளாயினும் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் மற்றொன்றாகிய பாதாளத்திலும் (உள்ளவர்களாயினும்), எவர் வல்லமையையுடையவர்? [ஒருவருமில்ர்]' என்று ஆலோசித்து(முன்கொண்ட)சங்கையும் நீங்கப்பெற்றான்;(எ-று.)

'இராமனுக்குப் பெரும்பகையால் ஏதேனும் தீங்கு நேரிட்டிருக்குமோ?' என்று ஐயுற்ற பரதன், மும்மூர்த்திகளாலும் எதிர்க்கவொண்ணாத வலிமையையுடைய இவனுக்கு வேறுபகைவர் உண்டாகாரென

அந்தச்சந்தேகமீங்கி, 'வாராமைக்குக் காரணம் வேறுயாதோ?' எனப் பின்னும் எண்ணலாயினென்க. கிற்பர், 'கில்' என்னும் ஆற்றலுணர்ந்தும் இடைச்சொல் - பகுதி. பி - ம்:—1 ஏவ, 2 கிற்பர், 3 எண்ணுடைச்.

உககூ. என்னை யின்னு உரசிய லிச்சையான்

1 அன்ன னுகி னவனது கொள்கவென்று
உன்னி னன்கொ லுவது நோக்கினுள்
இன்ன தேநல னென்றிருந் தானரோ.

(இ-ள்.) 'அவ்விராமன்', என்னைப்பற்றி, அப்பரதன் (பதினான்கு வருடம் ஆண்டதுபோதாமல்) இன்னமும் அரசாட்சிசெய்தலில் விருப்பமுள்ளவனானால், (அவனை) அவ்வரசாட்சியைக் கைப்பற்றட்டும் என்று நினைத்தானோ? (என்று கலங்கி), இனிச்செய்யவேண்டுவதை ஆலோசித்தவராய், 'இச்செய்யவே (நமக்குத்) தக்கது' என்று துணிந்தான்.

அத்துணாவை அடுத்த கவிகளிற் கூறுகின்றார். 'என்று' என வருவிக்க. இனி, உறுவது நோக்கினுள் - (பதினான்கு வருடங்கழிந்ததும் தான்) செய்யவேண்டுவதை நினைத்தவனான இராமபிரான், 'பரதன் அரசாட்சியை விரும்பினான் கைக்கொள்ளட்டும்' என்று, உன்னினுள் - நினைத்தவராய், இன்னதே நலன் என்று இருந்தான் கொல் - காட்டி வருந்து நான் கழிப்பதே நலமுடையது என்றுகருதி அவ்விடத்தே இருந்துவிட்டானோ! என்று பரதன் சங்கித்தானெனவும் பொருள்கூறலாம். பி-ம்:—1 அன்னதாகில். (சகநகூ)

உகஎ.—பரதன் இறுக்கத் துணிதல்.

1 அனைத்தி லன்கொன்று மாயினு மாகுக
வனத்தி ருக்கவில் வையம் புதுதக
நினைத்தி ருந்து 3 துயர முழக்கிலேன்
மனத்து மாசென் னுயி⁴ரொடும் வாங்குவேன்.

இதவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (இராமன்) வனத்திலேயே இருக்கட்டும்; (அன்றி), இந்நாட்டில் வரட்டும்; அவற்றுள் எதுடந்தாலும் நடக்கட்டும்; (இராமன் விஷயமாகப் பலவாறு) சிந்தித்து இங்கிருந்து (இத்) துன்பங்களை அனுபவிக்கமாட்டேன்: என் உயிருடனே (என்) மனத்துன்பத்தையும் நீக்கிக்கொள்வேன்; (எ - று.)--எனது உயிரீங்கினாலன்றி மனத்துன்பமீங்காது என்பது, ஈற்றடியின் கருத்து. பி-ம்:--1 அனைத்தும்... ஆகுக, அனைத்திலன்கொன்றாயினதாகுக, 2 இருக்குக, 3 நெடுந்துயர்முழக்கிலேன், நெடுந்துயர்முழக்கிலேன், பெருந்துயர்முழக்கிலேன், துயரக்கடனீங்கி. 4 ஏனும்வாங்குவேன். (சகநகூ)

உகஅ.—பரதன் கட்டளையால் சத்துருக்கினன் வருதல்.

என்னப் பன்னி யிளவலை யென்னுழைத்
துன்னச் சொல்லுதி ரென்றலுந் தூதர்போய்
உன்னைக் கூயின னும்மு னெனமுனம்
முன்னர்ச் சென்றனன் மூவர்க்கும் பின்னுளான்

(இ - ள்.) (பரதன்) இவ்வாறு பலவிதமாகச் சொல்லி, (தூதர் களை நோக்கி), 'என்னிடத்து என் தம்பியான சத்துருக்கினை வரச் சொல்லுங்கள்' என்று கட்டளை யிட்ட மாதிரித் தில், --- தூதர் (சத்துருக்கினை ிடத்திற்) சென்று (அவனை நோக்கி), 'உன் தமையன் [பரதன்] உன்னை அழைத்தான்' என்று சொல்லுதற்கு முன்னமே (இராமன் பரதன் லக்ஷ்மணன் என்னும்) மூவர்க்கும் பின்பிறந்தவனாகிய சத்துருக்கினன், பரதனெதிரிற் சென்றான்; (எ - று.) (சக௩௮)

௨௧௬.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - பரதன் சத்துருக்கினை வரம் வேண்டி தேலைக் கூறும்.

தொழுது நின்றதன் றம்பியைத் தோய்கணீர்

¹எழுது மார்பத் திறுகத் தழுவினான்

²அழுது வேண்டுவ துண்டைய வவ்வரம்

³பழுதி லாயை யி னாற்றரற் பாற்றென்றான்.

(இ - ள்.) (பரதன்), (தன்னை) வணங்கி நின்ற தனது தம்பியான சத்துருக்கினை, நிறைந்த கண்ணீர் (பல்வாறுக) வழிந்தோடப் பெற்ற (தனது) மார்பில் அழுந்தத் தழுவினவனாய், அழுது 'ஐயனே! (நான் உன்னிடத்துக்) கேட்டுக்கொள்வது ஒன்று உண்டு: அந்தவரமானது தவறுபடாதபடி தருதற்குத் தகுதியுடையது' என்று வேண்டினான். பி - ம்:—¹ஒழுது. ²முழுதும். ³பழுதில்வாய்மையினாய். (சக௩௯)

௨.௨௦. என்ன தாகுங்கொ ¹லவ்வர மென்றியேல்
சொன்ன நாளி லிராகவன் றேரன்றிலன்
பின்னு தீயிடை யானினி னிவென்
மன்ன ²இத்யென் சொல்லே ³உற்தென்றான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் பரதன் தன் தம்பியை நோக்கி), 'அவ்வரம் யாதாகுமோ வென்று கேட்பையானால், (கூறுவேன், கேள்): 'இராம பிரான் (தான் வருவதாகக்) கூறிய நாளில் வந்தாளில்லை; (ஆகையால், நான் முன்பு பிரதிஜ்ஞை செய்துள்ளபடி) இப்பொழுது நான் எரிசின்ற அக்கினியில் விழுந்து உயிர்விடுவேன்; (நீ), என் சொல்லை மறுக்காமல் (இவ்விராச்சியத்துக்கு) அரசனாவாய்' என்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹எவ். ²ஆணை. ³மறாய். (சக௪௦)

௨௨௧.—அதுகேட்டுச் சத்துருக்கினன் வருந்தித் தாபங்கொள்ளுதலை இரண்டுக்கவிகள் தெரிவிக்கும்.

கேட்ட தோன்றல் கிளர்நடக் கைகளால்
தோட்ட தன்செவி பொத்தித் துணுக்குற
¹ஊட்டு நஞ்ச முண்டாடுதத் துயங்கினான்
நாட்டமும் மனமுந் நடுங்கா நின்றான்.

(இ - ள்.) (அவ்வார்த்தையைக்) கேட்ட சிறந்தவனான சத்ருக்கன், விளங்குகிற பெரிய கைகளினால் துளைபட்ட தனது காதுகளை மூடிக்கொண்டு திடுக்கிட்டு, (பிரரால்) ஊட்டப்பட்ட விஷத்தை யுண்

டவன்போல வருந்தியவளாய், கண்களும் மனமும் நடுக்கங்கொண்டு நின்றான்; (எ - று.)—காதுபொத்தினது, கேட்கத்தகாத கொடிய வார்த்தையைக் கேட்டதனால். ௮ - ம்:—1 ஊட்ட. (சகசக)

௨௨௨. விழுந்து மேக்ரீயர் விம்மலன் வெய்துயிர்த்து
எழுந்து நானுனக் கென்ன 1 பிழைத்துளேன்
அழுந்து துன்பத்தி னு²யென் நரற்றினுன்
கொழுந்து விட்டு நிமிர்கின்ற கோபத்தான்.

(இ - ள்.) (சத்ருக்கன் சோர்ந்து) கீழ்விழுந்து, மேன்மேல்உண்டாகிற விம்முதலையுடையவளாய், வெம்மையாகப் பெருமூச்சுவிட்டு எழுந்துநின்று, கொழுந்துவிட்டுக்கிளம்புகின்ற [மேன்மேற்பொங்குகின்ற] தாபத்தையுடையவளாய், (பரதனை நோக்கி), 'துன்பத்தில் அழுந்தியுள்ளவனே! (என்னைநோக்கி இவ்வாறுசொல்லும்படி) யான் உனக்குஎன்ன பிழைசெய்துளேன்?' என்று கூறினான்; (எ - று.)—விம்மல்-புலம்பலுமாம். துன்பம்-இராமன் வரவில்லையென்ற கவலையினாலாகியது. கோபம் - மனத்தில் தோன்றுந்தாபம். ௮ - ம்:—1 பிழைத்துளது. 2 எனச்சாற்றினுன், என்றருளினுன். (சகச௨)

வேறு.

௨௨௩.--இதுவும், அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்: சத்துருக்கன் பாதன்வார்த்தைக்கு வருந்தி வேறுத்துக்கூறலைத் தேர்விக்கும். காளை நிலமகளைக் கைவிட்டுப் 1 போலனைக் காத்துப் பின்பு போனானு மொருதம்பி போனவர்கள் வருமவதி போயிற் றென்ற ஆளுத 2 வுயிர்விடவென் றமைவானு மொருதம்பி யயலே³நானுது யானாயிவ் வரசாள்வெ னென்னேயிவ் வரசாட்சி⁴யினிதே யம்மா.

(இ - ள்.) 'தான் மூத்தமகனாய்ப் பிறந்தும் தனக்குஉரிய) இராச் சியத்தை (த் தன் தம்பிக்கென்று) கைவிட்டுக் காட்டையாளும்படி சென்றவனை [வனவாசஞ்சென்ற இராமனை] ப் பாதுகாத்துக்கொண்டு (அவன்) பின்னே போனவனும் [இலக்குமணனும்] ஒருதம்பியாவன்; (காட்டுக்குச்) சென்ற அவ்விருவரும் மீண்டிருவதற்குஉரிய கால வெல்லு கடந்துவிட்டது என்று நினைத்து அமைந்திராது துன்பப்பட்ட உயிரை விடவேண்டு மென்று முயல்பவனும் [பரதனும்] ஒரு தம்பியாவன்: (இவர்களுடனே பிறந்து) மற்றொருதம்பியாகிய நான்மாத்திரம் நாணமின்றி இவ்விராச்சியத்தை ஆள்வேணாம்! (இது) யாதாயிருந்தது! இந்த அரசுரிமை மிகஇனியது! (எ-று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்; தனக்குநேர்ந்தநிலையின் கொடுமைமூழ்ப்பற்றி வியந்தவாறு. ௮ - ம்:—1 போவானே, 2 எரிபுக. 3 நின்ற, ஆன. 4 இருந்தவாரே. ()

௨௨௪. மன்னிற் பின் வள¹நகரம் புக்கிருந்து வாழ்ந்தானே பரத¹னென்னும், சொன்னிற்கு மென்றஞ்சிப்² புறத்திருந்து மருந்தவமே³ தொடங்கி னுயே, என்னிற் பின் னிவனுளன⁴ மென்றேயுன் னடிமையுனக் கிருந்த தேனும், முன்னிற் பின்⁵ னிருந்ததுவு மொருகுடைக்கி⁶ பிறுப்பதுவு மொக்கு மென்றான்.

(இ - ள்.) இராமன் வனஞ்சென்ற பிறகு, (அயோத்தியிலேயே வசித்தால்), 'பரதன் செழிப்பான பட்டணத்திற் புகுந்து தங்கிவாழ்ந் தானன்றோ?' என்கின்ற பழிச்சொல், (உலகத்தில்) உண்டாகும் என்று நினைத்துப்பயந்து, (நீ, அயோத்தியில் னுறையாமல்) வெளியிடத்தில் [நந்திக்கிராமத்தில்] இருந்துகொண்டும், (அரசவேடத்தையும் ஒழித் துச்) செய்தற்கரிய தவத்தையே செய்யத்தொடங்கினாயே; (உனது தன்மை இவ்வாறு இருக்க), நான் அக்கினிபிரவேசஞ்செய்து இறந்த பின்பு, (எனது தம்பியாகிய) இச்சத்துருக்கினன் பிழைத்திருப்பா நென்றே உனது அடியவனாகிய என்விஷயத்தில் உனக்கு எண்ண யிருந்த தாயினும், (நீ எண்ணினபடியே) நீ இறந்தபின்பு (நான் உன் னுடனே இறவாமல்) பிழைத்திருப்பதும் (நீ இருக்கும்பொழுதே உன் னைத் தள்ளிவிட்டு) ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடையின்சீழ் (நான்) இரு ந்த அரசாளுவதும் (தம்மில்) ஒத்தனவாகும்' என்றான் (சத்ருக்கன்).

நீ அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்து இறந்தபின்பு நான் உயிர்வாழ்வே னாயின், நீ ஆளும் அரசாட்சியை வலியக் கைப்பற்றி வாழ்வதி லுள்ள பெரும்பாவத்தை யடைவேனாக என்று சத்துருக்கினன் பரதனைநோக் கிச் சபதங் கூறின நென்க. 1. பி - டி:--1. அரசேபுகலொழிந்தானே யன்றோபரதனென்று. 2. புறத்திருந்தல், புறத்தகன்றிவ். 3. தொடங்கிச் செய்தாய். 4. என்றாயேல், என்றேபின். 5. இருந்தேனல். 6. இருந்ததுவும்.

உஉ௫.---பரதன் சத்துருக்கினனுந்துந் சமாதானங்கூறித் தீயமைக்கும்படி கட்டினாயிடுதல்.

முத்துருக்கொண் டமைந்தனைய முழுவெள்ளிக் கொழுநி றத்து முளரிச் செங்கட், சத்துருக்க. 1. னஃதுரைப்ப வவனிங்குக் தன்மை யானிங்கு, 2. ஒத்திருக்க லாலன்றே யுலந்தா ற்பி 3. நிவ்வுலகை யுலைய வொட்டான், அத்திருக்குங் 4. கெடுமுட னே புகுந்தானு மரசெரிபோ யமைக்க வென்றான்.

(இ - ள்.) முத்தினது உருவத்தைக்கொண்டு பொருந்தினற் போன்றதும் மிகச்சிறந்த வெள்ளிபோன்றதுமானு நல்லவெண்ணிறத் தையும் செந்தாமரைமலர்போன்ற சிவந்தகண்களையு முடைய சத்துருக் கினன், அவ்வாற்றையைக் கூற,--(அதற்குப்பரதன்), 'அவ்விராம பிரான் இப்பொழுது (வராமல்) தாமதிப்பது, நான் இங்கே உடன்பட்டு (இராச்சியத்தை) அரசாண்டிருத்தலாலன்றோ? (அவ்வாறன்றி நான்) இறப்பேனானால், பின் (அவன் அரசனில்லாத) இந்தவுலகத்தை அலையவி டான்; (அவன் இங்குவீராததாகிய) அம்மாறுபாடும் இல்லாததாகும்; (அவன்) உடனே (அயோத்தியில்) வந்து அரசாள்வான்; (ஆகையால், நான் இறப்பதற்காக நீ) சென்று நெருப்பைமூட்டுவாயாக' என்று (சத் ருக்கனுக்குக் கட்டின) கூறினான்; (எ - று.)

சத்துருக்கன் - சத்ருக்கன்; பகைவர்களை யழிப்பவன்: "முத்து ருக்கொண்டு செம்முளரியலர்ந்தா, லொத்திருக்கும் மெழி லுடைய

வீவ்வொளியா, 'லெத்திருக்குங் கெடுமென்பதை யெண்ணுச், சத்துருக் கன்னெனச் சாற்றினனாம்" என்ற பாலகாண்டச்செய்யுள் அறியத்தக்கது. 1 - ம்:--1அது, ௭து. 2ஒத்திருக்கலாமென்றே. 3இவ்வலகம். 4கேட்டதுவே, கெடவுடனே, கேட்கவே. (சகசுடு)

உஉசு.--இரண்டு கவிஞர்-கௌசல்யை அஃதறிந்து பரதனை விலக்க வந்துசேர்தலைக் கூறும்.

அப்பொழுதி 1னவ்வுரைசென்ற யோத்தியினி னிசைத்தலுமே யரியை யீன்ற, ஒப்பெழுத வொண்ணாத கற்புடையாள் வயிறு புடைத்தலமர் 2தேங்கி, இப்பொழுதே யுலகிற்கும் 3யாக்வகையினை 4முடித்தொழிந்தான் மகனோ யென்றோ, வெப்பெழுதி னுலன்ன மெலிவுடையாள் கடிதோடி விலக்க வந்தாள்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில், அவ்வார்த்தை அயோத்தியிற்சென்று சொல்லப்பட்டவளவிலே,—(அதைக்கேள்வியுற்று), திருமாலினமிசமான இராமபிரானைப் பெற்றவளும் உவமைகூறப்பெறாத பதிவிரதாதருமத்தை யுடையவளுமாள் கௌசல்யை வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு வருந்தி ஏக்கமுற்று, 'மகனே! (நீ உனது) தேகத்தை (ஈருப்பிற்போகட்டு) இறந்தால், இப்பொழுதே உலகத்து உயிர்களெல்லாம் இறந்துவிடும்' என்று சொல்லிக்கொண்டே, தாபத்தினாலேயே அமைக்கப்பட்டதுபோன்று தளர்ச்சியடைந்த உடம்புடையவளாகி (ப் பரதனை அக்கினிப்பிரவேசத்தினின்று) தவிர்க்க விரைவாக ஓடிவந்தாள்; (௭ - று.)

கௌசல்யைக்குப் பரதனிடமுள்ள புத்திரவாற்சல்யம் இங்கு வெளியாம். 1 - ம்:--1இவ். 2ஓடி, ஒங்கி 3இயற்கைதனை, இருக்கையினை. 4முடித்தொழிந்தாய், இன்றொழிவாய். 5ஓழுகினால். (சகசுக)

உஉ௭. மந்திரியர் தந்திரியர் 1வளநகரத் தவர்பறையோர் மற்றுஞ் சுற்றச், சுந்தரிய ரெனைப்பலருங் கைதலையிற் பெய்திரங்கித் தொடர்ந்து செல்ல, இந்திரனை முதலாய விமையவரு முனிவரரு மிறைஞ்சி யேத்த, அந்தரமங் கையர்வணங்க வழதாற்றிப் பரதனைவந் 2தடைந்தா ளன்றே.

(இ-ள்.) (கௌசல்யை), மந்திரிமார்களும், சேனைத்தலைவர்களும், உறவினரான மகளிரும், பிராமணரும், செல்வமுடைய அயோத்தியா புரியிலுள்ள மற்றும் பலவகையோரும் கைகளைத் தலைமேல்வைத்து அழுதுகொண்டு (தன்னைப்) பிந்தொடங்கு வரவும்,—இந்திரன்முதலான தேவர்களும் இருடிச்சிரேஷ்டர்களும் வணங்கித் துதிக்கவும்,—ஆகாயத்திலுள்ள தேவமாதர்கள் வணங்கவும்,—அழுதுபிரலாபித்துக் கொண்டு பரதனை வந்து அடைந்தாள்; (௭ - று.)

இந்திரன்முதலியோர் கௌசல்யை இறைஞ்சித் துதித்தது, ஸர்வலோகசரண்யனான இராமனைப் பெற்ற சிறப்பினாலும், தன்புதல்வனைக் காட்டுக்கு ஓட்டிய கைகேயியின் புதல்வனிடத்து மாறாத அன்புகொண்ட அவளுடைய இணையற்ற நற்குணத்தை நோக்கியதனாலு மென்க. 1 - ம்:--1வளநகரத்தவர். 2அடைந்தார். (சகசு௭)

உஉஅ.---கௌசல்யை பரதனைத் தீயில்விழவோட்டாது தடுத்தல்.

எரி¹யமைத்த மயானத்தை யெய்துகின்ற காதலனை யிடையே வந்து, விரியமைத்த நெடுவேணி புறத்தசைந்து ²வீழ்ந்தொசிய மேனி தள்ளச், ³சொரி⁴வ மைப்ப் தரிதாய மழைக்கண்ணு டொ டருதலுந் துணுக்க மெய்தாப், பரி⁵வமைத்த திருமனத்தா னடி ⁶தொழுதா னவள்புகுந்து பற்றிக் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) நீர்ப்பெருக்கு அடங்குதவில்லையான [இடைவிடாதுநீர் சொரிகிற] குளிர்ந்தகண்களையுடையவளான கௌசல்யை, விரித்தல் பொருந்திய [விரித்த] கீண்ட சடைமுடி பின்புறத்தில் அவிழ்ந்து வீழ்ந்துபுரளவும்; உடம்பு (மெலிவால்) தள்ளாடவும்,—‘சத்துருக்கினன்’ தீமூட்டியநன்காட்டை அடைகின்ற புதல்வனான பரதனை இடையழியில் தொடர்ந்துவந்தமாத்திரத்தில், (இராமன்விஷயமான) அன்புநிறைந்த சிறந்தமனமுடையனான பரதன், திடுக்கிட்டு (ப் பின்பு அவளது) பாதங்களைவணங்கினான்; அவள்நெருங்கி (அவனைத்) தழுவிப்பிடித்துக் கொண்டு கூறுபவளானான்; (எ - று.)

இடையேவந்து தொடருதலும் என்பதற்கு-பரதனுக்கும் தீக்கும் இடையே குறுக்கிட்டு நின்றவளவில் என்று கருத்து உரைப்பர். இங்கே, மயானம் - தீயமைக்கப்பட்ட இடம். பி - ம்:—¹அமைக்கும் ²வீழ்ந்த விழ்ப்ப, வீழ்ந்தொழியு. ³சொரி. ⁴அமைப்பற்றிருதாரை; ⁵அமைந்த. ⁶பணிந்தான். ‘அரியமைத்தகருந்தாரைமழைக்கண்ணுடொடருதலுயிடுக்கணெய்தி’ என்று ஒரு பிரதியில் மூன்றாமடி. (சகசஅ)

வேறு.

உஉகூ.—ஏழுகவிகள்-பரதனைத் தீயில்விழவோட்டாது

கௌசலை தடுத்துக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

மன்னிழைத்தது மைந்த னிழைத்தும்
முன்னிழைத்த விதியின் முயற்சியால்
பின்னிழைத்தது ¹மெண்ணிலப் பெற்றியால்
என்²னிழைத்தனை யென்மக னேயென்றான்.

(இ - ள்.) ‘தசரதமகாராஜா செய்ததும் [புத்திரசோகத்தால் இறந்ததும்] (மூத்த) குமாரனாகிய இராமன் செய்ததும் [காட்டுக்குச்சென்றதும்], (நான்) முற்பிறப்பிற் செய்த விதியின் பயனால் (ஆயின): ஆலோசிக்குமீடத்து, (இராமபிரான்) பின்பு செய்ததும் [முற்குறித்தபடி வராமற் போனதும்], அத்தன்மையாலேயே (ஆகியதாம்): எனது குமாரனே! (நீ) யாது செய்யத் தலைப்பட்டாய்?’ என்று (கௌசல்யை பரதனை நோக்கிக்) கூறினான்; (எ - று.)

‘ஊழ்வினைப்பயனால் கணவனும் மகனும் என்ற அவ்விருவரும் என்னைவிட்டு இருவகையாய்ப்போய்விட, நீயும் இவ்வாறு செய்வது தகுதியோ?’ எனப் பரதனை நோக்கிக் கௌசலை கூறினான். பி - ம்:—¹எண்ணலை. ²இழைத்தனையோ. (சகசகூ)

உ.உ.0. நீ¹யி²தெண்ணினை யேனெடு நாடெரி
பாயு மனனருளு சேனையும்³பாய்வரால்
தாய ரெம்முள வன்று தனியறம்
தீயின் வீழு⁵முலகுந் திரியுமால்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) நீ இவ்வாறுசெய்வதை [திக்குதித்தலை] நினைத்தாயாயின், பெரிய(கோசலமென்னும்)இந்நாட்டுச்சனங்கள்(உன்னோடொக்கத்)திக்குதிப்பார்கள்; (நம்மைச்சேர்ந்த) அரசர்களும் சேனைகளும் (தீயிற்)பாய்ந்து இறப்பார்கள்; (திக்குதிப்பது) தாயராகிய எங்களளவில் (நிற்பது) அன்று[நாங்களும் அவ்வாறே இறந்தொழிவோமென்பது மாத் திரமல்ல]; ஒப்பற்ற தருமமும் நெருப்பில் வீழ்ந்துவிடும்;உலகமும் நிலைகலங்கும்; (எ - று.)—பி - ம்:—1அது²எண்ணினையே. ³பாயுமால், பாறுமால். ⁴தாயரோம். ⁵உலகமுந்தீயும். (சகடு0)

உ.உ.க. தரும நீதியின்¹நூற்பய வைதன்
கரும²மேயன்றிக்³கண்டிலங் கண்களால்
அருமை யொன்று முணர்ந்திலை யையநின்
பெருமை யூழி திரியினும் பேருமோ.

(இ - ள்.) ஐய! உனதுசெயல், தருமமான நீதிநெறியின் சாரமாக வுள்ளதே யல்லாமல் (தருமத்திற்கு மாறுபட்டதாக எங்கள்) கண்களால் (ஒருபொழுதும்) கண்டதில்லை; உனது அருமையைச் சிறிதும்(நீ) அறிந்தாயில்லை; உனது கௌரவம் யுகம்புரண்டாலும் பேருமோ? (எ - று.)—பி-ம்:—1தம். ²மற்றொன்றுங். ³கண்டிலன். (சகடுக)

உ.உ.உ. எண்ணில் கோடி யிராமர்க ளென்னினும்
அண்ண னின்னரு ளுக்கரு காவரோ
புண்ணி யம்மெனு நின்னுயிர்¹போயினால்
மண்ணும் வாணு²முயிர்களும் வாழுமோ.

(இ - ள்.) பெருமையிற்சிறந்தவனே! (இராமன் ஒருவனையன்றி) அநேககோடி இராமர்கள் கூடினாலும், உனது அன்புக்கு ஒத்தவராவரோ? [ஆகாரி]; புண்ணியமே வடிவெடுத்துவந்துள்ளதென்றுகூறத்தக்க உனது உயிர் அழிந்தால், மண்ணுலகமும்¹விண்ணுலகமும் (அவற்றில் வாழும்) பிராணிகளும் இறவாமலிருக்குமோ? (எ - று.)

அயோத்தியாகாண்டத்தில் “தாயுரைகொண்டு தாதை யுதவிய தரணிதன்னைத், தீவினையென்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்தில் தேக்கிப், போயினையென்றபோது புகழினோய் தன்மை கண்டா, லாயிர யிராமர் நின்கே ளாவரோ வறியினம்மா” என்று குகன் பரதனைக்கூறினது, இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. பி-ம்:—1போக்கினால். ²மறைகளும். ()

உ.உ.உ. இன்று¹வந்திலனையெனினி னோளையே
ஒன்றும் வந்துனை²புண்ணி யுரைத்தசொல்

பின்று மென்றேறுண ரேற்பிழைத் தானெனில்

பொன்றுந் தன்மை⁴ புருந்தது⁵ போயென்றாள்.

(இ-ள்.) (இராமன்) இன்றைக்கு வாராவிட்டாலும், நாளைக்கே உன்னைவந்து சேர்வான்; ஆலோசித்து ('பதினான்குவருடங் கழிந்த தும் வருவேன்' என்று) கூறிய வார்த்தை தவறிவிடுவானென்று(நீ)எண்ணாதே; (ஒருகால் வராது)தவறிவிட்டால், (அவனுக்கு) அபாயம் நேர்ந்துவிட்டதென்பதுபெறப்படு மென்றாள்; (எ - று.)

நாளைவரையிற் காத்திருந்து இராமன் வாராவிடின் அக்கினிப்பிர வேசஞ்செய்யலாமென்று கௌசலை கூறினாள். பொன்றுந் தன்மை புருந்ததுபோய் - அக்கினியில்விழுந்து இறக்குந்தன்மை நாளை இருக்கவேயிருக்கின்றது என்றலுமொன்று. 1-ம்;—1வந்திலனேவினி. 2உன்னில். 3உண்டிரேல். 4புரிதிபின். 5போல். (சகடுங்)

உருவன் மாண்டன னென்றுகொண் டீழிவாழ்

பெருநி லத்துப் பெறலரு¹ மின்னூயிர்க்

கருவு பாண்டறக் காணுதி யோகலைத்

தரும நீயல தில்லெனுந் தன்மையாய்.

இரண்டுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) சாஸ்திரங்களிற் கூறிய தருமம் நீ யல்லாமல் வேறில்லை யென்று சொல்லத்தக்க நற்குணமுடையவனே! ஒருவன் [இராமன்] இறந்தா னென்றுகருதி, கற்பகாலம் வரையில் வாழ்க்கூடிய பெரிய இவ்வுலகத்திலுள்ள பெறுதற்கு அருமையான இனிய உயிர்களைக் கருப்பமும் அழியும்படிசெய்ய ஆலோசிக்கின்றாயோ? (எ - று.)

சகலசாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்தவனான நீ இவ்வுலகிலுள்ளார் வேருடன் அழியும்படி தீக்குதித்துஇறப்பது தகா தென்றுசொல்லிப் பரதனைக் கௌசலை விலக்கினாள். 'கலைத்தரும நீ யல தில்லெனுந் தன்மையாய்' என்ற தொடர் - கருத்துடையடைகொளியணி. மாண்டனன்-சொல்தவறி வராதொழிந்தானெனினுமாம். 1-ம்;—1மன். (சகடுச)

உரு¹ இறக்கை யுஞ்சில 1ரேகலு மோகத்தால்

பிறக்கை யுங்கட னென்றுபின் பாசத்தை

மறக்கை² யும்மக கோ³ வலி யாவது

⁴ துறக்கை தானு மென்றாண்⁵ மனந் தாய்மையாள்.

(இ - ள்.) 'மகனே! சிலர் சாதலும் விட்டுப்பிரிந்துசெல்லுதலும் மோகத்தால் (மறுபடி) பிறப்பெடுத்தலும் (உலகத்தார்க்குக்) கடமையென்றுஎண்ணி, பின்பு (ஒருவர்க்கு ஒருவருள்ள) பாசத்தை மறந்துவிடுதலும் (அகங்காரமகாரங்களைத்) துறந்துபற்றறுதலுமே, (உயிர்க்கு) உறுதியுடையனவாம் என்று(பின்னும்)சொன்னாள், பரிசுத்தமான மனத்தையுடைய கௌசலையை: (எ-று.)

பாசம் - மனைவி மக்கள் முதலாகியவரிடத்து உண்டாகும் மனப் பிணிப்பு. மறக்கை வலியாவது, துறக்கை தானும் வலியாவது எனத் தனித்தனி இயையும். மோகம் - அவா: அவித்யை. "அவாவென்பு வெல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந், தவாஅப் பிறப்பினும் வித்து" ஆதலால், 'மோகத்தாற் பிறக்கை' என்றார். பி-ம்:—1 ஏசலும் யோகத்தால். 2 காண். 3 வலியாவதென், வலியாதவன். 4 துறக்கநாணவென்றான். 5 மனத்துய்மையான். (சகடுகி)

உருகூ.—முன்றுகவிகள் ஒருதொடர்: கௌசலசொல்லைப்

பாதன் மறுத்தலைத் தெரிவிக்கும்.

மைந்த நென்னை மறுத்துரைத் தா¹னெனல்
எந்தை ²மெய்ம்மையு மிக்³குலச் செய்கையும்
கைந்து போக ⁴வுயிர்நிலை நச்சிலென்
முந்து ⁵செய்த சபத முடிப்பனல்.

(இ - ள்.) (பாதன் கௌசலையை நோக்கி), இராமனது மெய்யுரையும், இந்தச் சூரியகுலத்தினது ஒருக்கமும் (தவறி) யழிந்துவிட, (நான்) உயிர்வாழ்தலை விரும்பமாட்டேன்; முன்புசெய்துள்ள சபதத்தை நிறைவேற்றுவேன்; (ஆகையால்), 'மகன் எனதுவார்த்தையைத் தடுத்துக் கூறினான்' என்று நினையாதே; (எ - று.)

எனல் - 'அல்' விசுவாசம்பெற்ற எதிர்மறைவியங்கோள். எந்தைமெய்ம்மை - 'பதினான்கு வருடங் கழிந்ததும் மீண்டவருவேன்' என்றது. இக்குலச் செய்கை - செய்தசபதம் தவறாமை. முந்துசெய்தசபதம் - இராமன்சொன்னபடி திரும்பிவரவிட்டால் அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்யவே நென்று பாதன்சொன்னது. "ஜ்யேஷ்டப்ராதாபித்ருஸம்?" என்பவாதலால், 'எந்தை' என்றது. பி - ம்:—1 எனில். 2 மென்மையும். 3 குடி. 4 உயிர்நிலை. 5 சொன்ன. (சகடுகூ)

உருஎ ¹யானு மெய்யினுக் கின்னுயி ரீந்துபோய்
வானு ளெய்திய மன்னவன் ²மைந்தனல்
கானு ளெய்திய ³காகுத்தற் கேகடன்
⁴ஏனை யோர்க்கி திழுக்கில் வழக்கன்றே.

(இ - ள்.) யானும் சத்தியத்துக்காக (த் தனது) இனிய உயிரைவிட்டுச் சென்று மேலுலகமடைந்த துரதமகாராசனது மகன்தானே; (பித்ருவாக்யபரிபாலநஞ் செய்யும்படி தான் தன்மனத்தில் நிச்சயித்ததை நிறைவேற்றுதல்) வனத்திற்சென்ற இராமனுக்குமாத்திரமா கடமை? மற்றவர்க்கும் (தாம்) சங்கல்பித்ததை நிறைவேற்றுதல் குற்றமற்ற ஒருக்கமேயன்றே? (எ - று.)—ஆல்-தேற்றம். பி - ம்:—1 ஏனை. 2 மைந்தன்போற், மைந்தனாய்க். 3 காத்தற்கோ. 4 ஈனனேற்கு. (சகடுஎ)

உருடி. தாய்சொற் கேட்டலுந் தந்தைசொற் கேட்டலும்
பாசத் தன்பினைப் பற்றற ¹நீக்கலும்
ஈசற் கேகடன் யானஃ திழைக்கிலென்
²மாசற் நேனிது காட்டுவென் மாண்டென்றான்.

(இ - ள்.) தாயின்பேச்சைக் கேட்டு நடத்தலும் தந்தையின்சொல்லைக்கேட்டு நடத்தலும் அன்புவைத்தற்குரியஇடத்து அன்பை அடியோடு ஒழித்தலும் தலைவனான இராமனுக்கே முறைமையாம்; நான் அத்தொழில்களை (அவன்போல)ச்செய்ய உடன்படமாட்டேன்; (நான்) இறந்து குற்றத்தீர்த்தேனாகி (இராமனிடத்து அன்புடைமையாகிய) இதை (உங்கட்குக்) காண்பிப்பேன் என்றான், (பரதன்); (எ-று.)

இராமன் சொன்னபடி வரவில்லையென்று வெறுப்புக்கொண்டு பரதன் இங்ஙனம் நிவந்திரோமாகக் கூறினான். இராமன் தாய்தந்தையர் சொல்லைக்கேட்டு நடந்தது வனத்துக்குச்சென்றதனாலும், பாசத்தன்பைப் பற்றறக்கினது பரதன் பரிவாரங்களுடன் வனத்திற்சென்று வேண்டவும் மறுத்துப் பின்னும் சொன்னபடி வாராதிருந்ததனாலும் வெளியா மென்க. 'அஃது' என்றது - தொகுதியொருமை. அஃது இழைக்கிலென் - தாய்சொல்லையும் கேளேன், இராமனிடம் அன்பையும் விடேன்: ஆதலால், இறப்பேன் என்றபடி. 'மாசற்றேன் இது காட்டுவென் மாண்டு' என்பதற்கு - நான் இன்னதுசெய்யவே நென்று ஆதியிற்சொல்லிக்கொண்ட சொல்லை இந்தத்தீயில்விழுந்து மாண்டு காட்டுவேனெனானால் ஒருகுற்றமு யில்லாதவனாவே நென்று உரைப்பாரு முனர். இவ்வளவுவிவரம் முதனூலில்லை. 15 - ம்:—1நீத்தலும். 2மாசற்றேயிது, மாசற்றேவிது. (சகலிஅ)

உருகூ.—அங்ஙன மிருந்த பரதனிடம் அநுமான் வருதல்.

என்று தீயினை யெய்தி 1யிரைத்தெழுந்து

ஒன்று பூச விடு²முல கோருடன்

நின்று பூசனை செய்கின்ற 3நேசற்குக்

குன்று போனெடு மாருதி கூடினான்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லி அக்கினியைக்கிட்டி, (தான் தீயில்விழுவதைக்குறித்துக்) கூக்குரலிட்டு மிக்குப்பொருந்திய பேரொலிசெய்கிற சனங்களுடன் (அவ்வக்கினியின் எதிரில்) நின்றுகொண்டு (அவ்வக்கினிக்குப்) பூசைசெய்கிற (இராமனிடத்துப்) பத்தியுள்ள பரதனிடம் மலைபோன்ற பெரியவடிவத்தையுடைய அநுமான் வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)—15 - ம்:—1எழுந்திரைந்து, எழுந்திரைத்து, எழுந்தரை. 2உலகோவிட, உலகோடரு. 3நெஞ்சற்குக், நீதியிற். (சகலிகூ)

உசு0.—ஐந்துகவிகள் - அநுமான் இராமனதுவருகையைத் தெரிவித்து, அக்கினியை அவித்தலைக் கூறும்.

ஐயன் வந்தன னாரியன் வந்தனன்

மெய்யின் 1மெய்யன்ன நின்னுயிர் 2விடினான்

உய்யு 3மேயவ நென்றுரைத் துட்புகாக்

கையி னெலெரி யைக்கரி யாக்கினான்.

(இ - ள்.) (அநுமான் பரதனைநோக்கி), 'தலைவனான இராம பிரான் வந்தான்; பெரியோன் வந்தான்; சத்தியத்திற்கு உடல்போன்று ஆதாரமாயுள்ளவனான [சத்தியந்தவறாத] உனது உயிர்ஒழிந்தால் அவ்

விராமபிரான் உயிர்வாழ்வனோ? என்று உரைத்து (அக்கூட்டத்தின்) உள்ளேபுகுந்து (தனது) கையினால் அவ்வக்கினியை (ப் பிசைந்து அவித்து)க் கரியாக்கினான்; (எ - று.)

‘சென்று தீதின்மைசெப்பி யத்தீயவித்து’ என்ற இராமன்கட்டளைப்படி அறுமான் செய்யலாயின னென்க. மெய்யின்மெய்யன்ன என்பதற்கு - வாய்மைக்கும் ஒருவாய்மையாய் மேம்பட்டுநின்ற என்று உரைப்பாருமுளர். ௫ - ம்:--1மெய்யவனின்னுயிர், மெய்யரினின்னுயிர், மெய்யனெனின்னுயிர். 2வீட்டினால், 3மேலவன். (சகக௦)

உசக. ஆக்கி மற்றவ னாய்மலர்த் 1தாள்களைத்
தாக்கத் தன்றலை தாழ்ந்து 2வணங்கிக்கை
வாக்கிற் 3கூடப் புதைத்தொரு மாற்றீ
தூக்கிக் கொள்ளத் தருமெனச் 4சொல்லினான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறுதீயைக்) கரியாக்கிவிட்டுப்பின்பு (அறுமான்), அந்தப்பரதனது சிறந்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைப் பொருந்தும்படி தனதுதலையாற் பணீந்துவணங்கி, வாயிற் கை சேரும்படி [கையினால் வாயை] மூடிக்கொண்டு, (‘நான் இப்போதுசொல்லும்’) ஒருவார்த்தையை நீ ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்’ என்று (பின்னும்)சொல்லினான்; (எ - று.)—அவ்வார்த்தையை, அடுத்த கவிகளிற் காண்க. ௫-ம்:—1தாளிணை. 2வணங்கினான். 3கூட்டி. 4சொல்லுவான். (சகக௧)

உசஉ. இன்ன நாழிகை 1பெண்ணைந் துளவைய
உன்னை 2முன்னம்வந் தெய்த வுரைத்தநாள்
இன்ன தில்லை பெனிளடி நாயினேன்
முன்னம் வீழ்ந்திவ் வெரியின் முடிவெனல்.

(இ - ள்.) ஐயனே! (இராமபிரான்) உன்னை வந்துசேர்வதாக முன்னே தவணைசொல்லியுள்ளநாளில் இன்னும் நாற்பதுநாழிகைப்பொழுது உண்டு; (நான்சொல்லும்) இச்சொல் உண்மையன்றானால்,—அடியவனான நாய்போற் கடைப்பட்ட நான் (உனக்கு) முன்னமே இந்த அக்கினியில் விழுந்து இறப்பேன்; (எ - று.)

பின்னிரண்டடி - தன்வார்த்தையைத் திடப்படுத்தக்கூறிய உறுதி மொழி. எண்ணைந்து - எட்டாகியஐந்து; நாற்பது; பண்புத்தொகை. எட்டும்ஐந்தும் [பதின்மூன்று]என உம்மைத்தொகையாகவுங் கூறலாம். இனி, சில என்னும் பொருளில்வந்த எண்களின் அடுக்கு எனக் கூறுதலும் நேர். ஐந்துஎன்னும் எண்ணுள்ள நாழிகையுள் வென்றலும் ஒன்று. ௫-ம்:—1எழுளவெம்பிரான்,எண்ணஞ்சுளதைய. 2முன்னன். (சககஉ)

உசஉ. ஒன்று தானுள துன்னடி. யேன் 1சொல்லால்
நின்று 2தாழ்த்தரு ணேமிச் சுடர்³குணக்
குன்று 4தோன்றள வும்மிது குன்றுமேற்
பொன்று 5பு முலகமும் பொய்யிலாய்.

(இ - ள்.) சத்தியந் தவறாதவனே! (நான் கூறவேண்டுவது) ஒன்று தான் உண்டு; (அது யாதெனில்), வட்டவடிவமாகிய ஒளிமயமான சூரி

யன் கிழக்குத்திக்கிலுள்ள உதயகிரியில் தோன்றுகிறவரையிலும் உனது அடியவனாகிய எனது வார்த்தையினால் (வார்த்தையை நம்பி) (அக் கினிப்பிரவேசஞ்செய்யாமல்) நின்று பொறுத்துக்கொண்டிருப்பாயாக; (அதற்குள் இராமன் வருவன்); இத்தவனை தவறுமாயின், (பின்பு) நீயும் உலகமும் அழியுங்கள்; (எ - று.)—பி - ிம்:—1சொல, 2தாழ்த்து, தாழ்த்திரு, தாழ்க்குறின். 3நெடுங். 4தாழ்வு. இங்குச்சிலபிரதிகளில் ஒருபாடல் காணப்படுவது வருமாறு:—

பரத்துவன வருதலும பரிந்த ராமனும்
கரத்துணை குவித்துன னினைய காணையோடு
1எரித்திற முனியுமா சிக்²ளி யம்பிட
விருப்பொடு மிடவகை யினிது மேயினான்.

பி-ம்:—1அரி, 2இயம்பினன்.

(சககூட)

உசச. எங்க றையகற் கின்னமு தீருவான்
பங்க யத்துப் பரத்துவன் ஷேண்டலால்
அங்கு வைகின னல்லது தாழ்க்குமோ
இங்க ணல்லதொன் றின்னமுங் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்மாலையை யணிந்த பரத்துவாசமுனிவன், எமதுதலைவனான இராமபிரானுக்கு (த் தான்) இனிய உணவளிக்க (அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி) வேண்டினதனால், (அப்பிரான்), அம்முனிவனது ஆச்சிரமத்தில் தங்கினானே யல்லாமல், தாமதிப்பானோ? இப்பொழுது, இன்னமும் இனியதொன்றைக் கேட்பாயாக; (எ - று.)—பிராமணர்கட்குத் தாமரைமலர்மலை யுரியது; தாமரை மணிமாலையுமாம்.

உசசூ.—அநுமான் பரதனுக்கு இராமனதுமோதிரத்தை
அடையாளங்காட்டல்.

அண்டர் நாத னருளி 1யளித்துளது
2உண்டொர் பேரடையாள முனக்கது
கொண்டு வந்தனென் 3கோதற்ற 4சுந்தையாய்
கண்டு கொண்டருள் வாயெனக் கரட்டினான்.

(இ - ள்.) தேவர்தலைவனான இராமபிரான் அருள்கொண்டு (என்னிடம்) கொடுத்துள்ளதாகிய ஓர் பேர் அடையாளம் உண்டு; உனக்கு அது கொண்டுவந்தனென், குற்றமற்ற எண்ணமுள்ளவனே! (அதனைக்) காண்பாயாக என்று கூறி, (அநுமான் அம்மோதிரத்தைப் பரதனுக்குக்) காண்பித்தான்; (எ - று.)—பி - ிம்:—1 அளித்தொன்று, அளித்துள. 2உண்டு, உண்ட. 3கோதறு, 4சுந்தையால். 5அருளாய். (சககூடு)

வேறு.

உசகூ.—இரண்டுகவிகள்-அநுமான் காட்டிய மோதிரத்தைக் கண்டு
அங்குள்ளார் யாவரும் மகிழ்தல்.

காட்டிய மோதிரங் கண்ணிற் காண்டலும்
ஊட்டிய 1வல்லிட 2முற்று முற்றுவார்க்கு:

ஊட்டிய நன்மருந் தொத்த தாமரோ
ஈட்டிய வலகுக்கு மினைய ³வேந்தற்கும்.

(இ-ள்.) (அநுமான்) காட்டிய மோதிரத்தைக் கண்களாற் பார்த்த வுடன், (அம்மோதிரம்),—(அங்குத்) திரண்டுள்ள உலகத்துச் சனங்கட்கும் (இராமனது) தம்பியான பரதனுக்கும், உண்பிக்கப்பட்ட கொடிய விஷத்தைப் பொருந்தி [உண்டு] இறக்குந்தருணத்தி லிருப்பவர்க்கு ஊட்டப்பட்ட நல்ல தேவாமிருதத்தை யொத்திருந்தது; (எ - று.)

விடத்திற்கு வலிமை, தன்னையுண்டாரைக் கொல்லுதல். அமிரு தத்துக்கு நன்மை, தன்னையுண்டாரை உயிர்ப்பித்தல். உவமையணி. ஈட்டிய - வலித்தல். பி-ம்:—1வெவ்விடம், நல்விடம், தீயனல். ²முறுக, முருக்கி. ³வீரற்கும். (சகசக)

உச௭. அழுகின்ற வாயெலா மார்த் ¹தெ முந்தன
விழுகின்ற கண்ணெலாம் வெள்ள ²மாறின
உழுகின்ற தலையெலா ³முயர்ந்தெ முந்தன
தொழுகின்ற ⁴கையெலாங் காலின் றேன்றலை.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது அங்குள்ளாருடைய) கதறியழுதுகொண் டிருந்த வாய்களெல்லாம், (மகிழ்ச்சியினால்) மிக்கஆரவாரஞ்செய்தன; (தாரைதாரையாய் நீர்)பெருகுகின்ற கண்களெல்லாம், அந்நீர்ப்பெருக்கு ஒழிந்தன; (துயரத்தினால் தரையிற்) கவிழ்ந்திருந்த தலைகளெல்லாம், (சந்தோஷத்தினால்) முகமெடுத்துத் தோன்றின; கைகளெல்லாம், வாய்குமாரான அநுமானைத் தொழுவனவாயின; (எ-று.)—¹உழுகின்ற தலை'என்றது-துயரத்தினால் தலைகவிழ்ந்து தரையில் மோதிக்கொள்ளு தலை. பி-ம்:—1எழுந்தநீர். ²மாறிமுன்; மாறிமண. ³முயன்று. ⁴கையவாய்.

உச௮.—ஔழதல் ஆறுகரிகள்-மோதிரம்பெற்ற பாதனது
மகிழ்ச்சியைக் கூறும்.

மோதிரம் வாங்கித்தன் ¹முகத்தின் மேலணைத்து
ஆதரம் பெறுவதற் காக்கை யோவென
²ஔதினர் ³நாணுற வோங்கி னுன்றொழுந்
தூதனை முறைமுறை தொழுது ⁴துள்ளுவான்.

(இ-ள்.) (தன்னை) வணங்கி (மோதிரங்காட்டி)நின்ற தூதனாகிய அநுமானைப் பலமுறைவணங்கி ஆனந்தக்கூத்தாடுபவனாகிய பரதன்,— (அந்த)மோதிரத்தை (அநுமான் கையினின்று தன்கையில்) வாங்கித் தனது முகத்தின்மேல் அணைத்துக்கொண்டு,—(இராமபிரானை நெடு நானாகப்பிரிந்து வருந்திய இவனது) உடம்பு (இனி அப்பிரானது) அன்பைப் பெறுதற்கு உரியதாகுமோ? என்று கூறினவர் நாண மடை யும்படி (மகிழ்ச்சியினால் உடல்) பூரித்தான்; (எ - று.)

'ஆதரம் பெறுவதற்கு ஆக்கையோஎன ஒதினர் நாணுற ஒங்கினான்' என்பதற்கு-இந்தமோதிரத்தைக்கண்டு பூரிப்பதற்கு நமதுபரதனுடைய ஓதகம்போதுமோ என்று சொன்னவர்கள் நாணும்படி தேகம்பூரித்தது

என்று உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—1முடியின். 2ஆதினான். 3உடலுற, உடற்பெற. 4துள்ளினான், சொல்லுவான். (சககஅ)

உசக. ஆதிவெந்¹ துயரலா லருந்த லின்மையால்
ஊ துறப் பறப்பதா யுலர்ந்த யாக்கைபோய்
ஏதில னெருவன்கொ லென்ன²லாயது
மாதிரம்³ வளர்ந்தன வயிரத் தோள்களே.

(இ-ள்.) (இராமனைப் பிரிந்தது) முதல் (அனுபவிப்பது) கொடிய துன்பமே யல்லாமல், (யாதொரு சந்தோஷசமாசாரமும்) அனுபவியாத படியினால், ஊதினாற் பறக்கக்கூடியதாகி வாடின (பரதனது) சீரமானது,--(மோதிரங்கண்ட அப்பொழுது, அந்நிலை) மாறி, '(இவன் பரதனல்லன்,) அயலானெருவன் போலும்' என்று கூறும்படி பூரித்தது; உறுதியான (அவனது) தோள்கள் மலைகள்போல ஒங்கியெழுந்தன.

இனி, ஆதி வெந்துயரலால்-(இராமனைப்பிரிந்தது) முதல் கொடிய துன்பத்தினாலும், அருந்தல் இன்மையால் - உணவுகொள்ளாத வில்லா மையாலும் எனவும், மாதிரம் வளர்ந்தன - திக்குக்களையளாவ வளர்ந்தன எனவும் பொருள்கூறலாம். இரண்டாமடி - உலகவழக்குநவீரீயணி. பி - ம்:—1துயரினால். 2ஆயினான். 3பொருதன, அளந்தன.

உருப. அழுநகு மனுபனை யாழிக்¹கைகளால்
தொழுமெழுந்²துள்ளும்வெங் களிது ளக்கலால்
வீழு³மழிந் தேங்கும்போய் வீங்கும் வேர்க்குமக்
குழுவொடுங்⁴குனிக்குந்தன் றடக்கை⁵கொட்டுமால்.

(இ - ள்.) (அப்பரதன்),—விரும்பப்படுகிற மகிழ்ச்சி அதிகப்பட்டித் துண்டதலால், அழுவான்; சிரிப்பான்; அனுமானை மோதிரம் வாங்கிய (தனது)கைகளாற் கூப்பிவணங்குவான்; உயர எழும்புவான்; துள்ளிக்குதிப்பான்; கீழ்விழுவான்; மனந் திகைத்துக் கலங்குவான்; மிகவும் உடல்பூரிப்பான்; உடல் வேர்ப்பான்; அக்கூட்டத்தாருடனே கூத்தாடுவான்; தனது பெரியகைகளைத் தட்டுவான்; (எ - று.)—இங்குக் கூறியயாவும், உவகையிசுதியாலாய மெய்ப்பாடுகள். பி - ம்:—1கையினால். 2துள்ளும், துள்ளுமெய். 3எழுந்து. 4குளிக்கும். 5கூப்புமால்.

உருக. ஆடுமி¹ னாடுமி னென்னு மையன்பால்
ஒடுமி னேடுமி னென்னு மோங்கிசை
பாடுமின் பாடுமி னென்னும் பாவிசாள்
சூடுமின் சூடுமின் றாதன்¹றாளெனும்.

(இ - ள்.) 'பாவிக்களே! கூத்தாடுங்கள் கூத்தாடுங்கள்' என்று (எதிரிலுள்ளாரை நோக்கிச்) சொல்வான்; 'இராமபிரானிடத்தில் (எதிர்கொண்டு) ஒடுங்கள் ஒடுங்கள்' என்று சொல்வான்; '(இராமபிரானது) மிக்ககீர்த்தியைப் பாடுங்கள் பாடுங்கள்' என்று சொல்வான்; 'தனது பாதங்களைத் தலையில் அணியுங்கள் அணியுங்கள்' என்று சொல்வான்; (எ - று.)

பரதன் எதிரிலுள்ளாரைநோக்கி 'பாவிதான்' என விளித்தது, இராமபிரானைப் பதினான்குவருஷம் பிரிந்திருந்தமை பற்றியும், அவன் எழுந்தருளுவதை அறிந்தும் தன்எண்ணத்துக்குத் தக்கபடி அவர்கள் அத்துணைமகிழ்ச்சியை டிடையராகத் தோன்றதிருந்தமை பற்றியும், தாதன்தானைத் தலைமேற்கொள்ளச் சொன்னது, இராமன்வருஞ் செய்கியை அறிவித்த பேருதவியால், பி - ம்:—1தோள். (சகஎக)

௨௫௨. வஞ்சனை யியற்றிய மாயக் கைகையார்
துஞ்சவ 2ரினியெனத் தோளைக் கொட்டுமால்
3குஞ்சித வடிகண்4பண் டிலத்திற் கூட்டுற
அஞ்சனக் 5குன்றினின் றுடும் பாடுமால்.

(இ - ள்.) 'இராமபிரானை அரசுபுரியவொட்டாது வணஞ் செல்லுமாறு) சூழ்ச்சியெய்த மாயத்தன்மையையுடைய கைகையார் இனி (அவ்வாறு செய்வதற்கு இடமில்லாமல்) மணம் சோர்வார்' என்று சொல்லி(த் தனது எண்ணம் நிறைவேறியதனால் மகிழ்ந்து) தோளைக் கொட்டுவான்; மடங்கியஅடிகள் மண்டலாகாரமாகப் பொருந்தும்படி சமுன்று னைம்மலைபோலநின்று கூத்தாடுவான்; பாடுவான்; (எ - று.)

கைகையார் என்ற பன்மை, இகழ்ச்சிபற்றியது. குஞ்சிதவடிகள் மண்டிலத்திற் கூட்டுற நின்றாடும் - ஒருகாலப்பூயியிலுன்றிநின்று மற்றொருகாலத் தூக்கிக்கொண்டு இவ்வாறே இரண்டுகால்களையும் மாற்றிமாற்றி முடக்கிச் சமுன்றுவெனன்றவாறு. அஞ்சனக்குன்றை உவமைகூறியதனால், பரதனதுநிறம் கருமை யென்பது விளங்கும். பி-ம்:—1கேசியார். 2என்றுதன். 3குஞ்சிதவடிகண், குஞ்சிதவடிகண், குஞ்சித மண்டலங். 4மண்டலங்கள்கூட்டுற, கால்கள் கூடுற, மண்டிலத்தைக் கூடுற. 5குன்று. (சகஎஉ)

௨௫௩. வேதியர் தமைத்தொழும் வேந்த ரைத்தொழும்
தாதியர் தமைத்தொழும் தன்னைத் தான்றொழும்
ஏதுமொன் 1றுணர்குற திருக்கு 2நிற்குமால்
காதலென் 3றதுவுமோர் 4களின் றேற்றமே.

(இ - ள்.) (அங்குள்ள) பிராமணர்களை வணங்குவான்; அரசர்களை வணங்குவான்; குற்றேவல் செய்யும் மகளிரை வணங்குவான்; தன்னைத் தானே வணங்குவான்; யாதொன்றையும் அறியாமல் இருப்பான்; (எழுந்து) நிற்பான்; அன்பு என்றுசொல்லப்படுகிறதும் ஒருகளின் தன்மையுடையதே; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

கீழ்க்கூறிய சிறப்புப்பொருள்களை ஈற்றடியிற்கூறிய பொதுப் பொருள்சாதிக்க வந்ததனால், வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. ஈற்றடியை இப்படலத்து இருபத்துமூன்றாஞ்செய்யுளினீற்றடியோடு ஒப்பிக. இப்பாடலைக் குறித்து விநோதாசமஸ்சீரியில் 'தமையன்வந்த சந்தோஷப்பெருக்கினால் பரதன் அங்கிருந்த பிராமணைத்தமர்களைப்பார்த்து 'சுவாயிகளே! உங்களாசீர்வாதபலத்தினால், எங்கள் தமையன் சேஷமமாய் வந்தான்' என்றுசொல்லி அவர்களுக்குத் தண்டன் சமர்ப்

பிப்பான். தன்னை வணங்குதற்கு உரிய அரசர்களை நோக்கி 'வேந்தர், களே! நீங்கள் நீதிவறாது நடப்பதனால், எங்கள் அண்ணன் சத்தரு, ஐயம்பண்ணிவந்தான்' என்று சொல்லி அவர்களையும் வணங்குவான்; தங்கள் வீட்டில் வேலை செய்யும் பெண்களைக் கண்டு 'தாதிகளே! நீங்கள் புண்ணியஞ்செய்ததனால் எந்தமையன் மீண்டுவந்தான்' என்று சொல்லி அவர்களையும் கும்பிடுவான்; கடைசியில் தன்னைக்குறித்து 'அடா பரதா! நீ நல்ல அதிருஷ்டசாலியாகையால், உங்கள் அண்ணன் வந்துவிட்டான்' என்று சொல்லித் தன்னைத்தானே தொழுதுகொள்ளுவான்; தமையனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் வந்ததைப்பற்றியாவது கிருககிருத்தியத்தைக் குறித்தாவது இராச்சியத்தின்பொருட்டாவது இன்னது செய்யவேண்டுமென்பது ஒன்றுந்தெரியாதவனாயிருப்பான்; அப்புறம் இப்புறம் அடிபெயராமல் எங்கே நின்றாலே அங்கே தானே திகைத்து நிற்பான்; இப்படியெல்லாம் அவன் பரவசப்படும்படி சம்பலித்ததனால், 'இந்தச்சகோதர வாற்சலியத்தாலுண்டாகிய களிப்பும் கள்ளுண்டபாவனையாகவேயிருக்கின்றது' என்று கம்பர் பிரசங்கிக்க, கொங்கு தேசாதிபதி 'பரதன் பிராமணர்களைத் தொழுதது விசேஷமே: தோஷமல்ல; தன்னைப் பணியும் அரசர்களைத் தான்பணிந்ததோ தகாதசெய்கை: அதுவும் பெரிதல்ல, ஒருபரியாயமாம்; தாதியைத் தொழுதானென்றதுதான் வரம்புகடந்ததாயிருக்கின்றது' என, கம்பர் 'அவன் சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கரைகாணாதிருந்தமையால், தன்மெய்மறந்து எதிரேகண்டவர்களை யெல்லாம் இன்னர் இனையரென்று தாரதம்மியம்பாராமல் தொழுதான்; தாரதம்மியம் பாராவிடினும் தாதிமார் தனக்கு வேறாயிருப்பவர்க ளாகையால், அவர்களைத் தொழுததும் ஆச்சரியமல்ல; வேறல்லாததன்னையும் வேறாகக்கருதித் தொழுது கொண்டதே அதிகஆச்சரியம்' என்று சொல்லக் கேட்டு யாவரும் மிகவும் அதிசயித்தார்கள்" எனக் கூறியுள்ளது காணத்தக்கது. பி-ம்:-- 1. உணர்ந்திலன். 2. நீக்குமால். 3. இதுவும். 4. கள்ளிறேன்றிறே. (சகஎகூ)

உருச.—இதுவும், அடுத்த கவியும்—பரதன் அநுமானக்கொண்டாயு.

'நியார்?' என்றல்.

அத்திறத் தாண்டகை யனுமன் நன்னைநீ

எத்திறத் தா¹யெமக் கியம்பி யீதியான்

²முத்திறத் தவருளே யொருவன் ³மூர்த்திவேறு

ஒத்திருந் தாயென ⁴வுணர்கின் றேனென்றான்.

(இ - ள்.) (கீழ்க்கூறிய) அத்தன்மைகளையுடைய ஆண்மைக்குணமுள்ளவனான பரதனைவன்,—அநுமான (நோக்கி), 'நீ எத்தன்மையை யுடையவன்? (அதை) எமக்குச் சொல்லியருள்வாயாக; (நீ) வேறாயிருந்தாலும் திரிமூர்த்திகளுள் ஒருமூர்த்தியை ஒத்திருக்கிறாய் என்று ஊகித்தறிகிறேன்' என்று கூறினான், (பரதன்); (எ - று)

இயம்பியீதி, ஈ - துணைவினை. மூர்த்திவேறு என எடுத்து, திரிமூர்த்திகளி லொருவனது வேறுவடிவம்போன்றிருந்தாய் எனினுமாம்,

பி-ம்:—¹எனக்கு. ²முத்திரத்தேவருள். ³மூர்த்தியோடு, மூர்த்திதான். ⁴உரைக்கின்றேனென்றான், உணர்கின்றேனுனை, உரைக்கூறினான். ()

உருரு மறையவர் வடிவுகொண்¹டணுக வந்தனை

²இறைவரி னொருத்த நென் றெண்ணு கின்றனன்

துறையெனக் கி³யாதெனச் சொல்லு ⁴சொல்லென்றான்

அறைகழ லனுமனு மறியக் கூறுவான்.

(இ - ள்.) வேதமறிந்த பிராமணரது வடிவத்துடன் (நீ இங்கு எம்மைச்) சேரவந்துள்ளாய்; (ஆயினும் உன்னை), தலைமைக்குண முடைய மும்மூர்த்திகளுள் ஒருத்தனென்று எண்ணுகிறேன்; (உனது) வரலாறு எத்தன்மையது என்று எனக்கு விரைவிற் சொல்வாயாக' என்று (பின்னும் பரதன்) கூறினான்; (அதற்கு), ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலையுடைய அநுமானும் (தன்வரலாற்றை) விளங்கக் கூறுபவ னானான்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த இரண்டுகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—¹அணுகி. ²இறைவனில். ³ஆரெனச். ⁴சொல்வாயென்றான், சொல்லுமென்று. (சுகஎரு)

உருசு.—அநுமான் தன்வரலாறு கூறுதல்.

கரற்றினுக் ¹காசன்பாற் கவிக்²கு லத்தினுள்

³நோற்றனள் வயிற்றின்வந் துதித்து நும்முனற்கு

ஏற்றிலா வடித்தொழி ⁴லேவ லாளனேன்

மீற்றினெ னுருவொரு குரங்கு ⁵மன்னயான்.

இதுவும் அடுத்த கவியும்—ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அரசனே! யான் ஒரு குரங்கு; காற்றுக்கு அதிதேவதை யான வாயுபகவான் மூலமாக வானரசாதியினுள் (மகப்பேற்றைக் குறித் துத்) தவஞ்செய்தவளான அஞ்சநாதேவியின்வயிற்றில் வந்துபிறந்து உமது தமையனான இராமபிரானிடத்தில் ஒப்பில்லாத அடிமைத்தொழிலையுடைய பணியுள்ளாயுள்ளேன்; (எனக்குஇயற்கையானகுரங்கு) வடிவத்தை (அந்தணவடிவமாக) மாற்றிக்கொண்டிவந்தேன்; (எ - று.)

சுமேருமலையில் அரசாண்டுகொண்டிருந்த கேசரியென்னும் வானரச ராசனது மனைவியான அஞ்சநாதேவி திருவேங்கடமலையில் எழுந்தருளியுள்ள திருமலை நோக்கி நெடுநாள் தவஞ்செய்ய, அத்தவத்தின்பயனாக அவளிடம் வாயுபகவானுக்கு அநுமான் பிறந்தது எனப்பது வரலாறு. எம்பெருமானிடத்திற் கைங்கரியஞ்செய்வது எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்ததாதலால், 'ஏற்றிலா வடித்தொழில்' என்றான். நும்முனற்கு ஏற்றிலா என்பதற்கு - மகாத்மாவான இராமபிரானது பெருமைக்கும் (மிகவும் அற்பனான எனதுசிறுமைக்கும் (சிறிதும் ஒவ்வாததான என்றுமாம். பி-ம்:—¹அரசனால், அயல்வந்த. ²குலத்துளாள். ³நோற்றுளாள். ⁴ஏவலாளன்யான். ⁵மன்னனே. (சுகஎசு)

௨௫௭.—அநுமான் தனது பெருவடிவத்தைக் காட்டுதல்.

அடித்தொழி னுயினே ¹னற்ப யாக்கையைக்
கடித்தடந் தாமரை ²கண்ணி னோக்கெனப்
பிடித்தபொய் யுருவினைப் ³பெயர்த்து நீக்கினுன்
முடித்தலம் வானவர் ⁴நோக்கின் முன்னுவான்.

(இ-ள்.) (இராமபிரானுகு) அடிமைத்தொழில் செய்கின்ற நாய் போற்கடைப்பட்டவனான எனது அற்பமான வானரசரீரத்தை, வாசனையுடைய பெரிய தாமரைமலர்போன்ற (உனது) கண்களாற் காண்பாயாக என்று கூறி, (தான்) கொண்டுள்ள பொய்யான (மானுட) வடிவத்தை மாற்றியொழித்தவனாகி, முடித்தலம் [தனது தலைப்புறம்] வானத்திலுள்ளவர்களது கண்களில் எதிர்ப்பட வளர்பவனானான்; (எ - று.)

முடித்தலம் வானவர் நோக்கின் முன்னுவான் என்பதற்கு-தேவர் களுடைய கண்ணுக்கும் எட்டாத தூரத்தில் தனதுமுடி உயரும்படி வளரலானான் என்று உரைத்தலும் ஒன்று பி - ம்:—¹அருப்பயாக்கையை. ²கண்ணிற்காணொப்ப. ³பெயர்த்துநீக்கினான். ⁴நோக்கிமுற்று வார், நோக்கின்முந்துவோன். (சுகள)

௨௫௮.—அதைக் கண்டவர்கள் அதிசயமும் அச்சமும் கொள்ளுதல்.

வெஞ்சிலையிருவரும் விரிஞ்சன் மைக்கனும்
எஞ்சலி லதிசய மிதுவென் றெண்ணினார்
¹துஞ்சில தாயினுஞ் சேனை ²துண்ணென
அஞ்சின தஞ்சனை சிறுவ னுக்கையால்.

(இ - ள்.) அஞ்சநாதேவியின் புதல்வனான அவமானது (பெரு) வடிவத்தைக்கண்டு,—வொடியவில்லையேந்திய (பாதன் சத்துருக்கினன் என்ற) இருவரும் பிரமனதுபுத்திரனானவசிட்டனும், 'இது குறைவில்லாத [பிக்க] அதிசயமானது' என்று நினைத்தார்கள்; சேனையானது (அச்சத்தால்) இறந்திலதாயினும், திடுக்கிட்டெப்பயத்தது; (எ-று.)—மரணபயத்துக்கு ஒப்பான மகாபயத்தை யடைந்த தென்பதாம். பி-ம்:—¹துஞ்சிலதென்னினுஞ், தஞ்சுவதெனவிருஞ் ²துக்கமுற்று. ³ஆக்கையை.

௨௫௯.—பாதன் அநுமானது பெருவடிவத்தைக் கருங்கீக்கொள்ள வேண்டுதல்.

ஈங்குநின் ¹நியாமுனக் கிசைத்த ²நாற்றமத்
தூங்கிருங் ³குண்டலச் செவியிற் ⁴குழ்வர
ஓங்கல வாதலி னுலப்பில் யாக்கையை
வாங்குதி விரைந்தென மன்னன் வேண்டினான்.

(இ - ள்.) 'இங்கே [தரையில்] நின்றுகொண்டு நாய்கள் உனக்குச் சொல்லும் வார்த்தைகள், தொங்குகின்ற பெரிய குண்டலங்களை யணிந்த (உன்னுடைய) அந்தக்காதுகளிற் பொருந்தும்படி உயர்ந்து செல்ல மாட்டுகின்றில: ஆதலால், (உனது) அழிவில்லாத (இந்தப்பெ

ரிய)வடிவத்தை விரைவில் நீக்குவாயாக' என்று பரதமகாராஜன் (அநு
மாணப்) பிரார்த்தித்தான்; (எ - று.)—பி-ம்:—1உணக்கியான். 2மாற்
றந்தான். 3குண்டலஞ். 4துன்னுற. (சகஎக)

௨௬௦.—இதுவும், அடுத்தகவியும்—அநுமானுக்குப் பரதன்
பரிசுகொடுத்தலைக் கூறும்.

சருக்கிய வருவதைத் தொழுது முன்னின்ற
அருக்கன்¹மாணவகனுக் கையனன்பினுற்
பொருக்கென²நிதியமும் புனைபொற் பூண்களின்
³வருக்கமும் வாய்பில நனிவழங்கினுன்.

(இ - ள்.) பரதன், பிரீதியோடு (தனதுவேண்டுகோளின்படி)சருக்
கீக்கொண்ட வடிவமுடையவனாக எதிரில் நின்ற சூரியசிவ்ய
னான அநுமானுக்கு விரைவாகச் செல்வங்களையும் அணியத்தக்க
பொன்னுபரணங்களின் வகைகளையும் எல்லையில்லாதனவாக மிகுதி
யாகக்கொடுத்தான்; (எ - று.)

அநுமான் சூரியனிடத்துச் சென்று நான்குவேதங்களையும், ஆறு
சாஸ்திரங்களையும், எல்லாவியாகரணங்களையும், விருத்தி பாஷ்யம் முத
லிய உரைகளுடனும் கற்றதன்றி, மற்றுமுள்ள பலகலைகளையும் ஒரே
நாளில் ஒதியுணர்ந்தா னென்பது வரலாறு. பி - ம்:—1மாணக்களை
யையன்மேயினன். 2நிதிகளும்...பூண்களும், வனத்திடைப்புருந்ததன்
மையை. 3ஒருக்கியென்னுணர்வுறவுணர்த்தியாலென்றான், முருக்கிதழ்
மாதருமுறையின்கினுன். இச்செய்யுளின்பின் ஒருபிரதியில் “சித்திர
கூடத்தை” (௨௭௬) என்ற பாடல் காணப்படுகின்றது. சிலபிரதி
களில், “குன்றறழ்” (௨௭௭) என்றபாடல்முதல் “என்றவனிரங்கி”
(௩௦௪) என்பதுவரையிலுமுள்ள பாடல்கள் இங்குக்காணப்படுகின்றன.

௨௬௧ கோவொடு¹தூசுநற் குலமணி²குழாம்
மாவொடு³பரிக்குலம் வாவு⁴தேரினம்
தாவு⁵ருடுத்த⁶நற் றரணி⁷கன்னுடன்
ஏவருஞ் சிலைவலான்⁸யொவு நல்கினுன்.

(இ - ள்.) அம்புதொடுத்தற்குஉரிய வில்லில்வல்லவனான பரதன்,—
(பின்னும்) பசுக்களையும் வஸ்திரங்களையும் உயர்ந்தசாதி நவரத்தினங்
களின் தொகுதியையும் யானைகளையும் சூதிரைகளின்கூட்டங்களையும்
தாவிச்செல்லுகின்ற தேரின்கூட்டங்களையும் தத்திப்பாய்கின்ற நீர்
குழந்தைசாரமான பூமியையும் (மற்றுமுள்ள) எல்லாப்பொருள்களையும்
(அநுமானுக்குக்) கொடுத்தான்; (எ - று.)—மாஎன்னும் பொதுப்
பெயர், இனம்பற்றி யானையைக் குறித்தது. பி - ம்:—1தூசினம்...
குலம். 2கரித்திரன், கார்த்திரன். 3தேர்க்குலம். 4அத். 5மற்றெலாம்.
6யொதுநல்கினுன், தூதற்கீர்தனன். சிலபிரதிகளில் இதற்குமேல் ௨௭௬-
ஆம் செய்யுள்வரையிலுள்ள செய்யுள்கள் காணப்படாமல் வேறுபாடல்
கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:—

1. நின்றவ னிவ்வயி னெடிய வன்றினச்
சென்றிறைப் பொழுதினிற் கொணர்வன் ¹சென்றொழைப்
பொன்றிணிப் பொலங்கழல் வணங்கிப் போயினான்
வன்றிறல் மாருதி வளர்ந்த கீர்த்தியான்.
பி - ம்:—¹செல்வனைப்.
2. வேறு. *ஆய காலையி லையனைக் ¹கொண்டுதன்
தூய ²காலி னுறைவிடந் துன்னினான்
மேய சேனைக் கமைப்பன் விருந்தெனத்
தீயி னாகுதி செங்கையி னேக்கினார்.
பி - ம்:—¹கண்டு, ²காதல்.
3. வேறு. பாண நெய்யொடு நானமுஞ் சார்தமும் பலவும்
ஆன வெள்ளிலை யோடடைக் காய்கருப் பூரம்
தேன ளாவிய முக்கனி ¹காயொடு தேன்பால்
வான நாட்டர மங்கையர் மகிழ்ந்துகொண் டிழிந்தார்.
பி - ம்:—¹கறியமுதொடுபால்.
4. வேறு. கங்கைதந் கழலாற்கு மிளவலுக்கும் காரிகைக்கும்
துங்கமுடி வட்டணற்குஞ் சுக்கிரீவப் பெருபாற்கும்
தங்கு¹பெரு சேனைக்கும் தனித்தனியே பொற்கலக்கால்
அங்கடைவின் மண்டலமிட்டணிவிளங்க நிறைத்தனரால்.
பி - ம்:—¹புகழ்ச்.
5. வெள்ளை நறும் போனகமு மிகுபுறப்பும் பொரிக்கறியும்
தள்ளரிய முக்கனியுஞ் சருக்கரையு நறுநெய்யும்
எள்ளரிய பலவிதத்துக் ¹கறியமுது நிமைபவர்²தம்
வள்ளல்முத லனைவோர்க்கும் வரிசைமுறை படைத்தனரால்.
பி - ம்:—¹கறியதுவும், ²தாம்.
6. நீருலவி நீர்குடித்து நினைத்திருந்தா குதிபண்ணிக்
காருலவு மேனியனுங் காரிகையு மிளங்கோவும்
தேரிரவி திருமகனுந் தென்னிலங்கைப் பெருபாணும்
போரினுயர் சேனையுடன் போனகப்பற் றினர்பொலிவால்.
7. வேறு. அக்கணத்து மார்பினான். [ந.உஅ]
8. உருப்பகிர் யாவையும். [ந.உக]
9. தீவினை மாதவம். [ந.ந 0]
10. என்றுரைத்து தோளினான். [ந.நக]

ஒழுபிரதியில் இச்செய்யுளோடு பரதனுயிர்வருபடலம் முடிய,
“அன்னதோரளவையின் (ந.உஉ) என்ற பாடலைக்கொண்டு நகரீபுது
படலம் தொடங்குகின்றது: மேலுள்ளபாடல்களில்லை.

* இரண்டாவதுமுதல் ஐந்துபாடல்கள் “சின்றவன்” என்பது
மூதலியபாடல்களுள்ள பிரதிகள் சிலவற்றிலும்இல்லை.

11. வேறு இரவி காதலன் இலங்கையர் கோனிவ ருதவி
அரசி¹சையை தென்னலா மனும நேயென்பான்
விரவுகாதலின் நீசெய்த வுதவிக்கு வேறு
தருவ தொன்றிலை யுடனுணுந் தரமது²வல்லால்.

பி - ம்.—¹ஆசையால். ²தருமால்.

12. முனிவன் புகன்றான். [ககக - 18]

13. என்ற வாசகம் உரைக்கும். [,, - 19]

14. செய்த மொழிந்தான். [,, - 20]

15. கொற்ற வன்னுட னுண்ணுமோ கோநன்மா தவனே
வெற்றி வீரனே யெனவஞ்சி நின்றனன் விமலன்
மற்றப்¹போனக மொருகைவாய் வைத்தபின் வாராப்
பற்றி யப்பொழு தனுமனுப் பரிகலம் பரித்தான்.

பி - ம்.—¹போனகத்தொருகையால்.

16. பரிக லத்தமு தேந்தியே பந்திக டோலும்
இரவி காதலர் கங்கதற் கிலங்கையர் வேந்தற்கு
உரிய விரகட்¹களித்துத்தா னவர்களோ பாதி
வரிசை யாலுண்ண மாமுனி விருந்துமுண் டனரால்.

பி - ம்.—¹அளித்ததுதானொருபாதி.

17. அன்ன காலையிற் போனக மமரர்பொற்¹கலத்தே
முன்னம் போற்²படைத் துத்திரு முன்புவைத் தனரால்
³உன்னும் பேருல கனைத்து முண்டும் பசிதீரா
மன்னன்⁴மாமுனி விருந்துமுண் டகமகிழ்ந் தனனால்.

பி - ம்.—¹கலத்தில். ²படைத் தமைத்தனர்திருமுன்புவைத்தார்.

³பன்னும். ⁴மாதவன்.

18. பாண நல்லமு துடன்கருப் பூரமும் பலவும்
ஏனை வானவர் மகளிர்க ளேந்திமுன் னிற்பத்
தான மெய்ப்படைத் தம்முடைப் போகத்துட் டந்த
ஆன கற்பநா டமிழ் தென்பது மயின்றான்.

19. அண்ணல் மாமுனி யருளிய போனக மளக்கர்
வண்ண நேமுதல் வானரக் கடலெலாம் வாய்ப்பெய்து
உண்ணும் வாசகங் கேட்டிமை யோர்முனி வோரும்
மண்ணு நாசரும் யாவரு மருந்துயர் மறந்தார்.

20. மானவேந்தரும் வள்ளலு மலர்க்கரம் விளக்கி
ஆன வெள்ளிலை யோடடைக் காயமு தருந்தி
ஞான மாமுனி பெருமையைப் புகழ்ந்துநா யகனும்
பாணல் வேல்விழி யாளொடும் படையொடு¹மிருந்து.

பி - ம்.—¹எழுந்தான்.

21 வேறு ஆரிரு ளகலும் காலையமலனு மறைமேயான் பாதம்
ஆர்வரோ டெழுந்து சென்று வணங்கலு மவனு மாசி
சீரிது கூறிச்சேயி யென்றலுந் தேர்மேற் கொண்டு
சீரிய தானையோடுஞ் சிறப்பீரோடு மகிழ்ந்து சென்றான்

22. வேறு விருந்து முண்டுமா முனிவனை விடைகொண்டதேர்மேல்
அருந்த திக்கற்சி னுளொடும் படைபொரு 2பமைத்தான்
வருந்து கோசலை நாடுடைய கோத்திரமும் மாழப்
பரிந்தி ராமனு மேகிளன் பாடிநாக் காண்பார்.

பி - ி: - 1 கற்பினாரொடும், 2 ஐயன், 3 அயோத்தியர்.

23 இராவணன் செய்தான். [கூட்டு]

இக்குப் பாதர் விடிப்படல் முடிய, இதன்பின் நகர்புருபடலம்
“அன்னதோரணவையின்” (க 22) என்று தொடங்குகின்றது: உக 2-
முதல் உக 6-வரையிலுமுள்ள பாடல்தரும் நிலை: “சித்திரகூடத்தை”
(உஎக) என்றபாடல் “சருக்கிய” (உச0) என்ற பாடலின்பின்சிலவர்
லீர்த்கச சிலவற்றிற் கணப்படவில்லை. ௩0௪ முதல் ௩௨௩-வரையிலு
முள்ள பாடல்தரும் இப்பிரதிகாரி நிலை. (சகஅக)

உக௨, - றன்றுகரிசன் - பாதம், நசயையலங்கரித்து இராமனை
யெத்கொள்ளுபடி அயோத்தியிலுள்ளபீரது முடிமறைந்திக்
சீர்த்கரிசனை யயவுத்தி.

இளவலை யவன் டுலுக் கெதிர்கொண் மென்றுகம்
வனைமதி லீயாத்சியில் வாழ மாக்களைக்
கொையோடு 2மேகெனக் கிளத்தி யெங்குணும்
3அளையொளி முகனை மறைநீப் பாயென்றான்.

(௨ - ௩) (பாசன்), - - - - - பியாகிய சத்தூருக்கினை (மேக்கி), -
குழ்த்தமதிலையுடைய (சமது) அயோத்தியில் வாழ்கிற மனிசர்களுக்கு
இராமரீரான எதிர்கொண்டு செல்லுககெனவும் சற்றத்தாரூடனை
(யாவரும்) செல்லுககெனவும் கூறி அறிவித்தற்காக எல்லாவிடங்
களிலும் பரவுகிறபேரொலியையுடைய முகசுவரகளை (வள்ளுவர்
களைக்கொண்டு) அடிப்பித்துக் தெரிவிப்பாயாக என்று கூட்டினா
யிட்டான்; (எ - ௩.)

• அண்ணலுக்கு, மாக்களை - உருபுமயக்கம். எதிர்கொண்ம்-செய்யு
மென்முற்றின் சுற்றுஉயிர்மெய் கெட்டு நாகரம் நகரமாயிற்று. அனா
ஒலி-பரவுகின்றஒலி. பி - ம் ---1 அண்ணலைமெதிர்கொள்வானம், 2 அண்
ணலைமெதிர்கொள்கென்றும், 3 கண்ணனுக்கெதிர்கொள்கென்றும்.
2வழகென, எய்தென. 3 அளவொலி. (சகஅஉ)

உக௩. தேரண 1நட்டுமேற் துகில்பொ திந்துகற்
பூரணப் பொற்குடம் பொளிய 2வைத்துள்
வாரண மிவுள்தேர் வரிசை தான்வழாச்
சீரணி யணிகெனச் செப்பு வாயென்றான்.

(இ - ள்.) 'மின்னும் பாதன் தம்பியை கோக்கி), 'தோரணம் நாட்டி (த்தோரணம் கம்பங்கயின்) மேற் சீலைகளினால் மூடிச் சாற்றி அழகிப கீர்சிறைத் தொற்குடங்களை (ப் பலவிடங்களிலும்) விளக்கமடையும்படி வைத்து, --பொய்ய யானைகளையும் குதிரைகளையும் இரதங்களை யும் (அவ்வவற்றிற்கு உரிய) முறைமை தவறாமற் சிறத்த அலங்காரங்கள் செய்க என்றுங் கூறுவாய்' என்றான்; (எ - று.) --மேல் 'குகில் பொதி'ந்து என்பதற்கு - மேற்கட்டிகற் கட்டி யென்றும் பொருள்கூறலாம். பி - ட்: -- 1 சிறுவி. 2 வைத்துனோ. (சுக அங்.)

௨௩௪. பரத்துவ¹ னுறைவிடத் தளவு² பைம்பொனீள்
 சிரத்தொகை மதிப்புறத் திறுதி சேர்தர
 வரத்தகு தரளமென் பீதர் வைத்துவான்
³ புரத்தையும் புறக்குவ புகறி போயென்றன்.

(இ - ள்.) 'பரத்துவாசமுரிவானது ஆச்சிரமம்வரையிலும் பசும் பொன்மயமான கீண்ட சிகரங்களின் வரிசைகளையுடைய (அயோத்தியின்) மதிலில் முடிவுபொருள் தும்படி [அயோத்தியாபட்டணத்தினுள் முதல் பரத்துவாஜாச்சிரமம் வரையிலும்] சிறத்த சகுதியான முத்துக்களினாலாகிய மெல்லிய பத்தீஸ்ப்போட்டிச் சிறத்த அயோத்தியாபட்டணத்தையும் புதுப்பிக்கும்படிபோய்ச் சொல்வாயாக' என்று (ம் பரதன் சத்துருக்கினனே கோக்கி) கூறினான்; (எ - று.) -- பி - ட்: -- 1 உறைவிடம். 2 பைம்பொனீள். 3 புரத்தையும்புகளுக்குக், புரத்திறுதி..., புரத்துறப் புக்கெனப். (சுக அசு.)

௨௩௫. -- அரகட்டையைச் சத்துருக்கவன் சுமர்த்தித் தேர்வித்தல
 என்றலு மவனடி பிறைஞ்சி¹ வய்தியக்
² குன்றுறழ் வரிசைக் குவவுசு தோளிணன்
 நன்றுணர்³ கேள்விய னவையில் செய்கையன்
 தன்றுணைச் சுமந்திரற் கறிபச் சாற்றினான்.

(இ - ள்.) என்று (பரதன்) கூறினான்; --மலைபையொத்த கட்டமைத்தவில்லை யேத்திய திரண்ட தோள்களையுடையவற்றாகிய அந்தச் சத்துருக்கினன், -- அப்பரதனது திருவடிகளாய் பணித்துபோய் கன்றாகக்கேட்டறிந்த தூற்றுகள்விகளை யுடையவனுட்கு (அதற்கு ஏற்று) குற்றமற்ற தொழிலையுடையவனும் தனக்குச் சிகேதிரனுமான சுமந்திரனுக்கு (அக்கட்டையை) விளங்கக் கூறினான்; (எ - று.) -- பி - ட்: -- 1 எய்தியு. 2 குன்றன். 3 கேள்வியும்... செய்கையும். (சுக அங்.)

௨௩௬. -- இதுவும் அடுத்த கவியும்-நவநம்: சுமர்த்திர் வள்ளநவர்த்துக்
 கட்டளையிட, அவர்கள் முசுவையலைத் தேர்வித்தும்.

அவ்வரா கோட்டலு பறிவின் வேலையான்
 கவ்வையி லென்பினற் களிக்குந், சிந்தையான்
 வெவ்வியி லென்பணி தியெங்கனும்
³ எவ்வயின் றறைபறை யெற்று¹கென்றீட.

(இ - ள்.) அறிவுநிறைந்ததொரு கடல்போன்றவனான சுமந்திரன் (சத்தூருக்கினன் கூறிய) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே,—பழிப்பில்லாத அன்பினால் மகிழ்கின்ற மனத்தையுடையவனாய், 'அழகிய காந்தியை வீசுகிற இரத்தினங்கனையுடைய வீதிகளிலெல்லாம் குறைவில்லாமல் அடித்தற்கு உரிய பறைகளை யடித்து (ச்செய்தி) தெரிவிப்பீர்களாக' என்று (வள்ளுவர்க்குக்) கட்டளையிட,--(எ - று.)—'வள்ளுவர் முரசு மெற்றினார்' என அடித்த கவியோடு தொடர்ந்துமுடியும்.

வெவ்வெயிலெறிமணி வீதி - வீறுகோளணி. அறிவின் வேலையான் - அறிவிற்குளல்லையாகவுள்ளவ னெண்ணுமாம். வெவ்வெயில் - உக்கிரமான சூரியகாந்திபோன்ற காந்தி யென்றுங் கொள்ளலாம். ௩ - ம்:—¹அன்பினிற். ²புரை. ³எவ்வமில். ⁴என்றனன். (சகஅசு)

உசுஎ. வாணையுந் திசையையுங் கடந்த ¹வான்புகழ்த்
கோணையின் றெதிர்²கொள்வான் கோல மாநகர்த்
தாணையு மரசரு மெழுக தானெண்
³யாணையின்⁴வள்ளுவர் முரசு மெற்றினார்.

(இ - ள்.) வள்ளுவர்,—ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் கடந்துள்ள [எங்கும் பரவிய] சிறந்தபுகழையுடைய தலைவனாகிய இராம பிராண இன்றைக்கு எதிர்கொள்ளும்படி அழகிய பெரிய அயோத்தியாநகரத்திலுள்ள சேனைகளும் ராஜகுலத்தாரும் புறப்படுவார்களாக' என்று யாணமேல் முரசத்தை யேற்றி யடித்தார்; (எ - று.)

வள்ளுவரைக் கொண்டு யாணமேல் முரசமேற்றி யடித்துச் செய்தி தெரிவித்தல் இயல்பு. இராமனை யெதிர்கொள்ளுதற்குச் சேனையும் அரசரும் எழுக வென்று முரசறைந்தமை கூறியது, மற்றைச்செய்திகளைக் கூறி முரசறைந்ததற்கும் உபலட்சணம். ௩ - ம்:—¹வாழ்விகழ். ²கொள்க. ³ஆணமேல். ⁴வள்ளுவன்முரசறைந்தனன். (சகஅஎ)

உசுஅ.—முரசொலி கேட்டலும் நகரத்தவர் புறப்படுதல்.

முரசொலி கேட்டலு முழங்கு மாநகர்
அரசரு ¹மாந்தரு மந்த னாளரும்
கரைசெய லரியதோ ருவகை ²கைதரத்
திரைசெறி கடலென வெழுந்து ³சென்றவால்.

(இ - ள்.) (அம்) முரசுவாத்தியத்தின் ஓசையைக் கேட்டவுடனே, முடிவுகாணவெண்ணுததான ஒப்பற்ற களிப்பு மிக,--அரசர்களோடும் குடிகளோடும் பிராமணர்களோடும்,--ஒலிசெய்கிற பெரிய அவ்வயோத்தியாநகரம், அலைகளிறைந்த கடல்போல எழுந்துபோயிற்று.

நகரத்தவரனைவரும் எழுந்துசென்றன ரென்ற பொருளில், 'நகர் எழுந்துசென்றது' என்றார்; உபசாரவழக்கு. ௩ - ம்:---¹சேனையும். ²கைமடிக. ³சென்றதால். (சகஅஅ)

உசக.---அம்முரசோலியின் சிறப்பு.

அனகளை பெதிர்¹கொள்கென் றறைந்த பேரிநற்
கனக²நல் கூர்ந்தவர் கைப்பட்டுடன்வும்
சனகன தூர்க்கென முன்னஞ் சாற்றிய
வளை⁴கடிப் பேரியு மொத்த வாமரோ.

(இ - ள்.) 'குற்றமற்றவனான இராமபிரானை எதிர்கொள்க' என்று (வள்ளுவரால்) அடிக்கப்பட்ட பேரிகையின் ஒலிகள், -மிக்கபொன் வறியவர்கையில் அகப்பட்டால் அதனையும், சனகராசனது பட்டணத்துக்கு (ச் செல்லுக) என்றுகூறி முன்புஅடித்த அலங்கரிக்கப்பட்ட மணமுரசினொலியையும் ஒத்திருந்தன; (எ - று.)

நெடுநாளாகவறுமையால் மிகவருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவழைகளுக்குப் பெரும்பொருட்குவியல் யாதொருமுயற்சியுமின்றித் தன்னடைவிற் கிடைத்தாற்போல, பதினான்குவருஷமாக இராமலிரகத்தால் வருந்திய அந்நகரத்துவர்க்கு இம்முரசொலி மிக்கமகிழ்ச்சியை விளைத்த தென்க. சனகனதுஊர், மிதிலாபுரி.* அங்குச்செல்லுதற்கு முரசறையச்சொன்னதையும், முரசறைந்ததையும், அதுகேட்டவளவில் அனைவருங் கொண்ட கொண்டாட்டத்தையும், பாலகாண்டத்தில் எழுச்சிப்படலத்திற் காண்க. பி - டி:—¹கொள்வான். ²நல்கூர்ந்தவன். ³சனக ஊர்க்கெழுகென. ⁴கடல். (சகஅக)

உஎ௦.—முன்றுகவிகள் - பலநம் ஸ்ரீராமனை எதிர்கொள்ளுந்:குச் செல்லுதலைத் தெரிவிக்கும்.

அறுபதினாயிர மக்கு ரோணியென்று
இறுதிசெய் சேனையு மேனை¹வேந்தரும்
செறிநகர் மாந்தருந் தெரிவை மார்களும்
உறுபொரு ளெதிர்ந்தென வுவந்து போயினார்.

(இ - ள்.) அறுபதினாயிரம் அடையாளவரிணி யென்று வரையறை செய்யப்பட்ட சேனைகளும் மற்றும் இராசகுலத்தார்களும் நெருங்கிய பட்டணத்துச் சனங்களும் (அங்குள்ள) மகளிரும்,—அடையவேண்டுமென்று (நெடுநாளாகவிரும்பித்)தேடிய செல்வம் தானேவந்து கிடைக்கப்பெற்றாற்போல மனமகிழ்ந்து (இராமபிரானையெதிர்கொள்ளுமாறு) சென்றார்கள்; (எ - று)—பி - டி:—¹மன்னிரும். (சகக௦)

உஎக. அன்னையர் மூவரு மமரர் போற்றிடப்
¹பொன்னியல்²சிவிகையி னெழுந்தீ போயபின்
³தந்நிகர் முனிவருந்⁴தமருஞ் சூழ்தர
மன்னவன் மாருதி மலர்க்கை⁵பற்றுறு.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) (கௌசலை சுயித்திரை கைகேயின்னும்) தாய்மார்மூவரும், தேவர்கள் துதிக்கப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தண்டிக்கைகளில்

ஏறிக்கொண்டு சென்றபிறகு,—அரசனாகிய பரதன்,—தமக்குத் தாமே சமரான இருடிகளும் சுற்றத்தார்களும், சுற்றிலும்வர அநுமானது தாமரைமலர்போன்ற கையைப்பிடித்துக்கொண்டு,—(எ-று).—‘போயினான்’ என அடுத்தகவியோடு தொடர்ந்து முடியும்.

திருமால் நான்குவடிவங்கொண்டு தம் வயிற்றி லுதிக்கும் பாக்கியம் பெற்றிருந்தமையால், தாயர் மூவரையும் ‘எங்களுடையதுக்கநிவாரணத்துக்குக் காரணபூதர்கள் இவர்களல்லரோ!’ என்று தேவர்கள் நெருங்கித் துதித்துவணங்கின ரென்க. உயர்ந்த பதவியிலுள்ளவர்கள் செல்லும்போது தகுதியரான ஒருவருடையகையைப்பிடித்துக்கொள்ளுதல், மரபு பி - ம்:—¹பொன்னினம். ²சிவிகைமேலினிதுபோயினான். ³துன்னிய, தன்னிகர். ⁴தருமஞ். ⁵பற்றினான். (சககூக)

உஎஉ. திருவடி யிரண்டுமே செம்பொன் மௌலியா
இருபுறஞ் சாமரை யிரட்ட வேழ்கடல்
வெருவரு ¹முழக்கென ²வேழ மார்த்தெழப்
பொருவரு வெண்குடை³நிழற்றப் போயினான்.

(இ-ள்.) (இராமபிரானது) இரண்டுதிருவடிநிலைகளே செம்பொன் னாகிய கிரீடமாக [அவற்றைத் தலைமேற்கொண்டு], (அந்தப்பரதன், - தனது) இரண்டு பக்கங்களிலும் சாமரைவீசவும்,---ஏழுகடல்களின் அஞ்சத்தக்க ஒலிபோல யானைகள் ஆரவாரித்துப் புறப்படவும்,---ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடை நிழல்செய்யவும் போயினான்; (எ - று.)

திருவடியிரண்டுமே செம்பொன்மௌலியா--“அடித்தல யிரண்டையு மழுதகண்ணினான், முடித்தல மிவையென முறையிற் குடினான்” என்று வந்திருத்தல் காண்க. பி-ம்:—¹முழக்கெழ. ²நிழலிற். ³வேதம்.

உஎஉ.—தூரியாஸ்தமன வருணனை.

எல்லவன் மறைந்தன னென்னை யாளுடை
வில்லியை யெதிர்கொளப் பரதன் மீச்செல்வான்
அல்லியங் கமலமே யனைய தாள்களிற்
¹கல்லதர் சுடுந்தன ²கதிரி னென்னவே.

(இ - ள்.) பரதன் ‘என்னை யடிமையாகவுடைய கோதண்டபாணி யாகிய இராமபிரானை யெதிர்கொள்ளுதற்கு, (தரையின்) மீது (நடந்து) செல்லுகின்றான்: (ஆதலால்), அகவிதழ்கள் நிறைந்த அழகிய தாமரை மலரையெயொத்த (அலனது) பாதங்களிற் கற்கள் நிறைந்த- வழியானது தன்னுடைய கிரணங்களினாற் சுடும்’ என்றுநினைத்து (அங்வனஞ் சுடாதிருக்குமாறு) சூரியன் அஸ்தமித்தான்; (எ-று.)

சூரியன் இயற்கையாக மறைந்ததற்கு, நடந்துசெல்லுகிற பரதன் தாள்களில் வழி சுடாமலிருப்பதற்கு மறைந்தா னென்று கற்பித்துக் கூறியது - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—¹கல்லெனச்சுடுகிலேன்க, ல்லதர்சுடுமென்க. ²கதிர்சென்றென்னவே. (சககூக)

உஎச.—பரதன் அநுமானநோக்கி இராமனதுசெய்கையைக்

கூறும்படி வினாவல்.

அவ்வழி மாருதி யங்கை பற்றிய

செவ்வழி யுள்ளத்தான் றிருவி ருயகன்

¹எவ்வழி யுறைந்ததச் செயலெ லாம்விரித்து

இவ்வழி பெமக்குநீ யியம்பு வாயென்றான்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில் அநுமானது அழகிய கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டுள்ள நன்னெறியிற்செல்கின்ற மனமுடையவனான பரதன், 'திருமகளுக்குத் தலைவனான இராமபிரான் (காட்டில்) எங்குத் தங்கியிருந்தான்? அப்பெருமானது வரலாறு முழுவதையும் நீ எமக்கு இப்பொழுதுவிவரித்துக் கூறுவாய்' என்று (அநுமான) வினவினான்; (எ-று.)

நாயகன் உறைந்தது - திணைவழுவமைதி. இனி, உறைந்தது எவ்வழி என மாற்றி யுரைக்கவமாம். பி-ம்:—¹வெவ்வழியுறைந்த. (சககச) உஎரு.—இதுமுதல் ௩௦௨ - ஆம் கவிவரையிலீ உஅ-கவிகள்-அநுமாள் இராமனுடையசெய்கைகள் முழுவதையுங்கூறியதைத்தேரீவீக்கும்.

என்றலு மாருதி ¹வணங்கி யெம்பிரான்

²மன்றலர் தொடையிரா யயோத்தி மாநகர்

நின்றது மணவினை நிரப்பி மீண்டு ³கான்

சென்றதும் நாயினேன் செப்பல் வேண்டுமோ.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) என்று (பரதன்) வினாவியவுடனே, அநுமாள்,—(அவனை) வணங்கி,—வாசனையுடைய மலர்ந்த [மலர்களிஞாலாகிய] மாலையை யணிந்தவனே! எமது தலைவனான இராமபிரான் பெரிய அயோத்தியா பட்டணத்தில் இருந்ததையும் (மிதிலையிற்சென்று) மணஞ்செய்து கொண்டதிரும்பி (அயோத்திக்குவந்து) வனத்துக்குச் சென்றதையும் அடியேன் சொல்லவேண்டுமோ? [வேண்டாவன்றோ என்றபடி]; (எ-று.)—என்றலும், மாருதி, வணங்கி என்றவை, அடுத்தசெய்யுளில் வரும் 'விரிக்குஞ் சிந்தையான்' என்பதைக் கொண்டுமுடியும். பின்னிரண்டடிகட்கு—(நீ மாதுலகிருகத்திற்குச் சென்றபோது அயோத்தியில் ஸ்ரீராமன் தங்கியிருந்ததையும், அப்போது பட்டாபிஷேகச் சடங்கிற்குப்பூர்வாங்கமான சடங்குகளைச்செய்துமுடித்து (பட்டாபிஷேகமுணத்தைப்பெறாமல் அவண் காட்டுக்குச் சென்றதையும் நாயினேன் சொல்லவேண்டுமோ என்று பொருள்கொள்ளாதல், ஏற்கும். பி-ம்:—¹தொழுதிங்கு. ²மன்றலர். ³தான். (சககசு)

உஎசு. சித்திர கூடத்தைத் தீர்ந்த பின்சிரம்

¹பத்துடையவனுடன் ²வினைந்த ³பண்பெலாம்

இத்தலை ⁴படைந்தது ⁵மிறுதியாய போர்

⁶வித்தகத் தூதனும் விரிக்குஞ் சிந்தையான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்) சித்திரகூடபருவதத்தை விட்ட பிறகு பத்துத்தலைகளையுடையனான இராவணனுடன் நேர்ந்த செயலெல்லாம் (தான்) இவ்விடத்தை யடைந்தது வரையிலும் நிகழ்ந்த இராமசரித் திரங்களை விவரித்துக் கூறுங்கருத்துடையவனான: (யாவனெ னினில்), போரில்வல்லவனான இராமனுடைய தான்; (எ - று.)—அவ் விவரத்தை அடுத்த கவி முதற் காண்க.

தான் இத்தலையடைந்தது - அநுமான் பரதனிடம் சேர்ந்தது. 1 - ம்:—¹பத்துடையானொடும். ²விளைத்த. ³பண்புந்தான். ⁴அடைந் ததே. ⁵இறுதியாமென. ⁶வித்தகனுரைகளால் விளங்கச்சொல்லினான்.

௨௭௭. குன்றுறழ் வரிசிலைக் குரிசி லெம்பிரான்
தென்றிசைச் சித்திர கூடந் தீர்ந்தபின்
வன்றிறல் விராதனை மடித்து மாதவர்
துன்றிய தண்டக வனத்துட் டின்னிணன்

(இ - ள்.) மலையையொத்த கட்டமைந்த வில்லை யேந்திய புருஷ சிரேஷ்டனாகிய எமதுதலைவன் [இராமபிரான்], தெற்குத்திக்கிலுள்ள சித்திரகூடபருவதத்தை விட்டுச்சென்றபிறகு மிக்கவலிமையையுடைய விராதனென்னும் அரக்கனைக் கொன்று மிக்கதவத்தையுடைய இருடி கள் நெருங்கிவசிக்கிற தண்டகாரணியத்திற்சென்று சேர்ந்தான்; (எ - று.)

சித்திரகூடம் அயோத்திக்குத்தென்புறத்தி் விருத்தலால், அதற்கு, 'தென்றிசை' என்ற அடைமொழி கொடுத்தார். (சகக௭)

௨௭௮. ஆங்குறை தபோதன ரரக்கர்க் 'காற்றலேம்
நீங்கினந் தவத்துறை நீதி யோயெனத்
திங்கு²செய் பவர்களைச் ³செகுத்த நிண்ணாரீர்
வாங்குமின் ⁴மனத்துயர் வாய்மை யாலென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வனத்தில் வசிக்கிற இருடிகள் (இராமபிரானை நோக்கி), 'நீதியையுடையவனே! இராக்கதர்செய்யுந்துன்பங்கட்குப் பொருதவர்களானநாங்கள் தவஞ்செய்யும் முறையினின்று தவறி னோம்' என்று முறையிட, 'உங்கட்குத் தீமைசெய்பவர்களை (நான்) அழிப்பது நிச்சயம்; (எனது) இவ்வார்த்தையால் நீங்கள் மனத்திற் கொண்டுள்ள வருத்தங்களை 'யொழிவீர்களாக' என்று (இராமபிரான் அவர்களுக்குக்) கூறியருளினான்; (எ - று.)

இருடிகள் முறையிட்டமையும், இராமபிரான் அவர்கட்கு அபய மளித்தமையும் ஆரணியகாண்டத்திற் காண்க. 1 - ம்:—¹ஆற்றலா. ²செய் தவர்களை. ³செகுப்பன். ⁴துயரெனவாய்மைகூறினான். (சகக௮)

௨௭௯. ஆறுநா லாண்டவண் வைகி யப்புறத்து
ஈறிலா முனிவர ரேய வாணையால்
மாறிலாத் தமிழ்முனி வனத்தை நண்ணினான்
ஊறிலா முனிவர னுவந்து முன்¹வர.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்) பத்துவருஷகாலம் அத்தண்டகாரணியத்தில் (முனிவர்களது ஆச்சிரமமண்டலத்தில்) தங்கியிருந்து அதன்பின்பு முடிவில்லாத இருடிச்சிரேஷ்டர்கள் எவிய கட்டளைப்படி ஒப்பில்லாத தமிழுக்கூடரிய அகஸ்தியமுனிவனது ஆச்சிரமத்தை, - துன்பமில்லாத அவ்விருடிச்சிரேஷ்டன் களிப்புடன் எதிர்கொண்டு வரப் போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ - று.)

அகஸ்தியாச்சிரமத்தை படைவதற்குமுன், ஒவ்வொருஆச்சிரமத்திலும் சிலசிலராளாக முனிவர்களாச்சிரமங்கள் தோறும் தங்கியிருக்க, இராமபிரானுக்குப் பத்துவருஷங்கள் கழிந்தன வென்க. 'ஈழிலா முனிவரர்' என்றது, தண்டகாரணியவாசிகளாகிய வாலகிலியர் முதலானாரையும், சுதிண்ணரென்ற முனிவரையும். பி - ம்:—¹வந்தான். ()

௨௮௦. குடங்கையில் வாரிதி¹யணைத்துக் கொண்டவன்
தடங்கணன் றனையெதிர் தழுவிச் சாபமும்
கடுங்கணைப் புட்டிலுங் கவசந் தானு²மத்
திடம்படு சுரிமையுஞ் சேர வீந்தனன்.

(இ - ள்.) உள்ளங்கையிற் கடல்நீரை (யுண்ணும்படி) முகந்தெடுத்துக்கொண்டவனான அகஸ்தியமுனிவன் பெரியகண்களையுடையனான இராமபிரானை எதிர்கொண்டெழுவி, (அவனுக்கு) வில்லையும் வேகமாகச் செல்கின்ற அம்புகள் நிறைந்த (இரண்டு) தூணீரங்களையும் கவசத்தையும் உறுதிபொருந்திய அப்படிப்பட்ட வானையும் ஒருசேரக் கொடுத்தான்; (எ - று.)—“இப்புவனமுற்றுமொரு தட்டினிடையிட்டா, லொப்பு வரவிற்பென வரைப்பரியவான்” என்றதற்கு ஏற்ப; ‘அத்திடம்படுசுரிகை’ என்றார். பி - ம்:—¹அனைத்தும். ²மற்று - இடம்படு. (௪௨௦௦)

௨௮௧. அப்புறத் தெருவையி னரசைக் கண்ணுறுத்
துப்புறச் சிவந்தவாய்த் தோகை தன்னுடன்
மெய்ப்புகழ்க் தம்பியும் வீரன் றுணும்போய்
²மைப்பொழி றுறுபஞ்ச வடியின் ³வைகினார்.

(இ - ள்.) அதன்பிறகு பவழத்தை யொப்பச் சிவந்த வாயினையும் மயில்போன்ற சாயலையு முடைய சீதையுடன் உண்மையான புகழையுடைய இளையபெருமானும் வீரனாகிய இராமபிரானும்,—போய், கழுகுகளுக்கு அரசனாகிய சடாயுவைக்கண்டு மேகங்கள் தங்கப்பெற்ற [மிக வயர்ந்த] சோலைகள் நெருங்கிய பஞ்சவடியில் தங்கியிருந்தார்; (எ - று.)

சடாயு - சூரியன் சாரதியான அருணை தழுத்திரன்; சம்பாதியினது தம்பி. இவன் தசரதசக்கரவர்த்தியினால் தமையன்முறைபாராட்டப்பட்டமைபற்றி, வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் இவற்கு ‘பெரிய வுடையார்’ என்று திருநாமம். பஞ்சவடி - ஐந்து ஆலமரங்களின் தொகுதி; அதனையுடைய இடத்துக்கு ஆகுபெயர்; அது, அகண்டகோதாவரிக் கரையில் நாசிகாத்திரியம்பகத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ளது. பி - ம்:—¹புகட்டம்பியும். ²மைப்புறப்பொழிற், மைப்பொழிலுறு, மைப்பொழிலப். ³வைகினான். ()

வேறு.

உஅஉ. பல்பக ஶ்ரீநந்த, பின்றைப் பாதக வரக்கி தோன்றி, 1மெல்லிய விடையி னானை வெகுண்டுழி யினைய வ்ரன், 2அல்கிய திருவைத் தேற்றி 3யவளுடைச் செவியு ஶ்ரீக்கும், மல்கிய முலை யுங் கொய்தான் 4மறித்தவன் கரற்குச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (அந்தப்பஞ்சவடியிற்) பலநாள் கழிந்தபிறகு, (இராவணன் தங்கையான சூர்ப்பணகையென்னும்) கொடும்பாதகியான அரக்கி (இராமனை) எதிர்ப்பட்டு, (அவனது திருமேனியழகைக்கண்டுகாதல் கொண்டு தன்னைமணம்புணர்தற்கு இந்தச்சீதை இடையூறுவள் என்று எண்ணி) மெல்லிய இடையையுடையளான அச்சீதையினிடம் மனம் வெதும்பி (அவளை)க் கவர்ந்துசெல்லத் தொடங்குகையில், இலக்கு மணன்கண்டு மனயழிந்தவளான சீதையைத்தேற்றி அவ்வரக்கியின் மூக்குமுதலிய உறுப்புக்களை அறுத்துவிட, அவள் மீண்டு (தனக்குப் பாதுகாவலாக இராவணனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சேனைக்கு முதல்தலைவனான) கரனிடம் (சென்று தனக்குநேர்ந்த வருத்தத்தைத்) தெரிவித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1மெல்கிய..., மெல்லிடைமாதைநோக்கி. 2அல்லியந். 3அரக்கியை. 4மறித்தவன், மதித்தவன். (சஉ0உ)

உஅஉ. கரனெடு திரிசி ராவுங் 1கடியதா டணனுங் காந்தி [ம் எரியுமூன் 2றனலே யொப்பா 3ரெழுந்துவெஞ் சேனையோடு விரவிய ரையன் செங்கை வில்லினை நோக்கு முன்போர் 4எரிதழற் 5பஞ்சி னுக்கா ரரக்கியு மிலங்கை புக்கார்.

(இ - ள்.) கரனும் திரிசிரஸ்என்பவனும் கொடிய அஷ்டணனும் என்னும் மூவரும் (சூர்ப்பணகையின் வார்த்தையைக் கேட்டுக்) கோபித்து எரிகின்ற மூன்றுவகை அக்கினிகளையேபோல்பவராய் (உக்கிரங்கொண்டு) எழுந்து கொடிய (நமது) சேனையோடுங்கலந்து சென்றவர் களாய், இராமபிரான் (தனது) சிவந்தகையிலுள்ள வில்லைப் போர் செய்யும்படி நானேற்றுதற்கு நினைத்துப்) பார்த்தற்குமுன்பே [வெருவிரைவில்] நெருப்புசேர்ப்பெற்ற பஞ்சபோல் (மிகள்ளிதில்) அழிந்தொழிந்தனர்: (இவர்கள் இவ்வாறு ஆனபின்பு) சூர்ப்பணகையும் (தனது தமையான இராவணனுக்குச் செய்தி கூறும்படி) இலங்கையிற் போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ - று.)

பின்னிரண்டடியில் மீகையுயர்வுநவிய்சீயணி காண்க. பஞ்சின் போர்-பஞ்சின் தொகுதியென்பாருமுளர். பி-ம்:—1கரிய. 2அனலை. 3எதிர்த்துவெஞ்சேனையோடும், ஏழிருகோடியோடு. 4எரிதழற். 5பஞ்சி யொத்தார். (சஉ0உ)

உஅசு. இருபது தடக்கை யான்மாட் டிசைத்தலு மெழுந்து பொங்கி, ஒருபது திசையு முட்க வஞ்சக வுழையொன் றேவித்; தருபதஞ் 1சமைநத முக்கோற் 2ருபத வடிவங் 3கொண்டு, நிருவினை நிலத்தொ டேந்தித் தென்றிசையிலங்கை 4புக்கான்.

(இ - ள்.) (இலங்கையிலுள்ள) இருபது பெரிய கைசீளையுடைய னுன இராவணனிடத்தில் (சூர்ப்பணகை தனக்கு நேர்ந்த மானபங்கத் தையும் கரன்முதலியோரது நாசத்தையும் சீதையின் வடிவழகையும்) சொன்னவுடனே (அவ்விராவணன் கோபமும் காதுலங்கொண்டு) கிளர்ந்தெழுந்து பத்துத்திசையிலுள்ளாரும் அஞ்சும்படி (அச்சீதையை வஞ்சனைசெய்து கவர எண்ணி) மாரீசனாகிய ஒருமாயமான எலி,—(அதன் நிமித்தமாக இராமலக்ஷ்மணர் சீதையைப் பிரிந்த சமயம்பார்த்து, நன்மையைத்) தருதற்குக் காரணமான பக்குவமமைந்த திரிதண்டமேர்திய தவஞ்செய்தலையுடைய முனிவர்போல வடிவங்கொண்டு இலக்குமியினபிசமான சீதையைத் தரையோடு பெயர்த்து எடுத்துத் தேரில்வைத்துக்கொண்டு தெற்குத்திக்கிலுள்ள இலங்கையிற்புகுந்தான்; (எ - று.)

பத்துத்திசை - நான்கு பெருந்திக்குக்களும், நான்குமுலைத்திக்குக்களும், கீழ்மேல் என்ற இரண்டும். திசை - இடவாகுபெயர். 'தருபதஞ்சமைந்த என்ற அடைமொழி, இராவணன் கொண்டகோலம் போலிச் சந்தியாசிவேடத்தைப் புலப்படுத்தாது உண்மைத்துறவியின் வடிவமாகவே தோன்றிற்று என்பதை விளக்கும். 1-ம்:—1 அமைத்த. 2தாபநர். 3கொள்ளாத். 4சென்றான். (௪௨0௪)

௨௮௫. போகின்ற 1கால யேற்ற சடாயுவைப் பொருது வீட்டி, வேகின்ற வுள்ளத் தானே வெஞ்சிறை யதனின் வைத்தான், ஏகின்ற 2வஞ்ச மான்மா ரீசற்கொன் றிளவ லோடு, பாகின்ற கீர்த்தி 3பண்ணா றந்தையைப் பரிவிற் கண்டான்.

(இ - ள்.) (இராவணன், சீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு) செல்லுங்காலத்தில் (அவளது கூக்குரலக்கேட்டுவந்து அவளை மீட்கும்பொருட்டு வழியில் தன்னை) எதிர்த்த சடாயுவைப் போர்செய்துகொண்டு (இராமனது பிரிவினாலும் தான் அரக்கன்கைப்பட்டதனாலும்)வேகின்ற மனமுடையளான சீதையை (இலங்கையிற் சென்று அசோக வனத்தில் சிம்சபாலிருந்து தின்கீழ் அரக்கியர்கூட்டத்தின் நடுவில்) கொடிய சிறையில் வைத்திட்டான்; (சீதையின்செய்தி இவ்வாறாக), பரவுகின்ற கீர்த்தியையுடைய பெருமையிற்சிறந்தவனான இராமபிரான் (தன்னை வெகுதூரம் எமாற்றிக்கொண்டு) செல்லுகின்ற மாயத்தை யுடைய மான்வடிவங்கொண்ட மாரீசனைக் கொன்றபீன்பு தம்பியாகிய இலக்குமணனோடும் (தனக்குப் பெரிய) ஊகப்பனாற்றையான (இராவணனா லடித்துத் தள்ளப்பட்டிக் குற்றயிராய் விழுந்துகிடந்த) சடாயுவை இரக்கத்தோடு பார்த்தான்;—(எ-று.)--1-ம்:—1போதுகாத்த... புரட்டிப்போனன், போதுகாத்த...புரட்டிப்போயவ். 2உழைமாரீசன் றன்னைவீழ்த்து. 3வள்ளறந்தையை, அன்னொன்றதையை. (௪௨0௫)

௨௮௬. அன்னவன் றனக்கு வேண்டு மருங்கடன் முறையி னாற்றி நன்னுத றன்னைத் தேடித் தென்றிசை நடக்கு மையன் மன்னிய கவந்தன் றன்னை யுயிரொடு சாப மாற்றித் தன்னையே மறப்பி லாத சவரிபூ சனைபுங் கொண்டான்.

(இ - ள்) அந்தச்சடாயுவுக்குச் செய்யவேண்டிய(கிடைப்பதற்கு) அரிய பித்ருகருமத்தை முறைமையாகச் செய்துமுடித்து (இறந்த சடாயுவின் வார்த்தையின்படி) அழகிய நெற்றியையுடைய சீதையைத் தேடிக்கொண்டு தெற்குத்திக்கைநோக்கிச் செல்லுகின்ற இராம பிரான், (இடைவழியிற்) பொருந்திய (தம்மைக்கொல்லமுயன்ற) கபந்தனென்னும் அரக்கனது உயிரையும் சாபத்தையும் ஒழித்துத் தன்னையே மறவாமல் நினைத்திருந்த [தன்வருகையையே எதிர்நோக்கியிருந்த] சபரியினது உபசாரத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டான்; (எ - று.)

இராமபிரான், தன்னைப்பெற்ற தந்தையான தசரதன் இறந்த போது தான் அருகிலிருந்து அவனுக்குச் சரமகைங்கரியஞ்செய்யப்பெறாத குறைதீரப் பெரியதந்தையான சடாயுவுக்குச் செய்தனென்பர். இராமபிரான் கமுகாகிய சடாயுவுக்குத் தீக்கடன் நீர்க்கடன் முதலியன செய்துமுடித்ததனால், அப்பெருமானது செய்நன்றிமறவாப் பெருந்தகைமை வெளியாகின்றது. கவந்தன்தன்னை யுயிரொடு சாபம் மாற்றி-உடனவிற்சீயணி. (சஉ0௬)

உஅ௭. ஆங்கவ டனது சொல்லா லருக்கன்மா மகனை 1யண்மிப் பாங்குற நட்டு வாலி²பருவரல் கெடுப்ப லென்னு ஒங்கிய மரமும் வாலி யாமுமு டருவ வெய்திட்டி ஆங்கவன் றனக்குச் செல்வ மரசொடு மருளி னீந்தான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது அந்தச்சபரி கூறிய சொல்லின்படி சூரியனது சிறந்தமகனான சுக்கிரீவனைச்சேர்ந்து (அவனுடன்) மனங்கலந்து (இனிதாக) நட்புக்கொண்டு 'வாலியினால் நேர்ந்த துன்பத்தை ஒழிப்பேன்' என்று (அச்சுக்கிரீவனுக்கு உறுதிமொழி) கூறி, - உயர்ந்துவளர்ந்த (ஏழு) மராமரங்களையும் வாலியின்மாற்பையும் ஊடுருவித் துளைக்கும்படி அம்பெய்து அவ்வுறுதிமொழியின்படியே அச்சுக்கிரீவனுக்குச் செல்வத்தையும் அரசாட்சியையும் அருளுடன் கொடுத்தான்; (எ - று.)

'வாலிபருவரல்' என்றது, சுக்கிரீவனது மனைவியான ருமையை வலியக் கவர்ந்ததுமன்றி அவனை காட்டிலுந் தங்கவொட்டாது வாலி முறியடித்தமையை. பின்னிர்ண்டடிகள் - உடனவிற்சீயணி. 1 - 1:— 1எய்திப். ²பருவரம். (சஉ0௭)

உஅ௮. காலமா மாரி நீங்கக் சவயனோ டிடபன் காந்து நீலர்மா மயிந்தன் சாம்பன் சதவலி பனச னீடு வாலிமா மைந்த னென்றிவ் வானரத் தலைவ 1ரோடு கூலவான்²சேனை சூழ வடைந்தன னெங்கள் கோமான்.

(இ - ள்.) பெரிய மழைக்காலம் கழிந்தவுடன், கவயனும் ருஷபனும் (பகைவர்பக்கல்) மனங் கொதிக்கின்ற நீலனும் பெருமையுடைய மயிந்தனும் ஜாம்பவானும் சதவலியும் பநஸனும் பெரிய வாலியினது சிறந்த புதல்வனாகிய அங்கதனும் என்று கூறப்பட்ட இந்தவானரத் தலைவரோடு கூட்டமான பெரிய குரங்குச்சேனை (தன்னைச்) சுற்

லும் வர எங்களுக்குத்தலைவனான சுக்கிரீவன் (இராமபிரானிடம்) வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)

சாம்பன் - ஜாம்பவாந்: கரடியாகிய ஜாம்பவானையுஞ் சேர்த்து 'இவ்வானரத்தலைவர்' என்றது, மீகுதிபற்றிச் சுருங்கச்சொல்லென்னும் அழகுஅமையக் கூறியதாம். கூலம் - குலமென்பதன் நீட்டல்; இனி, கூலம் என்பதை லாங்கூலம்என்பதன் முதற்குறையாகக்கொண்டு, வாஸுபுடைய என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; அன்றி, கூலம் - கரை; அது, கடலுக்கு இலக்கணையாக, சமுத்திரம்போன்ற பெருஞ்சேனையென்றும் உரைகூறலாம். கூலம் - படையணியுமாம். பி - மீ:—¹படைஞராய, தலைவராய. ²சேனையோடும். ³வந்தனன், விசைந்தனன். ()

உஅகூ. எழுபது வெள்ளத்¹ துற்ற குரக்கின மெழுந்து பொங்கி அழுவநீர் வேலை யென்ன வடைந்துழி யருக்கன் மைந்தன் தழுவிய திசைக டோறுந் தனித்தனி யிரண்டு வெள்ளம் பொழுதிறை தடாது மீளப் போக்கினன் நிருவை ²நாட.

(இ - ள்.) எழுபதுவெள்ளமாகத்திரண்ட வநீரக்கூட்டம் பொங்கி யெழுந்து ஆழமானநீரையுடைய கடல்போல(த் தன்னை)ச் சேர்ந்த பொழுது, — குரியபுத்திரனான சுக்கிரீவன், — பொருந்தின எல்லாத்திக்குக்களிலும் சீதையைத்தேடும்பொருட்டுத் தனித்தனியாக இரண்டு வெள்ளஞ்சேனையை (ஒருமாசு) காலத்திற் சிறிதுந்தவறாமல் மீண்டு வரும்படி அனுப்பினான்; (எ - று.) -- அழுவம் - ஆழம்: பரப்புமாம். பி - மீ:—¹ துற்ற. ² நாடி. (சஉ0க)

உகூ0. தென்றிசை யிரண்டு வெள்ளஞ் சேனையும் வாலி சேயும் வன்றிற் சாம்பனோடு வாலின ¹ரேவ நாயேன் ²குன்றிடை யிலங்கை புக்குத் திருவினைக் குறித்து மீண்ட பின்றைவர் தளக்கர் வேலை பெரும்படையிறுத்த தன்றே.

(இ - ள்.) இரண்டுவெள்ளம் வானரசேனையோடும் தெற்குத்திக்கில் தாலிச்சென்றவர்களாகிய வாலியின்புதல்வனான அங்கதனும் மிக்கவலி மையையுடைய ஜாம்பவானும் (என்னைத்) தூண்ட, அடியேன் (மகேந்திர) பருவத்தினிடத்திலிருந்து இலங்கையில் (தாலிச்) சென்று சீதையைக் கண்டு செய்திதெரிந்து மீண்ட பிறகு (சுக்கிரீவமகாராஜனது) பெரிய (வானரசேன)சமுத்திரம் (தென்) கடற்கரையில் வந்து தங்கிற்று; (எ - று.) — குன்றிடை யிலங்கை என்றெடுத்து - (திரிகூட) மலையிலுள்ள இலங்கையென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். பெரும்படையளக்க ரென்க: அளக்கர்-கடல். பி - மீ:—¹ எவரும், என்னில். ² சென்றிடை. ()

உகூக. அறிவினுக் கறிவு போல்வான் வீடண னலங்கற் ¹ரோளான், செறியுயத் தரக்கன் நம்பி திருவினை ²விடுதியன்றேல், இறுதியுற் நளநின் வாண ⁴ளெனவவ னுரைப்புச் சிறிக், கறு வறப் பெயர்ந்து போந்து கருணையான் ⁵சரணம் பூண்டான்.

(இ - ள்.) அறிவுக்கும் அறிவுபோல்பவனும் [மிக்க அறிவுள்ளவனும்] மாலையணிந்த தோள்களையுடையவனும் (ஒன்றன்மேலொன்றாக) நெருங்கிய(இருபது)கைகளையுடைய இராவணனது தம்பியுமாகிய விபீஷணன்,—(தனது தமையனான இராவணனை நோக்கி), 'சீதையை விட்டிடுவாயாக: அன்றேல், உனது ஆயுள்நாள் முடிவுபெறும்' என்று கூறினமாத் திரத்தில், அவ்விராவணன் கோபித்துப்பேச,--(அவ்வீபீஷணன் அவன்பக்கல்) வைரம்பொருந்த (இலங்கையினின்று) நீங்கி வந்து அருளுடையவனான இராமபிரானது திருவடியை அடைக்கலமாக அடைந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:--1தோளாய். 2விடாதுகாப்பின். 3உற்றனை, உற்றுளது. 4என்றவன். 5பாதங்கண்டான். (சஉகக)

உகூஉ ஆங்கவற் கவய நல்கி யரசொடு முடியு மீந்து
பாங்கினால் வருணன் றன்னை யழைத்திடப் பதைப்பி லாது
தாங்கினன் சிறிது போது தாமரை நயனஞ் சேப்ப
ஒங்குநீ ரேழு மன்ளு னுடலமும் 2வெந்த வன்றே.

(இ - ள்.) (இராடபிரான்), அச்சமயத்தில் (அக்கடற்கரையிலே) அவ்வீபீஷணனுக்கு அபயமளித்து, (அவனுக்கு) இராச்சியத்தையும் கிரீடத்தையும் கொடுத்து [இலங்காராச்சியபட்டாபிஷேகஞ் செய்து] (கடற்குடரிய கடவுளான) வருணனை வணக்கத்தோடு அழைக்குமாறு பதைப்பில்லாமல் [விரைவுகொள்ளாது] சிறிதுகாலம் (புல்லணையில்) பொறுத்துக்கிடந்தான்: (அப்போதும் அந்தவருணன் பிரதியக்ஷமா காது தாமதித்ததனாலே சினங்கொண்ட இராமபிரானது)தாமரைமலர் போன்ற கண்கள் (கோபத்தாற்) செந்நிறமடைய, அப்பொழுதே பெரிய கடல்களேழும் (கடற்றெய்வமான) அவ்வருணனது உடம்பும் வெந்துவிட்டன; (எ - று.)

'தாமரை நயனம் சேப்ப' என்றது - ஆக்நேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கத் தொடங்க என்ற பொருளைத் தெரிவித்தலால், காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறிய உபசாரவழக்காம். சிறிதுபோது என்பதை 'சேப்ப' என்பதனோடுங் கூட்டலாம். பதைப்பிலாது அழைத்திடவும் (வருணன்) சிறிதுபோது தாங்கினன்னவாமாம். பி-ம்--1பரிவிலாமை. 2வெந்தது. (சஉகஉ)

உகூ௩.மற்றவ நவய மெண்ண மலர்ச்சர 1நடைந்த வேலை
வெற்றிவா னரர்கள் பொங்கி வெற்பினால் வேலை 2தட்டல்
3முற்றுற நன்கி யற்றி மொய்யொளி யிலங்கை புகுபுப்
பற்றினர் 4சுற்றி யார்த்தார் வானவர் பயங்க டர்த்தார்.

(இ - ள்) பின்பு அவ்வருணன் அபயமென்று (இராமபிரானது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை யடைந்தபொழுது,—சயத்தை யடையுந்தன்மையுடைய வானரவீரர்கள் உற்சாகங்கொண்டெழுந்து மலைகளினூற் கடலை (அணைகட்டித்தடு)த்தலை முடியும்படி நன்றாகச் செய்து (பின்பு) நிறைந்தஒளியையுடைய இலங்கையிற் புகுந்து சுற்றி

லும் முற்றுக்கையெய்தவர்களாய் ஆரவாரித்தார்கள்; (அவ்வொலியைக் கேட்டமாத் திரத்தில்), தேவர்கள் (இனி அரக்கர்கள் ஒழிவார்களென்று) அச்சம் நீங்கினார்கள்;—(எ-று.)—பி - ம்:—1கொடுத்த. 2வேலை, கோடு. 3பெற்றிடவியற்றிநீசர்பிறங்கெயில், பெற்றிடவியற்றி நீசர்பிறங்கொளி. 4மதிலை. (சஉக௬)

உக௭.மலையினை யெடுத்த தோளு மதமலை 1தினைத்த மார்பும் தலையொரு பத்துஞ் சிந்தித் தம்பிதன் 2ரோளுந் தானும் கொலைத்தொழி 3ரக்க ராயோர் குலத்தொடு 4நிலத்து 5வீழ்ச் சிலையினை வளைவித் 6தையன் தேவர்களிடுக்கண் டுர்த்தான்.

(இ-ள்.) இராமபிரான், —(இராவணனுடையனவான்) கைலாசமலையைப் பெயர்த்தெடுத்த (இருபது) தோள்களும் மதங்கொண்ட மலை போன்ற திக்கஜங்களின் தந்தங்கள் அழுந்தப்பெற்ற மார்பும் பத்துத் தலைகளும் சிதறிவீழ்ச்செய்து, (பிறகு அவன்) தம்பியாகிய கும்பகாணனது தோள்களும் கால்களும் கொல்லுதல்தொழிலுடைய அரக்கர்களின் கூட்டமும் தரையில் வீழ்ந்து அழிய, (தளாது) வில்லை வளைத்து (அம்புதொடுத்து)த் தேவர்களுடைய துன்பத்தைப் போக்கியருளினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1தினைத்த. 2தாளுந்தோளும். 3அரக்கர்கூற்றம், அரக்கரைத்தம். 4தலத்து. 5மாள். 6ஐய. (சஉக௭)

உக௮.இலக்குவன் 1பகழி யொன்ற லிந்திர சித்தென் ரோதும் 2விலக்கரு 3வலத்தி னானு மிளருருங் கிளையும் வீழ்ந்தார் 4மலக்கழுண் டெழுந் தேவர் மலர்மழை தூவி யார்த்தன்று உலக்குநர் குழுக்க டோறு முடற்குறை யாடல் 5கண்டார்.

(இ - ள்.) இலட்சுமணனது ஒருபாணத்தினால் இந்திரசித்தென்று கூறப்பட்ட (எவராலும்) விலக்கமுடியாத பலத்தையுடையவனும் இளவீரர்களும் பந்துவர்க்கமும் விழுந்துஇறந்தார்கள்; (அரக்கர்களாற்) கலக்கமடைந்து வருந்திய தேவர்கள், (அப்பொழுது) பூமாரிபெய்து ஆரவாரித்து அந்நாளில் இறந்தவர்களது கூட்டங்கள் தோறும் கபந்தங்கள் எழுந்துகூத்தாடுதலைக் கண்டார்கள்; (எ - று.)

அறுமான் இராமன்செயல் முழுவதையும் கூறிப் பிறகு இலக்குமணன்செயலைக் கூறுகின்ற ஞானலால், இராவணவதீத்திற்குப் பிறகு இந்திரசித்தின்வதம் கூறப்பட்டது. அன்று - மூலபலவதம்நிகழ்ந்த அப்பொழுது எனக் கொள்ளலாம். பி - ம்:—1பகழிதன்னை. 2வெலற்கரு. 3வரத்தினனும். 4அலக்கணுண்டுழுந்தேவரவர், 5கண்டான். ()

உக௯.தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சித்தருந் தெரிவை மாறும் 1மூவகை யுலகுளோரு 2முறைமுறை தொழுது 3மொய்ப்பப் பூவைபோ னிறத்தி னானும் வீடணப் புலவர் கோமாற்கு யாவையு மியம்பி மாண்டார்க்கியற்றுதி கடன்க ளென்றான்.

(இ - ள்.) தேவர்களும் இருடிகளும் சித்தர்களும் (அவரவர்களுடைய) மனைவியர்களும் மற்றைமூன்றுஉலகத்தில் வசிப்பவர்களும்

முறைமுறையாக (இராமபிரானைத்) தொழுது நெருங்க, (அப்பொழுது காயாம்பூவைப்போலுந் திருமேனிநிறத்தையுடையனான ஸ்ரீராமனும், அறிவுடையார்களிற் சிறந்தவனான விபீஷணனுக்குச் சொல்லவேண்டு வன) எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லி, 'இறந்தவர்யாவார்க்கும் சரமகிரியை களைச் செய்வாய்' என்றுங் கூறினான்; (எ - று.)

பூவை - கிளியுமாம்: "சிறுகிளிப் பைதலே.....நின் பசஞ்சாம நிறத்தன்", "கிளித்தன களித்த மேனி" எனத் திருமாலின துநிறத்துக் குக் கிளி உவமைகூறப்படுதலுங் காண்க, பி-ம்:—¹மூவுலகிடை, மூவரு முலகு. ²தனித்தனிப்புகழ்ந்து, ³மொய்த்து, மொய்த்தார். இதன்பின் சிலபிரதியில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது வருமாறு:—

ஏடிண ரலங்கன் மார்பத் திராவணன் முதலோர்க் கெல்லாம்
விடணன் கடன்கள் செய்து மீண்டன னவனுக் கின்னே
குடுக மொளலி யென்னச் சுந்தர விராமன் றம்பி
மாடணை துணைவ ரோடும் மகுடமே புனைந்து விட்டான். (சஉகசு)

உகௌ.நான்முகன் விடையை யூரு நாரியோர் பாகத் தண்ணல்
¹மான்முகன் முதலா யுள்ள வானவர் தொழுது ²போற்ற
ஊன்முகன் ³கெழுவு ⁴வேலா யும்பர்நா யகியைச் சீறித்
தேன்முக ⁵மலருந் ⁶தாரா ⁷எரிசொலச் சீற்றந்தீர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (பகைவரது) மாபிசங்கன் றுனியிற் பொருந்திவிளங்கு கின்ற வேலாயுதத்தை யுடைய பரதனே! தேனைத் தன்னிடத்திலுடைய மலர்கின்ற பூமாலையை யணிந்த இராமபிரான், நான்குமுகங்களை யுடையனான பிரமனும் விருஷபத்தை வாகனமாக ஏறிநடத்துகிறவனாகிப் பார்வதிதேவியை ஒப்பற்ற இடப்பாகத்திற் கொண்டவனான பரமசிவ னும் மானின்முகத்தையுடையவனான மயனும் முதலாகவுள்ள தேவர்கள் (தன்னை) வணங்கித் துதிக்க, தேவர்களுக்கெல்லாந்தலைவியாகிய சீதையை (பிற்மீனையில் உயிர்வாழ்ந்திருந்தமைகுறித்து)க்கோபித்து. (உடனே), அக்கினிதேவன் (பிரதியசுமாய்வந்து அவளது கற்பின் உறுதிலையை எடுத்துக்) கூறக் கோபத் தணிந்தான்; (எ - று)

அரி - ஹரி; (அடுத்தபொருள்களை) எரித்தழிப்பவன்: அக்கினி, மால் - இந்நிரலும், முகன் (தேவர்களுக்கு) முகமாகிற அக்கினியும் என்று உரைப்பினுமாம். ஊன்முகம் கெழுவு - (பகைவரது) உடல் தசையினிடத்தே தடையின்றி ஊடுருவிச்செல்கிற என்றலும் ஒன்று. பி - ம்:—¹மான்முதல், வான்முகன், ²வாழ்த்த, தோற்ற. ³கமழும். ⁴வேலான், ⁵அவரந்த. ⁶தாராய், ⁷எரிசொலச், தீச்சொல்லச். (சஉகஎ)

உகௌ. மெய்யினுக் குயிரை யீந்த வேந்தரோன் விமானத் தெய்த, ஐயனு மினைய கோவு மன்னமு மடியில் வீழ்க், கையி னைற் பொருந்தப் டுல்லிக் கண்ணீர்நீர்க் கலச மாட்டிச், ¹செய்யவட் கருள்க வென்றான் நிருவின யகனுங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) சத்தியந்தவரமுமைக்காக உயிரைவிட்ட தசரதசக்கர வர்த்தி விமானத்தின்மீது (ஏறி) வர, (அப்பொழுது) இராமபிரானும் இனையபெருமானும் அன்னப்பறவைபோன்ற [மெதுவான அழகிய நடையையுடைய] சீதையும் (அவனது) பாதங்களில் விழுந்துவணங்க, (அத்தசரதன், அவர்களைத் தனது) கைகளினால் இறுகத்தழுவிக் கண்ணீராகிய கலசநீரினால் முழுகப்பண்ணி 'செம்மைக்குணமுடைய வளான சீதாபிராட்டியினிடம் (கலக்கங்கொள்ளாமல்) அருள்கொண்டிருப்பாயாக' என்றான்; சீதையின்கணவனான இராமனும் (அதற்கு) உடன்பட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1செய்வரமுருளுகென்றான். ()

உகக. 1என்னைநன் கருணை தன்னை லீன்றெடுத்த தினிது பேணும் அன்னையு மகனு 2முன்போ லாகென வருளி னீந்து மன்னவன் போய பின்றை 3வானரம் 4வாழ்வு கூர்ப் பொன்னெடு நாட்டி லுள்ளார் வரம்பல வழங்கிப் போனார்.

(இ - ள்.) (பின்பு) 'என்னை நல்ல அன்புடனே பெற்றெடுத்து நன்றாகப் பாதகாக்கின்ற தாயாகிய கைகேயியும் (அவளது) மகனான பரதனும் (என்னை வளஞ்செலுத்தும்படி கைகேயி வரம்பேண்டினதற்கு) முன் (இருந்தது) போலவே (எனக்குத் தாயும் தம்பியும்) ஆக வேண்டும்' என்று (இராமபிரான் தசரதனை) வரங்கேட்க, (அவ்வாறே) தசரதமகாராசன் அருளுடன் (அவ்வரங்) கொடுத்து (த் தனது இருப்பிடமான விஷ்ணுவோகத்துக்குச்) சென்றபின்பு, பெரிய பொன்மயமான சுவர்க்கலோகத்தில் வசிக்கிற தேவர்கள், வானரங்கள் (உயிரும் உணவும் பெற்று) இனிமையாய் வாழும்படி பல வரங்களை (இராமபிரான் வேண்டியபடி) கொடுத்துச் சென்றார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—1என்னிடைக்...என்னைத்தந்த. 2தன். 3வானவர், வானரர். 4மகிழ்வு. ()

நூ.00 வெள்ளமோ ரேழு பத்து 1விலங்கரும் வீர ராகி உள்ளவ ரறுபத் தேழு கோடியு மொற்றை யாழி வள்ளன் மகனு முள்ள 2மகிழ்வுற விமான மீந்தான் எள்ளலி லாத கீர்த்தி வீடண னிலங்கை வேந்தன்.

(இ - ள்.) பழிப்பில்லாத புகழையுடையவனும் இலங்கைக்கு அரசனுமாகிய விஷ்ணுன்,—எழுபதுவெள்ளம் குரங்குகளும், இராக்கத வீரர்களாகியுள்ளார் அறுபத்தேழு கோடிபேரும், ஒற்றைச்சக்கரம் பொருந்திய தேரையுடைய வரையாதருளுந்தன்மையுள்ள சூரியனது மகனான சுக்கிரீவனும் மனம் மகிழும்படி புஷ்பசவிமானத்தை (விரைவில்) அயோத்திக்குச் செல்லும்படி இராமபிரானுக்குக் கொடுத்தான்.

விலங்கர் - குற்றியலுகரத்துக்கு 'அர்' போலி. 'ஒற்றையாழி வள்ளத்தன் மகன்' என்பதற்கு - (உலகமுழுவதும் செல்லும்) ஒப்பற்ற ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையுடைய தசரதசக்கரவர்த்தியின் மகனான இராமபிரான் என்று பொருள் கூறுதலும் ஒன்று. பி-ம்:—1வீரரும்விலங்கலாகி, விலங்கல்போல்வீரராகி. 2மகிழ்வுறமிரதம், மகிழ்வுறமானம். ()

௩௦௧.1 ஆரியன் பின்னை நின்னை யன்பினு னினைந்து காத்த
 சூரியன் மகனுந் தொல்லைத் துணைவரு மிலங்கை வேந்தும்
 பேரியற்²படையுஞ் சூழப் பெண்ணினுக் கரசி யோடும்
 சீரிய விமானத் தேறிப் பரத்துவ னிருக்கை³சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிறந்தவனாகிய இராமபிரான்,—பின்பு உன்னை(ச் சீக்
 கிரத்திற் சேரவேண்டு மென்று)அன்போடு எண்ணிக்கொண்டே, சூரி
 யனது அன்புக்குஇடமாயுள்ள புதல்வனான சக்கிரீவனும் பழமையான
 சிநேகிதர்²களும் இலங்கைக்கு அரசனான விஷ்ணனும் பெரிய நற்குண
 முள்ள சேனைகளும் (தன்னைச்) சுற்றிலும்நிற்கும்படி பெண்களிற்சிறந்த
 வளான சீதைபுடனே சிறந்த புஷ்பகவிமானத்தில் ஏறிப் பரத்துவாச
 முனிவனது ஆச்சிரமத்துக்கு வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)—தொல்லைத்
 துணைவர் - அங்கதன், ஜாம்பவான், நளன் முதலியோர். துணைவர் -
 போர்த்துணைவருமாம். பி - ம்:—1ஆரியனய்யபின்னை. 2சேனை.
 3சேர்ந்தார். (சஉஉச)

௩௦௨.அன்பினு லென்னை நின்பா லாழியிங் காட்டி யான்ற [ன்று
 துன்பெலாந் துடைத்தி¹யென்றே² துரந்தனன்³ரோன்ற லெ
 முன்பினு லியன்ற வெல்லா மொழிந்தனன்⁴முதநீர் தாவி
⁵அன்பினு லிலங்கை முற்று மெரிக்குண⁶வாக வைத்தோன்.

(இ - ள்.) இராமபிரான் (உன்மீதுஉள்ள) அன்பினால் என்னை
 நோக்கி உன்னிடத்தில் [பரதனிடத்தில்] மோதிரத்தையும் காட்டி
 மிக்கதுன்பத்தையெல்லாம் நீக்குவாயாக' என்று கூறிவிரைவாக விடுத்
 தான் என்று முன்புஉடந்த செய்திகளையெல்லாங் கூறினான்: (யாவனெ
 னில்),—பழமையான கடலைத் தாண்டி (இராமபிரானிடமுள்ள) பக்தி
 யினால் இலங்காபட்டணம்முழுவதையும் அக்கினிக்கு இரையாக்கியவ
 னான [கொளுத்திவிட்டவனான] அநுமான்; (எ-று.)

முதநீர்தாவி - சிறியதொரு வாய்க்காலத் தாண்டுவதுபோலப்
 பெரியசமுத்திரத்தையும் எளிதிற்பாய்ந்து தாண்டி யென்றபடி.பி-ம்:—
 1என்றே. 2விடுத்தனன். 3என்றுதோன்ற 4முன்னீர். 5வன்பினால். 6ஆக்
 கிவந்தான். (சஉஉஉ)

௩௦௩.—பாதன் தன்நிலைமையைப்பற்றி இரங்கிக்கூறுதல்.

காலின்மா மதலை சொல்லப் பரதனுங் கண்ணீர் சோர
¹வேலிமா பதில்கள் சூழ²மிலங்கையில் வேட்டங் கொண்ட
 நீலமா முகில்பின்³போன⁴னொருவனு னின்று நைவேன்
 போலுமா லிவைகள் சேட்பேன் புகழுடைத் தடிமை⁵மன்னோ.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) வாயுவினது சிறந்தபுதல்வனாகிய அநுமான் (இவ்
 வாறு) சொல்ல,—(அதுகேட்ட) பரதனும்,—கண்களின்நீர் (தாரை
 தாரையாய்ப்) பெருக,—ஒருதம்பியாகிய லக்ஷ்மணன் பெரியமதில்கள்
 வேலிபோலச்சூழ்ந்த இலங்கையில் (அரக்கரை) வேட்டையாடிக்க

கொன்ற கரியபெரியமேகம்போன்ற இராமபிரான் பின்னே (அவனுக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டு அவனைவிடாது உடன்) சென்றான்: (மற்றொருதம்பியாகிய) நான் (உடன்செல்லாமல்) இங்கேயேஇருந்து கொண்டு வருந்துபவனாய், இச்சீயத்திகளையெல்லாம் (உடனிருந்து அனுபவியாமற் பிறர்வாயாற்) கேட்டல்மாத் திரஞ் செய்வேன்போலும்; (இராமபிரான்பக்கலுள்ள எனது) அடிமைத்திறம் மிகவும் புகழுடையதாயிருந்தது!! (எ-று.)—‘என்று’ என அடித்த கவியோடு தொடரும்.

இவைகள் கேட்பேன்றின்று வைவேன்போலும்—இவைகளைப் பின்பு காதினாற்கேட்டல்மாத் திரஞ் செய்யக்கடவேனும் இங்குகின்று வருந்தக்கடவேன்போலும் எனினுமாம். இன்று எனப் பதம்பிரித்து உரைத்தல், மோனைத்தொடைக்குப் பொருந்தாது. ௧-ம்:--1வேலுமாமதிணீர். 2இலங்கைமாவேட்டை. 3போவான். 4ஒருவனும். 5என்றான்.

௩௦௪.—பாதன் கங்கையை யடைதல்.

என்றவ விரங்கி யேங்கி யிரு¹கணு மருவி சோர வன்றிற லனுமன் செங்கை² வலக்கையாற் பற்றிக் காலிற் சென்றன னிருளி னூடு செறிபுனர் கங்கை³சேர்ந்தான் [னர். குன்றினை வலஞ்செய் தேரோன் குணகடற்⁴ரேன்று முன் (இ - ள்.) என்று அப்பரதன் இரண்டுகண்களிலும் நீர்பெருக மன பிரங்கி வருந்தி மிக்கவலிமையையுடைய அநுமானது சிவந்தகையை(த்தனது) வலக்கையாற் பிடித்துக்கொண்டே (அரசனாயிருந்தும் வாகனத்திலேறிச் செல்லாமல்) கால்களால் நடந்தவனாகி, மேருமலையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்கின்ற தேரையுடையவனான சூரியன் கீழ்கடலில் உதிக்குமுன்னமே இருட்பொழுதிலேயே நிறைந்தநீரையுடைய கங்காநதியைச் சேர்ந்தான்; (எ - று.)—௧-ம்:--1கண்ணீர். 2மலர். 3சூழல், சூழல். 4தோன்றாமுன்னம். (சஉஉச)

௩௦௫.—சூரியோதய வருணனை.

1இராவணன் வேட்டம் போய்மீண் டெம்பிரா னையோத்தி²யெய்தரா தல மகளும் பூவிற் றையலு மகிழ்ச் சூடும் [தித் அராவுபொன் டெளலிக் கேய்ந்த சிகாமணி குணபா லண்ணல் விராவுற வெடுத்தா வென்ன வெய்யவ னுதயஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) எமதுதலைவனாகிய இராமபிரான்,—இராவணனை வேட்டையாடுதற்காக (நாட்டைவிட்டுச்) சென்று(அதனைமுடித்து), திரும்பி அயோத்தியாபட்டணத்தைச் சேர்ந்து பூமிதேவியும் தாமரைப்பூவில் வசிக்கின்ற இலக்குமியும்மகிழும்படிதரிக்கப்போகிற அராலித்தொழில் செய்யப்பட்ட பொன்னாலாகிய கிரீடத்துக்குத் தக்கதான முடிமேற் கொள்ளத்தக்க [சிறந்த] இரத்தினத்தைக் கிழக்குத்திக்குப் பாலகனாகிய பெருமைமிக்க தேவேந்திரன் பொருந்தும்படிஎடுத்தாற்போலச் சூரியன் உதயமாணன்; (எ - று.)

சூரியன் கிழக்குத்திக்கில் உதித்ததை, அத்திக்குப்பாலகனாகிய இரத்திரன் இராமபிரானது பட்டாபிஷேககிரீடத்துக்குத் தக்கசிகாமணி

யை எந்திறைப்போலு மெனக் குறித்தார்; நன்மைத்தந்தறிப்பேற்ற வணி. சிகாமணி - சிரோரத்தம். தனக்கு நல்லரசன் நேர்வதனால் பூதேவியும் துன்பங்கள்ஒழிந்து நன்மைமிகுதலால் ஸ்ரீதேவியும் களிப்பரென்க. பி - ம்:—1இராவணவேட்டை. 2எய்த, இச்செய்யுள் வெவ்வேறுபிரதிகளில் வெவ்வேறிடத்திற் காணப்படுகின்றது. (சஉஉ௭)

௩.0௬.—முன்றுகவிகள் - இராமனது வருகையில் ஐயுற்று பாதன் அநுமான வினாவைத் தெரிவிக்கும்.

காலைவர் திறுத்த பின்னர்க் கடன்முறை கமலக் கண்ணன் 1கூலீள் கழல்க ளேத்திக் 2குரக்கினத் தரசை நோக்கிச் சாலவுங் 3கலைகள் வல்லோய் தவறுண்டு போலும் வாய்மை மூலமே யுணரி 4னுன்றன் மொழிக்கெதிர் மொழியு முண்டோ.

இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (பாதன்), காலக்கடமைகளைச் செய்து முடித்த பின்பு தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையனான இராமபிரானது ஒன்றோடு ஒன்றுடித்த இரண்டு திருவடிநிலைகளை வணங்கிக் குரங்குக்கூட்டங்களுக்குத் தலைவனான அநுமானேனோக்கி, மிகவும் சாஸ்திரங்களில் வல்லவனே! (உனது) வார்த்தையிற் பிழையுள்ளதுபோலும்: அடிமுதல் (நன்றாக) ஆராய்ந்தால், உனது சொல்லுக்கு மாற்றுச்சொல்லும் உனதோ?

கூலம் - குலம் என்பதன் நீட்டல்; இனம்என்பது பொருள். காலைவந்து இறுத்தபின்னர்க் கடன் முறை கமலக்கண்ணன் கூலம் நீள் கழல்கள்எத்தி என்பதற்கு - காலைப்பொழுது வந்துசேர்ந்தவுடனே தான் தவறாதுஅனுட்டித்து வருகிற முறைப்படி ஸ்ரீராமனது சிறந்த நீண்ட பாதுகைகளைப் பூசித்து என்றும் உரைக்கலாம். நான்காம்அடி-எதிர்மறையிலக்கணையாகிய பிறகுறிப்பின்பாற்படும். மோதிரங்காட்டிச் சபதஞ்செய்து இராமபிரானதுவருகையைத் தெரிவித்த அநுமானது வார்த்தையில் மிக்கநம்பிக்கை வைத்திருந்தும், பாதன், இவ்வாறு சங்கித்தலால், இவன் இராமபிரானது வருகையைப் பெறப்பேறாக நினைத்திருந்தானென்பது பெறப்படும். பி - ம்:—1கோலநீளடிகள், கோலநீள் புகழ்கள். 2குரங்கினத்தவனை. 3கவிகளன்றோ தவறிற்றுண்டெனதுவாய்மை. 4உந்தம். (சஉஉ௬)

௩.0௭.எழுபது வெள்ளீஞ் சேனை 1வானர ரிலங்கை வேந்தன், 2முழுமுதற் சேனை வெள்ளங் கணக்கில 3மொய்த்த வென்றால், அழுவரீர் வேலை 4சுற்று மரவமின் ருக வற்றோ, விழுமிடெம் பிரான்வர் தானென் றுரைத்தது வீர வென்றான்.

(இ-ள்.) வீரனே! எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனைகளும் இலங்காதிபதியான விபீஷணனது பெருங்கூட்டமான சேனைத்தொகுதிகளும் கணக்கில்லாமல் [வெருவாக] நெருங்கிவிட்டனவானால் ஆழமான நீரையுடையகடல்போல வெருதூரம் வியாபிக்கும்படி ஆரவாரம்இல்

லாமலிருக்கக்கூடுமோ? [இல்லாமலிராது]: (அங்கனம் ஆரவாரம்இல் லாமையால்) 'எமதுதலைவனான இராமபிரான் வந்து விட்டான்' என்று (நீ) சொன்னது அழகியதாயிருந்தது! என்று கூறினான்; (எ - று.)

சேனையின் அரவங்கேளாமை யால், பரதன், இராமன் வரவில்லை போலுமென்று ஐயமுற்று இங்ஙனங் கூறின னென்க. இனி, அழுவம் நீர் வேலைசுற்றும் என்பதற்கு - கங்கைக்கரையில் என்று பொருள்கூற வும் இடமுண்டு. 'எம்பிரான் வந்தானென்று உரைத்தது விழுமிது' என்ப து, இஃத்சிக்குறிப்பு. ௮ - ம்:—¹வன்றிறல். ²முழுதுறு. ³முடுகிற் றென்றால். ⁴அன்ன. (சஉஉ௭)

௩௦௮. ஒசனை ¹யிரண்டுண் டன்றே பரத்துவ ²னுறையுஞ் சோலை வீசுதெண் டிரையிற் றுய வெள்ளமோ ரேழு பத்தும் மூசிய பழுவ ³மிங்ஙன் ⁴கிடப்பதோ முரற்ற லின்றிப் பேசிய தமையு ⁵நங்கோ னெங்ஞளன் பெரும வென்றான்.

(இ-ள்.) 'பெருமையுடையவனே! பரத்துவாசன் வசிக்கின்ற சோலை யானது (இங்கிருந்து) இரண்டியோசனை தூரத்தில்தானே இருக்கிறது; மோதியடிக்கிற தெள்ளிய அலையைக்கொண்டதான கடலின்தன்மை யதாகிய எழுபதுவெள்ளம் சேனைகளும் நிறைந்துள்ள அச்சோலை (இங் குக் கேட்கும்படி) ஆரவாரமில்லாமல் இவ்வாறும் இருக்குமோ! (நீ) சொன்னது தகுதியாயுள்ளது: நமதுதலைவனான இராமபிரான் எங்கே யிருக்கின்றான்? [அவன் அவ்வாச்சிரமத்திலில்லை]' என்று (அநுமா னது பேச்சில் பரதன் நம்பிக்கையில்லாமல் அவனைநோக்கிக்) கூறி னான்; (எ - று.)

'பேசியதமையும்' என்றது-இனி இப்படிப் பொய்சொல்லவேண்டா என்ற பொருளையுந் தரும். ௮ - ம்:—¹இரண்டேயுள்ள. ²உறைபிர யாகை. ³இன்றே, இன்னே. ⁴கிடப்பதாம். கிடப்பதே. ⁵ஐயன். ()

௩௦௯.—முன்றுகவிகள் - ஒருதோடீ: அநுமாண்கூறிய சமாதானத்தைத் தெரிவிக்கும்.

பரதன லு துரைத்த லோடும் பணிந்து¹மா ருதியுஞ் சீர்சால் விரதமா ²தவத்து மிக்கோய் ³விண்ணவர் ⁴தம்மை வேண்டி வரத்⁵னாண் டளிப்ப வந்த வரத்தினான் மலருந் தேனும் ⁶சுரதமே மாந்தி மாந்தித் துயின்றது ⁷தானே யெல்லாம்.

(இ - ள்.) பரதன் அவ்வார்த்தையைக் கூறியவுடனே, அநுமானும், (அப்பரதனை) வணங்கிச் சிறப்புமிக்க விரதமாகியபெருந்தவத்தினால்மேம் பட்டவனே! வரந்தரவல்ல பரத்துவாசன் தேவர்களைவேண்டி ஆங்கு அளிக்க வரத்தினால் வந்த மலரையும் தேனையும் மிகுதியாகவுண்டு சேனையெல்லாம் (உண்ட களைப்பினால்) துங்கிவிட்டது: (இது) நிச்சயம்; (எ - று.)—¹மாருதிதானைய, மாருதியுந்தானே. ²தவன்றன் னோடும், தவன்மற்றோரை. ³விண்ணுளோர். ⁴தமையும். ⁵அன் றளித்தவந்தவரத்தினால். ⁶சுரதமே. ⁷போலுந்தானே. (சஉஉ௯)

௩௧௦.வானவர் கொடுக்க வந்த வரத்தினுள் ¹மதுப் மூசுந் தேனெடு கிழங்குங் காயுங் கனிகளும் பிறவுந் ²சீர்த்துக் காணகம் பொலித லாலே கவிக்குல ³மவற்றை மாந்தி ஆனன மலர்ந்த தில்லை ⁴பாகு⁵ தயர ஓலந்தாய்.

(இ - ள்.) எமது தலைவனே! தேவர்கள் கொடுக்கக் கிடைத்த வரங்களினால், காட்டினிடம் வண்டுகள் மொய்க்கின்ற தேனும் கிழங்கு களும் காய்களும் பழங்களும் மற்றுமுள்ளவைகளும் நிறைந்து விளங்கு தலினாற் குரங்கின்கூட்டம் அவற்றை உண்டு வாய்திறந்து ஆரவாரஞ் செய்யாததாகும்; (ஆதலால், 'இராமன் வரவில்லைபோலும்' என்ற எண்ணத்தினால்) ¹வருந்தாதே; (எ - று.)—¹மதுபம் - தேனைப் பருகுவது; வண்டு: வடசொல். பி - ம்:—¹மதுவற்சாலும், மதுவுஞ்சாலத். ²தெற்றிக். ³அதனை. ⁴ஐயநீமுனியலென்றான், ஆணைநீமுனியலென்றான்.

௩௧௧. இனியொரு கணத்தி ¹னெங்கோ நெழுந்தருடன்மை யீண்டுப், பனிவருங் ²கண்ணி நீயே ³பார்த்தியென் றுரைத்தா னிப்பால், ⁴முனிதன திடத்து வந்த முளரியங் ⁵கண்ணன் வண்ணக், குனிசிலைக் குரிசில் ⁶செய்த திற்பெனக் குணிக்க லுற்றும்.

(இ - ள்.) 'இனிமேல் ஒரு கண்ணத்தில் [மிகவிரைவில்] எமதுதலைவனான இராமபிரான் எழுந்தருளுவதை இவ்விடத்தில் நீர்பெருகுகின்ற கண்களையுடைய நீயே பார்ப்பாய்' என்று கூறினான்; இனிமேல், பரத்துவாசமுனிவனது ஆச்சிரமத்தில் வந்த தாமரைமலர்போன்ற அழகிய கண்களையுடையவனும் அழகிய வளந்த வில்லையேந்திய ஆண்மையிற்சிறந்தவனுமான இராமபிரான் செய்த செயலை இன்னதென்று கூறத் தொடங்கினோம்; (எ - று.)—'இப்பால்' என்றதுமுதல் கவிக் கூற்று. பி - ம்:—¹நம். ²கண்ணினானே. ³பாரெனப்பணித்தான். ⁴முனிவனது. ⁵கண்ணை. ⁶செய்ததிறனெலாம்.

இங்கே ஒரு பிரதியில் "கெட்டவான் பொருள்" (௩௨௭) என்ற பாடலும் அதன்பின் ௨௬௬-ஆம்பாடலிற்காட்டியுள்ள "நின்றவன்" என்ற செய்யுள்முதல் "இராவணன்" என்ற செய்யுள்வரையுள்ளவற்றுள் 12, 13, 14, 18, 21-பாடல்கள் தவிர, மற்றவையும் உள்ளன. (ச௨௩௬)

௩௧௨.—குகன் தன்சேனையோடு இராமனைக் காண வருதல்.

அருந்தவன் சுவைக ளாரோ டமுதினி தளிப்ப வையன் கருந்தடங் கண்ணி யோடுங் களைகணற் ¹துணைவ ரோடும் விருந்தினி தருந்தி நின்ற வேலையின் வேலை போலும் பெருந்தடந் தானே யோடுங் கிராதர் கோன் பெயர்ந்து வந்தான்.

(இ - ள்.) அருமையான தவத்தையுடைய பரத்துவாசன், ஆறு சுவைகளோடுகூடிய உணவை நன்றாக அமைத்தருள, இராமபிரான், கரிய நீண்ட கண்களையுடையளான சீதையோடும் (தனக்கு) ஆதரவாயுள்ள சிநேகிதர்களோடும் அவ்விருந்துணவை நன்றாக உண்டுநின்ற பொழுதில்,—வேடாதலைவனான குகன் கடல்போன்ற மிகப்பெரிய

சேனையுடன், * (இராமனைக்காணும்பொருட்டுச் சிருங்கிபேரமென்னுந் தனது ஊரினின்று) புறப்பட்டிவந்தான்; (எ-று.)

அறுமான் இராமனது வரவைச் சொன்ன அன்றைக்கே குகன் வந்து இராமனைக் கண்டன னென அறிக. அமுது - தேவாயிருதம் போன்ற இனியஉணவுக்கு உவமவாகுபெயர். பி-ம்:—¹தம்பியோடும்.

ஈ.கஉ.—இராமபிரான் துகளைத் தழுவி கேடும் விசாரித்தல்.

தொழுதனன் மனமுங் கண்ணுந் துளங்கினன் சூழ வோடி அமுதனன் கமல மன்ன வடித்தல மதனின் வீழ்ந்தான் தழுவின னெடுத்து ¹மார்பிற் ²தம்பியைத் தழுவு மாபோல் ³வழுவின ⁴வலிய ரன்றே மக்களு மனையு மென்றான்.

(இ - ள்.) (குகன்,—இராமனைக் கண்களாற்) சேவித்து, (பெறாப் பேறு பெற்றமையால்) மனமும் கண்களும் களிக்கப்பெற்றவராய் (அப்பிரானை) வலம்வந்து (இவ்வளவுகாலம் பிரியநேர்ந்தமைக்கு வருந்தி) அமுதவரைய், தாமரைமலர்போன்ற (இராமபிரானது) திருவடி களில் விழுந்து வணங்கினான் [சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்தான்]; (அப் பொழுது இராமபிரான், அந்தக்குகனைத் தனதுகைகளால்) எடுத்துத் தம்பியைத் தழுவுவதுபோல (அவ்வளவுஅன்போடு) மார்பில் இறுகத் தழுவி, '(உனது) புத்திரர்களும் மனைவியும் குறைவில்லாத வலியை [கேடும்த்தை] யுடையவர்கள் தானா?' என்று (குசலம்) வினாவினான்.

மனமும் கண்ணும் சூழவோடித் துளங்கினன் என எடுத்து—இராம பிரானது செளந்தரியத்தில் மனமும் கண்ணும் ஈடுபட்டு விரைந்துசென்று சுற்றிச்சுற்றிச் சுழலமிட அழுந்தினான் என வரைப்பாரும் உளர். இராமன் குகனிடம் பிராத்தருவாற்சலியம் வைத்தமை, அயோத்தியா காண்டத்திற் பெறப்பட்டது. தம்பியைத் தழுவுமா போல் - இனிப் பரதனைத் தழுவுவதுபோல எனினுமாம். பி-ம்:—¹இராமன். ²தம்பியார். ³வழுவின. ⁴வலியவோதின். (சஉஈஉ)

ஈ.கச.—துகன் தான் இராமனுடன்சென்று வனவாசஞ்செய்து

அடிமைசெய்யப்பெறமைக்குக் குறைகூறுதல்.

அருளுன துளது¹நாயேற் கவரெலா மரிய வாய ²பொருளலர் நின்னை நீங்காப் புணர்ப்பிணற் றொடர்ந்து போந்து தெருடரு மினைய வீரன் செய்வன ³செய்க லாதேன் மருடரு ⁴மனத்தி னேனுக் கினிதன்றே வாழ்வு மன்னே.

(இ - ள்.) (குகன் இராமனைநோக்கி), 'அடியேனுக்கு (க்கிடைத் தற்கு அரியதாய) உன்னுடைய கருணை உள்ளது; அவர்கள் யாவரும் (எனக்கு) அருமையான பொருளாகமாட்டார்; உன்னைவிட்டுப்பிரியாத மனப்பிணிப்புடனே தொடர்ந்துவந்து, மெய்யுணர்வுமிக்க இனையபெரு மாள் (உனக்குச்) செய்த அடிமைத்தொழில்களைச் செய்யப்பெறாதவ னாகிய அஜ்ஞாநம்மிறைந்த மனமுடையனான எனக்கு உயிர்வாழ்க்கை நன்றாயுள்ள தொன்றன்றோ? [இனியதன்று] (என்றான்); (எ - று.)

‘இனிதன்றே வாழ்வு’ என்றது-பிறநறிப்பு. இனி, உயிர்வாழ்க்கை யொன்றுமே இனியதாம்எனினும் அமையும்; வெறுப்புரை, ஆதிசேஷனது அம்சமாகிய இலக்குமணன், தனது அடிமைத்தொழிலைச் செய்தற்காகவே உடனவதரித்து, இராமனை விட்டுப் பிரியாது அவனுக்குப் பலவகையடிமைகளையுஞ் செய்தவந்தன னென்க. இச்செய்யுளினால், குகப்பெருமானது மெய்யறிவு விளங்கும். உனது திருவருள் எனக்கு முக்கியமேயன்றி மனைவி மக்கள் முக்கியரல்லர் என்பது முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து. பி - ம்:—¹நாயேனாயினேற்கு, நாயேற்கவையெலாம். ²பொருளல. ³செய்கலாது. ⁴மனத்தேற்கெற்றவாழ்வுமன்னர்மன்னா, மனத்தினேனுக்கரிதன்றேவாழ்வுமன்றே. (சஉஉச)

௩௧௫.—இராமன் குகனுக்குச் சமாதானங் கூற, அவன் இளையபெருமானையும் சீதையையும் வணங்குதல்.

ஆயன பிறவும் பன்னி யழுங்குவான் றன்னை ¹யைய
நீயிவை யுரைப்ப தென்னே பரதனி நீவேறுண்டோ
போயினி திருத்தி யென்னப் புளிஞர்கோ னிளவல் பொற்றான்
மேயினன் வணங்கியன்னை விரைமலர்த் தாளின் வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) இவையேபால்வணவாகிய மற்றைவார்த்தைகளையுங் கூறி வருந்துபவனாகிய குகனை (நோக்கி, இராமபிரான்),—‘ஐய நீ இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுவது யாதுகாரணம் பற்றியோ? பரதனினும் நீ வேறாவையோ? சென்று இனிதாகவிருப்பாயாக’ என்றுகூற,—வேடர்தலைவனான (அக்) குகன், இளையபெருமானது அழகியபாதங்களைச் சேர்ந்து வணங்கி லோகமாதாவாகிய சீதையினது வாசனையுள்ள தாமரைமலர்போன்ற அடிகளில் விழுந்து வணக்கினான்; (எ-று.)

‘பரதனின் நீ வேறுண்டோ’ என்றது, பரதன் வேறு நீ வேறு அல்ல; பரதன் உடன்வராது என்கட்டளைப்படி நாட்டில் இருந்தது போலவே, நீயும் உடன்வராது நாட்டிலிருந்தது தவறன்று என்று இராமன் குகனைத் தேற்றியவாறு. புளிஞர் = புளிந்தர். பி-ம்:—¹ஐயன்.()

௩௧௬.—இராமபிரான் சுக்கிரீவன்முதலியோர்க்குத்
குகனை இன்னுளென்று தெரிவித்தல்.

தொழுதுநின் றவனை ¹நோக்கித் துணைவர்க டமையு நோக்கி
முழுதுணர் -கேள்வி மேலோன் மொழிகுவான்²முழுநீர்க் கங்கை
தழுவிரு கரைக்கு நாதன் ருயினு முயிர்க்கு நல்லான்
வழுவினா வெயினர் வேந்தன் குகனெனும் வள்ள ⁴லென்பான்.

(இ - ள்.) எல்லாவற்றையும் அறியவல்ல தூற்கேள்வியையுடைய சிறந்தவனான இராமபிரான்,—(தன்னை) வணங்கினின்றவனான குகனைப் பார்த்து, (பின்பு தனக்குச்) சிநேகிதர்களான சுக்கிரீவன்முதலியோரையும் பார்த்துக் கூறுபவனான:—(ஆவன்), நிறைந்த நீரையுடைய கங்காநதியைத் தழுவியுள்ள இரண்டுகரைக்குந் தலைவன்; எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் தாயைக்காட்டிலும் அதிகமாக அன்புகொண்டு

றி) தவறாத வேடர்களுக்கு அரசன்; குகனென்னும் பெயரையுடைய வரையாதுகொடுக்குந்தன்மையுள்ளவனென்று (யாவராலும்) சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவான்; (எ - று.)

குகனேநோக்கித் துணைவர்களையும் நோக்கினது, இவனைப்பற்றி உங்கட்குத் தெரிவிப்பே நென்று குறிப்பித்த வாரும். பி - ம்:—¹சுட்டி. ²கேள்வியாளன். ³முறி. ⁴என்றான். (சஉ௩௬)

௩௬௭.—சுக்கிரீவன்முதலியோர் குகனை நட்புக்கொள்ளுதலும், துரியாஸ்தமனமும்.

அண்ணலஃ துரைத்த லோடு மரிசுலத் தரச னுதி
நண்ணிய துணைவர் யாரு நிணிதுறத் தமுனி நட்டார்
கண்ணகன் ஞால மெல்லாங் கங்குலாற் பொதிவான் போல
வண்ணமால் ¹வரைக்கு மப்பான் மறைந்தன²னிரவி யென்பான்.

(இ - ள்.) இராமபிரான் அவ்வாறு சொன்னவுடனே,—வானரக் கூட்டத்துக்கு அரசனாகிய சுக்கிரீவன் முதலாகப்பொருந்திய (இராமனுடைய) சிநேகிதர்க ளெல்லாரும், (குகனை) இனிமையாகத்தழுவிச் சிநேகித்தார்கள்; குரியன், இடமகன்ற பூரிமுழுவதையும் இருளினால் மூடுபவன்போல [இருட்கு இடங்கொடுத்துக்கொண்டே] அழகிய பெரியமேருமலையின் அப்புறத்தில் மறைந்தான்; (எ - று.)

தந்தறிப்பேற்றவன். குரியன் அஸ்தமித்தவுடன் உலகமுழுதும் இருள் மூடிக்கொண்டது என்பது, கருத்து. கங்குல் - இருள். என்பான் - முதல்வேற்றுமைச்சொல்லுருபு. பி-ம்:—¹வரைக்குமெல்லால். ²மறையாவெய்யோன். (சஉ௩௭)

௩௬௮.—அன்று இரவுகழியச் துரியன் உதயமாதல்.

அலங்கலந் தொடையி னுனு மந்தியின் ¹கடன்க ளாற்றிப்
பொலங்குழை ²மயிலி னோடு துயிலுறப் புணரி ³போலும்
⁴இலங்கிய சேனை சூழ விளவலு மெயினர் கோலும்
கலங்கலந் காத்து நின்றார் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) விளங்குதலையுடைய அழகிய மலர்மாலையையணிந்த இராமபிரானும் (சந்தியாவந்தனம் முதலிய) மாலக்கடமைகளைச் செய்து முடித்தபின்பு பொன்னாலாகிய குழையென்னும் காதணியை யணிந்த மயில்போலுஞ்சாயலுள்ள சீதைபோடு படுத்துத்தாங்க, இளைய பெருமாளும் வேடர்தலைவனான குகனும், கடல்போன்ற விளங்குகின்ற சேனைகளுக்கு மணங்கலங்காதவர்களாய் [ஜாக்கிரதையாக]க் காத்து நின்றார்கள்; குரியன் உதயமானான்; (எ - று.)—¹அலங்கல்-விளங்குதல். பி - ம்:—¹சந்திமுற்றிப். ²மயிலினோடுத்துயிறார். ³போல. ⁴இலங்கையிற் சேனை. (சஉ௩௮)

௩௬௯.—இராமபிரான் விமானமேறிச் செல்லுதல்.

கதிரவ னுதய காலக் கடன்கழித் திளவ லோடும்
¹அதிர்வொலன் கழலி னுணவ் வருந்தவன் றன்னை யேத்தி

விதிதரு ²விமான மேவி விளங்கிழை யோடுந் கொற்றம்
முதிர் தரு ³துணைவ ரோடு முனிமனந் தொடரப் போனான்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற அழகிய வீரக்கழலையுடையனான இராம பிரான் சூரியோதயகாலத்திற் செய்யவேண்டிய நித்தியகருமங்களைச் செய்துமுடித்து அருமையான தவத்தையுடைய அந்தப் பரத்துவாசனை வணங்கி (விடைபெற்று)த் தம்பியாகிய இலக்குமணனோடும் விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையுடைய சீதையோடும் பிரமனாற் (குபேரனுக்குக்) கொடுக்கப்பட்டதான புட்பகவிமானத்தின்மீது ஏறி வெற்றியிடுகின்ற துணைவருடனே பரத்துவாசமுனிவனது மனம் (தன்னைப்) பின் தொடர்ந்துவர (அயோத்தியைநோக்கிச்) சென்றான்; (எ - று.)

இராமன் விட்டுச்சென்ற பிறகும் பரத்துவாசமுனிவன் பூரணாக் கிரகத்துடனே அவனையே கருதியிருந்தன னென்பார் 'முனிமனந் தொடரப் போனான்' என்றார் விளங்கிழை-வினைத்தொகையன்மொழி. ஏத்தி-வணங்கி, பி-ம்:—¹அதிர் தரு, ²மானமேறி, ³கருணையோடு. ()

௩.௨0.—விமானத்துச் செல்லுகையில், அயோத்தியின் மதிப்புறந் தோன்றுதல்.

¹தாவிவான் படர்ந்து மானந் தடையில தேகும் வேலைத் தீவிய ²கனிய தாகிச் செருக்கிய காமச் செவ்வி ஓவிய முயிர் பெற் றென்ன வும்பர்கோ ³னகரு மொவ்வா மாவிய லயோத்தி சூழ மதிப்புறந் தோன்றிற் றன்றே.

(இ-ள்.) புட்பகவிமானம் தாவி வானத்தில் தடையிலாமல்விரை ந்துசெல்லும்போது இனிய கனிகளையுடையனதாய் மகிழ்ச்சியுண்ட விரும்பத்தக்க அழகுடன்கூடிய சித்திரம் உயிர் பெற்றாற்போன்று தேவேந்திரனது (அமராவதியென்ற) பட்டணமும் (தனக்கு) நிகராகாத பெருமைவாய்ந்த அயோத்திரகரத்தைச் சூழ்ந்த மதிவன்புறந் தோன்றிற்று; (எ - று.)—²கன்னியாகிஎன்ற பாடத்துக்கு - கன்னிகையை யொத்து [பிறர்கைப்படாமல்] சூழும் மதில் என்க. பி - ம்:—¹தாவில், ³திருவும். (௪௨௪0)

௩.௨௧.—இராமன் 'அயோத்தி இதுதான்' என்ன, யாவரும் வணங்குதல்.

பொன்மதிற் கிடக்கை ¹சூழப் பொலிவுடை நகரந் தோன்ற நன்மதிக்க ²கிழவர் தழ்மை நோக்கிய ஞான மூர்த்தி[ன்றிற்று சொன்மதித் தொருவ ராலுஞ் சொல்படா வயோத்தி தோ என்னலுங் கரங்கள் கூப்பி ³யெழுந்தன ரிறைஞ்சி நின்றார்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது) பொன்மயமானமதிலினிடங்கள் சூழப் பொலிவையுடைய அயோத்தியாகரந் தோன்ற, —நல்ல அறிவுடைய தோழர்களை நோக்கிய ஞானசொருபியான இராமபிரான் 'எவராலும் (இவ்வளவு சிறப்பையுடைய தென்று) எண்ணிப் புகழ்ச்சி சொல்லமுடியாததான அயோத்தி தெரிகின்றது' என்று கூறினவுடனே, (அது கேட்ட எல்லோரும்), கைகுவித்து எழுந்து சேவித்துநின்றார்கள்.

விமானத்திலுள்ளவர் அயோத்தியாநகரை வணங்கியது, அது, இராமபிரானுக்குப் பிறப்பிடமாதலாலும், தேவதாசாந்ரித்தியமுடைய தாதலாலும், முத்திதரும்நகரமேழனுள் ஒன்றாதலாலு மென்க. பி-ம்:—¹சூழ்ந்த, சூழும். ²துணைவர். ³தொழுதனர். சிலபிரதியில் இதனொபர தன்விரதப்பிடலம் முடிய, மேல் நகர்புதுபடலம் தொடங்குகின்றது. ()

வேறு.

௩.௨.௨.—பாதனுடன் வருகிற அநுமான் அவ்விமானத்தைக் காணுதல்.

அன்னதோ ரளவையின் ¹விசும்ப தாயினும்
துன்னிருங் ³கதிரவர் ⁴தோன்றினொரெனப்
⁵பொன்னணி புட்பகப் பொருவின் மொனமும்
மன்னவர்க் கரசனும் ⁷வந்து தோன்றினார்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில் (தான்) ஆகாயத்தில் நெடுந்தூரத்திலுள்ள தாயிருந்தாலும் நெருங்கிய பெரிய (பல) சூரியர்கள் (ஏககாலத்தில்) உதயமானொரென்னுமாறு பொன்மயமான அழகியபுட்பகமென்னப்பட்ட ஒப்பில்லாத விமானமும் (அதில் வீற்றிருக்கிற) அரசர்கட்கு அரசனான ஸ்ரீராமனும் வந்து (அநுமானுக்கு எதிரில்) தோன்றினார்கள்; (எ - று.) —பி-ம்:—¹விசும்பினாயிரம். ²துன்னொளிர், துன்னருங். ³கதிரவன். ⁴தோன்றினால். ⁵பொன்னொளிர். ⁶மானமேல். ⁷வந்துதோன்றவே, தானுந்தோன்றிற்றால், வருகின்றார்களே. இதன்பின் சிலபிரதியிற் காணப்படுஞ் செய்யுள் வருமாறு:—

தோன்றலுஞ் சமந்திரன் ¹றொழுத கையினன்
நன்றுகாத் தளித்தவையியற்று மவ்வுரு
மூன்றுமாய் நான்குமாயைந்து மாமுதற்
²சான்றினைப் பரதற்குச் சுட்டிச் சாற்றுவான்.

பி - ம்:—¹தொழுதுதொல்லுயிர். ²சான்றுமாய்ப், (ச௨ச௨)

௩.௨.௩.—இதுவும் அநீத கவியும் - அநுமான் விமானத்திலுள்ளாரைப் பரதனுக்குச் சுட்டிக்காட்டுதலைக் கூறும்.

அண்ணலே காண்டியா ¹லலர்ந்த தாமரைக்
கண்ணலும் வானரக் கடலும் கற்புடைப்
பெண்ணருங் கலமுநின் பின்பு தோன்றிய
வண்ணவிற் குமரனும் வருகின் றார்களே.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (அநுமான் பரதனைநோக்கிப் பின்வருமாறுகூறலானான்:--)
பெருமையுடையவனே! மலர்ந்த தாமரைப்பூப்போன்ற கண்களையுடைய
னானஸ்ரீராமனும் கடல்போன்ற வானரசனையும் பதிவிரதாதருமத்தை
யுடைய பெண்கட்கெல்லாம் அரியதோர் ஆபரணம்போன்று அழகு
செய்பவளான சீதையும் உனக்குப் பின்பு பிறந்தவனாகிய அழகிய வில்ல
யேந்திய இலக்குமணனும் (ஆகப்புட்பகத்தினமீது ஏறி) வருகின்றவர்
களை (இதோ) காண்பாயாக; (எ-று.)—பி-ம்:—¹அவங்கு, (ச௨ச௩)

௩௨௪. ஏழிரண் டாகிய வுலக ¹மேறினும்
பாழ்புறந் ²கிடக்குறு படிய தாயதோர்
குமொளி மானத்துத் தோன்று கின்றனன்
ஊழியா நென்றுகொண் டுணர்த்துங் ³காலையே.

(இ - ள்.) பதினான்கு உலகங்களிலுள்ளவர்களும் (ஒருங்கு தன்மீது) ஏறினாலும் வெற்றிடம்பொருந்திய தன்மையையுடையதும் ஒப்பற்றதும் எங்கும்பரவுகிற ஒளியையுடையதுமான புஷ்பகவிமானத்தில், பிரளயத்திலும் அழிவில்லாதவனான இராமபிரான், (இதோ) காணப்படுகின்றான் என்று (இவ்வாறுபரதனுக்கு அங்மான்) அறிவிக்கும் பொழுதில்;—(எ - று.)--தோன்றலும், ஆர்ப்புசென்றது என மேல்முடிபு காண்க.

எல்லாம் அழியும் பிரளயகாலத்தில் கடல் பொங்கி உலகங்களை மூடிக்கொள்ள எங்கும் ஜலார்ணவமான அப்பிரளயப்பெருங்கடலிலே எம்பெருமான் ஒருவனே சராசரங்களையெல்லாம் ஊறுபடாமல் தனது திருவயிற்றில் அடக்கிவைத்துக்கொண்டு ஒருசிறுகுழந்தைவடிவத்துடன் ஆவிலையின்மீது யோகசித்திரை செய்தருளுகின்றன னைதலால், அத்திருமாவின் திருவவதாரமான இராமனை 'ஊழியான்' என்றார். ஊழியான்-காலத்துக்குத் தலைவனுமாம். பி - ம்:—¹எய்தினும். ²கிடப்பதுபடியின்றாவதோர். ³காலையில். (௪௨௪௪)

௩௨௫.—இராமனைக் கண்டவளவில் எதிர்கொள்ளச் சென்றவர்கள்
ஆரவாரித்தல்.

பொன்¹னொளி மேருவின் பொதும்பிற்புக்கதோர்
மின்னொளி மேகம்போல் வீரன ரோன்றலும்
²மன்னெதிர் வருகுந ரார்ப்பி ராவணன்
³தென்னகர்க் கப்புறத் தளவுஞ் ⁴சென்றதால்.

(இ - ள்.) பொன்மயமான ஒளியுள்ள மேருமலையின் (பெருங்) குகையிற் புகுந்துள்ளதொரு மின்னலினொளியோடு கூடியமேகம்போல வீரனான இராமபிரான் (விமானத்தின்மீது பிராட்டியுடன்) புலப்பட்டவளவிலே,—(தமக்கு) அரசனாகிய அவ்விராமபிரானை எதிர்கொள்ளவருகின்ற சனங்களின் (மகிழ்ச்சியாலுண்டான) ஆரவாரம், இராவணனுண்ட தெற்குத்திக்கிலுள்ள இலங்காபட்டணத்துக்கு அப்புறத்தளவும் போய்ப் பரவீற்று; (எ - று.).

மேரு-புஷ்பகத்திற்கும், பொதும்பிற்புக்கதோர் மின்னொளிமேகம்-அப்புஷ்பகத்தினுள்ளே சீதைபுடனிருக்கும் இராமபிரானுக்கும் உவமை. முன்னிரண்டடி - உவமையணியும், ஈற்றடி - உயர்வுநவீற்சீயணியுமாம் இவ்விரண்டும் திலதண்டிலந்யாயத்தால் [என்றும் அரிசியும்போலப் பேதத் தெரியச்] சேர்ந்திருப்பது-சேர்வையணி. பி-ம்:—¹ஒளிர். ²அந்நகரார்த்தெழும், அந்நகரார்த்தபோர், மன்னெதிர்வருநர்கள், ³தன்னகர்ப்புறத்தவுந்தாவிச். ⁴சென்றவால், (௪௨௪௫)

ந.உகூ.--பரதன் இராமனைக் காணுதல்.

ஊனுடை யாக்கைகிட்டுண்மை வேண்டிய
வானுடைத் தந்தையார் வரவு கண்டெனக்
சானிடைப் ¹போகிய கமலக் கண்ணினத்
தானுடை ²புயிரினத் தம்பி ³நோக்கினான்.

(இ - ள்.) (தன்னுடைய) மாமிசதேகத்தைவிட்டு [இறந்து] சத்தியத்தை விரும்பி நிலைநிறுத்தியவரும் விஷ்ணுவோகத்தையடைந்தவருமான தந்தையாராகிய தசரதரது வருகையை எதிர்கண்டாற்போல,—காட்டிற்சென்ற தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனும் தன்னுடைய உயிர்போன்றவனுமாகிய இராமபிரான (அவனது)தம்பியாகிய பரதன் பார்த்தான்; (எ - று.)

தமையனது வரவுக்குத் தந்தையின்வரவை உவமை கூறியது, தமையன் தம்பிபோல டொப்ப னாதலால். பி - ம்:—¹தந்தையை. ²எய்திய, போனவக். ³உயிரெனத், அகமகிழ். ⁴கண்டனன். (சஉசக)

ந.உஎ.--பரதன் இராமனை வணங்குதற்காக அநுமாத்கையை விடுதல்.

கெட்டவான் பொருள்வந்து கிடைப்ப முன்புதாம்
பட்டவான் படரொழிந் தவரிற் பையுணைய
சுட்ட ¹வன் மானவற் றெழுத லுன்னியே
மீட்டனன் மாருதி கரத்தை மேன்மையான்.

(இ - ள்) மேலானகுணங்களிறைந்தவனான பரதன்,—(தாம் முன்பு) இழந்தபோன சிறந்தபொருள் (மறுபடி தம்மிடம்) வந்து சேர்ந்தமாத்திரத்தில் முன்பு தாம் பட்ட பெருந்துன்பங்கள்யாவும் நீங்கப்பெறுபவர்போல (முன்பு இராமபிரானை நீங்கியதனால் தனக்கு உண்டாயிருந்த) துன்பநோயை (இப்பொழுது அவனைக் கண்டதனால்) முற்றும் ஒழித்தவனாய் [மனமகிழ்ந்து], ம.நகுலத்தோன்றலாகிய இராமபிரானை வணங்கரினத்து (தான் பிடித்திருந்த) வாயுருமாறான அறுமானதுகையை நெகிழவிட்டான்; (எ - று.)

உவமையணி. *பரதனுக்கு மேன்மை-இராமன்கட்டளைக்கு எதிர் கூறாது அதனைத் தலைமேற்கொண்டு நடத்தலாகிய பாரதத்திரிய மென்பர் அறிந்தோர். அநுமாத்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு பரதன் வந்ததாக முதலாவற் கூறப்படவில்லை. பி-ம்:—¹வான்மானவற், வானவன்வரத். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்வேறு இடத்திலுள்ளமை முன்னரே காட்டப்பட்டது: சிலபிரதிகளில்லை. ந.உஅ-முதல் ந.நக-வரையிலுமுள்ள செய்யுட்கள் வேறு இடத்திலுள்ளமையும் முன்னரே காட்டின (சஉசஎ)

ந.உஅ.--அநுமாத் இராமபிரான எதிர்சென்று வணங்குதல்.

அக்கணத் தனுமனு ¹மவணின் நேகியத்
திக்குறு மானத்தைச் ²செவ்வ னெய்தியச்

சக்கரத்³ தண்ணிலைத் தாழ்ந்து முன்னின்றான்
உக்குறு கண்ணீர் ரொழுகு மார்பினான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அனுமனும், -- அவ்விடத்தினின்று (மேலே முந்து) சென்று ஆகாயத்திற் பொருந்திய அநதவிமானத்தை நேராக அப்புடந்து (அதில் வீற்றிருக்கின்ற) சக்கராயுதத்துக்கு உரிய பெருமை பெற்ற அவ்விராமபிரானைப் பெருகுகிற (ஆனந்தக்) கண்ணீர் வழியப் பெற்ற மார்பையுடையவனாய் வணங்கி முன்னின்றான்; (எ - று.)

பத்துத்திக்குக்களில் ஆகாயமும் ஒன்றாதலால், அதனை இங்கு 'திக்கு' என்றே குறித்தார்; சிறப்புப்பொருள், பொதுச்சொல்லாற் குறிக்கப்பட்டது. இனி, அவ்வடதிசையைநோக்கி வருகிற என்னு மாம். பி - ி:--¹அருக்கனையெனத். ²செலவினெய்தினான். ³ஐயனை, கரத்தனை. மிக்குயர் முனிவரனாச்சிரமமேவினான் என்று சிலபிரதியி விரண்டாமடி. (சஉசஅ)

உ.உகூ.—அநுமான் இராமனுக்குச் செய்தி கூறல்.

உருப்பவிர க்னலிடை யொளிக்க லுற்றவப்
பொருப்பவிர தோளனைப் பொருந்தி நாயினேன்
திருப்பொலி மார்பின் வரவு செப்பினேன்
இருப்பன வாயின வுலகம் யாவையர்.

(இ - ள்.) (அநுமான் இராமனைநோக்கி), 'இலக்குமி விளங்குகின்ற மார்பையுடையவனே! நாய்போற் கடைப்பட்டவனான அடியேன், வெப்பம்மிக்க நெருப்பினிற் குதிக்கத்தொடங்கிய. மலையை யொத்த தோள்களையுடைய அப்பரதனைச்சேர்ந்து உனதுவருகையைத் தெரிவித்தேன்; (அதுகேட்டுப் பரதன் தீக் குதித்தலைத் தவிர்த்ததனால்) எல்லாவுலகங்களும் (அழியாது) நிலைபெற்றிருப்பன வாயின' (என்று கூறினான்); (எ - று.)

இராமனை 'திருப்பொலிமார்ப' என்றது, திருமாலின் அவதாரமாதலால்; திரு - வீரலாடி மியுமாம். பரதனொருவன் இறந்தால் உலகத்து உயிர்களெல்லாம் இறக்குமென்பதனைக் கீழ்க் கௌசலை கூறியது கொண்டும் அறியலாம். (சஉசக)

உ.உ௦.--இரண்டு கவிகள்--ஒருதொடர்: இராமன் அநுமானுக்கு உபசாரமொழிகூறித் தழுவிப் புகழ்தலைக் கூறும்.

தீவினை யாம்பல செய்யத் ¹தீர்விலா
²வீன்விலை முறைமுறை ள்னைவ ³மெய்ம்மையாய்
⁴நீயவை துடைத்துநின் ⁵றளிக்க ⁶நேர்ந்தனை
⁷யாயினு மன்பினு ⁸யாஞ்செய் மாதவம்.

(இ - ள்.) (இராமன் அநுமானைநோக்கி), 'மெய்ம்மையாய்! தாயினும் அன்புடையவனே! நாங்கள் பலதீவினைகளை (முன்பு) செய்ய (அவைகள் எம்மைவிட்டு) நீங்காதனவாய் அழிகின்றனவல்லாதன

வாகி மேன்மேல்வந்து தீப்பயன்களைத் தருகின்றன; உண்மையாக நீ அத்துன்பங்களை யொழித்துநின்று காப்பாற்றும்படி நேரப்பட்டது நாய்கள் (முற்பிறப்பிற்) செய்துள்ள பெருந்தவப்பயனேயாம்'; (எ - று.)-- 'என்றுஉரைத்து' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

இராமபிரான் திருமாவின் அவதாரமாயிருந்தும் தான் கொண்டுள்ள மனிதவடிவத்துக்குத் தக்கபடி இவ்வனங் கூறினனென்க. பி - ம்:—1தீர்விலே, 2வீவினமுறை முறைவினைய, 3மெய்ம்மையால், 4இவை, 5அளத்து, 6நேர்ந்ததால், 7தாயினும், 8யான். (சஉ௫0)

௩௩௧. என்றுரைத் தனுமனை யிறுகப் புல்லினுள்
ஒன்¹றுரைத் திறுப்பதென் னுனக்கு மெந்தைக்கும்
இன்றுனைத் தம்பிக்கும் ²யாய்க் கு மென்றனன்
குன்³றினைத் ⁴தனவுயர் குவவுத் தோளிணுள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறுகூறி அனுமனை இறுகத்தழுவினவனுகி இரண்டு குன்றுகளைச் சேர்த்தாற்போன்ற உயர்ந்து திரண்ட (இரண்டு) தோள்களையுடையவனான இராமபிரான்,—'கைம்மாறுகருதாது உதவிய' உன்னைப்பற்றியும் (சத்தியத்துக்காக உயிர்துறந்த) எனதுதந்தையான தசரதசக்கரவர்த்தியைப்பற்றியும் (எப்பொழுதும் இடைவிடாதுஎன்னுடனிருந்து எனக்குப்பலவகையிலும்) இனியதுணைபுரியும்(என்)தம்பியான இலக்குமணனைப் பற்றியும் என்னைப்பெற்ற தாயான கௌசலையைப் பற்றியும் (புகழ்ச்சியாக) ஒருவார்த்தை கூறிமுடிப்பது எவ்வாறு (இயலும்,?) என்றனன்; (எ - று.)---பி - ம்:—1உரைத்திடுவது, 2யார்க்கும், 3இசைத்து, 4அனையன, அனையதோர். (சஉ௫௧)

௩௩௨.--பரதன் இராமனருகில் தோன்றுதல்.

1ஈடுறு வான்²றுனை யிராமன் சேவடி
சூடிய சென்னியன் ரொழுத கையினன்
ஊடுயி ருண்டென வுலர்ந்த யாக்கையன்
பாடுறு பெரும்புகழ்ப் பரதன் றேன்றினுள்.

(இ - ள்.) (ஒன்றோடுஒன்று) ஒத்தவையும் [வேறுஒப்பற்றவையும்] (தனக்குப்) பெருந்துணையாகவுள்ளவையுமான இராமபிரானது திருவடிநிலைகளைத்தரித்த தலையையுடையவனும் கூப்பிய கைகளையுடையவனும் உள்ளே உயிர்உள்ளதென்று ஊகித்தறியும்படிவற்றிய உடம்புடையவனுமாகிய சிறப்புப்பெற்ற பிக்ககீர்த்தியையுடைய பரதன் (அருகில்) வந்து கிட்டினான்; (எ - று.)

உடம்பின் இளைப்புமுதலிய நிலைமையைப் பார்த்தால் உயிர் உண்டோவென்று சந்தேகித்தற்கு இடமாய், நடத்தல்முதலிய தொழில்களால் 'உயிருண்டு' என்று ஊகிக்கக்கூடிய நிலையிலிருப்பவனென்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. வான் துணை - முத்திரெறிக்கு வழித்துணையெனினுமாம். பி - ம்:—1தேடியமாமறை, ஈடியல்வான், ஈடியவன், 2இணை. (சஉ௫௨)

௩௩௩.—அனுமான் இராமனுக்குப் பாதன்வந்ததை அறிவித்தல்.

தோன்றிய பரதனைத் தொழுது தொல்லறச்
சான்றொ¹நி²நா³றவ⁴னி⁵நைய⁶ தம்பியை
வான்றொடர் பே⁷ரர⁸ சரீ⁹ண்ட¹⁰ மன்னனை
ஈன்றவள் பகைஞ்¹¹னைக்¹² ¹³காண்டி¹⁴ ¹⁵யீண்டென்றான்.

(இ-ள்.) பழமையான தருமத்துக்குச் சாட்சிபோன்றவனாகிய [நீதிநெறிக்கு ஒருவழிகாட்டியான] அனுமான், அருகில்வருகிற பரதனை வணங்கி,— (இராமனைநோக்கி), ‘மிக்கபற்றுக்குஇடமான பெரிய அரச சாட்சியை(ச் சிறிதும் பற்றில்லாமற் பதினான்குவருடம்) ஆண்ட அரசனும் (தன்னைப்) பெற்றதாய்க்குப் பகைவனுமாகிய இத்துணைச்சிறப்பையுடைய தம்பியான பரதனை இப்பொழுது காண்பாயாக’ என்றான்.

‘வான் தொடர் பேரரசு ஆண்ட மன்னன்’ என்பதற்கு-பரமபதத்தையடைவதற்குச் சலபமார்க்கமாகிய (பாரதத்திரியமென்னும்) பெரிய அரசையாண்ட அரசனென்றும் பொருள் கூறலாம். பி-ம்:—¹நின்றநின்னிய. ²அரசாட்சி. ³சுட்டி, காட்டி. ⁴யீண்டெனா (சஉரு௩)

௩௩௪.—பரதன்வரவு கண்டு இராமன் மகிழ்தல்.

காட்டினன் மாருதி கண்ணிற்¹கண்டவத்
தோட்டலர் தெரியலா² நிலைமை சொல்லுங்கால்
³ஒட்டிய⁴ மானத்து ஞயிரிற்⁵ றந்தையார்
கட்டுருக்⁶ கண்டன்ன தன்மை கூடினான்.

(இ-ள்.) அனுமான் (பரதனைக்)காட்டினான்: (அப்பரதனைக்)கண்ணினாற்கண்டஇதழ்கள்மலரப்பெற்ற மாலையையணிந்த அந்தஇராமபிரானதுதன்மையைச் சொல்லுமிடத்து,—(அப்பெருமான்), ஏறிநடத்துகிற விமானத்தில் (வந்து காட்சிதந்த) உயிரோடுகூடிய தந்தையான தசரதமகாராசனது பொருத்தியஉருவத்தைக் கண்டது போன்ற தன்மையை யடைந்தான்; (எ-று.)

இலங்கையில் தந்தையைக் கண்டபோது தான் அடைந்தது போன்ற மகிழ்ச்சியை, இராமபிரான் இங்குத் தம்பியாகிய பரதனைக் கண்டபோதும் அடைந்தன வென்க. பி-ம்:—¹காணவத். ²ஒட்டியதேர் வரவுயிரிற், ஊட்டியதோமயத்துயிரிற். இதன்பின் சிலபிரதியில் “ஆனதோர்” (௩௩௮) என்ற செய்யுள் உள்ளது: சிலபிரதிகளில் அச்செய்யுளோடு ‘அவ்வயின்’ (௩௩௯) என்ற பாடலும் உள்ளது. சிலபிரதிகளில் இங்கு “ஆனதோராவையின்” (௩௩௮) என்ற பாடல் இருக்க, அடுத்துள்ள “அவ்வயின்” (௩௩௯) “எவ்வயின்” (௩௩௯) என்ற இரண்டு பாடல்களும் இல்லை. (சஉரு௪)

வேறு.

௩௩௫.—விமானம் கீழ்றங்குதல்.

அவ்வயி¹னயோத்தி²வைகுஞ்³ சனமொடு⁴ மக்கு⁵ ரோணி⁶
தவ்வலி⁷ லாறு⁸ பத்தா⁹ யிரொடு¹⁰ந்¹¹ தாய¹² ரோடும்¹³

இவ்வயி னடைந்து னோரைக் காண்பெனென் றிராம¹னுன்னச் செவ்வயி நிலத்தை வந்து சேர்ந்தது விமானந் தானும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, 'அயோத்தியில் வாழ்கிற, சனங்களோடும் கெடுதலில்லாத அறுபதினாயிரம் ஆட்களாடாவிணிசேனையோடும், (கௌசல்யை சுவித்திரைகைகேயி என்னும்) தாய்மாரோடும் இவ்விடத்தில் வந்துள்ள எல்லோரையும் பார்ப்பேன்' என்று இராமன் மனத்தில் சினைத்தமாத் திரத்தில், புஷ்பகவிமானமும் செம்மையாக நிலத்தில் வந்து இறங்கிற்று; (எ - று.)— இங்குக்குறித்தவர் யாவரும், இராமபிரானை எதிர்கொள்ள வந்தவர்கள். 13-ம்:--1உன்னும். (சஉருடு)

வேறு.

௩௭௭.—நிலத்தைச்சார்ந்த புஷ்பகவிமானத்தின் வருணனை.

எவ்வயி னுயிர்கட்கு மிராமனேறிய
¹செவ்விய புட்பக நிலத்தைச் ²சேர்தலும்
 அவ்வவர்க் ³கணுகிய வமரர் நாடுய்க்கும்
 எவ்வயின் மானமென் றிசைக்க ⁴லாயதால்.

(இ-ள்.) இராமபிரான் ஏறியுள்ள அழகிய புஷ்பகவிமானமானது பூமியில் இறங்கியவுடனே, எல்லாவிடங்களிலுமுள்ள உயிர்களுக்கும், அவ்வவ் வுயிர்க்கு (நல்வினையினுள்) கிடைக்கலான சுவர்க்கலோகத்துக்குக் கொண்டுபோருந்தன்மையுள்ள குற்றமில்லாத விமானமென்று சொல்லலாம்படியிருந்தது; (எ - று.)

புட்பகவிமானம் வந்து இறங்கினதும் அதிலுள்ள இராமபிரானைச் சேவித்த யாவரும் சுவர்க்கானுபவத்தை யொத்த பேராந்த மடைந்தமையால், அதற்குக் காரணமாகிய அவ்விமானத்தை, உயிர்களைச் சுவர்க்காந்தத்திற் செலுத்தும் விமானத்தை யொக்கு மென்றார்; நற்குறிப்பேற்றவணி. 13-ம்:--1திவ்விய. 2சேர்தலால். 3எய்தியஆனதே. ()

வேறு.

௩௭௭.—நான்குகவிகள் - இராமனை யெதிர்கொண்ட

அயோத்தியா நகரத்தாரின் நிலைமையைக் கூறும்.

தாயருக் கன்று சார்ந்த ¹கன்றெனுந் சகைய னான
 மாயையிற் பிரிந்தோர்க் கெல்லா மனோலயம் வந்த தொத்தான்
²ஆயினே யர்க்குக் கண்ணு ³ளாடிரும் பாவை ⁴யானன்
⁵நோயுறுத் துலர்ந்த யாக்கைக் குயிர்⁶புருந் தாலு மொத்தான்.

(இ-ள்.) (இராமபிரான்), தாயருக்கு, (பிரிந்து) அப்பொழுது சேர்ந்த கன்றென்று சொல்லத்தக்க தன்மையையுடையவனானான்; மாயையினின்று நீங்கினவர்களுக்கெல்லாம் மனம்லயிக்குயிடம் நேர்ந்ததை ஒத்தான்; சிறந்ததம்பியரான பாதசத்துருக்கினர்களுக்குக் கண்களினுள் அசைகின்ற கருவிழியை யொத்து (அருமையாக) விளங்கினான்; (எல்லோர்க்கும்), வியாதிபொருந்தி உயிர்நீங்கிப்போன உடம்புக்கு (மீண்டும்) உயிர்புருந்தாற்போன்ற தன்மையையும் ஒத்திருந்தான்; (எ - று.)

அவிச்சையொழிந்த மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குத் தமது மனம் வயிக்கு மிடம் பரப்பிரஹ்ம மாதலால், அதனது வேற்றுருவமாயுள்ள இராம பிரானைக் கண்டதும் அவர்கள்மனம் பரப்பிரஹ்மத்தைக் கண்டது போலவே பேராநந்தத்தை அடைவதாயிற்று என்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து. மாயையாவது - உள்ளதை இல்லாததாகவும், இல்லாததை உள்ளதாகவும், ஒன்றை மற்றொன்றாகவும் காட்டும் எம்பெருமானது ஒருசக்தி. மனம் அந்தமாயைக்கு வசப்பட்டபோது, பொருள்களின் நிலையை யறியுந் தத்துவஞானம் தோன்றுகின்றதில்லை; ஆகவே, நிலையுள்ள பொருள்களை நிலையில்லாதன வென்றும், நிலையில்லாத பொருள்களை நிலையுள்ளன வென்றும் மாறுபடவுணரும் விபீதஞானம் தலையெடுக்கும்; அதனாலேயே, நித்தியமான ஆத்மாவுக்கு யாதொரு சம்பந்தமும்படாமல் அநித்தியமான தேகத்தையே பற்றிய தாய்முதலியோரிடத்துச் சுற்றத்தவரென்ற பொய்யபிமானம் உண்டாகி நிலைநிற்கின்றது; அது நீங்கவே, அம்மனம் ஆபாசபந்துக்களினிடம் பாசத்தை யொழித்து உண்மையில் எல்லாவகைச்சுற்றமுமான பரம்பொருளினிடத்திலே வயிக்கு மென்க. இருமை-கருமை. பி - ன்:--1 கன்றெனத். 2ஆய்வீனயார்க்கு, ஆயிழையார்க்கு. 3ஆடிய. 4ஒத்தான். 5நோயுறவுலந்த, நோய்வுறுத்துலந்த. 6புகுத்தினையது. (சஉ௫௭)

௩௩௮. எளிவரு முயிர்கிட் கெல்லா மீன்றதா யெதிர்த்த தொத்தான், அளிவரு மனத்தோர்க் கெல்லா மரும்பத வமுத 1மாணன், 2ஒளிவறப் பிறந்த தொத்தா னுலகினுக் கொண்ட ணார்க்குத், 3தெளிவருங் களிப்புச் 4செய்யுந் தேம் 5பிழித் தேற லொத்தான்.

(இ - ன்.) (இராமபிரான்,—தன்னைக் காணப்பெறாது) எளிமையடைந்த பிராணிகளுக்கெல்லாம் (தம்மைப்) பெற்ற தாய் எதிர்ப்பட்டதை யொத்தான்; (தன்னிடத்தில்) அன்புபொருந்தின மனமுடையவர்களுக்கெல்லாம் (கிடைத்தற்கு) அரிய பக்குவமான தேவாமிருதங்கிடைத்தாற்போன்றான்; (ஞானத்தால்) உயர்ந்தவரான முனிவர்களுக்கு (தனது உண்மைவடிவம்) மறைதலின்றிப் பிரதியுடையமானதை ஒத்திருந்தான்; அழகிய கண்களையுடைய மகளிர்க்குத் தெளிவில்லாதமதக்களிப்பைச்செய்கின்ற 'இனிய மதுவின் தெளிவை யொத்திருந்தான்; (எ-று.)

இராமபிரானைக் கண்டவுடன் மகளிர் களிப்புற்றுப் பரவசராயினு ரென்றது, ஈற்றடியின் கருத்து. உலகு - இங்கு, உயர்ந்தோரான முனிவர். பி-ன்:--1 ஒத்தான். 2 ஒளியவனுதித்தொத்தானுலகிழைத்தும்பர்க்கெல்லாம். 3 தெளிவரக். 4 உல்கும். 5 பிழிதேறல. (சஉ௮௮)

௩௩௯. ஆவியங் கவன லாண்மற் றின்மையா 1லீனய னீங்கக் காவியங் கழனி நாடு நகரமுங் 2கவன்று வாழும் மாவிய 3லொண்க ணரு மைந்தரும் வள்ள லெய்த ழூயிய முயிர் 4பெற் றென்ன வோங்கின ருணர்வு பெற்றார்.

(இ - ள்.) அந்நாட்டில் உயிர் அவ்விராமபிரானேயன்றி வேறு இல்லாமையால் [யாவரும் இராமனைத் தம்முபிராகவேகருதியிருந்த தனால்] அவன் (வனஞ்செல்வதற்குத் தம்மைவிட்டுப்) பிரிய, குவளைகள் சிறைந்த அழகிய கழனிகளையுடைய¹ கோசலநாட்டிலும் (அதன் இராச தானியான) அயோத்தியாபட்டணத்திலும் (மனத்திற்) கவலைகொண்டு வாழ்கின்ற (பிளந்த) மாவடுவையொத்த அழகிய கண்களையுடைய ரான மகளிர்களும் ஆடவர்களும் இராமபிரான் (காட்டிலிருந்து) மீண்டு வந்தமையாற் சித்திரப்பதுமை உயிர் பெற்றாற்போல (இராமபிரான் பிரிந்தபோது இழந்த தமது இயற்கையான) அறிவு (மீண்டும்) ஒங்கப்பெற்றார்கள்.

‘காவியக் கழனிநாடு’ என்றதனால், அந்நாட்டின் நீர்வளநிலவளங்கள் விளங்கும். மாம்பிஞ்சினுட்பிளவை மகளிர்கண்களுக்கு வடிவில் உவமைகூறுவது, மரபு. ௩-ம்:—¹ஐயன், அனையோன். ²கலந்து. ³உண். ⁴பெற்றாலேயொத்தனர். இதுவும் அடுத்த கவியும் சிலபிரதியிலில்ல. ()

௩௭௦. சுண்ணமுஞ் சாந்து செய்யுஞ் சரிவரை முத்தும் பூவும்
எண்ணெயும் கலினை மாமி லாழியு¹மெண்ணில் யானை
வண்ணவார் மதமுந் நீரு மான்மதந்²தழுவு மாதர்
கண்ணவாம் புனலு மோடிக்³கடலையுங் கடந்த வன்றே.

(இ - ள்.) வாசனைப்பொடிகளும் சந்தனமும் செய்யும் சுழியை யுடைய சங்குகள் ஈன்ற முத்துக்களும் பூவும் எண்ணெயும் கடிவாளம் பூண்ட குதிரைகளின் வாயிலிருந்து வெளிவரும் நுரையும் கணக்கில் லாத யானைகளின் பலவகைநிறமுள்ள பெருகுகிற மூன்றுவகை மதஜலமும் கஸ்தூரி யணிந்த மகளிர்களது கண்களினின்று பெருகுகிற ஆந்தபாஷ்பமும் (ஒன்றாகக் கலந்து) விரைந்து சமுத்திரத்தை யுத் தாண்டிவிட்டன; (௭ - று.)

சக்கரவர்த்தித்திருமகன் வந்துவிட்டனென்கிற களிப்பினால் மகளிரும் ஆடவரும் இராமபிரான்மீதும், ஒருவர்க்கொருவர் தங்கள் மீதும் வாரிவாரித் தூவுகின்ற வாசனைப்பொடி முதலியவைகள் அங்கு நமே கொண்ட களிப்பினாற்பெருகுகிற குதிரைகளின் நுரையோடும், யானைகளின் மதத்தோடும், அவர்களுடைய ஆனந்தக்கண்ணீர்வெள்ளத்தோடும் ஒன்றாகக் கலந்து பெருகிக் கடலைக்கடந்தன என்றவாரும். கண்ண ஆம் எனப் பிரிப்பினுமாம். ௩ - ம்:—¹மிககல், இளகல். ²தழுவி³கடலிடைக்கலந்ததன்றே, கடலிடைமடுத்ததன்றே. (௪௨௬௦)

௩௭௧.—வசிஷ்டன்முதலியோர் விமானத்தீன்மீது ஏறுதலும்,
இராமபிரான் அம்முனிவனை வணங்குதல்.

அனைவரு¹மனைய ராகி யடைந்துழி யருளின் வேலை
தனையினி தளித்த தாயர் மூவருந் தம்பி மாரும்
புனையுநான் முனிவன் றுனும் பொன்னணி விமானத் தேற
வணிகமுந்²குரிசின் முந்தி மாதவன் றுளில் வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) யாவரும் அத்தன்மையுடையவராய் [மிக்கசந்தோஷங் கொண்டாடுபவராய்] (விமானம்) நெருங்கியபொழுது, —கருணைக்கடலாகிய இராமபிரானே இனிமையாய்ப் பெற்று வளர்த்த மூன்றுதாய் மார்களும், தம்பிமாரும் பூணூலைத்தீரித்த வசிஷ்டமுனிவனும் பொன்மயமான அழகியபுஷ்பகவிமானத்தில் ஏற, கட்டிய வீரக்கழலையுடைய உத்தமபுருஷனான இராமபிரான் முதலில் (தனது குலகுருவாகிய) மிக்கதவத்தையுடையனான வசிஷ்டமகாமுனிவனது பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1இனையர். 2இராமன்முந்தி வணங்கினான்வசிட்டன்ருளில். இதுமுதல் நான்குகவிகள் பலபிரதிகளில் லில்லை. (சஉசுக)

௩௪௨.—வசிஷ்டன் இராமலக்ஷ்மணர்களை ஆசீர்வதித்தல்.

எடுத்தனன் முனிவன் மற்றவ் விராமனை யாசி கூறி
1அடுத்துள துன்ப நீங்க வணைத்தனைத் தன்பு கூர்ந்து
விடுத்துழி யினைய வீரன் வேதியன் றுளில் வீழ
வடித்ததான் முனியு 2மேந்தி 3வாழ்த்தினு னாசி கூறி.

(இ - ள்.) அவ்வசிஷ்டமுனிவன் (கீழ்விழுந்து வணங்கிய) அவ்விராமபிரானே (க்கைகளால்) தூக்கியெடுத்தவனாய் (அவனுக்கு)ஆசீர்வாதஞ் செய்து (இராமவிரகத்தால் தனக்கு) நேர்ந்த துன்பங்கள் நீங்கும்படி அன்புமிக்குப் பலமுறை அணைத்து விட்டபின்பு, இனையபெருமான் வசிஷ்டமுனிவனது பாதங்களில் விழுந்துவணங்கத் தேர்ந்தறிந்த சாஸ்திரங்களையுடைய அந்தவசிஷ்டமுனிவனும் தழுவி யெடுத்து (இராமபிரானே வாழ்த்தினதுபோல இலக்குமணனையும்) ஆசீர்வதித்துவாழ்த்தினான்; (எ - று.)—அடுத்துள துன்பம் நீங்க - தனது பிறவித்துன்பங்களெல்லாம் ஒழியும்படியென்றுங் கொள்ளலாம். பி-ம்:—1அடுத்தன. 2முன்போல். (சஉசுக)

௩௪௩.—இராமபிரான் தாயரை வணங்கல்.

கைகயன் 1றனைய முந்தக் காலுறப் 2பணிந்து மற்றை
மொய்குமு ஶிருவர் தாளு 3முறைமையின் வணங்குஞ் செய்கண்
ஐயனை யவர்க டாமு 4மன்புறக் தழுவித் தத்தஞ்
செய்யதா மரைக்க னீரான் மஞ்சனத் தொழிலுஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) கேகயதேசத்தரசனது மகளான கைகேயியை முதலில் பாதங்களில் நன்றாகவிழுந்து வணங்கி நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மற்றையிரண்டு தாய்மூருடைய பாதங்களையும் முறைமைப்படி வணங்குகின்ற சிவந்த கண்களையுடைய இராமபிரானே, அத்தாய்மாரும் அன்போடு இறுகத்தழுவித் தங்கள் தங்களது சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற கண்களின் நீர்ப்பெருக்கினால் (அவ்விராமபிரானுக்கு) நீராட்டுந்தொழிலையுஞ் செய்தார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—1தனயன். 2வணங்க. 3முறைமையிற்பணிந்த, முறைமுறைபணிந்த. 4அணைத்தனர்வழுத்தியன்பால். (சஉசுக)

* ந.ச.ச.—சீதையும் லக்ஷ்மணனும்

வசிஷ்டனையும் கைகேயி முதலியோரையும் வணங்குதல்.

அன்னமு முன்னர்ச் சொன்ன முறைமையி னடியில் ¹வீழ்ந்தார் தன்னிக ரிலாத வென்றித் தம்பியுந் தாயர் தங்கள் பொன்னடித் ²தலத்தில் வீழத் தாயரும் பொருந்தப் புல்லி மன்னவற் ³கிளவ னீயே வாழியென் றாசு சொன்னார்.

(இ - ள்.) அன்னப்பறவையின் நடைபோன்ற நடையையுடைய சீதையும் கீழ்க்கூறிய முறைமைப்படியே (வசிஷ்டமுனிவன் கைகேயி முதலியதாய்மார் இவர்களுடைய) பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான்; (பின்பு) தனக்கு ஒருவரையும் ஒப்பாகப்பெறாத வெற்றியையுடைய இளையபெருமானும் தாய்மார் மூவருடைய அழகிய பாதங்களில் விழுந்துவணங்க, அத்தாய்மார்களும், (அவனை) இறுகத்தழுவி 'அரசனாகிய இராமபிரானுக்குத் தம்பியார் தன்மையுள்ளவன் (அவனைவிட்டுப் பிரியாது அவனுடன் வனத்துக்குச்சென்று வந்தவனான) நீ யொருவனே: வாழ்வாயாக' என்று வாழ்த்துக்கூறினார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹வீழத். ²தலத்துவீழ்ந்தான்வீழ்தலும். ³அரசனீயேவாழி, அரசனாகிவாழ்தி. ()

ந.ச.ந.—இராமனைப் பாதன் வணங்க, அவனை இராமபிரான் தழுவுதல்.

சேவடி யிரண்டு ¹மன்பு மடியுறை யாகச் சேர்த்திப்

பூவடி பணிந்து ²வீழ்ந்த பரதனைப் பொருமி விம்மி

•நாவிடை³ யுரைப்ப தொன்று முணர்ந்தில னின்ற நம்பி

ஆவியு முடலு மொன்றத் தழுவின ⁴னமுது சேர்வான்.

(இ-ள்.) (இராமபிரானுடைய) அழகிய இரண்டு திருவடிகிலைகளையும் பத்தியையும் பாதக்காணிக்கையாக (அப்பிரானுக்குச்)சமர்ப்பித்து (அவனுடைய) தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி நின்ற பரதனைநோக்கி விம்மிப்புலம்பி(த் தனது)நாவினாற்பேச ஒன்றும் அறியாதவனாய்த் திகைத்துநின்ற இராமபிரான், உயிரும் உடம்பும் ஒரு சேரப் பொருந்தும்படி இறுகத்தழுவிக்கொண்டு அமுது தளர்பவனானான்; (எ - று.)

சேவடியிரண்டு, மன்புமடியுறையாகச்சேர்த்தி - உடனவிற்சியணி. இராமபிரான் தன்னைவணங்கின பரதனை ஆசீர்வதியாமல் தழுவியது, அவனையும் அவனது மனசிலைமையையுங் கண்டதனா லுண்டாகிய பேரி ரக்கத்தினு லென்க.நாவிடை-உருபுமயக்கூம்.பி-ம்:—¹அன்பின்.²நின்ற. ³பெயர்ப்பது. ⁴அன்புகூர. (சஉசுரு)

ந.ச.சூ.—இராமபிரான் பாதன்மீது கொண்ட அன்பின் செயல்.

தழுவின னின்ற ¹காலைத் தத்திவி முருவி ²காலும்

³விழுமலர்க் ⁴கண்ணீர் ⁵மூரி வெள்ளத்தான் ⁶புருகின் செவ்வி

வழுவுறப் பின்னி ⁷மூசு மாசுண்ட சடைபின் ⁸மரலை

கழுவின னுச்சி மோந்து கன்றுகாண் ⁹கறவைய யன்னான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு இராமபிரான், தம்பியைத்) தழுவிநின்ற பொழுது,—ததம்பிப்பெருகும் நீரருவியை வெளிவிடுகிற சிறந்த தாம

ரைமலர்போன்ற கண்களின் பெரிய நீர்வெள்ளத்தால், இளமையின் அழகு குலையும்படி திரித்து நெருங்கிய அழுக்கடைந்த(பரதனது)சடைக்கற்றையைக் கழுவினவனாகி,உச்சிமோர்து,கன்றைக்கண்ட தாய்ப்பசுவை யொத்தவனான; (எ - று.)

வீழு=விழுமம். இச்சுவாகுவம்சத்தவர் தமது முதுமையில் தவசியரினவேஷத்தை மேற்கொண்டு தரிக்கின்ற சடைமுடியைப் பரதன் இளமையிலேயே தரித்ததனால், 'முருகின் செவ்வி வழுவறப் பின்னி மூசஞ்சடை' என்றார். 1-ம்:—1பின்னர். 2சாலும். 3முழு. 4கண்ணன். 5வாரி. 6முருகம். 7மூசி, பின்னி. 8கற்றை. 9களிறே. (சஉசக)

௩௪௭.--இலக்குமணன் பாநனை வணங்குதல்.

அனையதோர் காலத் தம்பொற் சடைமுடி 1யடிய தாகக் களைகழ 2லமரர் கோமாற் கட்டவற் படுத்த3 காளை துணைபரி கரிதே ரூர்தி யென்றிவை 4பிறவுந் தோலின் வினை5புறு 6செருப்புக் கீந்தான் விரைமலர்த் தாளின் வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தச்சமயத்தில்,ஒலிக்கின்ற வீரக்கழுலையுடைய தேவேந்திரனை (வென்று) வலியடக்கினவனான இந்திரசித்தைக் கொன்ற இளவெருதுபோன்றவனாகிய இலக்குமணன்,---வேகமாகச்செல்லுகிற குதிரையான தேராகிய வாகனம் என்ற இவைகளையும் மற்றை விபவங்களையும்,தோலினால்சொழில்செய்யப்பட்ட (இராமபிரானது) பாதுகைகளுக்கே உரியனவாக்கிய பரதனுடையநறுமணமுள்ள தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களில், அழகிய பொன்னிறமான [சிவந்த] (தனது) சடையைபுடைய முடி கீழே பொருந்தியதாக வீழ்ந்து வணங்கினான்; (எ - று.)---1 - ம்:—1படியதாகக், 2அமரர்கோனைக்கட்டறப்பிணித்த,அரக்கரச்சங்கடியவிற்பிடித்த, அரக்கர்கோனைக்கட்டறப்பிணித்த, அரக்கர்கோனைக் கட்டறத்தொலைத்த. 3வீரன். 4போலத். 5அறு. 6செருப்புநீத்த, செருப்பினீந்த, செருப்புக்கேயந்த. இச்செய்யுளின்பின் சிலபிரதியிற் காணப்படும் பாடல் வருமாறு:---

நீடுவே லேற்றவற் கிளைய நின்மலன்
வாடிய மனத்தைய வசிட்டன் முன்வரச்
சூடிய கடிமலர் தூவி 1யார்த்தனன்
2ஏடவிழ் தாமரையிறைஞ்சி 3யெய்தினான்.

1-ம்:---1வார்கழல். 2எழுறு, 3ஏத்தினான். இங்குக்காட்டிய“நீடுவேல்”என்ற இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் “ஊடுறு” என்ற அடுத்தபாடலின் பின் உள்ளது. (சஉச௭)

௩௪௮.--பாதன் இலக்குமணனைத் தழுவுதலும், இவர்களைப்பற்றி உலகத்தவர் வருந்துதலும்.

1ஊடுறு கமலக் கண்ணீர் திசைதொறுஞ் 2சிவிற் யோடத் 3தாடொடு தடக்கை 4யாரத் தழுவினன் றனிமை 5நீங்கிக் காடுறைந் 6துலைந்த மெய்யோ 7கையறு கவலை 8கூர நடுறைந் துலைந்த மெய்யோ ரைந்ததென் றுலக 9ரைய.

(இ - ன்.) (அப்பொழுது கண்ட) உலகத்தார்;---(இவ்விரு வருடைய உடல்களுள்) தனித்திருக்குந் தன்மையில்லாமல் [இராம பிராண விட்டுப்பிரியாமல்] (அவனுடன்) காட்டில் வசித்து வருந்திய (இலக்குமணனது) உடம்போ, (தனிமைப்பட்டுச்) செயலறுதற்குக் காரணமான மனக்கவலை அதிகப்பட நாட்டில் வசித்துவருந்திய (பரதனது) உடம்போ, (எது) மிகமெலிந்தது? என்று கூறி வருந்தா நிற்க, தாமரைமலர்போன்ற கண்களினின்று மிகுதியாகப் பெருகுகிற நீர்ப்பெருக்கு எல்லாத்திக்குக்களிலும் பரந்துபெருக, (பரதன் தனது) முழந்தானையெட்டுகிற பெரிய கைகளால் (இலக்குமணனை) அழுந்தத் தழுவினன்; (எ - று.)

இரண்டு உடம்பும் மெலிந்துள்ளனவாதலால், இங்ஙனம் விகற்பிக்க லாயிற்று. இராமனைப் பிரியாமல் அவனுடனே சென்று வருந்தியினைத்த இலக்குமணனது உடலைக் காட்டிலும் நாட்டில் தனித்து வருந்தியினைத்த பரதனது உடம்பே நைந்துள்ளது என்பது அவர்க ளுட்கோளென்பது சொற்போக்கினால் தொனிக்கும். கமலகண்ணாடுமூரீர் என்க. ஊடு உறு கமலம் - (நீரின்) இடையிலே பொருந்திய கமலம் எனினு மாம்; பறிக்கப்படாது வாட்டமின்றிப் பொலிவுற்றிருக்குந் தாமரை மலர். ஊடு உறு கண்ண இயைத்து, காதளவுந் தடையின்றி நீண்டு செல்லுங் கண் என்றலுமொன்று. 1 - ம்:—1சேடுறு. 2சுந்தி. 3தாடுறு. 4ஆட. 5நீக்கிக். 6உலர்ந்த. 7கையறு. 8ஊர. 9நைவ. (சஉசஅ)

நூ.சக.—இராமன் லக்ஷ்மணன் சீதை இவர்களைச் சத்துருக்கினன் வணங்குதல்.

மூவர்க்கு மிளைய வள்ளன் முடிபிசை முகிழ்த்த கையன் தேவர்க்குந் தேவன் றுளுஞ் செறிகழ லிளவ றுளும் பூவர்க்கம் பொழிந்து வீழ்ந்தா னெடுத்தனர் பொருந்தப் புல்லி வாவிக்கு ளன்ன மன்னான் 1மலரடித் தலத்து வீழ்ந்தான்.

(இ - ன்.) (இராமன் பரதன் லக்ஷ்மணன் என்ற) மூன்றுபேர்க்கும் தம்பியாகிய சத்துருக்கினன், தலைமேற்கூப்பிய கைகளையுடையவ னாய்;---தேவாதிகேவனான இராமபிரானது பாதங்களிலும், கட்டிய வீரக்கழலையுடைய இனையபெருமானுடைய பாதங்களிலும் மலர்த் தொகுதிகளைச் சொரிந்து வீழ்ந்துவணங்கினான்; (அவனை அவ்விரு வரும்), எடுத்துநன்றாகத் தழுவ;---(பின்னர் அவன்), நீர்நிலையில் வாழ்கிற அன்னப்பறவைபோன்ற சீதையின் தாமரைமலரையொத்த பாதங்களில் விழுந்துவணங்கினான்; (எ - று.)---1 - ம்:—1அடியினைத். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்லை. (சஉசக)

நூ.ஊ.---இராமபிரான் தன்னுடன்வந்தவர்களைப் பரதசத்துருக் கினர்க்குந் தெரிவிக்க, அவனவரும் அவ்விருவரையும் வணங்குதல்.

1பின்னினைத் 2குரிசி நன்னைப் பெருங்கையால் 3பூங்கி வீங்குந் தன்னினைத் தோள்க ளாரத் 4தழுவியத் தம்பி மாருக்கு

இன்னுயிர்த் துணைவர் தம்மைக் காட்டினு னிருவர் தானும்
மன்னுயிர்க் குவமை கூர⁶ வந்தவர் வணக்கஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான், தனது) தழ்பியும் ஒத்துவாழ்பவனு
மான சத்துருக்கினைப் பெரிய (தனது) கைகளால்எடுத்துப் பருத்து
வளர்த்துள்ள(தனது) இரண்டுதோள்களால் அழுந்தத்தழுவிய,(பின்பு)
அவ்விரண்டு தம்பியர்க்கும் [பரதசத்துருக்கினர்களுக்கு] (தனது)
இனிய உயிர்போன்ற (சுக்கிரீவன் முதலிய) நண்பர்களை (இன்னொரு
ன்று) அறிவித்தான்; (தனது) நிலபெற்ற உயிர்க்கு ஒப்பாம்படிபுள்ள
வந்தவர்களான அவர்கள்(பரதசத்துருக்கினரென்றஅவ்வீருவருடைய)
பாதங்களையும் வணங்கினார்கள்; (எ-று.)

லக்ஷ்மணன்போலப் பரதனைப் பிரியாமல் எப்பொழுதும் உடன்
வாழ்தலால், அவனை 'இணைக் குரிசில்'என்றார். பின் - பின்பிறந்தவன்:
தம்பி. வந்தவர் - இராமபிரானுடன் புஷ்பகவிமானத்தில் வந்தவர்கள்.
பி-ம்:—¹பின்னினே. ²குரிசில்பின்னே. ³வணங்கிவாங்கும், வணங்கிநீங்
கத், வாங்கிநீங்கத். ⁴தழுவியதம்பிமாருக்கு. ⁵உண்மைகூர. ⁶மைந்
தரும். இதன்பின்பலபிரதிகளிலுள்ள செய்யுள்வருமாறு:--

ஆயிடைக் குகனும் வந்தாந் ¹காண்டவ னடியில் விழ
நாயக னுவந்து புல்லி நண்ணியென் பின்பு வந்த
தாயனே கிளையி னோடுஞ் சுகமிருந் தனையோ வென்று
வாயிடை மொழிந்தான் மற்றை மறைகளுந் காணு வண்ணல்.

பி - ம்:—¹ஆண்டகை. இதன்பின் "அசனி" (௩௫௬) என்றசெய்யு
புளுள்ளது. "குரக்கினத்து" (௩௫௬) முதலிய செய்யுட்க ளில்லை, ()

௩௫௬.—பரதன் அவர்கட்கு உபசாரவார்த்தை கூறல்.

குரக்கினத் தரசைச் சேயைக் குமுதனைச் சாம்பன், நன்னைச்
செருக்கினர் நீலன் நன்னை மற்றுமத் ¹திறத்தி னோரை
அரக்கருக் கரசை வெவ்வே றடைவினின் ²முதன்மை கூறி
³மருக்கமழ் ⁴தொடையன் மாலை மார்பினன் பரத னின்றான்.

(இ - ள்.) வாசனைவீசுகின்ற தொடுத்தலைக்கொண்ட பூமாலை
யையணிந்த மார்பையுடையவனாகிய பரதன்,—வாரசரமுகத்துக்கு
அரசனாகிய சுக்கிரீவனையும் (அவனது அண்ணன்) மகனான அங்கதனை
யும் குமுதனையும் ஜாம்பவானையும் போர்செய்வதில் உற்சாகமீட்டள்ள நீல
னையும் இன்னும் அத்தன்மையையுடைய மற்றவர்களையும் இராக்கதர்
களுக்கு அரசனாகிய விபீஷணனையும் (பார்த்து), தனித்தனியாக
(அவரவர்க்கு) உரியபடிசிறந்த உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லிநின்
றான்; (எ - று.)—பி-ம்:—¹திறத்துளோரை. ²மேன்மை. ³மருக்குறு.
⁴தொடையன்மார்பன்பரதற்கு மகிழ்ச்சொன்னான். ஒருபிரதியில்
"ஆயிடை" என்று கீழ்க்காட்டியசெய்யுள்இதன்பின்உள்ளது. (சஉஎக)

௩௫௨.—சுமந்திரன் மந்திரிகள் முதலியோருடன் இராமபிரானைக் காணவருதல்.

மந்திரச் சுற்றத் துள்ளார் தம்மொடும் 1வயங்கு தானைத் தந்திரத் 2தலைவ ரோடுந் 3தமரொடுந் தரணி யானுஞ் சிந்தரக் களிறு போல்வா 4ரெவரொடுந் சேனையோடும் சுந்தரத் தடந்தோள் வெற்றிச் சுமந்திரன் 5ரேன்றி னானல்.

(இ - ள்.) அழகிய பெரிய தோள்களையும் வெற்றியையுமுடைய சுமந்திரனென்னும் முக்கியமந்திரியானவன்,—ஆலோசனைக்கு உரிய இனமாகவுள்ளவர்களான மந்திரிகளுடனும் விளங்குகின்ற சேனைகளையுடைய சேனாதிபதிகளுடனும் (மற்றும்) தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுடனும் பூமியை அரசாளுகின்ற சிந்தாரமணித்த ஆண்யானையையொத்தவர்களாகியராஜகுலத்தாரனைவருடனும் சேனையோடும் (இராமபிரானைக் காண) அருகில் வந்தான்; (எ - று.)—பி - டி:--1வானினீண்ட. 2சுற்றத்துள்ளார். 3பலரொடுந். 4திரனொடும். 5தொழுதுவந்தான். ()

௩௫௩.—சுமந்திரன் வணங்க, இராமமனும் லக்ஷ்மணனும் அவனைத் தழுவுதல்.

அழகையு முவகை தானுந் தனித்தனி யமர்செய் தேறத் தொழுதன நெழுந்து விம்மிச் சுமந்திர னின்ற லோடும் தழுவின னிராமன் மற்றைத் தம்பியு மனைய நீரான் வழுவினி யுளதன் றிந்த பாநிலக் கிழத்திக் கென்றான்.

(இ-ள்.) அழகையும் மகிழ்ச்சியும்(தம்மில்)ஒன்றோடொன்று போர் செய்துகொண்டு (ஒன்றினும் ஒன்று) முற்பட்டு வர, (இராமபிரானைச்) சேவித்து எழுந்து கண்ணீர்பெருக்கிக்கொண்டு சுமந்திரன் நின்ற வளவில்,—இராமன் (அச்சுமந்திரனைக்) கட்டித்தழுவினான்; மற்றொரு வகைய இளையபெருமானும் (சுமந்திரனைக்) கட்டித்தழுவினான்; அவ்வணம் இராமலக்ஷ்மணரால் தழுவப்பெற்றவனானசுமந்திரன், (இராமபிரானை நோக்கி), 'இனி இந்தப் பூமிதேவிக்குத் துன்பம்இல்லையாகும்' என்றான்; (எ - று.)

இராமபிரான் தனது அருமைத்திருமேனி வாடி வருந்தக் காட்டுக் கெழுந்தருளியதை நினைக்குந்தோறும் அழகையும், பதினென்குவருஷமும் இனிதுகழிந்து சுகமாக ஊர்க்குவந்துசேர்ந்ததை நினைக்குந்தோறும் மகிழ்ச்சியும் ஒன்றையொன்று அதிகரிக்கச் சுமந்திரனுக்கு எழுந்தன வென்க. தனக்குஉரிய அரசன் பூமிக்குப்பொறையாயிருந்த அரசு கப்பூண்டுகளை அறவொழித்து வந்து ஆளநேர்ந்ததனால், பூமி துன்ப மற்ற தாயிற் றென்க. இராமன் தழுவினன், தம்பியும் தழுவினன் என இயையும். (சஉஎ௩)

௩௫௪.—சேனைகள் இராம னதுமதிப்பிடி புஷ்பகவிமானத்தீனிமீது ஏறி இலக்குமணனை வணங்குதல்.

ஏறுக சேனை யெல்லாம் விமானமீ தென்று 1தன்போன் மாறிலா வீரன் கூற வந்துள வனிக வெள்ளம்

ஊறிரும் பரவை வானத் தெழிலியு ளொடுங்கு மாபோல்
ஏறிமற் றினைய வீர னிணையடி.² தொழுத தன்றே.

(இ-ள்.) (சுமந்திரனுடன் வந்த சேனைகளெல்லாம் இராமபிரானை வணங்கிநிற்க), தனக்குச் சமமாக வேறொரு பொருளில்லாத வீரனாகிய இராமபிரான், 'சேனைகள்யாவும் விமானத்தின்மீது ஏறக்கடவன' என்று கட்டளையிட, — (அங்குச் சுமந்திரனுடன்) வந்துள்ள சேனைத் தொகுதி சரக்குத்தன்மையுள்ள பெரிய கடல் ஆகாயத்துள்ள மேகத்தில் அடங்குமாறுபோல (விமானத்தின்மேல்) ஏறி, (பின்பு) இளைய பெருமாளுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கிற்று; (எ-று.)

கடல்-சேனைக்கும், ஆகாயத்திலுள்ள மேகம் - அவ்விடத்திலுள்ள விமானத்துக்கும், பேரொலிசெய்துகொண்டு அணியணியாய்ப் பரந்திருத்தலிலும், ஆகாயத்தில் விரைந்துசெல்லுதலிலும் உவமையாம். பி - ம்:—1செம்பொன். ²காத்துநின்ற.

(சஉஎச)

உருரு.---தேவர்கள் புஷ்பகவிமானத்தைக் கொண்டாடிப்
பூமழைபொழிதல்.

உரைசெயி னுலக முண்டான் மணியணி யுதர மொவ்வா
கரை¹செய லரிய வேதக் குறுமுனி கையு மொவ்வா
விரைசெறி யலங்கன் மாலேப் புட்பக விமான ²மென்றென்று
உரைசெய்து வானு ளோர்க ளொண்மலர் தூவி யார்த்தார்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள், (புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்து); 'மணங்கொடுங்கிய அசையுத்தன்மையுள்ள மால்களைத் தொங்கக்கட்டிய இப்புஷ்பகவிமானத்திற்கு (ஒப்புமை) சொல்லுபிடத்து உலகங்களையுட்கொண்டருளிய திருமாலினது அழகுபொருத்திய திருவயிறும் உவமையாகமாட்டாது; எல்லகாணவொண்ணாத, [அநந்தமான] வேதங்களை யுணர்ந்தவனான குறுகியவடிவமுள்ள அகஸ்தியமகா முனிவனுடைய (சமுத்திரத்தைத் தன்னுடடக்கிய) கையும் உவமையாக மாட்டாது' என்று பலமுறை வியந்துகறி, அழகிய புஷ்பங்களைச் சொரிந்து ஆரஹரித்தார்கள்; (எ - று.)

எல்லா வண்டங்களையும் உட்கொண்டருளிய திருமாலினது திருவயிறு எல்லாவுயிர்களையுந் தன்னுள் அடக்கியிருந்ததேயன்றித் திருமாலையுந் தன்னுள் அடக்கியிராமையால் அத்திருமாலையுமுட்பட அடக்கியிருக்கும் இப்புஷ்பகவிமானத்திற்கு அது உவமையாகாதென்றும், எல்லாப்பொருள்களையுந் தன்னுடடக்கிய திருமாலின் திருவயிறே உவமையாகாதபோது ஒரு சமுத்திரமாத் திரத்தைத் தன்னுடடக்கிய அகஸ்தியரதுகை இதற்கு எங்ஙனம் ஒப்பாகும்? என்றும் தேவர்கள் புஷ்பகவிமானத்தைக் கொண்டாடின ரென்க. பி-ம்:---1செய. 2மீதென்று, ஒன்றென்று.

(சஉஎடு)

௩.௫௬.--புஷ்பகவிமானத்தில் மங்களவாத்தியங்கள் முதலியன
முழங்குதல்.

அசனியின் குழவு¹ மாழி யேழுமொத்² தார்த்த³ தென்ன
⁴ விசையுறு முரசும். ⁵ வேததி தோதையு⁶ வினிகொள் சங்கும்
இசையுறு குரலு⁷ மேற்றி னரவமு மெழுந்து பொங்கித்
திசையுறச் சென்று வாரே⁸ ரந்தரத் தொலியிற் றீர்ந்த.

(இ - ள்.) விரைந்துபரவுகின்ற முரசவாத்தியங்களின் ஒசையும்
(அந்தணர் கூறுகிற) வேதங்களின் ஒசையும் பேரொலியைக்கொண்
டுள்ள சங்கநாதமும் இராகத்தோடுகூடிய கண்டத்தொனியும் (யானை
குதிரை இவற்றின்) ஆண்களுடைய சத்தமும். இடியின்கூட்டங்களும்,
எழுகடல்களும் ஒருசேர ஆரவாரித்தாற்போல மிக்குப்பரவித் திக்குக்
களின் எல்லையிற்பொருந்தும்படி சென்று தேவர்கள் ஆகாயத்திற்
கூறும் (இராமனைப்பற்றிய வாழ்த்துக்களின்) ஒலியில் அடங்கின.

இம்முழக்குக்களெல்லாவற்றினும் தேவர்கள் இராமபிரானுக்குக்
கூறிய வாழ்த்தொலி மிக்கிருந்த தென்பதாம். பி - ம்:—¹வேலை,
²ஆர்த்த, இழிந்தது. ³என்னை. ⁴விசியுறு. ⁵வேதவோசையும். ⁶இனி
கொள்சங்கின். ⁷ஏத்தின். ⁸தோத்திரத்தொலியும். இச்செய்யுளுக்
குப்பின் சிலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவைவருமாறு:—

- 1 நம்பியும் பரத னோடு நந்தியம் பதியை நண்ணி
¹ வெம்பிய லெரியின் பாங்கர் விலக்குவ னென்று விம்மும்
கொம்பியல் மருங்குற் றெய்வக் கோசலை குளிர் பொற் பாதம்
தம்பிய ரோடுந் தாழ்ந்தான் தாமரைக் கண்ணீர் தாழ்.
பி - ம்:—¹ வெம்பிய, ² விலக்குவானின்று.
2. மூன்றென நின்ற தன்மைக் குணங்களி¹ னுயர்ச்சிக் கெல்லாம்
சான்றென நின்ற மானச் சிறுவனைத் தலைப்பட்டாட்டுத்
தோன்றிய வுவகைக் காங்கோ² ரெல்லையுஞ் சொல்லற் பாற்றோ
ஈன்றபோ தொத்த தன்றே எதிர்ந்தபோ தொத்த³ தன்மை.
பி - ம்:—¹ முயற்சிக்கெல்லாம் ² உவமையும். ³ இன்பம்.
- 3 இணைமலர்த் தாளின் விழ்ந்த விலக்குவன் றன்னை யேந்திப்
பணைமுலைப் பாலுங் கண்ணீர்த் தாரையும்¹ பாய நின்றான்
பிணையெனத் தகைய நோக்கிற் சீதையைப்² பேடையன்னத்
துணையினை³ யுலகிற் கற்பின்⁴ பெருங்கதித் துறையைக் கண்டாள்.
பி - ம்:—¹ பணிப்ப, ² பெருமை, ³ புல்லியல்லாற், ⁴ பெருங்கடற்.
4. நான்முகன் றுரை தான்றன் பகனென்று நல்கி விம்மிப்
பான்முலை சோர நின்ற பல்பெருந் தவத்தி னுனைக்
கான்முதற் றொழுது தங்கள் கட்டிரும் பாவம் விட்டார்
மான்முய லுருவத் தோடுந் தோன்றிய¹ வாரே ரெல்லாம்.
பி-ம்:—¹ வானரேசர். சிலபிரதியில் இப்பாடலுக்குப்பின் திருமுடி
குட்டுபடலத்து “நம்பிய” (க), “ஊழியின்” (௩), “ஆயதோர்” (கக)

என்ற பாடல்களிருக்க, பின் நகரீபுதுபடலம் முடிகின்றது. ஒருபிரதியில் இச்செய்யுள் நான்கும் “ஆனதோர்” (௩௫௮) என்ற பாடலின்பின் உள்ளன. இவற்றின்பின் திருமுடிசூட்டுப்படலத்து முதலேழுபாடல்களும் முறையேயிருக்க, அவற்றின் பின் “எழுவகை” என்றபாடலும் “ஆயதோர்” (௧௧) என்றபாடலும் இருக்க, பின்பு நகரீபுதுபடலம் முடிகின்றது. சிலபிரதிகளில் இந்நான்குபாடல்களுடனே நகரீபுதுபடலம் முடிகின்றது. இவற்றிலெல்லாம் ௩௫௭-௩௫௮-பாடல்களில்லை. (௪௨௭௧)

௩௫௭.---விமானம் ஆகாயத்தீல் எழுந்து செல்லுதல்.

அவ்வயின் விமானந் தாவி யந்தரத் தயோத்தி நோக்கிச் செவ்வையிற் படர லுற்ற செகதல மடந்தை யோடும் இவ்வுல கத்து ளோர்க ளிந்திர ருலகு காண்பான் கவ்வையி னேகு கின்ற நீர்மையைக் கடுக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தினின்று [நிலத்தினின்று] விமானம் ஆகாயத்திலெழுந்து அயோத்தியாபட்டணத்தை நோக்கி நேராகச் சென்றது, —(தாம் வசிக்கும்) பூமிதேவியுடனே இந்தப்பூமியிலுள்ளவர்கள்வானுலகத்தைக்காணும்பொருட்டுப் பேராவாரத்தோடுபோகின்றதன்மையை ஒத்திருக்கும்; (௭ - று.)

பூமியிலுள்ளவர்களை யேற்றிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் விமானஞ் செல்வது, இப்பூமியே தன்னிடத்துள்ளாருடன் இந்திரலோகத்தைக் காண வானத்தைநோக்கிச் செல்வதை யொக்கு மெனக் குறித்தார்; தந்திறிப்பேற்றாணி. பி - ம்:—1இந்திரற்குவகைகூடாக், இந்திரற்குவமைகூடாக். 2ஏறுகின்ற, ஏகுமென்ற, எழுந்துசெல்லும். 3கடுத்த. ()

வேறு.

௩௫௮ ---புஷ்பகவிமானம் நந்திக்கிராமத்தை யடைதல்.

ஆனதோ ரளவையி னாமரர் கோடுமும்
வானவர் திருநகர் வருவ தாமென
மேனிறை வானவர் வீசும் பூவொடும்
தானுயர் புட்பக நிலத்தைச் சார்ந்ததால்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில் (எல்லாவற்றினும்) தான் உயர்ந்ததான அப்புஷ்பக விமானம்,---தேவர்களோடும் (அவர்கட்குத்) தலைவனான இந்திரனோடும் தேவர்களுடைய அமராவதிபட்டணம் (பூமிக்கு) வருகின்றதபோலு மென்று சொல்லும்படி, ஆகாயத்தில் (இராமபிரானைச் சேவித்துக்கொண்டு) நிறைந்துள்ள தேவர்கள் தாவிய புஷ்பங்களுடன் நந்திக்கிராமத்தலத்தை யடைந்தது; (௭ - று.)

இராமபிரானுக்கு இந்திரனும், மற்றையோர்க்குத் தேவர்களும், புஷ்பகவிமானத்துக்கு அமராவதியும் உவமை. பின்னிரண்டடி - உடனவிற்பியணி. புட்பகவிமானம் இறங்கிச்சேர்ந்த இடம் நந்திக்கிராமமென்பதை, “நம்பிய பரதனோடு நந்தியம் பதியை நண்ணி” என அடுத்த திருமுடிசூட்டுப்படலத்தின் முதற்செய்யுளில் வருவதனால்

அநிக: 'இராமபிரான் நந்திக்கிராமத்தை யடைந்தது வடிவத்தித்யின் பிற்பகலில்' என ராமாயணஸாரஸங்க்ரஹம் என்னும் தூல் கூறும், ஒருபிரதியில் இந்தப்பாடலுள்ள இடத்து,

* அவ்வயி னயோத்தி வைகுஞ் சனமுட னக்கு ரோணி
தவ்விலா வாறு பத்தா யிரொடுந் தாய ரோடும்
இவ்வயி னடைந்து னோரைக் காணவென் றிராம னெண்ணத்
திவ்விய விமானம் வந்து நந்தியம் பதியைச் சேர்ந்த.

என்று பாடலிருக்க, இதன்பின் மீட்சிப்படலம்முற்றும் என்று உள்ளது. ()

மீட்சிப்படலத்துச் சரிதையை ஸ்ரீ வாண்மீக்பகவான் அநுநியதன் சுருக்கம் வருமாறு:--இராவணவதமான பின்பு போர்காணவந்திருந்த தேவர்கள் முதலினோர், இராமனது திறல்முதலியவற்றைப்புகழ்ந்தவண்ணம் தத்தம் இருபிடத்துக்குச் சென்றனர் ஸ்ரீராமன் மாதலிக்குத் திவ்ய ரதத்தைக்கொண்டுபோகுமாறு அநுமதிதர, அன்னையும் தேர்மீதூர்ந்து சுவர்க்கலோகத்துக்குப் போயினன். பின்பு இராமன் 'இவ்வளவு வெற்றிக்குங் காரணம் இந்தச்சக்கிரீவனே' என மொழிந்து அவனைத் தழுவிக்கொளரவித்து இளையபெருமானைப்பார்த்து, 'நம்மிடத்து அன்பு கொண்டுபெருதவிபுரிந்த இந்தவிடீஷணனை முடிசூட்டுக' என்று பணிக்க, இலட்சுமணன் வானரர்களைக்கொண்டு கடலினின்று நீர்கொணர்வித்து விடீஷணனுக்கு மறைமுறைப்படியே இலங்காராச்சியத்திற் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தான்.

அப்பால் விடீஷணன் தன்னிடத்துப்பரிவரான இலங்கையிலுள்ள அரசர்களை இன்மொழிகளாற் சமாதானப்படுத்தி இராமனைச்சார்ந்து மங்கலப்பொருளைத் தர, அவ்விடீஷணனுக்குத் திருத்தியுண்டாக்குமாறு இராகவபிரான் அவற்றை யங்கீகரித்தபின், அருகினிற்கும் மாருதியைபேரோக்கி, 'யான் இராவணனை வென்றசெய்தியைச் சீதையினிடஞ்சொல்லி, அவள் கூறுவதைத் தெரிந்து வா' என்று அனுப்ப, அநுமான் சீதையைச்சார்ந்து பணிந்து இராமபிரான் வென்றசெய்தியைத் தெரிவிக்க, அதுகேட்டதும் சீதை அளவிறந்தபெருமகிழ்ச்சியால் ஒன்றுந்தோன்றாது திகைத்துநின்றநிலையில், அநுமான் 'நீ மறுமொழிசொல்லாது திகைத்துநிற்கக் காரணம் என்?'* என்ன, சீதை தெளிந்து, 'இன்னதுகூறுவது என்று தோன்றாதுநிற்கின்றேன்: மேலும் இவ்வளவுமகிழ்ச்சிசெய்தியைத் தெரித்த உனக்கு இன்னதுதருவது என்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை: உன்சொல்லுக்கு ஏற்ற பரிசு இந்த மூவுலகத்திலும் இல்லை' என்ன, அநுமான் அவ்விடீஷணிய பொருள்நிரம்பிய சொல்லப்பாராட்டி, 'உன்னுடைய சொல்லே எனக்குப் பாரிதோஷிகம்: அதற்கு இணையானது எதுவுமில்லை' என்று சொல்லி, 'உன்னை நலிந்த அரசக்கிமாரசைச் சித்திரவதஞ்செய்யுமாறு அநுமதிதருக' என்று வேண்டினான். அதுகேட்ட சீதை, 'இந்தராட்சசிகள் தலைவன்சொற்

* சில மாறுதலுடன் ௩௩௫-இல் இப்பாடல் உள்ளது.

படி நடந்தார்களாகையால், இவர்கள்மீது சிறிதும் குற்றமில்லை: ஆகையால், இவர்கட்கு மாறுசெய்யக்கருதுவது தகுதியல்ல. மேலும், எப்படிப்பட்டவரையும் பொறுப்பதே பெரியோர்களின்கடமை: இந்த விஷயத்தில் பல்லாகவ்யாக்ரஸம்வாதத்தையறிவாய்: இவர்களைக் கொல்லுகையிற்காணத்தக்க நெஞ்சரம் எனக்கு இல்லாமையாற் பொறுத்தேன். உலகத்தில் எவரிடத்தும் குற்றம் இருக்கத்தான் செய்யும். பெரியோனாகிய நீ இவர்கள் திறத்துக் கருணைபுரிவாய்' என்றுவேண்டி, அதுமான் 'கருணாவாண ஸ்ரீராமனது தர்மபத்தினியென்பதற்குவற்பமொழிந்தனை' என்று 'சீதையைப்புகழ்ந்து 'எனக்குமறுமொழிகூறுக' என்ன, சீதை 'இராமனைக்காணவிரும்புகின்றேன்' என்ன. 'இராமனை அவசியங்காண்பாய்' என்றுசொல்லி அனுமான் ஸ்ரீராமனிருக்குவிடத்துக்கு வந்தான்.

ஸ்ரீராமனிடத்து அனுமான் சீதையின் செய்தியைச் சொன்னதும் அப்பிரான் 'நெடுநாள் இராமணன் வீட்டிலிருந்த சீதையை அங்கீகரிப்பின் லோகாபவாதம் நேரும்: கைவிடின் பாதகம் நேரும்: என் செய்வது?' என்று சிந்தைகொண்டு, வெப்பமாகப் பெருமூச்செறிந்து விடீஷணனை நோக்கி 'சீதையை ரீராட்டி அலங்காரஞ்செய்வித்த அழைத்துவருக' என்றான். உடனே விடீஷணன் சீதையிருக்குமிடஞ்சேர்ந்து, அவள் பிரிவுக்காலத்து இருந்த நிலையோடு கணவனைப்பார்க்க விரும்பினாலாகவும், கணவன்கட்டளைப்படி செய்வதுவே தக்கதென்று தன் மடந்நைதமார்மூலமாகத் தெரிவித்தனை கொண்டானையே தெய்வமாசமதிக்கும் அந்தக்கற்புடையான் இணங்க, பின்னர் விடீஷணன் மடந்நைதமாரைக்கொண்டு ரீராட்டி ஆடையாபரணதிகளாற்புனைவித்து, அரக்கர் பாதுகாவலாய் வரப் பல்லக்கிலேற்றி இராமபிரானைச் சார்ந்து, சீதையை யழைத்துவந்ததைத் தெரிவிக்க, இராமன் தன்னருகிலிட்டிக் கொண்டு வரக்கட்டளையிட்டான். விடீஷணன் சீதையை இராமனருகிற் சேர்ப்பித்தற்காக வானார்முதலிய திரளை வேத்திரபாணிகளைக் கொண்டு விலக்க, அப்போது பேரொலியெழுந்தது. இராமன் அதனைப் பொறாமல் திரளை ஒதுக்கவேண்டா' என்றுபணித்து, 'என்னுடைய ஜநங்களை நீ வருத்துவது தகுதியன்று. மகளிர்க்கு நல்லொழுக்கம் வேண்டப்படுவதன்றி, ராஜோபசாரம் முதலியன அன்று: மேலும் நான் அருகிலிருக்கையில், சீதையைப் பிறர் பார்ப்பதற்கு குற்றமேயில்லை: சிற்சிலகாலங்களில் ஆடவர்புன் மகளிர் வருவது குற்றமன்று. நண்பர்களுடன்குழந்திருக்கும் என்னருகிற் சீதையை இட்டிக் கொண்டுவா' என்றான் இராமபிரான் மொழிப்படியே சீதை ஜநத்திரளிலே நாணத்தினால் தன்னுடலில்தான் அடங்குபவள் போன்று ஒடுக்கிக்கொண்டு ஆடையினால் முகத்தை மறைத்தவண்ணம் அருகில்வந்து நின்று 'ஆர்யபுத்ரா!' என்று விளித்து; முதலில் துயரம்பொங்கப்பலம்பிப்பின்னர் கணவன் முகத்தைக் காணப்பெற்றமையால் மனத்தெளிந்து மகிழ்ந்தான்.

அப்போது இராமன் சிதையைப்பார்த்து 'மனைவியைக்காப்பாற்றக் கையிலாகாது பறிகொடுத்தானென்ற பழிப்புரிங்கும்வண்ணம் பகை வனைத்தொலைத்து உன்னை மீட்டேன். இழந்த புகழைப் பெற்றேன். காமப்பித்துப்பிடித்த அயலான்வீட்டில் பலதிங்கள்வாழ்ந்துவந்த உன்னைப்பற்றி எனக்கு ஐயம் உண்டாயிருக்கிறது: கண்ணேயாளிக்குத் தீபம்போல் எனக்குப் பிரதிகூலையாகத் தோற்றுகின்றாய்: ஆகையால், என்னெதிரில்லில்லாதே: உனக்கு இஷ்டமான இடத்திற்குப்போ' என்று கடிந்துகூறினான். மிகக்கடுமையாகச் செவியில் நுழைந்த ஸ்ரீராமனது சொற்களைக்கேட்டு, சிதை, 'மகாபாகுவே! நீ என்னை ஒருசாமானியமான பெண்ணைப்போற் கருதி இவ்வாறு மொழிகிறாயே: ஜககன் என்னை வளர்த்தவனே. நான் பூமியிலிருந்து பிறந்தவன்: என்னிளமைமுதல் என்நல்லொழுக்கத்தைக் கண்கூடாகக்கண்டிருக்கின்றாய்: என்னுடல் பகைவன்கைப்பட்டதற்குத் தெய்வமே பொறுப்பாளி: என்மனமோ உன்வயத்ததாகவே யிருந்தது: இதை ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன்' என்று இவ்வாறுகச்சொல்லிக் கண்களினின்று தாரைதாரையாய் நீர்பெருக, இலக்குமணனைநோக்கி, 'வல்லமனா! அவைநடுவில் என்பர்த்தா என்னைக் கைவிட்டாளுதலால், சிதையை யேற்படுத்துவாயாக: இதுவே என் துயரத்துக்கு மருந்து' என்

பெருந்துயரத்துமூழ்கிய இலக்குமணன் இராமனுடைய முகக் குறிப்பினர் சிதையையமைப்பது அப்பிரானுக்கு விருப்பமே யென்பதையுணர்ந்து சிதையை யமைத்தனன் அப்போது சிதை இராமனுடைய திருமேனியழகை யனுபவித்தவண்ணம் அப்பிரானை வலம் வந்து கொழுந்துவிட்டெடுகின்ற அக்கினிக்கு அருகேவந்து, கைகுவித்து, 'என்மனம் இராமனைத்தவிர வேறேரிடத்துச் செல்லாதிருக்குமாயின், லோகசாட்சியான அக்கினி? தவன் என்னைப் பாதுகாக்க' என்று சொல்லி அந்த அக்கினியை வலம்வந்து அதனுட்குதித்தனன். அங்குக்கூடியிருந்த யாவரும் ஹாஹாகாரஞ்செய்தனர்.

அப்பால் இராமன் ஜனங்களின்கூக்குரல் செவிப்படக் கண்கலங்கச் சிந்தைகொண்டிருக்கையில், குபேரன் யமன் தேவேந்திரன் சிவன் பிரமன்முதலிய தேவர்கள்பலரும் விமானத்தில்வந்து இலங்கையைச் சார்ந்து இராமனையணுகிப் பலவாறு துதித்து 'முற்றுமுணர்ந்தவனும் முற்றும்வல்லவனும் முழுமுதற்கடவுளுமாகிய நீ சாதாரணமனிதன் போலச் சிதை தீக்குதிக்கையில் ஏன் உபேட்சித்திருக்கின்றீன்?' என்று வினாவ, இராமபிரான் 'நான் தசரதகுமாராய்ப்பிறந்த ஒருமானுடனாகவே என்னைக்கருதுகின்றேன். நான் யார்? யாவரைச் சேர்ந்தவன்? எதற்காகவந்தவன்? என்ற விவரங்களையெல்லாம் பிரமதேவன் சொல்லட்டும்' என்ன, அப்பரமன் ஸ்ரீராமனைத்துதித்து நீ முழுமுதற்கடவுளான நாராயணன்: இந்தச்சிதை இலக்குவி: இராவணவதத்தின் பொருட்டு மானுடவுருக்கொண்டீன்' என்று மொழிந்தான். அப்பால்

அக்கினிதேவன்புருஷரூபத்துடன் சிதையினடுவினின்றுவெளிப்பட்டுத் தான் குடிய மலர்முதலியன வாடாமற் சொலித்துக்கொண்டிருக்கப் பெற்றுச் சீதையைக்கொண்டு வந்து இராமனைச்சார்ந்த 'இராமா! என்னிடத்திற்பாய்ந்தஇவள் மாசற்றவள்; இவளை, யங்கீகரிப்பாயாக' என்றனன். அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன் குற்றமற்றவளைத் தீக்குதிக்குமாறு செய்ததற்காகக் கண்ணீர்பெருகின்று 'அக்கினியைநோக்கி 'இவள் மாசற்றவளென்பது உண்மையே;ஆயினும்,மாற்றான்மலையிற் பலமாதங்கள் தங்கியிருந்ததுபற்றி உலகநிர்தையுண்டாகாதிருக்கும்பொருட்டுப் பரிசோதிக்கலாயிற்று'என இவ்வாறுகூறி, பிரமாதிடேவர்கள் ஏத் தாநிற்கையில் மனை வியைப்பெற்று மகிழ்ந்திருந்தனன்.

அப்போது சிவபிரான் ராவணவதஞ்செய்ததற்காக இராமனைத் துதித்து 'நீ அயோத்திசேர்ந்து மகுடஞ்சூடி யாவர்க்கும்மகிழ்ச்சியை விளைத்து அசுவமேதஞ்செய்து பெரும்புகழுடனே ஸ்ரீவைகுண்டம் போய்ச்சேரலாம். உன்தந்தை உன்னைக்காணத் துறக்கத்தினின்று விமாநத்தில் இதோவந்திருக்கின்றார்: இவரைக் காண்க' என்றனன். அதுகேட்டு விமானத்திருக்குந் தந்தையாரைக்கண்டு இராமன்முதலிய மூவரும் வணங்கினர்.தசரதன் இராமனைத்தழுவி 'இப்போதுதான் என் மனச்சள்ளையொழிந்தது: இராவணவதஞ்செய்துதேவகாரியத்தைமுடித்த நீ அயோத்திசேர்ந்து மகுடஞ்சூடிஇனிதுவாழ்க'என்ன, தசரதனை நோக்கி ஸ்ரீராமன் 'கைகேயியும் பரதனும் என்மனைவியும் மகனும்ல்ல ரென்று முன்மொழிந்ததை யருள்கொண்டு மரற்றுவாயாக' என்று வேண்ட, அத்தசரதன் அங்குனையென்றுசொல்லி, இலட்சுமிநந்தன் மையை வியந்துகூறி, சீதையைநோக்கி 'உன்னாய்மை உலகில்விளங்கும் பொருட்டே உன்னை அக்கினிப்பிரவீகஞ்செய்யும்படி இராமன் கூறினா தலால், அதற்காக மனத்தாங்கல் கொள்ளாதே: கற்புக்கடவுளான உனக்கு யான் உபதேசிக்கவேண்டிவது ஒன்றுமில்லை'என்று தேற்றரவு கூறித் துறக்கத்தைச் சேர்ந்திட்டான்.

பின்னர்த் தேவேந்திரன் ஸ்ரீராமனைநோக்கி,'இராவணவதஞ்செய்து எம்மிடரைத்தீர்த்தனையாதலால்,அதற்குக் கைம்மாறாக வரந்தரவிரும்புகின்றேன்: வேண்டுக' என்ன, ஸ்ரீராமன் 'போரில்இறந்தவானரரெல்லாம் உயிர்பெற்றெழுமாறும் வானரஞ்செல்லுமிடமெல்லாம் அவர்கட்குவேண்டிய காய்கனிஊதலியன நிறைந்திடமாறும் வரந்தருக'என்ன, தேவேந்திரன் அங்குனமே வரந்தரவே, இறந்தவானரர்யாவரும் உறங்கியெழுந்தவர்போ லெழுந்து இராமனை வணங்கினின்றனர், மற்று முள்ள தேவர்களும் இராமனை வாழ்த்தி விடைபெற்றுச்சென்றனர்.

பின்னர் விபீஷணன் மறுநாள் வைகறையில், இராமனையணுகி, ஸ்நானாதிகள்செய்து இரண்டொருநாள்தங்கியிருந்து என்னை 'அனுக்கிரகிப்பாயாக' என்றுவேண்ட, இராமன் 'என்னை விட்டுப்பிரிந்து வருந்துகின்ற பரதனையே என்சிர்தைநாடுகின்றது: பதினாண்டு கழிந்தால் அக்கினியிற்புகுவேனென்று அந்தப்பரதன் பிரதிஞ்சுனை

செய்திருக்கும்போது இங்குத் தங்க எனக்கு மனம் எப்படிவரும்? நான் இன்றே அயோத்திசேரும் வழியிற் போவேன்' என்ன, விபீஷணன் 'ஒரு நாளில்தானே அயோத்திசேரவல்ல புஷ்பகவிமானம் இராவணனாற் குபேரனிடத்தினின்று ஓபாரிர்கடூர்ந்தது உள்ளது' என்ன, ஸ்ரீராமன், 'ஆயின், அதனைக்கொணர்க' என்ன, விபீஷணன் அவ்விமானத்தைக் கொணர்ந்து நிறுத்தினன். பிறகு ஸ்ரீராமன் விபீஷணனைநோக்கி, 'நான் அரக்கரைவென்றதும் நீ இலங்கையையடைந்ததும் இந்த வானர வீரர்களி னுதவியினாலேயே யாதலாலும், தொழில்முடிவிற்பணியாளரை வெகுமதிக்கவேண்டியது முறைமையாதலாலும் இவர்களை ஏற்ற பெற்றி சம்மானிக்க' என்றுகூற, விபீஷணனும் மனமுவந்து வானரர்களை அவரவர்களின் தகுதிக்குஏற்பச் சம்மானித்தனன். அப்பால், இராகவன் சுக்கிரீவனை வானரர்களோடு கிஷ்கிந்தைக்குச் செல்லுமாறும் விபீஷணனை இலங்கையிலிருந்து அரசபுரியுமாறுஞ்சொல்லித் தனக்கு அயோத்திசெல்ல விடைதருமாறு கேட்டனன்: அதற்குச் சுக்கிரீவாதிவானாரும் விபீஷணனும் கைகுவித்துநின்று 'நாங்கள் உனது திருவபிஷேகத்தைக்கண்டு எம்மூர்க்கு மீள விரும்புகின்றோம்: திருவருள்புரிந்' என்றுவேண்ட, ஸ்ரீராமனும்இசைய, சுக்கிரீவாதிவானாரும் தன்மந்திரியரோடு விபீஷணனும் அப்புஷ்பகவிமானத்திலேறி, இனிது வீற்றிருந்தனர்.

இராமனனுமதியின்மேற் புஷ்பகவிமானம் விரைந்து வானத்திற்கிளம்பிச்செல்ல, ஸ்ரீராமன் ஒவ்வோரிடத்தையும் சீதைக்குச்சுட்டிக்காட்டி, 'இங்குஇன்னதுநிகழ்ந்தது, இதுஇன்னது' என்று தெரிவிக்கையிற், கிட்கிந்தையைத் தெரிவிக்க, சீதை 'வானரமகளிரும் உடன் வர அயோத்திக்குச் செல்லவிரும்புகின்றேன்' என்றனள். அப்போது கிட்கிந்தையினருகே விமானத்தைநிறுத்தி 'சீதையின்விரும்பின்படி வானரமகளிரை உடனழைத்துச்செல்ல விரும்புகின்றேன்' என்று ஸ்ரீராமன் தெரிவித்த, சுக்கிரீவன் அப்பிரானுடையவிரும்பின்படியே வானரமகளிரையும் வருமாறுபணிக்க, யாவரும் தம்மைப்புணந்துகொண்டு புஷ்பகத்திலேறினராக, மீண்டும் அவ்விமானம் வானத்திற்செல்ல, ஸ்ரீராமன் பலவிடங்களையும் சுட்டிக்காட்டி இறுதியில் அயோத்தியை புஞ் சுட்டிக்காட்டிவணங்குமாறு பணிக்க, சீதை அந்நகரைப்பணிய, யாவரும் அயோத்திமாநகரைக் கண்டனர்.

சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் பதினாண்டுகிரம்புகையில் வளர்பிறையின் புஞ்சயியினன்று பரத்துவாசாச்சிரமத்தைச்சேர்ந்து முனிவனைப்பணிந்து, அயோத்தியின்சுஷ்மத்தை விசாரித்தறிந்தபின்பு, முனிவன் 'நீ இங்கிருந்துசென்றதுமுதல் மீண்டுவந்ததுவரையில் நிகழ்ந்ததையெல்லாம் தவமகிமையால் யான் உணர்ந்தேன்: நானும் உனக்கு வரங்கொடுக்க விரும்புகின்றேன்: நீ இன்று இங்குத் தங்கி நானே அயோத்திசேரலாம்' என்ன, முனிவன்மொழியைத் தலையால்தாங்கி ஸ்ரீராமன் 'அயோத்திக்குச் செல்லும்வழியெல்லாம் அகாலத்திலும் பூத்துக்

காய்த்துச் செழித்திருக்குமாறு வரம் வேண்ட, முனிவனும் அவ்வரத் தர, பரத்துவாசாச்சிரமத்திலிருந்து அயோத்திவரையிலும் பட்டமர ஞாபடத் தளிர்ந்துப்பூத்துக் காய்த்துச் செழித்திருக்க, அதுகண்ட வானரங்கள் ஈரையிரையர்க்க காய்க்னிவர்க்கக் களையுண்டு துறக்கத்தி விருப்பவர்போல் மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

அப்போது இராமபிரான் அநுமானையழைத்து 'நான் மீண்டுவருஞ் செய்தியை என்னுயிர்த்தோழனான குகனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பரதனைக் கண்டு செய்திதெரிவித்து அவன் மனோபாவத்தையறிந்துகொண்டு, ஒருகால் இராச்சியத்தைத் தானே அரசுபுரி விருப்பங்கொண்டிருப்பானாயின், உடனே வந்துசெய்திதெரிவிக்க' என்று சொல்லிவிடுத்தான். அநுமானும் சென்று குகனுக்குச் செய்திகூறிவிட்டு, நந்திக் கிராமத்தில் தாபசவேஷத்துடனே பதினான்குவருஷங்கடந்தும் அண்ணாநீர்மீண்டு வராமையால் தன் பிரதிஞ்ஞையின்படியே அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்வதாக இருந்த பரதனைக் கிட்டி, இராமபிரான் இனிது மீண்டுவருஞ்செய்தியைத் தெரிவிக்க, அளவிடமுடியாதகளிப்பினால் அந்தப்பரதன் தரையில் வீழ்ந்து உயிர்ப்பற்றுக்கிடந்து பிறகுதேறி அநுமானைக் கட்டித்தழுவிப்பாராட்டிப் பல நன்கொடைகளை யளித்து இராமனைப்பார்க்க விருப்பமுற்று, பின்னும் இராமனது செய்கைகளை விரிவாகக்கூறுமாறு வினவ, அநுமான், 'இராமன் வனத்திற்குப்புறப்பட்டது முதல் நீர் பாதுகைகளைப்பெற்றுச்சென்றதுவரையில் உமக்கே தெரியுமாதலால் அதன்பின்னர் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுகின்றேன்' என்று ஆரணியத்தில் நிகழ்ந்த இராமனது வரலாறுகளையெல்லாம் விரிவாகஉரைத்து, இன்றுகடந்து நானே புஷ்யயோகத்தில்வந்து சேருவா நென்று முடித்தான்.

நிகழ்ச்சியையெல்லாஞ்செலியாரக்கேட்ட பரதன் பெருமகிழ்ச்சியுற்று, இராமபிரான்வருவதைமுன்னிட்டு நகரையெல்லாம் விரைவில் அலங்கரிக்குமாறு பணித்து, பிறகு தன்தாய்மாரும் 'மந்திரிமாரும் சேனைகளும் பட்டணத்துப்பிரதானரும் வந்துசேர, யாவருடனும் எய்திர் கொள்ளுமாறுசென்றுவெகுதூரங்கடந்தும் இராமன்வருகையைப்பற்றிய குறிப்புத் தோன்றாமையால் ஐயுற்று வினாவு, அநுமான் தாமதிப்பதன் காரணத்தைக்கூறிச் சற்றுக்கடந்ததும் வருகையின் குறிப்புத் தோன்றியதைச் சுட்டிக்காட்டிப் பின்பு புஷ்பகம் தோன்றியதையும் காட்டினன். புஷ்பகம் தனக்கு நேரே வருகையிற் பரதன் அஞ்சலி செய்ய, அவ்விமானம் தரையிலிறங்கியது. பரதன் இராமனைப்பணிய, இராமன் அவனைக்கட்டித்தழுவி உச்சிமோந்து பாராட்டினன். இராமாதியர் கௌசலியாதியரைப் பணிதல்முதலியவற்றை ஏற்ற பெற்றிபுரிந்தனர். பரதன் இராமபிரானது மரவடிகளை அப்பிரானது பாதங்களிலணித்து, 'மரவடியை உனக்குப்பிரதிநிதியாகக்கொண்டு உன்தேசம்முதலியவற்றைப் பாதுகாத்துவர, அவை முன்னிலும் உன் மகிமையால்பதின்மடங்கு வளமுற்றிருக்கின்றன; அவற்றைக் கைக்

கொண்டு இனிதிருப்பாயாக' என்றனன்; வானரர்களும் விபீஷணனும் 'இந்தப்பரதனைப்போன்ற உடன்பிறந்தோரை நம்மவர் பெருது போயினரே!' என்று கண்ணீர்வடித்தனர்.

அப்பால் யாவரையும் விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு நந்திக்கிராமத் திற்பரதனுச்சிரமத்தையடைந்து குபேரனிடத்துச்சேருமாறு புஷ்பக விமானத்துக்கு விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுக் காருத்தன் இனிது வீற்றிருந்தனனென்பது.

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

௩௮ - ஆவது * திருமுடிசூட்டுபடலம்.

(ஸ்ரீராமபிரான் அயோத்திக்குடீண்டு) திருமுடி சூடிக்கொண்டதைக்கூறும் படலமென்பது, பொருள். நந்திக்கிராமத்தைச்சேர்ந்து ஸ்ரீராமன் தனதுசடைமுடிகையீக்கி ஒப்பனைசெய்துகொண்டு தம்பிமார் பணிசெய்யத் துணைவர்கள் சூழ்ந்துவரத் தேரேறி வானவர் முதலியோர் மலர்மழைபொழிய, ஆடம்பரத்தோடு அயோத்திசேர, சீதையும் வானரமகளிர்குழ விமானமேறி உடன்சென்று சேர்ந்தனளாக, அந்நகரத்தவரயாவரும் பெருமகிழ்ச்சியி லாழ்ந்தனர். தன்னரண்மனையைச்சேர்ந்த ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவாதியர்க்கு இடசவாகுவமிசத்தவரின் கோயிலைக் காட்டுமாறு பணிக்க, பரதன் அக்கோயிலின் சிறப்பையெடுத்துக்காட்ட, கண்டவிபீஷணதியர் ஆச்சரியமுற்று ஒருபுத்தைச் சேர்ந்தனராக, சுக்கிரீவன் அங்குப் பரதனைநோக்கி 'பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தாமதிக்கக் காரணம் என்ன?' என்ன, பரதன், 'பலதிசைகளினின்று தீர்த்தம்வராமையே தாமதத்தின் காரணம்' என்ன, சுக்கிரீவன் அநுமானைப் பார்க்க, உடனே தீர்த்தங்கள்கொணருமாறு அனுமான் சென்றிட்டான். அப்பால் வசிட்டமுனிவரைக்கொண்டு பரதன் மகுடாபிஷேகநானை நிச்சயித்து யாவர்க்குஞ் செய்தியனுப்ப, யாவரும் திரண்டனர். பிரமதேவன்கட்டளையால் மயன் மகுடாபிஷேகத்திற்காக ஓர் மண்டபம் வகுத்தனன்: அநுமானும் தீர்த்தங்க ளெல்லாம் கொணர்ந்தான்: மன்னவர்கள் சரபுவினின்று தீர்த்தங்கொணர்ந்தனர். சக்கரவர்த்தித்திருமகனூர் சீதாதேவியோடும் பளிங்குமாடத்தில் வீற்றிருக்க, முனிவர்முதலிய யாவரும் புண்ணியதீர்த்தங்களைக்கொண்டு நீராட்டியபின் ஸ்ரீ வசிஷ்டமுனிவர் முடிசூட்ட, ஸ்ரீராமன் மூவுலகும் இனிதுவாழ முடிசூடிச்செங்கோல் செலுத்தியமை இப்படலத்திற் கூறப்படுகின்றது. அனேகபிரதிகளில் இந்தப்படலத்திற்குப்பெயர் திருவயிடுகப்படலம் என்று உள்ளது. கீழ்க்கர்புகுபடலமென்று தொடக்கிய பிரதிகளில் இப்படலத்துமுதல்மூன்றுபடல்க

* திருமுடிசூட்டுபடலம் என்று அச்சிட்டபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

ளும், “ஆயதோரளவில்” (திருமுடி-கக) என்றபாடலும் நகர்புகுபட்டல்த்
 தைச்சேர்ந்தனவாக உள்ளன. பலபிரதிகளில் “தேவரும்” (திருமுடி-8)
 என்ற பாடலே இப்படலத்தின் முதற்பாடலாக உள்ளது. சிலபிரதிக
 ளில் 1-“தேவரும்” (அ), 2-“கோடையில்” (க), 3-“தூருவத்தார்”
 (க0), 4-“அறுபத்தேழ்” (இ), 5-“வானரமகளிர்” (எ), 6-“எட்டென”
 (ச), இதன்பின் 7-“எழுவகைமுனிவரோடும்” என்ற பாடல், 8-“வாங்
 குதும்” (கஉ), 9-“வேசியர்” (கஊ), 10-“இறைப்பெரு” (கச), 11-விண்
 ணுறைவோர்” (கடு), 12-“அடுக்கிய” (உச), 13-“இந்திரகுருவும்”
 (உடு), 14-“குழ்கடல்” (ஊ0), 15-“நான்முகத்து” (உக), இதன்பின்
 16-“அந்தணர்வணிகர்” என்ற [ஊஉ-இல் உள்ள] பாடல், 17-“தெய்வ
 நீர்” (ஊஎ), 18-“அரியனை” (ஊஅ), 19-“வெள்ளியும்” (ஊக), 20-“சித்த
 மொத்துளன்” (ச0), 21-“பன்னெடு” (சக), 22-“விரதநூல்” (சஉ)
 என்ற இம்முறையிற்பாடல்களுள்ளன: இவ்வாறுள்ள பிரதிகளில் இங்
 குக் குறிக்காத செய்யுள்க ளில்லை. ஆனால், “விரதநூல்” என்ற பாட
 லின்பின் சிலபாடல்கள் உள்ளன: அவை அங்குக் காட்டப்படும்.

க.—ஸ்ரீராமன் தம்பியரோடு நந்திக்கிராமத்திற் கடையைநீங்கி,
 நீராடி அலங்கரித்துக்கொள்ளுதல்.

¹நம்பிய பரதனோடு நந்தியம் பதிபை நண்ணி
²வம்பலர் சடையு மாற்றி மயிர்வினை ³முற்றி மற்றைத்
 தம்பிய ரோடு தானுந் ⁴தண்புனர் படிந்த பின்னர்
 உம்பரு முவகை கூர ⁵வொப்பனை ⁶யொப்பச் செய்தார்.

(இ - ள்) (தன்னிடத்து) அன்புள்ள பரதனுடனே மற்றைத்
 தம்பியருந் தானுமாக நந்திக்கிராமத்தைச் சேர்ந்து, வாசனை பரவு
 கின்ற ஐடையைப்போக்கி, செஷளரஞ்செய்துகொள்ளுஞ் செயலைச்
 செய்துமுடித்து (ச் சரயூநதியின்) குளிர்ந்தநீரில் நீராடியபின்னர், (அவர்
 கள்யாவார்க்கும் ஒப்பனைசெய்வோர்) தேவர்களும் மகிழ்ச்சிமிகும்படி
 அலங்காரங்களையேற்குமாறு செய்தார்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹நம்பி
 யைப் பரதன்றன்னைநாளிலத்தெவருங்காண, நம்பியும்.....நண்ணி,
 நம்பியப்...நண்ணி. ²வம்பியல். ³ஆகமுற்றித், முற்றிமண்ணித். ⁴சரயு
 விற்புனலிற்றேயுந்தே, அனையதுசமைத்தபின்னர். ⁵ஒப்பமை. ⁶ஒப்பஞ்.

உ.—அயோத்திபுகுமாறு ஸ்ரீராமன் தேரோறுதல்.

¹நிருதியின் றிசையிற் றேன்று நந்தியம் ²பதியை நீங்கி
 குருதிகொப் பளிக்கும் வேலான் கொடிமுந் லயோத்தி ³மேவச்
 சுருதி⁴யேத் தனைய ⁵வெள்ளைத் தூரகதக் குலங்கள் ⁶பூண்டு
 பருதியொத் திலங்கும் பைப்பூட் பருமணித் ⁷தேரி னானுள்.

(இ - ள்.) இரத்தத்தை வெளிச்சிந்துகின்ற வேற்படையை யுடைய
 னான ஸ்ரீராமன்,—தென்மேற்குத்திக்கில் தோன்றுகின்ற நந்திக்கிராமத்
 தினின்று நீங்கி, கொடிகளாலலங்கரிக்கப்பெற்ற மதிலையுடைய
 அயோத்திசேருமாறு, ஏத்துதலைக்கொண்ட வேதத்தையொத்த

வெள்ளைக்குதிரைகள் பூண்டு சூரியனையொத்து விளங்குகின்ற பசும் பொற் கலன்களாலலங்கரிக்கப்பெற்ற பருத்தமணிகளைக்கொண்ட தேரின்மீது ஏறியவனான; (எ - று.)

கடவுளைத் துதிக்குத் தன்மைவாய்ந்த வேதம் தன்னிடத்து அப் பரம்பொருளைக் கொண்டிருத்தல்போல, அந்தப்பரம்பொருளின் அமிசமாகிய ஸ்ரீராமனைத் தன்னிடத்துக்கொண்டிருத்தலால், தேர் சுருதியை யொக்கு மென்க. இனி, வெண்மைநிறமுடையதாகக் கூறப்படுகின்ற சத்துவகுணத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வேதம் வெண்ணிறமுள்ளகுதிரை கட்டு உவமையா மென்றலு மொன்று. பி-ம்:—¹நிருதியர். ²பதியினீங்கி. ³ரோக்கிச். ⁴ஒத்தனைய. ⁵வெள்ளத். ⁶பூண்ட. ⁷தேரன். இச்செய்யுள் சிலபிரதியில்லை. (சஉஅ0)

க.—மற்றைத்தம்பிரமார் பணிசெய்ய, ஸ்ரீராமன்
தேரின்மீது சென்ற திறம்.

ஊழியி னிறுதி காணும்¹வலியின துயர்பொற் தேரின்
எழுயர் மதமா வன்ன விலக்குவன் கவிகை²யேந்தப்
³பாழிய மற்றைத் தம்பி பானிறக் கவரி⁴பற்றப்
பூழியை⁵யடக்குக் கண்ணீர்ப் பரதன்கோல் கொள்ளப்போனான்.

(இ-ள்.) சுற்காலத்தினிறுதியைக் காணவல்ல வலியையுடையதாகிய உயர்ந்த பொற்றேரிலே எழுமுழுமுயர்ப்பெற்ற மதமுள்ளயானை போன்ற இலக்குவன் குடையைத் தாங்கிநிற்கவும், (ரித்தியசத்துருக்களையும் அடக்கும்) வலிமையையுடைய மற்றொருதம்பி [சத்துருக்கினன்] வெண்மைநிறமுள்ள சாமரையை யேந்தவும், புழுதியையும் அடக்குமாறு (ஆனந்தக்) கண்ணீரைவடிக்கின்ற பரதன் (பாகனாகி) உளவுகோலைக்கொண்டு (குதிரைகளைத்) தூண்டிச்செலுத்தவும் (ஸ்ரீராமன்) போயினான்; (எ - று.)

தேரின் போனானென்க 'போனான்' என்பதற்கு எழுவாய் வருவிக்க. எழுமுழுமுயர்த்திருத்தல் அரசவாவினிலக்கணமாம்: அரசவாவினிலக்கணத்தை "காலோர்நான்குந் தனிக்கையுங் கோசமும், வாலுறுப்பொடேழு மாநிலந்தோய்வதும், பாலுஞ்சங்கும் போலுங்காலுகிர், காலினுந்தன்றனிக் கையினு மெய்யினும், வாலினுமருப்பினுங்கோறல்வல்லதவா, யேழ்முழுமுயர்ந்தொன்பான் முழநீண்டு, பதின்மூன்றுமுழஞ் சுற்றுடைத்தாகித், தீயுமிழ்கண்ணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய், முன்ன்பணிந்து பின்ன்பணித்தாய, தியானை யரசவா வாருமென்பீ" என்பதனாலறிக. பி-ம்:—¹இந்திரனுயர்ந்தபொற்றேர், இந்திரனுயர்பொற்றேர்மேல், வலியினதுயர்பொற்றேளான். ²ஏக்கிப். ³பாழியம்புயத்துத். ⁴வீச. ⁵அடைக்கும். (சஉஅச)

ச.—வீடணன்முதலியோர் சென்ற திறம்.

வீடணக் சூரிசின் மற்றை வெங்கதிர்ச்¹சிறுவன் வெற்றிக்
கோடனை குன்ற மேறிக் கொண்டதேர் மருங்கு²செல்லுத்

தோடணை மவுலிச் செங்கண் வாலிசேய்³ தூசி செல்லச்
சேடணைப் பொருவும் வீர மாருதி⁴ பின்பு சென்றான்.

(இ - ள்.) சிறந்தோனாகிய விபீஷணனும் மற்றும் வெவ்வியகிரணங்
களையுடைய சூரியனதுபுத்திரனாகிய சுக்கிரீலனும் வெற்றிபொருந்திய
தந்தத்தோடுகூடிய மலையையொத்த யானையின்மீது ஏறி மேகம்போன்
றவனான இராமபிரானது தேரின்பக்கத்திற் செல்லவும், மலரிதழ்களைக்
கொண்ட கிரீடம்புனைந்த செங்கண்படைத்த வாலிகுமாரனான அங்க
தன் முன்னணியிற் செல்லவும், ஆதிசேஷையொத்த வீரகுணத்தோடு
கூடிய அனுமான், (அப்பிரானது) பின்புறத்துச்சென்றான்; (எ-று.)—
கோடணைகுன்றம் - சிகரத்தோடுகூடிய மலையென்று பொருள்பட்டுத்
தேரினைக்காட்டுமென்பாருமுளர். பி - ம்:—¹செல்வன். ²போதத்.
³தூசு. ⁴தேர்ப்பின். (சஉஅஉ)

ரு.—வானரத்தலைவர்கள் கேன்ற திறம்:

அறுபத்தே முமைந்த கோடி யானைமேல் வரிசைக்¹ கான்ற
திறமுற்ற சிறப்ப ராகி மானுடச் செவ்வி² வீரம்
பெறுகுற்ற³ வன்ப ருச்சி பிறங்குவெண் குடையர்⁴ செச்சை
⁵மறுவுற்ற வலங்கண் மார்பர் வானரத் தலைவர் போரார்.

(இ ள்.) (தம்)தகுதிக் கேற்ற கூறுபாடுபொருந்திய சிறப்பையுடைய
வராகி, மானுடருபத்துடனேகூடி, வீரத்துடனே பெற்ற அன்பையுடை
யவரும் உச்சிமீது விளங்குகின்ற வெண்குடையையுடையவரும் சந்தனச்
சேற்றினால் மறுபொருந்திய மாலையையணிந்த மார்பையுடையவரும்
அறுபத்தேழு கோடிக்கணக்கினருமான வானரத்தலைவர் யானைமீது
ஏறிச்சென்றார்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹ஏற்ற ²எய்தி. ³வன்பார். ⁴வாசம்.
⁵மறுவற்ற. சிலபிரதிகளில் “இருபத்தமைந்தகோடியானைமேல்வரி
சைக்கேற்ற, திருவொத்த சிறப்பராகிமானிடச்செவ்விவீரர், உருவத்
தோளொளிரும்பூண ருச்சிவெண்குடையர்பச்சை, மருவொத்தவலங்
கண்மார்பர்வானரத்தலைவர்போரார்” என நான்கடியும் மாறுபட்டு
வழங்குகின்றது. (சஉஅந.)

கூ.—பதினெண்பூமி லேர்தர் இராமபிரானத்தொழுது சூழ்ந்திருத்தல்.

¹எட்டென விறுத்த பத்தி நேழ்² பொழில் வளாக வேந்தர்
பட்டம்வைத் தமைந்த நெற்றிப் பகட்டினர் பைம்பொற் தேரர்
வட்டவெண் குடையர் வீச சாமரை மருங்கர் வானைத்
தொட்ட³ வெஞ்சோதி மோலிச் சென்னியர் தொழுது சூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) பட்டம் வைக்கப்பட்டுப் பொருந்திய நெற்றியைக்கொண்ட
யானையையுடையவரும், பசும்பொன்னாலிப்பன்ற தேரையுடையவரும்,
மண்டலாகாரமான வெண்குடையையுடையவரும், சாமரைவீசுகின்ற
பக்கங்களையுடையவரும், வானத்தைத்தீண்டுகின்ற வெவ்விய ஒளியைக்
கொண்ட கிரீடம்புனைந்த சென்னியையுடையவருமான எட்டென்றுமு
டிகின்றபத்து[பதினெட்டுப்]பிரிவுடனெழுக்கின்றபூமி வட்டத்து அரசர்

கள், தொழுதவண்ணம் (இராமபிரானைச்) சூழ்ந்து கொண்டனர்; (எ-று.)--
பதினெட்டுநாடுகள் - சிங்களம் சோனகம் சாவகம் சீனம் துளுவம் குட
தம்கொங்கணம் கன்னடம் கொல்லம் தெலுங்கம் திராவிடம் கலிங்கம்
வங்கம் கங்கம் மகதம் ஆடாரம் கேளடம் கோசலம் என்பன. ஏழ்
பொழில் - ஏழுதீவுகளையுடைய பூமியுமாம் பி - ம்:—¹எட்டமையிறு
நிப்பக்கத்து, எட்டமையிறுத்தபக்தின், எட்டமையிறுதிப்பத்தோடு.
²பெரு. ³செஞ். இச்செய்யுளின் பின் சிலபிரதிகளில் வழங்கும் பாடல்
வருமாறு:—

எழுவகை முனிவ ரோடு மெண்டிசைத் திசைகாப் பாளர்
குழுவினர் திசைக டேரறுங் குழாங்கொண்டு களித்துக் கூடித்
தொழுவன வமரர் கைகள் சுமக்கலாம் விசம்பிற் றுள்ளி
வழுவலின் மலர்கள் சிந்தி மானிடஞ் சருங்கச் சார்ந்தார். (சஉஅ௪)

எ.—வானரமகளிர் சூழ்சி சீதாபிராட்டி விமானத்திற் சென்றமை.

வானர மகளி ரெல்லாம் வானவர் மகளி ¹ராய்வந்து
ஊனமில் பிடியு மொண்டார்ப் புறவியும் பிறவு முர்ந்து
மீனின மதியைச் சூழ்ந்த தன்னாயின் விரிந்து சுற்றப்
பூநிற விமானத் தன்மேன் மிதிலை நாட் டன்னம் ²போனான்.

(இ - ள்.) வானரமகளிர்களையாவரும் தேவமாதர்வடிவினராய்
வந்து குற்றமற்றபெண்யானைகளையும் அழகியகிங்கினிமாலையையணிந்த
குதிரைகளையும், மற்றுமுள்ள (பல்லக்குமுதலிய) வற்றையும் ஏறிநடத்தி,
நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் சந்திரனைச் சூழ்ந்துள்ள தன்மையொப்பப் பர
விச்சூழ், பொலிவும் இன்னிறமுகொண்ட விமானத்தின்மேல் மிதிலை
நாட்டில் தோன்றிய அன்னம்போன்றமெல்லியநடையினளான சீதை
சென்றாள்; (எ - று.)

சீதையைச் சூழ்ந்து வானவர்மகளிருருக்கொண்டு வானரமகளி
ரிருத்தற்கு, சந்திரனைச் சூழ்ந்த நட்சத்திரக்கூட்டங்களிருத்தல் உவமை.
பி-ம்:—¹ஆகி. ²போந்தாள். (சஉஅ௫)

௮.—தேவரும் முனிவரும் மலர்மழைபொழிந்ததன் வருணனை.

தேவரு முனிவர் தாமுந் திசைதொறு ¹மலர்கூள் சிந்த
²ஓவலின் மார் ³யேய்ப்ப வெங்கணு ⁴முதிர்ந்து விங்கிக்
கேவல⁵மலராய் வேறோ ரிடமின்றிக் கிடந்த வாற்றால்
பூவெனு நாம ⁶மின்றிவ் ⁷வுலகிற்குப் பொருந்திற் றன்றே.

(இ - ள்.) தேவர்களும் இருடியரும் திக்குக்கள்தோறும் ஒழிவில்
லாத [இடைவிடாது பெய்கின்ற] மழையை யொக்குமாறு எல்லாவிடத்
தும் மலர்களைப் பொழிய, மலர்மாத் திரமேயாகி வேறொன்றைக்
கொண்ட இடம் இல்லாதவாறு (மலர்கள் எங்கும் மிகுதியாகச் சிந்திக்)
கிடந்த தன்மையால் பூவென்கின்ற பெயரானது இப்போது இவ்வல
கிற்குப் பொருத்தமானதாக ஆயிற்று; (எ - று.)—அன்றே - தேற்றம்.

பூமிக்குப் பூ என்று ஒருபெயருள்ளது: பூத்தவிர சீரெருருபொருள் கண்ணுக்குப் புலனாகாதவாறு தேவர்களும் முனிவர்களும் மலர்களைப் பொழிந்ததை எங்கும் பூமயமாக இருந்ததுபற்றிவந்த காரணப் பெயரென்று 'பூ' என்றுபெயர்வந்ததற்கு இயற்கையான காரணத்தைவிட்டு வேரெருகாரணம் கற்பித்துக்கூறியது - பிரிநிலைநவீற்சியணியாகும். பி-ம்:—1 முறையிற். 2 மேவலின். 3 ஒப்ப. 4 எதிர்த்து. 5 மலரால். 6 அன்றிவ், 7 உலகிற்கும். (சஉஅசு)

கூ.—யானைகள் மதநீரைப்பெருக்கல்.

கோடையில் வறந்த மேகக் குலமெனப் பதினா லாண்டு பாடுறு மதஞ்செய் யாத பணைமுகப் பரும யானை 2காடுறையண்ண லெய்தக் 3கடாந்திறந் துகுத்த வாரி ஓடின 4வுள்ளத் துள்ள களிதிறந் 5துடைந்த தேபோல்.

(இ - ள்.) கோடைக்காலத்தில் நீர்வற்றிய மேகக்குழம்போன்று பதினாண்டுகாலமும் வெளிப்படுத்தல் பொருந்திய மதத்தையுண்டாகாத தந்தங்களை முகத்திலேகொண்ட அலங்கரிப்போடுகடிய யானைகள்,—காட்டில்வசிக்க பெருமையிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமன் மீண்டுவர, கண்ணந்திறந்து சிந்திய மதநீர்கள், (அவற்றின்) மனத்துக்கொண்டுள்ள களிப்பு வெளிப்பட்டு உடைப்பெடுத்ததுபோல ஓடலாயின; (எ - று.)

தன்மைத்தந்திரிப்பேற்றவணி. மதமற்ற நிலையிலுள்ள யானைகட்கு - கோடையில்வறந்த மேகக்குலம் உவமை. இடப்பன்மைபற்றி. 'வாரியோடின' எனப் பன்மையாற் கூறினர். பி-ம்:—1 செலாத. 2 காடுறையிற், காடிறந்து. 3 கரத்திருந்து. 4 ஒடிற்றுள்ளவ். 5 உடைந்த. ()

கூ.—குதிரைகளாலித்தலும் மரங்கள்பூத்தலும் மங்கைமாருடலிற் பசலை பூத்தலும்.

1 தருவத் தார்ப் புரவி யெல்லா²மூங்கையர் சொற்பெற் றென்ன 3 அரவப்⁴போர் மேக 5 மென்ன வாலித்த மரங்க 6 ளான்ற பருவத்தாற் 7 பூத்த வென்னப் பூத்தன 8 பகைவிற் சீறும் புருவத்தார் மேனி 9 யெல்லாம் பொன்னிறப் பசலை பூத்த.

(இ - ள்.) நிலையாக அணிந்த கிங்கினிமாலையையுடைய குதிரைகளெல்லாம், ஊமர்கள் சொல்லுந்திறமையைப் பெற்றும்போலவும் இடியொலியைக்கொண்ட மேகம்போலவும் ஆரவாரித்தன: மலர்மரங்கள் சிறந்த [ஏற்ற] பருவத்திற் பூத்தனபோலப் பூத்தன: பகைவரீமீது வில்லைப்போலச் சீறுகின்ற [காதலித்தாரீமீது வளைந்துசெல்லுகின்ற] புருவத்தையுடையவரான மங்கைமாரின் உடல்களெல்லாம் பொன்னிறப் பசலை தோன்றின; (எ-று.)—பி-ம்:—1 தூரகத். 2 மங்கையர். 3 அருவப், 4 போர். 5 அஞ்சு, அல்க். 6 ஆன்று. 7 பூத்தது. 8 பகையிற். 9 முற்றும். (சஉஅஅ)

கக.—ஸ்ரீராமன் தாய்மாரீழதலியோரை வணங்கி, அரண்மனையை யடைதல்.

ஆயதோ ரளவில் செல்வத் தண்ணலு மயோத்றி நண்ணித் தாயரை வணங்கித் தங்க¹ளிறையொடு புனியைத் தாழ்ந்து நாயகக் கோயி²லேய்தி³நானிலக் கிழத்தி யோடும்
சேயொளிக் கமலத் தாளுந்⁴சளிநடஞ் செய்பக் கண்டான்.

(இ - ள்.) பொருந்தியஅவ்வேனையில், செல்வத்திற்குஉரிய பெருமையிற்சிறந்தவனான இராமபிரானும், அயோத்தியையடைந்து, தாய்மாரீழைவணங்கித் தமதுகுலதெய்வமான ஸ்ரீரங்கநாதனுடனே முனிவனையும் பணிந்து, பூமிதேவியுடனே செங்கிறங்கொண்டதாமரையில் [செந்தாமரையில்] வசிப்பவளான இலக்குமியும் களிப்புக்கொண்டிருந்தனமாவதைச் சிறந்த அரண்மனையைச்சார்ந்து கண்டான்; (எ - று) —இறை - பாதகாணிக்கையுடனே என்றலும்ஒன்று. நாயகக்கோயில் - இராமரண்மனையென்னலாம். பி-ம்:—¹முனிவனை த்தாழ்ந்துதாமம். ²எய்த. ³நானிலமாதாமற்றைச். (சஉஅக)

கஉ.—ஸ்ரீராமனைக் கண்ட நகரமாந்தரின் மகிழ்ச்சித்திறம்.

வாங்குதர்¹ துகில்க²ளென்னு³மனமிலர் கரத்திற் பல்கால் தாங்கின ரென்ற போது மைந்தருந் தைய லாரும்
வீங்கிய வுவுகை மேனி⁴சிறு⁵கவு மேன்மேற் றுள்ளி
ஒங்கவுந்⁶களிப்பாற் சோர்ந்த வுடையிலா தாரை யொத்தார்.

(இ - ள்.) ஆடைகளை அவிழ்த்துவிடவேண்டுமென்னும் எண்ணம்ல்லாதவரான (அயோத்தியிலுள்ள) ஆடவரும் மகளிரும்,—நெகிழ்கின்றஆட்டையை(த் தம்) கையினால் பலமுறைதாங்கினவராய் நின்ற போதும், பி¹க்கஉவகையினால் உடல்பூரித்தலாலும் (அந்தஉவகையிருதியால்) மேன்மேற் றுள்ளிப்பாய்தலாலும்,(மதுபானஞ்செய்த)களியினாலே சோர்ந்த ஆடையிலாதாரான ஆடவரையும் மகளிரையும் போன்றனர்; (எ - று.)

கக்குடியர் ஆடைசோர நின்றல்போல, இராமபிரான் வரவினால் உவகைதோன்றி யுடல்பூரித்தலாலும் துள்ளிக்குதித்தலாலும் அந்நகரத்து ஆடவரும் மகளிரும் ஆடைசோரப்பெற்றனரென்க. பி - ம்:—¹துயில்கள். ²என்று, ³என்ன. ⁴மனமிலரெனினும், மனமிலராலும். ⁵தாங்கல்மென்றபோதும், தாங்குறப்பொருந்தாரங்கின். ⁶கீற்றுற. களியாற். (சஉக௦)

கங.—உவகைகிருதியால் அந்நகரத்தவரின் தலைதடுமாற்றச்சேயல்.

வேசிய ருடுத்த கூறை¹வேந்தர்கள் கூற்ற²வெற்றிப் பாசிழை மகளி³ரடையந்தனர்⁴பறித்துச் சற்ற வாசமென் கலவைச் சாந்தென் றினையன்⁵மயக்கத் தன்னாற் பூசினர்க் கிரட்டி யானார்⁶பூசலார்⁷புகுந்து ளோரும்.

(இ - ள்.) வேசியருடுத்த ஆடையை (அப்போதுதோன்றிய) தடுமாற்றத்தால் வேந்தர்கள் உடுத்துக்கொள்ளவும். வெற்றியொருத்திய

பைம்பொன்னினாலாகிய அணிகலனையணிந்த மகளிராடையை அந்தணர் கைக்கொண்டு உடுத்துக்கொள்ளவும், வாசனைப்பண்டமும் மெல்லியகலவைச்சாந்தும் என்ற இவற்றைப் பூசிக்கொள்ளாதவராய்ப்புருந்துளோரும் (ஜன)நெருக்கத்தால் கலவைச்சாந்தைப் பூசிக்கொண்டிருப்பவர்க்கு இருமடங்கு பூசிக்கொண்டவர்களானார்; (எ - று.)

இராமபிரானைக் காண்பதிலுள்ள விரைவினால் ஒருவர்கூறையை யொருவர் உடுப்பவ ரானாரென்க. எதிர்கொள்வதிலுள்ள விருப்பமேலீட்டால் தம்மை வாசக்கலவைச்சாந்துகளைப்பூசிக்கொள்ளாமலே வந்தவரும் வாசக்கலவைச்சாந்துகளைப் பூசியவரோடு நெருக்குவதாற் பூசியவர்களின் வாசக்கலவைச்சாந்து தம்மீது இழுசிக்கொள்ள, வாசக்கலவைப்பூசி வந்தவரினும் இருமடங்கு வாசக்கலவைச்சாந்தையுடையவரானு ரென்பதாம். மயக்கம் - பெருந்திரனாலான தலைதடுமாற்றம். 1-ம்:—1வேந்தர்கள். 2வேறு, வெற்பில், மற்றைப், ஏறப். 3அன்றாராடையைப். 4பரிந்துசற்ற. 5மயக்கத்தன்றார். 6பூசலாற், வேதியர். 7புருந்துளோர்கள். (சஉக்க)

கசு.—இராமனுடைய என்வாசகாலத்துத் தம்கவைடைக்கூடாதுகிடந்த மகளிர் அப்போது அணிகலன்பூட்டு விளங்குதல்.

இறைப்பெருஞ் செல்வ நீத்த வேழிரண் டாண்டும் 1யாரும் 2உறைப்பில ராத லானே 3வேறிருந் தொழிந்த 4வன்றார். பிறைக்கொழுந் தனைய நெற்றிப் பெய்வளை மகளிர் 5மெய்யை 6மறைத்தனர் பூணின் மைந்த 7ருயிர்க்கொரு 8மறுக்கந் தோன்ற.

(இ - ள்.) அரசனாகியாட்சிபுரிகையாகிய பெருஞ்செல்வத்தை விட்டு (நீராமன் காட்டுக்குச்சென்றிருந்த) பதினான்குவருஷமும் மனமகிழ்ச்சியற்றனராதலால் (தம்கணவரைக்கூடாது) தனியேயிருந்திட்ட அந்த இளம்பிறைச்சந்திரனையொத்த நெற்றியையும் பூண்டவளையுமுடைய (அயோத்திமாநகரத்து) மகளிர்யாவரும் ஆடவருயர்க்கு ஒரு கலக்கம்பிறக்க அணிகலன்களால் தம்முடைய மறைத்தனர்; (எ - று.)

இராமன் பட்டாபிஷேகந்தவிர்ந்து கானகஞ்சென்ற நென்ற துயரத்தினுற் புனைதலின்றித் தம்கணவரையுங் கூடாதிருந்த மகளிர் பதினான்குயாண்டுகழிந்து அப்பிரான் மீண்டவருவதைச் செவியுற்றுத் தம்மைக்கண்ட கணவர் காமவிகாரத்தால் உயிர்மறுகும்படி இனிதாகத் தம்மை அணிகலன்களாற்புலைந்தன ரென்பதாம். 1-ம்:—1காற்றும். 2பிறைப்பு. 3வென்று. 4மின்றார். 5மெய்ம்மை. 6மறைப்பனபூண்கள். 7உயிர்களும். 8மறுக்க. (சஉக்கஉ)

கரு.—வானவமகளிரும் மானுடமகளிரும் நெருங்கியமையின் வநுணை. விண் 1ணுறை வேராதந் தெய்வ வெறியொடும் வேறு ளோராதந் 2தண்ணறு நாற்றந் தம்மிற் றலைதடு மாறு நீரால் மண்ணுறை மாத ரார்க்கும் வானுறை மடந்தை மார்க்கும் உண்ணிறைந் துயிர்ப்பு 3வங்கு மூடலுண் டாயிற் றன்றே.

(இ-ள்.) வர்ணலகத்தில் வாழ்கின்றவரின் தெய்விகநறுமணத்தோடு வேறான (மானுட) லோகத்திலுள்ளவரின் குளிர்ந்த நறியமணம் தம்மிற் கலந்துவீசுகின்ற தன்மையினால் மண்ணுலகத்தில் வாழ்கின்ற மாதாரர்க்கும் வானுலகத்துவாழ்கின்ற மட்டீந்தைமார்க்கும் உட்புறத்துகிறைந்து பெருமூச்சுபிக்கு வெளித்தோன்றுகின்ற ஊடலானது உண்டாயிற்று.

தேவர்களும் மானுடரும் பெருந்திரளில் ஒருவரோடொருவர் உராய்தலினாலே வானவரின் தெய்விகநறுமணம் மானுடருடலிலும் மானுடரின்குளிர்ந்த நறியமணம் தேவருடலிலும் படியவே, வானவரையும் மானுடரையும் அவரவரின் மனைவியர் காணும்போது பிறமகளிரைக் கூடியதால்நேர்ந்தது இந்தமண மென்று மயங்கி ஊடுமாறு இருந்த தென்றவாறு: மயக்கலணி: பி-ம்:—1உறையமரர், உலகோர் தம், 2தண்ணுறு, 3வீங்கி, (சஉகூஉ)

ககூ.—விபீடனாதியர்க்கு அரண்மனையைக்காட்டுமாறு

ஸ்ரீராமன் பரதனுக்குக் கட்டளையிடுதல்.

ஆயதோ ரளவி 1லையன் பரதனை யருளி னேக்கித்
தாயவி டணற்கு மற்றைச் சூரியன் மகற்குந் தொல்லை
மேய²வா னரர்க ளாய வீரர்க்கும் 3பிறர்க்கு நந்தம்
நாயகக் கோயி⁴லுள்ள நலமெலாந் தெரித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டதான ஒப்பற்றசமயத்தில் ஸ்ரீராமன் பரதனை அன்போடு பார்த்து, '(மனத்) தாய்மையுடையனாகிய விபீஷணனுக்கும் மற்றும் சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவனுக்கும் பழமைபொருந்திய வானரர்களான வீரர்க்கும் பிறர்க்கும் நம்முடையநாயகத்தன்மை பூண்ட அரண்மனையிலுள்ள சிறப்புக்களையெல்லாந் தெரிவிப்பாய்' என்று கட்டளையிட்டான்; (எ-று.)—நாயகக்கோயில் முன்னோரினரண்மனை. பி - ம்:—1வீரன். 2வானரங்களாய 3பிறர்க்குமந்த, விளம்பிநந்தம். 4முற்றுக்காட்டுதிரந்தம். (சஉகூச)

ககூ.—ஸ்ரீராமன்கட்டளையால் துணைவர்களோடு பரதன்

• நாயகக்கோயிற் புதுதல்.

என்றலு 1மிறைஞ்சி மற்றைத் துணைவர்கள் யாவரோடும் சென்றன 2நெழுந்து மாடம் பலவொரீஇ யுலகிற் றெய்வப் பொன்றணிந் தமர 3ரோடும் 4பூமக 5ஞறைபு மேருந் 6குன்றென விளங்கித் தோன்று நாயகக் கோயில் 7புக்கான்.

(இ-ள்.) என்றுகூறியவுடன், (பரதன்)வணங்கி மற்றைச்சினேகிதர் யாவரோடும் எழுந்துபோய், மாடம்பலகடந்து, பொன்னுலகங்களிற் கப்பட்டுத் தேவதைகளுடனே பூவிலுறையுந்தெய்வமாகிய இலக்குமி வசிக்கின்ற மேருமலையைப்போல உலகில் விளங்கித்தோன்றுகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள நாயகக்கோயிலிற் புகுந்தான்; (எ - று.)— பி - ம்:—1அவர்களோடுமெழுந்தன்னிறைஞ்சிவலை, 2சுதைசெய்,

8நாடும். 4பூமகன். 5உறைந்துவாரும். 6குன்றமுநாணவோங்கும்.
7புக்கார். (சஉகடு)

கஅ.—நாயகக்கோயிலைக் கண்ட விபீஷணதீயர் ஆச்சரிய முறுதல்.

வயிரமாணிக்க நீல மரகத முதலா புள்ள
செயிரறு மணிக ளீன்ற செழுஞ்சுடர்க் கற்றை 1சுற்ற
உயிர்² துணுக் குற்று 3நெஞ்ச முள்ளமு மூச லாட
மயர்வறு மனத்து வீர ரிமைப்பிலர் மயங்கி நின்றார்.

(இ - ள்.) கலங்குதலென்பது ஒருபோதுயில்லாத வீரரான விபீஷணன்முதலியவர்கள்,—வயிரமும் மாணிக்கமும் நீலமும் மரகதமும் முதலாகவுள்ள குற்றமற்ற இரத்தினங்கள் வீசுகின்ற மிக்க ஒளித்தொகுதிகள் (எங்குஞ்) சூழ்தலால், தம்முயிர் அச்சமுற்று நெஞ்சமும் (அதன் செயலான) எண்ணமும் ஒருநிலையில்லாது தடுமாறக்கண்கொட்டாது திகைத்துநின்றார்; (எ - று.)

இதுவரையில் இப்படி பேரொளிபடைத்த மாளிகையைக் கண்டிராமையால், சலித்தலில்லாத மனம்படைத்த வீரரான விபீஷணதீயரின் உயிர்கள் துணுக்குற அவர்களநெஞ்சமும் எண்ணுஞ் செயலற்று ஒருநிலைகொள்ளாது போக, அன்னார்இமைப்பற்றுத் திகைப்புற்று நின்றன ரென்பதாம். பி-ம்:—1தெற்றி, சுற்றி. 2துணுக்குற்ற. 3தத்த முள்ளநின்று. 4மயரறுசிறப்பினீரர். (சஉககூ)

ககூ.—பாதன் அம்மாளிகையின் வரலாறுகூறுதல்.

விண்டுவின் மார்பிற் காந்து மணியென விளங்கு¹மாடம்
கண்டனர் பரதன் ற²வின வினவின³ரவர்க்குக் காதற்
புண்டரீ கத்துள் வைகும்³புராதன னகனற் றோளான்
²கொண்டநற் றவந்தன் னாலேயுவந்துமுன் கொடுத்த தென்றான்.

(இ - ள்.) திருமாலினுடைய திருமார்பிலே சொலிக்கின்ற கௌத்துபமணியைப்போல விளங்குகின்ற (அந்த)மாடத்தைக் கண்டனராய்ப் பரதனைநோக்கி (அதன்வரலாற்றை) வினாவின் விபீஷணதீயர்க்கு, (அந்தப்பரதன்),—தாமரைமலரில் வாழ்பவனாகிய பிரமதேவன், அகன்ற அழகியதோளையுடைய இக்குவாகு பூண்ட சிறந்த தவத்தினாலே உவந்து அன்போடு முன்கொடுத்ததாகும் இது என்று (அதன்வரலாறு கூறினான்; (எ - று.)

அகனற்றோளானின்னொன்பது, மேற்கவியில் விளங்கும். பி-ம்:-
1கோயில். 2வாக்குக், வாங்கு. 3புராதனனன்பிற்பூசை, புராதனன்கண்ணற்றோளான், புராதனன்கன்னற்றோளான். கொண்டுவந்தன னந்நாளே யுவந்துகொண்டளித்ததென்றான். எண்டவந்தன்னினாலே... அளித்ததென்றான், கொண்டபின்னவனன்பாலெங்குலத்துளோர்க்களித்த தென்றான். (சஉகஎ)

உ. — அலர்கள் அம்மாளிகையினின்று வேறேர்மண்டபந் சேர்தல்.

பங்கயத் ¹தொருவ னிக்கு வாகுவிற் களித்த ²பான்மை
³இங்கிது ⁴மலராள்⁵வைகு மாடமென்⁶றிசைத்த போதின்
எங்களாற் றுதிக்க லாகு ⁷மியல்ப்தோ வென்று கூறிச்
⁸செங்கைகள் கூப்பி வேறேர் மண்டப⁹மதனிற் சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) தாமரைமலரில்வீற்றிருப்பவனாகிய ஒப்பற்றபிரமதேவன் இடசவாகுவிற்ருத் தந்த பான்மையைக் கொண்ட இங்கேயுள்ள இம் மாளிகை இலக்குமிவாமுமிடமாகுமென்று (பரதன்) கூறியவளவில்,— ‘(இது) எங்களாற் புகழக்கூடிய இயல்பையுடையதோ?’ என்று சொல்லி (அதனைக் கொண்டாடித் தமது) செங்கைகளைக் கூப்பி, (விபீஷணையிற்), வேறேருமண்டபத்திற் சேர்ந்தார்³; (எ று) — பி-ம்:—¹ஒருவல்லிக் குப்பாங்குற, ஒருவளிக்கவாகுவுக்கருளும். ²பண்பால், பான்மைத்து ³இங்கிது. ⁴மலரோன். ⁵தெய்வபூசை, நல்குமாடம். ⁶இசைத்தலோடும் ⁷இயல்பிற்றே. ⁸செங்கைம். ⁹தன்னில். (சஉகஅ)

உக. — சுக்கிரீவன் ‘இராமபட்டாபிஷேக நாள், தெரிந்திடமைக்குக் காண்கின்றான்?’ என்று பரதனை வினாவல்.

இருந்தன ¹ரணைய மாடத் தியல்பெலா மெண்ணி யெண்ணிப்
²பரிந்தன னிரளி மைந்தன் பரதனை வணங்கித் ³தூயோய்
கருந் ⁴தடங் கண்ணி னாற்குக் காப்புநா ணணியு நன்னுள்
தெரிந்திடா⁵திருத்த லென்றே வென்றலு மண்ணல் செய்யும்.

(இ - ள்.) விபீஷணன் முதலியோர் (அந்த) மாடத்தின்சிறப்பியல்பு களையெல்லாம் எண்ணியெண்ணியிருந்தனர்: (அப்போது) சூரியனது மகனாகிய சுக்கிரீவன் பரிவுகொண்டவனாய்ப் பரதனை வணங்கி ‘தூய்மையுடையோனே! கரியபெரியகண்களையுடையனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு (பட்டாபிஷேகத்தின்பொருட்டு)க் காப்புநாணையணிவதற்கு ஏற்ற நல்லநாளை யுராய்ந்திடாமல் (வெறுமனே) இருப்பது ஏன்?’ என்று வினாவியவுடனே, பெருமையிற்சிறந்தவனான பரதமகாராசன் சொல்ல லுற்றான்; (எ - று.) — அதனைமேலிற் கவியின் முன்னிரண்டடிகளிற் காண்க.

‘தூயோய்’ என்ற விளி-இராமபட்டாபிஷேகத்தின்பேருற்றமுள்ள பரதன், காப்புநாணை தற்கு உரிய நாளைத் தெரிந்திடாமைக்குத் தக்க காண்பிருக்கு மாதலால் அதனையறியவே சுக்கிரீவன் தான் வினாவுகின்றனென்ற கருத்தைக் குறிப்பிக்கும். பி-ம்:—¹இனைய. ²பரிந்தனர். ³பண்பார். ⁴தடமுகிலினாற்கு. ⁵இருப்பதென்னே. (சஉகக)

உஉ. — தீர்த்தங்களுல்லாம் வருதற்காகவே தாழ்க்கின்றதென்று பரதன் விடைகூற, சுக்கிரீவன் அநுமானக் கடைக்கணக்க, அவன்தீர்த்தங்களுக்கொணரக் செல்லல்.

ஏழ்¹கட லுனிற் றேய மிருந்தி பிறவிற் றேயம்
தாழ்விலா திவண்வந் தெய்தற்²கருமைத்தோர்³தன்மைத் தென்ன

ஆழியொன் றுடையோன் மைந்த னுதுமனைக் கடிதி னேக்கச் சூழ்புவி யதனை யெல்லாங் கடந்தனன் கரலின் றேன்றல்.

(இ-ள்.) 'வழ்கடல்களிலுள்ள தீர்த்தங்களையும் மற்றுமுள்ளபெரிய நதியிலுள்ள தீர்த்தங்களையும் குறைவிலாது 'இங்கே கொண்டுவந்து சேர்த்தற்கு ஒரு அருமையான தன்மையுடையது' என்று (பரதன்) சொல்ல, ஒற்றைச்சக்கரமுடைய சூரியனது குமாரனான சுக்கிரீவன் அநுமானை நோக்கிக்கூற வாயுவின் புதல்வனாகிய அவ்வநுமான் விரைவில் (தீர்த்தங்கள் கொணருமாறு) கடல் சூழ்ந்த பூமியையெல்லாங் கடந்து சென்றான்; (எ - று.)—பு - ி:—1 கடறன்னில். 2 உவமைத்தோதன்மைத்தென்ன, அருமைத்தோதன்மைத்தென்ன. இச்செய்யுள் சிலபிரதியிலில்லை. (சகூ00)

உந.—பாதன் சொல்லியனுப்ப, வசிட்டமுனிவன் வந்தல்.

கோமுனி யோடு மற்றை¹மறையவர்க் கொணர்க²வென்றா ஏவினன்³நேர்வ லான்சென் றிசைத்தலு முலக மீன்ற பூமகன் றந்த⁴வந்தப் புனிதமா த்வன்வந் தெய்த யாவரு டெழுந்து போற்றி யிணையடி⁵தொழுது நின்றார்.

(இ-ள்.) 'இருடியர்தலைவனான வசிட்டமுனிவனோடு மற்றையந்தனரையும் அழைத்துவருக' என்று (பரதன் சுமந்திரனை) ஏவினான்: தேர் செலுத்துவதில் வல்லவனான அந்தச்சுமந்திரன் போய்ச் சொல்லுதலும், உலகங்களையெல்லாம்படைத்த தாமரைமலரில்வாழும்மகனான பிரம தேவன் பெற்ற அந்தப்பரிசுத்தமான பெருந்தவத்தையுடையனான வசிட்டன் வந்துசேர, யாவரும் எழுந்துதுதித்து (அவனது) உபயபாதங்களையணங்கிநின்றார்; (எ-று.)—வசிட்டமுனிவரெழுந்தருளியதைக் கூறியது, மற்றையோர் வந்ததற்கும் உபலட்சணம். பு - ி:—1 கணிதரைக். 2 என்றே, 3 ஏவலான். 4 காதற். 5 இறைஞ்சி. (சகூ0க)

உச.—வசிட்டமுனிவன்வீற்றிருந்து பட்டாபிஷேகநாள் நாளையெனல்.

அரியணை பரத னீய¹வதன்கணண் டிருந்த²வந்தப் பெரியவ³னவனை நோக்கிப் பெருநிலக் கிழத்தி யோடும்⁴உரிய மா மலராளோடு முவந்தினி⁵தூழிக் கரலங் கரியவ⁶னுய்த்தற் கொத்த காப்புநாள் நாளை யென்றான்.

(இ - ள்.) பரதன் (அம்முனிவன்வீற்றிருத்தற்குச்) சிக்காதன மீய, அப்போது அதிலிருந்த அந்தப்பெரியவன்,—(காப்புநாண் அணிதற்கு உரியநாள் எந்நாள்? என்று வினாவிய) அந்தப்பரதனைப்பூர்த்து, 'பெருமைபெற்றபூதேவியுடனும் உரிய சிறந்ததாமரைமலரில்வீற்றிருக்கின்ற திருமகளுடனும்(கூடி)மனமகிழ்ந்து இனிதாக நெடுங்காலம் பூராமன் அரசு புரிதற்குப்பொருந்திய காப்புநாண்பூணற்குரிய நாள் நாளையாகும்' என்று கூறினான்; (எ - று.)

வசிட்டமுனிவன் தனக்கு அளித்த பீடத்திலமர்ந்ததைக் கூறியது - மற்றையோரும் தமக்கு உரிய பீடத்திலமர்ந்தமைக்கு உபலட்சணம்.

பி - ம்:—¹அனகன். ²அப்போ. ³அவரை. ⁴உரியமாமகளிரோடுமுவர் தனர், உரியனமலர்களோடுமுகந்தனர். உரியமாமகளிரோடுமுகந்தனர். ⁵ஒருவில்செல்வம், ஒழிவில்செல்வம். ⁶துய்த்தற்கேயந்த. (ச௩௦௨)

உரு.—இராமபிரானது பட்டாபிஷேகநானைக்குறித்துப் பலர்க்குத் செய்திபோக்குதல்.

¹இந்திர குருவு²மன்னா ரேனைய³ரென்ன நின்ற மந்திர⁴விதியி னாரும்⁵வசிட்டனும் விரைந்து விட்டார் ⁶சந்திர கவிகை யோங்குந் தயரத ராமன் றாமச் சந்தர மவுளி ⁷சூடு ⁸மோரையு நாளுந் ⁹தூக்கி.

(இ - ள்.) பிருகஸ்பதியையொத்தவராய் எத்தனையோ பேரென்னு மாறு மிகப்பலராகவிருந்த மந்திரவிதிகளில்வல்லவர்களும் வசிட்ட. மாமுனிவனும், -சந்திரன்போன்ற வெண்குடை யோங்கப்பெற்ற தசரத ராமனுக்கு ஒளியுள்ள அழகிய திருவபிஷேகஞ்சூடுகின்ற வேளையையும் நாளையும் ஆராய்ந்துஎழுதி(ப் பலர்க்கும்) விரைவிற் செய்தியனுப்பினார்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹இந்திரன். ²அன்னாற்கேனையர், அன்னாற்கேய்வன, அன்னாரேயின ³என்னநின்றார், எனவுநின்றார், எனவுநின்ற. ⁴விதியினாலே, விதியினனும், முனிவர்மற்றை, விதியினார்க்கும். ⁵மயர்வறவரைந்துவிட்டார், முனிவரும்விரைந்துவிட்டான், வசிட்டனே... விட்டான், வசிட்டனும்...விட்டான். ⁶சூட, சூட்ட. ⁷வாரமும். ⁸தூற்றி. (ச௩௦௩)

உகூ.—ழவுலகத்தவரும் அயோத்தியில்வந்து தங்கியதைப்பற்றிய வநுணை.

அடுக்கிய வுலக மூன்று மாதரத் தூதர் ¹கூற இடுக்கொரு பேரு மின்றி யயோத்திவர் ²திறுத்தா ரென்றால் தொடுக்குறுகவிபான் ³மற்றைத் ⁴தொகையினை முடிவு தோன்ற ⁵ஒடுக்குறுத் துரைக்குந் தன்மை நான்முகத்தொருவற் குண்டோ.

(3-ள்.) ஆதரத்தைபுடைய தூதுவர்(அந்தத்திருவபிஷேகமகோத்ஸவத்தை) ஒன்றன்மீது ஒன்றாகவுள்ள உலகமூன்றிலுந் தெரிவிக்க (அம்மூவுலகங்களிலும்) இடுக்கிலும் ஒருபேருமின்றி அயோத்தியில் (யாவரும்) வந்துதங்கினார்களென்றால், (அந்நகரிந்கூடியவரின்) தொகையை முடிவுதோன்றுமாறு தொடுக்கின்றகவியால்தொகுத்துச்சொல்லுந் தன்மை நான்குமுகங்களையுடைய ஒருகடவுட்குத்தான் உளதோ?

இதனால், வந்ததொகையினரைத் தாம் சொல்லாமைக்குக் கவி ஏது கூறியவாறு. நான்முகத்தொருவன் - கருத்துடையடைமொழி. நான்முகத்தொருவனென்றதன்பின் சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. பி-ம்:—¹கூவ. ²இறுத்தது, எய்திற்று. ³அற்றைத். ⁴துளங்கியவுரையால், துழனியையிற்றுதி, துளங்குறுமுடியால். ⁵ஒடுக்குவந்து. (ச௩௦௪)

உள.—வசிட்டன் முதலியோர் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகச்செய்தியைத் தொழுதுகூறுதல்.

அவ்வயின் முனிவனோடும் பரதனு மரியின்¹சேயும்
²செவ்விய நிருதர் கோனுஞ் சாம்பனும் வாலி சேயும்
 எவ்வயி லாற்றல் வீரர் யாவரு மெழுந்து சென்றாங்கு
 அவ்விய³மனித்த சிந்தை யண்ணலைத் தொழுது சொன்னார்.

(இ - ள்.) அப்போது வசிட்டமுனிவனுடனே பரதனும் குரிய புத்திரானு சுக்கிரீவனும் நற்குணமுடைய அரக்கர்தலைவனான விபீடணனும் சாம்பவானும் வாலிகுமாரான அங்கதனும் குற்றமில்லாதவலிமையையுடைய மற்றுமுள்ளவீரர்யாவரும் அவ்விடத்தினின்று எழுந்து போய், பொருமையென்பதைநீக்கிய மனத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனான இராமனைத் தொழுது (பட்டாபிஷேகம் நாளைக்கு என்பதைக்) கூறினார்; (எ - று.)—¹பி-ம்:—¹வேந்தம். ²செவ்வெயில், வெவ்வியல், செவ்வியல். ³இலாத. ⁴அழித்த. (சகூ00)

உஅ.—பட்டாபிஷேகத்திற்குமுன்னரீச்செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்யப்புகுந்து வசிட்டன் சென்றிடுதல்.

நானை மவுலி¹குட நன்மைகால் பெருமை நன்னான்
 காளை²யதனுக் கேற்ற³கடன்மையீ தியற்று கென்று
 வேளையே⁴காயு நெற்றி⁵விழியினன் மேவு⁶மென்பூப்
 பூளையே⁷குடுவானைப் பொருவு⁸மா முனிவன் பேர்னான்.

(இ-ள்.) (வசிட்டமுனிவன் இராமபிரானைநோக்கி),—‘காளைபோன்றவனே [வீரனே]! நீ மகுடஞ்சூடுவதற்கு நன்மையிடுந்த பெருமை பொருந்திய நல்லகான் நாளையாகும்: நீ அதற்குஏற்ற மேன்மையான கடமைகளைச்செய்வாய்’ என்று சொல்லி,—‘மன்மதனையே எரிக்கவல்ல நெற்றிக்கண்ணையுடையவனும் விருப்பமுண்டாக்கவல்ல மெல்லிய பூவாகப் பூளையைச் சூடுவனுமாகிய சிவபெருமாளையொத்த பெருமை பெற்ற முனிவனான வசிட்டன் சென்றான்; (எ-று.)

மன்மதனைவெல்லுதல் பிரமபுத்திரானுதல் என்ற தன்மை வசிட்ட முனிவனுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் அமைந்திருத்தல் காண்க. வேள்-மன்மதன். பி-ம்:—¹குடுநலந்திகழ்பெரிய. ²கரிசமெல்லாம், கிரிச்சமெல்லாம், கருச்சமெல்லாம். ³கழித்தியென்றுரைத்துக்கன்னல். ⁴பொடியதாக, பொடியவாக, பொடிசெய்தாக. ⁵விழிக்கூர்ணுதலின். ⁶வெண்பூப், வெண்பூம். ⁷குடுவோன்றிப்பொள்ளென. ⁸மாருதியும், மாமுனியும்.

உகூ.—பிரமங்கட்டளையால் மயல் மதுபிடுகமண்டப மமைத்தல். நான்முகத் தொருவனேவ¹நயனறி மயனென் றோதும் நான்முகத்²தோங்கு கேள்வி நுணங்கியோன் வணங்கு நெஞ்சன் கோன்முகத்³தளந்து குற்றஞ் செற்றல கெல்லாங் கொள்ளும்⁴மான்முகத் தொருவனன்னான் மண்டபம்⁵வயங்கக் கண்டான்.

(இ - ள்.) பிரமதேவன் ஏவ,—(கட்டிடமமைக்கும்) முறைமையை யறிந்த யயனென்றுசொல்லப்படுகின்ற சிற்பநூலிற் புடிந்தகேள்விபுட

னே நுண்ணறிபுமுடையோனாகிய மான்முகம்பெற்ற ஒப்பற்றவன் [மயன்] வணக்கங்கொண்ட நெஞ்சமுடையவனாய், கோல்முகத்தினு லளந்து குற்றமீக்கி உலகமெல்லாங்கொள்ளவல்ல மண்டபத்தை அன்று விளக்கமுற நிருமித்தான். (எ - று.)

பிரமன் கட்டளையால் அன்றைக்கே இராமபட்டாபிஷேகத்தின் பொருட்டு மயன் அகன்றமண்டபமொன்று ஒருகுற்றமும் கூறமுடியாது விளங்குமாறு நிருமித்தானென்க. உலகு-உலகத்தவர். பி-ம்:-—¹நயனெ றி, நயனுறு. ²ஒருங்கு. ³உற்ற, உகந்து, ⁴வான்முகத்தொருவனன்னுள், வான்முதற்பவனங்கொள்ள, மான்...அன்னுள். ⁵மலங்கக். (சுந.0எ)

ந. 0.—அநுமான் நாங்கடனீழ்தலியன கொன்றீதல்.

சூழ்கட னுன்கிற் றேய மெழு¹வகை யாகச் சொன்ன ஆழ்திரை யாற்றி னீரோ ²டமைத்தியின் றென்ன வாமென்று ஊழியி னிமுதி செல்லுந் தாதையி னுலவி ³யன்றே ஏழ்திரை நீருந் தந்தா ⁵நிருந்துயர் ⁶மருந்து தந்தான்.

(இ - ள்.) '(உலகைச்) சூழ்ந்த நான்கு கடலின்நீரும் எழுவகையா கச்சொல்லப்பட்ட ஆழ்ந்த திரைகளையுடைய கடலினீரும் புண்ணிய நதிகளின் தீர்த்தங்களுடனே இன்று கொண்டுசேர்ப்பாய்' என்று (சுக்கிரீ வன்) கூற, —பெரிய [மரணபாயமான] துயரத்தில் மருத்துமலையைக் கொணர்ந்தவனான அநுமான், அப்படியேகொணர்வேனென்று உடன்பட்டு யுகாந்தத்திற்செல்லுந் (தன்) தந்தையான வாயு³தவன்போல, விரைந்துசென்று, ஏழுகடலினீரையும் அன்றைக்கே கொணர்ந்து சேர்த்திட்டான்; (எ - று.)

திரைகடலுக்கு இலக்கணை. இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகள், உஉ - ஆஞ்செய்யுளின் அ.வவாதம். பி - ம்:--¹வகைத்தாகச். ²அமைந் தனென்னவாமென்று, அமைத்தனென்னலாமே, அன்றென வாகுமாமென்று. ³அன்றே, என்றே, ஒன்றும். ⁴கடல். ⁵இருந்துய், இடர்கெட. ⁶மருந்திறீர்த்தான். (சுந.0அ)

ந. க. - மன்னவரீகள் சரயுவினின்று பொந்துடங்களி ல்தீர்த்தங்கொணரீதல். எரிமணிக் குடங்கள் டன்னூற் றியானேமேல் வரிசைக் ¹கான்ற விரிமதிக்குடையி னீழல் வேந்தர்கள் பலரு மேந்திப் ²புரைமணிக் காள மார்ப்பப் பல்லியந் துவைப்பப் பொங்கும் ³சரயுவிற் புனலுந் தந்தார் சங்கின ⁴முரல டன்னே.

(இ - ள்.) வேந்தர்கள் பலரும் (தம்முடைய) பெருமைக்குப்பொ ருந்தியுள்ள விரிந்த சந்திரனபோன்ற வெண்குடையின் நிழலிலே விளங்குகின்ற பலநூற்றுக்கணக்கான இரத்தினக்குடங்களை யானேமே லேற்றிக்கொண்டு, உள்தொளையுள்ள அழகிய காளமென்னும் ஊது கருவி ஆரவாரிக்கவும், பலவகைவாசியங்களும் ஒலிக்கவும், சங்கினம் ஒலிக்கவும், அலையோங்கப்பெற்ற சரயுவினின்று நீரையும் கொணர்ந் தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:--¹ஏற்ற, ஏன்ற. ²பரு. ³சரயுந். ⁴ஆர்ப்ப.

12.—இராமபிரான் சீதையோடு பளிங்குமாடத்திட்டபீடத்தில் விளங்குதல்.

மாணிக்கப் பலகை 1தைத்து 2வயிரத்தின் கால்கள் 3சேர்த்தி ஆணிப்பொன் சுற்றி முற்றி 4யழ்குறச் சகமத்த பீடம் 5ஏணுற்ற பளிக்கு மாடத் திட்டன 6ரதனின் 7மீது [10. 8பூணுற்ற திரடோள் 10வீரன் 11றிருவோடும் பொலிந்தான் மன்

(இ - ன்.) மாணிக்கத்தினாலியன்றபலகைதைக்கப்பெற்று வயிரத் தாலியன்ற தின்னிய கால்கள் சேர்க்கப்பெற்று ஆணிப்பொன் கொண்டு சுற்றுப்புறம் முற்றவுஞ்செய்த அழகுபொருந்தச்செய்த பீடத்தைப் பெருமைபொருந்திய பளிக்குமாடத்தே இட்டனர்: அதன் மேல் ஆபரணம்பொருந்திய திரண்டதோடையுடையவீரன் இலக்குமியினிசீமான சீதாபிராட்டியோடும் விளங்கினான்; (எ - று.)—1-ம்:—1தைத்த. 2வயிரத்தின். 3ஏய்ந்த. 4பொற்கட்டுமுற்றி, பொன்சுற்று முச்சி. 5மரகதமலங்குபீடம். 6ஆணிப்பொற். 7இதனின். 8உட்பர். 9சேணுற்ற. 10ஐயன், வள்ளல். 11ஏறினன்சீதையோடும்.

இச்செய்யுளின் பின் பலபிரதிகளிற் காணப்படுவதொரு செய்யுள் வருமாறு:—

அந்தணர் வணிகர்வேளான் மரபினோ ராலி நாட்டுச் சந்தணி புயத்து வள்ளல் 1சடையனே யனைய சான்றோர் உய்ந்தன மடிய மென்னு 2முவகையி னுவரி காண வந்தன ரிராமன் கோயின் மங்கலத் துரிமை மாக்கள்.

1-ம்:—1சடையனை. 2உவகையாம். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் “மரகத” (கூசு) என்றபாடலின்பின் காணப்படுகின்றது. (சககக)

13.—தேவர்கள் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகம் நடத்துதல்.

மங்கல கீதம் பாட மறையொலி முழங்க வல்வாய்ச் சங்கினங் குமுறப் பாண்டி றண்ணுமை யொலிப்பத் தாவில் பொங்குபல் லியங்க வார்ப்பப் பூமழை பொழிய விண்ணோர் எங்கனா யகனை 3வெவ்வே ரெறார்ந்தபி டேகஞ் செய்தார்.

(இ-ன்.) மங்கலகீதங்கள் பாடவும், வேதவொலி முழங்கவும், வலிய வாயையுடைய சங்கினம் குமுறவும், தாளமும் மத்தளமும் ஒலிக்கவும், குற்றமற்ற ஒலியோங்கிய மற்றும் பல்வகைவாச்சியங்களும் ஆரவாரிக்கவும், பூமழைபொழியவும், தேவர்கள் எங்களுடையநாயகனை ஸ்ரீராமனை வெவ்வேறாகஎதிர்ப்பட்டு அபிஷேகஞ்செய்தனர்; (எ - று.)—1-ம்:—1வல்வாய்ச், வெற்றிச். 2முழங்கவெங்கும், ஒலிப்பத்தாவி. 3வேதத்தெழில், வெவ்வேறெதிர். (சககக)

14.—மாதவரீமுதலியோரும் சுக்கிரீவாதியரும் அபிஷேகஞ் செய்தல்.

மாதவர் மறைவ லாளர் மந்திரக் கிழவர் மற்றும் முதறி வாள் 1ருள்ள சான்றவர் முதனீ ராட்டச்

சோதியான் மகனு மற்றைத் துணைவரு மனுமன் ருனுந்
திதிலா விலங்கை வேந்தம் பின்னபி டேகஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) மிக்கதவஞ்செய்கின்ற இருடியரும் வேதம்வல்ல அந்த
ணர்களும் மந்திரத்திற்குடரியவரான் மந்திரிமாறும் மிக்கபோறிவாளி
களுமான ஆங்குள்ள பிறறைப் பெரியோரெல்லாம் முதலில்நீராட்ட,
பின்புசோதிமயனான சூரியனுடையமகனான சக்கிரீவனும் மற்றைச்
சினேகிதர்களும் அதுமானும் குற்றமற்ற இலங்கைவேந்தம் அபிஷே
கஞ்செய்தார்; (எ - று.)—பீ-ம்:—1௨ள்ளஞ். (ச௩௧௨)

௩௮.—திருவபிஷேகதீர்த்தத்தின் வருணனை.

அங்கண்வா னுலகந் தாய வடிமலர்த் தவிசோ னாட்டும்
கங்கைவார் சடையி னேற்றான் கண்ணுத லொருவ னிந்தான்
சிங்கவே றினையான் செய்ய திருமுடி யாட்டு நன்னீர்
எங்கணைற் றன்னோன் வாழு மென்றனர் புலவ ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) அப்போது, சத்தியலோகத்திலேதாவிய (திரிவிக்கிரம
னான திருமாலின்) திருவடியைத் தாமரைமலரைப்பீடமாகக் கொண்
டிருப்பவனான பிரமதேவன் கழுவியதனால்தோன்றிய கங்கையை நுதற்
கண்ணுடைய ஒருகடவுளாகிய சிவன் (தன்னுடைய) நீண்டசடை
முடியிலேற்றான்: இப்போது, சிங்கவேற்றை யொத்தவனான இராம
பிரானுடைய செவ்விய திருமுடியிலே அபிஷேகஞ்செய்ததனால்தோண்
றிய சிறந்தநீரை அந்தச்சிவன் எவ்விடத்திலேற்று வாழ்வானென்று
புலவோரெல்லாம் கூறினர்; (எ - று.)

திரிவிக்கிரமனான திருமாலின் திருவடியையாட்டியநீரினும் இராம
பிரானான திருமாலின் திருமுடியிலாட்டிய நன்னீர் மிக்குள்ளதனால்
அதனை அந்தச்சிவபிரானாலும் ஏற்கமுடியாதென்றவாறு: இதனால்
திருவபிஷேகதீர்த்தத்தின் மிகுதி தொனிக்கும். இச்செய்யுள் பல
பிரதிகளிலும் காணப்பட்டிலது. (ச௩௧௩)

௩௯.—சீதாபிராட்டியுடனே ஸ்ரீராமன் பட்டாபிஷேகஞ்
செய்துகொண்டு இருந்த தன்மை.

மரகத¹ச் சயிலஞ் செந்தா மரைமலர்க் காடு பூத்துத்
திரை²யெறி கங்கை வீசந் திவலையா னனைந்து செய்ய
இருகுழை தொடரும் வேற்கண் ³மயிலோடு மிருந்த ⁴தேய்ப்பப்
⁵பெருகிய செவ்வி கண்டார் பிறப்பெனும் பிணிக டிர்ந்தார்.

(இ-ள்.) மரகதமலை செந்தாமரைமலர்த்தொகுதிபூத்து அலையெறி
கின்ற கங்கைவீசந் திவலையால்நனைந்து செவ்விய இரண்டுகுழைகளில்
தொடர்ந்துசெல்லுகின்ற வேற்கண்களைக்கொண்ட மயிலோடும்இருந்
ததையொப்ப மிக்க (அவ்விராமபிரானுடைய) செவ்வியைக் கண்டவர்
பிறப்பென்கிற பிணிகள் தீரப்பெற்றார்; (எ-று.)—இல்பொருளுவமை:
பீ - ம்:—1மலைமேற், ²தவழ், கெழு. ³மனையொடும். ⁴எய்வ, தெய்வப்.
⁵பெருகிக். (ச௩௧௪)

௩௭.—நீருவபிஷேகத்தீர்த்தவேண்டியன யாவும் ¹இயலுதல்.

தெய்வநீ ராடற் கொத்த செய்வினை வசிட்டன் செய்ய ஐயமில் ¹சின்னை யானச் சமந்திர னமைச்ச ரோடும் நொய்தினி²னியற்ற நோன்பின்³மாதவர் நுனித்துக் காட்ட ⁴எய்தின வியன்ற பல்வே றிந்திரற் ⁵கியன்ற வென்ன.

(இ - ள்.) தெய்வத்தன்மையுள்ள தீர்த்தங்களினால் அபிஷேகஞ் செய்வித்தற்கேற்ற சடங்குகளை வசிட்டன் செய்துமுடிக்குமாறு நோன்பினையுடைய மாதவர் சூட்சுமமாகக் காட்டாரிந்தையில், ஐயமில்லாத மனத்தையுடையனான அந்தச்சமந்திரன் அமைச்சருடனே விரைவீனில்சுத்தஞ்செய்ய, இந்திரற்கு இயன்றனபோலப் பல்வேறுபொருள்களும்வந்தடைந்தன; (எ-று.)—அபிஷேகச்சடங்கினை வசிட்டமாமுனிவன் செய்துமுடிக்குமாறு வேண்டியசாமக்கிரிகளையெல்லாம் மாதவர்கூறச் சமந்திரன் அமைச்சரோடும்கொணர்ந்து சேர்த்தன னென்க. பி-ம்:—¹சின்னையானச்சமந்திரவமைச்சரோடும். ²இயற்றி. ³மாதவன். ⁴வெய்தினினியன்ற, எய்தினவியைந்த. ⁵எய், எய்வது. (ச௩கடு)

௩௮.—ஸ்ரீராமபிரானுக்கு வசிட்டமுனிவன் தீருமுடி சூட்டுதல்.

அரியணை யனுமன் றுங்க வங்கத னுடைவாள் ¹பற்றப் பரதன்வெண் ²குடைக விக்க விருவருங் கவரி வீச விரைசெறி ³காலத் தாள்சேர் ⁴வெண்ணெய்மன்சடையன்றங்கள் மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான் மௌலி.

(இ - ள்.) சிங்காசனத்தை அடங்கவன் தாங்கவும் அங்கதன் உடைவானைக் கையிற்கொண்டிருக்கவும், பரதன் வெண்கொற்றக்குடையைப்பிடிக்கவும், மற்றையிரண்டு தம்பிராரும் வெண்சாமரைவீசவும், வாசனைபொருந்திய தாமரைமலரில் வசிப்பவளான இலக்குமி சேர்ந்திருக்கப்பெற்ற திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்கு மன்னனான சடையனுடைய வமிசத்துமுன்னோராகவுள்ளோர் கொணர்ந்துகொடுக்க, வசிட்டமுனிவன் வாங்கி (ஸ்ரீராமனுக்கு)மகுடத்தைச் சூட்டினான்.

சூரியகுலத்தவரெனப்படுகின்ற சோழவரசர்க்கு ஒருசார்வேளாண்மரபினர் பட்டாபிஷேகசமயத்தில்தமகுடங்கொணர்ந்துதருதல் தமிழ்நாட்டுவழக்கமாதலாலும், இராமபிரான் சூரியவமிசத்தவனாதலாலும் அந்தத்தமிழ்நாட்டு வழக்கையொட்டிவேளாண்குலத்துச் சடையப்பமுதலியாரின் முன்னோர் மௌலிகொடுத்தாரென்றனரென்பர்: இனி, வர்த்தகஞ்செய்யும் வேளாண்மாபைச்சேர்ந்தவன் சடையப்பனாதலால், அவன் முன்னோரென்பது குபேரனைக்குறிக்குமெனக் கூறுவாரமுளர். கவி தம்மை யாதரித்த சடையப்பிரபுவை எப்படியாவது இந்தப் பட்டாபிஷேகத்தீர் சம்பந்தப்படுத்தவேண்டுமென்று அந்தச்சடையன்மரபுளோர் மௌலியைக் கொணர்ந்துகொடுத்ததாகக் கூறினார். பி - ம்:—¹எந்த. ²கவிகையேந்த. ³குமுலியோங்க. ⁴வெண்ணெயூர்ச்சடையன்றன்ன, (ச௩கக)

௩௬. — ஸ்ரீராமன் மெளலி துடியிருத்தல்.

வெள்ளியும் பொன்னு 1 மொப்பார் விதிமுறை மெய்பிற் கொண்ட
ஒள்ளிய 2 நாளி னல்ல வோரையி னுலக மூன்றும்
3 துள்ளின 4 களிப்ப மெளலி 5 சூட்டின 6 கடலின் வந்த
தெள்ளிய திருவுந் தெய்வப் பூவியுஞ் 7 சேருந் தோளான்.

(இ-ள்.) திருப்பாற்கடலில்தோன்றிய தெள்ளிய இலக்குமியும் தெய்வத்தன்மையுள்ள பூமியுஞ் சேருந் தோளையுடையவனான ஸ்ரீராமன், — தேர்ந்தெடுத்த சிறந்த நல்லநாளில் நல்லபூகூர்ந்தத்தில் உலகமூன்றும் துள்ளினவாய்க் களிப்ப, பிருகல்பதியையும் சக்கிராசாரியனையும் ஒத்த புரோகிதர் விதித்த முறைப்படியே கிரீடத்தை (த்தன்) சிரசிற் சூடினான்.

மெய் - உடலின் ஏகதேசமாகிய சிரசையுணர்த்திற்று. கொள்ளுதல் - தேர்ந்தெடுத்தல். 1 - ம்; — 1 என்பார். 2 நாளு நல்லவோரையும். 3 துள்ளினார். 4 குளிப்ப. 5 சூட்டினான். 6 சருநி என்கும். 7 செங்கனறும்.

௪௦ — ஸ்ரீராமன் முடிசூட, முவுலகமுந் துயர்தீர்தல்.

1 சித்தமொத் துளனென் றோதந் திருநகர்த் 2 தெய்வ நன்னூல்
3 வித்தக நெருவாச் சென்னி 4 மலைச்சிய தெனினு மேன்மை
5 ஒத்தமு வுலகத் தோர்க்கு முவகையி னுறுதி யுன்னில்
தத்தமுச் சியின்மேல் வைத்த 6 தொத்தந் தாமமெளலி.

(இ-ள்.) (அத்) திருநகரிலுள்ள தெய்வநன்னூலில் [வேதங்களில்] வல்லவனான மனத்திற்கு ஒத்தவனென்று சொல்லத்தக்க வசிட்டமுனிவன் பேரறிஞனான ஸ்ரீராமனது சென்னியிலே சூட்டிய தென்றலும், அந்த ஒளியுள்ள கிரீடமானது, — மேன்மைபொருந்திய முவுலகத்தோர்க்கும் (அப்போது தோன்றிய) மகிழ்ச்சியினுறுதியை ஆராய்ந்து பார்ப்போமாயின், தங்கள் தங்களுடைய சிரசில் வைத்ததை ஒத்திருந்தது; (எ - று.)

முவுலகத்தோரும் தாந்தாம் பட்டாபிவேகஞ்செய்யப்பெற்றனர் போல அவ்வளவுமகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தார்களென்றவாறு. 1 - ம்; — 1 சித்தமொத்துளது, சித்தமொத்தனன், சித்தமொத்தியது. 2 செல்வமென்ன. 3 உத்தமத்தோருவன். 4 விளங்கியதேனுமெய்ம்மை, விளங்கிய வயர்பொன்மெளலி. 5 ஒத்து இறுதியுன்னில், ஒத்துமெய்க்குவமை கூரவோங்குமுவுலகத்தோர்க்கும். 6 ஒத்தெனத்தளர்வுதீர்த்தார். ()

௪௧. — பூமிதேவி ஸ்ரீராமனைக் சேரீதலின் வருணனை.

பன்னெடுங் கால நோற்றுத் 1 தன்னுடைப் பண்பிற் கேற்ற
பின்னெடுங் கணவன் றன்னைப் 2 பெற்றிடைப் பிரிந்து முற்றும்
3 தன்னெடும் 4 பிழை நீங்கத் 5 தழுவின 6 டளிர்க்கை 7 லீட்டி
கன்னெடும் பூமி யென்னு நங்கைதன் 8 கொங்கை யார.

(இ-ள்.) மிகநெடுங்காலம் நோற்றுப் பின்பு தன்னுடைய தன்மைக் கேற்ற பெருமையுடைய கணவனைப் பெற்று இடையே பிரிந்து (அதனால்) நிரம்பத்தோன்றிய தன்னுடைய மிக்க பிழையெல்லாம் நீங்கவே, சிறந்த

கெட்டியபூமியென்கின்றபெண் தன்கொங்கைநிரம்பத் தளிர்த்தகையை நீட்டித் தழுவினாள்; (எ - று.)

பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டதனால் பூமி ஸ்ரீராமனுக்குவசமாயிற் றென்பதைக் கவி இவ்வாறு கூறுகின்றார்? பீழை-தன்பம். பி-ம்:—¹தானுடைப், தன்னிடைப். ²பிரிந்திடைப்பெற்றுமற்றும், பெற்றிடைப் பிரிந்த தேம்பும், பெற்றிடைப் பிரிந்தேழ்முற்றாள். ³தன்னுடைப். ⁴ஆசையாரத், மானீங்கத், மாசீங்கத். ⁵தழுவிய. ⁶இரு, தடக். ⁷தாங்க, தன்னால். ⁸கொங்கையோடும். இச்செய்யுளின் பின் ஒருபிரதியில்

இப்படித் தழுவி மாத ரிருவரு மிரண்டும் பாலும்
செப்புற லரிய வின்பச் செல்வத்துட் செலுத்த நாளில்
கப்புடைச் சிரத்தோன் சென்னி கடிந்தவி லிராமன் காதல்
வைப்புடை வளாகந் தன்னில் மன்னுயிர் வாழ்த்த வந்தான்.

என்று ஒருசெய்யு ளுள்ளது. (சககக)

சஉ.—பாதனுக்கு இளவரசுமுடிசூட்டி, ஸ்ரீராமன் இனிநுத்தல். விரதநூன் முனிவன் சொன்ன விதிநெறி வழாமை கோக்கி வரதனு மின்னொற் சாங்கண் ³மாமணி மகுடஞ் ⁴சூட்டிப் பரதனைத் தந்து செங்கோ னடாவுறப் பணித்து நாளும் கரைதெரி விலாத பொகக் களிப்பினு ளிருந்தான் மன்னோ.

(இ - ள்.) விரதங்கடையனுட்டிக்குத்தன்மைவாய்த் த சாஸ்திரங்களில்வல்ல வரிட்டமுனிவன் சொன்ன விதிமுறை தவறாமற்பார்த்து, (வேண்டியவர்விருப்பின்படி) வேண்டியதைத்தரவல்லான ஸ்ரீராமனும் (தன்)தம்பியாகியபரதனுக்கு (இளவரசுஎன்பதற்கு அறிகுறியாக) அப்பொழுது சிறந்த இரத்தினகிரீடத்தைச்சூட்டி, (அந்தப்) பரதனைத் தன் செங்கோலை நடத்துமாறுகட்டினையிட்டு, நாளும் அளவிடமுடியாதபோ கங்களையனுபவிப்பதனாலான களிப்பினு ளிருந்தான்; (எ - று.)—இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் வில்லை. பி - ம்:—¹மா. ²இனொருக்கு. ³மணி யணி. ⁴சூடிப். ⁵களியினுள். ⁶இருந்தகால. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யு ளுக்குப்பின்

மறையவர் வாழி வேத மனுநெறி வாழி நன்னூல்
முறைசெயு மரசர் திங்கண் மும்மழை வாழி மெய்ம்மை
இறையவ னிராமன் வாழி யிக்கதை கேட்போர் வர்ழி
அறைபுகழ்ச் சடையன் வாழி யரும்புக முனுமன் வாழி.

என்றசெய்யுளும், இதன்பின் விடையிறுத்தபடலத்திலுள்ள “உம்பரோடு” (கஉ) என்றசெய்யுளும் இருக்க, படலமும் யுத்தகாண்டமும் முற்றும் என்று எழுதியுள்ளது: வேறொருபிரதியில், “மறையவர்” என்ற இங்குக்காட்டியசெய்யுளோடு வேறொரு * வாழிச்செய்யு ளிருக்க, படலமும் காண்டமும் முற்றும் என்று எழுதியுள்ளது. (சகஉ௦)

நீருழி சூட்டுபடலம் முற்றும்.

* ஒலிமுறிந்துபோய்விட்டதனால் இச்செய்யுளைக் குறிக்கமுடியவில்லை.

நட்ச-ஆவது விடைகொடுத்தப்டலம்.

(பட்டாபிஷேகமஹோத்ஸவத்தைக் காணுமாறு வந்திருந்தவர் யாவர்க்கும் ஸ்ரீராமன்) விடையீந்ததைக் கூறும் படல மென்பது, பொருள். பட்டாபிஷேகமானபின்புராதோறும் ஸ்ரீராமன் சீதாதேவியுடனே அத்தாணிமண்டபத்தில் தன்இருமருங்கிலும் வெண்சாமரை வீச, முடிமீது வெண்கொற்றக்குடைநிழற்ற, மறையவராசுகூற, மன்னவரிறைஞ்சியேத்த, மந்திரிமுதலியோர்க்கும்நீருக்க, பட்டாபிஷேகங் காணவந்த மன்னவராதியரும் விபீஷண சுக்கிரீவராதியரான துணைவரும் வானரசேனமுத்திரமும்சூழச் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்க, இவ்வனமீ இரண்டுதிங்கள் இனிதுகழிந்தது. பின்புஒருநாள் மறையவர்க்குத் தானமளித்தபின், மன்னவர்க்குஏற்றபெற்றி பரிசுடனே விடையளித்திட்டு, சுக்கிரீவன் அங்கதன் அறுமான்முதலிய வானரவீரர்க்கும் விபீஷணன் குகன்என்ற இவர்க்கும் ஏற்றபெற்றி முகமன்கூறிப் பரிசுஅளித்து விடையீந்தானாக யாவரும் தத்தம்பதிக்குச்செல்ல, பின்னர் ஆந்தச்சக்கரவர்த்தித்திருமகன் இனிது அரசுபுரிந்தனென்பது, இப்படலத்திற் கூறும் பொருள்.

க — விடைகொடுத்துமாறு ஸ்ரீராமன் சீதாதேவியுடன்

ஓலகமண்டபத்திற்கு வருதல்.

பூமசுட் கணிய தென்னப்¹ பொலிபசும் பூரி சேர்த்தி
மாம்ணித் தூணிற் செய்த மண்டப மதனி ஞாப்பண்
கோமணிச் சிவிகை மீதே கொண்டலு மின்னும் போலத்
தாமரைக் கிழத்தி யோடுத் தயரத ராமன் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) பூமிதேவிக்கு அணிகலம்போல் விளங்குகின்றதும் பைம்பொன்சேர்ப்பெற்றுச் சிறந்தமணிகள் பதிக்கப்பெற்ற தூண்களை யுடையதுமாகிச் செய்யப்பட்ட மண்டபமதனுடைய நடுவில், சிறந்த மணிகளழுத்திய சிவிகையின்மேல் மேகமும் மின்னலும்போலத் தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பவளான இலக்குமியினமிசமான சீதாதேவியோடு தயரதகுமாரான ஸ்ரீராமன் வந்துசேர்ந்தான்; (எ-று.)—பூரி-பொன். டி.ம்:—¹பொசி. • (சுருடக)

உ.—இராமன் சிங்காதனத்து வீற்றிருத்தல்.

வீரிகட¹ னடுவுட் பூத்த மின்னென வாரம் வீங்க
எரிகதிர் கடவு டன்னை விரமணி மகுட மேய்ப்பக்
கருமுகிற் கரசு செந்தா மரைமலர்க் காடு பூத்தோர் [ன்.
அரியணைப்² பொலிந்த தென்ன³ விருந்தன னயோத்திவந்தா

(இ - ள்.) பரவியகடலின்நடுவிலே தோன்றிய மின்னல்போல (முத்தா)காரம் மிகத்தோன்றவும், விளங்குகின்ற (ஆயிரங்) கிரணங்களை யுடையவனை குரியணைத் தொகுதியான மணிகளழுத்திய மகுடம் ஒத்திருக்கவும், கரியமுகிலரசு செந்தாமரைமலர்த்தொகுதிபூத்து ஒப்பற்ற அரியணையிற்பொலிந்தாற்போல, அயோத்தியில்திருவவதரித்தவனான

ஸ்ரீராமன் (அரியணையில்) வீற்றிருந்தான்; (எ - று.)—பி-யி:—1நவேட்.
2பொலிவதேபோல், பொலிந்ததேய்ப்ப. 3பொலிந்தனன். (சக.உஉ)

ந.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - ஒருதொடர்:

ஸ்ரீராமன் அத்தாணிமண்டபத்திற் சிறப்பிடன் வீற்றிருக்க,
வாவரர் முதலியோர் சூழ்ந்திருந்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

மரகதச் சயில மீது 1வாணிலாப் 2பாய்வ தென்ன
இருகுழை 3யிடமும் வேற்க னிளமுலை யிழைந லார்தம்
கரகம லங்கள் பூத்த கற்றையங் கவரி 1தெற்ற
உரகரு நரரும் வானத் தும்பரும் 5பரவி யேத்த.

(இ - ள்.) மரகதமலையின்மீது வெண்ணிறமுள்ள லிலாப் பாய்வது போல, இருகுழையிலிடமும் வேல்போன்ற கண்களையும் இளமுலைகளை யுமுடைய அணிகலனணிந்த மகளிருடைய கைத்தாமரைகளிலே தோன்றிய அழகிய சாமரைக்கற்றை (தன்தோளின்மீது) முட்டவும், உரகர் நரர் சுவர்க்கலோகத்தவரான தேவர் என்ற இவர்கள் பரவித் துதிக்கவும்,—(எ-று.)—இசெய்யுள் முதலுள்ள செயவெனெச்சங்கள் அடுக்கி, ஏழாஞ்செய்யுளிலுள்ள 'இருந்தகாலே' என்றவிடத்து 'இருந்த, என்றதனோடு இயையும். இராமபிரானுடைய திருத்தோள்களில்வெண் சாமரைக்கற்றை தெற்றியது - மரகதச்சயிலத்து வாணிலாப்பாய்வதை யொக்கு மென்க. பி-யி:—1வாணிலாப். 2பரந்ததேய்ப்ப. 3தொடரும். 4தோற்ற. 5பரசி. (சக.உஉ)

ச. உ.லக1மீ ரேழுந் தன்ன வொளினிலாப் பரப்ப வானில்
2திலகவா ணுதல்வெண் டிங்கள் சிந்தைநொந் தெளிதிற் றேயக்
கலகவா ணிருதர் கோணைக் கட்டழித் திட்ட கீர்த்தி
இலகிமே னிவந்த தென்ன வெழுதனிக் குடைநின் றேய.

(இ - ள்.) (இராமபிரானுடைய) திலகமணிந்த ஒளிபொருந்திய ஸ்தலாகிய வெண்டிங்கள் பதினான்குஉலகங்களிலும், தன்னிடத்திலுள்ள ஒளிபொருந்திய நிலாவைப் பரப்புதலால், வானிலுள்ள வெண்டிங்கள் மனம்நொந்து எளிமையுடன் தேயவும்,—'போர்விருப்பமுள்ள வாளேந்திய அரசுக்கர்தலைவனான இராவணனைப் பந்துவர்க்கத்தோடும் அழித்திட்ட கீர்த்தியானது விளக்கமுற்று மேலோங்கியது?' என்று கருதுமாறு மேலோங்கிய தனிக்குடை சின்று பொருந்தவும்,—(எ-று.)

சந்திரன் கிருட்டிணபட்சத்தில் நாடோறும் தேய்வது, இராமபிரானுடைய முகசந்திரன் பதினான்குலோகங்களிலும் ஒளிபொரப்பாய்ப்புவது கண்டதென்றால் அங்ஙனம் ஒளிபரப்பமுடியாமையால் எளிமையுற்றுத் தய நறுவதாலாகு மென்னுங் கருத்துப்பட முன்னிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டன. 'வெண்டிங்கள்' என்ற தொடர் 'திலகவாணுதல்' என்பதனோடும், 'வானில்' என்பதனோடும் இயையும். புகழை வெண்ணிறமுடைய தென்றல், கவிமரபு, வெண்கொற்றக்குடை பிடிக்கப்பட்டிருப்பது இராவணனைக் கட்டழித்ததனால்விளந்த கீர்த்தியே இங்ஙனம் குடையுருக்

சொண்டு மேல்வந்ததுபோலு மெனப் பின்னிர்ண்டடிகளில் தன்மைத் தந்தறிப்பேற்றவணி காண்க. பி-ம்:—¹மீதெழுந்ததென்ன. ²திலகவா னொளிகொடிங்கள், திலதடாநின்றதிங்கள். (சநஉஉச)

ஊ. மங்கல கீதம் பாட மறைபவ ராசி கூறச்

சங்கினம் குமுறப் பாண்டில் தண்ணுமை துவைப்பத் ¹தாவில் பொங்குபல் லியங்க வார்ப்பப் பொருகயற் கருங்கட் செவ் பங்கய முகத்தி னூர்கள் ²மயினடம் ³பயில மாதோ. [வாய்ப்

* (இ - ள்.) மங்கலகீதங்களை (அவற்றிற்கு உரியவர்) பாடவும், வேதம் வல்ல அந்தணர்கள் வாழ்த்துக்கூறவும், சங்கினம் குமுறவும், தாளமும் மத்தளமும் (தமக்குரிய) ஒலியைச் செய்யவும், குற்றமற்ற (மேன்மேல்) ஒலிசெய்கின்ற பல்வகைவாச்சியங்கள் ஆரவாரிக்கவும்,—போர்செய்கின்ற கயல்மீனையொத்த கரியகண்களையும் செவ்வாயையுமுடையரான தாமரைபோலும் முகமுள்ள மகளிர் மயில்போன்ற நடனத்தைப் பழகவும்,—(எ-று).—பி-ம்:—¹நூலிப். ²பயில் ³பயிலுற்றார். (சநஉஉஊ)

கூ. திரை¹கடற் கதிரு நாணச் செழுமணி ம்குட கோடி கரைதெரி விலாத ²சோரிக் கதிரொளி ³பரப்ப நாளும் வரைபொரு மாட வாயி னெருக்குற வந்து மன்னர் பரடி யே வணங்குந் தோறும் பதயுகஞ் சேப்ப மன்னோ.

(இ - ள்.) அலைகின்ற கடலிற் றோன்றும் (உதயகாலச்) சூரியனும் வெட்குமாறு செழிப்புள்ள [சிறந்த] மணிகளையுடைய மகுடவரிசைகள் அளவுகாணவொண்ணாத சொரிதலைக்கொண்ட கிரணங்களோடு கூடிய ஒளியைப் பரப்பவும்,—நாளும் மலையையொத்துத் தோன்றலின்ற மாட வாயிலிலே நெருக்கமுண்டாகுமாறு (பெருந்திரளாக) வந்து மன்னவர் துதித்து வணங்குந்தோறும் தாளிணைகள் செந்நிறமடையவும்,—(எ - று).—மகுடகோடிகள்-வணக்கவந்த மன்னவருடையவை. பி - ம்:—¹பொருகடலும். ²சோதிக்க. ³கடிப்ப. (சநஉஉக)

எ. மந்திரக் கிழவர் சுற்ற ¹மறையவர் வழத்தி யேத்தத் தந்திரத் தலைவர் போற்றத் தம்பியர் மருங்கு சூழச் சிந்தரப் பவளச் செவ்வாய்த் தெரிவையர் பலாண்டு கூற இந்திரற் குவமை யேய்ப்ப வெம்பிரா னிருந்த காலே.

(இ-ள்.) ஆலோசனைக்கு உரியவரான மந்திரிமார் சூழ்ந்திருக்கவும்,—வேதம்வல்ல அந்தணர் கொண்டாடித்துதிக்கவும்,—சேனாபதிகள் போற்றியென்னவும், தம்பிமார் அருகே சூழ்ந்திருக்கவும்,—சிந்தரம்போன்ற [செந்நிறமுள்ள] பவழத்தை யொத்த செந்நிறவாயையுடைய மகளிர் பல்லாண்டுகூறவும்,—தேவேந்திரனுக்கு உவமை பொருந்துமாறு எமது தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன் வீற்றிருந்தபோது,—(எ - று).—வெய்யோன் மகன்வந்து வணங்கிச் சூழ, வீடணக்குரிசில் வணங்கிச் சூழ்ந்தான் என ஒன்பதாங்கலியில் முடியும். பி-ம்:—¹மறையவர்க்கிறைவனோடும்.

இதன்பின்சிலபிரதிகளில் இரண்டுசெய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:—

1. கெவனெடு ¹கெவாக்கன் தூம்பன் கேசரி கெந்த மாதன் தவ²னுறு சரபன் சாம்பர் சுடேணன்சீம் பாதி நீலன் நவையறு பனசன் ஈரன் ³கெசனளன் ⁴சமீர னண்பாம் இவ⁵னர் லோமன் மின்போ லெயிற்றின னிடப னென்போன். பி - ம்:—¹தெவந்தன். ²அறு. ³தசனளன். ⁴துமிரன். ⁵இரி.

2. ¹விரதன்வீ மாக்கன் வேக ²கேசரி விர்தன் வெற்றிக் கரமுடைச் சதுக்¹ன் சோதி முகன் ³தெதி முகன்⁴க யந்தன் அரன்விறற் கொடிய கேப னிடும்பனே டாரம்ப னுண்மை தெரிதரு வசந்தன் கொற்றத் துன்முகன் தீர்க்க ⁵பாதன். பி - ம்:—¹விரகன். ²தெரிசியே. ³எரி. ⁴கவத்தன். ⁵பாகன்.(சநஉஎ)

அ. மயிந்தன்மா துமிந்தன் கும்ப ¹னங்கத னனுமன் மாறில் சயந்தரு குமுதக் கண்ணன் சதவலி குமுதன் றண்டார் நயந்தெரி ததிமு டுன்கோ கசமுகன் முதல நண்ணர் வியந்தெழு மறுபத் தேழு ²கோடியாம் விர ரோடும்.

(இ - ள்.) மயிந்தன்முதல் கெசமுகன்ஈராகக் கூறியவர்களைப் பிரமுகராகவுடைய பகைவர்வியத்தெழுத்தக்க அறுபத்தேழு கோடியெண்ணிக்கொடியுள்ள வீரருடனே,—(எ - று.)—பி - ம்:—¹அகம்பன் மற்று. ²கோடிய. (சநஉஎ)

கூ. ஏனையர் பிறருஞ் சுற்ற வெழுபது வெள்ளத் ¹துற்ற வானர ரோடும் வெய்யோன் மகன்வந்து வணங்கிச் சூழ்த் தேனிமி ரலங்கற் பைந்தார் வீடணக் குரிசில் செய்ய மானவா ளரக்க ரோடு வந்தடி ²வணங்கிச் சூழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மற்றுமுள்ளார்பிறரும் சூழவும், எழுபதுவெள்ளமாஃப் பொருந்திய வானரரோடும் சூரியகுமாரனான சக்கிரீவன்வந்து வணங்கிச் சூழ்ந்திருக்கவும், தேன்மிக்குள்ள அசையுந்தன்மையுள்ள புதியமாலையச்சூடிய வீடணனென்றகுரிசில் செவ்வியமானத்தையும் வாட்படையையுமுடைய அரக்கரோடும் வந்து அடிவணங்கிச் சூழ நின்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹இற்ற. ²வணக்கஞ் செய்தார்.

முன்றும்பாடல்முதல் இதுகாறுமுள்ள குளகச்செய்யுள்கட்டு முடிபு வருமாறு:—(ந) தெற்ற, ஏத்த, (ச) தேய, ஏய, (டு) பாட, கூற, குமுற, துவைப்ப, ஆர்ப்ப, நடம் பயில, (க)பரப்ப, சேப்ப, (எ) சுற்ற, ஏத்த, போற்ற, சூழ, கூற, உவமையேய்ப்ப இருந்தகாலு,—(அ) வீர ரோடும், (கூ) வானரரோடும் வெய்யோன்மகன் வந்துவணங்கிச்சூழ, வீடணக்குரிசில் அரக்கரோடுவந்தடிவணங்கிச்சூழ்ந்தான் என்க. ()

க0.—துகள் சேனையுடனேவந்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

வெற்றிவெஞ் சேனை யோடும் வெறிப்¹பொறிப் புலியின்²வெவ்வால் சுற்றுறத் தொடுத்து வீக்கு பரையினன் ³சுழலுங் கண்ணன்

கந்திரிள் வயிரீத் திண்டோட் கடுந் திற மடங்க லன்னன்
எற்றுரீர்க் கங்கை நாவாய்க் கிறைசுகன் ⁵ரொழுது சூழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) வெறியையும் (உடற்) புள்ளியையுமுடைய வெவ்விய புலியின்வாலேச் சுற்றுறப் ¹பொருத்திக் கட்டுகின்ற அரையைமுடைய வனும் சமுலுந்தன்மையைக்கொண்ட கண்களையுடையவனும், கற்போல்திரண்ட உறுதிபொருந்திய தோளுடனே கொடியதிறமையைமுடைய சிங்கத்தை யொத்தவனும், மோதுகின்ற நீரைக்கொண்ட கங்கையிலே நாவாய்க்குத் தலைவனுமான சுகன் வெற்றிபொருந்திய (தன்) வெவ்விய சேனையுடனே வணங்கிவலம்வந்தான்; (எ - று.) —
பி - ம்:—¹பொலிப். ²வெவ்வாய். ³சுழல்செங். ⁴திறல். ⁵இறைஞ்சி
சின் றன். (சநகூ0)

கக.—வந்தவரை யிருத்தமாறு ஸீராமன் கூறுதல்.

வள்ளலு மவர்க டம்மேல் வரம்பின்றி வளர்ந்த காதல்
• உள்ளுறப் பிணித்த செய்கை யொளிமுகக் காலங் ¹காட்டி
அள்ளுறத் தழுவி னான் ²போன் றகமகிழ்ந் தினிதி னேக்கி
எள்ளலி லாத ³மொய்ம்பி ரீண்டினி ⁴தீருத்தி ரென்றன்.

(இ - ள்.) வரையாதருளுந்தன்மையான இராமனும் அவர்கள்மீது எல்லையின்றிவளர்ந்த அன்பு உள்ளே பொருந்தப் பிணித்த செய்கையை ஒளிபொருந்திய முகமலத்தாற் காட்டிக்கொண்டு அழுத்தமாகத் தழுவினான்போல் மனமகிழ்ந்து இனிமையாகப்பார்த்து, 'பழிப்புஇல்லாத வலிமையுடையீர்! இங்கே இனிது இருங்கள்' என்றான்; (எ - று.) — பி - ம்:—
¹காட்டி, ²போல், ³மொய்ம்பர். ⁴இருக்க. (சநகூக)

கஉ.—ஓதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்: இனிந்நூப
இரண்டுமாதங் கழிந்ததெனல்.

நன்னெறி யறிவு சரன்றோர் நான்மறைக் கிழவர் மற்றைச்
சொன்னெறி யறியு ரீரார் ³தாமறு புலமைச் செல்வர்
பன்னெறி ²தோறுந் தோன்றும் ³பருணிதர் ⁴பண்பின் கேளார்
மன்னவர்க் கரசன் ⁵பாங்கர் மரபினார் சுற்ற மன்னோ.

(இ - ள்.) நல்லநெறியில் அறிவுமிக்கவரும், நான்குவேதங்களிலும் உரிமைபெற்றவரும், பேசவேண்டியமுறைமையை யறியுந்தன்மையினரும், குற்றமற்றபுலமையைச்செல்வமாகப்பெற்றவரும், மற்றும்நற்குணங்கட்கு உறவினருமான பலவகைப்பட்டசாத்திரத்துறைகளிலும் விளங்குகிற பக்குவசாலிகள் அரசர்க்கரசனான ஸீராமன்பக்கத்திலே முறைமைப்படி சூழ்ந்திருக்க, — (எ - று.) — பி - ம்:—
¹அறிவு ²வகையிற், தொன்று. ³பருமணிப். ⁴பண்பிற். ⁵தன்னை. (சநகூஉ)

ககூ.தேம் ¹படு ²படப்பை மூதூர்த் ³திருவொடு மயோத்தி சேர்ந்த
பாம்பினை யமலன் றன்னைப் ⁴பழிச்சொடுந் வணக்கம் பேணி
வாம்புநர் பரவை ஞாலத் தரசநு மற்று ளோரும்
ஏம்பலுற் றிருந்தார் கொய்தி னிருமதி யிறந்த தன்றே.

(இ - ள்.) வாவுகின்ற புனைக்கொண்ட கடலீனாற்குழப்பெற்ற நிலவுலகத்து அரசரும் மற்றுளோரும், தேன்பொருந்திய சோலையைக்கொண்டமூதாராகிய அயோத்தியிலே திருவுடனே சேர்ந்த பாம்பை அணையாகக்கொண்ட திருமாலினமிசமாஷ ஸ்ரீராமனைத் துதித்த லோடு வணங்குதலையும் விரும்பிச்செய்தவண்ணம் மகிழ்ச்சிபொருந்தியிருந்தார்: இலேசாக இரண்டொத்தங்கள் (இவ்வாறாகக்) கழிந்தன; (எ-று).—பி-ஃ:—1புனர். 2படலை. 3திருநகர். 4பழிப்பற. (சகூகூ.)

கச.—கவிக் கூற்று: இனி ஸ்ரீராமன் செய்ததைச் சொல்வோமெனல். நெருக்கிய வமர ரெல்லா நெடுங்கடற் றிடைநின் றேத்தப் பொருக்கென வயோத்தி 2யெய்தி 3மற்றவர் பொருய றீர வருக்கமோ டரக்கர் யாரு மடிதர வரிவிற் கொண்ட திருக்கிளர் மார்பி னுன்பிற் 4செய்தது செப்ப லுற்றும்.

(இ-ள்.) நெடியதிருப்பாற் கடலினிடையிலே மிகத்திரண்ட தேவர் கள்யாவரும் நின்றுதுதிக்க, விரைந்து அயோத்தியிலே திருவவதரிந்து அந்தத்தேவர்களின்தயரம் நீங்குமாறு கூட்டத்துடனே அரக்கர்யாவரும் மடியும்படி கட்டமைந்தவில்லைக்கொண்ட இலட்சுமிவிளங்குகின்ற திருமாற்பையுடையவனான இராமபிரான் பின்பு செய்ததைச் சொல்லத் தொடங்குவோம், (எ - று).—பி - ஃ:—1இறை. 2எய்தா. 3மாற்றவர். 4செய்ததும். (சகூகூச)

ககூ.—ஸ்ரீராமன் அரக்கரைத்துத் தானமளித்துவிட்டு, அரசரை வருகையால்.

மறையவர் தங்கட் கெல்லா மணியொடு 1முத்தும் பொன்னும் நிறைவளம் பெருகு பூவுஞ் சரபியு நிரைத்து மேன்மேல் [னர் குறையிதென் றிரந்தேரர்க் கெல்லாங் குறைவறக் கொடுத்துப்பின் அறைகழ லரசர் தம்மை வருகென வருள வந்தார்.

(இ - ள்.) வேதம்வல்ல அந்தணர்கட்கெல்லாம் இரத்தினங்களுடனே முத்துக்களும் பொன்னும் மிக்கவளப்பம்பெருகுகின்ற பூமியும் பசுக்களும் மேன்மேல் தொகுதியாகத்தந்து, 'இது எமக்குவேண்டும் பொருள்' என்று இரத்தவர்க்கெல்லாம் குறைவுக்கக்கொடுத்துப் பின்பு ஒலிக்கின்ற அரசர்கழலையணிந்த அரசர்களை 'வருக' என்று அருளப்பாடுசெய்ய, (அவர்கள்) வந்தனர்; (எ - று).—முத்துச் சிறத்தலால் தனியேகூறினார். பி-ஃ:—1பொன்னும்பூணும், பொன்னும்முத்தும். ()

ககூ.—வந்த அரசர்களுங்கு வேதமதியளித்து விடைதருதல்.

ஐயனு மவர்க டம்மை யசமகிழ்ந் தருளி னேக்கி வைகஞ் சிவிகை தொங்கன் னாமணி மகுடம் பொற்பூண் கொய்யுளைப் புரளி திண்டேர் குஞ்சர னாடை 1யின்ன மெய்யுறக் கொடுத்த பின்னர்க் கொடுத்தனன் விடையு மன்னே. 0

(இ-ள்.) ஸ்ரீராமனும்,—அவ்வரசர்களை மனமுவந்து கருணையோடு பார்த்து, (அவர்கட்குப்) பூமி சிவிகை மாலையள் சிறந்தமணிகளமுத்திய

மகுடங்கள் பொற்பூண்கள் கொய்த பிடரிமயிரையுடைய குதிரைகள் வலியதேர்கள் யானைகள் ஆடைகள் என்றஇவைகளை மண்பூர்வமாகக் கொடுத்தபின்பு விடையுந் தந்தான்; (எ-று).—இவ்வரசர்கள் பட்டாபிஷேகம் காண வந்தவர்களீ, பி - ம்:—¹இன்சொல். (சநநூசு)

கஎ.—இதுமுதற் பதினாறுகவிிகள்-சுக்கிரீவன்முதலினூர்க்த வேதமதியளித்ததைக் கூறும்.

சம்பரன் றன்னை ¹வென்ற தயரதனீன்ற காலத்து உம்பர்தம் பெருமா னீந்த வொளிமணிச் சுடகத் தோடும் கொம்புடை மலையுந் தேருங் குரகதக் குழுவுந் தூசும் ²அம்பரந் தன்னை நீத்தா னலரிசா தலனுக் கீந்தான்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலவிட்டு (அயோத்தியில்) திருவவதரித் தவணை ஸ்ரீராமன்,—சம்பராசரீனைவென்ற தசரதன் தன்னைப்பெற்ற காலத்தில் தேவேந்திரனீந்த ஒளிபொருந்திய இரத்தினகடகத்துடனே தந்தங்கையுடைய மலைபோன்ற யானைகளும் தேர்களும் குதிரைக்கூட்டமும் ஆடைகளும்(என்ற இவற்றை),சூரியனுடையகுமாரனாகிய சுக்கிரீ வனுக்கு ஈந்தனன்; (எ - று.)--பி-ம்:—¹வென்ற தசரதனீன்ற. ²அம்பரத்தனந்தர். (சநநூஎ)

கஅ. ¹அங்கத மிலாத கொற்றத் தண்ணலு மகில மெல்லாம் அங்கத நென்னு ²நாம மழகுறத் திருத்து மாபோல் அங்கதங் ³கன்னற் றோளாற் கயன்கொடுத் ததனை யீந்தான் அங்கதன் பெருமை மண்மே லாரறிந் தறைய கிற்பார்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத வெற்றியையுடைய பெருமையிற்சிறந்தவ னை ஸ்ரீராமனும்,—பூமிமுழுவதும் (அவனுடைய) அங்கதனென்கிற நாமத்தை அழகுபொருந்த (க் காரணக்குறியாகத்) திருந்தவழங்கச் செய்யுமாறுபோல, மலைபோன்ற அழகியதோளையுடைய (இட்சவாகு) மன்னனுக்குப் பிரமதேவன் கொடுத்ததான அங்கதமென்ற அந்தஅணியை(அங்கதனென்பவனுக்கு)க் கொடுத்தான்: அங்கதன்பெருமையை (இந்தப்)பூமியில் அறிந்துசொல்லவல்லவர் யார்? (எ - று.)—கல் நல் தோளாற்குஎனப் பிரிக்க. பி - ம்:—¹அந்தம். ²நாமத்து. ³அகன்ற, கழன்ற. • (சநநூஅ)

கக. பின்னரு மவனுக் கையன் பெருவில யாரத் தோடு ¹மன்னுநுண் சே மாவு மத²மலைக் குழுவு ³மீந்து உஷ்ணீ யன்றி யிந்த வுலகினி லொப்பி லாதாய் ⁴மன்னுக கதிரோன் மைந்தன் றன்னெடு மருவி யென்றான்.

(இ - ள்.) பின்னும் ஸ்ரீராமன்,—அவ்வங்கதனுக்கு, பெருவிலையுள்ள முத்தாகாரத்துடனே பொருந்திய நுண்ணியபட்டாடைகளும் குதிரைகளும் மதமுள்ள யானைக்கூட்டமும் (என்பவற்றை)யீந்து, 'இந்த வுலகினில் உன்னையன்றி (வேறொருவரை) ஒப்பாகப்பெறாதவனே! நீ சூரியபுத்திரனை சுக்கிரீவனோடு பொருந்திவாழ்வாயாக' என்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—¹மன்ன, ²மலைக்கரசும், ³சயா, ⁴மன்னுவை. ()

உ௦. 1மாருதி தன்னை யையன் மகிழ்ந்தினி தருளி 2ஜேக்கி
ஆருத விடுதற் கொத்தார் நீயலா லன்று செய்த
பே3ருத விக்கி யான்செய் செயல்பிறி தில்லை4பைம்பூண்[ன் .
போருத வியதிண் டோளரப் பொருந்துறப் புல்லு கென்ற
(இ - ள்.) இராமபிரான்,—வாயுவின்புதல்வனான அநுமான மகிழ்
ந்து அருளுடனே இனிதுபார்த்து, ‘உதவிசெய்வதில் (உன்னை)ஒத்த
வர் நீ யல்லால் (வேறு) யாவர்? (நீ) அன்றுசெய்த பேருதலிக்கு யான்
செய்யுஞ் செயல் வேறொன்றில்லை: பைம்பூணையணிந்த போரிழுவதவிய
திண்ணிய தோளையுடையவனே! அழுத்தமாகத்தழுவிக்கொள்க’ என்
றான்; (எ-று.)

ஸ்ரீராமபிரானிடம் அநுமான் தான் சீதையைக் கண்டுவந்த செய்
தியைக் கூறியவுடனே, அப்பிரான், மனமுவந்து அவ்வநுமானைக்கொண்
டாடி, ‘பிரியத்தைச்சொன்ன இவனுக்கு ஏற்ற பிரியத்தைச் செய்ய வியல
வில்லையெயன்ற இதுவே எளியஎன்மனத்தை வருத்துகின்றது. இப்
படிப்பட்ட தருணத்தைப் பெற்று அப்படிப்பட்டமகாத்மாவான அநு
மானுக்கு ஸர்வஸ்வம்மான இந்த ஆலிங்கனமே கொடுக்கப்பட்டது’ என்று
சொல்லித்தழுவினானென்று வான்மீகத்தில் வருகின்றது. இவ்விடத்து,
“திருமேனியைக்கொடுக்கவே எல்லாம் கொடுத்ததாயிறே. ஸர்வாபார்
ரயமாயிறே திருமேனியிருப்பது,” “ஸ்ரேஹாமேபரம்: என்று இவ்வு
டம்பைவிரும்பினவனுக்கு இத்தையே கொடுக்கவேணுமே”, “இவன்
ஒன்றுகொள்வாரொருவன்ல்லன்: நாம் இவனுக்கு ஒன்று கொடுக்கப்
பெறுவதுகாண் என்று குறைப்பட்டிருந்தவர் இவன் விலக்காததொரு
ஸமயம் பெற்று, இப்படி கொடுத்துக்கொண்டுநின்றார்: ஒருபடி கொடுத்
தாராய் ஒன்றுசெய்த வித்தனைபோக்கி, இரண்டடம்பு கொடுத்தவனு
க்கு ஒருடம்பு தரமன்றிறே. வேண்டுகூர்ந்தநத்திலே பிராட்டி ஒருப்பட்ட
வன்று அவளை யுள்ளாக்கினான்: ‘அவகாஹ்யார்ணவம்ஸ்வப்ஸ்யே’ என்று
பெருமானை மீட்டு அவரை யுளராக்கி இப்படி இவர்க்கு இரண்டடம்பு
கொடுத்தானிறே அவன்: அவன் பலபடி உபகரிக்கையாலே இவர்
ஒருபடி உபகரித்தார்” என்று ஆன்றோர் வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்துள்
ளது இங்குக் கருதத்தக்கது. பி-ம்:—1மாருதிதன்னையின்னே, மாருத
விமலசேயை, 2நோக்க, 3உதவிக்கிகியான். 4மெய்ப்பூண். (ச௩௪0)

உ௧. என்றலும் வணங்கி நாணி வாய்புறாத் தில்ங்கு 1தானை
முன்றலை 2யொதுக்கி னின்ற மொய்ப்பனை முழுதுநோக்கிப்
பொன்றிணி வயிரப் பைம்பூ னாரமும் புனை3மென் றாகம்
வன்றிறற் கயமு மாவும் வழங்கினன் 4வயங்கு சீரான்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற கீர்த்தியையுடையனான ஸ்ரீராமன்,—
என்றுகூறவும் நாணங்கொண்டு தலைவணங்கி வாயைப்புதைத்து, விள
ங்குகின்ற சேனையின் முன்புறத்தில் ஒதுக்கிடத்தரின்ற வலிமையுள்ள
வனான அந்தஅநுமான முழுதும்பார்த்து, பொன்றிணிந்த வயிரப்

பைம்பூண்களையும் ஆரங்களையும் அலங்கரிக்கின்ற மெல்லியபட்டா
டைகளையும் மிக்கவலிமையுள்ள யானைகளையும் குதிரைகளையும் தந்
தான்; (எ - று.)—15 - ம்:—1கால. 2ஒதுக்கி. 3பொன். 4வயங்குஞ், வழங்கு.

உ. 2. பூமலர்த் தவிசை நீத்தப் பொன்மதின் மிதிலை பூத்த,
தேமொழித்¹ திருவை யையன் திருவருண் முகந்து² ரோக்கப்,
³பாமறைக் கிழத்தி யீந்த ப்ருமுத்த மாலு கைக்கொண்டு, ஏமுறக்
கொடுத்தா ளன்னு ளிடரறிந் துதவி னுற்கே.

(இ - ள்.) பொலிவுபெற்ற தாமரைமலராகிய ஆசனத்தைவிட்டுப்
பொன்மதிலைக்கொண்ட மிதிலாநகரியில்தோன்றிய தேன்போலினிய
மொழியையுடைய இலக்குமியினமிசமான சீதையை (அன்னுளிடத்து
ஒருமுத்தாகாரத்தைக்கொடுத்து உனக்குவிருப்பமானவர்க்கு இதனைப்
பரிசாகக் கொடுப்பாய்' என்றுசொல்லிக் குறிப்போடு) ஸ்ரீராமன் திரு
வருளை முகந்துரோக்க,--(அந்தச்சீதை)பாவிற்குஉரியவளாய்வேதத்திற்
கூறப்படுபவளான சரசுவதிதேவி யீந்த (அந்தப்) பருத்தமுத்துக்களா
லியன்ற ஹாரத்தைக் கையிற்கொண்டு தந்துண்பத்தையறிந்து உத
வினவனாகிய அறுமானுக்கு இன்பமுறக் கொடுத்தாள்; (எ - று.)—
15 - ம்:—1தெரிவை. 2ரோக்கிப். 3பார்முதல். (சநசஉ)

உ. 3. சந்திரற் குவமை சான்ற தாரகைக் குழுவை வென்ற
இந்திரற்¹ கேயந்த தாகு² மென்னுமுத் தாரத் தோடு
கந்தடு களிறு வாசி தூசணி கலன்கண் மற்றும
உந்தின னெண்கின் வேந்தற் குலகமுற் துதவி னுனே.

(இ - ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களைவென்றதும் சந்திரனுக்கு
உவமையாகமிக்கதுமான இந்திரனுக்குஏற்றதாகுமென்னுமாறுள்ளமுத்
தாகாரத்துடனே கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற யானை குதிரை ஆடை
அணிகலன் என்பவற்றையும் மற்றுள்ளவற்றையும் கரடிகட்கு அரசனாகிய
சாம்பவானுக்கு, முந்திலகங்களையுதவினவனான திருமாலினமிசமான
ஸ்ரீராமன் தந்தான்; (எ - று.)—1இயைந்தது. 2எண்ணும். (சநசஉ)

உ. 4. நவ¹மணிக் கீழ்பு முத்து மாலையு நலங்கொ டீசும்
உவமைமற் றிலாத பொற்பூ ணுலப்பில பிறவு மொண்டார்க்
கவனவெம் பரியும் வேகக் கதமலைக் கரசுந் காதற்
பவனனுக் கினிய நண்பன் பயந்தெடுத் தவனுக் கீந்தான்.

(இ - ள்.) நவமணிகளாலியன்ற ஆரமும் முத்தமாலையும் அழகு
கொண்ட பட்டாடைகளும் வேறுஉவமைபெறாதபொற்பூணும் அழி
வில்லாத மற்றுமுள்ளனவான ஒள்ளியகிண்கிணியமாலையையணிந்த
விரைந்துசெல்லவல்ல வெவ்விய பரியும் வேகமுள்ள கோபத்தைக்
கொண்ட யானையரசும் என்பவற்றை, வாயுதேவனுடைய இனியநண்ப
னாகிய அக்கினிபெற்றெடுத்தவனான அன்புள்ள நீலனென்பவனுக்குக்
கொடுத்தான்; (எ. - று.)—15 - ம்:—1மணிக்காசும்; (சநசச)

உடு. பதவலிச் சதங்கைப் பைந்தார்ப் பாய்பரி பணைத்தின் கோட்டு, மதவலிச் சைலம் பொற்பூண் மாமணிக் கோவை 1 மற் றும், 2 உதவலிற் றகைவ வன்றி யில்லன 3 வுள்ள வெல்லாம், சதவலி தனக்குச் தந்தான் சதுமுகத் தவீனைத் தந்தான்.

(இ - ள்.) பிரமணைத் தந்த கடவுளினபிசமான இராமபிரான்,— பாதத்தில் வல்லியை [கொடியை] யொத்த சதங்கையோடுகொடிய பொன்னாவியன்ற மாலையிப்பூண்ட பாயுந்தன்மையுள்ள குதிரைகளும், பருத்த திண்ணியத்தக்களையும் மிக்கவலிமையையுமுடைய மலை போன்றயானைகளும், பொன்னுபரணங்களும், சிறந்தஇரத்தினவாரங் களும்மற்றும் கொடுப்பதில் (இவைகொடுத்தற்குரிய ஆகாதவையென்று) தகைவது [தடுத்தற்குஉரியது] (எதுவும்) ஆகாதிருக்க, இல்லிலுள்ளன [மனையிலுள்ளன] வெல்லாவற்றையும் சதவலியென்பவனுக்குத் தந் தான்; (எ-று)—இச்செய்யுள்-தீரிபுள்ளனுஞ்சொல்லணியாம். பி-ம்:--- 1 முத்தம், முற்றும். 2 உதவலிலுக்குத்ததன்றி, உதவலித்தகையதன்றி. 3 உள்ளது. (சுடசுடு)

உகூ. பேசரி கொருவர்க் கேயும் பெருவிலை யிதனுக் கீதுக்

1 கோசரி யிலதென் றெண்ணு பொளிமணிப் பூணூர் தூசும்

2 மூசரிக் குவமை மும்மை மும்மதக் களிறு மாவும்

கேசரி 3 தனக்குத் 1 தந்தான் கிளர்மணி முழவுத் தோளான்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற மணிப்பூண்களையணிந்த முழாப்போலுந் தோளையுடையவனான இராமபிரான்,— 'இதற்குஉரிய மிக்கவிலை ஒருவ ருக்கும் பேசஇயலாது: இதுக்கோ சரியான [ஒத்த] பொருள் இல்லை' என்று மதித்துச்சொல்லப்படுகின்ற ஒளியையுடைய மணிப்பூணும் ஆடையும் (உலகெங்கும்) பரவுந்தன்மையுள்ள வடவைக்கனலின்மூன்று உவமையாதற்கு அமைந்த [வடவைக்கனலின் மூன்றின் வெம்மையைக் கொண்ட] மும்மதயானைகளும் குதிரைகளும் என்றிவற்றைக் கேசரி யென்பவனுக்குத் தந்தான்; (எ-று.)—பி - ம்:—1 ஓர். 2 மூசரிபிறக்கும் வெம்மை. 3 தனக்கும். 4 தந்தான். (சுடசுடூ)

உஎ. வளனணி கலனுந் தூசு மாமசுக் களிறு மாவும்

நளனெடு குமுதன் 1 றுர வைவயறு பனசன் மற்றோர்

உளபகிழ் வெய்தும் லீண்ண முலப்பில பிறவு மீந்தான்

களானமர் கமல வேலிக் 2 கோசலக் காவ லோனே.

(இ-ள்.) நெற்களம்பொருந்திய கமலவேலியைக்கொண்ட கோசல தேசத்திற்குமன்னவனான ஸ்ரீராமன்,—வளப்பம்பொருந்திய [சிறந்த] அணிகலனும் ஆடைகளும் மிக்கமதங்கொண்ட களிறுகளும் குதிரை களும் அளவில்லாத மற்றுமுள்ளபொருள்களும் என்ற இவற்றை,—நள னும் குமுதனும் தாரனும் குற்றமற்றபனசனும் மற்றுமுள்ளாரும் மனம் மகிழும்படி ஈந்தான்; (எ - று.)—பி - ம்:—1 காரான். 2 கௌசலகாத லானே. (சுடசுடூ)

உஅ. அவ்வகையறுபத் தேழு கோடியா மரியின் வேந்தர்க்கு
எவ்வகைத் திறனு நக்கி யினியன பிறவுங் கூறிப்

பவ்வமொத் துலகிற் பங்கு மெழுபது வெள்ளம் பார் மெல்
கவ்வையற் றினிது வாழக் கொடுத்தனன் கடைக்க னோக்கம்.

(இ-ள்.) அவ்வகையாக அறுபத்தேழுகோடி யென்னும் எண்ணின
ரான வானரவீரர்க்கும் பலவகைப்பட்ட கூறுபாடுடைய பொருள்
களைக்கொடுத்து இனியனபலசொற்களையுங் கூறி, கடலினையொத்து
உலகில்மிக்குத்தோன்றுகின்ற எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனைகளும்
துன்பமற்று இவ்வலகில்இனிதுவாழுமாறு கடைக்கண்ணோக்கத்தைத்
தந்தான்; (எ-று.)—இவ்வாறு அறுபத்தேழுகோடி வீரர்க்கும் பரிசு தந்
தபின், ஸ்ரீராமன் எழுபதுவெள்ளஞ் சேனைகளும் இனிதுவாழுமாறு
கருணைகொண்டு கட்டாட்சித்தன னென்பதாம். (சுஉசஅ)

உகூ. மின்னையேர் மவுலிச் செங்கண் 1வீடணப் புலவர் கோமான்
றன்னையே யினிது நோக்கிச் சராசரஞ் 2குழந்த சால்பின்
நின்னையே யொப்பார் நின்னை யல3தல ருளரே லைய
பொன்னையே யிரும்பு4நேருமாயினும்பொருவன் றென்றான்.

(இ-ள்.) மின்னையொத்த [பேரொளிபடைத்த] கிட்டமணிந்த
செவ்வியகண்களையுடையனான விபீஷணனென்கின்ற புலவர்தலைவ
னையே இனிதுபார்த்து, 'சராசரத்தை[பிரபஞ்சத்தை]ச் சூழ்ந்த பெரு
மையினையுடைய உன்னையொப்பவர் உன்னையல்லாது (வேற்றருவர்)
இலர்: உளராயின், ஐயனே! (ஒருகால்) பொன்னையே இரும்பு ஒப்பாகு
மானாலும் (ஒருவரும் உனக்கு) ஒப்பு அன்று என்றான்; (எ-று.)—
சால்புடையவராயிருப்பாருளரென்றாலும் பொன்னுக்கும் இரும்புக்கு
முள்ளவேறுபாடு உனக்கும் அவர்க்கு யிருக்கு மென்றவாறு. பி-ம்:—
1வீடணன். 2சுமந்த. 3இல்லையே. 4நேரேபொருவெனவொக்குமென்றான்.

உகூ. என்றுரைத் தமரீந்த வெரிமணிக் கடகத் தோடு
வன்றிறற் களிறுந் தேரும் வாசியு மணிப்பொற் பூணும்
பொன்றிணி தூசும் 1வாசக் கலவையும் புதுமென் சாந்தும்
2நன்றுற வவனுக் கீந்தா னாகணைத் துயிலைத் தீர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஆதிசேஷசயனத்தில் உறங்குவதைவிட்டு அயோத்தி
யில்வந்து திருவவதரித்தவனாகிய ஸ்ரீராமன்,—இவ்வாறுகூறி, தேவர்க
ளீந்த விளங்குகின்ற மணிக்கடகத்துடனே மிகவலிய யானைகளும்
தேர்களும் குதிரைகளும் மணிகளழுத்திய பொற்பூணும் பொன்
நெருங்கிய பட்டாடையும் நறுமணமுள்ள கலவைச்சாந்தும் புதிய
மெல்லிய சந்தனமும் ஆகிய இவற்றை நன்மைபொருந்த அந்த விபீஷ
ணனுக்குக் கொடுத்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—1பூவுமருங்குறவுதவிப்
பின்னர், 2மன்றளிவீடணனுக்குதவினன் விடையுமன்றோ, நன்று...
துயிலிற்றீர்ந்தான். (சுஉகூ)

௩௧.—தகப்பெருமானுக்கு வேதமதியுடனே விபையும் ஈதல்.

சிருங்க¹பே ரியதென் றேதுஞ் செழுநகர்க் கிறையை நோக்கி மருங்கினி யுரைப்ப தென்னோ மறுவறு துணைவற் ²கென்னுக் கருங்கைம்மாக் களிறு மாவுங் கனகமுந், தூசம் ³பூணும் ⁴ஒருங்குற வுதவிப் பின்ன ருதவினன் விடையு மன்னோ.

(இ - ள்.) பக்கத்திருந்த சிருங்கபேரமென்று சொல்லப்படுகின்ற செழுமையானநகர்க்குத் தலைவனான குகனைப் பார்த்து, 'குற்றமற்ற துணைவனான உனக்கு இப்போது சொல்லவேண்டிவது யாது உளது?' என்றுசொல்லி, கைம்மாவாகிய கருங்களிறுகளும் குதிரைகளும் பொன்னும் பட்டாடைகளும் அணிகலன்களும் ஒருசேரத் தந்து பின்பு விடையும் தந்தான்; (எ - று)—சிருங்கபேரியது, அது - பகுதிப்பொருள்விசுதி. மருங்கு-பக்கம். பி-ம்:—¹பேரியம், வேரியம்,²என்னே. ³பூவும். ⁴ஒருங்கற. (ச௩௫௧)

௩௨.—அனுமன் முதலியோர்க்கு விடைதருதல்.

அனுமனை வாலி சேயைச் சாம்பனை யருக்கன் றந்த கனைகழற் காலி னானைக் ¹கருணையங் கடலு நோக்கி நினைவதற் கரிது நும்மைப் ²பிரிகென்ற னீவிர வைப்பும் என தது ³காவற் கென்ற னேவலி னேகு மென்றான்.

(இ - ள்.) அதுமான் வாலிகுமாரனான அக்கதன் சாம்பகன் சூரிய பகவான்பெற்ற ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த பாத்தங்கையுடைய சக்கிரீவன் என்ற இவர்களைக் கருணைமுத்திரமாகிய சக்கரவர்த்தித்திருமகன்பார்த்து, 'நும்மைப்பிரித்துசெல்க' என்று கூறுதல் நினைவதற்கும் கூடாததாகவுள்ளது: உம்முடைய அந்தவாழிடமும் காத்தற்கு எனக்கு உரியது: [பாதுகாக்கவேண்டியதாக எனக்குத்தோன்றுகின்றதென்றபடி]: (ஆதலால்), என்னேவலால் (நும்மிடத்திற்குச்) செல்லுங்கள்' என்றான்; (எ-று.)—எனததுஎன்ற இடத்துள்ள அதுஎன்பதைப் பிரித்து வைப்பதும் எனக் கூட்டுக. பி-ம்:—¹கருணையங்கடவுள். ²பிரி வென்றல், பிரியென்றல். ³காவற்கின்றென். (ச௩௫௨)

௩௩.---விபீஷணனுக்கு விடைகொடுக்க,

யாவரும் தழிழர்க்குச்செல்வது கடமையே யென்று கருதுதல்.

இலங்கை¹வேற் தற்கு மிவ்வுா றினியன யாவும் கூறி அலங்கல்வேன் மதுகை யண்ணல் விடைகொடுத் தருள லோடும் நலங்கொள்பே ருணர்வின் மிக்கோர் ²நாமுறு நெஞ்சர் பின்னர்க் கலங்கல ³ரேவல் செய்தல் கடனைனக் கருதிச் சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இலங்கைக்கு அரணாகிய விபீஷணனுக்கும் இவ்வாறு இனியவார்த்தைகள் யாவையுங் கூறி, வெற்றிமாலையுடைய வேற்படையேந்திய வலிமையுள்ள பெருமையிற்சிறந்த ஸ்ரீராமன் விடைகொடுத்தருளும்,—அழகுபொருந்திய பேரறிவினால் மிக்கவரான சக்கிரீவன்குடன் வீட்டினன் முதலியோர் (முதலில் பிரிவுக்கு) அஞ்சுகின்ற மன

முடையவராய்ப் பின்பு கலக்கம் நீக்கப்பெற்றவராய் 'எவியவற்றைச் செய்தல்முறைமையாம்' என்று நன்குஆராய்ந்து தீர்மானித்தார்கள்; (எ-று.)—கருதிச்சூழ்ந்தார் - ஒருபொருட்பன்மொழி, பி-ம்:—¹வேந்தனுக்கும். ²நலனுறு. ³சீய. (சகூடுக)

நகூ.—வந்தவர் தம் பதிக்கு ஏகல்.

பரதனை யினைய கோவைச் சத்துருக் கினைப் பண்பார்
விரதமா தவனைத் தாயர் மூவரை மிதிலைப் பொன்னை
வசதனை வலங்கொன் டேத்தி வணங்கினர் விடையுங் கொண்டே
சரதமா நெறியும் வல்லோர் தத்தம பதியைச் சார்ந்தார்.

(இ-ள்.) உண்மையான நெறியெல்லாம் [நன்னெறியாவும்] வல்லவரான அவர்கள், பரதன் இனையபெருமான் சத்துருக்கினன் நற்குணம்நிறைந்த விரதம்பூண்ட மாதவத்தினையுடைய வசிட்டன் தாயர் மூவர் மிதிலைப்பொன் [சீதை]வேண்டும்வரங்களைத் தரவல்ல இராமன் என்றிலுவர்களை வலங்கொண்டு துதித்து வணங்கினராய், விடையும்பெற்றுக்கொண்டு தம்மம்முடைய ஊரையுஞ்சேர்ந்தார்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹பண்டை. (சகூடுச)

நகூ.—தங்கள் சுக்கிரீவன்என்பவர்களை விபீஷணன் அவர்களுடைய பதியில்விட்டு இலங்கைசேர்ந்தல்.

குகனை த்தன் பதியி னுய்த்துக் குன்றினை வலஞ்செய் தேரோன்
மகனைத்தன் புரத்தில் விட்டு வாளெயிற் றரங்கர் சூழக்
ககனைத்தன் மிசையே ¹யேகிக்கனைகட விலங்கை புக்கான்
அகனுற்ற கா த லண்ண லலங்கல்² டணன்சென் றன்றே.

(இ-ள்.) மனத்துப்பொருந்திய அன்பையுடையனாகிப் பெருமையிற் சிறந்தவனான வெற்றிமாலையைப் பூண்ட விபீஷணன்,—குகனை அவனுடையபதியிற் [செருங்கிபேரபுரத்திற்] கொண்டுபோய் விட்டிட்டு, மேருமலையை வலஞ்செய்கின்ற தேரையுடையவனான சூரியனதுமகனை [சுக்கிரீவனை] அவனுடைய (கிட்கிந்தா)புரத்தில் விட்டிட்டு, வாள் போன்ற எயிற்றையுடைய அரங்கர் சூழ்ந்துருக்க வான்வழியாகவே சென்று ஒலிக்கின்ற கடலாற்குழப்பெற்ற இலங்கையில்அன்றேசென்று புகுந்தான்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹எய்தி. ²வீடணினுமன்றே. வீடணன்சென்றதன்றே. (சகூடுக)

நகூ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஸ்ரீராமன் யாவருஞ்சென்றபின்

• இனிது அரசுபுரிதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஐயனு மவரை நீக்கி ¹யடிதொழு துணைவ ரோடும்
வையக முழுதுஞ் செங்கொள் ²மனுநெறி முறையிற் செல்சச்
செய்யமா³மகளு மற்றச் செகதல மகளுஞ் ⁴சற்றும்
கையுமா⁵நின்றிக் காத்தா⁵னானிலப் பொறைக டுர்த்தே.

(இ-ள்.) ஸ்ரீராமனும்,—அந்தத்துணைவரை விடைகொடுத்தனுப்பி விட்டு அடியைத்தொழுகின்ற சினேகிதரோடும் பூமிமுழுவதிலும் செவ்

கோலானது மனுதருமசாத்திரமுறைமைப்படியே நடக்க, செவ்விய இலக்குமியாகியமகளும் பூமிதேவியும் சிறிதும் வருந்தும்வகையில் லாமல் பூபாரங்களைப்போக்கிப் பாதுகாத்தான்; (எ - று.)—பீ-ம்:—¹அருள்செறி, அடிசெறி. ²மறை. ³மகளை. ⁴மற்றும். ⁵நானிலம். (சஉகஉ)

உஎ. உம்பரோ டிம்பர் ¹காறு முலகமோ ரேழு மேழும் எம்பெரு மானென் றேத்தி யிறைஞ்சிறின் றேவல் செய்யத் தம்பிய ரோடுந் தானுந் தருமமுந் தரணி காத்தான் அம்பரத் தனந்தர் ²நீக்கி ³யயோத்தியில் வந்த வள்ளல்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலில் யோகரித்திரைபுரிவதைநீக்கி அயோத்தியில்வந்து திருவவதரித்த வரையாதருளுந்தன்மையான ஸ்ரீராமன், மேலோடு இவ்விடம்வரையுமுள்ள மேலேழ் கீழேழ்என்ற பதினான்குலோகத்திலுள்ளவரும், 'எம்பெருமான்' என்று துதித்துவணங்கிவின்று குந்தேவல்புரிய, தம்பியரும் தானும் தருமத்திற்பொருந்தரின்று பூமியைப் பாதுகாத்தான்; (எ - று.)—பீ - ம்:—¹பாரும். ²நீக்கி. ³அயோத்திவந்தியுத்தவண்ணல், அயோத்திவந்தியுத்தகளை. ஒருபிரதியில் இச்செய்யுளின்பின் விடையிறுத்தபடலம் முற்றும் யுத்தகாண்டம்முற்றும் என்று எழுதி, சிலபாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:—

1. வான்வளஞ் சரக்க நீதி ¹மனுநெறி முறையே யென்றும் தான்வளர்ந் திடுக நல்லோர் தங்களை தழைத்து வாழ்க தேன்²வழங்கு கழு. த மானைத் தெசரத ராமன் ³செய்கை யானளந் தறைந் தபாட லிடைவிடா தொளிர்க வெங்கும்.

பீ-ம்:—¹மறை. ²வளர்ந்தமுதமாவை, வளந்தெரியன்மாவை. ³கீர்த்தி. ⁴விழைந்தறைந்த.

2. எறிகடல் ¹ஞாலந் தன்னு ளின்றமிழ்ப் புலவர்க் கெல்லாம் முறுவலுக் குரிய வாக ²முயன்றன மியன்ற வின்கொற் சிறுமையே நோக்கார் தங்கள் ³பெருமையே சிந்தைசெய்யும் அறிவுடை மாந்தர்க் கெல்லா மடைக்கல மாக வாழி.

பீ-ம்:—¹உலகந்தன்னில். ²மொழிந்தனன் மொழிந்தவெஞ்சொல். ³மேன்மையைச்.

- * 3. அம்பிலே நந்தான்.
 - 4. நாரணன்விளையாட்டெல்லாம் கவிதைசெய்தான்.
 - 5. எண்ணியசகாத்தம் அரங்கேற்றினானே.
- 10ற்றொரு பிரதியில்

வாழிய சீரிராமன் வாழிய சீதை கோமான்
வாழிய கௌசலேசை மணிவயி யுதித்த வள்ளல்

* இதுமுதல் மூன்றுபாடல்கள் பாலகாண்டப்புத்தகத்திற் காட்டப் பட்டுள்ளன.

வாழிய வர்லி மார்பு மராமர மேழுஞ் சாய
வாழிய கணையொன் றேவுந் தசரதன் மதலை வாழி.

என்றசெய்யுளும், இதன்பின் “எறிகடல்” என்ற செய்யுளும், அதன் பின் “வான்வளஞ்சரக்க” என்றசெய்யுளும் இருக்க, படலமும் காண்டம் மும் முற்றும் என்று உள்ளது. (ச௬௫௭)

௩௮.—பலகநதி.

இராவணன் றன்னை வீட்டி யிராமனும் வந்து தோன்றி
• தராதல முழுதுங் காத்துத் தம்பியுந் தானு மாகப்
பராபர மாகி நின்ற பண்பினைப் பகரு வார்கள்
நராபதி யாகிப் பின்னு நமனையும் வெல்லு வாரே.

(இ - ன்.) பராபரப்பொருள், இராமனும்வந்து திருவவதரித்து இராவணனையழித்துத் தம்பியுந் தானுமாகப் பூமிமுழுதும் பாதுகாத்து இவ்வாறுகிசின்ற பண்புள்ளசரிதையைச சொல்பவர்கள், மன்னவராகிப் பின்னும் யமனையும் வெல்லுந் தன்மையைப் பெறுவார்கள்: (எ - று.)— நராபதி - நராபதியென்பதன் நீட்டல். (ச௬௫௮)

தீநமுடித்துப்படலம் விடையளித்தபடலம் என்ற இரண்டிபடலத்துக்கூறிய சரிதையை ஸ்ரீவான்மீகிழனிவராளியதன் காரம் வருமாறு:—பரதன்கைகுவித்து ‘நீ’ எந்தாயை மகிழ்விக்குமாறு கானகஞ்சென்று சித்திரகூடத்தில் எனக்குத்தந்த இராச்சியத்தை அரிதிற் காத்தேன்: இதனைக் காப்பது எனக்கு அருந்தொழில்: இப்போது, பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்ட உன்னைக் கண்டு உலகங் களிக்கட்டும்; இவ்விராச்சியத்தை நான் விரும்பேன்’ என்று இங்ஙனம்வேண்ட, ஸ்ரீராமன் இசைந்தனன். பின்பு மயிர்வினைஞர் இராமாதியர்க்கு மயிர் குறைக்குந்தொழிலைச் செய்ய, அன்னவர் நீராடினர். பிறகு, சத்துருக்கினன் இராமாதியர் மூவர்க்கும் அணிகலன் புனைந்தனன்; தசரதன் மனைவியர் சீதைையைப் புனைந்தனர்; கௌசல்யை வானரமகளிர்க்கு அன்போடு அலங்காரஞ்செய்தனன்.

பரதன்தேர்ப்பரகுசெய்யச் சத்துருக்கினன் குடைபிடிக்க, இலக்குமணன் ஒருகையால் விசிறிக்கொண்டு மற்றொருகையால் வெண்சாமரை வீச, விஷ்ணுமன் மற்றொரு கவரிவீச, சனங்கள் மகிழ்ச்சிப் பேரொலி செய்ய, பல்லியங்கள் முழங்க, ஸ்ரீராமன், நந்திகிராமத்திலிருந்து அயோத்திநோக்கிச் சுமந்திரன் கொணர்ந்த இரதத்தி லேறிச் சென்றனன். அப்போது வானத்தில் ரிஷிகள் தேவர்முதலியோர் வாழ்த்துக் கூறினர். சுக்கிரீவன் அநுமான் முதலியோரும் மற்றைவானரர்களும் யானைகள்மீது ஏறி அயோத்தியைக் காணச் சென்றனர். சீதாதேவியும் சுக்கிரீவபார்யைமுதலியவர்களும் அயோத்தியைக்காண ஆவலுடன் சென்றனர். மந்திரிமார் முந்தியேசென்று வசிட்டமுனிவரைப்பட்டாபிஷேகத்திற்குவேண்டிய உபகரணங்களைச் சித்தஞ்செய்தவைக்குமாறு சொல்லிவிட்டு, இராமனை யெதிர்கொண்டனர். தன்னையெதிர்கொண்ட

மந்திரிமாரிடத்துச் சுக்கிரீவனுடைய அன்பு அனுமர்னுடைய மகிமை வானரர்களின் வீரச்செயல் விபீஷணசரணாகதி அரக்கரின் வல்லமை முதலியவற்றை ஸ்ரீராமன் சொல்ல, அவர்யாவரும் பெருவியப் படைந்தனர்.

அங்குனஞ்சென்ற இராமன் தந்தையின் மாளிகையை உடைந்து தாய்மாரை வணங்கி, 'என்னரண்மனையைச் சுக்கிரீவனுக்கு விடுதியாகத் தருக' என்ன, சுக்கிரீவனைப் பரதன் அந்த அரண்மனைக்குள் இட்டுக் கொண்டுபோக, பணிபாளர் மஞ்சம்முதலியவற்றை அம்மாளிகையிலமைத்தனர் பின்னர் பரதன் சுக்கிரீவனை நோக்கி, இராமப்பட்டாபி வேகத்திற்கு வேண்டிய புண்ணியதீர்த்தங்களை வரவழைப்பாயாக: இதற்கு நீயே வல்லவன்' என்ன, சாம்பவான் ஹநுமான் வேகதர்சி ருஷபன் சுஷேணன் கயன் நளன் முதலிய வீரர்கள் கையில் இரத்தினகும்பங்களைக் கொடுத்து 'நாளைக்காலக்குள் நாற்கடல்களிலிருந்தும் புண்ணிய நதிகளிலிருந்தும் தீர்த்தங்களைக் கொணர்க' என்ன, விரைவுள்ள அவர்களும் வானத்து எழுந்து சென்று அங்குனமே கொணர்ந்தனர்.

அப்பால் சத்துருக்கினன் புண்ணியதீர்த்தங்கள் வந்திருப்பதை வசிட்டமுனிவனுக்கும் பந்துக்களுக்குர் தெரிவிக்க, வசிட்டமுனிவர் ஸ்ரீராமனைச் சீதாதேவியோடு இரத்தினபீடத்தில் வீற்றிருக்கவைத்து, தேவேந்திரனுக்கு அஷ்டவசக்கள் அபிஷேகஞ்செய்வதுமேல், வாம தேவர்முதலியமற்றுள்ள ஏழுபுரோகிதமுனிவர்களுடன் தெளிந்து நன் மணங்கமழப்பெற்ற நீரினால் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தனர். பின்னர் மற்றுமுள்ளவரெல்லாம் அப்பிரானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தனர். அப்போது தேவர்கள் திரண்டு ஓஷதிரஸங்களால் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தனர். பின்பு குலமுறையாய் வந்தகிரீடத்தை வசிஷ்டதேவர் ருத்விக்குளுடனும் மற்றும் ரிஷிகளுடனும் கூடி எடுத்து ஸ்ரீராமனது திருமுடியிற் சூட்டினர். அக்காலத்துச் சத்துருக்கினன் வெண்கொற்றக்குடைபிடிக்க, சுக்கிரீவனும் விபீஷணனும் வெண்சாமரை வீசினர். அப்போது வாயுதேவன் இந்திரனால் தூண்டப்பட்டு ஒரு பொன்மாலையையும் முத்தாகாரத்தையும் இராமனுக்குக் கொணர்ந்து கொடுத்தான். அந்தப்பட்டாபிஷேகசமயத்தில் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் களிப்புக் கொண்டு பாடினர்; அரம்பையர் ஆடினர். பூமிபயிர்முதலியவற்றைச் செழிப்புற்றிருந்தது. ஸ்ரீராமன் அந்தணர்கட்குக் குதிரைகள் பசுக்கள் எருதுகள் ஆடையாபரணங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தான். இரத்தினங்கள் பதித்த ஸ்வர்ணஹாரத்தைச் சுக்கிரீவனுக்கும், சிறந்த தோள்வளையை அங்கதனுக்கும் கொடுத்திட்டு, மிகச்சிறந்ததொரு முத்தாகாரத்தைச் சீதைக்குக் கொடுத்தான்: சீதை தன்கணவனுடைய அநுமதியைப்பெற்று அனுமானுக்கு ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்திட்டபின், அப்பிரான் தனக்குத்தந்த முத்தாகாரத்தைக் கழற்றிக் கையிற்கொண்டு இராமனையும் வானரர்களையும் பார்க்க, ஸ்ரீராமன் 'எவனிடத்துப் பராக்ரீமம்முதலியன நிரம்பியுள்ளனவோ, எவனிடத்து

உன்மனம் மகிழ்கின்றதோ, அப்படிப்பட்டவீரனுக்கு இதை யளிப்பாய்' என்ன, அந்தச்சீதை அறுமனுக்கு அந்தமுத்தாகாரத்தைத் தந்தனள். பின்னர் மைந்தன் த்விவிதன் நளன் நீலன் முதலிய வானர வீரர்கட்கெல்லாம் அவரவர்கட்கு விருப்பமான சிறந்தபொருள்களை யெல்லாம் அவரவர்களுக்கு ஏற்றபடி ஸ்ரீராமன்கொடுத்தனன்.

யாவரும் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து தத்தம்இருப்பிடத்துக்குப் போகலாயினர். சக்கிரீவாகியர் விடைபெற்றுக் கிட்கிந்தைக்குச் சென்றனர். விபீஷணன் இட்சுவாகு வமிசத்தவரின் குலதனமாகிய ஸ்ரீரங்க விமானத்தைப்பெற்று இலங்கைக்குப்போயினன். பகைவென்று பெரும் புகழ்படைத்த ஸ்ரீராமன் துஷ்டர்களை யடக்கி இனிது அரசுபுரிந்தனன். அப்பால் ஸ்ரீராமன் இலட்சுமணனை இளவரசுபட்டத்தை யங்கீகரிக்குமாறு எவ்வளவோவேண்டியும் அவன் அங்கீகரியாமற்போக, பிறகு பரதனை இளவரசுபட்டத்தில் அமர்த்தி, பல்வகைவேள்விகளைப்புரிந்து, நாட்டில் யாதொருகுறையு முண்டாகாதவாறும் யாவரும் நல்லொழுக்கத்துடன் கூடியவரா யிருக்குமாறும் பதினாரோயிரம்வருடம் இனிது அரசுபுரிந்தனன்.

இந்த இராமாயணத்தைப் பக்தியோடு படிப்பவர்க்கு எல்லா நற்பயன்களும் கைகூடும்.

விடைகொடுத்தபடலம் முற்றும்.

யுத்தகாண்டம் முற்றும்.

கம்பராமாயணம் முற்றிற்று.

உயுத்தகாண்டப் பிற்பகுதியின் செய்யுண் முத்தகுறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அகம்பனுங்	101	அடியுண்டலுவி	33	அப்பொற்படை	317
அகழிவேலையை	557	அமுக்கியவுலகம்	907	அம்பரங்கடொடு	451
அக்கணத்தடுகள	281	அடுக்குற்றன	446	அம்பரத்தமைந்த	285
* அக்கணத்தருகு	771	அடைத்தபேரணை	416	அம்பரீடற்கருளிய	138
அக்கணத்தனுமனி	253	அடைந்தமாமுனி	509	* அம்பவளச்	818
அக்கணத்தனுமனு	873	அடைப்பரைம்	726	அம்பினுற்பெருஞ்	114
அக்கணத்தார்த்து	69	அணையின்மேற்	415	அம்பின்மாமழை	65
அக்கணத்தினையன்	650	அண்டகோடிகள்	774	அம்பின்வாயாறு	49
அக்கணனை	6	அண்டமாக்களமு	495	அம்புயக்கண்ணன்	45
அக்கணையசனி	323	அண்டமிதுபோல்	572	அம்புயத்தவன்	195
அக்கணையை	463	அண்டமுண்டவ	776	அம்புயமனைய	580
அக்காலையிலக்கு	272	அண்டமேபோன்	784	அம்புலியம்ம	377
அக்காலையினயில்	302	அண்டம்பலவும்	137	அம்மொழியிரவி	799
அங்கங்கிழியத்	275	அண்டர்நாதன்	836	அயன்படைத்த	614
அங்ககடங்கழிந்த	277	அண்ணலஃது	869	அயன்படைத்த	647
அங்கண்வானுலக	911	அண்ணலாணை	698	அயிராடுஞ்சும்	131
அங்கதங்களைத்	453	* அண்ணலாரிய	782	அயில்படைத்து	49
அங்கதயிலாத	921	அண்ணலுஞ்சிறி	129	அரக்கருளார்சிலர்	465
அங்கதரனந்தகோடி	67	அண்ணலேகாண்	871	அரக்கரென்	246
அங்கதரூர்த்தன்	72	* அண்ணல்மாமு	845	அரக்கரென்பதோர்	79
அங்கதன்பதினாயிர	118	அண்ணல்விடு	471	அரக்கரென்ற	23
அங்கதன்மேல்	80	அந்நும்வெஞ்செரு	22	அரக்கர்குலத்தை	136
அங்கததுகிடக்க	283	அதுபொழுதரக்க	387	அரக்கர்க்கிசனை	499
அங்கவனுலத்தலோ	51	அத்தடங்கிரியை	184	அரக்கர்தமாக்கை	201
* அங்கவன்சொல	811	அத்தீயுணர்தி	427	அரக்கர்மானிடர்	116
அங்கவெங்கடு	632	அத்தலையன்னவ	189	அரக்கனன்றெடுத்	591
அங்கியானென்னை	788	அத்தன்மையை	305	அரக்கனேகினன்	513
அங்கியுந்தன்னெ	606	அத்திறத்தாண்ட	840	அரக்கனேவென்	170
அங்குமில்வறமே	248	அத்துணையரக்கன்	48		502
அசனியின்சுழவு	887	அத்தேரழிந்தது	303		541
அசனியேறிருந்த	582	அத்தொழிலவரு	384	அரசரேயாதுயாக	816
அச்சிற்றிண்டேர்	532	அத்தொழில்புரித	231	அரம்பையராடின	203
அஞ்சமமஞ்சி	7	அந்தகன்பெரும்	95	அரம்பையர்விஞ்	212
அஞ்சலினி	464	* அந்தணர்	790	அரிசுலமன்னன்	98
* அஞ்சலின்றி	646	* அந்தணர்வணிக	910	அரிசுலவீரர்	110
* அஞ்சினனஞ்சி	37	அந்தணன்படை	165	அரியணைபரதன்	906
அஞ்சினும்பழியும்	423	அந்தநெறியை	141	அரியணையநுமன்	912
அஞ்சினீர்போமின்	69	அந்தரமதனி	344	அரியினஞ்சென்ற	815
அடங்கும்வேலைக	406	அந்தரமொன்றும்	7	அரியின்வேந்தனு	416
அடவ்வலியரக்கற்	583	* அந்தவேலை	794	அருகுகடறியிய	469
அடித்தவன்றன்னை	104	அந்துசெய்குவெ	599	அருக்கன்மாமகன்	118
அடித்தாண்முலை	146	அப்பணையனைத்து	659	அருங்கடல்கடந்	241
அடித்தொழினாயி	842	அப்புமாரி	370	அருங்கரணமைந்	569
அடியறுந்	74	அப்புறத்தெருவை	858	அருங்குலக்கற்பி	717
அடியின்வீழ்தலும்	806	அப்பொழுதின்	829	அருண்முறையவரு	63

அருந்தவனைய	815	அமுருகுமனுமனை	838	அனையதாகிய	779
அருந்தவன் சுவை	866	அமுந்தியபாலின்	251	அனையதுவேறுநிற்	228
அருந்துயர்கடலுள்	40	அமுந்தினணங்கை	736	அனையதேரினை	559
அருவியஞ்சனக்	552	அமுவார்ணனகுவா	218	அனையதோர்கால	882
* அருவினைவந்து	664	அமுழப்பொலி	668	அனையபுட்பக	774
அருளுடைக்குரிசி	108	அளக்கரும்புள்ளி	631	அனையரிபாவரும்	395
அருளுனதுளது	867	அளப்பருமுலகம்	544	அனையவாகிய	501
அரைகடையீட்டு	673	அளவையால்	747	அனையளாகி	700
அலக்கனெய்தி	539	அளியிற்பொங்கும்	526	அனையனவீளவல்	248
அலங்கலந்தொ	869	அறங்கெடச்செய்	249	அனையனயபரதன்	822
அலங்குபன்மணிக்	76	அறத்தாறழிவு	319	அனையனின்றனன்	115
அலரிதனியாழி	571	அறத்தினைப்பாவ	323	அனைவரும்னைய	879
அலேமேவுஞ்	653	அறத்தைத்தின்று	406	அன்பினுலவர்	779
அலேமேலை	275	அறத்தலைகின்றார்	349	அன்பினுலென்னை	862
அல்லாடுநடு	595	அறத்தாய்தந்தை	132	அன்புதன்மம்	168
அவ்னன்னது	313	அறத்துனை	21	அன்றவனாமவில்	50
அவையம்முனக்கு	316	அறத்தொலைவுற	670	* அன்றியும்பிறிது	810
அவையனைத்தும்	648	அறிந்திலெனவனை	169	அன்றிலககரும்	360
அவ்வகையருளி	660	அறிந்தேயிருந்தறி	311	அன்றிந்தீவினின்	389
அவ்வகையறுபத்	925	அறிவினுக்கறிவு	857	அன்றுகேகயன்	755
அவ்வடுவன்றி	659	அறுபதாகிய	79	அன்றெரியில்வீழு	663
அவ்வம்பனை	297	அறுபதினாயிரமக்	849	* அன்னகாதலிமா	783
அவ்வயினயோத்தி	876	அறுபதுவெள்ளம்	66	* அன்னகாலையிற்	783
* அவ்வயினயோத்	889	அறுபத்தேழுமைந்	898	* அன்னகாலையிற்	845
அவ்வயின்முனிவ	908	அரையரவக்கமுன்	233	அன்னதுகண்ட	46
அவ்வயின்விமான	888	அற்குன்ற	187	அன்னதுகண்ணிற்	577
அவ்வழிமாருதி	851	* அற்புதனினைய	715	அன்னதுநலத்த	229
அவ்வழியிராமனு	717	அற்றதேர்மிசை	33	அன்னதுநிகழும்	345
அவ்வாறுற்ற	630	அற்றத்தொழில்	30	அன்னதுபுரிதல்	230
* அவ்விடத்தனுமா	795	அற்றவர்சூறலும்	5	அன்னதுபுரிவன்	111
அவ்விடத்திளிவல்	253	அற்றவன்றலை	347	அன்னதேகரும்	428
அவ்வுரைகேட்ட	847	அற்றவன்றலை	502	அன்னதேயென	122
அவ்வுரைபுகலக்	815	அற்றவேலும்	439	அன்னதேயென	782
அவ்வுரைமகரக்	40	அற்றனவனல்விழி	335	அன்னதோரளவை	871
அவ்வுரையமையக்	321	அற்றமேலெழுந்த	441	அன்னதோவென்	660
அவ்வுரையுரைப்ப	657	அனைனையெதிர்	849	அன்னதோமலையின்	183
அழகிதழகிதென	468	அனந்தநூரூயிரம்	667	அன்னமுமுன்னர்	881
அழலுங்கட்சளிறு	505	அனலின்படை	306	அன்னமேயென்	238
அழிந்ததேர்த்	341	அனுமனங்கதன்	86	அன்னவர்தம்மொடு	11
அழிந்ததேர்மீது	324	அனுமனொற்றலும்	421	அன்னவன்படை	195
* அழிபுகழ்	727	அனுமனிந்திரன்	177	அன்னவன்றனக்கு	855
அழிப்பிலசான்று	741	அனுமனிந்கநாம்	514	அன்னவன்றன்னை	169
அழிபுங்காற்றரு	205	* அனுமனென்பவ	810	அன்னவன்றன்னை	172
அழுகின்றவாடுய	837	அனுமனைக்கண்டி	295	அன்னவாசகங்	288
அழுகையுமுலகை	885	அனுமனைவாலி	926	* அன்னவாசகங்	811
அழுகையோடுவ	168	அனுமன்வாண்மு	117	அன்றார்தாமும்	478
அழுகைவாற்றில	868	* அனைத்திலங்	825	அன்னையோ	670
		அனையசிற்திட	689	அன்னையோபன்ம்	697

அன்னைநீயுரைத்த	161	ஆயனபிறவும்	868	ஆர்ப்பர்ப்பலர்	442
அன்னையஞ்சன்மி	706	* ஆயிடைக்குகனு	884	ஆர்ப்பாரானார்	627
அன்னையர்மூவரும்	849	ஆயிடையரக்கனு	682	ஆவடென்னைகொ	590
* அன்னையவள்	674	ஆயிடையிளையவன்	835	ஆவியங்கவனலான்	878
ஆகினுமையம்	425	ஆயிரகோடி	59	ஆவியினினிய	375
ஆகுலந்துறந்த	496	ஆயிரகோடித்	18	ஆவினைக்குரவரோ	789
ஆக்கிமற்றவன்	835	ஆயிரந்தேரை	66	ஆழிபெற்றதேரமு	441
ஆக்கையினின்று	349	ஆயிரந்தேரொடு	78	ஆழிமால்வரை	411
* ஆங்கதுகாட்டக்	790	ஆயிரந்தோளிள	658	ஆழிமால்வரைக்	650
* ஆங்கதுகேட்டு	792	ஆயிரப்பெரு	618	ஆழியந்தடந்தேர்	576
ஆங்கவடனது	856	ஆயிரமலருடை	281	ஆழியன்னரீர்	398
ஆங்கவற்கவய	858	ஆயிரம்பரி	558	ஆழியானாகை	157
ஆங்குரின்ற	590	ஆயிரம்பருவங்	525	* ஆழிவெள்ளமோ	778
ஆக்குறைதபோத	852	ஆயிரம்பெரு	399	ஆளிபோன்றுள்ள	506
ஆசுரப்பெரும்	612	ஆயிரம்பெரு	456	ஆளுடையாய்	237
ஆசைகடோறுஞ்	107	ஆயிரம்பெள்ளம்	478	ஆளெலாமழிந்த	108
ஆசைகடோறும்	231	ஆயிரயோசனை	188	ஆறினனென்பது	9
ஆசையம்விசம்பும்	588	ஆயிரவளவின	334	ஆறுநாலாண்டு	852
ஆடலுங்களிப்பின்	220	ஆயிரவெள்ளத்	493	ஆனகாலையினயில்	80
ஆடவர்திலக	354	ஆயினுமிவருக்கு	165	ஆனகாலையினி	76
ஆடுமினாடுமின்	838	ஆயினுமுனக்கமை	761	ஆனதோரளவையி	888
ஆணியிவ்வுலகுக்	265	ஆயோனெடுங்	297	* ஆனபோதினில்	794
ஆணியினிலையென	386	ஆரம்போர்	672	ஆனையாயிரர்	498
ஆண்டகைக்	17	ஆரழியாதகுலத்	340	ஆனையின்கோடும்	107
ஆண்டதுகண்டு	546	ஆரனார்	674	ஆனையும்பரியுந்	5
* ஆண்டவன்	791	ஆராவமுதாய்	675	ஆனையென்னும்	91
ஆண்டினெடு	568	ஆரிடையனுமன்	69	ஆன்றவன்	84
ஆண்டுபத்தொடு	768	ஆரியற்றொழுது	538	இக்கணத்து	592
ஆண்டொழிற்	645	* ஆரியனனைய	798	இக்கொடும்படை	417
ஆதபத்திரங்	804	ஆரியன்பின்னை	862	இங்குநின்றின்னன	188
ஆதலாளுஞ்சினே	327	* ஆரிருளகலும்	846	இங்குவந்துரீர்	399
ஆதலானரக்கர்	719	* ஆருனையரை	819	இங்கேபுளன்	486
ஆதலானென்று	703	ஆர்கலிகடைந்தநா	197	* இசைந்தரோமன்	778
ஆதலிற்றுறத்தினி	732	ஆர்க்கின்றகுரலுங்	105	இச்சிலையிற்கை	265
* ஆதிநாளில்	693	ஆர்க்கின்றவமரர்	68	இடந்ததுகிரிக்	684
* ஆதியர்மூவர்க்	792	ஆர்க்கின்றவானவ	651	இடபன்றனி	33
ஆதியானுணராமு	185	ஆர்த்தசேனையின்	86	இடித்தானிலம்	97
ஆதியான்பணி	754	ஆர்த்ததுநிருதர்த	338	இடுக்கினிப்	475
ஆதிவெந்துயரலா	838	ஆர்த்தபேரமலை	110	இடைபடும்ப்டாத	473
ஆம்பல்வாயு	699	ஆர்த்தவனனைய	325	இடையுவாலினிற்	766
* ஆயகாலையில்	844	ஆர்த்தவோசை	412	* இட்டதோர்	491
ஆயகாலையின்	204	ஆர்த்தாரன்னார்	479	* இணைமலர்த்	887
ஆயதன்வடகீழ்	183	ஆர்த்தாரெதிர்	269	இதுகாத்திகொல்	306
ஆயதோரமைதியி	609	ஆர்த்துக்கொண்டு	641	இதுதமிழ்முனிவ	797
ஆயதோரளவிலைய	903	* ஆர்த்துவிண்ண	805	இதுவியற்கை	401
ஆயதோரளவில்	901	ஆர்த்துவெஞ்சின	612	* இத்தகையனாகி	566
ஆயபின்சலிதன்	528	ஆர்த்தெதிர்	16	இத்தலத்தினில்	795
ஆயவனயர்தலொடு	294	ஆர்த்தெழுமோசை	4	இத்தலைச்சிதை	280

இத்தலையின்ன	233	இருந்தனடேவி	257	இன்றியார்விருந்து	542
*இந்தமாநகர்	794	இருந்தனரணைய	905	இன்றிவன்றன்னை	101
*இந்தவாசகமி	809	இருந்தேனாலை	133	இன்றிச்சிலையே	151
இந்தனத்தகில்	676	இருபதுதடக்கை	854	இன்றுசென்றுநீ	767
இந்தியங்களைந்து	813	இருபத்தமைந்த	898	இன்றுநாம்பதி	816
இந்திரகுருவும்	907	*இருப்பதித்	794	இன்றுநீயிவளை	381
இந்திரற்கஞ்சி	788	இருப்புக்கம்மியற்	621	இன்றுவந்திலனை	831
இந்திரற்கொரு	618	இருப்புலக்கை	647	இன்றுவீகலாது	206
இந்திரனுலகத்தா	601	இருவரேதோன்றி	186	இன்றுதியமுண்	87
இந்திரன்பகைஞனே	43	இருவிரென்றெடு	77	இன்னகாலையினி	117
இந்திரன்பகை	70	இருவீரரும்	298	இன்னகாலையினீ	21
இந்திரன்றேரின்	604	இருளொருதிசை	610	இன்னதன்மை	542
இந்திரன்றேவியர்	734	இலக்குவற்குமுன்	511	இன்னதன்மைய	410
*இந்திரியத்தை	40	இலக்குவனாக	289	இன்னதித்தலைய	212
இந்திரித்தமிப்ப	435	இலக்குவன்பகழி	859	இன்னதேகடிது	87
இப்பகல்	10	இலக்குவன்றன்னை	546	இன்னதோர்	74
*இப்படித்தழவி	914	இலக்குவன்னெனு	78	இன்னதோர்காலே	738
இப்புறத்திமையவ	716	இலக்கையர்கோ	112	இன்னநாழிகை	835
இப்புறத்தின	694	இலக்கையினிருத	331	இன்னமருந்து	174
இப்புறத்தினைய	428	இலக்கையினின்று	224	இன்னவாகி	585
இப்பெரும்படை	410	இலக்கையையிட	249	இன்னவாறழைத்	367
இப்பொழுதே	237	இலக்கையையவல	786	நங்கிதுவேபணி	175
இயமமால்வரை	181	இலக்கையேவந்தற்	926	நங்குநின்றியாமுன	842
இமைப்பதன்முன்	63	இலவத்திவினின்	388	நசனையிமையா	551
இமையிடையாக	255	இல்லையினியைய	574	நசன்விடு	597
இம்மருந்து	174	இவ்வழியியன்ற	496	நடுறுவான்றுனை	875
இம்மலைக்கும்	173	இழைத்தபேரியா	291	நட்டருமுவகை	543
இயக்கர்வேந்தனுக்	774	இளக்கருநெடுவ	475	நண்டியதானை	426
இயக்கியரர்க்கிமா	378	இளவலைத்தழவி	518	நண்டிவணிருந்து	192
இயக்கியரர்க்கியர்	669	இளவலையண்ணலு	846	நண்டிவவண்டத்தி	417
இயம்பலும்	328	இளையமைந்தன்மே	80	நதிடையாகவந்தா	222
இரக்கமுந்தருகுமு	667	இளையவனிற்றந்தி	193	நன்றெம்மிடுக்கண்	136
இரக்கமும்பாழ்ப்பட	193	இளையவனின்ற	106	உகநுமிவுளி	466
*இரவிகாதலன்	845	இளையவன்றனை	733	உக்கிவாவுடுக்கரு	600
*இரவிகாண்முனை	773	இறக்கையுஞ்	832	உடலிடைத்	126
இரவுன்பகலும்	87	இறந்ததோருயிரு	634	உடைக்கடலேழின்	602
*இராகவனவனை	809	இறந்தவரிறந்து	225	உடைந்தவானரச்	85
*இராகவன்பெரு	811	இறந்திலன்கொள்	122	உடையாண்முயன்	594
இராவணன்வேட	863	இறுகாலையின்	317	உணர்த்துவா	742
இராவணன்றன்னை	929	இறுத்ததேரினை	806	உணர்வதன்முன்ன	167
இரிந்தசேனை	433	இறைப்பெருஞ்	902	உண்டாயதொர்	267
இரிந்தவான்	578	இளியொருகணத்	866	உண்டிலன்றவம்	322
இரிந்தமழைக்	599	இளையசெரு	467	உண்ணாதேயுயிரு	662
இரிந்தார்சூலநெடு	815	இளையதன்மையை	621	உண்ணுநீர்க்கும்	822
இரியலுறு	467	இளையதாகலின்	752	உண்ணுந்தன்மைய	408
இரியல்போகின்ற	507	*இளையவீரன்	678	உதயக்குன்றத்	554
இருகிதிக்கிழவன்	537	இளையனநிகழ்வுற	611	உதிரமாரி	584
*இருந்தபோதிரா	809	இன்றிசைக்கிடமா	819	உந்தினபின்	203

உப்புடைக்கடல்	21	95	எம்பியைத்துணை	192	
உப்புத்தேனுநெய்	457	உன்னைமீட்பான்	724	எயிற்றொடு	20
உம்பரோடிம்பர்	928	உன்னையுள்ள	135	எய்தகணை	464
உயிரிறப்புக்க	348	ஊடினசீற்றுத்தால்	737	எய்தவன்பகழி	388
உயிர்தோறும்	311	ஊடுறுகமலக்கண்	882	எய்தவாளியும்	511
உயிர்த்திலள்	376	ஊண்டிறம்	723	எய்தனசரம்	607
உயிர்த்திலன்னை	127	ஊதினாண்சங்கம்	290	எய்தியசேனையை	18
உயிர்ப்புழுன்னுதி	168	ஊதைபோல்வன்	506	எய்யுமொரு	471
உயிர்ப்புறத்துற்ற	218	* ஊரதுமுளிய	791	எய்யும்மெய்யுந்	626
உயிர்வறந்தும்	536	ஊரவன்னின்	438	எரிகின்றழம்பினு	170
உய்த்தமாமருந்து	206	ஊரோடுமடுத்து	23	எரிகின்றனவயில்	300
உய்த்துலகனைத்	603	ஊழிக்கடை	307	எரிந்தெழுப்படை	13
உய்த்தொருதிசை	515	ஊழிக்கனலொ	315	எரிந்தேறின	299
உய்யாளுயர்	149	ஊழிக்கனல்	481	எரிமணிக்ருடங்க	909
உய்வினையொருவ	337	ஊழியாயிர	419	எரியமைத்த	830
உரிமைமூவுலகுந்	693	ஊழியிறுதிக்	460	எரியாறிற்கும்	624
உருப்பவிற்கனலி	874	ஊழியினிறுதிகா	397	எரியுணை	372
உருமிடித்தபோது	553	ஊரூய்சின்ற	130	எரியும்வெங்	51
உருமிடித்தென்ன	45	ஊற்றுவார்சண்ணீ	245	எல்லவன்மறைந்த	850
உருமுறையனந்தம்	47	ஊனகுவடிக்	459	எல்லாருமிரா	480
உருமேறுவந்து	309	ஊனுடையாக்கை	873	எல்லசுற்றிய	24
உருமொப்பன	594	ஊனுடையுடம்பி	321	எல்லவான்	350
உருவிளைபவள	714	ஊனேறுபடைக்	483	எல்லுண்டாகின்	646
உருவென்றார்	179	ஊன்பிழைக்கிலா	762	எல்லோமெல்லோ	478
உரைசெயின்	886	எங்கணையகற்கு	836	எவனெத்தன்மை	630
உரையிலாவுரை	705	எங்குநீங்குதி	512	எவ்வகையுரமும்	631
உலகமீரேழுந்	916	எச்சிலென்னுடல்	721	எவ்வயினுயிர்கட்கு	877
உலகமூன்று	702	எடுத்தலஞ்சாய்த	426	எவ்வரங்களுங்	768
உலகிறேன்றிய	562	எடுத்தவரிரைத்தவ	458	எழுக்கசேனை	406
உலகினுமலா	413	எடுத்தனன்முனிவ	880	எழுக்கதேர்	577
உலகினுக்குலகு	386	எட்டுவன்றிசைக்	438	எழுதியேரணிந்த	320
உலகுசெய்வி	468	எட்டெனவிறுத்த	898	எழுதுகூங்குமத்து	204
உலகைச்சேடன்ற	397	எட்டகத்தினை	805	எழுதுவீனை	584
உளதுநானுணர்ந்த	228	* எண்டிசாமுகம்	780	எழுத்தெனச்சிதை	604
உளந்தானினையாத	29	எண்டிசைப்பெரு	558	எழுந்தவன்மேலே	338
* உள்ளவான்கிளை	818	எண்ணருங்கோடி	580	எழுந்தனன்றன்	380
உள்ளாடியவுதிர்ப்	304	எண்ணாமயலொடு	148	எழுந்துகின்ற	516
உள்ளுறுதுன்பம்	166	எண்ணில்கோடி	831	எழுந்துயர்தேர்	598
உறக்கநீங்கி	643	எண்ணினகோடிப்	231	எழுந்துவந்தனன்	564
உறமேலிய	147	எண்ணுக்குமாவ	182	எழுபதுவெள்ளஞ்	864
உறைந்தமந்தரம்	408	எண்ணுநீர்கடந்த	547	எழுபதுவெள்ளத்	857
உற்றதுமுழுது	517	எத்தவமெந்நலம்	730	எழுபதுவெள்ளத்	254
உற்றதைபுணர்ந்தி	242	எத்தனையரக்கர்	423	எழுபதுவெள்ளத்	172
உற்றதொன்று	252	எத்திறத்திறற்கு	394	எழுபதுவெள்ளத்	783
உற்றுநின்ற	729	எத்தனதான்	795	எழுமமுச்சக்கரம்	78*
உற்றுருத்தெழு	456	எந்தையிறந்தானெ	129	எழுமிருக்கும்	365
உன்மகனெல்கி	10	எந்தையுமிந்த	236	எழும்புகழிராமன்	600
உன்னுமாதிரித்து	806	எந்நாளினின்	301	* எழுவுகைமுனிவ	899

எழுவிந் கோலம்	365	என்றவாசகம்	810	என்னுருக்கொடிவ்	750
எளிவருமுயிர்கட்	878	என்றழைத்தனள்	675	என்றெயினன்	449
*எறிகடல்ஞாலர்	928	என்றழைத்திரங்கி	379	என்னைத்தான்	745
எறிநூரப்பெருங்	200	என்றணளிஹை	711	என்னைநன்கருணை	861
எறிந்தகாலையில்	510	என்றணன்மாருதி	236	என்னையன்னவர்	89
எறிந்தனவும்	443	*என்றிடத்தாரை	800	என்னையிது	571
எற்கொணன்முக	85	*என்றிரான்	795	என்னையின்னும்	825
எற்றிப்பெயர்வானை	34	*என்றிவர்முதலா	792	எகித்தனிமன்னன்	38
எற்றினமுரசினே	551	என்றிறைஞ்சலும்	415	எக்கியபொருமலி	733
எற்றினவெறிந்த	100	என்றிறைஞ்சலும்	645	எக்கினூர்நடுக்கம்	525
எனக்களிக்கும்	704	என்றுகாணினும்	538	எத்தாடினர்	318
எனக்கியம்பிய	824	என்றுகூறி	687	எத்தகன்ஞாலம்	285
எனக்குரியருள்	707	என்றுசாம்பவன்	207	எமத்தடங்கவசத்	301
எனக்குமெண்வ	745	என்றுசென்றிரை	434	எம்பலுற்றெழுந்த	384
*எனக்குமெண்வ	759	என்றுதியினை	834	எயினனின்னகை	331
எனவுரைத்தலும்	405	என்றுதேரினை	769	எரைக்கொண்டு	429
எனவுரைத்துத்	704	என்றுநான்முக	772	எவியகாரியம்	190
எனையின்னவர்	394	என்றுபரமன்	465	எவியப்பெருந்	405
என்பதுன்னி	509	என்றுபின்னரும்	760	எவுண்டு	46
என்பபலவும்	139	*என்றுமன்னவன்	805	எழிரண்டாகிய	872
*என்பனபலவுமந்	793	என்றுமாலியவா	226	எழுடைக்கடலினு	602
என்பனபலவும்	373	என்றுமைந்தனை	757	எழுமேழும்	504
என்பனமுதல்	264	என்றுரைத்தமரர்	925	எழுவேலையும்	589
என்பென்பதியாக்	164	என்றுரைத்தரக்	814	எழுனைப்படுங்	417
என்பந்ததுநீர்	139	என்றுரைத்தனும்	875	எழைசோபனம்	696
என்பயினல்கினை	235	என்றுரைத்தினவ	295	எழ்கடலதனிற்	905
*என்றகாலையில்	780	*என்றுரைத்தினவ	332	எறினனினாய	772
என்றகாலையின்	90	என்றெடுத்திலங்	339	எறினன்விமானந்	770
என்றபோதத்திரா	823	என்றெடுத்து	427	எறினுனிராமன்	772
என்றபோதின்	708	என்றெழுந்தனன்	405	எறினூரெழுது	560
*என்றபோது	715	என்றென்றேங்கா	131	எறுகசேனையெல்	885
என்றபோதெழுந்	799	என்றேங்கியரற்று	660	எறுதுமென்னை	255
என்றலும்வனடி	847	என்னகைக்கடுப்	613	எறுநான்முகன்	536
என்றலுமாருதி	851	என்னகையெறிந்	397	எற்றயினிச்	6
என்றலுயிறைஞ்சி	262	என்னச்சொல்லிய	75	எற்றுக்கோடலும்	507
என்றலுயிறைஞ்சி	903	என்னதாருகுகொ	82	எனையிறவுங்	218
என்றலுமுலகம்	258	என்னநின்றிரங்கி	242	எனையீர்பிறருந்	918
என்றலுமெயிற்றுப்ப	58	என்னப்பன்னி	827	ஐம்பத்தொருவெங்	23
என்றலுமெய்தினர்	92	என்னப்பாமற்று	420	ஐயஞ்சமுல்	27
என்றலும்வணங்கி	92	என்னலுமெடுத்த	332	ஐயஞ்சாகிய	746
என்றவரோடும்	1	என்னிவனெழுந்த	181	ஐயநிற்கியலாது	429
*என்றவனியம்பந்	811	என்னினும்வலிய	54	ஐயனிதுகேட்டு	573
என்றவனிரங்கி	863	*என்னுங்காலையி	780	ஐயனிம்மொழி	778
என்றவனைகல்	429	என்னுங்காலையிரு	709	ஐயனும்வரை	927
*என்றவன்சேயை	799	என்னுடைத்தானை	44	ஐயனும்வர்கடம்	920
என்றவன்பகர்கின்	283		772	ஐயனேயழகனே	377
*என்றவாசகம்	811	என்னுமாதநிரத்	753	ஐயனேயெழை	781
*என்றவாசகமெ	754	என்னும்படியெய்	487	ஐயனேயெனும்	365

ஐயனைம்படை	587	கடக்களிநெனத்	565	கண்ணுமனமுங்	572
ஐயன்மீர்	190	கடக்காரென்னப்	528	கதம்புலர்ந்த	484
ஐயன்வந்தனன்	834	கடம்படுகரி	17	திரயிற்படைக்	94
ஐயன்வாசகங்	779	கடம்பொருமதக்	411	கதிரவனுதயகாழி	869
ஐயிருகோடியர்	476	கடர்கடந்து	124	கந்தமாதனம்	189
ஐயறுபொருள்களை	740	கடல்கடைந்த	554	கந்தர்ப்பரியக்கர்	373
ஓக்கநின்றெறிர்	632	கடல்களியாவையு	563	* கப்பையெனுங்	798
ஓதுங்கினர்	283	கடல்கிளர்ந்தெழு	198	கம்பமதத்துக்	353
ஓத்ததன்மையின்	556	கடல்பின்னே	177	கயல்வருகாலன்	219
* ஓத்தபூசனை	794	கடல்வற்றின	299	கயில்விரிவுறவரு	608
ஓத்துசெரு	597	கடவுண்மாப்படை	508	கயிறுசேர்கழற்	453
ஒருகலைத்தனி	698	கடவுளர்படைவை	63	* கயிற்றிலாக்	791
ஒருகாலையின்	446	கடன்கள்செய்து	677	கரகமுந்திய	18
ஒருகுரங்குவந்து	400	கடன்மறுகிட	338	கரக்குமாயும்	94
ஒருதிசைமுதல்	610	கடிமழ	801	கரணமென்றுள	748
ஒருவரேசென்று	394	கடித்தபற்குலங்	362	கரதலமதனிநீடு	812
ஒருவரேவல்லர்	409	கடித்தேதீருங்	630	கரத்தினிர்	50
ஒருவரைக்கொல்ல	414	கடுந்திறலமர்க்	718	கரனெடுதிரிசிரா	854
ஒருவனிந்திர	419	கட்டுரையதனைக்	227	கரன்மகன்	55
ஒருவன்மாண்டன	832	கண்களைச்சூல்	374	கரியகுன்று	690
ஒருவன்னென	486	கண்டகார்முகில்	83	* கரியதிலதமலை	470
ஒருவன்னெருவன்	486	கண்டசங்கர	587	கரியுண்ட	274
ஒருவில்லியை	445	கண்டதாமரைக்	616	கருகும்வார்குழற்	807
ஒவ்வதேயிவ்	455	கண்டத்துங்	491	* கருங்கடனிகர்ப்	786
ஒழுக்கிப்பாயும்	527	கண்டவளேயிவள்	234	கருங்குழற்கற்றை	375
ஒறுத்துலகனைத்	603	கண்டனகனவும்	156	கருமமுங்	585
ஒன்றலபல	517	கண்டனனிர்வண	191	கலத்தினிற்றிறந்த	725
ஒன்றிடினதனை	545	கண்டனன்றிசை	279	கலையினுற்	376
ஒன்றுதானுளது	835	கண்டாகுலமுற்று	624	கல்லுந்நெடு	298
ஒன்றுநீரஞ்சல்	426	கண்டார்விண்ணே	135	கல்லெறிந்தன	16
ஒன்றுமேதொடை	458	கண்டாள்கண்ணை	143	கல்லொன்று	30
ஓங்காரப்	751	கண்டிலன்றலை	371	ல்லிக்குமிடிர்த	240
ஓங்கியதம்பியை	202	கண்டிலீர்கொலா	400	கவசத்தையுநெடு	304
* ஓங்குவாலினை	819	கண்டிறந்தனர்	503	கவந்தபந்தமுங்	128
ஓசனைநூற்றின்	431	கண்டுக்கைகளாடு	501	கழன்றனநெடுங்	202
ஓசனையிரண்டு	865	கண்டுதன்	167	களியானையும்	451
ஓடுகின்றானை	379	கண்டுநின்று	505	* கறங்குகால்	810
ஓதரோதன	359	கண்ணனை	432	கற்பினுக்கரசினைப்	722
ஓமவெங்கனல்	280	கண்ணனையியுங்	559	கற்றிண்மார்பிற்	369
ஓய்வகன்றது	638	கண்ணிணையுதிரமு	728	* கண்களையிரங்	119
ஓய்வுமுற்றமும்	645	கண்ணிமைப்பதன்	84	கனத்தினுற்கடந்த	735
ஓராதேயொருவன்	663	கண்ணிற்கொடும்	35	கனிந்துயர்கற்பு	738
ஓவருமுலகத்	661	கண்ணினீர்ப்பெரு	759	* கனிவளர்பவளச்	801
ஓவிலாருடல்	454	கண்ணினுண்மணி	648	காகப்பந்தர்ச்	525
ஓளின்முற்றது	530	* கண்ணுடைநாய	727	காகமாடு	366
* ஓங்கைதருது	844	கண்ணுதலொருவ	611	காக்கலாகலாக்	508
கங்கையோடியமு	788	கண்ணுதற்பரமன்	489	காக்கவுங்	70
* கசிந்தொனங்கள்	773	* கண்ணுந்தோளு	818	காக்குகரிண்மை	427

பாட்டியமோதிரீங்	836	குடதிசைமறைந்த	785	கைகுன்றப்	533
பாட்டின்னமாருதி	876	குடதிசைவாயில்	787	கைதூற்றது	642
காணியைப்பெண்	712	குடப்பெருஞ்செவி	618	கைத்தலமுங்	535
காண்கிலன்கல்லி	342	குடல்குறைத்துக்	705	கையகவிஞ்சிக்	232
* காத்திரயிகுத்	715	குடைக்கெலாங்	490	* கையார்வெஞ்சி	819
காத்தேர்மரம்	34	குண்டலநெடுவில்	293	கையொடு	104
காந்தருப்பம்மெ	476	குதித்தனர்பாரி	633	கோடாதுநிற்பவீழ்	536
காந்தையருக்கணி	672	குமிழிநீரோடுஞ்	549	கொடிக்குலங்க	439
காம்போடு	483	குமுதநாறு	535	கொடிக்குழீயின	91
காயிருஞ்சிலை	488	கும்பகன்னனாண்டு	95	* கொடியம்திள்	786
காராயிரமுடனாகிய	296	கும்பகன்னனென்	79	கொடியின்மேலு	589
காராயின	268	கும்பகன்னனென்	420	கொடியும்வில்லுங்	530
* கார்க்கன	792	கும்பகன்னனெடு	396	கொடியேயனிவை	143
கார்த்தவீரியன்	650	கும்பகன்னனெடு	766	கொடித்தேனன்	134
காரநின்நமழைநின்	651	கும்பிகைதிமிலை	57	கொடுநீன்கரி	274
காரமேலினனே	35	குயின்றனசுடர்	631	* கொண்டவன்	791
காலங்கொண்டெ	315	குரக்கினத்தாரசை	884	கொய்ததுகொய்	634
* காலஞ்சென்றது	794	குரக்குவீரன்	692	கொய்தலைப்பூசற்	547
காலமாமாரி	856	குர்துணிந்து	437	கொலையொடுங்கா	17
காலமீதெனக்	114	குருக்கலை	790	கொல்லவந்தானை	254
காலவன்படையுந்	48	குருதிப்புனல்	303	கொல்லாதமைத்	665
காலன்மாற்புழைச்	393	குருதியின்கண்ணன்	50	கொல்லோடுசுடர்	481
காலிழந்தும்	443	குலக்கிரிகள்	568	கொல்வனென்று	287
காலின்மாமதலை	862	குலையப்பொருசூல	37	கொள்ளியிற்சுடர்	123
காலும்வெங்குன்னு	649	குலவைக்கண்ணிய	120	* கொற்றவன்னுட	845
காலெனக்கடுவெ	279	குறித்தெறிந்தன	456	கொற்றவிற்	593
காலையுமனத்தையும	15	குனித்தகோலப்	700	கொற்றவெஞ்சரம்	636
காலைவந்திறுத்த	864	குன்றிடைநெரிதர	332	கொற்றவெஞ்சிலை	399
கால்கினர்தேரோடு	12	குன்றுகோடியுங்	93	கொற்றவெண்கு	677
காளமேகத்தைச்	353	குன்றுறழ்வரிசிலை	852	கொன்றனனினி	474
காளியைப்பண்டு	392	கூந்தலம்பாரக்	215	கோடிகோடிகொ	117
காறலைத்தலத்தொ	278	கூயினனூர்தை	56	கோடிகோடிக்	368
காறேய்மேனிக்	532	கூவிரஞ்செறி	643	கோடிகோடிநூ	90
காற்றன்றிது	95	கூற்றமுன்னெதிர்	367	கோடியையிரண்டு	492
காற்றிசைசுருங்கச்	135	கூற்றின்படி	305	கோடுநான்குடை	116
காற்றினுக்கரசன்	841	கூற்றின்வெங்க	646	கோடையில்வறந்	900
காற்றுலந்து	201	கூற்றுக்கோடினுங்	613	கோட்டுவார்சிலைக்	764
காற்றெனவுருமே	346	கூற்றின்னினி	781	கோத்தமேகலையி	216
காளுநிலமகளைக்	127	கூட்டதூதர்	...	கோமுனியோடு	906
கீச்சுறுகிரி	18	கூட்டவான்பொ	...	கோரவாளி	440
கிடைத்ததானிகள்	34	* கூவனெடுசெ	...	கோலொன்று	324
கிட்டுந்தையிது	798	கூடகங்கண்	...	* கோல்பொத்திய	444
கிழிந்தனமா	176	கூட்டதோன்றல்	826	கோல்விழுந்து	455
கிளர்ந்தாரையுங்	96	கூட்டயலிருந்த	544	கோவொடுதாசு	843
* கிண்டனசெலிக	61	கூட்டயலிருந்த	417	கோளோடுதார	175
குகளைத்தன்பதியு	927	கூட்டவையை	138	கசரம்முநீர்ச்	531
குடககையிற்	388	கைகண்டான்	369	ங்கத்தின்	60
குடககையிற்	853	கைகயன்றனயை	880	ங்கமூதிய	83

சங்காரத்தாற்	627	சுடர்க்கொழும்	361	சொல்லியென்	829
சங்குபேரியுங்	92	சுணங்குறுதுணை	728	சொல்லித்தும்	820
சங்கொலிவயிரின்	57	சுண்ணுமுஞ்சாந்து	879	சொற்றதுகேட்ட	243
சண்டக்கடு	450	சுரிக்குமண்டலந்	562	'சொன்னகூற்றுவு	771
* சந்திரமானந்	800	சுருக்கமுற்றது	471	சொன்னசங்கின	587
சந்திரற்குவமை	923	சுருக்கியவுருவதை	843	* சொன்னசோபன	697
சந்திரன்	184	சுழித்தெறி	109	சொன்னநூறுடை	92
சந்திரன்றேவிமாநி	714	சூரியன்சேயுஞ்	430	சொன்னவாசகம்	780
சம்பரன்றன்னை	921	சூரியன்பகைஞன்	15	சொன்றாவர்	38
சல்லியமகற்றுவது	197	சூரியன்பெரும்	20	சோணிதக்கண்ண	41
* சவரியதிருக்கை	802	சூரோடுதொடர்ந்	481	சோதியான்மகன்	686
காகத்தீவினின்	388	சூலங்களுமழுவுஞ்	315	தகர்ந்நுமால்வரை	638
சாம்பனைவதன	422	சூலம்மெனின்	29	தகைவாணகர்	150
சாய்ந்தவல்லுருமு	604	சூலம்வாங்கிடிற்	409	தசும்பிற்பொங்கிய	413
சாலிகைமுதல	519	சூழ்கடற்புனலும்	688		644
சாலிவண்கதிர்	15	சூழ்கடனன்கிற்	909	தட்டந்திரைப்பரவை	285
சானகியாம்	234	சூழ்வினைமாயம்	326	தடித்துமின்குலம்	91
சானகியுருவமாகச்	229	செங்கதிர்ச்செல்வ	61	தடித்துவைத்	593
சான்றோர்மாதைத்	133	செஞ்சரத்தொடு	85	தடிவனகொடுஞ்	75
சீகைநிறைக்கனல்	14	செந்தீவினை	595	தட்டினுர்தழுவின	103
சிங்கவேறனைய	242	செம்புனற்சோரிச்	339	தத்துநீர்க்கடல்	22
சித்தமொத்துளன்	913	செம்பெருங்குருதி	74	தந்தனன்மருந்து	515
சித்திரகூடத்தைத்	851	செம்போடுதிரத்தி	482	* தந்திரமுற்ற	810
சித்திரகூடந்தீர்ந்	812	செய்கின்றிரிருவர்	65	தந்தையர்தேரிடை	74
சித்திரத்தன்மை	244	செய்தமாதவம்	812		88
சிந்தூரங்களின்	75	செய்யதாமரை	123	தந்தைவேகமுந்	817
* சிந்தைநாயவன்	771	* செல்வனேயின்	773	தனையனைக்கொன்	126
சிரத்துவாச	803	செல்வாயென்னச்	625	தம்பியர்தம்மொடு	237
சிரமொராயிரந்	586	செறுத்தவீரர்	454	தம்பியைத்தழுவி	262
சிருங்கபேரியது	926	சென்றதேர்	589	தம்மனத்திற்	451
சிலவர்தம்பெருங்	26	* சென்றவன்றன்	715		670
சிலையுறதெனிணும்	343	சென்றவெங்கணுந்	619		52
சிலையின்கனை	273	சென்றனசென்ற	13	தருமநீதியின்	331
சில்லிப்பொருதேர்	28	சென்றுசேனையை	418	தருமமென்று	516
சில்லியந்தேர்	17	சென்றுவெங்	60	* த்ருமராசனும்	781
சில்லியாயிரஞ்	499	சேணவந்தர	590	தருவனமொன்றீர்	183
செய்யுடறச்	75	* சேதுவின்கரை	793	* தலைகளைநோக்குந்	65
சிவனுமயனும்	470	சேமித்தனர்	312	தலைகிடந்தன	697
சிவனோவல்லன்	628	சேய்விசும்பினின்	512	தலைபிசைத்தாங்கி	668
* சிறந்தநின்கருணை	781	* சேர்ந்துசேது	796	தலையறிற்றருவ	635
சினத்தொடுங்	373	சேலியற்கண்	367	தலையினைநோக்குந்	352
சீதநீர்முகத்தினப்	245	சேவடியிரண்டும்	881	யின்மேற்	375
சீதையென்றொருத்	191	சேனாபதியே	267	தழுவினர்தழுவின	668
சீலமுங்காட்டி	720	சேனையைக்காத்து	430	தழுவினனின்ற	881
சீற்றமாகிய	393	சோரிந்தனபகழி	45	தளப்பெருஞ்சேனை	68
சூக்கிரீவநின்	777	சொரிந்தனபகழி	102	தளிரியல்பொருட்	655
சூக்கிரீவநீன	124	சொல்லறுக்கும்	443	தனைத்துவைத்தது	120
சுடரும்வெள்வனை	25	சொல்லிதுகேட்டு	72	தறிபொருகளினல்	221

தன்ஹனிச்சரண்	782	திமொய்த்த	495	தேரார்ப்பொலி	480
தன்றூதையை	83	தியவன்பகர்ந்த	44	தேரினைக்கடாவி	839
தன்னகவசக்	565	தியிடையருகுறச்	734	தேரினைநீகொடு	658
தன்னுடைச்சேனை	40	தியொத்தவயிர	286	தேரின்மேற்	64
தன்னைக்கொல்வது	88	தியொத்தனை	447	தேருமதமாவும்	462
நூக்கினூரிடத்தும்	103	தியொப்பன	296	தேருமாவும்	483
தாங்குவாரில்லைத்	127	திருட்சிச்சீதையோடு	251	தேரும்யானையும்	24
தாதைக்குஞ்	252	தீர்ப்பதுதுன்பம்	256	தேருளதெனின்	336
தாதையையிழந்த	194	திவினையாம்பல	874	* தேரேறி	795
தாமசுத்தினிற்	619	* துங்கவிற்கரத்	818	தேரேறினர்	98
தாமச்சுடர்	483	துஞ்சினாய்கொ	366	தேரொடுகளிறு	100
தாமடங்கலும்	620	துடித்திலனுயிர்ப்பு	243	தேரொடும்	52
தாமவிந்து	620	துண்டப்பட்டு	594	தேர்திரித்தனை	643
தாமுளரன்றே	421	துயிலவாளியரக்க	588	தேர்மேலுளர்	487
தாயருக்கன்று	877	துருவத்தார்ப்புரவி	900	* தேவதானங்கள்	791
தாயருந்தம்பிமா	250	துவனவில்லின்	586	தேவரதுகேட்டு	567
தாயோநீயே	130	+ துளங்கியந்தக	771	தேவருமவுணர்	424
தாய்சொற்கேட்ட	833	துளீரூபாய்புரவி	337	தேவருமுனித்	573
தாய்படைத்துடை	494	துறக்குந்தன்மை	753	தேவருமுனிவரு	740
தாருகன்பண்டு	615	துறத்தலாற்றுறு	623	தேவருமுனிவர்	180
* தாரையைச்	80	துனையும்வேகத்தா	625	தேவருமுனிவர்	859
தாவிவான்படர்ந்	870	துன்பவினையாட்டி	137	தேவருமுனிவர்	899
தாழ்வும்புத்திறைப்	205	துன்புருக்கவுந்	820	தேவரேமுதல்	268
தாளரிச்சதங்கை	377	துளக்கியதுணி	354	தேவரைக்கண்டே	159
தாளார்மரநீலன்	31	துளியொடுநெற்றி	459	தேவரோடு	370
தாறுகொண்மத	277	துணுடைநிரை	607	தேவர்க்குந்	673
தானவரோடு	423	துதர்கூறிடத்	395	தேவர்தம்	192
தானவைதொடுத்த	492	துதுநடந்தவனை	9	தேவர்தம்படை	112
தானேசிவன்	314	துமக்கண்ணனும்	20	தேவர்திரிபுவன	470
தான்பிரிகின்றிலா	266	துவியம்பெடை	502	தேவர்பூமழை	690
தான்பலிட்டது	308	தெய்வநீராடற்	912	தேவாசுரருந்	271
நீசைநிலைக்கடகரி	606	தெய்வநெடும்	442	தேருமதமாகரி	272
நிசையுறுதுகிலது	609	தெய்வப்படை	318	தேறினலுதலானே	547
நிண்டேரறியச்	33	தெய்வவான்பெரும்	87	தேறினாற்பின்னை	642
நிண்மார்பின்	484	தெய்வவிமானத்தி	142	தேற்றுவாய்தெரிந்	422
நிரிந்தனவுலகமு	737	தெரிகனைவிசம்பி	277	தேனுடையலங்க	784
* நிரியுவலகின்	470	தெரிந்தான்சில	302	தையலைத்துணையி	246
நிருகுலவஞ்சினத்	362	தெவ்வடுஞ்சிலைக்	796	தையலையிராமன்	162
நிருக்குவான்மலி	750	தெளிவுற்ற	483	தொகுப்படை	98
* நிருந்துமாதவன்	812	தெள்ளருங்	380	தொடங்கியவேள்	282
நிருவடியிரண்டு	850	தென்றலையாழி	350	தொடங்கியவேள்	326
* நிருவணையுயர்	793	தென்றிசைநின்று	237	தொடுக்கின்றேன்	88
நிரைகடற்க்கிரு	917	தென்றிசையிரண்	857	தொடுத்தநாண்	180
நிரைக்கடற்பெரு	284	தேடிச்சேர்ந்த	513	தொடுத்தவாளி	437
நினகரணையணவு	469	தேம்படுபடப்பை	919	தொடுப்பதன்முன்	264
நீக்கின்றகிவ்	313	தேயநின்றவன்	617	தொடுப்பதுசுடர்ப்	459
நீக்கொண்டவஞ்சு	253	* தேயந்தமாமதி	796	தொல்லையதுணை	244
நீமுகமுடையன	610	தேரழிந்திடச்	82	தொழுக்கையோடு	564

தொழுதனர் தலைவ	524	நாயகன் றன்மை	244	*நீருல்விநீர்	844
தொழுதனன்	867	நாரணன்படை	617	நீருளதனையுஞ்	380
தொழுதுசின்றத	826	நாரணன்றிரு	648	நீருளதனையும்	319
தொழுதுசின்றவ	868	நாராயணநரர்	310	நீரொத்தன	300
தோடவழிலங்கல்	113	நாலஞ்சாகிழ்	554	நீர்த்தரங்க	638
தோடுண்டசுருளந்	213	நாலேநீமவுலி	908	நீர்விரையனான்	91
தோடுமுதநறந்	654	*நாறுபூக்குழ	697	நீலங்காட்டிய	366
தோரணசட்டு	846	நாற்கடலனைய	59	நீலங்கொண்டார்	623
தோற்பனென்னி	511	நானடெய்த்	541	நீலனாயிரம்வடிக்	118
தோற்றமென்பது	748	நானாவிதப்	450	நீலனைமுதலாயுள்	62
தோற்றனனே	606	நானுனையிரத்து	284	நீறுபூசியும்	364
தோற்றும்முரு	36	நான்முகத்தொரு	908	நீனிநற்குதர்	605
தோன்றலுஞ்	871	நான்முகனுக்கு	235	நூங்குகின்றதிவ்	613
தோன்றியநாண்மு	197	நான்முகன்விடை	860	நூபுரம்புலம்பிடச்	667
தோன்றியபரத	876	*நான்முகன்ருதை	887	நூரூயிரகோடி	35
தோன்றினனிராம	579	நீருதிதன் குலப்	391	நூரூயிரமத	97
தோன்றினனென்	200	நிருதித்திக்கின்	628	நூரூயிரமத	445
தோன்றினுள்வந்	562	நிருதியின்றிசையி	996	நூரூயிரம்வடிவெவ்	596
நகைபிறக்கின்ற	550	நிலஞ்செய்து	327	நூறுகோடிதேர்	500
நங்கன்காரியம்	121	நிலத்தியல்பன்று	381	நூறுநூரூயிரகோ	280
நங்கினாயுலத்தது	224	நிலந்தவாத	223	நூறும்மிரு	36
நங்கைமற்றுசின்	757	நிலைகொள்பேரிருள்	23	நேடியனவுலகெலா	71
நஞ்சினும்வெய்யவ	280	நிலைகோடல்வ்	484	நெடும்படை	534
நடுங்கிநஞ்சடை	414	நிலையுமாதிரத்து	371	நெடும்பாற்கடற்	311
நடுங்கினர்நாண்முக	735	நில்லடாநில்லு	292	நெய்கொள்சோரி	457
நடுங்குகின்ற	542	நினைக்கவுந்	821	நெய்யழல்வேள்வி	11
நணித்துவெஞ்சம	561	நினைந்தனமுடித்	494	நெய்யார்பெரு	153
*நந்தியம்பதியி	795	நினைப்புமுயிர்ப்பும்	145	நெய்யுறக்கொளுத்	108
நந்தியின்பதியின்	820	நினைவதன்முன்ன	251	நெருக்கியவமரர்	920
நம்பியபரதனோடு	896	நின்மினகணின்மி	290	நெருக்குடைவாயி	387
*நம்பியம்பரதனுந்	887	நின்றபோதினில்	793	நெற்றியினமுலுஞ்	790
நம்முளீண்டொரு	477	*நின்றபோதினில்	794	*நெற்றிவிழியான்	626
நவங்கொணெஞ்சி	25	*நின்றவடனனை	800	நேயிப்பெயர்	267
நவசெய்வன்றலை	26	*நின்றவனரிவவயி	314	நேயியுக்குலிசவே	347
நவமணிக்காமும்	923	*நின்றவாரிதியை	800	நோக்கிற்றென்	821
நறவுமுனு	540	நின்றருடனின்ற	485	நோக்கினன்கரடிக	190
நற்பெருங்கல்விந்	215	நின்றிலனுடனெறி	192		
நன்றருக	307	நின்னுடைமுன்னர்	71	நோக்கினுன்பெருந்	124
நன்னுதனின்னை	787	*நின்னைமீட்பதே	796	நோற்றுடைத்தவத்	47
நன்னெறியறிவு	919	நீங்கினர்நெருங்கி	462	பகுதியென்றுளதி	743
நாகநாளில	556	*நீடுவேலேற்றவந்	882	பகுத்தபல்வளந்	555
நாடுளதனையும்	658	நீண்டதோள்களா	407	பங்கயத்தொருவ	782
நாணத்தாற்சிறிது	424	நீண்டயின்னெடு	591	பங்கயத்தொருவ	905
நாணெலாந்துந்	162	நீதியாறெனத்	776	பசப்புன்றபெரும்	616
நாண்டொழிலோ	291	நீந்தரும்புனலிடை	735	பச்சிமத்தினும்	81
நாமத்திண்போர்	529	நீயிதெண்ணினே	831	பச்சைவெப்புரவி	340
நாமயோசனைகள்	182	நீரினைக்கடக்க	225	பஞ்செரியுற்றது	378
நாயகன்றலை	420	நீருமுளவே	572	படங்கொள்	82

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி

க்சிந்.

படம்பிறங்கிய	862	பல்பகவிற்றந்த	852	பாற்கடனடுவினார்	601
படித்தலஞ்சுமந்த	344	பல்பெரும்பதாகை	41	*பானநல்லமுது	845
படியினதாதலின்	194	பல்லாயிரகோடியு	479	*பானநெய்யுட	811
படியைப்பார்த்தன	413	பல்லார்படை	271	*பானநெய்யொடு	844
படுகளப்பரப்பை	101	பல்லும்வாயும்	360	பீச்சரிற்	14
படுகின்றதன்றோ	295	பல்விலங்கொடு	76	பிடித்தவர்கள்	440
படுமதகரிபரி	488	பவளீக்குன்றினின்	389	பிரிந்தார்பலர்	448
படுமாரிடுநெடுங்க	273	பள்ளம்படு	449	பிறகினின்றனன்	81
படைக்கலங்களும்	90	பறிக்குமாற்பிற்	370	பிறப்பினுந்துணை	722
படைக்கலவிஞ்சை	330	பனிப்படாநின்றது	583	பின்புளதிக்கடலெ	172
படைதுறந்து	642	பனிமலர்த்	320	பின்னருமவனுக்கு	926
படைத்தலைவர்	463	பனிவரைகடந்தன	96	பின்னர்வீடணன்	676
படைப்பெருங்குல	395	பன்னசாலையுட்	808	பின்னிணைக்குரிசி	883
படைப்பெருந்தலை	61	பன்னுநீதிகள்	694	பின்னுநோக்கினு	753
படைப்பெருந்தலை	291	பன்னெடுங்	913	பின்னுநோர்வரம்	764
படையங்குது	309	பாகசா, னனும்	99	*பின்னைவாதருவ	791
படையுக்விமையவ	608	பாகடர்ந்து	713	பீறிற்றமண்டம்	563
படையொடுமேலவ	19	*பாகமங்கை	806	புகன்றவன்	794
பட்டதுமுண்டே	545	பாகவான்பிறை	348	புக்கதாற்	93
பட்டாருடற்	446	*பாகவான்பிறை	781	புக்கிவ்வூரிமைப்பி	247
*பண்குலாவிய	811	பாசமுயிற்றது	8	புட்டிலொடுகோ	566
பண்டரிதன்	569	பாசமுமுற்றிச்	134	புந்தியோங்கு	699
பண்டருகினிவ	58	பாசமோமலரின்	286	புயல்பொழியருவி	518
பண்டொன்முக்கன்	615	பாசம்போயிற்றூற்	166	புரங்கடந்தவப்	419
பண்டொன்றொழுந்	756	பாடினூன்றிரு	695	புரங்கனெய்தபுங்க	433
பண்டிலகு	473	பாடுவார்கள்	541	புரஞ்சுடப்பண்டு	649
பண்ணவனுயர்	609	பாடுறுபன்மொழி	741	புரஞ்சுகடவுளும்	472
பதவலிச்சதங்கைப்	924	பாணியிற்றள்ளி	216	புரந்தரன்செருவிற்	60
பதைக்கின்றதொர்	593	பாதகவரக்கன்	240	புரந்தரன்பகை	563
பதைத்தவன்வெம்	263	பாந்தட்பலிற்றலைப்	615	புரந்தரன்பெரும்	760
பதைத்தானுடனி	308	பாய்ந்தவன்றோளி	51	புரிந்தோடின	300
பத்தினிதன்னைத்	255	பாய்ந்தனனங்கு	177	புலவிமங்கையர்	556
பத்தொலென	783	பாய்ந்தனன்	187	புறவொன்றின்	519
பத்தொருநாலு	8	பாரணைத்தவெம்	391	புற்றினின்று	415
*பயனுறு	802	பாரமாமதில்	778		125
பயிலுங்காலம்	130	பாரிடந்துகொண்	619	*பூக்கமழ்	786
பரசுடைக்கடவு	719	பாரிற்செல்வது	558	*பூசனைத்தொழில்	795
பரதனெது	365	*பாரினின்றதங்	772	பூசனைத்தொழிற்	617
*பரதனைத்தீயையு	819	*பாரெழுவி	792	பூண்டொரு	372
பரதனையினைய	927	*பார்க்கெலாம்	731	பூதரமனைய	550
பரத்துவனுறை	847	பார்த்தானெடுந்	316	பூதலத்தாவொடு	200
*பரத்துவன்வருத	836	பார்படைத்தவன்	121	பூதலத்தினுக்கு	652
பாற்றுறு	232	பார்ப்பான்றரும்	314	பூமகக்கணி	915
*பரிகலத்தமுது	845	பாவந்தோன்றிய	392	பூமலர்த்தவிசை	928
*பரியதோளுடை	398	பாழிப்புயம்	27	பூவலர்மரத்தைப்	184
பருந்தடர்சுரத்	729	பாறடுகளத்	484	பூவாய்வாளிச்	527
பலகளந்தலை	561	பாறுபடுகிறகு	469	பூவுந்தளிர்ந்	153
பலபடமுறுவல்	215	பாற்கடற்	537	பெண்பிறந்தவர்	758

பெண்மையும்பெரு	726	மங்கலமுதலா	801	மழுவுஞ்சுலமும்	993
பெய்யுமேமழை	740	மங்கலாகிதி	769	மழுவெழுந்தண்டு	475
பெரியதிண்புயன்	396	*மங்கைசோபன	697	மழைகளுங்கடல்க	199
பெரியவாட்	25	மங்கையர்குலத்து	380	மழைக்குலத்தொடு	553
பெருஞ்சிறை	239	மங்கையமுதலாள்	143	மழைத்தமேகம்	441
பெருந்திறலநுமன்	196	மஞ்சரங்கிய	640	மறக்கண்வெஞ்	392
பெரும்படைத்த	496	மணிகுண்டலம்	448	*மறக்கண்வெஞ்	810
பெறுஞ்சிறப்பெல்	323	மணிடுடுத்தேரிண்	341	*மறத்திறல்வாலி	786
பேரிடொருவர்க்	924	மண்குலைகின்றது	235	மறத்தான்செய்கை	626
பேதைமையுரைத்	323	மண்டப்படு	483	மரலியைப்பண்டு	390
பேரிகலித்தன	12	மண்டலமதியி	715	மறவெற்றி	482
*பொங்கியசின்னை	727	*மண்டிப்புக்கணன்	771	மறிகடல்குடித்து	226
பொங்குடற்றுணர்	278	மண்டிலவரிசிலை	605	மறித்தாயிரம்	304
பொங்குதோள்	369	மண்ணிற்செல்வன்	592	மறைகளேதேறத்	346
பொய்யாநூதர்	140	மண்ணுறநடந்த	385	மறைத்தனதிசைக	342
பொய்யொருமுகத்	489	மண்மேல்வைத்த	131	மறைந்துபோய்	84
*பொய்வித்தி	802	மத்தக்கரிடுடு	96	மறைமுதற்றணி	614
பொருத்துபோர்ப்	540	மந்தரக்கிரியென	598	மறையவர்தங்கட்	920
பொருயினுகம்	127	மந்திரக்கிழவர்	917	மறையவரவடிவு	841
பொலங்கொண்ட	266	மந்திரச்சுற்றத்	835	*மறையவரவாழி	914
பொழுதுகீட்டிய	639	மந்திரமுளதால்	111	மறைவிரித்தென்	553
பொற்றடந்தேரு	581	மந்திரவேள்வி	283	மற்றயனின்ருள்	171
பொற்றேர்பரிமா	268	மந்திரியர்தந்திரிய	829	மற்றவனவயம்	858
பொன்கயிற்றூர்	636	மயன்கொடுத்தது	509	மற்றவாசகஞ்சேகட்	398
பொன்மதிற்	870	மயிந்தன்மா	918	மற்றிதன்நாயமை	787
பொன்மலேமீது	198	மயிரின்காரொறும்	641	மற்றும்வேறு	432
பொன்றமுஞ்சை	144	மரகதச்சயிலஞ்	911	மற்றொலாநுமை	290
பொன்னரும்புறு	514	மரகதச்சயிலமீது	916	மற்றையவீரரெல்	250
பொன்னின்னோ	529	மரக்கலமியங்க	789	மற்றையோர்	106
பொன்னைத்தீயி	758	மரக்கொடுமருந்து	569	மற்றையோர்களும்	206
பொன்னெளிமேரு	372	மரமுங்கல்லுமே	504	மற்றையோர்க்கும்	677
போகலவென்ற	230	மருத்தின்காதல	515	மற்றைவீரர்கள்	120
போகின்றகாலே	855	மருத்தினுமிளிய	724	மனத்தான்மலர்	314
போதாவிசும்பிற்	803	மலயமென்பது	390	மனத்தின்முன்	254
*போதியென்றவ	794	*மலரின்மேலயன்	772	மன்றலங்குமுற்	560
போயினடா	236	மலைகளும்	276	மன்றலங்கோதை	248
போயவன்மாறி	238	மலைகளைநோக்கும்	66	மன்றன்மாமலரோ	664
போயினடையல்	163	மலைப்பெருங்கமுதை	99	மன்னர்தொல்சுல	742
போயினதிசைகள்	47	மலையிற்பெரியான்	28	மன்னிழைத்த	830
போயினார்போய	110	மலையிளையெடுத்த	859	மன்னிற்றின்	827
போரரிந்தமன்	440	மலையுமறி	467	*மன்னுபொற்	785
போர்மகளைக்	665	மலையும்வேலையும்	411	மாகநெடுங்கரம்	13
போழ்ந்தெனவரக்	661	மலைவிழுந்தவா	436	மாகவாகாயஞ்	252
மகரமறி	466	மல்லந்தல	32	மாடிருந்தவர்	361
மங்கலகீதம்பாட	910	மல்லின்மாமாரி	342	மாடுறவனைந்து	154
மங்கலகீதம்பாட	917	மழுவற்றுமும்	445	மாடெரிந்தெழுந்து	82
மங்கலநீதவர்கூற	265	மழுவாள்வரினும்	154	மாட்டானிவன்	807
மங்கலநீக்கினுரை	161	மழுவிற்கூர்வாய்	528	மானிக்கப்பலகை	910

சேய்யுண்முத்தந்தழிப்பகராதி

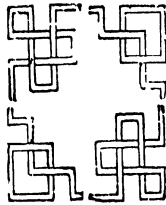
கூசுடு

	*மாயையொண்க	801	முப்புரமெரித்தவ	571
மாண்டவர்மாண்ட	*மாறதாய்	770	முரசொலி	848
மாண்டனனகம்ப	மாறிமாறிவரிசிலை	647	முரட்டடர்	818
மாண்டாய்நீயோ	மா		முழங்கினயானை	42
மாண்டாரையுய்வி	மாற்றமொன்று	70	முழவிடுதோளொ	599
மாண்டொழிந்து	*மானமானமீப்	805	முழுவதேமுலகம்	247
மாதாரர்களும்	மானமீதரம்பையர்	721	முழைக்குலச்சீயம்	14
மாதலிகொணர்ந்த	மானமும்பாழ்ப்பட	282	முளைக்கொழுங்கதி	214
மாதலிவதன	*மானவேந்தரும்	845	முறுவல்வான்	77
மாதவர்மறைவலா	மானவேலரக்கர்	107		225
*மாத்வன்சொன்	மானிடனல்லன்	228		792
மாதாவும	*மானேர்விழியா	818	முற்கரக்கையர்	390
மாதர்கடந்த	மிடலின்வெங்கட	279	முற்கரங்களும்	93
மாதிரமனைத்தையு	மிடல்கொளும்	109	முற்படுகலிக்	18
மாதிரமொன்றினி	மின்போன்மிளிர்	31	முற்றியற்சிலை	548
மாதத்தடமேருவை		273	முனிவரர்வாசகக்	718
*மாதத்திரைமணி	மின்னும்படை	270	முனிவரேமுதல்வ	432
மாபக்கனும்	மின்னும்மோடை	530	முனிவர்வானவர்	808
மாபெரும்	மின்னைக்காட்டுதல்	749	*முனிவன்வான்	811
மாப்பிறழ்	மின்னைநோக்கியவ்	804	முனைவருமமரரும்	728
மாப்புண்டரவாளி	மின்னையேயுழை	814	முனைவர்வானவர்	559
மாப்பெருந்திவுகள்	மின்னையேர்மவுலி	925	முன்பிறந்த	77
மாமரத்தார்	மிட்டமக்கையால்	104	முன்புப்பின்பிரு	744
மாமாலியு	மிட்டெழுந்து	823	முன்னிற்றேன்றி	204
மாயத்தால்வகுத்தா	மிண்டவனிளவ	580	முன்னின்றரொலா	512
மாயமான்விடுத்த	மிண்டனவோ	601	முன்னேயுளன்	448
மாயம்பொத்திய	மிண்டுவேலையின்	418	முன்னேயென	39
மாயையின்மொன	மீயவர்யாவரும்	19	முன்னைத்தேவர்த	125
		302	முன்னைநீக்குவெ	702
மாயோனெடும்	மின்னெலாம்	73	முன்னையோரிநற்	328
மாரியாக்கிய	மின்சுலங்குலைந்து	199	முன்னேடுதிரப்	482
மாருதிக்கில்லை	*முகுத்தமானது	794	முடியறெய்யொடு	278
*மாருதிச்செல்	முகையினுண்மலர்	128	மூண்டசெருவின்	566
மாருதிதன்னை	முக்கணன்படை	262	மூண்டபோர்தொ	288
*மாருதிரின்னை	முக்கணன்படை	111	மூண்டெழுசேனை	524
மாருதிமுதல்வராய	முக்கணன்முத	378	மூதுணர்ந்த	401
மாருதியலங்கல்	முக்கோடிவாணு	650	மூலத்தானையென்	400
மாருதியையநோக்கி	முடிந்ததுநந்தம்	239	மூலமுதலாயிட	460
மாருதியோடுநீயும்	முடிபுனைந்த	691	மூவகைத்திரு	824
மாருதிவந்தேனை	முடிபுநாட்டானே	245	மூவகையுலகம்	322
*மாருதிவிடை	முட்டியசெருவின்	327	மூவகையுலகம்	287
மார்பிடைநின்ற	முதியாருணர்	147	மூவர்க்குமிளைய	883
மார்பினூர்	முத்தம்வாணகை	221	மூவுலகத்தவரும்	232
மாலியைக்கண்டே	முத்தன்மைமொழி	220	*மூன்றினூற்றி	414
மாலியைமாலிய	முத்துருக்	823	மூன்றுகண்	476
மால்சுலங்கலில்	முந்திவந்துலகு	649	மூன்றுவைப்பினும்	500
மால்வரைக்குலம்	முந்தைநாண்முதற்	765	*மூன்றெனநின்ற	887
மாவாளிகள்	முந்தைநாள்	319	மூல்கிடந்த	368

மெய்குலைந்திரு	281	*வங்கநீனெடு	769	வலங்கொண்டு	56
மெய்கொள்	689	வங்கியம்வகுத்த	217	வலஞ்சுழித்து	114
மெய்யிற்பட்டன	81	*வஞ்சகக்கொடி	694	வலம்வருமளவையி	734
மெய்யினுக்குயிரை	860	வஞ்சரில்லையிவ்	766	வலம்வருமிடம்வ	600
மேசத்தின்பதங்	178	வஞ்சவினேசெய்து	461	வலிக்கடன்	543
மேகமெத்தனை	409	வஞ்சனைமன்னன்	232	வலியானவிராகவ	269
மேக்குநீங்கிய	701	வஞ்சனையிற்பிறு	839	வலியிதன்மேலே	424
மேதாவினையோய்	152	வஞ்சனையென்பது	257	*வல்லரக்கரை	771
மேருவினைக்கடந்	173	வஞ்சியையெங்குங்	240	வல்லவனவ்வுரை	71
மேருவின்கொடு	633	வடகுணதிசையிற்	181	வல்லனமாயவிஞ்	263
மேவிக்கனன்முன்	149	வடவைத்தீயினிள்	393	*வல்லிசோபன்	697
மேற்படவிசம்பை	386	வணங்கிரீயைய	56	*வல்லமாதிர	781
மேற்றிசைவாயிலே	233	வணங்கியந்த	695	வழங்காசிலே	269
மேனகையரம்பை	711	*வணங்குநுண்ணி	775	வழங்குபல்படை	412
மேனகையிலங்கு	213	வணங்குநுண்ணி	21	வழியடித்துண்	792
மைந்தரைப்பெற்	756	வணங்குநுண்ணி	775	வளனணிகலனுந்	924
மைந்தவோவெனு	363	வணங்குவார்	331	வளைத்தார்மத	479
மைந்தனுற்று	224	வண்டினதுருவங்	256	*வளைப்பிறளிர்	802
மைந்தனென்	227	வண்டிலாவல்கன்	43	வள்ளலும்	919
மைந்தனென்னை	833	வண்டெனமடந்	189	வள்ளனின்	579
மைந்திறவரக்கர்	43	வண்ணக்கரு	268	*வன்புலங்	781
*மையலின்றியே	775	*வந்தடைந்துனக்	782	வன்புலங்கடந்து	351
மையொடுபகைத்	104	வந்ததனைவானவர்	570	வன்றூனையை	256
மொய்த்தாரை	447	வந்தயனின்று	171	வன்னிநாட்டிய	186
மொய்யறழர்த்தி	345	வந்தனன்மருந்தி	201	வன்னிமன்னனை	401
மோகமொன்றுண்	508	வந்தானெடுத்தகை	296	வாங்கினுனிரு	769
மோதரன்முடிந்த	582	வந்திலனி ராமன்	113	வாங்குதுந்துகில்க	901
மோதிரம்வாங்கித்	837	வந்திவள்	234	வாசநாண்மலரோ	179
யாண்டுவந்திங்கு	822	வந்துதாழ்ந்த	678	வாசநானுமலரோ	639
யாதிதற்கொன்று	701	வம்மினடவம்மின்	462	வாடைநாலு	486
யாதியானியம்பு	727	வயிரமாணிக்க	904	வாட்டனின்வயங்	385
யாதுமினிச்செயல்	234	வயிறுலைத்தோடி	67	வாமக்கரி	272
யாரேனுந்தான்	628	வரங்கனீருடைய	286	வாயிற்கீனல்	274
யாவதுநிலைமைத்	182	வரதகேளெனத்	761	வாய்நிறைந்தன	640
யாவராங்கிகல்	94	வரதன்போய	351	வரூப்பிறந்தும்	361
யாவருமெழுந்தன	202	வரத்தினுயினும்	622	வாய்மடித்து	167
யாவர்க்குந்தீகிலா	112	வரந்தருமுதல்வன்	348	வாய்வாய்தோறும்	629
யாளிமேலும்	435	வரந்தரும்முதன்	765	வாய்விளித்தெழு	457
யானலாவெந்தை	196	வரபீரண்டளித்து	763	வாரணமனையவன்	276
யானிவணிருந்த	710	*வரிசிலையிராம	770	வாரிரீர்	641
யானிழைத்த	706	வரிசையின்வழா	800	வார்ப்பொலி	578
யானுடைவில்லும்	289	வருகதேரென	557	வாலிசேயினிச்	777
யானுமெய்யினுக்கு	833	வருணனெடுக்கினன்	7	வாலியென்றளவில்	798
யானேசெல	39	வருத்தமேதனி	669	வாலியைவாளி	226
யானைபட்டனவோ	64	வருத்தனிதி	685	வாலுந்தலைபும்	270
யானைமேற்பறைசா	57	வருமதுதிண்ணை	198	வால்பிடித்து	18
யான்றடேன்	100	வருவாய்போல	138	வால்வளைத்துக்	176
வகைகரிந்துயர்	27	வரைபொருத	533	வால்கொண்ட	489

வாவும்வாசி	* 584	விண்ணிறைந்தன	454	வீசினரிருதர்சேனை	106
வாழிமலைத்திண்	818	விண்ணிற்சென்ற	121	வீசினன்வயிரக்	292
*வாழியசீரிராமன்	928	விண்ணிற்பட்டார்	531	வீடணக்குஞ்சின்	897
வாழியிலக்குவன்	9	விண்ணுறைவேவர்	902	வீடணநீயும்	430
வாளிற்றிண்சிலைத்	77	விண்ணைவிழங்கிய	12	வீடணமலனை	334
வாளும்வேலும்	639	விண்பிளந்தொல்க	549	வீடணன்சொல	509
வாள்கடைக்கணித்	644	விண்போர்த்தன	595	டணன்றனை	776
வாள்வலம்பட	552	விந்தமன்னதோட்	119	வீயந்தாளனிராமன்	158
வானநாடியர்	128	விரதநான்முனிவ	914	வீரநாடுற்றயோ	664
வானநாட்டு	178	*விரதன்வீமாக்க	918	*வீரமாமுடி	692
வானநாட்டை	540	விராதனுங்	809	வீரரென்பார்கட்டு	338
வானமங்கையர்	675	விரிகடனடுவுட்	915	வீரனுமையந்தீர்ந்	261
வானமானமும்	864	விரிஞ்சன்வெம்ப	171	வீரன்வெங்கணை	284
வானரத்தலைவனும்	607	விரிந்ததன்படை	611	வீழ்ந்தமைந்தனை	755
வானரப்பெருஞ்	405	விரியவன்மேரு	186	வீழ்ந்தவன்றன்னை	243
வானரமகளிர்	899	*விருந்துமுண்டு	846	வெங்கண்மதமலை	96
வானரவீரர்	42	*விரைகட்டுழோதி	802	வெங்கண்வானரக்	122
வானரசேனும்	807	வில்லக்கினுன்றடந்	507	வெங்கண்வெள்	21
வானவர்கொடுக்க	866	வில்லக்கலும்வேலை	603	வெஞ்சிலையிருவரு	842
வானவர்க்கிறைவ	537	வில்லக்குணை	692	வெடிக்கின்றன	299
வானனையமண்ண	532	வில்லாளராளுர்க்	348	*வெதிரஞ்சு	785
வானின்றலை	306	வில்லாற்சரந்	596	வெதிரொத்த	293
வானையுந்திசையை	848	வில்லிங்கிது	305	வெம்பினசெருவி	294
*வான்வளஞ்சுரக்	928	வில்லினால்	102	வெம்மடங்கல்	152
வான்றலையெடுக்க	351	வில்லினின்வலிதர	335	வெம்மையிற்றரும	322
விசம்புவிண்டு	561	வில்லினைத்தொழு	431	வெயர்த்தமேனிய	813
விசம்புபேரியின்	115	வில்லுந்கூற்றுவற்	505	வெய்தினினுற்ற	42
*விசைகண்டியர்	35	வில்லும்மழவும்	270	*வெய்யவன்	791
விடந்துடிக்கின்ற	287	வில்லெடுத்து	292	வெய்யோன்மகன்	318
விடிந்ததுபொழுது	340	வில்லைச்செலவீசி	29	வெளிநீர்த்த	534
விடைக்குலங்களி	126	வில்லொலி	58	வெள்ளநாறுடை	89
விடையின்மேற்	62	வில்லொன்றற்	582		490
விட்டபோதினின்	510	விழித்தகண்கள்	436	வெள்ளமையைந்	282
விட்டமாயினும்	402	விழித்துமோ	474	வெள்ளமொருநூ	461
விட்டனன்சீதை	329	விழிபட	319	வெள்ளமோரேழு	861
விட்டனன்விடு	614	விழுத்தினன்சிரம்	635	வெள்ளியும்பொன்	913
விட்டனையெம்மை	10	விழுந்தவன்றன்	795	வெள்ளொருக்கஞ்	671
விட்டலைசீதையை	9	விழுந்தழிண்ணி	352	*வெள்ளைநறும்	844
விட்டையவழங்கிய	480	விழுந்தாள்புரண்	146	வெறித்திரிந்த	435
விண்களிற்சென்ற	543	விழுந்துபுரலினை	574	வெற்றிவெஞ்	918
விண்செங்கில	298	விழுந்துமெக்குயர்	827	வென்றனனரக்க	194
விண்டலத்திலங்கு	347	விளங்கொளி	637	வென்றருலகங்க	479
விண்டுநின்றூக்கை	241	விளைந்தவாறு	164	வென்றனென்றே	627
விண்டுவின்படை	492	விற்பொத்திய	273	வென்றிச்செங்கண்	526
விண்டுவிண்மார்பி	904	வினைப்பகை	570	வென்றிப்படை	271
விண்ணாத்தது	317	வீக்குவாயில்	622	வென்றியந்திசை	536
விண்ணாநா	309	வீங்கியதோளன்	349	வென்றியாய்பிரிது	660
விண்ணிடைக்	326	வீங்குதேர்	585	வென்றியாலலகம்	655

வென்றியென்வய	518	*வேதநாதனும்	818	வேலைகட்டினேன்	119
வென்றிலென்ற	329	வேதநின்றூர்த்தன	203	வேலைப்பள்ளக்	133
*வென்றிவீடணன்	785	*வேதமொரு	626	வேலைவாய்	555
வென்றிவீரர்	453	வேதமொருநாலு	569	வேல்கொடு	324
*வென்றிவேற்	786	*வேதவோசை	690	வேல்செவ்வன	444
வேகின்றன	301	வேதாளக்கரத்து	391	வேள்விக்குவேண்	257
வேசியருடுத்த	901	வேதியர்தமைத்	839	வேள்விக்கேகி	131
வேட்கின்றவேள்	289	வேதியர்வேதத்து	633	வேள்விப்பகையோ	32
வேட்பதுமங்கைய	739	*வேந்தர்வேந்த	793	வையந்	629
வேண்டிற்றுமுடிந்	709	வேர்த்துணர்நூ	199		
வேண்டிருவங்கு	179	வேலாயிரம்	596		

**யுத்தகாண்டம் முழுவதற்கும்
அரும்பத வகராதி முதலியன.**

அஃகுதல், அதிகா-69
 அகத்தியல் முகத்துக் • காட்டல்;
 விடீ-141
 அகத்திய னிராமனுக்குச் சாபம்
 புட்டில் கவசம் சுரிகை யீந்
 தான், மீட்-280
 அகத்தை முகத்தினால் நோக்கி -
 "அகத்தினழகு முகத்தில்தெரி
 யும்": அணி-4
 அகப்பட, அணி-28
 அகப்பொருள் - உள்ளுறைபொ
 ருள் இரணி-32
 அகமகிழ்தல், மூல-157
 அஃமெலிதல், நிகும்-128,
 அகம்-மனம், இடம்: மீட்-184
 அகம்பன் திறம், இல-கே-33: அகம்
 பன்முற்பிறப்பு வரலாறு, பிரமா-
 123: அகம்பன்முதலிய அரக்க
 ரோடுசென்று மனிதரைத் தாக்
 குவாயென இராணன் மகோ
 தரணையேவுதல், பிரமாத் - 95:
 அகம்பன் ஐந்தாறு கழுதை பூட்
 டிய தேரையுடையவன் - 123:
 அகம்பன் அம்புமழை வீச அனு
 மானெதிர்த்துவருதல்-125-130:
 அகம்பன்வர அனுமான் தண்
 டாயுதத்தைச் சுழற்றல் - 126:
 அகம்பன் கண்ணெதிரிலேயே
 அனுமான் பத்துக்கோடி யானை
 குதிரை முதலியவற்றைக்கொல்
 லுதல் - 128: அகம்பன் தேரிற்
 பூட்டிய கழுதையும், அச்சம்,
 சாரதியும் அழியுமாறு அனு
 மான் தண்டாயுதத்தால் அடித்
 தல்-132: அகம்பன் வில்லைவிட்
 டித் தண்டைக் கொண்டு அனு
 மானோடு பொரவெழுதல்-133:
 அகம்பன் பாணத்தால் அனு
 மான் சலித்தல்-132: அகம்பன்
 இடதுகையால் அனுமன் மா,ர்
 பிற் குத்துதல், பிரமாத் - 137:
 அகம்பன் அனுமானால் உயிரி
 முத்தல்-139: அகம்பன் மடிய
 அரக்கர் சேனைமாளுதல்-140
 அகம்புலம்பல், இந் திர-61

அகலம் - மார்பு, நிகும் - 116,
 மூல - 198
 அகல்-விளக்கு, படைத்-18
 அகவுநா, நாக-67
 அகழி தூர்ந்துவிடும்படி அரக்கர்
 கால்கள் அறுந்துவிழுதல், மூல-
 157
 அகழிமூன்று, மீட்-163 இல்-6
 அகழியழுவதுபோலும், முத-8
 அகழிவெள்ளம் ஊரை வளைதல்,
 முத-5
 அகழிவேலை, இராவ. தே-17
 அகழ் = அகழி, மகுட-15
 அகற்றுதல்-நீங்கச்செய்தல், கழித்
 தல், இரணி-5
 அகறுறுப், பொலிந்த வள்ளல்,
 ஒற்று-29
 அகன்பதியைச்சுட்டான், நாக-2
 அகன்வான், வான.கள-20
 அகன்றுபோதல் - மறைந்துபோ
 தல்: மருத்-108
 அகஸ்தியாச்சிரமத்தை யிருடிய
 ராணையா விராம னடைதல்,
 மீட்-279
 அகிலஞ் சந்தனமு மிந்தனமாதல்,
 இரா. வ-248
 அக்கட, இரா. மந்-32
 அக்களைத்தேய்த்த குழம்பு, இல.
 கே-61
 அக்களையரைத்துள்ளவன், நாக-8
 அக்கினி சொல்லால் சீதையின்
 மீது சேற்றந் தீர்த்தல், மீட்-297
 அக்கினியிற் புகும் பிராட்டி x புன
 லிடைத்தாமரைக்கோயிலையெய்
 துவாள், மீட்-85
 அக்கினி வலஞ்சுழிப்பின் நற்சுரு
 னம், பிரமாத்-166
 அக்குரோணி, மீட்-335
 அங்கணம்-சாக்கடை, மாயாச-68
 அங்கண், திருமுடி-35
 அங்கதம்-வசைப்பாட்டு, முத-149:
 தோள்வளை, மூல-124: குற்றம்,
 விடை-18
 அங்கதன், அங்க-28, படைத்-74
 பிரமா - 47, இரா. தரீன - 24,

முத-199, 121, நாக-179, 278, நிகும்-97, வேலே-31, மூல-30, 34, 58: அங்கதன் வானவர்க்கிறைவன், இல. கே - 10: வாலிமைந்தன், மூல - 55: அங்கதனைத் தூதனுப்புதல்நலம், அங்க - 9: அங்கதனை யநுமாவென்று அஞ்சிச்சுற்றத்தா ரிராவணனைத் தொழுதலும், இராவணனை யன்னவன் காணுதலும், - 15: அங்கதன் இராவணனூற்றலை வியத்தல் - 16: அங்கதனைப் பேதோபாயத்தால் இராவணன் வேறுபடுத்தப் பார்த்தல் - 25: அங்கதனைப் பிடித்தெற்றுமாறு இராவணன் நால்வரையேவுதல் - 29: அங்கதன் சுபாரிசனைத் தெற்குவாயிலிற் கொன்றது, முத-80: தெற்கு வாயிலில் வச்சிரத்தெயிற்றேனை வதைத்தது, மீட்-163 இல் - 5: ஆழியுட்குன்றத்தை வாங்கித் தூண்டதல், கும்ப - 187: ஆரவாரித்துக் கும்பகர்ணனது தேரின் முன்னர்க்குதித்தல் x உருமேறு இடித்துக் குன்றத்தியங்குதல், - 190: அங்கதனுக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் நிகழ்ந்த சம்பாஷணை, 191 - 194: அங்கதன் இலக்குமணனைத் தன் தோளிலேறிக் கொள்ளுமாறு வேண்டதல், அதிகா-182: அங்கதன்றேள்மேல் இளையபெருமாள் சரணம்வைத்தல், - 183: அங்கதன் இலக்குமணனைத் தாங்கியவண்ணஞ்சாரிதிரிந்த திறம்-184: அங்கதன் ரேளினின்ற இலக்குமண னிறங்குதல் - 207: அங்கதனும் மகாபாரிசுவனும் மலைதல், படைத்-49: அங்கதன் மகாபாரிசுவனைக் கிழித்தல்-78: மரங்கொண்டெற்ற அரசுக்கர்தானையழிதல், நாக-51: மலைகளை யெறிதல்-85: அங்கதனெறிந்த மரம இந்நிரசித்துத் தேரையழித்தல், -148: அங்கதன் தென்மேற்கல் எழுயோசனை தூரம்

சென்றிருத்தல், * பிரமாத்-142: அங்கதன் இந்நிரசித்தின் தலையை யெடுத்துக் கொண்டு முன்னணியிற் செல்லல், இந்நிர-59: * அங்கதன்கையிலுள்ள இந்நிரசித்தின் தலையை இராமன்காணுதல், இந்நிர-60: அங்கதன் இலக்குவ வீடணர்களை விலக்கி வேலேற்கமுற்படல், வேலே-31: அங்கதன்பேச்சுசுக்குரங்குகள் கேட்கமாட்டோமென்கையிற் படைத்தலைவர் ஓடுவதினின்று மீளுதல், மூல-85: அங்கதன் சாம்பவானிடம் ஓடுஞ்செயல் சரியென்றெனக் காரணத்தோடுகூறல், மூல-45-49: அங்கதன் சாம்பவானுக்கு னாமநீக்கக் கூறுதல், மூல-56-57: அங்கதன் அநுமான் இவர்கள் சாரிதிரிதல், பிரமாத்-82: அங்கதன்முதலிய மந்திரை வாரரின்நலை, நாக-199 அங்கதாதியர், நாக-62 அங்கந்தரவஞ்சுதல், நாக-11 அங்கம்=உடல், விபீ-137: போர், கும்ப-15 அங்கரக்கர் - உடற்காவலர்: இரா. தானை-10 அங்கர் - யட்சர், அல்லது படை யோர், இரா. தானை-11 அங்கி-நெருப்பு, முத-179, மீட்-89: அங்கி இராமனுக்குக் கூறும்லிடை, மீட்-91-95: அங்கி பல் பொருட்கு ஐயங்கேடறக் கேட்பது - 92: அங்கியிற் சீதைபுகுந்தபோது குடிய மலர் நீர் தோய்த்தல் போன்ற -, 87: அங்கியுலகுக் கழிப்பில் சான்று - 97: அங்கியை யிராமன்லி னாவல் - 90: அங்கியொளிய டங்குதல், இரா. வ-80: அங்கி வெந்தெரியுமேனியான், மீட்-86 அங்குசம் கும்ப-220: அதிகா-114 அங்கையால்லிவக்கல், படைக்-88 அங்கையினெல்லிபோல், மீட்-76 அசஞ்சலப்படை, இல. கே-41 அசத்தம் - வலிமைபெறுதது, இராம. தே-8

அசத்த-நேர்மையற்ற வழி, இரா. வ-117

அசனிகேட்ட வளையுறையரவம் x வானரார்ப்புக் கேட்ட அரக்க மகளிர்:நாக-284

அசனியின்ற கானம், வேவே-4

அசனி யேறிருந்தகொடி-இந்திரர தத்தின்மீதிருந்த கொடி, இரா. வ-14

அசனியேறு கிரிகளை யடர்தல் x க்ரடி தும்பிக்கும்பங்களை யிடத் தல், நாக-47

அசனி யேற்றோடொத்தன குன்றம், நாக-177

அசிக்கும், கும்ப-64

அசம்பு-வழுக்குநிலம்:மூல-21:நீர்த் திவலை, வருண-44, பிரமா-167
நீர்க்கசிவு-அதிகா-89: நீர்வெள்ளம் - 234

அசம்புபுசோரி, மூல-147

அசம்புபாய்தேன், சேது-17

அசுரர்கள்தம்பிரளயமே, இரா. வ-220

அசைதொழில் - அசைதல், இரா. மந்-10

அசைத்த = அசைந்த:மீட்-151

அசையர்தசிரதை, நாக-244

அசைவற்றுக் கிடந்த இராமனைக் கண்டு தேவர் அஞ்சுதல், பிரமா-200

அசைவில்கற்பு, இரா. மந்-99

அச்சத்தால் மங்கலநாண்களைத் தொட்டுப் பார்த்தல், இராவ. தே-29

அச்சத்தாற்கண்புணைத்தல், பிரமா-71, இரா. வ-51

அச்சமூன்றல், மாயாசீ-17

அச்சமோ வறிவோ, தெரிந்தோ, இல. கா-12

அச்சறுப்புண்ணல், முத-234

அச்சிரத்தை - உபேட்சை: இரா. மந்-28

அச்சிற்றிண்டேர், வான. கள-20

அச்சு, கும்ப-322, நாக-127, இரா. ம. தே-8

அச்செனக் கேட்டல் - மனத்துப் படியும்படி கேட்டல், நிகும்-9.

அஞ்சலஞ்சலெனல், இரா. மந்-117

அஞ்சலி-ஒருபாணம், நாக-113

அஞ்சலித்தல், வருண-13: இரா. வ-176

அஞ்சலென்றது, ஒற்று-39

அஞ்சனக்குன்று, மீட்-252

அஞ்சனமலை, விபீ-137

அஞ்சனமேகம் முனிதல், படைத்-69

அஞ்சன மேனியான், விபீ - 143

அஞ்சன வண்ணன ஆழியேவுஞ் செஞ்சரம் x வானரங்கள் இலங்கையில் வீசும் கொள்ளி, மாயாசீ-23

அஞ்சனை காண்முனை, படைத்-69

அஞ்சனைசிங்கம், நாக-198

அஞ்சனைசிறுவ னாகையாற்சேனையஞ்சினது, மீட்-258

அஞ்சனைபயந்த வள்ளல், நாக-195

அஞ்சனை முதலை, பிரமா-35

அஞ்சியயர்தல், மாயாசீ-31

அஞ்சினர் தொழில் வஞ்சனையாற்பற்றுதல், இரா மந்-16

அஞ்சுதல்-கீழ்ப்படுதல், அதிகா-21

அஞ்சுமுத்தவன், அதிகா-8

அடங்கலும் - எங்கும், எல்லாம்: சேது-57, நாக-77

அடங்கலும் அவிப்பதற்கமைதல், பிரமா-196

அடங்குதல், இரணி-23, நிகும்-48.

அடர்தல், வருண-30, படைத்-73

அடர்த்தல், அதிகா-177

அடல், இரா. மந்-83, மூல-102

அடல்கடந்ததோள் இராவ. தே-10

அடல்வலி, அதிகா - 97, இரா. வ-18

அடவி, மாயாசீ-70, மீட்-199

அடா, இரணி - 129, நாக-73

அடாதனவறையல், அணி-17

அடர்நிறம் - பொருந்தியிருத்தல், இரணி-129

அடிதொழுது, இரா. மந்-111

அடிதொழுதுணைவர், விடை-36

அடித்தொழில், இரா. வ - 30:

மீட்-258

அடிநாயினேன், மீட்-242

அடிபட்டதுயரம் நெருப்புச் சுவரத்தில் மறைதல் x யின்பாலிருந்ததுயரம் 'அயோத்

தியின் துயரத்தாற் போதல், மாயாசீ-76
 அடிப்படவருதல், நிகும் - 165
 அடிப்பேர்த்தல், அதிகா-22
 அடிமலர்தொழுதல், மூல-33.
 அடிமுறை வணங்கிக் கூறுதல், படைத்-35
 அடிமை, இரா. மந்-30, மீட்-224
 அடிமைபுகழுடைத்து, மீட்-303
 அடியவர்க் கடிமை செய்வோர் பெறும் பயன், இராணி-32
 அடியனென், கும்ப-128
 அடியிறைஞ்சுதல், இரா. மந்-65
 அடியின் வீழ்ந்துவணங்கல், இரா. சோ-55
 அடியுண்ட வரக்கன் x இடியுண்ட மால்வரை: அதிகா-242
 அடியுள்-பாதங்களில், அங்க-42
 அடியுறை, இந்திர-66, வருண-73
 அடியுறையாக அன்பைச்சேர்த்து தல், மீட்-345
 அடுகளம், முத-62, நிகும்-58
 அடுக்கல்-மலை, சேது-54, வான. கள-7
 அடுக்கிய மூவுலகு, திருமுடி-26
 அடுக்கும்-தகும், மாயாசீ-62
 அடுதல்-கொல்லுதல், நிகும்-37
 அடுதொழில், இந்திர-20
 அடுத்தது-ஏற்றது, இராணி-24
 அடுத்தநாட்டரசுணையால் நசுக்கப்பட்டவர், விடீ-82
 அடுத்துச்சொல்லல், நாக-286
 அடுபுலி, மூல-216
 அடுவன், அங்க-30 | இ. கா-34
 அடை-அடைதல், சேர்த்து, இலை: அடைக்கலங் கூறுகின்றான் இன்று வந்தான் முதலிய காரணங் களால் தள்ளற் குரியனல்லன். விடீ-109
 அடைக்கலப்பொருள், பிரமா-197, இரா. வ-70
 அடைக்கல மென்றானை வினைவு நோக்காது பற்றல் வேண்டும், விடீ-108
 அடைக்கலம், கும்ப-357
 அடைக்கலம்புகுதல், மாயாசீ-6
 அடைக்கலம் புகுந்தவன் அழியப் பார்ப்பது என், வேலே-30

அடைதல்-தூர்தல்; வருண-60.
 அடைத்த நல்லுரை, படைக்கா-31
 அடைத்தல் - அணைகட்டுதல் இல. கே-6: மிகுதியாகப் பொருந்து தல், முத-68: சிறைவைத்தல், இரா. வ-236
 அடைத்து வைத்தன திறந்து கொண்டு ஆற்றுகியாயிற் கிடைத்தி, முத-253
 அடைந்தவரைக் காக்க நீ உயிர் கொடுத்ததனாற் குரியகுலம் சிறப்பை யடைந்த தென இரா மன் கூறல், வேலே-48.
 அடைந்தவர்க்கருளாவிடின் அறணன்மைகள் பயனின்று, விடீ-111
 அடைந்தோர் தம்மைமாயனோம்பி வீடளிப்பன், விடீ-114
 அடைய்பருங் காலக் காற்று, நிகும்-90
 அட்ச குமாரனைச் சா தரையில் தேய்த்தமை, அங்க-34
 அட்சகுமாரன்வதை, படைக்கா-46
 அட்டிலன், நாக-208
 அட்டில், இராம. தே-4
 அட்டிவைத்தல், கும்ப-219
 அட்டுதல், வருண - 52, இரா. வ-168
 அணங்கு, ஒற்று-22, மீட்-61
 அணங்குடைநெடுவேல், இந்-16
 அணங்குவெள்ளெயிறு, படைத்-61
 அணவுதல்-தொடுதல், மூல-163
 அணிகள்தோறும் தூதுவர் வரன் முறைகாட்டிச் சொல்லல் x வேத வேதாந்தங்கூறும் பொரு ளினை விரித்தல், படைக் கா-9
 அணித்தெனவணுகுதல், நிகும்-69
 அணிபறித் தழுகுசெய்யு ம்ணங்கு, அங்க-18
 அணிவகுத்தல், மூல-141
 அணுவெனச்சிறியவாக்கையுடைய னுதல், நாக-185
 அணைதல்-சேர்தல்: இரா. மந்-91
 அணைதோன்ற சீற்றமாதிய வையன், இல. கா-30
 அணைத்தல்-தழுவுதல், மீட்-185
 அணையின்றி யயர்ந்த வென்றி, கும்ப-159

அணைவகுத்ததைப்போல் அரக்கர்
செருங்கிநிற்றல், மூல-150
அண்டகோளங்கள் அடுக்கழிந்து
உளைவுற வானரர்ஆர்த்தல், வே
லே-46
•
அண்டங்கள் வாரியுண்டவன்,
வருண-34
•
அண்டங்கள் வெடிப்பன வென்ன
வடித்தான், அதிகா-239
அண்டங்கிழியவார்த்தல், அணி-26
அண்டங்குலுங்க வார்த்தல், நிகு
ம்ப-94
அண்டசன்மணிச்சயனம் - ஆதிசே
ஷன், இராம. தே-12
அண்டத்துமுதல்வ, இராவ. தே-22
அண்டநெடுமுகடு, இரணிய-131
அண்டமுதல்வன், ஒற்று-2
அண்டமும்கீழ்மேலாதல், மூல-225
அண்டமெல்லாம் வயிற்றிற் கொ
ண்ட ஆரியன், முத-223
அண்டம் - அண்டகோளம், இர
ணி - 2: உலகம், வானம், இலங்.
கே-1, 2; வான்முகடு, மாயாச-87
அண்டம் x வேலைக்கலம்: நாக-103:
x புட்பகம், மீட்-161
அண்டம் படைத்தவன் - பிரமன்,
பிரமா-150
அண்டம் விற்குநன்காசு, இராவ.
தே-21
அண்டரை யெல்லாந் தொழில்
கொண்டான், இரா. வ-125
அண்டர்-தேவர்: மூல-90
அண்டர்நாதன், மீட்-245
அண்டர்நாயகனாயிரக்கண், இரா.
வ-108
•
அண்ணல், இரணி - 148
அண்ணுவோ என்பது புலம்பல்
விளி, இரா. வ-220
அதரம், காடி-5
அதர்மிஷ்டர்களாகிய உங்களுக்கே
துறக்கம் முதலியனவாக வென
விலீடணன்கூறல், நிகும்-176
அதிகமாக, முத-140
அதிகாயன், இல. கே-50: அதிகா-
• 7, நாக-4: அதிகாயன் இராவண
ன்மகன், அதிகா-188: நராந்தக
னுக்கு அண்ணன் - 209: தான
வரில் வலியோரைத் தனையிற்

கொடுத்தவன்-9: காலால்வேலை
கலக்கவலான் - 59: சிவனிடத்
தும் அஞ்சாது எதிர்ப்பவன்-61:
திருமாலின் சக்கரத்தைத் தடுத்
தவன்-62: திறனல்லாவுயிரைச
சிதையான் - 65: தனுர்வேதத்
தைச் சிவபிரானிடங் கற்ற
வன்-64: அறனல்லதன்றிமாறநி
யான்-65: மறனல்ல பணியை
மேற்கொளாதவன்-65: மாயத்
தவர்கூடி மலைந்திடும் காயத்
துயிர்விடினும் மாயஞ் செய்ய
மதியான்-66, குபேரனை வெற்றி
கொண்டவன்-193: நான்முகன்
படையாலன்றிச் சாகான்-206:
பேரிசைபுறல் நல்லதென்றுணர்
வான்-65: அதிகாயன் தன்னை
அட்சன் முதலியோரல்ல நென்
றது, எதிர்மறையணி-10: அதி
காயன் செய்த சப்தம் - 11, 12:
அதிகாயன்தேர்க்குதிரை சிவபி
ரானுடைய இடபத்தையொத்
தவை-17: அதிகாயன்கும்பகர்ண
னுடலைக்கண்டு வருந்த்தல்-29:
தாதை தலைகண்டில நென்று
சலித்தல்-28: மயிடனிடஞ்சொ
ல்லியதூதுசெய்தி-32 35: இலட்
சுமணனை யழைத்துவரின் பல
வகைச் சிறப்புத்தருவேனென்று
மயிடனிடம் கூறுதல்-25, 37-43:
அதிகாயனுடைய பூர்வசரிதை-
67-76: அதிகாயனுடன் சென்ற
யானை கோடி-18: அதிகாயனு
டன் சாமானியராற் பொரமுடி
புமோ x நீரைக்கொடு நீரெதிர்
நிற்கொணுமோ-83: அதிகாயனை
வெல்லச் சிவன். முதலோரில்
லாவிடின் இலட்சுமணனை-84:
அதிகாயன் சேனைவீரர் எழு
ண்ணையிரம்மதகரி தூண்டுதல்-
126: அதிகாயனுடைய வீரவா
தம் - 174 - 175: அதிகாயனைச்
சேனைக்குப் பின்னோ, முன்ன
மோயோ பொருவ தென்று
இலட்சுமணன் வினாவல் - 183:
காயன் உனக்குக் காவலா
றுர் காக்கவும் யானே பொரு
வெனெனல்-189: அதிகாயனுக்

கும் இலட்சுமணனுக்கும் நடந்த போர் - 192 - 204: அதிகாயன் அகலத்தைக்கீறி அம்பு.நுழைகையில் அவன் தெய்வச்சிலையைத் தேரி லூன்றி யாறியிருத்தல்-195: அதிகாயன்கொலைகற்றது காலனோடோ-199: அதிகாயனிற்ந்ததனால் இலங்கை இராமனைப் பிரிந்த அயோத்திபோற் கவன்றது-276: அதிகாயன் முதல்வராய குமரரெல்லாம் ஆவிகொடுத்தனரென்று ஊதர் கூறல்-262: அதிகாயனைக்கொன்றவன் இலக்குவன், நாக-6: அதிகாயனைக்கொன்று தன்னுயி ரெனக்குவைத்த ஏழை-நாக-76: அதிகாயனாக்கையைத் தலையிலதாக்கிய வெற்றியன்-இலக்குவன், நாக-228

அதிகைதவர், அதிகர்-67
அதிசயம், மீட்-258
அதிதிசுழ்தல், மீட்-174
அதிதியரை எதிர்கொள்ளுவது போல இராமன் தன்னை யெதிர்த்த அரக்கரை எதிர்த்தல், மூல-அதிரேகமாயை, நாக-251 [162
அதிர்குரற்சங்கம், வேலே-4
அதிர் தல்-இடித்தல், அதிகா-144
அதிர் த்தல்-ஆரவாரித்தல், சும்ப-அதிர்ப்பு, மூல-19 [302
அதிர்மதக்குன்று, இரா. மந்-95
அதுக்குதல் - நெருக்குதல், கடித்தல்: அதிகா-162, நாக-5
அத்தஞ்சேர்தல், ஒற்று-19
அத்தமானம்-ஹஸ்தகிரி: இரா-151
அத்தலைப்பெய்தல், நாக-8
அந்தகோடி, நாக-69
அந்தனை, மீட்-89
அந்தகற்கு விருந்தீதல், நாக-13
அந்தகனடியார்செய்கை யீற்றும், மாயாச-53
அந்தகணையின் வழி நிற்தல், சும்ப-327
அந்தகனுமஞ்சிட, மகுட-23
அந்தகன் - யமன்: இரா. மந்-94
அந்தகன்படைக்கலம், பிரமா-112
அந்தகன்புரம், படைக்-43
அந்தகன் றன்பத மிழந்தான், இல. கா-57

அந்தகாரம், படைக்-15
அந்தக்கரணம், இந்-55
அந்தணரில்லென்ப பொலிந்தது, விடீ-100
அந்தணருமுனிவர்களு மாசி கூறுதல், இரா. வ-199
அந்தணர், திருமு - 13, இரா. தே-27
அந்தணர் அமரர்முதலியோர் தலைமேற் கரங்குவித்தல், இராம. தே-27
அந்தணன்படைக்கலம், பிரமா-81
அந்தமிலாவன்பு, இராணி-166
அந்தமில்குணத்தினுள், விடீ-152
அந்தயின்மாருதி, மாயாசீ - 31, மீட்-15
அந்தரச்சித்த ரார்க்கு மமலை, அதிகா-208
அந்தரத்தமரர், நிகும்-65
அந்தரத்தரமுது, இரா. தானே-24
அந்தரத்துவரழ்வார், அதிகா-270
அந்தரமங்கையர், மீட்-227
அந்தரமீன்சிந்தவார்த்தல், அணி-26
அந்தரம் - இடைவெளி, நாக-278, முத-224; தாரதமியம், சும்ப - 23: துன்பம், சும்ப-96, மகரக்-27: வானம், மாயாசீ-91: கேடு, சும்ப - 314: வேறுபாடு, நடுவுநிலை, படைத்-9: மாயாச-16
அந்தரவருக்கன்மகன், மகுட-17
அந்தரவானம், மகர-27
அந்தரவான், மீட்-82
அந்தர்-குருடர், வீருண-66
அந்தாக-அப்படியே, நிகும்-102
அந்தி-சாயங்காலம்: இராணி-153
அந்தியில் மீன்குலம் பிறைச்சந்திரன் அமைதல்போலக் குருதியாற்றொழுக்கல்கொண்ட வாயிலே பற்குலமும் ஓவள்ளெயிறு மிமைக்கும், சும்ப-349
அந்தியின்கடன், மீட்-318
அந்திவண்ணன் - இலக்குமணன், நாக-135
அந்து-அவ்வாறே, இரா. வ-61
அந்தோ, மகுட-27, சும்ப-325
அபயங்காட்டுதல், இராணி-162
அபயதானமீதல்கடப்பாடு, விடீ-

அபயமளித்தல், *வருண-75
 அபயமென்றடைந்து நின்ற
 தலை, நாக-212
 அபயமென்றவந்தணற்காக் கூற்
 றை மாற்றியது, விபீ-115 [113]
 அபயமென்றழைத்த நான், விபீ-
 அபயமென்றார், விபீ-118
 அபயமென்றனுயிரைத் தன்னுயிரி
 னோம்புதல், விபீ-117
 அபயமென்றான், விபீ-103
 அபயம்வழங்குதல், விபீ-124
 அபரம், முத-145
 அபிடேகஞ்செய்தல், திருமு-33
 அபிடேகஞ் செய்து கொண்ட
 ஸ்ரீராமன் நேற்றம், திருமு-36
 அபிமானம், விபீ - 81, நாக - 256
 அப்யினுட் டியிலை நீத்து வயோத்தி
 யடைந்தவன், மீட்-46
 அப்பு, இராணி-41, இராவ-196
 அப்புரீராடல், ஒற்று-19
 அப்புமாரி, நிகும்-58
 அப்புறக்கடல்சுவையற்றனை,
 சேது-60
 அப்புறத்தது-நடக்க வேண்டியது,
 மீட்-14
 அப்புறத்து, மீட்-281
 அப்புறம் *நிற்றல், இராணி-108
 அமண ரரையி லாடையின்மை,
 இந்-59
 அமரஞ்சிப் போன நேமியான்,
 இல-21
 அமரர், கும்ப - 180:
 அமரரைத் துயரத் திட்டாய்,
 மகுட-27: அமரரை யலக்கண்
 செய்தான், முத-134: அமரர் அ
 ரக்கையஞ்சாதிருத்தல், இரா.
 மந்-92: அமரர்கூற்று, நிகும்-5:
 புரர் வ - 220: அமரர்கோமாற்
 கட்டவன், மீட்-347. அமரர்கோ
 னகரம், பிரமாத்-11: அமரர்கோ
 னோடு வானவர் திருநகர் வருவ
 து x ஸ்ரீராமனோடு புட்பகம் நில
 த்தைச் சார்வது, மீட்-353: அம
 ரர்கோன் விடைவடி வானது,
 இரா.மந்-83: அமரர்க்கு நீணிதி
 யாதல், மீட்-171: அமரர்க்கு ர
 னுயினுள் தேவி மாயாச - 62:
 அமரர்க் குறைவிடமாம் மேரு,

படைக்கா-13: அமரரின் தவத்தா
 லிராமன் நகரின்புறத்துலூர்குன்
 றிறுத்தான், ஒற்று-14: அமரர்த
 லையதிர்த்தல், மூல-161: அமரர்து
 யரத்தீர்ந்த தெனல், நிகும்-10:
 அமரா தேர்ந்தாரென்று இராவ
 ணன் சினத்தல், இரா. வதை-3:
 அமரர் நாட்டிடைக் காண்டல்-
 இறத்தல், மருத் - 75: அமரர்ப
 முநகரம், மூல-156: அமரர் பூம
 மை பொழிவது, விபீ - 148:
 அமரர்போற்றிட அன்னையர்செ
 ல்லல், மீட்-270: அமரர் வேந்த
 னைப்போர்க்கடந்தவன், நாக-28
 அமரர்வேந்தன், மூல-173
 அமருக்கஞ்சி யரண்புக்குப்பதுங்கி
 னான், அங்க-31
 அமரேசர், அதிகா-146
 அமர்-போர்; இரா. மந்-39, 82
 அமர்க்களம் x அந்திவானகம், முத-
 198
 அமர்செவ்விதன்று, அதிகா-182
 அமர்த்தக்துமன்று, முத-170
 அமர்த்துறை, கும்ப-331
 அமர்நெடுங்களத்திடை, முத-206
 அமர்பொருதலசல், இரா.சோ-51
 அமலன், மூல-218, இராம. தே-16
 அமளி-படுக்கை, மருத்-10
 அமளியில் இன்புறக் கூடல், இரா.
 கள-6
 அயிர்து, வான.கள-28
 அமிழ்தப்பெருமத்து, இரா. வ-47
 அமிழ்தின்வந்தவமிழ்து, மீட்-43
 அமுதச்சொல், மாயாச-16
 அமுதத்தோடு, ஆயிரமாயிரங் குதி
 ரைதோன்றியமை, வான.கள-33
 அமுதவிசைபாடினார், கும்ப-363
 அமுதின்கெய்கையான், மாயாச-94
 அமுதினவந்தீர், மாயாச-10
 அமுதினவன்மை, நாக-31
 அமுதுண்பாய் நஞ்சண்பாயோ,
 கும்ப-181
 அமைச்சர், விபீ-15: அணி-10
 அமைதல்-பொருந்துதல்: இரா. மந்
 -32. அடங்குதல், பிரமா-173:
 தொடங்குதல், இராணி-21: தோ
 ன்றிப்பெருகுதல், கும்ப - 323:
 உடன்படல், அதிகா-52

அமைதி - தக்ககாலம், விடீ -23
 அமைந்தது-ஏற்றது: இரணி-11
 அமைப்பது-அடங்குவது, மீட்-228
 அமைய-அழுந்த, மாயாச-64
 அமையக்கேட்டல், நிகும்-172
 அமையுருக்கொண்ட கூற்று, அதி
 கா-190
 அமைவதாக்குதல், விடீ-49
 அமைவனம், வருண-38
 அமைவு - சேனைமுதலியன அமை
 கை, இரா. மந்-11
 அம்=ஆம், நிகும்-42
 அம்பரத்தணந்தர் நீங்கி யயோத்தி
 வந்த வள்ளல், விடை-37
 அம்பரத்தும்பர், இரா. மந்-82
 அம்பரமம்பரத்தேகலாற்றல், வரு
 ணை-40
 அம்பரம்-ஆகாயம், முத-75: கடல்,
 வேலே-7: அம்பாரி, மூல-121
 அம்பலி - வாச்சியவிசேடம், பிர
 அம்பியல்சிலை, சும்ப-282 [மா-5
 அம்பினாற்சயிதை, பிரமாத்-165
 அம்பின்முன்செலும், முத-232
 அம்பின் வெம்புங் காயத்தான்,
 நாக 232
 அம்பு-தண்ணீர்: இரா. சோ-31
 அம்பு x பறவைகள்: நாக-97
 அம்பு கற்களை யள்ளின, முத-20
 அம்புக்கு முன்னஞ்சென்று அரும்
 பகை முடிப்பவென்று வெம்
 புற்ற மனம், மகுட-42
 அம்பு துண்டிக்கப்பட்டிக் கடல்நீ
 ரைப்பருகவே அக்கடல் திடரா
 தல், இரா. வ-53
 அம்புதூக்குவது, அங்க-3
 அம்பு தைத்த இடந்தோறும் வெ
 ளிப்படுங் குருதி, நாக-118
 அம்புதொடுத்தல்முதலியன அமர
 ராஜ முணரமுடியாமை, முடி-152
 அம்புபறிக்க வாலி பிறிபவர், அதி
 கா-256
 அம்புயக்கண்ணன், மகர-18
 அம்புயமனையகண், இரா. வ-9
 அம்புருவுதல், படைத்-70
 அம்புலியழைத்தல், இரா. சோ-50
 அம்புவாங்குதல், மகர-21
 அம்பொலாங் கொம்புடைப் பணை
 கூறுந் தூறின, முத-20

அம்பொன் தனு அடையவர், சும்
 ப-161
 அம்போட்டி, இரா. மந்-109
 அம்போருகன், இரணி-111
 அம்மனையாடுதல், மூல-122
 அம்மா, இரா. மந்-85.
 அயக்கல்-அசக்குதல், சேது-10
 அயர்தல் - மனம்வருந்தல், அறி
 வெரடுங்கல், விசாரங்கொள்ளல்,
 இரா. மந்-17, 92: இரா. வ-233
 அயர்த்தல், மருத்-12.
 அயர்வு-வருத்தம்: அதிகா - 33:
 அயர்வுதோன்றுதல், இரா. வ-170
 அயர்வுறுதல் - இரக்கம்மிகுதல்,
 இரணி-85
 அயலிருந்துருக காதலார், அதி
 கா-259
 அயனம்-வழி, மீட்-163
 அயனின்றவர் நாமாண்டறுதல்,
 அதிகா-177
 அயன், இரா. மந் - 1, படை-18:
 அயன் இராவணனுக்குத் தந்த
 சாப வரலாறு, விடீ-101: அயன்
 படை சக்கரப்படையோடு இரா
 வணனுரத்துச் செல்லல், இரா.
 வ-197: அயன்படைத்த வேலைம
 யன் இராவணனுக்குத்தந்தமை,
 வேலே - 26: அயன்றந்தவேல்,
 முத-208
 அயிந்திரநிறைந்தவன், விடீ-42
 அயிந்திரவாய், முத - 82
 அயிர்-நுண்மணல், முத-174: நுண்
 மை-7, இரணி-167
 அயிர்படர்வேலை, இரணி-144
 அயிர்ப்பு, இரணி-51, விடீ-4
 அயிலாகத்தழுத்தல், முத-26
 அயிலின்வாய் - கூரியவாய், இரா.
 வ-147
 அயில், மகரக்-30, நிகும்-113
 அயில் கடந்தெரிய நோக்குமரக்
 கர், அங்க-14
 அயில் கடலைவற்றச்செய்த் வரலா
 று, அதிகா-153
 அயில்கொள் வாள், மாயாசீ-57
 அயில்வாளி, வான. கள-8
 அயில்வான், படை-7
 அயிறல்-உண்ணுதல், சும்ப-66
 படை- இல. கா-22

அயினிரீர் மந்திரத்தால் வலஞ் செய்தல், மீட்-46

அயின்முகப்பகழி, இல. கா-20

அயோத்தி, அங்க-14, விடை-13:

அயோத்தி தோன்றிற்றென்ன விமானத்திலுள்ளார் வணங்குதல், மீட்-321: அயோத்திமூதூர், மாயாசீ-35: அயோத்தியர்குலம், மாயாசீ-28: அயோத்தியின்நினைவுற இராமன் மனநிலை கலங்கல், மாயாசீ-77: அயோத்தியையும் அழித்து மீள்வேனென இந்திரசித்து கூறல்-39: அயோத்தியை இந்திரசித்து அழித்து வருவானென இராமன் வருத்தல் மாயாசீ - 79: அயோத்தி வேந்தனுக்கினையோர், இந்திர 50

அய்பவன், நாக-221

அரக்கச்சேனை இராமனைச் சூழ்ந்து பொருதுநிற்பல், மூல-161: அரக்கச்சேனை கடல்போன்றிருந்தமை - 156: அரக்கச்சேனைகளைக் கண்டு குரங்குகள் ஓடல் x விஷத்தைக்கண்டு தேவர்கள் ஓடல்-17: அரக்கச்சேனைக்குண்டான தூர்நிமித்தங் கண்டு தேவர் துள்ளுதல்-81: அரக்கச்சேனையாவும் அழியுமென விபீஷணன் கூறல், மூல-33: அரக்கச்சேனையில் ஆகுலம்பிறத்தல்-30: அரக்கச்சேனையிற் பலவகையொலியெழுதல்-195: அரக்கச்சேனையின் முன்னணி இராமனோடு பொருதல்-71: அரக்கச்சேனையும் வானரசேனையும் கைகலத்தல், பிரமா-105: அரக்கச்சேனையைக்கண்டு வானரர் பயந்து ஓடல் x பாம்பைக்கண்டு எலி பயந்து ஓடல், மூல-27: அரக்கச்சேனையைப்பற்றித் தேவர்கள் சிவபிரானிடம்பயந்து கூறல்-24, 25: அரக்கச்சேனை யொருதிக்கிலிருந்து இலங்கைக்கு வருதல் x கடல் ஒருதிக்கினின்று மற்றொருதிக்கின்மேற் செல்வது, படைக்-9: அரக்கச்சேனை வானரர்களாலழிதல், வேலே-12: அரக்

கச்சேனை வான்வழிச் சென்றமை, மூல-21

அரக்கத்தலைவரெல்லாம் ஒருசேர அழிந்தமை, மூல-159

அரக்கத்தன்மை நீங்கிச்சாதுத்தன்மை யடைந்தாற் பிழைக்கலாமென மாலி கூறல், மாயாசீ-6

அரக்கமகளிர்க்கும்மேகத்திற்குஞ்சிலேடை, இராவ-231

அரக்கமகளிர் புரள்வது ஒவியம் புரள்வது. இரா. சோ-43

அரக்கமங்கையர் விழிகளினின்று நீருவிசிந்தல், மூல-216

அரக்கமுதல்வர் அழிந்தமைகண்ட தேவர்பூமழைபொழிதல், மூல -

அரக்கரதுநாற்படை, சிசு-29 [159]

அரக்கரசொடும்புக்கிலக்காவார், இல. கா-15

அரக்கரநர்ஜவமுடையர், விபீ-139

அரக்கரழிவாரென்ற பேச்சு முன்னமே நடந்திருத்தல், மூல-153

அரக்கரக்கையை யரம்பையர்தழுவினர், சும்ப-22:3

அரக்கராஜம். விபீ-20

அரக்கரால் இராமனுக்கு அழிவில்லையெனத் திரிசடை தேற்றல், சீதை கள-24 [49]

அரக்கரிடத்தில்தருமயில்லை, மூல

அரக்கரிமன் திறங்கூறியது, மூல-75

அரக்கரிற்றவருணனை, மூல-108

அரக்கரினம்புகள் ஊழிக்கனலை யொத்திருத்தல், மூல-197

அரக்கரினளவின்மை, மூல-138

அரக்கரின் கவந்தம் x கங்குல்: முத-29

அரக்கரின்குண்டைம் முதலியன வீழ்தல் x சண்டமாருதம் வீசவிண்மீன்விழுதல்: நாக-138

களும், சிரங்களும் அறுபட்டுக்கிடந்தமை, மூல-12:3

அரக்கரின் பண்புமுற்றும்மாறினமை, மூல-79

அரக்கரின்பற்கள் யானையின்வயிறு தோறும் மறைவன x வானிடைப்பயல்தொறும் வெண்பிறை மறைதல், மூல-125

அரக்கரின்பெருவலிமை, மூல-174

அரக்கரின்மானம் எங்கனோடழிந்ததென இந்நிரசித்து கூறல், ரிகு-168

அரக்கருக்குப் பயந்த அமரர் கடலுக்கு அப்புறத்தேயுள்ள உலகிற் சென்று வருந்தினர், இரா. மந்-94

அரக்கருடல்கள் கடலில் எறியப்பட்டு அமிழ்ந்தொழிந்தனவாதலால் மருந்துக்காற்றினால் உயிர் பெருமை, மருத்-102

அரக்கருடன் இராமன் கடுமையாகப்பொருதமை, மூல-162-169

அரக்கருடைய பலசெயல்கள், மூல-100

அரக்கரும் அமர்த்தொழிலயர்தல், மகுட-25 [-128]

அரக்கருயிரால்விண்ணிறைதல், மூல

அரக்கரே வரின் பிறர்செயலறியலாகும், விடீ-95

அரக்கரை அடியோடு அழிப்போமெனல், மாயாசி-73

அரக்கரை உயிரோடு தலையைக்கிள்ளுவோமெனவானரர்சபதஞ்செய்திருத்தல், ரிகும்-76

அரக்கரை ஒருகணத்தில் அழிப்பேனென இராமன் கூறல், மூல-34

அரக்கரைக் கடலிலிட்டசெய்தி உன்மனமன்றி மற்றையோர்க்குத்தெரியாதிருக்க வேண்டுமென இராவணன் மருத்தனுக்குக் கூறல், சீதைகள-2

அரக்கரைக்குலத்தோடு இராமன் அழிப்பானெனச் சிவபிரான் தேவர்களைத் தேற்றல், மூல-26

அரக்கரைக்கொல்ல இராமன்சாரிகைதிரிந்தமை, மூல-209, 212

அரக்கரைச் சபித்தே யழிக்கவேண்டுமெனத் தேவர் நினைத்தல், மூல-152

அரக்கரையழித்துநின்று இராமன் யுகாந்தகாலத்தில் உயிர்களைவாயுட்கொண்டு நிற்கும் திருமாலையொத்திருத்தல், மூல-232

அரக்கரையெதிர்த்தும் வானரரும் வானரை யெதிர்த்துபரக்கரும் x நீரினையோட்டுவ்காற்றுங்காற்றெதிர் நிற்கும் நீரும்: கும்ப-176

அரக்கரையெதிர்த்த வானரர் லானவராகி அரம்பையரைக் கூடுதல், பிரமா-110

அரக்கரோ வென்றவரென விபீஷணன் ஆழுதல், மருத்-7 [142]

அரக்கர் x உலவைக் கானம், மூல-அரக்கர் அதருமத்தில்மிக்கவர், பிரமா-111

அரக்கர் அழிந்துபட்ட வருணனை, மூல-156-158 [189]

அரக்கர் ஆரவாரித்தெழுதல், மூல-அரக்கர் ஆழிப்படையும் அம்புந்தொடுத்தமை, மூல-197

அரக்கர் இராமனம்புகளைத் தடுத்தல், மூல-149

அரக்கர் இராமனைவளைத்து எதிர்த்தல் x அறுதன் கடலில்விழுதல், விட்டிர் பூச்சி விளக்கில்விழுதல், மூல-180

அரக்கர் இராமனை யெதிர்த்து உயிர்தப்பமுடியாதது, மூல-141

அரக்கர் இராமனைவளைந்துபலபடி போர் புரிதல், மூல-193

அரக்கர் இராமன்மீது பலபடைகளைத் தாவுதல், மூல-181

அரக்கர் இறக்க முனிவர்மகிழ்தலை இந்நிரசித்து காணுதல், ரிகு-60

அரக்கர் இறந்தமையைக் கண்ட இந்நிரசித்தின் தோற்றம், ரிகும்-57

அரக்கர் உடலிலே பொருந்துங்குருதித்தாரை கைவிளக்கெனத்தோன்ற, அனுமான் கவந்தக்காட்டைக்காணுதல், பிரமா-149

அரக்கர் உடல்கள் துகளாதல், மூல-157

அரக்கர் கடல் மணலினும் மிகுதிப்பட்டுள்ளமை, மூல-41

அரக்கர்கணையை வானரர் மலையால் விலக்குதல், பிரமா-105

அரக்கர்காலம் விளைதல், நாக-180

அரக்கர் கால்கைகழுத்து முதலிய துண்டிக்கப்பட்டு விழுந்துகிடந்தவருணனை, மூல-223

அரக்கர் கால்வேறு தலைவேறு, அறுபடுதல், மூல-157

அரக்கர் குதிரைத்தலையானத்தலை யுடையர், முத்-236

- அரக்கர்குலத்தை அழிப்பதற்காக வேதிருமால்பிறந்துளானென்று சிவபெருமான் கூறுதல், சிசு-142
- அரக்கர்குலமுற்றும்படுத்தல், மீட்-189
- அரக்கர்குலம் முதலிலிறுதியுற்றது திருமாலால், இல. கா-11
- அரக்கர்கோமகன், மீட்-11 [மூல-79]
- அரக்கர்க்கு அபசயமாகுமெனல், அரக்கர்க்கு இராமனகணைக்கு மாறிக ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது, மூல-140
- அரக்கர்க்குமரக்கன், வேலே-5.
- அரக்கர்க்கு, மனிதர் குரங்கு முதலியன உணவு, இரா. ம-34
- அரக்கர்க்கு வானரமகளிர் புனலாட்டுதல் முதலிய செய்யுமாறு வருதல், இரா. கா-5.
- அரக்கர்க்குள் இறந்தோர்க்குப்பலிக்கடன் செய்யெனல், இரா. கா-11.
- அரக்கர்க்கெல்லாம் வென்றியுங்கொடுத்தாய், மசூ-27
- அரக்கர் சரங்களாற் பொத்தப்பட்டிக் கழற்சிக்காயை யொத்திருத்தல், மூல-112.
- அரக்கர் சரமதிலைக் கடக்கமாட்டாமை, மூல-171
- அரக்கர்சிலர் பருகத்தண்ணீர்கேட்டு இறத்தல், அதிகா-259
- அரக்கர்செய்யுந்தீமைகள், விபீ-75
- அரக்கர்சேனை குழஇருந்த வேள்விக்கனல் x கடலாற் குழப்பட்டிருந்தவடவைக்கனல், சிசும்-17
- அரக்கர்சேனைமீது கவிக்குலங்கள் படிதல் x நீர்த்துறை வாழியில் அன்னங்கள் படிதல், சிசும்-24
- அரக்கர் சேனையழிந்த வருணனை, மூல-83-93.
- அரக்கர் சேனையில் தூர்சிமித்தம் தோன்றியமை, மூல, 79-80.
- அரக்கர்சேனையின்பரப்பு, சிசும்-18
- அரக்கர்சேனையைக்கண்டு குரங்குச் சேனை ஓடினமை, மூல-17
- அரக்கர் சேனையை யழித்த இலக்குமணன் x தானவரதானையை யழித்த தசரதன், சிசும்-43
- அரக்கர்சேனை வற்றுதல், மூல-172.
- அரக்கர்தமரசு சீரியோர்நெறியிலது, விபீ-93
- அரக்கர்தளித்தளிவந்து இராமனை வளைதல் x மதயானையை வன்றொழுவில் தனைத்தல், மூல-193
- அரக்கர் தெய்வப்படைகளை இராமன்மேல் வீசத் தேவர் நடுங்கல், மூல-225
- அரக்கர் தேரோடு மடிதல் x செங்கதிரோன் ஊரோடு மடிதல், மூல-193
- அரக்கர்தேர் ஒவ்வொன்றிலும் மூல-217.
- அரக்கர் தொடுத்த தேவர்படைகளும் அழிந்தமை, மூல-175
- அரக்கர் தோற்கவென முனிவர் கூறல், மூல-73.
- அரக்கர் தோற்பார் எனச் சிவன் கூறல், மூல-153, 154.
- அரக்கா நிழலப்போல் இராமன் திரிதல், மூல-116
- அரக்கர்படைக்கலங்கள் இராமனை யொன்றுஞ் செய்யமாட்டாதனவாதல், மூல-85
- அரக்கர்படைக்கலங்களை விதித்தல், பிரமா-102.
- அரக்கர் படைதாக்கக் குரங்குகள் நடக்கமாட்டாவாயின, பிர-109
- அரக்கர்படை யழியும்படி இராமன் சரமழைபொழிதல், மூல-134
- அரக்கர்பாணங்களால் வானரங்களழிதல், சிசும்-26
- அரக்கர் பிரமனிடம் வரம்பெற்றவர், மூல-186
- அரக்கர் பிறவி கஷ்டத்தை யுண்டாக்குவதற்கேயாதல், மூல-175
- அரக்கர் புலயினை வாழ்க்கையர், சேது-31
- அரக்கர்பெற்ற வரங்களை இராமன் அழித்தமை, மூல-173.
- அரக்கர் பொடியாகி உதிருமலையை யொத்திருத்தல், மூல-143
- அரக்கர்போரைக்கண்டு தேவரும் வெதும்புதல், மூல-193
- அரக்கர்போர்த்திறம், மூல-99, 100
- அரக்கர் மன்னுயிர்களை யொத்திருத்தல், மூல-143

அரக்கர்மாயச்செயலால் இராமர் இவ்வாறு இருக்கின்றாரேயன்றி உயிரிறக்கவில்லை யெனத் திரிசடை சீதைக்குக் காரணத் தோடு கூறல், சீதைகள் 23.

அரக்கர்மாயத்தில்வல்லவர், சிசு-76
அரக்கர் மார்புகளிலுள்ள கவசங்களில் அம்புகள் மொய்த்தல் X தேனில் வண்டுகள் மொய்த்தல், மூல-208.

அரக்கர்வருக்கமோடொழிதரவிற் கொண்டான், விடை-14

அரக்கர்வலையிற்பட்ட நின் குலத்தை நிகர்த்தல், மூல-142.

அரக்கர்விட்ட அம்புகள் இலக்கு மணனம்புகளால் அறுபட்டுத் திசைதோறும் விழுவதை அனுமான் காணுதல், பிரமா-147.

அரக்கர் விட்ட தெய்வப்படைகளைக் கண்டு இராமன் முறுவல் காட்டல், மூல-225.

அரக்கர் வீசினபடைகளால் அமரர் கூசுதல், மூல-71

அரக்கர்வெளிவருதல் X நடந்த நள்ளிரா ஒரு சிறைநின்று மீளுதல்: முத-40

அரக்கர் வேந்தன் - விபிஷணன், வான. கள-2

அரக்கர் வேந்தன் X ஐயனைப் பிரித்துவைகுமனந்தன்: அணி-1

அரக்கர் வேந்தன் பின்னேயோ விற்பது, இரா. வ-238.

அரக்கர்வேறுத்தல், இல. கா-11

அரக்கர் வேலைக்கு ஓர் தோணி இராமன், முத-101

அரக்க வானரப்போர் X தேவாசுர யுத்தம்: நாக-52

அரக்கவீரரைக் காலா வெறிந்து அனுமான அட்டதிக்கு யானையிற் றிரிதல், பிரமா-119

அரக்கவீரர் அறுபத்தேழு கோடி, மீட்-300

அரக்கவீரர் இன்பம் அடைதல், இரா. கள-6, 7.

அரக்கவீரர் எல்லா வின்பங்களையு மடைதல் X முதலுங் குறைவறக் கூடினார் இன்பம் அடைதல், இரா. கள-6.

அரக்கனழியமாயை யழிதல் X துயில்கெடக் கனவுமாய்தல், மகர-30

அரக்கன், இராவ. தே-34

அரக்கன் செய்த மாயமந்திரம், நாக-185

அரக்கன் சேனையை யரியின் சேனை வளைத்தல் X பரவையெழுந்தகாலத்து உலகெலாமொருங்கு கூடியொதுங்குதல், அணி-28

அரக்கன் நம்மை வஞ்சித்து நிரும்பலைக்குச் சென்றனென 'விடீ

ஷணன் கூறல், மாயா-96

அரக்கன் தலை நீரிடை விழுதல் X மேருவின் சொடுமுடி புணரிபுகுதல், இரா. வ-150

அரக்கன் படைக்கலம் X மழைபடுதுளி: இரா. வ-70

அரக்கர்நன் தீண்டவல்லவரில் லாதசிலை, இரா. வ-39

அரக்கிகள் சீதையை விமானத்திலேற்றிப் போர்க்களத்திற்கு வருதல், சீதைகள்-3

அரக்கிமார்க்கு இதுவரையில் வருத்த மென்பது புலவியே, இரா. வ-234

அரக்கியர் X குயில், பிரமா - 31 X படை, இரா. சோ-2

அரக்கியர் அழுதுகொண்டிருத்தல், இரா. சோ-2

அரக்கியர் இறந்துகிடக்கும் இராவணனது உறுப்புக்களைக் கூறுகொண்டு தழுவியழுதல், இரா. வ-233

அரக்கியர் கவவுறத் தழுவிபுயிர் துறத்தல், முத-236

அரக்கியர்தம் கணவரோடு இறந்தமை, வேலை-10

அரக்கியர் தலையில் கைவைத்து அழுதல், இரா. கள-21

அரக்கியர் பேய்களின் கண்களைத் தோண்டிதலை இராவணன்காணுதல், இரா. கள-24

அரக்கியர் பிராட்டியைச் சரண்புகுதல், மீட்-33

ய ரற்றுமோதை X குலத் தொருவன்புண்ட 'பரக்கழி: இரா. வ-229

அரக்கு-செந்நிறம்: முத-165

அரக்கூட்டியவணையகண், விபீ-1,
 இரா-கள-12
 அரங்கிலாடுவார், இரா. மந்-107
 அரங்கு-போர்க்களம்: கும்ப-319
 அரங்குதல் - அமுந்துதல்: சேது 3
 59, மூல-121: அழிதல், இங்கே
 தோற்கடித்தல்: இரா. வ-168
 அரங்கொண்ட கருங்கடல், கும்ப-
 361
 அரசாசிரியடியவரந்தம், இரா.
 கள-7, மீட்-201
 அரசருருக் கொண்டமைந்த வேதி
 யா, கும்ப-357
 அரசாக்கு ஈமவிதியிற் குடைகொ
 டிகளூரியவாதல், இரா. வ-250
 அரசாக்குக் கைவினக்கெடுத்தல்,
 பிரமா-149
 அரசாக்கு வையகம்முதலியன ஈந்
 து விடையுந்தருதல், விடை-16
 அரசியலிச்சை, மீட்-216
 அரசியலிருக்கை, இரா. கள-57
 அரசியல், இரா. மந்-17 [201
 அரசியல்வழாமைநோக்குதல், மீட்-
 அரசின்மேலாசையுன்றுதல், விபீ-6
 அரசு-இராச்சியம், இரா. மந்-11
 அரசுடைத்தெரிவைமார், மீட்-53
 அரசுவீற்றிருத்தல், இரா-6, ரிகு-166
 அரசைப்பிழைக்கு முதலெழுத்துஆ
 ள்வுறமதித்த யானே பிழைத்தத
 ல்லதுகைகேயிபிழைசெய்ததில்
 லை யெனக்கூறல், மீட்-131
 அரஞ்சுடச்சுடர்நெஞ்சன், இரா. வ-
 194
 அரஞ்சுடுகுவிசம், மூல-173
 அரணமூன்று, இரா. ம. தே-14
 அரணம்-பெருந்தடை, பாதுகா
 வல், மருத்-88, மீட்-106
 அரணியன் = ஸரணியன்: அடைந்
 தோரைக்காப்பவன்: விபீ-2
 அரண், இரா. மந் - 86, விபீ-54
 அரண்மனைமுன்றில், இல. கே-30
 அரத்தச்செவ்வாய், களி-15
 அரத்தப்பங்கி, முத-103
 அரத்தவழியோர், இரா. தாண 10
 அரந்தை, அதிகா-276, மருத்-95
 அரந்தையன், மாயாச-72
 அரந்தைவெம்பிறப்பு, மீட்-136
 அரமகளிர், கும்ப-363

அரமங்கையர் ஆழிவந்தவர், இரா.
 தாண-7 [212
 அரமொன்றுவயிரவான், அதிகா -
 அரம், கும்ப-361
 அரம்பை, மீட்-42
 அரம்பையர், இரா. மந்-6, மருட்-6
 அரம்பையர் பிரிவு நோயகலுதல்,
 பிரமா-110
 அரவக்கழல், மாயாச-28
 அரவத்தேர், இரா. வ-14
 அரவநுண்ணிடை, முத-230
 அரவமாக்கடலஞ்சியவச்சம், ஒற்று
 -40
 அரவமெட்டு, இரா. ம. தே-8.
 அரவம், இந்-17, மீட்-307
 அரவாலனுங்குதல், நாக-244
 அரவியல், முத-151
 அரவினாடு-நாகலோகம், இராணி-5
 அரவினமத்தையெயிலையோதுதல், இ
 ராணி-50
 அரவின்படை திரிமூர்த்திகளையும்
 வீக்கி வீழ்த்தவல்லது, நாக-186
 அரவின்விடத்தை மந்திரம்மாய்க்
 கும், இரா. வ-122
 அரற்றுதல் ஆவலுந்து ய ரு ந் தீ ர்
 தற்கு, இரா. வ-219
 அரணையராவும் சிறைக்காற்றின்
 கவ்வையினுழந்தன, இரா. வ
 -145
 அரனூர், இராணி-111
 அரண்முதலியோரையன்றிக் குரங்
 குகளையே ஒன்று கூட்டுதல்
 அங்க-22
 அரண்வெள்ளிக்கிரி, முத-209
 அராவரும்பகழி, மீட்-191
 அராவீமுங்கிக் காலு மதியம் x கா
 ளவுறையின் வாங்குங் கண்ணடி,
 இல. கா-42
 அராவெனமுனிதல், முத-239
 அரி-திருமால், இரா. மந்-116: குர
 ங்கு, இல. கா-33, வேலே-17: சிங்
 கம், இரா. சோ-47: வண்டு-36
 அரிகளேந்தியஆசனம், இரா. மந்-5
 அரிக்குலத் தலைவர், முத-187
 அரிக்குலப் பெருமை, இல. கா-48
 அரிக்குல மள்ளிமீதுலகை வீசவல்
 லன, விபீ-133
 அரிக்குல வீரர், முத-46 *

- அரிச்சதங்கை, இரா. சோ-49
 அரிதிற்றேறல், இரா. சோ-46
 அரிந்தமன், மருத்-21, இரா. வ-4
 அரிமுதலோர்பதமிழத்தல், இரா-54
 அரியஞ்சக் களிறு முழங்கின, அதிகா-21
 அரியணை, இரா. மந்-12
 அரியினம் பூண்டதேர், நாக-104
 அரியினர்கலி, படைத்-36
 அரியின் வேந்தன், மூல-80
 அரியென்று தொழுதல், இரா-85
 அரியே உலகுதந்தவன், இரா-120
 அரியேறன்னகுரிசில், இல. கா-42
 அரியேறுதும்பியைத் தொலைத் தென்னத்தொலைத்தல், இரா.வ-9
 அருகுதல்-அழிதல், நாக-287
 அருக்கன்னனமைந்தன், நாக-176
 அருக்கன் விடீ-122, நாக-288
 அருக்கன்சேய், கும்பு-161
 அருக்கன்மாமகன், மருத்-100
 அருங்கட-ன்னேர்தல், இராவ.தே-24
 அருங்கரணமைந்து, இராம.தே-14
 அருங்கலச் சும்மை, இரா. சோ-44
 அருங்கலிப்புலவர், இல. கா-31
 அருச்சுனை-உபசாரம், மீட்-189
 அருச்சுனைவரன்முறையியற்றல், இராவ. தே-24
 அருச்சித்தல், மீட்-205
 அருணனதுதயம், கும்ப-288
 அருணன் கண்களங் கண்டிலாடலங்கை, இல. தே-58
 அருணன்றம்பி, நாக-298
 அருணெறியெய்துதல் - அருளிப்பாட்டைப் பெறுதல், விடீ-50
 அருத்தி-வீரும்பும் பொருள், நாக-254
 அருத்தி விடீ 130
 அருத்ததிக்கற்பினாள், மாயாசீ-96
 அருத்திமுதலியவ ராடுதல் புரிதல், மீட்-88
 அருத்தி முதலியோர்க்கருங்கலமாகியபாவை, மீட்-124
 அருத்தியினைய நங்கை, இல. கா-25, மீட்-55
 அருத்தி வந்தனைசெய் வஞ்சி, ஒற்று-14
 அருத்தவன், மீட்-200
 அருத்திருப்பிழைத்தது, கும்ப-327
 அருந்துணைபிரிதல், படைத்-64
 அருந்துதற் கமைவாயின, இரா. கள-2
 அருந்துதற்குணவு, பிரமா-88
 அருப்பம்முத-92
 அருப்பு-அல்பம் அல்லது அரும்புதல்: வருண-74
 அருமறை--ல்வவ் திவாசன மென்னலாம், மீட்-188
 அருமைசேர்தல், இரா. வ-24
 அருமைப்போர்களாற்றுதி, நாக-299
 அரும்பியன் முறுவல், அதிகா-191
 அரும்பெருங் காரியத்தைச் செய்ய வன்றோ எங்களை அழைக்க வேண்டுமெனச் சேர்ப்பதிகள் கூறல், படைக்-37
 அருவி-உத்தரீகம், இரா. தாணை-5
 அருவியோடழல் கால் கண்ணாண், அதிகா-179
 அருளல்-நினைத்தல், இந்-6
 அருளியளித்தல், மீட்-245
 அருளில்யாக்கை, மகரக்-29
 அருளினால் நிறைந்த நெஞ்சு, இந் திர-57
 அருளின்வேலை-கிருபாசமுத்திரம், விடீ-54, மீட்-341
 அருள்-அன்பு, தண்ணளி, இரா-மந்-92, மீட்-198
 அருள்சார்த நோக்கம், 162
 அருள்முறை நின்றல், பிரமா-22
 அருள்வழங்கல், வேலே-18
 அரைத்தல்-அழித்தல், நாக-215
 அலகில் கற்புடைச்சானகி, கும்ப-79
 அலகில் கேள்வி, விடீ-72
 அலகு, மூல-161, இராவ. தே-15
 அலகை, கும்ப-209, இரா. கள-24
 அலகைகளுட்கருத்தல், மீட்-190
 அலகை துணங்கைப்பறைதுவைத்தல், மாயாச-85
 அலகைபுல்லுப, மாயாச-57
 அலக்கணுறுதல், மாயாசீ-56
 அலக்கணெய்தல், இரா. கள-1
 அலக்கண், வருண-62, வேலே-20
 அலக்கு-வரிச்சல், ஒற்று-17 [318
 அலக்கலந்தொடையினாண், மீட்-

- அலங்கலோதியர் பிணக் குப்பை அல்லிநாற்செய்த நிறம், சும்ப-236
யில் திரிதல் x மாமயில்வரை அல்லென்றுநின்றி பகலாதி, நாக-
யின்மேல்திரிதல், படைத்-64 257 [171
அலங்கல், இரா. மந்-77. அவசத்தையடைந்த வீரன், நாக-
அலங்கல்வேல், சும்ப-32* அவசத்தொழில், நிகும்-125
அலங்கரேன், நாக-276 அவசம், படைத்-66
அலங்கன்மா, பிரமா-29 அவசன், மாயாச-77
அலங்குதல் - விட்டுவிட்டுப் பிரகா அவண, சும்ப-346 [111
சித்தல், விளங்குதல், பிரமா-58, அவதரித்தமைதல், இராவ. மந்-
மருத்-60: அசைதல், இரா. அவதி - எல்லை, சும்ப - 42: துன்
தே-27 பம், மாயாச-78
அலங்குவேலை-அலைச்சுகின்ற கட அவத்தம்-வீணே, இரா. வ-209
ல், விடீ-25 [-16 அவம், அதிகா-231
அலங்குறல்-நடுக்கமடைதல், மீட் அவயநல்கல், மீட்-292 [-26
அலங்கொள, சேது-26 அவருளர்அறமுழுண்டு, சீதைகள்
அலங்கொளி - சூரியசந்திரர்:இரா. அவலத்தழிதல் - துன்பத்தினாற்
வ-72 கலங்கல், மீட்-213
அலசுதல், ஒற்று-12 அவலம், மூல-229
அலத்தகச்சீறடி, படைத்-63 [211 அவளி, இரா. மந்-83, மீட்-58
அலந்தலை-கலக்கமான நிலை, மூல- அவாவுதல்-விரும்புதல், இல.கா-42
அலந்தலைப்பட, இரா. மந்-61 அவி-அவிசு, இரா. வ-251
அலமருந்துயர், சேது-59 அவிகொள்நான்மறை, இரணி-32
அலம்புதல்-ஒலித்தல், மீட்-18. அவிசு, இரணி-65
அலம் வந்துகுதல் - துன்பமடைந் அவிரஞ்சை, இரா. வ-24
துவலிகெடுதல், அதிகா-6 அவிரஞ்சையர், இரா. வ-118
அலம்வரல், இந்-201 அவிதர, நாக-162
அலம்வருதல்செய்தல் - சுழற்சியை அலிதல் - அழிதல், படைத்-11
யுண்டாக்கல், அணி-16 அவிந்துவீழ்தல், மூல-227
அலரி-சூரியன், படைக்-5: அக்கினி அலிழ்தல்-பெருகுதல், இரா. மந்-53
தேவன், மீட்-96 அவுணர், சும்ப-257
அலரிசாதலன், விடை-17 [-323 அவுணர்வேந்தன், இரணி - 123
அலர்ந்ததாமரைக் கண்ணன்-மீட் அவைய நீ பெற்றவாறு, சும்ப-131
அலர்மாரிதூர்த்தல், இரா. வ-132 அவ்வரம்பு-அப்பாலெல்லை, இரா.
அலர்வாழ்தேவி, சீதைகள்-14. வ-67
அலி, இரணி-14, முடிந்-131 அவ்வியமவித்தசிரந்தை, திருமு - 27
அலை-கடல், சும்ப-71 அழகன், விடீ-144, மூல-162
அலைகிளர்வால், நாக-193 அழகிது - அங்கீகாரச்சொல், நாக
அலைகொள்வேலை, இராவ.தே-32 -273: அழகின்றேயாம் - உடன்
அலைக்குமுயர்பார், இராம. தே-8. பாடிச்சொல்: அங்க-3
அலைத்தல், சீதைகள்-7, மூல-143 அழகின்புனைகலம், இரணி-163
அலைபுடைத்தவரக்கர், (புடைத்த- அழக்கண்டு மறிந்திலாதான், அநி
உவமவுருபு): சும்ப-211 கா-268 *
அல்-இரவு, மருத்-55 அழலுங்கண், வேலை-13 [-4
அல்குதல்-குறைதல், மனமழிதல், அழலெண்முற்றியகோபம், படைத்
மீட்-282 அழல்விளக்கு, மூல-180
அல்லி-பூவிதழ், படைச்-60 அழற்கொடியோன், படைத்-69
அல்லினால்வகுத்தன்ன மேனியன், அழற்கொழுந்தொழுக்குகண்; மக
பிரமா-133 ரக்-35

- அமுற்றருகதிரோன், இராணி-151
 அழி-அழிதல், நிகும்-156
 அழிகார்பெய்தல், முத-158
 அழிசெம்புனல், மூல-106
 அழிதல் - பெருகுதல், முத-50:
 நீங்குதல், கும்ப-243:பிடிபடுதல்,
 நிகும்-32: ஊக்கங்குறைதல்
 நிகும்-48
 அழிதார், மூல-124
 அழித்தல் - கீழ்ப்படுத்தல்: இர
 ணிய-134
 அழித்தொழிகாலத்தார்க்கும் ஆர்
 கலி, பிரமா-152
 அழிபடைதாங்கல், நிகும்-165
 அழியாதவுள்ளமழிதல், நாக-244
 அழியுங்காற்றருமுதவிக்குப் பதில்
 செய்தலரிது, மருத்-112 |247
 அழுகின்றவாயார்த்தெழல், மீட்-
 அழுகையமுவகையு டுமர்செய்தல்,
 மீட்-353 [68
 அழுக்குத்தின்னும் நரி, மாயாச -
 அழுங்குதல்-வருந்துதல், கடல்கா
 -4, இரா.மந்-40, கும்ப- 112,271
 அழுதாற்றுதல், மீட்-227
 அழுத்தல், கும்ப-241
 அழுந்தியபாலின்வெள்ளத்தாழி,
 மாயாசீ-77
 அழுந்துதல், நாக-182
 அழுந்துதயர், இராம. தே-27
 அழுவநீர்வேலை, மீட்-289
 அழுவம்-கடல், கடல்கா-4: நீர்ப்
 பரப்பு, கும்ப-361:குழி, இராணி-
 87: நீர்நிலம், அதிகா-163
 அழைத்தல், அணி-4
 அழைப்பொலி, இரா. வ-231
 அளகை, இல. கே-56 [143
 அளக்கரும் புள்ளினம், இரா. வ-
 அளக்கர்-கடல், விபீ-16: வரு-22
 அளக்கர் குருதியா லந்திவானகங்
 கடுத்தது, வருண-26 [17
 அளக்கர் நுண்மணல், இராவ.தே-
 அளந்தருகடற்றரை, இரா.தே-27
 அளந்தான், முத-162
 அளப்பருந்துளி, அணி-25
 அளப்பருந்தோள், பிரமா-35
 அளப்பிலாதபகழிகள், நாக-287
 அளவளாயுவத்தல், பிரமா-183
 அளவிலாதகதி, நிகும்-7
 அளவுதல், இரா. தே-16
 அளவைகாட்டல், மூல-222
 அளவைப் பெய்தல் - தத்துவப்
 பொருளையறியும் வகையைக்
 கூறுதல், இராணி-58
 அளவையால் நீ அறியவேண்டிய
 பொருளின்றி, மீட்-105
 அளவையினிமிரநின்றான், நாக-225
 அளறு, வருண-29, மூல-114, 216
 அளி - கருணை, வானர. கள - 8:
 கொண்டாட்டம், அதிகா-270:பா
 ணம், மூல-206:வண்டு, நிகும்-41
 அளித்தகவு - கருணையாகிய நற்
 குணம், அணி-24
 அளித்தல்-பாதுகாத்தல், இராணி-
 159: இடுதல், சேது-33:படைத்
 தல், இரா. கள-15
 அளித்துதவுதல், இரா. மந்-82
 அளியத்தாய், இராணி-166
 அளியத்தேனன், நாக-208
 அளியிற்பொங்குமங்கணன் -வான.
 கள-8
 அளைதல்-பரவுதல், மீட்-262
 அள்ளாடியகலசம், முத-177
 அள்ளிக்கொள்ளுதல், இராணி-132
 அள்ளியப்புதல், கடல்கா-4)
 அள்ளியெடுத்தல்-இலேசாகத்தூக்
 குதல், இரா. மந்-25
 அள்ளிவிழுங்குதல், இரா. தானை-9
 அள்ளெரிமடுத்தல், மாயாசீ-52
 அறக்கணல்லதொரு கண்ணிலன்,
 இரா. தானை-22
 அறக்கற்பு, மாயாச-87
 அறங்கடந்தவர்செயலிது, முத-250
 அறங்குணித்தமேலோர், மீட்-175
 அறங்கெடச்செய்தல், மாயாசீ-74
 அறத்தாறு, நிகும்ப-142
 அறத்திற்குக் குறையுண்டாருமோ,
 கும்ப-85
 அறத்தினால் தேவர்கள் மேம்பட்
 டவர், இரா. மந்-69
 அறத்தினைப்பாவம் வெல்லா, நாக-
 233, நிகும்-177
 அறத்தின் வாழ்வு, மூல-72
 அறத்தின்றாய், மீட்-43
 அறத்துறை முற்றினோர், மூல-73
 அறத்தெய்வம் கரமெடுத்தாடுதல்,
 முத-224

அறத்தைத்தின்னல், மூல-6
 அறத்தைத்தேறுதல், நிகும்-176.
 அறத்தைப் பாவம் வெல்லுமா,
 மூல-49
 அறத்தையேகைக்கொள்ளுதலவசிய
 யமென வீடணன் வற்புறுத்தல்,
 இரா. மந்-70
 அறத்தொடு வேதங் கூத்தாட,
 கும்ப-350
 அறநிறங்கரிதோ, விடீ-137
 அறநின்றான், அதிகா-159
 அறந்தருசிந்தையன்ப, நாக-272
 அறந்தருஞ் செல்வம், மாயாச-15
 அறந்தருதலம், அங்க-7
 அறந்தலை நின்றார்க்கில்லை யழிவு,
 இந்-58
 அறந்துணையாவது, நிகும்-173
 அறந்துறத்தல், இரா. மந்-89
 அறப்பெருந் துணைவர்தம் மைய
 பயமென்றடைதல், கும்ப-133
 அறப்பெரும்பகைஞர், இல. கே-27
 அறமஞ்சி யொளித்தது, கும்ப-84
 அறமறுத்தான், முத-159
 அறமுதல்வன், மூல-167
 அறமெனநின்ற நம்பன், கும்ப-134
 அறம்பாடிக்குளித்தல், முத-202
 அறம்பிழையாச் செய்கை, இராணி-
 166
 அறம் புரக்க வந்தன மென்னும்
 பெருமை, விடீ-69
 அறம்வளர்த்தல், இரா. மந்-84
 அறம்வெல்லும் பாவந் தோற்கும்,
 வேலே-44
 அறனாவலங்கொட்டுதல், விடீ-150
 அறனுமஃது நீதியுமஃதே, அங்க-2
 அறிகுதல், இராணி-41
 அறிஞரின் நிறுண், இராணி-19
 அறிஞரின் மிக்கான், இரா. மந்-29
 அறிஞர்க்குமளப்பரிய பேராற்றல்,
 இரா. வ-243
 அறிஞர் பழிபொருந்தி நாகு வீழ்
 தொழிலை யியற்றார், கும்ப-145
 அறியச்சொல்லுதல், மருத்-61
 அறியுமவர், அதிகா-256
 அறிவரும்புரவலன், கும்ப-333
 அறிவன், மீட்-198 [-71
 அறிவிலார்போலயர்த்தல், மாயாசீ
 அறிவிலானறைந்த பொய்யிற்

போதல் x இந்.
 விலகுதல், பிரமா-72
 னறிவான், இரா. வ-89
 அறிவினுக்கவதியில்லை, விடீ-107
 அறிவினுக்கறிவானவன், இரா-76
 அறிவின்றனிநாயகன், இரா. வ-162
 அறிவுமுற்றிய பித்தன், கும்ப-261
 அறுகுதாவிவாழ்த்துதல், நாக-206
 அறுகுறை-கபந்தம், கும்ப-319
 அறுகுறைக்களம், நாக-190
 அறுகுறையாடுகின்றன, முத-49
 அறுசுவை, மீட்-201
 அறுதி, மீட்-211
 அறுத்தல், இரா. மந்-30
 அறுநூறுசகடவடிசில் முதலியன
 கும்பகர்ணன் பசிபையெழுப்பு
 தல், கும்ப-7
 அறுத்தலைகள் விண்ணுளோ
 ரொதுங்குகக் கல்வினமாரிபோற்
 பூயியில் விழுதல், மூல-97
 அறுபட்ட அரக்கருடல் விழுதல் x
 மேகம்விழுதல், ஆகாய விமா
 னம் காற்றிற்பட்டு விழுதல்,
 மூல-98
 அறுபட்ட அரக்கர்தலை மேலிருந்
 துவிழுதல் x செருமங்கை அம்
 மனையாடுதல், மூல-122
 அறுபத்தேழு கோடிவானரத் தலை
 வர், திருமு - 5, விடை - 8, 28
 அறைதல், நாக-56
 அற்களோடு நிறம், முத-22
 அற்பயாக்கை, மீட்-257
 அற்பினத்தலைவன், மீட்-60
 அற்புதமாயை, இராணி-66 (-342
 அற்றகரத்தையுலகஞ்சல், கும்ப
 அற்றகை பிறந்தது, இரா. வ-157
 அற்றது அற்றதில்லெனக் கடிது
 வாங்குதல், கும்ப-312
 அற்றம்-குற்றம்: அதிகா-143 [123
 அற்று-துண்டிக்கப்பட்டு, அதிகா -
 அற்றைநான், கும்ப-4
 அற்றைய, அதிகா-143
 அனகன், இராணி-143, மூல-163
 அனகன்றம்பி, நாக-209
 அனங்கவாளி, மாயாச-9
 அனங்கவேடன், களி-10
 அனசனத்தொழில், சேது-43
 அனந்தசாரி, நாக-104 •

அனந்தம், நாக-61, மூல-129, 219
 அனந்தர், நாக-280, மாயாசீ-77
 அனந்தலிங்கம், நாக-94
 அனந்தவெற்பு, மீட்-174 [-306
 அனந்தனுச்சி சேறப்பட்டது, சும்ப
 அனந்தன்-அதிசேடன், திருமால்:
 இரணி - 13, 88: அதிகா - 67
 அனந்தன் அயர்வுயிர்த்தவலந் தீர்
 தல், மூல-229 [220
 அனந்தன் சலைடுக்குறுதல், முத -
 அனந்தன் பரிக்கிலன், சேது-43
 அனலஞ்சவாளி, நாக - 84
 அனலன், விடீ-45, நாக-213, 214
 அனலிதெய்வப்படைக்கலம், நாக-
 218
 அனலின்படை, நிகும்-131
 அனலுக் கோக்கிய எருமையும்
 ஆடும், நிகும்-47
 அனலுயிர்த்தல், நிகும்-80
 அனல்பொதுளல், இந்-20
 அனாயம், சும்ப-141
 அனிகமெல்லாம், மீட்-354
 அனிகம், அதிகா-173, இந்-20
 அனிகராசி, அதிகா-97
 அனிலன், முத-199, மீட்-148
 அனிலன்றையன், மீட்-157
 அனிகத்தலைமகன், முத-83
 அனுக்கம்-அயர்ச்சி, நாக-207
 அனுங்குதல்-வருந்துதல்: இல.கே-
 53, நாக-62, இராவ. சே-25
 அனுசன், இரணி - 51, மூல-52
 அனுமான் x கூற்றர், யானை, சீயம்,
 வாசி, நாக-140-143: அனுமனை
 ன்ற பெயர்க் காரணம்-32: அனு
 மான் முதலியோரை உயர்திணை
 யாகக்கூறுதல்: இலக்கணத்திற்கு
 ஒத்ததாதல்-2; அனுமான் கண்
 ணுதல், இல. கா-10, முத-217:
 துளவத்தாரன், மாயாசீ-58: சூரி
 யனைக் களியென்று பாய்ந்தவ
 ன், மகு-3: பதினேழுபெள்ளத்
 தோடு மேலைவாயிலில் வருதல்,
 அணி - 5: மாணுக்களுகிச்சூரிய
 னிடம் ஐந்திர வியாகரணங் கற்
 றமை, மூல-45: மீட்-260: துன்
 முகனென்னும் அரக்கத்தலைவ
 னைமேலைவாயிலிற் கொன்றமை,
 முத-81: அக்கனைக்கொன்றமை

-171: இராவணனு லசைக்க
 முடியாத இலட்சுமணனைச் சூக்
 கிச் சென்றமை-212: திரிசிரசை
 நிலத்திலரைத்திட்டு மேற்றிசை
 வாயிலிற் செல்லுகை, அதிகா-
 178: நிகும்பனைக் கொல்லுதல்-
 251: தூமிராட்சனைப் பொருது
 கொல்லுதல், படைத் - 68-72:
 அகம்பனைக் கொல்லுதல், பிர
 மா-126-139: மருத்துமலையைப்
 பேர்த்தெடுத்தவருதல், மருத்
 -41-62: மருத்துமலையைத்தோ
 ண்டி யெடுத்ததன்காரணம்-63:
 இலக்குமணனைத் தோளிலேற்
 றிச்சொண்டு சாரிகைதிரிதல்,
 நிகும் - 102: இராவணனெறிந்த
 வேலையேற்க முற்செல்லல், வே
 லே-31: மீண்டும்மருந்துகொண
 ர்கை-42: சீதையினிடம் உன்னை
 நலிந்த அரக்கியரைச் சுடவரம
 னிப்பாயெனல், மீட் - 31: யம
 லோகத்துப்பாதைப் படுபவரை
 க்கண்டு அரியசியென்னயாவரும்
 மேலேறுதல்-143 - இவ்-6: பர
 தனைக்கிட்டி அக்கினிப் பிரவே
 சத்திற்கமைத்த சீயை யளித்
 தல்-240: மோதிரங் கர்ட்டியது
 x விடத்தினால் முற்றுவார்க்கு
 நன்மருத்துட்டியது - 246: பட்
 டாபிவேகத்துக்காகத் தீர்த்தகங்
 கனெல்லாய்கொணர்த்தல், திரு
 மு-10 அனுமான் கொணர்
 ந்த மருத்துமலையின்
 காற்றுப் பட்டு யாவரும்
 உயிர் பெற்றெழுதல், மருத்-100 -
 101: அனுமான் கொணர்த்தலுட
 தி மலையால் அரக்கர் பிழைத்
 தெழுந்திராமைக்குக் காரணம் -
 102: அனுமான் பார்த்துக்
 கொண்டிருக்க மாயாசீதையை
 யிந்திரசித்து வெட்டுதல், மா
 யாசீ-43: அனுமன் செய்தவுத
 லியைச்சீதைபாராட்டல், மீட்-56
 அனுமனால் இலங்கைத் தெய்
 வம் பற்றுவிட்டுப்போனது, இல.
 கா-14: இலங்கை யெரிந்த
 போது இராவணன் ஏழுநாள்
 விசும்பிடை யிருந்தது, இல.

- கே-66: அனுமானோடு தேவாந்: அன்றிந்நீவினர், படைக்-13
 தீகன் பொருதுமாளுதல், அதி அன்றுதல்-கோபித்தல், நாக-27
 கா-166-171: அனுமானுக்குஇரா அன்னக்குழாம் முட்டைகொண்டி
 மன் பிரமபதத்தை வரமாக ரிதல், முத-9)
 அளித்தல், இல. கே-73, மருத்: அன்னதோ வென்னுதல், இரா.
 -59: அனுமனுக்குஎம்முடனுண் வ-216
 டிகீதியெனஇராமன்கூறல், மீட்- அன்னம், ஒற்று-25
 191, இல்-18: அனுமனது வீரச அன்னவேலை, பிரமா-89 [ச-11
 செயலே விட்டணன் இரா அன்னைமீர்...தங்கைமீரே, மாயா
 மனைபடைந்ததற்குக் காரணம், அன்னை - வியப்பிடைச் சொல்.
 இல். கே - 68: அனுமானது நாச-105
 தோளை நாகபாசம் பிணித்தல் x அஷ்டதிக்பாலகர் மேருமலையின்
 இராவணன்புயத்தை வாலிவால் எட்டுத் திக்குக்களிலும் தங்கி
 பிணித்தல்,நாக-191: அனுமனது புள்ளனர், மருத்-53
 குத்தினால் வச்சிரதம்ஷ்டரன் அஷ்டநாகங்கள் கயிரகக்கட்டப்
 முடிதல், படைத்-12: அனு பட்டுள்ளமை, இராம. தே-8
 மான்மீதுபடம் இராவணன்கைக் அஸ்திரபூசை, பிரமா-90 [238
 குத்து x குன்றின்பிணைக்கடை ஆ-இரக்கக்குறிப்பு, இரா. வ-230,
 நாள் விழுமுருமேறு,முத-182: x ஆகமாநவ நார்தம், மீட்-118
 னுமான் மீது ஏறிய இராமன் x ஆகமே யாவம், இந்தி-29 [-80
 குன்றின்மேலிவர் சிங்கம், நன்று ஆகுலம்-கலக்கம்: முத-35, மூல
 தாங்கிய தாய்-219. x னுமன் ஆகுலித்தல்,நாக-213, பிரமா-193
 ரேள்மேலிலக்குமணன்ரேன்று ஆகுவதாகும், கும்ப-166
 வது x வெள்ளிவரைமிசைப ஆகுளி, இரா. தானை-12,பிரமா-7
 பொன்வரை மிளிர்ந்தல், கும்ப ஆக்கினேயாஸ்திரத்தாற் கடல்வே
 232: அனுமான் தோள்மீதேறி தல், வருண 19-58
 இலக்குமணன் இராவணனை ஆக்கை, மாயாச-18
 திர்த்தல், வேலை - 18: அனு ஆசறநல்கல், இராவ. தே-3
 மானது தோள் மீது இராமனே ஆசறுத்தல், மூல-110
 றியிருத்தல், பிரமா - 18: அனு சி, மூல-73, இரா. வ-1
 மானிடம் இராமன் சீதைக்குச் ஆச-விரைவு, விபீ-69, இல. கே-
 செய்தி கூறியனுப்புதல், மீட்-14 58: குற்றம், இரா. ம-52,இல.
 அனைவர்-அவர், கும்ப-6 கா-34: மூட்டு, படைத்-82
 அன்பரானவர்க்கம், இரணி-172 ஆசரப்படை, இரா. வ-96
 அன்பழிசந்தை, ஆணி-17 [31 ஆசை-திக்கு, விருப்பம், சேது-58,
 அன்பினுழிவதுசெய்தாய்,மகுட- அங்க-4, மாயா சீ-22 [13
 அன்பினுற் சொன்னொலுறுதிகொள் ஆசைக்கரி-திக்கசம், இரா.வ-221
 ளாய், இரணி-121 ஆசைநோய் கொன்றது, மாயாச-
 அன்பின் தன்மை, மருத்-4 ஆடக்க்கிரி,வருண-47 [26
 அன்பு-பக்தி: நாக-243 [மீட்-206 ஆடகக்குன்றமன்னவன்,இரா. வ-
 அன்பு உருக்கொண்டு முற்றுறுது, ஆடகக்குன்றில் முருக்கின் கான
 அன்வயம்-மரபு: மாயாசீ-36, பொ கமலர்த்தல் x சுக்கிரீவன்மேனி
 ருத்தம், மருத்-92 யில் இரத்தநீர் பெருகுதல், பிர
 அன்வயித்தோர், இரணி - 137 மா-175
 அன்றிலினுருவதாய அணிவகுத் ஆடகக்குன்று x இராமலட்சுமண
 தல், பிரமா-12 ற்: இரா. தானை-29
 அன்றிந்பேடை x ஆடகத்தலம், இல. கா-36
 மாயாச-36 ஆடகத்தோள், நாக-194

ஆடலம்பரி, முத-17
 ஆடல் - ஆடுதல், வலிமை, போர்
 புரிதல், கும்ப-323, பிரமா-170,
 மாயாசீ-2, வாண. கள-15: சஞ்
 சரித்தல், இரா. வ-5
 ஆடல்திருத்திட, மீட்-6
 ஆடவர்க்கரசன்-புருஷோத்தமன்,
 கும்ப-310
 ஆடவர்திலகன், இந்-71
 ஆடனுண்ணிடை, இரா. சோ-4
 ஆடனமாகரி சேவகமமைந்தது X
 இலக்குமணன் பிரமாத்திரத்தி
 னைச் சேவகமடங்கியது, பிரமா
 -173
 ஆடுதல்-மூழ்குதல், இரணி-4: தோ
 ன்றுதல், சேது-63: மீதுபடுதல்,
 அதிகா-21
 ஆட்செய்தல், மாயாசீ-70 [44
 ஆட்டுதல்-நீராட்ச்செய்தல், மீட்-
 ஆணவம், இரா. வ-38
 ஆணி-ஆதாரம், நிகும்-10
 ஆணிப்பொன், திருமு-32
 ஆணியாயுணர்மாருதி, முத-220
 ஆணியுலகினுக்கு, விபீ-64
 ஆணை-கட்டளை, இரா. மந்-4,78:
 உண்மை, திண்ணம், நாக-235-
 ஆண்டகை, இரா. மந்-100 [இந்-36
 ஆண்டகைவீரன், இரா. வ-167
 ஆண்டலை, அதிகா-118
 ஆண்டவில்லி, இரா. வ-161
 ஆண்டுமுதலியவற்றைத் தட்டிவட்ட
 க்கியது அத்தேர், இராம. தே-9
 டாழில், இரா. மந் - 69
 டொழிற்செயல், முத-200
 டொழிற்றுணிவு, இரா. வ-181
 ஆண்பிறந்தமைந்தார்க்கு ஏயது
 சொல்லுதல், மகரக்-16
 ஆண்மையழகு, இரா. மந்-63
 ஆண்மையாற்புகழைப்புதுக்குதல்,
 கும்ப-205
 ஆதபத்திரம், மீட்-183
 ஆதரத்தாதர், திருமு-26
 ஆதரம் பெறுவதற் காக்கையோ,
 மீட்-248
 ஆதிமுதல், தொடக்கம், இரா.
 கள-7, மீட்-249
 ஆதிசேஷன் பூமியைத் தாங்குதல்,
 நிகும்-72

மற்கிடந்த திருமால்
 X பிணங்களிள் மீதுகிடந்தஇலக்
 குமணன், பிரமா-198
 ஆதிநாயகன், இரணி-27
 ஆதிப்பரம், இரணி-110
 ஆதிமூர்த்தி, விபீ-55
 ஆதியம்பரமன், விபீ-22
 ஆதியான், மருத்-55
 ஆத்தியோடு தும்பையுஞ் குடி
 னான், முத-115
 ஆம்-தகுதியின்மை ஐதிகியம்என்ற
 பொருளில்வருதல், மாயாசீ-82
 ஆம்பலுக்குச் சூரியன்பகை, மூல-
 45
 ஆயத்தார்-கூட்டத்தார், நாக-232
 ஆயப்பெறுநன்னெறி, இரணி-108
 ஆயம்-இலாபம், இரா. வ-111,
 ஆயவெள்ள மகளிர்-ஆயமாகியவெ
 ள்ளமகளிரென மற்றோருரை,
 மீட்-176
 ஆயிரகோடிக்கவந்தத்துக்கு மணி
 ஒரு முறையாடுதல், மூல-228
 ஆயிரக்கண்ணினான், நாக-236
 ஆயிரங்கைகூடி இரண்டுகையா
 தல், மூல-218
 ஆயிரநாமத்தண்ணல், பிரமா-157
 ஆயிரநாமத்தரி, மாயாசீ-67
 ஆயிரந்தோளவன் - கார்த்தவீரி
 யார்ச்சுனன்: இரா. மந் - 79,
 இரா. வ-211
 ஆயிரமடங்கற்றேரான், நாக-229
 ஆயிரமறை, இரா. மந்-48
 ஆயிரமுருவது = ஆயிரவுருச்சரம்:
 கும்ப-239, 240
 ஆயிரமௌலியண்ணல், நிகும்-9
 ஆயிரம்பணந்தலையனந்தன், படை
 க்கா-22
 ஆயிரம்பரிபூண்டதேர், அதிகா-17
 ஆயிரம்பெருங்கதிர்த் தலம்-சூரிய
 மண்டலம்: கும்ப-302
 ஆயிரம்பேய் சுமந்தளித்த கேட
 கம், கும்ப-301
 ஆயிரவெள்ளமரக்கர்தானை, இல
 கா-4: மூல-132
 ஆயுதவகைகள், நிகும் - 86
 ஆயுதல்-வலியோய்தல், உயிர்போ
 தல், அதிகா - 10: ஆராய்தல்,
 இரா. மந்-29

ஆய்த்தாயது, அதிகா-174
 ஆரணத்தமுது, இரா. தானை-17
 ஆரணமந்திரம் அமைய ஓகியபூரண
 மணிக் குடம், நிகும்ப-45
 ஆரம்-சந்தனம், முத்துமாஃ; ஒற்று-
 7: முத்துமால: நாக-138
 ஆரம்பம்-சன்னாகம், கும்ப-77
 ஆரம் வீங்க, லிடை-2
 ஆரமுனைருப்பு, அருப்பமென்று
 இகழ்தல் நீதியன்று, முத-92
 ஆரழியவண்ணல், அதிகா-68
 ஆரியச்சூழியானை, நீட்-17
 ஆரியன், விடீ-106, நாக-139
 ஆரிருட்பிழம்பு, பிரமாத்-190
 ஆரை-மதில், கும்ப-287
 ஆர், இட்-36.
 ஆர்கலி, கும்ப-317: ஆர்கலி கலக்
 கவு மமுதளித்தது, விடீ-128
 ஆர்கலிமேலாறுசென்றன, முத-10
 ஆர்கலியுங் காரு மஞ்ச வார்த்தல்,
 ஆர்கலியேழு, மூல-189. [முத-13
 ஆர்க்குறவாகுவன் இவன், விடீ-66
 ஆர்தல்-பொருந்துதல், நிறைதல்,
 நிகும்ப-29
 ஆர்த்தல்-நெருங்குதல், ஆரவாரித்
 தல், கும்ப-172: ஒட்டிக்கொள்
 றுதல், கும்ப-25) கட்டுதல்,
 முத-115
 ஆர்த்தவாயன் - ஒலிக்கின்றவாயை
 யுடையவை என இத்தொடர்
 சங்குமுதலிய ஊதுகருவிகளைக்
 காட்டும்: கும்ப-214
 ஆர்ப்பித்தல் - ஆர்ப்பாட்டு செய்யு
 மாறுசெய்தல், மாயாச-11, [234
 ஆர்ப்பினோதை, அதிகா-90, நாக-
 ஆர்ப்பு அடிக்கின்றதென்னச்செவி
 தொழும் பிடிக்கின்றது, நாக-
 277
 ஆர்ப்பெடுத்தல், இரா. வ-35
 ஆர்ப்பையுண்ணுதல், இரா. வ-28
 ஆர்ப்பொலி-கர்ச்சையொலி: இர
 ணி-149
 ஆர்ப்பமு முயிருமொன்ற அழுந்து
 ரத் தழுவல், நிகும்-1
 ஆலகாலம் x வெகுளி, நாக-72 [61
 ஆலங்கொண்டிடற்றவன், அதிகா-
 ஆலமன்னவரக்கர், முத-51
 ஆலமுண்டவன், விடீ-111

ஆலமும்வீத்து மொத்தடங்குமாண்
 மையான், இரணி-74
 ஆலம் விஷம்: இரா. தே-9
 ஆலாலமுண்டவன், அதிகா-162
 -மழை மாயாசீ-7, மீட்-72
 ஆலிகாட்டுச்சடையன், நிருமு 32
 ஆலினிலையிற் பிள்ளை x சிலையிற்
 பொலிகின்றான்: இரணி-102
 ஆவத்து, விடீ-103
 ஆவம்-அம்புப்புட்டில், இரா. மந்-88
 ஆவலங்கொட்டியார்த்தல், அதிகா-
 214
 ஆவலிப்பெய்தல், சீதைகள்-28
 ஆவலுந் தாயரு மறிவினாற் றகையத்
 தக்க, இரா. வ-219
 ஆவி-புகை, இரா. மந் 13
 ஆவி குறைத்தல், நிகும்-31
 ஆவிசிந்துதல், மாயாசீ-31
 ஆவிசூழலல், வேலே 13 [ச-64
 ஆவிதள்ளுதல்-மூர்ச்சித்தல், மாயா
 ஆவிபாழ்படுத்தல், மருத்-76
 ஆவிபின்னமாதல், மாயாசீ-45
 ஆவிபோற்றல், மூல-46
 ஆவியனையான், ஒற்று-2
 ஆவியீதல், மருத்-89
 ஆவியுண்டிலையென்ன வோய்தல்,
 மருத்-3
 ஆவியுண்ணல், நிகும்-2
 ஆவியு முடலுமொன்றத் தழுவல்,
 நீட்-345, See நிகும்-1
 ஆவியோடல், மூல-87
 ஆவினைச்செற்றோர் சுரர்தொழுஞ்
 சுரர், மீட்-170
 ஆவுதி, இரா. தே-13
 ஆவி-கடல், இரா. மந்-35, சக்கரப்
 படை, வேலே-26: ஆஞ்ஞா சக்க
 ரம், இரணி-20; வரம்பெல்லை,
 நீட்-17
 ஆவியுண்டிலையென்ன வந்த
 தான், அங்க-14
 ஆவியுண்டிலையென்ன வந்தான்,
 இரா. வ-35
 ஆழிப்பெருக்கனல், நிகும்ப-134
 ஆழிமால்வரை, வருண-20
 ஆழியங்கிரி, கும்ப-8
 ஆழியான், இரா. மந்-112, மூல-39
 ஆழியிழைத்தல், விடீ-28
 ஆழியிழைத்தல், ஒற்று-4
 ஆலகாலம் x களம், நாக-219

- ஆழியுலகுண்ண வோங்கிய வாழி இகல்-வலிமை, பேரார், கடல்கா-11,
யொத்தது, வருண-57 இரா. மந்-41, 87, முத-89
- ஆழியேழ், இரணி-3, நாக-17 உகல்நீதியின் நடை-போர்,
ஆழியையகற்றித் தனுவலங் கொ ளெழுங்கு, இரா. வ-175
- ண்ட தாமரைக்கண்ணன், பிர இக்கடை, சிசும்-27 [வ-43
மாத்-171 இக்கணத்தும்-இவ்விடத்தும், இரா
- ஆளாயும்வாழ்த்தியரசாள் தி, நா-256 இசைப்படை, சிசும்-132
- ஆளிகள் = அளிகள்-வண்டுகள்: ஆள் இசை-கீர்த்தி, சொல், இரணி-91
பவர்: சிசும்-41 முத-251, சும்ப-22, படைக்-11
- ஆளித்திறல், நாக-17 சைதல்-உடன்படல், மாயாச-60
- ஆள்-பதாகி, வீரன், அதிகா-115, சைத்தல்-புகழ்தல், மீட்-204
- இரா. வ-13 சாரதி, மூல-95 இசைத்துள = இசைந்துள: மீட்-
இசையாவுருவம், பிரமா-224 [204
- ஆள்வினையாற்றல், இந்-3 இசையாவளர்த்தல், இரா. மந்-82
- ஆறு அளறுபடுதல், வருண-24 ஸ்சை, இரா. மந்-112 [மந்-101
- ஆறு என்பதன்பின் முடிக்குஞ் இச்சைநல்லனவுறுதிகள், இரா.
சொல்தொக்கு வியப்பைக்குறிப் -மதிள், பிரமா-36
பித்தல், முத-194 இஞ்ஞான்று, மீட்-143
- ஆறுதல்-கோபந்தணிதல், படை-16 இடக்கை, சும்ப-189 [நாக-284
- ஆறுபோற்குருகிசோடி, முத-138 இடங்கரின் போத்து x அரக்கர்:
ஆற்றலார், நாக-14 இடங்கரேறு x இத்திர சித்தின்
ஆற்றலாற்றுதல், மாயாசீ-18 தேர்ச்சிங்கம், பிரயா-75
- ஆற்றலுக்கெல்லையுண்டோ, சும்-37 டங்கர் கவ்வவழைத்த யானை,
ஆற்றலூற்றம், அதிகா-222 -16
- ஆற்றல்-வல்லமை, இரா. மந்-32 இடங்கர்மா, விடீ-113, முத-4
- ஆற்றல்பேர்தல், மாயாசீ-45 இடதுகை, சும்ப-186
- ஆற்றலும்வியத்தல், அங்க-16 இடத்தல் - பெயர்த் தெடுத்தல்,
ஆற்றில் மீன்கள் மிளிர்ந்தல் x குரு அறுத்துவீழ்த்தல், மாயாசீ-72,
திப்பேராற்றில் படைக்கலம் 68: சும்ப-319
- மிளிர்ந்தல், பிரமா-145 இடந்துடித்தல், சிசும்-77
- ஆற்றுதல் - உறுதியாகப்பற்றுதல், இடபவயமத்தர்போர், அதிகா-228
- முத-96: மனம்பொறுத்தல் இடபனது வீரத்தொழில், நாக-56
- செய்தல், நாக-55, இரா. மந்- இடபன் கட்டியிறுக்குதலால் வய
71: வல்லமைபெறுதல், இரா. மத்தனிறத்தல், அதிகா-236
- வ 22: நடத்துதல், முத-242: இடப்பொற்றோள்கள் துடித்தல் x
செலுத்துதல், சும்ப-258 மலைக்குலஞ் சலித்தல், இரா.
வ-18
- ஆனகமுரசம், கனியா-3 இடம்-விசாலம், மாயாசீ-85: இடப்
ஆனந்தமென்னுமறை, நாக-255 புறம், சிசும்-114
- ஆனந்தவாரி, இந்-65 இடர்க்கடல், இராம. தே-2
- ஆனவர்-அவர்: இரா. மந்-63 இடனிது காலமீது விடீ-54
- ஆனமலர்தல் - வாழ்திறந்துசத்த இடித்தல்-தாக்குதல்: அதிகா-93,
மிடல், மீட்-310 இடிபோலப் பல்விழுந்தன, படை
ஆனனம், மீட்-58 -37
- ஆனி = ஹாசி: கேடு: இரணி-84 இடிபோன்ற மணிகளிடப் பட்டுச்
ஆனிநக்கண்ணன் - கவாட்சன்: சிங்கம்போற்கர்ச்சிக்கின்ற சதங்
சேது-1: கை, இராவ. தே-7 [நாக-182
- ஆனையின்மீதுகொடி, முத-104 இடிப்பு-கர்ச்சனை, அதிகா - 90,
ஆன்ற, மாயாசீ-65
- ஆன்றமைகேள்வியர், இரா. மந்-9

இடியுண்டகாணகீம், மகர-11
 இடியுண்டமலை x இராமசரம்பட்ட. அரக்கர்தலை, மூல-226
 இடியுண்டவரவின், இல. கே-55: இரா. தே-8
 இடியுருமு, மாயாச-25 [அதிகா-1
 இடியொடுமுகிலுஞ்சிந்தமொழிதல் இடுக்கண், இரா. வ 215
 இடுக்கு - சங்கடம், இரா. மந்-27, வருண-59: இக்கட்டான சமயம், குமப-307: மூலை முடுக்கான இடம், முத-212, திருமு-26, கவ்வுகை, முத-152
 இடுக்குகின்றவழி, இரா. கள-9
 இடுதல் - போகட்டிருத்தல், இரா. மந்-12: ஊட்டுதல், இரணி-115, எறிதல், படைத்-48
 இடும்பன் கரடியின் காவலன், முத-63: கும்பானுவைக் கொன்றவன், முத - 67: இந்திரசித்து எய்த பிரமாத்திரத்தாற் சாய்ந்தான், பிரமா-179
 இடை - இடுப்பு, நாக-282: நடு, நாக-83: ஏற்ற சமயம், விடீ-97: உலகு, முத-163: இடம், பிரமாத்-21, மூல-175: இடையூறு, மூல - 81: ஏழனுருபு, இரா. மந்-81
 இடைக்கு அலம்வருதல் செய்யும் மூலை, அணி-16
 இடைதடாது, மீட்-289 [ம்-137
 இடைதருதல்-பின்னிடைதல், நிகு இடைதல், நாக-74
 இடைந்தவர், விடீ-111
 இடைமுடிதல் - நடுகீல் நிகழ்தல்: நாக-68
 இடையுறிதல், பிரமா-223
 இடையீடு, முத-69
 இடையுவாலினிற் சுவேலம் வந்திறுத்தல், மீட்-139
 இடையுறுகருமத்தினொல்லை கண்டவர்-ஞானிகள்: முத-109
 இடையுற்றது, நாகபா-3
 இடையூறில்லா ஆயுள், வேலே-46
 இடைவிடாது நின்றல்-இடையீடின்றியெதிர்த்தல், இரா. மந் - 55
 இட்டிடல் - விட்டுச் செல்லல், நிகு-38

ட்டிய-நெருங்கிய, சேது-38
 இட்டுண்ணுதல், மாயாச-35
 இட்டுழி, வருண-41
 இணங்கர்-ஒப்பு, மீட்-147
 இணங்கினர், விடீ-87
 இணர்த்துழாய், மீட்-98
 இணையடி, வேலே-37
 யாரமார்பு, நாக-266
 யாரு மில்வன், முத-180
 ம்-நன்மை, ஒற்று-50
 ம்-உதடு, படைத்-65
 இதால், குமப-124
 இதுபோது, அதிகா-15
 இந்தனம், பிரமா-56: இரா.வ-248
 இந்தியங்களைதல், மீட்-195
 இந்தியங்களை வெல்லல், மீட்-205
 இந்தியர் தொறுமுள்ள, இரணி-72
 இந்திரகுருவன்ஞா x மந்திரவிதியினர், திருமு-25
 இந்திரசாலம், பிரமா -92 , களியா-12
 இந்திரசித்து அறுதூறு வெள்ளஞ்சேனையோடு மேற்றிசை வாயிலில், அணி - 20: இந்திரசித்து இலட்சுமணனை விற்றப்பான், குமப-96: இந்திரசித்தின் வில் பிரமன் இந்திரனுக்காக வயிரமலைகொண்டுசெய்ய அவனைச் சிறைவைத்தபோது அவனிடத்தினின்று கவர்ந்தது, நாக-16: இந்திரசித்திற்குத் தெய்வப்படைகளைச் சிவன் தந்தான், நாக-12: இந்திரசித்தினம்பருத்தூணி x கூற்றின் கூடு - 17: இந்திரசித்து எடுத்துக்கொண்ட படைக்கலங்கள் - 18: இந்திரசித்தின்மேற்சீயத்தேறு ஆயிரம்புண்டது-19: இந்திரசித்து அனுமனையும் பிணித்துள்ள-32: முண்ணியவடிவுகொண்டு வானத்து மறைந்து நாகாஸ்திரம் விடுத்தல்-184-186: பிரமாஸ்திரம் தொடுத்தல், பிரமா-172: இந்திரசித்தின் பிரதிஞ்ஞை, 63-66: இந்திரசித்தின் மார்பையடைந்தகுன்று x கூடமுறும் நெருப்பையுற்றதொரிரும்பு, நாக-80: இந்திரசித்துக்குமுன் ஆயிரகோடி தேவர்

வலியொழிந்தா ரெனல் - 89:
 இந்திரசித்து வீரொழிந்திடத்
 தான் தனித்தல் x வற்றியகடலு
 ன்மலை நிற்பல், நாக-100: இந்
 திரசித்தின்மீது இலக்குமணன்
 x மழையின் மேன்மழை-
 101: இந்திரசித்துக்கும்
 இலக்குமணனுக்கும் நிகழ்ந்த
 போர் - 101 - 139: இந் திர
 சித்தின் வாளி x மின், உருமினம்
 -196: இந்திரசித்தின்வேல் வீழு
 தல் x வெயில்வீழ்தல், நிகும்
 - 180: இந் திர சி த்தின்
 குதிரைகள் பச்சைநிறமுடைய
 ன, இந்-37: இந்திரசித்தின் தலை
 இலக்குமணன் சரத்தால் விழு
 தல் x சூரியமண்டலம் வீழ்தல்-
 54: இந்திரசித்தைமனிதர்கொல்
 வது x உழுவைப், போத்தையு
 முழையிர் உண்பது, மேரு அணு
 வென்றினாற் சிந்துதல், இரா.
 சோ - 17, 52. இந்திரசித்தின்
 மெய் x கருங்கடல், இரா.
 சோ-30: இந்திரசித்தைக்கண்டு
 துன்புற்றமண்டோதரி மகனுட
 லின்மேல் விழுதல் x வேடன்
 அம்புபட்ட மான் மலையின்மேல்
 விழுதல் - 45: இந்திரசித்தின்
 இளமைவிளையாட்டு-47
 இந்திரச்செல்வம், வீழ் - 152
 இந்திரபதம், இரா. மந்-73
 இந்திரபோகம், இரா. கள-7
 இந்திரர்-தேவர்கள், அதிகா-63
 இந்திரவில்லிளேடும் மேகம்வரு
 வது x வில்லோடு இலக்குமணன்
 வருவது, நாக-90
 இந்திரன் மலைகளின் சிறகரிந்த
 தன், மூல-55: இந்திரனைச்சி
 றையிடுதல், இரா. மந்-113:
 இந்திரனை முதுகுசண்டவிராவ
 ணன், இல. கா-5: இந்திரன்ப
 கை-இந்திரசித்து, மகா-14: இந்
 திரன்பாசத்தழும்பு மறையாது,
 நாக - 32: இந்திரன் கட்டளை
 யால் இராமனுக்குத் தேர்வந்த
 மை, இராம. தே-15: இந்திரன்
 குலிசம் x சிகரம்: முத - 128
 இந்திரன்செம்மல், அங்க-24

இந்திரன்பதி, இரீணி-5
 இந்திரைகொழுநன், இரா. வ-120
 இந்து x அங்கதன்: அங்க-42
 இந்து இரவியோடும் வேற்றுமை
 தெரிவது, மாயாச-9)
 இந்துமண்டிலத்தின்மே லி ர வி
 மண்டிலம், இரா. வ-61
 இப்பி, சேது-25
 இமயக்குலவரை, மருத்-24 [28
 இமைத்தலுங்கடனல், இல. கே-
 இமைத்தல்-பிரகாசித்தல்: சும்ப-
 இமைப்பிலர், இராவ. தே-32[252
 இமைப்பில்கண், நிகும்ப-94
 இமைப்பின்னிடை, நாக-128
 இமைப்பு - இமைக்கும்பொழுது:
 இரணி-167, முத-232
 இமையவரிமைத்து வியர்வைவெய்ய
 துதல், வருண-38 [இரணி-8
 இமையவர்பேறு அவிர்ப்பாகம்:
 இமையாழுக்கணிறைவன், இராவ.
 தே-3
 இமையிடையாகச்சென்றான், அதி
 கா-179
 இமையிடையொதுங்காமுன், அதி
 கா-213
 இமையொடுக்குதல், வருண-79)
 இமையோர்தந்தி-திக்கஜம்: இரா.
 மந்-113
 இம்பரிவலுதிர்ந்தது, வருண-40
 இம்பர்ஞாலம், பிரமா-113
 இயக்கர், இரா. மந்-23, சேது-10
 இயக்கியர், இரா. சோ-21
 இயக்கு-சஞ்சாரம், முத-3
 இயக்கன், சும்ப-185
 இயங்குதல், மாயாச-6
 இயம்பலாற்றுதல், இரா. மந்-72
 இயம்பியுறுதல், இரா. மந்-58
 இயலுதல்- இரா. மந்-34
 இயல்-பெருமை, மீட்-174
 இயற்கை-நற்குணம், வருண-11
 இயற்கைதாங்கல், நிகும்-72
 இயற்றி-வல்லமை, இரா. மந்-3
 இயற்றுதல் - (அனுபவிக்குமாறு)
 செய்தல், அதிகா-51
 இயைந்திருந்தான், அங்க-15
 இயையு, இரா. மந்-91
 இயையாக்கரு, மீட்-110 [-154
 இரக்கத்தால் அறம் வளரும், மூல

இரக்கமிலவர், லீ-69
 இரக்தாட்சனுயிரை நளன் வாங்
 குதல் மகரக்-31,34
 இரங்குங்காலம், மகுட-32
 இரங்குபடர், இரா. மந்-1
 இரட்டிவருதல், மீட்-21
 இரட்டுறுமுரசமென்ன விசைத்த
 தேயிசைத்தல், நிரும்-164
 இரணம்-பொன்: போர்: வி-99,
 அதிகா-142, மாயாச-8
 இரணமத்தன். இல. கே-45
 இரணியன் பஞ்சபூதவலிமைபடை
 த்தவன்-இரணி-1:எல்லாவண்ட
 த்துந் தன்பெயரேசொலவாழ்ந்
 தான்-2:எதனெலும் சாகான்-14-
 18:தன்னொழுக்கத்தால் திரிமூர்
 த்திகளினும்மீம்பட்டமை, 53-
 54: பிரகலாதனைக் கொல்லுதல்
 x கோண்மாசரியைக்கொல்லல்
 - 125: தூணிலெற்றுதல் x உரு
 முவீழ்தல் - 127: இரணியன
 துதாளலாலருச்சினை செய்யார்
 -9: இரணியனை வேதங்களும்
 பரம்பொருளென்றுவண
 ங்கியது-10:சாபமும்சேராது-16
 இரணியனிடத்த அச்சத்தால்
 இருந்த இடந்தெரியாமல் தே
 வர் மறைவர்-154: இரணியசங்
 காரம்-153- மூல-210: இரணி
 யாட்சன் இரணியனுக்குப்பின்
 பிறந்தவன்:இரணி-121: இரணி
 யாட்சனுக்குக்குண்டலம் உதயா
 த்தமனமலைகள்-12
 இரண்டாயிரம் பேய்சுமந்தவாள்-
 கும்ப-301
 இரண்டினென்றாக்குதல், இராவ.
 தே-26
 இரண்டுமான முயிழத்தல்,இல.கே.
 இரதம் பரதாசம், ஒற்று-31 [56
 இரதவீரர், அதிகா-116
 இரத்தகப்பருகியின்றறு - சூரியகா
 ர்திப்பு: மகரக்-20
 இரத்தத்தில் அரக்கர்கை வெட்டு
 ண்டி இம்போடு வீழ்த்துகிடத்
 தல் x அலைகடலில் அரவக்குலம்
 மரக்கினையோடும் வீழ்த்துகிடத்
 தல், மூல-200: இரத்தப்பெருக்
 கிலமுந்திய குடை x இராகுவாற்

பிடிபட்டசந்திரன், நிரும்-36:
 இரத்தப்பெருக்கினால் வைய
 மங்கை மங்கலச்செய்கோலம்
 புனைந்தவளாகக் காணப்படுதல்,
 மூல-136: இரத்தம்பெருக விள
 ங்கும் அனுமான் x குணபாற்படி
 வற்றபருதி, நிரும்-122: இரத்
 தம்பொடித்தல், மகுட-10: இர
 த்தவாற்றில் இந்திர
 மக்களல் அவிதல், நிரும்-46:
 இரத்தவெள்ளத்தா லீர்க்கப்பட்ட
 ட பொன்னேடைக்கரி கடலை
 யடைதல் x மேகம்பின்னோடுக
 டலில் விழுதல்,மூல-201
 இரத்தவெள்ளத்தில் யானைக்
 கோடுகள் கிடத்தல் x செக்கர்
 வெண்பிறை கிடத்தல், வான.
 ளு-16, இரத்தவெள்ளத்தில்
 வாண்கள்,இறவு மீன்களை யொத்
 திருத்தல், மூல-202
 இரத்தோர்க்குக் குறைவறக் கொ
 டுத்தல், விடை-15
 இரவலர், கும்ப-225
 இரவி மகுட-50: x இராமபாணம்,
 வருண-49
 இரவிகான்முனை, மீட்-160
 இரவிதன்சுலம் வேலே-48.இரவி
 தன் பெரும்பதம், இரா.வ-78
 இரவினதினிகர்மதகரி, அதிகா-
 139 [ஒற்று-40
 இரவினெண்ணிட வேறிருந்தான்,
 ரவு நண்பகலும் x இராவணனு
 ம் இராமனும்: இரா. வ-25
 ராக்கதசங்காரஞ்செய்து தேவர்
 துயர்தீர்த்தல், மீட்-294
 ராக்கதப்படைம்து வானரப்
 படை பொரச்செல்லுதல் x தெ
 ன்கடல்மேல் ஏனைக்கடலெழு
 தல், அதிகா-88
 இராக்கதப்பதாதி x விடைக்குலங்
 கள், பிரமா-99
 இராக்கதீர் தவம்முதலியன உடை
 யோராயினும் சமயத்து அவற்
 ரைக்கைவிடுவர், வி-67
 இராப்பொழுதுவிடிதல், அணி-23
 இராமகுணம், வி-130
 இராமன் முதற்கடவுளினவதாரம்,
 இரா.மந்-111,மாயாச-77, இரா.

கள-15, இரா. வ-135: வீடளிக்கும், குட்ப-139: கானகம்வந்தது வானவர்கடாவவே, இல. கா-13: இலக்கையை விட்டணனுக்கு அளித்தல், விபீ-142: பலவீரர் குழச் (சக்கிரீவ விபீடணர்கைலாகுதர) ச் சுவேலத்தேறுதல் x அரியரசு சீயம்பலவும் புலிகளுஞ் சுற்ற அருவரையிவர்தல், இல. கா-26: மகரக்கண்ணனை மாயத்தோடு பொருது வீழ்த்தியமை, மகர - 17 - 29: அணைகடத்தல், ஒற்று - 6: சக்கிரீவனைக்காணாது வருந்துதல், மகுட - 26: வட திசையாயில் தம்பியோடும்நிற்றல் அணி - 7: இராவணனை வெறுக்கையனெனக் கொல்லவுள்ளமை, முத-251: இராவணனுக்குச் சிலகூறுதல்-252-256: கும்பகர்ணனுடைய உறப்புக்களைக்குறைத்துத் தலையையு மறுத்தல், கும்ப-339-350, 361: பரதனிற்றதாலுயிர்வாழாமையுடைய

21: கருடபகவானுக்கு முகமன்கூறுதல், நாக-267-269: ஆயுதபூசைசெய்யச்செல்லல், பிரமா-90: தம்பியிறந்தானென்றபுலம்பல் - 205-220: தயிர்தோய்ப்பிரைபோல்எங்கும் கலந்துள்ளவனெனல், நீகும்ப-143: சீதையைவெட்டினதைக்கேட்டு உணர்வற்றுவிழுதல், மாயாசீ-60: இலக்குமணனை விபீஷணனுக்குத் தம்பியெனல், மூல-68: விஸ்வேத்தொழுது வாங்கல்-70: ஒருவனாகவே பலகோடிப்படைகளையும் கடிதல்-104: அம்புகளினால்பேரணுவகுத்தல்-141: சரமதிலமைக்க அரக்கர் திகைத்தல்-170, 173-177: காந்தருப்பாத்திரம் தொடுத்தல்-182: சிலைவளைந்தபோதெல்லாம் அாக்கர் தலை குவிதல், 207: போர்க்களமெங்கும் அளராதல்-210: இராவணனைக் கொல்லப் பிரமாஸ்திரம் விடுத்தல், இரா. வ-193-194: இராமன் தேரையி

ந்திரனிடம் கொண்டுபோமாறு மாதலியை யனுப்புதல் - 203: பகைமைவிட்டு இராவணனுக்கு ஈமச்சடங்குசெய்யெனவிபீடணனிடமிடும்-216: தொழுவந்த தேவர்களைக் காணச் செல்லுதல்-217: 'வீடண! நமதேவியைத்தா' எனல், மீட்-37: சீதையைக் கமந்து கூறுதல், 62-68: சீதையை அங்கீகரஞ் செய்யுமாறுசெரல்லல்-97: இராவணனை வடக்குவாயிலேற்றது, 163 இல்-4: பரத்துவாசனைக் காணுதல்-182: தாயர் முதலியோர்க்குக் கன்றுமுதலியனபோலுதல் -337: அரசுபுரிதல், விடை-36 37: இராமனை யடையாது போனூல் புகலிடமில்லை, கும்ப-141: இராமனைக் காணும்வேட்கை சீதையினுவியைப் போகாது மீட்கும், மாயாச-23: இராமனை நாராயணனென்று மண்டோதரி நினைத்திருத்தல், இரா. வ-245: இராமனைக்கண்ட சீதை அவனைச் சாரப்பொருந்துதல் x உயிரினைக் கண்ட வுடல் அதனைக் கவரப்பொருந்துதல்: 'மீட்-58: இராமனை யெதிர்கொள்ளவெற்றிய முரசொலி x நல்குந்தவர் கைப்பட்ட சனகம்-269: இராமனைப் பரமென்றறிந்தவர் பாசத்தலையினின்று மீள்வர்-102: இராமனது மேனிக்கும் வீரச்செய்கைக்கும் சீதையால் காமனும் நானும் நாயெனத்தக்கேம், கும்ப-30: இராமன் கோதண்டமணி எழரை நாழிகை ஒலித்தல் மூல-223: இராமன் திரிந்தசாரிகையால் அரக்கர்கள் அவனைத் தத்தமக்கெதிரிலுள்ளவனாகக் கருதல், மூல-116: இராமன்விறரெழிற் காயிர யிராவணமைவிலர், கும்ப-354: இராமனெண்டாலென்ன, இராவணனுண்டாலென்ன, மூல-43: இராமன்கணை இராவணமகுடத்தை விழ்த்தல், முத-245: இராமசரங்ககளால் மகோதரன் துணிப்புண்

ஊதல், இரா. வ-15: இராமனுக்கும் இலக்குமணனுக்கும் உயிர் ஒன்றே, மருத்-22: ஸ்ரீராமனது சோக நிகழ்ச்சி, நாக-221-225: இராமனனுங் களிமாவுண்டகடிய களம், அதிகா-27: இராம ராவணர்க்கு ஏழுநாள் போர் நடத்தல், இரா. வ-184: இராம பாணம் இராவணனுடைய வுயிர் பருகிப்பாற்கடலினீராடிக் குரு திப்பரவைமேற் சென்றுபுட்டிலிற் கார்த்தது - 199: இராமன் கடிந்து கூறியவற்றுக்குச் சீதையின் சமாதானம், மீட்-73-77: இராமனருகு சீதையை யங்கி கொணர்தல் - 96: இராமனுடைய தெய்வம் கைகேயி-129: இராமனது பட்டாபிஷேகச் செவ்விகண்டார் பிறப்பெனும் பிணிகடர்ந்தார், திருமு-36: இராமனது முடிசூட்டுவிழாவில் தாமே முடிசூட்டுர்போலப் பலரும் மகிழ்ந்தனர், திருமு - 40 இராமன் சொற்கடவாதனான், அங்க-14: இராமன்கணை x ஊழியனல், மூல-14 x மறைவாணனுக்குச் சிறுவலை நாளுதவியது: இரா.வ-52: இராமன்வின்றானை வி x யுகார்த்தகாலத்துமண்முதலியனவாய்ப்பெய்துண்ணு முருத்திரனார்ப்பு: முத-225: திருமாலின்சங்கொலி, மூல-190. இராமனாற்சொற்பவர்க்கச் சேனையுழிதல் x வேலைச்சின்னீரி ரவிபருகுதல்: கும்ப-39: இராமன்வாளி x உவணவண்ணல்-346: இராமபிரான் மார்பு இரத்தினஹாரம் நீங்கியிருத்தல் + இந் திரதனுசுநீங்கியவானத்துமேகம், விபீ-135: இராமன் தோளில் நிலாத்தவழ்தல் x மரகதழிலேமேல் அராஜர்தல், ஒற்று-22: இராமனுடன் வாழ்ந்த சீதை இராவணனுடன் வாழ்வனோ x அரியோடும் வாழ்ந்த பேடை நரியொடும் வாழ்வதுண்டோ, மாயாச-68: இராமனைச்சுழ்ந்த அரக்கர் x சிங்கத்தைச்சுழ்ந்தயானைகள், மூல-78:

பகலோனைச்சுற்றிய பருவமேகம்-100: இராமன் அரக்கரின்கிவிளங்குதல் x வெய்யவன் இருளினீங்கிப்பெயர்தல்-101: இராமன்மேல் அரக்கர்படைகளைத் தாவுதல் x ஒருமலையின்மேல் மேகம்மழைபொழிதல்-133: x ராமராவணர்பொருதல் x ஞானகருமங்களும் விஞ்சையவிஞ்சைகளும் பாவபுண்ணியங்களும் எதிர்தாக்குதல்: இரா. வ-24: இராமன்வில்லொலி x ஊழிமாமழையொலி-35: இராமபாணம் படப்பெற்ற இராவணன் x குத்துக்கொடுநெடுங்கோல் படுகளிற்று-56: இராமன்வரவு x தந்தையார்வரவு: மீட்-326: இராமனுடைத்தோளிற்சாமரைகடெற்றுதல் x முரகதச்சயிலமீது நிலாப்பாய்தல், விடை-3: இராமலக்ஷணர் பரம்பொருளின் அமிசமானவர், இரா. மந்-85: இராமனுக்கு இரக்கமல்லால்வேறேருயிரில்லை, மாயாச-24: இராமாதியர் அயோத்திசெல்கையில் மலர்மழைபொழிதல், திருமுடி-8: இராவணன், நிகும்-174: இராவணன் வாலிக்கொடுங்கியவன், இரா. மந்-10: கைலையைத்தூக்கியவன்-25: மனிதரை வெல்லவரம் பெறவில்லை-78: கார்த்தவீரியார்ச்சுணனுக்குத் தோற்றவன்-79: நந்தியினாற் சபிக்கப்பட்டவன்-80: சாபம் தன்னையொன்றுஞ்செய்யமாட்டா தென்றான்-106: திருமாலுப் போர் தோற்றுத் தூரத்தியவன்-113: தன் பெயர்கேட்டலால் ஈசனும் அரியும் எய்த்தசிர்தையராவனல்-116: சுக்கிரீவனைத்துகைத்தல் x மதீகரியை யரிநெரித்தல், மகுட-11: கைகளால் சுக்கிரீவனைப்பற்றுதல் x அராப்பற்றுதல் - 18: சினத்துடன் சுக்கிரீவன் கரத்தைப்பிடித்தல் x மேகம் உருமைத்தொடரவோடி விழுதல்-22A மந்திராலோசனைச்

சபைசேர்தல், அணி-9: தானே வடதிசைவாயில் காப்பவன்-22: வருணலோகம் முதலியவற்றை வென்றவன், அங்க-38: வானத் தார்முதலியோர் நகுவதற்கு வா டாதுசானகிருவனென்றேசாம் புதல், சும்ப-11: சும்பகர்ணனுக்கு உணவளித்துக்கலன்பூட்டு தல்-73: சீதையினிடம் கூறு வன, மாயாச-9, 49-54: சினந்து சீதைமீதுசெல்லல், மகோதரன் றடித்தல்-60: கருடனைப்பற்றிக் கூறும் பரிகாசவார்த்தை, நாச- 296-298: நாட்டத்து நீரொடு குருதிதேக்கினமை, சும்ப-99: விஞ்சையர் வேந்தனை வென்ற மை, வான். கள 34: யமனை யும் வென்றமை, இரா. சோ-38: காலகேயரைச் செய்தமை-57: தும்பைசூடி இராமனோடு போ ர்க்குச்செல்லல், இராவ தே-16: மூவுலகையும் வென்று அமரரால் வாகை சூட்டப் பெற்றமை - 16: தேரைப்பூசித் தமை-24: எழுகடல் முதலிய வற்றிற் படைக்கலம்வைத்தி ருந்தமை, இரா வ-70: உணர்வு தெளிந்ததும் தேரைவிலக்கி நிறுத்தியதற்காகச் சாரதியைச் சினத்தல் - 177: தலைதீழ்ப்பட விழுதல்-200: உயிர் துறந்தபோ து முகம் மும் மடங்கு பொலிதல்-201: துதரைவெட்டி வீழ்த்தல். இரா. சோ-5: இரா வணனது ஏழுசிரங்களும்புலம்பு தல், இரா. சோ-16-22: இராவ ணன்தேர்இந்திரன் தந்தது, ஆயி ரம்பரிபூண்டது, முத-95: வீணைக் கொடியுடையது-101: இராவ ன்பத்துக்கார்முகம்-197: இராவ ணன் புலத்தியன்வழி வந் தவன், சும்ப-82: இராவணன் பொன்றினென்பதைத் திரு மால் முதலோரும் பொய்கொ லென்பார், இரா. வ-215: இராவ ணன்வலிமைக்குத் தேவர்முதல் மூவர்வரையில்ஒடுங்குதல், இரா. ம்-26: இராவணசுக்கிரீ வயுத்

தம், முத-128-131: மகுட-16-25: ராவணன்முடிமணிபறித்தீது,

மாலின் மார்பின் மணியையும் பறித்தலிற் சீரிது, மகுட-47: இராவணன்சேனையின்தொகை, இல. சே-29: இராவணன்சன் ணில்நீங்கினவர்மண்மு.தலியவற் றில்இலர், இரா. ம்-26: இரா வணசாபம், ம் - 80, 104: இராவண வனுமர்களின்போர், முத-133-138: இராவணன்முது கில்தழும்பிற்குக்காரணம் திசை யானையின்கோடு மார்பிற்புக்கு வெளிப்பட்ட புண்ணினாலாகி யது, இரா. வ-212: இராவணன் பல்லைக் கடித்துத் தரையிலடித் தல், இரா. சோ-9: இராவணன் முன்குரங்குகள் x சீயத்தின்முன் நாயினம், இல. கா-4: இராவ ணன் மகுடமணிபறித்தெழுந்த சுக்கிரீவன் x பணிபறித்தெழுந் த கருடன், அங்க-18: இராவண ன்கொடுக்க அங்கத னரசுபெறு தல் x நாய்தரச்சீயம் நல்லரசு கொள்ளுதல் - 29: இரா வணன்தோளிலிரத்தம் x நீலக்கு ன்றத்து இளவெயில், அணி-9: இ ராவணன்கையில் தோன்றுமிலக் குமணன் x கடலினாலையில் தோ ன்றுஞ்சந்திரன், முத-211: இரா வணன்மீதுசெல்லும் இராமன் x யானைமேற்செல்லும் கோளரி யேறு-215: இராவணன்கோயில் சேர்தல் x குளிறுகூடம்புகுதல், சும்ப-5: இராவணனமளிசேர்தல் x யானைசேவகஞ்சேர்தல் - 9: இராவணன் சும்பகர்ணனைத் தழுவுதல் x நின்றகுன்று சென் றகுன்றைத்தழுவுதல்-72: இரா வணன்முடி x யின்நிரைத் தருக் கனைவிரித்து மீன்தொக்கது, மாயாச-17: இராவணனையருகு கண்டசீதை x வல்லியமருங்கு கண்ட மான்-18: இராவணன் ல் தரையில்வீழ்தல் x மராமரம்மண்மேல் விழுதல்- 76: இராவணனுள்ளவரையில்

இருந்து அழியுமரக்கர் x நீருள தளையுமுள்ள மீன், நிகும்ப - 166: இராவணன்முனிதல் x வல்வியமுனிதல், இந்திர-12: இராவணன் கண்களிலிருந்து நீர்பெருகுதல் x உருகுசெம்பு ஒடுதல், இரா. சோ-8: இராவணன் வில்லொலி x ஏழுவேலைகளினூர்ப்பு, இரா. வ-33: இராவணனது வரணத்தெழுந்ததேர் x மந்தரக்கிரி, மாருதித்த மருந்துப்பொருப்பு-53: இராவணன் றலெபயர்த்துமமுனைத்தல் x இறந்தவயிர் பிறத்தல் - 152: இராவணன் தோள்மார்புகளினின்று அணிகலனும் மணியுஞ் சிந்துதல் x சார்பமைநின்னுருமுஉதிர்தல்-200: இராவணன்மீது விபீஷணன்வீழ்தல் x மலைமேல்மலைவீழ்தல்-218: இராவணன் தோள்மீது விழும் அரக்கமடந்தையர் x கடலலைபிசைவீழ்நன்ம, 232: இராவணன்மார்பில் மண்டோதரியுறுதல் x வேலையிற்றடித்துவீழ்தல், 237
 இராவணி-இந்திரசித்து, நாக-161
 இரிதல், படைத் - 28, மகரக்-26
 இரிந்துதோற்றல் = தோற்றிரிதல், மாயாச-5
 இரிந்துபாறுதல், நாக-218
 இரியலிடுதல், அதிகா-266
 இரியல்காணுகல், படைக்கா-31
 இரியல்போதல், படைத்-63
 இரியுண்டவர், நிகும்-38
 இருசுடர், நிகும்-136
 இருகை-இருபக்கம், மூல-141
 இருக்கை, இரா.மந்-36, மாயாச-37
 இருங்கடியரணம், இல. கே-19
 இருஞ்சிறகற்றபுள் x சீதையைக்காக்கமுடியாத அனுமான், மா
 இருட்பிழம்பு, இராணி-140 [மாயாச-48
 இருதலைக்கொள்ளி யொப்பேன், நாக-212
 இருது, இரா.ம. தே-1)
 இருநிதிக்கிழவன், வான. கன-34
 இருநிலமடந்தை மெய்குலைந்து விம்முறல், நிகும்-60 [ம.மூல-44
 இருந்தாலன்றோடுபுகழைப்பெறலா

இருந்துயர்மருந்து, திருமு-30
 இருபத்தாறந்தத்துவம் பரமான்மா, மீட்-104
 இருபுறஞ்சாமரையிரட்டல், மீட்-
 இருப்புக்கம்மியன், இரா. வ-121
 இருமடி, கும்ப-247 [272
 இருமையு நோக்கல், வேலை-44
 இருமையுத்துடைப்பவன், மருத்-91
 இருமை யென்றுரை செய்கடல்-
 இராணி-64
 இருவரையொருங்குகாணும் யோகி
 x விபீடணன், ஒற்று-26
 இருளுடைச்சடலை பிரமா-148
 ரமதம், இரா. வ-89
 இராமன் ஆகநேயாஸ்திரரத்
 தாலோட்டுதல், நாக-218
 இருளொக்கு மென்று விடியாய்,
 நாக-253
 இருள் x அரக்கர், இல. கா-27: இரு
 ள்-பாவம், நாக-215: இருள்வரு
 ணனை, நாக-217: இல. கே - 2
 இருள்நீங்குதலின்வருணனை, வரு
 ண-4: இருளபள்ளத்திலன்றிவெ
 ளியிற்பல்காது x கள்ளம் கருத்தி
 லாம், விபீ - 91 இருள்போ
 ய்விடிதல் x அமரர்குன்றையும்
 கோட்டிற்றொண்ட வெள்ளநீர்
 வடிதல், இல. கா-23
 இரைத்தல் - சீறுதல், கும்ப-210
 வாய்விட்டுக்கதறுதல், நாக-215
 இரைத்தார்த்தல், மருத்-100
 இரையுண்டு துயிலும்வாளி, நாக-
 இலக்கணம், விபீ-43 [168
 இலக்கம், வருண-77
 இலக்கு, முத-141, மாயாச-9)
 இலக்குமணன்நாணெறிய அரக்கிய
 ர்மாங்கலிவத்தை யெறிதல், கும்
 ப-209: காலன், குலிசன் கால
 சங்கன் மாலி மருத்தன் என்ற
 வர்களைக்கொன்றமை, அதிகா-
 125: ஆதிகாயன் சிரத்தைப்
 பிரமாத்திரத்தாலறுத்தல்,
 206: மனையும் வாழ்வுமுறக்கமு
 மாற்றினவன், நாக-153: யஞ்ஞ
 சத்துருவைமாய்த்தல், படைத்-
 85: பிசாசனைக்கொல்லுதல்-99:
 பதினெருவருவும் பூசியாதிரு
 த்தல், பிரமா-209: அனுமான்

மீது ஏறிக்கொள்ளுதல், கும்ப-231, நாக-101, இந்தி - 59: உயிர்தோறும் பொருந்தியுள்ள கடவுளெனல், நிகும் - 143: செம்மைநிறமுள்ளவன்-163: இந் திரசித்தைக் கொன்றமை, இந் திர-62: இந் திரசித்தின்றலையை யிராமன் நிருவடியிற்சமர்ப்பித் தல் - 60: இராமனைத் தன்னுயிராகக் கருதியிருத்தல், வேலே-47: இலக்குமணனால் இந் திரசித்து நிகும்பலையிற் செய்த யாகக் கெடுத்தல், நிகும்- 144-51: இலக்குமணனுக்கு ஒப் பானவர் இன்னவர், முத-204, நாக-120: இலக்குமணனே தாய் முதலியயாவுமென இராமன் இர வகல், பிரமா-207: இலக்குமணன் ம்பு இரக்கமற்ற இராகத்தர்களுயு ம்தேவர்களாக்கியது-111: இலக் குவன்சிலைநாடுணையைக் கேட் டவரக்கா X சயத்தின் முழக்கங் கேட்டயானைகள், முத-142: இல க்குமணன் யாக்கையை யெடுத்த ல் X பொன்மலையை யெடுத்தல்- 209: இலக்குவன் X வேளிவான், கும்ப - 221: இலக்குவன்சரம் X தமிழ் நிரம்பும்புலவர் -226: இலக்குமணன் பிரிந்தேக்கண்ட இராமன் X விசவாமித்திரனுடன் இராமன் செல்லக்கண்ட தசரதன், நிகும் ப-14: இலக்குமணனும் இந் திர சித்தும் பொருதல் X கடலும் கடலும் பொருதல்-108: இலக் குமணன் வேறொரு கணையால் பிரமாத் திரத்தத மீட்டல் X விட மொன்றுகொண்டு மற்றொரு விடத்தை மீட்டல், -139. இலக் குமணன் நண்ணப் பலங் குறைந் த இந் திரசித்து X சூலமுண்ண ணப்படங்குறையரவம், இந்தி-2 இலக்குமணன் வரவுபார்த்து நிற்கும் இராமன் X இராமன் வர வுபார்த்து நிற்கும் பரதன், - 64: இலக்குமணன்மபுகளால் இரா வணன்மபுகளழிதல் X காற்றினா ற்பஞ்சு அழிதல், வேலே-19:

இலக்குமணன்மபுகள் இராவணன் நெறிந்த வேலினை யொன்றும் செய்யமாட்டாமை X மாதவத் தொருவனைச் சிறுதொழிற் றீ யோன்வைதவைவலிவி லொழி தல்-29: இலக்கை-பாதுகாப்பு, கும்ப- 340 இலக்கை, இரா. மந்-20: இலக்கை X கடற்கிறைவன்பூண்ட மாலே, மூல-38: இலக்கைநகர்காட்பவரி ன்தொகை, இல.கே26: இலக்கை மதிலின்விஸ்தாரம் எழுதாரே சனை, இல.கே-18: "எழுதாரேச னைசூழ்ந்தெயில் கிடந்த திவ்வி லங்கை," (ஊர்தேடு-229) "உட் புலனெழு தூறென்பரோசனை" (கடறவு-94) என்பனவுங்காண்க இலக்கைமதிலினும் தூரே சனை, இலங். கே-18: இலக்கை யிலுள்ளயந்திரம் முதலியன்-19: இலக்கையி னுற்பத்தி - 17: இலக்கையின் மதின மூன்று, மீட்-163, இல்-3: இலக்கையூர் நாற்பெருவாயில யுடையது, படைக்கா-6. இலக்கை யெரி யுண்டபின் பதுமத்தண்ணல் பண்டுபோற் படைத்தல், இல. கே-67 இலக்கைச்செல்வ மினையவற் கீந தமை, ஒற்று-34 [228 இலக்கை மேனாட்பெற்றவன், நாக- இலக்கையாமகள் நீட்டியகை X சேது, சேது-67 இலக்கையைவானார் கொள்ளியால் எரித்தல், மர்யாசீ-24 இலக்கை வாயிலின் வழியாகச் சேனைகள் வருதல் X கடவுளின் வாயிலிருந்து உலகமுதலியன் வருதல், மூல-16 இலக்கை வாயில் அரக்கச் சே னைவெளியுமிழ்தல் X குறு முனி கடலையுமிழ்தல், பிரமா 103 இலட்சுமணன் X ஊழியுருத்திரன், முத - 118: இராவணனுக்குத் தூக்க முடியாதவதைத் - 210: அநுமான லெளிதில் தூக் கிச் செல்லக் காரணம் -213: எண்ணுயிரகோடி யிராவணர்

- யார் நண்ணிடினும் எதி இழைபடிந்தநிலவு, இரா. தானை-8
 ர்ப்பான், அதிகா-78:தேரழிந்த இழையாவேதம், மூல-70 [20
 கும்பகர்ணனுடன் அனுமன் இழையெனத்தகைய மின், சேது -
 தோண்மீதிருந்து பொருதல், இளகுதல்-பின்வாங்கல், அதிகா-69
 பழியென்று பாரிழிதல், கும்ப இளக்கம்-தளர்ச்சி, கும்ப-203
 -246: யானைச் சேனையைக்கொ ளக்குதல்-அசைத்தல், அதிகா -
 ல்கையில் யானை வடிவுள்ளவை 120
 யெல்லா மஞ்சதல், அதிகா-154 இளவல், விபீ-10
 மன் x வெய்யவன்றன்னைச்சே இளைஞர், இரா. மந்-7
 ர்ந்த மேகம், நாக-221 இளைத்தல்-சலித்தல், முத-76
 இலயப்பரி, படைத்-100 இளைப்பருந்தலைவர், இணி-25
 இலயம், வான. கள 11 இளைப்புறுமருங்குல், மாயாச-6
 இலவச்செவ்வாய், களி-4 இளையகோ, நாக-100
 இலவத்தீவினர், படைக்-12 இளையகோளரி, கும்ப-231
 இலவிதழ், களி-7 இளையபெருமாள் x செம்பொன்
 இலாம் - இல் ஆம்: இரு ப் பி ட குன்று, மாயாச-23 [விபீ 11:5
 மாகிய, இரணி-70 இளையவற்கவித்த மோலிகவித்தி,
 வகர்கோதுங் குரங்கு, படைக் இளையவீரன், மூல-234
 கா-37 இறக்கம்-உயிர்உடலினின்றிறங்கு
 இல்-பிறத்தகம், புக்ககம்: மாயாச- தல், இறப்பு, கும்ப-224
 37, 42 இறத்தல்-அழிதல், கடத்தல், மிகு
 இல்லிழத்தல், இரா. மந்-109 தல். மீட்-124, அங்க-7
 அவண், இரா. மந்-31 இறந்துளான்மேல் வயிர்த்தவெண்
 இவர்தல்-ஏறுதல், மூல. கா-26 னதோ, இரா. வ-216
 இவறுதல்-விருப்பங் கொள்ளுதல், இறப்பவர் தஞ்சிறுவரைக் குறிக்க
 இரா. வ-88 கொளுமென்று கூறுதல், நாக-
 இவுளி, மூல-157 166
 இவுளிப்பந்தி, மீட்-195 இறவியப்பெருந்தீவு, படைக்-18
 இவ்வழி, அங்க-2 இறவு-ஓர்மீன், மூல-202: மேம்ப
 இழவு, இரா கள-12 டகை, பிரமா-135
 இழிகுறல், நிகும்-42 இறுகப்புல்லுதல், கும்ப-167
 இழிச்சுதல், கும்ப-178 இறுகாலை, நிகும்-161
 இழிதரல், இந்திர-1 இறுக்கித்தகைதல், மகுட-12
 இழிதல், விபீ-150, நாக-231 இறுக்கியபாசம், நாக-233
 இழிப்பு, மீட்-97 இறுக்கியேய்தல் -கெட்டியாகப்பி
 இழுகுதல், கும்ப-102, இரா. வ-62 டித்திருத்தல், இதிகா-93
 இழுகுமாக்கல், முத-11 இறுக்குதல் - கெட்டியாகக்கடித்
 இழுக்கம், மாயாச-87 தல், முத-184
 இழுக்கில் விழக்கு, மீட்-237 இறுதல்-முறிதல், முத-24, உயிரொ
 இழுக்கு. மாயாச-16 ழிதல்-78, அறுதல், படைத்-41
 இழுக்குதல்-வழுக்குதல், அதிகா-98 இறுதி-முடிவு, மரணம், வேலை,
 இழுது-உெய், நிணம், இரணி-85, வ-242, மாயாச-73, மூல-143
 இழுதையர், மூல-160: [வருண-29 இறுதிசெய்தல் - வரையறைசெய்த
 இழை-ஆபரணம், அதிகா-21 தல், மீட்-270
 இழைத்தல்-செய்தல், ஆலோசனை இறுத்தல்-முறித்தல், அழித்தல்,
 கொள்ளல், வருண-60, நாக-88 தங்குதல், முத-15, படைத்-55,
 இழைதுழைபூசி, இரா. வ-121 நிகும்-127, கடல் கா-1.

இறுத்துக்கூறுதல் - விடையீதல், முத-87 [முத-230
 இறுத்துவீசுதல்-பிடுங்கி யெறிதல், ர - கணப்போது, கடவுள், ரா.வ-181: திருமு-11: சிறிது, நாக-4 [35
 இறைக்குன்று-இமயம்: வானகள-இறைநல்குதல், சும்ப- 359
 இறைநிற்பல் - தாமதத்துடனிருப்பது: விடீ-40
 இறைவன், சும்ப-157
 இறைவி, நாக-272
 இற்கடன், மாயாச-37
 னவென்ன விறுக்குதல், நாக-து, இரா. மந்-46 [192
 இற்றிலர்-தோற்றவரல்லர், மூல-37
 இற்றைநாள் இரணி-47 [144
 இனத்தலை தலை-ஏழனுருபு, நாக-இனம், இரா.வ-228, மீட்-207
 இனிதிருத்தி, இரா. மந்-117
 இனியுய்வதெங்கே, நாக-91
 இனியொருபோக்கு முண்டோ, இந்-33
 இளைதல்-வருந்தல், மாயாசீ-14
 இன்றூதல், இரா.மந்-32 [த-256
 இன்றுபோய் நாளைவாவெனல், மு
 இன்றுளார் நாளைமாள்வர், இந்-10
 இன்னகை, படைத்-101 [30
 இன்னசெய்தவியினார், மாயாச-
 இன்னருள்பணித்தல், மகரக்-4
 இன்னல், மாயாச-42
 இன்னல்செய்யினும் அருளாளர்
 தஞ்செய்கையிற் பிழையார், விடீ
 இன்னியம், நிரும்-38 [-128
 இன்னுயிர்-சீதை, இல.கே-10
 ஈகலாது-தராமலிருப்பது: இரா. மந்-30
 ஈகை, இரா. மந்-71
 ஈய்குளார், மீட்-143
 ஈசர்கள், இரணி-108 [கா-214
 ஈசற்குமித்தொழிலியலாது, அதி
 ஈசனையுண்ண நீயுணராய், வரு
 ண-72
 ஈசன், இரா. மந்-59, மூல-141
 ஈசன்மந்திரவயில், சும்ப-23
 ஈசன் முதலியோர் பூசல்காணவரு
 தல், முத-224 [நாக-274
 ஈசன்வெணல் குழிப்பரிதாயமாப்பு,

ஈடு-வலிமை, பெருமை: நாக-28
 ஈடுபடுதல்-வலியொடுக்குதல், இல. கே-60, நாக-89
 ஈடுறுதல்-தளர்ச்சியடைதல், நாக-161, புதிதல், அதிகா-232: ஒன்
 றோடொன்றொத்தல், மீட்-332
 ஈட்டம்-கூட்டம், நெருக்கம்: இல. கா-29, சேது-67
 ஈட்டருமுவகையீட்டியிருந்தவன், ரா. -12
 ஈட்டார், மாயாச-15
 ஈட்டிய-ஈண்டிய, மீட்-246
 ஈட்டு-தொகுதி, இரா. வ-152
 ஈட்டுதல்-சேர்த்தல், இல கா-45
 ஈண்ட-நெருங்க, ஒற்று-1: பொருந்
 த, இரா வ-181
 ஈண்டு-இங்கு, இரா. மந்-117
 ஈதல்-தற்பித்துக் கொடுத்தல், இர
 ணி-1: தவிர்தல், சீதைகள-17
 ஈதுக்கோ சரியில தென்றெண்ணு
 மணிப் பூண், விடை-26
 ஈதைகடர்க்கு நாமத்தி
 நாக-275
 ஈமத்துணின்ற கறை பிடற்றிறை
 வன், மூல-231
 ஈமநாடு-மயான பூமி, இல. கே-44
 ஈமம்-சுகாடு, மூல-231
 ஈமவிதி, இரா. வ-243
 ஈமோ, இரா, மந்-65
 ஈரத்தண்டு, இரணி-97 [ண-10
 ஈரநீங்குதல்-இரக்கமறுதல், வரு
 ஈரம்-அன்பு, கடல்கா-7
 ஈருள், அதிகா-255, இரா.சே-41
 ஈர்க்கடைபகழி, நாக-205
 ஈர்தல்-அறுத்தல்: படைத்-6
 ஈர்த்தல், சேது-6, மூல-180
 ஈர்த்தோடுதல், சும்ப-355
 ஈவது தெரியாவுள்ளத்திராக்கநர்,
 இல. கா-45
 ஈவு-அழிவு, மூல-127
 ஈறிலாத்தருமசீல, மீட்-12 [149
 ஈறிலாநாளும் பெற்றாய், சும்ப-
 ஈறிலாப்புக்கழோன், மீட்-151
 ஈறிலாவாயுள், மருத்-57
 ஈறிலென்பகை, இரணி-80 [293
 ஈறின்றோதிய கல்வியாளர், நாக-
 ஈறுகாணல், மருத்-78
 ஈறுசேர்தல், மருத்-111

- ஈனம், ஒற்று-50
 ஈனிறவன் பகைஞன், மீட்-333
 உகங்குள்ளகடைசெனரூனுமோ
 ய்வில, முத-145
 உகம்=யுகம்: தேர்நுகமென்பாரு,
 முளர்: முத-145
 உகள்தல், அதிகா-147
 உகாந்தத்தில் உலகையழிப்பவன்
 சிவபெருமான், நிகும்-161
 உகிராற்பிளவாக்குதல், முத-25
 உகிரீ-நகம், பிரமா-12, நிகும்-40
 உகிர்ப்புரை-நகச்சந்து, இரணி-188
 உகிர்ப்பெருங்குறி, படைத்த-66
 உகுதல், ஒடிதல், *இரணி-89: சிந்
 துதல், மாயாச-56: நிகும்-30:
 உயிரொடுங்குதல்-இறத்தல், மா
 யாசீ-43, நிகும் - 58: வெளித்
 தோன்றுதல், வருண-9; அப்
 பாற்போதல், சும்ப-295
 உக்கிரவயிரவாளி, முத-131
 உக்கிலாவுடுக்கள், இரா. வ-65
 உக்குறுகண்ணீர், மீட்-328
 உங்காரம், இரா. வ-132
 உங்கை, இரா. மந்-17
 உச்சி-கூரியமுனை, சும்ப-194
 உச்சிக்காலச் சூரியன்போலெரி
 முகம், இலங். கே-40
 உச்சிச்சொருகுபூ, இரா.வ. தே-18
 உச்சிமுற்றியவெய்யவன், பிரமா-71
 உச்சிரம்-சிரத்தின் மேலிடம், இல.
 கே-40
 உஞ்சு-உய்ந்து, இரா. வ-179
 உடம்பு இறங்கல், இரா. சோ-7
 உடர், நாக-46
 உடலிடைத் தோன்றிற்றென்றை
 யறுத்து உகிரமூற்றிச் சுட்டுத்
 தீர்வர், சும்ப-146
 உடலுதல்-மாறுபடல், நிகும்-50
 உடலை முன்போலாக்கும் மருந்து-
 லாவர்ணயகரணி, மருத்-90
 உடற்காவலரின் தன்மை, இரா.
 தானை-10
 உடற்காவல்-கவசம், நாக-15
 உடற்குறையாடல், நிகும் - 51
 உடற்பரங்கள் கொடொதுங்கினர்,
 நாக-64 [52
 உடற்பொறை, அதிகா-111, நிகும்
 உடற்றுதல்-வருத்துதல், மருத்-98
 உடனாதல்-கூடுதல், நாக-262
 உடனே திரிநிழல், மூல-116
 உரா. மந்-114
 உடன்பிறப்பின்பய ளே ரா
 சும்ப-358
 உடன்பிறப்பு இன்றெடுந்
 தது, சும்ப-167
 உடன்றெழுதல், மூல-133
 உடுக்கள்தம் உலகு-நட்சத்திரமண்
 டலம், படைத்-59 [வ-62
 உடுக்குலமுதிர்ந்து சிந்துதல், இரா
 உடுத்தல்-சூழ்தல், மீட்-261
 உடுபம்-தெப்பம், இரணி 101
 உடுமீன் தொத்தப்பொலி கணகக்
 கிரி x முத்துக்கள் தொத்தப்
 பெற்ற அனுமன்மேனி, பிரமாந்-
 உடை-உடைதல்: மகுட-12 [117
 உடைக்கடல், இரா. வ-70
 உடைதல் - வலியழிதல், உயி
 ரொழிதல், நாக-70, இரா. வ-128,
 251: நிலைகெடுதல், சும்ப-188;
 போக்குதல், மாயாச-47
 உடைந்தவர்க்குதவுதல், விடீ-111
 உடைப்புறு புனலி னேடுதல், பிர
 மா-17
 உடையான்-ஸ்வாமி, இரணி-175
 உட்கறுப்பு, இலங். கே-4 [89
 உட்குதல், இரா. மந்-34, படைத்-
 உட்பகையையுடன்கோடலின் நஞ்
 சினை யுடன்கொடுவாழ்தல் நன்
 று, விடீ-8
 உணங்கல் - வாட்டமடைதல், சும்
 ப-168
 உணங்கு கொம்புக் குயிர்தருநீர் x
 சீதாபிராட்டிக்கு அனுமன் கூறி
 ய சொல், மீட்-15
 உணரக்கூறுதல், இரா. மந்-37
 உணர்ச்சிதொடரீத தன்மைபுரு
 வாய் மறைதல், நாக-252
 உணர் தல்-நிச்சயித்தல்: இரணிய -
 100: ஆராய்தல், இரா. மந்-36,
 மனத்துக்கொள்ளுதல், ஒற்று-
 28: தியானித்தல், சும்ப-115
 உணர்ந்திருந்தின்னலுய்க்குந்தம்பி
 x நல்லறிவு: நாக-201 [16
 உணர்ந்திலர்களொன்றும், மகுட-
 உணர்ந்துகோடியேல் நன்று,
 சும்ப-86 .

உணர்விலி, இரா. மந்-110
 உணர்வுகூடுதல், மருத்-103
 உணர்வுசோர்வான், மாயாச-47
 உணர்வுடையான் விபீடணனென்றும், குலக்கிழவன் மாலியவாணென்றுங் கொள்ளலுமொன்று, அதிகா-273
 உணர்வுதோன்றிய பித்தர் x சுக்கிரீவாதியர் பேச்சால்தெளிந்தாற்போன்ற இராமன், விபீ-33
 உணர்வுவஞ்சுதல், சும்ப-267
 உணர்வுவான்றுதல், விபீ-123
 உண்குறு நீருகுத்தல் - தர்ப்பணஞ்செய்தல், இரா. வ-252
 உண்டவர்க்குரியதுமுன்னஞ்சாதல், சும்ப-157
 உண்டிலை யென்னின்றவயிர், நாக-269
 உண்டை, இரா. வ-78, 108
 உண்ணிறைசெல்வம், சேது-19
 உண்ணிறையூடல், விபீ-32
 உண்ணினைப்பு-பிரஜ்ஞை, மீட்-70
 உண்ணின்றிலை கடல் என்பதை, உள் நின்று அலை கடல்எனப்பிரிக்க, அதிகா-142
 உண்ணுதல்-உயிரைக்கொள்ளுதல் இல. கே 57: கிரவீத்தல், முத-247: நிரம்பியிருத்தல், நிகும்-38
 நீர்க்குமுயிர்க்கு முயிரவன், மீட்-209
 உண்பத முல்லை யாதலா லுறங்கிலர், இல. கே-25
 உண்முகிழ்த்தல்-மனமகிழ்ச்சி குன்றல், சும்ப-207
 உண்மை-திண்ணம், சும்ப-97
 உண்மைபோலுயர்ந்தது இராவணன்தேர், இரா.வ. தே-28 [260
 உண்மையெனலாய்தன்மை, நாக-உதயகாலத்தில் கடலும் மலையுந்தோன்றல் x இரத்தப்பெருக்கும் யானைகளுந் தோன்றல், படைத்-57
 உதயகால, மீட்-319
 உதயக்குன்று, மருட்-1 [நிகும்-73
 உதயஞ்செய்தல் - அவதரித்தல், உதயமண்டிலம், வேலே-8
 உதயம், இராணி-151 [இராணி-12
 உதயவத்தமனமலைகளின் தன்மை,

உதரம்-உள்ளிடம், இரா. சே-1
 உதவலிற் றகைவ வின்றி. விடை-உதவியோன், நாக-269 [25
 உதவதுதலாற்றலேன், மீட்-29
 உதவதுதல்-஁ற்பித்தல், இராணி-21: கைகொடுத்தல், முத-253, தருதல், விடை-31
 உதிக்கும் அருணன் x குருதியின் செக்கர் சும்ந்தெழு நின்றவன்: உதிரத்தாழி, சும்ப-218 [சும்ப-287
 உதிரத்தொழுக்கம், முதம்-27
 உதிரநிறக்குளங்கள், வான. கள-24
 உதிரநீர், சும்ப-169
 உதிரந்நூவுதல், இரா. வ-159
 உதிரப்புனலில் கொடிகள் அலைதல் x கடலினிடையில் முகில் வீழ்தல், நிகும்-35
 உதிரப்போர்வையான், சும்ப-295
 உதிரமாரி, இரா. வ-19
 உதிரமூறுதல், இரா. மந்-13
 உதிரம் கடலொடுபொருதல் x கடலொடுகடல்பொருதல்: அதிகா-134 [வருண-30
 உதிரம் கடற்றிரை பொருவன, உதிரவாய்ப்புரவி x கனலிகாலுறுவடவை, படைத்-47
 உதிரவாரி, சும்ப-63, நாக-82 [ப-46
 உதிர வாற்றின் வருணனை, நிகும் உதிர்-பொடி, சும்ப - 202: கூறு, உதை, நாக-127 [முத-71
 உதைத்தல்-வில்லினின்று செலுத்துதல், முத-247, இரா. வ-46
 உதைந்தன, சும்ப-384
 உத்தமர்க்குரியது ஒன்றில் நிற்பல், சும்ப-35
 உத்தமனாந்தேவீதனை யோராதே கொள்ளுதல், இரா. வ-245
 உத்தமன், விபீ-13
 உத்தரகுருநாடு, மருத்-54, 57
 உத்தரீகம் x அருவி, இரா. தானை-5
 உத்தாமம், இரா. வ-117
 உந்திவந்தான்-பிரமன், இரா-131
 உந்துதல்-தள்ளுதல், அதிகா-33, மாயாச 28: தாக்கிவீழ்த்துதல், நாக-96: செலுத்துதல், மகரக்-2: தூண்டுதல், மாயாச-29: நீங்குதல், மருத்-108: தருதல், விடை-23

- உந்தை, இராணி-22, விடீ-146
 உந்தையை யுயிருண்டவுதவியோ,
 ன், கும்ப-193
 உபரிடத்து, இராணி-29,
 உடரிடத்து நின்களவைத் தெளிந்
 திலது, மீட்-105
 உபயம்=உபாயம், இராணி-117
 உபாயந்தேர்தல், மருத்-6
 உப்பு-லவணசமுத்திரம், முதற்-27
 உப்புக்கடல் முதலிய ஏழுகடல்
 கள், மூல-137 [வருண-33
 உப்புவேலை யப்புவேலை யாதல்
 உமை, இல. கே-53
 உமைக்கொருபாகன், பிரமா-23
 உமையன் -உந்தமையன், உமை
 யையொருபாகத்திலுடையவன்,
 அதிகா-190, மீட்-126
 உம்பரார்த்தாதெல், இரா. வ-172
 உம்பருக்கிறைவன், இரா. மந்-82
 உம்பருமலகும்பரவும் மெய், மீட்-
 உம்பர், மகுட-2, அதிகா-9 [133
 உம்பர் உணர்விற் சிறந்தவர்,
 மூல-42 [கா-9
 உம்பர்கானெனப் பொலிதல், அதி
 உம்பர்கோனகரு மொவ்வா வ
 யோத்தி, மீட்-320
 உம்பர்தகுழ்ச்சி, இரா. மந்-111
 உம்பர்நாடிழந்து வீழ்ந்தஒளியவன்,
 நாக-202
 உம்பர்நாயகி-சீதை, மீட்-297
 உம்பர் மந்திரிக்குமேலா வெரு
 முழுமுயர்ந்தானுனத்தம்பி, இல.
 உம்பர்மாதர், மீட்-44 [கா-15
 உம்பர்மீது, இரா. தானை-3
 உம்பல்-யானை, நிகும்-20
 உம்பி, ஒற்று-63
 உம்பியார், நாக-4
 உம்முன், மீட்-218
 உம்மையினின்று - முன்னுள்தொ
 , அதிகா-4 [203
 உயங்குதல்-மனந்தளர்தல், நாக-
 உயர்குலத்தியற்கை-ஒழுக்கம், இரா
 மந்-99
 உயர்தருதல்-மேலெழல், முத-195
 உயர்நீர்மை-சிறந்த உபசாரங்கள்,
 மீட்-9
 உயர்ந்த பாஞ்சுடர், இராணி-165
 உயர்வனம்-பெருவனம், இரா, ம109
 உயாவுதல், மருத்-28
 உயிரழிவளித்தல், மூல-29
 உயிரற்றபின்பும் தொடங்கிப் தொ
 டில்செய்தல், படைத்த-100
 உயிரன்னர், கும்ப-143
 உயிராசை-உயிரினிடத்துப் போல
 ஆசை, இரா. வ-221
 உயிராற்றல், கும்ப-328
 உயிரிலன்பினால் பொரச்செல்லா
 மை, நாக-169
 உயிரிழந்த யானைகள் உதிர்ப்புன
 லில் மிதத்தல் X மரக்கலம் கட
 லில் மிதத்தல், நிகும்-37
 உயிரிழந்துலத்தல், மூல-224
 உயிரிழ்புல்லுதல், இரா. வ-234
 உயிரினைமறத்தல், மாயாசீ-51
 உயிரினை யூசனின்றூட்டல், மீட்-
 213 [36
 உயிரினோசீதிரங்காலுதல், பிரமா-
 உயிரினோம்பும், விடீ-130
 உயிருகப்பொருமுதல், மாயாசீ-63
 உயிருக்கேயுதவி செய்தல், நாக-
 174 [மீட்-332
 உயிருண்டென வுலர்ந்த யாக்கை,
 உயிருண்ணல், இரா. மந்-27
 உயிருந்தீரக் கணைமாரி யுருவுதல்,
 இரா. வ-170
 உயிரொலாம் இராமனை வழத்து
 தல், மீட்-129 [மந்-50
 உயிரெனத்தகைய தேவியர், இரா.
 உயிரைத்தரும் மருந்து, மருத்-90
 உயிரைத்தின்னல், மூல-192
 உயிரை விண்ணோர்குழாத்திடக்
 கூட்டல், பிரமா-139
 உயிரொடுங்கலத்தல், வேலே-10
 உயிரொடும் பொருந்தினுன்-உயி
 ருககுச சமனுவன், மகுட-30
 உயிரொப்புறுபடை, அதிகா-63
 உயிரொல்குதல், நாக-70
 உயிர்-பெருமூச்சு: அதிகா-29
 உயிர் உலகுத்தார்கொளின்றது,
 இராணி-118
 உயிர்களின் முதலில்வைத்த எழுத்
 தினன்-அகாரரூபி: இரா. வ-155
 உயிர்கள் தந்தான், இராணி-120
 உயிர்காலுதல்-பெருமூச்சு விடுதல்,
 படைத்த-10, [கா-6
 உயிர்குடிக்குங் கூற்றம், கடல்

உயிர்கொடுதிரிவார், சும்ப-319
 உயிர்கொடுத்துக் காத்தாரெண்
 ணிலர், விபீ-119 [இரா. வ-226
 உயிர்கொடுத்துப் பழிகொள்ளல்,
 உயிர்கொடுப்பவரயார், மாயாசீ-81
 உயிர்கொள்ள வாய்வெருவுகூற்று,
 ஒற்று-57
 உயிர்கோணெறி-உயிரைப் பாது
 காத்துக்கொள்ளும் நெறி, அதி
 கா-30 [67
 உயிர்க்குடல்-பெருங்குடல்: சும்ப-
 உயிர்க்குமுயிர், நாக-254
 உயிர்க்கொலை செய்தவரைப் புட்ப
 கம் தாங்காது, சீதைகள-29
 உயிர்சுமத்தல், இரா. மந்-109
 உயிர்தந்தியுமருந்து, நிகும்-81
 உயிர்தரித்து, வருண-48
 உயிர்தீர்த்தாலு மோய்விட மில்
 லான், நாக-121
 உயிர்தொறுமுறைதரு மொருவன்
 இரா. வ-84
 உயிர்த்தல், வெளிப்படல், சும்ப-
 312, வெளியுமிழ்தல் இரா. மந்-88
 உயிர்நிலை-உயிர்வாழ்கை, மீட்-236
 உயிர்ப்படைத்தல்-வலிமையடைதல்
 உயிர்ப்பருகல், இந்-22 [வருண-56
 உயிர் பிடுங்கிபுண்ணல், மூல-24
 உயிர்போக்குதல் - பெருமூச்சுவிடு
 தல், மீட்-208
 உயிர்போல்வருமகன், முத-171
 உயிர்ப்பு, இராணி-134, ஒற்று-22
 உயிர்ப்புப்போதல்- பெருமூச்சுமிசு
 தல், மாயாச-36
 உயிர்ப்புவீங்கல், இரா. கள-12
 உயிர்ப்பொறை, இரா. சோ-3
 உயிர்மாற்றுறுதல், இரா. மந்-24
 உயிர் முற்று முண்பதுபோலு மு
 னிவு, அங்க-39
 உயிர்வறத்தல், வான. கள-30
 உயிர்விண்ணேறல், அதிகா-236
 உயிர்வீடாதுரைசெய்தறனால் எனை
 வென்றவனே, முத-183
 உயிர்சுன்னடியே நென்றவணங்
 கல், விபீ-144
 உய்தல்-தப்புதல், இரா. மந்-36
 உய்கி-தப்பும்வழி, நாக-237
 உய்திறம் சீதைழைவிட்டுத் தம்பி
 யோடளவளாவுதல், சும்ப-88

உய்த்தல்-நிகழ்த்துதல், படைத்த-
 150: பொழிதல், மகரக்-18:
 கொணர்தல், மாயாசீ-27
 உய்த்துயம்மின், இராணி-114 [119
 உய்த்தவர்க்கருந்துறக்கம், மீட்-
 உய்யும்உணர்வுந்தான், சீதை
 உய்வீத்தேன், இராணி-25 [கள-3
 உரகதேயம், இரா. தே-18
 உரகமன்னசொல், இராணி-37
 உரகம்பூண்டவுருளை, நாக-143
 உரகரேழையர், இரா. வ-235
 உரக்கரி, இராணி-95
 உரக்குப்பை, முத-165 [237
 உரங்கிளர்மதுகையான், இரா. வ-
 உரப்புதல், இரா. மந்-72
 உரம், மார்பு, இரா. மந்-90; மூல-87
 உரம்படுதல் - வலிமைகாட்டுதல்,
 வலிமையைமுத்தல், இரா. மந்-54
 உரவு-பலம்: மூல-34
 உரவுநாகம் x வான்: சும்ப-311
 உரவோர் அறிஞர், மீட்-111 [24
 உரறுதல் - ஆரவாரித்தல், இந்-
 உரறுழிகுரல், மூல-160
 உரற்றுதல் - ஒலித்தல், சும்ப-269
 உராய்-மேல்வியுந்து; மீட்-32
 உராய்தல், மூல-89
 உரி-தோல், இரா. வ-50
 உரிமைபுரிதல், இராணி-175
 உரிமைபேர்தல் - உரியநிலையினின்
 றுபிறழ்தல், மீட்-12
 உரு-ரூபம், அழகு: இரா. மந்-42
 உருகுதல், அதிகா-89, மருத்-110
 உருக்கரைத்தல், பிரமா-116
 உருக்கு, வருண-47 [175
 உருக்குசெம்பெனக்கண், பிரமா-
 உருக்குசெம்பென வுகிரமோடல்,
 உருக்குதல், மீட்-206 [வேலே-7
 உருத்தல், அதிகா-31, மாயாசீ-80
 உருத்திரனுமுடல்கூச்சு, நாக-122
 உருத்திரன், முத-225, மூல-39
 உருப்பசி, இரா. தானை-6; மீட்-42
 உருப்பம், இல. கே-34
 உருப்பவிற்கனல், மீட்-329
 உருப்புணர்நெருப்பு, இரா. மந்-42
 உருமிடித்துழிநாகம், முத-124
 உருமிடிவீழ்தலு மிரியல்போனம
 யிற்குலம் x சுக்கிரீவன் பாய இரி
 ந்த அரம்பையர், மருட-6

உருயிற்கமெகாணும்வாளி, இரா. மந்-62

உருயினால் மராமாமிடிபுண்டு வீழ்தல் x துயரத்தினால் இராமன் வீழ்தல், பிரமா-199

உருயின்வீழியர் x மலையின்வீழ்வானரம், கும்ப-352

உருயின்வெய்யவன், கும்ப-124

உருமு x சிகரம், முத-128 [230

ருமுக்கொடிபாயந்தகடல் x காயந்த இரும்பின்கட்டிதேயாய்ந்தீர், புரா. வ-75

உருமுமஞ்சப் பார்த்தல், அதிகா-

உருமுவெள்க, நாக-62

உருமுறழ்கணை, அதிகா-131

உருமெலாமெரிந்தன, கும்ப-266

உருமெறிபருவரை x கணைபடுகரி, அதிகா-131 [47

உருமெனக் கைகள் வீழ்தல், நிகும்-

உருமெனத் தெழிக்குஞ்சொல், விடீ-37

உருமெனநகுதல், இரா. மந்-117

உருமேறு, வான. கண-26, மூல-7: பேரிடியிற்றேன்று மின்னல், புரா. தே-7

மறுகுளிரந்தன, சேது-60

உருமேறுமுதலியன பெருக்குதல், மகாக-22

உருமேறெனமுனிதல், நிகும்ப-123

உருமைத்தின்பான், அதிகா-215

உருமையுஞ்சுவன, கும்ப-334

உருமையேற்றைப்பிணைத்தெரியுதுவான், கும்ப-61

உருமொத்தவெங்கண், நாக-265

உரும்-இடி, மின்னல், படைத்த-37, வேலே-6, மூல-161 [173

உருவொளி, உடலொளி: இரணி-இருளுறுதேரவன், விடீ-24

இருள், இரா. வ-65 [முத-172

உரை-உரைத்தல், சீர்த்தி, சேது-64:

உரைகணக்குரைத்தல், மூல-221

உரைசெய்காளம், முத-35

உரைதருதல், படைத்-6

உரைத்ததுமறுக்கிலேம், நாக-75

உரைத்தல் - பூசுதல்: இரணி-84

உரைத்தினைய, மீட்-196

உரைத்திறுத்தல் - பேசிமுடித்தல், புரா. மந்-8

உரைநிகழ்த்தல், வேலே-38 [32

உரைநேர்தல், முத-182, வேலே-

உரைபிடித்தல், நிகும்-145

உரைபுந்தாரான், அணி-1

உரைவழங்குதல், பிரமா-44

உரோமப்புள்ளிபொடித்தல், விடீ-125

உலகக்களைப் பன்முறை யழித்த

ழித் தாக்குவான், இரா. மந்-3

உலகக்காவலர், இரா. மந்-18

உலகஞ்செய்த பாக்கிய மனைய வீரன், முத-146

உலகத்துயிரையுண்பவர் காலனூர் னாதரும்நமனும், மூல-108

உலகமழியுமென்று இராமன்

தெய்வப்படை தொடுக்காமை,

மூல-226

உலகமீன்றவன், மருத்-89

உலகமு முயிரும்...தான், முத-116

உலகமூன்று மெதிர் தோன்றிச்செ

றினும் வெற்றியுனதாக்குவேன்,

இரா. மந்-60

உலகம்-சீவான்மா, மீட்-78

உலகியற்கை, இரா. வ-244

உலகினைக்கல்லலாம், கும்ப-81

உலகினையெடுத்து உம்பரோங்கும் பொன்னிளுடு x புட்பகம்: மீட்-185

உலகினைவரம்புகட்டச் சொல்லலாம், கும்ப-81 [3

உலகின்முந்தையான், இரா. மந்-

உலகின்றவந்தணன், இரா. வ-193

உலகு - பூமியின்கூறுபட்டஇடம், நாக-218

உலகுஉய்த்தவன், மூல-176

உலகுசெவிபடல், மூல-161

உலகுமுறைதிரிதல் x குயவர் திரிகை திரிதல், மூல-165

உலகுவிடம்பார்த்தென வெதும்புதல், மீட்-83 [64

உலகெலாந்தவழ்ந்த சீர்த்தி, மருத்-

உலகெல்லாங்கொள்ளும் மண்ட

பம், திருமு-29

உலகேழுநீந்துதல், இரா. மந்-79

உலகேழுமூடுசிறையான், நாக-262

உலகைஉட்கொண்டான் ஆலின்

மேல்உறைதல் x நிகும்பலையிற்

பார்த்தசேனையிருத்தல், நிகும்-16

உலகைச்சூழ்வரி-கடல், படைத்-25
 உலகையு மெடுக்குமூற்றம், இல.
 கே-30
 உலகொருமூன்று, நிகும்ப-156,
 உலக்குருலக்கின்றூர்-மிகுதியாக
 இறப்பவர், நாக-95
 உலங்கு-கொசுரு, இரா. மந்-20
 உலத்தல்-இறத்தல், அழிதல், இரா
 ணி-17, நாக-87, மகர-35, இந்
 -28, மூல-129, வேலே-20, இரா.
 உலப்பருமுரு, மருத்-83 [கள-18
 உலப்பிலவுதிரவாறு, முத-233
 உலப்பில்யாக்கை, மீட்-259
 உலப்பு-நாசம், இரா. வ 243
 உலம்பிடுதல்-கதறுதல், கும்ப-260
 உலவா-கணக்கிடமுடியாத: உலத்
 தல்-கணக்கிலடங்குதல்: இரா
 ணி-2
 உலவுதல்-சஞ்சரித்தல், சேது-17
 இரா.
 மந்-84
 உலவை-காற்று, இல.கா-25: மரச்
 செறிவு: படைக் - 12, மூல-
 142
 உலறிடல், அதிகா-145, இந்-26
 உலறுதல்-கதறுதல், படைத்-72
 உலாவருதல், மூல-7
 உலை-அழிகை, அதிகா-91
 உலைக்குவட்டுருகு செம்பு x கண்வ
 முங்குதிரநீர், அதிகா 267
 உலைதல்-அழிதல், கடல் கா-1, வரு
 ந்துதல், நிகும்-44: கலைதல்-83
 உலைத்தல்-பீடித்தல், நாக-64
 உலைந்தயர்தல், படைத்-90
 உலைபுறவெந்தபொன் செய்கூடம்
 x மலைவீசப்பெற்ற மா
 மார்பு: கும்ப-198
 உலைவு - அழிவு: இராணி, - 120
 உலோபர் x குன்றம். சே-19
 உலகையுத்தல், மூல-229
 உலகையினுயர்ந்ததோள், மூல-220
 உலகையினுவரி, திருமுடி-52
 உலகையுறுமுள்ளம், இந்-60
 உலகையுன்றல், வான. கள-4
 உலகைவிம்மல் - களிப்பின்பூரிப்பு
 மீட்-25
 உலகைவெள்ளம், மீட்-26
 உலகைப்புள், இரா. வ.142

உவணவண்ணல் x இராமன்வழனி,
 உவணன், நாக-20 [கும்ப-346
 உவமையாது, கும்ப-262.
 உவயமுறுஉலகு, நிகும்ப-158
 உவரி, வ்ருண-33, முத-233
 உவரிநீரைத் தீயெழக்கலக் [கள-13
 அதிகா-184
 உவரியின்மணலினீள்வார், இரா
 உவர், இராணி-4
 உவன், இரா. மந்-114
 உவா, அதிகா-276
 உவாசவர், மீட்-181
 உவாவுற்றென்னக் கடல் வளர்ந்
 தது, கும்ப-207
 உவை, வான. கள-24, 33
 உவையலோகம், கும்ப-131
 உழக்குதல்-கலக்குதல், அதிகா-
 98, 121, கும்ப-347: மிதிப்பித்
 தல், துறைத்தல்-47, 178
 உழிஞை - பக்கவர்மதிலை முற்று
 செய்கை, அணி-5
 உழுதல் - பொருந்தாதல், படிதல்,
 தரையிற்படக்கவிழ்த்திருத்தல்,
 இரா. வ-205, மீட்-247, முயன்
 றுபொருதல், இரா. சோ-25
 உழுந்தருள்பொழுது, மாயாசீ-77,
 இரா. வ-64
 உழுவை, முத-193, மருத்-96
 உழுவைப்போத்து, இரா. சோ-17
 உழை - இடப்பொருளுணர்ந்தும்
 உருபு, இரா. மந்-37: மான்,
 இரா. சோ-17
 உழைத்தல்-வருந்துதல், நாக-88,
 222, நிகும்-88, இரா. சோ-14
 உழைப்பொலிகண், இரா. வ-281
 உழையர், நாக-279
 உழையினுள் - பாகத்திலுடைய
 வன், மீட்-197 [47
 உளநாள்-தோன்றினநாள், இராணி-
 உளப்பெருந்தகைமை - சங்கற்பம்,
 இரா. கள-15
 உளர்தல்-ஒலித்தல், விபீ-89
 உளவு, நாக-170
 உளை, படைத்-33, இரா. தே-24
 உளைதல், மாயாசீ-47 [யாசீ-27
 உளைத்தல்-பேரொலிசெய்தல், மா
 உளைப்புறுதல்-ஒலித்தலைப்பொருந்
 துதல், அணி-25

- ராவன, சும்ப-33 [35 உறுதி-இதம், உற்றபொருள், இரா-
உள்ளக்கள்ளந்துடைத்தல், அங்க- மந்-110 விபீ-1: தீர்மான மான
உள்ளங்கூர்தல், இந்-59 கருத்து, விபீ-18
உள்ளத்திற்கனலல், வேலே-20 உறுதிபார்க்கின் சீதையை விட்டுத்
உள்ளத்துள்ளதை சூகமுரைக் தொழுதுவாழ், அங்க-87
சும், விபீ-91 உறுதி வலி காட்டவேண்டுவதே,
உள்ளந்தள்ளுறல், மாயாசீ-9 இரா. மந்-54
உள்ளந்தீதல், இரணி-144 உறுபகை, முத-147
உள்ளந்தாயார், விபீ-123 றுபொருள் - காலத்துக் கேற்ற
உள்ளபரிசு, நாக-234 விஷயம், செய்யத்தக்ககாரியம்:
உள்ளமறன்வழியொழுதுவது உய் இரா. மந்-66, விபீ-86: தேடிய
திறமுடையார்க்கே, சும்ப-170 செல்வம், மீட்-270
உள்ளமேறல், வான. கள-4 உறுமை-ஓர்வாச்சியம், பிரமா-5
உள்ளம் மருங்கெனத் துவரும் உறைதந்தன-பொருந்தியன: அதி
இல. கா-46 உறைதல், இரா. மந்-88 [கா-40
உள்ளம்வெப்புறுதல், மூல-61 உறையிடுதல், மூல-40
உள்ளம்வெம்பல், வான. கள-4 உறையுள், மருத்-1
உள்ளழிதல், படைத்-102* றையுறுசிறை, நாக-298
உள்ளன்பு பிணித்தல், மீட்-125 ற்பத்தி, சும்ப-27
உள்ளாடிய வுதிரம், நிகும்-126 உற்றது-ஆபத்து, மாயாச-44
உள்ளுதல், முத-209 ற்றனவுற்றன - பொருந்தியுத்தி
உள்ளுள்ள புறத்துளனென்று நண் கள், இரா. மந்-46 [மருத்-9
ணலாண், இரணி-75 ற்றுழி யுதவற்கொத்த துணைவர்,
உள்ளுறுமுணர்ச்சி, இரணி-36 ற்றுளபொருள், படைக்கா - 31
உள்ளுறைதொங்குதல் - உள்ளே உற்றுறுதல்-ஊன்றுதல், விபீ - 74
யேவசித்துத் தங்குதல், ரா உன்மத்தன், அதிகா-228 [166
வ-48 உன்முன் - உன்னெதிர், இரா
உள்ளுறைவேண் - அந்தர்யாமி உன்னிப்பார்த்தல், மூல-40
இரணி-116 உன்னுகாலை, மீட்-38 [ர்,மீட்-13
உறக்கீங்கியுணர்ச்சிபெற்றானென உன்னுடைத்தவர்-உன்னினத்தவ
இரா. வ-177 உன்னைச்சிறுவனுமாகப்பெற்றேன்
உறக்கம் தூறக்க மெய்தியவரு அங்க-26 [வேலே-46.
துறவாதது, இரா. தானே-22 உன்னைப்பெற்றனக்குள்ளன் அரிது,
உறங்கினை யென்பதல்ல துற; உன்னையிவ்வுரையுக் கேட்டேனே,
தொன்றுளதேர், சும்ப-148 மாயாச-78
உறத்தகைய - விளையக்கூடியன ஊகம்-வானரக்கூட்டம், நாக-84
இரா. மந்-48 ஊக்குதல்-ஓசலுத்தல், முத-146:
உறத்தல்-ஊதல்: இரா-138 முயலல், பிரமா-191
உறநெருக்கல் - மிகச் சமீபித்தல் ஊங்கு-உவ்விடம், இரணி-43
நாக-64 ஊசல்-தமொற்றம், நாக-130
உறவினரிலக்கணம், விபீ-70 ஊசியுழையாவகை, மூல-141
உறவு பந்துத்துவம்: கடல்கா-7 ஊசுவேர், ஒற்று-52
உறுதவுறுதி, சும்ப-34 ஊடலிற்றேற்றல், விபீ-32
உறுகால்-பெருங்காற்று, அதி 14 ஊடல், இரணி-146, களி-18
உறுகிரி-பெருமலை, சேது-64 ஊடலுதல்; பிரமா-57
உறுக்குதல்-சினத்தல், மருட்-10 ஊடுருவ-முற்றவும், அதிகா-27
முத-181, விழித்துப் பார்த்தல் ஊட்டரக்களைய செங்கண், இரா.
நாக-40: அதட்டுதல், சும்ப-267 கள-12

ஊட்டுஞ்சமுண்டான் x பரதனு
 டைய கடுஞ்சொல்லைக் கேட்ட
 சத்துருக்கன், மீட்-221
 ஊணிலாயாக்கை, மாயாச-22
 ஊணுடையுயிர், இரா. வ-84
 ஊண், நாக-254 [மா-101
 ஊதியம்-இலாபம், நாக 271 பிர
 ஊதுதல் - பெருமூச்சுவிடுதல்,
 ஊதுலை, கடல்கா-4 [கும்ப-312
 ஊதுறப்பறப்பதாயுலர்ந்தயாக்கை,
 ஊதை, சும்ப-296 [மீட்-249
 ஊமை - ஓர்வாச்சியம், பிரமா-5
 ஊரகலமெல்லாமமுத குரலோசை
 x உவாவுற்ற ஆர்கலியோசை,
 அதிகா-276 [த்தல், அங்க-38
 ஊரிலேபடுதல்-ஊரில் தானேயிரு
 ஊரிழந்தகதிர் x தேரை யிழந்த
 வீரன், முத-73, பிரமா-76
 ஊரினொடு கோள் - ஊர்கோள்.
 மகுட-19
 ஊரொடும் பொருந்திய வொளிய
 வன் x பொன்தாரொடு புனைந்த
 மொளலி, மாயாச-76
 ஊர் - ஊர்கோள், சும்ப - 243
 ஊர்குவார்-பாகர், நாக-172
 ஊர்கொன்றவன், நாக-6
 ஊர்தல், முத-98, மூல-88
 ஊர்தி, மீட்-142, 347
 ஊர்பரி, இல. கே-31
 ஊர்பவர்-பாகர், சும்ப-243
 ஊர்மத்தமுண்டாலன்ன மயக்கத்
 தான், அதிகா-215
 ஊழி, வேலே-11,96
 ஊழிகாண்குறுமுயிர், வீ-11
 ஊழிக்கனல், மூல-197
 ஊழிக்காலக்காற்று, இரா. வ-72
 ஊழிக்கால், பிரமா-152
 ஊழிக்காற்று x கலுமுன், இரா. வ-
 1, பிரமா-128
 ஊழிக்காற்றெனவோ விலதிரிதல்
 இரா. வ-69
 ஊழிச் செந்தி, நாக-115 [196
 ஊழிஞாயிறும்மின்மினி, இரா. வ-
 ஊழிதிரியும் காலம், கடல்கா-1
 ஊழிமுதலாயகன், ஒற்று-4
 ஊழியாழி x கிளர்ந்த இராக்கதப்
 படை, முத-56
 ஊழியான்-திருமால், மீட்-324

ஊழியிற்சினவும்பரிதிமண்டிலம் x
 சினந்த இராமன்முகம்: வரு-15
 ஊழியினெருவன், சும்ப-317
 ஊழிலாத சிறுபூழி, நாக-72
 ஊழ்வலி, அதிகா-74
 ஊளி-ஊழி, அணி-8
 ஊறுவல்லாறு, சும்ப-269: இடை
 யூறு, அச்சம், இரா. சோ-12:
 தவறு, மீட்-279: புண்பட்டத
 மும்பு, நிகும்-46
 ஊறுதல், இரா. மந்-56: நாக-145
 ஊறுபடுசெம்புனல், மகுட-18
 ஊறுமாரி, வாண். கள-29
 ஊற்றந்தருகூற்றின் மருமத்தினும்
 நுழைஅம்புகள், இரா.வ-47
 ஊற்றம்-வலிமை, ஒற்று-40: மகுட-
 37: தைரியம், இராணி 34: ஊன்
 றுகோல், பற்றுக்கோடு, படைக்
 -25, சும்ப-188
 ஊற்றூர்குருதி, நாக-10
 ஊனகு, மாயாச-30, மூல-142
 ஊனம், நிகும்-133, இரா. கள-3
 ஊனவில்-சொத்தைவில், இரா.மந்
 ஊனுடைப்படை, முத-231 [-109
 ஊனுடையுடம்பு, நிகும்-171
 ஊன்-மாமிசம், மூல-217: உடம்பு,
 சும்ப - 120: ஊன்மென்ற வட
 சொல்லின் விகாரம் - குற்றம்,
 நிகும்-137: சிறிதும், மீட்சி-131
 ஊன்றுதல்-பதித்திடுதல், மருத்து-
 83: ஊற்றற்கொள்ளல், இரா
 வ.தே-31: எதிர்த்தல், வீ-39
 எஃகு, சும்ப-9 [39
 எனினம் x புனலவன்புகழ்: வருண்-
 எங்கட, அதிகா-248
 எங்குமுள்ள கடவுள், இராணி-124
 எங்கை, சும்ப-325
 எச்சில்-அசுத்தி, மீட்-57
 எச்சுறுதுயர்-வறுமை, படைத் 45
 எஞ்சுதல்-பின்னடைதல், நாக-139
 மாயாச-56: வீஞ்சுதல், இந்-31:
 ஒடுங்குதல், முத-208: கடத்தல் -
 197: அழிந்திடுதல், இராணி-162
 எஞ்சுறுதல் குறைதல், சேது-9
 எடுத்தபோர்-பெரும்போர், நாக-
 226
 எடுத்தரற்றல், மாயாச-59
 எடுத்தல்-போர்செய்தல், நாக-60:

- ஆக்குதல், பேர்த்தல், இரா. மந்-102, முத-121: தலையெடுத்தல், நாக-53: கைக்கொள்ளுதல், சும்ப-339: விஞ்சுதல், மூல-56: தொடங்குதல், சும்ப-339
- எடுத்தழைத்தல்-பெருங்குரலுடன் கூவுதல், சும்ப-330
- எட்டநிற்றல், வேலே-27
- எட்டருநிலையன், அதிகா-137
- எட்டாகியதிக்கு, நாக-2
- எட்டாங்கடல் x அகழி, முத-5
- எட்டாவொருவன், அதிகா-74
- எட்டிப்பார்த்தல், இல. கா-24
- எட்டிப்பிடித்தல், சும்ப-260
- எட்டுதல், இராணி-85
- எட்டுப்பாம்பு, இராணி-87
- எட்டுடெழுத்து, இராணி-43
- 'எட்பக' என்பது அவ்வழியில் எதுகைநோக்கித் திரிந்தது: என்புகுதல்-மனம்முறிதல், மீட்-184
- எண்-மனம், மருத்-47: தியானம், இராணி-115: மதிப்பு, இந் - 1: அளவு, அதிகா - 142: = எண்-வலிமை, இராணி-98
- எண்கணன், இராணி-154
- எண்கிண்டுவேந்தற்கு முத்தாரம்முதலியன் தருதல், விடை-22, 23
- எண்கு, ரிகும்ப-34
- எண்குணன், இராணி-173 [ணிய-11
- எண்டலம் - மனமாகியஇடம் இரஎண்டிசாமுகம், முத-63
- எண்டிசைக்கருவலர், இராணி-6
- எண்டிசையானேகோடிற்ற திரள்புயத்தமுத்தல், இல. கே-54
- எண்டோவன்-சிவன், படைத்-89
- எண்ணலார்-பகைவர், விடீ-96
- எண்ணிலான் - வரையறைப்படாதவன், இராணி-71 [இராணி-63
- எண்ணில்-கணக்கின்றி: எண் இல்: எண்ணினுடையவன், இராணி-71
- எண்ணின்றலை நியிர்கதம், அதிகா-145 [வர், அதிகா-70
- எண்ணுடையார் - மதிப்புப்பெற்றஎண்ணுதல், இரா. மந்-33, 97
- எண்ணுவான் - மதிப்பிடத்தக்கவன், இல. கே-46
- யசேனை x கற்பத்தின்முடிவிற்குள், படைக்கா-3
- எண்ணைவிழுங்குதல், படைத்-23
- எண்தீர்த்தல், முத-15 [124
- எண்பு-எண்ணிக்கை, மதிப்பு: மீட்-எண்பெறுதல்-கணக்கிற் சேர்தல்: மாயாச-39
- எண்மயங்குதல், மூல-90 [254
- எண்மேலுநியிர்த்துளர், அதிகா - எண்வகையூர்த்தி, முத - 210: எண்வகையொருவன், மீட்-102
- எதிரநோக்குதல்-பிரதியட்சமாகத்தரிசித்தல், இராணி-156)
- எதிர்-ஒப்பு, முத-204
- எதிர்கூற்றம், முத-71
- எதிர்கொளல், விடீ-122
- எதிர்செலல், இரா. மந்-108
- எதிர்த்தல், அதிகா-166; படைத்-29)
- எதிர்ந்தோர், மீட்-169)
- எதிர்மண்டெதல், அதிகா-243
- எதிர்வருகுநர், மீட்-325
- எதிர்விளம்புதல், இரா. தானே-20
- எத்துதல், முத-188
- எத்தேவரையும் முகங்கண்டறியாதவீட்டான், நாக-23
- எந்திரத்தேர், சும்ப-355
- எந்திரப்பொறி, சும்ப-5
- எந்திரமனையவாழ்க்கை, இந்-46)
- எந்திரமெறிந்ததென்ன, மகரக்-14
- எந்திரமெனக்கடிதெடுத்து, மகுட-எந்திரமெனத்திரி, மகுட-17 [-23
- எப்புடைமருங்கு, அதிகா-129)
- எம்பி, சும்ப-359)
- எம்பிரான், விடை-7
- எம்போலியர், இராணி-111
- எம்முன், சும்ப-284, 330 [168
- எம்மை - எப்பிறப்பிலும், இராணி-எம்மோய், மாயாச-59
- எயிலெரித்தவன் • x சுக்கிரீவன்-எயில், இந்-55 [மகுட-14
- எயிறிமைத்தல், படைக்கா-23
- எயிறிளித்தோடுதல், சும்ப-341
- எயிறு, சும்ப-66
- எயிறுதின்னுதல், இரா. மந்-65, இராணி-89, அணி-8 [123
- எயிற்றரும்பிலங்கருதல், இராணி
- எயினர்கோன், மீட்-318
- எய்தல், சும்ப-244
- எய்துதல், இரா. மந்-107,
- எய்த்தசிந்தை, இரா. மந்-116

எய்த்தல், இரணி-116, வான.கள-
 எய்யெனுமாத்திரம், மூல-184 [27]
 எரி-அக்கினி, இரா. மந்-12
 எரிகணைப்படலம், நாக-104
 எரிக்குலப்படலம், வருண-41
 எரிதவழ்பஞ்சு x இராமனுவலெய்
 யப்பெற்றகரன்முதலோர், மீட்-
 283
 எரிநரகமென்னுஞ் சிறைவைப்
 பேன், ஒற்று-38
 எரிந்தகண்ணன், நாக-87
 எரிபறக்க, முத-131
 எரிபுகுருெய் x வருந்திய மனத்துத்
 துதுவர்கூறிய செய்தி, முத-86
 எரிபுரைநான்குதோள், சும்ப-76
 எரிமடுத்தல், இரா. மந்-40
 எரிமணிக்குடம், திருமுடி-31
 எரிமுகக்கடவுள், நிகும்ப-95
 எரிமுகப்பகழி, அதிகா-194 [202
 எரிமுதற்கடவுள்படை, அதிகா-
 எரிமூன்று, இரா. வ-127 [கே-38
 எரியஞ்சு விழிக்குங்கண், இல.
 எரியிடவீழ்ந்தவிட்டில் x சீதை
 ார், மா
 யாச-68
 எரியினோம், நிகும்ப 32
 எரியுகநகைசெய்தல், முத-140
 எரியும்வெஞ்சினம், வேலே-18
 எரியுறமடுத்தல், இரா. மந்-35
 எரியுறுகண்ணன், மாயாச-25
 எரியேறு, மூல-148
 எரிவிழித்தல், நாக-91
 எருத்தங்கோட்டுதல், மகுட-39
 எருமையும் யாமெனலுக்கோக்கு
 தல், நிகும்ப-47
 எருமையேற்றை, சும்ப-61
 எருவை - செம்பு, அதிகா-118
 எருவையினரசு, மீட்-281
 எருவையுருக்கினு லன்னகுருநீர்,
 சும்ப-249
 எலிப்பகை நாகமுயிர்ப்புக்கெடும்,
 மூல-27
 எல்-ஒளி, சூரியன், இரா. மந்-91:
 படைத்-71: இராவு, இந்-12: பகல்-
 25: பெருமை; ஒளியென்று:
 கொண்டு வேலுக்கு அடையாக்க
 கினுழாம், முத-205
 எல்லவன், சும்ப-259, மீட்-273

எல்லழிமுகம், முத-250
 எல்லாம் திருமாவின் உருவீமே,
 எல்லி-இராவு, இந்-61 [பிரமா-203
 எல்லிடுகவசம், அதிகா-106
 எல்லியும்புகலும்போலத் தழுவுதல்
 x விட்டண சுக்கிரீவர் தம்முள்
 தழுவுதல்: விடீ-123
 எல்லுண்டபடை, அங்க-16
 எல்லுண்டாகினெருப்புண்டு, இரா
 எல்லே, அதிகா-30 [வு-185
 எல்லே, இரா. மந்-28
 எல்லேக்குயிற்றி யெரிசின்றமோலி,
 நாக-246
 எல்லையின்ஞானம், இ ர ணி-173
 எவ்வம், இரா. மந்-21, சும்ப-199
 எவ்வரங்களுக்கடந்தவன், மீட்-182
 எவ்வுலகும் பிறக்கும் பொன்வயிற்
 றன்னை, மீட்-114
 எழிலிவண்ணன், மகுட-26
 எழில், இரா. மந்-3, முத-38
 எழு-வளைதடி, நாக-41: மூல-107
 எழுதல், இரா. மந்-57. 117
 எழுதிரைவளாகம், பிரமா-125
 எழுதோள், நாக-65
 எழுத்து-சித்திரம், இரணி-70
 எழுத்தெனச் சிதைவிலாவிராமன்
 தேர்ப்பரி, இரா. வ-76
 எழுநீர் - பொங்குகின்ற தன்மை,
 நாக-219
 எழுந்து வணங்கலாற்றாது இரு
 கையால் தொழுதல், நாக-286
 எழுபதுவள்ளங்கூரங்குச் சேனை,
 அங்க-1, மகுட-31, மீட்-160,
 எழுபுவனம், படைக்கா-19
 எழுமழை, நாக-95
 எழுமுளைத்தண்டு, முத-26
 எழுமுனைவயிரத்தண்டு, சும்ப-189
 எழுஉகைமுனிவர், இந்-25
 எழுவிற்றோளார், விடீ-123
 எழுவினீள்கரம், சேது-47
 எளிமைதேய்வுறல், சிகும்ப-64
 எளியனோயான், மாயாச-42
 எள்-குற்றம், பிரமா-95
 எள்ளல், இரா. மந்-72 [289
 எள்ளிருக்குமிடமின்றி, இரா. வ-
 எள்ளிலெண்ணெய் x அந்தர்யாமி,
 இரணி-120
 எறிகல்-கவுண்கல், அதிகா-106

எறிதல் - ஒளிவீசுதல், குத்துதல், நீக்குதல், பொருந்துதல், வியாபித்தல், தெறித்தல் இராணி-51: நாக-61
 எறித்தல் - ஒளிவீசுதல், பிரமா-99
 எறிவருமமர், மாயாச-77
 எறுழ்வலி, இரா. மந்-87, நாக-196
 எறுழ்வெங்கை, சும்ப-264
 எற்படுமுடல், நாக-40
 எற்றஅறுதல், அதிகா-94
 எற்றுண்ணல், மாயாச-40
 எற்றுதல், சும்ப-341
 என-எண்ணுப்பொருளது, நாக-81
 எனையீன்ற வெம்பிராட்டி-கைகேயி, மீட் - 131
 எனைவருள்ளவர், இராணி-48
 என் இன்று எனப்பிரிக்க: நின்று என்று பிரிப்பினுமாம்: நாக-9
 என்கணுளேக்கிக் காணுதல், இராணி-121 [-106
 என்செய்தா ரென்செய்தார், நாக
 எந்தாளின்துட்களும் நன்மைந் தரைப்பெற்றுச் சிறந்தோர் ஒக்கிலர், மீட்-119
 என்னைத் தென்செய்தாய், மகுட-37.
 என்பு உருக்கொண்தது, மீட்-206
 என்புகளுருகிச்சோருங் கருணை, இந்-65 [169
 என்பு பெருதவிழிபிறவி, இராணி-
 என்புயங்கள் பொற்றைமால்வரை களோ, இல. கா-22
 என்புறக்கிழிந்தபுண், மகுட-34
 என்புறக் குளிர்ந்தல், விடீ - 21
 என்போற் பாரில் எளிவந்த பட்டார் யாரெனல், நாக-225
 என்றனும்-சிறிதும், நாக-7
 என்று-என்றைக்கு, இரா. மந்-51
 என்றுகொண்டு, நாக-241
 என்னுனை, இராணி-170
 என்னுடை நாமநிற்குமளவு இலங்கைமூதார்மன்னவனீயே, விடீ-142, அங்க 6
 ஂன்னுனை யெப்பொருளும் யாவரையும்யானீன்றேன், இராணி-160
 என்னே - இரக்கக்குறிப்பு மாயாச-35
 என்னேயில்வரகூட்சி, மீட் - 22

என்னையாளுடைநாயகன், மீட்-132
 ஏகம்-ஒப்பற்றது, வேலே-23 [19
 ஏகராசி-அமாவாசை, இரா. தானை-
 ஏகுதல், இரா. மந்-111
 ஏகுழி, இரா. மந்-116
 ஏக்கறவு, மாயாச-83
 ஏக்குறதல், மீட்-208
 ஏக்கியபொருமல், மீட்-79
 ஏசுதல்-பழித்தல்: 'என்பது சும்பகர்ணன்செயலுமாம்: சும்ப-298
 ஏச்சு-பழிப்பு, வருண-39
 ஏடவிழ்மலர், இரா. மந்-59
 ஏடு-மலரிதழ், மூல-123
 ஏண், இந்திர-44
 ஏதம், வருண-13
 ஏதலன், இரா. வ-6
 ஏதி=ஹேதி: ஆபுதம், சும்ப-285
 ஏதிலன்-ஆயலான், மீட்-219
 ஏதில்வார்த்தைகள், இராணி-56
 ஏது=ஹேது: காரணம், சேது-7: ஏது=ஏதம்: மீட்-2
 ஏதுசிற்தித்திருக்கிராய், அதிகா 272
 ஏதெனக்கரியது, அங்க-26
 ஏத்தருமுறுதி, விடீ-95
 ஏந்தல்-ஆண்பாற் சிறப்புப் பெயர்: சும்ப-293; மலை, இரா. வ-104
 ஏந்தியையானை விட்டுயிர் பெறுகை, அங்க-11
 ஏந்துதல்-மேம்படுதல், இரா. வ-21
 ஏந்தெழில், விடீ-57, சும்ப-109
 ஏமகூடம், மருத்-24, 46
 ஏமம்-பாதுகாப்பு, அங்க-41
 ஏமாப்பு-செருக்கு, இரா. வ-242
 ஏம்=ஏமம்: அதிகா-90
 ஏம்பல், மூல-45 •
 ஏயனுபன்னுதல், மாயாசீ-44
 ஏயினா, இரா. மந்-21, இரா. மந்-29
 ஂனி-82: ஏயெனுமளவு, நிகும்-59
 ஏயெனுமாத் திரம், மூல-174
 ஏய்தல்-பொருந்துதல், மீட்-197
 ஏய்த்தல்-ஒத்தல், நாக-21
 ஏய்ப்புண்டவனும், அதிகா. 10
 ஏரழித்ததுசெய்தவன், நாக-148
 ஏல-பொருந்தீ, மகுட-7

- ஏ-எதிர்த்தல், இரா. மந்-108, ஏறுபடுவார் - ஊறுபடுவார், நாக-260
 இரா. சோ-18
 ஏல்பு-தாக்குகை, நாக-191
 ஏவணவில், அணி-9
 ஏவது, இரணி-41
 ஏவம், மீட்-94
 ஏவருக்கும்வலியான், இரா.வ-242
 ஏவருஞ்சிலைவலான், மீட்-261
 ஏவலாளனேன், மீட்-256
 ஏவலினிற்பேன், சும்ப-140
 ஏவல்செய்தல்கடன், விடை-33
 ஏவல்தலைகுடுதல், இரா.மந்-24
 ஏவலினுண்டை, மூல-90
 ஏவு-ஏவல்: அங்க-40:வில், சீதைக-19: அம்பு, மகரக-14
 ஏழரைநாழிகையில் மூலத்தானையிராமன் அழித்தமை, மூல-209
 ஏழிசைச்சுருவி, முத-101
 ஏழுதீவு, இரா. வ-69
 ஏழுநாள் தீராமன் கடகிக்கிடத்தல், வருண-6
 ஏழுமலை, இராம. தே-13
 ஏழுமூன்றுபிறவி, மீட்-171
 ஏழுமேகம், இரணி-117
 ஏழுயர்மதமா, திருமு-3
 ஏழுலகம், இராம. தே-13
 ஏழை, மாயாசீ-42
 ஏழைக்கடல், அங்க-16
 ஏழைபங்கத்தன், பிரமா-14
 ஏழைமை, மருத்-75
 ஏழையாள், அங்க-5 [8
 ஏழ்தீவு- ஏழ்கடல்குழந்தது, சும்ப-ஏழ்பொழில், திருமு 6
 ஏளைவண்டு, முத-7 [-114
 ஏறநோக்குதல்-நன்குணர்தல்: முத ஏறு, இரா.மந்-116, வேலே-3:இடி; நாக-1: ஏறிதல், சும்ப-306
 ஏறுகடல், இரா. மந்-56
 ஏறுகின்றபசியையெழுப்புதல், சும்ப-60
 ஏறுசேவகன், இரா. வ-174
 ஏறுதல்-மேலே போர்க்கு வருதல், இல.கா-1:மிகுதல், சிறப்புறுதல், இரா. மந்-13, அதிகா-164:கடத்தல், இரா.மந்56:பாய்ந்துசெல்லுதல், அதிகா-155: அப்பாற்செல்லுதல், இரணி-34
 ஏற்கின்றார், அதிகா-230
 ஏற்றமீக்கொண்டபுனல், வருண-7
 ஏற்றம்-சுடேறும்வழி, இரணி-34
 மிகுதி இல.கே-21:பெருமை, மாயச-48: சிறப்பு, நாக-55, தகுதி, படைத்-6: ஊக்கம், நாக-175
 ஏற்றல்-எதிர்த்தல், கையேற்றல், முத-147, நாக-10
 ஏற்றிலா-ஏறுதல், ஒப்பாகவருதல், மீட்-256
 ஏற்றுக்கோடல், வேலே-19
 எனகை, ஏல்-ஏய்ந்த, நகை-சிரிப்பு, இரா. தானே-6
 எனம்-வராசம், இரணி-51
 எனவர், இரணி-172
 எனைக்குற்றம், சும்ப-78
 எனையர், வருண-58
 எனோர், அதிகா-52
 ஏன்றிலது-உடன்பட்டிலது, (ஏல்-பகுதி.) மருத்-99
 ஏன்றுகோள்-எதிர்த்தல், வேலே-14
 ஏன்றுநிற்தல்-இரா. தானே-32
 ஏன்றோர், அதிகா-197
 ஐங்குணை, மாயாச-12
 ஐங்கரகரியும்நீயின்படி கொளலாற்கொலையஞ்சுதல், அதிகா-154
 ஐது, முத-158
 ஐந்திரவியாகரணம், பிரமா-155
 ஐம்படை, இரா வ-30
 ஐம்பாலுடைக்கொழ்பு, படைக்-25
 ஐம்புலன், இராவ. தே-25
 ஐம்பூதங்கள், இரா. சோ-56
 ஐம்முகவெங்குணை, இரா. வ-161
 ஐம்முகன், படைக்-25
 ஐயஞ்சாகிய தத்துவம், மீட்-104
 ஐயறுதம்பி, சும்ப-88
 ஐயன், மகரக-24
 ஐயன்வேண்டின் அது விதுவாம், சேது-27
 ஐயுறவு, மாயாச-46
 ஐயுறவெல்லார் திருமளவை, விடீ-121
 ஐராவத்தின் மேல் இந்திரன் இருத்தல் x வெள்ளிக் குன்றில் நீலக்கொண் மூகிருத்தல், மூல-55

ஐவினை நலியநவான், இந்திர-28
 ஒக்கநோக்குதல் x இரணி-44
 ஒக்கவின்ப மொருவழி யூணிநர்,
 நாக-131
 ஒக்கும்-பொருந்திய, சேது-18
 ஒடிதல் - உயிர் களையப்பெறுதல்,
 வான. கள-17
 ஒடித்தல்-சிறுடித்தல், சேது-62:
 ஒழித்தல், இரா. வ-45
 ஒடியாவலி-அழியாத அகங்காரம்,
 இரணி-104
 ஒடுக்குறுத்தல்-தொகுத்தல், திரு
 முடி-26
 ஒடுங்குகின்றார்த்தல், அணி-25
 ஒடுங்குதல், அதிகா-122
 ஒட்டகம், இல. கா-31, 43
 ஒட்டார், மூல-110
 ஒட்டுதல்-உடன்படல், இல. கா-2.
 கும்ப-259: ஏறிட்டுக் கொள்ளு
 தல், விடீ-67: பிசுதிஞ்சை செய்
 தல், இரணி-100, மகுட-15
 ஒண்மை-வண்மை, இல. கே 54
 ஒதுக்குதல் - போக்குதல், கும்ப-
 238
 ஒதுங்கலுறல், படைக்கா-5
 ஒத்தது-சம்மதம், அதிகா-13
 ஒத்தநளினம் - ஒரு* சேரமலர்ந்த
 தாமரைமலர், கும்ப-4 [125
 ஒத்தல் - அனுசலனைதல், இரணி-
 ஒத்துறுதல்-மனத்திற்படுதல், ஒற்
 று-35
 ஒத்தேய்வன - ஒத்து வருபவை,
 நாக-23
 ஒப்ப-ஏற்றிருக்க, திருமு-1
 ஒப்பனை, திருமுடி-1
 ஒப்பாருமிலான் — “தன்னொப்பா
 ரில்லப்பன்:” நாக-201
 ஒப்பினாலுரைக்கின்றாரோ வுண்
 மையையுரைக்கின்றாரோ, இல.
 கா-11
 ஒப்பு-ஒத்தல் அதிகா-17: அலங்
 காரம், மீட்-46
 ஒப்புற ஒருசேர, மீட்-48: பொருந்
 த, விடீ-58
 ஒப்பெழுத வெண்ணுதை சுற்புடை
 யாள், மீட்-226
 ஒய்ய-விரைவுக்குறிப்பு, மூல 168
 ஒய்யென, பிரமா-137

ஒருகுடை, ஒற்றைவெண் கொற்றக்
 குடை, மீட்-224
 ஒருங்க, நாக-177
 ஒருங்காதல், அதிகா-158
 ஒருங்கியுண்ணுதல் - ஒன்று சேர்த்
 தழித்தல், நாக-219
 ஒருங்கு, இரா. மந்-15
 ஒருங்குதல்-ஒருங்குதல், ஒடுங்கு
 தல், அழிதல், இரா. மந்-90:
 கும்ப-26
 ஒருதனித்தலைவன் மனக்குவருத
 லால் யாவையுமறியவரும், இர
 ணி-33
 ஒருதனியிகல், அங்க-5
 ஒருதொடையி லோராயிரம் நிமிர்
 கின்றன, அதிகா-146
 ஒருநெறிபோதல், படைக்கா-8
 ஒருபக வாழியொப்பன, வருண-6
 ஒருபுறம்போதல், மூல-3
 ஒருபேர், திருமு-26
 ஒருபொருளன்று, வருண-1
 லய்தல், மூல-179
 ஒருமை, முத-179
 ஒருமைகூறல், மூல-179
 ஒருமைத்தலைவன், மூல-16
 ஒருவயிற்றுதித்தல், இரா. மந்-103
 ஒருவனில்லுறைதவத்தி, இரா.மந்
 ஒருவுதல், நீங்குதல்-அதிகா-60[-51
 ஒலிஉலகைவிழுங்கல் x திருமால்
 உலகைவிழுங்கல், பிரமா-104
 ஒலிகள்பிறப்பன, மாயாச-56
 ஒல்குதல்-பின்வாங்குதல், இரா.
 மந்-92: சோர்தல், நாக-161
 ஒல்லுதல்-நேர்தல், அதிகா-72
 ஒல்வென-முத 64: இரா. வ-59
 ஒல்லை-விரைவு, இரணி 103
 ஒல்லொலி, நிகும்-78
 ஒல்வ, மூல-130 [அதிகா-89
 ஒல்வீன், எதிர்த்துப்பொருபவன்;
 ஒல்வீர் - வல்லமையுடையவரே !
 இரணி 95
 ஒழிதல், இரா. மந்-64, 110, இர
 ணி-143, முத-31, நிகும்-158:
 இரா. வ-11
 ஒழித்தல்-அழித்தல், இரா. மந்-20
 ஒழிவருமுதவி, மகுட-31
 ஒழிவிண்ணமை, மருத்-108
 ஒழிவு-மிச்சம், இரணி-142

ஒழுக்குதல்-அமிழ்ந்துவிடுதல், வருண-84
 ஒழுக்கல்-பெருக்கு, கும்ப-349
 ஒழுக்கின்மலை, சேது-32
 ஒழுக்குதல்-இழுக்கப்படுதல், அதிகா-99
 ஒளி-விடீ-96, படைத்-28
 ஒளித்தரை x கடல், சேது-64
 ஒளித்தல்-மறைத்துக்கொள்ளுதல், இரா. ம்-94
 ஒளித்துக்கொண்டவன்-தெரியாமற் கைக்கொண்டவன், இல.கே-6
 ஒளிப்பிழம்பு, களி-5 [202
 ஒளியவன் x இலக்குமணன், நாக, ஒளிர் தல், இல. கா-35
 ஒளிறுதல் - விளங்குதல், முத-45
 ஒள்வாள், இரா. தானை-8
 ஒள்ளியது, அங்க-1
 ஒறுத்தல்-அலைத்தல், படைக்கா-22: கோபித்தல், வெறுத்தல், நாக-160:கொல்லல்,மாயாடி-33: வருத்ததல்,முத-192:அழித்தல்-230:வெட்டுதல்,கும்ப-311
 ஒற்றரை யுணர்ந்த விடீணன் x பாலின்ரீரினை வேறுசெய்யு மன்னம், ஒற்று-25
 ஒற்றர்இலங்கைவேந்தனைவக்குரங்குருக் கொண்டுவரல் ஒற்று-24
 ஒற்றர்க்குயிர்கொடுத்தது, அங்-35
 ஒற்றல், வேலே-8
 ஒற்று, ஒற்று-65
 ஒற்றையாழிவள்ளல், மீட்-300
 ஒன்றயுதம், முத-168
 ஒன்று-சிறிது, இரா. ம்-63
 ஒன்றுதல், விடீ-86: இரணி-161: அதிகா-240: மீட்-233
 ஒன்றுநினை ய வேறென்றாக விளைந்ததென்கருமம், மகுட-29
 ஒன்றுநீரஞ்சல், மூல-57
 ஒன்று பெருமையுரிமை - பொருந்திய சிறப்புள்ள உரிய செயல், இரணி-174
 ஒன்றெழித்தொன்றாகுதல், மகு-50
 ஒன்னலர், இரா. ம் 57
 ஒன்றூர்-பகைவர், இரா. ம்-95
 ஒகம், வான. கள-9
 ஒகை-மகிழ்ச்சி, இரா. சோ-20
 ஒகைப்பொருள், அதிகா - 45:

ஒகைமக்கலங்கள்பாடுதல், மீட்-44
 ஒங்கலிலங்கை, சேது-65
 ஒங்கலையோதம், வான. கள-29
 ஒங்கல்-மலை, படைத்-54: ஒங்குதலுள்ளஅலை, அணி-25
 ஒங்காரப் பொருளென்றுணர்ந்தவர் வினையுகுப்போர், மீட்-111
 ஒங்கியவீசன், ஒற்று-52
 ஒங்குதல்-பொங்குதல், இரா. வ-23: மனவூக்கங்கொண்டுகளர்தல், நிகும்-88: மேம்படுதல், மாயாச-48
 ஒங்குநற்சான்று, அங்க-25
 ஒசனை, மூல-71
 ஒசையால்யாரும் பார்வீழ்த்தடங்குதல், இரா. வதை-5 [183
 ஒசை, மூல, நாக-
 ஒச்சுதல், பிரமா-187: மூல-55
 ஒடநோக்குதல், முத-90
 ஒடரி, மீட்-72
 ஒடாதுரைத்தியேல் வினையாட்டாடுவேன், அதிகா-233
 ஒடிப்பழிகொள்வதிலும் இறந்துபுகழ்கொள்வதுநன்று, மூல-47
 ஒடுதல்-விட்டுங்குதல், இரா. தா
 ஒடை, இரா. சோ-26 [னை-22
 ஒடையானை, மூல-84
 ஒட்டர், சேது-63
 ஒட்டாரெடுத்தேர், நாக-3
 ஒட்டிடைபுழுவும், இரா. வ-71
 ஒட்டுதல் - ஒட்ச்செய்தல் ஒருத்தல், மீட்,213: நடத்துதல்-384:
 ரெடுகச்செலுத்துதல், ஒற்று-40
 ஒட்டைமாமரம், இரா. ம்-109
 ஒதநீர், சேது-39
 ஒதநீர்உவரிஅடைந்தது x உடைந்தவானரசேனை மீண்டுவந்திராத்தது, பிரமா-84
 ஒதமொத்தனன்மாருதி, முத-221
 ஒதம், பெருவெள்ளம், இரா.சோ-1. கடல் (பெருங்கூட்டம்) நீர்ப்பெருக்கு, மூல-192, ஒற்று-13
 ஒதவேலை, மூல-92
 ஒதிக்கேட்டல், இரணி-30
 ஒதிமம், விடீ-29
 ஒதுதல்-கற்பித்தல், இரணி - 21: உணர்தல்-175
 ஒதை, முத-225

ஒஃமோநாராயணை, இரணி-23
 ஒம சூண்டம், வான. கள-14 [63
 ஒமக்கனலவிதல் தீநிமித்தம், நிரும்-
 ஒமநெறிவாணர், ஒற்று-12
 ஒமம்-ஆகுதி, இரணிய-8
 ஒமவேள்வி, இரணி-42
 ஒம்பித்திரிதல், நாக-12
 ஒயாப்பூசல்-ஒயாத பேராவாரம்;
 அதிகா-266
 ஒய்தல்-ஒழிதல், அதிகா-119, உயிர்
 போதல், முத-155: வலிமை
 குன்றுதல்-இல்லாததாதல், இரா.
 மந்-74
 ஒய்வுறுசிறுதை கும்ப-34
 ஒய்வுறுமனம், வான. கள-1
 ஒரச் சொல்லுதல் - அறியும்படி
 சொல்லுதல், இரணி-29
 ஒரி, பிரமா-202
 ஒரெழுத்தென வருதல் - பிரணவ
 ரூபியாதல், இரணி-72
 ஒரேழுநீர், இராம. தே-22
 ஒர்தல்-ஆலோசித்தல், இரா. மந்-37
 ஒர்வுறுமனத்தன், ஒற்று-25
 ஒலக்கம், இரணி-5
 ஒலமிடுதல், சேது-38
 ஒவருமலகம் இரா. வ-219
 ஒவலம்-ஒழியோம், சேது-56
 ஒவலின்மாரி-திருமு-8
 ஒவல்-நீங்குதல், இரணி-63
 ஒவாமாதவம், அதிகா-57
 ஒவிய மமைந்தநகர், இரா. மந்-49
 ஒவியமுயிர் பெற்றன்ன வயோத்
 தி, மீட்-320, 339
 ஒவிலார் - கணக் கில்லாதவர்,
 மூல-127
 ஒவுதல்-ஒழிதல், கும்ப-277
 ஒளி-ஒழுங்கு, வான. கள-16, தொ
 குதி, மூல-98
 ககனமுட்டை - உலகவுருண்டை:
 இரணி-130
 ககுத்தராசன்கதை, இரா. மந்-83
 கக்குதல், இரணி-89
 கக்கசாலம், முத-52
 கக்கச்சிறைக்கணை, இரா. வ-95
 கக்கணம், மூல-123
 கக்கபத்திரம், நாக-109
 கக்கம்-கழுகு, கும்ப-151; பொன்,
 பிரமா-78

கங்கு-பருந்து: நிரும்-42
 கங்குலாகி நீங்கியகற்பம், அணி-23
 கங்குலினிறத்தினான், விடீ-125
 கங்கை, இரா. மந்-83 [கா-10
 கங்கைத்திருநாடுடையான், கடல்.
 கசமுகன், விடை-8
 கசேந்திரமோட்சம், வருண-71
 விடீ-113
 கஞ்சமலர், இரணி-162, மீட்-140
 கஞ்சகி, கும்ப-6, மீட்-46 [இர-93
 கடகம்வரும் அங்கை, ஒற்று-13
 கடகரிபுரவியாட்டேர், அணி-22
 கடக்கரியானுடல், அதிகா-29
 கடக்களிறு, இராம. தே-2
 கடக்கார், வான. கள-11
 கடங்கொள்ளுதல், இரணி-134
 கடத்தல்-இரா. மந்-35, கும்ப-39
 கடப்பாடு, விடீ-120
 கடம்-உடல், நிரும்-48, வான. கள-
 11: காடு, அதிகா-155, பிரமா-
 202: கன்னம், மதம், மூல-17
 கடலாகிய அக்கினிகுண்டம், வரு
 ண-19: கடலிடைத்தேய்த்த
 கோட்டம், கும்ப-146, மாயாதி-
 52: கடலில்நெருப்பு x பொய்
 கைபூத்தாமரை, வருண-32:
 கடலில்நெருப்பு, இரா.
 சோ-7: கடலினும் எழுமடங்கு
 துயர்தழைத்தல், கடல்கா-11: கட
 லின்கோளரா x கடலின் திறந்
 தகுடல்: வருண-51: கடலுக்கு
 ஆழமும் அகலமுமளப்பரிய,
 வருண-83: கடலுடுததபார், விடீ
 -132: கடலுள்ளைவரும்மாதவர்
 அங்கம் வெந்திலர், வருண-35:
 கடலையடைத்தது, சேது-3, மா
 யாச-47: கடல் கூட்டம், முத-
 19, நாக-26: x காரகல், வருண-
 27: கடல் இராமனது குலமுதல்
 வரார் பரந்தது, வருண-2: கடல்
 கடைந்தகாலத்தில் மருந்துகள்
 உண்டானமை, மருத்-28: கடல்
 கடையக் கருடன்விசும்பில் மந்
 தரங் கொணர்ந்தமை x அனு
 மன் விசும்பில் ஓடதிக்கொணர்ந்
 தமை-97: கடல்கடையவந்த
 மணி, இல. கா-21: கடல்கோத்
 தேற, கும்ப-149: கடல்பருகும்

வடவனல், இந்-18: கடல் மணலினும் மிக்கனவாதல், இல. கே-60, மூல-53
 கடவு-தருதி, நாக-256
 கடவுண்மன்னன், இரா. மந்-83
 கடவுதல், இரா. மந்-116, மூல-160
 கடவுளுண்ட நஞ்சு, விபீ-126
 கடவுளோங்கல், மருத்-99
 கடவுள் எங்குமந்தர்யாமியாயிருத்தல் x மலரில் மணமும் எள்ளி
 20: கடவுள் உள்ளும்புறத்தும் உளனாதல், பிரமா-226: துன்பத்தொடர்பில்லாதவன்- முன்பின்நடுவில்லாதவன்-227: கடவுளின் தன்மை, இரணிய-59, 69-77, கடவுள் வாழ்த்து: கடவுளின் உருவம் குணம், செய்கை உலகம் மூன்று, கண்மூன்றும் முச்சோதி, இரணிய-122: கடவுளின் செய்வினை தேவர்முதலியோராலும் தெரியவொண்ணாது, இரணிய-63: மாயம் தேவராலுந்தீர்க்கவொண்ணாது, பிரமா-228: கடவுளினும் உலகம்வேறுபட்டனவல்ல x பொன்னிற்பிறிதா கிலபொற்கலன், இரணிய-112: கடவுளைநினைவாரின்பிறப்பு நீங்கும், இரா. வ-122. கடவுளையிறைஞ்சி விற்பிடித்தல், --வேறு, அதிகா-155 [முத-96
 கடற்கடு x கடமொழி, இரணிய-79
 கடற்கரையிலுள்ளன, விபீ-26-28
 கடற்கிறைவன், வருண-6
 கடற்குட்டம் x கூனையங்கியின் குண்டம், வருண-19
 கடற்செலு உழ்வங்கம் x போர்க்களத்துவிரைந்துசெல்லும் வச்சிராமுஷ்டிதேர்: முத-52 [118
 கடற்பெருந்தகையினர், இரா. வ-கடனறிகாவலன், விபீ-59
 கடனீரில்வேவன x கர்ரகல்செய்யிடைவேவன: வருண-27
 கடனுரை x துகில்: சும்ப-73
 கடனெருப்பு-வடவை, இல. கே-61
 கடன், மருத்-78, மீட்-235
 கடன்மணலின் மும்மைசாரிகையுமுன்ற, இரா. வ-78

கடன்மை, விபீ-89, 145
 கடாமுகம், வான. கள-31
 கடாவுதல், முத-156, இராம. தே-15
 கடி, மாயாசீ-19, நிகும்-27
 கடிக்கை, இரா. கள-10
 கடிதல், மாயாசீ-65, மூல-104
 கடிநாவுதல், முத-242
 கடித்தடந்தாமரை, மீட்-257
 கடித்தலம், முத-67
 கடிபொழில், வான. கள-22
 கடிப்பு, சும்ப-100
 கடு, நிகும்ப-52
 கடுஞ்சாரிகை திரிதல், மூல-119
 கடுத்த-ஒடினவற்றை: வினையாலணையும்பெயர்: இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகை, பெயரெச்சமாகவுரைத்தலுமாம், நாக-53
 கடுத்தல்-விரைதல், மூல-56, ஒத்தல், சும்ப-345, படைத்-53
 கடுப்பின்கொப்பு, மூல-217
 கடுப்பு, முத-152, அதிகா-116
 கடுமணி, மூல-216
 கடுமை, இரணிய-49, 62
 கடும்பகல், மூல-154
 கடை - யுகார்த்தகாலம்முடிவு, அதிகா-103, 152: எல்லை, பிரமா-19:
 கடத்தல், நாக-205: பின்னணி, சும்ப-103: கடைவாய், இராவ. கடைகாணுதல், நிகும்-107 [தே-13
 கடைக்கணித்தல், இரா. வ-180
 கடைக்கணைக்கம், விடை-28
 கடைக்கண்ணைக்கு, களி-18
 கடைக்கண்தீயுகுதல், பிரமா-197
 கடைக்கால், மீட்-107
 கடைக்குழை + ஒற்று-6, மூல-141
 கடைக்கூட்டு-பிரார்த்தனை, சும்ப-356: முடிவுகாலம், அதிகா-228
 கடைதுறத்தல், இரா. வ-175
 கடைநாள், மூல-144 [196
 கடைநின்றகணித்தல், அதிகா-கடைந்தவேலை, பிரமா-84
 கடைப்படுபழி, மூல-175
 கடைப்பாலமை பயன், இரணிய-74
 கடைமுறை-முடிவு, முறை, முத-91
 இரா. வ-241, மீட்-137 [வ-243.
 கடையிடுதல்-முடிவிடுதல், இரா. கடையுகத்தருமு x வாளி, முத-கடையுலா, மீட்-139 [140

கடையுற-முழுதும், வருண-28
 கடையுறுகாலம், நாக-219
 கடையுறுதோக்கு - எல்லையானஞா
 னக்கண், முத-109
 கடைவாய்நக்குதல், படைத் - 31
 (see கடைநக்குதல், சும்ப-59)
 கட்டகடைதைத்தல், இரா. வ-32
 கட்செவியுரகம், படைத்-42 [100
 கட்சேல்-கண்ணுகியசேல், அதிகா-
 கட்டமைகோடு, அதிகா-226
 கட்டமைதேர், முத-144 [67
 கட்டல்-பேர்த்துவிடுதல், அதிகா-
 கட்டழித்திடுதல், விடை-4
 கட்டற, முத-243, சும்ப-257
 கட்டார்சிலை, மூல-110
 கட்டு, இராணி-115
 கட்டுதல், இராணி-84, அதிகா-12
 கட்டுரை, மாயாசீ-10
 கட்டுரைத்தல், இராணி-10
 கட்டை, சும்ப-182
 கட்டிலம்புதைத்தல், நாக-34
 கணக்கு-தன்மை, சும்ப-121
 கணங்கொள்கை, விடீ-87
 கணந்தருகுரங்கு, சும்ப-108
 கணிதம், நிகும்-109
 கணித்தல், அங்க-1, மூல-220
 கணுவை-ஓர் வாச்சியம், பிரமா-5
 கணை x வெயில், நாக-66 x மனம்,
 அதிகா-119
 கணைக்கானம், நாக-114
 கணைப்புட்டில், நாக-17, மீட்-280
 கணைமாரிவித்தல், மகரக்-18
 கணைமாறுதல், நாக-69
 கணையம், சும்ப-105
 கணையால் மனத்தீமை சிதைந்து
 வீழ்ந்தோன். இரா. வ-204 [19
 கணையின் குளிர்மெல்லணை, சீதைக
 கண்-குணில்கொண்டடிக்கப் படு
 மிடம், சும்ப-214: இடம், வானர
 கள-8: எண்ணம், மூல - 170:
 கணு, இரா. வ 244: தயை,
 இல. கே-24
 கண்கலுழ்தல், பிரமா-794

சீ-82

கண்களைப்புடைத்தல், பிரமா-222
 கண்கள் செருகின, நாக - 287
 கண்கோடல்-துயிலுதல், சும்ப-10

கண்டசெல்பண்பு, மூல-84
 கண்டகர், அதிகா-108, மூல-125
 கண்டங்காணுதல், ஒற்று-36
 கண்டநாண், நாக-138
 கண்டப்படுதல், வான. கள-21: கண்
 டம்-துளாடம்: இரா. வ-48
 கண்டலம் பசும்பொன்னவன் இர
 ணியாட்சன், இராணி - 12
 கண்டல், விடீ-26
 கண்டன நிலை-சேர்ந்தனவான நிலை
 மை, அதிகா-28
 கண்டன்-கொடியவன், நாக-69
 கண்டா குலம்-கண்டையின்பொ
 ருதி, இரா. வ-126
 கண்டித்தல், முத-134
 கண்டு-கற்கண்டு, பிரமா-8
 கண்டுகாட்டுவார்-ஞானிகள்: இர
 கண்டுகோடி, மாயாசீ-84 [ணி-71
 கண்டை-முணி: இரா. வ. தே - 21:
 ஓர்வாச்சியம், பிரமா-5
 கண்டைத்தார், நாக-132
 கண்ணகன் பெரும்படை, நாக-79
 கண்ணடி, இல. கா-42 [81
 கண்ணரங்குதல் - வருந்தல், மூல-
 கண்ணருவி, மீட்-186
 கண்ணைல், இரா. சோ-9
 கண்ணன், இரா. வ. தே 23
 கண்ணைக்காணுதல், மாயாசீ-96
 கண்ணிணையுதிர்மும் புனலுக்கா
 லுதல், மீட்-70
 கண்ணியபொருள், இராணி-1 [வ-54
 கண்ணி வெங்கனம் விழிப்பது, மூ
 கண்ணிற்கடுகுதல், படைத்-96
 கண்ணிற் கூறுதல், மீட்-78
 கண்ணிற்கொல்லல், மாயாசீ-48
 கண்ணினீர்க்கலச மாட்டல், மீட்-
 298
 கண்ணினுண்மணி, இரா. வ-191
 கண்ணீர்கூடற்குழியுழித்தல், விடீ-
 கண்ணீர்சோர்தல், மீட்-303 [23
 கண்ணீர்பொடித்தல், மாயாசீ-58
 கண்ணீர்வார்தல், விடீ-137
 கண்ணுதல் - சிவன், சும்ப - 145:
 அனுபவித்தல், இரா. கள-7: கரு
 துதல், இரா. மந்-34
 கண்ணுதற்பரமன், மூல-220
 கண்ணுகிரங்காலுதல், இராணி-79
 கண்ணுளர், வான. கள-11

கண்ணுறுதல், கடல்கா-2, விபீ-32
 கண்ணை விழுங்குதல், படைத்-23
 கண்படைத்தபயன், மாயாசீ-35
 கண்பிளந்தகலநோக்கல், இரா. கள-26
 கண்புடைத்தல், பிரமா-199
 கண்போலுயிரைக் கரைவித்தல், நாக-210
 கண்மணி x இராமன்: விபீ-134
 கண்மணியைக்காட்டாயோ, அதி கண்முகிழ்த்தல் கும்ப-91 [கா-269
 கண்மை, ஒற்று-51
 கதமலை, அதிகா-132
 கதமா, அதிகா-141
 கதமிசுங்கடல், இல. கா-27
 கதமொழி, இராணி-79
 கதம்புலர்தல், மூல-79
 கதவி, முத-104, வான. கள-24
 கதழ்-விரைவு, படைத்-38
 கதழ்தல்-விரைதல், உக்கிரமாதல், கும்ப-67, இராம. தே-11
 கதி-சக்தி, முத-179
 கதிசூலைதல், மூல-168
 கதிரவருச்சி சேர்ந்தவருவரை x மோலிகுட்டியசென்னி, விபீ-148
 கதிரவர் தோன்றுதல் x விமானர் தோன்றுதல், மீட்-322
 கதிரவன் கதிர் மதியவன் கதிரிற் குளிர்ந்தன, சேது-61
 கதிரவன் கரத்தால் தாமரை மலர் தல், படைத்-58 [படைத்-56
 கதிரவன்புறத்திருள்கடிந்தான், கதிரவன்மைந்தன் x பாலசூரியன், கதிரவாள், கும்ப-63 [நாக-200
 கதிரும்வானமுள் சுழலுதல், இர கதிரொளி, நிகும்-96 [ணி-79
 கதிரோடுசென்றன போல் தேர்சென்றன, அதிகா-25
 கதிரோன்மண்டிலம், இராவ. தே- கதிர்க்கொடுங்கண், முத-23 [21
 கதிர்மீச்செலாமதில், முத-3
 கதிர்முகம்வருடல், வருண்-6
 கதுப்பு, கும்ப-56
 கதுமென, இராணி-84, முத-216
 கதுவலி, நாக-188
 கதுவல், நிகும்-25
 கதுவுறுதல், அதிகா-146
 கதை, அதிகா-75

கந்தகெளறு, விடை-23 [168
 கந்தமாதனம், படைக்-15, மீட்- கந்தம்-கிழங்கு, மீட்-207.
 கந்தரம், கும்ப-355
 கந்தருப்பங்கர் x வரக்கன்றேர்: இரா. வ-58
 கந்தனூர்தந்தை, நிகும்-167
 கந்துகம், மகுட-23
 கபாலம், மூல-223
 கபோதோபாக்கியானம், விபீ-112
 கப்பணம், இரா. வ-189
 கமலக்கண்ணன், மீட்-201 [145
 கமலத்து முளைத்ததாதை, கும்ப- கமலம் பூத்தகாளமேகம் x இரா மன்: இல. கா-28
 கமை = தாங்கும்வல்லமை, பொறு மை, அதிகா. 179: வருண்-38, பிரமா-196 [123
 கம் - தண்ணீர்: மூல-121. சிரம் - கம்பம், நாக-103, இந்தி-69 [-58
 கம்பரதுதேசாபிமானம், மருத்து கம்பரின் தமிழிமானம், இரா. கம்பவி-பிரமா-5 [கள-25
 கம்பலை, இராவ. தே-34
 கம்பித்தல், இராணி-79, அதிகா-11
 கம்பியர்கூடமலைத்த உலையிற் படு இரும்பு x சக்கிரீவன்வன்கை நெ ருங்குதீயன்மார்பம், அதிகா-246
 கயலைக் கமலத்தாற்சினத்தல் x கண்களைக்கையாற் புடைத்தல், கயிடன், மூல-171 [சீதைக-7
 கயிலையிடந்தவன், முத-94
 கயில்-மூட்டுவாய், இரா. வ-86
 கயிறுசேர்கழல், மூல-25
 கரகம், படைத்த-42
 கரக்கரிற்றல், பிரமா-224
 கரடிகை--ஒர்வாச்சியம், பிரமா-5
 கரடிக்கரசு, இரா. தானை-28
 கரடி மூளைகளினிதி ஊண்டன, கரணமிடுதல், மூல-166 [நாக-47
 கரணம்-பொறிகள், மீட்-106
 கரண் = கரணம், மனம், விபீ-54:
 கரத்தல், மருத்-29, 78, நாக-139
 கரத்துணை, மகுட-22
 கரந்துரின்றதன்மை, வருண்-2
 கரந்தைகுடி, இரா. சோ-11
 கரம் சிரத்திற் சேர்த்தல்
 கரவு, மூல-212 [கள-28

கரன்புதல்வன் - மகரக்கண்ணன், மீகரக்-16
 கரன்முதலோர்வதை, இரா. மந்-90, இல. கே-68, படைக்-41
 கரி, இராணி-3, மூல-149
 கரிகளின் மருப்பு x முப்பகற்றிங் கள் முளை: அதிகா-107
 கரிக்கரம், நாக-152
 கரிந்தகண்டகர்கண் x நீர்வற்றிய கடலிற் காணும் பலமச்சங்கள், முத-191
 கரிப்பிணைத்தோங்கல், சும்ப-323
 கரிய கொண்டல், மகுட-6
 கரியிருந்தகளத்தில் நரிவிரும்பி வந்திருத்தல், நிகும்-38
 கரியோன், நிகும்-103
 கரிவிலாந்திறலவன் x மழை பொதி செஞ்சுடர்: அதிகா-140
 கரு, நாக-285, மூல-223, மீட்-234
 கருகுதல், மீட்-187
 கருக்குலமேகம், படைக்கா-7
 கருங்கடல் கொள்ளை கொள்ளுதல் x இரூள்பாத்தல், இல. கே-2
 கருங்கழல், இரா. மந்-15
 கருங்குருதி, வான. கள-26
 கருங்குவளை மாலு x மழை: இரா. தாண-8
 கருங்கோளரி, நிகும்-114
 கருஞாயிறு வடதிசைமலை யொன்றில் உற்பாதமாகத்தோன்றுதல் x சுவேலத்து இராணன் தோன்றுதல், இல. கா-27
 கருடப்புடிகள் வாய்தோறும் அழல் தொடதல் x விண்ணெலாம் விளக்கின மெலித்தல்: இரா. வ-143
 கருடனதுவருகை, நாக-243, 249
 கருடனது சிறை x விரிந்த கொய்சகம், இரா. வ. தே-6: கருடன் x மேரு-நாக-246
 கருடன் இராமன்றேர்க் கொடியில் தங்குதல், இரா. வ-85
 கருடன் திருமாலின்கட்டளையாற் கண்டபும்பொருட்டு மந்தரத்தைப் பாற்கடலிட்டான், சும்ப-346
 கருடஸ்தோத்ரம், நாக-251-261
 கருணன் = சும்பகர்ணன்: சும்ப-316, மாயாச-1

கருணன் வயந்தனைப் பிசைந்து நெற்றியிலிட்டமை, மீட் - 143
 கருணாகரன், சீதைகள-13 [இல்-2
 கருணைக்கடல், இரா. வ-48
 கருணைக்கொண்டல், சேது-35
 கருணைக்கோயிலுக்கு வாயில் முதலியன, விடீ-50
 கருணைச்செல்வம், நாக-268
 கருணைபோலும் வீரன், மீட்-152
 கருணையங்கடல் கருங்கடலோக் கிக்கிடந்தது, வருண-5
 கருணையான்-இராமன்: மீட்-291
 கருணையில்லோன், மகுட-39
 கருணையினலிதல், பிரமா-204
 கருணையினால் திருமாலுலகம் படைக்கின்றான், வருண-62
 கருணையோர்கடன்மை பேருதலியைக்கைம்மாறுவேண்டாது உதவுதல், நாக-271
 கருணையோர்க்குச் சீரிய தன்மை அபயமடைந்தோரைக் காத்தல், விடீ-119
 கருணைவள்ளல், விடீ-140
 கருதாதார், இரா. தாண-26
 கருதியூன்றுதல், சும்ப-315
 கருத்திலாவிறைவன், சும்ப-157
 கருத்தும்கண்ணும் இல்லாதவன் கையாற் சித்திர மமைத்தல் x முதிர்வயது மூதறிவு இல்லாதவன் ஆலோசனை கூறுதல்: இரா. மந்-67
 கருத்துறநோக்குதல், விடீ-107
 கருநிறமுள்ள இராவணனது செந்நிறக்கடைவாயில் கோரப்பற்கள் தோன்றல் x நீலமேகஞ்சூழ் விசும்பிடைச் செக்கரிந் பிறைக்குலம்முளைத்தல், இரா. வ. தே-13
 கருப்பங் கலங்கும், இல. கே-55
 கருப்புக்கார்மழைவண்ண, (கருப்பு-பஞ்சகாலம்) இரா. வ-121
 கருப்பைபோற் குரங்கு, முத-92
 கருமச்சூழ்ச்சியர், விடீ-14
 கருமச்செயல், மீட்-204
 கருமணி கண்டத்தான், மகுட-47
 கருமத்தீட்டு - கருமத் தொகுதி, இரா. வ-152 [ணி 64
 கருமமும் கருமபலமுமானவன், இரகருமம் பிடித்தல், இராணி-6

- கருமனநிருதக்கள் ளர், ஒற்று-80
 கருமுடித்தமைந்த மேகம், மகர-17
 கருவரை x இராமன், சும்ப-163
 கருவாயளிக்குங் களைகண், பிர
 மா-228
 கருவி, இரணி-84, இராவ. தே-4
 கருவினை மலர் x தூசு, மீட்-45
 ருவொடுங் கலக்குதல், பிர-193
 கரைகாணுதல், மாயாச-35
 கரைசெயற்கரிய தேவர், மீட்-53
 கரைதெரிவிலாதபோகக் களிப்பு,
 திருமு 42 [215]
 கரைத்தல் - பெருக்குதல், நாச -
 கலகம்-போர், விடை-4
 கலக்கம், மூல-146 [தாணை-28
 கலக்கும்-கலங்கச்செய்யும், இரா.
 கலக்குறுகண்ணர், நாக-95
 கலசம்-கலசநீர்: மீட்-186
 கலத்தல்-நட்டல், பிரமா-183
 கலப்பை, மாயாச-95
 கலம்-அணிகலம், மூல-114: மரக்
 கலம்-121
 கலவியின்குறி, படைத்-65
 கலவை x துரை, கடல் கா-9
 கலாட்-போர், நாக-183
 கலிக்கடன், இரா. கள-11
 கலிங்கக்கம்மியர், நிகும்-52
 கலிதல்-மிகுதல், மூல 159
 கலித்தல்-ஒலித்தல், படைத் - 25:
 செருக்குதல், மூல-139
 கலிமா-குதிரை, நிகும்ப-18
 கலியினுங்கொடியவுள்ளம்-மூல-53
 கலினமா, மீட்-340: கலினமான்,
 முத-156
 கலுழினைக்கண்டு சீறும் நாககுலங்
 கள் x அனுமானைக்கண்டு சீறும்
 அரக்கர்குலம், மாயாச-28
 கலுழன் x இராமன்கணை, சும்ப-
 311: அங்கதன், அதிகா-183: x
 யுகமுடிவெழுக்கடல், இரா.வ-85:
 கலுழன் அனுமானால் நாணுதல்,
 முத-220: கலுழன் அநும னாற்
 றலை யாற்றுமோ, சும்ப-29
 கலுழி, மருத்-11
 கலுழிப்புனல்-கலங்கனீர், மீட்-213
 கலை-தூல், பிரமா-115: கலைதல்-
 ஒழிதல், அதிகா-28
 கலைகுலாம்பரவை; அணி-28
 கலைத்தோல்,
 கலைமகள், இரா. வ-226
 நகன்வளர்தல், இரா.
 சோ-47
 கலையுடைத்தேர்-அல்குல், மீட்-22
 கல்-மலை, இரா. மந்-62: ஒலிக்குறி
 பு, படைத்-41
 கல்லதர், மீட்-273 [15
 கல்லினாற்கடலைக்கட்டுதல், ஒற்று -
 கல்லினும்வலியதோள், அதிகா-
 236, மகுட-86
 கல்லின்மாரிபொழிதல் x அற்ற
 தலை அம்பொடுகீழ்விழுதல், பிர
 மா-146
 கல்லுதல், நாக-83, நிகும்-5
 கல்லெடுக்கவுரியான், நாக-74
 கல்லெனத்திரண்டதோள், மாயா
 ச-42 [50
 கல்விக்குநிரிர்ந்தகீர்த்தி, மாயாச-
 கல்விக்குப்பிரை, இரணி-57
 கல்வித்தாமவார்த்தை, நாக-210
 கல்விமாண்பு ஒருவகையிற்றன்று,
 நாக-105
 கல்வியினைமவு, சும்ப-220
 கவசஞ்சுற்றுதல், முத-97
 வசம் - மீனெலாம்பூத்தவான்,
 முத-111
 கவசம்பற்றற்றருகுதல், நாக-287
 கவகைப்பொருதகாய்களிறு x கட
 டிப் படாநிலையினைக்கொண்ட
 இராவணன், இரா. தாணை 1
 கவந்தங்களைக்கண்டு மற்றபிராணி
 கள் நடுக்குறுதல், மூல-109
 கவந்தங்கள் கூத்தாடத்தாளம்போ
 டும் பேய்கள x கூத்தமைவிப்
 பான் நடக்கால் காட்டுங்கண்ணு
 ளர், வான. கள-11
 கவந்தபந்தமாடுதல் சும்ப-173
 கவந்தமொன்று ஆநெண்ணுநிரம்
 வீடியபொழுது ஆடுவது, அதி
 கா-112 [ருண-67
 கவயம் = கவசம், இரட்சகம்: வ
 கவயன், முத-199, இரா. தாணை-
 -30, x கயங்குடைந்தாடுகளிறு,
 நாக-59
 கவயாக்கன், இரா. தாணை-30
 கவரிக்கற்றை, இல. கா-87
 கவலையலமெய்தல், ஒற்று-59

- கவனம், மூல-166, விடை-24 | கறங்குதல்-ஒலித்தல், இராணி-49
 கவான், இராணி-153 [-22 கறவை, வேலே-49
 கவின்கற்களோடுமுருளுதல், முத கறிகிழங்கென, வருண-29
 கவிகை, திருமுடி-3 [131 கறித்தல், அதிகா-160
 கவிஞரினறிவுமிக்கோய், * சும்ப - கறியமுது, மீட்-261: இல்-5
 கவிப்பரப்பு x கடற்பரப்பு, சேது - கறு, சும்ப-358
 கவியரசு, சும்ப-295 [64 கறுத்தசிர்தை, முத-192
 கவியின்மலை, அதிகா-100 கறுப்பு-கோபம், நாக-70
 கவிவீரர், அதிகா-95 கறைக்கண், அதிகா-104
 கவை = கவ்வை, சும்ப-14 கறைத்தோல் x நீத்தவெக்கர்,
 கவ்வை, மீட்-198, 266 இல. கே-61
 கமுலுதல், நாக-64, நிகும்-120 கறைநீர், முத-176
 கழல் - வீரர்காலணி, இரா. மந் - கறைபடுதல், சும்ப-319
 33: கழற்காய், மூல-112 கறைபிடற்றவன், மூல-50
 கழிகள், விடீ-26 கறையுள்ளம், முத-185
 கழிதல்-அப்பாற் போதல், விடீ - கறைவெண்டிங்கள், மகுட-47
 53: பிற்படுதல், நிகும்-15: மிகு கற்குவடு, இல. கா-29
 தல், சும்ப-119: இறத்தல், இர கற்பகம் x வள்ளல், மாயாசீ-59
 கழிவித்தல், இரா. வ-125 [ணி-14 கற்பம் - பிழமையுளின் ஓர் தினம்:
 கமுகினுக்கரசன், மகுட-5, 40 அணி-23, சும்ப-27
 கமுதினம் - பேய்க்கூட்டம், மூல- கற்பனை-ஏமாற்றச்செயல், களி-9
 166 கற்பினுக்கணி, மீட், 143-
 கமுதுகள்-பிணத்தின்னல், பிரமா கற்பினுக்கரசி-123 [308
 கமுத்து, முத-25 [-56 கற்பு, மாயாச-19: கருத்து, சும்ப-
 கழையினுற்றுப்படராறு x செம்பு கற்பெனுக்கடவுட்டி, மீட்-89
 னல், மகுட-18 கற்றடந்தோளிணன், இரா, மந்-22
 களம்-பேர்முனை, சமுத்து, மூல- கற்றல்-பழகல், முத-149
 124, முத-47 [52, 145 கற்றவர் கற்றவருணர்வுகாண்கி
 களவியல் - கள்ளத்தன்மை, விடீ- லர்: வருண-56
 களவு-மாயத்தன்மை, இராணி-62 கற்றைநிலவு, விடீ-136
 களன்-நெறிகளம், விடை-27 கனக்ககிரி, பிரமா-117
 களிநடம், இரா. கள-23 கனகதீரம், விடீ-27 [கள-20
 களிப்புவிக்குதல், இந் தி-66 கனகத்தாரைக்கோபுரம், இரா.
 களியர்போல் உவகையிகுதியில் கனகமாரி, விடீ-149
 ஆடையிலாதாராதல், திருமு-11 கனகமான், விடீ-67
 களியாட்டயரும் அரசுக்கமகளிர் x சுக்
 வானரராக இராவணனுக்குத் மகுட-13
 தோன்றுதல், களி-20 கனகன் x உயிருடைமேரு, இர
 களிற்றோய்தல், முத-234 ணிய-144
 களைகட்டல், இரா. மந்-54 கனசினம்-மிக்கசினம், மேகத்தின்
 களைகண், சேது-56 சினமுமாம்: சேது-43
 களைதல், பிரமா-228 கனத்தல், மீட்-207
 கள்வன், இல கே-10 கனம்-பருமை, மீட்-84: மேகம்,
 கள்ளங்கற்றகண், நாக-281 சீதைக-7
 கள்ளநீர்வாழ்க்கை, சும்ப-169 கனலி, வருண-38, மகர-36
 கள கனலின்வீழ்ந்தபஞ்சு, மூல-59
 கறங்கு x காலதூதர், சும்ப-45, கனலுதல், படை-65
 x சலிக்குலம், சேது-20 கனலெனச்சினத்தல், நிகும்-97

கனலெனும்புனல், வருண-35
 கனல் x குருதி, முத-29 [கன-14
 கனல்முன் கைப்பிடித்தல், சீதை
 கனலினொணர்வென, இரா.வ 94
 கனவுகண்டனன், இராணி-34
 கன்னமின்னலியுண்ணுதல், அதி
 கா-242 [ஓமோ, மீட்-23
 கனித்தலின்களி கள்ளினிற்காட்
 கனிந்துயர்கற்பு, மீட்-89 [ப 39
 கனியுடைமரங்கள் x அரக்கர், சும்
 கனிவருங்காலத்துப் பூக்கொய்யந்
 கருதலாமோ, சும்ப-152
 கனைக்குந்தோறுமுதிரங்கள் கக்கு
 வார், ஒற்று-56
 கனைதல்-நெருக்கல், மாயாசீ-76
 கன்மம், இரா. மந்-98
 கன்றியநிறம்-கருநிறம்: இல. கே-8
 கன்றுதல், இரா. மந்-15
 கன்றுடடப்பிழைத்ததாய் = அதி
 காயன்படப்பிழைத்திருக்குத்தா
 னியமாலினி, அதிகா-274
 கன்னமூலம், வான. கள-15
 கன்னல்-நாழிகை, பிரமா-89
 கன்னிநன்மயிலன்னூர், களி-1
 கன்னிமாமதில், மகுட-1
 கன்னெஞ்சருமழுதல், சீதைக-5
 கா-காத்தல், அதிகா-15
 காகப்பந்தர், வான. கள-6
 காகமணி, பிரமா-216 [57
 காகம்கண்ணைக்கல்லுவ, மாயாச-
 காகுத்தன், மாயாசீ-50 அதிகா-45
 காக்குநர், மூல-60 [தினம், மீட்-5
 காச-பொன், இல. கா-34, இரத்
 காடு-தொகுதி, இரா. சோ-18
 காட்சிக்கையுற வெய்துதல், நாக-
 காட்சியேகடன், விடீ-19 [105
 காட்டாதனகாட்டியதாதை, நாக-3
 காட்டித்தருதல், நிகும்ப-98
 காட்டுதல், இராணி-9, மருத்-62
 காணி, மருத்-58
 காணுதல், இரா. மந்-97, இரா.
 தானை-24, மருத்-66: நிகும்-76
 காதலயிந்து, ஒற்றுக்-1
 காதலருத்தி, விடீ-107
 காதலன்-புதல்வன், மீட்-228
 காதலின்மெலிவுறுதல், பிர-110
 காதலுள்ளுறப்பிணித்த செய்கை
 யை முகங்காட்டுதல், விடை-11

காதலென்றதுவுமோர் கள்ளின்
 ரோற்றம், மீட்-253
 காதல்-விருப்பம், இரா. வ-6: காத
 லன், அதிகா-117 [-42
 காதல் நீர்- மருத்-109, இரா. சோ
 காதுதல் - அழித்தல், கொல்லல்,
 இராணி-1: வெட்டுதல், மாயா
 சீ-49, போர்செய்தல், நாக-47
 காதை-செய்தி, விடீ-118
 காத்தல், இராணி-1, அதிகா-239
 காத்திரம், சும்ப-319: யானையின்
 முன்னங்கால்-215
 காந்தமாமணி x ஆகம், மீட்-118
 காந்தரூப்பமெனும்படை, மூல-182
 காந்துதல், வருண-24, சும்ப-293
 காந்தையருக்கணி, இரா. வ-241
 காப்பிடுதல், மீட்-46 [நான்-24
 காப்புக் காண், திருமு-21, காப்பு
 காப்புறுகடன், நாக-171
 காமச்செவ்வி-விரும்பத்தக்க அழ
 கு, மீட்-320
 காமப்பகுதிஐயிரண்டு, மாயாச-14
 காமம் வேரொடுக்கெடுத்தது, அ
 காமரம், இரா. வ-160 [ணி-14
 காமவாளிக்கூற்று, ஒற்று-21
 காமன்கணைப்படப்புவணை யெரி
 தல், அணி-9
 காமன் திருவினையல்லுல், மீட்-45
 காமன்வில் x பிறைச்சந்திரன்,
 ஒற்று-20
 காமாண்டவர், அதிகா-177
 காமித்தல், நிகும்-147
 காம்பு, முத-193: காம்புறங்கும்
 வரை, சும்ப-69
 காம்போபெத-கை x கூம்போடு
 உயர்பாய், மூல-204
 காயம், மூல-111, இரா. வ-111
 காய்தல்-கோபித்தல், நாக - 124:
 சுடுதல், அதிகா-7, முருத்-61
 காய்த்தவர், தேர்த்தவர்: விடீ-95
 காய்ப்பு-காய்ச்சரிக, அதிகா-10
 காரன்னநெஞ்சு, மூல-6
 காரிகை, மாயாச-50
 காரியென், பிரமா-165
 காரிழிந்தவுருமு x தேரின்பாய்ந்த
 சும்பாணு: முத-65
 காரூடப்படை, இரா. வ-141
 காரேறு, அதிகா-56

கார்க்கடல் x அர்க்கச்சேனை, அணி-27

கார்க்கடல் கமல

பொலிந்தான், விடீ-132: கார்க்குன்றமனையான் - "அரிச்சனக்குன்றின்றதொப்பான்": இரா. வ-199: கார்க்கோலமேணியான், கும்ப-155 [கும்ப-25]

கார்த்தவிரியன், இரா. வ-208-கார்ப்புருவமேகம், மூல-100

கார்முகத்தம்பு, முத-152

காலகேயர், இல. கே-55, அணி-18, இரா. சோ-57

காலங்கொள்ளுதல் - தக்ககாலம்பார்த்தல், இரா. வ-125

காலசங்கன்-ஓரர்க்கவீரன், அதிகாயனுடன்வந்தவன் இலக்குமணனாற் கொல்லப்பட்டவன், அதிகா-124

காலநேமி, இலங். கா-9: மூல-52 காலபாசம், கும்ப-159

காலப்பாடு-காலசிலை, இரா. வ-7 காலமாரி, நாக-197

காலமுணர்தல், இரா. மந்-66

காலம்முதலியனவாகுபவன் கடவுள், இரணி-74

காலயோகத்தம்பு, ஷான. கள-6 காலவால், அதிகா-218

காலவிருள், மகுட-7

காலவெங்கனல், முத-228 x கணை, காலனார், பிரமா-177 [ஒற்று-44]

காலன்-ஓரர்க்கவீரன்: அதிகாயனுடன்வந்தவன், அதிகா-124: இலக்குமணன் கொன்றான். [ப-131]

காலன்வாய்க் களிக்கின்றேம்-கும் காலன்விடக்கயிறு x வான், இரா. ம. தே-2 [வ-137]

காலன்விறதைச்சிந்தும்வில், இரா. காலுடைக்கடல், கால்-சண்டமாருதம்: கும்ப-305

காலுதல், இரா. மந்-93

காலேறினசிலை, அதிகா-155

கால்-காற்று, நிகும்-52: சக்கரம், முத-104: தேர், நாக-147: தமிழ் முபசருக்கம், அதிகா-103: கக்குகை, இல. கா-41: பாதம், மீட்-152: மரபு, முனை, இரா. வ-46, கும்ப - 169

கால்பொருதல், முத-241, படைக் கால்வயம், இல. கே-31 [-59]

கால்வரை-தாழ்வரை, அதிகா-201 கால்வவிகாட்டல், மகுட-43

கால்விழுந்தமழை, மூல-131

காவதமெட்டு, முத-37

காவலன், இரா. மந்-34

காவலாளர் விழக்களை கண்ணிலா ஏவலாளர் x மாவெலாம்விழக்களைகண்ணில்வண்டு, சேது-56

காவி, மீட்-339

காவிரி x கவிச்சேனை, ஒற்று-7, 8 காளமார்த்தல், திருமு-31

காளமேகத்தைச்சார்ந்த கதிரவன் x இந்நிரலித்துப் பூண்டகவசம் நாக-118

காளவுறையில வாங்குகு கண்ணடி x ஜராலிமுங்கிக் காலுமதியம்: இல. கா-42 [101]

காளி, வேலே-17 x வாளி, நாக-காளிமைப்பிழம்பு, நாக-217

காறளர்=கால்தளர், நாக-70 [21 காறேய், கால் x தேய்வான. கள-காறுதல்-வருந்தாதல், வைரங்கொள்ளுதலுமாம், இரா. கள-20

காற்றியக்கு, காற்று x இயக்கு, இரா. வ-79

காற்றினுக்கரசன், அணி-20 காற்றின்படை, நிகும்-130

காற்றுக்கோடியபஞ்சு x இராவணன்மபு, வேலே-19

காற்றுறுசாம்பல் x தந்திரம், கும்ப-96 [கும்ப-29]

காற்றையே... ஊர்கின்றானே, குகானகந்தொடர்ந்ததீ, பிரமா-147

கானம், மூல-208 கானயாறுபடந்தகூடல், சேது-68

கானல் - கடற்கரைச்சோலை, விடீ கான்-காடு, மீட்-326 [-26]

கான்முகக்குழைதல், அதிகா-205 கான்முனை, படைத்-12

கிங்கரப் பெயரவரெண்பதியிரவர் அநுமானால் விலங்கினவர் x சக்கரத்தமிழ் முப்புரத்தவர், இல. கே-63

கிச்சு-நெருப்பு, படைத்-45 கிஞ்சுகம்-முருக்கமலர், இரா. தானை-14

கிடாய்கடாய்வந்து செறுத்தநெரு
 ப்பு, இல. கே-34
 கிடுகு, இராணி-144
 கிடைத்தல்-கைக்குளட்டுதல், இல.
 கே-6: பக்கபலமாகச்சேர்தல்,
 கும்ப-16: அருகுவருதல், கும்ப-
 230: கிட்டுதல், படைத்-91,
 அதிகா-238: எதிரிடல், இரா.
 கிட்கிந்தை, மீட்-176 [வ-213
 கிட்டினுய்ந்துபோகார், மூல-89
 கிணறுஉதிரமுறுதல், இரா.மந்-13
 கிம்புரி, இராவ. தே-5
 கிரணவான், வருண-70
 கிராதர்கோன், மீட்-312
 கிரியெனப்பருத்தமீன், வருண-48
 கிழக்குமேற்கு, மருத்-33
 இரா. கள-14
 கிழவர், இரா. மந்-8, கிழவன்,
 கிழி, இராணி-86 [மாயாச-12
 கிழிசோரி, அதிகா-238
 கிழிதல்-வலிகெடுதல், பிளவுபடு
 தல். முத-65 இரா. வ-103
 கிழித்தல், இரா.மந்-62: வருண-42
 கிளத்துதல், முத-40
 கிளர்தல், நாக-245, பிரமா-15
 கிளர்த்தல், மருத்-27
 கிளர்த்துடற்றுதல், இரா. வ-18
 கிளவியார்பொருள்களாற் கிளக்கு
 ருதவன், இராணி-62
 ச்சீதை, இல. கே-70
 தல், மாயாச-87
 கிளை, ரிகும்-71: கோடு, அதிகா
 -92
 கிளைகொள்ளுதல், மேன்மேலோங்கு
 தல், கும்ப-230
 கிளைதருசுற்றம், கும்ப-33
 கிளைத்தல்-கிளறிப்பார்த்தல், நாக -
 51: களைக்கித்தழைத்தல்-162
 கிளையமைபுவனம், கும்ப-16 "
 கிளையொடுமடிதல், இரா. மந்-99
 கிற்பர், மீட்-215
 கின்னரர் முதலோர்கீதம்பாடுதல்-
 டீடம் x சீதை: மீட்-65 [களியா-1
 கீட்டிசை, இல. கே-23
 கீழர், அர்-சாரியை, இரா. வ-72
 கீழவரீட்டம், இல. கே-23
 கீழுறகீழ்ப்புறமாக, வெகுதூரம்:
 முத-59

கீழ்த்திசை வாயிலின்வீரர், இல.
 கே-23
 கீழ்பாலடுத்தபாதாளம், கும்ப-8
 கீழ்மை-தாழ்மை இரா. மந்-99
 கீழ்மைபோர் கீழ்மைசெய்யச்சீர்த்
 தவர்த்தக்கதேசெய்தல் x மேகலை
 யுழ்ஆடையும்அவிழ்ந்துதொடை
 யைச்சேரக்கூந்தல் மானத்தைக்
 காத்தல், களி-9
 கீறுதல்-பீறுதல், இராணி-127
 குகப்பெருமான்விடை, - 31: கங்
 கைதழுவிருகரைக்கு நராதன்,
 மீட்-316: கங்கை நாவாய்க்கிறை
 மடங்கலன்னான், விடை - 10:
 புலிவால் சுற்றுறத் தொகுத்தவ
 ரையினன்-10, தாயினுமுயிர்க்கு
 நல்லான், மீட்-316: இராமனுக்கு
 ப்பரதனின் வேறல்லன் - 315:
 குகனெடுமைவராளும், வி பீ -
 146: குகனூர் செய்தநன்மை,
 மகுட-40: குகன் சேனையுடனே
 வந்தமை, விடை-10
 குகை-வாய், மகுட-12
 குங்குமம் முதலியன கிரிதாங்கி
 யவை, சேது-52
 குசன் விசாகத்தை நெருக்கியேறு
 தல், இரா. வ-81
 குசம்பையினறுமலர்ச் சுண்ணக்
 குப்பை x சேனைகளால் விரிந்த
 தூளி: அதிகா-89
 குசை-நாணி, மரம், நீர், இரா. வ-81:
 கடிவாளம், படைத் 94: இரா. வ-
 குசைத்தீவினர், படைக்கா-11 [14
 குஞ்சரக்கன்னம், நாக-113
 குஞ்சரமனையான், முத-159
 குஞ்சி, இரா. மந்-96
 குஞ்சிதவடி, மீட்-252 [135
 குஞ்சையிட்டிலா முட்டை, இராணி-
 குடங்கையில் வாரிதி புணைத் துக்
 கொண்டவன், மீட்-280
 குடங்கொணரினுக் கண், சோர்
 குமிழி, இரா. வ-251
 குடதிசைமறைந்தபின் குணதிசை
 யுதயஞ்செய்வான், மீட்-163
 குடப்பெருஞ்செவிக் குன்றம்-கும்
 பகர்ணன், இரா. வ-113
 குடர் x பாம்பு, நாக - 137: குடர்
 குழம்புதல், கும்ப-300

குடல் குறைத்தல், மீட்-33
 குடல்சொரிதல், மூல-113
 குடன், சும்ப-73
 குடிக்கிறுதிசூழந்தான், சும்ப-151
 குடித்துக் கால்வன போன்றன, முத-39, 76
 குடிவாழ்க்கை, கடவுள்வா-
 குடுவை, இராணி-101
 குடை x பகைவனையழித்தகீர்த்தி, விடை-4
 குடைதல்-பூட்டுதல், துளைத்தல்-
 ஒழித்தல், அராவுதல்-சும்ப-222
 முழுகுதல், இராணி-4, அதிகா-94
 குடைத்தொழில்-அரசு, அங்க-35
 குடைத்தெறிகால், அதிகா-94
 குணக்குன்று-உதயமலை, மீட்-243
 குணங்கொள்ளும் பூண், மாயாச
 குணதிசை, அணி-6 [-22
 குணித்தல், நிகும்-122
 குணிப்பு, வருண-28, மீட்-101
 குண்டம், வருண-19
 குண்டலம், சும்ப-252, மீட்-259:
 x மீன்குலம்: அதிகா-108
 குண்டிகை-கமண்டலம், வருண-61,
 மீட்-183 [23
 குண்டிகைக்கலசம், இராவ, தே
 குண்டை, மாயாச-40
 குண்டையின்பாகன், மூல-176
 குதி, அதிகா-159 [வ-33
 குதித்தல்-தாவிச்செல்லுதல்-இரா.
 குதித்தல் துள்ளுதல், முதலியன
 மகிழ்ச்சிச் செயல், இரா. வ-151
 குதிரைகளின் வேகம் குறைதல்
 தீரிமித்தம், மூல-79
 குதிரைகள் தேர் கொடியோடு
 இரத்தத்தில் ஈர்க்கப் பட்டுச்
 செல்லல் x கடலில்கொடியோடு
 கலங்கள் செல்லல், வான. கள-9
 குதிரை நகரினின்று வெளிவருந்
 தின் வருணனை, முத-39
 குதிரைபொன்றவும் தேர்கள்செல்
 வன், வான. கள-9
 குதைத்தல் - குதையினின்று வரு
 தல், இரா. வ-46
 குத்தாநிலைதருவாயெனி னென்
 றும் முளை, முத-182
 குத்து, அதிகா-253
 குத்துதல் - ஒற்றையடியால் தாவி

நடத்தல்: சும்ப-349: ஊன்று
 தல், பிரமா-56
 குப்புறுதல், தாண்டிதல்-குதித்தல்,
 விடீ-25, தலைகீழாதல், முத-63
 குப்பை, இரா. வ-76- அதிகா-43
 குமண்டை, வருண-82
 குமரன் - சுப்பிரமணியக் கடவுள்,
 சிறுவன், பிரமா-123, மூல-11
 குமிழிநீர், இரா. கள-25
 குமிழியூட்டுதல், இராணி - 137,
 சும்ப-179
 குமிழ்தல், மூல-71
 குமுதக்கண்ணன், விடை-8
 குமுதம் இரா. கள-21 குமுதநாறு
 மதம், வான. கள-28
 குமுதன், இரா. தானை-30, நாக-55
 படைத்-81: பிரமா-177, விடை-8
 குமுதாக்கன், இரா. தானை-30
 குமை, அதிகா-159, பிரமா-23
 குமைத்தல், விடீ-41, சும்ப-342
 சும்பகர்ணன் x காரியல் காலன்,
 சும்ப-114: சும்பகர்ணன் மது
 வென்பவன், அதிகா-76: வீட
 னனுக்குமூத்தவன், சும்ப-114:
 ஜராவதத் தந்தம் பறித்தோன்,
 இல. கே-48: இராவணனுக்கு
 நற்புத்தி கூறியது, சும்ப-79-89:
 ஜராவதத்தைய்நதிரானே சமு
 ற்றினவன் - 118: தேவர்களை
 முதுகு காண்பவன்-123: ஊழி
 நாளு முறங்குவான்-116: இரா
 வணனுக்கு இருமைமேலுமிதமு
 ரைத்தான் - 124: நீலன்மீதுவெ
 றுங்கையெனன்று குலமோச்
 சாமை-186: கூறியமந்திராலோ
 சனை, இரா-மந்-48: சும்பகர்ணனு
 க்குசசிக்கக்கொடி-110: சும்பக
 ர்ணனுக்குச் சீவன் குலத்தைக்
 கொடுத்தான்-122: சும்பகர்ண
 னது குலத்தின்மூவிலே காலம்
 காலன் தீமைஇவற்றைமூலமாக
 க்கெரிண்டது-318: சும்பகர்ண
 னிடம் மறத்தொழிலப்பெற்று
 நீயகிரெனில்வீரமுண்டு-341:
 வேண்டதல், சும்ப-356 - 359:
 சும்பகர்ணனது நாசிக்காற்றால்
 மலைகள் வருவதுபோவதாதல் -

அரும்பதவகராதிமுதலியன

49: மல்லீரர் வருவது போவதாதல்-50: சக்கிரீவனோடு பொருதல் 254: சும்பகர்ணனது மூக்கையும் செவியையும்கொண்

சும்பன்முதலியமூவர் அதிகாயன் தேர்க்குக் காவலாகச்செல்வர், இவர் உம்பர்க்கும்வெலற்கரி யார், அதிகா-16

ல் - 291: சும்பகர்ணனிடத்தினி ன்று வந்த சக்கிரீவனைக்கண்ட இராமன்மகிழ்ச்சி-293: சும்பகர் ணன்சிரசையிராமன் வாயவ்யா ஸ்திரத்தினுற் கடலுளமுத்துத ல்-361. சும்பகர்ணனிடத்துச் சென்றபணியாளர் x தென்றி சைக்கிழவன் றூர்-43: சும்ப கர்ணன்நிற்றல் x கடல்கிடந்த துநிற்றல்-67: சும்பகர்ணன் நிற் பவன் x விடமெழுந்தது, 76: சும்பகர்ணன் வானரச்சே னையைத்தூர்த்துவது x சூலங் கொண்டகடல்வேரூர்வேலையையோடித் தொடர்வது-162: சும்பகர்ணனைக் கொண்டதேர் x செங்கதிர்ச் செல்வனைச்சும்ந் தஊர்-243: சும்பகர்ணன்வில் x மழைக்குழாத்திடை நியிர்த் தாரவில்-243: சும்பகர்ணனாற் பற்றப்பட்டசக்கிரீவன் x அர வம்விழங்கியமதி-271: சும்பகர் ணனுடம்பில்மறைந்தும் மறை யாதுமுள்ள சக்கிரீவன் x மேக த்துட்புக்கதும் புறத்துமாமதி- 272: சும்பகர்ணன்புல்லியசுலையினின்றுழிகுருதி x குன்றின் வீழருவி-289: சும்பகர்ணன்வல க்கை x காலவெங்கடற்றிரை- 340: சும்பகர்ணன்பேரார்ப்பு x மேருவைப்பறையாக்கிக்குணில் கொண்டெறியு மொலி - 347: சும்பார்ணன்மெய் x கருவரை- 351

ழைவாசவல்லும பன் பொருதுகொல்லுதல், முத -62

சும்பிகை-ஓர்வாச்சியம், பிரமா-5 சும்பிட்டு வாழ்கிலேன், சும்ப-160 குயமகன்திகிரி, மூல-165, இரா.வ - குயவட்டினை, அதிகா-9 [63 குயிலுதல்-பதிதல், இரா. வ-144 குயிற்றுதல்-படைத்தல்: இராணி 135: செய்தல், நாக-246: பதித் தல், இராவ. தே-21 குரகசம், முத-154, விடை 17 குரக்கினத்தரசு, மீட்-306 குரக்குச் கரப்புடை யாற்றுவை கொல், முத-165 குரக்குச்சேனையில் விளக்கொளி பரத்தல் x பாலின் வேலையில் தாமரை மலர்தல், வீட்-16 குரக்குப் பிணம் x பொற்குவை, முத-120 குரங்கினது அடியுமின்றிப் போக் குதல், சும்ப-205 [வீட்-79 குரங்கின்சொல்லென நகையாது, குரங்குகள் தேவர், இல. க-11 குரங்குச்சேனை யெழுபதுவெள்ள ம், மாயா-20 x வலை, அணி-28 குரங்கு வெறுங்கையாற் கொள் ளும் வெற்றி, அணி-13 குரங்கெனப் பெயர்கொடு திரியுங் கூற்றம், நாக-45 குரண்டமாடுநீர், இல. கே-56 குரம், மகரக்-21, மூல-87 [-122 குரம்பு-அணைக்கட்டு, வரம்பு: முத குரல் கொளையிசைத்தல், இரா. குரவர், இராணி-50 [கள-23 குரிசில், மருத்-117, மீட்-277 குருகு, வீட்-31 குருக்கள், வீட் - 12 [மு-2 குருதிக்கொப்பளிக்கும்வேல், திரு குருதிக்கண்ணன், மகர-31, பிர குருதிக்கொண்மூ, இந்-42 [மா-1 குருதியாறெழுகும் மேனியன் x ஊடையோடருவிக ளுமிழந்தா தூராகக்குன்றம், சும்ப-296

சும்பக் கரியைக் கோண்மாக் கொல்லுதல் x பிரகலாதனை இரணியன் கொல்லுதல்: இரா ணிய-125 சும்பநிகும்பர்-சும்பகர்ணன் புதல் -125, சும்ப-248 சும்பன்-சும்பகர்ணன் புதல்வன், இல.கே-35: ஓர்வாளரன்விடை-8

குருதியின் செக்கர்-கும்ப-288
 குருபிரசலாதன் செய்தியைக்
 கூறல், இரணி-35 [பிரமா-199
 குருமணித்திருமேனி, இரணி-86,
 குருவிக்குலம் x அம்புகை, சிசும்
 குலகிரியேழ், இரணி-140 [106
 குலக்கிரிகள் x கொடிஞ்சு, இராம.
 தே-8 [செய்தல், மருட-2
 குலக்கிளையை நரகத்து நடச்சேறு
 குலங்களோட்டங்கக் கொல்லு
 தல், மாயாசீ-73
 குலச்சிறுமை, இரா. மந்-53
 குலஞ்செய்தபாவம், இந்-4
 குலத்தியர், இரா. கள-21 [15
 குலத்துக்கொல்வாப்பங்கம்,கும்ப-
 குலத்துத் தோகைமார் செயல்,
 மீட்-67
 குலத்துப்பிறந்தவள் x சலத்திற்
 பிறந்தமாமணி, மீட்-65
 குலத்தமானம் - சூலாபி மானம்,
 கும்ப-170
 குலத்தோடறல், சிசும்-144, [சீ-84
 குலத்தொடு நிலத்ததைல், மாயா
 குலப்பூண், மீட்-118 [59
 குலமடந்தையர் x கொடி, சேது-
 குலமணிமுடி, இல. கே-55
 குலமறல், இரா. மந்-84
 குலம்-சிறப்பு: இரா. மந்-86; திரள்,
 கும்ப-50; இனம், இரா. மந்-89
 குலவரைக்குவடு x இராவணன்
 மௌலி, மீட்-196
 குலிசம், இந்-52, மூல-55
 குலிசவேல், கும்ப-23
 குலிசன் - அதிகாயனுடன் வந்த
 அரக்கவீரன்: இலக்குமணனாற்
 சொல்லப்பட்டவன்: அதிகா -
 குலங்குதல், மூல-223 [124
 குலங்குதல், நாக-55, இரா. தே-35
 குலை-அணை, சேது-46, கும்ப-18
 குலைகுலைதல், முத-55
 குலைதல், அதிகா-9
 குலைத்தல், அதிகா-79, சிசும்-128
 குலைபுறுபொறி, கும்ப-198
 குவடு-மலை-இல. கா-29: x தோள்,
 நாக-61, மீட்-196
 குவட்டணந்த செக்கர்-தலையிற்
 செம்பட்டமயிர், அதிகா-267
 குவட்டிற்றாய்க்குங் கள், சேது-24

ள், இரணி-11: மாயாசீ-
 குவளைநோக்கி, வீட்-25 [17
 குவிதல், அதிகா-198. மீட்-48
 குவை-திட்டு, இரா. வ-190, குவி
 யல், சிசும்-55 [தல்-174
 குழம்பு, கும்ப-322: குழம்பு படு
 குழலும் நூலும் x அனுமனும், இல
 க்குமணனும், வேலே-13
 குழல், நாக-282 [14
 குழல்புலரப்புகையூட்டல், இல. கா-
 குழல்விரித்தரற்றுதல், இரா. வ-228
 குழவி x தாயீர், கடல்கா-9 [இரா.
 குழற்கற்றை காலெத்தொதெல்,
 குழற்சுமமை, மாயாசீ-93 [சோ-44
 குழியில் அரக்கர்களின் தலைபுகு
 தல் x அக்கினியில் ஓமஞ் செய்
 யப்படுதல், சிசும்-32 [32
 குழியிற்பிடிப்பட்ட யானை, சிசும்ப-
 குழுக்கொள்ளுதல், கும்ப-254
 குழுமித்தலைப்பெய்தல், நாக-1
 குழைகின்ற குழைவு, பிரமா-31
 குழையிடறுங்கண், விடை-4
 குழையுறுமெய் - ஒடுங்கினவுடல்:
 குழைவு, அதிகா-195 [அணி-4
 குளித்தல், நாக-87
 குளிர்கின்ற மனத்தர், அதிகா-183
 குளிர்ப்பு, இரணி-4
 குளுகுளுகொதித்ததல், வருண-61
 குளிறுதல்-ஒலித்தலுமாம் முத-45
 குறங்கு, களி-9
 குறங்கைத்தட்டுதல், நாக-223
 குறடு-ஓர் வாச்சியம், பிரமா-5
 குறளர், ஒற்று-42
 குறி-பழக்கம் - வீட்-73, அடை
 யாளம், அதிகா-256, நிலை, பிர
 மா-97: தழுப்பு, மூல-169
 குறிகோளுறல், மூல-207
 குறிஞ்சிமுதலாய நிலன், ஒற்று-8
 குறித்தல், இராவ. மந்-101
 குறிப்பு, இரணி-80, அதிகா-47
 குறுக்க்காணுதல், இல. கே-21
 குறுகுதல், இராம. தே-20
 குறுநரி-குள்ளநரி, படைத்-62
 குறுந்திவலை, கடல்கா-4
 குறுமுனி x கடலின்மீது விட்ட
 இராமன்சுணை: வருண-45
 குறுமைகண்டவர் கொழுங்கண்
 லெனினுங்கூசார், பீருண-14

குறும்புடையிலங்கை, ஒற்று-35
 குறைதல், நிகும் - 37: ஒழிதல்,
 இல.கே-55, இறத்தல், இராணி-50
 குறைத்தலை, இரா. மந்-61 அதி
 குறைமுடித்தல், விபீ-74 [கா-115
 குறைமுற்றுதல், கடல்கா-10
 குறைவு, கும்ப-106, மாயாசீ-5
 குற்றம்-வீண், இரா. வ-8: தவறு-
 மகுட-36
 குனிதல், மீட்-190: குனித்தல் -
 கூத்தாடுதல், வளைத்தல், அதிகா-
 112, மீட்-23
 குனித்தாடுதல், நிகும்ப-149
 குன்றம் பேர்த்தெடுத்தல் x நிலக்
 குடர்கவர்தல், கும்ப-332
 குன்றிரந்தவன், மீட்-165
 குன்றி, படைத்-55, இரா. வ-33
 குன்றில்வீழ்தடித்து x முதுகில்
 தைத்தவாளி, இரா. மந்-116
 குன்றினை வலஞ்செய்தேரோன்,
 மீட்-304
 குன்றின்வீழ்குரீஇக்குழாம் x கும்
 பகர்ணன்மீதுசென்றவானர்க்கு
 ழாம், கும்ப-188
 குன்று x மாருதி, நாக-78: x அடுக்
 கியஇந்தனம், இராணி-85: x கோ
 யில், அதிகா-274: x பெருவாயில்,
 இராணி-81: வரிசிலை, மீட் - 277:
 தண்டு, அதிகா-240
 குன்று சுற்றிய மதகரிக் குலம் x
 மகோதரன் தேரைச் சுற்றிய
 அரக்கப்படை, பிரமா-97
 குன்றுதல்-இல்லையாதல்: இல.கா-
 34: தவறுதல், மீட்-243
 கூக்கொள்ளுதல் மாயாசீ-84
 கூசுதல், நிகும்-72, இரா. வ-31
 கூடம், கும்ப-52, நாக-80
 கூடலிழைத்தல், விபீ-23
 கூடுதல், கும்ப-127
 கூட்டறுதல் - ஓளுசேர அழிதல்,
 இரா. மந்-19
 கூட்டிக்கொள்ளல், கும்ப-127
 கூட்டு-ஒப்பு, அதிகா-1
 கூட்டுரு, மீட்-334
 கூட்டிர், விபீ-29, கும்ப-296
 கூத்தன், சேது-42
 கூந்தல், இரா-மந்-13
 கூம்பல், முத-193, படைக்கா-2

கூம்புடை றெடுக்கல் மோடுவ x
 தைத்தஅம்பொடுந் தாலரீன்
 சாலந் திரிவன, வருண-25
 கூர், இரா மந்-93
 கூர்த்தல், விபீ-143, அதிகா-193
 கூர்மம், அதிகா-215
 கூலம்-லாங்கூலமென்பதன்விகார
 ம், வால்: இரா. மந்-80: கரை, வரம்
 பு, சேது-38, பிரமா-164: குல
 மென்பதன் விகாரம், மீட்-306
 கூவத்தின் சிறுபுனைக்கடலயிர்த்
 தல் x விபீடணனை ஸ்ரீராமன
 யிர்த்தல், விபீ - 103, கூவலிற்
 புக்கு வேலை கோட்படுமென்று
 கொள்ளல், சீதைக-28
 கூவிரஞ்செறிதேர், இரா. வ-176
 கூவுதல் - அழைத்தல், அங்க-81:
 கர்ச்சித்தல்-40
 கூழுடனுண்ணுதல், ஏழையாதல்:
 விபீ-70
 கூழையினெற்றி, முத-118
 கூளி - கொலைத் தொழிலையுடைய
 வன்: நாக-17: வான, கள-17
 பேய், படைக்கா-23
 கூறு, அதிகா-38, இராவ தே-28
 கூறுகூறுக்குதல், நிகும்ப-55
 கூறுபடுதல், கும்ப-343, மூல-88
 கூற்றம், கடல்காண்-6 வேலே-6
 கூற்றினாரையு முயிர்கொண்டது,
 முத-96
 கூற்றினார் குலத்தைவெவ்வித்தல்,
 நிகும்ப-169 [-80
 கூற்றினுங்கொலைவல்லார், இராணி
 கூற்றின் அட்டிலெனப் புட்டிலொ
 டுகோதை, இராம. தே-4
 கூற்றின்துது, வேலே-16
 கூற்றின்வாய் மடுத்தல், பிரமா-75
 கூற்று x கை, நாக-170 [244
 கூற்றுக்கையெடுத்தாடுதல், முத-
 கூற்றுமபயம்படுதல், அதிகா-187
 கூற்றுவன், வேலே-15 [மூல-134
 கூற்றுதல் - பலபகுதியாதல்,
 கூற்றென, முத-71, மாயாசீ-25
 கூற்றைக் குருகியோடியிருண்பார்,
 இல. கே-21 [-160
 கூற்றையுமடல்கொள்ளல், கும்ப
 கூனர், ஒற்று-42 [மீட்-35
 கூனியிற் கொடியாரல ரரக்கியர்,

- கூனுடைக்குரங்கு, நிகும்ப-83
கூனேறு சிலை, மூல-217
கூன், வருண-19
கெடாப்புக்கம், மாயாச-71
கெடுதல், படைத்-19
கெடுத்தல், முத-127
கெடுவாய், இரணிய-24
கெட்டபொருள் கிடைப்பப் பட்ட
துயர் ஒழிந்தவர் x
கண்டதனால் துயர் நீங்கிய பர
தன், மீட்-827
கெட்டேன்-இரக்கக்குறிப்பு, விடீ-
127, இரா. வ-240
கெந்தமாதனன், பிரமா-179
கெழீஇயநட்பு, சும்ப-164
கெழுவா-ஒத்து, நாக-266
கேசரி, இரா. தானை-30, நாக-59,
பிரமா-178, விடை-26
கேசவன், மாயாச-21
கேடகம் x ஆமை, மூல-203
கேடம்-வேட்டை, மூல-123
கேடு, வேலே-25
கேதங்கள் கூரவயர்தல், நாக-245
கேவலம் மலராதல், திருமு-8
கேழில் ஞாலம், முத-40
கேழ்-நிறம், ஒப்பு, இரா. வ-154,
முத-40
கேளிர், இரா. கள-17
கேள்-நட்பு, இல. கே-69
கேள்வி, விடீ-34, மூல, 89,
கை-இடம், வருண-27: பட்டையணி,
அதிகா-211: பக்கம், விடீ-58
கைகயன்றனையை, மீட்-343
கைகவித்தல் போது மென்றற்
குறிப்பு, இரா. முந்-38
கைகுலைத்தல், நிகும்-60
கைகுறையான குருதியிற் கவிழ்ந்
துவீழ்வன x பாரொடுக்குறு
பன்றி, அதிகா-109
கைகூப்பிநிறல், விடீ-59 [805
கைகெடுதல்-செயலுதல், சும்ப -
கைகேசி, சீதைக-15, மீட்-180
கைகேயியின்மீது கோபம் நீங்கிவ
தெனல், மீட்-130
கைகொட்டிச்சிரித்தல், நாக-276,
இரா. சோ-58
கைகொள்சேனை, பிரமா-90
கைக்கடுப்பு, இரா. வ-100
கைக்கடுமை, முத-203, இரா. வ-
கைக்குன்றம், வான.கள-24 [162
கைடவனே அதிகரயன், அதிகா-
கைதமொறல், இந்-31 [76
கைதலையிற்பெய்கிரங்கல், மீட் -
கைதவம், விடீ-90 [227
கைதாங்கியசிரம், சும்ப-330
கைத்தலநிரை, முத-166 188
கைத்தலந்தேயக்குத்தல், சும்ப -
கைத்தலநெல்லி, இரணி - 58.
நாக-212, மீட்-93
கைத்தல் - கோபித்தல், வெறுத்
தல், மாயாச-30, முத-77: கொ
ல்லுதல், இரணி-114: உகைத்
தல், இரா. மந்-116
கைத்தார்-பகைவர், மூல-112
கைபரந்து, வருண-54
கைபுகல், விடீ-121 [முத-203
கைம்மறித்தல், வியப்புச்செயல்,
கைம்மாறுமாரியைநோக்கிவையமி
யற்றுமோ, நாக-271
கைம்மிகல்-மேன்மேல்மிகல் (கை-
-தமிழ்புசருக்க மென்னலாம்):
நாக-114, மூல-92: தூண்டெல்,
அதிகா-67
கையகவிஞ்சி, மாயாச-24 [348
கையறுகவலை, சும்ப-10, 38, மீட்-
கையன், விடீ-117, இரா. சோ-16
கையாற்கடனீரைநீக்கல், மூல-7
கையும்காலுமோய்தல், சும்ப-54
கையுறைகோடற்கொத்த காட்சி,
நாக-267 [டைக்-38
கையெறிதல், இரா. மந்-117, ப
கையைப்பிசையுறும், அதிகா-264
கையை வாயின் மூக்கின்வைத்து
அயர்த்தல், நாக-222
கையோய்விலாமை, நிகும்-163
கைலாயமெடுத்தது, இரா. மந் -
102, ஒற்று-52
'கைவலித்தவகியுண்டோ' என்
றது-பிறகுறிப்பு, மருட-43
கை வாழீ-றகூடப் புதைத்தல்,
மீட்-241 [40
கைவிசைத்தல், நாக-109, படைத்-
கைவிட்டுக்காலும் விட்டான், சும்
கைவித்தகம், நிகும்ப-162 [ப-169
கைவிளக்கு x மெளலிமணி, மருட
கொங்கு-தேன், கடல்கா-2 [-51

- கொங்கைதன் தோளொத்த, சும்ப-
கொச்சை, இரா. மந்-112 [4
கொச்சைமானுடர் - அற்பமனிதர்,
இரா. மந்-101
கொடி, பிரமா-100: x ஊழியந்த
கணா, முத-101: x இலையு
மரம், அதிகா-91
கொடிகள்காற்றலசைவன வானம்
விளக்குவபோலும், இல. கா-37
கொடிக்குலங்கள் அம்புகளின் தீயி
னல்வெந்தழிதல் x கோடைநா
ள் இடிக்குலம்வீழக்காடுவெந்த
ழிதல், மூல-91
கொடிக்கொழுந்து, பிரமா-100
கொடிஞ்சு, இராம. தே-8
கொடிநகர், முத-55 [மூல-152
கொடிப்படை, இரா. மந் - 57,
கொடிப்பவளம், கடல்கா 6
கொடியமதில், முத-3
கொடியாடை, மூல-121
கொடியிற்பேய் இந்நிரசித்தின்
விருதை யார்த்தல், நாக-21
கொடியின்மேலுறைவீணை, இரா.
கொடியேன், கடல்கா-8 [வ-34
கொடுக்காற்றினால் வான்மீன்முத
லியன அழிந்துவிழுதல் x இலக்
குமணனம்பால் அரக்கர்தலைமு
தலியவிழுதல், நிகும்-44
கொடுநெடுந்துயர், இராவ தே-26
கொடுந்தொழில், மாயாசீ-78
கொடும்படை x வயிரக்கோடு,
அதிகா-222 [மாயாசீ-50
கொடும்பழி கூட்டிக்கொள்ளல்,
கொடும்பூண், இராணி-150
கொட்டுதல்-தட்டுதல், நாக-141
கொட்பு, பிரமா-54 [-4
கொண்டல்கீரஞ்சிரப்பில, இராணி
கொண்மூ, அதிகா 23 [79
கொதித்தல்-கோபித்தல், அதிகா-
கொத்துறுதலையான், ஒற்று-35
கொந்தளம்=சூந்தலம்: மயிர்முடி,
சும்ப-171, இந்-54: + போங்கு
தல், களி-8
கொந்து=கொத்து, மீட்-176
கொம்பு-தந்தம், பிரமா-27: மரக்
கிளை, வீட்-30: கொம்பு பல்
லொடுகூடிய ஆடுவேள்விக்கு, பிர
மா-165
- கொம்மை-திரட்சி; பருமை, அதி
கா-9, மீட்-23
கொய்ச்சகம், இராவ. தே-6
கொய்தல், இரா. கள-21
கொய்திறச்சுடை, சும்ப-171
கொய்துவீழ்ந்தசிரம் x இடந்தகிரி
க்குவடு, இரா. வ-154
கொய்யுளை, சும்ப-222, 244
கொலை, சும்ப-71, நிகும்-83
கொலைகோள், அதிகா-51
கொலைநீடுதல், பிரமா-114
கொலையின்மேற் குறித்தவேடன்,
இரா. சோ-45
கொலைவாட்கண், நாக-1 [நாக-9
கொல்-கொல்லுந்தொழில், அச்சம்
கொல்லத்தகாதவர், வீட்-98
கொல்லத்தெருவிவாசிவிற்பா ருண்
டோ, இரா. வ-121
கொல்லனுலை, கடல்கா-4
கொல்லாதவிரதத்தார், இந்தி-56
கொல்லியவரினு முள்ளவ் கூறு
வன், மாயாச-18 பிர
மா-188
கொல்லுதல், இராணி-96, மீட்-212
கொல்லென, சும்ப-259
கொல்வானுக், கொல்லப்படுவானு
ங்கடவுளே, நாக-2:7
கொழித்தல், கடல்கா 4
கொழுங்கடை, களி-7
கொழுங்கதிர், வருண-4
கொழுந்தி, வேலே-48
கொழுந்து, சேது-54, மீட்-222
கொளை-பாட்டு, இரா. கள-23
கொள்கை-தேரற்றம், சும்ப-70:
கருத்து, வீட்-53: செயல், ஒற்று
-3: வலிமை, மகரக்-3:1
கொள்கைமூத்தது, நாக-296
கொள்ளார்-தேங்குறித்த கொற்
றம், வீட்-142
கொள்ளியுடன் குரங்குகள் x மின்
ன லுடன் வெண்மேகம், மா
யாசீ-21
கொள்ளிவாய்ப்பேய்களின்தி x வி
ளித்திடுதீபம், மூல-185
கொள்ளை-மிருதி, இராணி-17
கொள்ளைகொள்ளுதல், மூல-221
கொள்ளைநீர்-கடல், வீட்-15

- கொள்ளையுணுதல்- திரளாகக் குவி
தல், இல. கா-23 [கும்ப-222
கொற்றத்தம் - சிறந்த வெற்றி,
கொற்றமய்கலம், நாக-204
கொற்றமாக்கோயில், சூம்ப-43, 49
கொற்றவன், ஒற்று-65
கொற்றவில்லி, மூல-74
கொற்றவைதழீஇய பொற்றோள்,
இந்தி 67 [115
கொண், முத-30, நாக-106, மூல-
கொண்றனமானம், மாயாச-25
கொண்றாவரோ, நாக-7 [161
கொண்றையலங்கலான், பிரமா-
கோ-பசு, மீட்-261; சிறப்பு, வான.
கள-9: வானம், சேது-25
கோசலம், மூல-102, லிடை-27
கோசலை, சிதைச-15 [86
கோசிகனுலகுந்தத்து, இரா. மந்-
கோடணைவரிசிலை, இந்-21
கோடல்-எண்ணல், இரா. மந்-104:
காந்தன், நாக-261
கோடற்குரியவகைபுரத்தல் முத
லியன, வருண-11
கோடற்பொறி - கொள்ளுமளவு,
இராணி-98
கோடி, இரா. வ-138
கோடிகல்தண்டு, சும்ப-52
கோடு-தந்தம், வரம்பு, இரா. மந்-
113: வருண-22: சிகரம், சும்ப-
323: முனை, அதிகா-149: சங்கு,
கோடுதல், சும்ப-358 [முத-17
கோடைக்கதிர் x இராணியன்கண்,
இராணி-98: x கோடியகணை, சும்
-310
கோடைநாளிடிக்குலம், மூல-91
கோடைப்பரிதி, மகா-31
கோடையில்வறந்தமேகக்குலம் x
இராமவிரகத்தால் மதமின்றிக்
கிடந்த யானைகள், திருமுடி-9
கோட்டி-துன்பம், நாக 108
கோட்டிதல், பிரமா-182, மீட்-134:
=கோடுதல், மாறுபடல், விடீ-1
கோட்டி-வலிமை: படை-22
கோணம், சும்ப-23
கோண்பூ, மூல-50
கோணிலம், முத-121
கோணுடைமலை x சிலை, இரா. வ-84
கோணுதல், விடீ-133
கோண்-பகுப்பு, இராணிய-124 [24
கோண்மா, சேது-23, வான. கள-
கோண்முகத்தாவம், சும்ப-271
கோதண்டமணியொலித்தல், மூல-
கோதாவிரி, மீட்-180 [216
கோது, மருத்-79, இராம. தே-10
கோதை - விரற்சட்டை, வருண-
16, பிரமா-86: வரிசையுமாம்.
நாக-61: வில்காண், சும்ப-285
கோதையும்புட்டிலும் இராவணன்
கைகளில் ஆலஞ்சேர்கறையிடற்
றருங்கறையெனவிளங்கல், இரா
வ. தே-9
கோதையைக்கையிற்சுற்றுதல் x
கற்பகக்கொம்பினைக்கரிய மாசு
ணம்தழுவுதல், முத-112
கோத்தல், மகா-10, பிரமா-57
கோபத்தோடுதிறந்த வீரரின்வாய்
கள் x தூமத்தோடும் சுடர்கின்ற
ஓமகுண்டம், வான. கள-14
கோபமூண்ட இராவணன் x விடம்
பிறந்தகடல், இரா. சோ-7
கோபம்-மனத்தில்தோன்றுந் தாப
ம், மீட்-222
கோபுரக்குன்றம், மகுட-2 [னை-2
கோபுரம் x மேருமலை: இரா. தா
கோப்புண்ணுதல், படை-97
கோயில் x வடவரை, இல.கே-28
கோரையின்றலையகணை, நாக-110
கோலங்கோடல், மீட்-40
கோலப்புருவம், மீட்-23
கோலியசிலை, விடீ-92
கோல், சும்ப-251, 1309: நிகும்-26,
இரா வ-83
கோல்கொளுமொருவன் - சாரதி,
நிகும்-181
கோல்படுமனைகள், இல. கா-38
கோல்பிடித்தொழுகுறு குருடர்
கூட்டம் x வால்பிடித்தொழு
குறு கவியின்மூலை, அதிகா-100
கோவமூண்டெழுதல், இராணி -119
கோவியல், இரா. மந்-49: இரா.
சோ-43
கோவிளங்களிறு, பிரமா-159
கோவை-தொடர்ச்சி, அணிவடம்,
வரிசை, இராணி-15, முத-226,
சும்ப-252, நாக-138
கோளரி, அதிகா-238 •

கோளிரண்டைச் சிறை வைத்த வன், இல. கே-49
 கோளிலாமன்னனாட்டிற் குடிசூலை தல் x வீரரற்ற தேர்யாணை முதலியஒடிக்குலைதல், பிரமா-150
 கோளுடைவானமாமதி x வலக்கைவான், சும்ப-340
 கோளுறல், மாயாசீ-89
 கோளொடுதிரியும்நேமி x குலமணிப்பூண், இராணி-150
 கோள்-கொள்கை, இரா. மந் 104: வலிமை, வருண-4, 63: தீங்கு, மூல-154: ஊர்கோள், 150: கொள்ளுதல், அதிகா-34: சிக்குண்டுநிற்கும் நிலை, மாயாசீ-34: அறியும்அறிவு, மருத்-87: ஒளி, வான. கள-16: எண்ணம், இராவ-44: மாறுபாடு, ஒற்று-66: கொல்லுதற்றொழில், இல. கா-42, சும்ப-339: பெருமை, நாக-249: நல்லெண்ணம், மருத்-79: உபாயம், மாயாசீ-32 [126
 கோறல்-கொல்லுதல், இராணிய - கோளிறக்குளிவில், இல.கா-41
 கௌசலை, மீட்-225-229
 கௌத்துபம் செம்மணி, மகுட-74
 சுகடவாழ்க்கை, சும்ப-139
 சுகடு, அதிகா-43
 சுகடை-ஓர்வாச்சியம், பிரமா-5
 சுகரம் முந்ரீர், வான. கள-18
 சுகரர் கடல்படைத்தவர், இரா.ம சர்கரத்தண்ணல், மீட்-328[ந்-83
 சக்கரயுகம், நிகும்-71
 சங்கபாலகுளிகாதி நாகம், நாக-62
 சங்கம்-தொகுதி, சங்கவாச்சியம், முத-99. சும்ப-206, நாக-35
 இரா. வ-28
 சங்கரற்கழிமுப்புரத்தவர் x அநு மாளையியுண்ட கிங்கரர்: இல. கே-63
 சங்காரம்-அழிக்கை: இரா. வ-132
 சங்கியாநிற்றல், மீட்-92
 சங்கினத்தாமிடிக்குரல், அதிகா-90
 சங்கை - எண்ணிக்கை, நாக-278: கூச்சம், மாயாசீ-41: இரா. சோ-சஞ்சிவகரணி, மருத்-27 [58
 சடம்-உடல், நிகும்-71

சடாயுஇராமனுக்குத்தந்தை. விபீ-116, ஒற்று-37, மாயாசீ-80, ஈடழி காண்கிற்பவன், அங்க-5: சடாயுவினீமக் கடனை யிராமன் செய்தகூ, மீட்-286
 சடிலம்-சடைக்கற்றை, மீட்-186
 சடை-சிறகு, திரியுண்டமயிர்க்கற்றை, மாயாசீ-93
 சடையன் மரபோர் கொடுக்க வசிட்டன் மௌலியை வாங்கி இராமனுக்குப் புனைந்தான், திருமுடி-38
 சடையின்மலை, மீட்-346
 சண்டக் கடுங்காற்றால் மலை மரம் முதலியனவிலுதல் x இராமன் சரத்தால் அரக்கர் விழுதல், மூல-119
 சண்டகாரூதம், முத-63, மருத்-34
 சண்டம்-உக்கிரம், வெப்பம்: இந்-54, வருண-70, மூல-223
 சண்டவேகம், மீட்-148
 சதகோடி, வருண-78, மூல-104
 சதவலி, இரா. தாணை-31, நாக-176, பிரமா-179, விடை-8, 25 [181
 சதுமுகன்படை, வருண-59, பிரமா சத்திரம்-யாகம், படைக்கலம், இரா. வ-117, மாயாசீ-60
 சத்து, இரா.ம. தே-3
 சத்துருக்கன், நிகும்-73, மீட்-225
 , இரா வ-110
 சந்தனவிமானம்-சந்து அன விமானம் எனப்பிரிக்க: இனி, சந்தனம் - தேர்போன்றதோற்ற முள்ள, விமானமு மாம்: விபீ-152
 சந்தாநகரணி. மருத்-27
 சந்தி, மீட்-205
 சந்திரகவிசை, திருமு-25
 சந்திரன், ஒற்று-20: x குடை, மருத்-5: x முத்தாகாரம், விடை-23: சந்திரனையசரம், இரா. வ-74: சந்திரனில்மானுள்ளது, மருத்-94: சந்திரனுலகத்தார், இரா. வ-66: சந்திரன்தேவிமார் - நட்சத்திரங்கள் x தாளம், மீட்-46: சந்திரன் நட்சத்திரம் சூழப்போதல் x மகரக்கண்ணன் சேனை சூழப்போதல், மகரக்-7

சந்திரோதயவருண்ணை, இல.கே-4
 சந்திவந்தனை, இல. கே-1
 சந்து-சந்தி, அதிகா-98, மருத்-90
 சமம்-போர், படைத்-8
 சமயவாதியர் மாலையிற் கட்டிய
 மலர்களையர், இராணி-77
 சமரம், சும்ப-111, 282
 சமீரணன், பிரமா-16
 சமுதர், வான. கள-28
 சமூக்குதல்-முடித்தல், அதிகா-14
 சமைதல், இரா. மந்-118, இல.
 கே-47, 63; அங்க-8, அணி-122
 நிகும்-135, விடீ-41, சும்ப-326
 அதிகா-190
 சமைத்தல், விடீ-41, மாயாசீ-16
 சமைவு, அணி-7, சும்ப-51
 சம்பரன், இரா. மந்-82, விடை-17
 சம்பாதிசடாயுக்கள் வானத்துப்
 பறத்தல், நாக-59
 சம்புமாலியை அனுமான் கொன்
 றது, இல. கே-64
 சயம், வேலே-26, சேது-10, அங்க-8
 சயனம், இரா. கள-5 மீட்-191
 சயிலம், இராணி-99 [இல்-16
 சரங்கோலுதல், மாயாச-90
 சரணமடைந்தோரைக் கைவிடு
 தல் பழி விளக்கும், விடீ-76
 சரணமல்ல தோர்சரணில்லை, மீட்-
 106 [விடீ-76
 சரணருளுதல் - அபயமளித்தல்:
 சரதமது பெறுவது-சத்தியஞ்செய்
 யச் சொல்லுது, மீட்-122
 சரதமாநெறி-உண்மையான நல்ல
 நெறி, விடை-34
 சரதம்-நிச்சயம்: நாக-143; மீட்
 198; ஸரஸம், நலம்: சும்ப-299
 சரபன், இரா. தானை-81
 சரமழை, இரா. வ-48; சரமாரி,
 முத-158
 சரம்-அம்பு, சரங்காலம், அசைவது:
 முத-159, மூல-87, இராவ.
 தே-17
 சரளச்சோலை-அழகியசோலை, இவ்
 கு, அசோகவளிகை: மாயாச-4
 சராசரம், இராணி-68, வருண-70
 சரிதை, இரா. தானை-25
 சரித்தல், இராணி-6, மூல-96
 சலம்-கோபம், அதிகா-138: மீட்-

81: கறுவு, நாக-81: அறியாமை,
 மீட்-102, சலனம், இரா. வ-163,
 சலித்தல்-கோபித்தல், பிரமா-61:
 வெறுத்தல், படைத்-83: நிலை
 மாழல், இராவ. தே-32: வருந்
 தல், அதிகா-28
 சலித்தவிராவணன் x தன்னாடிய
 வடமேரு, முத-177
 சலியாவலி, அதிகா-57
 சல்லியமகற்றுவதுஒன்று, மருத்-90
 இல. கே-44
 சவரி, மீட்-286
 சமூக்கன், மாயாசீ-82
 சமூக்கியர், மீட்-36 [149
 சமூக்கு-அவமானம், இழிவு, நாக -
 சனகநகருக்கெழுமுகென்ச் சாற்றிய
 பேரி x அனகையெதிர்கொள
 வஹந்தபேரி, மீட்-269 [72, 92
 சனகன், மாயாச-37, 39, 50, 52,
 சனகி, இரா. மந்-92, இரா. வ-220
 சன்மத்தின்தன்மை, அதிகா-228
 சாகத்தீவு, படைக்கா-10, 16
 சாகரத்தானை, அதிகா-2
 சாகினும் பெயர்ந்ததன்மை பழி
 தரும், மூல-54
 சாங்கியம், இராணி-60
 சாடுதல், அதிகா-75, நாக-143
 சாதகம்-பூதம், பிரமா-202
 சாதல், சும்ப-141, மீட்-77
 சாதி, சும்ப-135, 357, இரா. வ-149
 சாதித்தல், இராணி-30
 சாந்தம், இரா. கள-4
 சாந்துசெய்குவன், சும்ப-336
 சாபநாண், மாயாச-56
 சாபநூல்-தனுர்வித்தை, நிகும்ப-6
 சாபமொழி x இராமபாணம், ஒந்
 சாமரை, வரன. கள-23 [று-45
 சாம்பராயின. முத-193
 சாம்பவன், நாக - 176, மூல-45, வே
 லே-38: சாம்பவான், மீட்-152:
 சாம்பவான் கரடிப்பெரும்படை
 விருத்தன், சேது-41: வானரச்
 சேனையைக் கடலடைக்கவரு
 மாறு பறைசாற்றினன்-4: தேவா
 சுரபுத்தமறிந்தவன், மூல-51:
 பிரமனதுபுத்தவன், மருத்-87:
 மருத்துமலைக்குச் செல்லும்வழி
 கூறியவன்-44-26: பிரம் அஸ்திர

- த்தினுலடிபுண்டிருத்ததன்மை, சிசுரம்போல்வான்; இரா. வ-200
 17: சாம்பவானுக்குச்சாவில்லை - சிகரி, நாக-176
 15 சிசாமணி, மீட்-305
 சாம்புதல்-இறந்தொழிதல், நாக- சிகை-சுவாலை, படைத்-31, சும்ப
 57: வாடுதல்: சும்ப-11; ஒடுங் 353: உச்சி, இரா. வ-101
 குதல், விடீ-116 சிங்கநாதம், பிரமா - 104
 சாயகம், முத-59: மகர-18, மீட் - சிங்கவேறணையான், விடீ-125, வே
 சாய்-ஒப்பு, இரா. தாணை-15 [203 லே - 33
 சாய்தல், முத-51, 137: நாக - 21: சிங்கன்-மகரக்கண்ணனதுதேர்ச்ச
 99, மூல-56, அதிகா-101 ரேக்காவலான், மகரக்-7: பன
 சாய்வு - தளர்வு, இரா. வ-182 சன் இவனைப்பொருதுகொன்ற
 சாரதி, படைத்-41: சாரதிசெய்ய ன், மகர-35, பிரமா-1
 வேண்டிய தொழில், இரா. வ- சிங்குதல், விடீ-80, மருத்-68
 182 சிட்டர், இரா. மந்-53, விடீ-67
 சாரதியற்றதேர் x அறிவுமயங்குந் சிட்டர்தந்தனித் தேவன், இரா.
 தவத்தோர், பொர்வினை மகளிர் வ-103 [கன-17
 கற்பு, இந்-28 சிட்டி - சிட்டரின்தன்மை, இரா.
 சாரர், பிரமா-162 சிதைதல், நிகும் - 62, இந்தி - 8
 சாரன்=சாரணன் என்பதன் விசா சிதைத்தல், நிகும்-27
 ரம்: இனி, சாரன்-ஒற்றனுமாம்: சித்தமொத்துடன், திருமு-40
 ஒற்று - 30 [266 சித்தர், இரா. மந்-106 [வ-235
 சாரி, சும்ப 337: சாரிகை, சும்ப- சித்தியர் - சித்தர்பெண்கள், இரா.
 சாரித்தல் - சாரிதிரிதல்: அதிகா- சித்திரகூடம், மீட்-181, 192, 276
 சாரிபோதல், அதிகா-237 [161 சித்திரச்சேவடிக்கழல், முத-110
 சாருநர், அங்க-9 சித்திரத்தேர், நாக-181
 சார்தல்-ஏறிச்செல்லுதல், இராணி-6 சித்திரந்திருத்தல், இரா. மந்-67
 சார்த்தாலன் - இராவணனுடைய சித்திரம், இல. கா-88, சும்ப-261,
 ஒற்றன்: அணி-8 நாக-123, மாயாசு-60
 சார்பு-இடம்: விடீ-8, 44, 57 சித்திரம்பொருதல் - விசித்திரமா
 சார்வில்வலம், இரா. தாணை-24 கப்போர்செய்தல், இரா. வ-117
 சாலநினைத்தல் - நன்கு ஆராய்தல், சித்திரவதை, விடீ-12
 இரா. மந்-108 [25 சித்து-ஞானசொருபம்: இராணி-61
 சாலம்=ஜாலம், தொகுதி:வருண- சிந்தனை, நாக-274, பிரமா - 170,
 சாலவலசினென், நாக-287 தல் - மனங்கடுதல்
 சாலிகை-கவசம், மூல-208, வே சும்ப-130 [102
 லே-50 [35 சிந்தாகுலம், அதிகா - 87, நிகும் -
 சாலிவெண்கதிர் x புரவி, படைத்- சிந்தித்தல். இரா. மந்-106
 சாலுதல், மூல-43 சிந்து-சமுத்திரம், இரா. மந் - 94:
 சால், இரா. மந்-93 ஓர் பண், இரா. சோ-88
 சால்பு - மேன்மை, இல. கா-88 சிந்துதல், இரா. மந்-113, வருண-26,
 சாவர்ணியகரணி, மருத்-27 முத-175, சும்ப-89, மாயாசு-75,
 சானகி, இரா. மந் - 75, இரா. இந்-55
 தாணை-6, சும்ப-11 சிந்துரம் - ஓர்வகைச் செம்பொடி,
 சான்று-சாட்சி, இராணி-67: பெரு அங்க-24: டாணை, பிரமா-56
 மருத்-108 சிந்தைசீரினுயர்தல், நாக-149
 சான்றுக்குச்சான்றிலை, மீட்-104 சிந்தைபின்வரச் செல்பவன், மீட்-
 சான்றோர்கேட்கும் மொழி-புகழ், சிந்தையுட்புக பிரமா-91 [203
 சிசுரம்-மலை, நாக-67, மாயாசு - 66 சிபி, விடீ-110, வேலே-49

சிரங்கொய்துபொருத்தினுற்
பொருந்தாது x இழந்தவீரம் இ
னிவராத: சும்ப-331
சிரதலங்கரஞ்சேர்ந்திடல், இராணி-
-37
சிரத்தவன் - தலைமைபெற்றவன்,
இரா. மந்-27
சிரத்தினுண்மறை யிறைஞ்சுவந்
தேடவுஞ்சேயோன், இரா. வ-123
சிரத்தை - ஊக்கம், இரா-மந்-28
சிரத்தொகை - சிகரவரிசை, மீட்-
-264
சிரப்படை-சிறந்தப்படை, இல. கே-
சிரமுகம், இரா. வ-200 [40
சிரமொருங்குதல் - தலையறுதல்,
இரா. மந்-90.
சிரற்றுதல் - ஒலித்தல், சும்ப-269
சிருங்ககீபரி - சுகனுடைய நகரம்,
விடை-31
சிலந்தி x கடவுள், பிரமா-226
சிலம்பு, மூல-8, களியா-8
சிலவர், இரா. மந்-39
சிலவர்கா - 6 x கூற்றின் புரு
வம், முத - 143: வானவில்,
பிறை, இரா. வ-78
சிலவரால், முத - 143 [-96
சிலையின்மாற்றமென்றானெலி, முத
சிலையொலிமழையைச் சீறல், அதி
சில்கணை, அதிகா-10 [கா-181
சில்லரிசசதங்கை, களியா-3
சில்லியந்தேர், மூல-3
சில்லியல்கோதை, இல. கே-3
சில்லுடல்-சிறியஉடல், படைக்-52
சிவனுதல், சும்ப - '46, இரா.
தானை-13, மூல-114
சிவந்தகுன்று-உதயமலை, வருண-3
சிவபெருமா னுலமுண்டது, இந்
- 49: சிவபெருமான், மாயாச -
21, நிகும்-124, மூல-11, 24, 50,
இராம.தே-23, இரா. சோ-18,
58, படைக் - 23, 25, 26, மீட்
115: சிவபிரான் களிற்றின்தோல்
போர்த்தல் x பவளமாளிகை
புகைசுற்றல், இல. கா-44. சிவ
பெருமானுக்கு எட்டுத்தோள் -
சும்ப-24, காண்குதோள்-76: சிவ
பெருமான் யமனை யுதைத்தல்,
நிகும் - 124: தந்தை

லொன்றை யறுக்கவமைந்தது,
சும்ப-145: இராமனுடைய உண்
மைநிலையை யுரைத்தது, மீட் -
113: சிவன்முதலியோர் காரண
மிதெல், மூல-166: சிவன்பிரமன்
முதலியோராலும் இராமன் அம்
புகள் அளவிடமுடியாமை-220
சிவிகை, விடை-11
சிவிறியோடுதல், மீட்-348
சிவையின் வாய் x திறந்த மூக்கு,
செந்தீ யுயிர்ப்புறுதலி லுவமை:
சும்ப-14
சிறத்தல், சும்ப-351, இரா. வ-153
சிறப்பு, விடீ-43, இல. கே-27: நாக
சிறிது-சற்றுநேரம், முத-214 [-76
சிறியர் - வலிமையற்றவர், அற்பர்:
மாயாச-30, மாயாச-65
சிறியன், இரா. மந்-113
சிறுகுறள், முத-110
சிறுதாதை, நிகும்ப-129
சிறுதொழில், சும்ப-90, முத-107
சிறுநகை, இரா. தானை-35 [357
சிறுநெறி அநருமநெறி, சும்ப -
சிறுமானுடர், இரா. மந்-58
சிறுமை, மாயாச, 1, 2, சும்ப-84
சிறுமைகண்டவர் பெருமைகண்
டல்லது தேரூர், வருண-14
சிறுவர்-புதல்வர், இரா. மந்-85
சிறுவிலைநாள், இரா. வ-52
சிறை, ஒற்று-35, மாயாச-37, மா
யாச-38 [-245
சிறையான்வேதங்கன்பாடுதல், நாக
- டச்சரம், இரா. வ-101
சிறையாழிற்றிறமை, சும்ப-27
சிறற்றவை, விடீ-136
சிறுறியல் இரா. கள-23
சிறுறையாளன், இரா. வ-44
சினக்கொடுப்படை, இரா. மந்-103
சினக்குசெய்தல், இரா. வ-153
சினத்துணர், மாயாச-26
சினப்போர், இரா. மந்-58
சினவுண்மை, சும்ப-17
சினவுதல், இரா. மந்-84, மூல-163
சினையால், இராணி-102 [மீட்-112
சினையின்பந்தம் - தேக சம்பந்தம்,
சின்னஞ்செய்தல்-வெட்டுதல், மா
யாச-45 [177, பிரமா-52
சின்னபின்னங்கள், அங்க-1, நாக-

சின்னமானவர், இல. கே-65

சின்னீர்-சொற்பீர், சும்ப 39

சின்னெறி, மருத்-16

சீகரம்-நீர்த்திவலை, ஒற்று-21

சீசி, சும்ப-298

சீதம், இரணி 86, நாக-245

சீதையின் சிறந்த குணங்கள், மீட்-

60, வானின்று வந்தவன் - 124:

இலக்குமியினயிசம், இரா.மர்-81,

இல. கா - 12, மாயாச - 53:

மண்ணில் வந்தவன், சீதைக-25:

சீதைக்கு உயிர் இராமன், மாயா

ச-24: சீதை தன்னாலியை வைத்

துக் கொண்டிருக்கக்காரணம்

-22: சீதைமே மனியைப் பிற

ராற் புல்லமுடியாது சும்ப-81:

சீதையின் தீரமொழி, மாயாச-19-

24, 71: சீதையென்றொருகொடுங்

கூற்றம் தேடினர் அதிகா-117:

இலங்கையிலவந்த நாள்

முதல் அமரர் அரக்கரிடம் அச்ச

மொழி தல், இரா. மர் -

91-94: சீதையை விடின நல

மென்றது, இல. கா-16, அணி-

16: சும்ப - 95, இந் - 6: சீதை

யென்றமிழ்திறீரேய்த்த

நஞ்சு, இரா. சோ - 5

சீதையழத் தேவதாஸ்திரீகள்

அழுதல், சீதைக - 5: சீதை

சிறைப்பட்டிருத்தல் x குண்டை

அளற்றில் விழுதல், மாயாச.40:

சீதையைப் பிரிந்த இராமன் x

துணைபிரிந்தயருமன்றிற் சேவல்,

இல.கா-30, சீதையைச் சிறையில்

வைத்தல் x தீயைத் துகிலிடைப்

பொதிதல், விடீ - 47: சீதை

யைக் காதலித்தல் x தீயினையப்

புறுதல், இரா. மர் - 48: சீதை

இராமனைக்கண்டும் சாரமுடியா

மை x நீர் நசைமான் நீர்த்தடங்

கண்டு அங்குச்சாரத் தடைபெ

ற்றமை, மீட்-71

சீயமா, மூல-80

சீயம் x அங்கதன், அங்க-13

சீயம்தும்பியைத் தொடர்வதல்லாற்

குரங்கினைத்தொடர்வதுண்டோ,

நிகும்-98

சீரிற்செல்கின்றதில்லை யிச்சேரு:

சீரிற்று, சும்ப-42 [முத-216

சீர்-அலங்காரம், மீட்-87

சீர்க்கு உறவு-செல்வத்திற்கு உறவு,

விடீ-66

சீர்த்தல், மீட்-310

சீர்த்தியோதுதல், இரணி-165

சீலச்சேனை, படைக்-45

சீலம், விடீ-84

சீறுதூல்-போர்தூல், நாக-117

சீற்றமுந்தானு நின்றான், முத-156,

சும்ப-188

சுகசாரணர் நிசவடிவம் பெறுதல்-

இரத்தான்மாறுபட்டபொன்நிச

வடிவம்பெறுதல், ஒற்று-31

சுகம்போர், இல. கே-83

சுகன், ஒற்று-30

சுக்கிரீவன் x மேரு: விடீ-131: x

நரசிங்கம், மகுட-21: x கடைந்த

முதுகொள்ளும்வள்ளல், நாக70:

x சடாயு, மகுட-5: x வால-17:

சுக்கிரீவனை இராவணனுடைய

தோள்கள் சுற்றுதல் x சூரியனை

ஊர்கோள்கதுவுதல்-19:

வனை ஒளிமறைத்த வரக்கன் x

வெங்கதிர் கார்த்தொரு மேகம்,

-20: சுக்கிரீவன் விடீடணனைத்

தழுவுதல் x பகலும் எல்லியுத்தழு

வுதல், விடீ-123: சுவேல மலையி

லிருந்து இராவணக்குன்றிடைப்

பாய்தல் x சூரியன் ஒருமலையிலி

ருந்து வேறொருமலையிற் பாய்

தல், மகுட-4: சுக்கிரீவன் முன்

அஞ்சாது நின்றிராவணன் x ஆ

லவிடம் அன்றிவரநின்றசிவன்-7:

சுக்கிரீவன் இராவணன் முன்னிற்

றல் x கயிலை நீலவரைமுன்னிற்

றல் 7: சுக்கிரீவனோடும் அறுவரா

றம், விடீ 146: சுக்கிரீவன் வச

சிரமுட்டியைச் சிதைத்தல், முத-

54: சும்பனை மாய்த்தல், அதிகா-

247: சூரியசத்துருவைக் கொல்

ல், படைக்-87: இராமனடித்தல்

த்து இராவணனது மகுடமணி

யைச்சூட்டல், மகுட-33: சுக்கிரீ

வன் பிரிவினால் இராமனுக்கு நே

ர்ந்ததில்லை-35: சுக்கிரீவன் இராவ

ணனது மெளலிமணி கொண்ட

போது படைக்கல முண்டோ, அணி-15: சுக்கிரீவன் அங்கதனை யும் விலக்கி இராவணனெறிந்த வேலேற்கமுன்செல்லல், வேலே-31: சுக்கிரீவன் முதலியோர் மானுடவடிவங்கொள்ளல், மீட்-162: சுக்கிரீவனை இராமனனூடற் தது சவரிசொல்லால், மீட்-287 சுடரவன்சேய், மகுட-19 [தே-14 சுடரைந்து - பஞ்சாக்கினி, இராம. சுடரோன்-தழல்வண்ணனானசுவன் மூல-151 சுடரோன்மகன், இரா. வ-164 சுடர், நாக-5, மீட்-83: சுடர்கள் சுற்றுற நடுவட்டோன்றும் நாயகப்பரிதி x அரக்கர் சுற்றுற நடுவட்டோன்றும் இந்திரசித்து. பிரமா-11

இராணி-87 சுடர்தல், மூல-215 சுடாப்படை x மேகத்துதிக்கும் நெருப்பு, இரா. வ-43 சுடுதல், ஒற்று-48, இரா. வ-194 சுடேணன்-ஓர் வானர வீரன், இரா. தானை-32, பிரமா-179 சுட்டியவலி, இந்-5 சுணங்கு, மீட்-61 சுண்ணம், நடல்கா-5, ஒற்று-21 சுதைத்தலன், மகுட-11 சுதையம்-நட்சத்திரம், மகுட-4 சுந்தரம், கும்ப-355, மகர-14, மாயா சுந்தரியர், மீட்-227 [ச-16 சுபாகு, இராவணன் மாமன்: அவனு டையவதம், அங்க-32 சுபாரிசன்-ஓரர்க்கத்தலைவன்: அங் கதனால் தெற்குவாயிலிற் கொல் லப்பட்டான், முத-80 சுமத்தல், இராணி-3 சுமந்திரன், மீட்-352, திருமுடி-37 சுமித்திரை, சீதைக-15 சுமித்திரைசிங்கம், கும்ப-208, 247 சுமை, வருண-31, மாயாச-40, 50 சும்மை, விபீ-62, களியா-2 சுயம்வரகாலம் யுத்தகனம் முதலிய விடங்களில் மாதாரைப்பலரும் பார்க்கலாமெனல், மீட்-46 இல்-3 சுரபி, விடை-15 சுரம்-பாலிலிம், மீட்-71

சுராலகு, மூல-157 சுரர்க்கிறைவன், இராம. தே-28 சுரிகை, மாயாச-8 சுரிகைவான், மாயாச-70 சுரிதல்-பூதைதல், சேது-19 சுரித்தல்-சுருளுதல், இராணி-187; புதைதல், பதிதல், முத-11. கும் ப-197, இரா. வ-1 சுரிவ'ளாமுத்து, மீட்-340 [170 சுருக்கம்-குறைவு, விபீ-69, மூல-சுருக்கில்நான்மறை, இராணி-10 சுருங்குதல், இரா. மந்-62, இரா. வ-75 சுருதி x குதிரை, திருமுடி-2 சுரும்பு, கும்ப-100 சுருள்-சுருளுகை, பிரமா-148: சுழல் காற்று, இரா. வ-92 சுருள்திரை, வருண-49 சுலவுதல், நாக-69: சுலாவுதல், நிகும்-19 [மகர-29 சுவடு, இரா. தானை-1, படைத்-26, சுவடெறிதல்-தழும்புபடுதல், தழும் பை நீக்குதல், நாக-61 சுவணக்கோலம் - பொன்னிறம், இரா. வ-141 சுவறுதல்-வற்றுதல், முத-191 சுவாதவாதம், கும்ப-50 சுவேலம், மீட்-129 சுவையறியப்பினலூறல், கும்ப-14 சுவையாறு, மீட்-312 சுழல்கண், இரா. சோ-29 சுழி, இராணி-87, கும்ப-297 சுழிகளிற் சுரித்துத்தோன்று தாம ரை x முழுமீதேழு மாதர்முகம், முத-11 சுழிதல்-வளைதல், முத-115: சுழித்த ல், கடல்காண்-4, பிரமா - 152: வட்டமிடுதல், கும்ப-350 சுழியம், இரா. வ-205 சுளித்தல், அதிகா-170, பிரமா-37 சுள்ளியிலுறைகுரங்கு, இரா. மந்-25 சுறவம், மூல-20 சுறவினம், சேது-23 [92 சுறுக்கொள்ளுதல், மகுட-12, மூல-சுறுநாறுதல் - தீப்பற்றிய நாற்றம் நாறுதல், இரா. மந் - 13 see நிகும்-112 சுற்றிச்சூழ்தல், இராணி-147 [206 சுற்றுதல்-சூழ்தல், முத-234, மீட் -

சுற்றுமுற்றும் வளைத்தல், மூல-133
குடுண்ணல், மாயாச-40

குடுமுமேனி, மீட்-96 [வ-16

குதன்-பாகன், கும்ப-217. இரா.

குதார்முலை, மீட்-180

ரம்-குட்சுமத்தன்மை: இரா.
தா-16

குரியசத்தூரு, இரா. மந்-43, இல.
கே-38, படைத்-21, 50

குரியசந்திரர் அமுதுண்ணவந்தஇரா
குசேதுக்களைமாயற்குக் காட்டுத
ல் x விபீஷணன் சகசாரணரை
இராமனுக்குக் காட்டுதல், ஒற்
று-63

குரியனத்தமித்தல், கும்ப-2

குரியனிலங்கையையும் எட்டிப்பார்
க்கவஞ்சுவான், இல. கா-24

குரியனுடல்கடையப்பட்ட செய்தி,
இரா. தே-10

குரியனுதித்தல், இந்திர-34

குரியன் தேரிற் பூட்டிய குதிரை
கள் பசுமைநிறமுடையன, இரா
வ. தே-19

குரியன்புதல்வன் இராவணன் மேற்
பாய்தல் x அனுமான் குரியன்
மேற்பாய்தல். மகுட-2

குரியன்மேருவில் மாறி வடபாற்
செல்வான், மருத்-56

குரியன்மேற்பாய்ந்தவனுமன், முத-
245, மகுட-2

குரியன்மைந்தன் பதினேழு வெள்
ளஞ் சேனையோடு இராமனைப்
பிரியாநிருத்தல், அணி-5

குரியாத்தமனவருணனை, விபீ-155,
ஒற்று-19, மகுட-50, நாக-178,
பிரமா-87, மீட்-273, 317

குரியோதயவருணனை, இல.கா-24,
அணி-24,படைத்-55, மீட்-189,
305, 318

குருளோர்-தேவர், கும்ப-122

குர்,முத-235,படைத்-435 மூல-198

குர்ப்பணகை, கும்ப-235, மீட்-282

குலமீற்றவோசை x இராமன் சிவ
தருசையிறுத்தபேரொலி, கும்ப-
261 [44

குலமென்னத்தொளைக்கும், ஒற்று-
குலம் x னவயுஞ்சாபும், இரா.வ-130
குலி, படைத்-35, மாயாசீ-7

குலுதல், இரணி-138, இரா. சீசா-
41. இரா. வ-165

குலை-குடைதல், இரணி-77

குல், சேஷ-7, இரா-தாணை - 17,

இரா. வ-42

குழல்-இடம், தங்கிடம், சுற்றிடம்,
கடல்கா-7, விபீ-131, நாக-218:

சோலை, விபீ-24: வழி-54

குழி,அதிகா-60,மூல-66, வேலே-9

குழிக்கொடுங்காற்று, நிகும்-155

குழ்ச்சி, இரா. மந்-74, 109

குழ்ச்சியின்கிழவர், இரா. மந்-11,
விபீ-19

குழ்தல்-சுற்றுதல் கவிதல், எண்ணு
தல், விபீ-54,சேஷ-7,முத-189,
விடை-10

குழ்வினை, விபீ-4

குழ்வ, ஒற்று-38, அங்க-5

குளுறவு, அங்க-6

குள், அதிகா-34, பிரமா-62, நிகு
ம்-78

குறைமாருதம் x கும்பகர்ணன், கு
மப-350

குறையாடுதல்-கொள்ளை கொள்ளு
தல், இரா. மந்-12

குன்மழை, இரா. வ-41

குன்முகில், நிகும்-23

செகதலமடந்தை, மீட்-357

செகுத்தல், மீட்-278

செக்கரந்தி x நெடுவாய், கும்ப-379

செக்கராம்-தேமா, இல. கா-43

செக்கர் x குருதிப்புளல், முத-29

செக்கர்மேகத்துச்சிறுபிறைமுழை
தல் x பிரகலாதனுடைய மேனி
யில் வெண்ணிறப்பற்கள் அமுந்
தல், இரணி-89

செங்கட்கார், முத-150, நாக-169

செங்கணன், மருத் - 104, இரா -
கள-19

செங்கண்மீன், பிரமா-54

செங்கதிரவன், மகுட-20: செங்க

திரோன், மூல-198 [மகுட-51

செங்கதிர்ச்செல்வன், விபீ - 130,

செங்களம், நாக-216,வான. கள-6

செங்கேழ்நிறம், வான. கள-21

செச்சை, அங்-42, திருமு-5

செஞ்செவேபடர்வர், வருண-13

செஞ்சோறு, நாக-174

- செண்டை-ஓர்வாச்சியம், பிரமா-5
செந்நெல்-அழிதல், தவறுதலென்
பாருமுனர், நிரும்-132
செநுதை-பொருதை, குற்றமென்
பாருமுனர்: நாக-22
செநுத்தல்-சோர்தல், இல. கா-6
செந்தாமரைக்காடு, மீட்-213
செந்துகில்நனைந்து அல்குலிற்
பொருந்தநாணுதல், சேது-14
செந்தேன், மாயாச-86 [159
செம்பிட்டுச்செய்தவிஞ்சி, கும்ப-
செம்பு-செந்நிறம், முத-20: தாமி
ரம், மகுட-42
செம்புணர் முத-50
செம்புண் x உடைந்தகழையுற்று
ப்படராறு, மகுட-18
செம்பொத்தகுருதி, இராணிய-125:
See முத 27
செம்பொணம்பரம், முத-210
செம்மணி, இரா மந்-5
செம்மல், விடீ-130, மீட்-125
செம்மாத்தல், இராணி-164
செம்முகக்கார், முத-61, கும்ப-103
செம்மை - நேர்குணம், செந்நிறம்:
விடீ-62, வருண-45, நிரும்-176
செயிர்-குற்றம், பகைமை, இரா. வ-
170, இராணி-144; திருமு-18
செயிர்ப்பினு மழகு செய்யுமுகம்,
செய்-கழனி, சீதைக-20 [ஒற்று-22
செய்குதல் - கிரித்திரிமச்செயல்,
அதிகா-66
செய்கைதீட்டுதல், முத-119
செய்ஞ்ஞர், இரா. மந்-17
செய்தல், இராணி-107, செய்தவுத
வியற்கருத்திலோன், விடீ-117
செய்திறம், அணி-3, மீட்-29
செய்ய, மாயாசீ-24, மூல-152
செய்யோன், நிரும்ப-163
செய்விணையுசாவுதல், இரா. மந்-42
செரு, கும்ப-212
செருக்கனம், இரா. மந்-103 [67
செருக்கினர்வலியராதல், மாயாசீ -
செருக்கு, இரா. மந்-102, மூல-150
செருக்குதல்-மகிழ்தல், மீட்-320
செருநர், முத-142, கும்ப-152
செருப்பெய்தல் - போர்புரி தல்,
இல. கே-34
செருமங்கை, மூல-122
செருமுதல்-நெருங்கல், வருண-21
செருவொருங்குதல்-போர் நெருங்
கிநேர்தல், இரா. மந்-90
செல்-இடி, மின்னல், மூல-199, பிர
மா-9: மேகம், மூல-85
செல்லல், மூல-85
வ-185
செல்லுதல்-ஆராய்ந்தறிதல், இரா.
வ-214
செல்வந்தீராவீன, கும்ப-22
செல்வி, மீட்-154 [15
செவி, விடீ-35, களியா-17, அங்க-
செவிடுசெல்லல் - செவிடுபெதல்,
நாக-104, மாயாசீ-76
செவிபொத்துதல், மீட்-221
செவியினுண்ணுமமிழ்து-, பிரமா-8
செவ்வருள் விலங்குகில், சேது-29
செவ்வழி - தருமமார்க்கம், நேர்
முறை, மாயாச-1, இல. கா-9, அழ
குவழிகை, இரா. மந்-5
செவ்வன்-சேரே, மீட்-88
செவ்வி, விடீ-151, இரா. வ-210
செவ்வேரினைதல், அதிகா-156
செவ்வை-நேர்மை, இரா. வ-217,
மீட்-335
செழுமை, விடீ-150, இரா. சோ-
17, மூல-94, 228 [நிரும்-145
செறிதல், முத-246, கும்ப-255,
செறித்தல், கும்ப-197
செறிவு, பிரமா-96
செறுத்தல் - சீறுதல். கோபித்தல்,
மூல-129, 139, இரா. வ-171,
நெருக்குதல், இரா. மந்-60
செறுநர்-பகைவர், இரா. மந்-1
செற்றம்-சினம், இரா. மந்-60
செற்றனர்-மாறுபட்டவர், இரா.
மந்-19
செற்றுதல் - அழுத்துதல், மகுட-
14: நெருங்குதல், மருத்-54 [61
சென்னிக்குக்கை நங்கை, வருண-
சென்னிதாழ்க்கச் செவியிடைச்
செப்புதல், முத-82
சேகு-உறுதி: நாக-14: குற்றம்,
மூல-233, ஐயம், மாயாசீ-
சேக்கை, கடல்கா-3, மாயாச-29
சேடகம்-பெருமை, பிரமா-6
சேடர், பிரமா-170

சேடன், இரா. வ-25: உலகைத்
தாங்கிநிற்பன், படைக்கா-37:

x மாருதி, திருமு-4

சேடி, மாயாச-88

சேடு-உயர்ச்சி: சும்ப-287,

சேண், இரா. வ-38

சேதனை-அறிவு, இரா. வ-16

சேதித்தல், மீட்-68

சேது x ஓங்கிய சேடன்முதுகு, சே

து-66: சேதுறுயோசனைநீளமு

ம் பத்துயோசனையகலமுமமைந்

தது-71: சேதுபந்தனம், சேது-

51: ஒற்று-62: சேதுவாகப்பெற்

றிலமென்று கக்கையும் தவம்புரி

கின்றாள், மீட்-172: சேது வான

ரேசர் தொகுத்தது - 166:

சேதுவினேற்றம், மீட்-172 இல்

உள்ளபாடல்கள்: சேதுவின்

தொடர்பாற் கந்தமாதனமும்

பாவனம், மீட்-168: சேதுவின்

தோற்றம், சேது-66-69: சேது

வுக்கும் கக்கைமுதலிய நதிக

ளுக்குமுள்ள வாசி, மீட்-169

நாக-78

சேமத்திண்சில, படைத்-49

சேமத்தேரீராயிரம், முத-105

சேமம், அங்க-12, நாக-23, இரா.

சேமவீடு, இராணி-42 [வ-60

சேமவெம்படை, சும்ப-105

சேமித்தல், நிகும்-147

சேயகாலம், கடல்கா-3

சேயவர், அணி-3

சேயவன்-அழகியவன், இல.கா-12

சேயவன - சேய்மையிலுள்ளவன:

இராணி-128

சேயிருமணி, முதற்-105

சேய்-குமாரன்: பிரமா-162

சேய்மை-தூரம், மருத்-36

சேர்ப்பு-எல்லை, மருத்-53

சேவகச்செய்கை, சும்ப-30

சேவகம்-வீரம், படுக்குழிடம், நாக-

10, களியா-19

சேவகர்-காலாள்வீரர், முத-44

சேவகன், அங்க-7, சும்ப-331

சேவடிசுவாரெய்துந் தன்மை,

வியீ-158

சேவடிநீராவார் பாவம் நீங்கி

யமரீவார், வியீ-153

சேறும் x 'செல்' என்பதன் தன்மை
ப்பன்மை, மூல-187

சேற்றுட்சுரிசின்ற குன்றம் x ஒளிச்
சின்றவுலோபர், சேது-19

சேனை இலங்கையிற் புகுதல் x கால
ன் சடலை மற்ரோரிடத்திடைச்
சேர்த்தல், படைக்கா-6)

சேனைகாவலன், இரா. மந் - 15

சேனைகாவான், இல. கா-1

சேனைநாதன் தாய்ப்பாட்டன் கூறி

யதைக்கண்டித்தல், ஒற்று-51

சேனைமுந்நீர், மாயாச-75

சேனையகத்தும் புறத்துஞ்சுற்று,

தல், கடல்கான்-2 [-126

சேனையாடவர்-சேனாவீரர், அதிகா

சேனையிற்பிடிக்குங் கொடிகளின்

வருணை, சும்ப-101

சையத்தினுமுயர்வுற்றனம த மா,

அதிகா-163 [வம், அதிகா-50

சையப்படிவம் * மலைபோன்ற வடி

சொரிதல்-வெளிப்படல், பொ

ல், நிகும்-50, மூல-159

சொரிவு-நீர்ப்பெருக்கு, மீட்-228

சொர்க்கத்தார், இரா. வ-225

சொல்-புகழ், மருட்-48, சாபச்சொ

ல், படைத்-76 [See முத-91,

சொல்குகின்றது, மாயாச - 81

சொல் தவறலாகாது, வியீ-118

சொல்லமிழ்தமன்னாள், வியீ-150

சொல்லறுக்கும்வலியரக்கர், மூல -

102

சொல்லாடுதல், அதிகா-55 [48

சொல்லாயெனவின்வல், அதிகா -

சொல்லுதல் - பழிக்கப்படுதல்:

இரா. மந்-111

சொல்லும் பொருளு மாகின்றான்

கடவுள், நாக-257

சொல்லொன்றாய்ச் செய்கையொ

ன்றாய்த் துஞ்சுதல், இரா.வ-15

சொறிந்துதினவுதீர்தல், மூல-10

சொற்குன்றுதல்-சொல்லையீறுதல்,

அதிகா-81

சொன்னவா சொல்லா வண்ணம்

அதிசயந்தோன்றுதல், இல.கே-

சோணிதக்கண்ணன், மகரக்-7[48

சோணிதம், இந்நி-26

சோதனை-பரிசோதித்தல், இராணி-

105: தூண்டதல், இரா. வ-6

சேரதி, சும்ப - 277
 சோதிடர், மீட்-211
 சோதியான், மருத்-55, மீட்-2
 சோபனம், மீட்-17
 சோரன், இந்தி-53
 சோரி-இரத்தம், படைத்-34, நாக
 -126: சொரிகை, விடை-(6)
 சோர்தல், நாக-126. இரா-171
 சோர்வு, விடீ-44, நாக-204
 சேநனை மாரி, பிரமா-59, 68
 ஞாலங்கடலோடுகுடித்தல், இரா.
 வ-140
 ஞால மிருளி வீங்குதல் x திங்கள்
 அரவம்விழுங்கிநீங்கல், வரு-4
 ஞாலமுடையான், படைத்-77
 ஞாலமுண்டவ, சும்ப-122
 ஞாலமேழுநாகமேழு மாணும்வில்,
 மூல-78 [சும்ப-24
 ஞாலம்வயிற்றிடைவைத்தமாயன்,
 ஞாலவாளி, மூல-95
 ஞானி-நாய், வேலே-17, மூல-25
 ஞானக்கணை, இரா. வ-123
 ஞானக்கண்ணுடையார்மேல் நினை
 யாதார்வினையஞ்சிந்துதல், இரா.
 வ-129
 ஞானநாயகன், இராணி - 23, சே
 து-68
 ஞானந்தொடர்ந்தசுடர், நாக-255
 ஞானமுற்றினார், விடீ-154
 ஞானமூர்த்தி, மீட்-321
 ஞானவாழ்க்கை, சேது-70
 ஞானவாளி, மூல-95
 ஞானி, இராணி-19
 தகர்தல்-முறிதல், இரா. மந்-113
 இரா. வ-164
 தகவு, கடல்கா 8, விடீ-45, முத-
 213, சும்ப-359
 தகனசம்ஸ்காரம், இரா. வ-250
 தகுதல்-ஒத்தல், இரா. வ-119
 தகுதியாய்நின்றமாருதி, முத-222
 தகை, விடீ-63, இராணி-113, அதி
 கா-138, இரா. வ-160
 தகைப்பு, அதிகா-207
 தகைப்புலம் - தடுத்தலை யுடைய
 டம், விடீ-65
 தகைமை-தன்மை, இரா. மந்-103
 தக்கவாறு, நிகும்-4
 தக்கை-ஓர்வாச்சியம், பிரமா - 5

தக்கோர்கெட்டாலும் வண்மை
 யொழியார், சேது-18 [-320
 தக்கோர்முன்வாக்கிமுத்தல், சும்ப
 தங்குதல்-அடங்கிவிடுதல், தடைப்
 படுதல், இரா. மந்-21, இராணி -
 91, சும்ப-18 [ல், அங்க-32
 தங்கையின்மூக்குமுதலியன் அரித
 தசங்கம் = தசாங்கம், முத-99
 தசமுகத்தான்-இராவணன், மகுட
 -15 [211
 தசமுகக்கரம் x கடலினலை, முத-
 தசரதன், மாயாசீ-80: இவன்சம்பர
 னைப் பொருது வென்றவன்,
 இரா. மந்-82, நிகும்-73: தசர
 தன் இராமனைப் பெற்ற மேன்
 மை, மீட்-118: 120-கைகேயியி
 ன்நீதுகொண்டசினத்தை இரா
 மன்மொழியால் தவிர்த்தல், மீட்
 -131 *
 தசம்பு-குடம், சேது-17, மூல-21:
 கலசம், அதிகா-234: பாலிகைப்
 பாத்திரம், இரா. தே-13
 தசம்புநுண்ணெடுங்கோள், பிரமா
 -167
 தசை, சும்ப-73, இரா. வ-87
 தச்சன், இரா. மந்-4, மகரக்-31
 தஞ்சமென்றடைந்த வீரரை விட
 டிச்செல்வதிலும் சாதல் நன்று,
 மூல - 47: தஞ்சமென்றடைந்
 தோர்தம்மைப் பிழைசெய்யலா
 மோ, ஒற்று-28
 தஞ்சம், விடீ-144, இரா. வ-179
 தஞ்ச - அடைக்கலப் பொருள்,
 விடீ-126: எளியது-115: பற்றுக்
 கோடு, இரா. மந்-16: நிலையா
 னது, படைத்-8
 தட, கடல்கா-5* [வரை, முத-4
 தடந்-நதி, வான. கள - 26: தாழ்
 தடவுதல், வேலே-22
 தடறு-உறை, இரா. சோ-5
 தடி - மாய்சம், வான. கள - 17:
 = தடித், மின்னல், அதிகா-23
 தடிதல் - அறுத்தல், முத - 231,
 சும்ப-348 [கள-17
 தடித்தல், அதிகா - 133: வான.
 தடித்து-மின்னல், இரா. வ-45, 237
 தடித்தெறித்தல் x சுடந் வீசுதல்:
 இரா. வ-43

தடிந்து-தடிந்தேன்: இறந்தகாலத் தன்மைமுற்று, மீட்-151
 தடியோடுதுடக்கிய கொண்மு x x மதக்களிற்றின்பின்னே செல்லும் பிடி, அதிகா-23 ,
 தடுத்தல், சும்ப-189
 தடுமாறல், நிகும்-146
 தடை, அதிகா-251, மீட்-163
 தட்டல்-தடுத்தல், மீட்-169
 தட்டவுயரம், மகுட-15
 தட்டு-தேர்த்தட்டு, சும்ப-229
 தண்ப்பு-பிரிவு, மீட்-98
 தணிவு, நாக-185
 தண்கதிர், மருத்-36 [181, 277
 தண்டகம், தண்டகவனம், மீட்-
 தண்டம்-தண்டனை, படைத்த-10
 தண்டலை, மகர - 13, x திரை,
 ஒற்று-7
 தண்டல் - நீங்குதல், இரா. மந்-8,
 சும்ப-268, இராவ. தே-32
 தண்டாயுதமெறிதல், இரா.வ-105
 தண்டு-ஒர்ப்படை, தடி, இராணி-11,
 முத-9, 37
 தண்டல்-ஒர்காலணி, சும்ப-252
 தண்டோடு தண்டுமோதுதல் x
 இடியே:டுஇடி கிட்டெதல்: அதி
 தண்ணளி, விடீ-102 [கா-244
 தண்ணீர்பெருதுவிளிந்து வீழ்தல்,
 தண்ணுமை, திருமு-33 [நாக-164
 தண்மை-அற்பம், இராணி-124
 ததிமுகன், இரா. காளை-33, பிர
 மா-179, விடை-8
 ததும்புதல், கடல்கா-8 [முத-113
 ததைதல், சும்ப 101, மகுட-4,
 தத்தாதல்-தாவிப்பாய்தல், ததும்பு
 தல், பரவுதல், முத-66, இரா.
 தாளை-5, அதிகா-267, மீட்-346
 தத்துவம், இராணி-61
 தந்தி, இரா. மந்-113, அதிகா-140
 தந்திரம், சும்ப-129, படைத்-9,
 மீட்-352 x காற்றுறு, சாம்பல்,
 தந்திரியர், மீட்-227 [சும்ப-96
 தந்தை, மீட்-233, 285
 தந்தை காணத்தந்து புதல்வராற்
 பொலிந்தான், விடீ-146
 தந்தைதந்தை-பாட்டன்: நாக-149
 தபன்னமைந்தன், மீட்-175
 தபோதரிப்பெரியோன், மீட்-189

தபோதனர், மீட்-135, 278
 தப்பு-சூற்றம், மூல-15
 தப்புதல்-தவறுதல், இராணி-142
 தமரம்-ஒலி, வருண-16
 தமர்- இரர். மந்-91, அதிகா-52
 தமனியக்கச்சு, இராவ. தே-5
 தமிழணைவிழுக்கமன்னதனிச்சிலை
 வழங்குஞ் சரம், இரா. கள-25
 தமிழன், பிரம-201
 தமிழ்முனி, நிகும்-9, மீட்-174, 279
 தமையன், சும்ப-158 [77
 தம்பி, மகா-18, மாயாச-77, மருத் -
 தம்மடங்குமுனிவர், இரா. வ-201
 தம்முன், வேலே-47
 தம்மைத்தாமுணர்தல், இராணி-61
 தயரதராமன், திருமுடி-25
 தயா-மீட்-37
 தயிருக்கனமுனைகள், முத-174
 தயிலம், இரா. சோ-61
 தரக்கம், விடீ-27, அதிகா-263
 தரமலாப்பெரியோர், இரா. மந்-118
 தரம், இரா. மந்-6, மீட்-181
 தரளக்கண்ணீர், கடல்கா-8
 தரளத்தாமம், இரா. வ-118
 தரளப்பத்தி, மீட்-44
 தரளப்பந்தர் நடுவைத்த மரகத
 மணி x பாற்கடல்வைகும் பர
 மன், இல. கா-41
 தராதலமகள், மீட்-305
 தரித்தல்-நிலைபெறல், முத-174
 தருக்கு, சும்ப-348, நாக-81, பிரமா
 175, வேலே-11 .
 தருக்குதல்-செருக்குதல், விடீ-80,
 முத-18: உடைத்தல், மீட்-171
 தருணமங்கை, வருண-5
 தருதல்-பொருந்துதல், இராணி-12,
 படைத்தல்-52, காத்தல்-136
 தருப்பை, ஒற்று-17, நிகும்-57
 தருமதானம், விடீ-100°
 தருமத்தைத் தள்ளிவாழ்ந்த கன்
 மம், அதிகா-228
 தருமந்தி, விடீ-62, மீட்-231
 தருமமூர்த்தி, நாக-275
 தருமம் x புண்டரீகத்துணை, மருத்
 -66: தருமம் - தன்மை: இராணி -
 66: புண்ணியம், இரா. வ-24
 தருமம்பார்ப்பார் செய்யவேண்டி
 யது, சும்ப-142

தருவனம், அதிகா - 266, மருட-9, மருத்-50

தரைகாணுதல், நிகும் - 26, தரைப்படுதல், நாக-143

தலம்-கும்ப-66, 216, நாக-138

தலை-உத்தமமாங்கம், அங்க-11, சிகரம், இல. கே-17: இடம், மருத்-65: ஆரம்பம், அதிகா-152: நெற்றி, கும்ப-289

தலைகள் (கண்படப்படச்) சேணிடையெழுந்திழிதல் x பூவைகள் பாய்வு, நாக-63

தலைக்கொள்ளுதல்-ஏற்றுக்கொள்ளல், இரணி-30

தலைதொடர்தல் - தலைமையாகப்பொருந்துதல், கும்ப-66 [52

தலைத்தலை, கும்ப-216, 322, நாக-தலைநிற்றல், இரணி-84, விடீ-18

தலைப்படல், அதிகா-88, இரா. தே-26 [218

தலைமகன், படைத்-3, இரா. வ-தலைமயக்குறுதல், முத-16

தலைமூன்றுடையவன் - திரிசிரன், அதிகா-177

தலைமேற்கொள்ளல், கும்ப-8

தலைமை, மூல-46, இராவ. தே-15

தலையறுபட்டவானரம் கையிலேந்திய மலையையும் தம் தலையையும் எதிரிமேற்போகட்டுத் தாமும் மேல்விழல், நாக-65

தலையாள்-இரணிகள், கும்ப-217

தலையினில்தைத்து வேரோர் தலையென நின்ற மலை, கும்ப - 198

தலையின் மல் ஒரு சேது தந்த போல், சேது-43 [லே-33

தலையெடுத்தல், இந்-62, 63: வேதலைவெட்டுண்டொருகிவீசியமொய்யுடல் x வனந்தொலைந்த பின்

எரியுங்கட்டைகள், நாக-42

தவக்கூடற்கும் வரக்காவற்கும்வலியான், இரா. வ-242 [-51

தவத்தி-கற்புடையான், இரா. மந்தவமில்லாரான துன்னுதார் வை

தன x பிரகலாதன் மீது அசுரரெறிந்த படைகள், இரணி-82

தவம்-தபசு, நிகும்-1: பொறுமை, அங்க-7: நல்வொழுக்கம், இரணி

-22: நல்வினை, இரா. மந் - 63: கற்பு: மீட் - 77

தவம், இரா. சோ - தவநிலாப்புக்கழ், விடீ-144 [49

தவன், கும்ப-115

தவிசுடைப்பீடம், கும்ப-12

தவிர் தல்-நீங்கல், இரணி-8, மருத்-86, படைத்-13

விர்த்தல் - செய்யவொட்டாது விலக்குதல், இரணி-52, 55

தவுதல்=தபுதல்: நாக-146

தவ்வுதல், இரா. மந்-30, அதிகா - 213, படைத்-58, இரா. வ-141: மீட் - 335

தவ்வென வருதல், அதிகா-156

தழுக்குதல், மகரக்-9, நிகும்-32

தழலாறுதல் - நெருப்புத்தணிதல், இரா. மந்-13

தழல், இரணி-46, வருண-28

தழல்நிறத்தவன் - சிவபெருமான், இரா. மந்-102

தழல்விழிக்கொலைச் சீயம் x சுக்கிரீவன், மருட-31

தழிஞ்சி, முத-256

தழிய=தழுவிய, முத-34

தழும்பு, இல. கே-49

தழும்புதல்-பமுகுதல், இரா. வ-64

தழுவதல், இரா. மந்-89, மாயாசீ-1, மீட் - 317, வீடை-11

தழை-தளிர், இரா. வ-246

தளம்-கூட்டம், சேது-4: இதழ், மாயாசீ-12: பருத்தது, இரா.

தளர்தல், இரா. மந்-77 [வ-15]

தளை, அதிகா-9, நாக-289, முத-6

தளைத்தல், பிரமா-181

தள்ளல், முத-33

தள்ளவாரி-சோம்பன், ஒற்று-57

தள்ளாடுதல், நிகும்-126

தள்ளித்துளங்குதல், நாக-280

தள்ளிப்படுத்தல், நாக-53

தள்ளிப்போதல், நாக 281

தள்ளு, பிரமா-190

தள்ளுதல்-தள்ளாடல், மீட்-223:

அசைத்தல், இரணி-99: வெளி

ப்படுத்துதல், 142: வலியழித்தல்,

இரா. மந்-102

தள்ளுறல்-பின்னிடல், பிரமா-47

தறி-கூண், இரணி-129

பட்டவுடற்றுண்டம் x சந்தின் துண்டம், நாக-49
 தறுகணர், சும்ப-348
 தறுகண், விபீ-31, மூல-20
 தறுதல்-தெறுதல், சும்ப-154
 தற்கர் = தஸ்கரர், கள்வர்: இரா -
 தற்கு-செருக்கு, முத-48 [மந்-18
 தற்பம்-செருக்கு, சும்ப-27
 தற்பரன், மருத்-84
 தனக்குந் தன்னிலையறிவருமொரு
 தனித்தலைவன், இரணி-33
 தனதன், நிகும்-70: மீட்-143
 தனிக்கொலை-இரகசியமாகச் செய்
 யுங்கொலை, இரணி-18
 தனிநாயகன், அதிகா-75
 தனிநிலை, இரணி-60
 தனிமைநீங்குதல், மீட்-348
 தனிமைப்பாடு, மாயாச-74
 தனு-உடல், வில், பிரமா-174, அதி
 தனுமறை, நாக-32 [கா-62
 தனுஷ்கோடி, மீட்-171
 தன்போல்பவரிடாப் பொன்மேனி
 யன், அதிகா - 70: தன்போன்
 மாறிலாவீரன், மீட்-354
 தன்மை-மேம்பாடு, நற்குணமுமா
 ம், முத-12: கொள்கை, இரா.
 வ-17
 தா-வலி, இரா. வ-126: குற்றம்,
 இரணி-41
 தாகுதல் = தாவுதல்: இரா. வ-126
 தாக்கணங்கனையவன், சும்ப-329
 தாக்குதல் - மோதுதல், படுதல்,
 சும்ப-205, மீட்-241
 தாங்குதல்-பாதுகாத்தல், பொறுத்
 தல், மாயாச-48, பிரமா - 150:
 தள்ளப்படுதல், அதிகா-263
 தாங்குவான்விழ அரற்றுங்கினை x
 பமுமரம் பறிக்கவரற்றும் பற
 வைக்குலம், சேது-55
 தாசரதி, அதிகா-276
 தாடகைவதை, அங்க-32
 தாடை, சும்ப-52
 தாடொடுதடக்கை, மீட்-348
 தாணிழல்புகுதல், நிகும்-157
 தாணு, இரா. மந்-89 [10
 தாணுவின்னதோற்றத்தான், நிகும்-
 தாதவிழ்கூந்தல், சும்ப-3
 தாகியரைத்தொழும், மீட்-253

தாதுராகம், சும்ப-296
 தாதை, அதிகா-51 [நாக-250
 தாதைதாதை - பிதாமகக்கடவுள்,
 தாதையர், அதிகா-260
 தாபதர், சும்ப-15, 205
 தாமக்குடை, நாக-25
 தாமச்சூடர், மூல-203 [117
 தாமதம்-தாமசாத் திரம், இரா. வ-
 தாமதாத் திரத்தால் ஒருதிசையில்
 இருள்முதலியனவும் மற்றொரு
 திசையில் வெயில்முதலியனவும்
 விரிதல், இரா. வ-92: தாமதாத்
 திரத்தை ஸ்ரீராமன் சிவாஸ்திரத்
 தாற் போக்குதல்-94: தாமதாத்
 திரம்பலவகைப்பட்டமுதல்களை
 யுடையது-90
 தாமம் - ஒளி, மாலை, முத - 223,
 நிகும்-32, இரா. வ-118, திருமு-32
 தாமரை - ஓர்மலர், பதுமமென்ற
 கணக்கு: கடல்கா-2, அதிகா -
 53, வான. கள-34 [விபீ-124
 தாமரைக்கண்ணன், நாக - 111,
 தாமரைக்கிழத்தியோடு ராமன் x
 கொண்டலும் மின்னும், விடை-1
 தாமரைத்தடம் x இராமன், இல,
 கே-14
 தாமரைத்தலையவாளி-மொட்டம்பு,
 நாளிகாஸ்திரம், நாக - 111
 தாமரைப்பு நெருப்புறுதல் x சீதை
 துயரில் மூழ்குதல், சீதைக-4
 தாமரைப்பொகுடி, இரணி-164
 தாமரைவனையம் கையில் வாங்
 குதல் x இராவணன் புகழை மு
 னையோடும்களைந்திடுதல், முத-6
 தாமுளாரன்றே புகழினைத்திரு
 வொடுதரிப்பார், மூல-44
 தாம் = தாமம், ஒளி; இரா. வ-119
 தாயம், விபீ-80
 தாயர்சொனோக்கினான், மீட்-13
 தாயினன்பன், இரணி-19
 தாயினுந்தொழித் தக்காள், இரா.
 211
 தாயினும்பழகினுர்க்கும் தன்னிலை
 தெரிக்கலாகா மாயம், அணி 3
 see இல. கே-36
 தாயினே இழந்தகன்று x இராமனை
 யும்
 மணன், மாயாச-61

தாயெரி வீழ்க் கண்ட பார்ப்பு X |
 சனகன் இராவணனை வணங்கக்
 கண்ட சீதை, மாயாச-31
 தாய் - தாவி, முத-74
 தாய்தெரிந்துலகங்காந்த தவத்தி-
 சீதை, ஒற்று-33
 தாய்ப்பறவையை வல்லுறுகொண்
 டெழுச் சிரற்றின குஞ்சு X சக்
 கிரீவனைக் கும்பகர்ணன்கொண்
 டெழுக் கதறின கவிக்குலம்,
 கும்ப 269 [ரம், விடை-23
 தாரகைக்குழுவைவென்ற முத்தா
 தாரணிதாங்கியமலை, மீட்-18
 தாரம்-மனைவி, வருண - 10: ஓர்
 பண், முத-7
 தாரி-வழி, இரணி-118 [மந்-89
 தாரூ=தரு, கற்பகமரம்; இரா.
 தாரூசன்-ஓராகக்வீரன், அதிகா -
 121, அதிகாயனுக்குத் துணை
 யாவுடன் வந்தவன்: இவன்
 இலட்சுமணனோடு பொருது
 இறந்தான், அதிகா - 122: 123,
 தாருதன், சுப்பிரயணியக் கடவு
 ளாற் கொல்லப்பட்டு அகம்ப
 னாய்ப் பிறந்தவன், பிரமா-123;
 பரா, வ-106
 தாரை - நீர்வீழ்தொடர்ச்சி, இரா.
 வ-231: ஒழுங்கு, அதிகா-23: ஓர்
 ஊலுகருவி, கும்ப-51
 தாரைசேய், சாக-30
 தார், ஒற்று - 61, அதிகா - 238,
 நாக 26: டுடைத்-28; திருமுடி-7:
 முன்னணிச்சேனை, நிகும்-18, 19.
 தாலமீன்-பனைமீன், வருண-25
 தாலம்-நாக்கு, இராவ. தே-9: பனை
 மரம், அதிகா-249
 தாலியைத்தொடல், இரா. சோ-
 21
 தாவரு=தாவுதற்கு அரிய, மாயாச
 -90: கும்ப-38, 58
 தாவருதல்-வலிமை பொருந்துதல்,
 இரா. மந்-23 [56
 தாவல்-இளைப்பாறுமிடம், சேது -
 தாவுதல், மீட்-152
 தாவுறுதல், அதிகா-254
 தாழ்ச்சி, இரா. மந்-11
 தாழ்ச்சியிற் பொருடருந் தரும்
 மூர்த்தி, விடி-19

தாழ்தல்-நிறைதல், இரணி - 140:
 மிகுதல், 90: 'இழிவாதல், கும்ப-
 322: குறைதல், மாயாச - 46:
 தாமதித்தல், வருண-83, அங்க-
 25, அதிகா-54: தங்குதல், நாக-
 241: வணங்குதல், இரா. வ-
 -17, நிகும்-68
 தாழ்த்தல்-தாமதித்தல், விடி-130,
 நாக-300, கீழ்மைப்படுத்துதல்,
 இல. கே-4
 தாழ்த்ததோர்கருணை - மனவிரக்
 கத்தைத்தெரிவிக்கின்றகருணை,
 இரா. வ-218
 தாழ்வித்தல் - பின்வாங்கச் செய்
 தல், பிரமா-211
 தாழ்வியாத - தாழ்ச்சி யுண்டாக்
 காத மேன்மைகள், இரணி-55
 தாழ்வில்வாழ்வித்தல், மாயாச-95
 தாழ்வினை - தாழ்வுறச் செய்யுந்
 தொழில், இரா. மந்-44
 தாளதாமரை, முத-7
 தாளளவு, இரணி-3
 தாளறுதல், அதிகா-35
 தானுறத்தொழுதல், மருத்-110
 தானெடுத்தல் - கால்விசைகொள்
 றுதல், கும்ப-339 [223
 தானைக் கையாற்றைவரல், சாக -
 தாள் - கால், நிகும் - 37: கம்பு;
 நிகும்-36: முயற்சி, இரணி-161:
 வலிமை யென்பாருமுளர், 129
 தாறு - அங்குசம், அதிகா-24
 தானகரம், அதிகா-275
 தானம், இராவ. தே-3
 தானவர், ஒற்று-63, மூல-192
 தானவர்க்கிறை, வான. கள-32
 தானிமாலி - இராவணன் மனைவி
 யருள் ஒருத்தி, அதிகாயனைப்
 பூற்றவன், அதிகா-266, 269,
 273: தானியமாலினி புலம்பு
 கையிலீ உருப்பசியும் மேனகை
 யும் அரண்மனைக்குக் கொண்டு
 போதல்-274
 இரா. மந்-36 [35
 காழுந்து, இராவ. தே-
 தானைப்புரவலன், கும்ப-191
 தானையானவர், இரா. மந்-40
 தானைவைப்பு, விடி-152 [124
 திகிரிபற்றுமீ ஏசாதனன், பிரமா
 HE KUPP... NY S...
 RESEARCH INSTITUTE,

கிணைத்தல் மூல - 152, இரா. கள-12

கிக்கசங்களின் தந்தங்களை முறித்தல், இரா. மந்-118 இரா. வ-81

கிக்கடங்கலும்வென்றான், குந்ப-68

கிக்கணுத்தேவர், இராணி-154

கிக்கணிரின்றயானை, பிரமா 38

கிக்கயம், இரா. மந்-32

கிக்கு-ஆகாயம், மீட்-328

கிக்குவிசயம், அதிகா-271

கிங்களினம்பிறை, மூல-138

கிங்களிற்பாதி, நாக-109

கிங்கள் x திலகறுதல், விடை-4

கிங்கள்கொதித்தது, ஒற்று-21

கிசாதிசை, இரா. மந்-42

சுகள்வெடித்தன நாக-102

கிசைகிழிதல், நாக-104 [கா-164

கிசைக்காவலர், ஒற்று-51, அதி

கிசைசெவிலெறிந்தன, சும்ப-209

கிசைநிலைக்களிறு, மகுட-42

கிசைபத்து, இரா. தானை-4

கிசைமுகத்தோன், இராணி-175

கிசையடித்தல், இரா. தானை-18

கிசையோடண்டம் பிரிந்தன வெ

ன்ன முழக்குப்பிறத்தல், இரா.

வ-4

கிசையோர்-திக்காலகர், மீட்-3

கிடம், அதிகா-58, மீட்-280

கிடர்-குன்று, நாக - 137, கிட்டெ,

மருத்-38 மேடு: சும்ப-320

கிடல்-மலை, முத-195

கிடல் திறத்தல், வருண-51

கிடுக்கமெய்த, சும்ப-107

கிட்டியின்விடம் x கற்பின்செல்வி,

சும்ப-80: x கணைகள்,

கா-192

கிணித்தடங்கிரி, 'இரவ. தே-29

கிண்டாடுதல், அதிகா-27

கிண்டிறல், இரா. தானை-35

கிண்ணம், இராணி-176

கிண்மை, இரா. மந்-31

கியிங்கிலகியிங்கிலகிலங்கள், வரு

ண-23: கியிங்கிலம், சேது-45

கியித்தியிடுதல், சேது-42

கியிரமா-பன்றி, வான. கள-28

கியிரம்-இருள், மூல-161

கியிர்த்தல் - அசைவுற்றுக் கிடத்

தல். இரா. வ-80

கியிலம்=துமுலம், இரா. வ-12

கியிலை-ஓர்வாச்சியம், பிரமா-5

கியங்குதல், இராவ. தே-25

கியந்தம், சேது-39

கியாகமால்னோதன், மருத் - 58

கிரளுதல், நாக 261

கிரிகூட்மலைவரலாறு, இல.கே-17,

மருத்து-98

கிரிகையொத்ததுமண்டலம், முத

207

கிரிசடை, மாயாச-93, சீதைகள-

21-29, மாயாச-93, மீட்-31, 147

கிரிசிரச - அதிகாயனுடன் வந்த

வன்: வடதிசைவாயிலில் கொல்

லப்பட்டான், இரா. மந்-97:

கிரிசிரத்தான் x மலை: அதிகா-

178 கிரிசிரா, இராவணன் புத்

ல்வன்: இல. கே-51, கிரிசிரா-

கரனுடன் சேர்ந்தவன்: படைக்

-41

கிரிதல், விடீ 122, முத-60, 160,

165-மூல

ல்-கிரும்பச் செய்தல்: மா

யாச-23

கிரித்திடுதல்-கிரித்துப் போக்குத

ல், அதிகா-37

கிரிந்தயர்தல், மருத்-32

கிரிபுர சங்காரம், பிரமா - 23,

மூல-76, 173, படைக்-27

கிரிவ-சரம், வருண-18

கிரு, மாயாச-47, மீட்-291

கிருகுதல், மகுட-9, நாக-36

கிருக்கு-மாறுபாடு, மீட்-225

கிருக் குவால் - பொருட்குவியல்,

மீட்-110

கிருச்சரங்கள், மாயாச-55

கிருதி-பொறுமை, வருண-15

கிருத்தம்=தீர்த்தம், துறை: சே

து-41, இரா. வ-234 [த்-70

கிருத்துதல், விடீ-107, 130, மரு

கிருநகர், இரா. மந்-4

கிருகாமத்தைச்சொல்வதாற் செய்

வினை தீரும், இராணி-29

கிருந்தநோக்குதல், செவ்வனே

பார்த்தல், இரா. மந்-4

கிருப்புலத்தல், இரா. வ-189

கிருமடந்தை சேடியாம் பிபாங்கி

னாள், மாயாச-83

திருமறமார்பு, முத-111
 திருமறை, இராவ. தே-3
 திருமணம், இல. கே-3
 திருமால் முத்தொழில் களையுஞ் செய்பவன், நாக - 252: திருமால் பிரமனது தந்தை, நிரும் -167: திருமால் பாற்கடலில் தேவர்க்கவய மளித்தது, இராம. தே-1: உலகளந்தமை, இராவ. தே-27: திருமாலே இராமனையவதரித்துள்ளான், மூல-45: திருமாலடியார்க்கடியாரும் வீடு பெறுவர், பிரமா-184: திருமால் உலகுவிழுங்கியமை, பிரமா-104: திருமாலுருத்திரமூர்த்தி யுருவாகி யூழியிலழித்தல், முத-118: திருமால் திருப்பெயர் உணர்தல் முதலியன செய்தற்கு உரியது, இரணி 40: திருமால் எற்புறவன்-2 திருமால் ஆயிரத்தோள் முதலியன வுடையவன், இரா. மந்-115: கலுமுன்மேல்தோன்றி அவுணர்களை யழித்தான் - 87: இராவணன் வரத்தை யெண்ணி மாணுட வடிவங்கொண்டான், இல. கா-13: திருமாலினவதாரத்தின் தன்மை, இல. கா-8 திருமால் உலகளந்தபோது சாம்பவான் முரசஞ்சாற்றுதல், மருத்து-28 திருமேனி, ஒற்று 12, அதிகா-182 திருவடிபுனைதல், மாயாச-41 திருவடிமுடி, விடீ-148, மீட்-272 திருவடியின் வரவன்னான், முத 162 திருவாழ்மார்பன், பிரமா-228 திருவாளன், இரா. வ-203 திருவிலி, விடீ-39 [மு-39 திருவும்பூயியுஞ்சேருந் தோள், திருநிலைத் தேவநர் நோக்காவண்ணம் வேடுகெக்கியுள்ளான், சும்ப-176 [வம், சும்ப-62 திரை x தண்டலை, ஒற்று-9: புரு திரைகொண்ட மணற்பாப்பிலிருக்கும் ராமன் x சீதையின் புருவத்தைச் சார்ந்த கண்ணின் மணி, விடீ-134 திரைக்கரம், கடல்கா-9 [மீட்-268 திரைசெறிகடல், x நகரமார்தர்,

திரைத்தல்-அலைமோதுதல், கடல் கா-8, இல. கா-27 திரைவருந்தோறும் பாயும் கவி கள் x புரவியிற்படர்வ, ஒற்று-9 திரைத்தமை, இரா. தானை-6, மகுடீ-2, மீட்-41 திவசம், நாக-171, நிரும்-125 திவலைக்கோவை, விடீ-29 திவளுதல்-விளங்குதல், பிரமா-182, திளைத்தல், மீட்-294 [படைக்-14 திறத்தல், இரணி-127, நிரும்-33 திறத்திறத்து, நிரும் - 79: திறத்திறம் - துண்டந் துண்டமாக, சும்ப 331: திறத்திறமாக - டங் கூட்டமாக, மாயாச - 75: ஒவ்வொரு பகுதியாக, அணி-10 திறம்-தன்மை, இரா. மந்-69, அதிகா-35: கூட்டம், மகுட 30: நிலைமை, விடீ-33, சாமாத்தியம், அதிகா - 174, 178: காரணம், மாயாச-74, வலிமை, நாக-98. வகை, முத-150: செயல், இரா. வ - 173: கூறுபாடு, சும்ப-84: பொழுது, நாக-123 திறம்புதல், நிரும்-76 திறல் திரிதல், இரா. வ-170 திறை-கப்பம், வான. கள-32 தினகரண், மூல-163 தினம்-நாள், மீட்-192 தினவு, மூல-10 [184 தினை, விடீ-57, வேலை-39, மீட்- தின்றமுன்னம், அங்க-20 தின்றிடுதல், இரா. மந்-55 தின்று தீர்வனபோலுஞ் சினம், இரா. வ-33 தீக்குளிர்தல், இரணி-85 [147 தீக்கெலாம்= தீக்கெலாம்: சும்ப- திங்கவன், மகுட-45 தீங்கு-தீக்குணம், திமை, விடீ-130, நாக-184, மருத் - 30: குறை, இரா. மந்-102 தீச்சிகை, இல. கா-35, சும்ப-351 தீட்டுதல்-சித்திரித்தல், இரா. கள -12, விரைவாக நடத்துதல், முத-119 தீண்டுதல், விடீ-101 தீதல்-தீந்துபோதல், மாயாச-83 தீநிறத்து அந்தி, இல. கே-1

தீபம் x கண், படைத்-78 x ஞானம், வருண-81
 தீமைசெய்தால் தீமை விளையும் இரா. மந்-49
 தீமையோர், இரா. மந்-70
 தீமொய்த்த செம்மயிர், நிகும்-32
 தீயணுகிறற் சுடாது தணிவதுண்டோ, ஒற்று-23
 தீயமைத்தல், மீட்-78
 தீயவன், பிரமா-34
 தீயிடைக்குளித்த இலங்கைமாநகர் x கதிர்மணியனவாய்க் குருகியிலமுந்திய ரதம், பிரமா-58
 தீயிடைக்குளித்த தெய்வக் கற்பினான், இரா. மந்-81
 தீயிடைநடத்தல் சந்தேகத்தைப் போக்கச் செய்யுஞ் செயலு ளொன்று, வருண-65 | யான், நாக-121
 தீயிடை செய்வார்த்தன்னவெருளி தீயின்றெய்தகண், சும்ப - 353
 தீயினுமுதிர்வுறச் சிவந்த கண் - சும்ப-275
 தீயினுமெரியு நெஞ்சு, மருத் - 5
 தீயினை நயப்புறுதல் x சீதையை விரும்புதல், இரா. மந்-43
 தீயுண்ணுதல் - எரித்தல், இரா மந்-46 [வ-133
 தீயெனவேறும் வருதீமை, இரா. தீயைத்துகிவிடைப் பொதிதல் x சீதையைச் சிறையிடை வைத்தல், விபீ-47
 தீயொடு காலையும் பிழிந்து சாறு கொள்பெற்றியான், சும்ப-119
 தீயோம்புதல், வருண-45
 தீர-முழுமையும், சேது-45
 தீரக்கொடியார், அதிகா-83
 தீரர், இரா. மந்-24 [28
 தீராமாயம் வல்லதீயோன், மிகு-தீர்தல் - உயிரொழிதல்; விபீ-12, இல.கே-59, முற்றுதல், விபீ-139
 தீர்த்தல்-போக்குதல், முத-178
 தீர்த்தன், விபீ-142, படைத்-36, இரா. வ-14 [26, மாயாசீ-8
 தீர்த்தார்-உயிர்தப்பியவர், மாயாசீ-தீர்வதுபொருளோ, நிகும்-1
 தீர்வினசேர்தல், ஒற்று-31
 தீவந்தோன்றிய முழைத்துணை, படைக்கா-24

தீவியகனி, மீட்-320
 மாயாசீ-91. இரா. சேர்-5
 தீவினை, மருத்து-72
 தீவினைப்பயன் x இராவணன்சரம், இரா. ஊ-52
 தீவினையலக்கணுற்றது, சும்ப-340
 யை வென்றவர், இரா. மந்-65
 தீவினையொருவன் செய்யத் திங்கிலாதோர் வீவினையுறுவர், சும்ப-144
 தீவினைவேர்த்துவெம்பி விழுதல், இரா. வ-172
 தீவீழ்விறகு x தந்தை பகைச்சிறைப்பட்டா னென்ற துயரத்திற் பட்ட சீதை, மாயாசீ-34
 தீற்றுதல் - பூசுதல், தின்பித்தல், ஒற்று-21, மீட்-46
 தீன்-இரை, சேது-28 [மூல-157
 துகள்-தூசி, குற்றம், மீட்-186,
 துகிற்படுத்தல்-ஆடையை யொத்தல்: இராணி-138 [நாக-71
 துகைத்தல் - தாக்கி வருத்துதல், துக்கமித் தொடர்ச்சி, சும்ப-143
 துக்கம், பிரமா-176, இரா. வ-147
 துஞ்சலினயனத்தையன், விபீ-144
 துஞ்சுதல் இரா. மந்-92, படைத்-8, மீட்-252
 துடி-ஒர்பறை, பிரமா-5
 துடித்தல், இராணி-88
 துடிப்பு-விரைவு, இரா. வ-6
 துடியின்பாதக்குன்று-யானை, வான. ௭-17
 துடும்பல்-ததும்புதல், சேது - 53
 துடை, அதிகர்-131
 துடைத்தல்-அழித்தல், இராணி - 159, அணி-12, முத-195
 துணங்கை, சும்ப-209
 துணர்-பூங்கொத்து, மருத்-95
 துணர்தல், ஒற்று-42
 துணிதல், முத-62, நிகும்-71, இரா. சோ-55; துணித்தல், அதிகா-123
 துணிவித்தல், நிகும்-169
 துணிவு, இரா. மந்-111, விபீ - 61, இராணி-83
 துணுக்கம், மாயாசீ-29, வேலே - 43; இரா. தே-29 [19
 துணுக்குறல், மாயாசீ-59. களியா-

துணை-ஒப்பு, வேளை, இரா. மந்-91, அதிகா - 102: இரட்டை, நாக-242: கூட்டான பொருள், இரா-சோ-19
 துணைவர், விடீ-10, 17, மீட்-148
 துணைவன், விடீ-109, இல. கே-4
 துண்டம்-கண்டம், மூக்கு, சும்ப - 251, பிரமா-12
 துண்ணெனல் அச்சக் குறிப்பு, இரா. வ-129
 துதைதல், அங்க-42, சும்ப-75
 துந்நிமித்தங்கள், இரா. மந்-95, 96, மூல 81, இரா. வ-22
 துப்பு-வலிமை, பவழம், சேது-60, மூல-15
 துமி-துளி, சேது-42 [விடை-8
 துயிதல், பிரமா-50, மூல - 113,
 துமிந்தன் = துவிதிதன், வீடை-8
 துமிலம் = துமுலம், இல. கா-28, இரா. வ-32
 துமுலம்-பேரொலி, முத-192
 தும்பி-யானை, வண்டு, நக - 219, படைத்-58
 தும்பிகலந்த தாமரை x அம்பு கலந்தமுகம், படைத்-58
 தும்பை - போர்செல்வோர் குடும்புமலை, முத - 97, 232; போர், பிரமா-113
 தும்பைமலர் வேள்வியிற்றுவுதல், பிரமா-165
 துயக்கு-ஆசை, இரா. தானை - 1: சோர்வு, மூல-88: மனத்திரிவு, இரா. வ-235, மீட்-144
 துயரமுழக்குதல், மீட்-217
 துயரினலிற்றத்தல், மருத்-111
 துயருதவல்-துன்பந்தரல், வேலே துயர்குடித்தல், சீதைக-8 [-47
 துயர்க்கடல், மகரக்-4
 துயர்துண்டத்தல், விடீ-113
 துயிலுறுதல், மீட்-318
 துயில்துறந்தான், முத-158: நிகும்-துயிற்சுவை, ஒற்று-22 [104
 தும்ப-பஞ்சு, இரா. வ-130
 தும்பத்தல்-உண்டல், சும்ப-69
 துரகம், திருமு-2
 துரகம், படைத்-42, இரா. வ. தே-2
 துரத்தல், வருண-23, அதிகா-105, பிரமா. 9, வேலே-2, இரா. வ-8

துரிசு-அழுக்கு, மாயாச-93
 தருவம், திருமு-10
 தருவித்தேடுதல் - குடைந்து தேடல், மருத்-9
 தருவுதல்-தேடுதல், பிரமா-152
 தூர்க்கை-கண்ணன் தங்கை, சீதை, க-5
 துலக்கம்-விளக்கம், இரா. கள-1
 துலங்குதல், சும்ப-325
 துலைபுக்க வேந்தன் - சிபி, விடீ-110, சும்ப-356
 துவக்கு-பிணிப்பு, இந்-61
 துவசம், நாக-171
 துவர்-செந்நிறம், சும்ப-75 [159
 துவலை = திவலை, சேது-62, மூல-துவலைகள் x மீன்குலம், சேது-57
 துவனம்-ஒலி, இரா. வ-27
 துவன்றதல், முத-56, பிரமா-105
 துவிவிதன்-மைந்தன்றம்பி, விடீ-49
 துவைத்தல் - ஒலித்தல், இரா. தானை-12
 துழனிப்பொம்மல், விடீ-149
 துளக்கம், மகரக்-20, பிரமா-35
 துளக்கு - நடுக்கம், இராணி - 140
 துளங்குதல்-நடுங்குதல், சலித்தல், முத-132, நிகும்-49, களித்தல், மீட்-313
 துளவியல் தும்பை, முத-115
 துளைக்கைமா, இரா. வ. தே-2
 துள்ளல்புரிதல் உவகைக் குறி, இரா. வ-133
 துள்ளி = துளி, ஒற்று-31
 துள்ளுதல், இராணி-105 [மீட்-115
 துறக்கம், சும்ப-224, வேலே-47,
 துறவி, விடீ-129
 துறவுபூண்டோர், சும்ப-143
 துறுதல், அதிகா-133, களியா-19, மூல-74 [மீட்- 255
 துறை-இடம், நாக-146, வரலாறு, துற்ற-தூர்த்தை, சும்ப-320
 துனி-பிழை, பிரமா-171, மாயாசீ-14, துன்பம், மாறுபாடு, சும்ப-39, 152; அச்சம், மீட் - 190: வெறுப்பு-325,
 துணைதல்-இரா. வ-116: மீட்-347:
 துன்பக்கடல், மாயாசீ-77
 துன்பம்பெல்லுதல், மாயாசீ-87
 துன்பவினையாட்டு, பிரமா-227

தன்பு, முத-68, மீட்-206
 தன்மதி, இராணி-50, விடீ-47
 தன்முகன், இல. கே-42, இரா. மந்-31, தன்முகனென்ற அரக்கவீரன் சேனைகளுடன் மேற்குவாயில் அநுமானூற் கொல்லப்பட்டான், முத-81-85
 தன்றுதல், இரா.மந்-110, விடீ-7
 தன்னங்கொள்ளுதல், சும்ப-160
 தன்னருநெறி, மாயாச-44
 தன்னொதார்-பகைவர், இராணி-82
 தன்னுதல், விடீ - 110: இரா, தாணை-4
 தா-மாயிசம், பரிசுத்தம்; விடீ-17, மகராக்-20, இல. கா-35
 தாக்குதல், சும்ப-2, மீட்-241
 தாக்கிருள், நிகும்-155
 தாக்குதல் - தொங்குதல், இராணி-151: பொழிதல், முது-69: உறங்குதல், சும்ப - 62: சோர்தல், சும்ப-118, இரா. வ-232 [211
 தாசி-முன்னணிப்படை, அதிகா-காச - ஆடை அரையாடை, இரா. வ-151, விடை-17
 தாசை உத்தரிகத்தொடு வீசுதல் மகிழ்ச்சிச்செயல், நாக-130
 தாணம், இரா. மந்-5
 தாணி, மூல-70
 தாண் - மாயிசத்தடி, சும்ப - 209. கம்பம், இராணி-123, மூல - 50: x கரம், இரா. வ-84
 - ன்டுதல் சும்ப-187, இரா. வ-161
 தாதரைக்கோறல் வென்றியன்று விடீ-7, 97
 தாதர் பறவையுருக்கொண்டு பகைவர்சேனையைக் கடந்து வருதல், மாயாச-75
 தாதனைச் சரியன்மினென்று இராமன் விலக்குதல், அதிகா-46
 தாதன் வால்வலிகுட்டிம் போந்த நகர், மகுட-43
 தாது, வேலே-16, மீட்-73
 தாதுவர்-ஒற்றர், முத-82
 தாபம், வருண-81, படைத்-73
 தாமக்கண்ணன் - தாமிராட்சன், படைத்-49, நாக-25
 தாமநாட்டவன் = தாமிராட்சன்: இவன்பிணந்தின்னி, இல.கே-44

தாமம், இராணி-76, அங்க-41
 தாமிராட்சன் இராவணனுக்கு மாமன்முறையினன், நாக - 25: இவன் அனுமானூற் கொல்லப்பட்டார், படைத்-72: முதன்முறை இராவணன் இராம பிரானோடு, பொருது தோற்பதற்கு முன்னமே இவன் அநுமானூற் கொல்லப்பட்டானென்று வான்மீகத்தாற் பெறப்படும்.
 தாம்பு, சும்ப-69, நாக-57
 தாய-சிறந்த ஆலோசனை: விடீ-61
 தாயர், இரா-19: தாயவர், விடீ-89
 தாயவன்-கடவுள், இராணி-82
 தாய்மையான், மீட்-235
 தாரநெடுவான், மகுட-19
 தாரி-ஒர்வாச்சியம், பிரமா-5
 தாரியங்கடல்போலத் துவைத்தல், இரா. தாணை-12
 தார்-வேரையடுத்துள்ள அடிமரப்பகுதி, சும்ப-179, மருத் - 95
 தார்த்தல், சேது-6: முத-62, 117
 தார்ப்பு, முத-237
 தாவி - சிறகு, வேலே-9
 தாவுதல், அங்க-40, நாக - 231
 தாளி, முத-16, அதிகா-89, மணல், நாக-96 [தில, சும்ப-172
 தாளியார்க்கப்பரவை தள்ளியார்த் தாறு-புதர், முத-10
 தாற்றுதல், சும்ப-258
 தெண்டிறைக்கடல், இராணி-11[35
 தெண்ணீர்சோர்கின்றகண், மகுட-தெம்மடங்குதல், இரா. வ-201
 தெம்முறைதுடித்தல், நாக-216
 தெம்முனை, சும்ப-193
 தெய்வக்குன்று, மருத்-117
 தெய்வச்சிந்தை, களி-14 [194
 தெய்வச்செயல் x கணை, அதிகா - தெய்வத்தச்சன் இலங்கையைப் புதுப்பித்தல், இரா. மந்-1
 தெய்வத்தின்தேர், இரா. வ-10
 தெய்வத்தேர், நாக-19 [க-21
 தெய்வநாயகன், வருண-82, அங்க
 தெய்வநாறுசெஞ்சாந்தம், சும்ப-75
 தெய்வநிதி, அதிகா-40
 தெய்வநீராடல், திருமுடி-37
 தெய்வநெறி, நாக-265
 தெய்வப்படை, இங்-52

- தெய்வப்பள்ளி, நாக-165
தெய்வப்பாசம், இரணி-92
தெய்வப்பாடல், அணி-1
தெய்வப்போது, களி-21
தெய்வமரணம், விடீ-116
தெய்வமருந்து, மருத்-60
தெய்வமனம், மருத்-47
தெய்வமில்லையோ, மாயாசி-45
தெய்வமுண்டு, நிகும்-1
தெய்வவரம், மகர-25
தெய்வவில் x கற்கள், முத-190
தெய்வவெறி, திருமுடி-15
தெய்வவேதி, நாக-2
தெய்வவேரி, சேது-17 [நாக-142
தெரிதல், இரணி-131, மூல - 14,
தெரியலான், மீட்-344
தெரிவு, மருத்-82
தெரிவுற-தெளிவாக, கும்ப-326
தெரிவைமார், மீட்-53 [விடை 7
தெரிவையர் பலாண்டு கூறுதல்,
தெருடருளினாயீரன், மீட்-314,
மருத்-30, மூல-46
தெருமரல், மீட்-194
தெருள்-தெளிவு, விடீ-127
தெவ்பகை, இரா. மந்-30
தெவ்வடைச் செறிஞர்-கெடுத்திண்
ணம், விடீ-73
தெழிக்குநர், அதிகா-20
தெழித்தல், இரணி-81, பிரமா-9
தெழிப்பு, அதிகா-186, கும்ப-351
தெளிதல், நாக-29, மூல-120
தெளிவு, கும்ப-1 0
தென்வீளியாழ், இரணி-75 [18
தென்வீட்டியபடைஞர், அணி -
தெறித்தல், வருண்-31, ஒற்று-25,
மூல-134
தெறுதல் - அழித்தல், சுடுதல்,
இரணி-98, நிகும்-41
தெற்கடவகீ நிலைந்து செறிந்த,
முத-48 [ன்றது, மீட்-164
தெற்கூறாயிலிற் சுபாரிசீனைக்கொ
தெற்குள்ளனபொருப்பும் நிலைநுந்
தாழ்தல், கடல்கா-1
தெற்றுதல்-முட்டுதல், முத - 239:
நெருங்குதல், 100: தமோறுதல்,
நாக-86: நெறித்தல் - 100
தெற்றென, நாக-192 [101
தென் திசையான்மன், படைத்-
- தென்புலக்கிழவன், முத-119
தென்றல், கடல்கா-5, இல.கே.
8: ஒற்று-21
தென்றிசைக்கிழவன் றூதர் x கும்
பகர்ணுவிடத்துச் சென்ற பணி
யாளர், கும்ப-43 [192
ஶமைதீர்த்தல், மீட்-
தென்றிசையல்லது நோக்குறன்,
மீட்-208
தே, மகரக்-20
தேக்குதல்-மனத்துக் கொள்ளல்,
மகுட - 51: தேங்கச்செய்தல்,
கும்ப-321
தேசத்தார், நாக-294
தேசம், நாக-263, இரா. வ-57, 114
அங்க-4
தேசிகன்-ஆசிரியன், மீட்-167
தேச-ஒளி, மீட்-5
தேடி நான்முகனுங் காணச் சேய்
வன், இரணி-128
தேடிய தவம், சீதைக - 22
தேடுவார், விடீ-153 [175
மன் - தேவேந்திரன்,
சேது-18 [13
தேம்படு-தென்பொருந்திய, விடை-
தேம்பற்பிறை, நாக-12
தம்புதல், இல. கே-8, கும்ப-89;
மாயாச-62, மீட்-21
தேயம், முத-95, 142
தேய்தல் - அழிதல், மெலிதல்,
இல கா-4, மூல-132: குறைவு
பெறுதல், இரணி-63, மூல-132,
வலிமைகுறைதல், அதிகா-101
தேய்த்தல் - கொல்லுதல், இரா.
தேய்த்தவாயுளர், முத-51 [மந்-29
‘தேரிமுந்து’ (முத-73) என்றபாட
லிங் முதல்மூன்றழகளை அப்பட
லத்து 65-ஆம் பாடலோடு ஒப்
பிடுக.
தேர் x கலம், நாக - 58: ஊழிக்
காற்று, முத-38, இரா வ 61:
தேரழிந்தவை x கம்மாளரின்
பட்டரையிலுள்ள சகடம், நாக-
146: தேரிவர் மண்டிலம் -
போர்க்களம், நாக-134: தேரைப்
பற்றச் செல்லும் அங்குதன் x
சூரியனைப் பீற்றச்செல்லும் நா

- கம், படைத்-75: தேர்கடவு ஆன்- தேவேந்திரன், நிகும்-121, விடை-
பாகன், படைத்-88: தேர்குலையக் தேறல், நாக-126 [17
குதிரைகள் சிதறல் x மரமுறியப் தேறுதல்-தெளிதல், விடீ-121
பறவைசிதறல், இந்-38: தேர்ச்சக் தேற்றம், இரணி 45, விடீ - 127,
கரங்கள் இரத்தநீரில் உடைந்து தேற்றுதல், நாக-97 [நாக-175
ல் x சந்திரர்கள் கடலில் தேனகுதல், மாயாசீ-18, களியா-3
ஆழ்தல், மூல்-206: தேர் எல் தேன், நாக-237
லோம் வலியுஞ்சுமக்க வெனல், தைத்தல், மகுட-50
இரா. வ-2 தையலார், திருமுடி-12
தேர்தல்-ஆராய்தல், மகுட - 35. தையல்பாகன், இல. கே-14
தேவ - தலைவனே! இரா. வ-214 தைவருதல், படைத்-21
தேவதேவர் மூவர், விடீ-103 தொகுதல், முத-218
தேவதேவன் - சிவன், முத. 226: தொகை - தொகுதி, திரள், அதி
தேவமடந்தையர் மண்மடந்தை கா-126, கும்ப-251, கணக்கு,
யர்கட்குள் னாடலுண்டாதல், இரணி-147
திருமுடி-15 தொகை நிலை-ஒன்றுகூடி நிற்பல்,
தேவமாதர் சீதைக்கு அலங்கரித் இரா. வ. மந்-45
தல். மீட்-41, 46 தொகைவிடுதல் - தொகுதியாகநா
தேவராந்தகன், இல. கே-51 ட்டுதல், முத-14
தேவரின்மெய்யன், இரா. வ-30, தொக்கது-தொகுதி, மாயாச-17
தேவரே வானராகப் பிறந்திருத் தொக்கல், மீட்-98, விடை-16
தல், பிரமா-110 [70 தொடக்கம்-ஆரம்பம், இரா. வ-54
தேவரைவென்றவர், இரா. மந்- தொடக்கு, நாக-242 [வருண-1
தேவர்களபிடேகஞ்செய்ய இலக் தொடக்குதல் - கட்டுக்குட்படுதல்,
குமணன் வீடணனுக்கு முடிசூட் தொடர்-சங்கிலி, நாக-41, பற்று,
டுதல், மீட்-6 அன்பு, மீட்-333
தேவர்களின் வாழ்த்தொலி கேட் தொடர்தல் - தொடர்புகொள்ளுத
டுத் திருமாலெழுதல் x வானரர் ல், இரணி-136, மாயாச-86, வே
ஆர்ப்பொலி கேட்டு இலக்கு வே-46: நெருங்குதல், நாக-57,
மணன் எழுதல், மருத்-104 பின்வருதல், மீட்-154
தேவர்கள் இராமன் வேண்டியபடி தொடர்பு, பிரமா-227
வரமளித்தல், மீட்-136 தொடி, மகுட-48
தேவர்செய்கையன், இரணிய-41 தொடுகழல், அதிகா-261 [டி-26
தேவர்முறையில் வைத்தல், முத - தொடுக்குதல்-தொடுத்தல், திருமு
254 தொடுதல் - கையிற்கொள்ளுதல்,
தேவன்-கடவுள், இரா. மந் - 118: கும்ப-245: கட்டுதல், மாயாச-8
சிவன்: வருண-61 தொடுத்தல்-பொருத்துதல், முத -
தேவாசாரர், நிகும்-28, மூல்-168 தொடுபடை, மூல்-161 [37
தேவாதிதேவர் - நித்தியஞ்சீகன்: தொடுவேலை, நாக-2
நாக-251 தொடை - தொடுத்தல், முத-109,
தேவாந்தகன் இராவணன் புதல் பாவின் தொடை, கும்ப-22: அம்
வன்; இல. கே-51: இவன் அனு பு, பிரமா-50, நிகும்-139: தொட
மானாற்கொல்லப்பட்டான், அதி ர்ந்திருத்தல், கும்ப-55
கா-171 தொடைதொடுத்தல், கும்ப-237
தேவி-மனைவி, அங்க-5, முத-111 தொடையல்-தோளணிமாலை,
தேவியைப்பிரித்தபாவி, விடீ-126 இரா. வ-205
தேவியை விடாவிடின் ஆவியை தொடையன்மாலை, மீட்-351 [102
யொருகால்விடநேரும், கும்ப-88 தொடையின் - ஷரிசையாக, விடீ-

- தெட்ட தொட்ட விடந்தொறுந் தோரணம்நட்டு மேற்றுக்கிப்பொதி
தோன்றுதல், இராணி-126 தல், மீட்-263
- தொட்டுண்ணுதல்-வாங்கிப் புசித்த தோலின்வினையுறு செருப்பு - மா
ல், இராணி-115 வடி, மீட்-347
- தொத்துதல், முத-41 தோல்-தோல்வி, இரா. சோ - 18:
தொத்துப்படுதல் - தொகுதிப்படுத யானைப்படை-த்-48, அதிகா-95,
ல், இரா.வ-56 [163 கேடகம், சும்ப-299
- தொய்யல் சேறு, முத-38, அதிகா- தொழம்=தொழுவம், மூல-18
தொய்யில் - மகளிர் தோளெழுது தோளாம்மலை, முத-148
கோலம், சும்ப-75 தோளாற்றல் மெலிந்தாயோ, அதி
தொலைவிலாத் துணி x கவிஞர் நா கா-269 [-170, இரா. சோ-17
வருஞ்சொல், முத-114 [மீட்-333 தோளிற்சித்திரம் எழுதுதல், ரிசும்
தொல்லறச்சான்றெனநின்ற வன், தோளிற்றோன்றும் பொன்னரி
தொல்லை, மருத்-86, வேலே-47 மலை x நீலவரையின் வீழருவி,
தொல்லைநாயகன், விடீ-23 மாயாச-5
- தொல்லைநாள், இரா. வ-27 தோளைப்பூட்டுறுபாசம், நாக-242
தொல்லைப்பொருப்பு, நாக-246 தோளொடு தோள்நோக்கப் பல
டணன் நாள் கழியும், சும்ப-111
- மாயாசீ-62 தோள்-சை; மகுட-42, சும்ப-195
தொல்லோன், மூல்-188 தோள்களைப்புடைத்தல், ஒற்று-46
தொழு-சிறை, விலங்குகள் அடைக் தோள்கொட்டுதல், மீட்-252
குமிடம், இராணி-171, மூல-181, தோள்தூக்குதாணி, முத-54
இரா. வ-21 தோள்புடைகொட்டல், மூல-189
தொழுதல், மீட்-248 தோள்புடைத்தல், சும்ப-336
தொழுதெழுதல், பிரமா-89 தோள்வளை பூண்ட சும்பகர்ணன்
தொழும்பு, இராணி-171 கை x மாசுணகு சுற்றிய மந்த
தொன்முறைநெறி, விடீ-72 ரம், சும்ப-345
- தொன்மைப்பேரகழ், முத-12 தோள்விசை, முத-135
தொன்மையர், இரா. மந்-68 தோற்றம் - தோன்றிய வரலாறு,
தொன்று-பழமை, விடீ-109 நாக-16: பிறவி, இராணி-45, மீட்-
தொன்றுதொட்டு, இராணி-10 107: தோன்றுகை, அங்க-16
தொன்னகர், இல. கா-24 ஆகாரம், இராணி - 148: வல்ல
தொன்னிலை, இராணி-59 மை, முத - 255: காட்சி, இரா.
தோகை, இரா.வ. தே-16 வ-11: எண்ணம், இரா. வ-79
தோகையர்வலிவென்றவன், அதி தோற்றுள கூற்றின்குழல், சும்ப -
கா-170 159
- தொடுபூவிதழ், மீட்-149, திருமு-4: தோன்றல் புத்திரன்: இராணி -
பனையோலை, களியா-4 87, நாக-246, மீட்-221
- தொடுகுதல் - அகவிதழ்பொருந்து தோன்றாநடுவன், அங்க-80
தல், இரா. வ-205 ந-மேன்மை குறிக்கும் இடைச்சொ
தொட்கானம், மாயாச-8 [100 ல், இல. சே-40
- தொட்டடங்குலுங்குதல், இரா. மந்- நகக்களிற் பெரியவேழம், (நகம்-
தோமரம், முத-57, அதிகா - 169 மலை): முத-145: நகம் - மரம்,
தொம், விடீ-83, இரா. கள-1, விடை- ஒற்று-29
தொயம், திருமுடி 22 [12 நகம்படையாகக் கொல்லும் நர
தொய்தல், மாயாச-36, இரா. வ- x * தண்டாயுதவ
169, மீட்-219 [இரா. தானை-17 கொண்டு கொல்லும் அனு
தோரணம், இல. சே-60, முத-44, மான், பிரமா-122

நகம்பவில்லதோர் நரசிங்கம், இல.

கே-33

நகரம், வான. கள-18

நகர், இரா. மந்-2

நகல் மதித்தல்-சிரித்தலைக் கொள்

ளுதல், இரா. மந்-96 [-136]

நகழ்தல்-வழன்றுபோதல், அதிகா

நகுதல்-விளங்குதல் இரா.தாணை-25

நகை-சிரிப்பு, இரா. மந்-45; ஒளி,

மூல-202

நகைதருதல்-சிரித்தல், இரா. மந்-50

நகைநாறுதல், வான. கள-14

நகை பிறத்தல், இரா. கள-27

நகைப்புலத்தது, விடீ-104

நகையொடு புகையுக், வருண-9

நக்கரம்-முதலை, படைக்கா-17

நக்குதல்-அழித்தல், சும்ப-318

நங்கை-இரா. தாணை-2, சும்ப-330

நகைசிறத்தல்-உள்விருட்பம் வெளி

ப்படல், இராணி-127

நச்சுதல்-விரும்புதல், மீட்-236

நஞ்சம் அமிழ்த்ததை வெல்லல் x

நல்லறத்தை வஞ்சவினை வெல்

லல், இராமனை அரக்கர் வெல்

லல், மூல-153

நஞ்சினற செய்தநெஞ்சினன், முத

-208

நஞ்சின்வெய்யவன், இரா. மந்-117,

விடீ-71

நஞ்சு, இரா. மந்-92, விடீ-115 [14

நஞ்சுக்கடியெரிகண், இரா. தாணை-

நஞ்சுமஞ்சவிழி, இரா. தாணை-13

நடக்கால் காட்டுதல், வான. கள-11

நடத்தல், முத-40, மீட்-65

நடநவில்லல், மூல-160

நடம்பாவகத்துஆடல், இரா. கள-6

நடுங்குகின்றவுடல், இரா. கள-9

நடுவணின்றதோர்மலை, சும்ப-111

நடுவன்-யமன், அங்க-30

நடை-ஒழுக்கம், அதிகா-13

நட்டல், சிசும்-38, மீட்-287

நட்டவாமெனவீழ்தல், சும்ப-219

அங்க-10, இரா.

வ-212

நண்ணர்வியந்தெழுவிர், விடை-8

நண்ணினர்-உறவினர், முத-103

நண்ணுதல்-கிட்டெதல், ஆலோசித்

தல், இரா. மந்-26, 93

நண்புசெய்தல், விடீ-3

நதிகாய்மானம், அதிகா-7

நத்தொலி, நந்து x ஒலி, நாக-38

நத்திக்குநாறுதோள், இரா. மந்-80

நத்திசாபும், இரா. மந்-106

நத்தியம்பதி அயோத்திக்க -

தினீசயிலுள்ளது, மீட் -

திருமுடி-2

நந்துதல், இரா. மந்-39, இராணி-65

நந்துறல் - அவந்துகொண்டிருத்

தல், சிசும்-57

நம-நம்முடைய, இரா. மந்-52

நமரங்காள், வான. கள-6, 8, 12

நமனார், அதிகா-157, சிசும்-30

நமனுக்கும் நமன், சிசும் - 91

நமனை யுறுதல் - இறத்தல், இல-

கே-64

நமன்உயிரின்போகம் வெறுத்தல்,

முத-148, பிரமா-44

நமன்றிசைவாயில், அணி-19

நமோநாராயணை, இராணி-42

நம்பரம் x நம்பொறுப்பு, இல.

கா-15

நம்பன், இரா. மந்-86, முத-221,

படைக்கா-36

நம்பி-கடவுள், கடவுள்வாழ்த்து.

நம்பியர்-பெரியோர். இரா. மந்-47

நம்புதல்-அன்புகொள்ளுதல், திரு

முடி-1

நயத்தல், விடீ-63, சிசும்-165

நயத்துறைதல், அங்க-8

நயம்-முறைமை, நீதி, இரா. மந்-50,

விடை-8, இனியது, சும்ப-35

நயனம், மகுட - 34, நாக-245

நாகமெய்தல், இராணி-37

நாகம்-துன்பம், இரா. மந்-92

நாகில் வீழ்பவர், விடீ-117

நாகு, சும்ப-147

நாசிக்கத்தின் விசுவரூபம், இர

ணிய-131-136: நாசிக்கமூர்த்தி

பிரகலாதனை நோக்கிக் கூறிய

முகமன், இராணி-166-168: நா

சிக்கமூர்த்தியின் கைத்தொகுதி

x திரைப்பரப்பு-149

நாநாராயணரே இராமலட்சுமணர்,

பிரமா-3, சிசும்-141

நாம்பியல் கின்னரம், மருத்-106

நாரர், இரா. மந்-41, அங்க-27

- நரன்-மணிதன், அங்க - 22: நாரா
யண சீடனான ஒரு முனிவன்,
நாக-120
- நராந்தகன் இராவணன் புதல்
வன், இல. கே - 51: அதிகா
யனுக்குத் தம்பி, அதிகா-209:
நராந்தகன் கேடகம் பற்றி நிற்
றல் x பகலவன் ஊரிடை நின்
றல்-210: நராந்தகனையங்கதன்
பொருதுகொல்லுதல்-212-214,
நராபதி, விடை-38
நருக்குதல், மீட்-184
நலங்குதல், மூல-50
நலம்-நன்மை, நற்குணம், அழகு,
இரா. மந்-100, நிகும்-136, மா
யாசீ-9: நலன், விடீ-41, 130
நலார், இரா. மந்-96 [73
நலிகொடா நெடுஞ்சேம்பு,
நலிதல்-வருத்துதல், இங்கே ஓடித்
தல்: இரா. மந்-89
நல்குதல் - கொடுத்தல், இதெல்,
இராணி-65: கருணை செய்தல்,
முத-127: கொண்டாடுதல்-183
நல்லதோர்ப்பகையைப் பெற்றேன்,
நல்லறம், பிரமா-44 [கும்ப-31
நல்லறிவு-ஆன்மா, நாக-201
நல்லார்க் கேயந்த பூண், சீதை
கள-31
நல்லாறுடைவீடணன், அதிகா-55
நல்லுணர் வொடுங்குதல், பிரமா-
நல்லான், மூல-196 [179
நல்வரவு, விடீ-105 [தே-27
நல்வினை, கும்ப - 339, இராம
நவசு-வானம், படைத்-66
நவமணிக்காழ், விடை-24
நவம்-புதுமை, படைத்-66
நவிலுதல், இரா- மந்-58
நவை-குற்றம், குறை: சீதைக-29,
இரா. கள-4, மீட்-179, இரா
நவையர், மூல-156 [வ-190
நவ்விதன்-மரக்கலங்கள், படைத்-46
நமுவிச்செல்லுதல் வான. கள-12
நளன், மகர-31, 33, பிரமா-178:
விசுவகர்மாவின்புதல்வன், ஒற்
று-16: நளன்-சேது வமைக்குந்
தன்மை, சேது-46, 47: நளன்
வேலையை யாறு செய்தான்,
இரா. தாணை-27: நளனுக்கு ஸ்ரீ
- ராமன் வருணனுதலிய ஆரமளித்
தான், ஒற்று-5
நளி, நாக-300, மூல-120
நளிர்மணி, மூல-13
நளிர்மலர், விடீ-52
நளிநம், முத-112, வான. கள-8
நள்-இரவு, இராணி-17, மாயாசீ-22,
நடு, வான. கள-26
நள்ளார், அதிகா-219
நள்ளிரா, முத-40
நறவக்குருதி, மூல-202
நறவம். நிகும்-51, 174
நறவு x கண்: இல. கே-8
நறிதின் வெந்தலுன், கும்ப-105
நறு, இரா. மந்-13, இராணி-164, விடீ-
149, இரா. கள-5 திருமுடி-15
நறை-தேன், மூல-208: நறுமணம்,
முத-145,
நறைக்கடல் x நாமநீர், சேது-52
நற்புறம், முத-112
நற்பொருள், விடீ-56
நற்றவம், ஒற்று-24
நனந்தலை, இராணி-13, இராவ.
நனிநடத்தல், இரா. மந்-39 [தே-9
நனிமுதல்வேதம் - மிக்கமுதன்மை
பெற்ற வேதம், விடீ-60
நனை-மலர்மொட்டு: மூல-159
நன்மணி, நாக-127
நன்மதிக்கிழவர், மீட்-321
நன்மையிற்றெருடர்ந்தார்க்குக் கே
ண்டோ, இராணி-136
நன்றாக - அங்கீகாரக் குறிப்பு,
அதிகா-77
நன்றி-நல்லது, கும்ப-35
நன்று-அங்கீகாரவார்த்தை, அங்க-
10, கும்ப-43
நன்றுகொல்லுதல் இரா. மந்-41
நன்றெனல் அங்கீகார வார்த்தை,
அதிகா-206
நன்னலம் வாங்குதல்-நன்மையுள்ள
இடத்தைத் தேர்தல், ஒற்று-16
நன்னுதீல், விடீ-101
நன்னெறி-ஆகாயம்: ஸத்பதம் என்
பதன்மொழிபெயர்ப்பு, நாக-130
நாகக்கணை, நாக-107 [விடை-30,
நாகணைத்துயிலைத் தீர்ந்தான்,
நாகபாசம், நிகும்-75: நாகபாசம்
பிரமன் வேள்வியிற் படைத்தது

ஊழிக்காலத்தருமினூற்றத்தது
 சிவயிரானால் இந்நிரசித்துக்குக்
 கொடுக்கப்பட்டது, நாக-285:
 நாகபாசத்தால்தான் அநுமான்
 ரோனையிறுக்கினது, இதனால்
 தான் இந்நிரனையும் கட்டினது-
 286: நாகபாசம் தானே விடி
 னல்லது சதுமுகன்முதல்வராய
 வானவரால் நீக்கமுடியாதது-
 287, நாகபாசத்தாற் பத்துத்
 திக்கிலும் இருளிரிந்தோடுதல்-
 189: நாகபாசம் நாசமாதல்,
 படைத்த-12 [கள-26
 நாகபுரம்-பாதாள லோகம், வான.
 நாகமேயனைய நம்ப, நாக-180
 நாகமேழு-மேலேழுலகம், மூல-78
 நாகம்-இராகு கேதுக்கள், படை
 த்த-75: யானை, வான. கள-6
 நாகம்வாழ்மூக்கு, முத-21
 நாகம் வேர்போலும், சேது-34
 நாகர்-தேவர்: இரா. மந்-97
 நாகர்பாவை, தெய்வப்பெண், இல.
 கா-42 [கா-18
 நாகர்புரம் - தேவலோகம், இல.
 நாகலோகம் புக்ககணை x புற்ற
 டைந்த அரா: நாக-66
 நாகவுயிர்ப்பு, மகரக்-1
 நாகியர், இரா. தானை-13
 நாக்கொடுகடைவாய்நக்கல், இரா.
 நாசம், சும்ப-31 [கள-27
 நாசி, இரா. தானை-21
 நாஞ்சில்-கலப்பை, சும்ப-105, மா
 யாச-40
 நாடி-நரம்பு, வான. கள-12
 நாடு-உலகம், ஊர், இரா. வ-212,
 மீட்-248 [23
 நாடுதல், இராணி-128, இரா. சோ-
 நாட்டம் - கண்: இரா. மந்-100,
 நாட்டுதல், விடீ-56, இராவ.தே-31
 நாணங்கூர்தல், மகயாசீ-71
 நாணத்தாலூர்க்குத் திரும்பாமை,
 நாக-169
 நாணத்தாற் பூயியை நோக்குதல்,
 சும்ப-8, மகுட-39
 நாணம்பாரித்தல், மாயாசீ-61
 நாணினைத்தேறித்தல், முத-128
 நாணினைல்லொலி, நிரும்ப-78
 நாணுதல், மாயாசீ-21, வான. கள-18

நாணெறிதல், நாக-61, நிரும்ப-86
 நாணெலி, முத-226, அதிகா-21.
 மகரக்-17: x வெள்ளம் கெடுக்கு
 நாளுருயிர்ப்பு, முத-127
 நாணெலிவெளிப்படுத்தாத சிலை x
 இந்நிரவில், நிரும்ப-21
 நாணெசையாற் குரங்குகள் நிலை
 கெட்டோடல் x காலக்காற்றால்
 கடல்நிலை கெட்டோடல், நிரும்
 நாண்பொருவில், நாக-105 [பு-90
 நாண்மலர், முத-117
 நாதவீணையிசை, இரா. தானை-9
 நாதன், சும்ப-127
 நாத்தமும்பேறுதல், மூல-186
 நாத்தகப்பாரவாளி, மூல-95
 நாத்தகம், அதிகா-209
 நாப்பண், விடீ-133, விடை-1
 நாமக்கஞ்சுகத்தர் - கஞ்சுகியரென்
 ற பெயரினர்: இரா. தானை-14
 நாமநீர் x நறைக்கடல், சேது-52
 நாமநூல், விடீ-60
 நாமம், விடீ-132, இராணி-8,
 முத-219, வான. கள-14
 நாமறுதல் - பேருமில்லை யாதல்,
 இரா. மந் - 41: படைத் - 77,
 மருத்-109
 நாமுறல், விடீ-83, விடை-33
 நாயகக்கோயில், - ஸ்ரீரங்கநாத
 னென்னுந்திருமா லெழுந்தருளி
 யுள்ள கோயிலென்றல், ஏற்கும்:
 திருமுடி-11, 16: x மேருக்குன்
 நாயகக்கோலம், மீட்-41 [பு-17
 நாயகன், இராணி-19, மூல-132
 நாயினஞ்சீயங்காண்டல் x குரங்கு
 கள் தல்,
 இல. கா-4
 நாயினுங்கடைப்பட்டோனே,
 யாச-68
 நாயினேன், விடீ-147, எருண-65:
 மூல-64
 நாயுணுமுணவு, இரா. சோ-36
 நாயுயிராகும், மாயாசீ-14 [பு-69
 நாயேற்கித்தனை வேணுமோ, வரு
 நாய் x இராவணன், மாயாசீ-67
 நாரணனாகிய நாயகன் படைபுர்ப்
 புற ஏன்க: நாரணன் படை -
 நாராயணஸ்திரமுமாம்: இரா.
 வ-186

- நாரணன் நிருவீந்தியி னுன்முகன், இரா. வ-192
- நாரதமுனிவற் கேற்ப நயம்பட வுரைத்த நா, சும்ப-1
- நாரம்-நாணி, இரா. வ-241
- நாரவாளி, மூல-95
- நாராயணநாம மகிமை, இராணி-42
- நாராயணஸ் திரம் இலக்குமண னைப் பிரதட்சிணஞ் செய்து சென்றமை, இந்தி-4
- நாரியோர்பாகத்தண்ணல், மீட் - 297
- நார்-நாண்கயிறு: இரா. மந்-89
- நாலாயிர நவயோசனை கரிச்சேனை வரல், அதிகா-151
- நாலுதல், மாயாசீ - 69, சும்ப-300
- நாலுபாலும், மூல-84
- நால்வகைமருந்து, மருத்-90
- நாவலம்பெருந்தீவு, மருத்-48
- நாவாய் x தேர், வநன. கள-9
- நாவுல்தல், சும்ப-270, ரிகும்-56
- நாவேதல், இராணி-37
- நாழ்மலர், இல. கா-47
- நாளம், இராணி-70
- நாளராக்காலம், மீட்-56 [75
- நாளுலத்தல், அங்க-30, அதிகா - நாளுற்றவிருக்கை-நாளோலக்கம், அதிகா-34
- நாள்-பகல், முத-113; நட்சத்திரம், மகர-7: பட்சம், ரிகும்-117
- நாள் தொலைதல், சும்ப-344
- நாள் பிழைத்தல், சும்ப-327
- நாள்மேற்றேன்றுதல், மூல-47
- நாறுதல், வான. கள-14
- நாற்கடல், முத-117, பிரமா-10
- நாற்கடன்மேலுமார்ப்ப, நாக-25
- நாற்படை, படைக்கா-14, ரிகும் 18, பிரமா-126
- நாற்படைகள் நெருக்கத் தோன்று ம் இராவணன் x கடலேழு நெருக்க விளங்கும் மேருவரை, முத - நாற்றுமுடி, வான. கள-25 [100
- நானகு பகைஞர், சும்ப-11
- நானநெய்-கஸ்தூரிப் புழுகு, மீட் - நாணந்தீட்டுதல், மீட்-44 [42
- நாணப்புணல், இரா. கள-4
- நாணம், இரா. கள-5
- நானை, மூல-18
- நானுவளர்க, இராணி-173
- நானுவதம், மூல-118
- நானிலக்கிழுத்தி, திருமுடி-11
- நானிலப்பொறை, விடை-35
- நானிலம், இராவ. தே-16
- நான் உனக்குநோய், இரா. மந்-81
- நான்மறைபுகன்றான், மீட்-150
- நான்மறைப்புலவர், இந்திர-57
- நான்முகக்கடவுள், மூல-220: நான்முகனாமி, இராவ. தே-16: நான்முகனார்மொழி - பிரமதேவன் வரம், அதிகா - 57: நான்முகனுலகு, இராணி-5: நான்முகன்முதலிய உயர்முற்றும் திருமாலின் நாபீகமலத்துப் பொருட்டில் ஓர் புரையில் தங்கும், 70: நான்முகன் முதலோர் உண்மை நிலையைத் தெரிகின்றிலர் - 106
- “திருமானுன்முகன் செஞ்சடையானென்றிவர்கள் எம்பெருமான்றன்மையை யாரறிகிற்பார்.”
- நிகர்த்தல், நாக-80
- நிகர், விடீ-3, முத-168, அதிகா-29
- நிகழ்வுகள்-பெருகி விளங்குகின்றதேன்: முத-8
- நிகழ்தல், நாக-290 [மந்-15
- நிகழ்த்துதல்-சொல்லுதல், இரா. ரிகும்பலை, ரிகும்-19
- நிகும்பன், அணி-14: அதிகா - 16; 248: நிகும்பன் அக்கினியை வென்றவன், சும்பகர்ணன்புதல்வன், இல.கே-34: ரிகும்பனென்று இராவணனுக்கு மாமன் முறையான ஒரிராக்கதனு முளனென்ப: நிகும்பனும் அக்கதனும் பொருதல், அதிகா-248: நிகும்பனை அனுமான் அழைந்து கொல்லுதல்-25: நிகும்பன்மீது செல்லும் அக்கதன் x நீலக்கிரி மேனிமிர் பொற்றிரி-249
- நிசாசரர், முத-80: நிசாசரன், இரா. மந்-42
- நிடதம்-ஒருமலை, மருத் 25
- நிணப்பல், மூல-199
- நிணம், படை-58, வான. கள-24
- நிதி-பொன், மீட்-5
- நிந்தனைநறவம், விடீ-100
- நிபம்-காரணம், பிரமா-170

- நிமித்தங்கள், விடீ-99
 நிமிர்ச்செல்லுதல் - நேராகப்பாய்
 ந்து செல்லுதல், நாக-262
 நிமிர்தல்-வளர்தல், மகர-15: எழு
 ந்து வீசுதல்; இரணி - 16: அப்
 பாற்படுதல், வருண - 79: மேம்
 படுதல், பிரமா-96: மேடாதல்,
 முத - 121: விரைந்து வருதல்.
 128: ஓங்குதல், 161: வெல்லு
 தல்-வான. கள-2
 நிமிர்வு, இரா. வ-47
 நிரத்தல் - நிரம்புதல், படைத்-56
 இரளாதல், சும்ப-253
 நிரந்தரம்-எப்போதும், நாக-54
 நிரப்பினோர்-வறுமையடைந்தவர்:
 விடீ-81
 நிரப்புதல், இல. கே-12
 நிரம்புதல் - முடிதல், இரா. மந்-54:
 மிகுதியாகக் கொள்ளுதல், இரா.
 மந்-6, இரணி-141
 நிரல் - வரிசை, மாயாசீ-25
 நிரவுதல், முத-151
 நிருதக்கடற்றானை, முத - 51: நிரு
 தக்குலம் X ஈ, மூல-111: நிருத
 சேனையீது தடவரைவிழுதல் X
 கடலில் இனமழைபடிதல், அதி
 கா-97: நிருதர்சுவம் X கற்குவை
 மழை, முத-120: நிருதர் தானை
 யானவர், இரா. மந் - 40: நிருத
 வேர்-இராவணன், நிகும்-166
 நிருதி, படைக்கா - 20: நிருதிதன்
 குலப்புதல்வர், படைக்கா - 20:
 நிருதி திக்கினின்றவன் படை,
 இரா. வ-137
 நிருமித்தல்-படைத்தல், நாக-265
 நிரை-வரிசை, பிரமா-21
 நிரைத்தல், சேது-49.
 நிலங்கம்பித்தல், இரணி-79
 நிலங்குழிபடல், சும்ப-349
 நிலத்தைச்சார்ந்த புட்பக வரு
 ணனை, மீட்-336
 நிலமகள் நிலத்துகிலினை நீக்கிப்
 பூநிறக்கூறை சுற்றினாள், வரு
 ணை-55
 நிலமுயங்குதல், நாக-86
 நிலம்-இடம், சேது-48 [250
 நிலம்விரல்கினைத்திட நிற்பல், முத-
 நிலவரை, சும்ப-226
- நிலவு X வலை: இல. கே-5
 நிலவுநீக்கிக் கருணைகாலும்
 முகம், விடீ-136
 நிலவைச் செஞ்சடையில் சிவன்
 வைத்தமை, படைக்கா-12
 நிலா X உருத்தபால், இல. கே-7
 நிலை, அதிகா-246, மூல-207
 நிலைகிடந்தகோபுரம், சும்ப-71
 நிலைநிற்பல், பிரமா-219
 நிலைநீங்கிற்றோற்பர், சேது-28
 நிலைபேர மறித்தல், நிகும்ப-40
 நிலைமைநிரப்புதல் - நிலைமையை
 ருசுப்படுத்துதல், இரணிய-128
 நிலையம் = நிலயம், படைக்கா-16
 நிலையிலாவாழ்வு, இரா. சோ-47
 நிலலடா, சும்ப-202
 நிழல்-ஒளி, இல. கா-40, நாக-247
 நிறம் - வர்ணம், முத - 250,
 மார்பு, வருண-23, மகர - 12:
 சிறப்பு, சும்ப-84, மாயாச - 65:
 முறைமை, இரா, மந்-69: உடல்,
 மருத்து-90 [கா-223
 நிறைத்தலைவழங்குஞ்சோரி, அதி
 நிறைபு, மூல-20
 நிறைபுற வாங்கிவிடல், இந்-51
 நிற்பன-தாவரம், வருண-18
 நினை-நினைப்பு, இராவ. தே-26
 நினைதல் - இலட்சியஞ் செய்தல்,
 இரா. வ - 22: ஆலோசித்தல்:
 இரா. மந்-37
 பு, இரா. வ-தே-16, 18
 வதன் முன்னஞ் செல்லும்
 மானம், மாயாசீ-79
 நினைவர்-தியானிப்பவர், நாக-259
 நினைவிலார்-அறிவிலார், நாக-213
 நினைவு-ஆலோசனை, இரா. வ-167
 நின்கணபிமான மின்றி வழியோர்
 கெடுவார்கள், நாக-256
 நின்கணல் நோக்கிக் காண்டற்
 கெளரியனல்லன், இரணியு-121
 நின்ற சும்பகர்ணன் மண்ணினை
 யளந்தமால். சும்ப-57
 நின்னுரைகருரை வேறண்டோ,
 சும்ப-33
 நீங்கிலுய்கிலெமெனல், மீட்-153
 நீங்குதல்-பிரிதல், விடீ-83
 நீசர், படைத்த-12

நீசன், இரா. வ-57
 நீட்டெல்-தலைமயிரைச்சடையாகத்
 தொங்கவிடுதல், இராணிய-31:
 செலுத்தல், வருண-53
 நீதி-முறைமை, தருமம், அங்க-8,
 விபீ-100; நிலை, இயல்பு, தன்மை,
 - விபீ-137, இல.கே-14, நாக-254
 நீதியால்வந்ததருமநெறி, சும்ப -
 நீதியோன், சும்ப-326 [357
 நீதிவீத்தகன், மீட்-25 [சும்ப-250
 நீத்தம்-வெள்ளம்: இராணி - 151,
 நீத்தல், சும்ப 323
 நீத்தவெக்கர் x
 இல. கே-61
 நீந்துதல்-கடத்தல், முத-128, சும்
 ப-7, நீந்திச்செல்லுதல், இரா.
 ம்ந்-85 [90
 நீயறிவுடையமைச்சனல்லை சும்ப-
 நீயுறுநெஞ்சினன்னான், இராணி-113
 நீரணைத்தமுகில் x இராவுணன்,
 ரூரா. தானை-17
 நீரா நெடுமழைக் குழாம்,
 சும்ப-243
 நீராட்டல், திருமுடி-34
 நீராழி, அதிகா-68
 நீராற்றெளித்தல், சீதைக-7
 நீரிடைவீழ்தல், இரா. வ-150
 நீரின வியன்றவென்ன நிழலெழும்
 பளிங்குமானிகை, இல. கா-40
 நீரினமத்தன்னபெருமையர், இல.
 கே-45
 நீரும்நீர்துரையும் x இராவுணனும்
 சாமரையும், முத-98
 நீரைக்கொடு நீரெதிர் நிற்கொணு
 மோ, அதிகா-83
 நீரைபுண்பதுநெருப்பு, வருண-34
 நீர்-நற்குணம், இல, கே-15
 நீர்க்குரங்கு, வருண-42
 நீர்க்கோலீவாழ்வு, சும்ப-155
 நீரை, நிகும்ப 23 [137
 நீர்நல்கிக்கடன்கழிப்பார், சும்ப-
 நீர்நசையால் முகிலினை முகந்து
 புண்களிற் புணல்பாய ரர்,
 நாக-164
 நீர்நிறைகண்ணன், முத-93
 நீர்நிறைவாவி, நிகும்ப-24
 நீர் நெருப்புமுதலிய விடத்தும்செ
 ல்வவல்ல தேந், இராம.தே-21

நீர்மேற்பாசி x சேனை, அதிகா-211,
 பிரமா-143
 நீர்மை-தன்மை: இரா. மந்-42
 நீலகண்டன், இரா. மந்-108
 நீலகிரி, மருத்-26
 நீலக்காசு, இல. கா-45
 நீலச்செய்குன்றம் x பாவபண்டார
 ம், இல. கா-45
 நீலம், முத-8, சும்ப-162, இரா.
 வ-125
 நீலவண்ணமுள்ளன வெல்லாமொ
 க்கப்பிழிந்தது காலம், நாக-217
 நீலனிட்டவரை, சேது-38
 நீலன், முத-74, அக்கினியின்சுமா
 ரன், முத-75, 199, சும்ப-161,
 நாக-82, 176, படைத்-82, பிரமா-
 20, 121, மீட்-152: நெருப்பி
 ன்மகன், இரா. தானை-26: வா
 னரசேனபதி, இரா. தானை-29:
 நீலனைப் பாடியிழைத்திடையன்ல்,
 ஒற்று-15: நீலன்கைக்குத்தினால்
 போர்மத்தன்மாளுதல், அதிகா-
 227: நீலன் குணதிசைவாயிலில்
 பதினேழுவெள்ளஞ்சேனையோ
 மிரின்றான், அணி-6: பிரகத்
 தனைக்கீழைவாயிலிற் கொன்றா
 ன், முத-78, 83: மீட்-163, இல்-4:
 நீலனுக்கு மணிக்காழ் முதலியன
 ஈதல், விடை-24: நீலன் x உரு
 த்திரமூர்த்தி, நாக-54: நீலனெ
 றிந்தம்லை x அந்தகனெறிந்த
 சூலம்: நாக-83: நீலனை நீட்டிப்
 பற்றிப்பிடித்த யானையின் தடக்
 கை x குன்றஞ் சூழ்ந்த பொறி
 யரவம், அதிகா-221
 நீள நீள் பவளவல்லி, நாக-118
 நீளம்-பறவைக்கூகி, மாயாசீ-25
 நீளாண்மை - மிக்கபராக்கிரமம்,
 முத-163
 நீளுதல், சும்ப-23, இரா. தே-14
 நீள்புனல்மகாதீர்த்தம், மீட்-6
 நீறணிகடவுள், மீட்-172
 நீறு-பழுதி, முத-10
 நீறுபடுதல், மூல-164
 நீற்றியல், சும்ப-258
 நீற்றுக்குப்பை, இரா. வ-99
 நீற்றநாயிறு x நெடியவன், வேலே

- நீனிநரிருதர், இரா. வ-77
 நீனிநமேகம், நாக-221
 நுகம், சும்ப-230
 நுகர்ந்திருத்தல் - இன்பமனுபவித்
 திருத்தல், இரா. மந்-13
 நுகுகுதல், அதிகா-82
 நுகுகை-உன் தங்கை, நிகும்ப-169
 நுகுகுதல், நாக-117
 நுணங்கியர், சும்ப-115 [யாசீ-34
 நுணங்குதல், மாயாச - 14, மா
 நுணுகுறப்பிசைதல், சும்ப-258
 நுதல் x இந்து, கடல்கா-8
 நுதற்குட்டு, நிகும்ப-162
 நுதி-நுனி, இராணி-141
 நுந்துதல்-எய்தல், நாக-159: தரு
 தல், அதிகா-41
 நுரைத்தொகை x மலர்கடல்கா-3
 நுவலுதல், ஒற்று-59, இரா. வ-211
 நுளைச்சியர், விடீ-28
 நுறுக்குதல், அதிகா-220, நாக-
 85, நிகும்ப-180
 நுனித்தல்-ஆராய்தல், மீட்-175
 நுனித்துக்காட்டுதல், திருமுடி-37
 நுனித்துன்னல், சும்ப-335
 நுனிப்படுதல் - ஆராய்ச்சிபொருள்
 துதல், இரா. வ-17
 நுக்குதல்-செலுத்தல், நாக-160,
 வேலே-19: எதிர்த்தல், நாக-
 52: தூண்டிதல், இரா. வ-174
 நுபுரமும் சிலம்பும்வேறு, இரா.
 வ-230 [மந்-66
 நுவினனுணங்கியவறிவு, இரா.
 நுலுரைவழிசெய்தான் - நளன்,
 ஒற்று-15
 நுல்படத்தொடர்தல், இல. கா-38
 நுல்வலிகாட்டுஞ்சிந்தைத் துதன்,
 மகுட-43
 நுழில்-கொன்றுகுவிக்கை, பிமா-
 180, மூல-209, வேலே-21
 நுழில்செய்தல் - அழித்துக்குவித்
 தல், நாக-52
 நுறாயிரம் யாளியின் நோன்மை
 கொண்ட சீயம், நாக-19
 நுறிக்கொல்லல், இரா. வ-17
 நுறுதல் - அழித்தல், வருண-79,
 சும்ப-184, படைத்-82
 நுறுவது-பொடியாக்குவது, ஒழிப்
 பது, இரா. மந்-56
 நுற்கடல், முத-114, அணி-27
 நுற்றிதழ்க்கமலம், ஒற்று-21, மக
 ரக்-25
 நெகிழ்த்தல்-எய்தல், சும்ப-216
 நெகுதல்-பிளவுபடல், இரா. வ-43:
 உருகுதல்-65
 நெஞ்சங்கிழிதல், மாயாச-19
 நெஞ்சமுங்கருமமு முரையும்-திரி
 கரணங்களும், சும்ப-85
 நெஞ்சமெரிதல், இரா. தாணை-18
 நெஞ்சழிதல், நிகும்ப-13
 நெஞ்சினுறுகாமம், நாக-259
 நெஞ்சுசால்லல், இரா.ம-
 தே-25
 நெஞ்சினெடுபுல்லுதல், ஒற்று-1
 நெஞ்சு-நெடுவிடம், அதிகா-104
 நெஞ்சுமுக்கமுறுதல், அதிகா-27
 நெடிதுநல்குதல், மருத்து-114
 நெடிதுநாளவளர்த்து விட்டாற்கு
 உயிர்கொடாது போகேன்,
 சும்ப-155
 நெடிதுநிற்பல், மாயாசீ-79 [62
 நெடிதுயிர்த்தல், முத-86, படைத்-
 நெடியன்குறிபுன்னெனு நீர்மையி
 னுன்-அனுமான்: படைத்-90
 நெடியோன், கடல்கா-6, மூல-145
 நெடுங்கால்-சண்டமாருதம், முத-
 88, 177
 நெடுகிலம்-திரிதல், மூல-12
 நெடுந்தகை, முத-251
 நெடுந்தலைதழுவிய எருவை x ஆ
 ண்டலை, அதிகா-118
 நெடுந்துளி, முத-41
 நெடும்பகை, மகரக்-16, நிகும்ப-6, 8
 நெடும்பொழுது, சீதைகள்-7
 நெடுவஞ்சம், சும்ப-85
 நெடுவரை, மூல-100
 நெடுவாடை, மூல-204
 நெடுவாயு-பிரணவாயு, முத-179
 நெய்கிடந்தகனல் x நெஞ்சு, இரா.
 சோ-27
 நெய்கொள்சோரி, மூல-136 [27
 நெய்தல்குறிஞ்சிரிகர்த்தது, சேது-
 நெய்த்தலையமல், சும்ப-186
 நெய்த்திருண்டியரும்மலை, இரா.
 தாணை-5
 நெய்த்தோர் - உதிரம், வருண-23,
 முத-151

- நெய்யாடல்-மகிழ்ச்சிக்கு அறிஞறி நெற்றியிற்கட்டிய வீரப்பட்டம் x
யநக எண்ணெய் தேய்த்து மலழக்குமுவிடைமின், முத-115
மூழ்குதல், சீதைக-1 நென்னல், கடல்கா-5, அங்க-36
நெய்யார்பெருவேள்வி, சீதைக-20 நேசத்தார், நாக-209
நெரிதல், அதிகா-145, மகரக்-34 நரசு, இரா.
நெரித்தல்-நொருக்குதல், மகுட - சோ-245 [219
11, மாயாச-32 நேசமற்றார்செய்தொழில், பிரமா-
நெரித்தார், அதிகா-165 நேசன்-பக்தன், மீட்-239
நெரித்தெழுபுருவம், மகரக்-19 நேடுதல், இராணி-167, அதிகா-51
நெரிப்பட்டழிதேர்நின்றார் x ளரிப் ரத்தர், இரா. தானை-16
பட்டமலைக்கணிசுந்தவர், அதி நேமி-சக்கரவாளம், பூமி, இரா.
கா-257 தானை - 22: ஆஜ்ஞா சக்கரம்
நெரியும்பல்பிணப் பெருங்கரை, இரா. மந்-82: சோதிமண்டலம்,
கும்ப-250 சூரியன்: இராணி-150
நெருக்காவெரிந்தார், அதிகா-165 நேமி தானவருளைத் தேய்த்தது,
நெருக்கிடுதல், இல. கே-14 நாக-22 [கே-23
நெருக்கினுலத்தல், அதிகா-253 நெமிப்புள் பகலிற்கூடும், இல.
நெருக்கு, வீடை-6 நெமிப்பெயர்யுகம், நிகும்ப-17
நெருக்குதல், மூல-60 [163 நெமிப்பெருமான், இராணி-161
நொருப்பாமெனவுயிர்த்தல், முத- நேமியான், ஒற்று-15, மூல - 57,
நெருப்பின்சுற்றை, அதிகா-198 நேயம், மீட்-214 [வான. கள-35
நெருப்பின்தோற்றத்தசரம், அதி நேரலர்-பகைவர், மூல-116
கா-122 நெருகுதல்-இணங்கியருள்செய்தல்,
நெருப்புக்கண்ணான், இந்-52 இராணிய-104
நெருப்புநீரினன்று, வருண-48 நேர்தடுத்தல், மூல-86
நெருப்புப்புறத்துப்பொங்கியபங்கி. நேர்தல்-எதிர்தல், விடீ-40: சொல்
மூல-6 லுதல், இராணி-48, மூல-35: எண்
நெருப்புயிர்த்தல், நாக-7 ணுதல், முத-62: உடன்படுதல்,
நெருப்புரைத்தாலு மொவ்வா இரா. மந்-41, இராணி-174: பொ
வொளி, கும்ப-32 ருந்துதல், சொல்லுதலுமாம்:
நெருப்பெழு நியிரப் பார்த்தல், மீட்-202: ஒத்தல், அதிகா-249
அங்க-20 நேர்த்ததுங்காணல் - காண்பதற்
நெருப்பைமீள்த்தின்றுதின்று மிழ் கும்நேர்ந்தது: இரா. வ-208
கின்றார் x அடிக்கடிதுன்பச்செ நேர்நிற்பல், இரா. மந்-108, முத-
யலைக்கேட்டுவருந்துபவன்: மா 167, 255
யாச-29 நேர்ந்ததைக்கூறல், இரா. மந்-79
நெல்-வாகை, ஒற்று-17 நேர்பறித்தல், சேது 59
நெளிதல்-அஞ்சுதல், தத்தளித்தல், நேர்வுறுதல் - சந்தித்தல்: இரா.
சுருளுதல்: அதிகா-19, முத- வ-183
154, மூல-159, நேற்றுடம்பு இன்று பிறிதாதல்,
நெறி-நீதிமுறை, இரா. மந்-84, கடல்கா-5
கும்ப-37: உபாயம், இராணிய- நைதல்
108: வாழிடம், இரா. மந்-55 நொச்சி புச்சியிற் கொள்ளுதல்,
சன்மார்க்கம், விடீ-100 அணி-12
நெறிதல்-நெறிப்படுதல், கும்ப-209 நொடி-நொடிப்போது: இரா. வ-53
நெறிப்பு, அங்க-38 நொடிருவது - சொல்ல வேண்டு
வது, மருத்-81 [வ-122, 145
நொடித்தல், வேலே - 42, இரா.

நொடிப்பளவு, படைத்-98	பகர்தல், மூல-156
நொதமல் - பட்சபாத மின்மை, இல. கே-67	பகலவன், விடீ-45, 151: வரூண-3: X பசும்பொன்தசும்பு, இராவ. தே-28: பகலோன். மூல-100
நொந்தவர், வேலே-42	பகல் - சூரியன், படைத்-94
நொப்பம் - எளிமை, நாக-253	பகல்மதிக்கு உவமையானவதனம், இரா. மந்-93
நொய்தினில்-இலேசாக, முத-70; விரைவாக, நாக. 216, திருமுடி-37 [78, 207	பகவத்பக்தியேஎப்போதும்வேணுமெனப் பிரார்த்தித்தல், இராணி-169
நொய்தின்-அலட்சியமாக, நாக - நொய்து-இலேசு, விரைவு, இராணி-11, களியா-8, இரா.வ-138. மருத்து-6	பகழி, வருண-20, இல. கா-19
நொய்தென, இரா. வ-83	பகழி தைத்த யாக்கை X கழலிளம் பசங்காய், நாக-200
நொய்யது-எளிமையைத் தருவது, இராணி-54	பகழித்தெய்வம், வருண-79: பகழிப்புத்தேள், இந்தி-52
நொய்யு-தளர்ச்சி, வேலே-42	பகழிமதில், சும்ப-278 [கா-270
நொவ்வடை, மீட்-173	பகழியுண்ணக் கொடுத்தல், அதிபகழிவிதைத்தல், நிகும்-124
நொவ்வியல் - நொய்படுந்தன்மை, இரா. வ-145	பகிரண்டம், இராணி-130
நொறில்-விரைவு, முத-54, சும்ப-231, வேலே-3	பகிர்தல்-பிளவாதல், மகுட-24
நொறுக்குதல், நாக-71	பகிர்ப்படுதல் - பிளவுபடுதல்: இராணி-138 [இரா. மந்-83
நொக்கியபொழுதேதபாதகம்அனைத்தும்நூறுஞ் சேது, மீட்-163 -இல்-8	பகிரதன் கங்கைதந்த வரலாறு, பகுதி-சேனை, முத-198: பகுப்பு, இராணி-132, மீட்-112: மூலப் பிரகிருதி, இராணி-69: பகுதி X அனுமான்: பகுதிக்கு மேற்பட்ட பதம் X இராமன், முத-222: பகுதியால் யாவும் விளைந்தன, மீட்-100
நொக்கு - பார்வை, மாயாச-83	பகுவாய், இராணி-134, சும்ப 352, நாக-230, இரா. வ-220, வான. கள - 14
தோற்றம், நாக-97. பெருமை, சும்ப-329 [மீட்-27	பகைஞர், இரா. வ-225: [-3
நொக்குதல் - மனத்திலாராய்தல், நொதல்-வருந்துதல், இரா. மந்-73	பகைஞனுக்கு நீண்புசெய்தல், விடீ பகைதேடிக்கொள்ளல், இந்தி-4
நொய்கொண்டு மருந்து செய்யா வொருவ, அதிகா-232	பகைப்புலஞ்சார்தல், விடீ-65
நொய் தந்தவனே தீர்வு நுவல், இராணி-113	பகைப்புலத்தோர் துணையல்லர், விடீ-104
நொனூர்-பகைவர், மகுட-21	பகைமுடித்தல், இரா. மந்-27
நொன்கழல், முத-81, நிகும்-55,	பகைமேற்புகுதல், இரா. சோ-37
நொன்பினோர் சொல் X பிழைப் பிலாச்சூலம், சும்ப-259	பகையாடுதல்-பகைமை பாராட்டுதல், அதிகா-62
நொன்புகழ், மருத்து-67	பகையுறவருதல்-பகைவர் நெருங்க வருதல், விடீ-63 [படைத்-55
நொன்மை-வலிமை, அதிகா-232, நாக-19, படைத்-18,	பகையொழித்துப் பின் நீராடுதல், பகைவரிடத்தத்தில் பரசராமன் மூழ்கியெழுந்தமை, மூல-110
நொன்றல்-பொறுத்தல், மீட்-174	
பஃறலை, பல் + தலை: முத்தலைச்சூலம், இரா. வ-127 [43	
பஃறிசை, பல் + திசை: இரா. வ-பஃறிசை, வான. கள-10	
பகடு - ஆணையான, படைத்-41: பெருமை, சும்ப-337	

பகைவரிற்றத் செய்தியை நகரத் தீர்க்கு முரசறைவித்துத் தெரி வித்தல், சீதைக-1
 பகைவரிற்றதாரொன்ற மகிழ்ச்சியி னால் இராவணன் நிதியை வாரி யிறைத்தல், சீதைக-1 *
 பகைவரைத் துணையெனப் பற்றற் கேற்ற வகை, விடீ-80, 82
 பகைவர்நாட்டின் எல்லையில் தம் யூனைகளை நிறுத்தல், படைக் கா-21 [39]
 பக்கநோக்கிமொழிதல், இல. கே- பக்கம்-சிறகு, நாக-264: இடம், இரா.வ-43: பக்கபலம், நாக-31
 பங்கம்-குற்றம், நாக-176, மகரக்- 35: சிசும்-11: தோல்வி, சும்ப- 15, நாக-11
 பங்கயம், இராணி-149, ஒற்று-20
 பங்கன், சும்ப-159
 பங்கி, மூல-6: x கனல்: சும்ப-67
 பங்கி புகையால் வெண்ணிறங் கோடல், முத-103
 பசிக்குமருந்து, சும்ப-64
 பசுங் கல்-அரைக்குங் கல், அம்மி: கடல்கா-9
 பசுங்கழற்கண், அதிகா-234
 பசுந்தலை, மாயாச-28
 பசுந்திங்கள், ஒற்று-20
 பசுப்புண், முத-61, இரா.வ. தே-28
 பசுப்புலால், சேது-17
 பசுப்புனல், இரா. வ-107
 பசும்பொன், வருண-44. இரா.வ. தே-28
 பசை-இரக்கம்: இராணி-91
 பச்சிமம்-பின்புறம், பிரமா-71
 பச்சிரத்தம்-புதியஇரத்தம்: இரா. மந்-28
 பச்சிலை, மீட்-57
 பஞ்சசேனாபதிகள், இல. கே - 62
 பஞ்சபாதகர், மீட்-171
 பஞ்சபூதங்கள், இராணி-7
 பஞ்சமம், இரா. தானை-13
 பஞ்சயிப்பெயர்த்திதி, மீட்-140
 பஞ்சம் - கருப்பு, மூல-145 [168
 பஞ்சரம்-பறவைக்கூடு, இரா. வ- பஞ்சவடி, மீட்-281
 பஞ்சு, இரா. மந் - 16, மூல - 53, இரா. சோ-53.

பஞ்செனச் சிவக்கு மென்காற் றேவி, விடீ-126
 படகம், முத-99
 படந்தடிக்கின்ற நாகம், சிசும்-77
 படப்பை சோலை, விடை-13
 படர் - புத்தவீரர், நாக - 137, துன்பம், இரா. மந்-61
 படர்தல்-செல்லுதல், சிசும் - 37, மூல-164: படர்தல் - பரவுதல், முத-185, சும்ப-321 [88
 படர்த்தல்-செலுத்துதல், படைத்- படலை-தொகுதி, வருண-65
 படி-பூமி, நாக-249: வடிவம், அதி கா-154: போல-149: தன்மை, பிரமா-81, மருத் 81
 படிக்காரன், ஒற்று-54
 படிக்கை-அம்பாரி: படிந்த இறுக்கு வாருமாம்; அதிகா-132
 படிதல்-தங்குதல், சிசும்-24: அடங்கிப்போதல்-147: மூழ்குதல், இராணி-4, மாயாசீ-65, மீட்-169
 படிமக்கூத்து - இன்னவாறு ஆட வேண்டுமென்று காட்டும் மாதி ரிக்கூத்து, வான. கள-11
 படிமை-தன்மை, மூல-151
 படியேழ்-உலகமேழ், கடல்கா-6, மூல-117
 படிவம்-வடிவம், நாக-98, 202
 படுகளைச்சிறப்பு, முத-27, 30, 49; 198, சும்ப-252, 253, அதிகா- 114-116, நாக-96-98, சிசும்-32- படுகளம், முத-51 [42
 படுதல்-பொருந்துதல், படைத்-38
 இரா. கள-17-7: தோன்றுதல், சிசும்-35: தாக்குதல், முத-70, அஸ்தமித்தல், விழுதல், அகப் படுதல் அதிகா-74: அழிதல், பிர மா-87: இரா. மந்-35, 61, படைத் -15, 38: ஒலித்தல் நாக-277
 படுத்தல்-கொல்லிதல், இரா. மந்- 17, அங்க-32, மூல-56
 படை-ஆயுதம், முத-230
 படைகள் x மீன்குலம், நாக-58
 படைக்கடலின் வைகுங் கொண் டல், ஒற்று-2
 படைக்கலங்களா ளுறுப்புண்டு கிடக்கும் தலைகள் x முன்மினி மொய்த்துளீவன்புற்று, சிசும்-34

படைக்கலங்களால் போர்க்களம்
மேடாதல், சும்ப-320
படைக்கலங்களால் வெயில்தோன்
றல், பிரமா-99
படைக்கலம் சொறியுந் தன்மை
யுஞ்செய்திலவாயின, இரணி-53
படைக்கலவாரி, சும்ப-221
படைக்காவலன், முத-62
படைக்குநாயகர், சும்ப-102
படைஞர், நாக-77
படைத்தல்-அடைதல், ஒற்று-46,
இரா. மந்-83, மாயாச-47
படையமைவியழியாள், மீட்-163
படையிலாப்படை, அணி-16
பட்டம், திருமுடி-6
பட்டழிதல், நாக-2
பட்டாபிடேகம், விடை-13
பட்டிதல்-இறத்தல், இரா. மந்-53
பட்டொழிதல், இரா. சீசா-14
பணம்-பாம்பின்படம், இல.கா-46
பணவம் - வாச்சிய விசேடம், பிர
பணமணி, மகுட-46 [மா-5
பணி - சர்ப்பம், அங்க - 18: கட்
டனா, இரணி-38, சும்ப-6, மீட்-41
வேலைப்பாடு, இரா. வ - 205,
இல. கே-11: செய்யவேண்டிய
செயல், வருண-2
பணிக்குலம்-அணிகலத் தொகுதி,
இரா. வ-200
பணிசெய்தல்-கட்டளையைச் செய்
தல், இரா. மந்-82 [ரிசும்-21
பணிலக்குலம்-சங்குகளின்கூட்டம்
பணை-கிளை, மாயாச-76, மூல-28:
மூங்கில், முத-180, அதிகா-160:
தந்தம், திருமுடி-9: சங்கம், இ
ரா. வ-213: தோள், இரா. தானை
-7: பறை, சும்ப-347, பிரமா-4
பணைகொட்டுதல், படைத்-6
பணைத்தல்-பருத்தல், இரா. வ-226
பணையுதல் x புகழுதல், முத
176 [கா-142, மூல-176
பண் - அலங்காரம், சேணம், அதி
பண்களாற்கிளவி, மாயாச-7
பண்கனிந்த கானம், நாக-280
பண்டருகிளவி, பிரமா-8
பண்டிதர், இரா. மந்-8
பண்டிரிதல்-பண் + திரிதல், இசை
மாறுபடுதல்: முத-9

பண்டு-முன்பு, வேலே-10, இராம.
தே-12
பண்டை, இரணி-4
பண்டையுறையுள்-கடல், ஒற்று-2
பண்ணவன் - தேவன்: இரணி -
103, பிரமா-80, இரா. வ-88
ண்ணை-திரள், சும்ப 207, மகரக்
-9, மூல-220: மகளிர்கூட்டம்:
நாக-281, இரா. கள 6: வயல்,
வருண-81: நீர்த்திரள், ரிகும்-20
பண்பழிதல் - பண்பு அழிதல்,
படைக்கா-14
பண்பிறந்தவர் = பண்பு இறந்தவர்:
குணத்தினால் மேம்பட்டவர்,
மீட்-124
பதகன், அணி-27, நாக-263
பதங்கம்-விட்டிழ்ப்பூச்சி: மூல-180
பதங்கன்-சூரியன், சும்ப-212
பதடி, இரா. வ-121
பதம்-பதவி, அதிகாரத் தொழில்,
இரணி-4, இல. கே-72, நாக-55:
பக்குவம், மீட் - 284: சொல்,
இரணிய-28: உணவு, இரா. மந்-
88: கால், மூல-79 [சும்ப-212
பதம்பெறுதல்-காலூன்றி நின்றல்:
பதயுகம்-தாளிணை, விடை-6
பதலை-ஒருகட்புகுவாய்ப்பறை, மக
ரக்-9 [டை, முத-32
பதனம் = பதணம், மதினம்மே
பதாகை, முத-16, நாக-94, மூல-
83, இராம. தே-10 [வே-3
பதாகி, சும்ப-246, நாக-87, வே
பதி-ணர், அதிகா-67
பதினெட்டுப்பிரிவுள்ள பூமி, திரு
முடி-6 [வ-114
பதுமநாளங்கள் x நாகங்கள்: இரா.
பதுமம்-தாமரை, இல. கே - 67,
மூல-177: ஒர்பேரெண், இல.
கே-31
பதைத்தல்-விரைதல், நாக - 110:
துள்ளிக் குதித்தல், மாயாச-82
பத்தி-வரிசை, சும்ப-231, அதிகா
-153, இரா. வ-166: பதாகி, முத
-66: தூரம், இரணிய-155
பத்திவன்றலை, முத-41; பத்தாகிய
வலியதலையுமாம். பத்தி = பத்து.
பத்தினி, வருண-76, மாயாச-90,
மீட்-75

பத்துத்திசையுஞ் செவிடெய்தின, அதிகா-245
 பத்துநாவென வடுக்கிய வலகங் கள், மீட் - 159
 பந்தம் - தொகுதி (இலக்கணப் பொருள்), பிரமா-202
 பந்தரினுரிமைசெய்தல், மாயாச-52
 பந்தலிந்கட்டெம் ஆடை x முகில், சேது-13
 பந்தனை-கட்டு, சேது-2, கும்ப-193
 பந்தி-வரிசை, ஒழுங்கு, வருண-21; கும்ப-89, 349, மீட் - 205
 பப்பிர் = பம்புநீர்மை - பரவுந்தன்மை, ஒற்று-19
 பம்புதல் - பரவுதல், செறிதல், ஒலித்தல், நிறைதல், வருண-40, கும்ப-154, நிகும்-42, நாக-202
 பம்பை-ஓர்வகைப்பறை, பிரமா-5
 பம்மல் = தொகுதி, நாக - 219, நெருக்கம், முத-152
 பயஞ்சுற்றுதல் - அச்சஞ் சூழ்ந்து கொள்ளுதல், இரா. சோ-3
 பயத்த துன்பம் - அச்சத்தோடு கூடிய துன்பம், மீட்-194
 பயத்தல் - விளைத்தல், பெறுதல்; இராணி-51, விடீ-38
 பயந்தது-பயப்பட்டது, பின்வாங்கியது என்றபடி, முத-139
 பயந்தவன் - பெற்றவன், மீட்-214
 பயமுற்றுக் குலைவாதல், அதிகா - 148 [185
 பயம்-அச்சம், இராணி-89, கும்ப - பயனும் பயன்றய்ப்பானு மாகுபவன் கடவுள், இராணி-74
 பயனுய்த்தல்-பயனை யறப்பலித்தல் இரா. மந்-62
 பயன்-காரியருபமான பிரபஞ்சம், இராணி-69
 பயிர்தல்-பயிலுதல், பிரமா-210
 பயிலுதல் - பொருந்துதல், பழகுதல், இரா. வ-86, 104
 பயிறல் - பயிலல், பழகுதல், இங்கே கூத்தாடுதல், பிரமா-31
 பயிற்றியர் - பழக்க முடையவர், படைத்-48
 பயிற்றுதல்-பழக்குதல், இராணி-51
 பயோததி-கடல், மருத்-28 [-179
 பரகாயபிரவேசம், சேது-86, முத

பரக்கழி-நாணமற்ற செயல், இரா. பரசுடைக்கடவுள், மீட்-53 [வ-229
 பரசுதல்-துதித்தல், விடை-6
 பரசுராமன் குமாரர்களோடுகார்த்தவீரியனையும் ஶ்ரீத்திரியவர்க்கத்தையும் வென்றமை, ஒற்று-37
 பரசுராமன் தாய் விளைசெய்யக் கொன்றனன், கும்ப-144
 பரதன், மீட் - 195, 211: பரதன் தருமந்தானலதில்லெனுந் தன்மையான் - 234: அன்புருக்கொண்டதா மெனலாகுவான் - 206: தென்றிசையன்றி வேறறியான், 194: நகரத்தின்புறத்தேயும் அருந்தவஞ் செய்தல், 224: தவம்புரிந்துடல் வலிகுறைந்தவன், மாயாச - 46: பிறலிவாங்கத்திருவடி புனைந்த செல்வன், விடீ-138, மீட் - 332: பரதனை யெதிர்க்க முவுலகத்தாலும்முடியாதெனல், மாயாசீ - 83: பரதனருளுக்குமுன் எண்ணில்கோடியிராமர்களும் அருகாகார், மீட்-232: பரதன் பெருமை யூழிதிரியினும் பேராது, 231: பரதனுக்கு இளவரச முடிசூட்டி ஸ்ரீராமன் செங்கோல் ஈடாவுறப் பணித்தல், திருமுடி - 42: பரதன் சத்துருக்கினனை மன்னனாதியென வேண்டதல், மீட் - 220: பரதனிற்றந்தால்லகம் இறக்கும், மீட்-226, 230: பரதனைக் கண்ட ராமன் x கன்றுகாண்கறவை - 346: பரதனை யிராமன் தந்தையைப் போலக் கண்டான், 334: பரதனிடம் அனுமான் மளித வடிவுடன் சென்றான், 256: பரதன்மோதிரத்தைக்கண்டபின் அடைந்த மகிழ்ச்சி - 248-253: அனுமானுக்குப் பரிசு தருதல், 260: இராமனை யெதிர்கொள்ள முரசறைவிக்குமாறு கூறல், 262: நகரலங்கரிக்கக் கூறியதைச் சத்துருக்கன் சுமந்திரனுக்குக் கூறல்-265: பரதனது பராக்கிரமம், மாயாசீ-83, 84

பரதாரம், இரா. மந்-52
 பரத்துவன், மீட்-264, 301: பரத்
 துவாசன், மீட் - 181: பரத்து
 வாசன் சிவபிரமர்களாற் புகழ்
 தற்கொத்தவன், 197: பரத்து
 வாசனாச்சிரமம் கங்கைக்கரையி
 லிருந்து இரண்டு யோசனை
 னாரம் - 308: பரத்துவாசாச்சிர
 மம்வரை முத்துப்பந்தர் வைக்
 கக் கூறுதல் - 264
 பரப்பு, மகுட-24
 பரமன், மூல-155
 பரமார்த்தம், மீட்-101
 பரமேட்டி, பிரமா-226
 பரம், இரணி-109, மீட்-102, சமை,
 தொகுதி, இரா. மந்-90, பெரு
 மை, நிகும்-76
 பரம்பரை, வான. கள-30
 பரம்புதல், நாக-60, வான. கள-25
 பரம்பொருள், இரணி - 30: பரம்
 பொருள் மனிதனானமை, முத -
 116: பரம்பொருள் திரிமூர்த்தி
 சொரூபமாய் முத்தொழிலை நட
 த்துதல், மீட் - 109: பரம்பொ
 ருள் புகுதியில்லாதவர் புலத்
 திற்று ஆகாது, இரணி-69
 பரல், மூல-8, மாயாசீ-25
 பரவை, இரணி-4, அதிகா - 101,
 மீட்-354
 பரவை சீறியதனையன், முத-138
 பரவை புனலற்று மணிகளட்டிய
 பேழையிற் பொலிந்தன, வரு
 ண-52 [மூல-212
 பரவைமணலிற் பலர், இரணி-50,
 பரவையென்னுங் குழி, வருண-82
 பரவையேழ், இரணி-139, படைக்
 பரன், இரணி-67 [கா-2
 பராபரம், விடை-38
 பராவுதல்-சொல்லுதல், இரணி -
 68, மகரக்-38
 பரி, மூல-107 [162, இந்-64
 பரிசு-தன்மை, இல. கா-47, மூல-
 பரிதல்-அன்பு கொள்ளுதல், நீங்
 குதல், சும்ப - 248, இரங்குதல்:
 அதிகா-143 [நாக-231
 பரிதிபடுதல் - சூரியனத்தமிழ்த்தல்,
 பரித்தல்-தாங்குதல், சேது-43
 பரிபவம், இரா. மந்-12, சும்ப-17

பரி பார்சென்றில சென்றன, அதி
 கா-25
 பரிமளம் நமமும் வேலை x வாச
 மூட்டிச் சார்த்திய தண்ணீர்த்
 தசம்பு, சேது-17
 பரியல்-ஊருத்தம், முத-207
 பரிவு-அன்பு, மருத்-44, மீட்-228
 பருகல், மீட்-20
 பருணன் = பருணிதன், தேர்ந்த
 வன்: இல. கே-58
 பருணிதர் - அறிந்தோர், படைத்-
 10, விடை-12
 பருதி x பைம்பூண், திருமுடி-2
 பருதிவானம் x பந்தர், சேது-18
 பருந்து, மூல-164, மகரக்-4, மீட்-
 71
 பருந்துகள் பொருதல் x இராவண
 சுக்கிரீவர் பொருதல், மகுட-18
 பருப்பதம், நாக-219, மருத்-86
 பருப்பதம் புக்கொளிக்குங்களை x
 முழைபுகு பாம்பு, சும்ப-212
 பருப்பதம் வேதல் x வருணனுடல்
 எரியினெளிபடர்தல், வருண-74
 பருமணிப்பூண், பிரமா-99
 பருமம்-குதிரைக்கலனை, யானைக்
 கழுத்திடு மெத்தை, அதிகா-
 132, பிரமா-56, நிகும்-39, மூல-
 103, திருமுடி-9
 பருவநாள், இரா. மந்-93
 பருவநோக்குங் கணமயில் x இரா
 மனைப் பார்க்குஞ் சிறைப்பட்ட
 பாவையர், இல. கடி-46
 பருவம்-காலம், மீட்-199
 பருவரல், இரா. வ-85, மீட்-287
 பருவலி-மிக்க வலிமை, நாக-173
 பலமுறை, இரா. மந்-104
 பலம்-சேனை, சும்ப-129, இராவ.
 தே-35 [186
 பலவகை முழக்கம், அதிகா - 90,
 பலவென்னு மொன்று - "ஸர்வம்
 கல்விதம் ப்ருஹம்": நாக-255
 பலிக்கடன், இரா. கள-11
 பலியுண்வாழ்க்கைப் பேய், அதி
 கா-232
 பல்கலைநூல், மூல-191
 பல்கால், முத-152, சும்ப-217
 பல்குதல்-யிகுதல், இரணி-135 [24
 பல்கொடி x வெண்டிரை, படைத் -

- பல்ல-பல, சும்ப-217
 பல்லீணம்-கலனை, மூல-14, 87
 பல்லம்-அம்புவகை, நாக-107, மக
 ரக்-36
 பல்லாயிரகோடியண்டம் கடலுள்
 மொக்குளெனத் தோன்றும்,
 இரணி-158
 பல்லாலதரத்தை யதுக்குதல், முத-
 205, நாக-2
 பல்விடைகிழித்தல் அச்ச்செயல்,
 இரா. மந்-62
 பல்லியச்சில்லி - பலவகை வாச்சி
 யம்போ லொலிக்குஞ் சக்கரம்,
 இந்தி-37
 பல்லியம், பிரமா-8, சிசும்-29
 பல்லியற்பாடை, முத-114
 பல்லெறிதல் - பல்விதறி விழுதல்,
 படைத்-37 [வ-142
 பவணம்=பவனம், காற்று, இரா.
 பவளக்காடு, பிரமா - 182, கரிக்
 குவை, வருண-47
 பவளக்காடுடைப்பாற்கடல் x குரு
 திரீநிற் புடைபரந்து கிடக்கும்
 சேனாமுத்திரம், பிரமா-182
 பவளக்குன்று, படைக்கா - 14,
 இராவு. தே-13
 பவளச்செவ்வாய், ஒற்று-23
 பவளமாளிகை, இல. கா-44
 பவளவல்லி பானுரை யுண்ணல் x
 சீதை மேனியிற் கலவைபூசுதல்,
 மீட்-45
 பவனனுக்கினிய நண்பன் - அக்
 கினி, விடை-24
 பவனியுலாவுதல், இரா. வ-171
 பவித்திரம்-பரிசுத்தம், பிரமா-111
 பவ்வம்-கடல், விடை-28
 பழகுதல், மூல-162
 பழக்கம்-வழக்கம், சும்ப-347
 பழம்பகை, மகரக்-5
 பழம்புணர்வு, வேலே-10
 பழி, கூடல்கா-4, இரா. மந் - 14,
 பழிச்ச-துதி, விடை-13 [அங்க-38
 பழிபடவந்த வாழ்வு, சிசும்-165
 பழிபார்த்தல், பிரமா-197
 பழிபாவம், மாயாச-19
 பழிப்பருஞ் சிந்தையாள், நாக-274
 பழிமறுத்தல், சிசும்-171
 பழு-விலாவெலும்பு, மூல-107
 பழுது-குற்றம், வீண; இரணி-39,
 நாக-88, சிசும்-147, இரா. வ-12
 பழுத்தல், இல.கே-11
 பழுமரம்பறிக்க வற்றும் பறவைக்
 குலம் x தாங்குவான் விழ வரற்
 றுங் கிளை, சேது-55 [808
 பழுவம்-சோலை, மாயாசீ-25, மீட்-
 பழையவர்-பழகினவர், இரா. மந்-8
 பளிக்குமாடம், திருமுடி-32
 பளிக்குமால்வரை யிருத்தல் தெரி
 யாமை, சேது-33
 பளிங்கினுனதாற் பொய்யெனத்
 தோன்று யிருக்கை, அணி-10
 பளிங்குமாளிகை இல. கா-40
 பள்ளம்போய்ப் புகும்புனல் x படி
 யிற்படிந்து தள்ளும்பொற்கிரி,
 பள்ளிச்சேக்கை, நாக-279 [மகுட-5
 பள்ளிதீர்தல், விடீ-133
 பள்ளியரவு, கடல்கா-9
 பறத்தல்-விரைதல், முத-252
 பறந்தலை - போர்க்களம், சும்ப -
 207, நாக-98, இந்-58
 பறவைக்கேறு, மூல-182
 பறவைமுதலியன அசைதொழிலஞ்
 சூதல், இரா. மந்-10 [சும்ப-321
 பறிதல் - கைகடத்தல், மீதுதல்,
 பறித்தல்-பேர்த்தெடுத்தல், இரா.
 சோ - 32: நீக்குதல், போக்கு
 தல், அங்க-18: கவர்ந்து செல்
 லல், வருண-10
 பறை-பறவை, அதிகா-143
 பற்களோடு புண்ணீர் சொரிதல்,
 முத-22
 பற்கள் விழுதல் x திங்களின் கலை
 விழுதல், மூல-83
 பற்குலம் x மீன்குலம், சும்ப-349
 பற்றறக்கல், மீட்-238
 பற்றுநிற்பல் - இலக்காகி நிற்பல்,
 கடல்கா-4, [கள-17
 பற்று, சேது-30, முத-179, இரா.
 பற்றுதல்-வசிக்குமிடமாகக்கொள்
 னுதல், இரணி-31, 121: தன்
 வசமாக்கிக் கொள்ளல், முத-28
 பிடித்தல், படைத்-4: கொள்ளு
 தல், விடீ-85
 பனசன், சேது-48, இரா. தானை -
 32, நாக-58, 176, படைத்-98,
 மகர-35, பிரமா-121, 177, மீட்-

152: பணசன் சிங்கனைத்துகைத் தல், மகர-37
 பனிதுடைத்துலகஞ் சுற்றுங்கதிர்
 x பகைவென்று திரியுங் கும்ப
 கர்ணன், கும்ப-161
 பனித்தல்-ஒலித்தல், வேலே - 10:
 அஞ்சுதல், அதிகா - 75: பனிப்
 போலத் துளித்தல்:
 பனிப்படுதல் x சேனைபாறுதல்,
 இரா. வ-17
 பனிப்பு-குளிர்ச்சி, இரா. வ-107
 பனியுடைவேலை, கும்ப-39
 பனிவருகண், மூல-73, மீட்-311
 பனிவரை, மருத்-86, மூல-216
 பனுவல், அதிகா-112
 பனைக்கை, ஒற்று-64, நாக-94
 பனைக்கை வன்ருங்கு, ஒற்று-56
 பன்முறை, இரா. சோ-14
 பன்றி பாரெயிற்றுக் கொள்ளல்,
 படைக்கா-21, இரா. வ-215
 பன்னகம்=பல்நகம்: பலமலை, பல்
 லும் நகமும்: இரா. தானை-31
 பன்னசாலை, ஒற்று-18, மீட்-189
 பன்னாகர், நாக-248
 பன்னுதல் - சொல்லல், ஆராய்த
 வென்னலுமாம், மீட்-218, பிர
 மா-172: விவரித்துச்சொல்லுத
 ல், விடீ-47
 பன்னெடுங் காத்தேயுஞ் சுட
 வல்லதி, ஒற்று-23 [சோ-20
 பாகசாதனன், பிரமா-124, இரா.
 பாகத்திந்து x வெள்ளெயிறு,
 கும்ப-349
 பாகம்-பாகி, பகுப்பு, பகுதி: இல.
 கே-70, இந்தி-44, நாக-180
 பாகன், இரா. வ-14, முத-138
 பாகு-தாம்பூலரசுழ், பாக்கு: மீட்-
 46: வெல்லப்பாகு, கும்ப - 14,
 மீட்-44
 பாகுதொழில் சீரிதர்வது, இரா.
 பாகுபாடு. கும்ப-349
 பாகையன்றி யமுதினைநக்கினுலும்
 சுவையறப்புலர்ந்தநா, கும்ப-14
 பாக்கியம், கும்ப-234, இல. கே
 69, 72 [மோ, மீட்-26
 பாக்கியம் பெரும்பித்தம் பயக்கு
 பாங்கு-பக்கம், மீட் - 80: அழகு,
 இரா. வ-157 [24

பாசடை, இல. கா-84, வான. கள-
 பாசத்தன்பு, மீட்-238 [24
 பாசத்தாலார்ப்புண்ணுதல், நாக -
 292 [209
 பாசத்தாற் பிணிப்புண்ணுதல், நாக
 பாசத்தை மறக்கையுந் துரக்கை
 யுழ் உயிர்க்கு வலி, மீட்-235
 பாசம்-சம்சாரம், நாக-201: படைக்
 கலவகை, இல. கே-58, மாயாசீ
 -84: கயிறு, மாயாச-40, கடவு
 இந்தி-70
 பாசம்வீசல், நாக-232, மாயாசீ-81
 பாசவிசிப்பு, நாக-214
 பாசறை, முத-1
 பாசிழைமகளிர், திருமுடி-13
 பாசுபதம், நாக-12, பிரமா - 16,
 நிகும்-154-157
 பாடி-பஹடவீடு, ஒற்று - 15, அதி
 கா-253
 பாடி யரற்றுதல்-பாடி யாரவாரித்
 தல், இரணி-128
 பாடிவீடு, விடீ-151
 பாடு-அழிவு, இல. கே-60: பக்கம்,
 விடீ-29, கும்ப-283, இரா. வ-205,
 சீதைக-22: வெளிப்படுதல், இரா.
 வ-212, திருமுடி-9: தங்குதல்,
 மாயாச-93, நீல்லறிவு, முத-114
 பாடுறுதல் - சிறப்புப் பெறுதல்,
 மீட்-332 [க-32
 பாட்டியாக்கை பருந்துணல், அங்
 பாணி-பக்கம், இரா. வ-10: ஒலி,
 களி-18: கை, இந்திர-26
 பாணித்தல்-தாமதித்தல், முத-172,
 அதிகா-180
 பாண்டில்-கஞ்சநாளம், பிரமா-5,
 திருமு-33
 பாதகர் தீதிலராய் அன்பு செய்வ
 ரோ, விடீ-75
 பாதம், கும்ப - 353, ஒற்று - 57,
 நிகும்-12
 பாதலம், படைக்கா-22
 பாதவம், முத-19
 பாதாளம், படைக்கா-19
 பாதிமதி, இரா. வ-149
 பாதுகைப்பூசனை, மீட்-210
 பாந்தளிற் பெரிய திண்டோட் பர
 தன், நிகும்-72
 பாந்தளுக்கரசு, மூல-182

பாந்தள், சும்பீ-109, இரா. வ-104
 பாகம் - ஒளி, நிகும்-17, மூல-185,
 203, வான. கள-14
 பாமறைக்கிழத்தி, விடை-22
 பாம்பிணை ஒற்று - 29, விடை :
 18
 பாம்பு, முத-41, 193, நாக-12
 பாம்புகான்ற மதிப் பான்மையாள்,
 மீட்-21 [268
 பாம்பென்னப் புரளல், அதிகா -
 பாயலுதறிப்படுத்தல், கடல்கா-3
 பாயிரம்-வரலாற்று முறை, மாயா
 பாயிருள், வருண-73 [ச-14
 பாய்-பாய்மரம், படைத்-46 [கள-5
 பாய்தல், முத-17, 33, 65; வான.
 பாரகம், மகுட-46
 பாரமா மதில், மீட்-154
 பாரம்-யிகுதி, இராணி-149: பெரு
 கை, வருண-10, கரை, சேது-45
 பாரவில், முத-192
 பாராயண மறை, நிகும்-141
 பாரிடம், வருண-49, இரா. வ-116
 பாரித்தல் - பரபரப்புக் கொள்ளு
 தல், பிரமா-36, முயற்சிகொள்
 தல், மாயாச-28, விவரித்தல்-87
 பாரிய-பார்க்கும்படி, நாக-218
 பாரினுள்-பூதேவி, சேது-34
 பாரின் மிக்க பொறைப் பத்தினி,
 வருண-76
 பாரையின்றிலைய கோடி, நாக-110
 பாரையுண்பது புனல், வருண-34
 பார், இரா. தே-8
 பார்த்திபர் எந்நிலையலும் பழிபட
 வாழத் துணியார், மாயாச-66
 பார்ப்பான்-பிரமன், வருண - 61,
 நிகும்-151
 பார்ப்பு-பார்த்தல், முத-237: பற
 வைக்குஞ்சு, மாயாச-31 [226
 பார்மகளைத் தழுவுதல், இரா. வ-
 பார்மகள் குருகிபுண்ணுதல், நாக-
 பாலமளி, இராம. தே-1 [10
 பாலம்-பிண்டிபாலம், அதிகா-124
 பாலன், இரா. மந்-66
 பாலிகை, சும்ப-219
 பாலிலிருந்துநீரினவேறுசெய்யு ம
 ன்னம் X குரங்குருக்கொண்டஒற்
 றரை புணர்ந்துபற்றிய விபீட
 ணன், ஒற்று-25

பாலில் நீருற்றதன்ன நீரான் X சின
 மடங்கிய ராமன்: வருண-74
 பாலுறுவெண்டிங்கள், ஒற்று-20
 பால் - ஏழனுருபு, இரா. மந் - 78:
 பகுப்பு, மாயாச-34, விபீ-78
 பால்கொளும் புரவி, நிகும்-181
 பால்வருபனுவல், விபீ-78
 பாவகம் - கருத்து, அபிப்பிராயம்,
 சும்ப-9, இரா. கள-6
 பாவகர்-திவினையோர், மூல-51
 பாவகன்-பரிசுத்தன், நாக-270
 பாவகாரியர், இரா. மந்-88
 பாவத்தை மணம்புணர்தல், மூல-6
 பாவமைந்து, விபீ-153
 பாவம் - தீவினை, மூல-73, இரக்
 கப்பொருள்தருஞ்சொல், மாயா
 ச-66
 பாவனம்-பரிசுத்திகரம், மீட்-168
 பாவனை-ஆபிரயம், களியா-12
 பாவி, இராணி-24, அங்க-31, முத-
 252, மாயாச-62: பாதகமுடை
 யாள், இரா. வ-225
 பாவித்தல்-எண்ணுதல், மருத்-55
 பாவுதல்-பரவுதல், நிகும்-151, மூல-
 பாவை, கடல்கா-8 [127
 பாழி-அகலம், இராணி-3: வலிமை-
 விபீ-4, படைத்-70
 பாழிதுற்றுதல் - வலிமை மிகுதல்,
 பாழித்திசை, அதிகா-60 [மீட்-4
 பாழ்-வெற்றிடம், மீட்-324
 பாழ்படுதல், சேது-34, முத - 51
 பாளைதாது=பாளைத்தாது. முத-7
 பாறு-பருந்து, மூல-209, மாயாச-
 92, அதிகா-168, படைத் - 95:
 மாறு, மகுட-18
 பாறுகுசிறை X வாளிநுல்தூறிய
 கோல், சும்ப-309
 பாறுதல், முத - 70, சும்ப-183,
 அதிகா-125, நிகும் - 84,
 பாற்கட லகத்துறையுநாதன் X இ
 ராமன், முத-221
 பாற்கடலமுவுத்துள்ளது X வான
 ரச்சேனையுமுந்த அரக்கச்சேன
 யைக் கொண்ட இலங்கை,
 அணி-27
 பாற்கடலில் தாமழும்லர்தல் X
 குரக்குச்சேனையில் விளக்கொளி
 பரத்தல், கிபீ-16

பாற்கடல் x நரசிங்கமூர்த்தி, இராணி-149, x வானரசேனை: விபீ-182
 பாற்கடல்கடைந்த போதெழுந்த வோசை x ராமலக்ஷ்மணரின் நாணிளோசை, களி-19
 பாற்கடல்நாதனை இராமனாகத்திருவவதரித்தான், நிகும் - 144, விடை-14
 பாற்கடல் வைகும்பரமன் x தரளப்பந்தர் நடுவண்ணைவத்த மரகதம், இல. கா-41 | அணி-1
 பானத்தான் - குடியையுடையவன, பானம், நாக-281, படைக் - 20, இரா. கள-5
 பானலுங்குவளையும், விபீ-26
 பானல்-கடல், முத-50
 பானுகர்புதல்வர் - பால்நுகர் புதல்வர்: மாயாசீ-73 [மாயாச-27
 பான்மை - தன்மை, அங்க - 36
 பிசாசன், இரா. மந்-42, படைத்-21, 33, 93-98: பிசாசனும் பனசனும் மலைதல், படைத்-49: பிசாசனைவாயய்யாஸ்திரத்தினால் இலக்குமணன் கொல்லுதல், படைத்-99
 பிசிதம்-ஊன், நாக-97
 பிசைதொழில், இரா. மந்-10
 பிசைந்துமேற்பூசுதல், கும்ப-178
 பிச்சம்-பீலிக்குடை. கும்ப 253
 பிச்சர், இரா. மந்-101, படைத்-32
 பிஞ்ஞகன், இரா. வ-224
 பிடர், கும்ப-213
 பிடி, திருமுடி-7
 பிடித்தல் - கைக்கொள்ளல், இராணி-6, 9: மேற்கொள்ளல், மீட்-257: முற்றுக்கொடுத்தல். முத-39
 பிடித்தாரையெடுத்து எழுச்சூலினான், அங்க-40
 பிடுங்குகின்றவுரை-வலிய வருகின்ற பேச்சு, இரா. கள-9
 பிணக்குவை, முத-239: பிணக்குன்று, முத-27, வேலே-15
 பிணங்குதல், கும்ப-168, படைத்-26
 பிணி-கட்டு: பிரமா-10, இந்-27
 பிணிசெய்தல்-கட்டுதல்: இராணி-92
 பிணித்தல்-கட்டுதல், உண்டாகுதல், மூல-8, மீட்-180

பிணிப்பு-பந்தம், இரா. வ-124
 பிணை x கண், இல. கா-30, 46, கும்ப-159
 பிணைதல்-பொருந்துதல், அதி-147
 பிணையுறுதல்-பொருந்துதல், வான. கள-13
 பிண்டம், மூல-223
 பித்திர்தல்-பொடிபடுதல், நாக-93, பிரமா-100, இரா. வ-119
 பித்தர், மாயாசீ-60, மூல-49
 பித்தன், இரா. மந்-116, அதிகா-232, போர்ப்பித்துக்கொண்ட
 பித்தி, முத-41 [வன்-241
 பித்து-விபரீதஞானம், இராணி-58
 பித்துண்டதுபேர்தல், இராணி-114
 பியல், நாக-116, மாயாச-58
 பிய்த்தல்-விள்ளல், அதிகா-222
 பிரகத்தன்-சுமாலிசேய்: முத-68: இவன்கதிர்குழல் பொருப்பையொப்பவன்-92: இத்திரன் வாழவைக்கட்டவன் - 91: இராவணசேனாபதி: இல. கே-46, 47: இவன் இருதூறு வெள்ளஞ்சேனையோடு கீட்டிசைவாயிலிற் பொருதவன், அணி-18: நீலன்கையால் கீழைவாயிலில் மாண்டனன், படைக்கா - 44, மீட்-164
 பிரகலாதன் தேவர்செய்கையன், இராணி-41: திருமாலையேதுணையாக வுடையவன்-38. இவன்மனம் ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு இடமானது - 28: அநிருரிற்றாயோன்-46: இராணியனுக்கு அறிவுறுத்தினான் - 57-78: பிரகலாதன்மீது அசுரரெறிந்த படைகள்-82: பிரகாலதன் அசுரர் வருத்துகையிலும் கடவுளின் நாமம் மறவாமை-83: திருமலைத்தல் - 104-113: பிரகலாதத்தோத்திரம் - 157-160: இவன் டாம்புகடிக்கத்துடியாமை-88: கடவுள் எங்குந்தோன்றுவென்பதுபற்றிச் செய்த பிரதிஞ்ஞை-126: பிரகலாதனுடலிற் பற்கள் ஸுழைதல் x செக்கர் மேகத்துச சிறுபிறை ஸுழைதல்-89: பிரகலா

குத் திருமால் தந்த வரம், 170.
173: பிரகலாத பட்டாபிஷே
கம்-175

பிரட்டன், நிகும்-164 [ணி-76]

பிரணவத்தினுள்ளுயிரானவன், இர
பிரபஞ்சம் கடவுளே, மீட்-100

பிரமனுக்கும் பரம்பொருள் * தன்

னைக்காட்டாமையையும் பிரமனை

ப்படைப்பதற்குக்காரணமும், மீ

ட்ட-108: பிரமனது நான்முகனூ

லும் நடந்தென x இலங்கையின்

நா ன் கு வாயிலினூ லும்

சேனை வெளிப்படல், முத-36

பிரமீன் வசந்தனுக்கு முன்னுரு

வழங்கல், மீட்-143 இல்-13, பிர

மன் இட்சுவாகுவக்குக்கொடுத்த

தூ நாயக்ககோயில், திருமுடி-19

பிரமன் தந்த அண்டம், மூல-223:

பிரமன் இராமனுக்குரிசரூபத்

தைக்கூறல், மீட்-118. 112

பிரமாத் திரத்தை யிராமன் விடத்

தொடங்குகையில் நிகழ்ந்தன, வ

ருண-61 - 63: பிரமாத் திரத்தை

யருச்சித்தல், இரா. வ-193: பிர

மாத் திரம் புரஞ்சுதல் முதலி

யனசெய்தது-194: பிரமாத் திரம்

நாலுமுகங்கொண்டு நடந்தது-

195

பிரளயகாலத்திலும் பாதுகாப்ப

வன் திருமால், நாக-251

பிரளயகாலத்தும் அழியாத கிரி,

கடல்கா-1*

பிராட்டி அரக்கியர்க்கு அபயமளித்

தல், மீட் - 34: பிராட்டி அக்

கினியை வலீவருதல் - 81:

பிராட்டியின் கற்புத்தீயால் எரி

பஞ்செனத்தீதல், 85: பிராட்டி

யைக்கையால் தாங்கிக்கொண்டு

அங்கியெழுதல், 86: பிராட்டி

யின் மேனி தீப்புருந்ததனால்

வாட்டமுறமை, 87

பிரிந்தார்க்கு வருத்தம் விளைப்பன,

கடல்கா - 4-7

பிரிவுமுற்றுதல்-(தமையனைப்) பிரி

தலைமுடிவாகச்செய்தல், விடீ-94

பிருதுசக்கரவர்க்கிசரிதை, இரா.

மந்-83 [துளி, இரணி-57

பிரை - பாலத்திசரிக்கும் மோர்த்

பிரையுண்டபால் x பிறி துறு முன்
ளம், நாக-168

பிலம்-புற்று, இரா. வ-90: பிலன்

குக்கை, வாய் x சும்ப-107-353

பிழம்பு, வடிவு, பிரமா-118, இரா. வ-

64: நெருப்புச்சுவலை, வருண-2

பிழிதல், நாக-217

பிழித்தேறல், மீட்-338

பிழைத்தல் - தவறல், இரணி-56,

நிகும் - 84, ஈ

129: உயிர் பெறுதல், நிகும்-88

பிழைபொறுக்குமாறு வேண்டிதல்,

விடீ-13, மாயாச-49

பிழைப்பு, கடவுள்வா. விடீ - 107,

சும்ப-334, அதிகா-194

பிழையுடைவிதியார், நாக-282

பிளவாமனம், சீதைக-21

பிளிறுதல், சேது-39

பிள்ளைத்தென்றல், கடல்கா-5

பிள்ளைமை, இரா. மந்-72, சும்ப -

169, நிகும்-62

பிள்ளைவாளரா, ஒற்று-22

பிறக்கம்-மலை, நாக-156 [முத-67

பிறக்கவின்கோடு x முடித்தலம்,

பிறங்குதல்-ஒலித்தல், இரணி-49,

வினங்குதல், சும்ப-91, மூல-231,

வெளிப்படுதல், நாக-221

பிறத்தலினால் துறும்பேதைமை நல்

லறிவினால் மாய்தல் x மாயால்

திரம் ஞானாஸ் திரத்தா லழிதல்,

இரா. வ-124

பிறந்தகோபம், நாக-114

பிறந்தில னுக்கவந்தீர், மாயாச-15

பிறந்துடைய வஞ்சனை, விடீ-102

பிறந்தும் பிறவாதார் புகழ்பெருத

வர், இரா. மந்-14: பிறந்தும்

பிறவாதேன் பகை யொழிக்கா

வீழன்-60

பிறப்பினும், பிறவியிடர்துறப்பி

னுந் துணைவன், மீட்-59

பிறப்புமாறுதல், விடீ-8

பிறப்புறுநெறி, மூல-178

பிறர்மனைவிரும்புவோர் புகழ்பெரு

ர், இரா. மந்-52: பிறர்மனைமேற்

காதல் தீராவசை, இரா. வ-221

பிறவாமனல்கு பெரியோன், நாக -

258 [விடீ-138

பிறவி-உடல் * x பின்மினி யொளி,

* அரும்பதவகராதிமுதல்யன

- பிறவிநோய்க்கு மருந்து, விடீ-139, புகட or பொகட, நாக-146
 சும்ப-139 புகர்-குற்றம், இல. கா-37: வீளக்
 பிறழ்தல், சும்ப-213 எம், புள்ளியுமாம், அதிகா-131:
 பிறிகுதல், சும்ப-200 முகப்புள்ளி, அதிகா-215
 பிறிதொருசான்று, விடீ, - 114, புகர்முகம் - ஒளிபொருந்திய முக
 பிறிந்தவர்க்குத்துயருறும், வருண- முள்ளீதென அம்புக்கு அன்
 பிறிவெனும்பீழை, மாயாச-77 [37 மொழித்தொகை, இரா.வ-108
 பிறைக் குலம் x வக்கிர தந்தம், புகலிடம், பிரமா-181 [45
 இரா. மந் - 100: பிறைச்சந்தி புகலுதல்-சொல்லுதல், இரா. மந்-
 ரன் x காமன் வில், ஒற்று-20 புகல்-சரணம், இரா. மந்-53, விடீ-
 பிறைத்தலைவாளி, அதிகா-228 5, 45, மீட்-11
 பிறைநுதல், மாயாச-37 புகழினை நோக்குந் தோளான்,
 பிறையெயிறு, இராணி-137, சும்ப- நாக-224
 106, மாயாசீ-9 புகழின் பூணினும், நாக-30 * [ச-41
 பிற்பயன், களியா-6 புகழை வாயாலருந்துதல், மாயா
 பிற்போது-பின்பு, நாக-228 புகழ்ப்பகைக்கொருவன், மகுட -
 பின்-காரியம், இராணி-160: தம்பி, புகழ்மகள், இரா. வ-226 [41
 மீட்-350 புகுதல்-சரணாகவடைதல், விடீ-76:
 பின்பிறந்தான், மாயாச-83 நிகழ்தல், வருண-76: பிரவே
 பின்பு-ஏழனுருபு, சும்ப-213 சித்தல், அதிகா-262
 பின்பு புடை-சங்காரம், மீட்-101 புகுதி - அறிவு, இராணி-69, முத -
 பின்றருதல்-பின்னுதல்: சும்ப-107 222, மீட்-100
 பின்றருதவர் பின்றுதல், அதிகா - புகைக்கண்ணன் - தூமிராட்சன்,
 252 புகைக்கொடி இராணி-79[படைத்-2
 பின்றுதல்-பின்வாங்குதல், படைத்- புகைசெய்தல் - உக்கிரமிகுதி
 -87, சீதைக-6: மாறுபடுதல், விடீ தேர்ந்துவித்தல், இராணி-147
 -109: தவறுதல், மீட்-233 புகைதல்-சினத்தல், முத-74
 பின்றை, மீட்-290 [தே-3 புகைநிறக்கண்ணவன் - தூமிராட்
 பின்னகம்-வேறுபட்டது, இராம, சன், படைத்-31, இரா. மந்-45
 பின்னவன், சும்ப-114, நிரும்-173 புகையாடுதல்-சுட்டெரித்தல், அநி
 பின்னற்றிரை, கடல்கா-5 கா-62, சீதைக-16
 பின்னாள்-அடுத்தநாள், அதிகா-14 புகையெழு விழித்தல், முத-133
 பின்னாண்தம் முன்னாண்து, அதிகா பக்கரப்பெருந்தீவு, படைக்கா-17
 பின்னான்-தம்பி, அதிகா-31[-173 புங்கமே தலையெனப் புகுதல்,
 பின்னைவாழுதி, மாயாச-26 இரா. வ-147
 பின்னொ ரிந்திர ரிலாமையி லப் புகம் - அம்பின்கூர்நுனி, முத -
 பெயரொழித்தான், இல. கே-50 131, அதிகா-200, இரா. வ-101
 பெயருயின்றி ழானு புங்கவன், முத-215, மூல-124
 தல், இரா. கள-13 புடவி-பூமி, முத-195
 டீடம், திருமு-32 ' புடை - பருக்கை, அதிகா - 152:
 டீடிப்புறுதல், அதிகா-258 [-212 புடம், இடம், நாக-141
 டீடு-பெருமை, இல. கே-71, இரா.வ புடைக்கை-மோதுகை, இல. கே-6
 டீடை-தவறு, சும்ப-297 புடைசுருட்டல், கடல்கா-3
 டீலி-வாச்சியவகை, பிரமா-7 புடைசுற்றதல், கடல்கா-2
 டீலித்தழை, பிரமா-145 புடைசெவல், வருண-3
 டீழை-துன்பம், சீதைக - 4, திரு புடைத்த-உவமவுருபு, சும்ப-211
 முடி-41, துயர்டீழை - வினைத் புடைத்தல், முத-61, அதிகா-251,
 தொகை, மீட்-180 நாக-72

புடைபெயர்தல், சும்ப-56	புண்ணியன், நாக-214
புடைபெயர்த்தல் - நிலபெயரச் செய்தல், இரா. மந்-64	புண்ணிற் கோலுறுதல் x வருந்திய நிலயில் இராமன்கடிதல், மீட்-70 [22
புட்டிவிற கணை x புற்றில் அரவு, மூல - 124	புண்ணினீர், நாக-285, இரா. கள
புட்டில்-விரற்புட்டில், கணைப்புட்டில், இராம. தே-4, 9, நாக-12	பண்ணுடைநெஞ்சு, சும்ப-160
புட்பகம், மாயாசீ - 86: புட்பக விமானத்தில் மங்கள வாத்தியம் முழுங்குதல், மீட்-356: புட்பகம் உலகமுண்டா னுதர மொவ்வாது - 355: புட்பக விமானத்தின் தன்மை, மீட்-143, சீதைக-29: அருக்கராயிரர் தோன்றினற் போலும், மீட் - 145: நினைவெ னுந் தகைத்து - 148: புட்பகம் அயோத்தி நோக்கிச் செல்லல் x சூரியன் உத்தராயண மார்க்கத்துச்செல்லல் - 163: புட்பகம் மங்கலம்நீங்கினரையும் ஆருயிர்வாங்கினரையுந் தாங்காது, சீதைக-29	புண்ணுறு புலவு, சும்ப-145 புதல்வன், மீட்-115 புதுக்குடியேற்றல், இந்தி-18 புதுப்புனலாமும் பொம்மல், இரா. கள 22 புதுமழை, வான. கள-22 புதுவது, இரணி-36 புதுவலி, ஒற்று-62 புதையிருட்பொழுது, முத-113 புத்திரர், விடீ-12 புத்தேளிறுத்தல், சும்ப-239 புத்தேன்வான், மாயாச-51 புந்தி, நாக-268 புந்தியோர், இரா. வ-191 புமான், இரா. சோ-31 புயக்குன்று, படைத்-39 புயத்துறை வலியரும் பொறையுடன் வாழ்தல் சயத்துறை, அங்க-8 புயலவன் திசை - கிழக்கு, வான. கள-30 புயல், சும்ப-220, 240, மூல-125, வேலே-46 புயற்கறைப் பசம்புனல் மேசும் பொழிவதுபோற் பொழிந்த இரத்த நீர், இரணி-89 புராசை, அதிகா-114 [183 புரஞ்சுகெடவுள், மூல-38, 76, 173, புரட்டுதல்-வீழ்த்துதல், சும்ப-313 புரத்தல், படைத்-56 புரந்தரனார் பெருந்தவம், சானகியமுகு இசாவணன்காதல் சூர்ப்பணகையிழந்த மூக்கு ஜீராமன் வனம்போந்தது என்பன: இரா. வ-241 புரந்தரன், மாயாச-72 [127 புரந்தரன்பகை, இரா. வ-230, மீட்- புரம்-உடம்பு, மாயாசீ-56 புரவலன், மீட்-161 புரவி, இல. கா-39, முத-58: x திரை, நாக-58 புரவியார்த்தல் x மூங்கையர் சொற்பெறுதல், திருமுடி-10
புணரி-கடல், வருண-32	
புணரியைப் போக்கறவடைத்தல், ஒற்று-46 [அதிகா-152	
புணர்தல், இரணி-107, சும்ப - 3,	
புணர்த்தல்-சேர்த்தல், மாயாச-3, 12, இல. கா-6	
புணர்ப்பு-மணப்பிணிப்பு, மீட்-314, ஆலோசனை, இரா. மந்-15	
புணை, மூல-28	
புணையுறுதேநன், மாயாச-43	
புண்டரம்-கமுகு, படைத்-97 [121	
புண்டரிகன், இராம. தே-20	
புண்டரீகக்கணம்நீான், இரணி - புண்டரீகத் தடாகம்போலுந் திருமேனியன் ராமன்: விடீ-51 [36	
புண்டரீகம்-புலி, தாமரை: அங்க-புண்டிறத்தல், முத-59, 94, சும்ப-196, இரா. சோ-34, சும்ப-196	
புண்ணிடையெரிபுக்கென்ன, அதிகா-295	
புண்ணியமரபு, இரா. சோ-59	
புண்ணியம் பொருந்தா முயற்சி, சேது-44	
புண்ணியம் போனபின் மற்றப் பண்புபழுதுபோம், இரா. வ-165	
புண்ணியம்மெனும்முயிர், மீட்-232	

- புராதல், விடீ - 27, பிரமர் - 99: புல்தூர்த ஆடு x அறுமானிடத்
சாதல், இரணி-18 துத் கிகில்கொண்ட அரக்கர்,
புராதணன், மீட்-120 இல. கே-60
புரி-முறுக்கு, மாயாச-93 புலை-மாமிசம், சேது-31: இழிவு,
புரிதருதல்-விரும்பிச் சஞ்சரித்தல், கும்ப-156
இரா. மந்-96: அடைதல், இரா புல் புறக்காழன, கும்ப-182
வ. தே-8 புல்குதல், மாயாச-16
புரிதல்-விரும்புதல், குழ்தல், கும் புல்லிற்கிடந்தணன், வருண-5
ப-248, பிரமா - 29: செய்தல், புல்லுதல், விடீ-141, இந்தி-12
இரா. மந்-35: உடன்படல், பிர புல்லெடுத்தல், நாக-74
மா-61 புவனமூன்று, இரா. மந்-114, மா
புருடன்பகுதிக்கு மேற்பட்டவன், யாசீ-74
மீட்-100 [கும்ப-78 புவி யுள்ளடியடக்குறும் வடிவு,
புருவமுந்தோளு மிடந்துடித்தல், இரா. மந்-115
புருவம், இரா. வ-221, வருண-8: x புவி வானமும், வானம் புவியும்
திரை, விடீ-134 ஆதல், அதிகா-151
புரை-துவாரம், இரணிய-89: இடம், புழுங்குதல்-தவித்தல், வேர்த்தல்,
மகரக்-9, பகுதி, இரணி-70 கும்ப-271, நாக-286, இராம.
புலக்குறியறம்-விவேகத்தினை புழுதி, நிகும்-170 [தே-4
ரத்தக்க தருமம்: விடீ-43 புழை-துவாரம், படைத்-30
புலத்தியன், இந் - 25 - இரா. புளிஞார்கோன், மீட்-315
சோ-59: புலத்தியன் மரபு, கும் புளியனார்தேறல், களி-11
ப - 131: புலத்தியன் மருமான்- புளினத்திட்டு, வான. கள-8
228 புள்ளிமானுரியாடையன், இல.
புலமக்கட்டருமமம், கும்ப-151 கே-53
புலமை, இரா. மந்-51, மருத்-69 புள்ளியிட்டு எண்ணுதல், மூல-169
மீட்-11 புள்ளின்பாகன், மூல-173
புலம்நடத்தல்-தம்மிடத்தை விட்டு புறகிட்டேற்றபுண், இரா. வ-208
அப்பாற்செல்லுதல்: விடீ-65 புறக்கொடை, மாயாச-23, பிரிவு
புலம்பும்பூசல், இரா. சோ-40 என்பாருமுளர், See கலித்-25
புலர்தல்-உலர்தல், பிரமா-15, இல. புறங்கொடுத்தல், விடீ-81, இல.
கே-61: குறைதலென்ற பொரு கே-57 [இரணி-55
ளை இலக்கணையாற் காட்டிற்று, புறங்கொள்ளுதல் - பாதுகாத்தல்
மூல-79: உடல்வற்றல், நிகும்-118 புறத்துப் போக்குதல் - வெளியே
புலர்ந்தகால, படைத்-58 யனுப்பிவிடுதல், இரா. மந்-9
புலவர், நாக - 104, நிகும் - 111, புறநிலை, படைக்கா-18
படைத்-16 இரா. வ-1 புறநின்றவீரர் அவி, முத-181
புலவர்கோமான், மாயாச-55 புறநின்றார்க்கும்பழி, மாயாச-66
புலவர்புந்தியான், மீட்-68 புறந்தருதல், மருட்-30, மாயாச-75
புலவிமங்கைய ரடிபோக்கித் தலை புறப்பொருள், இரணி-32
மையைக்கண்ணினரை வணங் புறம்-உடலின் மேற்புறம், இரணி-
காதவன், இராவ. தே-15 23: முதுகு, நாக-15, நிகும்-10, பக்
புலவுநாறலகை, மாயாச-57 கம், ஒருபால், அதிகா-127, வான.
புலன்-விவேகம், விடீ-24 கள - 23, வெளி, மாயாசீ - 74,
புலாந்நாறும்பேலை, சேது-17 இடம், இரா. கள-10
புலிகண்டமான் நிறள் x இராவண புறவொன்றின் பொருட்டாகத்
ளைக்கண்டகுபேரூர், இல. கே-56 தலைபுக்கவேந்தன், கும்ப-356,
பேலே-49

புறநூறுமுறைகளாகம் x அங்கத
 ன்றுப்பிற் புகும் இந் திரசுத்தின்
 வாளி, நாக-86
 புற்றுறையரவு இரா. மங்-46 [35]
 புனங்கொள் குரங்கு, இரா- தானை
 புனத்துழாய்மலை, மாயர்ச-26, மா
 யாசீ-88
 புனம்-வனம், மீட்-30 [ண-39
 புனவன்புகழ் x அன்னம்: வரு
 புனலிடை யெரிமுனைத்தல் x இரா
 மனுடைய குளிர்ந்த திருவுள்ளத்
 திற்கோபந்தோன்றல், வருண-7
 புனலின்படை, நிகும்-131
 புனலேறிட அகழிநூர்த்தல், முத 4
 புனலோடு உதிரம்விழிபொழிவா
 ன், அதிகா-172
 புன்றகிறைவன், வருண-65
 புனித, அதிகா-182
 புனிதவாளி, இரா. வ-198 [341
 புனைதல், இரா. மங்-7, மீட்-146,
 புன்கண், ஒற்று-32, சும்ப-284
 புன்புலம்-புல்லிய இடம், முத-119:
 விடீ-21, புல்லியவறிவு, மகுட-34
 புன்மக, மாயாச-59
 புன்மக்கட்டரும், சும்ப-151
 புன்மை, மீட்-90, மாயாசீ - 36,
 படைக்கா-49
 புன்றவர்-புல்தவர், சும்ப-37
 புன்றொழிலினு ரிசை பொறார்,
 இரா. மங்-51
 புன்னுனை-புல்லியநுனி, நாக-233
 புன்னுனைப்பனிநீர் x மனிதர், சும்
 ப-40: புன்னுனை-புல்லின் நுனி.
 புன்னைக் குறும் பூ, கடல்கா-5
 பூ-பூமி, படைத்-97: மலர், மூல-231,
 கூர்மை, வான. கள-9
 பூக்கவுர்த்துண்ணி, சும்ப-281
 பூங்கண்ண. கடல்கா-4
 பூசலிதேல் - பேரொலி செய்தல்
 மாயாச-32, மீட்-238
 பூசல்-போர், மாயாச-21, படைத்
 -12, இரா. கள-21: ஆரவாரம்,
 அணி-25, சும்ப 31, 274, இரா.
 கள-21.
 பூசல்மேகலை - ஆரவாரிக்கும் மே
 கலை, களியா-8
 பூசனை - தேவபூசை, பிரமா-189:
 கௌரவிக்கை, படைக்கா-31

பூசனைபடைத்தல் - பூசனை செய்
 தல், பிரமா-184, மீட்-239
 பூசார், அங்க-4, இரா. வ-97
 பூச்செலாதவன், வருண-39
 பூடு, சேது-63
 பூட்கை-புழைக்கையை யுடையயா
 னை அனமொழி, முத - 58, இரா.
 வ-13
 பூட்கைக்குப்பை x முகிற்குலம்,
 அதிகா-94
 பூட்சி-கொள்கை, இரா. மங் - 66:
 திருமேனி, விடீ-51
 பூட்டறுதல், அதிகா-110
 ட்டெதல், ஒற்று-27, முத-72
 பூணலத்திற்பண்பு - ஆபரணத்தி
 னமுகுபொருந்திய நற்குணம்,
 இல. கே-11
 பூணித்தல்-பிரதிஞ்சை செய்தல்,
 முத-172
 பூணிப்பு-தீர்மானம்: அதிகா-180
 பூணுதல் - கலிந்து கொள்ளுதல்:
 இரா. கள-19, மேற்கொள்ளல்,
 படைத்-1, இரா. வ-229: உடை
 யதாதல், இராம. தே - 5, அணி
 தல், சும்ப-6
 பூண்டனபுரவியோ புதியகாற்று,
 இரா. வ-38
 பூதங்களைந்தும் பெயறிற்பெயரும்,
 இரணி-13 [43
 பூதங்கள்-பொருள்கள், இரணி -
 பூதநாயகன், அங்க-21
 பூதமன்றொடும் பொருந்தியவுரு-
 பாஞ்சுபெனதிகசரீரம்: இரணி-18
 பூதம்-உலகத்துயிர், இராம. தே-12
 பூதரம் - மலை, இரா. சோ - 1,
 வேலே 16
 பூதலமென்னு நங்கை, சும்ப-3
 பூத்தல்-தோன்றுதல், சும்ப-316,
 இரா. வ-20: உண்டாக்குதல்,
 இந் தி-17
 பூத்தலிசுத்தவன், மூல-186
 பூநிறக்கண், இரணி 23
 பூமகன்றந்தமாசுவன், திருமுடி-23
 பூமாமடந்தை-பூமிதேவி, சீதைக-6
 பூமாரிபொழிதல், படைத்-79
 பூமி பாரம்நீங்கவேகடனுளமுந்திய
 நிலையினின்று மேலெழல், மூல-
 227

பூமியில் விழுந்தகண்டகர் தலை =	பெயர்த்தல்-விடுத்தல், முத-228
வானமண்டலம், அதிகா-108	பெயர்ந்து-மறுபடியும், சும்ப-185
பூம்பள்ளி, மாயாச-85	பெய்கழல், இரா. மந்-42
பூரி-பொன், விடை-1	பெய்தல் - சேர்தல், சும்ப - 249:
பூரியர்-அந்பர், விடீ-119	நெருக்கமாகப் பதித்தல், நாக -
பூவர்க்கம், மீட்-349	128, பொழிதல், 221
பூவின்மேலிருந்ததையல் பொது	பெய்திற னெல்லாம் பெய்து
மையற்றான், மாயாச-62	பேசல், சும்ப-170
பூவுந்தளிரும் தொகு பொங்கணை,	பெய்துழிப்பெய்யுமாரியணையவன்,
சீதைக-19	நாக-170 [நாக-97
பூவுலகு, அதிகா-75	பெரிது-மிகவும், இரா. மந்-58,
பூவெனு நாமத்திற்குக்கற்பனைக்கா	பெரிய கண்கள் பெற்றுவத்தல்,
ரணம், திருமுடி-8	பெரியோன், வேலே-28 [முகூட-6
பூவைநிறவன், மூல-167	பெருகுதல், நாக-20, இரா. சோ-8
பூழி-புழுதி, நிகும்-34, மூல - 143,	பெருஞ்சாய்-மிக்கவலிமை, நாக-21
இரா. வ-1, திருமு-3	பெருஞ்சோகத்தில் அவலச்செயல்
பூழிமுதலியவற்றிற்பட்ட வானரம்	தோன்றாமை, நாக-265
x ஊழிக்காலிற்பட்ட வலகம்,	பெருந்துயர்தவத்தினுள், விடீ-107
சும்ப-177	பெருநாள்-வெகுசாலம், இராணி -
பூழியணைமேற் றுயின்றனையோ,	பெருந்தவம். சும்ப-13 [105
மாயாச-85	பெருந்திரு-மங்கலியம், மகரக்-4
பூழியான், முத-83 [-3	பெருந் துயரத்தில் உள்ளென்
பூழை=புழை, உட்டொனை: இராணி	றெண்ணி யிருத்தல், நாக-215
பூழையிற்கணைபுக்க வளை மூழை	பெருமகிழ்ச்சியாற் பேசமுடியாம
யிற்பொலிந்தன, வருண-52	லிருத்தல், மீட்-24
பூளை, வேலே-17	பெருமுனிவர், மீட்-102
பூளையேகுடுவான், திருமுடி-28	பெருமை - கௌரவம், மிகுதி,
பெட்டல் - விரும்புதல், இரா.	ஒற்று-26, சும்ப-228
தானை-12	பெரும்பகல், இராம. தே-14
பெட்டி-விருப்பம், மூல-135	பெரும்பதம் - பெருமை பெற்ற
பெண்கொடி, சும்ப-235	சொல், இராணி-28, 30
பெண்கொலை பெரும்பழி, மாயா	பெரும்புறக்கடல், இராணி - 5,
சீ-33 - 35 [212	வருண-50, நிகும்-155 [81
பெண்ணைசையின்பயன், பிரமா -	பெரும்புறம்-பெருவெளி, இராணி-
பெண்ணுற்ற பெரும்பீழை உல	பெருவனம்-கடல், முத-246
குக்கெல்லாம்பெரிது, சீதைக-4	பெருவாடையுற்ற மரமுங் கல்லும்
பெண்ணெலா நீரேயாக்கி, மாயா	x அனுமான் சொந்தீகட்ட
ச-12 [பிளப்பன், அதிகா-265]	வானரங்கள், மாயாசீ-59
பெண்ணெனும் பெயரவெல்லாம்	பெருவில், விடை, 19, 26
பெண்மை - பெண்கட்கு உரிய	பெறலருமுயிர், மீட்-234
குணம், மீட்-43, 176, 178	பெறுவது-வியங்கோள், சும்ப-181
பெயருரைத்துக் கெடுத்தல், இ	பெற்றமுடையவன், இரா. மந்
பெயர்-புகழ், இரா. மந்-42 [ராணி-26]	பெற்றவன், விடீ-136 [-105
பெயர் கூறினோரின் நோயையும்	பெற்றி - தன்மை, வகை, ஆலோ
நோய்தரு வினையையும் நீக்கு	சனை, செயல், விடீ-108, சும்ப-
வாய், இரா. வ-122	13, நாக-87
பெயர்தல், இரா. மந்-51, இராணி -	பேச்சுவிதல், அணி-17 [31
13, சும்ப - 203, அதிகா-213	பேடைமேல் உள்ளமோடல், விடீ.

- பேணுதல், சும்ப 304
 பேதறுத்தல்-கலக்க மொழித்தல், மீட்-166 [110
 பேதித்தல்-மாறுபடுதல், இராணி-
 பேதுறுதல், சும்ப - 160, 285 ;
 பேதை-அறிவில்லாமை, இராணி -
 56, மாயாசி-80: பெண், தடல்
 கா-8: அறிவில்லாதவன், இரா.
 மந்-72
 பேதைமை, இராணி-106, இந்-9
 பேய்னேன், இல. கே-29
 பேயாயிரம் பூண்டதேர், நாக-128
 பேயிரண்டாயிரம் பேணுங் கேட
 கம், சும்ப-204
 பேய்கள் இடங்கரின் குழையணி
 தல், இரா. வ-116
 பேய்கள்தாளயிடல், இரா. கள-23
 பேய்கள்புனலாடல், இரா. கள-22
 பேய்க்கணங்களோடு சுகுகளத்
 துறைபவன், சும்ப-24
 பேய்க்கணம் முகக்கும் மூழை x
 பேழையொத்தகல்வாய்த் தலை
 கள் கணைதைத்தவை, சும்ப-218
 பேய்வாடியென்ன வெள்ளெயிறு
 பிறழ்கின்ற, இரா. வ-129
 பேரணை-பெருந்தடை, முத-13
 பேரருளாளர், வேலே-49
 பேரர்-உடம்பினர், (பேரம்-உடல்):
 இனி, கீர்த்தியையுடையவ
 ரெனினுமாம்; நாக - 132
 பேரவை-மகாசபை, இராணி-8
 பேரன்-பாட்டன், இரா. வ - 224:
 மகனது அல்லது மகனதுமகன்,
 அதிகா-117
 பேராப்பெரும்பழி, இரா.சோ-56
 பேராயிரமுடையான் x அனுமான்,
 நிகும்-103 [ணனை, வேலே-4
 பேரிகைக ளொலித்தலின் வரு
 பேரிமுழுக்கு x பேசு; நாக-132
 பேரியம் x மழையின்குரல், இரா.
 தானை-12 [114
 பேரியல் - பெருந்தன்மை, சும்ப-
 பேரிசன், இராணி-170
 பேருயிர்ப்பு, வான. கள-36
 பேர்-ஐந்து, நாக-156
 பேர்ச்சி-நிலைகலங்குதல், நாக-26
 பேர்தல் - இடம்விட்டுச் செல்லல்,
 மீளுதல், இரா. மந்-89, மூல -
 88, மீட்-154: வீசுதல், முத-98:
 நிலைமாறுதல், இராணி-6, 110
 பேர்த்தல் - வேறுபடுத்தல், இர
 ணி-159: இருக்குமிடத்தினின்று
 எடுத்தல்: இராணி-137, சேது-6
 பேர்வு-பேர்தல், ஒற்று-25
 பேழ்வாய், அணி-2, மாயாசி - 9,
 இரா. வ-12
 பேறு, இராணி-159, வருண-52
 பேனம்-நுரை: வருண - 19, பிர
 மா-145
 பை-படம், மகுட-13, இரா. வ-138
 பையுனேய், மீட்-327 [அணி-2
 பையுயிர்த்தல் = பைய வுயிர்த்தல்,
 பொகுட்டு-கொட்டை, இராணி-70
 திரண்டு தோன்றும் (வாயின்)
 வடிவு, சும்ப-214
 பொங்காரத்தான், இரா. வ-132
 பொங்கிப் பார்த்த இராமன் x
 பணங்கிராரவு, மீட்-61
 பொங்குதல் - கோபித்தல், இரா-
 மந்-45, இரா. வ-167: கிளர்ந்
 தெழுதல், கடல்கா-2, மீட்-179:
 பூரித்தல்: மகுட-51, உற்சா
 கங்கொள்ளுதல், இராணி-127,
 நாக-278 [80
 பொங்குநர்-சீற்றம் பிக்கவர், விபீ-
 பொங்கொளி-சூரியன், முத-113
 பொடிதல்-பொறியாகப் பறத்தல்,
 இரா. வ-146
 பொடித்தல்-தோன்றுதல், சேது-
 62, பொடியாதல், இரா. வ-43,
 140: வெளிப்படுதல், நிறைதல்,
 விபீ-125. நாக-102, 118
 பொடித்திழிதல் - பொடிப்பொடி
 யாய் வெளிப்படுதல், இரா.
 தானை-16. [57
 பொடிப்பு-மயிர்க்குச்சு, இரா. வ-
 பொதி-தொகுதி, நாக-114
 பொதிரொறிதல் - நடுக்குதல், அதி
 கா-200: பொதிர்-நடுக்குதல்,
 பிரமா-13: பொதிர்-நடுக்கம், பிர
 மா-38
 பொதுவு - நடுநிலை, இரா மந்-33,
 இராணி-41: சகசம், முத-172: சா
 தாரணமான, வருண-30
 பொதுத்தல் - பொத்தல் செய்தல்
 இராணி-4, வேலே-16, இரா. வ-48

- பொதுநெறிநிலை, இல. கா 6
 பொதுப்படுத்தல்-ஒத்தல், நாக-75
 பொதுமைபார்த்தல், மாயாசீ-71
 பொதும்பர், விபீ-27
 பொதும்பு - குகை, மீட்-325
 பொதுவற-உரிமையாக, மாயாச-51, வேலே-41, இரா. சோ-36
 பொத்துதல் - மூடுதல், நிரம்புதல், நிறைத்தல், இரணி-84, மாயாச-64, மாயாசீ-17, படைக்கா - 1, இரா. வ-111
 பொம்மல் - வருத்தம், வான. கள-36, இரா. வ-5, மீட்-70
 பொம்மெனல், கும்ப-70, நாக-216
 பொய் - அசத்தியம், மருத் - 29, வெற்றிடம், அணி-10
 பொய்கையில்மலர்நூத்தல் x நட்சத் திரம் வாணத்துவிளங்கல், இல. பொய்க்கருமம், மூல-153 [கே-2
 பொய்த்த சான்றவன் குல மென மீன்குலம் முதலறல், வருண-25
 பொய்த்தல்-அறிவுசேர்தல், இரா. வ-172: தவிர்தல், இரணி - 96: மாறுபடல், வேலே-41
 பொய்ப்பிறவி, பிரமா-217 [மா-220
 பொய்ம்மையாற் குடிப்பழி, பிர பொய்யினும் பெரிய மெய்யான், அதிகா-229
 பொய்யின்கீட்டியசீமை, சேது-67
 பொய்யுடல் கொண்டு செல்லும் நமன் தூதர், சீதைக-32
 பொரிதல், வருண-26, மூல-226
 பொருக்கென - விரைவுக்குறிப்பு, பிரமா-190, விடை - 14, மீட்-11, 260
 பொருதல் - போர்செய்தல், ஒத்தல். அதிகா - 149, 150, 276, 288, விபீ-15, கும்ப - 113, நாக-216, அராவுதல், இரா. வ-160: போர்செய்தல், இரா. மந்-35, இந்-22: மோதுதல், முத-177
 பொருத்துதல் - ஒன்றுசேர்த்தல், இரணி-8, கும்ப-157
 பொருந்தல்-சேர்தல், விபீ - 43, உடன்படல், நெருங்கல், கும்ப-13, மருத்-85
 பொருப்பு, கடல்கா-1, மருட-13, ஒற்று-17, மீட்-329
 பொருப்பு மெய்விற்றெழிப்பு-இரா மயிரான் வில்லினெலி யெனீனு மாம், இரா. வ-40 [-34
 பொருப்பைமீதிடும்புரவி, இல.கே பொருமலீ - வருந்துதல், புலம்பு தல், அச்சம், மாயாசீ-56, பிரமா-190, இரா. வ-37, மீட்-208, பூரிப்பு, மீட்-22
 பொருவியது - பொருந்தியது, போர்செய்தது, இரணி-157
 பொருவு-ஒப்பு, விபீ-12, முத-221
 பொருள்-சாதனம், இரணி-30: காரியம், கடல்கா-11, விபீ - 24, இரணி-35; விஷயம், நிகும்-183: உபமானப்பொருள், நாக - 268
 பொருள்களெல்லாம்புக்குறைவன், இரணி-123
 பொலம், படைத்-31, 64, மாயாசீ-73, நிகும்-13, மீட்-18: பொலன் நாக-214
 பொலிதல்-விளங்குதல், தோன்ற தல், இரா. மந்-33, 93, இரா. தானை-2
 பொழிதல்-சிந்துதல், நாக - 102, மருத்-33 [இல.கா-33
 பொழுதுவிடிதலின் வருணனை, பொறி-பிரதிமை, கும்ப-5: துப பொறி, வருண - 22: யந்திரம்-வான. கள-12: அளவு, ஊலம், 98: மனம் - 105: ஊழ்வினை, நிகும்-106: இந்திரியம், இல.கே-21, இந்-55: புள்ளி, அதிகா - 221: வண்டு, பிரமா-30
 பொறிதல் - தீப்பொறி பறத்தல்: கும்ப-255, மூத-206
 பொறித்தல் - தீப்பொறி சிதறல், வருண-32, கும்ப - 17: எழுது தல், மீட்சி-149, இல-3
 பொறிபடுத்தல்-தீப்பொறி தோன்ற தல் இல. கா-21
 பொறிபடை - தீப்பொறி பறக்கின்றபடை, அதிகா-152
 பொறிபிறத்தல், சேது-11, இரா. பொறியிலர், ஒற்று-42 [கள-27
 பொறுத்தல்-தன்னிடத்துக்கொள்ளுதல், தாங்குதல், இரணி-1, நாக-146, நிகும்-131, இரா, சோ-42

- பொறை-பொறுமை, இரா.மந்-19: பொன்னுளே தோன்றிய பொற்
 அடக்கம், மீட்-88:பாரம், அதி' கலம் x கடவுளிடத்துத் தோன்
 கா-40, இரா. வ-101 றிய பிரகலாதன், இரணிய-160
- பொறைமை-பொறுமை, இரா. மந்- பொன்னெடுங் குன்றம் - மந்தரம்,
 98 அதிகா-221 [ணி-96
- பொறையழிதல் - பொறுக்குந்தன் பொன்னைக்கொல்லுமொளி, இர
 மை கெடுதல், மாயாச-37 பொன்னைத் தீயிடைப் பெய்வது
 பொறையினதுஊற்றம், பெருமை அதன்றாய்மையைக்காண x சீதை
 முதலியன, மகுட - 37 யை அங்கியிற்புகச் சொன்னது
 பெருநெய்யிர்த்தல், நிகும் - 117 அவளுடைய குற்றமற்ற தன்மை
 பொற்கலன் பொன்னிற் பிறிதா யை (யாவரும்) காண, மீட்-123
- கில x உலகம் கடவுளினின்று பொன்னெப்பார், திருமுடி-39
 வேறுபட்டனவல்ல, இரணி-112 போகக்குறி, மருத்-36
- பொற்குவட்டிடை மரகதக்குன்றற் போகநோக்குதல் - போகச் செய்
 தோன்றுதல் x வீரரிடை இரா தல், கும்ப-304
- மன் தோன்றல், இல.கா-29 போகம்-உண்கை: முத-148: சகா
 னுபவம், இரா. கள-11
- பொற்பு, இரா. மந்-2, மருத் - 53 போக்கரும்பெருமை, பிரமா-101
- பொற்றூர் = பொன்தார்-பொன்னு வியன்ற கிண்கிணிமலை, பிர போக்கிலாத-எல்லையற்ற, இல.கா-
 மா - 6 21
- பொற்றை - மலை, இல. கா 22 போக்கு-தப்பிப்போகை முத-157,
 பொற்றொடி, மீட் - 167 அதிகா-127:நல்வழி, கும்ப- 86:
 பொன்-அழகு, வேலே - 38:இலக் சலனம், ஒற்று - 46: போகுதற்
 குமி, மாயாச-19 [ணி-121 குரியிடம், இரா. வ-164
- பொன்கணை-இரணியாக்கன், இர. போக்குதல்-யீசி யெறிதல், நிகும்-
 பொன்குரிதென்னும் பொறியுகு 66
- கண், அதிகா-228 [183 போத-நன்றாக, மிகவும், இரணி-
 22, நாக-217
- பொன்குலாமேனி மைத்தன், நாக போதகம், விடீ-113, முத-100
- பொன் சென்றறியா வுண்ப்புள், நாக-20 போதத்தது-காலத்துக் கூறியது,
 மீட்-212
- பொன்மதில் செம்புணலால் துப் 'போதமுற்றிய' என்பதை நீதி
 பிற்பெய்தல் வரை போன்றது, வித்தகனோடு கூட்டாமல், போ
 முத-27 த முற்றிய தண்டென எடுத்து-
 பொன்மலை, மருத் - 92, பிரமா போதம் முற்றியமையைத் தோ
 -157 [கும்ப-56 ற்றுவிக்குந் தண்டென வுரைப்
 பொன்றினவனெழுந்தாற் போல், பினுமாம், மீட்-183
- பொன்றுதல்-அழிதல், போய் விடு போதம்-அறிவு, இரணி-1, 30,
 தல், நாக-131, அதிகா - 240, மீட்-212, பிரஜ்ஞை, மாயாச-
 இந்-10 63 [46
- பொன்றுவிப்பதோர்விதி, மூல-26 போதம் முதல்-இராமன், அதிகா-
 பொன்னகர், அதிகா-261 போதம்-செல்லல், தெரிதல், இர
 பொன்னடிபூண்டான், கும்ப-153 ணி-109, இரா. சோ-42:ஒவியட
 பொன்னரிமலை, மாயாச-5 ங்குதல், முத-237:அழிந்தொழி
 பொன்னி, ஒற்று-8 [58 தல், நாக - 146, மருத்-74, இ
 பொன்னிராடு-சோழநாடு, மருத்- ரா. வ-134: கடங்கிருத்தல், மா
 பொன்னுபரிகைமாடம் x தாமரை யாச-14
- மலர், இல. கா-84 போதாநெறி, சீதைகள்-18
- பொன்னுலகம், மாயாச-79

- போதியாதது-தெரிந்து கொள்ள முடியாதது, இராணி-27
- போது-மலர், வான. கள-22
- போதோன்-பிரமன், மூல-29
- போரரங்கு-போரின்றந்தனசாலை, இரா. மந்-61
- போராசைப்பட்டீடமுந்தகுலம்-அரக்கக்குலம், இரா. வ-221
- போராள் வலி, முத-203
- போரிற் புறங்கொடுத்தவர் அடைவது பழி முதலியன், மூல-54
- போரெனத் தோள்கள் வடமேருவின் வலிந்தன, இரா. தானை-2
- போரேறிடுதல் - போர் மிகுதல், அதிகா-17
- போர்க்களரிலை, முத-223 - 237, சும்ப-173, போர்க்களம் x மருத நிலம், வான. கள-25
- போர்க்களம் பேயினூர்ப்புடையது, சும்ப-353
- போர்க்கோலஞ் செய்து விடான், சும்ப-155 [வ-172
- போர்த்தல் - மூடப்படுதல், இரா. போர்த்தாளி, அணி-8 [-22
- போர் பொரப்பொங்குதல், அணி போர்ப்பு, முத-237
- போர்ப்புறங் கொடுத்தோர்ப் போன்ற ஆண்டொழிலோர், இரா. போர்மகள், இரா. வ-226 [வ-209
- போர்மத்தன் - யுத்தோர்மத்தன், இராவணனுக்குத் தம்பி முறையாகுபவனான மகோதரனுக்கு இவ்வாறு பெயரென்பது வால்மீகத்து விளங்கும்: கம்பர் உந்தத்தனென்று அதிகா-228 ஆஞ்செய்யுளிற் கூறுவர்: போரமத்தன் தன் யானை வீழ்கையில் வானத்துக் கிளம்புதல், அதிகா-223, போர்மத்தன் தன்யானையைத் தானே கொல்ல, பிறகு நீலன் இவனைக்கொன்றான், அதிகா-226
- போர்வலயம், இராவ. தே-10
- போலும்-உரையசை, முத-119
- போவு-போவது, நாக-231
- போழ்தல் - பிளத்தல், இராணி-90
- மாயாசீ-57 [மீட்-117
- போழ்ந்த துன்பம் புறப்படுதல்
- போழ்ந்தென வரக்கன்செய்து புன்ரொழில், இரா. வ-218
- போற்றரும்புகழ், முத-249
- போற்றி, வருண-70
- பானகம், சும்ப-78, மீட்-12
- போனசீவடு, மாயாசீ-54
- போனவென்றியன், நாக-154
- மகரக்கண்ணன், மகரக்-5, 13: இவன் கரன்புதல்வன் - 15: மகரக்கண்ணனது மாயவீழுவத்தினின்று சிசுவடிவத்தைக்கண்டறிந்து இராமபிரான் கொல்லல்-29
- மகரஞ் சோரிசோர்தலாற்படுதல், இரா. வ-171 [மீட்-191
- மகர நீர்பகழி யொன்றலழிதல், மகரமும் மத்தமாவும் பொருதல் x கால்மழைபொருதல், சேது-21
- மகரம், வருண-21, 23, வான. கள-18, இரா. வ-164
- மகரம் வெருவின விளிப்ப மலையானை x கஜேந்திராழ்வான்: சேது-16
- மகரவேலையைக் கல்லினில் தூர்த்துக்கடந்தமை, ஒற்று-34
- மகவு கொண்டிபோய் மரம்புகுமந்தி x இலட்சுமணனைத் தூக்கிச் செல்லும் அனுமான், முத-213
- மகளிருள்ளர் தூதுசெல்ல வயிரானுறையுணடுதல், இல. கா-23
- மகளிருடல் நாளினும் வணங்குதலுளதோ, இராணிப-146
- மகளிர் களிமயக்கத்தால் கனகநாண் முதலியவைகளைக் கூந்தலிற் சுற்றல், களியா-16
- மகளிர்நயனம் இராவணனுக்கு வருத்தம் விளைத்தல், சும்ப-4
- மகளிர்நோக்கம் ஆடவர் நோக்கமாதல், மகுட-52
- மகளிர் விளக்கேந்திப் பரவுதல் நாக-279
- மகனுடலை எண்ணெய்த்தோணியிலிமொறு இராவணன் கட்டலாயிடல், இரா. சோ. 61.
- மகாபாரிசுவன், இல. கே - 39, படைத் - 16: மகாபாரிசுவனை அங்கதன்பொருது மாய்த்தல் - படைத்-73, 79

- குடகோடி x திரைகடற்கதிர், மஞ்சனத்தொழில், மீட்-343: மஞ்சனமருவுதல்-மூழ்குதல்: மஞ்சனம் == மஜ்ஜநம், ஸ்நாநம்: இராணி-5 [மா-37]
- மகுடத்தைப்பற்றிய இராமனம்பு x கதிரினையுண்ட கோள், முத-247
- மகுடமிழந்த விராவணன் x எல்லீமைத்தெழும்மதியமுஞாயிறும்இழந்த அல்லம்பகலம்: முத-248
- மகுடமேற்றுதல்-தலைநிமிர்த்தசைத்தல், முத-143
- மகோதீதி, இராம. தே-7
- மகோதரன் x வான்றொடர் குன்றம்: இரா. வ-8: மகோதரன்மாயைவல்லான், சும்ப - 34, 41: மகோதரன்செய்தமாயம், மாயாச-31, பிரமா-168-169: மகோதரனென்ற போர்மத்தன் நீலனுடன் பொரு தொழிதல், அதிகா-215 - 227: மகோதரனுக்கு இலக்குமணனைத் தடுத்திருக்குமாறு இராவணன் கட்டளையிடுதல், இரா. வ-9: மகோதரனை இராமன்துணித்தல், இரா. வ-15: மகோதரன், இரா. மந்-22, அணி-19, மாயாச-31, 92, மாயாச-1
- இரா. சோ-55-60: பிரமா-91
- மகோதர மகாபாரிசுவர் இருநூறு வெள்ளஞ்சேனையோடு தென்றிசைவாயிலில், அணி-19
- மக்கட்டுணையற்றனை, நாக-8
- மக்களுமனையு மரிய பொருளவர், மீட்-314
- “மங்கலகீதம்” என்று தொடங்கும் பாடலின் முதல் மூன்றடிகள் அங்குன் தொடங்கும் திருமுடி குட்டுபடலத்தீ-33 - ஆம் பாடலின் மூன்றடிகளோடு ஒப்பிடற்குரியன, விடை-5
- மங்கலச்செய்ய கோலம், மூல-136
- மங்கலநீன், இரா. வ. தே-29
- மங்கலநீங்கினரை இவவிமானம் சுமக்காது, சீதை-29
- மங்குல்-வானம், இரா. வ-80: மேகம், சும்ப-44, இரா. வ-98
- மங்கையர்கண்கள் x அம்புகள், ரிகும்-116
- மங்கையர்மனநிலை பங்கயத்தவன் பதலார் உணரவல்ல ரல்லர், ட்-76
- மஞ்சனத்தொழில், மீட்-343: மஞ்சனமருவுதல்-மூழ்குதல்: மஞ்சனம் == மஜ்ஜநம், ஸ்நாநம்: இராணி-5 [மா-37]
- மஞ்சினிற் கரியமெய்யான், பிரமஞ்சுக்கக்குமுறுசொல், இரா. தாளை-14
- மடக்குதல்-ஒழித்தல், சும்ப-189
- மடக்கொடி, இராம. தே-2
- மடங்கலன்னவானரம், முத-4
- மடங்கலின் முழக்கங் கேட்டகரி x வானரரார்ப்புக்கேட்ட அரக்கர், நாக-284
- மடங்கலேற்றல் தொலைப்புண்டு சாய்ந்துபோனகளிறு x இலக்குமணனால் வலியொடுங்கிய இந் திரசித்து, நாக-285
- மடங்கல்-சிங்கவடிவம், இராணி - 134: ஒழித்தி, மகுட-21, அதிகா-1, இரா. வ-201
- மடங்கன்மா, நாக-117
- மடங்குதல்-கீழ்ப்படுதல், நாக-291: முற்றுப்பெறுதல், சும்ப - 268: ஒழிந்திடுதல், சும்ப-270
- மடம், இரா. மந்-96
- மடலுடையலங்கல், சும்ப-146
- மடல் - (வாழைப்) பட்டை, இராணி-97
- மடி-மடங்கு, சும்ப-247
- மடித்தல் - அளிமடங்குதல், சும்ப-183: இறத்தல், இரா. மந்-83, அதிகா-6
- மடித்தல், வேலே-15
- மடித்தல்-உட்கொள்ளல், பருகல், வருண-29: முத - 39: நாக-98, பற்றவைத்தல், இராணி-86
- மடை-மூட்டி, சும்ப-55
- மட்குதல் - பெருமை குன்றுதல், மீட்-176
- மட்டவிழ்தல் x தேன் பெருகுதல், இரா. மந்-53 [கா-12]
- மட்டித்தல் - பிசைந்திடுதல், அதிகா-92
- மட்டினவருவி x மதம், அதிகா-92
- மட்டு-தேன், அதிகா-92, மாயாச-35: அளவு, சும்ப-53
- மணத்தொழில், மாயாச-3
- மணம்-கூடுகை, ஒற்று-13

மணலிற்பலகணை, இரா. வ-191
மணலினும் மிருந்த படைக்கலம்,
இராவ. தே-22

மணல் x முத்து, விடீ-134

மணாளர், மூல-6

மணி-பளிங்கு, அணி-9: அழகு, சிசு

ம்-160: இல. கே-11: இராவ,

தே-1: இரத்தினம். மகுட-45,

இரா. வ-30: x கணலின் குப்

பை. இரா. - 144 x 1

முத-177 [வருண-28

மணிக்குப்பை x சொரிந்த தழல்,

மணிச்சடரைத் தேமாவின் தளி

ரென்று ஒட்டகங்கவ்வப்பார்த்

தல், இல கா-43

மணிச்சோதியால் இலங்கை யெரி

வதுபோலும், இல. கா-33

மணித்திரள் x உகும் உகிரம்:

வருண-51

மணித்தோள் ஆழி கடந்த (து)

எனும் அலையெனக் கிடந்தன

என்னலாம், மீட்-18

மணிப்பணி - இரத்தினபரணம்,

அதிகா-44

மணிமிடற்றிறைவன், மூல-26

மணியகலம், முத-175

மணியாரம், ஒற்று-7, மருத்-31

மணிவண்ணன், மகுட-47

மணிவாய், கடல்கா-6

மண்-பூமி: இரா. மந்-34 [338

மண்டலச்சுடர் x கேடகம், சும்ப-

மண்டலம், இரணி-12, முத-247,

இராம. தே-7

மண்டிலச்சடைமுடி, விடீ-51

மண்டிதல் - நெருங்குதல், முத -

94: மிகுதல், நாக-57, வான-கள

-9: கிளர்தல், இரா. வ-18

மண்டோதரி இராவணனைத் தழு

விப்புலம்பி யுயிரைவிதெல், இரா.

வ - 246: மண்டோதரிதவப்பய

னின் பெருமைபார்ப்பவள், இரா.

வ - 243: மண்டோதரிபுலம்பல்,

இரா. வ-238 - 245, இரா. சோ-

47-53

மண்டோதரிமகன், அதிகா-271

மண்ணுசையின்பயன், பிரமா-212

மண்ணினின்று - பூமி தொடங்கி:

இரணி-43

மண்ணினீத்தம்-ஸ்நானஞ் செய்த

லாலானரீர்ப்பெருக்கு, மீட்-126

மண்ணின் மார்புறவணங்கல்; விடீ-

மண்ணுதல், மீட்-210

மண்பிறந்தீகஞ் சீதைக்கு, மீட்-124

141

மண்மகள் வயிறுகீறதல், முத-129

மத-வலி, அதிகா-149

மதஞ் செய்தல், திருமுடி-9

மதநீரினால் கடலும் உப்புநீங்கல்,

மூல-15

மதமத்தமலை, அதிகா-228

மதமா x நெருப்புப்பற்றி எகயும்

மலை, மூல-142

மதமுந்நீர், மீட்-340

மதயானையைத்தனைதல், மூல-193

மதலை, மீட்-303

மதனன், இல. கே-1

மதி - யானை, மதத்தை யுடையது;

நாக-137, அறிவு, சும்ப-146:

சந்திரன், இரா. மந்-93: x குடை,

அதிகா-7

மதிகேடர், ஒற்று-83 [11

மதிக்குமேணி சுடுவித்தீர், மாயாச-

மதிதனக்கு மறுத்தந்த முகத்தி

ஞள், மீட்-36

மதிதொடுங் கோயில், சும்ப-70

மதித்தல்-எண்ணுதல்: இரா. மந்.

93, சிகும் - 134: பாராட்டுதல்,

இரா. வ-151: குறிபார்த்தல்,

சிகும்-127

மதிநெறியறிவு, இல. கா-6

மதியம், இராவ. தே-12

மதியினுப்பண்மான் x விமானத்தி

விருந்த சீதை, மீட்-47

மதியினுற்ற கறை, இந்தி-61

மதியின்னொளிர்தூசு, அதிகா-43

மதில், இல. கே-25

மதிலின்மேலேறியவான்ரம் x மதி

ளின் மேற் கட்டிய கொடி;

முத-14

மதிற்கிடக்கை, மீட்-321

மது, மூல-52, 171, இரா. வ-105

மதுகை-வெற்றி, வலிமை, நாக-22,

205, இரா. வ-237

மதுகைடபர் கடலைக் கலக்கின

மை, மூல-52: மதுகைடபர்திற

மை, அதிகா-71: மதுகைடபர்

வல்லவராயிரவரைப்போரில்வீசி
நகுந்திறலார், அதிகா-69
மதுபம்-வண்டு, மீட்-310
மதுபானஞ்செய்த மடவார்களின்
நிலைமை, களி-7-16
மதுமயக்கத்தால் மாதர் அபிரயம்
முதலியன மாறுபடுதல், களி-
11, 12 [அதிகா-75
மது மேதைபட மேதினியானது -
மதுமரீந்றம், மாயாச-57
மதுவுண்டவரின் செயல், களி-13
மதுவெணு மவுணன் முன்றெட்ட
டது, இரா. வ-105
மத்தகம்-நெற்றி, சும்ப-294
மத்தகரி, அதிகா-18
மத்தப்பூட்டகை, அதிகா-215
மத்தமதுவைத் தேக்குதல், அதி
மத்தமா, சேது-21 [கா-215
மத்தன்=போர்மத்தன்: அதிகா -
227: கொழுப்புடையவன்: சும்ப-
65 [ணிய-115
மத்திகை-குதிரைச் சம்மட்டி, இர
மத்தினிழிர்ந்த தோளான், அதி
கா-215
மத்துறுதயிர் x துயரால்மறுகு முன்
ளம், நாக-208
மத்தணம்-ஆலோசனை, விடீ-36
மத்தமாருதம், படைக்-15
மத்தரகிரி வானத் தெழுந்தது
பாற்கடல் கடையக் கருடன்
கொணர்ந்தபோது, இரா. வ-58:
மத்தரமிறுதல் x இராவணன்
சிலையறுதல், முத-241: மத்தரம்,
இரா. தானை - 24: x அரக்கன்:
மகுட-17: x தோள், விடீ - 152,
நாக-288, இரா. வ-193: மத்தரம்
வானவர் தானவர் வலியதுதே
டிக்கொண்டது, இரணி-11
மந்திரசாலையில் விளக்கேந்தியவர்,
ஒற்று-42 [கா-208
மந்திரசித்தி x சிலைத்தொழில், அதி
மந்திரச் சுற்றத் துள்ளார், மீட்-
மந்திரத்தலைவர், இரா. மந்-8 [352
மந்திரத்தொழில் - ஆலோசனை,
இரா. மந்-6
மந்திரமரபு, மாயாச-43
மந்திர மியம்பி வைது கொன்றன
), சும்ப-244

மந்திரம் தேம்புவதன்று, சும்ப-89
மந்திரம் முதலியவற்றிற்குத் தெய்
வம், இரணி-65
மந்திரவம்பு, சும்ப-96
மந்திரவீதியினர் x இந்திர குரு
வன்னர், திருமுடி-25
மந்திரவீருக்கை, மாயாச-2
மந்திரவேள்வி, சிசும்-65
மந்திராலோசனைச் சபை, இரா.
மந்-8
மந்திரிக்கிழுவர், விடீ-85
மம்மர்-மயக்கம், மருத்-17
மயக்கு-களிப்பு, இரணி-90
மயக்குதல் - மூர்ச்சையுறச் செய்
தல், மகுட-11, இரா. சோ-51
மயங்குதல்-அறிவுசோர்தல், நாக -
203
மயர்-மயக்கம், வான. கள-30
மயர்தல்-பிரமித்தல், சும்ப-244
மயர்வு, திருமுடி-18
மயல்-மாயை, நாக-258
மயன்தந்தவேலின் பெருமை, வே
லே-26
மயன்படைக்கலம், இரா. வ-102
மயன்பட்டாபிவேகத்திற்கு மண்
டபமொன்று சிருமித்தல், மீட் -
5, திருமுடி-29
மயன் மகளோடு வேலையும் இரா
வணனுக்குக் கொடுத்தமை, வே
லே-26
மயன்மகள்-மண்டோதரி, இராவ.
தே-26, இரா. சோ-44, இரா.
வ-227
மயன்மான்முகன், மீட்-5
மயானம், மீட்-228
மயிடன்-அதிகாயுலில்லட்குமண
னிடத்துக் கூதாக அனுப்பப்
பட்டவன்: அதிகா-32, 49, 50
மயிந்த துவிவிதர் x உடன் பிறந்த
எருமை வேந்தர், நாக-59
மயிந்தனுந் துமிந்தனும் காவலாளி
கள், விடீ-42
மயிந்தன், விடீ-49, சேது-39, நாக
-176, விடை-8, பிரமா-178
மயிர், முத-139, 174, மருத்-32: x
முன்: இரா. வ-158
மயிர்க்குந்தளம் - மயிர்ச்செறிவு,
மருத்-32

மயிர்சிவிர்ந்தல், விடீ-137
 மயிர்வினைமுற்றுதல், திருமுடி-17
 மயிற்சுவம் மருளவருதல், களி-2
 மயினடம் பயிறல், விடை-5
 மரகதச்சிகரம் + இராமன் தோள்: முத-240 [-34
 மரகதத்தலம் x பாசடை, இல. கா
 மரக்கண், மருத்து-78
 மரக்கலமியங்குதல், மீட்-171
 மரங்களுமுருகுதல், விடீ-140, இரா.
 வ-237
 மரணத்தோற்றங்களில் மயங்குதல்
 கடவுளைக் காணாமையால். மீட்-
 106
 மரணமெய்தல் புகழ், சும்ப-156
 மரபு - முறைமை, இராணி-5, மீட்
 177, விடை - 12: வயிசம்,
 சும்ப-140 [குறை சும்ப-319
 மரம் அல்லது மலைக்குவை + அறு
 மரம்கடனீர்பட எண்ணெய்தோய்
 ந்தென வெரிதல், வருண-31
 மரவம், அதிகா-96
 மராமரந்தொளைத்தவன், இரா. மந்
 -90: இல. கே-9, விடீ-131, மீட்-287
 மரியுண்டவுடற் பொறை x ஓடிய
 வர்விட்டுச்சென்றபறை, நிரும்-38
 மரு, மீட்-85, இல. கே-14, இரா
 ணி-90, மூல-158
 மருகன், அதிகா-117
 மருகார்தாரத்தவுணர், வருண-78
 மருங்கு-இடை, ஒற்று-13, பிரமா-
 121: இடம், இல. கே-19: பக்
 கம், மருத்-29
 மருத்தன், மாயாச-31, 94: இராவ
 ணன் தரிசிலொருவன், சும்ப-7:
 வகால்லப்பட்ட
 அதிகா - 124:
 இறந்த அரக்கனுடலைக்கடவி
 வீட்டான், சீதை. க-2
 மருத்தின்காதலன், சீவலே-40
 மருத்துமலைகொண்டுசெல்லும் அ
 னுமான் x மந்தரமலைக்கூண்டு
 செல்லும் கருடன், மருத்து-97
 மருத்தனையதம்பி, ஒற்று-14
 மருப்பு-தந்தம்: அதி-94, படை-5
 மருமகன்-வழித்தோன்றல், இந்-26
 மருமதாரை, வருண-21
 மருமத்திவம்புமடுத்தல், முத-200

மருமம், அதிகா - 132, நிரும் - 6
 மார்பு-127, நாக-168
 மருமான், நிரும்-139
 மருவுதல் - அணுகல், இராணி-4:
 இரா. வ-206
 மருளின்நைதல் - மயக்கத்தோடு
 வருந்துதற்கிடனாதல், நாக-268
 மருளுதல், விடீ-27
 மருள், இரா. மந்-1, சும்ப-139,
 விடீ-24, 127, வருண-49
 மார்க்கடவெள்ளம், மாயாசீ-22
 மலக்கம், இரா. கள-18, மீட்-295
 மலங்கெரி, படைக்-46
 மலரமளி, சும்ப-9, இரா. சோ-51
 மலரம்பு, இரா. தானை-1
 மலரிறையவன், விடீ-46
 மலரின்மணம் x கடவுளந்தர்யாமி
 யாயிருந்தல், இராணி-120
 மலர்த்தவிசினுள், மீட்-197, திரு
 மலர்தல், இல. கே-3 [முடி-35
 மலர்மழை, மீட்-295
 மலிசெல்வம், மீட்-110 [கா-22
 மலைகளின் ஈறகையறுத்தது, இல.
 மலைதல்-பொருதல், மகுட - 19,
 மருத்-98, இரா. மந்-14
 மலைத்தல்-பொருதல், அதிகா-258
 மலைப்பாந்தன், சேது-86
 மலைப்பாம்பு x வால் வளைத்தவிலு
 வமை, அதிகா-162
 மலைமீது விளங்கும் பிரகலாதன் x
 ஆலினிலையிற்பிள்ளை: இராணி-102
 மலைமேல்விழு முருமேறு x அரக்
 கரின் யானைச் சேனைமீது (அறு
 மான்)மோதியமரம்: அதிகா-158
 மலையமலை, படைக்கா-16
 மலையிழிந்த மாசனம் களிறுகவ்வி
 யது, சும்ப-257
 மலையின்மேல் இற்திர வில்லிடுதல்
 x அரக்கன் தலைமேல் நளன்
 நிற்பல், மகரக்-34
 மலையும்சீனையும் x யானை உடலும்
 வயிறும், நிரும்-38
 மல்-வலிமை, அதிகா-69, பிரமா
 62, நிரும்-92
 மல்லல்-வளன், நாக-31
 மல்லிகை x எயிறு: இல கே-8
 மல்லிகைக்கானம் x வானம், இல.
 கே-3

மவுலி, சும்ப-252
 மழலையஞ்சதங்கை, நாக-281
 மழலையாயில் வெங்குரல் x அயிழ
 திடு புளிப்புச்சுவையுள்ளமது,
 களியா-11
 மழலைவெண்குருகு, விடீ-30
 மழலைவெவ்வுரை, களியா-18,
 மழலிடை x படைஞர், இரா. வ-60
 மழு, இராணி-81
 மழுவுலான், மீட்-114, மாயாச-21
 மழுவாளன்விடை, நாக-20
 மழுவாளீசன், சும்ப-35
 மழுவோன்-சிவன், இராணி-161
 மழை, படைக்கா-4 x கருங்குவளை
 மாலை, இரா.தாளை-8: x எய்தன்
 வும் எறிந்தனவும், அதிகா-128
 மழைகால்வீழல், இரா. வ-49
 மழைக்கண்ணாள், மீட்-228
 மழைக்குரற்றேர், படைத்-30
 மழைத்தல், மூல-98
 மழைத்தாரையும் மேகமும் x அம்
 புகளும் மலைகளும், நிகும்-68
 மழையினீர் வழங்குகண், அதிகா-
 261
 மழையும் கடலும் மாறினும் மாற
 மதம், வான. கள-29
 மழையென்றசங்கை கொண்ட
 கொடை, நாக-263
 மழையேறு, அதிகா-166, மகரக்-13
 மள்ளர்-உழவர், வீரர், மூல - 102,
 வான. கள-25
 மறக்கண், படைக்கா-27, மீட்-19
 மறத்துறை, அங்க-12; சும்ப-328
 மறப்படை, மூல-152
 மறம்-வீரம்: விடீ-98, மகுட-13,
 கொடுமை, சும்ப-342, விடீ-48:
 அதரும், பாவம், முத - 252
 நிகும்-173
 மறலிக்கிரையெய்தல், மீட்-32
 மறலி வயிற்றையுயிர்களாற் றூர்த்
 தல், இரா. வ-96
 மறவன்-வீரன்; அதிகா-189 [129
 மறவினை - அதரும்செயல், விடீ-
 மறி-ஆடு, நிகும்-47
 மறிகுதல்-ஒழிந்திடுதல், சும்ப-200
 மறிக்கொள்குதல் - காலக் கட்டி
 மடக்குதல், நாக-166
 மறிகுதல்-மீண்டுபோதல்; வேலே-9

மறிகுதல்-மடக்குதல், ஐடிதல்: கட்டல்
 கா-1, நிகும்-53: இறந்துவீழ்தல்,
 வருண-37, நாக - 96
 மறிகுதல்-மடக்குதல், மூல - 134;
 தடுத்தல்-174, பேர்த்தெடுத்தல்,
 நாக-81
 மறிகுதல் - மடக்கியடித்தல்,
 நாக-197
 மறிகுதேர் x மண்ணுறவீழ்விரா
 னம்: அதிகா-110
 மறிப்பு, அங்க-36 [மு-5
 மறு-களங்கம்: இரா. மந்-93, திரு.
 மறுகுதல்-மணங்கலங்குதல்; இரா.
 மந்-11, இராணி-34, சும்ப-339,
 இரா. வ-63 சுழலுதல், நிகும்-93
 மறுக்கம், மாயாச-95, படைத்-13,
 நிகும்-49, மாயாச-18
 மறுத்தல் - உடன்படாமை, இரா.
 மந் - 50: வரவொட்டாது தடுத்
 தல்-81
 மறை-வேதம், இரா. தே-6
 மறைகளினிந்துதி, மீட்-192: ம
 களின்தலை-101: மறைச்சிரம் -
 உபநிடதம், இராணி-61
 மறைதந்துளான், மீட்-12
 மறைதல்-அஸ்தமித்தல், இராணி -
 12: கண்ணுக்குப் புலப்படாதி
 ருத்தல், நாக-250
 மறைதிறத்தல்-வேத வொழுக்கத்
 திற்கு மாறாதல், இரா. மந்-51
 மறைந்துறைத் தொதுங்கிவாழ்தல்
 அறத்துறை முதலியனவன்று,
 அங்க-12
 மறைப்பொருள்-வேதசித்தாந்தம்,
 இராணி-52
 மறைமுடிவு, மீட்-99
 மறைமுதற்றினி நாயகன், இரா.
 வ-101
 மறை மெய்யினைப் பொய்யென்
 றுள்-நாஸ்திகன், விடீ-117
 மறையவர், இராவ தே - 24,
 மறைவாணர், இராவ-51
 மறைவாணர் முதலோரின் பாசம்
 . கலந்தபசி x உரகம், நாக-263
 மறைவிரித்தென்னவாடுறு சிறை,
 இராவ. தே-6
 மறக்கடம், முத-48, சேது-69 ப-7
 மனகதி-ஒரிரடுவணன் றுதன்: சும்

மனக்கொடு-ஆலோசனைகொண்டு, இரா. மந்-108
 மனங்கள், மீட்-117 [282
 மனத்திற்குமுன்செலும், முத -
 மனத்திற்குச் செல்லுந்தடந்தேர், பிர
 மா-123, நாக - 100: மனத்திற்
 போதல், மாயாசீ - 92: மனத்
 தினுங்கடியதோர் விசை, சும்
 ப-278
 மனத்தின் முன் செல்லுமானம்,
 மாயாசீ-88
 மனத்துமாசுயிரோடும் வாங்குதல்,
 மீட்-217
 மனத்தையும் தீய்க்கும், சும்ப-19
 மனநிலை, அங்க-10
 மனநோய், சும்ப-140
 மனம் அங்கமென்னக் குளிர்தல்,
 விபீ-125
 மனமெனுஞ்செந்தி, முத-155
 மனவு-இரத்தினம், மீட்-31
 மனிசன், அங்க-23
 மனிதர்சீரியர், இரா. மந்-43
 மனிதனென்று என்னலுற்றோம்,
 மனித்தன், இரா. வ-22[வருண-42
 மனுநெறி, மீட்-7, விடை-36
 மனுமுதல், விபீ-60, நாக-179
 மனை வீடு, இரா. மந்-95: அறை,
 இல. கா-34
 மனைப்புற்றல்-மனைவியாக இருப்ப
 வன், இரா. மந்-50
 மனோலயம், மீட்-337
 மன்-அரசன்: இரா. மந்-81
 மன்மதவாளி, நாக-274, மன்மதன்
 சரம், இல. கே - 9
 மன்மதம்-வாசனை, மாயாசீ-71, இரா.
 தே-26, மீட்-118
 மன்றில்வனமுண்டு கரிபொய்த்
 தல், மூல-145
 மன்னவர்க்கரசன், இல. கா-24
 மன்னன்மகன், மூல-215
 மன்னிலாப்படை, சும்ப-268
 மன்னுதல் - நிலைநிற்பல், இரா.
 மந்-98 [கா-35
 மன்னெறி-சுடித்திரியதருமம், அதி
 மா-குதிரை, அதிகா-106, யானை,
 மீட் - 261: பெருமை, 320,
 வண்டு: கனியா - 15: மரவகை,
 சேது-56

மாகம்-வானம், இரா. தானை-19,
 இந்-44, படைத்-27
 மாகவாகாயம், மாயாசீ-82
 மாகாயன்-அதிகாயன், அதிகா-82
 மாசடர்ந்தகாசை வேகடஞ்செய்
 தல் x பிராட்டியை நீராட்டுதல்,
 மீட்-44
 மாசு-மேகம், இல. கா-34: குற்றம்,
 இரா. மந்-52, இல. கா-7
 மாசுணம், இரா. வ. தே-5
 மாசுணுதல், மாயாசீ-18
 மாடம் - அரங்கமாளிகையென்ன
 லாம், திருமுடி - 20 x விண்டு
 வின்மார்பிற்காந்தம்மணி, 19
 மாடு-அருகு, சும்ப-247, நாக-26:
 பக்கம், இரா. சோ-4, வேலே-25:
 இடையில், ஒற்று-9: செல்வம்,
 இராணி-31
 மாட்சி-பெருமை, இரா. மந்-11
 மாட்டாமனிதன் - வலியற்ற மனி
 தன், அதிகா-270
 மாட்டுதல் - நிலைநிறுத்திக்காட்டுத
 ல், மருத் - 118, இரா. கா - 14:
 வாய்விட்டுச் சொல்லுதல், நாக-3
 மாணவகன், மீட்-260
 மாணி-பிரமசாரி, முத-210
 மாணுதல் - மாட்சிமைப் படுதல்:
 மாணிக்கொடி, ஒற்று-27[மீட்-211
 மாண்டார்க்கு நீர்க்கடனியற்று
 மாறு விட்டணனுக்கு இராமன்
 கட்டினையிடல், மீட்-296
 மாண்டொழில், விபீ-64
 மாதாரவடிவுகொண்ட நஞ்சுதோ
 யமுதம், மாயாசீ-10 [வ-6, 77
 மாதவி, இரா. வ. தே-15, 18, இரா.
 மாதவத்தொருவன், வேலே - 29
 மாதவன்-பெருந்தவசி, மீட்-84
 மாதிரங்கடந்ததோளான், மாயாசீ
 -2, இரா. சோ-42
 மாதிரம் - மலை, திக்கு, முத-16
 மீட்-249
 மாதலத்தலைவனுபதேசம், அணி-
 மாதலனார், மாயாசீ-88 [15, 16
 மாநிலக்கிழத்தி, மீட்-358
 மாந்துதல்-பருகுதல்: சேது - 24,
 சும்ப-107, மீட்-809
 மாபெரும்பக்கன்-மகாபாரிசுவன்
 இரா. மந்-88, படைத்-2, 80,

மாமரம் x கை, இரா. வ-160
 மாயக்கள்வன், மூல-176
 மாயச்செய்கை, இராம. தே-24
 மாயச்செல்வன் நாக-184
 மாயப்பாசம், இரா. மந்-69
 மாயப்பிறவியின்பகை, நாக-270
 மாயப்புள்ளி - சமுசாரபந்தம், மாயாச-88 [ணி-108
 மாயப்பொறிப்புக்கு மயங்குவர், இராமாயப்போராற்றல், நிகும்-74
 மாயமாக்கூத்தன், கும்ப-316
 மாயமோவஞ்சமோ, இரா. மந்-68
 மாயம், இரா. மந்-68, நாக-201
 மாயவாழ்க்கைப்பிறவி, விபீ-129
 மாயவாழ்வெலாம், கும்ப-45,46
 மாயவினைவல்லார், முத-142
 மாயவேய்-வஞ்சனையொற்று: ஒற்று-33
 மாயன், கடல்கா-3, கும்ப-24
 மாயாப்பழி, நிகும்- 173, இரா. சோ-59
 மாயாஸ்திரத்தினால் இறந்தவரயாவரும் உயிர்பெற்றெழுந்தனர் போன்று அறைகூவுதல், இரா. வ-மாயிருஞாலத்தான், மூல-227[111
 மாயை, மீட்-337
 மாயையின்படை, இரா. வ-109[10
 மாயையின் முதல்வர், படைக்காமாய்த்தல்-ஒழித்தல், நாக-112
 மாரனார், இரா. வ-224, 244
 மாரண மருளச்செய்த மாளிகை, இல. கா-40
 மாரி-மரித்தல்: இரா. சோ - 31: x சரம், முத-196
 மாரியின் பெருந்துளியினும் வரம்பில, வருண-17
 மாரீசன், படை-41, மீட் - 285:
 மாரீசன் தவமுதலியவற்றை மருகணுக்கரகக் கைவிட்டான், விபீ-67
 மாருதமுறைந்த பூனை x இராவணசேனை, முத-256
 மாருதம்-காற்று, இராணி-16
 மாருதி, விபீ-106, ஒற்று-6, அங்க-9, முத-216, படை-91, பிரமா-18, சீதை-27, நிகும்-69, மூல-62, வேலே - 18, 20, இரா. கள-19, இராம. தே-26, மீட்-809

மாருதிதோன் x மேருவின் சிகரம், முத-228
 மாருதியை நோக்கி நீ செய்த உதவிக்கு யான்செய்யக் கூடியது பிறிதில்லையென்று அவனைத்தழுவுதல், விடை-20
 மார்-மார்பு, இரா. சோ-81, இரா. வ-192
 மார்க்கடம், விபீ-132
 மார்க்கண்டேயன், விபீ-115
 மார்பத்திறுக்கத்தழுவல், இராணி-39
 மார்பிடைத் துடிப்புண் டென்னு வேமுறுதல், நாக-228
 மார்பிலாரம் x கடனவென்ற பூத்தயின், விடை-2
 மார்பினென்றுதல், நாக-1
 மார்பைத்தடவுதல் செருக்கைக்குறிப்பிக்கும், மாயாச-80
 மார்பை முழைக்கெனத் திறத்தல், இரா. வ-240
 மாலரூவருங்கள், கும்ப-64
 மாலார், அதிகா-59
 மாலான்-திருமால், அதிகா-8.
 மாலி, அணி-17, படை- 7, 21, 35, மூல-52, 75, 171, இரா. கள-14, மாயாச-28
 மாலியவான் - இராவணன் மூதாடை, ஒற்று-49, கும்ப - 12, 32, 33: படை-89, 40, 48, மூல - 52 17, 6, இல-7, 16: ஓர்மலை, மீட் - 179-இல்-1
 மாலியும் நீலனும், படை-49, 79
 மாலினார், கும்ப-117
 மலை-தன்மை, முத-40: ஒழுங்கு, இந் - 65: வரிசை, நிகும்-89: திரட்சி, நாக - 194, வேளை, ஒற்று-63.
 மாலையானகனல், ஒற்று-21
 மால், இரா. மந் - 89, அணி - 19, மூல-11, இரா. வ - 42: தாட்சிணியம் புத்திமாருட்டம், மாயாச-34
 மால்கொண்ட வடிக்கணையும் என உம்மை மாறுக: உம் - கதைத் தொடர்ச்சி பற்றியது. இரா. வ-195
 மால்வரையேழ், வருண-18

- மாள்வீழுந்துளிர்- திக்பிரமைக்குட்
பட்டிர், மூல-131
மாழ்குதல் - ஒலித்தல், நாக-281,
வருந்துதல், மீட்-110
மாளிகையியைவு மணிக்கற்றை.
சுற்றத் தொழில் தெரிநீல, இல.
கா-32 [ச-82
மாளுதல் - கூர்மழுங்குதல், மாயா
மாள்வது மெய்யெனா விறுத்து,
கும்ப-125
மாள்வன கழுத்து - ஒழிவனவான
கழுத்து, நாக-65
மாறாடினமதம், அதிகா-24
மாறாமதவாரி, அதிகா-41
மாறிச்செல்லுமுருள், கும்ப-139 -
மாறு - எதிரானபொருள், முத -
242, நாக-145: ஒப்பு, விடீ-35
மாறுகால் - மற்றொருகால், கும்ப-
350
மாறுகொண்டிமைத்தல், வேலே-1
மாறுகோடல்-மாறுபடுதல், இரா.
மந்-98
மாறுதல்-மீளுதல், அதிகா-6
மாறுதாறுதல், நாக-145
மாற்கடல், முத-117
மாற்றமீக்க, வருண-7
மாற்றம், இரா. மந்-104, இராணி-
34, மீட்-241
மாற்றருங்கூற்று, வேலே-16
மாற்றருந்தம்பி, கும்ப-136
மாற்றலர்-பகைவர், இரா. மந்-104
மாற்றவன்தம்பி இகுகுத்தோற்று
மோ, விடீ-68
மாற்றார், கும்ப-329, பிரமா - 91,
மாற்றாவுயிர், நாக-10
மாற்றான்-பகைஞன், இல. கே-40
மாற்றுதல்-ஒழிக்கல், அடக்குதல்:
இராணி-7, 134 [தான், ஆணி-1
மானத்தா லூன்றப்பட்ட மருமத்
மானத்தாற் புழுங்கிடைதல், அதி
கா-265
மானத்தியெரி பொடித்துச் சிந்
துங் கண்ணன், நாக-198
மானம்-விமானம், இராணி-6, மாயா
ச - 51, பெருமை, கர்வம், ரோ
ஷம், அபிமானம், பிரமா - 6,
அங்க-18, மாயாச-15, கும்ப-10,
நாக-31, இரா. கள - 24,
அவமானம், அளவு; மாயாச-
7, இல. கா-29 [மீட்-327
மானவன், நாக-56, மூல-142,155,
மானுயினான் - மாரீசன், இரா.
மானிடர்; கும்ப-36, 92 [மந்-97
மானிடவன், இரா. மந்-97, மாயாச-
மானிடன்-சிவன், இராணி-15 [82
மானினம் அரியினை யென்செயும்
X குரங்குகள் இராவண்ணை
என்செயும், இரா. தானே-85
மானுடப் பசுக்களுக்கு வர்மிலை,
இரா. மந்-102 [ணி-131
மானுடமடங்கல் - நரசிங்கம்; இர
மானுடவன், மாயாச - 81, இரா.
மானுடன், ஒற்று-60 [வ-240
மானுதல்-போன்றிருத்தல், இரா.
மந்-90
மானெனவந்தவன், விடீ-77
மான், சேது-28
மான்மதம், மீட்-340
மான்முகன்-மயன், மீட் - 5, 297,
திருமுடி-29
மிகுதல் - உயிருடன் மிஞ்சுதல்:
முத-139. மேம்படுதல், மாயா
ச-74
மிகுதி-மேன்மை, முத-222, அதிக்
கிரமம், இரா. வ-6
மிகுந்த வான்-பரந்தவானம், இரா.
வ-164
மிகை-மிகுதி, குற்றம்; இராணி-147,
அதிகா-134, இரா. கள - 27:
மேம்பாடு, விடீ-63
மிகைப்புலம் - மேம்பட்ட வ
விடீ-65, 104
மிக்கது-மிஞ்சுவது, கும்ப-148
மிடல்-வலிமை, நாக-61, மூல-102,
நிகும்-84, வான. கள-19
மிடுக்கு, முத - 127, 212, கும்ப -
120, மூல-142
மிடைதல், கும்ப - 316
மிதித்தல், அதிகா-161, மூல-17
அறுமான்
யானைச்சேனையைக் கொல்லு
தல், அதிகா-159
மிதிலைநாட்டன்னம், திருமுடி-7
மிதிலையூர், கும்ப-261
மித்திரர், விடீ-12
மிலைச்சியது, திருமுடி-40

- மிளிரொளி, இராணி-171
 மின், இரா. வ-39, நிகும்-86: x சீதை-
 மாயாச-86 x பொன் கொடித்
 துவலைபொதித்த கொடிப்பவ
 சேது-62
 மின்கரிதென்ன மின்னு மெயிறு-
 அதிகா-227
 மின்கையிற் கொண்டன்னவில்,
 இரா. வ-158
 மின்னென்றறியாமழு, நாக-20
 மின்மினி, விடீ-138
 மின்றளிர்ந்தனைய மணி, மகுட-50
 மின்றெரியெயிறு, மகுட-22
 மின்றேய்மாடம், இல. கா-42
 மின்னணி = மின்னுகின்ற அணி,
 மேகலை: மாயாச-6
 மின்னிவர்தல்-ஒளிவிடுதல், இரா.
 வ-3
 மின்னுரைத்தாலுமொவ்வா விளங்
 கொளி, கும்பு-32
 மின்னுறு பதாகை, நாக-119
 மின்னென விளங்கும் பைம்பூண்,
 மகுட-44 [யும், மீட்-108
 மின்னப்போல்வந்து உலகம் விளி
 மின்னையேர்மவுலி, விடை-29
 மின்னொளிமேகம் x ஸ்ரீராமன்,
 மீ, முத-74 [மீட்-325
 மீக்கொள்ளுதல் - மிகுதல், இரா.
 மந்-99, இராணி-88: மிகக்கொள்
 ளுதல், வருண-7: வெல்லுதல்,
 படைத்-33, இரா. வ-155
 மீசைசுறுக்கொளவுயிர்த்தல், அதி
 கா-264
 மீட்சிசெய்திறமலை, நாக-267
 மீட்டாயோ, அதிகா-269
 மீண்டவருந்தரமல்லா விட்டுலகம்,
 மருத்-38 [மருத்-92
 மீதுபோதல - அப்பாற் போதல்,
 மீதுலகு, சேது-37
 மீடுடுங்கிரி, வருண-43 [21
 மீபுரம்-உடலின்மேலிடம்: மகுட -
 மீயிசை, சேது-14
 மீயவர்-மீதிருப்பவர், படைத்-45
 மீளாதவேதம் - பொய்ப்பாத வே
 தம், நாக-256
 மீளி-வலிமை, முத-108, நாக-263,
 இரா. வ-166: வீரன், மூல-82,
 பேய், மூல-80
 மீனம்-மீன்: வருண-30, இரா. வ-
 மீனாசு, வாண. கள-10 [164
 மீனரல்வேலை, கும்ப-292
 மீனிணம் விசும்பினின்று வீழ்தல்
 x ஆகாயத்தளவுஞ்சென்ற அம்பு
 கள் பொறியோடு கீழ்வீழ்தல்,
 பிரமா-147
 மீனிணம் மதியைச் சூழ்தல் x சீதை
 யை வானரமகளிர் சூழ்தல் திரு
 முடி-7
 மீன்-மச்சம் நட்சத்திரம்; முத -
 231, பிரமா - 125 x புளவறப்
 பொரித்தகறிசூழங்கு, வருண-29
 மீன்கள் x வறியவர்: சேது-19
 முகக்கமலம், மருத்து-51
 முகங்கடாங்குதல் - முன்னிற்றல்,
 நாக-53
 முகஞ்செல்ல - முன்னணியாகச்
 செல்லல், நாக-26
 முகத்தல், இராணி-42
 முகத்திங்களால் வானத்திங்கள்
 மனகொந்துதேய்தல், விடை-4
 முகத்துக்கைதவந்தெரியும், விடீ
 -90 [178
 முகத்துவிழித்தல், கும்ப-98, மூல
 முகமலர்தல். நிகும்ப-102
 முகமால்-முகதாட்சிணியம், மாயா
 சி-34
 முகம், பிரமா-106, அதிகா-92
 முகரப்பாய்மா, அதிகா-186
 முகிலின்மின் x நாரத்தகன்கையில்
 வான், அதிகா-210
 முகில், அதிகா-186, விடீ-137
 முகிழேறுகை, நாக-249: முகிழ்-
 மலர், இராணி-70
 முகிழ்த்தல்-குவித்தல், இரா. சோ-
 15, மீட்-349
 முக்கட்டேவன், இராணி-41
 முக்கணன், முக்கணன், மூல-150,
 இரா. மந்-32, இராணி-154
 முக்கணன் நடவரை யெடுத்த
 மொய்ம்பன், இரா. வ-148
 முக்காலம், இரா. தானை-28
 முக்கோடிவாணன், இரா. வ-198
 முக்கோற்றபவடிவம், மீட்-284
 முசு-குரங்கு, படைத்-43
 முச்சிகைச்சூலம், கும்ப-245
 முச்சிரம், புடைத்-32, நாக-112

முச்சிறுவாழ்க்கை = மூச்சிறுவாழ்க்கை, படைத்-45

முச்சு = மூச்சு: இரா. மந்-112

முச்சூற்கழி, கும்ப-204

முடங்குதல்-மடங்குதல், இரா-184

முடங்குளையாளி, இரா. வ-149 [34

முடி-கிரீடம், இராணி - 174: நிரும்-

முடிதல்-இறத்தல், இரா. மந்-18,

மீட்-187: தீர்தல், நாக-114

முடித்தலைபத்து, மகுட-10

முடித்தல்-ஒழியச்செய்தல், கடல்

கா-7, முத - 6, நிறைவேற்று

தல், மாயாச-54

முடிபடியிற்றேய்தல், கும்ப-154

முடிமணிபறித்தது x வென்றிக்கு

அடிமணியிட்டது, மகுட-48

முடியாதேமுடிதல், பிரமா-220

முடி யிழந்த வரக்கண் x அங்கத

முறைப்பப் புகழிழந்த வொரு

வன், முத-249

முடியையமோத்தல், மீட்-186 [116

முடிவில்லவர்-மிகப்பலர்: இராணி -

முடிவு - புகார்தம், முத-100, வரு

ண-18: அழிவு: இரா. மந்-97

முடிவொக்கினென்றும், நாக-253

முடுகுதல், விபீ - 41, நாக - 112,

இரா. வ-16, படைத்-44

முடுக்கல் - தூண்டதல், விரையச்

செலுத்தல், வருண-59, சேது-8,

மூல-38, இரா. வ-161

முட்டப்பயிற்றியபருவம் - அணை

த்து அடைகாக்கின்ற காலம்,

இராணி-185

முட்டின-முட்டியஅம்புகள், வினை

யாலணையும்பெயர்: அதிகா-187

முட்டு-தாக்குகை, அதிகா-137

முட்டுதல்-தாக்குதல், முத - 144,

அதிகா-129, இந்-5: நெருங்கு

தல், இரா. வ-10

முட்டை - அண்டநீலாடு, பறவை

யிடும்முட்டை, இராணி-180, 185

முட்டையென்று முத்தைப்புட்டுல்

மெடுத்தல், வருண-41

முண்டம் - தாமரை, மூல-205

முண்டித்தல்-மொட்டை யடித்தல்,

இராணி-81

முதலறமுடித்தல், மாயாச-96

முதலறிவீனமூவர், மூல-167

முதலோர் - தொன்றுதொட்டிருப்

பவர், இரா. தாணை-11

முதல்-பிரமன், மீட்-186

முதல்வன், இந் - 57, இரா.ம. தே-

28, இரா. வ-198

முதற்பூகி, மீட்-107

முதன்மைகூறுதல், மீட்-851

முதியர், இரா. மந்-6

முதிர்ந்தல்-மிகுதல், இராணி-79: பழ

மையாதல்: ஒற்று - 19 இரா.

தாணை-21

முதுகில் வாளி தைத்தல், இரா.

மந்-116

முகுளுக்குதல், அதிகா-120

முதுமகன் - வயசு சென்றவன்,

படைக்கா-50 [படைக்கா-48

முதுமொழிப் பதஞ்சொல்லல்,

முத்தம் x முத்து, கண்ணீர், அதி

கா-94, களியா-20, இல. கே-11,

சேது-18, இரா. தே-14

முத்தர், மீட்-159 [நிரும்-129

முத்தன், முத்தனார், கும்ப - 261,

முத்திரத்துலகு, மாயாச-90

முத்திரத்தேவர், மீட்-254

முத்தின்கவிகை, முத-98 [200

முத்தியிணைப்பணுகுதியீதல், மீட் -

முத்து, வருண - 58, x முட்டை,

-41: மணல், விபீ - 184

முத்தேவர், முத-169: கும்ப - 40,

நிரும்-128

முந்தல், இரா. மந்-89, விபீ - 86,

மீட்-841, 848

முந்தா - முதலாக, சூதியில்; இர

ணி-164

முந்து-முதற்காரணம், இராணி-98:

முன்பு, நாக-64

முந்துதல்-முறப்படுதல், மீட்-208

முந்துநீர்-திருமால், மீட்-112 [187

முந்தை-பழமை, இராணி-26, மீட்-

முப்பத்துமுக்கோடித்தேவர், இல.

கே-54

முப்புடைமதம், அதிகா-129

முப்புரமெரித்தமை, இரா. மந்-87,

பிரமா-124, இரா.ம. தே-19

முப்புறத்துலகம், இராணி-142

மும்மடி, வருண-18, இரா. வ-184,

மூல-151

மும்மதவேழம், வாண. கள-10.

- மும்முறைச்சந்தியும் பதமுமாய்த் டிமுதம், இராணி-119
 தழைத்த தன்மையான், இராணி- முழுத்தம், நாக-65
 மும்முறைநீர்-கடல், அதிகா-21 [72 முழுப்பெருந் தனிமுதல், இரா.
 மும்மைநூல்மாப்பினர், படைச்-48 மந்-8
 முயக்கம், இரா. சோ-54 முழுமதி, விபீ-136
 முயக்கியன்முறை, இரா. வ-235 முழுமலை, அதிகா-162
 முயக்குதல்-தழுவுதல், நாக - 203, முழுமுதலோன், இரா. மந்-112
 இரா. சோ-32 [51 முழுமுதற்குலம் - மிகச்சிறந்த
 முயற்கறை, சேது-10, இரா. சோ- (சூரிய) குலம், விபீ-124
 முயற்சிக்ருத்தா, மீட்-155 முழுமுதற்படைகள், அணி-18
 முருக்குதல், இல. கே-68 முழுமெய், முத-175
 முரசம், முத-1 முழுமுற்றும், இரா. வ-140 [149
 முரசுமூல-4: முரசு மழையஞ்சமுழ முழுவாய்கொடுபுகழ்தல், நிகும் -
 ன்கின, அதிகா-21: முரசுமுதலிய முழை - குகை, படைத்-30, சேது-
 வற்றினோசை வேலைக்கோரா 34, இரா.வ. தே - 7, 18 x பகு
 குலஞ்செய்தது, முத-35 வாய், இரா. வ-18
 முரண்-வலிமை, மாறுபாடு, விபீ - முழைபடிந்தபிறை x வாயிலுள்ள
 54, 116, நிகும் - 164, மூல-120, எய்து, இரா. தானை-8
 இரா. தே-14 முழைபுக்க ஐவாயரவம் x கும்பன்
 முரணியன், விபீ-2 [மந்-39 வாய்வழிச்செலுத்தியசுக்கிரீவன்
 முரணிலர் - வலியற்றவர், இரா. கை, அதிகா-247
 முரபன், இரா. தானை-31 முழையுறுசீயம் x இராவணன்,
 முரலுதல், இரா. வ-92 அணி-4
 முரற்றல்-ஆரவாரம், மீட்-308 முளரிக்கணக்கு, வான. கள-31
 முரிதல், மூல-20 முளரிக்கண்ணன்-இராமன், இல -
 முருக - இளமை அழகு இவற்றை கே-16, பிரமா-45
 படையோனே! • எனினுமாம், முளரியாயிரக்கணுன், இராணி-154
 இரா. சோ-51 முளை-மூங்கில், நாக-173
 முருகு, மீட்-346 முளைகளட்டிவைத்த பாலிகை x
 முருக்கு, கும்ப-249 தடிகளின் கிழியுண்ட வாய்க்
 முருக்குதல்-அழித்தல், இரா. மந்- ளிற் சாமரை, கும்ப-219
 97, வருண-46, மகரத்-12, பிர முளைத்தல்-உதயமாதல், கும்ப-288
 மா-175, மீட்-38 முளைப்பிறை x நெற்றி, மாயாச-6
 முருக்குதல், படைத்-4, மாயாச-96 முள், களியா-4
 முருடு, இரா. தானை-12, முத-35, முறி - இளந்தளிர்; நாக-85, முறி
 களியா-3 ந்தபொருள், அதிகா-168
 முலைக்குவட்டிற் கையாலெற்றுதல் முறுக்குதல் - போர்புரிதல், கும்ப
 x மலைக்குவட்டிலிடி வீழ்தல், -267: வெருட்டிதல், நாக-140
 அதிகா-267 முறிவலித்தல், கும்ப-286
 முல்லையெயிறு, களியா-7 முறுவல், மூல- 225, முறுவன்
 முழக்கு, இராணி-149, இரா. வத-4 முத்தி, களியா-4
 முழக்குமுநீர் x இகற்படை, கும்ப முறை-உறவுமுறை, அதிகா-40
 -247 முறைதிறம்பரக்கன், மீட்-62
 முழுக்குதல் - முழுக்கச்செய்தல், முறைதறத்தல், நாக - 216, இரா.
 சேது-82, அதிகா-98 வ-201
 முழுதுணர்புலவன், இல. கே-16 முறைமுறை, நாக-151
 முழுதுணோக்குதல்-நன்றாகப்பார்த முறைமை-தன்மை, இரா. மந்-24,
 தல், இராணி-89 68, மாயாச-19, 67 •

முறையுய்த்தல், ஒற்று-10
 முற்கரம் - ஆயுதவிசேடம், பிர
 முற்பயன், களியா-6 [மா-108]
 முற்று - எல்லாம், இரணி-70
 முற்றுதல் - முடிதல், இறத்தல்,
 நாக-41, அழித்திடுதல், 'கும்ப-
 312: நிரம்புதல், முத-25, இர
 ணி-120: சூழ்ந்து கொள்ளுதல்,
 நாக-151: முதிர்ந்தல், அதிகா-26:
 பழகுதல், அதிகா - 64: உடலை
 மறைத்தல், இரணி - 31: வந்து
 சேர்தல்: விடீ - 37: செய்து
 முடித்தல், இரா. மந்-14
 முற்றுநான் - மாணகாலம்: இரா.
 சோ-29
 முற்றுமுளதாமுலகம், இரா.மந்-60
 முற்றுமுடியகஞ்சுகன், ஒற்று-54
 முனார் - அண்ணன்: விடீ-138
 முனிக்கணங்கள், இரணி-165
 முனிதல் - கோயித்தல், இரா.
 மந்-112 [319]
 முனிமனந்தொடரப்போதல், மீட்-
 முனிவரன், மீட்-182
 முனிவர்களிடமிருந்து சாம்பவ
 வான் மருந்தின் தன்மையை
 யறிந்தமை, மருத்-28
 முனிவர்சொல் x பாணம், வருண-
 81, அதிகா - 116: முனிவர்
 சொல்லின் வலியகணை, இரணி-25
 முனிவு - கோபம், இரணி - 83,
 அதிகா-143, வேலே-36
 -போர்க்களம், நுனி: நாக -
 18, 73, கும்ப-192
 முனைதல் - வெறுத்தல், (போரில்)
 மூளுதல், அணி-13, மீட்-112
 முனைதொழில் - வினைத்தொகை:
 கும்ப-172 [85]
 முனைவர் - முனிவர், இரா. மந்-7,
 முனைவர்கோன் - பிரமன்: இல.
 கே-52
 முனைவர் *** மூடர் அனைவர்க்கு
 மொத்தி, நாக-259
 முனைவினைதல், விடீ-62
 முன்-காரணம், இரணி-160
 முன்பன், கும்ப-186, வேலே-24
 முன்பிறந்தவனைப் பின் பிறந்தவ
 னும், பின்பிறந்தவனை முன்பிறந்
 தவனுமளக்கல், புகமா-68

முன்பு-வலிமை, விடீ-74, மகரக் -
 12, மூல-65: முன்னர், கும்ப-312
 முன்பு புடை - சிருஷ்டி, மூல-101
 முன்புற - முன்னதாக, விடீ-5
 முன்றலைப்பொதுக்கு, விடை-21
 முன்றில், இல. கே - 30: இரா.
 சோ-2
 முன்னவன்-அண்ணன், விடீ - 54,
 இரா-12: பிதாமகன், இல.கே-50
 முன்னு-கிட்டி, இரா. மந்-47 [117
 முன்னுள் - சுக்கிலபட்சம்: நிரும்-
 முன்னுள் - திருமால், மீட்-174
 முன்னியபொருள் - மேற்பட்ட
 பொருள், இரா. மந்-111
 முன்னுதல், அதிகா-13, மாயாசீ-15
 முன்னேது பின்னேது, நாக-106
 முன்னே-பழமையான, இரணி-171
 முன்னேநாள், இராவ-118
 முன்னே மூலத்தின் முதற்பெயர்,
 இரணி-25
 முன்னேன், கும்ப-114
 மூக்கரிதல், இரா. மந்-17
 மூங்கிற்காட்டிற் புக்கதோருழித்தி
 x அரக்கப் படையிற் புருந்த
 பாசுபதாஸ்திரம், பிரமா-158
 மூசரி - பரவுந்தன்மையுள்ள வட
 வைக்கனல், (அரி - கனல்:)
 விடை-26 [மீட்-810, 346
 மூசுதல் - நெருங்குதல், சேது-58,
 மூடி - ஆடை, இரணி-31
 மூடுதல், வேலே-25 [வ-195
 மூட்டல் - செலுத்த்தல், இரா.
 மூட்டியதி x கிளர்ந்த இராவணன்
 சிந்தை, விடீ-1
 மூட்டு, கும்ப-287-
 மூட்டுமவேள்வி, நிரும்-9
 மூதக்கோய், இரணி-22
 மூதறிவாளர், திருமுடி-34
 மூதானவன்-அண்ணன், சீதைக-18
 மூதுணர்நல், அதிகா-87, படைக்
 கா-50 [கை, கும்ப-12
 மூப்பின் வில்லெனவாங்கிய யாங்,
 மூரல்-பல், கடல்கா-7
 மூரன் முறுவலன், இரா. வ-206
 மூரி-வலிமை, இரா.மந்-89: சேது-
 34, முத-100, கும்ப-26, நாக-
 203, படைத்-32, இரா. சோ -
 27, மூல-101, மீட் - 346.

- மூரிபோதல்-சோம்பல் முறித்தல், களியா-13 [43-
மூர்க்கர், மூல-7: மூர்க்கன், அங்க
மூலக்கொண்டார், இரா. வ-125
மூலச்சேனை, மூல - 184: மூலச்
சேனைக்கு இராமன் தோற்றம் -
214, 215: மூலச்சேனையின்வர
லாறு, படைக்கா - 45: மூலச
சேனையிலுள்ளார் தம்மைத் தா
மே அடித்துக்கொண்டு மாண்ட
மை, மூல-213
மூலத்தேவு, மருத்து-50
மூலமந்திரம், இரா. வ-195
மூலம்-ஆதிகாரணம், அநாதி, விபீ-
94, படைத் - 35: அடி வேர்,
சேது-38, பிரமா-216
மூலவேள்வி - பிரதான வேள்வி:
பிரமா-164
மூவகைத்திருமூர்த்தியர், மீட்-215
மூவகையுலகு, இரா. மந் - 1, இர
ணி - 63, சீகும்-175, மூல-3
மூவர் - திரிமூர்த்திகள், இரா. மந்-
70, 105, மகரக்-15
மூவர்க்குநலைவரான மூர்த்தியார்,
கும்ப-150
மூவர்க்கும்பின்னுளான், மீட்-218
மூவர் யாவருமிறைவரென் நிறை
ஞ்சு மேன்மையர், இரா. மந்-23
மூவாமருந்து, மாயாச-90
மூவாமுதலீசன், நிகும்-28
மூவிலவேல், படைக்-17, மூல-100
மூவினை, மீட்-194
மூவுலகளித்தவன் - பிரமன்: இரா.
தே - 23: மூவுலகாக்கிய முத
லோன், இல. கே-72
மூவுலகிற்குக் கங்குல் விடிதல்,
மாயாசீ-47
மூவுலகும் அறுமானுதவியதற்கு
ஏற்றநாகாது, மீட்-28
மூவுலகையாண்டு தம்பியை யின்றி
மாண்டுகிடப்படு, கும்ப-158
மூழை = முழை: பள்ளமான இடம்,
மருத்து-116: அகப்பை, வருண
-52
மூளுதல், மாயாசீ-96, மூல-224
மூளைகள்வெடித்திழிதல், முத-67
மூன்றரைகோடியாயுள், இரா. வ.
மூன்றுநாடு, இரா.வ. தே-31 [243
- மூன்றுநிலையை யுடைய பொருள்
கட்டுக் கடவுள்காட்சி, இராணி-
122 [சேது-65
மூன்றுபகலிடை யணைமுற்றுத்
மூன்றுமதிள், இல. கே-26
மூன்றுலகுக்கும் முதல்வதைல்
வெற்றியினால், இரா. மந்-19
மூன்றுவைப்பு, வேலே-4
மெத்துதல் - நிறைதல், மீட்-159
மெய்கண்டபொய் x சிவாஸ்திரத்
தைக் கண்ட தாமஸாஸ்திரம்:
இரா. வ-95
மெய்குழைதல், சீதைக-6
மெய்க்கொள்ளுதல் - உடலைக்
கொள்ளுதல், விபீ-76
மெய்க்ஞானியர், வருண-14
மெய்த்தகுமருந்து, வேலே-41
மெய்ப்புழுக்கிதைதல், ஒற்று-23
மெய்ப்பலி, ஒற்று-37
மெய்ப்புகழ், முத-6
மெய்ப்பொருள், இராணி-32
மெய்ம்மை, ஒற்று-30, கும்ப - 33,
மாயாச-65, நாக-18, இரா. வ-
மெய்யன், அணி-2 [181, 212
மெய்யார் நிதியம்பெருவெறுக்கை,
சீதைக-1
மெய்யிடை-(சேனை) உள்ள இடம்:
ஒற்று-10
மெய்யினினைதல் - உண்மை யுணர்
வினாலாய்ந்து கூறுதல், நாக-
256
மெய்யினுக்குயிரீந்த மன்னர் மன்
னன், மீட்-133, 237, 298
மெய்யினுக்குறையுளான வெரு
வன், விபீ-121
மெய்யினோடருந்துறக்க முறுதல்,
மீட்-156
மெய்யுணர்ந்த போதம், இராணி-30
மெய்யுணர்வு, கும்ப-223
மெய்யுரைத் துயிர் கொடுத்தல்,
இரா. மூ-84
மெய்யெடுத்த கவி, நாக-68
மெய்யே பிறந்தேயும் பிறந்திலா
தான், நாக-222
மெலிந்ததோள், இல. கே-69
மெலியர், விபீ-12
மெலியவர் கடன் எண்ணுதல்,
இரா. மந்-38

- மேவிவு - மனத்துயரம், சோர்வு, விடீ-33, கும்ப-294, முத-181
 மெல்லியர், இரா. மந்-32
 மெல்லியல், மாயாச-18
 மெல்லியோய்-அற்பனே, நாக-74
 மெல்லென்சயனம், அணி-I
 மேகங்கள்பொரிதல், வருண-22
 மேகச்சங்கம், வான. கள-6
 மேகத்தில் குருதிரீர்படிந்துதுளித் தலால் உலகமெங்கும் போர்க் களம்போல்தோன்றல், வேலே-மேகத்தின்பதம், மருத்-36 [8
 மேகநாதன்-இந்திரசித்துப் பிறந்த போது அவனுக்கு இட்ட காரணப்பெயர், மீட்-165
 மேகநீர், சேது-60
 மேகமலை, மூல-84 [128
 மேகமொப்பான்-இராமன், கும்ப-மேகம் x செம்மணிச் சோதியால் வேவக்காய்ச்சிய இரும்பு, இல. கா-35 [தல், முத-134
 மேகம் வெந்துவெங்கரியிற் சிந்து மேக்கு, அதிகா-114, மீட்-26
 மேக்குயர்தல், இரணி-155, முதற்-127, மீட்-222
 மேதகையவர், இரா. மந் - 67 [18
 மேதன்-அறிவுடையவன், சீதைக-மேதாலிகட்கெல்லாம் மேலான மேன்மையான், இரணி-176
 மேதினி, இரா. மந்-61: அதிகா-75
 மேதினியை முதுகு நொய்தெனச் செய்தவன், இரா. தானை-33
 மேதை, அதிகா-75
 மேயவன், இல. கே-12
 மேயின - ஏற்பன, விடீ-89
 மேரு, இரா. மந்-89, மகர - 35: x கனகன், இரணி-149, படைக்-6, மூல-70, இராவ. தே-21
 மேருநெடுமதிள், முத-23
 மேருமலை x சுக்கிரீவன்: விடீ-131, x அளவுகோல், மருத் - 47: x விழுக்கல், முத-15
 மேருமலையும் மற்றை மலைகளும் x இரணியனும் நரசிங்கமும்: இரணி-148
 மேருவளவான வெற்பினம் பாரிற் செல்லுதல் x தேர்கள் செல்லுதல், அதிகா-26
 மேருவில்லானன், நாக-18
 மேருவின்சிறப்பு, மருத்-47
 மேருவுங் குலுக்க முறுதல், இரா. வ-81 [சேது-3
 மேருவு மணுவும் வேறுறுவகை, மேருவைத்துளக்குவார், அதிகா-மேலாசெய்தல், விடீ-92 [120
 மேலவர்சீறினுஞ்சிறப்பு, வருண-33
 மேலவன்-பாகன், அதிகா - 201: மேன்மையுள்ளவன், விடீ-78
 மேலொற்றுதல், மூல-97
 மேலோரொழுக்கு, நிகும்-176
 மேலோர்தருமம், இரா. சோ-59
 மேல் - வரப்போவது, விடீ-16: வானம், இரா. மந்-80
 மேல்விளைபொருளுணர்தல், இரா. மேல்விளைவு, விடீ-7 [மந்-46
 மேல்விளை-மேலான அருட்செயல், இரணி-107
 மேவலர்-பகைவர், இரணி-98
 மேவுதல் - பொருந்துதல், விரும் தல், வருதல்; நிகும்-28, மாயாசீ-26, மீட்-165:
 மேற்கின்வேலை, வான கள-33
 மேற்கொள்ளல்-மேலேறிக் கொள்ளல், மீட்-148
 மேற்செல்லுதல் - பகைவர் மீது படையெடுத்துச் செல்லுதல், கடல்கா-10
 மேற்படுதல்-மிகுதல், அதிகா-178
 மேனகை, களியா-31, மீட்-42
 மேனிசாலவெதும்புதல், நாக-274
 மேனிபுனையுந்றென, கும்ப-333
 மேனிபொருந்துதல், சீதைக-20
 மேனிமிர்ந்துவீசுதல், நாக-147
 மேனிமுற்றுங் காதலித்த வருவாதல், இராவ-202 [சோ-15
 மேனி முற்றுந்திறத்தல், அதிகா - 204
 மேனியாற்பூமியையுமுதல், இரா. மேனிவடு, நாக-264
 மேன்மை-பெருமிதம், முத-147
 மை-அஞ்சனம், இரா. மந் - 84, மருட்-13: குற்றம், அதிகா-81: மேகம், விடீ-131, சேது-16
 மைக்கருநிறம், கும்ப-272
 மைக்குப்பை, முத-176 [வ-225
 மைத்துனன்-தங்கையுருஷன்; இரா

- மைந்தர், பிரமர்-41
மைந்தாவார்த்தை x இராகவன்
வாளி, கும்ப-4
மைந்தன்-புதல்வன், இரணி - 35;
ஓர்வானரவீரன்; (மயீந்தன் என
வும்வரும்) விபீ-44
மைம்மலை x விபீடணன், விபீ-131
மைம்மலிகுழலினர், மீட்-177
மையல், இரணி - 92, முத - 214,
அதிகா-141, 163 [இந்தி-47
மையறக்கரிதென்றென்னும்மனம்,
மையனோய்க்கு மந்திரமு மருந்து
யில்லை, மாயாச-16
மையனோய்முடித்தவா, கும்ப-354
மையொடும்பகைத்துநின்ற நிறத்தி
னன், பிரமா-136
மொக்குள், இரணி - 158: x யாக்
கை, இந்தி-9
மொட்டு, நாக-22, இராம. தே-12
மொத்துதல், முத-66
மொய் - வலிமை, அதிகா - 141,
யானை, விபீ - 131: மொய் =
மொய்ந்து: பகுதிவினையெச்சப்
பொருளில் வந்தது, "வரிப்பு
னைப்பந்து" என்ற விடத்துப்
போல; விபீ-131
மொய்கழல், இரா. மந்-2
மொய்க்கனை, இரா. கள-23
மொய்ச்சசசெல்லல், வான. கள-20
மொய்த்தல் - இரா. மந்-39, இரா.
வ-232
மொய்ம்பர், முத-145, அதிகா-105
மொய்ம்பினோய், இரா. மந்-23
மொய்ம்பு-வலிமை, இரா. மந் - 74,
விடை-11: தோள், படைத்-74
மொய்ம்மதி, இரா. தானை-28
மொய்புனைவயப்பரி, இராம. தே-24
மொய்வித்தகம், ரிகும்-162
மொழிவழிக்குதல், பிரமா-94
மோகத்தாற்பிறக்கை, மீட்-235
மோகம், நாக-84, படைக்கா-10
மோகனத்திரம், வேலே-23
மோடிமங்கல்வாழ்க்கை வைப்பு -
போர்க்களம்: நாக-220
மோட்சமும் சுவர்க்கமும் ஒன்றெ
னும்மாபு, மூல-178
மோதரன் = மகோதரன்: இரா. வ-
16, மாயாச-2,
மோதுறுதல், இரணி-103
மோய் - தாய், மீட்-31
மோலிசுடரோனின் மும்மைசுடர்
தல், நாக-246
மோலிசுடிய விபீடணன் சென்னி
x கதிருச்சி சேர்ந்த வரை: விபீ-
148
மோனமாகியிருத்தல், ஒற்று-50
மோனம், ரிகுமப. 61
மௌலி - கலசங்கொண்டஉச்சி,
இரா. தானை-2
மௌலிதுளககல், ரிகும்-172
மௌலிபத்து x கிரிபத்து, அணி -
15
மௌலிபறிப்புண்ணுதல், அங்க-36
மௌலிமணிசிரத்தினமேலும் உயி
ரினுஞ் சீரிது, மகுட-45
யமகம், ரிகும் - 29, 41, 42, 48,
இரா. சோ-31, வேலே-9
யமனாதர், மூல-108
யமனுக்கு இராமன் எ
ஓலை, மீட்-143 இல்-1
யமனுக்கு எழுதிய ஓலையை அநு
மான் கையிற்கொடுத்தல், மீட்
-143-இல்-5
யமனும் பயப்பட வானரர் தோள்
கொட்டல், வேலே-6
யமனுலகுடன் திரண்டுவரினுமதி
ர்ப்போம, விபீ-68
யமனை யனுமான் வாலிறகட்டிக்
கொண்டு தேவலோகம்போதல்,
மீட்-143, இல - 8 [-22
யமனையும் அரசுமாற்றுதல், இல. கே
யமனையும் வெற்றிகொண்டவன்
இந்திரசித்து, மாயாச-29
யமன்முதலியர் சாணமடைதல்,
மீட்-158 இல்-12, 13
யமன்சுயந்தகனை விண்ணவர் புரத
துத் தேமொறு கூறுதல், மீட்-
143 இல்-7
யமாஸ்திரத்தினால் இலக்குமணன்
இராக்கத சேனையைக் கொல்லு
தல், பிரமா-112
யாகத்தில் பொரி நெய் நறவம்
முதலிய இடுதல், ரிகும-51
யாகமழிந்ததனால் இந்திரசித்து
அழிவா நெனத் தேவர்மகிழ்
தல், ரிகும்-88

யாக்கைவிட்டு உண்மை வேண்டிய
 வானுடைத்தந்தை, மீட்-326
 யாத்தல்-கட்டுதல், மாயாச-43
 யாணர்-புதுமை, முத-140, களியா-
 8, இரா. கள-22, மீட்-46
 யாண்டு-எப்போது, மீட்-211
 யாதானுமாக-சிறிதாவது: இராணி-
 176 [68
 யாது + யான் = யாதியான், மீட்-
 யாதுதான், சும்ப-175
 யாப்புறுகாதல், மூல-185 [க-13
 யாயினுமன்பினோம், மீட்-330
 யாய், இரா. மந்-73, விடீ-109
 யாரினியென்னோடொப்பார், அங்
 5-13
 யாரினும் மேன்மையான், மீட்-73
 யாவதோ, இரா. மந்-101
 யாவருமின்பமுற்றார், விடீ-148
 யாவர்க்குந் தோலாதான், சும்ப-
 325 [இராணி-75
 யாழிசைபோன்றவன் கடவுள்,
 யாழ்மொழி, இல. கா-47
 யாளிப்போத்து, சேது-23
 யாளியுஞ்சீயமும், முத-61
 யாற்றுநீர்சிறிய, இராணி-4
 யானும் நாணுது இவ்வரசு ஆள்
 வென், மீட்-223
 யானை அற்புதிரிந்த, இல. கா-36:
 யானை கடாந்திரத்தல் x உள்
 ளத்துள்ளகளிசிறத்தல்,
 திருமுடி-9: யானையின் கன்ன
 மூலத்தில் சாமரைகள் கட்டு
 தல், வான. கள - 15: யானை
 கள் உயிரற்று வீழ்தல் x கிரிகள்
 சிறையற்று வீழ்தல், அதிகா-143:
 யானைகள் தலத்திடைப்புளால்
 x பொருப்புனர் டுலியிலுருளுத
 ல், சும்ப-215: யானை கள்கரினி
 ன்று வெளிவருதல், முத - 37:
 யானை கள்பாக்கற்றபின்மதமயக்
 கத்தால் தம்மினத்தோடு பொ
 ருதல், அதிகா-135: யானைகள்
 தலத்திடைப்புளால்
 தானையிற் புகுதல், சும்ப - 220:
 யானைகள் பின்னும் முன்னும்
 மாறிவிழுந்து கிடப்பவைமெய்யி
 ருபாணம் தலை பெற்ற தன்மைக்
 கேய்வன, வான. கள-13: யானை

கள் மதனீரைப் பெருக்கல், திரு
 முடி-9: யானைக்காற்பட்ட செல்
 x அநுமன்கைப்பட்ட பஞ்சசே
 ருபதிகள், இல. கே-62: யானைக்
 குக் கோபமும் மதமும்மாறுதல்
 துர்நிமித்தம், மூல-79: யானை நா
 ணுற நடத்தல், மாயாச-5: யானை
 பொற்பொழுதியிப் பொன்மலை
 யென்னப் போவ, இல. கா-36:
 யானைமத்தகத்தில்முத்து உருத
 ல், படைத்-54: யானைமீது கொடி
 கள்வைத்தல், முத-37: யானைமே
 ற்பறைசாற்றல், பிரமா-6, மூல-
 4: யானையானமகரம், நாக-58
 யுகம்-இரண்டு, விடை-6
 யுகாந்த காலக்கடலினோதை x
 தேரினோதை, இரா.ம. தே-11
 யுகாந்தகாலத்திற் கல்மழை பொ
 ழிதல் x வில்லெறிந்த கணைகள்
 விழுதல், படைத்-37
 யுகாந்தக்காற்றினால் உடுமீன்உதிர்
 தல், பிரமா-117
 யுகாந்தக்காற்றினால் யாலும் அழி
 தல், இந்தி-44
 யுகாந்தக்காற்று, படைத்-59
 யுத்தகளத்தில் நிற்கும் இலக்கு
 மணன் வீடும் வாளி x சுடலையில்
 ஆடும் சிவபிரான் சடை, பிர
 யுகம், மூல-40 [மா-148
 யோகம், இராணி-60, மருத்-104,
 வேலே-42
 யோகவெஞ்சேனை, அதிகா-2
 யோகி, ஒற்று-26
 யோகிகள்-கற்றங்கியினெடுவாயுவி
 னிலைகண்டவர், முத-179
 யோகியர், இராணி-9
 யோசனை-ஒர் நீட்டலளவை, மரு
 24, 25, 26, 31
 ரத்தம், அங்க-42
 ராகம்-சிவப்பு: இரா. தானை-19
 ராகு, இரா. தானை-19
 ராசி, அதிகா-98, நாக-94
 ரோதம்-கரை, இரா. சோ-1
 வகிர்-பிளவு, இராணி-138, பிரமா-
 117, மருத்-27
 வகிர்தல்-கீறுதல், அதிகா-160
 வகுதியின் வயத்தன-வகுப்பிலடங்
 கியன, இராணி-69

- வகுத்தல்-உண்டாக்கல், வேலே-28
 வகை-அமுகு படைத்-97, விதம்,
 மகுட-12
 வகைதல் - வேறுகையாகக் கூறு
 தல், சிதைக-16
 வக்குதல், இரா. வ-65
 வங்கம்-அலை, இரணி-101
 வங்கியம் - புல்லாங்குழல், களி-11
 வசஞ்செயாதவன், இல. கே-41
 வசந்தன், கும்ப-177
 வசிட்டன், திருமு-25: சிவபிரானே
 யொத்தவன்-28: விரிஞ்சன்மைந்
 தன், மீட்-258: வசிட்டன் முத
 லியோர் இராமனுக்கு அபிடே
 கச்செய்தியைக் கூறல், திரு
 முடி-27: வசிட்டன் மௌலி
 • புனைகையில் பாதன் குடை கவி
 க்க இருதம்பியர் சுவரிவீச,
 அனுமனரியணை தாங்க அங்கத
 னுடைவாள்பற்றினன், திரு
 முடி-38
 வசை, இரா. மந்-99, முத-171, அதி
 கா-264, மாயாச-65, மாயாசீ-33,
 வச்சிரதம்வந்தரன், இரா. மந்-28,
 படைத்-21, 91. இல. கே-40,
 இவனை அனுமான் மாய்த்தான்,
 படைத்-92
 வச்சிரத்தெயிற்றவன் - வச்சிரதம்
 வந்தரன்: படைத்-32
 வச்சிரத் தெயிற்றனும் இடபனும்
 மிடைதல், படைத்-50
 வச்சிரப்பகழி, நாக-112
 வச்சிரப்பொருப்பையுற்ற தொர்
 பொருப்பு x இந்திரசித்தின் மார்
 பையுற்ற அநாமானெறிந்த குன்
 று, நாக-80
 வச்சிரமுட்டி, முத-55, வச்சிர
 முட்டி சுக்கிரீவனால் வடக்கு
 வாயிலி விறந்தனன்: முத-54, 85
 வஞ்சகர், முத-47
 வஞ்சகவுழை, மீட்-284 [ச-19
 வஞ்சக்கிளையொடுமழிகிலை, மாயா
 வஞ்சம், நிகும்-70, மாயாச - 33,
 இந்தி-32, மூல-74
 வஞ்சர், நாக-272, மீட்-140
 வஞ்சவீணை, மூல-145
 வஞ்சனை, வேலே-35, மாயாசீ-23
 நிகும்-74
 வஞ்சனையான், படைத்-101
 வஞ்சனையிறந்துதல், இரா. மந்-16,
 விடீ-71, மீட்-252 [வ-183
 வஞ்சன், நாக-81, களியா-6, இரா.
 வஞ்சி-ஒர்கொடி, கொடிபோன்ற
 பெண், கடல்கா-4, விடீ-116,
 மாயாசீ-51 இரா. தானை-13
 வடகமுந்தாசம் வீசுதல் மகிழ்ச்
 சிச்செயல், இரா. வ-151
 வடகுணதிசையிலுள்ளவன் சிவ
 பெருமான், மருத்-44
 வடதிசையனம், மீட்-163
 வடபால் கிரியும் கடலும்மண்ணும்
 வான்ரேய்தல், கடல்கா-1
 வடபெருங்கிரி x தேர், கும்ப-229
 வடமேரு, நாக-244, நிகும்-126
 வடவரை, இல. கே - 17, இரா,
 வ-18: விடீ. 132, கும்ப. 301 x
 தோள்-233
 வடவனல், இராவ. தே-31, இரா.
 வ-13 [19
 வடவை, படைத்-47, இராவ. தே-
 வடவைத்தீ, வருண-56, மூல-226
 வடாதுதிக்கின் மதவரை - வான.
 கள-31
 வடிக்கணை, விடீ-139, வருண-27,
 முத-53, படைத்-86
 வடிக்குழல், மாயாசீ-30
 வடித்தல், இல. கா-44, வருண-17,
 கும்ப-348, இரா. வ-45 மீட்-
 342, கூராக்குதல், தேர்ந்தெடு
 த்தல், விடீ-108
 வடிமணி - ஆராய்ந்தெடுத்த இரத்
 தினம், மகுட - 48
 வடிப்பு-தழுப்பு, முத-242: கூரிய
 றுனி, கும்ப-213, அதிகா-204,
 நாக-197
 வடுபழி, இந்தி-61: இரா. வ-214
 வட்டக்கிடுகு, இரணி-144
 வட்டனை - வீரைந்த நடை: இச்
 சொல்-வட்டம் கேடகம் உருண்
 டை கூத்துத்தொழில் என்ற
 பொருளிலும் வரும்: see மணி
 மே-7, 43
 வட்டனைகொள்ளல் - தாளமிடல்,
 மாயாசீ-29
 வட்டத்திண்டோள், நாக-189
 வட்டமேரு x நீண்டமதில், முத-14

வட்டம். சும்ப-219, மாயாச - 8, திருமு-6 [தே-4
 வட்டில் - அம்பரூர்நாண, இராம. இத்தி-37, ஒற்று-23, முத - 38, 173, சும்ப-202, நாக-211
 வட்டி, அதிகா-267 டீயிரவான் குன்று x சும்பகன்னன் தண்டாயுதம், பிரமா-113
 வணங்கிவாழ்தல் உறுவலியடக்கும் வயிர்-ஓர்வாச்சியம், பிரமா-7
 வெம்மையன்று, இரா. மந்-18 வயிர்த்தல் - வயிரக்கொள்ளுதல், விடீ-80, இரா. வ-216
 வணங்கினுற் புன்றெழுழில்பொறுக்கும், இராணி-145 வயிறலைத்தல், பிரமா-31, சீதை-8
 வணங்குநுண்ணிடை, படைத்-61 வயிறுபுடைத் தலமந் தேங்குதல், மீட்-226
 வண்டல், இராணி-4 வரங்களின்வாரி x தாளிணை, விடீ-140 [38
 வண்டு, அதிகா-41, பிரமா-8, வரங்கன் தந்துலகளிப்பவன், மூல-
 வண்டுசோப்பி x மரம்: அதிகா-217 வரங்குறைந்துவீழ்தல், இரா. வ-240
 வண்ணம்-வகை: இராணி-24, வரு வரங்கொள்ளுதல்-வரம் பெறுதல், இரா. கீந்-102, சும்ப-361
 ண-1, நிகும்-20, மீட்-340 வரதன், நாக-143, மீட்-309
 வண்மை-உதாரகுணம், மருத்-115 வரம், மாயாச-15; மீட்-118, 219:
 வண்மையில் மன்னவன்புகழ் x நல் சிறந்தபலம், இரா. வ-244:
 லொழுக்கமில்லாச் சீதையின் மேன்மை, மீட்-181
 பெண்மைமுதலியன், மீட்-66 வரம்பு - வரம்பின்மை - அநுவஸ்தா
 வதனம், இரா. மந்-93, சும்ப-168, தோஷம்: இராணி-158
 அணி-1, இராணி-156 வரம்பு-எல்லை, அளவு, முறை, அணி:
 வதிதல்-தங்குதல், மீட்-184 இரா. மந்-6: அங்க-5, சும்ப-129,
 வதை, நிகும்-7 வதையில் மற் று மரம், மாயாச-27, 37, 38, மீட் - 260,
 கூற்று x மரநுதி, நாக-127 வரம்புகாணுதல் - முற்றுமறிதல், விடீ-60
 வந்தனை, விடீ-100, சும்ப - 193, வரவு, விடீ-77, படைக்-33
 ஒற்று-13 வரன்முறை - மரபு, இராணி - 28,
 வந்திகர் வாழ்த்தல், மாயாச-6 படைக்-9: பிரமா-189
 வம்பு, முதற்-20, சும்ப - 26, 160, வராகாவதாரஞ்செய்து திருமால்
 இரா. சோ-50, இத்தி-69 இராணியாட்சினை வதைத்தது, இராணி-51
 வய-வலி, முத-122 வரி-அழகு, ரேகை, கட்டு, படைத்
 வயங்குதல், முத-247, வேலே-26 -58: பிரமா-184
 வயந்தன், மீட் - 143, இல்-உள்ள வரிசை-சிறப்பு, முறைமை, மீட்
 பாடல்கள். 178, 263
 வயமத்தன், இல. கே-45: வயமத் வரித்தல், இராம, தே-3
 தனைத்தோளாற்கட்டி யிறுக்கும் வரக்கம், முத-18, இரா. கன-26
 இடபன் x அல்லினைத் தழுவி வருணசரம், சேது 35
 நின்றபகல், அதிகா - 235: வய வருணசாமரை, சும்ப-219
 மத்தன் மகாபாசிக்ஷனா யிருக் வருணன், இராணி-7, சேது - 11,
 கலாம்: வான்மீகி முனிவர் இவ அங்க-35, மகரக் - 25, வான.
 கன-33: வருணன் ராவணனுக்
 டென்றுங் கூறுவர்: அதிகா-228 குத் தோற்றமை, இல. கே-58:

வயமத்தன் பேயாயிரம், பூண்
 தேரன், அதிகா-229, 230
 இடபறை கொல்லப்பட்டான், அதி
 கா-236: வயமத்தன் போர்மத்
 தனுடன் பிறந்தான், அதிகா-228
 வயம் - சுவாதினம், பிரமா - 215,
 முத-246

- வருணன் இராமன்முன் தோன் வலிக்கவதியிலை, நாக-105: வலிக்
றியநிலை, வருண-64, 65: வரு கொருவரம்பில்லை, இரா. கள-16
ணனி நரக்கர் மாறுகொண்டா வலிதிற்கொள்ளுதல், இரா. சோ-61
ரல்லர் - 62: வருணனைப் பூத வலித்தல்-கூறுதல், இராம. தே-
மெல்லாம்வைத, 63: வருணன் தி 23: வலிமையாற்கடத்தல், சீ
தாழ்த்தமைக்குக் காணும்-76, தைக்-32: பூட்டுதல், இரா. வ-
65: வருணன் அவயம் வேண்டு 137: சீர்மானித்தல், இரா, வ-
தல், வருண-67, மீட்-173: வரு 192: உறுதியாகக்கொள்ளுதல்,
ணனுடலமும் நீரேழும் வேதல், முத - 252: வலாற்காரஞ்செய்
மீட்-92: வருணன் இராமனுக் தல், பிரமா - 183: பற்றியிழுத்
குப் பேரொளியுள்ளமாலையீதல், தல், சும்ப-175
வருண-73, சேது-35, ஒற்று-44, வலிபடைத்தோர்க்கெ க ல் லா ம்
படைத்-10, வருணமந்திரம், வரு ஆணிப்பொன், அதிகா-180
ண-5 வலியர், இரா. மந் - 32, 103, படைக்-33
வருதல்-பிறத்தல், வருவது: இர வலியாற்கொள்ளுதல், நிகும் - 174
ணி-69, மாயாச-54 இருத்தல், வலியினர்கடன் பொருதல், இரா.
• அதிகா-47 மந்-33
வருத்தஞ்செய்தல் - வருந்துதல், வலியின்மாண்பு, இரா. மந்-24
சும்ப-166 வலியின்வீங்குதல், மகரக்-12
வருநான்-எதிர்காலம், நாக-254 வலியுழ்துண்டிதல், மூல-33
வருநெறிபார்த்துநிற்பல், மாயா [228 வலியென்பதுநின்பாலது, முத-181
சீ-88 வலியொதுங்குதல் - வலியொடுங்கு
வருவாய்ப்போல வராதாய், பிரமா- தல், இரா. மந்-114
வரை-எல்லை, இரா. வ-151, மலை: வல்ல-சிறந்த, இரணி-173
யுரா, மந்-89, மருத்-34 வல்லது, அதிகா-5
வரைசெய்மேனி, இரா. கள-7, வல்லவன், பிரமா-44
மீட்-32 வல்லான் - இராமன், நிகும்-98
வரைத்தோள், அங்க-36 வல்லி-குசைக்கயிறு, பிரமா-57
வரைபொருமாடம், விடை-6 வல்லிசுற்றியமரம் x மகளிரால்தழு
வரைப்பு, மருத்-36, மூல-5 வப்பட்டவீரர், படைத்-60
வரையிலருவி x மேனிமேற்குருதி, வல்லியம் - புலி, மாயாச-18
அதிகா-201 வல்லிவாங்கிய மருங்குன் மாதர்,
வரையுண்டமதுகை, நாக-168 நாக-280
வரை வேழத்தின்மீது படுதல் x வல்லே, இரா. மந்-58, அதிகா-30
வேழம் வேழத்தை முட்டுதல்: வல்லே-விரைவாக, இரா. மந் - 28,
கா-92 நாக-121, மீட் - 39: வல்லமை
வலக்கை, சும்ப-332 யுடையாய், இரணி-28
வலத்தகாலத்தடிதல், சும்ப-348 வல்லியம்-ஓர்படை, சும்ப-105
வலத்தியல்பு, இரா. சோ-59 வல்லிவிரைந்தீ, இரணி-38
வலம்=பலம், வெற்றி, நிகும் - 8, வவ்வுதல், மகரக்-5, நிகும் - 105,
சேது - 59: பிரதட்சினம், பிர யுரா. 'வ-157
மா-4, வேலே-27 வழக்கம் - பிரயோகிக்கை: சும்
வலம்புரி, சேது-25 ப-324
வலவன்-வலப்பக்கத்திற் கொண் வழக்கு, விபீ-116, முத-94, சும்ப
டவன், இரா. மந்-97 -361, மாயாச-65
வலி, இரா. மந்-19, மருட்-1, நிகும்- வழக்குதல் - வழங்கச் செய்தல்
92: வலி = வல்லி, கொடி, வி வெளிப்படச் செய்தல், மரு-12,
டை-25

வழங்குதல் - செலுத்துதல், தரு
தல், கும்ப-107, அதிகா - 64,
நாக - 244, படைத்-27
வழாத, இராணி-28
வழாமை, திருமுடி-42
வழி, இரா. மந்-83, விபீ-4௭, மா
யாச-37: ஏழனுருபு, இராணி-125
வழிக்கொள்ளல்-போய்வருவா யெ
ன்று விடைதருதல், இரா. மந்-4
வழித்தல் = வடித்தல், பெருக்கு
தல், கடல்கா-4
வழியலாவழி, அங்க-4
வழியோர் - உறவினர், கும்ப-99
வழு-தன்பம், மீட்-353
வழுத்துதல், இரா. வ-75
வழுவுதல், மூல-112, மீட்-160
வழைத்தரு, ஒற்று-11
வளமைபேசுதல், இரா. மந்-52
வளம் - செல்வம், மூல-145
வளர்தல்-வளர்ச்சியடைதல், கண்
வளர்தல், வருண-6, நிரும்-14,
கடல்கா-3
வளர்த்தல்-படுக்கவிடுதல், நாக-223
வளர்பிறை x வளைத்த வில்: வரு
வளாகவைப்பு, மருத்-48 [ண-18
வளை - சக்கரப்படை, கும்ப - 23:
வளைதல், கும்ப-230: வருண-25,
படைத்-54
வளைகழுத்து, கும்ப-323
வளைசிலை, அதிகா-116
வளைப்புறுதல்-முற்றுக்கை செய்தல்,
மீட்-139
வளைப்புணல்-கடல், மூல-142
வள்ளல், கடல்கா-8, மூல-221
வள்ளல் சடுகணைத்தொகை ஆழி
த்தனளித்தொகை, நாக-96
வள்ளியமருங்குல், இரா. சோ-57
வள்ளியராயோர், சேது-24
வள்ளுகிர், இராணி-149, மீட்-32
வள்ளுவர் முரசுறைதல், மூல-4,
மீட்-267
வறளல்-வற்றுதல், இரா. மந்-96
வறள், கும்ப-334
வறிது - வெறுமனே, படைக்கல
யின்றி, அதிகா-46
வறியவரேற்றகைமாற்ற வண்மை
பூண்டவன், முத-147
வறியவர் x மீன்கள், சேது-19

வறியனவழங்குதல் - பயனில்லாத
வற்றைச் சொல்லுதல், இரா.
மந்-108
வறியோர்-அறிவிலார், நாக-256
ஶுறுமை-எரிமை, முத-216
வறைக்களமந்தனன், கும்ப-59
வற்கம், முத-93
வற்கலை, முத-109 [தே-2
வற்றுதல், கடல்கா - 1, இராவ.
வற்று-வல்லமையுடையது, விபீ-4
வனத்துழய்க்கணவன், மீட்-84
வனமாலை, நாக-248, வனம்-ஐலம்,
முத-246
வனைகழலவன், இராணி-143
வனைதல், இராணி-88, அலங்கரித்
தல், சஞ்சரித்தல், செய்தல், சித்
தரித்தல், இரா. வ-129, மீட்-260
வன்கணர், ஒற்று-32
வன்கணன், முத-90
வன்காற்று, மூல-8, இராவ. தே-19
வன்பகல், மூல-209
வன்பகை, விபீ-5, மகுட-41
வன்படையனையதுமராமரம், அதி
வன்பழி, அணி-17 [கா-219
வன்பு-வலிமை, முத-68
வன்புலங்கடத்தல், இந்தி-65
வன்புலிப்போத்து, படைத்-93
வன்மம்-வலிமை, அதிகா-228
வன்முக்காண்பதோர்வாள், கு
ம்ப-299
வன்மை-உறுதி, வலம், இரா. மந்-31
36, 68: கோபமுமாம்: முத-108
வன்மையோர், விபீ-12
வன்றூள், மகுட-21
வன்றிசை, முத-41
வன்றிறல், அங்க-20
வன்றெழில், இரா. மந்-51, இராணி-
145, நாக-125, பிரமா-195
வன்னி-நெருப்பு: இரா. வ - 248
மருத் - 58: ஓர்படைத்தலைவன்,
புட்கரத்தீவிற்கு அரசன்; படைக்
-38, 49, மூல - 180, 182, 177,
179, 188
வன்னிகூவுதல், இரா. வ-248
வாகை, மூல-229, இரா. சோ-20
இரா. கள-18, இராவ தே - 16
வாகைக்குடுதல், கும்ப-117, நாக -
92, படைக்கா-21

வாகைபுனைதல், அதிகா-62
 வாக்கவில், நாக-172
 வாக்கீவெஞ்சிலை, இல. கா-44
 வாக்கினால்மாளுதல்; மருத்-2
 வாக்கினில் ... நலியாவண்ணம், ஒற்று-39
 வாக்குதல், கும்ப-59
 வாக்குமுதலியவற்றா ளளக்கலாகாச் சீயம், இரணி-155
 வாங்குதீல்-வளைதல், அதிகா-263, நாக-189, கவர்தல், பறித்தெடுத்தல், எடுத்தல், இரணி-141, முத-159, மீட்-79: இழுத்தல், இரணி-140: வளைத்தல், கைக்கொள்ளுதலுமாம், முத - 116: பின்வாங்குதல், தோற்றல், நாக-280, இரா. வ-20
 வாங்குதல் விடுதல்தொடரீகிலரமாரும், கும்ப-20
 வீசுகம்-வார்த்தை, இரணி - 111, மீட்-189
 வாசப்பூவினால்வேய்தல், ஒற்று-17
 வாசமென்கலவைச்சார்தும் பூசலார்மயக்கந்தன்னால் பூசினர்க்கிரட்டியாதல், திருமுடி-13
 வாசம்-வாசனை, கும்ப-75, நாக-81, 263, மீட்-5, 181, விடை-30
 வாசவன்-இரந்தரன், கும்ப-31 இரா. வ-3, மாயாச-21, 31, மீட்-181
 வாசவன்றிரு, அங்க-4
 வாசி-குதிரை, முத-61, அதிகா-108, நாக-143, மூல-83, பிரமா-7, படைத்-25: வேறுபாடு, கும்ப-298: சிறப்பு, கும்ப - 328: அம்பு, படைத்-84
 வாசிபேசுதல், நிகும்-91
 வாசிப்பொறி - குதிரைபந்திரம், படைத்த-94
 வாசுகி, படைக்கா - 27, இரா. தானை-24
 வாசுகியினும்பெரிய அம்புகள், இரா. வ-47
 பேதமாகக் கூறியது, இரா. தானை-3
 வாடாப்பெருந்தவம், கும்ப - 13
 வாடிப்போதல், வேலே-35
 வாடுதல்-ஓய்த்திடுதல், கும்ப-52

வாடை, மூல-98
 வாட்கண், இரா. கள-21
 வாட்டலை நேமி, மருத்து-62 [43
 வாட்டொழில்விஞ்சையர், இல. கே-வாட்படைசிவன் கரத்து வாங்கினன், இரா. வ-160
 வாட்பெருந்தோள், மீட்-92
 வாணன், மீட்-291
 வாணுதல், விடீ-134
 வாதமொழி, இரா. மந்-77, நிகுப-22
 வாமம்-நேர்மையன்றது; படைத் - 49, அழகு, நிகும்-32
 வாமவில், கும்ப-105
 வாமனத் திருவருவில் யாவும் அடக்கியிருத்தல் x தூலங்கையில் மூலத்தானை அடக்கியிருத்தல், மூல-5
 வாம்புனற்புரவை, படைக்கா - 2, விடை-13
 வாயாலருளுதல், நாக-268
 வாயால் மலையைக் கடித்திறுத்தல், கும்ப-352
 வாயிடுதல், மூல-9 [121
 வாயிடைநெருப்புக்காலுதல், நாக-வாயிடைமொழிந்த சொல், இரா. மந்-81
 வாயிட்டுவிழுங்கல், மூல-7 [டீ-32
 வாயிதழமுத்தினால்துக்குதல், விவாயிலடைத்தல், படைத்-13
 வாயில்காப்பான், அணிவ-3: வாயில்காவலன், ஒற்று-55 [-39
 வாயிற்கனல்வெங்கடுவாரி, நிகும்
 வாயிற்புகையுமிழ்தல், மகர-20
 வாயினிற் கடல்களும் மற்றுமுற்றும், இரணி-133
 வாயினும்பல்லினும்புனல்வறந்துலறல், இரா. மந்-96
 வாயினும்மனத்தினும் வெறுத்தலால்வலியோய்தல், இரா. மந்-21
 வாயதேவன், மகர - 25: வாயுதேவன் மேருவின்று திரிகூடத்தையலையிலிடுதல், இல. கே-17: வாயுபகவானுக்கும் சேடனுக்கும் சிகழ்ந்தபோர், மருத் - 98, இரா. வ - 150, வாயுபகவானை வாசுகிவென்றது, இரா. தானை-3
 வாயுவின்றேன்றல், மீட்-2

வாயுவேகத்தினும் மேம்பட்ட வேகம், மருத்-34
 வாயுவேகன், சும்ப-7
 வாயுவொருபத்து, இரா. தே-14
 வாய்-கூர்நுனி, நாக-84: x சீஞ்சுகம், இரா. தானை-14
 வாய்குழறல், ஒற்று-33, இரா. தே-1
 வாய்கொண்டு சொல்லற்கேற்றவலி, அதிகா-232 [சேது-20
 வாய்சேர்த்தல் - வாய்திறத்தல்: வாய்தந்தன-வாயில்வந்தவை: இரணிய-118, அங்க-29
 வாய்புலர்த்தல், மூல-79
 வாய்ப்புடைவயவர், இரா. வ-5
 வாய்ப்புறம்புடைத்தல், மகர-11
 வாய்மடித்தல், இராணி-144, அதிகா-90 [வ-3
 வாய்மடித்தெயிறுதின்னல், இரா. வாய்மடித்தல், வருண-28
 வாய்மை, ஒற்று-66, மீட-211
 வாய்மையிலாலிதி, சீதைக-11
 வாய்விளித்தெழுபஃறிலவாளி, மூவாய்வைத்தல், இரா. வ-31 [வ-135
 வாரணங்களை வென்றவன், இரா. வ-186
 வாரணம், சும்ப-1, முத-44, நிகும்-45, மீட-263
 வாரம் - அன்பு, இராணி-97
 வாராவமர்-இதுவரை நிகழ்ந்திரதபோர், அதிகா-68
 வாரி-நீர், கடல், முத-61, சும்ப-179, நிகும்-182, பிரமா - 145
 கட்டுத்தறி, மகர-32
 வாரிகலுழ்தல், நாக-245
 வாரிதி, மீட-280
 வாரித்துடைத்தல், அதிகா-238
 வாரிநீர்-கடலீர்: இரா. வ-171
 வாரியலை, படைக்கா-37
 வாருதல்-நீக்குதல், இரா. வ-196
 வாரேறுகழல், அதிகா-56
 வார்-நீர், இரா. தானை-12, ஈச்சு, ஒற்று-41:தோல்வார், இரா. வ-5:
 வார்குழி, நிகும்-82
 வாரர்க்கு-வார்த்தல், விடீ-66
 வார்சிலை, முத-69
 வார்த்ததன்மையில், முத-13
 வார்த்தை -உலகத்துச்சொல்லப்படும்பேச்சு: விருத்தாந்தமுமாம்.

வா.வ-208, வருண-76: புகழ்: பேச்சுமாம்: இரா. வ-96 [188
 வார்த்தையிடுதல், இல.கா-7 [149
 வார்த்தையைநிறுத்தல், நிகும் -
 வார்த்தொழில்புணர்முரசு, விடீ -
 வாலம்-பிண்டிபாலம், முத-57
 வாலநற்பாரினடித்தல், நாக-198
 வாலி, விடீ-99, அங்க-20: வாலியென்றளவிலாற்றல் வன்மையான், மீட - 175: வாலிநீந்திரன்மகன், மூல- 55: இராவணன்றுணைவன், அங்க-28: சிவபெருமானிடம் அன்புபூண்டவன்: எதிர்ந்தார் வலியிற்பாதிதன்னிடம் வரச்சிவபெருமானிடம் வரம்பெற்றவன், இரா. மந்-107: வாலியின்பரர்க்கிரமம், படைக்கா-40: வாலிவேலையைக்கடக்கப்பாயும் வலியவன், மீட-175: இராவணன்ரோபிணித்தாக் கொணர்ந்தமை, நாக-191, அங்க-24: இராவணனைவாலிவென்றது அவ்வரக்கனுக்கு நேர்ந்தசாபத்தினால், இரா. வ-211: கடல்கடைந்து அமுதெழ்ச்செய்தவன், இரா. மந்-90, இல.கே-9, அங்க-24. இந்தி-60, மூல-48: வாலிவதம், இரா. மந்-90, விடீ-92, 97, படைக்கா-40, மூல-48: வாலியுரந்தொனைத்தல், இல. கே-9: வாலியுரமுகுவதல், மீட-287: வாலியையுரங்கிழித்தகோலுளது, சும்ப-87: வாலியைமனிதன்மறைந்தெய்தமை, இரா. மந்-108: வாலியைக்கொன்று சுக்கிரீவனுக்கு அரசுகொடுத்தல், பிரமா-196: வாலியைநடுங்கச்செய்தவன் சுக்கிரீவன்: இரா. தானை-23
 வாலிசேய், அங்க 20, சும்ப-161, பிரமா-18, இந்தி-59
 வாலிடையையீர்த்தல், சேது-7
 வாலியைக்கொன்றவன் இராவணனைக் கொல்லவந்தானென்று குறிக்கலாம், அங்க-17
 வாலுகம் அரவக்கடல் தோலுக்குத் ததுபோலும், இல. கே-7

வாலுடைப்படை, சும்ப-305
 வாலெயிறு - வெள்ளியபற்கள்,
 நாக்-62
 வால்-வெண்மை, படைத்-33
 வால் x காலபாசம்: அதிகா-95
 வால்படரிருதர்புரண்டனர், அதி
 கா-95
 வாவல்-தாவுதல்: மாயாசீ-74
 வாவி, மூல-90
 வாவிக்குள்ளன்மன்னுள், மீட்-349
 வாவுதல், முத-39, நாக - 135,
 இரா. வ-20
 வாழிய-வாழ்ச்சிபெற்ற நாக-179
 வாழியர்-அசை, வருண-57
 வாழியான் - வாழ்ச்சியையுடைய
 வன், இரணி-20
 வாழைத்தண்டு x ஐராவததந்தம்,
 இரணி-97
 வாழ்க்கையூர்-வாழமூர்: இரா.
 மந்-35
 வாழ்க்கைவேட்டல், மாயாசீ-11
 வாழ்த்தித்தொழுதல், நிகும்-170
 வாழ்காள், மூல 173
 வாழ்மை-வாழ்ச்சி, விடீ-11
 வாழ்வு, விடீ - 11, நாக - 9, மா
 யாசீ-32
 வாழ்வொழிதல், இரா. மந்-42
 வாளா, மீட்-112
 வாளாலெறிதல், இரா. சோ-60
 வாளி-அம்பு, நாக-64, நிகும்-41,
 மூல-208, படைத்-3: குதிரை,
 படைத்த-97
 வாளிக்கடுவல்விசை, அதிகா-243
 வாளிப்புட்டில், படைத்-30
 வாளினைத்தொழுவது, இரணி-146
 வாளினைநோக்கும், அதிகா-264
 வாளுருவுதல், இரா. மந்-83
 வாலெயிறு, இரா. மந் - 65,
 இரணி-88
 வாலொளி, இரா. மந்-93
 வாளி-ஒற்படை, இல.சே-69,முத-
 57, மூல-233: கூர்மைக்கு இல
 க்கணை, சும்ப-197:ஒளி:இரா.வ.
 தே-7
 வானகங்காணுதல், பிரமா-178
 வானகம், முத-16 [186
 வானக்கங்கைதாங்கினுள், நாக -

வானடைத்தல், படைத்-91
 வானத்தச்சன்-பிரமா-133
 வானத்திடயெனவேற்றல்,முத-72
 வானத்தில்செந்நீருடன்
 ம் இந்நிரசித்து x
 டையே உள்ள குருதிக்கொண்
 மூ, இந்நி-42
 வானநாடியர், இரா. கள-5
 வானநிலை - ஆகாயத்தினிடம், இர
 ணி-141
 வானப்புள், வருண-37
 வானமகளிரும்வாய்திறந்து மாழ்கு
 தல், அதிகா-275
 வானமானம், மூல-98
 வானமீன், மருத்-36; x முத்தினம்,
 சேது-12
 வானம், நாக-255
 வானயாறு x சேது:சேது-68: x
 மூவகைச்சேனையின் குருதி,
 அதிகா-113
 வானரக்கடல், மீட்-323
 வானரக்கோன், மூல-62
 வானரங்களின்கால் x வயிரத்தூ
 ண்: அதிகா-95
 வானரங்களையிரோ டெழுதல் x
 பிரமன்நிருமித்துஎழுதல்: நாக-
 265 [விடீ-78
 வானரசேனைத்தலைவன் நீலன்,
 வானரச்சேனையினிடையிருக்குந்
 திருமால் x பாற்கடலிற்றேவர
 ம், வேண்டியகாலத்து. வீற்றிரு
 ந்த திருமால், விடீ-133
 வானரச்சேனை யெழுபதுவெள்ள
 படைக்கா-47, மீட் - 300, வி
 டை-9
 வானரத்தச்சன்-நளன்: சேது-2
 வானரத்தலைவன் அயோத்திசெல்
 ம பூராமனோடு யானம்து
 சல்லல், திருமுடி-5
 வானரத்தொழிலுக்கேற்ற புன்ப
 கையுருட-41
 வானமகளிர் வானவர்மகளிராய்
 வருதல், திருமுடி-7
 வானம் பெரிது, விடீ-17: வான
 ரம் மதிலைவிட்டிழிதல் x மரு
 வைவிட்டுமக்கல்விழிதல்: முத
 -31: வானம்வருதல் x ஒருகட

லடைக்க ஒழிந்தவேலைகள்வரு
 தல், சேது-5: வானரர் இராம
 னுக்குச் சந்தனகுங்குமதருக்க
 ளால் நிழலுண்டாக்கல், ஒற்று-
 11: வானரர்இரா
 செல்ல விலகுதல் x வேலர்ரோ
 க்குநாளி லுலகொதுக்குதல்,
 இரா. வ-23: வானரர் இலக்கு
 மணை அரியெனவறிதல், நிரு
 ம் - 161: வானரர்கடலில் அணை
 சட்டினமை, படைக்கா - 47:
 வானரர்கொள்ளியால் இலக்கை
 யெரிதல் x ராமன் ஆக்கேயாஸ்
 மாயா
 6-24: வானரர்
 ப்பார்க்குவிடத்து மூவுலகத்து
 உயிர்கள் நல்லவல்ல, நாக-240:
 வானரர் தலைகள்சிந்துதல் x வா
 டைமோதக் காலமாசி மயங்கி
 வீழ்தல், நாக-197: வானரவீர
 ரால் இலக்கைமதிள் தறையிலி
 ருங்கிவிடுதல், முத-15: வான
 ரவீரர்மூர்ச்சைதெளியக்காரண
 ங்கள், நாக-175: வானரவுருக்
 கொண்ட அரக்கர் அரக்கரா
 லேமேமாய்தல், அதிகா-258
 வானரேசர், கும்ப-175 [3]
 வானரேந்திரன்-சுக்கிரீவன், நாக
 வானவரதிசயித்துக் கைத்தலங்
 குலைதல், முத-194
 வானவர்களைகண், இராணி-143
 வானவர்க்கிணையே, இராணி-172
 வானவர்தானவர், படைத் 1)
 வானவரநாட்டினும் மழை, சேது-
 15
 வானவர்புகழுண்ட வில், முத-192
 வானவர் பூமழை சிந்துதல், இரா
 வ-38 [படைத்-15
 வானவர் போர் தாண்டுவருதல்,
 வானவர் மனம்போல மும்மைச்
 சுடர் குறைதல், அதிகா-198
 வானவர் மார்பிடை யிற்றிலாத
 வான்படை, முத-197 [ப-195
 வானவர்மார்பிடைத்தவயில்,கும்
 வானவாறு-ஆகாயகங்கை, வருண
 -44
 வானவில்லினிரட்டை x ராம ராவ
 ணர்களின் விற்கள்: இரா. வ-39
 வாளுடியர், இரா. வ-82
 வானினுமொப்புறழா பரிமா, அதி
 கா-42 [யர், நாக-288
 ானுடையண்ணல் செய்தமங்கை
 வானுயரனுமன், மாயா6-16
 வானுயர்நுவகை, மாயா6-94
 வானுயர்கற்பு, மீட்-40
 வானுயர்தோற்றம் - மிகச்சிறந்த
 பிறவி, மீட்-119 [120
 வானுயர்ந்தவரத்தினுள், 'கும்ப -
 வானுலகந்தாயவடி, திருமுடி-35
 வானுளோர் - தேவர்கள், இரா.
 மந்-98
 வானுறைகலுமுன்வரல், நாக-294
 வானெடு-ஒருபொருட்பன்மொழி,
 முத-41
 வானமுட்டுந் தேர், இராம.தே-8
 வானமுற்றுங் கவ்வியதனைய வ
 ரை, கும்ப-199 [நாக-15
 வானவென்றானீ - இந்திரசித்து,
 வாறோர், மீட்-355, 356
 வான்-ஆகாயம், இரா. மா-64, பர
 மபதம் இராணி - 152; வானுல
 கத்தார், பிரமா-125
 வான்மீகன் இந்திரசித்தோடு செ
 ன்ற சேனை நாற்பது. வெள்ள
 மென்றான், நாக-24
 வான்மீன்விழுதல் உற்பாதக்குறி,
 மாயா6-22
 வான்முகடெட்ட நீண்ட மதில்,
 முத-14
 வான்றருவள்ளல், இராணி-152
 வான்றுணைசுசுற்றம், இரா. மந்-9
 விசடம், நாக-146
 விசுதி, மீட்-100
 விசுதியின்வீக்கம் - மூலப்பிரகிருதி
 யின் விகாரமான மிக்கபொரு
 ள், இராணி-69 [8
 விக்கல் = வீக்கல், அழித்தல், நாக-
 விசயமெனும்பெண், நிரும்-160
 விசயம், முத-178, அதிகா - 181,
 நாக 242, மூல-219
 விசயவ.கரணி, மருத்-27
 விசிகக்கோல், மூல-104
 விசிகம், இரா. வ-52, வேலே-20
 விசித்தல், மாயா6-81
 விசித்துக்கட்டுதல் - இறுக்ககட்டு
 தல், இராணி-99

- விசும்பு, அதிகா - 89, நாக-180, 182
 விசும்புஹவோர், முத-178, நிகும்-
 விசுவாமித்திரர், இரா. மந்-86 [28
 விசை விரைவு, இராணி-91, கும்ப-
 213, அதிகா-107. ஒற்று-9)
 விசைதிறத்தல் - வேகமாகவேளிப்
 படுதல், இராணி-127
 விசையப்பாவை தூர்த்தன், பிர
 மா-153
 விசையம்-வெற்றி, இரா. மந்-99
 விசையுறுபகழி, இரா. வ-14
 விசையுறுபறவை, இரா. மந்-10
 விசையுறுமுரசு, மீட்-356
 விஞ்சை, சேது - 9, இரா. வ-7,
 இராவ. தே-17
 விஞ்சையர் - வித்தியாதாரர், இரா.
 வ-118, வாண. கள-34
 விடத்தைபுண்டவர் x துயரமுண்
 டசீதை, சீதைக-4
 புண்டவர் மருந்தால்
 மீளல், நாக-144
 விடந் ஆடிக்கின்ற கண்டத் தண்
 ணல், நிகும்-77 [28
 விடமலவிழியெனுங்கண், இல. கே-
 ம
 தெவ்வுப்படை இராவணனைய
 னுகலாற்றூ, இரா. வ-214
 விடமென்னப் பொங்குதல், அதி
 விடவாரி, இரா. வ-139 [கா-213
 விடற்கரும்வினை, அதிகா-111
 விடாமதக்குன்று, மூல-126
 விடாய், மூல-9)
 விடியாவிருள், சீதைக-12
 விடிவு, அணி-23 [27
 க்குதல்-அனுப்புதல், இரா. மந்-
 க்கு முன் அஸ்திரத்திற்குப்
 பூசனாபுரிதல், இரா. வ-110
 விடுதல் - தொடங்குதல், விட்டிடி
 தல்: அணி-11: நீங்குதல், கடல்
 க-10, அனுப்புதல், இராணி-90,
 115, படைத்-20: எறிதல், முத-
 230, அதிகா - 92: பெருகுதல்,
 நிகும்-35 [தல், விடீ-155
 விடுத்தல் - விடைகொடுத்தனுப்பு
 விடை-உத்தரம், அனுமதி, இரா.
 மந்-65, கும்ப-128, இரா. வ-8:
 , விருஷபம், இரா. மந்-83
 விடைக்கிளையான்-இலக்குமணன்,
 படைத்-82
 விடைத்தல்-சினங்கொள்ளல், அதி
 கா-45, இரா. வ-113
 விடைநல்குதல், அதிகா-19
 விடையின்பாகுன், இரா. மந் - 25,
 நாக-288
 விடையின்மேல் விளங்குபவன் x
 அங்கதன்மேல் விளங்கும் இலக்
 குமணன். பிரமா-19
 விடையேறினர்-காணாயின் தன்மை
 மிக்கவர், பிரமா-120
 விடைவருபாகன், இல. கே-20
 விடைவலோன், மகுட-46
 விட்டருளுதி, இரா. மந்-99 [194
 விட்டிதல் - விட்டொழிதல், மூல-
 விட்டெழுபுரவி, முத-144
 விட்டெற்றுதல் - நெட்டித்தள்ளு
 தல், நாக-140
 விட்பகத்துறைகோளரி x பட்ட
 பகத்துத்தங்கிய இராமன், மீட்
 184: (விட்பு-குக்கை).
 விண்-வாணம், கும்ப-332
 விண்குலாம்வாயில், முத-36
 விண்டலம், மீட்-148 [விடீ-90
 விண்டவர்-பகைவர், இரா. மந்-18,
 டல், இரா. சோ-84
 விண்டு, அதிகா-86 [25
 விண்டுவின்படை, மூல-225, வேவே
 விண்ணடைதல், நாக-4
 விண்ணவர், அதிகா-181, மீட்-309
 விண்ணவர்படை, மூல. 224
 விண்ணைக்கல்லு மாற்றல், இரா.
 மந்-104
 விண்ணைவிழுங்குதல், படைத்-23
 விண்ணோர், இல. கா-2
 விண்ணோர்வெவ்வேறெதிர்ப்பட்டு
 அவிடேகஞ்செய்தல், திருமுடி-33
 விண்மீன், இரா. தானை-34
 விதனவெங்கண், முத-32
 விதி-பிசுமன், அதிகா-7, படைக்-
 11: னாழ், அதிகா-67: முறை,
 நாக-24, இராணி-105: கட்டளை,
 கடமை. மீட்-77: வகை, மாயா
 ச-40
 விதிகொடுத்தல், குமீப-95, மூல-180
 விதிக்குநாயகன், அங்கு-21
 விதிதருவிமர்னம், மீட்-319

விதிநெறிநிலை, இல. கா-6
 விதிமுறை, வருண-5, சேது-1
 விதியார்வினைவு, சீதைக-13
 விதியால்மடிதல், அதிகா-76
 விதியேயழைத்தல், சிசும்-88 [171
 விதியையார்தீர்க்ககிற்பார், சும்ப -
 விதிர்தல், நாக 93
 விதிர்த்தல், முத-24 [சும்ப-358
 விதிர்ப்புறல் - நடுக்கமடைதல்,
 விதுவிதுப்பு-இளைப்பு, நாக-188
 விதைத்தல், இரா. வ-46
 வித்தகர் - அறிவாளிகள், திறமை
 யுள்ளவர்; இராணி - 61 132:
 விடீ-33
 வித்தகவில்வினை, நாக-181
 வித்தகன், மகரக-27: மீட் - 192,
 திருமு-40
 வித்தாய்நடைத்தல், நாக-210 [57
 வித்தின்றி விளைவதில்லை, இராணி -
 வித்துதல்-தூவுதல், இரா. வ-14
 விபரீதஞானிகள் வீடுபெரூர், இர
 விபரீதம், மாயாச-12 [ராணி-61
 விபீடணன் இரா. கள - 15: x
 மைம்மலை, விபீ - 131:
 இரா. மங்-82, 110: விபீடணன்
 மந்திரியர் நால்வர்-அனலன்முத
 லியவர், விபீ - 14: விபீடணன்
 பிராமனிடம்பெற்றவரம், விபீ -
 22, 46, 56, சும்ப - 156:
 விபீடணனடைக்கலம் புகுதல்,
 விபீ - 35: இராமனிடம் வந்து
 சேர்ந்த காரணம், விபீ-92, 94
 இல. கே-68: விபீடணனைக்கை
 வடலாகாமைக்குக் காரணம்
 விபீ - 107, 120: விபீடணன்
 தன்மை-140: விபீடண சின்
 னெட்டுவரானீ-146: விபீ
 டணன் கழன்முடி சூடப்பவவை
 முதலியன ஆரவாரித்தல், 149:
 விபீடணனைப் பெரியோரெல்
 லாங்கொண்டாடுதல்-154: விபீ
 டணன் மெய்யன், பிருகஸ்
 பதியினும்மேம்பட்டஅ
 ழுல.கா-15: விபீடணன் ஒற்ற
 ரைப்பற்றுதல், ஒற்று-24: விபீட
 ணன் சூரியன் பேருலாமளவும்
 இலங்கை பெற்றானன் - 61:
 சுகசாரணரைக்காட்டுதல் x சூரி

யசந்திரர் இராகு கேதுக்களை
 மாயற்குணர்த்துதல்-63:
 விபீஷணன் வாயிரோறுநிலைதெ
 ரிந்துணர்த்துவான், அணி - 7:
 இறப்பை விட்டதோடு இரா
 மனைப்பற்றிப்பிறப்பெப
 னுபுன்மை தீர்த்தான், சும்ப -
 133: விபீடணனிலங்கைக்கு
 வருவது அரக்கரிந்தபின் இராம
 னுடனே, சும்ப-138: இராமனைச்
 சேரின் உனக்குபயமளிப்பானெ
 ன்று சும்பகர்ணனுக்குக்கூறல்-
 139: விபீடணன் வண்டினுரு
 வங்கொண்டுசென்று சீதையின்
 செய்தியறிந்து தெரிவித்தல். மா
 யாசே-92,95: விபீடணன் சொல்ல
 விஷ்ணுவின் படைபால் இலக்கு
 மணன் மோகனத்திரத்தை நீக்
 கல், வேலே-25: விபீடணன்
 மேல் இராவணன் வேலையெறி
 தல் - 27: விபீடணனுக்
 காடி இலக்குமணன் உயரீதல் -
 48, 49: விபீடணன் புலம்பல்,
 இரா. வ-220-226: விபீடணன்
 ஈமத்திலிராவணனையேற்றுதல்,
 இரா. வ-248: விபீடணன் இற
 ந்த அரக்கரனைவருக்கும் ஈமக்
 கடன்செய்து ஸ்ரீராமனையடை
 தல்-252: விபீடணனை இராம
 னிடர்ப்பாரமகற்றுதல்-253: விபீ
 டண பட்டாபிஷேகத்துக்கு
 வேண்டிய செயல்களைத் தேவர்
 கள் புரிதல், மீட்-3, 4: விபீட
 ணன்முடிசூடி அரியணையிற்பொ
 விதல் x கருங்குன்று கதிர்குடி
 மணித்தவிசிற் பொலிதல்-7: விபீ
 டணனுக்கு ராமன்முடிசூடியபி
 ன்ரீதிப்புதேசித்தல் - 12: விபீட
 ணன் மருமங்களைச் சொல்லிய
 மை அரக்கரழியக்காரணம்-19:
 விபீடணன் அலங்காரஞ்செய்து
 கொண்டெவருமாறு பிராட்டிக்கு
 இராமன் கூட்டளையை
 தெரிவித்தல், மீட் - 39:
 விபீடணனை வானரர்களைவிலக்
 கயதலையுதம் இராமன் கடிய
 வேடுங்குதல்-54: விபீடணனை
 இலங்கையி விளிநிருக்க இரா

- மன்கூறல், 149, 150: விபீட -353: கலங்குதல்-214: விசாரித்
 ணீன் ஈன்மறைக்கிழவன் குல தறிதல்: வேலே - 43
 த்துவந்தவன், 150: விபீடணன் வியப்பு, இரா. தானை-4
 முதலியோர்பட்டாபிடே.கவிழா வியம்-பெருமை, வேலே-9
 க்கண்டு களித்துப் பின் னூர்க்கீ வியோமகூடம், மூல-71
 குச்செல்க வருளெனல், 154. வீரகு, நிகும்-7, இந்தி-28
 விபீடணன் ராவணனுக்கு உப வீரசுறுதல், மீட்-53
 தேசித்துப் பிறகு இராமனைச் வீரதநூன்முனிவன் சொன்னவிதி
 சரணடைதல், 291: விபீடண றெறி, திருமுடி-42
 னுக்கு அரசிதல் - 292, விபீட வீரதமுற்று அறத்தினின்றூர்க்கு
 ணனை நேர்பவர் பொன்னையிரு இவைகொலாம் விளைவ, மாயா
 ம்பு நேருமாயினுயில்:விடை-29, ச-46
 விபீடணற்கு அமரரிந்த கடகம் வீரதவேடம், மீட்-130 [சோ-37
 முதலியன ஈதல். - 30: விபீட வீரதயர்-தவக்கோலத்தார், இரா.
 ணற்கு விடைதருதல்-33: விபீ வீரல்களிற் பிசையும், இராணி-137
 டணன் குகனையும் சுக்கிரீவனை வீரல்துணைறிந்தனைய, நாக-61
 *பும் அவரவர்களின் பதியில் வீரவார்-பகைவர், முத-207
 விட்டு இலங்கை புகுதல் - 35: வீரவுதல் - தொகுதியாகக்கூடுதல்,
 விபீடணன் பிரமனால் நீதிமுத அதிகா-96
 விய நற்குணம் பெற்றவன், வீரப்புட்டில் x தாமரையிதழ் தொ
 கும்ப - 135: விபீடணன் இந் தும்வீற்றிருந்தவண்டு, முத-113
 திரசித்துக்கு அறிவுகூறுதல், வீராதன், படைக்-41, மீட் - 191,
 இரா. மந் - 66, 71: வீடண 277
 னாரசோல்.இராமன்பரம்பொரு வீராவுதல், கும்ப-234, மீட்-305
 ணென்பது, இரா. வ-134: வேற் விரிஞ்சன், இராணி-1, மூல - 13,
 படைக்கு இலக்காகுமாறு வீட இராவ. தே-20, இல. கா-9
 ணன் இலக்குமணனுக்கு முந்து விரிதல் பரவுதல், மிகுதல், இல. கா-
 தல், வேலே - 31: வீடணன் 33, முத-60: மலர்தல், மீட்-213
 விமானமீதல், மீட்-300 விரிநீர்-கடல், முத-175
 விமலத்தின்சிலை, இல. கா-28 விரியமைத்த நெடுவேணி புறத்
 விமலன், இராணி-27, இரா. வ-32 தசைதல், மீட்-228
 விமானத்துப்பெருஞ் சேனையடங் விரிவு-பரப்பு, இரா. மந்-36
 குதல் x பரவைவாணத்தெழிலியு விருது, அதிகா-131 இரா. வ-137
 ளொடுங்குதல், மீட்-354: விமா விருத்தன் - முதியவன், இரா. மந்-
 னம ப ல 67, சேது-41
 பாழ் புறங்கிடப்பது-324: விமா விருந்து, சேது-25, பிரமா - 183,
 னத்திராமன் x அண்டத்தும்பர் மீட் - 200, 312
 ப்புண்டரீகக்கட்புரவலன்-161 விருபாக்கன் நெடுங்கால மிமைய
 விம்மல் x விசனம், கும்ப - 342, வர்க்கிறுதி கண்டவன்: அவன்
 மிகுதல், அதிகா-96, நாக-68
 விம்மல் மானம் முதலிய அலை அணி-21: விஞ்சையரை வென்
 போல்தள்ளக் கடல்போலநின் றவன், இல. கே-43 [மீட்-355
 றுள் இராவணன், அதிகா-263 விரை-வாசனை, இராணி - 57, 70,
 விம்முதல் - புலம்புதல், தயருறு விரைசுதல், முத-35
 தல், மாயாச-18: வான. கள-19, விரைதல், மாயாச-41 [மாயாச-73
 முத - 136: பொருமுதல், விபீ விலக்குதல், இரா. மந் - 20, 31,
 -32: மிக்கிருத்தல், இரா. தானை- விலக்குவன்-மச்ச கூர்ம வராகாவ
 11: கண்ணீர்பெருக்குதல், மீட் தாரமெடுத்ததிருமால்பிரமா-64

விலங்கல்-மலை, மிருகம், சேது-29
 சும்ப-343, படைத்-64: x ஆகம்,
 நாக-81, மீட்-117
 உயர்நீணையாக்
 கூறுதல், மீட்-47
 விலங்கினர்-பகைவர், இரா. மந்-20
 விலங்கு-மலை, திரயக்கான ஐந்து,
 இரா. மந்-10, சேது-28, இரா.
 வ-51
 விலங்குதல் - உயிரீங்குதல், இல
 கே-63: பின்னிடுதல், பிரமா-60
 எதிர்ந்துவருதல், மாயாசீ-73
 விலங்குநாட்டவன் - விருபாட்சன்,
 இல-43
 விலாழி, மகரக்-8, மீட்-340
 வில்-ஒளி, வருண-8, நாக - 246:
 தனுசு, முத-35
 வில்லாளரை யெண்ணில் விரற்கு
 முனிற்சும்வீரன், நாக-5 [51
 வில்லாளன், அதிகா-48, இரா.வ-
 வில்லி, இல.கே-3, சிகும்-78
 வில்லினாற் சுருக்குண்ணுதல், இல
 கா-64
 வில்லினாற்சொல்லினல்லதுசொல்
 வினாற் சொலக் கற்றிலேம்,
 வில்லினான், ஒற்று-17 [சும்ப-236
 வில்லின்கல்வி, முத-141
 வில்லின்செவ்வன், மீட்-55
 வில்லுடைமேரு x சிலதாங்கிய
 இலக்குவன், முத-141
 வில்லுடன் அரக்கர்கை விழுதல் x
 செல்லோடு மாமுகில்சிற்துதல்,
 மூல-199
 வில்வாகைவேய்தல், முத-155
 வில்வித்தையின்கணவன், இந்-37
 வில்வினையொருவன், சும்ப-315
 விழவிடுதல், இரா.வ-61
 விழாவணி-பேரர்க்கோலக்காட்சி,
 மீட்-57
 ண், அதிகா-141, மீட்-153
 விழிகாணைன்-கண்ணுக்குப் புலப்
 படாதேன், மாயாச-79
 விழித்தெழுதல், மூல-98
 விழியித்தழன்மாரி சொரிந்தார்,
 அதிகா-238 [9
 விழியெதிரிநீற்றி யேல்விளிதி, விடீ
 விழுக்கல் - நிறுக்கும் படிக்கல்,
 முத-15

விழுங்குதல், இராணி - 98, 189,
 படைத்-23, வெல்லுதல், இரா.
 தானை-3 [வ-86
 விழுதல்-சோர்ந்துகிடத்தல், இரா.
 விழுதுடையால் x கைநாற்றின
 இராவணன் யாக்கை, முத-250
 விழுத்தலை, நாக-41
 விழுத்துதல், இரா. வ-155
 விழுந்துபுரளுதல், இரா. தே-27
 விழுந்துபோதல்- இறந்தெழிதல்,
 நாக-68
 விழுமிது, மீட்-307
 விழுமிய, மீட்-160
 விழைவு-விருப்பம், மூல-162
 விழைவுமஃதே - விழைவுமஃதும்,
 எ-அசை, நாக-179
 விளக்கின்வீழ்விட்டில், மாயாசீ-72
 விளக்கெதிர்வந்த விட்டில் x இரா
 வணனான தன்னெதிர்வந்த குரக
 குகள், மாயாச-27 [யா-5
 விளக்கையும் விளக்குமேனி, களி
 ிளங்கிழை, மீட்-319
 விளம்புதல், ஒற்று-34 [356
 விளி-ஆரவாரம், மூல-189, மீட்-
 விளிஞர் - கொல்லத்தக்கவர், விடீ
 -104
 ல்-அழிதல், சிகும் - 3, 81,
 பாடுதல், களியா-11
 விளித்தல்-ஆரவாரித்தல், முத-173,
 அழைத்தல், அதிகா - 231: சப்
 தித்தல், பாடுதல், மூல-185
 பம் - கலவகரை விள
 க்கம், மூல-185
 விளிவித்தல், மாயாச-81
 விளிவு-கோபம், மீட் - 180, கூப்
 பிடுகை, நாக-99
 ற்ற பதாகைய, சும்ப 322
 தல் - உண்டாகச்செய்தல்,
 இரா. மந்-60 [மகுட 38
 விளையாடிப்பிழைப்ப செய்தாய்,
 விளையாததுன்பம் விளைவித்ததெய்
 வம்பெளிவந்தது, நாக-266
 விளைவதோர்தல், மாயாசீ - 8,
 இந்நி-36
 விளைவு - நிகழவேண்டியசெயல்,
 கடல்கா - 11: காரியப்பயன்,
 விடீ - 52, 61, 145: தீப்பயன்,
 நாக-210

வினைவுகண்டினர்தல், நாக - 289
 விள்ளல்-முரிதல், அதிகா - 289;
 பிரிதல், விடீ-70: துண்டமாகு
 தல், முத-130: திறத்தல், படை
 க்கா-6: வெளிப்படுதல், மீட்
 விறகு, விடீ-112, வருண-19 [145
 விறல், ஒற்று-55, மீட்-191
 விற்காலொடுபுருவங்கோட்டில், அ
 திகா-233
 விற்கொண்டாரிவரே, நாக-116
 விற்படிதிரடோள், இல. கா-36
 விற்படுகணை, நாக-40
 விற்புண்ணுதல்-விலைப்படுத்திவிடு
 தல், மாயாச-40
 விற்புழில், அதிகா-78, 199
 வினதன், பிரமா-179
 வினயம்-வணக்கம், படைக்கா-33
 வினயவார்த்தை, விடீ-106
 வினை-செயல், இரா. மந்-30, மீட்-
 31: தீவினை, ஒற்று-33: பரிசு
 ரச்செயல், நாக-194
 வினைகடியான் - கொடுந்தொழில
 ன்: முத-172
 வினைகளைக் கற்பின்வென்ற விள
 க்கு, மாயாச-4
 வினைக்கொடும்பகை, மீட்-214
 வினைஞர்-தொழில்வல்லவர், இரா.
 மந்-67
 வினைதேர்தல் - செய்யவேண்டிய
 செயல் இன்னதென்று அறிதல்,
 இரா. மந்-47
 வினைத்துவக்கு, மீட்-102
 வினைப்பகைமெய்க்ஞானம், இரா
 ம. தே-16 [இராணி-66
 வினை முறைபிறழ்ந்து பயனளியா,
 வினயம்-செய்தொழில், சும்ப-48,
 இரா. வ - 121, மீட் - 146:
 வேலைப்பாடு, இல. சே-19: வஞ்
 சனை, இராணி-80, ஒற்று - 30,
 இரா. வ-201: தந்திரச்செயல்,
 இராணி-147
 வினைபுறுதொழிலர், சும்ப-7
 வினையறுமுனிவர், முத-202
 வினையினிடரடுத்தல், மீட்-35
 வினையின்வெய்யன படைக்கலம்,
 இரா.வ. தே-22
 வீக்கம்-மிகுதி, பரப்பு, இரா. கள-
 26, மீட்-100
 வீக்கு-கட்டு, சும்ப-335

வீக்குதல் - கூட்டுதல், அழித்தல்,
 முத-54, 111, 118
 வீக்குவெவ்விடம் - உயிரைகழிக்க
 .வல்ல கொடியவிஷம்: இரா.வ-
 122
 வீக்கொண்டவீழ்தல், மாயாசீ-84
 வீங்கிருள், இல. கா-23, நாக-184
 வீங்குதல் - பருத்தல், மிகுதல், இர
 ணி-60, மகுட-45, நாக-280, மரு
 த்து-105: ஒங்குதல், விடீ-29, இல.
 கா - 22: பூரித்தல், சும்ப-118,
 முத - 69
 வீசியமரம் x கரும்பு: அதிகா-217
 வீச்சொழியவாளொடு தழுவுகை,
 வீச்சு-வானாவீசுகை: அதிகா-213
 வீடணப்பசு, வேலே-36; வீடண
 ன், இரா. மந்-65, 118
 வீடுகண்டவர் வினைகளைவென்ற
 வர், இரா. மந்-71 [நாக-251
 வீடுகாட்டி முத லாகுபவன்,
 வீடுதல், முத-383, மருத்து-75
 வீடுநின்றழிதல், மூல-224
 வீடுபெறுதல், விடீ-112
 வீடுபேறு, சும்ப-143
 வீடுபேற்றிற்குவழி காடுபற்றுதல்
 முதலியன, இராணி-31
 வீடுவது-இறப்பது, சும்ப-327
 வீட்டுதல், படைத்-41, நிகும்-78,
 வேலே-27, மீட்-184
 வீணை, சும்ப-110
 வீணைப்பதாகை, இரா. வ-21
 வீதல்-அழிதல், விடீ-145, மாயா
 சீ-10
 வீரக்கவசம், மூல-70 [ச-13
 வீரக்கோட்டி, அதிகா - 3, மாயா
 வீரதை-வீரகுணம், மகுட-46, சும்
 ப-223, படைத்-84
 வீரத்திண்டிறல், இராணி-97
 வீரத்திறம், முத-173 [வருண-10
 வீரநீங்கியமணீத னென்றிகழ்ச்சி,
 வீரந்தெரித்தல், நாக-211
 வீரபட்டிம், இந்திரன்தோற்றோ
 டியநாளில் சோரவிட்டயானையி
 னோடை, சும்ப - 74, இரா.வ.
 தே-14 [திகா - 180
 வீரம், இரா. மந்-19, 36, 58, அ
 வீரரணியும் பலவகை ஆபரணங்
 கள், மூல-114 • [மூல-79
 வீரரின்வாய்புலர்தல்தூர்நியித்தம்,

வீரரிட்டத்தில் இராமன்தோன்று
தல் x பொற்குவட்டிடையே மர
கத ல், இல.
கா - 29
வீரருள்வீரன்-வீரர்க்குவீரன், நிகு
ம்-92, மூல-66
வீரர் (அரக்கர்மீது), விசைத்தகல்
x குன்றின்வீழுமுருமு, முத-23
வீரர்கள்வதனங்களின்மீது சாம
ரைகள்படிந்திருத்தல் x தாம
ரையின்மேல் அன்னம்துஞ்சுத
வான. கள-15
வீரர்க்கு எதுவும்வென்றியென்று
ம் நன்றென்றும் விளம்பத்தக்க
தன்று, மகுட-49
வீரவாழ்க்கை, பிரமா-122, இரா.
வீரவாளி, மூல-95 [சோ-37,
வீரவில், கடல்கா-7
வீரற்குரியது, முத-167
வீரனற்புதவில்லுக்கு முப்புராஞ்சுட்
டவில் ஓவவா, கும்ப-26 [கா-181
வீரன், விடீ-137, மூல-58, அதி
வீரன்சிலையிற்கோத்தவம்பு x வி
சையாகச்செல்லும் அங்கதன்:
வீரிய-விளி, அணி-5 [அங்க-13
வீரியர், கும்ப-25
வீரை-கடல், இரணி-95, படைத்-
84, நிகும்-108
வீவது, இரா. மந்-70
வீவினையுறுதல். கும்ப-144 [70
வீழிக்கனிபோற்புனல், படைத்த-
x டி
மேனி, நாக-115: x இரா.
தானை-7
வங்கன், முத - 56, இரா.
வீழும்பறவை, நாக-97 [வ-35
வீழ்தல்-இறத்தல், சேது-55: விரு
ம்பிவருதல், விடீ-90 [ப-188
வீற்றுவீற்றுதல், முத - 143, சும்
வீற்றுவீற்றுய்தனித்தனி நாக -
11, அதிகா 211
வீற்றுவீற்றுக், முத-244
தல்-தனித்தனியாக
ப்பிரிவுபடுதல், சின்னபின்னமா
தல், நிகும்-53, மீட்-107
வெஃகுதல்-விரும்புதல், நிகும்-165
வெகுளிகெடுத்தது, மகுட-27
வெகுளிச்சரிப்பு, நிகும்-80, இந்தி-
7, இரா. கள-27

வெங்கடுப்பு, நிகும்-14
வெங்கணன், முத-136
வெங்கணை திறந்தமெய்யர் தம்தெரி
வையரைத் தழுவி வீரசுவர்க்க
மடைதல், நாக-165
வெங்கணன், மூல-89 [மருத்-36
வெங்கநீர் - குரியன், கும்ப - 68,
வெங்கநி-தணல், முத-134
வெங்கமூல், மகுட-51
வெங்காரம் - கொடிய உக்கிரம்,
இரா. வ-132 [கடல்கா-10
வெங்கை - விரும்பத்தக்க கை,
வெங்கோபநெடும்படை, மூல-211
வெங்கோல், அதிகா-194
வெஞ்சமம் நணித்தென்னும் உவ
கை, இராவ. தே-29
வெஞ்சார்த்தெரிதல், மூல-75
வெஞ்சரவேலி, மூல-171
வெஞ்சிவீ, மாயாசீ-94
வெஞ்சினம், பிரமா-83
வெஞ்சொல் செவியையும் நெஞ்
சையுஞ் சுடுதல், முத-91
வெடி-அச்சம், பிரமா-55
வெடிதல்=வடிதல்: மூல-22
வெடியுங்காலை-அச்ச முண்டாகும்
யுகாந்தகாலமென்னலாம்: இரா
வ. தே-12
வெட்டுண்டு இரத்த வெள்ளத்தில்
வீழ்ந்த வாள்பொருந்திய அரக்
கர்க்கை சுறாமீன்கள் மூல-202
வெண்குடை, வான. கள-23, x குரு
திஆற்றின் துரை. பிரமா-145, வெ
ண்குடை முதலியவற்றைப்பே
ய்க்கணங்குவித்தல், கும்ப-252:
வெண்குடையின் கீழிராவணன்
x உவாமதிக்கீழுயர்கார்: முத-98
வெண்டிரை, விடீ-29
வெண்டுகள், முத-128
வெண்ணகை, இரா. வ-178
வெண்ணினம், கும்ப-322 [77
வெண்ணிலாமூரட்கணை, பிரமா-
வெண்ணெய்ச்சடையன், சேது-9
வெண்பலைமெல்வது, மூல-130
வெண்பிறை, மூல-125
வெண்மணற்பாப்பில் நிலாவீழ்த
லின் வருணை, இல-7
வெண்மதி, வான. கள-21
வெதிரின்காட்டுடெரி x இலக்கும
ணன் சரம், நாக-161

வெதிரின்கான் x வெங்கணை: வருண-80: x வேகின்றமனம், நாக-200

வெதும்புதல்-வாட்டுதல், இல.கே-3, வருண - 58: உலமவாசகம், அதிகா - 192

வெதும்புதல், கடல்கா-9, நாக - 216, மாயாச-29 [அதிகா-62

வெந்தகை-வெவ்வியதன்மை, அவெந்தபுண்ணிடை வேல்பட்டவெம்மை, இரா சோ-10 [த்த-18

வெந்தழல்வெண்ணெய், படைவெந்திறற்சித்தி, அதிகா-208

வெந்துசாம்பராதல், பிரமா - 30, மாயாச-90

வெந்தொழில், இரா. மந்-36, விடீ-38, பிரமா-41

வெப்பு - கொடுமை, வெம்மை, நாக-201, இரா. வ - 213, அதிகா-167 [யாள், மீட்-226

வெப்பெழுதினூன்னெ மெலிவுடைவெம்படைப் போர்க்கடலாப்பு, முத-34

வெம்பிணத்துதிரநீர், முத-209

வெம்புணீர், முத-22, சும்ப-154

வெம்புதல் - வருந்துதல், கொதித்தல், தவித்தல், இரா. மந் - 47, இல. கா-16; நாக-182, மூல-200

வெம்போர், படைத்-19

வெம்முனை, மூல-187

வெம்மை-கொடுமை, மூல-4, 122: விருப்பம், படைக்கா-21: பராகிரமம், அதிகா-4

வெயிலோன் தென்பா வெழுந்துவடபாளியிர்ந்து வருகின்றவிசயகை, நாக-247

வெயில்-வெம்மை, ரிகும்-39: சூரியகிரணம், மகா-22, மாயாச-60: வெயில்போன்ற ஒளி, இரணி-153, இரா. மந்-88 [14

வெயில்கடந்திராத எயில், அங்கவெயிற்று - வெயிலுடையது, இரணி-96

வெய்துறுதல் - மனந்தவித்தல், நாக-216

வெய்யவர், இராவ. தே-12, இரா.

வெய்யவன், சும்ப-277 [வ-149

வெய்யவன்படை - ஆக்கிரேயாஸ். திரம்: அதிகா-202

வெய்யவினையோர், மூல-149

வெய்யோன், வான. கள-20, ப-3;

வெய்யோன்மகன், ரிகும் - 168: விடை-9 [அதிகா-5

வெரிந், இரா. மந்-83, இரா வ-213

வெருக்கெள்ளுதல், முத - 62, சும்ப-113, தாக-116

வெருவருதல், ஒற்று-32, மாயாச-9

வெருவல் - அஞ்சுதல், முத - 124,

இந்தி-16, வான. கள-4 [ப-36

வெருவல்சாணல்-அச்சுத்தல், சும்பெருவுதல், இரா மந்-62, இல

வெருவுறல், ரிகும்-151 [கா 2

வெல்லுதல் - வெற்றிபடைத்தல், வெறுத்த விட்டிடுதல், இரா வ-190, மீட்-212

வெல்லு மத்தனையல்லவ தோற்றிலாவில்லோன், முத-248

வெவ்வரப்பொருதவேல், மீட்-198

வெவ்வளி, சும்ப-136, ரிகும்-99

வெவ்வழி - துன்மார்க்கம், இல. கே-13: நாக-227

வெவ்வழியாசனம், இரா மந்-5

வெவ்விடம்பொருது மிளிர்ந்தருங்கண், மீட்-173

வெவ்விழி நெருப்புதல், முத-123

வெவ்யுரைத்துதுவன், நாக-8

வெவ்வேறடைவு, மீட்-351 [324

வெவ்வேறிட்டோதுதல், சும்ப - வெவ்வேறு ஓசும்மைவெழு, இரா

வெளி-சமபூமி, நாக-66 [ம தே-13

வெளில் - கட்டுத்தறி, வான. கள-26, (வெளில் தீர்த்தல் - கட்டுத்தறியைப்போக்குதல்.)

வெளிறு-அஸாரம்; முத-45, 223

வெள்குதல்-நாணங் கொள்ளுதல், இரா. மந்-44; முத-209

வெள்ளக்கீடலை, பிரமா-198, வெள்ளநீர்வேலை, சும்ப-169

வெள்ளும்-ஒரு பெருந்தொகையும், கடலும், கடல்கா-1, பிரமா-26: கூட்டம், மீட்-178

வெள்ளம்போற்கண்ணி, மகுட-5

வெள்ளவாரி, ஒற்று-57 [மு-39

வெள்ளி-சுக்கிரன், படைக்-14, திரு

வெள்ளிக்கிரிதளர்தல் x அநுமான் தளர்தல், முத-185

வெள்ளிடை வருண - 29, முத - 151, மூல-22, வேலே-17

வெள்ளிமனை x அன்னம்: இல. கா-34 [கடல்கா-9
 வெள்ளிவண்ணம்-வெண்மைநிறம்,
 வெள்ளெருக்கஞ் சடைமுடியான்,
 இரா. வ-239
 வெள்ளைமருப்பு, மூல-126
 வெள்ளைவள்ளுகிர், இராணி-152
 வெறி-வாசனை, பிரமா-166: தீராக்கோபம், விடை-10
 வெறித்தல்-திகைத்தல், மூல-80
 வெறிநீர்-கடல்: வருண-32: "வெறிகொள்வேலை" என்பது காண்க.
 வெறிபூத்தல், இரா. வ-20
 வெறிபோர்த்தல் - வெறிக்குணம் பிசுதல், இரா. வ-50
 வெறுக்கை-பொருள், முத - 15, இரா. வ. தே-24
 வெறுக்கை வெறுக்க வீசுதல், வெறுங்கை, மகுட-40 [சீதைக-1
 வெறுந்துகள், நிகும்-94
 வெறுமை கண்ட பின் யாவரும் விரும்பார், வருண-14
 வெறுமைகூர்தல், நாக-37
 வெற்பினம் சிலையிற்றுண்டு முண்டையாமெனவும் பற்றா, அதிகா-217
 வெற்பொன்று நாவினால் வளைத்தேந்துதல், சும்ப-353
 வெற்றவெம்பொடி, சும்ப-320
 வெற்றவெள்ளிடை, நாக-66
 வெற்றி தோல்வியின்றிச் சமர்விலைத்தல், மகுட-32
 வெற்றிதோல்வி யொருதலையல்ல, சும்ப-37
 வெற்றியின் விழுமிது வேண்டிய தெய்தப்பெறுதல், இல. கா-3
 வென்றவென்றி, மூல-79
 வென்றி-சயம், ஒந்து-5, முன்னிலை முற்று, அதிகா-191
 வென்றிசேவர், இரா. வ-136
 வெள்ளிலன்றி விழித்திலான், சும்ப-123 [தல், மீட்-29, 44
 வேகடஞ்செய்தல் - சாண்பிடித்தோகம், மூல-92, 100
 வேகம்விடாதன விசுகம், நாக-94
 வேங்கை, சேது-27
 வேசறுதல், இரா. சோ-50
 வேசியருடுத்தகூறை வேதியர் சுற்றல், நிருமுடி-13

வேசைமங்கையர் x வண்டினம், சேது-58 [யாச-1, நாக-299
 வேட்கை-விரும்பம், விடீ-26, மா
 வேடம் சும்ப-113
 வேடன்பசிரோக்கி யுடல்கொடுத்த புள், விடீ-112
 வேட்டதேவேட்டுவீதல், நிகும்-176
 வேட்ட.மேற்றொடர்தல், மூல-18
 வேட்டல் - விரும்பல், யாக்குச்செய்தல், நாக-36, இரா. வ-51, மீட்-92
 வேணு-முகில், இரா. மக் - 89, சேது-14
 வேண்டிற்றுமுடிதல், மீட்-39
 வேண்டுவார் சிறுமையிற் நீரார், வருண-9
 வேதகீதவமிழ்து, இரா. தானை-9:
 வேதக்குறு முனிகையுமொவ்வாப் புட்பகம், மீட்-355: வேதஞ்சொன்ன செய்தவருயர்குவர், இராணி-53: வேதத்தின்போதம்-மறை, இராமன், முத-22: வேதத்தின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் திருமால் கூறப்படுபவன், இராணி-40: வேதத்தின் வரம்பு - உபநிடதம், இராணி-45: வேதத்துச்சியின் மெய்ப்பொருள், இராணி-22: வேதநாதன், மூல-78: வேதநாயகன், சும்ப-324: வேதநான்குமுதலிய பரமனென்னு ஏழையருள்ளம் x இருண்ட திசைகள், நாக-179: வேதநான் மரபுக்கேற்ற வொழுக்கம், சும்ப-141: வேதத்தப்பினாலுந் தனுச்சரம் தப்பா: சும்-26: வேதபாரகன், இராணி-27, மீட்-6: வேதப்பொருளே, இராணி - 110: வேதமுங்காணாவள்ளல், மாயாசீ-63: வேதமுடிவு, இராணி-122: வேதமுடிவுகாண மெய்ப்பொருள், விடீ-113: வேதம், சீதைக-6, மாயாசீ-5, மூல-70: இரா. கள-15: x மாருதி, முத-221: தொனை: மீட்-29: வேதவேந்தன், மீட்-116:
 வேதவதியென்ற தெய்வக்கற்பினுளின் சாபம், இரா. மக்-81: வேதவதியே சீதை, இரா. வ-222
 வேதனைக்காமம், அணி-14
 வேதனையுமுத்தல், மாயாசீ-66

வேதாந்தம், புடைக்கா-9
 வேதாளக்கரம், படைக்கா-19
 வேதியர், விடீ-55, சும்ப-363
 வேதியர்வேவன், சும்ப-165
 வேதியர் வேதத்துமெய்யன், இரா.,
 வேதியர்வேதன், மீட்-39 | வ-149
 வேத்திரக்கையோர், மீட் - 46
 வேத்திரத்தார், இரா. தாளை-16
 வேத்திரம், ஒற்று-54
 வேந்தர்கள் சரபுவீனரை யானை
 மீது குடையினிழலிற் கொணர்
 தல், திருமுடி-31 [இரா. வ-2
 வேந்தர்க்கு வேந்தன் இராமன்,
 வேந்தவெற்பு-அரசுத் தன்மையை
 யுடையமலைகள்: வேந்த-அரசு
 னை! எனினுமாம்; ஒற்று-47
 வேயின், அங்க-41
 வேயின்றெப்பம், மீட்-179 இல்-7
 வேய், சேது-25, நிகும்-39: மூல-
 230: புல்லாங்குழல், பிரமா-5:
 ஒற்று, இரா. தாளை-15
 வேய்தல்-குடுதல், முத-155
 வேரறவிளிதல், மாயாச-49
 வேரறுஞ்சுதல்-அடியோடு ஒழித்தல்,
 இரா. மந்-27, பிரமா-224
 வேரி-தேன், பிரமா-18 | 224
 வேரோடுபாரைக்கூல்லுதல், நாக -
 வேரொடுமடங்க நூறுவது, இரா.
 மந்-56, மகுட-36
 வேரொடுமுலகைச் சுடுதல், இரா.
 வ-103 [மீட்-87
 வேர்-மூலம், வேர்வை; நிகும்-115,
 வேர்த்தல்-கோபித்தல், அதிகா -
 193, வியர்வைகொள்ளுதல்-22
 வேர்படைத்தல், பிரமா-184
 வேலை-போது, இராணி-16: மகுட-1
 வரம்பு, வருண-16: கடல், இரா
 வ. தே-12, படைத்-33
 வேலைகடந்தவன், இரா. தாளை-25
 வேலைகடைந்தவர், விடீ-111
 வேலைகட்டினேன்-களன், பிரமா-
 வேலைக்குட்டம், அங்க-22 [178
 வேலைதட்டல், மீட்-293
 வேலையின்படியைநோக்கி யெப்பா
 ளும் படர்குறுங்கருடன் x வான
 ரசேனையை யெங்கும் பார்க்கப்
 படருஞ் சுகசாரணர், ஒற்று-58
 வேலையுச்சிதையும்போல் வேறுபா
 டிலான், இராணி-77

வேல்கொள்ளல், மூல-11
 வேல்வலிகாட்டினார், மகு-43
 வேழக்கன்று புல்லிய கோளரிக்க
 குழு x பிரகலாதனைக் கொல்லு
 மாறு சூழ்ந்த அசரர், இராணி-81
 வேழத்தார்ப்பு x ஏழ்கடல் முழ
 க்கு, மீட்-272
 வேழம், சும்ப-173, நாக-96
 வேழவில், இரா. வ-244
 வேளைக்காயு நெற் நிவிழியினன்,
 திருமுடி-28
 வேள்வி-யாகம், இராணி-8
 வேள்வித்துறை, மாயாச-35
 வேள்விமயக்குதல், விடீ-75
 வேள்வியின் பகைஞன், இல. கே-
 37, இரா. மந்-44: வேள்வியின்
 பகைஞனும் இலக்குமணனும்
 அடர்தல், படைத்-50
 வேள்வியோம்புவோர், இராணி-68
 வேறல், படைத்-8, மூல-85
 வேறுபடுதல், இராணி-63
 வேறுபெயர்தல், இரா. மந்-56
 வேறுமோரனை x வேலையிலிட்ட
 (சும்பகர்ணனது) வேறோர்கை,
 சும்ப-344 [-10
 வேற்ற-வேறுபட்டவை, இரா. மந்
 வேற்றலை = வேல்தலை, அதிகா-5
 வேற்றவர், இரா. வ-79
 வேற்றுமை-வேறுபாடு, முத-103
 வேனகுநெடுங்கண், சும்ப-11
 வேனிலான், பிரமா-49, மருத்-87
 வேனில்வேள், மாயாச-12
 வைகுதல், மீட்-214, இரா. வ-234
 வைதல்-சுபித்தல், மாயாச-33
 வைதுகொல்லுதல், மூல-152
 வைத்தல், படைத்-69
 வைப்பு, விடீ-132, சேது-63, நாக-
 56, விடை-32
 வையகம், சும்ப-321
 வையநாதன்சேது-71 [இரா, வ-138
 வையத்துஞ்சும்வன்பிடர் நாகம்,
 வையமங்கை, மூல-136
 வைமமாளுடைநாயகன், மீட்-156
 வையம்-நாடு, மீட்-217 பூமி, மக
 ரத்-22 [அதிகா-116
 வைவன-வினையாலணையும் பெயர்,
 வைவு-அஸ்திரம்: வருண-32
 வைஷ்ணவவில்லை இலக்குமண
 னுக்குக்கொடுத்தல், நிகும்-8

பிழைத்திருத்தம்.

பக்	வரி	பிழை	திருத்தம்	பக்	வரி	பிழை	திருத்தம்
11	5	இரந்தார்	இந்தார்	594	2	வாறு	வாறுமாம்
17	37	வில்லொடு	வில்லொடு	596	5	ஆயின்	ஆயின;
41	33	செல்வனங்	செல்வன	598	32	தொக்கது	தொக்கன
81	6	முகத்தினு ¹	முகத்தினு	599	38	திரிதலை	திரிதலை
115	22	வரவே	வரை	601	31	(உள்ளது)இடி(உள்ளது)	
119	37	வந்	வன்	604	4	மொய்த்தாமொய்த்ததா	
153	26	ஏ	ஏவு	605	16	வினாந்தன	வினாந்தது
183	25	செல்வ	செல்வமக	606	22	மேகத்திற்	வானத்திற்
187	38	நலங்கின	கலங்கின	608	38	மூன்றகவிகள் -	
192	19	தமய	தம			ஒருதொடர்.	
265	36	கொக்க	கொடுக்க	628	30	மறத்த	மறுத்த
293	13	தண்	தன்	629	17	ரைத்ரு	ரைரு
301	6	சாண	சாண	631	26	மணிக்	மணி
302	30	இலட்சுமண	இந்திரசித்தி	636	5	4வவ்வியது	4வவ்விய
303	9	இலங்	இளங்	637	29	தன்ஜம	4தன்ஜை
„	13	மேற்றிசை	கீழ்த்திசை	645	39	இதுவும்...தொடர்.	
„	„	அஸ்தமிக்	உதிக்	654	32	தொழுவிய	கொழுவிய
332	6	உயர்ந்துப்	உயர்ந்து	655	18	முறுவலன்	முறுவலன்
339	35	யேன்	யோன்	656	40	கூறியது	கூறுது
„	41		சூரியன்	657	3	புறகிட்	பிறகிட்
348	30	செய்த	„	„	12	த்தம்	என்
„	31	ஞ்	ஞ்செய்த	671	20	தொகையோகம்	
„	36	வானவர்	வானரர்			தொகையோ	
349	40	ஓங்கிய	வீங்கிய	699	10	போன்ற	போன்றன
436	7	பதினேழு	பதினறு	706	33,34	அஞ்சி...புக, அஞ்சிடு	
498	2	பொருந்த	பொருத	736	37	தக்கதம்	தக்கதுங்க
514	8	தர்ப்புய	தார்ப்புய	777	15	அசைத்த	அசந்த
519	39	சூர்ப்ப	சூர்ப்ப	798	30	போர்	போர்ச்
523	5	கிடிட்	கிடடி	850	24	3 வேதம்	2வேதம்
553	24	பொறுத்த	பொருத்த			2கிழுவிற்	3கிழுவிற்
558	41	சூயற்றிய	சூயற்றிய	877	33	உலர்ந்த	உலந்த
567	6	மான	மானதேரை	895	20	டபத்	மண்டபத்
576	31	உருளு	புதை	901	16		4 திரு
581	34	கவன்	வன்	915	32	கதிர்	கதிர்க்

393 ஈற்றுவரியையும் 394 முதல்வரியையும் 'அவர் பிறவியையும் மையாகவே கூறியவெனக் கொள்ளாது முதலிரண்டையத் தம் குறிப்பேற்றவணியாகக் கொள்வாரு முள்' எனப் படிக்க